Giới thiệu

Giữa cõi Hồng Hoang mênh mông, thời khắc vừa tàn cuộc chiến Vu-Yêu lần thứ hai, trời đất nhuốm màu tang thương, hai tộc bá chủ một thời liếm láp vết thương, vạn vật bắt đầu hồi phục.

Trong bối cảnh đó, một linh hồn hiện đại bất ngờ xuyên không, nhập vào thân xác của La Tuyên – một đệ tử Tiệt Giáo vô danh trên đảo Hỏa Long.

Nỗi kinh hoàng ập đến khi hắn nhận ra La Tuyên trong ký ức vốn là một quân cờ định mệnh bi thảm trong Phong Thần đại kiếp: bị lừa gạt, thất bại, vong thân rồi bị trói buộc linh hồn trên Phong Thần Bảng, vĩnh viễn mất đi tự do và cơ hội đắc đạo.

Đối mặt với tương lai u ám đã được định sẵn, và tuyệt vọng hơn khi không hề có hệ thống hay kim thủ chỉ nào xuất hiện, La Tuyên rơi vào trạng thái sinh không thể luyến.

Nhưng rồi một sự kiện kỳ lạ đã thay đổi tất cả.

Khi người bạn đồng môn duy nhất là Lưu Hoàn đến thăm và thuận miệng nói một câu chúc mừng hắn đột phá Thái Ất Kim Tiên, tu vi của La Tuyên thật sự đã phá vỡ rào cản, từ Kim Tiên viên mãn một bước lên Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Một khả năng nghịch thiên, một năng lực bí ẩn dường như đã thức tỉnh: biến những lời nói, lời chúc phúc, hay những lời tán dương của người khác thành hiện thực.

Đây chính là tia hy vọng duy nhất để hắn thoát khỏi vòng xoáy định mệnh.

Cơ duyên chợt đến khi Lưu Hoàn rủ rê La Tuyên cùng đi thám

hiểm một bí cảnh cổ xưa từ thời Long Hán sơ kiếp.

Tại chiến trường thượng cổ hoang tàn, nơi xương rồng xác phượng chất chồng như núi, khả năng đặc biệt của La Tuyên đã được phát huy đến mức kinh người.

Mỗi lời chúc phúc của Lưu Hoàn đều biến thành những cơ duyên kinh thiên động địa cho hắn: từ Hoàng Huyết Thảo, Phượng Huyết Thạch giúp tăng cường căn cốt và tu vi, cho đến cả thi thể của một Chuẩn Thánh Long Tộc.

Đỉnh điểm của chuyến đi là khi La Tuyên tìm thấy một món chí bảo thất lạc từ thời Tiên Thiên tam tộc – Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ngũ Hành Kích.

Món bảo vật kinh thế này vừa xuất hiện đã làm kinh động cả các vị Thánh Nhân đang ngự tại thiên ngoại thiên.

Sự kiện này đã đẩy La Tuyên từ một kẻ vô danh trở thành tâm điểm của ván cờ Hồng Hoang.

Giáo chủ Tiệt Giáo, Thông Thiên Thánh Nhân, vui mừng vì môn hạ có kỳ tài, lập tức phái đại đệ tử Đa Bảo Đạo Nhân đến bảo vệ.

Nhưng đồng thời, sự đố kỵ của Nguyên Thủy Thiên Tôn ở Xiển Giáo cũng trỗi dậy, lão phái đại đệ tử của mình là Quảng Thành Tử đến bí cảnh với ý đồ cướp đoạt bảo vật.

Tại đây, La Tuyên, người đã kịp thời dùng vô số thiên tài địa bảo nâng tu vi lên Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, đã dễ dàng đánh bại và làm nhục Quảng Thành Tử.

Trận chiến giữa hai đệ tử châm ngòi cho sự can thiệp của hai vị Thánh Nhân, gieo mầm cho mối thâm thù giữa hai đại giáo.

Trở về Kim Ngao Đảo, La Tuyên được Thông Thiên Thánh Nhân phá lệ thu làm đệ tử thân truyền thứ chín, địa vị tăng vọt.

Trong buổi gặp mặt, hắn cả gan thử nghiệm năng lực của mình lên chính vị Thánh Nhân sư tôn.

Chỉ một câu khen ngợi của Thông Thiên đã khiến căn cốt và ngộ tính của hắn lột xác, đạt tới cảnh giới không thể tưởng tượng.

Ngay sau đó, trong một buổi tiệc rượu, lời nói đùa của sư huynh Triệu Công Minh đã vô tình kích hoạt một cuộc đột phá kinh thiên động địa.

La Tuyên phá vỡ cảnh giới Đại La Kim Tiên, gây ra dị tượng "thiên tụ tường vân, địa dũng kim liên" chấn động cả Hồng Hoang, ngưng tụ ra mười hai phẩm Tam Hoa trong truyền thuyết vốn chỉ thuộc về Bàn Cổ, đồng thời lĩnh ngộ bốn loại đại đạo tối thượng: Lực, Luân Hồi, Sinh Mệnh và Tử Vong.

Kể từ đây, con đường của La Tuyên không còn giới hạn.

Hắn vừa là đệ tử thân truyền của Thánh Nhân, vừa là một yêu nghiệt có tiềm năng Hỗn Nguyên.

Sau khi tu luyện cả nhục thân đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, hắn rời Kim Ngao Đảo, bắt đầu hành trình du ngoạn Hồng Hoang để đả ma đạo cơ, chuẩn bị cho cảnh giới Chuẩn Thánh.

Trên đường đi, hắn thu phục được Hỏa Lân Đạo Nhân – một trưởng lão Đại La Kim Tiên đại viên mãn của Bồng Lai Tiên Đình.

Cùng lúc đó, hắn tình cờ gặp được một nữ tử thần bí đang âm thầm bảo hộ một bộ lạc Nhân tộc sơ khai, người đó chính là Tây Vương Mẫu Mẫu.

La Tuyên bị cuốn vào Nhân tộc đại kiếp, khi Yêu tộc đang tàn sát Nhân tộc để luyện chế pháp bảo.

Không chút do dự, hắn ra tay diệt sát hai đại Yêu Thánh, trực tiếp châm ngòi cho cuộc đối đầu với Yêu tộc Thiên đình.

Sự việc kinh động đến Yêu tộc Hy Hoàng Phục Hy.

Một trận đại chiến kinh thiên nổ ra giữa Cửu Thiên Tinh Hải.

Đối mặt với một Chuẩn Thánh đại năng, La Tuyên không hề nao núng.

Hắn dùng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên để phòng ngự, dùng thần thông "Sinh Tử Luân Hồi" tự lĩnh ngộ để đối công.

Cuối cùng, bằng sự liều lĩnh và tự tin tuyệt đối, hắn đã mượn chính sức mạnh của Phục Hy để phá vỡ gông cùm cuối cùng của bản thân.

Giữa sự kinh ngạc của toàn thể cường giả Hồng Hoang, La Tuyên một bước đăng thiên, chứng đạo Chuẩn Thánh, và gây ra một kỳ tích vô tiền khoáng hậu: dẫn động liên tiếp sáu lần đại đạo tẩy lễ, một sự kiện ngay cả Thánh Nhân cũng chưa từng trải qua.

Từ một kẻ vô danh sắp chết, La Tuyên đã đứng trên đỉnh cao của Hồng Hoang, trở thành phó giáo chủ của Tiệt Giáo, và là một biến số khổng lồ mà ngay cả các Thánh Nhân cũng phải dè chừng.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 1

"Không thể nào?

Không thể nào?" "???" Bên trong một động phủ nham thạch nóng chảy, dung nham rực lửa tuôn trào, nơi đâu cũng là nhiệt độ cao đến mức có thể hấp chín người sống.

La Huyền ngơ ngác nhìn cảnh vật xung quanh, sau khi dụi mạnh mắt mấy lần, vẻ mặt lộ rõ vẻ sống không còn gì luyến tiếc.

Vậy mà lại xuyên không!

Xuyên không đến thế giới Hồng Hoang, trở thành đệ tử Tiệt giáo có cái tên gần giống mình, La Tuyên!

Từ từ cảm nhận dòng ký ức như hồng thủy ùa vào tâm trí, sắc mặt La Huyền phức tạp chấp nhận sự thật, hắn đã thật sự xuyên không đến Hồng Hoang, trở thành đệ tử Tiệt giáo La Tuyên.

Chính vì thế.

Hắn mới có cảm giác sống không còn gì luyến tiếc!

Nếu như bắt đầu giống mấy truyện Hồng Hoang ở kiếp trước.

Tùy tiện xuyên vào một sinh linh Hồng Hoang nào đó, thức tỉnh hệ thống, từ đó tu vi tăng vọt, linh bảo đầy mình, bước lên đỉnh cao nhân sinh, cưới Nữ Oa, Hậu Thổ, thành tiên thành thánh, trường sinh bất tử thì cũng thôi đi.

Nhưng khốn nỗi, lại trở thành một kẻ xui xẻo như La Tuyên.

Cái tên La Tuyên đối với nhiều người có lẽ khá xa lạ, dù sao trong số hàng vạn đệ tử Tiệt giáo, La Tuyên cũng không nổi bật.

Nhưng đối với hắn thì cái tên này lại rất quen thuộc, vì nó gần

giống với tên của hắn.

Ngày trước khi xem Phong Thần Bảng, bạn học còn nói đùa, không chừng hắn là La Tuyên chuyển thế.

Bây giờ thì hay rồi, thật sự thành La Tuyên!

Tiền thân La Tuyên vốn là một ngọn lửa tu luyện thành tiên trên một hòn đảo bình thường ở Đông Hải tên là Hỏa Long Đảo, sau đó bái nhập Tiệt giáo, trở thành đệ tử ký danh của Thông Thiên Thánh Nhân.

Ở Tiệt giáo, thiên phú và thực lực của La Tuyên đều không cao, về cơ bản là một kẻ vô hình.

Nhưng một kẻ vô hình như vậy vẫn không thể thoát khỏi số mệnh an bài, bị đồng đội heo của Tiệt giáo là Thân Công Báo dùng một câu 'Đạo hữu xin dừng bước', lừa phỉnh vào trong đại kiếp Phong Thần.

Dù dựa vào tu vi không tầm thường, trong đại kiếp Phong Thần, La Tuyên đã đại bại đệ tử Xiển giáo là Hoàng Thiên Hóa, lại cùng Lưu Hoàn phóng hỏa đốt Tây Kỳ, gây nên chút danh tiếng.

Nhưng cuối cùng gặp phải khắc tinh là Long Cát công chúa và thảm bại, lúc bỏ chạy đã uất ức ngã xuống dưới Linh Lung Bảo Tháp của Lý Tịnh, lên bảng Phong Thần, được phong làm Nam Phương Tam Khí Chính Thần, Hỏa Đức Tinh Quân!

Hỏa Đức Tinh Quân, chính thần của Thiên đình.

Trông có vẻ vẻ vang vô hạn, nhưng chỉ những người thật sự hiểu rõ mới biết.

Phong Thần là một cái hố!

Giáo chủ Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn vì muốn các đệ tử dưới trướng không phải vào Thiên đình, đã liên hợp với các vị thánh nhân, gài bẫy Thông Thiên giáo chủ và các đệ tử Tiệt giáo!

Phàm là tu sĩ đã vào bảng Phong Thần, không những tu vi không thể tăng tiến, mà sinh tử còn bị Hạo Thiên khống chế!

Tu vi không thể tăng tiến, sinh tử bị người khác nắm giữ.

Đối với một La Tuyên quen thói tự do mà nói, quả thật còn khó chịu hơn cả cái chết!

Đương nhiên, những điều này không phải là thứ khiến La Tuyên thất vọng nhất.

Thứ khiến hắn thất vọng nhất là, mắt thấy đã xuyên không ba ngày rồi, mà vẫn chưa thức tỉnh hệ thống!!!

"Đã ba ngày rồi, vẫn chưa có hệ thống!" "Chẳng lẽ La mỗ ta sắp toang rồi sao?" Lòng La Tuyên lạnh ngắt.

Không thể nào!

Không thể nào!

Không lẽ thật sự có người xuyên không mà không có hệ thống sao!

"La Tuyên sư huynh có đó không, sư đệ Lưu Hoàn đặc biệt đến bái kiến sư huynh!" Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến một giọng nói nhỏ như muỗi kêu, xuyên qua trận pháp động phủ, mơ hồ truyền vào tai La Tuyên.

"Lưu Hoàn?

Vị Tiếp Hỏa Thiên Quân Lưu Hoàn tương lai?" La Tuyên nghe thấy giọng nói vừa quen thuộc vừa xa lạ, trong đầu lập tức hiện ra một bóng người gầy gò.

Lưu Hoàn và La Tuyên cũng là một đôi huynh đệ hoạn nạn.

Hai người gần như cùng lúc bái nhập Tiệt giáo, tu vi tương đương, tính tình cũng hợp nhau, lâu dần trở nên thân thiết, là người

bạn duy nhất của La Tuyên ở Tiệt giáo.

Tương lai, hai người cũng cùng nhau lên bảng Phong Thần.

"Nếu đã là bạn bè, vậy thì ra ngoài gặp mặt một chút!" Ý niệm trong lòng La Tuyên lóe lên, bóng người dần biến mất trong động phủ.

Dù sao đi nữa, trong đại kiếp Phong Thần, Lưu Hoàn cũng vì cứu hắn mà chết dưới kiếm của Long Cát công chúa, có thể thấy nhân phẩm của Lưu Hoàn này không tệ.

"La Tuyên sư huynh, huynh xuất quan rồi sao?" Trên khoảng đất trống bên ngoài động phủ, một thanh niên gầy gò mặc đạo bào màu xanh đen, thấy La Tuyên xuất hiện, lập tức mừng rỡ đi tới: "Trăm năm trước, sư huynh vẫn còn bế quan, lần này xuất quan, lẽ nào đã đột phá Thái Ất Kim Tiên rồi?" "Thái Ất..." La Tuyên đang định nói, Thái Ất Kim Tiên đâu có dễ đột phá như vậy.

Bỗng nhiên hắn cảm giác, ngay khi lời của Lưu Hoàn vừa dứt, trong cơ thể hắn bỗng dưng có thêm một luồng sức mạnh vô cùng tinh thuần, với tốc độ nhanh như chớp, chuyển hóa thành tiên lực hùng hồn, xông thẳng vào giới hải tiên lực trong nguyên thần.

Ầm!

Một luồng khí thế mạnh mẽ tỏa ra từ cơ thể hắn.

Đó chính là khí tức đặc trưng của Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ!!!

Bụp!

Một tiếng động trầm đục vang lên.

Lưu Hoàn đang ở ngay gần đó lại không hề phòng bị, bất ngờ bị luồng khí thế quét trúng.

Hoàn toàn không kịp phản ứng, hắn đã bị luồng khí thế cuốn bay ra khỏi hòn đảo.

"..." La Tuyên ngơ ngác, đến mức cũng không kịp phản ứng.

Không ai rõ hơn hắn.

Tu vi của hắn, một giây trước vẫn chỉ là sơ nhập Kim Tiên đại viên mãn, cách Thái Ất Kim Tiên vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Giây sau đã đột phá rồi sao???

Chẳng lẽ hệ thống của ta đã thức tỉnh?

"Hệ thống!" "Gọi hệ thống!" "Hệ thống hệ thống, ta là túc chủ, nhận được xin trả lời!" "..." "Sư huynh, chúng ta dù gì cũng có giao tình vạn năm, tu vi đột phá thì huynh vui mừng, nhưng cũng không thể lấy sư đệ ra luyện chiêu chứ?" Trong chốc lát, Lưu Hoàn đã quay trở lại, nhưng đầu tóc mặt mày lấm lem, vô cùng thảm hại.

Hắn nhìn La Tuyên với vẻ mặt đầy oán giận, lẩm bẩm: "Sư đệ ta chỉ là một Kim Tiên, đây chẳng phải là rõ ràng bắt nạt sư đệ ta sao!" "A?

A!

Xin lỗi, ta vừa mới đột phá, chưa kịp thích ứng, có chút không khống chế tốt được sức mạnh mới." La Tuyên mặt lộ vẻ áy náy, vừa nói vừa nghĩ, trong lòng lại dấy lên sóng to gió lớn.

Rõ ràng còn cách Thái Ất Kim Tiên một khoảng không ngắn, tại sao lại đột nhiên đột phá?

Hình như mình cũng chẳng làm gì cả!

Khoan đã!

Lẽ nào là do câu nói đó của Lưu Hoàn?

Sự đột phá bất ngờ của La Tuyên, dường như là vì một câu nói của Lưu Hoàn.

Đúng vậy!

Sau khi Lưu Hoàn nói câu đó, mới xảy ra biến hóa như vậy.

Nếu thế, sự đột phá hoàn toàn là nhờ Lưu Hoàn?

Chẳng lẽ, Lưu Hoàn cũng là người xuyên không, là thiên mệnh chi tử có hệ thống???

"La Tuyên sư huynh, La Tuyên sư huynh, huynh có nghe không?" Lưu Hoàn thấy La Tuyên ngẩn người, gọi hai tiếng cũng không có phản ứng, không khỏi đưa tay lên huơ huơ trước mắt La Tuyên, nói: "Sư đệ chỉ đùa thôi, La Tuyên sư huynh có thể đột phá đương nhiên là chuyện tốt, với giao tình của chúng ta, sư đệ sao có thể trách sư huynh được chứ!" "Lưu Hoàn sư đệ, có biết 'Hoàng Hà chi thủy thiên thượng lai' không?" La Tuyên không đáp mà hỏi ngược lại, buột miệng nói ra.

"Hoàng Hà chi thủy thiên thượng lai?

Hoàng Hà ở đâu?

Ở đại lục Hồng Hoang sao?" Lưu Hoàn bị câu nói không đầu không đuôi của La Tuyên làm cho ngơ ngác.

Chương 2

Chẳng lẽ không phải?

La Tuyên thấy biểu cảm của Lưu Hoàn không giống giả vờ, trong lòng không khỏi suy tư.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng không đưa ra được kết luận, chỉ có thể nhìn Lưu Hoàn hỏi: "Lưu Hoàn sư đệ, có chuyện gì không?" "Là thế này..." Lưu Hoàn lén lút nhìn xung quanh, rồi kéo áo bào của La Tuyên, đi vào trong động phủ, lại không yên tâm mà thêm một tầng cấm chế, lúc này mới cẩn thận hỏi: "Sư huynh biết đấy, sư đệ ta đã ở Kim Tiên hậu kỳ một thời gian khá dài, tự cảm thấy khó mà đột phá Kim Tiên đại viên mãn, nên ba trăm năm trước đã ra ngoài du lịch." La Tuyên chăm chú lắng nghe, không hề ngắt lời.

Chỉ nghe Lưu Hoàn tiếp tục nói: "Hơn trăm năm trước, sư đệ tình cờ phát hiện một bí cảnh thượng cổ, đặc biệt đến tìm sư huynh cùng đi tìm bảo vật, nhưng không ngờ sư huynh lại đang bế quan, trăm năm trước đành phải đi một chuyến vô ích." "Sau đó, sư đệ đã ở bên ngoài bí cảnh thượng cổ đó cả trăm năm, đợi sư huynh xuất quan!" "Bí cảnh thượng cổ?" La Tuyên nhướng mày, tỏ ra hứng thú: "Ở đâu?" Bây giờ đang là thời kỳ lượng kiếp Vu Yêu, đại chiến Vu Yêu lần thứ hai vừa mới qua đi, vừa bước vào thời đại của Thánh nhân.

Trong khoảng thời gian này mà nói là thượng cổ, thì ít nhất cũng phải là thời kỳ Long Hán đại kiếp, bí cảnh thời đó, tuyệt đối không phải là những bí cảnh nhỏ tầm thường có thể so sánh!

"Ở một hoang cốc ven bờ Đông Hải!" Lưu Hoàn rất thân với La Tuyên, không hề úp mở, cũng không giấu giếm gì: "Sư đệ thấy nơi đó hoang vắng không người, trăm năm không thấy bất kỳ sinh linh nào,

chắc chắn là một bí cảnh chưa ai phát hiện." "Vừa hay sư huynh tu vi đột phá, chúng ta càng nắm chắc hơn." "Chỉ cần chiếm được bí cảnh đó, tu vi của chúng ta sẽ tiến thêm một tầng nữa, lần sau sư tôn giảng đạo, chúng ta nhất định có thể nhận được không ít phần thưởng!" Nói đến đây, Lưu Hoàn kích động đến mức không nhịn được mà cười lớn.

Bờ Đông Hải sao?

Cũng không xa!

La Tuyên trong lòng suy tính, lập tức có quyết định.

Việc trở thành La Tuyên đã là sự thật, không thể thay đổi, hệ thống cũng không thấy tăm hơi đâu.

Sau này muốn tránh khỏi tương lai bi thảm của tiền thân, chỉ có cách không ngừng nâng cao tu vi, ngoài ra, thiên mệnh đã định, trốn cũng không thoát!

Nghĩ đến đây, hắn kéo Lưu Hoàn đi ra ngoài, vừa đi vừa nói: "Việc này không thể chậm trễ, chúng ta đi ngay bây giờ!" "A?" Lưu Hoàn thấy La Tuyên tích cực khác thường, trong lòng có chút nghi ngờ, nhưng lòng vẫn canh cánh bí cảnh thượng cổ, không nói nhiều, lập tức đi theo La Tuyên rời khỏi Hỏa Long Đảo.

Hí luật luật!

La Tuyên kéo Lưu Hoàn ra khỏi động phủ.

Sâu trong Hỏa Long Đảo lập tức vang lên một tiếng hí, đó chính là tọa kỵ của La Tuyên, Xích Yên Câu, thông qua dấu ấn thần thức cảm ứng, được La Tuyên triệu hồi.

La Tuyên dẫn theo Lưu Hoàn, cưỡi Xích Yên Câu, thẳng tiến đến bờ Đông Hải.

Hỏa Long Đảo nằm sâu trong Đông Hải, cách bờ Đông Hải một

khoảng không ngắn.

May mà Xích Yên Câu là tọa kỵ cảnh giới Kim Tiên, thiên phú sở trường về tốc độ, lại chở thêm La Tuyên và Lưu Hoàn, hóa thành một luồng sáng màu đỏ rực, trong nháy mắt biến mất ở chân trời.

Dưới sự chỉ đường của Lưu Hoàn, không lâu sau, hai người cưỡi Xích Yên Câu đã đến bờ Đông Hải.

"Bí cảnh thượng cổ mà đệ nói ở đây sao?" La Tuyên nhìn hoang cốc khổng lồ trước mắt, một cái nhìn lướt qua, khắp nơi hoang vu, cỏ cây không mọc, đến một cọng lông cũng không có, lập tức nhướng mày, nhìn về phía Lưu Hoàn.

"Sư huynh không biết đó thôi, bí cảnh này mắt thường, thần thức đều không thể tìm thấy, sư đệ cũng là tình cờ phát hiện ra." Lưu Hoàn vừa nói, vừa nhảy xuống khỏi Xích Yên Câu, hóa thành một luồng hỏa quang, đáp xuống một góc vô cùng hẻo lánh ở phía đông nam hoang cốc, giơ tay điểm vào hư không trống rỗng.

Ông!

Hoang cốc vốn không có vật gì.

Nhưng dưới một cái điểm của Lưu Hoàn, hư không gợn sóng lan tỏa, đột nhiên, một màn nước ảo ảnh xuất hiện trong tầm mắt La Tuyên.

"Sư huynh xem, đây chính là nơi bí cảnh thượng cổ tọa lạc, chỉ khi chạm vào mới hiện ra." Lưu Hoàn như khoe khoang bảo vật, nói với La Tuyên.

"Có chút thú vị!" La Tuyên giơ tay thu Xích Yên Câu vào linh bảo tùy thân Vạn Nha Hồ, phiêu nhiên đáp xuống bên cạnh Lưu Hoàn, cũng đưa ngón trỏ ra điểm vào màn nước.

Ông!

Màn nước ảo ảnh khẽ rung động.

Trong lúc gợn sóng lan tỏa, đã hóa giải toàn bộ sức mạnh của La Tuyên vào hư vô.

Nhưng khí tức đặc trưng của Long Phượng nhị tộc mơ hồ lộ ra, lại rõ ràng rơi vào trong cảm giác của La Tuyên.

"Không tệ!

Đúng là một bí cảnh thượng cổ!" La Tuyên khẽ gật đầu, cảm nhận được năng lượng mà gợn sóng của bí cảnh có thể chịu đựng, ước chừng ở giữa Kim Tiên viên mãn và Thái Ất Kim Tiên, phất tay ra hiệu: "Sư đệ lùi ra xa một chút." Lưu Hoàn biết La Tuyên muốn phá vỡ bí cảnh, không nói nhiều, lập tức lùi đến rìa hoang cốc.

Giây tiếp theo.

La Tuyên giơ tay lên không trung vồ một cái.

Một phương đại ấn màu vàng đỏ, tỏa ra ánh hào quang rực rỡ, bỗng dưng hiện ra trong tay hắn.

Chính là một trong những linh bảo tùy thân của hắn, Chiếu Thiên Ấn, một Hậu thiên Thượng phẩm linh bảo, là linh bảo mà Thông Thiên Thánh Nhân tiện tay ban cho khi hắn bái nhập Tiệt giáo, cũng là linh bảo mạnh nhất trong tay hắn.

"Khai!" La Tuyên khẽ quát một tiếng, tiên lực của Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, toàn bộ rót vào Chiếu Thiên Ấn.

Chiếu Thiên Ấn tỏa sáng rực rỡ.

Khí tức kinh khủng lấy La Tuyên làm trung tâm, càn quét toàn bộ hoang cốc.

Sau đó, mang theo uy thế vô cùng mạnh mẽ, ầm ầm rơi xuống màn nước ảo ảnh.

Ầm!

Trong một tiếng nổ vang.

Chiếu Thiên Ấn và màn nước ảo ảnh giằng co chưa đầy một hơi thở.

Màn nước ảo ảnh rung động dữ dội, trong khoảnh khắc, lan ra vô số vòng gợn sóng dày đặc.

Nhưng cuối cùng vẫn không thể triệt tiêu toàn bộ sức mạnh của Chiếu Thiên Ấn.

Sau một lát, ánh sáng của màn nước ảo ảnh mờ đi, co rút lại nhanh chóng, ầm một tiếng vỡ tan ra một khe hở.

Ánh sáng trên màn nước lưu chuyển, không ngừng hội tụ về phía khe hở, nhưng bị Chiếu Thiên Ấn ngăn cản, không thể khép lại.

"Đây là thực lực của Thái Ất Kim Tiên sao?" Lưu Hoàn từ xa bay lại gần, thấy cấm chế đã làm khó mình cả trăm năm, bị La Tuyên một kích phá vỡ, không khỏi đầy vẻ ngưỡng mộ.

Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên chỉ chênh nhau hai chữ, nhưng thực lực lại khác nhau một trời một vực, như mây với bùn.

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, Thái Ất Kim Tiên cũng được gọi là một tiếng 'chân tiên', được xem là tiên nhân thực thụ.

Kim Tiên tuy đã thành kim thân, bước đầu đạt đến tầng thứ vạn pháp bất xâm.

Nhưng so với tầng thứ hái sao bắt trăng, vạn kiếp bất ma của Thái Ất Kim Tiên, vẫn có một khoảng cách rất lớn!

"Chỉ là Thái Ất thôi, sư đệ cũng không xa đâu, nói không chừng, đi một chuyến bí cảnh này, ra ngoài là có thể đột phá." La Tuyên cảm nhận được khí tức hoang sơ ập đến từ trong bí cảnh, mừng rỡ ra mặt,

thuận miệng an ủi Lưu Hoàn một câu, rồi bước vào trong bí cảnh.

"Ta có thể đột phá Kim Tiên đại viên mãn là được rồi!" Lưu Hoàn cười toe toét nói, đi theo sau La Tuyên vào bí cảnh.

Sau khi hai người tiến vào bí cảnh, La Tuyên thu lại Chiếu Thiên Ấn, khe hở trên màn nước ảo ảnh trong khoảnh khắc đã hồi phục như cũ.

Sơn cốc hoang vắng lại trở lại yên tĩnh, như thể chưa có gì xảy ra.

Chương 3

Trong bí cảnh.

La Tuyên và Lưu Hoàn nhìn quanh bốn phía, quan sát bí cảnh, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Nơi mắt nhìn tới, khắp nơi là thi thể của Long Phượng nhị tộc, không ít thi thể rồng, thi thể phượng đang chảy ra máu tươi màu vàng hoặc màu đỏ rực, hội tụ lại một chỗ, giống như một biển máu, dường như vĩnh viễn không bao giờ cạn.

Máu tươi dường như là gam màu vĩnh hằng ở đây.

Ngoài cảnh tượng thảm khốc này ra, trên mặt đất đâu đâu cũng là những khe nứt, cùng với những vùng đất cháy đen không một ngọn cỏ, so với hoang cốc bên ngoài, còn thê thảm hơn nhiều.

"Hít!

Đây là Long Hán đại kiếp thượng cổ sao?

Những thi thể rồng, thi thể phượng này tùy tiện một con cũng có tu vi Đại La Kim Tiên chứ?" Cảm nhận sự thảm khốc trong bí cảnh, nhìn những thi thể đang chảy máu, Lưu Hoàn không nhịn được mà run giọng nói.

"Cũng chỉ có Long tộc và Phượng tộc từ Đại La Kim Tiên trở lên, mới có thể trải qua hàng trăm triệu năm mà vẫn còn khí thế như vậy!" La Tuyên hít sâu một hơi, bình ổn lại sự chấn động trong lòng, nheo mắt lại.

Long Hán đại kiếp năm xưa thảm khốc đến mức nào, hắn không rõ, nay tận mắt thấy tuy có chấn động, nhưng cũng không có nhiều cảm xúc.

Điều hắn quan tâm nhất là, trong bí cảnh được hình thành từ chiến trường này, có thể tìm được bao nhiêu bảo vật.

Khắp nơi là thi thể rồng, phượng có tu vi Đại La Kim Tiên, sẽ có bao nhiêu thứ tốt đây!

"Sư đệ, bí cảnh này lớn như vậy, chúng ta chia nhau ra tìm kiếm cơ duyên đi!" La Tuyên nói với Lưu Hoàn.

"Chính có ý này, sư đệ ở đây xin chúc sư huynh thu được cơ duyên vừa ý, tu vi tiến thêm một tầng nữa!" Lưu Hoàn cũng có chút không thể chờ đợi được nữa, cười lớn chắp tay, bay về phía bên kia.

La Tuyên đang chuẩn bị cất bước, lại sững sờ tại chỗ.

Để phòng ngừa những nguy hiểm không cần thiết, hắn vừa vào bí cảnh đã triển khai thần thức.

Ngoài những thi thể rồng, phượng ở xa, hắn không cảm ứng được thứ gì khác.

Nhưng ngay khi Lưu Hoàn chào tạm biệt, lời còn chưa dứt, trong cảm ứng thần thức của hắn bỗng dưng xuất hiện thêm một vài thứ.

"Rốt cuộc là vấn đề của ta, hay là vấn đề của Lưu Hoàn?" La Tuyên trong lòng càng thêm nghi hoặc, nhưng không gọi Lưu Hoàn lại hỏi cho rõ, suy nghĩ lóe lên, liền gọi với theo Lưu Hoàn: "Sư huynh cũng chúc sư đệ tìm được cơ duyên vừa ý, được như ý nguyện!" "Hoàng Huyết Thảo!

Hoàng Huyết Thảo!" La Tuyên đến trước một thứ vừa xuất hiện trong cảm ứng thần thức, ánh mắt lập tức chấn động mạnh.

Hoàng Huyết Thảo tuy tên là cỏ, nhưng thực chất là một loại tiên dược quý hiếm khó tìm, phẩm cấp cực kỳ cao.

Nó được hình thành do máu của Phượng tộc từ Đại La Kim Tiên

trở lên, tưới tắm trên mặt đất hàng trăm triệu năm, mới có một phần vạn khả năng sinh ra.

Tiên dược này không chỉ chứa đựng tiên lực vô cùng mạnh mẽ, có thể giúp tu sĩ nâng cao tu vi, mà còn chứa một tia phượng hoàng chân hỏa, có thể tinh luyện bản mệnh chân hỏa của tu sĩ hệ hỏa.

La Tuyên là Diễm Trung Tiên do hỏa diễm hóa thành, bản thể chính là lửa.

Hoàng Huyết Thảo đối với hắn, không chỉ là chí bảo nâng cao tu vi, mà còn là chí bảo nâng cao căn nguyên tư chất!!!

"Lưu Hoàn sư đệ thật là người tốt a!" La Tuyên không nhịn được mà thầm cảm kích Lưu Hoàn, nếu không có Lưu Hoàn, hắn đã không thể phát hiện ra những cây Hoàng Huyết Thảo ẩn giấu trong biển máu này. 'Truyền văn, nơi Hoàng Huyết Thảo sinh ra, tất có Phượng Huyết Thạch!' Ý niệm trong lòng lóe lên, tiên lực lưu chuyển, tách biển máu trước mặt ra.

Dưới biển máu.

Mảnh đất đã trải qua không biết bao nhiêu năm tháng bị máu tươi thấm đẫm, hiện ra trước mắt La Tuyên.

Bí cảnh này được hình thành sau Long Hán đại kiếp, thi thể rồng, phượng ở đây không biết đã tồn tại bao lâu, máu tươi cũng không biết đã chảy bao lâu.

Đến cả mảnh đất vốn là đất thường, dưới sự thấm đẫm của long huyết và phượng huyết chứa đựng tiên lực vô tận, cũng dần trở nên giàu linh lực.

La Tuyên nhìn một cái, phát hiện, đất ở đây tuy không bằng chí tôn trong các loại đất là Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong truyền thuyết, nhưng cũng có thể xem là tiên thổ vô cùng quý giá, đủ để nuôi trồng

tiên thiên linh căn!

"Nơi có liên quan đến Long Phượng lưỡng tộc, quả nhiên đâu đâu cũng là bảo vật!" Tiên thổ giàu linh lực, có thể nuôi trồng tiên thiên linh căn, La Tuyên tự nhiên sẽ không bỏ qua, giơ tay đào sâu ba thước, thu lấy phần tiên thổ có linh khí dồi dào nhất.

Ông!

Vừa thu xong tiên thổ, trên mặt đất ánh sáng lưu chuyển.

Ngay chính giữa vị trí của tiên thổ lúc nãy, xuất hiện mấy khối ngọc thạch toàn thân màu đỏ rực, như thể đang phong ấn ngọn lửa.

Dưới sự che đậy của tiên thổ, khí tức của những khối ngọc thạch màu đỏ này không hiện rõ, nhưng sau khi La Tuyên thu tiên thổ, những viên ngọc thạch dường như không chút dè dặt mà hiện ra trước mắt hắn.

"Phượng Huyết Thạch!

Quả nhiên có Phượng Huyết Thạch!" La Tuyên trong lòng vui mừng khôn xiết, vội vàng thu hết đống ngọc thạch màu đỏ đó.

Phượng Huyết Thạch cũng giống như Hoàng Huyết Thảo, là tiên tài vô cùng quý giá.

Khác ở chỗ, Hoàng Huyết Thảo giàu tiên lực, chủ yếu dùng để nâng cao tu vi nguyên thần và tinh luyện chân hỏa, còn Phượng Huyết Thạch thì thiên về nâng cao tu vi nhục thân, cũng như luyện chế pháp bảo.

Bất kể là loại nào, đối với La Tuyên lúc này, đều là chí bảo!

"Điều đáng tiếc duy nhất là, những long huyết, phượng huyết này, trải qua năm tháng bào mòn, đã mất đi phần lớn tiên lực, chút năng lượng còn sót lại, đối với ta vô dụng." Sau khi thu Phượng Huyết

Thạch, La Tuyên nhìn biển máu rộng lớn, có chút tiếc nuối.

Nhưng mà, có được thu hoạch như Hoàng Huyết Thảo, tiên thổ và Phượng Huyết Thạch, hắn đã rất hài lòng rồi.

Không nói đâu xa, chỉ riêng ba thứ này thôi, chuyến đi bí cảnh thượng cổ này đã không uổng phí!

"Sinh linh cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhục thân sớm đã bất hủ bất hoại, những thi thể rồng, phượng này dù máu đã chảy cạn, long cốt, phượng cốt vẫn là dược liệu thượng hạng để luyện chế pháp bảo!" La Tuyên vốn không phải người khách sáo, tự nhiên không có lý do gì bỏ qua những thi thể rồng phượng này.

Không nói hai lời, thu hết tất cả.

Ngay sau đó, hắn đi về phía ngược lại với Lưu Hoàn, tiếp tục tìm kiếm bảo vật.

Không gian bí cảnh này rất lớn, rộng tới hàng trăm triệu dặm, dù là Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên, thần thức cũng không thể bao phủ toàn bộ bí cảnh, thậm chí, bao phủ một phần trăm cũng không làm được.

La Tuyên cũng không vội, bảo vật ở đó, dù sao cũng không mọc cánh bay đi được.

"Long Huyết Thảo?

Thu!" "Long Huyết Thạch?

Thu!" "Kỳ Lân Quả?

Thu!" "Thi thể rồng Chuẩn Thánh?

Thu thu thu!" "..." Trên đường đi, La Tuyên mới thật sự được thấy, cái gì gọi là nơi có liên quan đến Long Phượng thượng cổ, đều là bảo địa.

Từ sau khi thu được Hoàng Huyết Thảo, Phượng Huyết Thạch và

một vùng tiên thổ.

Chương 4

La Tuyên như được thần may mắn phụ thể, nơi ánh mắt đi qua, bảo vật ngày càng nhiều.

Có Long Huyết Thạch, Long Huyết Thảo có phẩm cấp ngang với Phượng Huyết Thạch, Hoàng Huyết Thảo, cũng có Kỳ Lân Quả được thai nghén từ máu tươi của Kỳ Lân tộc, thậm chí, còn tìm được một cỗ thi thể rồng Chuẩn Thánh còn lưu lại không ít tinh huyết Chuẩn Thánh!

Thu hoạch phong phú, khiến La Tuyên vui đến không ngậm được miệng.

Điều hắn không biết là, lúc này Lưu Hoàn lại đang vô cùng uất ức.

"Khốn kiếp!

Bên ta sao lại thảm thế này!" Lưu Hoàn, người đã chọn hướng ngược lại với La Tuyên, càng đi sâu vào bí cảnh, càng không thể bình tĩnh được.

Hắn thầm nghĩ, đây cũng là bí cảnh thượng cổ, dù chỉ là chiến trường của Long Hán đại kiếp, cũng nên lưu lại không ít bảo vật mới phải.

Dù sao, ở đây có nhiều thi thể của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc như vậy, máu tươi của những thi thể này tưới lên mặt đất, trải qua vô số năm tháng, ít nhất cũng nên sinh ra không ít tiên dược.

Nhưng điều khiến hắn uất ức là, ngoài lúc đầu thu hoạch được vài loại thiên tài địa bảo thích hợp để tu luyện, về sau gần như không thu hoạch được gì.

Đừng nói tiên dược tiên tài, ngay cả linh dược cũng không thấy!

“Cũng không biết bên La Tuyên sư huynh thế nào?

Ta đã cố ý để lại khu vực có mấy cỗ thi thể rồng đó cho huynh ấy, thu hoạch chắc sẽ tốt hơn ta một chút chứ?” “Ai!

Cứ thế này... nói gì đến Thái Ất Kim Tiên, có thể có được cơ duyên đủ để đột phá Kim Tiên đại viên mãn, đã là tạ trời tạ đất rồi!” Lưu Hoàn trước đó miệng thì nói Kim Tiên đại viên mãn đã mãn nguyện, nhưng trong lòng lại mong ngóng cũng có thể sớm ngày đột phá Thái Ất Kim Tiên, đặc biệt là sau khi chứng kiến La Tuyên một kích phá vỡ bí cảnh.

Nhưng bây giờ, hắn đã bất lực với tình cảnh của mình.

Thái Ất Kim Tiên?

Đến khi tới cuối bí cảnh, có thể tìm được tài nguyên đột phá Kim Tiên đại viên mãn đã là tốt lắm rồi!

“Hy vọng La Tuyên sư huynh có thể thu hoạch được nhiều bảo vật hơn.” Cuối cùng, Lưu Hoàn nhìn về phía La Tuyên, lắc đầu khẽ thở dài, tiếp tục tiến sâu vào bí cảnh.

“Không hổ là bí cảnh thượng cổ, bảo vật nhiều quá!” Ở phía bên kia, La Tuyên hoàn toàn không biết tình cảnh của Lưu Hoàn, lúc này hắn đã thu bảo vật đến mức tay sắp mỏi nhừ.

“Hửm?” La Tuyên vừa thu hai quả Kỳ Lân Quả được thai nghén từ máu tươi của Kỳ Lân tộc, bỗng nhiên nhận ra, ở nơi vừa tìm kiếm, dường như có thêm một vật gì đó sáng lấp lánh.

Không phải là sáng lấp lánh về màu sắc.

Mà trong phạm vi bao phủ của thần thức, nó giống như một ngọn đèn được thắp sáng, đột nhiên xuất hiện.

La Tuyên ánh mắt ngưng lại, giơ tay dùng tiên lực hóa thành một

bàn tay, hút vật ‘sáng lấp lánh’ đó vào tay.

Nhìn kỹ, chỉ thấy vật đó là một chiếc nhẫn bằng đồng xanh cổ xưa, có lẽ đã bị năm tháng bào mòn quá lâu, trên đó phủ đầy rỉ đồng, tiên lực chứa đựng bên trong gần như đã cạn kiệt.

Nếu hắn không phát hiện, e rằng không lâu nữa, chiếc nhẫn này sẽ bị phong hóa ngay tại đây.

“Trữ vật linh bảo?” La Tuyên cảm ứng được một tia dao động không gian cực kỳ yếu ớt, gần như có thể bỏ qua trong chiếc nhẫn đồng, lập tức tỏ ra hứng thú.

Không chút do dự, hắn đặt dấu ấn thần thức vào đó, lấy hết đồ vật bên trong ra.

Xoạt xoạt!

Một đống đồ vật rơi ra.

Tiên dược, tiên thảo, tiên thạch, tiên ngọc, ngọc giản công pháp thần thông, v.v., đủ loại, cái gì cũng có.

Nhưng thứ hấp dẫn ánh mắt La Tuyên nhất, lại là một kiện linh bảo lưu chuyển ánh sáng ngũ sắc!

Kiện linh bảo này quá chói mắt.

Nó vừa xuất hiện, đã như một miếng bọt biển khô cạn, điên cuồng hấp thụ tiên khí trong trời đất, tỏa ra dao động làm rung động tâm hồn, cùng với ánh sáng ngũ sắc vô cùng rực rỡ.

Bầu trời vạn dặm quanh La Tuyên, trong nháy mắt bị ánh sáng ngũ sắc bao phủ.

Động tĩnh rõ ràng như vậy, sao có thể không gây chú ý chứ!

“...Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo?

Không!

Không đúng!

Phải là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!!!" La Tuyên đồng tử co rút, hơi thở không khỏi dồn dập.

Linh bảo phẩm cấp cao nhất mà hắn từng thấy, là năm xưa đi du lịch, tình cờ gặp một trong tám chân truyền của Tiệt giáo là Triệu Công Minh, trong lúc Triệu Công Minh chiến đấu với một yêu vương của Yêu tộc, hắn đã thoáng nhìn thấy trong tay Triệu Công Minh có một kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo.

Ngoài ra, đừng nói Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, ngay cả Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo hắn cũng chưa từng thấy.

Dù vậy, hắn vẫn nhận ra đây là một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Sự chênh lệch giữa các Tiên thiên linh bảo quá lớn.

Nếu kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo trong tay Triệu Công Minh là hạt cát, thì kiện cổ kích ngũ sắc trước mắt là tinh tú trên trời, hoàn toàn không thể so sánh, sự chênh lệch này, tuyệt đối không phải là sự chênh lệch giữa thượng phẩm và trung phẩm!

"Nhưng...

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo trên thế gian, đếm trên đầu ngón tay, đa số đều có chủ, chưa nghe nói có một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo nào như thế này?" Sau cơn kích động, trong lòng La Tuyên nảy sinh nghi ngờ.

Thời Hồng Hoang hiện nay, Thánh nhân đã xuất thế, đại năng nhiều không kể xiết, cường giả Đại La Kim Tiên nhiều như cá diếc sang sông.

Những cường giả đỉnh cao nhất cơ bản đều xuất thân từ Tử Tiêu Cung, những linh bảo đỉnh tiêm của thế giới Hồng Hoang, không bị Hồng Quân thu đi, thì cũng đã được phân phát trên Phân Bảo Nham.

Sao lại có một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo không có danh tiếng, thất lạc ở đây?

"Cực phẩm Tiên thiên linh bảo... lại là kích... lẽ nào?" La Tuyên bỗng nghĩ đến một khả năng.

Tương truyền, trong ba tộc tiên thiên, mỗi tộc đều có Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, là linh bảo ngũ hành do tiên thiên thai nghén sinh ra, tên là: Ngũ Hành Tháp, Ngũ Hành Giản và Ngũ Hành Kích.

Ba kiện linh bảo này đều là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, luôn được ba tộc tiên thiên nắm giữ.

Nhưng ba tộc tiên thiên đa số đều tu luyện cả nhục thân và nguyên thần, nhục thân vốn đã vô cùng mạnh mẽ, căn bản không thèm sử dụng ngoại vật như linh bảo.

Do đó, mặc dù ba tộc mỗi tộc đều có một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, nhưng danh tiếng không lớn, gần như bị người đời lãng quên.

Chương 5

La Tuyên cũng chưa từng nghe nói tới.

Không ngờ lại ở trong bí cảnh này, gặp được trọng bảo mà không biết tộc nào đã đánh mất, Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Ngũ Hành Kích!!!

"Cực phẩm Tiên thiên linh bảo do ba tộc tiên thiên đánh mất, e rằng cũng sẽ dính dáng đến một số nhân quả của ba tộc tiên thiên, nhưng mà, đã rơi vào tay ta, mặc kệ ba tộc tiên thiên, bảo vật này ta lấy chắc!" Tất cả ý niệm chỉ lóe lên trong đầu La Tuyên.

Chuyện liên quan đến Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, hắn không dám sơ suất, ngay khi Ngũ Hành Kích tỏa ra dị tượng, hắn đã giơ tay đánh ra một đạo tiên lực, thu lấy Ngũ Hành Kích.

Có được một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, có thể nói là niềm vui bất ngờ trong những bất ngờ.

La Tuyên không còn tâm trí nào tiếp tục tìm kiếm bảo vật, lập tức tìm một vách đá khuất nẻo, mở một động phủ giữa sườn núi, bố trí tầng tầng cấm chế, dự định luyện hóa Ngũ Hành Kích trước.

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo tuy tốt, nhưng cũng có thể là ngọn núi dụ dỗ hổ.

Sơ sẩy một chút, rơi vào kết cục mất bảo mất mạng, cũng không phải là không có khả năng.

Vì vậy, La Tuyên ngay lập tức lựa chọn luyện hóa Ngũ Hành Kích, đặc biệt tìm một nơi hẻo lánh, bố trí tầng tầng cấm chế.

Trong bí cảnh này chỉ có hắn và Lưu Hoàn, dị tượng xuất hiện thời gian cũng không dài.

Nhưng chuyện liên quan đến một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, La Tuyên không thể không cẩn thận một chút.

Trong thế giới Hồng Hoang, vì linh bảo tiên dược, huynh đệ trở mặt thành thù là chuyện thường thấy.

Mặc dù hắn và Lưu Hoàn giao tình sâu đậm, trong quỹ đạo ban đầu, trong đại kiếp Phong Thần, Lưu Hoàn còn vì cứu hắn mà chết thảm dưới kiếm của Long Cát công chúa.

Nhưng xuyên không vốn là một sự cố bất ngờ, Ngũ Hành Kích lại càng là bất ngờ trong những bất ngờ.

Không ai có thể đảm bảo Lưu Hoàn sẽ không vì Ngũ Hành Kích mà nảy sinh lòng tham.

La Tuyên không thể lấy mạng ra cược, chỉ có thể luyện hóa Ngũ Hành Kích trước, rồi mới tính chuyện khác.

Trong động phủ đơn sơ giữa sườn núi lơ lửng.

La Tuyên lấy ra một cái bồ đoàn, ngồi xếp bằng xuống, lấy ra Ngũ Hành Kích, tiên lực Thái Ất Kim Tiên hùng hồn rót vào Ngũ Hành Kích, bắt đầu nuôi dưỡng nó.

Sau một hồi nuôi dưỡng, hắn mới đưa thần thức vào trong, luyện hóa tiên thiên cấm chế bên trong.

Tiên thiên linh bảo là do tiên thiên thai nghén mà thành.

Phàm là Tiên thiên linh bảo, bên trong đều chứa đựng tiên thiên cấm chế.

Chỉ khi luyện hóa những cấm chế này, mới có thể hoàn toàn khống chế Tiên thiên linh bảo, cũng mới có thể phát huy hết uy lực của linh bảo.

Ngũ Hành Kích là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, tiên thiên cấm

chế chứa đựng bên trong, nhiều hơn hẳn so với Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, có tới tám mươi đạo tiên thiên cấm chế, chỉ sau Tiên thiên chí bảo có tám mươi mốt đạo cấm chế.

Tám mươi đạo tiên thiên cấm chế đối với La Tuyên hiện nay, độ khó tự nhiên không nhỏ.

Nhưng, chỉ cần luyện hóa mười đạo cấm chế, là có thể sử dụng Ngũ Hành Kích như cánh tay sai ngón chân, chỉ là uy lực không thể phát huy hết mà thôi.

Đương nhiên, dù có luyện hóa toàn bộ, với tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, cũng không thể phát huy hết sức mạnh của Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, vì vậy chuyện này hoàn toàn không cần phải bận tâm.

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo có nhiều cấm chế, khó mà dễ dàng luyện hóa.

Nhưng những cấm chế đầu tiên, tương đối dễ luyện hóa.

Không lâu sau, La Tuyên đã luyện hóa xong đạo cấm chế đầu tiên, không dừng lại một khắc, tiếp tục luyện hóa đạo thứ hai.

Ông!

Ngũ Hành Kích khẽ rung động.

Tiên thiên cấm chế bên trong, lần lượt bị luyện hóa.

Cùng với việc cấm chế bị luyện hóa, ánh sáng ngũ sắc trên Ngũ Hành Kích ngày càng đậm, giống như một viên minh châu phủ bụi, lại một lần nữa tỏa sáng rực rỡ.

Cùng lúc đó.

Dao động phát ra từ Ngũ Hành Kích, cũng ngày càng mạnh mẽ.

Ầm ầm ầm!

Khi La Tuyên luyện hóa đến đạo cấm chế thứ mười.

Năng lượng gợn sóng từ Ngũ Hành Kích, trong nháy mắt làm cho toàn bộ động phủ rung chuyển, những tầng cấm chế bố trí trước đó, lại có chút không chịu nổi, rung động mấy cái, trong khoảnh khắc tan vỡ.

Toàn bộ động phủ tạm thời, cùng với cả vách đá cheo leo, đều trong khoảnh khắc sụp đổ tan tành, hóa thành bụi bay đầy trời.

"Đây là uy lực của Cực phẩm Tiên thiên linh bảo sao?

Quả nhiên không tầm thường!" Trong màn bụi mù mịt, một luồng sáng màu đỏ rực bay lên trời, hóa thành bóng dáng La Tuyên, dần dần ngưng tụ trong hư không.

Động phủ cùng với vách đá sụp đổ, suýt chút nữa đã chôn vùi La Tuyên bên trong, nhưng trên mặt hắn không có chút kinh hãi nào, ngược lại tràn đầy vui mừng khôn xiết.

Phải biết rằng, động phủ đó tuy bình thường, nhưng hắn đã bố trí tầng tầng cấm chế.

Cấm chế do Thái Ất Kim Tiên bố trí, dù là Kim Tiên đại viên mãn, không có trăm năm tiêu hao, cũng đừng mong dễ dàng phá vỡ.

Vậy mà Ngũ Hành Kích chỉ phát ra dao động bình thường, đã dễ dàng làm vỡ tan cấm chế hắn bố trí trước đó, uy lực của Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, có thể thấy rõ!

"Có Ngũ Hành Kích trong tay, e rằng Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ bình thường, cũng không phải là đối thủ của ta rồi phải không?" La Tuyên khẽ vuốt ve cán kích cổ xưa, cảm giác cầm nắm cực tốt sau khi ánh sáng của Ngũ Hành Kích đã thu lại, nụ cười trên mặt không nén được, cũng không nhịn được mà tràn ra từ trong mắt.

Trong thế giới Hồng Hoang, ngoài công pháp thần thông, có thể

nói linh bảo là quý giá nhất.

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Đều nằm trong tay các Thánh nhân, Chuẩn Thánh đại năng, nay, một Thái Ất Kim Tiên trong tay lại có một kiện.

Nếu tin này truyền ra ngoài, e rằng Thánh nhân cũng phải động lòng?

"Tu vi Thái Ất Kim Tiên quá thấp, tu vi của ta cũng phải nâng cao một phen, nếu không, có linh bảo đỉnh tiêm trong tay, cũng không có thực lực để bảo vệ." La Tuyên hiểu sâu sắc đạo lý thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội.

Chỉ là một Thái Ất Kim Tiên, trong tay lại có một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Giống như đứa trẻ mới bập bẹ biết nói ở kiếp trước, trong tay cầm mấy trăm mấy nghìn vạn vậy, dù sau lưng có một vị sư tôn là Thánh nhân, đủ để răn đe nhiều cường giả, nhưng cũng khó đảm bảo không có kẻ lén lút ra tay hãm hại.

Dù sao, hắn chỉ là đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo, không được coi trọng, Thông Thiên Thánh Nhân cũng không thể lúc nào cũng bảo vệ hắn.

Bản thân hắn cũng không phải là người thích sống dưới sự che chở của người khác.

Vừa hay chuyến đi bí cảnh này thu hoạch được không ít bảo vật, La Tuyên lập tức lấy Hoàng Huyết Thảo ra.

Chương 6

Hoàng Huyết Thảo là tiên dược đỉnh tiêm, đối với cường giả Đại La Kim Tiên cũng có tác dụng rất lớn, không chỉ có thể nâng cao tu vi nguyên thần, mà còn có thể tinh luyện chân hỏa trong cơ thể, nâng cao tư chất của hắn.

Do đó, hắn quyết định luyện hóa Hoàng Huyết Thảo trước!

Bên trong bí cảnh hoang vu rộng lớn.

La Tuyên lại tìm một nơi hẻo lánh, mở ra một động phủ tạm thời.

Giống như lúc luyện hóa Ngũ Hành Kích, hắn lấy bồ đoàn ra, ngồi xếp bằng, hai tay đặt trước đan điền, tiên lực bàng bạc nâng Hoàng Huyết Thảo lơ lửng ở giữa, bắt đầu luyện hóa.

Ầm!

Tiên lực vận chuyển.

Vô số năng lượng tinh thuần và mạnh mẽ lập tức tuôn ra từ trong Hoàng Huyết Thảo.

Năng lượng màu đỏ rực, tựa như dung nham nóng chảy, bị La Tuyên hấp thụ vào cơ thể.

Sau khi vận chuyển trong cơ thể theo một quỹ đạo huyền diệu trong chín chu thiên, nó dần dần chuyển hóa thành tiên lực thuần túy hơn, hội tụ vào biển tiên lực trong nguyên thần.

Cùng với sự gia tăng của tiên lực, tu vi Thái Ất Kim Tiên mà La Tuyên vừa đột phá lại một lần nữa được đề thăng.

Cùng lúc đó.

Trong nguồn năng lượng tinh thuần kia, có từng luồng Phượng

Hoàng chân hỏa.

Khi dược lực chuyển hóa thành tiên lực, đề thăng tu vi nguyên thần của La Tuyên, chúng cũng phân tán vào tứ chi bách hài, tẩy rửa và rèn luyện căn cốt tư chất của hắn.

Cứ như vậy, La Tuyên nhanh chóng chìm đắm vào tu luyện, lặng lẽ nâng cao tu vi nguyên thần và căn cốt tư chất.

Lúc này, hắn lại không hề hay biết.

Ở tận đảo Kim Ngao, chưởng giáo chí tôn của Tiệt giáo, Thông Thiên Thánh Nhân, vì hắn luyện hóa Ngũ Hành Kích mà bị kinh động tỉnh lại từ trong bế quan, giờ phút này đang vô cùng kinh ngạc. .....

Đảo Kim Ngao, Bích Du Cung.

"Hửm? .....

Khí vận Tiệt giáo của ta tăng lên?" Thông Thiên đang ngồi xếp bằng ở nơi sâu nhất trong Bích Du Cung, thần du vật ngoại, cảm ngộ đại đạo trời đất, vào lúc La Tuyên luyện hóa Ngũ Hành Kích đến tầng cấm chế thứ mười và bước đầu sử dụng thành thạo, ông đột nhiên kinh tỉnh.

Ông nhíu mày cảm ứng kim long khí vận ở giữa mi tâm bỗng dưng tăng lên một đoạn lớn, trong lòng trăm mối không có lời giải.

"Không!

Không chỉ tăng lên, mà còn đang thất thoát!" "Không đúng, cũng không phải thất thoát, mà là đang chuyển dời!" Sắc mặt Thông Thiên hơi đổi, trong lòng kinh nghi bất định.

Khí vận bỗng dưng tăng lên một đoạn lớn đã là chuyện lạ, bây giờ lại còn đang chuyển dời lên người một đệ tử nào đó của Tiệt giáo, đó lại càng là chuyện lạ trong những chuyện lạ.

Phải biết, ông là bậc Thánh nhân chí tôn.

Nhìn khắp cả Tiệt giáo, nếu ngay cả ông cũng không thể trấn áp khí vận, thì còn ai có tư cách?

Thật là kỳ lạ!

Chuyện liên quan đến khí vận Tiệt giáo, Thông Thiên không dám sơ suất.

Ông lập tức nhắm mắt lại, bấm ngón tay tính toán, mi mắt liền nhướng lên, trên mặt lộ ra nụ cười vô cùng quái dị.

Một lát sau, ông cất tiếng cười lớn: "Ha ha ha ha!

Thật không ngờ, một đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo ta, lại có thể gặp được cơ duyên tốt bậc này, tìm được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo!" Rất nhanh, nụ cười của Thông Thiên thu lại, ông trầm ngâm nói: "Linh bảo tuy tốt, nhưng tu vi lại thấp quá, nếu không cẩn thận, e rằng không những không giữ được linh bảo, mà an nguy cũng là một vấn đề." "Thủy Hỏa đồng tử!" Vừa nghĩ đến đây, Thông Thiên khẽ gọi hai Thủy Hỏa đồng tử đang canh giữ bên ngoài Bích Du Cung.

"Tôn thượng!" Thủy Hỏa đồng tử bước vào đại điện, cung kính quỳ rạp trên đất.

"Đi truyền Đa Bảo đến đây, bảo nó mau chóng đến bờ Đông Hải tìm La Tuyên.

Nếu La Tuyên vẫn đang bế quan tu luyện, thì bảo Đa Bảo ở lại canh giữ, nếu La Tuyên xuất quan, lập tức bảo Đa Bảo đưa La Tuyên về đảo Kim Ngao gặp ta." Thông Thiên làm việc luôn nhanh như sấm chớp, một phen nói không hề dây dưa dài dòng, ông giơ tay bắn một chiếc ngọc giản vào tay Thủy đồng tử: "Nơi ở của La Tuyên, mang ngọc giản và lời của ta, cùng đưa cho Đa Bảo." Thủy Hỏa đồng tử lại ngẩn người.

Cả hai ngây ra mất hai hơi thở mới nhớ ra La Tuyên là ai.

Chính vì vậy, trong lòng cả hai càng thêm kinh ngạc.

La Tuyên chẳng phải chỉ là một đệ tử ngoại môn nhỏ bé không ai biết đến sao, tại sao Tôn thượng lại đột nhiên quan tâm đến vậy, thậm chí còn phiền đến Đa Bảo thiếu tôn, một đại đệ tử chân truyền của Thánh nhân, phải đích thân đi hộ đạo cho một đệ tử ngoại môn như La Tuyên?

Thủy Hỏa đồng tử trong lòng thắc mắc, nhưng ngoài miệng không dám nhiều lời, vội vàng đáp lời rồi đi tìm Đa Bảo.

Đệ tử chân truyền và các đệ tử khác của Tiệt giáo có đãi ngộ khác nhau.

Tám đại chân truyền đều có tư cách mở đạo trường tu hành trên đảo Kim Ngao, có thể tùy thời tìm Thông Thiên Thánh Nhân giải đáp thắc mắc.

Từ Bích Du Cung đến đạo trường của Đa Bảo trên đảo Kim Ngao cũng không xa, Thủy Hỏa đồng tử dù sao cũng có tu vi Kim Tiên đại viên mãn, chẳng mấy chốc đã đến nơi tu luyện của Đa Bảo, đánh thức hắn dậy.

Đa Bảo sau khi nghe Thủy Hỏa đồng tử truyền đạt ý chỉ, cũng trợn tròn mắt, hồi lâu không phản ứng lại được.

“Thiếu tôn, những lời vừa rồi đều là nguyên văn của Tôn thượng, nếu thiếu tôn không có dị nghị, chúng tôi xin phép quay về phục mệnh.” Thấy Đa Bảo ngẩn người xuất thần, Thủy Hỏa đồng tử không khỏi nhẹ giọng nhắc nhở một câu.

“A?

Ồ, về báo lại với sư tôn, ta sẽ lập tức đến bờ Đông Hải.” Đa Bảo tuy trong lòng kinh ngạc, nhưng vẫn phân biệt được nặng nhẹ, nếu

không phải chuyện quan trọng, sư tôn tuyệt đối không thể đột nhiên giao nhiệm vụ cho hắn một cách vội vã như vậy.

Nhận lấy ngọc giản, hắn lập tức lên đường, tiến về phía bờ Đông Hải. ...

Bên kia.

La Tuyên hoàn toàn không hay biết gì về mọi chuyện xảy ra trên đảo Kim Ngao, vẫn chìm đắm trong tu luyện.

Hoàng Huyết Thảo mà hắn thu hoạch được trong bí cảnh có đến cả trăm cây, tất cả đều được Phượng tộc có tu vi từ Đại La Kim Tiên trở lên nuôi dưỡng, trong đó có ba cây được tưới bằng máu của Phượng tộc cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nhiều Hoàng Huyết Thảo như vậy, đủ để khiến tu vi nguyên thần và căn cốt tư chất của hắn đều có một bước tiến không nhỏ.

Thời gian chầm chậm trôi qua.

Dưới sự cung cấp năng lượng liên tục của hàng trăm cây Hoàng Huyết Thảo.

Tu vi nguyên thần của La Tuyên không ngừng tăng vọt, căn cốt tư chất cũng âm thầm được đề thăng cực lớn.

Chương 7

Hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện, hắn không hề biết rằng, khí vận của toàn bộ Tiệt giáo đang vô hình trung hội tụ về phía hắn.

Chính xác mà nói, là đang hội tụ vào Ngũ Hành Kích.

Ngũ Hành Kích là cực phẩm Tiên thiên linh bảo, chủ về sát phạt, nhưng lại không phải là chí bảo giết chóc đầy lệ khí và nghiệp lực như Tru Tiên Tứ Kiếm, hoàn toàn có thể dùng để trấn áp khí vận giống như Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Gia Trì Thần Xử của Tây phương giáo.

Năm xưa, Đạo Tổ từng giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, cực phẩm Tiên thiên linh bảo có thể trấn áp khí vận.

Thông Thiên Thánh Nhân tuy có Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay, phối hợp với Tru Tiên Trận Đồ, công phạt vô song đủ để sánh ngang Tiên thiên chí bảo, nhưng Tru Tiên Tứ Kiếm đã nhiễm quá nhiều nghiệp lực, mất đi khả năng trấn áp khí vận.

Bình thường, khí vận của cả Tiệt giáo đều do một mình Thông Thiên Thánh Nhân trấn áp.

Đó cũng là lý do vì sao trong Phong Thần đại kiếp, sau khi Thông Thiên Thánh Nhân bị trấn áp, khí vận của cả Tiệt giáo lập tức sụp đổ tan rã, Tiệt giáo với cảnh tượng vạn tiên triều bái cũng bị hủy diệt trong phút chốc!

La Tuyên là đệ tử Tiệt giáo, khí vận trên người và khí vận Tiệt giáo có mối quan hệ mật thiết.

Do đó, sau khi nhận được Ngũ Hành Kích, mới xuất hiện chuyện khí vận Tiệt giáo tăng trưởng, rồi lại xuất hiện chuyện khí vận Tiệt

giáo hội tụ về phía hắn.

Chuyện này hắn không biết, nhưng thân là chưởng giáo chí tôn của Tiệt giáo, Thông Thiên Thánh Nhân lại biết ngay từ đầu và đã có đối sách.

Chỉ là, người phát giác ra chuyện này không chỉ có một mình Thông Thiên Thánh Nhân.

Bờ Đông Hải, trong Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng Lão Tử là người thứ hai cảm ứng được biến động khí vận của Tiệt giáo.

Ông từ trong trạng thái tham ngộ đại đạo từ từ tỉnh lại, ánh mắt hơi động, liếc nhìn về phía Đông Hải.

Ngay sau đó, ông bấm ngón tay tính toán, cũng có chút kinh ngạc: "Lạ thật!

Khí vận của tên nhóc La Tuyên này không hề hùng hậu, mệnh cách cũng không có gì đặc biệt, tại sao lại có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo?" "Không đúng!

Mệnh cách của tên nhóc này có điều kỳ lạ!" Thái Thượng Lão Tử tựa như phát hiện ra điều gì đó, mày khẽ nhíu lại, ngón tay lại tiếp tục bấm tính, trên mặt càng lúc càng kinh ngạc: "Rõ ràng chỉ là mệnh cách bình thường, tại sao lúc đầu không có gì khác người thường, lúc sau lại hùng hậu hơn một chút?" "Không chỉ vậy, dường như vẫn đang không ngừng tăng cường, thật là kỳ lạ!" Thân là Thánh nhân, thần niệm thông đạt trời đất, có thể biết quá khứ vị lai.

Thái Thượng Lão Tử là người đứng đầu các Thánh nhân, tự nhiên lại càng không cần phải nói, nhưng điều ông tính toán chỉ là mệnh cách của La Tuyên, chứ không phải toàn bộ Tiệt giáo, nhưng khí vận của bản thân La Tuyên khi chuyển dời theo khí vận Tiệt giáo, khí vận

của chính hắn cũng không ngừng tăng trưởng.

Nhưng rõ ràng La Tuyên chẳng làm gì cả.

Tình hình kỳ quái như vậy khiến Thái Thượng Lão Tử trong lòng vô cùng kinh ngạc, tính toán hồi lâu cũng không thể tìm ra vấn đề ở đâu, chỉ có thể khẽ thở dài, không để ý nữa.

Mặc dù La Tuyên có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, đủ để khiến ông động lòng, nhưng đường đường là Thánh nhân, ông không làm chuyện cướp đoạt bảo vật của sư điệt.

Gần như cùng một lúc.

Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm ứng được sự thay đổi khí vận của Tiệt giáo.

"Chỉ là một tên đệ tử ngoại môn, lại có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo?" Sau khi bấm ngón tay tính toán, sắc mặt Nguyên Thủy lập tức trầm xuống.

Khác với Thái Thượng Lão Tử chủ trương thanh tĩnh vô vi, ông ta luôn xem Thông Thiên sư đệ và cả Tiệt giáo là đối thủ lớn của Xiển giáo.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, Đạo môn chi phối tất cả.

Nhìn khắp Đạo môn, Nhân giáo vô vi, đệ tử cũng chỉ có một, Nữ Oa cũng không có đệ tử, càng không lập giáo.

Chỉ có Tiệt giáo của Thông Thiên và Tây phương giáo của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn mới có thể cạnh tranh với Xiển giáo.

Trong Tiệt giáo và Tây phương giáo, Tây phương giáo lại ở phía Tây hẻo lánh, tài nguyên nghèo nàn, nhân tài thiếu thốn, căn bản không thể so sánh với Xiển giáo.

Như vậy, cũng chỉ có Tiệt giáo mới có thể tranh đấu với Xiển giáo.

Vì thế, từ khi Tam Thanh phân gia, mỗi người lập giáo, trong lòng Nguyên Thủy vẫn luôn xem Thông Thiên và Tiệt giáo là đối thủ, mọi nơi đều so bì với Thông Thiên, với Tiệt giáo.

Trong tình huống này, đột nhiên biết được một đệ tử ngoại môn bình thường của Tiệt giáo lại có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, khiến cho khí vận của cả Tiệt giáo tăng mạnh, chuyện này sao có thể được?

"Quảng Thành Tử!" Nguyên Thủy lập tức gọi đại đệ tử, người đứng đầu Thập nhị Kim tiên là Quảng Thành Tử.

"Đệ tử bái kiến sư tôn." Trong chốc lát, Quảng Thành Tử bước vào Ngọc Hư Cung, cúi người bái lạy.

"Vi sư vừa mới biết, một đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo, tại một bí cảnh ở bờ Đông Hải, đã có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Tên nhóc này tu vi chỉ mới Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, chắc chắn không thể bảo vệ được linh bảo bậc này." "Vi sư thân là sư huynh của Thông Thiên Thánh Nhân, cũng là sư bá của tên nhóc này, tự nhiên không thể trơ mắt nhìn nó vì một kiện linh bảo mà rơi vào cảnh người mất bảo vật tan." "Lần này, vi sư đưa ngươi đến bờ Đông Hải, mang bảo vật này về đây, thay nó bảo quản một thời gian." "Đợi ngày sau, tu luyện của tên nhóc này có thành tựu, sẽ trả lại linh bảo cho nó." Cực phẩm Tiên thiên linh bảo trong thế giới Hồng Hoang là linh bảo đỉnh cấp có số lượng.

Nguyên Thủy tuy có Tiên thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên trong tay, nhưng cũng không ngại động lòng.

Chỉ là, thân là Thánh nhân tôn quý, danh nghĩa lại là sư bá của La Tuyên, tự nhiên không tiện ra mặt cướp đoạt, chỉ có thể bịa ra một lý do đường hoàng, để Quảng Thành Tử đi đoạt bảo.

Tranh chấp giữa các đệ tử, cho dù La Tuyên mất đi linh bảo, chắc chắn Thông Thiên cũng không có gì để nói!

Một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, đã kéo theo một chuỗi sự tình.

Điểm này, Thông Thiên không ngờ tới, chỉ phái Đa Bảo đi rồi cũng không để ý nhiều nữa.

Những người khác lại càng không quan tâm.

Dù sao La Tuyên cũng là đệ tử Tiệt giáo, người biết được cũng chỉ có sáu vị Thánh nhân, ngoài Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Tử không muốn để ý, Nữ Oa cũng chỉ liếc mắt một cái rồi thôi.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì thèm thuồng Ngũ Hành Kích.

Nhưng Tây phương giáo không bì được với Tiệt giáo, cũng không bì được với Thông Thiên đang nắm giữ Tru Tiên Kiếm Trận, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiệt giáo thu hoạch một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, trong lòng âm thầm than thở. ...

Bờ Đông Hải, trong bí cảnh thượng cổ.

La Tuyên ngồi xếp bằng trong động phủ tạm thời, toàn thân không vướng bụi trần, tâm trí trong sáng như một, luôn giữ vững tâm thần, tĩnh tâm luyện hóa Hoàng Huyết Thảo.

Trong quá trình luyện hóa không ngừng, tu vi nguyên thần của hắn tăng lên nhanh chóng.

Ông!

Khi luyện hóa đến cây Hoàng Huyết Thảo thứ mười lăm.

La Tuyên đang ngồi im không nhúc nhích, thân hình đột nhiên run lên, không khí xung quanh phát ra những tiếng nổ nhẹ.

Từng vòng gợn sóng màu đỏ rực lan tỏa, tiếng nổ không dứt bên tai, cơ thể hắn lại càng giống như bị lửa đốt, đột nhiên bùng lên ngọn lửa nóng rực, cả người trong khoảnh khắc biến thành một người lửa.

Dị tượng như vậy kéo dài một lát.

Mắt La Tuyên hơi động, khí lãng quanh thân đột nhiên co lại, rồi lại nhanh chóng bành trướng.

Chương 8

Cứ như vậy lặp đi lặp lại mấy chục lần, theo một tiếng nổ vang trong biển tiên lực nguyên thần, tu vi nguyên thần của hắn ầm ầm đột phá Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, đạt đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

"Tiêu hao hết mười lăm cây Hoàng Huyết Thảo sao?

Số còn lại hẳn là đủ để tu vi của ta tiến thêm một bước!" La Tuyên lúc tu luyện không để ý, bây giờ nhìn số lượng Hoàng Huyết Thảo, lại một lần nữa nhắm mắt tu luyện.

Tu vi đột phá Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, tốc độ luyện hóa Hoàng Huyết Thảo tăng lên gấp mười lần không chỉ, rất nhanh, tu vi nguyên thần lại một lần nữa tăng vọt.

Cứ như vậy, lại một phen tu luyện.

Đợi đến khi ngoại trừ ba cây Hoàng Huyết Thảo được nuôi dưỡng bằng tinh huyết của Chuẩn Thánh, những cây Hoàng Huyết Thảo còn lại đều được luyện hóa hết.

Tu vi của La Tuyên đã leo lên đến đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, bản nguyên chân hỏa trong cơ thể cũng được đề thăng cực lớn, ngộ tính, tốc độ tu luyện,... so với việc đột phá Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong thông thường, mạnh hơn gấp mười lần!

Hắn dừng lại nhìn ba cây Hoàng Huyết Thảo còn lại được nuôi dưỡng bằng tinh huyết của Chuẩn Thánh, suy nghĩ một lát, quyết định lợi dụng ba cây Hoàng Huyết Thảo này để đột phá Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Còn về bình cảnh Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ...

"Dùng Kỳ Lân Quả cũng vậy!" Kỳ Lân Quả là linh quả được nuôi

dưỡng bằng tinh huyết của tộc Kỳ Lân, ngoài việc không thể tinh luyện bản nguyên chân hỏa của La Tuyên, hiệu quả cũng không khác Hoàng Huyết Thảo là bao, đều chứa đựng tiên khí phong phú.

Hắn vươn tay, ném một quả Kỳ Lân Quả vào miệng.

Kỳ Lân Quả to bằng quả hạnh, giống như kẹo, vừa vào miệng đã tan, kể cả hạt, hóa thành một luồng năng lượng vô cùng tinh thuần, chảy vào tứ chi bách hài.

La Tuyên tâm thần hợp nhất, rèn luyện vận chuyển năng lượng trong cơ thể.

Dần dần chuyển hóa nó thành tiên lực thuần túy hơn, không ngừng vận chuyển vào biển tiên lực nguyên thần.

Ầm!

Ước chừng luyện hóa khoảng hai mươi quả Kỳ Lân Quả.

Một tiếng nổ vang trong biển tiên lực nguyên thần của La Tuyên, toàn bộ biển tiên lực, ầm ầm, kịch liệt bành trướng, rồi lại kịch liệt co lại, lặp đi lặp lại cả trăm lần, đột nhiên mở rộng gấp mười lần.

Tu vi nguyên thần cũng vào khoảnh khắc này, như ý nguyện đột phá Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ!

"Tranh đoạt trong bí cảnh quả nhiên không uổng công, ba cây Hoàng Huyết Thảo còn lại, đủ để ta đột phá Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, thu hoạch như vậy, thật sự ngoài dự liệu." "Thêm cả một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, và một đống bảo vật khác, chuyến đi này có thể nói là bội thu!" Không nói đến Ngũ Hành Kích trong tay, chỉ riêng tu vi nguyên thần liên tiếp đột phá mấy tiểu cảnh giới, cũng đủ bằng mười vạn năm khổ tu.

Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được cảm thán một câu.

“Lưu Hoàn sư đệ thật là người tốt!

Cũng không biết thu hoạch của đệ ấy thế nào?” Nói xong, hắn lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, chuyển sang tiếp tục luyện hóa ba cây Hoàng Huyết Thảo được nuôi dưỡng bằng tinh huyết Chuẩn Thánh còn lại trong tay.

Một cây Hoàng Huyết Thảo được nuôi dưỡng bằng tinh huyết Chuẩn Thánh chứa đựng tiên khí, nhiều hơn cả trăm cây Hoàng Huyết Thảo được nuôi dưỡng bằng tinh huyết Phượng tộc Đại La Kim Tiên cộng lại.

Phượng Hoàng chân hỏa còn lưu lại trong đó, càng đạt đến một mức độ vô cùng đáng sợ.

Cho dù La Tuyên là Diễm Trung Tiên, chân thân là hỏa diễm hóa hình, lúc này cầm một cây Hoàng Huyết Thảo trong tay, cũng không khỏi cảm thấy lòng bàn tay nóng rực, bỏng rát, tựa như lòng bàn tay có thể bốc cháy vậy!

Tiên khí nóng rực và Phượng Hoàng chân hỏa kia, khiến không khí xung quanh cũng khô hanh, bốc lên từng luồng khí nóng.

Lệ!

La Tuyên dùng tiên lực bao bọc lấy Hoàng Huyết Thảo.

Vừa mới cách ly được nhiệt độ nóng rực kia, không ngờ, Hoàng Huyết Thảo lại kích phát ra một bóng ảo Phượng Hoàng như có như không, trong đó mơ hồ có một tiếng phượng hót lanh lảnh truyền ra.

“Chỉ là vật chết mà thôi, còn không yên tĩnh!” La Tuyên hừ lạnh một tiếng, tiên lực bàng bạc trấn áp xuống, uy thế của Ngũ Hành Kích cũng được dẫn động, toàn bộ trấn áp lên Hoàng Huyết Thảo.

Lập tức, bóng ảo Phượng Hoàng trên Hoàng Huyết Thảo tiêu tan, khôi phục lại sự yên tĩnh.

Ầm!

Hoàng Huyết Thảo được nuôi dưỡng bằng tinh huyết Chuẩn Thánh, tuy không bạo ngược như tinh huyết Chuẩn Thánh, nhưng cũng không phải tiên dược tầm thường có thể so sánh.

Tiên khí tinh thuần của Hoàng Huyết Thảo vừa mới được dẫn vào cơ thể.

Cơ thể La Tuyên lập tức phát ra một tiếng nổ vang, tựa như có vô tận sóng lửa xung kích tứ chi bách hài, suýt chút nữa khiến hắn tâm thần thất thủ, năng lượng mất kiểm soát.

May mà trước đó đã nâng tu vi lên Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Năng lượng bàng bạc tuy có chút khó khống chế, nhưng cũng không vượt quá phạm vi chịu đựng.

Hắn giữ vững tâm thần, tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất, nhanh chóng luyện hóa tiên khí mênh mông trong cơ thể, chuyển hóa nó thành tiên lực thuần túy, vận chuyển vào biển tiên lực nguyên thần, lấp đầy biển tiên lực đang trống rỗng vì đột phá cảnh giới.

Cùng với tiên khí không ngừng chuyển hóa thành tiên lực, biển tiên lực có phần trống rỗng kia cũng được lấp đầy với tốc độ không thể tưởng tượng.

Tu vi cũng tự nhiên tăng lên nhanh chóng.

Thời gian chầm chậm trôi qua.

Mọi thứ đều như La Tuyên dự đoán.

Khi cây Hoàng Huyết Thảo đầu tiên được luyện hóa hết, biển tiên lực có phần trống rỗng kia chỉ được lấp đầy hơn một phần ba.

Không chút dừng lại, hắn lập tức bắt tay vào luyện hóa cây thứ hai...

Trong lúc La Tuyên bế quan.

Trong bí cảnh thượng cổ đột nhiên hiện ra một cánh cửa hư không.

Một bóng người từ trong thông đạo hư không từ xa đến gần, khoảnh khắc trước còn ở tận chân trời, sau lưng là một tòa tiên sơn vô cùng to lớn, trên tiên sơn mơ hồ có một bóng ảo cung điện hùng vĩ.

Khoảnh khắc sau, bóng người đó bước một bước, đã xuất hiện trong bí cảnh.

"Đây là bí cảnh mà sư tôn nói sao?

Nơi hoang vu thế này mà cũng tìm được cực phẩm Tiên thiên linh bảo, con sâu nhỏ của Tiệt giáo kia đúng là may mắn!" "Chỉ đáng tiếc, cực phẩm Tiên thiên linh bảo không phải mèo nào chó nào cũng giữ được!" Quảng Thành Tử lạnh lùng liếc nhìn bí cảnh hoang vu rộng lớn, thần thức khổng lồ của Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, như trời long đất lở bao phủ ra bốn phía.

Một lát sau, hắn khẽ nhíu mày.

Bí cảnh lớn hơn hắn dự liệu, với thần thức Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ của hắn mà cũng không thể bao phủ toàn bộ.

"Thôi vậy!

Vậy ta tìm thêm mấy lần, dù sao nó cũng không thoát được!" Quảng Thành Tử vô cùng tự tin vào tu vi của mình, một tên Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, hắn hoàn toàn không để vào mắt.

Nếu không phải vì một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, hắn còn lười đến!

Chương 9

...

"Hửm?" La Tuyên đang tu luyện, thần thức không cố ý phóng ra ngoài, nhưng cũng phát giác có người ngoài tiến vào bí cảnh.

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo có diệu dụng vô cùng.

Từ khi luyện hóa Ngũ Hành Kích, không chỉ thực lực được tăng phúc cực lớn, thần hồn, thần thức cũng được tăng cường rất nhiều.

Mặc dù chỉ có tu vi nguyên thần Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, nhưng thần hồn, thần thức so với Đại La Kim Tiên thông thường cũng không thua kém, thậm chí còn hơn.

Bí cảnh thượng cổ rất lớn, Thái Ất Kim Tiên cũng không thể một niệm bao phủ, nhưng Đại La Kim Tiên thì có thể.

Dưới tình huống cực kỳ không cân sức này, Quảng Thành Tử giống như ngọn đèn sáng trong đêm tối, vô cùng dễ thấy.

Hơn nữa, La Tuyên có thể cảm ứng rõ ràng Quảng Thành Tử, nhưng Quảng Thành Tử lại hoàn toàn không cảm ứng được La Tuyên!

"Quảng Thành Tử?

Hắn làm gì ở đây?" Thần thức La Tuyên bao phủ Quảng Thành Tử, 'nhìn' rõ dung mạo của hắn, nhận ra Quảng Thành Tử.

Ngày trước Quảng Thành Tử từng đến đảo Kim Ngao, khi ra ngoài du ngoạn, hắn cũng tình cờ gặp qua, đối với người đứng đầu Thập nhị Kim tiên của Xiển giáo này cũng không xa lạ.

Chỉ là, Quảng Thành Tử sao lại đến đây?

Chẳng lẽ cũng tình cờ phát hiện ra bí cảnh này?

Ý niệm trong lòng La Tuyên lóe lên, hơi trầm ngâm, rồi không để ý nữa.

Dù sao bảo vật trong bí cảnh phần lớn đã bị hắn thu hết, cực phẩm Tiên thiên linh bảo quý giá nhất là Ngũ Hành Kích cũng đã sớm được luyện hóa.

Có thể nói, thứ quý giá nhất trong cả bí cảnh này chính là Ngũ Hành Kích.

Ngoài nó ra, e rằng tất cả bảo vật cộng lại cũng không bằng một cái Ngũ Hành Kích!

Về phần những thứ còn lại, chưa chắc đã quý bằng một cây Hoàng Huyết Thảo được nuôi dưỡng bằng tinh huyết Chuẩn Thánh, càng không cần nói đến Ngũ Hành Kích, La Tuyên không có nhiều hứng thú.

Quảng Thành Tử đột nhiên xuất hiện, đối với hắn cũng không có ảnh hưởng gì lớn.

Chỉ trong chốc lát, hắn lại chìm vào trạng thái tu luyện, toàn tâm toàn ý luyện hóa cây Hoàng Huyết Thảo thứ hai.

Một luồng hỏa quang nổ tung quanh thân La Tuyên, mơ hồ có một bóng ảo Phượng Hoàng ngửa mặt lên trời gào thét sau lưng hắn, tựa như muốn thoát khỏi trói buộc, bay lên chín tầng trời, nhưng lại bị xiềng xích tiên lực giam cầm chặt chẽ, từng chút một chuyển hóa thành tiên khí, bị hấp thu.

Cùng với bóng ảo Phượng Hoàng dần dần phai nhạt, tu vi của hắn lại một lần nữa tăng vọt.

Ầm!

Khi ba cây Hoàng Huyết Thảo được nuôi dưỡng bằng tinh huyết Chuẩn Thánh được luyện hóa toàn bộ.

Mọi thứ đều như La Tuyên dự đoán, chỉ nghe một tiếng nổ vang trong cơ thể, trong nguyên thần, biển tiên lực mênh mông lập tức chấn động, trong khoảnh khắc mở rộng hơn mười lần!

Tu vi của hắn thuận nước đẩy thuyền, tự nhiên đạt đến Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn!

Không chỉ vậy, cơ thể hắn đã hấp thu Phượng Hoàng chân hỏa từ hàng trăm cây Hoàng Huyết Thảo, trong đó còn có ba cây từ Phượng tộc cảnh giới Chuẩn Thánh.

Tuy Phượng Hoàng chân hỏa chứa trong những cây Hoàng Huyết Thảo này cực kỳ có hạn, nhưng thắng ở số lượng lớn, sau khi hấp thu Phượng Hoàng chân hỏa từ đủ một trăm cây Hoàng Huyết Thảo, chân hỏa trong cơ thể hắn cũng từ lượng biến dẫn đến chất biến! .....

Khi tu vi của La Tuyên đột phá.

Chân hỏa trong cơ thể cũng theo đó bùng cháy dữ dội, xuyên qua cơ thể ra ngoài, bao quanh thân thể, biến cả người thành một người lửa.

Dị tượng như vậy, khi đột phá trước đó cũng đã xuất hiện, hắn không để ý.

Nhưng không ngờ, đợi đến khi tu luyện kết thúc, sức mạnh trong cơ thể thu lại, những ngọn chân hỏa kia vẫn lưu lại bên ngoài cơ thể.

Hắn thử thu lại những ngọn chân hỏa đó, nhưng chúng lại như mất kiểm soát, hoàn toàn không theo ý muốn của hắn, không ngừng phun trào, cuồn cuộn, dường như sắp xảy ra một loại biến hóa nào đó!

“Chẳng lẽ hấp thu Phượng Hoàng chân hỏa đã đến một giới hạn nào đó, chân hỏa sắp nghênh đón một lần lột xác sao?” La Tuyên vốn là Diễm Trung Tiên, bản thể là hỏa diễm do trời đất thai nghén hóa hình.

Cho dù xảy ra chuyện ngoài ý muốn không thể kiểm soát như vậy, hắn cũng không kinh hoảng, hắn có thể cảm nhận được, chân hỏa tuy không chịu khống chế, nhưng đối với hắn cũng không có ảnh hưởng xấu.

Chân hỏa của hắn dường như đang lột xác theo một hướng không xác định.

Dù sao cũng không thể khống chế chân hỏa, hắn cũng không cưỡng ép nữa, tĩnh lặng ngồi xếp bằng chờ đợi chân hỏa lột xác.

Chân hỏa bùng cháy dữ dội, vẫn không ngừng cuồn cuộn, dũng động, kịch liệt co lại, rồi lại kịch liệt bành trướng, cứ như vậy giày vò không biết bao lâu, cuối cùng cũng bắt đầu có biến hóa.

Biến hóa đầu tiên là màu sắc, thứ hai là uy lực.

Chân hỏa trước đây của hắn có màu đỏ thẫm, uy lực sánh ngang thần thông hệ hỏa trung đẳng, giúp La Tuyên ở cảnh giới Kim Tiên có đủ vốn liếng để mạnh hơn các tu sĩ cùng cảnh giới.

Nhưng khi tu vi nguyên thần đạt đến Thái Ất Kim Tiên.

Uy lực của chân hỏa trong cơ thể kém xa so với lúc ở cảnh giới Kim Tiên, xét cho cùng, phẩm cấp của chân hỏa quá thấp, giới hạn đã ở đó.

Nhưng bây giờ, La Tuyên có thể cảm nhận rõ ràng, chân hỏa ngoài việc từ màu đỏ thẫm lột xác thành màu vàng đỏ, nhuốm một chút màu vàng kim, uy lực của chân hỏa càng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Chân hỏa lúc này, vẫn chưa lột xác hoàn toàn.

Nhưng hắn cũng có thể dựa vào tu vi của mình để ước lượng, chân hỏa hiện tại, Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn thông thường, nếu không có pháp bảo mạnh mẽ hộ thể, cũng không thể chống lại uy lực khủng bố đó.

Chỉ riêng nhiệt độ cũng đủ để nung chảy bất kỳ một Thái Ất Kim Tiên nào!

Nếu nói, chân hỏa trước đây của hắn chỉ bằng thần thông trung đẳng, thì chân hỏa hiện tại, đủ để sánh ngang thần thông đỉnh cấp, vượt qua một đại đẳng cấp của thần thông thượng đẳng, đối với Đại La Kim Tiên cũng có một uy hiếp nhất định!

Cho dù sau này hắn đột phá Đại La Kim Tiên, chân hỏa cũng sẽ không giống như trước đây, trở nên vô dụng!

"Biến hóa lớn nhất, dường như không phải cái này." La Tuyên trong lòng vừa kinh ngạc vừa vui mừng, chân hỏa là căn bản của hắn.

Chân hỏa lột xác không chỉ có nghĩa là sau này hắn sẽ có thêm một thủ đoạn cực mạnh, mà còn có nghĩa là tư chất căn nguyên của hắn đã có sự thay đổi mang tính căn bản!

Chỉ là, ngoài những điều này ra, từ sự lột xác của chân hỏa, hắn phát giác ra một số điểm khác thường.

Chân hỏa của hắn dường như có thêm một loại năng lực khác thường.

Về điều này, trong lòng hắn có một số phỏng đoán, nhưng không thể hoàn toàn chắc chắn, chỉ có thể kìm nén sự kích động trong lòng, tĩnh lặng chờ đợi chân hỏa hoàn thành lột xác.

Toàn bộ quá trình lại kéo dài một lúc lâu.

Cho đến một khoảnh khắc nào đó, chân hỏa quanh thân La Tuyên dần dần yên tĩnh lại, tự động thu vào cơ thể, cảm giác khống chế như cánh tay chỉ huy, tùy tâm sở động, lại một lần nữa quay trở lại.

Chương 10

Hắn biết, chân hỏa lột xác, đã hoàn thành.

Không chút do dự, hắn nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận chân hỏa trong cơ thể.

"Quả nhiên đã nhiễm đặc tính của Phượng Hoàng chân hỏa, chân hỏa của ta bây giờ, cho dù không phải là Phượng Hoàng chân hỏa thuần túy, cũng đã có được niết bàn chân ý của Phượng Hoàng chân hỏa!" Chỗ mạnh nhất của Phượng Hoàng chân hỏa, chính là ở niết bàn, giúp Phượng tộc có năng lực niết bàn trọng sinh.

Cũng chính năng lực này, đã giúp Phượng tộc đứng vào hàng tiên thiên tam tộc, chỉ sau Long tộc, cho dù là Kỳ Lân tộc cũng không bì kịp.

Giờ đây, La Tuyên cũng đã có được năng lực như vậy!

"Sau này cứ gọi là Niết Bàn Chân Hỏa đi!" La Tuyên nghĩ thầm, giơ tay lên, khí huyết ở lòng bàn tay bị nghịch lưu lên trên khuỷu tay, cẳng tay và bàn tay phía dưới khuỷu tay, lập tức mất đi sự chống đỡ của khí huyết, huyết nhục khô héo quắt lại, mất đi sức sống.

Nhưng rất nhanh, một luồng ánh sáng vàng đỏ lóe lên, cẳng tay và bàn tay khô héo 'phanh' một tiếng, bị thiêu thành tro bụi.

Trong ánh lửa vàng đỏ âm u.

Huyết nhục xương cốt hoàn toàn mới lại được tái tạo, khí huyết càng thêm dồi dào bàng bạc, tự động sinh ra!

"Trước là một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, tiếp theo là tu vi đại đột phá, bây giờ ngay cả chân hỏa cũng lột xác thành Niết Bàn Chân Hỏa, chuyến đi bí cảnh này, quả nhiên không uổng công." "Với

tu vi hiện tại của ta, cộng thêm Niết Bàn Chân Hỏa và Ngũ Hành Kích, e rằng cường giả Đại La Kim Tiên trung kỳ thông thường, cũng không phải là đối thủ của ta!" La Tuyên đánh giá lại thực lực của bản thân, trên mặt không tự chủ được mà tràn ngập nụ cười rạng rỡ.

Trong quỹ tích Phong Thần đại kiếp nguyên bản, vào thời điểm Phong Thần, hắn chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, mới bị Long Cát công chúa trọng thương trước, sau đó lại bị Lý Tịnh dùng Linh Lung Bảo Tháp trấn sát.

Nhưng bây giờ, Vu Yêu lượng kiếp còn chưa kết thúc, Phong Thần đại kiếp còn xa vời, hắn đã có thể sánh ngang với cường giả Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Tu vi như vậy, nhìn khắp Hồng Hoang, cũng xứng đáng được gọi một tiếng 'cường giả'.

Trong ba giáo lớn của Đạo môn, không có bất kỳ một đệ tử đời thứ hai nào có thể so sánh với hắn!

Cho dù là những đệ tử chân truyền của Tiệt giáo đã thành tựu Đại La quả vị như Đa Bảo, Triệu Công Minh và Vô Đương Thánh Mẫu, cũng không được!

Kể cả khi Phong Thần đại kiếp lập tức mở ra.

Hắn cũng tuyệt đối sẽ không giống như quỹ tích ban đầu, thảm hại vẫn lạc, lên trên Phong Thần Bảng!

Thực lực tăng vọt, chân hỏa lột xác, tay nắm cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Mặc dù chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, nhưng lại sở hữu thực lực không yếu hơn Đại La Kim Tiên thông thường.

Chưa từng có khoảnh khắc nào, trong lòng La Tuyên lại nhẹ nhõm, thoải mái như vậy.

Kể từ khi xuyên không đến thế giới Hồng Hoang, thay thế cho La Tuyên nguyên bản, phát hiện không có hệ thống, trong lòng hắn luôn có một gánh nặng mang tên Phong Thần đại kiếp.

Nhưng bây giờ, thực lực của hắn đã sớm vượt qua bất kỳ một đệ tử nào trong Phong Thần đại kiếp.

Trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế nào cũng đều không đáng nhắc đến!

"Nhưng, ta bây giờ cũng không thể tự mãn, thực lực sánh ngang Đại La Kim Tiên, dù sao cũng không phải là Đại La Kim Tiên thực sự.

Huống chi, trong thời đại Vu Yêu lượng kiếp, Đại La Kim Tiên nhiều như lông trâu." "Thực lực như vậy, đủ để ta tự vệ, nhưng không đủ để ta tung hoành Hồng Hoang, làm một tiên thượng tiên không bị ràng buộc!" Thực lực tăng nhanh, không chỉ giải tỏa gánh nặng trong lòng La Tuyên, mà còn kích phát dã tâm trong lòng hắn.

Đời người làm trai, kiếp trước sống không được như ý, khắp nơi bị các quy tắc ràng buộc thì thôi, đến thế giới Hồng Hoang không bị ràng buộc này, quyết không thể sống như vậy nữa.

Sống một đời uất ức, cũng là một đời.

Sống một đời tiêu sái thoải mái, cũng là một đời.

Chỉ có trở thành cường giả đỉnh cao nhất của thế giới Hồng Hoang, sở hữu thực lực và địa vị chí cao vô thượng, say nằm trên gối mỹ nhân, tỉnh nắm quyền giết người, đó mới là cuộc sống đáng để theo đuổi, mới không uổng công đi một chuyến trong hồng trần cuồn cuộn!

Ầm ầm ầm!

Khi trong lòng La Tuyên hào khí ngút trời, đối với tương lai tràn đầy khát vọng và dã vọng.

Một tiếng nổ lớn, xuyên qua cấm chế, truyền vào tai La Tuyên.

Cấm chế là do hắn bố trí trước khi bế quan, đủ để cách ly mọi âm thanh, nhưng lúc đó, hắn chỉ là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, bây giờ, nguyên thần đã đột phá Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Thần hồn, thần thức cũng sau khi luyện hóa Ngũ Hành Kích mà được tăng phúc cực lớn, sánh ngang Đại La Kim Tiên.

Thứ đủ để cách ly âm thanh, giờ đây lại rõ ràng vô cùng, vô cùng chói tai!

"Chuyện gì vậy?" La Tuyên nhíu mày, thần thức mênh mông như trời long đất lở tuôn ra, lập tức bao phủ toàn bộ bí cảnh.

Khoảnh khắc sau, hắn 'nhìn' thấy, Quảng Thành Tử đã tiến vào bí cảnh khi hắn đang tu luyện, dường như đang tìm kiếm gì đó, sau khi tìm không có kết quả, liền không ngừng ra tay đánh nát núi sông đại địa trong bí cảnh, ra vẻ muốn đào sâu ba thước.

Quảng Thành Tử muốn tìm gì, muốn làm gì, La Tuyên không có hứng thú.

Nhưng hành động lần này của Quảng Thành Tử, cách nơi hắn bế quan không xa, tiếng động tạo ra cũng ảnh hưởng nghiêm trọng đến hắn, khiến hắn trong lòng khó chịu!

"Người đứng đầu Thập nhị Kim tiên của Xiển giáo sao?" La Tuyên trong lòng cười lạnh, thân hình dần dần hư hóa.

Khoảnh khắc sau, hắn hóa thành một luồng hồng quang màu vàng đỏ, xuất hiện trên hư không bên ngoài động phủ.

"Hửm?" Quảng Thành Tử ngay lập tức cảm ứng được sự xuất hiện của La Tuyên, đôi mắt âm u, lập tức bắn ra hai luồng thần quang sắc bén vô cùng, rơi trên người La Tuyên: "Người của Tiệt giáo, La Tuyên?" "Hửm?" La Tuyên nhướng mày, nghe giọng điệu này, Quảng

Thành Tử dường như đến không có ý tốt.

Nhưng, hắn không phải là La Tuyên của ngày xưa, càng không phải là cha của Quảng Thành Tử, hắn sẽ không nuông chiều Quảng Thành Tử!

Hắn khẽ gật đầu: "Không sai!

Là ta!" "Ha ha ha ha!

Đúng là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa tự đâm đầu vào!" Quảng Thành Tử nghe vậy liền cất tiếng cười lớn, tiếng cười vô cùng chói tai.

Mãi đến khi La Tuyên nhíu chặt mày, tiếng cười của hắn mới dừng lại, hắn đánh giá La Tuyên từ trên xuống dưới, ngẩng cao đầu, đầy kiêu ngạo nói: "Nếu đã là La Tuyên, vậy thì giao cực phẩm Tiên thiên linh bảo trong tay ngươi ra đây!" Quảng Thành Tử đến vì Ngũ Hành Kích?

Hắn biết mình có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo?

Đồng tử La Tuyên co lại, ánh mắt lập tức trở nên vô cùng sâu thẳm, lóe lên một tia sáng nguy hiểm, rồi lại nhanh chóng trở nên bình tĩnh, nhàn nhạt nói: "Trong tay ta không có cực phẩm Tiên thiên linh bảo nào, ngoài ra, tiếng động ngươi gây ra ở đây đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc tu luyện của ta." "Bây giờ..." Nói đến đây, giọng điệu của hắn trở nên mạnh mẽ và trầm lắng, đầy vẻ không cho phép nghi ngờ: "Lập tức cút khỏi bí cảnh này, nếu không, đừng trách ta thủ hạ vô tình!" "?!" Nụ cười trên mặt Quảng Thành Tử cứng lại, tròng mắt suýt chút nữa lồi ra.

La Tuyên nói gì?

Nói hắn làm phiền hắn tu luyện, bảo hắn cút khỏi bí cảnh, nếu không, sẽ không khách khí với hắn?

Quảng Thành Tử quả thực nghi ngờ tai mình có nghe nhầm không, chỉ là một tên đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo, tu vi chỉ mới Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, La Tuyên dám nói chuyện với hắn như vậy!

"Sao?

Không hiểu tiếng người, muốn ta 'tiễn' ngươi ra ngoài?" La Tuyên mí mắt hơi nhướng lên, giọng điệu không chút gợn sóng, tựa như người trước mặt không phải là người đứng đầu Thập nhị Kim tiên là Quảng Thành Tử, mà là một con ruồi có thể tiện tay bóp chết.

"Tốt!

Tốt!

Chương 11

Tốt!" Quảng Thành Tử bị thái độ thản nhiên của La Tuyên làm cho tức giận đến công tâm, gật đầu lia lịa, nói liền ba tiếng tốt, ánh sáng âm u trong mắt lại càng thêm lạnh lẽo: "Xem ra có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, đã khiến ngươi quên mất thân phận của mình!" "Vốn dĩ sư tôn, bảo bần đạo lấy đi linh bảo trong tay ngươi, để tránh ngươi rơi vào kết cục người mất bảo vật tan.

Người cũng đặc biệt dặn dò bần đạo không được làm ngươi bị thương, để tránh làm tổn thương hòa khí giữa hai giáo Xiển-Tiệt chúng ta." "Nhưng bây giờ, linh bảo bần đạo phải lấy đi!

Ngươi, bần đạo cũng phải thay Thông Thiên sư thúc quản giáo một phen!" ...

Thì ra là Nguyên Thủy Thiên Tôn nhắm vào linh bảo trong tay ta sao?

Sắc mặt La Tuyên không đổi, nhưng trong lòng lại kinh ngạc.

Người đời đều truyền, cảnh giới Thánh nhân, thần niệm thông đạt trời đất, có thể biết quá khứ vị lai.

Trước đây hắn chỉ biết Thánh nhân mạnh đến mức không thể lường được, nhưng rốt cuộc mạnh đến đâu, lại không có khái niệm cụ thể.

Giờ thì khác, linh bảo hắn vừa mới nhận được, sau đó đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tính ra, còn đặc biệt phái Quảng Thành Tử đến cướp, thật sự vượt xa dự liệu của hắn!

Nhưng rất nhanh, nghe những lời sau đó của Quảng Thành Tử, sự kinh ngạc trong lòng hắn lập tức bị sát khí thay thế.

“Muốn thay sư tôn ta quản giáo ta?” Khí thế bàng bạc trong cơ thể La Tuyên, không tự chủ được mà cuốn ra ngoài.

Khí thế Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, và uy áp thần hồn sánh ngang Đại La Kim Tiên, như trời long đất lở, lập tức bao phủ lấy Quảng Thành Tử.

“Không hay!” Quảng Thành Tử vào khoảnh khắc La Tuyên biến sắc, trong lòng cảm giác nguy cơ lập tức dâng lên.

Nhưng không đợi hắn có phản ứng gì, khí thế khủng bố và uy áp thần hồn kia đã rơi trên người hắn, hắn lập tức cảm thấy như một ngọn núi thần cổ đại ầm ầm rơi xuống người, thân hình đang chắp tay đứng trên hư không, lập tức không kiểm soát được mà rơi xuống.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn.

Cơ thể Quảng Thành Tử, thẳng tắp đập xuống mặt đất, tạo ra một cái hố lớn bán kính trăm dặm.

La Tuyên còn chưa giải phóng toàn bộ khí thế, nếu không, đừng nói trăm dặm, cả bí cảnh theo Quảng Thành Tử sụp đổ cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt!

Dù vậy, sắc mặt Quảng Thành Tử cũng đại biến.

Hắn như một cái cây, đầu bù tóc rối cắm trong bùn đất, chỉ còn lại cái đầu lộ ra bên ngoài.

Bộ dạng thảm hại đó, đâu còn vẻ kiêu ngạo trước đây!

Nhưng Quảng Thành Tử đã không còn quan tâm đến những điều đó nữa, mặt đầy kinh hãi nhìn La Tuyên, khó tin mà ngửa mặt lên trời hét lớn: “Không thể nào!

Tu vi của ngươi...

Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn!!!" Sư tôn của hắn, Nguyên Thủy Thánh Nhân, chính miệng nói với hắn, La Tuyên chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ!

Bây giờ đột nhiên biến thành Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn?

"Kinh ngạc không?

Bất ngờ không?" La Tuyên chắp tay đứng, trong hư không như có những bậc thang vô hình, từng bước đi xuống, đến trước mặt Quảng Thành Tử, từ trên cao nhìn xuống hắn, một chân đạp lên trán Quảng Thành Tử, chậc chậc nói: "Người đời đều truyền Xiển giáo là một ổ rắn chuột, không có một tên nào tốt.

Hôm nay, ta đã được mở mang tầm mắt." "Ừm!

Không chỉ vàng ngọc bên ngoài, mục nát bên trong.

Ngay cả việc không biết xấu hổ, cũng làm ra vẻ đường hoàng, thật sự đã phát huy tinh thần không biết xấu hổ đến cực hạn!" Phụt!

Quảng Thành Tử nào đã từng bị người khác đạp dưới chân sỉ nhục như vậy, tức giận đến công tâm, một ngụm máu ngược muốn phun ra.

Nhưng ngụm máu ngược vừa đến cổ họng, bị La Tuyên đạp cho trán cúi xuống, sinh sinh ép ngụm máu ngược đó kẹt lại ở cổ họng, sắc mặt hắn lập tức sung huyết biến thành đỏ bừng.

Không biết là tức giận hay là do máu ngược dồn lên!

"Có tức thì cũng nén lại cho ta, để khỏi phun ra làm bẩn đế giày của ta!" La Tuyên đương nhiên biết người kiêu ngạo như Quảng Thành Tử, bị đối xử như vậy, e rằng sớm đã tức đến hộc máu.

Nhưng hắn sẽ không quan tâm đến cảm thụ của Quảng Thành Tử, nếu đã muốn cướp đoạt linh bảo, dùng lý do đường hoàng như vậy,

thì đừng mong hắn đại độ.

Đối với người cướp đồ của mình mà đại độ, đó là chuyện mà kẻ ngốc mới làm!

Giả sử hôm nay hắn không đột phá tu vi Thái Ất Kim Tiên, Quảng Thành Tử sẽ tha cho hắn sao?

Sẽ không!

Hắn sẽ đại độ với hắn sao?

Với tính cách của Quảng Thành Tử, e rằng còn quá đáng hơn!

"A a a a a!" Quảng Thành Tử cuối cùng cũng nuốt xuống được ngụm máu ngược đó, gào thét đến khàn cả giọng: "La Tuyên, ngươi chỉ là một tên đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo, lại dám sỉ nhục bần đạo như vậy, bần đạo thề không đội trời chung với ngươi!" "Xem ra ngươi đã quen ở trên cao rồi, không hiểu rõ hoàn cảnh hiện tại của mình a!" La Tuyên đối với lời đe dọa của Quảng Thành Tử như không thấy, lòng bàn chân khẽ day day, giống như đang day một con kiến, cơ thể Quảng Thành Tử lập tức không kiểm soát được mà chìm xuống lần nữa, nửa khuôn mặt bị chôn vào trong đất.

"Phụt!" Quảng Thành Tử phí rất nhiều sức, mới nhổ ra được một ngụm bùn đất lẫn máu, mặt đầy oán độc ngẩng đầu nhìn chằm chằm La Tuyên nói: "Đừng có mà ngang ngược, tốt nhất là mau chóng thả bần đạo ra, rồi quỳ xuống xin lỗi, nếu không..." Hắn đang nói lời cay độc, nhưng La Tuyên căn bản không cho hắn cơ hội nói hết.

Có lẽ Quảng Thành Tử đi theo bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn quá lâu, đã quên mất đây là một thế giới cá lớn nuốt cá bé, lúc này lại còn dám đe dọa La Tuyên.

La Tuyên tự nhiên sẽ không khách khí, chân khẽ dùng lực, cả cái đầu của Quảng Thành Tử gần như bị chôn vào trong đất.

“La Tuyên, sư đệ của ngươi đang ở trong tay bần đạo, mau chóng thả bần đạo ra, nếu không, bần đạo sẽ khiến ngươi sống không được chết không xong!” Lúc này, Quảng Thành Tử đang bị chôn trong đất, lại một lần nữa dốc hết sức, cố gắng gào lên một tiếng.

“Hửm?” Ánh mắt La Tuyên ngưng lại, thần thức mênh mông lập tức bao phủ toàn bộ bí cảnh.

Nhưng, lại không phát hiện ra bóng dáng của Lưu Hoàn!

Hắn không vội để ý đến Quảng Thành Tử, hai tay kết một pháp ấn huyền diệu, giơ tay đánh về phía hư không.

Đại La Kim Tiên pháp lực ngập trời, có thể ảnh hưởng đến thời không trong phạm vi nhỏ, truy ngược lại những chuyện đã xảy ra trong thời gian ngắn.

La Tuyên tuy không phải là Đại La Kim Tiên, nhưng sau khi thần hồn được Ngũ Hành Kích tăng phúc, thần hồn không hề yếu hơn Đại La Kim Tiên thông thường, thực lực cũng sánh ngang Đại La Kim Tiên, có thể sử dụng một vài thủ đoạn mà chỉ Đại La Kim Tiên mới có.

Gợn sóng hư không nhàn nhạt gợn lên, những chuyện đã xảy ra trong cả bí cảnh, không ngừng hiện ra từng màn hình ảnh, trong đó chính là cảnh Lưu Hoàn bị Quảng Thành Tử bắt giữ, uy hiếp!

“Sư đệ này quả thực không tệ!” La Tuyên nhìn thấy Lưu Hoàn bị Quảng Thành Tử ép hỏi, nhưng vẫn cắn chặt răng, mặc cho Quảng Thành Tử làm thế nào cũng một mực nói không thấy La Tuyên, trong lòng khá là xúc động.

Nhưng càng xúc động, sát ý trong lòng càng lạnh lẽo.

“Ngươi thật sự cho rằng ta không dám giết đệ tử Xiển giáo?” Ánh mắt La Tuyên lạnh lẽo như dao, lòng bàn chân dậm xuống đất, Quảng

Thành Tử theo tiếng bay ra khỏi mặt đất, bị hắn một tay tóm lấy cổ.

"...Ngươi... có thể... giết bần đạo, nhưng...

Chương 12

ngươi... và... tên sư đệ kia...

đều phải... bồi táng... cho bần đạo!" Yết hầu Quảng Thành Tử bị siết chặt, sự chênh lệch tu vi quá lớn khiến hắn nói năng cũng vô cùng khó khăn, nhưng vẫn ương ngạnh, không hề yếu thế đối mặt với đôi mắt lạnh lẽo của La Tuyên, trong ánh mắt ngoài oán độc, vẫn là oán độc.

Hắn vốn không phải kẻ lương thiện, ngược lại, còn ghen tị và thù dai hơn bất kỳ ai.

Đừng nói La Tuyên đã kết thù với hắn, cho dù không có, chỉ bằng việc La Tuyên chỉ là một tên đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo, tu vi lại vượt qua hắn, người đứng đầu Thập nhị Kim tiên của Xiển giáo, và có được một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, hắn cũng sẽ không tha cho La Tuyên!

"Tốt!

Xem ra ngươi thật sự muốn chết!" Ánh mắt La Tuyên lạnh lẽo đến cực điểm, một tay siết cổ Quảng Thành Tử, một tay hướng về phía mi tâm Quảng Thành Tử tóm lấy, mạnh mẽ kéo ra ngoài.

Ông!

Một chiếc tiểu ấn cổ xưa lưu chuyển khí huyền hoàng và một lá cờ nhỏ màu hạnh vàng, bị La Tuyên sinh sinh rút ra khỏi biển giới hải nguyên thần của Quảng Thành Tử.

"A!" Pháp bảo bị người khác sinh sinh rút ra khỏi nguyên thần, Quảng Thành Tử lập tức cảm thấy thần hồn như bị xé rách, không nhịn được mà phát ra một tiếng hét thảm đau đớn.

La Tuyên như không thấy, một tay đỡ lấy lá cờ hạnh vàng và tiểu

ấn cổ xưa, trong mắt lóe lên một vẻ màu sắc khó tả.

Tuy hắn chưa từng thấy hai món pháp bảo này, nhưng bảo quang trên đó, cùng với hình dáng đặc biệt, lập tức khiến hắn nhận ra lai lịch của chúng.

Phiên Thiên Ấn!

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ!

Hai món pháp bảo này đều là thượng phẩm Tiên thiên pháp bảo, là bảo vật mà Nguyên Thủy Thiên Tôn năm xưa nghe đạo tại Tử Tiêu Cung, nhận được từ Phân Bảo Nham.

Kiếp trước, La Tuyên đã đọc không ít sách về Hồng Hoang.

Có sách nói Phiên Thiên Ấn là do Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện chế từ một đoạn Bất Chu Sơn bị đổ vào cuối Vu Yêu lượng kiếp, cũng có sách nói Phiên Thiên Ấn vốn là Tiên thiên pháp bảo, thứ được luyện chế từ Bất Chu Sơn là Không Động Ấn, còn gọi là Nhân Hoàng Ấn, hai món pháp bảo này không phải là một.

Giờ xem ra, hai món pháp bảo này đa phần thật sự không phải là một!

La Tuyên không có tâm tư đặt vào pháp bảo, sau khi tách rời hai món pháp bảo, hắn giơ tay đánh một luồng tiên lực bàng bạc vào Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, thả Lưu Hoàn đang bị Quảng Thành Tử giam cầm trong đó ra.

"La...

La Tuyên sư huynh?" Lưu Hoàn đột nhiên từ trong cờ hạnh vàng xuất hiện, nhìn thấy bí cảnh quen thuộc, trong lòng trước tiên là kinh ngạc, tiếp đó nhìn thấy khuôn mặt của La Tuyên, trong lòng đại hỷ.

Nhưng rất nhanh, dường như nghĩ ra điều gì đó, sắc mặt hắn biến

đổi nói: “La Tuyên sư huynh mau đi đi!

Quảng Thành Tử của Xiển giáo đến rồi, chỉ đích danh tìm huynh, e rằng sẽ gây khó dễ cho huynh!” “Ha ha ha ha!

Sư đệ xem kia là ai?” La Tuyên nghe vậy cười lớn một tiếng, liếc mắt nhìn Quảng Thành Tử.

“A?

Quảng Thành Tử!!!” Lưu Hoàn bị giam cầm trong Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, trong lòng vẫn luôn lo lắng cho an nguy của La Tuyên, lúc này nghe lời La Tuyên, quay đầu nhìn lại, lập tức không nhịn được mà hít một hơi khí lạnh.

Trời ạ!

Người trước mặt đầu bù tóc rối, bị La Tuyên sư huynh xách trong tay như một con gà con, không phải là Quảng Thành Tử thì là ai?

“.....” Lưu Hoàn ‘a’ nửa ngày, vẫn không nói được một câu hoàn chỉnh.

Không ai có thể cảm nhận được sự chấn động như sóng cuộn biển gầm trong lòng hắn.

Quảng Thành Tử là ai?

Đó là người đứng đầu Thập nhị Kim tiên của Xiển giáo!

Theo Nguyên Thủy Thánh Nhân tu hành từ rất lâu, được Nguyên Thủy Thánh Nhân vô cùng yêu mến, thành tựu Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ đã hơn vạn năm, e rằng cách Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn cũng không xa!

Nhưng tu vi như vậy, lại bị La Tuyên sư huynh xách trong tay?

Lưu Hoàn cảm giác như đang nằm mơ.

Trong đầu hắn chỉ còn lại một ý niệm, tu vi của La Tuyên sư huynh, rốt cuộc đã đến mức nào.

"Tiếp theo, đến lượt ngươi!" La Tuyên thấy Lưu Hoàn tuy bị một số vết thương ngoài da, nhưng tính mạng không có gì đáng ngại, mới yên tâm nhìn về phía Quảng Thành Tử, toàn thân sát ý lạnh lẽo đến cực điểm.

Lực lượng thần hồn mênh mông, trực tiếp đè lên Phiên Thiên Ấn và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, mạnh mẽ xóa sạch toàn bộ thần thức mà Quảng Thành Tử lưu lại trên hai kiện linh bảo, rồi thu lại.

"Phụt!" Linh bảo và thần hồn tu sĩ có mối liên kết, thần thức trên linh bảo bị xóa đi, Quảng Thành Tử như bị sét đánh, há miệng lại phun ra một ngụm máu tươi lớn.

La Tuyên không hề nương tay, bàn tay dùng sức siết chặt Quảng Thành Tử, muốn bóp chết hắn.

Nếu là người khác, có lẽ sẽ kiêng dè thân phận đệ tử chân truyền của Thánh nhân của Quảng Thành Tử, nhưng hắn không sợ!

"Đủ rồi!" Nhưng, đúng lúc này, trong hư không một tiếng nổ như sấm vang lên.

La Tuyên lập tức cảm thấy hư không quanh thân bị giam cầm, cả người cũng bị định tại chỗ, cho dù dùng sức thế nào cũng không thể điều động thêm chút sức mạnh nào nữa. ...

Sức mạnh của Thánh nhân!

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Khoảnh khắc sau, trong hư không không một tiếng động, hiện ra một bóng người vĩ đại.

Đó không phải là thân ảnh thật, chỉ là một hình chiếu thần niệm,

nhưng vừa mới xuất hiện, đã phảng phất trở thành trung tâm của trời đất, thần quang rực rỡ gần như nhấn chìm cả trời đất.

Ngay cả bầu trời màu máu mờ mịt của bí cảnh, cũng vào khoảnh khắc này được chiếu sáng.

Chỉ một cái liếc mắt, La Tuyên đã nhận ra thân phận của người này, không phải ai khác, chính là sư tôn của Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn!

"Tiểu bối to gan, lại dám ỷ vào tu vi mà sỉ nhục đồng môn sư huynh như vậy, đáng tội gì?" Nguyên Thủy lạnh lùng liếc nhìn Quảng Thành Tử một cái, khóe mắt hơi giật, còn không thèm nhìn La Tuyên, đã quát lớn một tiếng.

Ầm!

Tu vi của Thánh nhân mạnh mẽ đến mức nào.

Chương 13

Dù là Chuẩn Thánh đại năng, trước mặt Thánh nhân cũng như con kiến.

Huống chi La Tuyên chỉ là một Thái Ất Kim Tiên!

Nguyên Thủy Thiên Tôn quát lớn một tiếng, như một tiếng sét đánh ngang tai, thẳng vào thần hồn La Tuyên.

"Mở ra cho ta!" La Tuyên trong lòng gào thét, muốn thoát khỏi sự trói buộc của Nguyên Thủy, nhưng sức mạnh đó mạnh đến mức khiến người ta tuyệt vọng, cho dù hắn dốc hết toàn lực cũng không thể thoát khỏi, chỉ có thể như không nơi ẩn náu, mặc cho sức mạnh thần hồn khủng bố của Nguyên Thủy đè xuống.

Với tu vi của Nguyên Thủy Thánh Nhân, chỉ một tiếng quát lớn, e rằng cũng đủ để khiến La Tuyên tan thành tro bụi!

Ông!

Giờ phút nguy cấp.

Mi tâm La Tuyên một luồng ánh sáng ảo nổ tung.

Ngũ Hành Kích cảm ứng được chủ nhân gặp nguy hiểm, tự động hiện ra, gợn lên một làn sóng năm màu, hóa thành một tấm màn trời, bao bọc lấy toàn bộ La Tuyên.

Nhìn kỹ, trong đó gợn lên ánh sáng vàng nhạt, đó là sức mạnh khí vận của Tiệt giáo!

"Cực phẩm Tiên thiên linh bảo?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hơi sững sờ, ngay sau đó, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh: "Tuổi còn nhỏ, đã ỷ thế hiếp sư huynh, tâm tính không chịu nổi như vậy, linh bảo này ta thay sư tôn ngươi thu lại!" Nói rồi, hắn vẫy tay một cái, Ngũ Hành

Kích lập tức không kiểm soát được mà bay về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Không biết từ lúc nào, Nguyên Thủy sư huynh lại có thể thay thế ta?" Nguyên Thủy còn chưa thu được Ngũ Hành Kích, trong hư không một tiếng hừ lạnh vang lên, sức mạnh thu lấy Ngũ Hành Kích kia, lập tức tan biến.

Khoảnh khắc sau.

Bầu trời trên bí cảnh phảng phất như nứt ra một khe hở.

Gần như bao trùm cả bầu trời, nơi khe nứt hiện ra cảnh tượng Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên ngồi vững ở nơi sâu nhất trong Bích Du Cung, một đôi mắt lại phảng phất như gần trong gang tấc, lạnh lùng nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sao?

Tên nhóc này bản tính xấu xa, ỷ thế hiếp sư huynh, vi huynh không thể quản giáo sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn dường như sớm đã biết Thông Thiên sẽ ra tay, không chút dấu vết thu tay lại, lạnh lùng nhìn về phía Thông Thiên ở đầu kia của khe nứt hư không.

"Ngươi, xứng sao?" Thông Thiên khinh thường một tiếng, nhàn nhạt hỏi lại.

Nếu là ngày thường, Thông Thiên tuy tính tình nóng nảy, nhưng cũng sẽ không đối đầu với Nguyên Thủy như vậy.

Nhưng hôm nay, Nguyên Thủy trước tiên âm thầm ra tay, đưa Quảng Thành Tử vào bí cảnh, ý đồ để Quảng Thành Tử hiếp đáp La Tuyên, cướp đoạt linh bảo của La Tuyên.

Quảng Thành Tử hiếp đáp La Tuyên không thành lại bị La Tuyên trấn áp, Nguyên Thủy lại đích thân ra tay với một tiểu bối như La Tuyên, cướp đoạt linh bảo của La Tuyên, hành vi không biết xấu hổ

như vậy, thực sự đã chọc giận Thông Thiên!

"Ngươi!" Nguyên Thủy nghe vậy đại nộ, tóc dựng ngược, lớn tiếng quát lạnh: "Hỗn xược!

Hôm nay ngươi cũng muốn vô lễ với trưởng bối, phạm thượng sao?" "Ha ha!" Thông Thiên lười nói nhiều với Nguyên Thủy, từ từ đứng dậy, sau lưng Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ hư ảnh từ từ hiện ra, chắp tay đứng, nhìn chằm chằm Nguyên Thủy Thiên Tôn, lạnh lùng cảnh cáo: "Tranh chấp của tiểu bối, đệ tử của ta không bằng người, đó là nó không ra gì, nhưng thân là trưởng bối, lại là Thánh nhân, nếu ngươi còn không màng thân phận mà ra tay với tiểu bối, thì trước tiên hãy hỏi Tru Tiên Kiếm Trận của bần đạo đã!" Lời vừa dứt, Tru Tiên Tứ Kiếm sau lưng càng thêm ngưng thực, Tru Tiên Trận Đồ cũng rục rịch, tựa như có thể tùy thời vượt qua vô tận hư không, bay đến trên đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!

Không hổ là thầy trò, chuyện hôm nay, ta ghi nhớ!" Nguyên Thủy trong lòng phẫn nộ không thôi, có ý muốn động thủ với Thông Thiên, nhưng Quảng Thành Tử bị La Tuyên làm tổn thương thần hồn, thần hồn là căn bản của tu sĩ, nếu không kịp thời giúp Quảng Thành Tử ổn định thần hồn, e rằng Quảng Thành Tử sẽ phế!

Hắn sắc mặt tái mét lưu lại một câu nói cay độc, lại lạnh lùng liếc nhìn La Tuyên một cái, giơ tay cuốn lấy Quảng Thành Tử, phất tay áo bỏ đi.

"La Tuyên (Lưu Hoàn), bái kiến sư tôn!" Vào khoảnh khắc Thông Thiên xuất hiện, áp lực thuộc về Nguyên Thủy đã tan biến hết.

Chỉ là Thánh nhân đối đầu Thánh nhân, La Tuyên và Lưu Hoàn thân là tiểu bối, không có tư cách cũng không có thực lực mở miệng, chỉ có thể im lặng nghe và nhìn.

Lúc này, Nguyên Thủy đã rời đi, hai người mới hướng về phía bầu trời rách nát, từ xa hướng về phía Thông Thiên ở đầu kia hư không, cúi người hành lễ.

"Ừm!" Thông Thiên mỉm cười khẽ gật đầu.

La Tuyên và Lưu Hoàn lập tức cảm thấy một luồng sức mạnh vô hình không thể chống cự, nâng họ dậy.

"Chuyện này, La Tuyên làm không tệ, không làm mất mặt vi sư và Tiệt giáo ta.

Đợi khi về đến đảo Kim Ngao, vi sư sẽ có trọng thưởng!" Thông Thiên đã nhìn thấy tất cả, đối với tu vi của La Tuyên, cũng như biểu hiện của La Tuyên, đều vô cùng hài lòng, không hề tiếc lời khen ngợi.

"Đa tạ sư tôn!" La Tuyên nghe vậy trong lòng khẽ động, cúi người lại một lần nữa hướng về phía Thông Thiên hành lễ.

Đợi hắn đứng dậy, khe nứt trên bầu trời bí cảnh đã khôi phục lại dáng vẻ màu máu ngang trời, mờ mịt như trước.

"La Tuyên sư huynh, huynh nghe thấy không?

Sư tôn muốn đích thân gặp huynh ở đảo Kim Ngao, muốn trọng thưởng huynh đó!" Thông Thiên Thánh Nhân vừa mới biến mất, Lưu Hoàn đã không kìm được sự kích động trong lòng, hướng về phía La Tuyên nhảy cẫng lên reo hò, tựa như người được Thánh nhân khen thưởng không phải La Tuyên mà là chính cậu vậy.

"Lần này sư huynh có thể có được thu hoạch như vậy, cũng có công lao lớn của sư đệ, những bảo vật này, sư huynh không dùng đến, tặng cho sư đệ vậy." La Tuyên nhàn nhạt cười, giơ tay đẩy một số

bảo vật mà cảnh giới Kim Tiên có thể dùng đến, đến trước mặt Lưu Hoàn.

Nếu không phải Lưu Hoàn tìm hắn, rồi lại dẫn hắn đến bí cảnh này, có lẽ bây giờ hắn vẫn đang đau đầu vì việc đột phá Thái Ất Kim Tiên.

Có thể nói, có thể đột phá Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, thu hoạch một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, lọt vào mắt xanh của Thánh nhân, được Thánh nhân thưởng, về cơ bản đều là công lao của Lưu Hoàn.

Hắn không phải là người keo kiệt, những tài nguyên không dùng đến, tự nhiên sẽ không tiếc cho Lưu Hoàn!

"...Tất cả đều là thật sao?" Tại lối vào Thượng Cổ bí cảnh, Đa Bảo ngơ ngác lắng nghe Lưu Hoàn kể lại bằng giọng điệu đầy phấn khích, vẻ mặt ngỡ ngàng, trong lòng bán tín bán nghi.

Nguyên Thủy sư thúc lại không màng đến thể diện như vậy sao, ngầm sai Quảng Thành Tử vào bí cảnh đoạt linh bảo của La Tuyên không thành thì thôi, lại còn đích thân phóng ra một luồng thần niệm hình chiếu, ý đồ dùng thế ép người, đến mức sư tôn phải tự mình ra mặt ư?

Hơn nữa, La Tuyên chỉ mới Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, vậy mà lại khiến cho Quảng Thành Tử, một Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, không có chút sức lực phản kháng nào, dễ dàng bị khuất phục ư?

Đa Bảo nửa tin nửa ngờ liếc nhìn La Tuyên vẫn bình thản không chút gợn sóng, ánh mắt lập tức ngưng lại.

Ngay từ ngàn năm trước, gã đã tu thành Đại La đạo quả, đạt đến Đại La quả vị, nên chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra tu vi của La Tuyên đã đạt tới Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn.

Thấy vậy, trong lòng gã đã tin gần hết những lời Lưu Hoàn nói.

La Tuyên với tu vi Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn, đối phó với một Quảng Thành Tử tu vi Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, dĩ nhiên là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà, La Tuyên là đệ tử ngoại môn, điều đó có nghĩa là vào lần giảng đạo trước của sư tôn, tu vi của La Tuyên hẳn chỉ là Kim Tiên.

Cho dù bây giờ có đột phá, cũng chỉ nên là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ mới đúng!

Sao lại đạt tới Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn được?

Phải biết rằng, mấy vị sư muội được sư tôn thu làm thân truyền, ngoại trừ Vô Đương ra, tu vi cũng chỉ dừng lại ở Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn mà thôi!

Tuy nhiên, Đa Bảo dù sao cũng là đại sư huynh thân truyền của Tiệt giáo, trong lòng tuy kinh ngạc nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài, chỉ cười lớn một tiếng nói: “Ha ha ha ha!

La Tuyên sư đệ quả là phong thái ngời ngời, không làm mất danh tiếng Tiệt giáo của chúng ta!

Chương 14

Xem ra Tiệt giáo ta lại sắp có thêm một vị thân truyền rồi!" Sư đệ tỏa sáng rực rỡ, làm sư huynh như gã cũng cảm thấy vô cùng vui mừng.

Đương nhiên, đó cũng là vì Thông Thiên Thánh Nhân coi trọng La Tuyên, và bản thân tu vi của La Tuyên cũng đã đạt đến ngưỡng cửa của đệ tử thân truyền, nếu không, dù La Tuyên có biểu hiện tốt đến đâu, gã cũng chỉ cười cho qua chuyện.

Thân truyền có vòng tròn và đẳng cấp của thân truyền.

Bất luận là ở thế giới Hồng Hoang hay trong nội bộ Tiệt giáo, cuối cùng vẫn phải dùng thực lực để nói chuyện!

"Đa Bảo sư huynh quá lời rồi!" La Tuyên ở Tiệt giáo, đã gặp Đa Bảo không ít lần, nhưng chưa từng tiếp xúc gần.

Lần này là lần đầu tiên hai người thực sự tiếp xúc, sau một hồi trò chuyện, cả hai đều cảm thấy tính cách đối phương rất hợp với mình, nói chuyện vô cùng vui vẻ.

Điều này khiến La Tuyên không khỏi thầm cảm thán, trước kia, dù có bám víu thế nào, e rằng Đa Bảo cũng chẳng thèm liếc mắt nhìn ta lấy một lần.

Nhưng bây giờ, Đa Bảo, vị đại sư huynh thân truyền của Tiệt giáo từng cao cao tại thượng, lại hạ mình nhiều lần tìm chủ đề, chủ động bắt chuyện.

Quả nhiên, ở thế giới Hồng Hoang này, tất cả đều nhìn vào thực lực!

Chuyến đi đến Thượng Cổ bí cảnh bên bờ Đông Hải tuy xảy ra

một chút bất ngờ, nhưng nhìn chung kết quả vẫn tốt đẹp.

Trên đường trở về đảo Kim Ngao, La Tuyên và Đa Bảo sau khi trò chuyện, quan hệ của hai người đã thân thiết hơn không ít.

Đa Bảo trong lòng cảm thấy, lần này trở về đảo Kim Ngao, mười phần thì có đến tám chín phần La Tuyên sẽ trở thành đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo, nên có ý muốn đưa La Tuyên hòa nhập vào vòng tròn nhỏ của các đệ tử thân truyền từ trước, trên đường đi đã kể cho La Tuyên không ít chuyện về các sư huynh sư muội thân truyền, cũng giảng giải cho La Tuyên một vài điều cần chú ý khi tu hành ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

La Tuyên có thể cảm nhận rõ ràng thiện ý của Đa Bảo.

Tuy không rõ Thông Thiên Thánh Nhân có thu nhận mình trực tiếp vào hàng ngũ thân truyền của Tiệt giáo hay không, nhưng thấy Đa Bảo có ý muốn đưa mình hòa nhập vào vòng tròn thân truyền, hắn cũng sẽ không từ chối.

Tuy nhiên, điều mà hắn canh cánh trong lòng nhất, lại là lời chúc phúc của Lưu Hoàn khi hai người chia tay trong bí cảnh.

Hiện tại hắn vẫn chưa hiểu rõ, nguyên nhân thực sự của những biến hóa đột ngột đó, có phải là do Lưu Hoàn hay không.

Trên đường trở về, hắn cũng có ý muốn hỏi dò.

Nhưng Đa Bảo cứ mãi kéo hắn nói chuyện, hắn cũng không tiện bỏ mặc Đa Bảo, hơn nữa có một số chuyện cũng không tiện hỏi thẳng trước mặt Đa Bảo, đành phải tạm thời nén lại trong lòng.

Cứ như vậy, trong không khí nói cười vui vẻ của ba người, họ đã trở về đảo Kim Ngao.

“La Tuyên sư đệ, lần này là lần đầu tiên đệ diện kiến sư tôn một cách riêng tư, có một số việc cần phải chú ý.” Vừa đặt chân lên đảo

Kim Ngao, Đa Bảo đã thay đổi vẻ thoải mái ung dung trước đó, chỉnh lại đạo bào, nghiêm túc dặn dò La Tuyên vài câu bằng giọng nhỏ.

"Sư huynh yên tâm, sư đệ hiểu rồi!" La Tuyên mỉm cười, sau đó để Lưu Hoàn đợi ở rìa đảo Kim Ngao, rồi cùng Đa Bảo đi về phía Bích Du Cung.

Thông Thiên Thánh Nhân chỉ truyền triệu một mình hắn, Lưu Hoàn đi theo có chút không thích hợp, chỉ có thể để Lưu Hoàn đợi ở bên ngoài.

Đảo Kim Ngao rất lớn, tuy gọi là đảo, nhưng không hề nhỏ hơn một tinh hệ ở kiếp trước.

Dù La Tuyên đã quen với sự rộng lớn vô ngần của thế giới Hồng Hoang, nhưng vẫn không khỏi kinh ngạc thầm về đảo Kim Ngao, dù sao, đảo Kim Ngao không chỉ là một hòn đảo, mà là một hòn đảo khổng lồ được một con Kim Ngao to lớn cõng trên lưng!

Phong cảnh trên đảo vô cùng tươi đẹp, tiên thảo, tiên dược, tiên thụ mọc khắp nơi, trong núi có suối trong róc rách, trên trời có tiên hạc bay lượn.

Tiên khí lượn lờ như sương mù, chỉ cần hít một hơi cũng đủ làm lòng người thư thái, tinh thần phấn chấn.

La Tuyên không phải lần đầu đến đảo Kim Ngao, mỗi vạn năm một lần nghe đạo, hắn đều ở trên đảo không ít năm, nhưng mỗi lần đến đảo Kim Ngao, đều có một cảm giác khác biệt. 'Đợi tu vi tăng lên, ta cũng nên tìm một tiên đảo tốt hơn làm đạo trường.' Đảo Hỏa Long tuy tốt, nhưng so với đạo trường của Thánh nhân như đảo Kim Ngao thì kém quá xa.

Trong dòng suy nghĩ đó, La Tuyên và Đa Bảo đã đến trước một đại điện nguy nga tráng lệ, vàng son lộng lẫy, giống như một cột sáng

thông thiên, mái vòm vươn thẳng lên tận trời cao.

Trên tấm biển phía trên cổng chính của đại điện khắc ba chữ lớn ẩn chứa đạo vận phi phàm.

Chính là 'Bích Du Cung'! ...

"Đệ tử Đa Bảo (Đệ tử La Tuyên), bái kiến sư tôn!" Có Đa Bảo dẫn đường, lại thêm việc Đa Bảo nhận được khẩu dụ của Thánh nhân, hai người không cần thông báo, trực tiếp tiến vào Bích Du Cung.

Sau khi vào trong Bích Du Cung, La Tuyên không thấy Thông Thiên Thánh Nhân như những lần nghe đạo mấy ngàn năm trước, mà chỉ thấy sâu trong Bích Du Cung là một cảnh tượng tựa như hỗn độn sơ sinh, vạn vật khởi thủy.

Đa Bảo đối với cảnh này đã quá quen, cung kính cúi người hành lễ về phía đám mây hỗn độn lượn lờ đó.

La Tuyên đã được Đa Bảo nhắc nhở từ trước, cũng không thất lễ, cúi người hành lễ theo.

"Không cần đa lễ!" Một giọng nói nhàn nhạt, phảng phất truyền đến từ cuối trời, lại phảng phất vang lên bên tai.

Một luồng sức mạnh vô hình giống như lúc ở trong bí cảnh, đồng thời nâng La Tuyên và Đa Bảo dậy.

Sau đó, đám mây mù tựa như hỗn độn sơ sinh kia dần dần thu lại, từ từ co lại thành kích thước của một người.

Một vị Thông Thiên Thánh Nhân mặc đạo bào màu xanh huyền, mặt đẹp như ngọc, khóe miệng mỉm cười, hiện ra trước mắt hai người.

"Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn!

Không tệ!

Không tệ!" Ánh mắt Thông Thiên Thánh Nhân trực tiếp rơi vào người La Tuyên, nhìn tu vi của hắn, mỉm cười gật đầu khen ngợi: "Xem ra lần này ở trong bí cảnh, con quả thực đã có được cơ duyên không nhỏ." "Nhờ sư tôn che chở." La Tuyên không vì lời khen của Thông Thiên Thánh Nhân mà tự mãn, không kiêu không ngạo hành lễ lần nữa.

"Ừm!" Thông Thiên khẽ gật đầu, vẻ hài lòng trên mặt càng đậm, tu vi thiên phú đều tốt, làm việc cũng không kiêu ngạo, là một hạt giống tốt.

Nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt ông thu lại, vẻ mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "La Tuyên, vi sư muốn thu con làm đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo ta, con có bằng lòng không?" "Hả?" Nghe vậy, La Tuyên trong lòng chấn động.

Hắn đã đoán Thông Thiên Thánh Nhân sẽ thu mình làm thân truyền, nhưng không ngờ ngay lần đầu tiên chính thức gặp mặt, đã quyết định ngay.

Phải biết rằng, ở Tiệt giáo, đệ tử ngoại môn và nội môn tuy cũng là đệ tử của Thánh nhân, nhưng ngoại trừ mỗi vạn năm một lần được Thánh nhân giảng đạo, những lúc khác cũng chẳng khác gì đám du binh được thả rông.

Chỉ có đệ tử thân truyền mới thực sự được xem là đệ tử của Thánh nhân!

La Tuyên không ngốc, chưa kể đã được chứng kiến sự bao che của Thông Thiên trong bí cảnh, dù chưa thấy, cũng nên biết rằng, ở thế giới Hồng Hoang có một sư tôn là Thánh nhân bảo vệ, con đường tu hành sẽ nhẹ nhàng và thuận lợi hơn vô số lần.

"Đệ tử bằng lòng!" Không chút do dự, La Tuyên lập tức hành lễ của một đệ tử thân truyền.

“Tốt!

Ha ha ha ha!

Từ nay về sau, con chính là đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo ta!” Thông Thiên Thánh Nhân vô cùng vui mừng, cất tiếng cười sảng khoái, tiếng cười hóa thành từng vòng sóng âm trong trẻo, xông thẳng lên chín tầng trời, lấy đảo Kim Ngao làm trung tâm, bao trùm toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

“Hôm nay, ta, Thông Thiên, chưởng giáo Tiệt giáo, thu đệ tử ngoại môn La Tuyên làm đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo!” Giống như đang tuyên bố chủ quyền, giọng nói của Thông Thiên không chút kiêng dè truyền đến tai vô số sinh linh trong Hồng Hoang, trong đó bao gồm cả các vị Thánh nhân khác.

Vô số sinh linh trong Hồng Hoang không có cảm giác gì quá lớn, cùng lắm chỉ kinh ngạc về thân phận của La Tuyên.

Họ thi nhau đồn đoán La Tuyên có đức có tài gì, mà từ một đệ tử ngoại môn lại một bước lên mây, trở thành đệ tử thân truyền của Thánh nhân Tiệt giáo, còn được Thánh nhân đích thân thông cáo cho cả Hồng Hoang!

Chương 15

Không ít sinh linh đều ngưỡng mộ ghen tị với vận may của La Tuyên.

Phải biết rằng, năm xưa tám vị đại thân truyền như Đa Bảo, cũng chưa từng được Thông Thiên Thánh Nhân đối đãi long trọng như vậy!

Nhưng chỉ có sáu vị Thánh nhân mới biết, La Tuyên đã có được đại cơ duyên, sở hữu một món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, khí vận của cả Tiệt giáo vì thế mà tăng mạnh, và hội tụ vào trong món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo đó.

Hành động này của Thông Thiên nhìn có vẻ tùy ý, nhưng thực chất là đang cảnh cáo những cường giả mạnh hơn La Tuyên rất nhiều, rằng La Tuyên là đệ tử thân truyền của Tiệt giáo, đừng tùy tiện có ý đồ xấu với hắn.

Điều này không nghi ngờ gì đã thêm cho La Tuyên một tấm bùa hộ thân.

Một tấm bùa hộ thân mà ngay cả năm vị Thánh nhân còn lại cũng phải cân nhắc, thậm chí, lời này phần lớn là nói cho một người nghe!

...

"Đệ tử thân truyền của Tiệt giáo?

Hừ!

Ngươi nghĩ như vậy là có thể bảo vệ được hắn sao?" Tại Ngọc Hư Cung ở Côn Lôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe thấy ý tứ của Thông Thiên, đâu không biết là chủ yếu nhắm vào mình, lập tức khó chịu hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên tia sáng âm u, không biết đang nghĩ gì.

Ngoài Ngọc Hư Cung, trong một động phủ lưng chừng núi, Quảng Thành Tử đang ngồi xếp bằng liệu thương cũng mở mắt ra, ánh mắt xa xăm nhìn về phía Đông Hải, tràn đầy oán độc.

Ở trong Thượng Cổ bí cảnh, cướp linh bảo của La Tuyên không thành, ngược lại còn bị La Tuyên trọng thương, bị cướp đi hai món linh bảo, thậm chí, nếu không phải sư tôn của hắn ra mặt, tính mạng cũng đã bỏ lại trong bí cảnh.

Trong lòng hắn làm sao có thể không ghi hận!

"Linh bảo Ngũ Hành Kích trong tay sư tôn kia, là chí bảo của Kỳ Lân nhất tộc, một trong tam tộc Tiên thiên thượng cổ." "Ngày xưa Kỳ Lân nhất tộc đang lúc thịnh vượng, tuy không bằng Long Phượng hai tộc, nhưng cũng là một trong những bá chủ Hồng Hoang, căn bản không coi Ngũ Hành Kích ra gì.

Nay Kỳ Lân nhất tộc đã suy tàn, khí vận không ngừng tiêu tan, lại còn ngoan cố không chịu thay đổi, không giống như Long Phượng hai tộc tìm kiếm lối thoát." "Cứ thế này, chỉ e Kỳ Lân nhất tộc, tất sẽ phải ở lại núi Thủy Hoàng tự sinh tự diệt." Quảng Thành Tử trong lòng rõ ràng, hiện tại thần hồn bị trọng thương, tuy được sư tôn Nguyên Thủy Thánh Nhân đích thân ra tay cứu chữa, nhưng cũng cần một thời gian dài mới có thể hồi phục như cũ.

Trong thời gian ngắn, căn bản không thể nâng cao tu vi, cho dù có nâng cao tu vi, cũng không thể dễ dàng đuổi kịp La Tuyên đã đạt tới Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn.

Quảng Thành Tử tuy ngạo khí, lỗ mãng bốc đồng, nhưng không phải kẻ ngốc.

Nhưng hắn lại không dễ dàng bỏ qua, vì vậy, sau một hồi suy nghĩ, hắn đã nhắm vào Kỳ Lân nhất tộc.

Một độc kế cũng dần trở nên rõ ràng trong đầu hắn, dần dần hình thành một kế sách khả thi! ...

Đảo Kim Ngao, Bích Du Cung.

La Tuyên nghe Thông Thiên thông cáo cho cả Hồng Hoang một cách có vẻ tùy ý, cũng có chút ngẩn người, nhưng rất nhanh, hắn đã hiểu ra nguyên do Thông Thiên làm vậy, rõ ràng là để bảo vệ hắn, cho hắn một tấm bùa hộ thân.

Vẻ mặt không có bất kỳ thay đổi nào, nhưng trong lòng lại vô cùng vui sướng.

Có một tấm bùa hộ thân của Thánh nhân, sau này sự an toàn của hắn sẽ được đảm bảo rất nhiều.

Ít nhất, những kẻ có tu vi mạnh hơn hắn quá nhiều, tuyệt đối không dám ra mặt, dễ dàng động thủ với hắn, chỉ cần tu vi không mạnh hơn hắn quá nhiều, có Ngũ Hành Kích trong tay, bao nhiêu hắn cũng nuốt trôi!

"La Tuyên, vi sư trước đó đã nói sẽ trọng thưởng cho con, bây giờ, con lại là đệ tử thân truyền của vi sư, cũng nên có phần thưởng, con muốn gì?" Thông Thiên dường như không chú ý đến sự thay đổi tinh tế trên sắc mặt của La Tuyên, ôn tồn hỏi.

Phần thưởng?

Cái này La Tuyên thật sự chưa nghĩ đến.

Suy nghĩ một lúc, hắn nói: "Sư tôn có thể truyền thụ《Cửu Chuyển Huyền Công》cho đệ tử không?" Với tu vi nguyên thần hiện tại, muốn đột phá Đại La Kim Tiên, không phải là chuyện dễ.

Tu vi nguyên thần tăng tiến quá nhanh, cần thời gian củng cố, bình cảnh Đại La Kim Tiên, cũng cần thời gian để cảm ngộ và lượng lớn tài nguyên.

Ngược lại, về phương diện nhục thân, ở trong bí cảnh hắn đã thu hoạch được không ít Long Huyết Thạch, còn có một thi thể Chuẩn Thánh Long chứa không ít tinh huyết Chuẩn Thánh, nếu có thể có được một môn công pháp tu luyện nhục thân, thì quả là làm ít công nhiều!

Dù sao, tu luyện nhục thân thiếu nhất là công pháp và tài nguyên, ngoài ra, gần như không có bình cảnh.

Hiện tại tài nguyên trong tay hắn đủ để tu luyện nhục thân đến cảnh giới rất cao, vượt qua tu vi nguyên thần, căn bản không thành vấn đề, duy chỉ thiếu một môn công pháp tu luyện nhục thân!

"Ha ha ha ha!" Nghe La Tuyên trả lời, Thông Thiên lập tức không nhịn được cười.

Đa Bảo đang đứng yên lặng bên cạnh, không nói một lời, lúc này cũng có chút không nhịn được cười.

"Sư đệ, 《Cửu Chuyển Huyền Công》 không được tính là phần thưởng, phàm là đệ tử thân truyền của chúng ta, sư tôn đều sẽ truyền thụ 《Thượng Thanh Bí Pháp》, 《Thượng Thanh Vạn Kiếm Quyết》 và 《Cửu Chuyển Huyền Công》, đệ hãy chọn phần thưởng khác đi!" Đa Bảo nhìn La Tuyên không hiểu gì, sau khi được Thông Thiên ra hiệu bằng mắt, liền đứng ra cười giải thích cho La Tuyên.

"Thì ra là vậy!" Không hổ là đệ tử thân truyền của Thánh nhân, đãi ngộ thật tốt!

La Tuyên danh nghĩa là đệ tử của Thánh nhân, nhưng thực tế ngoài phúc lợi nghe đạo ra, gần như không khác gì trạng thái bị bỏ mặc, không khỏi thầm cảm thán một câu.

Chỉ là, hiện tại thứ hắn cần, cũng chỉ có công pháp tu luyện nhục thân.

Bỏ qua công pháp, thần thông hắn cần, cũng đã được bao gồm trong đãi ngộ của đệ tử thân truyền, linh bảo thì có Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Ngũ Hành Kích và hai món Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo cướp được từ tay Quảng Thành Tử, đủ để hắn dùng đến tu vi Chuẩn Thánh thậm chí là Hỗn Nguyên rồi!

Thật đúng là có chút khó xử!

Nếu để người khác nghe được suy nghĩ trong lòng La Tuyên, e rằng ngay cả đại đệ tử thân truyền của Thánh nhân như Đa Bảo, cũng phải phát điên mất.

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, công pháp, tài nguyên, linh bảo, đều là cơ duyên mà vạn tiên trong thiên hạ có thể gặp nhưng không thể cầu.

La Tuyên thì hay rồi, không chỉ là Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn, linh bảo đủ dùng đến Chuẩn Thánh thậm chí Hỗn Nguyên, tài nguyên cũng có thi thể Chuẩn Thánh Long chứa tinh huyết Chuẩn Thánh, thật đúng là khiến người khác ghen tị chết!

Truyền ra ngoài, Đại La Kim Tiên thậm chí Chuẩn Thánh cũng phải đỏ mắt!

Thông Thiên và Đa Bảo nhìn La Tuyên trầm tư, hai người nhìn nhau cười, cũng không thúc giục.

Phần thưởng là phần thưởng, cũng là thử thách.

Cũng để xem, trước sự cám dỗ của phần thưởng từ Thánh nhân, vị đệ tử thân truyền mới (sư đệ mới) này, có thể giữ vững đạo tâm, nhìn rõ thứ mình thực sự cần hay không!

"Sư tôn, đệ tử nghĩ xong rồi!" La Tuyên không suy nghĩ quá lâu, đột nhiên mở miệng.

"Ồ?" Thông Thiên và Đa Bảo đều nghĩ rằng La Tuyên sẽ cần

không ít thời gian, không ngờ lại nhanh như vậy, lập tức hứng thú, muốn nghe xem La Tuyên lựa chọn gì.

"Khụ khụ..." La Tuyên có chút ngại ngùng gãi đầu, do dự một lúc, nhỏ giọng nói: "Sư tôn có thể khen con vài câu được không?" Hả???

Thông Thiên và Đa Bảo nghe vậy đều trợn tròn mắt.

Hai người không thể tin nổi nhìn La Tuyên, ánh mắt kỳ quái đến mức không thể kỳ quái hơn, trong lòng càng không rõ là tâm trạng gì!

Theo họ thấy, La Tuyên căn bản không cần phải lựa chọn gì, có linh bảo, có công pháp, có thần thông, chỉ cần chọn một vài bảo vật nâng cao tu vi là được.

Nhưng La Tuyên lại chọn, để một Thánh nhân đường đường khen vài câu???

Câu trả lời này vượt xa sức tưởng tượng của hai người.

Chương 16

Đừng nói là Đa Bảo, ngay cả Thánh nhân như Thông Thiên, cũng hoàn toàn ngơ ngác!

"Con, chắc chắn muốn phần thưởng này?" Thông Thiên dù sao cũng là bậc Thánh nhân, nhanh chóng bình tĩnh lại, nhìn La Tuyên một cách kỳ quặc, nghiêm túc hỏi.

"Đệ tử quyết định rồi, chính là nó!" La Tuyên hít sâu một hơi, không còn do dự nữa, cũng muốn xem xem, hiện tượng kỳ quái trước đó, có phải là nguyên nhân này không.

Càng muốn xem xem, một Thánh nhân như Thông Thiên, khen vài câu có thể có gì khác biệt!

"Ừm!" Mặc dù yêu cầu của La Tuyên rất kỳ quặc, à không, kỳ quặc đến mức có chút vô lý.

Nhưng thấy vẻ mặt kiên định của La Tuyên, Thông Thiên cũng không tiện nói nhiều, trầm ngâm nói: "Vi sư nên khen con thế nào?" Khen thế nào cho tốt?

Câu này làm khó La Tuyên rồi.

Để người khác khen mình đã ngại, lại còn phải chọn cách khen sao?

Trong lòng hắn bất lực than thầm, nhưng nghĩ kỹ lại, khó khăn lắm mới có một cơ hội, cũng quả thực nên được khen cho tốt.

Nhưng, khen thế nào cho tốt đây?

Linh bảo tạm thời không cần, tài nguyên tham nhiều nhai không nát, tạm thời cũng không cần, công pháp thần thông sắp có rồi.

Vậy thì... ngộ tính?

Căn cốt?

“Sư tôn hay là khen ngộ tính, căn cốt của con đi?” Sau một hồi suy nghĩ, La Tuyên thăm dò hỏi.

“Được!

Vậy vi sư sẽ khen ngộ tính và căn cốt của con!” Thông Thiên không biết La Tuyên đang làm gì, nhưng cũng hứng thú, hoàn toàn phớt lờ ánh mắt bất lực của Đa Bảo ở bên cạnh, cười lớn nói: “Đồ nhi của ta thiên phú dị bẩm, tuy thành tài muộn, nhưng cũng có tư chất tung hoành ngang dọc, ngộ tính tuyệt đỉnh, căn cốt hơn người, tương lai cũng có hy vọng đạt đến Chuẩn Thánh!” Ầm!

Lời của Thông Thiên còn chưa dứt.

La Tuyên chỉ nghe thấy trong đầu mình như có một tiếng sét đánh vang.

Khoảnh khắc tiếp theo, cảm giác huyền diệu đó lại xuất hiện, trong cõi u minh tựa như có một luồng sức mạnh vô hình, gột rửa thân tâm của hắn.

Có lẽ chỉ qua một khoảnh khắc, lại tựa như đã qua vô số năm.

Đợi La Tuyên tỉnh lại, đã phát hiện, Niết Bàn Chân Hỏa trong cơ thể, dường như trở nên sâu thẳm hơn, trong ánh sáng màu vàng đỏ, đã có thêm một vệt màu lam u tối.

Uy lực của ngọn lửa kinh khủng, so với trước đó đã tăng lên không chỉ trăm lần!

Dù không cảm ứng kỹ, cũng có thể cảm giác được, Niết Bàn Chân Hỏa và hắn đã có sự khác biệt rất lớn, sự thay đổi cụ thể, nói không rõ ràng, nhưng tuyệt đối đã mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!

Ngoài ra, thần hồn của hắn cũng trở nên vô cùng thanh minh.

Những khúc mắc trong tu luyện trước đây, trong khoảnh khắc tan biến như mây khói, toàn bộ đều được thấu triệt ngay lập tức, rõ ràng trong lòng!

"Thật sự có biến hóa!" La Tuyên thất thần chép miệng, trong lòng như sóng cuộn biển gầm.

Trước đó chỉ là suy đoán, bây giờ cũng chỉ là thử, không ngờ thật sự có thể.

Chỉ là, tại sao lại có tình huống này chứ?

Chẳng lẽ mình không phải là không có hệ thống, mà hệ thống đã thức tỉnh dưới một hình thức khác?

"Sư đệ không phải bị khen đến ngốc rồi chứ?" Không xa, Đa Bảo thấy La Tuyên sau khi được sư tôn khen xong, cả người như ngây dại, đứng đó ngẩn người, vẻ mặt kỳ quái càng đậm.

Cho đến bây giờ, gã vẫn không hiểu tại sao La Tuyên lại có yêu cầu kỳ quặc như vậy!

"Thằng nhóc này!" Sâu trong Bích Du Cung, trong không gian sâu thẳm tựa như một biển sao, Thông Thiên Thánh Nhân vẫn ngồi xếp bằng trong hư không, chỉ có đôi mắt, lại bất giác ngưng tụ nhìn La Tuyên, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Thân là Thánh nhân, mọi thứ ông nhìn thấy đều sâu sắc hơn Đa Bảo rất nhiều.

Đa Bảo không thể cảm ứng được sự thay đổi tiềm tàng của La Tuyên, nhưng ông lại nhìn thấy rõ ràng.

Khi khen La Tuyên xong, ông rõ ràng cảm ứng được, trong cơ thể La Tuyên đã xảy ra một số biến hóa, dường như... căn cốt và ngộ tính

thật sự đã được nâng cao!

Tình huống kỳ quái như vậy, dù là Thánh nhân, cũng không thể lý giải, cũng không hề phát hiện ra bất kỳ điều gì bất thường.

Thật sự kỳ quặc! 'Chẳng trách thằng nhóc này lại bảo ta khen!' Dù sao cũng không hiểu, Thông Thiên không nghĩ nhiều nữa, âm thầm lắc đầu cười.

Bất kể La Tuyên tại sao lại có tình huống đặc biệt như vậy, xét cho cùng, đối với La Tuyên là chuyện tốt, như vậy là đủ rồi!

La Tuyên là đệ tử của ông.

Cho dù cơ duyên đó đặc biệt đến đâu, thân là một sư tôn Thánh nhân đường đường, ông cũng không đến mức thèm muốn cơ duyên của đệ tử, giống như món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo kia.

Hơn nữa, thân là Thánh nhân, nhìn khắp trời đất, cũng không có cơ duyên nào có thể khiến ông động lòng nữa!

"Đa tạ sư tôn!" Một lúc lâu sau, La Tuyên tỉnh lại, vội vàng vui vẻ hành lễ với Thông Thiên.

Căn cốt ngộ tính đồng thời được nâng cao rất nhiều, không chỉ là nâng cao bề mặt, mà còn ảnh hưởng đến tốc độ tu luyện và các phương diện khác, khiến mọi phương diện đều được nâng cao.

Sự nâng cao như vậy, đối với hắn hiện tại, còn quý hơn cả bảo vật!

"Công pháp thần thông mà chỉ có đệ tử thân truyền của Tiệt giáo ta mới có thể tu hành, hôm nay, ta sẽ truyền hết cho con." Thông Thiên nhìn sâu vào La Tuyên một cái, giơ tay điểm một cái, một đạo thần quang lộng lẫy từ sâu trong Bích Du Cung vươn ra, với thế nhanh như chớp, chui vào giữa trán La Tuyên.

La Tuyên toàn thân chấn động, lập tức cảm thấy trong đầu mình trong nháy mắt có thêm rất nhiều thứ.

Công pháp tu luyện nguyên thần 《Thượng Thanh Bí Pháp》, công pháp tu luyện nhục thân 《Cửu Chuyển Huyền Công》, thần thông Thánh nhân do Thông Thiên Thánh Nhân tự sáng tạo 《Thượng Thanh Vạn Kiếm Quyết》.

Cùng với đó là vô số cảm ngộ tu luyện từ Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn đến cảnh giới Chuẩn Thánh, tất cả đều được khắc sâu trong đầu hắn.

Đắm chìm trong vô số cảm ngộ, ngộ tính vừa được nâng cao rất nhiều của La Tuyên, đã phát huy đầy đủ ưu thế cực lớn.

Không bao lâu, hắn đã tiêu hóa gần hết những thứ Thông Thiên truyền vào!

"Đệ tử thân truyền của Tiệt giáo ta, đều có thể mở một đạo trường trên đảo Kim Ngao, nếu có vấn đề gì trong tu hành, có thể thảo luận với các sư huynh sư tỷ, nếu vẫn không được, có thể đến tìm vi sư." Thông Thiên Thánh Nhân lại nhìn sâu vào La Tuyên một cái, sau khi dặn dò một câu, thân ảnh dần dần ẩn vào sâu trong hư không.

Sâu trong Bích Du Cung lại khôi phục lại cảnh tượng mông lung, tựa như hỗn độn sơ khai, vạn vật khởi thủy như trước.

Thấy vậy, La Tuyên và Đa Bảo hành lễ về phía sâu trong Bích Du Cung, sau đó lặng lẽ lui ra khỏi Bích Du Cung.

Chương 17

"Sư đệ, ta sẽ đưa đệ đi mở một đạo trường trước, sau đó đưa đệ đi gặp các sư đệ sư muội khác, chắc chắn bây giờ họ cũng đang mong được gặp vị sư đệ mới này lắm!" ...

Đảo Kim Ngao tuy gọi là đảo, nhưng thực tế không nhỏ hơn một tinh hệ ở kiếp trước.

Trên một hòn đảo tiên lớn như vậy, khắp nơi đều là tiên sơn, tùy tiện chọn một ngọn làm đạo trường, cũng tốt hơn đảo Hỏa Long rất nhiều.

Có thể mở động phủ tu luyện tại đạo trường của Thánh nhân, có thể tu luyện gần gũi với Thánh nhân, La Tuyên tự nhiên sẽ không khách khí, trở thành đệ tử thân truyền của Tiệt giáo, cũng đã chen chân vào tầng lớp cốt lõi nhất của Tiệt giáo, có rất nhiều thứ cũng nên theo Đa Bảo làm quen.

Đương nhiên, quan trọng nhất, là phải nâng cao tu vi!

Đa Bảo đã tu luyện trên đảo Kim Ngao nhiều năm, đối với đảo Kim Ngao đã vô cùng quen thuộc, dưới sự dẫn dắt của gã, La Tuyên nhanh chóng chọn được một ngọn núi tiên ưng ý.

Đó là một ngọn núi tiên cao khoảng trăm vạn trượng, trong số rất nhiều tiên sơn trên đảo Kim Ngao, ngọn núi tiên này không cao, nhưng được cái non xanh nước biếc, hội tụ linh khí của trời đất, trên đỉnh núi tiên, có một suối nước nóng tự nhiên rộng vạn mẫu.

Nước suối bốc lên tiên vụ lượn lờ, nước bên trong, trong vắt thấy đáy.

Nước suối dường như không ngừng chảy ra, theo một khe hở,

chảy xuống, ở lưng chừng núi hình thành một thác nước khổng lồ, đổ thẳng xuống chân núi.

Nhìn từ xa, giống như một dải lụa bạc treo giữa trời đất, vô cùng mỹ lệ!

"Sư đệ có mắt nhìn tốt, ngọn núi tiên này, rất lâu trước đây ta đã phát hiện ra, chỉ là lúc đó khi ta lần đầu tiên mở đạo trường, trong lòng hoặc là vội vàng hoặc là căng thẳng, lựa chọn quá vội vàng, mới bỏ lỡ cảnh đẹp này." Đa Bảo thấy La Tuyên vừa mắt với ngọn núi tiên này, trong lời nói không giấu được vẻ tiếc nuối.

Tuy đều là đệ tử thân truyền, sư tôn cho phép tùy ý mở đạo trường trên đảo Kim Ngao, nhưng cũng không dám thực sự tùy tiện như vậy, sau khi đã định đạo trường, cơ bản không đổi đạo trường nữa.

"Ha ha ha ha!

Như vậy, lại tiện cho sư đệ rồi!" La Tuyên nghe vậy cười lớn, đi lên núi tiên, càng nhìn càng hài lòng.

Trong đạo trường ở đảo Hỏa Long hắn không để lại thứ gì quý giá, hoặc là, thứ quý giá nhất trên người cũng là mấy món Hậu thiên linh bảo, vẫn luôn mang theo bên người.

Nên cũng không cần phải quay về thu dọn.

Lập tức, hắn lấy ra một số tiên thạch, tiên tài thu được ở Thượng Cổ bí cảnh bên bờ Đông Hải, dùng Niết Bàn Chân Hỏa luyện ra một tòa cung điện, làm nơi ở tu hành trên đảo Kim Ngao sau này.

Về phần còn lại, đều là cảnh đẹp tự nhiên, ngoài việc điểm xuyết vài tòa lầu các đình đài bên cạnh suối nước nóng, hắn không động đến nữa.

Có lẽ bị ảnh hưởng bởi tính cách ở kiếp trước, La Tuyên luôn là một người không có cảm giác an toàn, cũng không định coi đạo

trường trên đảo Kim Ngao này, là đạo trường chính.

Hắn chỉ chuẩn bị lấy nơi này làm đạo trường tạm thời, tiện cho sau này nghe đạo, có cảm ngộ gì đó, bế quan tu luyện ngắn hạn.

Có thể ở bên cạnh Thánh nhân là chuyện tốt, nhưng hắn cũng có bí mật của mình, cũng không muốn luôn ở dưới mí mắt người khác, dù người đó là sư tôn của mình.

Về phần đạo trường thực sự cắm rễ sau này, đợi tu vi đạt đến Đại La Kim Tiên rồi tìm cũng không muộn!

Mang tâm tư như vậy, La Tuyên đơn giản trang trí đạo trường của mình, đã có chỗ ở trên đảo Kim Ngao, sau đó, sau khi hỏi Đa Bảo, đã đưa Lưu Hoàn đang đợi bên ngoài đảo Kim Ngao vào.

Tiệt giáo có quy củ, không phải đệ tử thân truyền, không phải trong thời gian giảng đạo, bất kỳ ai cũng không được ở lại đảo Kim Ngao lâu.

Lưu Hoàn biết La Tuyên đã mở một đạo trường mới trên đảo Kim Ngao, vô cùng ngưỡng mộ và kích động, thật lòng mừng cho La Tuyên.

La Tuyên cũng không bạc đãi Lưu Hoàn, người bạn đầu tiên của mình ở thế giới Hồng Hoang, cũng là người đã tặng cho hắn "thùng vàng" đầu tiên, tiếp đãi Lưu Hoàn một bữa thịnh soạn, mới tiễn Lưu Hoàn ra khỏi đảo Kim Ngao.

Sau đó, hắn cùng Đa Bảo đến đạo trường của bảy vị đại thân truyền còn lại, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, chín vị đại thân truyền tụ tập một chỗ, làm quen một phen, mới trở về đạo trường.

"Cơ duyên trong đời người, quả thật huyền diệu!" Đêm, trăng sáng

sao thưa, La Tuyên chắp tay đứng trên lầu các bên suối nước nóng, ngắm nhìn bóng trăng mờ ảo trong tiên vụ lượn lờ trong suối nước nóng, trong đôi mắt không khỏi hiện lên vẻ thổn thức.

Ai có thể ngờ, không lâu trước đây, hắn là một phàm nhân bình thường vật lộn trong cõi hồng trần trên Trái Đất, chỉ đợi trăm năm sau sẽ hóa thành một nắm đất vàng.

Chớp mắt, lại trở thành Thái Ất Kim Tiên vạn kiếp bất diệt trong thế giới Hồng Hoang, càng trở thành đệ tử thân truyền của Thánh nhân, địa vị, tu vi, tuổi thọ, đều quý không thể tả.

Không thể không nói, quả thật là tạo hóa trêu ngươi!

Đương nhiên, La Tuyên cũng không có tâm tư chỉ để cảm thán, hắn cũng đang suy nghĩ về con đường sau này.

"Chuyến đi bí cảnh, có thể nói là thu hoạch lớn, đã hoàn toàn đặt nền móng cho ta đứng vững gót chân trong thế giới Hồng Hoang mênh mông, nhưng cũng khiến ta đắc tội với Quảng Thành Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Với tính cách nhỏ nhen đó, chỉ e sẽ không dễ dàng bỏ qua." La Tuyên trong lòng sáng như gương, cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn thân là Thánh nhân, có lời cảnh cáo trước đó của Thông Thiên Thánh Nhân, Nguyên Thủy không đến mức tự mình ra tay với hắn, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không để hắn yên ổn trưởng thành.

Với thân phận địa vị của Thánh nhân, không tự mình ra tay, không có nghĩa là không có thủ đoạn khác.

Xét cho cùng, tu vi hiện tại của hắn, có chút không đủ nhìn!

"Hù!" Ánh sao bạc nhạt chiếu lên người, giống như khoác lên cho La Tuyên một lớp sa bạc.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, hắn ngồi xếp bằng xuống, tắm mình trong ánh trăng, lấy ra một viên Long Huyết Thạch.

Tu vi nguyên thần liên tiếp đột phá, đã đến một loại cực hạn, cần phải củng cố vững chắc một phen, mới có thể đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Vừa hay trở thành đệ tử thân truyền của Thánh nhân, được truyền thụ 《Cửu Chuyển Huyền Công》, kết hợp với Long Huyết Thạch thu được trong bí cảnh, cùng với tinh huyết của Chuẩn Thánh Long tộc, hẳn là đủ để nhục thân của hắn được nâng cao một phen.

Cửu Chuyển Huyền Công là công pháp luyện thể tối cao vô thượng của Đạo môn.

Nhìn khắp Hồng Hoang, dám nhận thứ hai, không có bộ công pháp luyện thể nào dám xưng thứ nhất!

Có tin đồn bộ công pháp này, là công pháp do Bàn Cổ Đại Thần khai thiên lập địa để lại, cũng có tin đồn, là do Đạo Tổ năm xưa khi thành đạo, trời đất giao cảm, ngẫu nhiên ngộ được công pháp.

Lịch sử cụ thể thế nào, La Tuyên không rõ, cũng không cần phải rõ.

Hắn chỉ cần biết, bộ công pháp này, tu luyện đến cực hạn, có thể trực tiếp chứng đạo Hỗn Nguyên bằng nhục thân là đủ rồi!

Cửu Chuyển Huyền Công trực thông Hỗn Nguyên đại đạo, tự nhiên vô cùng khó hiểu, may mà có cảm ngộ tu luyện do Thông Thiên Thánh Nhân truyền thụ, lại thêm ngộ tính của La Tuyên đã được nâng cao rất nhiều, nên cũng không có quá nhiều khó khăn.

Không bao lâu, La Tuyên đã dễ dàng tu luyện nhập môn.

Hắn ngồi xếp bằng, hai tay nắm một viên Long Huyết Thạch, theo lộ tuyến vận chuyển của Cửu Chuyển Huyền Công, điều động khí huyết chi lực trong cơ thể, dần dần kết nối với Long Huyết Thạch.

Giữa hai bên giao cảm, theo sự vận chuyển của công pháp, huyết

khí dồi dào trong Long Huyết Thạch, hóa thành một luồng năng lượng màu máu, theo hai tay của hắn, truyền đến hai cánh tay.

Lại lấy hai cánh tay làm điểm xuất phát, lan tỏa toàn thân, theo vạn lỗ chân lông thấm vào cơ thể, nuôi dưỡng, gột rửa nhục thân của hắn.

Xèo!

Xèo!

Xèo!

Huyết khí bàng bạc nhập thể, lập tức khiến cơ thể La Tuyên, kích phát phản ứng vô cùng mãnh liệt.

Tu vi nguyên thần tuy đã đạt Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn, cách Đại La Kim Tiên cũng chỉ còn một bước, nhục thân theo đó được linh khí quán thể, nâng lên Kim Tiên Đại viên mãn.

Nhưng nhục thân Kim Tiên Đại viên mãn, so với sức mạnh tinh huyết của Đại La Kim Tiên trong Long Huyết Thạch, có chút không đủ nhìn.

Khi huyết khí theo vạn lỗ chân lông tiến vào cơ thể.

Chương 18

La Tuyên lập tức cảm thấy toàn thân đều như bị vô số cây kim thép đâm vào, đau nhói vô cùng, không chỉ như vậy, nhục thân trong như ngọc, vạn kiếp bất ma của hắn, lúc này cũng bị huyết khí cuồng bạo, thiêu đốt đến da tróc thịt bong, máu thịt be bét.

Trên cánh tay thon dài, bàn tay, càng có thể thấy rõ xương trắng hếu dưới da thịt.

Cơn đau dữ dội, như núi lở biển gầm, từng đợt từng đợt, đánh vào sâu trong linh hồn hắn, đâm vào thần kinh của hắn.

Nhưng hắn cắn chặt răng, trong lòng luôn nhớ đến thái độ cao cao tại thượng, bức người của Nguyên Thủy trong bí cảnh, ý chí kiên định, khiến hắn ép mình khống chế Cửu Chuyển Huyền Công vận chuyển, không ngừng hấp thu những huyết khí đó, rèn luyện nhục thân của mình.

Ngoài lầu các.

Ánh trăng vẫn trong sáng không tì vết, như ngọc trắng.

Nhưng La Tuyên khoác lên mình ánh trăng bạc, lại biến thành người máu, ánh trăng thánh khiết chiếu lên người, không chỉ không còn tiên khí thoát tục như trước, ngược lại tương phản với màu máu, trông càng thêm quỷ dị, rợn người!

Đối với điều này, La Tuyên hoàn toàn không để ý, cũng không có tâm tư để ý.

Tinh thần của hắn, trong từng đợt đau đớn, dần dần trở nên tê dại, trong lòng chỉ còn lại một ý niệm, vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công, hấp thu huyết khí trong Long Huyết Thạch, nâng cao tu vi nhục

thân!

Trạng thái như vậy, kéo dài rất lâu.

Băng!

Cho đến một khoảnh khắc nào đó.

Giống như một sợi dây đàn nào đó bị đứt.

Trong cơ thể La Tuyên vang lên một tiếng động nhẹ, ngay sau đó, một trận âm thanh như gốm sứ vỡ vụn nối tiếp nhau.

Ý thức có chút mơ hồ, hắn lập tức cảm thấy trong cơ thể trào ra một luồng sinh cơ vô cùng nồng đậm, theo đó, là một luồng sức mạnh hoàn toàn mới, mạnh hơn trước gấp mười lần.

Cảm giác sức mạnh sung mãn bao trùm toàn thân, làm dịu đi thân tâm mệt mỏi, cũng khiến nhục thân máu thịt be bét, nhanh chóng hồi phục như cũ.

Đợi tất cả kết thúc.

Tu vi nhục thân của hắn, cuối cùng đã thuận lợi bước vào Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ!

La Tuyên đứng dậy, hơi thích ứng với sức mạnh hoàn toàn mới, thấy chân trời vừa hửng sáng, bấm ngón tay tính toán, lại đã tu luyện hơn một năm.

Tu luyện nhục thân dễ hơn tu luyện nguyên thần, thực ra cũng không dễ hơn bao nhiêu.

Ngược lại, tu luyện nhục thân càng coi trọng ý chí của tu sĩ, ý chí đủ mạnh, mới có thể trong cơn đau tột cùng, giữ vững đạo tâm, không đến mức bị hủy diệt trong đó, tự hủy đạo cơ.

Đó mới là điểm khó kiên trì nhất ngoài tài nguyên và công pháp, cũng là nguyên nhân quan trọng khiến thể tu ít!

Nhục thân từ Kim Tiên Đại viên mãn tu luyện đến Thái Ất Kim Tiên, dù có đủ tài nguyên, tu luyện theo từng bước, thông thường cũng cần hàng ngàn năm.

Nhưng La Tuyên lại chỉ dùng hơn một năm!

Không chỉ tu luyện công pháp luyện thể chí cao Cửu Chuyển Huyền Công, càng vì căn cốt được nâng cao, khả năng hấp thu và luyện hóa huyết khí, hiệu suất, so với trước đây đã mạnh hơn hàng trăm hàng ngàn lần!

Đây chính là lợi ích của căn nguyên mạnh mẽ!!!

"Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, còn lâu mới đủ." Nếu là tu sĩ bình thường, sau một lần tu luyện nhục thân, ít nhất phải nghỉ ngơi vài chục đến hàng trăm năm, để làm dịu đi sự mệt mỏi do cả thể xác lẫn tinh thần bị giày vò.

Nhưng La Tuyên không hề có ý định nghỉ ngơi.

Tu vi nhục thân đột phá Thái Ất Kim Tiên hậu, viên Long Huyết Thạch đầu tiên còn chưa dùng hết, hắn không định dừng lại! ...

Xèo!

Khi tiếp tục luyện hóa Long Huyết Thạch.

Nhục thân của La Tuyên vẫn gây ra một số phản ứng.

Nhưng, may mà nhục thân của hắn, đã đột phá Thái Ất Kim Tiên, khả năng chịu đựng đã tăng lên rất nhiều.

Lại thêm có kinh nghiệm hấp thu Long Huyết Thạch một lần, nhục thân đối với huyết khí cuồng bạo trong Long Huyết Thạch cũng đã có sức đề kháng rất lớn, tu luyện, so với trước đó đã nhẹ nhàng hơn.

Đương nhiên, cái nhẹ nhàng này, cũng chỉ là tương đối so với cơn

đau của lần đầu tiên.

Thực tế, cơn đau vẫn vô cùng dữ dội, một chút sơ sẩy, đủ để khiến tu sĩ Thái Ất Kim Tiên bình thường đạo tâm thất thủ, vô số năm khổ tu hủy trong một sớm!

Khi cơn đau quen thuộc lại bao trùm toàn thân, La Tuyên nhắm chặt hai mắt, lông mi run rẩy, gò má hơi co giật, toàn thân đều khẽ run, chỉ là rất nhanh, hắn lại ép mình chịu đựng cơn đau này, để mình chìm vào trạng thái tu luyện tê dại.

Tu luyện không có năm tháng.

Thời gian trôi đi, năm tháng xoay vần.

Theo thời gian trôi đi, nhục thân của La Tuyên càng ngày càng mạnh, gần như mỗi giờ mỗi khắc đều đang tăng lên nhanh chóng, tốc độ không hề thua kém lúc tu vi nguyên thần tăng lên.

Băng!

Khi luyện hóa viên Long Huyết Thạch thứ năm.

Sâu trong đầu La Tuyên, lại vang lên âm thanh quen thuộc như dây đàn bị đứt, ngay sau đó, trong cơ thể là một trận tiếng xương cốt giòn tan, giống như vô số xiềng xích bị đứt.

Cảm giác phiêu diêu như tiên dâng lên trong lòng, tu vi nhục thân của hắn lại tiến thêm một bước, thuận lợi bước vào Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Ở Thượng Cổ bí cảnh bên bờ Đông Hải, khắp nơi là thi thể của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc.

Long Huyết Thạch được sinh ra trong đó, nhiều hơn Hoàng Huyết Thảo rất nhiều, điều kiện sinh ra bản thân cũng dễ hơn Hoàng Huyết Thảo một chút.

Lần này La Tuyên thu hoạch được rất nhiều Long Huyết Thạch, lại thêm, trong tay có một thi thể Chuẩn Thánh Long chứa tinh huyết Chuẩn Thánh, tự nhiên không vội xuất quan.

Sau khi nhục thân đột phá Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, chỉ điều tức một chút, lấy ra Long Huyết Thạch, tiếp tục nâng cao tu vi nhục thân.

Huyết khí chứa trong Long Huyết Thạch, không bằng tinh huyết Chuẩn Thánh, nhưng cũng là tinh huyết của Long tộc Đại La Kim Tiên sinh ra, vô cùng bàng bạc.

Dưới sự cung cấp huyết khí không ngừng của Long Huyết Thạch, cái này tiêu cái kia lớn, tu vi của hắn cũng không ngừng tăng cường.

Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ!

Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn!

La Tuyên đắm chìm trong việc nâng cao tu vi nhục thân, hoàn toàn không còn khái niệm về thời gian.

Dưới sự chồng chất của cả thời gian và Long Huyết Thạch, tu vi nhục thân của hắn, giống như ngồi tên lửa, với thế không thể cản, xông thẳng đến Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn.

Đến đây, Long Huyết Thạch, đã tiêu hao hết hai trăm viên, còn lại chưa đến trăm viên.

Chương 19

"Chỉ trông cậy vào mấy chục viên Long Huyết Thạch để đột phá nhục thân Đại La, gần như không thể, huống hồ, khi nhục thân đột phá Đại La, Cửu Chuyển Huyền Công cũng sẽ chính thức bước vào chuyển thứ nhất, huyết khí cần thiết so với đột phá thông thường, nhiều hơn gấp mười lần!" Tu vi nhục thân đột phá, mang lại cho La Tuyên sự tăng cường cực lớn, khả năng chịu đựng đau đớn, cũng dần dần nâng cao.

Đợi nhục thân đột phá Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn, huyết khí cuồng bạo trong Long Huyết Thạch, gần như không khiến hắn cảm thấy đau đớn bao nhiêu.

Vì vậy, khi nhận ra số lượng Long Huyết Thạch, không đủ để đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Hắn lập tức dừng tu luyện, thu lại những viên Long Huyết Thạch còn lại, sau đó, lấy thi thể Chuẩn Thánh Long kia ra.

Ầm!

Thi thể Chuẩn Thánh Long vừa xuất hiện.

Toàn bộ tiên sơn, phong vân nổi lên, trời đất biến sắc.

Linh khí trong phạm vi mười vạn dặm, đều trong khoảnh khắc trở nên hỗn loạn, trên bầu trời tiên sơn, ngưng tụ ra một đám mây nấm khổng lồ, rủ xuống, rơi xuống thi thể Chuẩn Thánh Long, nhìn từ xa, giống như một vòi rồng.

Gầm!

Khi linh khí hội tụ trên thi thể rồng.

Mơ hồ, thi thể rồng đó như sống lại, phát ra một tiếng rồng gầm

vô cùng vang dội, truyền khắp cả đảo Kim Ngao.

"Thi thể Chuẩn Thánh Long đó, xem ra, thằng nhóc này muốn một hơi đột phá nhục thân Đại La!" Trong Bích Du Cung, Thông Thiên ngay khi La Tuyên lấy ra thi thể Chuẩn Thánh Long, đã nhận ra biến động, từ từ mở đôi mắt lưu chuyển năm tháng, biển sao chìm nổi, nhìn về phía tiên sơn của La Tuyên, khóe miệng lộ ra một nụ cười đậm.

Mặc dù những ngày này, ông không cố ý chú ý đến La Tuyên.

Nhưng thân là Thánh nhân, thần niệm thông suốt trời đất, dù không cố ý chú ý, tất cả mọi chuyện xảy ra trên đảo Kim Ngao, cũng không thoát khỏi tai mắt của ông.

Sự khổ tâm tu luyện như điên của La Tuyên, tự nhiên rơi vào mắt vị sư tôn này.

Thật ra, trước đó tuy coi trọng La Tuyên, nhưng cũng phần lớn là vì La Tuyên ngẫu nhiên có được một món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, khiến khí vận của Tiệt giáo tăng cường, dồn dập chuyển dời về phía món linh bảo đó.

Về phần tư chất của bản thân La Tuyên, cũng không quá xuất chúng.

Nhưng vào ngày sắc phong La Tuyên làm đệ tử thân truyền của Tiệt giáo, yêu cầu kỳ quặc của La Tuyên, sự thay đổi xảy ra, cùng với sự khổ tâm tu luyện những năm này, khiến Thông Thiên thực sự nhìn nhận ra điểm ưu tú của vị đệ tử này!

"Tiệt giáo... trộm một tia sinh cơ... lúc lập giáo thành Thánh, trong lòng ta có cảm ứng, tương lai sẽ có một đại họa rơi xuống đầu Tiệt giáo ta, vì vậy, ta muốn trộm một tia sinh cơ." "Lại không biết, người này có phải là tia sinh cơ đó của Tiệt giáo ta không?" Ánh mắt Thông

Thiên sâu thẳm ngưng tụ nhìn nơi La Tuyên ở, trong ánh mắt sâu thẳm, không khỏi lóe lên một tia mờ mịt.

Thi thể Chuẩn Thánh Long đột nhiên bộc phát ra long uy kinh khủng, mang theo một luồng uy áp đặc hữu của Chuẩn Thánh, bao trùm cả đảo Kim Ngao, tuy không gây ra thiệt hại thực chất cho đảo Kim Ngao, nhưng cũng đã kinh động đến tám vị đại thân truyền còn lại trên đảo Kim Ngao. ...

"...Uy áp của Chuẩn Thánh!" "Không!

Uy áp của Chuẩn Thánh có phần khiếm khuyết, không phải là Chuẩn Thánh thực sự!

Huống hồ, Chuẩn Thánh, cũng không dám ở đảo Kim Ngao của chúng ta ngang ngược như vậy!" "Uy áp truyền đến từ đạo trường của La Tuyên sư đệ, dị tượng cũng ở đạo trường của La Tuyên sư đệ, có lẽ là La Tuyên sư đệ lần này ở bí cảnh bên bờ Đông Hải, ngẫu nhiên có được một số cơ duyên của Chuẩn Thánh." "..." Bảy vị đại thân truyền do Đa Bảo đứng đầu, lần lượt xuất quan, tụ tập trên một ngọn núi tiên, ngưng tụ nhìn đạo trường của La Tuyên, trong mắt đều là vẻ ngưỡng mộ nồng đậm.

Cơ duyên của Chuẩn Thánh a!

Dù là đệ tử thân truyền của Thánh nhân, tu vi mỗi người đều không yếu, cũng chưa từng gặp được cơ duyên của Chuẩn Thánh.

Ngược lại La Tuyên sư đệ, không kêu thì thôi, một khi kêu thì kinh người.

Trước đó im hơi lặng tiếng, tu vi còn chưa đến Thái Ất Kim Tiên là một đệ tử ngoại môn, nay lại một bước lên trời, tu vi thẳng tiến Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn, cùng họ liệt vào hàng chân truyền của Tiệt giáo không nói, còn có được cơ duyên của Chuẩn Thánh!

“Chỉ e không bao lâu nữa, La Tuyên tiểu sư đệ sẽ vượt qua cả ta rồi a!” Trong tám vị đại thân truyền, Bích Tiêu vốn nhỏ nhất, lẩm bẩm, nhíu chiếc mũi xinh xắn.

Không phải là không muốn thấy La Tuyên tốt, mà là, khó khăn lắm mới thoát khỏi cái danh tiểu sư muội, chưa vui được bao lâu, tiểu sư đệ thân truyền mới tấn chức, tu vi sắp vượt qua mình, tự nhiên không nhịn được thành mặt khổ qua.

“Ha ha ha ha ha!” Đừng nói là Quỳnh Tiêu rồi, ngay cả Đa Bảo, Vô Đương, Triệu Công Minh đã đạt Đại La quả vị, trong lòng cũng dấy lên ý niệm tương tự.

Nhưng nhìn dáng vẻ của Bích Tiêu, mọi người đều nhìn nhau cười, sự uất ức trong lòng tan biến.

“Các vị sư đệ sư muội, cơ duyên có thể gặp nhưng không thể cầu, tiểu sư đệ có thể có được cơ duyên này, cũng là phúc duyên của đệ ấy, không thể cưỡng cầu.

Đừng bị ảnh hưởng bởi chuyện này, sau này cần phải chăm chỉ tu hành!” Đa Bảo với tư cách là đại sư huynh, lúc này, tự nhiên phải đứng ra cổ vũ các sư đệ sư muội đang sa sút tinh thần.

Nói xong, lại thầm bổ sung một câu trong lòng: Đừng nói là không có cơ duyên, có cơ duyên, ta cũng chưa chắc đã bì được với tiểu sư đệ a!

Trước đó nhận lệnh đi đến bờ Đông Hải, trong lòng gã rõ ràng, trong tay La Tuyên có một món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, những người có thể được Cực phẩm Tiên thiên linh bảo công nhận, không phải là đại năng một phương, thì cũng là bậc Thánh nhân!

Dù La Tuyên vẫn tu vi bình thường, căn cốt thấp kém, không có cơ

duyên của Chuẩn Thánh, chỉ riêng món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo đó, đã định trước La Tuyên sau này sẽ không tầm thường!

Nếu không, Nguyên Thủy Thánh Nhân cũng không thể hạ mình, mặt dày mưu đoạt linh bảo của La Tuyên!

Đương nhiên, những lời này Đa Bảo chỉ nghĩ trong lòng, không hề nói ra, sợ nói ra sẽ đả kích họ.

"Đại sư huynh nói không sai!

Cơ duyên cuối cùng vẫn là ngoại vật, có thể gặp nhưng không thể cầu, chúng ta phải khổ tâm tu hành mới phải." Trong số các đệ tử thân truyền có mặt, ngoài Đa Bảo ra, cũng chỉ có Triệu Công Minh là một đệ tử nam, bản thân là do tinh túy của mặt trời tu luyện thành, tính tình thẳng thắn, nghe vậy lập tức vui vẻ phụ họa.

"Hừ!

Trong số các vị sư huynh sư tỷ ngồi đây, ngũ sư huynh là người không có quyền nói nhất, ai mà không biết trong số các sư huynh sư tỷ thường ngày, huynh là người lười biếng tu luyện nhất!" Bích Tiêu thấy mọi người trêu chọc mình, mặt ngọc ửng hồng, vừa nghe lời của Đa Bảo, trong lòng thoải mái hơn một chút, lại thấy Triệu Công Minh đứng nói không biết đau lưng, không nhịn được làm mặt quỷ, cười nói: "Đa Bảo sư huynh và Vô Đương sư tỷ tu vi đều rất chăm chỉ, theo ta thấy, không chừng hôm nay, tiểu sư đệ thành Đại La quả vị, sẽ vượt qua ngũ sư huynh trước tiên!" "Ha ha ha ha!

Đồ quỷ lanh lợi, nếu tiểu sư đệ hôm nay có thể vượt qua ta, ta sẽ lấy Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng cất giữ nhiều năm ra cho các ngươi uống hết!" Triệu Công Minh nghe vậy cười lớn.

Chỉ là khoảnh khắc tiếp theo, ầm một tiếng, từ phía đạo trường của La Tuyên, một cột sáng màu lam u tối, xông thẳng lên trời.

Trên bầu trời, đám mây nấm hội tụ, đột nhiên bị màu vàng nhuộm, vô tận tường vân bao trùm trời đất, một cột sáng rực rỡ thông thiên triệt địa, từ chín tầng mây rơi xuống, rơi xuống đạo trường của La Tuyên.

"...La Tuyên tiểu sư đệ không phải thật sự đột phá Đại La rồi chứ?" Bích Tiêu và Triệu Công Minh chỉ là nói đùa, trêu chọc nhau thôi, nào ngờ lại có biến đổi như vậy, khi nhìn thấy dị tượng trời đất đó, cùng với cảm nhận được khí tức đặc hữu của Đại La Kim Tiên, mọi người đều như ngây dại, đứng ngẩn tại chỗ. ...

Xa xa, đạo trường của La Tuyên.

Thi thể Chuẩn Thánh Long vừa lấy ra, đã giao cảm với tiên khí trời đất, đột phát dị biến, bộc phát uy áp của Chuẩn Thánh.

La Tuyên ở gần thi thể rồng, chịu ảnh hưởng đầu tiên, khi tiếng rồng ngâm lúc có lúc không vang lên, cả người lập tức cảm thấy một luồng uy áp ngập trời, từ trong thi thể rồng bùng phát ra, giống như muốn đè nát hắn.

"Hừ!

Chỉ là một vật chết, cũng dám ngang ngược!" La Tuyên hừ lạnh một tiếng, uy thế của Ngũ Hành Kích phá thể mà ra, uy áp chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn long uy của Chuẩn Thánh, lập tức trấn áp long uy của Chuẩn Thánh xuống.

Nhưng đúng lúc này.

Chương 20

Sắc mặt hắn hơi đổi, bỗng cảm thấy trong cơ thể không hiểu sao lại có thêm một luồng sức mạnh tinh thuần vô cùng bàng bạc, tự động dẫn dắt tu vi Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn đó, cứ thế hung hăng xông tới, đột phá bình cảnh Đại La Kim Tiên! ...

"Ta hình như đâu có tu luyện nguyên thần?" Đừng nói là mấy vị đại thân truyền ở xa, ngay cả La Tuyên, lúc này cũng ngơ ngác.

Thời gian gần đây, rõ ràng hắn vẫn luôn tu luyện nhục thân, tu vi nguyên thần lại không có dấu hiệu gì mà sắp đột phá.

Mặc dù trong lòng đầy nghi hoặc, nhưng, đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên, không phải là chuyện nhỏ, hắn không dám sơ suất, vội vàng thu lại thi thể Chuẩn Thánh Long, ngồi xếp bằng xuống, giữ vững tâm thần, thử khống chế luồng sức mạnh tự dưng xuất hiện trong cõi u minh đó.

"Thằng nhóc này... lại sắp đột phá?" Sâu trong Bích Du Cung, Thông Thiên Thánh Nhân vừa mới bỏ qua tạp niệm, tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất, thần du vật ngoại, chuẩn bị tham ngộ đại đạo, bỗng cảm thấy trên đảo Kim Ngao lại xảy ra dị tượng.

Trong đó có một luồng khí tức vô cùng quen thuộc, rõ ràng có dấu hiệu đột phá Đại La Kim Tiên.

Trong lòng kinh ngạc, vội vàng nhìn qua, thấy trên đỉnh núi tiên, La Tuyên đang ngồi xếp bằng trong lầu các, đã tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất, trên bầu trời, không gian tinh tú bao la hoàn toàn bị tường vân bao phủ.

Chớp mắt đã lan khắp cả Đông Hải.

Trong mây lành cuồn cuộn, như thác đổ, một cột sáng màu lam u tối rủ xuống, bao trùm La Tuyên.

"Sao lại như vậy?" Thông Thiên Thánh Nhân nhíu mày, tu vi đột phá nhanh là chuyện tốt, nhưng đột phá quá nhanh, chưa chắc đã là chuyện tốt.

Đúng lúc này, ông nghe thấy ở đạo trường của Đa Bảo, cuộc đối thoại của mấy vị đệ tử thân truyền.

"Không phải chứ!

Không phải chứ!

Ta chỉ nói bừa một câu, La Tuyên tiểu sư đệ thật sự sắp đột phá Đại La Kim Tiên rồi sao?" Bích Tiêu vốn lanh lợi, trợn to đôi mắt đẹp, một đôi mắt to quyến rũ, chớp chớp ngưng tụ nhìn về phía đạo trường của La Tuyên, miệng anh đào nhỏ, há to đến mức có thể nhét vừa một quả đấm.

"Hỏi ta, ta hỏi ai?" Triệu Công Minh cũng một vẻ ngơ ngác, La Tuyên tiểu sư đệ đột phá, cũng quá... quá tùy tiện rồi!

Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, cũng một vẻ mờ mịt, tiểu sư đệ không phải mới đột phá Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn không lâu, những năm gần đây không phải vẫn đang tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công sao!

Tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, cũng có thể khiến tu vi nguyên thần đột phá ư???

Chỉ có Đa Bảo, sau một thoáng ngẩn người, dường như nghĩ ra điều gì đó, không khỏi trầm tư.

Nếu gã không nhớ lầm, khi đưa La Tuyên đến Bích Du Cung diện kiến sư tôn, phần thưởng mà La Tuyên muốn, là để sư tôn khen vài câu.

Lúc đó, gã cảm thấy tính cách La Tuyên sư đệ thật khác thường, kỳ quặc không thể tả.

Nay xem ra, e rằng vị tiểu sư đệ này, trên người có bí mật lớn không ai biết a!

Chỉ là... rốt cuộc là bí mật gì, có thể khiến người ta chỉ nói bừa một câu, là có thể đột phá tu vi chứ?

Phải biết rằng, năm xưa để đột phá Đại La Kim Tiên, gã đã tốn không biết bao nhiêu công sức, mất đến năm vạn năm a!

"Tiểu sư muội, hay là... muội cũng nói bừa một câu, để sư huynh ta cũng đột phá đi?" Lúc này, Triệu Công Minh mặt già hơi đỏ, có chút ngại ngùng gãi đầu, chớp chớp mắt với Bích Tiêu, tràn đầy kỳ vọng nói.

"Ọe!

Nếu ta nói bừa một câu có thể khiến người ta đột phá tu vi, thì ta nhất định sẽ để mình đột phá Thánh nhân trước, không, Chuẩn Thánh ta cũng mãn nguyện rồi!" Bích Tiêu lại làm mặt quỷ với Triệu Công Minh, trợn mắt nói.

Những người khác nghe vậy, lập tức cười.

Chỉ có Đa Bảo, trong lòng khẽ động, thầm nghĩ, nếu tiểu sư đệ thật sự có dị thường này, đợi đệ ấy đột phá xong, ta đi khen vài câu chẳng phải sẽ rõ hết sao? ...

"Thì ra là vậy!" Trong Bích Du Cung, Thông Thiên nghe mấy đệ tử bàn luận, mới hiểu ra đầu đuôi sự việc.

Chỉ là ông không hiểu, trên người La Tuyên rốt cuộc có dị thường gì, mà lại có thể khiến người ta khi khen, giống như ngôn xuất pháp tùy, chỉ một câu khen bâng quơ cũng có thể mang lại biến hóa cho La Tuyên!

Ngoài ra, chuyện này, có mang lại ảnh hưởng không tốt cho La Tuyên hoặc người khác không?

Chuyện liên quan đến đệ tử của mình, Thông Thiên không dám sơ suất, cẩn thận dùng thần niệm bao trùm La Tuyên, phát hiện La Tuyên đột phá, giống như đã mài giũa hàng chục hàng trăm vạn năm, căn cơ vô cùng vững chắc, khí huyết dồi dào, không có bất kỳ chỗ nào không ổn.

Lại phóng thần niệm bao trùm Bích Tiêu, phát hiện Bích Tiêu cũng mọi thứ như thường, không hề có ảnh hưởng không tốt.

Như vậy, ông mới yên tâm.

Chỉ là rất nhanh, một số ý niệm trong lòng tác quái, không nhịn được tự mình lẩm bẩm một câu: "Đồ nhi của ta La Tuyên, có tư chất Hỗn Nguyên!" Ầm ầm ầm!

Phảng phất như để chứng thực lời của Thông Thiên.

Khi lời của Thông Thiên vừa dứt, trên trời một tiếng sét đánh giữa trời quang.

Trên chín tầng trời, đám mây lành bao trùm cả Đông Hải, đột nhiên cuộn trào dữ dội, ầm một tiếng nổ tung, với tốc độ không thể tưởng tượng được điên cuồng khuếch tán, trong khoảnh khắc bao trùm cả thế giới Hồng Hoang.

Không chỉ như vậy, trong mây lành cuồn cuộn, ánh sáng vàng rủ xuống, phảng phất như tuyết rơi, rơi xuống vô số cánh hoa vàng.

Bầu trời xảy ra dị tượng, mặt đất cũng không chịu thua kém.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, bất luận là đại lục Hồng Hoang, bốn biển xung quanh, đều là mặt đất, nước biển dâng trào, tự dưng trào ra những dòng năng lượng màu vàng cuồn cuộn, từng đóa từng đóa hoa sen vàng nở rộ.

Khoảnh khắc này, trời đất Hồng Hoang.

Trời và đất đối nhau, cánh hoa vàng và hoa sen vàng, tương phản lẫn nhau, nhuộm cả thế giới Hồng Hoang thành màu vàng!

"Trời giăng mây lành, đất trào sen vàng!

Đây là điềm báo của Thánh nhân, lẽ nào Hồng Hoang sắp xuất hiện vị Thánh nhân thứ bảy?" Dị tượng bao la bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, kinh động vô số sinh linh.

Khi thấy dị tượng giữa đất trời, chúng sinh đều chấn động, phản ứng đầu tiên chính là có Thánh nhân xuất thế.

Dị tượng này giống hệt như lúc sáu vị Thánh nhân thành Thánh ngày trước!

Quan trọng nhất là, Đạo Tổ từng giảng đạo rằng, Hồng Hoang ngoài Đạo Tổ ra sẽ có tám vị Thánh nhân.

Hiện tại mới chỉ có sáu vị thành Thánh, vẫn còn thiếu hai vị nữa.

Vì vậy, theo phản xạ, ai cũng nghĩ vị Thánh nhân thứ bảy sắp ra đời.

Chương 21

Không chỉ chúng sinh Hồng Hoang, ngoài Thông Thiên đang ngây người ra, mấy vị Thánh nhân còn lại cũng tưởng rằng có người sắp thành Thánh.

"Lẽ nào là Hồng Vân đạo hữu thành Thánh?" "Cũng có khả năng là vị Thánh nhân của Vu tộc xuất thế, nhưng tại sao lại không có thánh uy?" Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng bị dị tượng kinh động, trong lòng đều thầm phỏng đoán.

Nhưng rất nhanh, họ phát hiện ra dị tượng kinh động cả Hồng Hoang này không phải do Thánh nhân xuất thế, mà là do La Tuyên, đệ tử thân truyền mới của Tiệt giáo gây ra!

"Hít!

Tên này đang đột phá Đại La sao?

Nếu bần đạo nhớ không lầm, chẳng phải hắn mới từ Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ đột phá lên Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn cách đây không lâu sao!" "Có dị tượng thế này, dù có hoa nở chín phẩm cũng không đáng sợ bằng!

Tên này rốt cuộc đang chứng đạo quả Đại La gì vậy?" Bên bờ Đông Hải, trên núi Thủ Dương của Nhân tộc, trong Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng Lão Tử nheo mắt nhìn về phía đảo Kim Ngao, đôi lông mày trắng như tuyết nhíu chặt lại, trong cặp mắt sâu thẳm ẩn hiện hai luồng khí âm dương lưu chuyển không ngừng.

Ngài đưa tay ra bấm đốt, muốn tính toán ngọn nguồn của dị tượng.

Nhưng đúng lúc này, Thông Thiên đã phản ứng lại, che đậy thiên cơ của đảo Kim Ngao, khiến ngài chắc chắn không thể tính ra kết quả.

Cùng lúc đó, mấy vị Thánh nhân còn lại cũng đồng loạt tính toán, và cũng không thu được kết quả gì.

"Chết tiệt!

Tên này ở trong bí cảnh từ thời Long Phượng đại kiếp để lại, ngoài linh bảo tiên thiên cực phẩm ra, chẳng lẽ còn nhận được cơ duyên gì khác mà ta đã bỏ sót?" Trong Ngọc Hư Cung ở Côn Luân, sau khi Nguyên Thủy phát hiện dị tượng là do La Tuyên gây ra, mặt mày sa sầm, sắc mặt vô cùng khó coi.

Tuy không biết La Tuyên đã nhận được cơ duyên gì, nhưng nhìn dị tượng trời đất có thể sánh với Thánh nhân xuất thế, e rằng dù không phải cơ duyên thành Thánh thì cũng không kém là bao!

Sớm biết La Tuyên có cơ duyên như vậy, ông ta đã không dễ dàng bỏ qua!

"Không được!

Tên này căn cước bình thường, tu vi cũng không nổi bật, nhưng lại đột nhiên có thành tựu như vậy, trên người chắc chắn có bí mật lớn, tuyệt đối không thể để hắn tiếp tục trưởng thành!" Nguyên Thủy có ý muốn cướp đoạt cơ duyên của La Tuyên, nhưng lúc ở bí cảnh, ông ta đã rút lui trước, mất đi cơ hội.

Khi đó Thông Thiên đã hết mực che chở La Tuyên, bây giờ lại càng không cần phải nói, muốn đích thân bắt La Tuyên khó như lên trời!

Vì thế, chỉ có thể chọn cách khác, tìm cách ngăn cản La Tuyên trưởng thành, tốt nhất là khiến La Tuyên chết yểu, để cơ duyên đó rơi vào tay Xiển giáo!

“Linh bảo tiên thiên cực phẩm trong tay hắn là trọng bảo của Kỳ Lân tộc năm xưa.

Kỳ Lân tộc bây giờ chủng tộc đã suy tàn, không thể không tìm kiếm linh bảo đỉnh tiêm để trấn áp khí vận.” “Ta nhớ ra rồi, trong Bồng Lai Tiên Đình có một con kỳ lân huyết mạch không thuần khiết, đây đúng là một cơ hội!” Phải nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Quảng Thành Tử quả không hổ là thầy trò, một người thì đố kỵ La Tuyên, một người thì thèm muốn cơ duyên của La Tuyên, ngay cả cách đối phó La Tuyên cũng nghĩ đến cùng một hướng. ...

Dị tượng do La Tuyên đột phá Đại La gây ra quá lớn.

Không chỉ Lục Thánh, vào khoảnh khắc này, dị tượng kinh động cả Hồng Hoang cũng đã kinh động đến vị kia đang ở trong Tử Tiêu Cung, ngoài ba mươi ba tầng trời.

“Căn cước Hỗn Độn Thần Ma!

Tư chất Hỗn Nguyên!” “Hồng Hoang của ta từ khi nào lại sinh ra một thiên tài như vậy?” Sâu trong Tử Tiêu Cung, khí hỗn độn mờ ảo lưu chuyển, cả cung điện như bị một tầng sương mù bao phủ, ngoài khí hỗn độn ra không thấy được bất cứ thứ gì.

Từ nơi bị khí hỗn độn bao phủ, một giọng nói trầm thấp vang lên, tràn ngập vẻ kinh ngạc.

Ong!

Hư không khẽ rung.

Khí hỗn độn dần dần thu liễm vào sâu trong Tử Tiêu Cung.

Bên trong cung điện hiện ra một cái bệ cao, trên bệ, một lão giả tóc bạc da mồi, mặc đạo bào màu xám, thân ảnh dần dần ngưng tụ lại.

Trên đỉnh đầu ông, một cái đĩa ngọc không ngừng xoay tròn, tỏa ra

đạo vận vô tận.

Vạn tia sáng lành xen lẫn với cảm ngộ đại đạo, như những chuỗi ngọc rủ xuống từ vương miện, bao bọc toàn bộ thân ảnh lão giả, khiến lão giả vốn đã tiên phong đạo cốt lại càng thêm sâu sắc, phiêu diêu.

Lão giả này không phải ai khác, chính là Đạo Tổ chí cao vô thượng của Hồng Hoang, Hồng Quân!

Kể từ sau ba lần giảng đạo, Hồng Quân đã ẩn sâu trong Tử Tiêu Cung, một lòng dung hợp Thiên Đạo.

Ngoài lúc Lục Thánh chứng đạo ra, ông chưa từng xuất hiện.

Hôm nay, lại bị dị tượng của La Tuyên kinh động, tỉnh lại từ trong bế quan!

"Lạ thật!

Mệnh cách của kẻ này đã vỡ nát không lâu trước đây, có nghĩa là hắn đáng lẽ đã phải vẫn lạc rồi mới đúng, tại sao lại có thể sống sờ sờ ra thế này?

Tại sao tư chất bình thường lại đột nhiên biến thành tư chất Hỗn Nguyên?" Một sinh linh đáng lẽ đã chết lại vẫn sống sờ sờ, vốn đã là một dị số không hợp lẽ thường.

Vậy mà sinh linh này không lâu trước đây chỉ có căn cước bình thường, tư chất tầm thường, trong nháy mắt lại trở thành tư chất Hỗn Nguyên, căn cước không hề thua kém vị Thánh nhân đứng đầu Hồng Hoang.

Hồng Quân sao có thể không chấn động!

Nhưng, dù đã nhìn thấu việc Thông Thiên che đậy thiên cơ, thậm chí còn nhìn ra mệnh cách ban đầu của La Tuyên đã vỡ nát, ông lại

không nhìn ra được tình hình hiện tại của La Tuyên rốt cuộc là thế nào!

"Thôi vậy!

Tên này là đệ tử Đạo môn của ta, cũng không phải vật trong ao, sau này có thời gian sẽ tìm ra vấn đề.

Hiện tại, việc ta dung hợp Thiên Đạo là đại sự hàng đầu!" Dị thường của La Tuyên khiến Hồng Quân cảm thấy sâu sắc rằng mình vẫn chưa dung hợp hoàn toàn với Thiên Đạo, sự nắm bắt đối với Hồng Hoang vẫn chưa đạt đến trạng thái hoàn mỹ.

Ngay lập tức, ông không còn bận tâm đến chuyện của La Tuyên nữa, quay người ẩn vào sâu trong Tử Tiêu Cung, tiếp tục dung hợp Thiên Đạo.

Đảo Kim Ngao.

Nhìn dị tượng do La Tuyên gây ra, Thông Thiên hoàn toàn ngây người.

"Ta chỉ thuận miệng nói một câu, vậy mà lại thành thật sao?" Với nhãn lực của Thánh nhân, ông chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra, La Tuyên đang đột phá đạo quả Đại La Kim Tiên, căn cước của hắn sau khi ông mở miệng nói, đã thực sự biến thành căn cước Hỗn Độn Thần Ma, phương diện ngộ tính e rằng cũng đã được tăng lên rất nhiều.

E rằng chỉ sau một câu nói của ông, La Tuyên đã thực sự sở hữu tư chất Hỗn Nguyên!

Tư chất Hỗn Nguyên đấy!

Dù sở hữu tư chất Hỗn Nguyên không có nghĩa là chắc chắn một trăm phần trăm sẽ thành Hỗn Nguyên.

Nhưng ít nhất cũng có thể trở thành Chuẩn Thánh đỉnh tiêm dưới

Thánh nhân, ngạo nghễ cả Hồng Hoang!

“Ha ha ha ha ha!

Đệ tử của ta, có tư chất Hỗn Nguyên!” Thông Thiên vẫn không yên tâm, cẩn thận quan sát một lượt, sau khi phát hiện trên người La Tuyên không có bất kỳ ảnh hưởng tiêu cực nào, không khỏi cười lớn trong Bích Du Cung, vẻ đắc ý trên mặt không hề che giấu.

Chương 22

Có một đệ tử với tư chất Hỗn Nguyên, tuyệt đối đủ để ông ngẩng cao đầu trước bất kỳ Thánh nhân nào!

Huống chi, đệ tử có tư chất Hỗn Nguyên này, sở dĩ có thể thành tư chất Hỗn Nguyên là có một phần công lao của ông, trong lòng sao có thể không vui mừng? ...

Đảo Kim Ngao, đạo trường của La Tuyên.

Là tâm điểm gây ra sóng gió ở Hồng Hoang, La Tuyên lại đang ngơ ngác.

Căn cước mạnh mẽ chưa từng có!

Tốc độ tu luyện nhanh hơn mười vạn lần!

Tốc độ cảm ngộ đại đạo nhanh hơn mười vạn lần!

Đây là khái niệm gì vậy???

"Không lẽ lại có ai đang khen mình sau lưng?" "Nhưng mà, dù có khen mình thì cũng không nên có sự thay đổi trời long đất lở như vậy chứ, lẽ nào... là sư tôn khen?" La Tuyên ngay lập tức nghĩ đến Thông Thiên, chỉ hận không thể kết thúc tu luyện ngay lập tức, đi tìm Thông Thiên hỏi cho rõ ràng, rồi lại để Thông Thiên khen một trận nữa.

Mẹ kiếp!

Chỉ cần được khen là có thể đột phá tu vi, có được những lợi ích chưa từng có, vậy tu luyện khổ sở làm cái quái gì nữa!

Trong lòng hắn mơ hồ có chút hối hận vì trước đây đã chịu khổ cực như vậy, dốc hết tâm huyết tu luyện nhục thân.

Tìm một người khen mình vài câu để ổn định thăng cấp, không

sướng hơn sao?

Đương nhiên, trong lòng nghĩ vậy, nhưng tu vi vẫn phải đột phá cho đàng hoàng.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên là một cột mốc phân chia cường giả trong thế giới Hồng Hoang, cũng là một ngưỡng cửa cực kỳ quan trọng trên con đường tu hành, không thể lơ là.

La Tuyên chỉ có thể kìm nén sự kích động trong lòng, hít một hơi thật sâu, tiếp tục đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Ầm!

Theo một hơi hít sâu.

Tiên khí trong phạm vi hàng chục triệu dặm lập tức như vạn sông đổ về biển, điên cuồng cuộn về phía hắn.

Cảnh tượng đáng sợ đó, như thể muốn cuốn đi cả ngọn tiên sơn này.

Tiên khí bàng bạc như vậy, nếu là người khác, đừng nói là một Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn như La Tuyên, dù là một Đại La Kim Tiên đại viên mãn cũng sẽ bị căng nứt đến chết!

Nhưng bây giờ, căn cước của La Tuyên đã trở thành căn cước Hỗn Độn Thần Ma, nền tảng vô cùng hùng hậu, dù là Lục Thánh ở cùng cảnh giới cũng không thể bì được!

Vấn đề duy nhất là, trước đó La Tuyên gần như đã sắp phá vỡ ngưỡng cửa Đại La Kim Tiên, thành đạo quả Đại La Kim Tiên, nhưng căn cước đột nhiên thay đổi, nền tảng hùng hậu hơn mười vạn lần.

Khiến cho luồng sức mạnh xuất hiện trong cõi u minh trước đó có vẻ không đủ sức.

May mắn là luồng sức mạnh kia không biến mất theo dị tượng,

năng lượng gần như cạn kiệt lại đột nhiên trở nên mạnh mẽ hơn.

Cộng thêm La Tuyên với tốc độ tu luyện nhanh gấp mười vạn lần, hấp thu tiên khí đất trời.

Một luồng năng lượng bao la không thể diễn tả bằng lời, nhanh chóng khiến tu vi của hắn với tốc độ kinh khủng hơn, nhanh chóng công phá bình cảnh Đại La Kim Tiên!

Khi tâm thần La Tuyên lại một lần nữa chìm vào tu luyện, dị tượng kinh động thế giới Hồng Hoang vẫn đang tiếp diễn, càng ngày càng dữ dội.

Cho đến một khoảnh khắc nào đó.

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên ở đảo Kim Ngao.

"La Tuyên (sư đệ La Tuyên) sắp đột phá rồi!" Thông Thiên và mấy vị chân truyền không chớp mắt nhìn chằm chằm vào đạo trường của La Tuyên.

Khi nghe thấy tiếng nổ đó, tất cả mọi người trong lòng đều khẽ động, La Tuyên đã thành đạo quả Đại La.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Toàn bộ tiên sơn nơi La Tuyên ở rung lên, khí tức đặc trưng của Đại La Kim Tiên lấy tiên sơn làm trung tâm, trong nháy mắt bao phủ cả đảo Kim Ngao.

Có lẽ để chúc mừng La Tuyên đột phá Đại La, mây lành trên trời cuồn cuộn, rơi xuống những cánh hoa vàng, trong hư không huyễn hóa ra hư ảnh của tiên hạc, long phượng, quy xà, xoay quanh bay lượn, mơ hồ có tiếng rồng ngâm phượng hót truyền ra.

Chỉ là, việc đột phá của La Tuyên không kết thúc ở đây.

Thành Đại La, không chỉ là tu vi đột phá, mà còn phải tiếp nhận sự tẩy lễ của đại đạo trời đất, ngưng tụ tam hoa.

Chỉ có tiếp nhận tẩy lễ của đại đạo, ngưng tụ ra đạo quả Đại La, ngưng tụ ra tam hoa Đại La Kim Tiên, mới có thể được coi là Đại La Kim Tiên chân chính!

"Tư chất Hỗn Nguyên, hẳn là sẽ giống như sư phụ, nở ra tam hoa chín phẩm chứ nhỉ?" Thông Thiên hoàn toàn không lo lắng phẩm cấp tam hoa của La Tuyên quá thấp, ảnh hưởng đến con đường tu hành sau này.

Dù sao, La Tuyên có tư chất Hỗn Nguyên, nếu tư chất như vậy mà còn không thể ngưng tụ ra tam hoa chín phẩm, vậy thì thế giới Hồng Hoang không còn ai có thể ngưng tụ ra tam hoa chín phẩm nữa!

Ngược lại, Đa Bảo và những người khác lại có chút lo lắng.

"Tam hoa quyết định tốc độ tu luyện và tốc độ cảm ngộ đại đạo sau này, cũng không biết sư đệ La Tuyên có thể ngưng tụ ra tam hoa mấy phẩm?" "Còn phải nói sao?

Sư đệ La Tuyên có tư chất kinh người, ít nhất cũng có thể ngưng tụ ra tam hoa từ bảy phẩm trở lên!" "Quá coi thường sư đệ La Tuyên rồi!

Ngay cả sư huynh Đa Bảo và sư huynh Công Minh cũng đã ngưng tụ ra tam hoa bảy phẩm, sư đệ La Tuyên gây ra dị tượng như vậy, ít nhất cũng phải giống như sư tôn và mấy vị sư thúc sư bá, ngưng tụ ra tam hoa tám phẩm!" "Này này, Bích Tiêu sư muội, ta biết muội coi trọng sư đệ La Tuyên, nhưng cũng không cần phải lấy tiểu sư đệ yêu nghiệt này ra để bắt nạt ta và sư huynh Đa Bảo chứ!" "Lêu lêu lêu!

Ta cứ nói đấy, tiểu sư đệ của ta chắc chắn mạnh hơn sư huynh

Công Minh gấp trăm nghìn lần, đừng nói là tam hoa tám phẩm, tam hoa chín phẩm, thậm chí là tam hoa mười hai phẩm trong truyền thuyết, cũng không phải là không thể!" "Ha ha ha ha!

Nói không chừng sư đệ La Tuyên thật sự có thể ngưng tụ ra tam hoa mười hai phẩm chưa từng có!" Trong lúc mấy vị thân truyền của Tiệt giáo đang bàn luận không ngớt.

Một cột sáng đại đạo thông thiên triệt địa từ trên mây hạ xuống, đẩy mây lành ra, bao phủ quanh thân La Tuyên.

Ngay lập tức, La Tuyên chỉ cảm thấy như đang đắm mình trong biển cả áo nghĩa đại đạo vô tận, nguyên thần như một miếng bọt biển khô cạn, điên cuồng hấp thu cảm ngộ đại đạo trong đó, ngưng tụ đạo quả Đại La và tam hoa.

Ong!

Ong!

Ong!

Có lẽ vì đã trở thành tư chất Hỗn Nguyên.

Chương 23

Tam hoa của La Tuyên ngưng tụ vô cùng nhanh, trong khoảnh khắc đã nở ra ba đóa.

Tiếp theo.

Đóa thứ tư.

Đóa thứ năm...

Đóa thứ chín.

Khi tam hoa của La Tuyên nở ra chín phẩm.

Nụ cười trên mặt Thông Thiên càng đậm hơn, các đệ tử thân truyền của ông cũng đầy vẻ kinh ngạc, chỉ có Đa Bảo, mắt không chớp nhìn chằm chằm, trong lòng mong đợi điều gì đó.

Ong!

Đúng lúc này.

Lại một tiếng rung nhẹ.

Tam hoa trên đỉnh đầu La Tuyên gần như đã ngừng lại, đột nhiên lại nở ra một đóa nữa, phẩm thứ mười!

Hả!

Sắc mặt Thông Thiên biến đổi, các đệ tử thân truyền của ông mắt gần như rớt ra ngoài.

Họ đã thấy gì?

La Tuyên đã nở ra tam hoa phẩm thứ mười!

Đầu óc các đệ tử thân truyền trống rỗng, dù tu vi không yếu, lúc này cũng có chút không thể suy nghĩ được.

Thông Thiên thì sau khi biến sắc, trực tiếp lóe lên xuất hiện trên không trung phía trên La Tuyên, phất tay áo, sức mạnh Thánh nhân mênh mông tuôn ra, phong tỏa cả đảo Kim Ngao.

Tam hoa vượt qua chín phẩm, ông chỉ từng nghe nói qua, khi Đạo Tổ giảng đạo, có người hỏi đến, mới nhắc qua một câu, Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa đã vượt qua chín phẩm.

Hôm nay, La Tuyên cũng đã vượt qua chín phẩm, trong lòng ông sao có thể không kinh hãi!

Tuy nhiên, mọi chuyện vẫn chưa kết thúc.

Sau khi nở ra đóa tam hoa thứ mười, trên đỉnh đầu La Tuyên tiếp tục xuất hiện đóa thứ mười một, đóa thứ mười hai.

Mãi cho đến khi mười hai đóa tam hoa đều nở hết, mọi thứ mới dừng lại.

Lúc này, Thông Thiên đã sớm bị kinh hãi đến mức nội tâm như sóng cuộn biển gầm, môi run rẩy, muốn nói gì đó, nhưng mãi không thể nói thành lời.

Một lúc lâu sau, ông hít một hơi thật sâu, ánh mắt sắc bén rơi xuống người Đa Bảo và những người khác.

"Chuyện hôm nay, các ngươi phải ghi nhớ kỹ trong lòng, không được bàn luận riêng, cũng không được nhắc đến với bất kỳ ai.

Nếu chuyện La Tuyên có tam hoa mười hai phẩm bị tiết lộ ra ngoài, đừng trách vi sư không nể tình thầy trò!" Tam hoa mười hai phẩm đáng sợ đến mức nào, đó là tư chất có thể sánh ngang với Bàn Cổ đại thần!

Một khi truyền ra ngoài, dù có ông làm chỗ dựa, cũng chắc chắn sẽ mang đến cho La Tuyên họa sát thân, không thể không cẩn thận!

“Chúng con xin ghi nhớ lời sư tôn dặn!” Đa Bảo và những người khác trong lòng run lên, nhìn sư tôn nghiêm túc chưa từng thấy, từng người vội vàng cung kính đáp lời.

Tuy không biết tam hoa mười hai phẩm đại diện cho điều gì, nhưng cũng biết rằng, Đạo Tổ năm xưa cũng chỉ có tam hoa chín phẩm, mà Đạo Tổ chính là Thiên của Hồng Hoang, là tồn tại chí cao vô thượng trong thế giới Hồng Hoang.

Vượt qua tam hoa của Đạo Tổ, chẳng phải có nghĩa là tiểu sư đệ này có tiềm năng vượt qua Đạo Tổ sao?

Chuyện như vậy nếu truyền ra ngoài, nói không chừng Đạo Tổ sẽ vì La Tuyên mà xuất quan!

“Hù!” Dặn dò xong các đệ tử, Thông Thiên mới thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, lại có chút không yên tâm, đánh ra tám đạo pháp ấn, trong lúc Đa Bảo và những người khác không hề hay biết, đánh vào mi tâm của mấy người.

Pháp ấn không có bất kỳ tổn hại nào, chỉ thêm vào một hạn chế.

Sau này, nếu có ai vô tình nói ra, pháp ấn sẽ tự động ngăn cản việc nói ra chuyện liên quan đến tam hoa mười hai phẩm!

“Tiếp theo, chỉ cần chờ tiểu tử này hoàn thành đột phá thôi.” Thông Thiên xoa xoa mi tâm đang căng ra, đột nhiên cảm thấy, có một đệ tử tư chất kinh người là chuyện tốt, nhưng nếu đệ tử này tư chất cái thế, quá yêu nghiệt, dường như cũng không thoải mái như trong tưởng tượng.

Ít nhất, La Tuyên hiện tại khiến trong lòng ông có áp lực không nhỏ!

La Tuyên hoàn toàn không biết gì về những chuyện xảy ra trên đảo

Kim Ngao.

Lúc này, hắn vẫn đang đắm chìm trong cảm ngộ đại đạo vô tận, hấp thu lực lượng đại đạo, ngưng tụ đạo quả đặc trưng của Đại La Kim Tiên.

Về phần tam hoa, vốn là thứ cần ngưng tụ trước, nhưng khi ngưng tụ tam hoa, hắn phát hiện căn bản không cần tốn tâm tư, tam hoa tự động nở đến mười hai phẩm.

Thôi được rồi!

Hắn thầm nghĩ, chắc chắn lại có ai đó khen mình.

Đối với chuyện này, chỉ có thể tạm gác lại, toàn tâm toàn ý ngưng tụ đạo quả Đại La.

Việc ngưng tụ đạo quả Đại La, quyết định bởi thuộc tính của bản thân tu sĩ, cũng quyết định bởi công pháp và thần thông tu luyện.

Chỉ có ngưng tụ ra đạo quả phù hợp với tất cả của bản thân, mới có thể khiến thực lực có sự biến đổi về chất!

La Tuyên vốn là Diễm Trung Tiên, bản thể là một ngọn thiên hỏa trên Cửu Long đảo hóa hình.

Khi ở bí cảnh thượng cổ, thu hoạch được một ít Hoàng Huyết Thảo, chân hỏa trong cơ thể đã có sự biến đổi từ gốc rễ, trở thành Niết Bàn Chân Hỏa, sở hữu một phần chân ý Niết Bàn của Phượng tộc.

Nhưng trước khi đột phá Đại La Kim Tiên, căn cước lại một lần nữa biến đổi từ gốc rễ, chân hỏa trong cơ thể bị một luồng chân hỏa huyền bí vô cùng thay thế, hoặc nói đúng hơn, là bị thôn phệ hoàn toàn.

Chân hỏa hoàn toàn mới hình thành sau đó, toàn thân màu tím vàng,

tràn ngập khí tức hủy diệt nồng đậm.

Hắn có thể cảm nhận được, chân hỏa hiện tại, e rằng chỉ một tia cũng đủ để khiến một Đại La Kim Tiên bình thường hóa thành tro bụi!

Có ưu thế bẩm sinh như vậy, đạo quả đầu tiên cần ngưng tụ, tự nhiên là lựa chọn hàng đầu Hỏa chi đại đạo phù hợp nhất với thuộc tính của bản thân.

Nhưng khi cảm ngộ Hỏa chi đại đạo, hắn đột nhiên phát hiện, chân hỏa của mình, hình như độ phù hợp với Hỏa chi đại đạo không cao lắm!

"Kỳ lạ!

Chân hỏa và Hỏa chi đại đạo độ phù hợp không cao, vậy ta nên tham ngộ đại đạo nào?" La Tuyên không hiểu, hắn là hỏa diễm hóa hình, nhưng lại không phù hợp với Hỏa chi đại đạo, nói ra ai mà tin được.

Nhưng sự thật bày ra trước mắt, không thể không tin!

"Hù!" Hít một hơi thật sâu, như vậy chỉ có thể tìm xem có đại đạo nào phù hợp hơn không, nếu không có, cũng chỉ có thể lùi một bước tham ngộ Hỏa chi đại đạo.

Chương 24

Lựa chọn đại đạo cực kỳ quan trọng, liên quan đến con đường tu hành sau này và sức chiến đấu thực tế.

Nếu độ phù hợp đại đạo không cao, xếp hạng đại đạo thấp, tương đối mà nói, sẽ yếu hơn so với tu sĩ có độ phù hợp cao, lĩnh ngộ được đại đạo xếp hạng cao hơn, sự khác biệt vô cùng rõ rệt!

Một bước sai, bước nào cũng sai, khoảng cách kéo ra ở Đại La, sau này gần như khó có thể bù đắp!

La Tuyên không dám sơ suất, vội vàng giữ vững tâm thần, cảm ứng trong cột sáng đại đạo.

Trong cột sáng đại đạo, có đủ ba nghìn đại đạo pháp tắc lưu chuyển, muốn từ trong đó chọn ra đại đạo phù hợp nhất, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Nhưng, khi thần hồn dung nhập vào cột sáng đại đạo, chuẩn bị tìm kiếm đại đạo phù hợp hơn.

Ong!

Cột sáng đại đạo khẽ rung.

Hai luồng sáng, một xám một lục, từ trong cột sáng đại đạo, đẩy lùi các đại đạo khác, bao phủ La Tuyên.

"...

Đại đạo Sinh Mệnh và Đại đạo Tử Vong?" Đại đạo Sinh Mệnh và Đại đạo Tử Vong, là khởi nguồn và điểm kết thúc của vạn vật sinh linh, trong ba nghìn đại đạo, xếp hạng không phải là đỉnh cao nhất, không thể so sánh với các đại đạo như Sức Mạnh, Thời Gian, Không Gian.

Nhưng cũng tuyệt đối là những đại đạo rất cao.

Đặc biệt là khi đồng thời lĩnh ngộ hai đạo Sinh Tử, dung hợp thành Sinh Tử chi đạo, đủ để tiếp cận top mười!

"Lẽ nào, căn cước hoàn toàn mới của ta, có liên quan đến hai loại đại đạo này?

Niết Bàn Chân Hỏa cũng biến đổi thành Tử Vong chi hỏa và Sinh Mệnh chi hỏa?" La Tuyên bị hai đạo pháp tắc Sinh Tử bao bọc, cảm nhận đạo vận đại đạo nồng đậm, lúc này mới phát hiện, thuộc tính bản chất của chân hỏa trong cơ thể, gần như hoàn mỹ phù hợp với hai loại đại đạo.

Trong lòng vui mừng, vội vàng bắt đầu tham ngộ hai loại đại đạo.

Dù sao, một trong hai đạo Sinh Tử, đều chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn Hỏa chi đại đạo, hai đạo hợp nhất, lại càng vượt xa Hỏa chi đại đạo, đủ để sánh ngang với các đại đạo như Ngũ Hành, Âm Dương!

Ầm!

Khi La Tuyên bắt đầu tham ngộ đại đạo.

Tốc độ cảm ngộ đại đạo nhanh gấp mười vạn lần dần lộ ra uy lực.

Theo tam hoa khẽ lay động, cảm ngộ đại đạo vô tận, như vạn sông đổ về biển, bị hấp thu vào tam hoa, dần dần chuyển hóa thành pháp tắc chi lực của bản thân, hội tụ vào giới hải tiên lực nguyên thần.

Hóa thành một ấn ký đại đạo đầy tử khí, tràn ngập khí tức tử vong, và một ấn ký đại đạo tràn đầy sinh cơ, tràn ngập khí tức sinh mệnh, lạc ấn trên giới bích của giới hải tiên lực nguyên thần.

Giới hải tiên lực là căn bản của tu sĩ, là nơi lưu trữ tiên lực

nguyên thần của tu sĩ.

Kim Tiên tu thành kim thân, vạn pháp bất xâm, thức hải nguyên thần biến đổi thành pháp lực chi hải.

Thái Ất Kim Tiên trên cơ sở của Kim Tiên, lại lên một tầm cao mới, vạn kiếp bất ma, pháp lực chi hải biến đổi thành tiên lực giới hải.

Tiên lực có chất lượng cao hơn pháp lực, uy lực mạnh hơn, giới hải cũng rộng lớn hơn, bền chắc hơn.

Chỉ là, giới hải dù sao cũng chỉ là nơi lưu trữ tiên lực, giới bích cũng do tiên lực dung hợp cảm ứng thiên địa chi lực ngưng tụ, dù bền chắc đến đâu, khi bị ngoại lực tấn công cũng sẽ vỡ nát.

Giới hải vỡ nát, tu sĩ nhẹ thì trọng thương, nặng thì vẫn lạc!

Chỉ có sau khi thành đạo quả Đại La, cảm ngộ đại đạo trời đất, ngưng tụ pháp tắc lạc ấn, mới có cơ hội nâng cấp giới hải.

Lúc này, dưới tốc độ cảm ngộ đại đạo nhanh gấp mười vạn lần của La Tuyên, không chỉ hai loại pháp tắc đại đạo phù hợp với bản thân nhanh chóng ngưng tụ thành hai ấn ký.

Tiên lực giới hải sau khi có hai loại đại đạo lạc ấn trong đó, tức thì bền chắc hơn vạn lần!

Có đại đạo lạc ấn và không có đại đạo lạc ấn, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, một sự tồn tại hoàn toàn khác biệt, sự khác biệt trong đó, giống như Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên.

Nếu không có linh bảo đủ mạnh, dù tiên lực có hùng hậu đến đâu, thần thông có mạnh đến đâu, cũng tuyệt đối không thể dùng sức mạnh của Thái Ất Kim Tiên để địch lại pháp tắc tiên lực của cường giả Đại La Kim Tiên!

Đây là sự khác biệt bản chất nhất giữa Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên!

Trước khi đột phá Chuẩn Thánh, chỉ có trong khoảng thời gian ngắn đột phá Đại La Kim Tiên, mới có đại đạo tẩy lễ, cơ hội cảm ngộ đại đạo pháp tắc.

Mỗi một phút mỗi một giây đều vô cùng quý giá, là cơ duyên mà vô số tu sĩ cầu cũng không được.

La Tuyên đương nhiên sẽ không lãng phí.

Hắn nhanh chóng giữ vững tâm thần, hoàn toàn đắm chìm trong cảm ngộ đại đạo.

Một đạo pháp tắc Sinh Tử.

Hai đạo pháp tắc Sinh Tử...

Tốc độ cảm ngộ đại đạo nhanh gấp mười vạn lần, khiến cho pháp tắc Sinh Tử trong pháp tắc lạc ấn trong giới hải tiên lực nguyên thần của La Tuyên ngày càng nhiều, ngày càng sáng, gần như chiếu sáng cả giới hải tiên lực!

Trong mắt Thông Thiên và các đệ tử thân truyền của Tiệt giáo ở xa, La Tuyên gần như hóa thành một ngọn lửa kỳ dị có hai luồng khí sinh tử lưu chuyển, phảng phất như một người lửa ngưng tụ từ ngọn lửa đan xen hai màu xám lục.

Quanh thân hai loại đại đạo pháp tắc đan xen, tỏ ra uy nghiêm mà thần thánh, quỷ dị mà mạnh mẽ!

“Hai loại pháp tắc Sinh Tử?

Không phải là pháp tắc Hỏa?” Thông Thiên nhìn hai loại đại đạo mà La Tuyên lĩnh ngộ, khẽ nhíu mày, nhưng sau khi cảm nhận khí tức chân hỏa lưu chuyển trong cơ thể La Tuyên, trên mặt lộ ra vẻ trầm

ngâm.

Thông thường, khi tu sĩ ở Đại La Kim Tiên cảm ngộ đại đạo, đều là đại đạo phù hợp với thuộc tính căn bản.

Chỉ có thể lĩnh ngộ một loại đại đạo!

Nhưng La Tuyên có chút đặc thù, ông thuận miệng khen một câu, căn cước của La Tuyên đột nhiên biến đổi, trở thành tư chất Hỗn Nguyên, vừa đột phá Đại La, đã lĩnh ngộ được hai loại đại đạo pháp tắc vô cùng mạnh mẽ.

Tình huống này, dù là ông, một Thánh nhân, cũng chưa từng nghe thấy.

Nhưng dù không hiểu, đây là chuyện tốt, hai loại pháp tắc Sinh Tử mạnh hơn pháp tắc Hỏa thuần túy, cũng phù hợp hơn với La Tuyên hiện tại, ông tự nhiên vui mừng khi thấy đệ tử của mình trở nên xuất chúng, mạnh mẽ hơn!

"Tiểu sư đệ rốt cuộc có căn cước gì, thiên phú cũng quá yêu nghiệt rồi!" Triệu Công Minh tận mắt thấy La Tuyên trước thì ngưng tụ ra tam hoa mười hai phẩm, sau lại đồng thời cảm ngộ hai loại đại đạo pháp tắc, nhìn bộ dạng kia, tốc độ hấp thu đại đạo pháp tắc, nhanh hơn hắn không biết bao nhiêu lần.

Hắn vốn luôn tự hào về thiên phú của mình, lúc này cũng không thể bình tĩnh được nữa.

"Vừa mới thành Đại La, đã có hai loại pháp tắc chi lực cực kỳ mạnh mẽ, sau này có cơ hội dung hợp thành pháp tắc Sinh Tử không thua kém Ngũ Hành, Âm Dương, tiểu sư đệ...

Ai!" Là đại sư huynh Đa Bảo, trong lòng cũng có chút thất vọng.

Ở đây ngoài sư tôn của hắn ra, không ai rõ hơn hắn, không lâu trước đây, tiểu sư đệ này mới vừa đột phá Thái Ất Kim Tiên đại viên

mãn.

Bây giờ đột nhiên thành Đại La thì thôi.

Chương 25

Lại còn nở ra tam hoa mười hai phẩm, cảm ngộ ra hai loại đại đạo, tốc độ ngưng tụ đạo quả đại đạo, một vạn người như hắn cộng lại, cũng không đuổi kịp!

Đối mặt với tiểu sư đệ như vậy, hắn làm đại sư huynh sao có thể chịu nổi!

"Xem ra, không cần đợi đến sau này, bây giờ tiểu sư đệ đã hoàn toàn vượt qua chúng ta rồi." Vân Tiêu và Vô Đương vốn vẫn luôn không lên tiếng, cũng đồng thời lên tiếng, trong đôi mắt đẹp nhìn La Tuyên, ánh mắt dịu dàng liên tục.

Quy Linh Thánh Mẫu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu không nói gì, nhưng cũng gật đầu tán thành.

Trước khi La Tuyên trở thành đệ tử thân truyền, trong số các đệ tử thân truyền của Tiệt giáo, chỉ có Đa Bảo, Vô Đương Thánh Mẫu và Triệu Công Minh là ba Đại La Kim Tiên, những người còn lại đều dừng lại ở Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Bây giờ, không chỉ thêm một Đại La, mà còn thêm một yêu nghiệt vô cùng!

Một yêu nghiệt vừa đột phá, thiên phú, tu vi, thực lực đều vượt xa những người khác vô số lần!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

La Tuyên vẫn luôn đắm chìm trong cảm ngộ đại đạo, những người còn lại thì vẫn im lặng nhìn, không ai có ý định rời đi.

Mãi cho đến một khoảnh khắc nào đó, cột sáng đại đạo biến mất, La Tuyên kết thúc tu luyện, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

May mà thời gian cột sáng đại đạo của La Tuyên cũng giống như những người khác, nếu thời gian cột sáng đại đạo của La Tuyên còn dài hơn những người khác, vậy thì thật sự quá đả kích người khác!

"Cảnh giới Đại La Kim Tiên sao?

Quả nhiên tuyệt diệu!" Trên gác lầu trên đỉnh tiên sơn, La Tuyên nhắm mắt, yên lặng cảm nhận sự khác biệt của Đại La Kim Tiên, và sức mạnh mạnh mẽ chưa từng có, trên mặt bất giác lộ ra nụ cười.

Tuy Đại La này, thành một cách khó hiểu.

Nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc hắn lại bước một bước dài trên con đường tu hành, chân chính bước qua ranh giới phân chia cường giả của thế giới Hồng Hoang.

Sau này, khi đi lại trong thế giới Hồng Hoang, với tu vi của hắn, cũng xứng đáng được gọi là một tiếng 'cường giả', đủ để vạn tiên tôn xưng một tiếng 'tôn thượng'!

"Đệ tử La Tuyên, ra mắt sư tôn, ra mắt các vị sư huynh sư tỷ." La Tuyên mở mắt, lập tức cảm ứng được ánh mắt của Thông Thiên và Đa Bảo.

Không thấy hắn có động tác gì, thân ảnh lặng lẽ không một tiếng động, đã đến đạo trường của Đa Bảo, cung kính hành lễ với Thông Thiên.

"Không tệ!" Thông Thiên khẽ gật đầu, không nói nhiều, mỉm cười nói: "Con trước tiên cùng các sư huynh sư tỷ của con thư giãn một chút, sau đó dành thời gian đến Bích Du Cung, vi sư có chút chuyện muốn nói với con." "Vâng, sư tôn." La Tuyên khẽ cúi người, khi ngẩng đầu lên, Thông Thiên lại như thường lệ lặng lẽ rời đi.

Quay sang nhìn Đa Bảo và những người khác, lại thấy mọi người đang nhìn hắn như thể lần đầu tiên gặp, trên dưới đánh giá.

Những ánh mắt nóng rực đó, khiến hắn không khỏi sờ sờ chóp mũi, có chút cạn lời nói: "Sao vậy?

Một thời gian không gặp, các sư huynh sư tỷ không nhận ra ta nữa sao?" "Nhận ra thì nhận ra, nhưng chưa nhìn rõ." Triệu Công Minh lắc đầu lẩm bẩm: "Tiểu sư đệ quá không nghĩa khí!

Rõ ràng thiên phú mạnh như vậy, cũng không nói trước cho sư huynh một chút, có biết không, sư huynh ta vì ngươi mà thua sạch cả gia tài rồi đó!" "Vì ta mà thua sạch cả gia tài?" La Tuyên đầu đầy dấu hỏi, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Ha ha ha ha!" Những người còn lại nghe vậy đều cười phá lên.

Bích Tiêu như sợ người khác giành trước, bước lên mấy bước, không hề e ngại ôm lấy cánh tay La Tuyên, cười hì hì nói: "Tiểu sư đệ không biết đó thôi, lúc chúng ta nói chuyện trước đây, ta nói sư đệ có thể đột phá Đại La Kim Tiên, sư huynh Công Minh không tin, còn nói nếu sư đệ có thể đột phá, sẽ lấy hết Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng ra." "Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng là rượu ngon mà sư huynh Công Minh cất giữ nhiều năm, bình thường sư huynh Công Minh quý nó lắm, giấu kỹ đến mức không cho ta xem!" Nói đến đây, nụ cười trên mặt Bích Tiêu càng đậm, như thể vừa đánh đổ địa chủ: "Lần này, sư huynh Công Minh keo kiệt này khó khăn lắm mới nhổ ra một sợi lông, chúng ta nhất định phải uống sạch hết!" "Này này này!

Tiểu sư muội, sư huynh ta khi nào keo kiệt, bình thường ta có bạc đãi muội đâu!" Triệu Công Minh nghe thấy lời này, lập tức không vui.

"Lêu lêu lêu!

Không cho ta uống Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng, còn giấu đi, để ta không tìm thấy, không phải là keo kiệt thì là gì!" Bích Tiêu nửa người trốn sau lưng La Tuyên, làm mặt quỷ với Triệu Công Minh.

“Ha ha ha ha!” Thấy vậy, những người còn lại cười càng vui vẻ hơn, đều cố ý trêu chọc Triệu Công Minh, cười lớn nói: “Đi!

Hôm nay nhờ phúc của tiểu sư đệ, chúng ta thay sư đệ (sư huynh) Công Minh tiêu diệt sạch Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng, cũng để sau này huynh ấy an tâm tu hành!” Đa Bảo và những người khác đã tận mắt chứng kiến sự đặc biệt của La Tuyên.

Trong lòng đều tò mò, La Tuyên rốt cuộc đã nhận được cơ duyên gì, mà có thể trong một thời gian ngắn, đạt đến trình độ như vậy, lại còn thành tam hoa mười hai phẩm, ngưng tụ ra hai loại đạo quả Đại La Sinh và Tử.

Nhưng, cơ duyên là bí mật của mỗi tu sĩ.

Tuy có tò mò, nhưng cũng sẽ không vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình mà làm mất lòng La Tuyên.

Vì thế, mọi người như quên đi chuyện trước đó, vui vẻ kéo La Tuyên vào cung điện đạo trường, Triệu Công Minh thì quay về lấy Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng.

Qua lời giải thích của mọi người, La Tuyên mới biết, Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng là một bộ tộc ở Đông Hải, tộc trưởng của Nhân Ngư tộc là Quỳnh Hải tiên tử, dùng nhiều loại tiên dược tiên thảo quý hiếm để ủ thành tiên nhưỡng.

Trong đó không ít tiên dược, tiên thảo, đều lấy từ sâu trong biển, vô cùng quý giá.

Quỳnh Hải Tiên Nhưỡng không chỉ có hương vị tuyệt vời, mà còn có lợi ích rất lớn đối với việc tu luyện của tu sĩ.

Người phàm uống vào, có thể một bước thành tiên; tiên nhân bình thường uống vào, tu vi đột phá một hai tiểu cảnh giới không thành vấn đề; dù là Thái Ất Kim Tiên uống vào, cũng có tác dụng tĩnh tâm ngưng

thần.

Tiên nhưỡng như vậy, tuy không thể so sánh với tiên nhưỡng được ủ từ những tiên quả tiên thiên đỉnh tiêm như Nhân Sâm Quả, Hoàng Trung Lý, nhưng đối với tu sĩ ở cấp độ này mà nói, cũng là loại rượu ngon nhất thế gian!

La Tuyên và Đa Bảo chỉ mới gặp nhau lần thứ hai.

Nhưng giữa các sư huynh đệ, vô cùng vui vẻ, hòa thuận, không hề có chút xa lạ nào, sự nhiệt tình và thẳng thắn của mọi người, đều khiến La Tuyên cảm thấy rất thoải mái.

Nhưng, hắn cũng không thật sự chỉ uống rượu.

Trong lòng còn đang canh cánh chuyện tu vi nguyên thần đột phá Đại La Kim Tiên!

Trong tiệc, mấy người đang tán gẫu, đột nhiên nói đến chuyện tu luyện, La Tuyên lập tức mắt sáng lên, cơ hội đến rồi!

"Sư huynh Đa Bảo, sư tỷ Vô Đương, sư huynh Công Minh thiên phú dị bẩm, sớm đã thành Đại La từ vạn năm trước, thời gian tu luyện xa không phải sư đệ có thể so sánh, huống chi, ta gần đây định tạm gác việc tu hành nguyên thần, tu luyện một phen Cửu Chuyển Huyền Công." Nghe mấy người đột nhiên khen ngợi, La Tuyên trong lòng vui sướng, trên mặt lại tỏ ra khiêm tốn xua tay nói.

"Sư đệ định tu luyện nhục thân?" Nghe vậy, Đa Bảo và những người khác đều nhíu mày, Đa Bảo còn dặn dò: "Tiểu sư đệ, con phải hiểu rằng, tu vi nguyên thần mới là quan trọng nhất.

Con đã thành Đại La, lại ngưng tụ ra hai loại đạo quả, sau này cần rất nhiều thời gian để nâng cao tu vi và đạo quả, đừng phân tâm tu luyện nhục thân, làm lỡ việc tu luyện nguyên thần." "Không sai!

Tham nhiều nhai không nát, tu luyện nguyên thần đã đủ để chúng

ta dốc toàn bộ tâm thần, tiểu sư đệ nên suy nghĩ kỹ." Những người khác cũng lần lượt khuyên La Tuyên.

Tuy đều được truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công, nhưng đều không tu luyện.

Tu luyện nhục thân rất dễ phân tâm, ảnh hưởng đến tu luyện nguyên thần, hơn nữa, tu luyện còn cần tiêu hao rất nhiều tài nguyên và tâm thần, hiệu quả thu được, thường không như ý muốn.

Lâu dần, cũng ít có người tu luyện nhục thân.

Dù sao, không ai muốn tốn công sức và tài nguyên khổng lồ, chịu đựng nỗi đau mà người thường khó có thể chịu đựng, để nhận lại thành quả không bằng công sức bỏ ra!

"Ý tốt của các sư huynh sư tỷ, sư đệ xin ghi nhận!

Nhưng, sư đệ và người khác không giống nhau lắm, dù tu luyện nhục thân, cũng tuyệt đối sẽ không để tu luyện nguyên thần bị tụt lại." La Tuyên biết ý tốt của mọi người, mỉm cười đáp, trong lòng thầm bổ sung một câu, mau khen ta đi!

"Hi hi!

Điều đó thì đúng!

Chương 26

Với thiên tư tuyệt thế của tiểu sư đệ, nói không chừng việc tu luyện nhục thân cũng có chỗ khác thường, nói không chừng ngày nào đó nhục thân của tiểu sư đệ cũng thành Đại La." Bích Tiêu cười hì hì tiếp lời.

Ong!

La Tuyên lập tức cảm thấy khí huyết trong cơ thể sôi trào, như sống lại, Cửu Chuyển Huyền Công tự động vận chuyển, tốc độ so với lúc bế quan tu luyện, nhanh hơn trăm lần không chỉ!

Khiến hắn trong lòng vui mừng, nhưng có chút không đủ.

Chưa nếm được vị ngọt thì thôi, nếm được vị ngọt rồi, tăng tốc tu luyện cũng chỉ thế thôi, làm sao sướng bằng đột phá trực tiếp?

Chỉ là... làm sao có thể mặt dày mở miệng trực tiếp bảo người ta khen mình đây!

"Ha ha ha ha!

Bích Tiêu đừng nói vậy, nói không chừng ngày nào đó tiểu sư đệ thật sự nhục thân đột phá Đại La, lúc đó muội vẫn là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, có mà khóc!" Triệu Công Minh cuối cùng cũng tìm được cơ hội, say khướt trêu chọc Bích Tiêu một câu, nâng ly với La Tuyên, nói lớn: "Đến!

Tiểu sư đệ, cạn một ly, ta chúc sư đệ nhục thân tu vi, trong vòng trăm năm... không, ngày mai càng tiến một bước!" Người nói vô tâm, người nghe có ý.

La Tuyên nghe thấy lời của Triệu Công Minh, lập tức vui mừng không ngậm được miệng, nâng ly cười lớn: "Ha ha ha ha!

Nhờ lời chúc tốt lành của sư huynh, sư đệ tối nay về sẽ tu luyện thật tốt!" Một ly rượu vào bụng, cảm giác cay nồng, xộc lên vị giác, từ dạ dày lan ra toàn thân, sảng khoái không tả xiết.

Nhưng điều khiến hắn sảng khoái hơn, là tu vi nhục thân ngày mai lại có thể tiến thêm một bước!

Chỉ tiếc là, sau đó, hắn đã tốn không ít tâm tư gợi chuyện với mọi người, nhưng mọi người đều không khen đúng chỗ, khiến hắn khá là bất lực.

May mà có câu nói kia của Triệu Công Minh, hôm nay cũng không phải là không có thu hoạch! .....

Ầm!

Về đến đạo trường.

La Tuyên lập tức lấy ra thi thể rồng Chuẩn Thánh, từ trong đó lấy ra một giọt tinh huyết của rồng Chuẩn Thánh, bôi đều lên người.

Sáng sớm hôm sau.

Theo một tiếng nổ, nhục thân của hắn như lời Triệu Công Minh nói, lại một lần nữa thăng cấp một cảnh giới, theo sát tu vi nguyên thần, đột phá vào cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Cửu Chuyển Huyền Công cũng chính thức bước vào cảnh giới Nhất Chuyển!

"Ha ha ha ha!

Nếu ta từ từ tu luyện, nhục thân không biết phải mất bao lâu mới có thể đột phá Đại La Kim Tiên, hôm nay, bị sư huynh Triệu Công Minh nói một câu như vậy, lại chỉ mất một ngày để hoàn thành đột phá!" Nguyên thần, nhục thân song song thành Đại La Kim Tiên, La Tuyên trong lòng sao có thể nói hết bằng một chữ "sướng".

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, chỉ có cường giả từ Đại La Kim Tiên trở lên mới có thể thật sự được gọi là một tiếng cường giả.

Nhục thân nguyên thần đồng tu Đại La, so với tiên thiên tam tộc năm xưa, cũng không hề thua kém, lại thêm căn cước Hỗn Độn Thần Ma và hai loại đạo quả Sinh Tử của La Tuyên.

E rằng tiên thiên tam tộc cùng cảnh giới, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Huống chi, trong tay hắn, còn có một kiện linh bảo tiên thiên cực phẩm Ngũ Hành Kích!

Có thể nói, chỉ vừa mới bước vào Đại La Kim Tiên, La Tuyên đã có vốn liếng để vấn đỉnh Đại La đỉnh tiêm!!!

"Trong thi thể rồng Chuẩn Thánh, tinh huyết có đủ trăm giọt, đủ để nhục thân của ta lại tăng thêm một hai tiểu cảnh giới, nhưng sư tôn hôm qua bảo ta đến Bích Du Cung một chuyến, đợi quay về rồi tu luyện cũng không muộn." Nhục thân đột phá, La Tuyên tinh thần sảng khoái, không tiếp tục tu luyện, mà đi đến Bích Du Cung.

Đợi đến Bích Du Cung, Thông Thiên giáo chủ phảng phất như đã sớm biết hắn sẽ đến vào lúc này, đã sớm ngồi trên một cái bệ cao trong Bích Du Cung, nhắm mắt dưỡng thần chờ đợi.

"Đệ tử ra mắt sư tôn!" La Tuyên nín thở ngưng thần, cung kính hành lễ.

"Một ngày không gặp, tu vi nhục thân của con lại tăng lên không ít!" Với tu vi của Thông Thiên giáo chủ, tự nhiên chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra La Tuyên lại có tiến bộ, nhìn sâu vào La Tuyên một cái, thản nhiên nói.

"Chỉ là cơ duyên trùng hợp mà thôi!" La Tuyên chạm phải ánh mắt của Thông Thiên, trong lòng khẽ run, nhẹ nhàng đáp một tiếng.

“Ừm!” Thông Thiên giáo chủ không hỏi thêm lý do, như có điều chỉ dạy: “Con đường tu luyện, chú trọng nước chảy thành sông, một bước một dấu chân, tu vi tăng nhanh, cố nhiên là tốt, nhưng nếu tăng quá nhiều quá nhanh, khó tránh khỏi sẽ ảnh hưởng đến nền tảng.” “Con có tư chất Hỗn Nguyên, Đại La thậm chí là Chuẩn Thánh, đều không phải là điểm cuối.” “Vi sư hy vọng con có thể tĩnh tâm nhiều hơn, mài giũa tốt nền tảng, đừng vì cái nhỏ mà mất cái lớn!” “Ngoài ra...” Nói đến đây, Thông Thiên khẽ dừng lại, tiếp tục nói: “Tam hoa mười hai phẩm là hiếm thấy trên đời, e rằng chỉ có Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa năm xưa mới có thiên tư này.” “Thiên tư tốt cũng là chuyện tốt, nhưng nếu tốt đến mức vượt quá lẽ thường, cũng sẽ mang đến cho con những ảnh hưởng không tốt.” “Các sư huynh sư tỷ của con, vi sư đã đặc biệt dặn dò, cũng đã âm thầm hạ cấm chế, sẽ không tiết lộ chuyện này ra ngoài, con ở bên ngoài cũng phải chú ý nhiều hơn!” Xét về tình.

La Tuyên là đệ tử của ông, thân là sư tôn, tự nhiên hy vọng La Tuyên có thể an ổn trưởng thành.

Xét về lý.

Từ lúc bắt đầu chú ý đến La Tuyên, La Tuyên gần như ở trong mắt ông, từng bước trở nên vượt quá lẽ thường.

Đặc biệt là khi La Tuyên thành Đại La, nở ra tam hoa mười hai phẩm, lĩnh ngộ hai loại đại đạo Sinh Tử không tầm thường, trong lòng ông càng thêm nghi ngờ, một tia thiên cơ mà Tiệt giáo đã “tiệt” được, chính là ở trên người La Tuyên.

Bất kể là vì tình hay vì lý, vì La Tuyên đệ tử này, vì Tiệt giáo, Thông Thiên đều không hy vọng La Tuyên xảy ra bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào!

“Đệ tử xin ghi nhớ lời dạy của sư tôn!” La Tuyên nghe ra được sự

quan tâm của Thông Thiên, trong lòng xúc động.

Kiếp trước chưa từng có ai quan tâm đến hắn như vậy, kiếp này, vốn tưởng Thông Thiên chỉ là một sư tôn "hời", tuy bao che khuyết điểm, nhưng cũng không nhất định sẽ che chở cho một đệ tử ngoại môn như hắn.

Nhưng bây giờ, một loạt những trải nghiệm, cũng khiến trong lòng hắn đối với Tiệt giáo ngày càng có cảm giác thuộc về, đối với vị sư tôn này, cũng đã có một cảm giác như người thân.

"Ừm!" Thông Thiên khẽ gật đầu, đưa tay đánh ra một ấn ký thần thức, nhập vào mi tâm La Tuyên, nói: "Đây là ấn ký thần thức của vi sư, sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng nào đến con!

Nếu lúc nào gặp nguy hiểm khó giải quyết, chỉ cần trong lòng niệm chân danh của vi sư, vi sư liền có thể một niệm giáng lâm!" "Đi đi!" Nói xong, thân ảnh Thông Thiên dần dần hư ảo, biến mất trong Bích Du Cung sâu thẳm.

La Tuyên đối với chuyện này đã quen, cung kính hành lễ một cái, quay người rời khỏi Bích Du Cung.

"Đảo Kim Ngao tuy an toàn, nhưng cả ngày ở dưới mắt Thánh nhân, áp lực cũng có chút lớn!" Đi ra khỏi Bích Du Cung, La Tuyên cảm thấy lưng áo có chút ẩm ướt.

Vốn tưởng rằng Thông Thiên tìm mình là để hỏi về bí mật trên người, lại không ngờ, ngoài một phen dặn dò, về bí mật, ông không hề nhắc đến một chữ, ngược lại khiến hắn thở phào nhẹ nhõm.

"Vừa hay có ấn ký thần thức của sư tôn để lại, ở đâu cũng không cần lo lắng có nguy hiểm, đợi tiêu hóa hết những giọt tinh huyết Chuẩn Thánh kia, liền ra ngoài tìm một đạo trường thích hợp hơn!" La Tuyên trong lòng nghĩ vậy, quay về đạo trường, lấy ra tinh huyết của

rồng Chuẩn Thánh, vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công.

Trên đỉnh tiên sơn.

Trong gác lầu bên cạnh suối nước nóng.

La Tuyên ngồi xếp bằng, trần truồng thân trên, toàn thân đường cong cơ bắp tràn đầy vẻ đẹp của sức mạnh bùng nổ, nhưng lại không hề cồng kềnh, không có một chút mỡ thừa.

Lúc này, toàn thân hắn đã bôi đầy tinh huyết của rồng Chuẩn Thánh.

Theo Cửu Chuyển Huyền Công vận chuyển, huyết khí bàng bạc theo các lỗ chân lông, tức thì ăn mòn, thiêu đốt nhục thân của hắn đến da rách thịt nát, máu thịt mơ hồ.

Tinh huyết Chuẩn Thánh mạnh mẽ đến mức nào!

Chương 27

Một giọt đủ để làm nổ tung một Đại La Kim Tiên bình thường!

Cũng may căn cước của La Tuyên đã biến đổi thành căn cước Hỗn Độn Thần Ma, thiên tư tuyệt thế, nhục thân cũng đã luyện hóa một giọt tinh huyết Chuẩn Thánh, thành Đại La, nếu không, dù tu vi nguyên thần đã chứng được đạo quả Đại La, cũng tuyệt đối không thể chịu đựng được sức mạnh tinh huyết của Chuẩn Thánh!

"Hít!

Cảm giác này... sao lại đau hơn tối qua?

Lẽ nào là vì đột phá tối qua, được hưởng lợi từ lời chúc của sư huynh Triệu Công Minh?" Nỗi đau kịch liệt, bao trùm toàn thân, như một cây kim thép đâm vào linh hồn, đau đến mức La Tuyên nhe răng trợn mắt, trán nổi gân xanh, mồ hôi như mưa.

Cùng là bảo vật tu luyện nhục thân.

Tinh huyết Chuẩn Thánh lại cuồng bạo hơn Long Huyết Thạch gấp trăm lần!

Nhưng, hắn cũng không phải là người thường, ngoài nền tảng hùng hậu, hai kiếp làm người cũng khiến ý chí và linh hồn của hắn vô cùng kiên định.

Sau cơn đau ngắn ngủi.

Hắn nhanh chóng cắn chặt răng, để bản thân chìm vào trạng thái tu luyện vô vật vô ngã.

Xèo!

Xèo!

Tiếng như nước nhỏ vào chảo dầu trở thành chủ đạo trong gác lầu.

La Tuyên không thèm để ý, không hề động đậy, chỉ một lòng một dạ, hấp thu tinh huyết Chuẩn Thánh bên ngoài cơ thể, dùng tâm pháp Cửu Chuyển Huyền Công, hấp thu vào trong cơ thể, vận chuyển chín chu thiên, chuyển hóa thành huyết khí tu vi của bản thân.

Dưới sự cung cấp huyết khí gần như vô tận của trăm giọt tinh huyết Chuẩn Thánh.

Tu vi nhục thân của hắn, không lúc nào là không tăng lên với tốc độ gần như mắt thường có thể thấy được.

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ.

Ầm!

Khi La Tuyên bế quan gần trăm năm.

Trong cơ thể hắn đột nhiên phát ra một tiếng nổ như sấm, như thể vô số xiềng xích tức thì vỡ nát, một luồng sóng nhiệt huyết khí khủng bố, lấy cơ thể hắn làm trung tâm, cuốn phăng cả gác lầu, chấn động đến mức cấm chế trong gác lầu rung chuyển không ngừng.

Huyền công nhị chuyển!

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Sau khi bế quan gần trăm năm, tu vi nhục thân của La Tuyên cuối cùng cũng tiến thêm một bước.

Cửu Chuyển Huyền Công cũng thuận lợi bước vào nhị chuyển.

"Không ngờ chỉ mất trăm năm, căn cước Hỗn Độn Thần Ma với tốc độ tu luyện nhanh gấp mười vạn lần, phối hợp với tinh huyết của rồng Chuẩn Thánh, quả nhiên phi thường!" La Tuyên bấm đốt tay tính, tu luyện chưa đầy trăm năm, tu vi lại đột phá, không khỏi duỗi

thẳng gân cốt, trên mặt lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Tu luyện ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, thường mất mấy trăm, mấy nghìn, mấy vạn năm, thậm chí, có những Đại La Kim Tiên bị kẹt ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ hàng trăm triệu năm cũng khó có thể đột phá!

Nhưng sau khi có căn cước Hỗn Độn Thần Ma, phối hợp với tinh huyết Chuẩn Thánh, lại chỉ mất trăm năm ngắn ngủi để hoàn thành đột phá.

Tốc độ và hiệu suất tu luyện như vậy, so với Đại La Kim Tiên bình thường, mạnh hơn không chỉ vạn lần!

Vào khoảnh khắc này, hắn ý thức sâu sắc được lợi ích và tầm quan trọng của căn cước mạnh mẽ, khó trách Xiển giáo thu đệ tử, đầu tiên là xem căn cước thiên phú, sự khác biệt do thiên phú tốt xấu mang lại, thực sự quá lớn!

Lấy hắn làm ví dụ.

Ban đầu căn cước thiên phú chỉ là thiên hỏa bình thường.

Trong tình hình bình thường, trăm năm ngắn ngủi, e rằng ngay cả cảnh giới Thái Ất Kim Tiên cũng không thể nhìn thấu!

Nhưng bây giờ, biến đổi thành căn cước Hỗn Độn Thần Ma, đột phá cảnh giới cấp độ Đại La Kim Tiên, cũng chỉ dùng trăm năm ngắn ngủi, sự khác biệt trong đó có thể thấy được!

"Tinh huyết còn lại hẳn là đủ để tu vi nhục thân của ta đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ!" La Tuyên ước lượng tinh huyết Chuẩn Thánh còn lại, không vội xuất quan, hắn rõ ràng tình hình hiện tại, nếu không rời khỏi đảo Kim Ngao, ở thế giới Hồng Hoang sẽ gặp nguy hiểm, cái tên Nguyên Thủy của Xiển giáo kia, nói không chừng đang rình mò sau lưng.

Dù đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng không thể đấu tay đôi

với Thánh nhân.

Với sự kiêu ngạo của Nguyên Thủy, cũng không thể bây giờ ra tay với hắn.

Nhưng tu vi càng mạnh, sức tự vệ chung quy cũng mạnh hơn một chút, bất kể là vì an nguy của bản thân, đề phòng Nguyên Thủy giở trò âm mưu quỷ kế sau lưng, đều cần có một sự bảo đảm lớn hơn!

Ôm ý niệm như vậy, La Tuyên không chút do dự bôi toàn bộ tinh huyết Chuẩn Thánh còn lại lên người.

Theo tu vi nhục thân đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ, sức chịu đựng và khả năng chịu đựng của nhục thân hắn cũng đã tăng lên hơn mười lần, lại thêm trải qua hai lần tôi luyện bằng tinh huyết Chuẩn Thánh, cũng có thể chịu đựng được.

Như vậy, lại qua năm trăm năm.

La Tuyên cuối cùng cũng luyện hóa hết toàn bộ tinh huyết của rồng Chuẩn Thánh, tu vi nhục thân từ Đại La Kim Tiên trung kỳ, đẩy lên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

"Tu vi nguyên thần Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tu vi nhục thân Đại La Kim Tiên hậu kỳ, lại thêm hai loại đại đạo pháp tắc Sinh Tử và một kiện linh bảo tiên thiên cực phẩm, cường giả Đại La Kim Tiên lão làng bình thường, chắc cũng không phải là đối thủ của ta nữa rồi!" Sớm từ lúc La Tuyên thành Đại La, có thể nói, hắn đã trở thành đệ nhất nhân trong số các đệ tử đời thứ hai của Đạo môn.

Nhưng các đệ tử đời thứ hai của Đạo môn, hắn hoàn toàn không để trong lòng, chỉ có những Đại La Kim Tiên lão làng trong thế giới Hồng Hoang, mới là mục tiêu so sánh của hắn.

Với một thân tu vi pháp bảo hiện tại, cường giả Đại La Kim Tiên lão làng, hắn cũng có tự tin đấu tay đôi!

"Hù!

Chớp mắt nghìn năm, kiếp trước đọc sách viết như vậy không có cảm giác gì, nhưng khi tự mình trải qua, thật có cảm giác như đã qua một kiếp!" Trên bầu trời Đông Hải sóng biếc vạn dặm, La Tuyên thong dong nằm trên lưng Xích Yên Câu, vắt chân chéo ngoe, hai tay gối đầu tựa vào cổ Xích Yên Câu, ánh mắt nhìn những đám mây không ngừng lùi lại phía sau, không nhịn được cảm thán một câu.

Sau khi nhục thân đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ, hắn trực tiếp đến Bích Du Cung tìm Thông Thiên, nói rõ chuyện muốn ra ngoài du lịch.

Thông Thiên thấy tu vi của hắn lại có đột phá, một thân thực lực, nhìn khắp Hồng Hoang, cũng được xếp vào hàng ngũ tương đối mạnh dưới Chuẩn Thánh, lại có ấn ký thần thức bảo vệ, cũng không lo lắng có nguy hiểm.

Sau khi ra khỏi đảo Kim Ngao, trong lòng hắn không khỏi sinh ra chút cảm khái.

Chớp mắt, nghìn năm tuế nguyệt ở thế giới Hồng Hoang, thời gian này, ở thế giới Hồng Hoang không dài, thiên tiên bình thường bế quan cũng tính bằng nghìn năm.

Nhưng nghìn năm trước hắn chỉ là một người bình thường, nghìn năm sau, đã trở thành một Đại La Kim Tiên được gọi là cường giả trong thế giới Hồng Hoang, lại còn có thực lực có thể so tài cao thấp với Đại La Kim Tiên lão làng, trong lòng sao có thể không cảm khái!

"Còn mấy nghìn năm nữa sư tôn mới giảng đạo, có thể kịp về trước khi sư tôn giảng đạo là được, khoảng thời gian này, ta ở Đông Hải dạo chơi một chút, tìm một đạo trường thích hợp!" Đảo Kim Ngao phong cảnh tươi đẹp, tiên khí dồi dào, lại có Thánh nhân tọa trấn.

Nếu là tiên thần bình thường, Đại La Kim Tiên, thậm chí là Chuẩn Thánh, cũng mong muốn cả đời ở lại đảo Kim Ngao không ra ngoài.

Nhưng La Tuyên có điểm không giống người khác, hắn là một người có chút mâu thuẫn, thích náo nhiệt, lại thích yên tĩnh, không quá thích đạo trường của mình và sư tôn cùng nhiều sư huynh sư tỷ ở cùng một chỗ.

Cả ngày sống dưới mắt Thánh nhân, không có một chút cảm giác bí mật nào, hắn cũng không thích.

Chương 28

Đương nhiên, hắn không bài xích Thông Thiên và các sư huynh sư tỷ, chỉ là thói quen cá nhân, không quá quen với việc đạo trường của mình luôn ở trên đảo Kim Ngao, có một hòn đảo tiên thuộc về riêng mình làm đạo trường là tốt nhất.

Mang theo ý niệm như vậy, La Tuyên một đầu đâm vào Đông Hải mênh mông. ...

Sau khi La Tuyên rời khỏi đảo Kim Ngao.

Ở đại lục Hồng Hoang xa xôi, Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức có cảm ứng trong lòng, nhìn về phía sâu trong Đông Hải một cái, ngay sau đó trên mặt lộ ra nụ cười vô cùng âm lãnh, gọi Quảng Thành Tử đến.

"Sư tôn triệu kiến đệ tử, không biết có gì phân phó?" Quảng Thành Tử tiến vào Ngọc Hư Cung, cung kính hành lễ một cái, hỏi.

"Lần này gọi con đến, là để nói cho con biết, La Tuyên kia, hôm nay đã ra khỏi đảo Kim Ngao." Nguyên Thủy thản nhiên nhìn Quảng Thành Tử đang tức thì mặt đầy kinh hỉ và oán độc, mặt không biểu tình đưa tay ném cho Quảng Thành Tử một cái ngọc giản, nói: "Kế hoạch mà con đã báo cho vi sư nghìn năm trước, vi sư đã chuẩn bị xong, đây là ngọc giản hộ thân mà vi sư chuẩn bị cho con." "Bây giờ, con có thể đi đến Bồng Lai Tiên Đình!

Sau khi xong việc, đợi La Tuyên vẫn lạc, lấy được Ngũ Hành Kích, liền có thể bóp nát ngọc giản trực tiếp trở về Ngọc Hư Cung, giữa đường nếu gặp nguy hiểm, ngọc giản này cũng có thể bảo vệ con bình an!" "Đa tạ sư tôn!" Quảng Thành Tử nghe vậy đại hỷ, không nói hai lời nhận lấy ngọc giản, vội vã rời khỏi Ngọc Hư Cung,

thẳng tiến đến Đông Hải. ...

Hiện tại Hồng Hoang, Vu Yêu chấp chưởng thiên địa, nhưng cũng không phải là hoàn toàn khống chế được cả Hồng Hoang.

Ở cực bắc của đại lục Hồng Hoang, vẫn còn một Yêu Sư Cung, thu nạp vô số yêu tộc ở bắc đại lục Hồng Hoang, ngoài Yêu Sư Côn Bằng được xếp vào hàng Chuẩn Thánh, trong Yêu Sư Cung còn có mấy vị Đại La Kim Tiên, và mấy chục Thái Ất Kim Tiên, thực lực khá là không tầm thường.

Ở phía đông của đại lục Hồng Hoang, Đông Hải.

Cũng có Đông Vương Công được Đạo Tổ đích thân phong làm thủ lĩnh của nam tiên thiên hạ, sáng lập ra Bồng Lai Tiên Đình, hùng bá một phương.

Trong Bồng Lai Tiên Đình, Đông Vương Công được xếp vào hàng đại năng Chuẩn Thánh, dưới trướng cũng thu nạp được hơn mười vị cường giả Đại La Kim Tiên, và hàng trăm Thái Ất Kim Tiên, thực lực tổng thể mạnh hơn Yêu Sư Cung, chỉ đứng sau Vu Yêu nhị tộc.

Sau khi Vu Yêu đại chiến lần thứ hai, thời đại Thánh nhân giáng lâm.

Đông Vương Công tự cho mình thiên phú dị bẩm, lại được Đạo Tổ coi trọng, lần đầu tiên giảng đạo được phong làm thủ lĩnh của nam tiên, kết quả lại không nhận được Hồng Mông Tử Khí, bị sáu vị Thánh từng sánh vai cùng mình bỏ xa, trong lòng vẫn luôn không vui.

Gặp lúc Vu Yêu lưỡng tộc bùng nổ đại chiến Vu Yêu lần thứ hai, hai bên đều có tổn thất không nhỏ, yêu tộc lại càng thực lực tổn hại lớn.

Đông Vương Công không thể ngồi yên được nữa, bắt đầu dốc sức phát triển Bồng Lai, cố gắng tranh phong với Vu Yêu lưỡng tộc, trở

thành bá chủ thiên địa, mượn thế của thiên địa để thành chí tôn.

Mấy năm nay, Bồng Lai Tiên Đình mơ hồ có xu thế vấn đỉnh thế lực lớn thứ ba của Hồng Hoang.

Nhìn khắp Đông Hải.

Ngoài Tiệt giáo tọa lạc ở đảo Kim Ngao, không ai dám tranh phong với Bồng Lai Tiên Đình, ngay cả Long tộc từng là bá chủ thiên địa, cũng không được!

"Bồng Lai Tiên Đình...

Đông Vương Công thật may mắn!" Một thân ảnh phong trần mệt mỏi đến bên ngoài Bồng Lai, ánh mắt nhìn hòn đảo tiên Bồng Lai đang như mặt trời giữa trưa, trong mắt không khỏi lóe lên một tia đố kỵ.

Người này không phải ai khác, chính là Quảng Thành Tử từ Xiển giáo đến.

"Người nào?

Tự tiện xông vào Bồng Lai Tiên Đình của ta, có thủ dụ của tiên chủ không?" Quảng Thành Tử không che giấu khí tức, vừa mới đến gần đảo tiên Bồng Lai, lập tức có một đội hộ vệ tu vi Kim Tiên xông ra, chặn Quảng Thành Tử lại.

"Mắt chó của các ngươi mù rồi sao!

Bần đạo Quảng Thành Tử, đặc biệt đến bái phỏng trưởng lão của Bồng Lai Tiên Đình, Hỏa Lân trưởng lão, ta xem ai dám cản ta?" Tuy Bồng Lai Tiên Đình đang như mặt trời giữa trưa, mơ hồ có thế tranh phong với Vu Yêu nhị tộc, Quảng Thành Tử chỉ là một Thái Ất Kim Tiên, nhưng hắn là đệ tử của Thánh nhân, lần này lại phụng thánh mệnh.

Cả Bồng Lai Tiên Đình, ngoài Đông Vương Công ra, hắn không

đặt ai vào mắt!

"Đệ tử Thánh Nhân, người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo, Quảng Thành Tử?" Hộ vệ Kim Tiên nghe vậy, nhất thời hít một hơi khí lạnh, không dám lơ là, vội phái người đi thông báo cho trưởng lão Hỏa Lân.

Chuyện này liên quan đến một đệ tử Thánh Nhân, lại là đại đệ tử của Nguyên Thủy Thánh Nhân, không thể khinh suất được!

"Hừ!" Quảng Thành Tử hừ lạnh một tiếng, ngẩng cao đầu, trên mặt không khỏi lộ ra một vẻ ngạo khí.

Hộ vệ của Bồng Lai Tiên Đình làm việc vô cùng hiệu quả.

Không lâu sau, tên hộ vệ đã rời đi lại quay về, theo sau là một thân ảnh toàn thân tỏa ra khí tức nóng rực.

Mỗi một bước đi, trời đất xung quanh dường như đều bùng lên ngọn lửa hừng hực, thiêu đốt cả hư không.

Chỉ cần nhìn khí thế toát ra từ mỗi cử chỉ của thân ảnh đó là có thể thấy, tu vi của người này không thể xem thường!

"Bần đạo là trưởng lão Bồng Lai Tiên Đình, Hỏa Lân đạo nhân!

Các hạ chính là đại đệ tử của Nguyên Thủy Thánh Nhân?" Hộ vệ bình thường còn kiêng kỵ thân phận của Quảng Thành Tử, nhưng người này lại chẳng mấy để tâm.

Đứng bên ngoài Bồng Lai, hắn chỉ liếc mắt đánh giá một lượt rồi đi thẳng vào vấn đề.

"Không sai!" Quảng Thành Tử khẽ gật đầu: "Các hạ chính là trưởng lão Hỏa Lân nhỉ?" "Chính là bần đạo!" Hỏa Lân đạo nhân khẽ chắp tay, đáp một tiếng rồi lập tức chuyển ánh mắt: "Bần đạo dường như không có giao tình gì với các hạ và Xiển giáo, không biết các hạ

nói là đến bái phỏng bần đạo, là có chuyện gì?" "Bần đạo vượt ức vạn dặm đến đây, tự nhiên là có chuyện quan trọng muốn thương lượng cùng đạo hữu." Quảng Thành Tử nói đầy ẩn ý, liếc nhìn các hộ vệ tiên đình xung quanh.

"Lui xuống cả đi!" Hỏa Lân đạo nhân cũng là một lão già tu luyện nhiều năm, người già thành tinh, chỉ cần nhìn ánh mắt là biết ý của Quảng Thành Tử.

Lập tức, hắn cho hộ vệ lui xuống, dẫn Quảng Thành Tử về đạo trường của mình.

Dù chưa từng gặp Quảng Thành Tử, nhưng hắn cũng không sợ Quảng Thành Tử là hàng giả, càng không sợ Quảng Thành Tử gây chuyện.

Với tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, trấn áp một tên Quảng Thành Tử chỉ mới Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, chẳng phải là chuyện trong lòng bàn tay sao!

"Các hạ bây giờ có thể nói được rồi chứ?" Hỏa Lân đạo nhân dẫn Quảng Thành Tử về đạo trường, lập tức hỏi lại.

"Chuyện này rất quan trọng, trưởng lão tốt nhất nên bố trí một tầng cấm chế trước!" Quảng Thành Tử nhìn quanh, thản nhiên nhắc nhở.

"Hửm?" Hỏa Lân đạo nhân nhíu mày, suýt nữa nổi giận, nhưng thấy vẻ mặt chắc chắn của Quảng Thành Tử, bèn bố trí một đạo cấm chế, sau đó có chút không kiên nhẫn nói: "Bây giờ các hạ nói được rồi chứ?" Cũng may Quảng Thành Tử là đệ tử Thánh Nhân, nếu là một Thái Ất Kim Tiên bình thường mà lề mề như vậy, hắn đã sớm tát cho một phát bay đi rồi!

"Bần đạo đến đây lần này là để báo cho trưởng lão Hỏa Lân biết,

cực phẩm tiên thiên linh bảo Ngũ Hành Kích mà Kỳ Lân nhất tộc đã đánh mất trong Long Hán đại kiếp, đã xuất thế rồi!" Quảng Thành Tử không để ý đến vẻ mặt không kiên nhẫn của Hỏa Lân đạo nhân, tự mình ngồi xuống, rót một tách tiên trà, nhấp một ngụm rồi mới ung dung nói.

"Ngũ Hành Kích?" Sắc mặt Hỏa Lân đạo nhân đột biến: "Đạo hữu, chí bảo của Kỳ Lân nhất tộc ta, Ngũ Hành Kích đã xuất hiện?" "Không sai!

Chắc hẳn trưởng lão Hỏa Lân cũng tò mò, tại sao bần đạo lại tìm đến đạo hữu, lại còn báo cho đạo hữu một chuyện lớn như vậy.

Bần đạo cũng không giấu giếm, kẻ có được Ngũ Hành Kích có chút ân oán với bần đạo, Ngũ Hành Kích cũng là do kẻ đó đoạt từ tay bần đạo." "Vì thế bần đạo muốn hợp tác với đạo hữu!" Quảng Thành Tử không vòng vo nữa, nói thẳng mục đích, chỉ là chuyện hắn cướp Ngũ Hành Kích không thành lại bị sửa thành La Tuyên cướp Ngũ Hành Kích của hắn.

Ha ha!

Nghe vậy, Hỏa Lân đạo nhân thầm cười lạnh trong lòng.

Chẳng trách đệ tử Thánh Nhân vốn cao ngạo lại đột nhiên tìm đến tận cửa, báo cho một tin tức quan trọng như vậy, hóa ra là muốn mượn dao giết người!

Kẻ có thể khiến Quảng Thành Tử kiêng kỵ như vậy, e rằng tu vi ít nhất cũng phải trên Đại La.

Chương 29

Dám chọc vào Quảng Thành Tử, lại còn khiến Quảng Thành Tử không làm gì được, Đại La Kim Tiên này e rằng bối cảnh cũng không tầm thường!

Nghĩ đến đây, hắn ngược lại bình tĩnh lại, thản nhiên nói: "Ngay cả các hạ cũng không làm gì được, làm sao dám chắc bần đạo nhất định có thể làm gì được hắn?" "Sao?

Lẽ nào trưởng lão Hỏa Lân lại sợ một kẻ vừa mới bước vào Đại La?" Quảng Thành Tử nhướng mày, cố ý châm chọc.

"Đủ rồi!" Sắc mặt Hỏa Lân đạo nhân trầm xuống, giọng trầm nói: "Các hạ không cần phải giở trò tâm cơ với bần đạo nữa.

Nếu các hạ thật sự có ý hợp tác, hãy nói thẳng kẻ mang Ngũ Hành Kích là ai, bần đạo hợp tác với các hạ, có lợi ích gì cho bần đạo!" "Được thôi!

Nếu đã vậy, bần đạo cũng nói thẳng, người này là đệ tử thân truyền mới của Tiệt giáo, La Tuyên!" Chuyện đã đến nước này, Quảng Thành Tử cũng không dám giở trò khôn vặt nữa, nếu chọc giận Hỏa Lân đạo nhân, chuyến đi này coi như công cốc: "Còn về lợi ích khi đạo hữu hợp tác với bần đạo ư!

Bần đạo nghe nói, từ sau Long Hán đại kiếp, khí vận của Kỳ Lân nhất tộc suy giảm nghiêm trọng, bây giờ gần như đã cạn kiệt.

Bất đắc dĩ, Kỳ Lân nhất tộc mới phải đề bạt một tộc nhân huyết mạch thưa thớt như trưởng lão đây gia nhập Bồng Lai..." "Nếu các hạ còn nói nhảm nữa, bây giờ có thể rời đi rồi!" Sắc mặt Hỏa Lân đạo nhân âm trầm đến mức có thể nhỏ ra nước, hắn cố nén cơn giận, ngắt lời Quảng Thành Tử.

Kỳ Lân nhất tộc đường đường là một đại tộc, sa sút đến mức cần một tộc nhân huyết mạch thưa thớt gia nhập Bồng Lai Tiên Đình để mưu cầu một phần khí vận, đối với Kỳ Lân nhất tộc mà nói, vốn đã là một sự sỉ nhục.

Bây giờ lại bị một người ngoài như Quảng Thành Tử nhắc đến, trong lòng sao có thể dễ chịu!

"Đạo hữu nên biết rõ tình cảnh của Kỳ Lân nhất tộc.

Nếu có được Ngũ Hành Kích, bất luận là mang về Kỳ Lân nhất tộc, hay là cống hiến cho sư tôn của bần đạo là Nguyên Thủy Thánh Nhân, đối với đạo hữu và Kỳ Lân nhất tộc đều có những lợi ích khó mà tưởng tượng được!" Quảng Thành Tử thấy Hỏa Lân đạo nhân bị kích động, trong lòng có chút khinh thường, nhưng trên mặt lại không có bất kỳ thay đổi nào, từ từ dụ dỗ: "Còn về La Tuyên, đạo hữu có thể giao cho bần đạo, để bần đạo tự tay trừ khử hắn.

Đến lúc đó, dù Thông Thiên Thánh Nhân có trách tội, cũng sẽ không trách đến trên người đạo hữu!" Phải thừa nhận rằng, bất luận đối với Hỏa Lân đạo nhân hay đối với Kỳ Lân nhất tộc bây giờ, lời của Quảng Thành Tử đều tràn đầy sức hấp dẫn.

Nhưng Hỏa Lân đạo nhân cũng không vội vàng đồng ý.

Bị cuốn vào ân oán của hai đệ tử Thánh Nhân, một chút không cẩn thận là có nguy cơ hồn bay phách tán!

Thậm chí còn có thể liên lụy đến cả Kỳ Lân nhất tộc!

Lời của Quảng Thành Tử nói nghe rất hay, nhưng cũng phải cân nhắc đến rủi ro trong đó!

Thấy Hỏa Lân đạo nhân im lặng, Quảng Thành Tử cũng không nói nhiều, ung dung uống trà, chờ Hỏa Lân đạo nhân quyết định.

Mấy năm gần đây, hắn đã tốn không ít công sức tìm hiểu tình hình

của Kỳ Lân nhất tộc, đối với việc thuyết phục Hỏa Lân đạo nhân, hắn có đủ tự tin!

Không ngoài dự đoán của Quảng Thành Tử.

Không bao lâu sau, Hỏa Lân đạo nhân đột nhiên ngẩng đầu, hít sâu một hơi, nắm chặt hai tay, mở miệng hỏi: "Chuyện này làm sao bần đạo có thể tin được?" "Trước khi đến đây, bần đạo đã thông báo với sư tôn, và đã được ngài mặc hứa." Quảng Thành Tử thấy Hỏa Lân đạo nhân đã dao động, cười nhẹ một tiếng, lòng bàn tay ánh sáng lóe lên, hiện ra một miếng ngọc giản, chính là ngọc giản hộ thân mà Nguyên Thủy đã đưa cho hắn.

"Nếu đã như vậy, chuyện này bần đạo có thể hợp tác với các hạ!

Sau khi xong việc, Ngũ Hành Kích thuộc về bần đạo, La Tuyên thuộc về các hạ.

Nếu Thông Thiên Thánh Nhân trách tội, các hạ cũng phải làm như đã nói, để lệnh sư tôn ngăn cản Thông Thiên Thánh Nhân." Hỏa Lân đạo nhân biết rõ tình cảnh hiện tại của Kỳ Lân nhất tộc còn nghiêm trọng hơn những gì Quảng Thành Tử biết, hắn nghiến răng, cuối cùng đưa ra quyết định.

Trong mắt lóe lên tia sắc lạnh, hắn bổ sung: "Nếu các hạ dám lừa gạt bần đạo, dù các hạ là đệ tử Thánh Nhân, cũng đừng trách bần đạo không khách khí!" "Đạo hữu yên tâm, chuyện này đều có lợi cho chúng ta, bần đạo cũng tuyệt đối không phải kẻ nói mà không giữ lời!" Quảng Thành Tử trong lòng cười lạnh, trên mặt lại càng thêm tươi cười: "Có đạo hữu tương trợ, đại sự của chúng ta tất thành!

Chuyện không nên chậm trễ, chúng ta hãy xuất phát, đến vùng biển sâu Đông Hải đi!" ...

Phía bên kia.

La Tuyên hoàn toàn không biết mình vừa ra khỏi Kim Ngao Đảo đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn và Quảng Thành Tử để ý, xúi giục trưởng lão Bồng Lai Tiên Đình ra tay với mình.

Lúc này, hắn vừa tìm kiếm thiên tài địa bảo, vừa tìm kiếm một đạo trường thích hợp.

Trong thời gian ngắn ngủi nghìn năm, nguyên thần và nhục thân đều đã thành Đại La Kim Tiên, trong thời gian ngắn cũng không vội nâng cao tu vi.

Con đường tu luyện, có căng có chùng, mới phù hợp với đạo âm dương tương tế.

Một mực không cầu tiến thủ sẽ khiến người ta sa sút, một mực vùi đầu khổ tu cũng không phải là chuyện tốt, thư giãn thân tâm một cách thích hợp cũng là cần thiết.

Chuyến đi tìm tiên đảo này, xem như là một cách thư giãn sau tu luyện.

Chỉ là, ngày vui ngắn chẳng tày gang.

La Tuyên chưa có được bao nhiêu ngày nhàn rỗi, bỗng nhiên cảm nhận được trong hư không có một loại dao động kỳ lạ, dường như có người đang âm thầm rình mò.

"Đại La Kim Tiên đại viên mãn!" Với cường độ thần hồn hiện tại của hắn, chỉ có cường giả từ Đại La Kim Tiên đại viên mãn trở lên mới có thể qua mặt được cảm tri của hắn.

Trên Đại La Kim Tiên đại viên mãn, cường giả Chuẩn Thánh lại là một tầng thứ khác, dù thần hồn có mạnh cũng không thể cảm ứng được sự dòm ngó của Chuẩn Thánh.

Như vậy, tu vi của kẻ rình mò cũng đã rõ ràng!

“Cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn sao?” La Tuyên biết đi du lịch bên ngoài tất sẽ gặp nguy hiểm, nhưng cũng không ngờ vừa đi đã đụng phải một Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Nếu là người khác, biết có cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn đang âm thầm rình mò, chắc chắn sẽ sợ đến thất thần, dù là đệ tử Thánh Nhân cũng phải cảm thấy cấp bách.

Nhưng hắn lại không hề sợ hãi, thậm chí, còn có chút hưng phấn.

Từ khi trở thành Đại La Kim Tiên, hắn chưa từng giao thủ với cường giả cấp Đại La Kim Tiên.

Mặc dù tu vi của đối phương mạnh hơn rất nhiều, nhưng hắn lại là nguyên thần nhục thân đồng tu.

Nguyên thần lĩnh ngộ được hai loại đại đạo không yếu, nhục thân càng đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Dù không dùng đến Ngũ Hành Kích, hắn cũng chưa chắc không thể đánh một trận!

Nghĩ đến đây, La Tuyên lười chơi trò trốn tìm, dừng lại giữa không trung, thu lại Xích Yên Câu, thản nhiên nói: “Đã đến rồi, sao còn phải giấu đầu giấu đuôi!” Giọng nói vừa dứt.

Âm thanh trong trẻo vang vọng trong hư không, nhưng lại không có ai xuất hiện.

“Sao?

Lẽ nào muốn ta phải tự tay lôi ngươi ra?” Ánh mắt La Tuyên khẽ híp lại, tầm nhìn rơi vào một phương hướng nào đó ở phía chân trời bên trái.

Trong đôi mắt bắn ra thần quang vô cùng sắc bén, trực tiếp xuyên thấu hư không trăm vạn dặm.

“Ồ?” Trong hư không vang lên một tiếng kinh ngạc.

Không gian gợn sóng, một thân ảnh xuất hiện ở chân trời.

Nhìn qua, giống như một cột sáng rực lửa, khí tức nóng bỏng quanh thân gần như thiêu đốt không gian đến mức hơi vặn vẹo.

“Tu vi chỉ mới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, thần hồn lại không yếu hơn Đại La Kim Tiên đại viên mãn, không hổ là đệ tử Thánh Nhân!” Người nọ không lộ diện mạo, nhưng trong giọng nói lại không hề che giấu sự kinh ngạc và tán thưởng đối với La Tuyên.

Hử?

La Tuyên nhướng mày, xem ra có trò vui rồi.

Chương 30

Hắn cười nhạt: "Các hạ đã biết thân phận của ta, tại sao lại giấu đầu giấu đuôi, không dám lộ diện mạo thật.

Chẳng lẽ là làm chuyện gà gáy chó sủa hay sao?

Nếu là vậy, các hạ tìm nhầm đối thủ rồi!" "Hừ!" Hỏa Lân đạo nhân hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: "Đúng là một tiểu bối miệng lưỡi sắc bén!

Bần đạo không nói nhảm với ngươi nữa, lập tức giao ra toàn bộ bảo vật trên người, nếu không, dù ngươi là đệ tử Thánh Nhân, hôm nay cũng phải bỏ mạng tại đây!" Nếu là bình thường, đối mặt với một tiểu bối tu vi không bằng mình, Hỏa Lân đạo nhân tuyệt đối sẽ không nhiều lời như vậy, trực tiếp đánh chết, cướp đi bảo vật.

Nhưng La Tuyên là thân truyền của Thánh Nhân, nếu không cần thiết, có thể không cần hạ sát thủ mà vẫn đạt được mục đích, tự nhiên là tốt nhất!

"Ha ha ha ha!

Bằng ngươi sao?" La Tuyên cười lớn một tiếng, tiên lực bàng bạc như mây mù bao phủ quanh thân: "Vừa hay ta tu hành đã lâu, chưa từng giao thủ với Đại La Kim Tiên, hôm nay, liền lấy ngươi mài đao!" Lời còn chưa dứt, hắn bước một bước ra, một quyền dứt khoát đấm thẳng về phía người nọ.

Ầm!

Đại La Kim Tiên ra tay, khí thế ngút trời.

Quyền phong sắc bén trong nháy mắt đánh ra một luồng ảo ảnh ánh sáng kéo dài trăm vạn dặm trong hư không.

Xung quanh luồng sáng, từng tấc hư không liên tục phát ra tiếng nổ khí, sóng khí bành trướng bùng nổ, càn quét trời đất.

Nhìn từ xa, giống như một đám mây hình nấm đang đẩy ngang ra!

"Hừ!

Hạt gạo mà cũng dám so với ánh trăng, sao lại cuồng vọng như vậy?" Hỏa Lân đạo nhân hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên, khí thế Đại La Kim Tiên đại viên mãn tuôn ra, tiên lực càng thêm bàng bạc, càn quét trời đất.

Hắn vỗ ra một chưởng, hư không nổ tung, luồng ảo ảnh ánh sáng trước mặt lập tức vỡ tan.

Chưởng ấn do pháp lực mênh mông ngưng tụ không hề giảm thế, đánh về phía La Tuyên!

Nhíu mày nhìn La Tuyên, lại thấy La Tuyên không lùi mà tiến, cố gắng cứng đối cứng chống lại một chưởng này, khóe miệng hắn không khỏi cười lạnh liên tục.

Thân ảnh hắn khẽ động, một bước trăm vạn dặm.

Bàn tay vươn ra, hóa thành một bàn tay khổng lồ che trời, bao trùm về phía La Tuyên.

"Khai!" Sắc mặt La Tuyên không đổi.

Hắn điều động khí huyết bàng bạc trong nhục thân, lấy eo làm trung tâm, tuôn trào toàn thân, lan ra hai cánh tay, hai quyền đột ngột vung ra.

Ầm ầm ầm!

Tu vi nhục thân Đại La Kim Tiên hậu kỳ bộc lộ không chút nghi ngờ.

Một quyền bá đạo tuyệt thế, lập tức đánh tan chưởng ấn của Hỏa

Lân đạo nhân.

Hai quyền cũng không giảm thế, đánh về phía bàn tay che trời theo sau của Hỏa Lân đạo nhân.

Mặc dù nhục thân của La Tuyên chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng hắn tu luyện lại là công pháp luyện thể chí cao của Hồng Hoang «Cửu Chuyển Huyền Công», bản thân lại có căn cước của Hỗn Độn Thần Ma.

Nhục thân so với nhục thân của Đại La Kim Tiên hậu kỳ bình thường mạnh hơn gấp mười lần không chỉ!

Dù đối mặt với Đại La Kim Tiên đại viên mãn như Hỏa Lân đạo nhân, nhục thân của hắn cũng không hề yếu hơn!

"Tu vi nhục thân Đại La Kim Tiên hậu kỳ?

Không!

Không yếu hơn nhục thân Đại La Kim Tiên đại viên mãn bình thường!

Quảng Thành Tử không phải nói tên này mới đột phá Đại La không lâu sao, tại sao nhục thân lại mạnh như vậy?" Hỏa Lân đạo nhân cảm nhận được khí huyết bàng bạc trong cơ thể La Tuyên, sắc mặt khẽ biến, trong lòng thầm mắng Quảng Thành Tử là đồ lừa đảo.

Nhục thân không yếu hơn Đại La Kim Tiên đại viên mãn bình thường, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn, cũng mang lại cho hắn một chút áp lực.

Cuối cùng, hắn không dám coi La Tuyên như một tiểu bối bình thường có thể dễ dàng trấn áp.

Lập tức, trong bàn tay che trời của hắn, hắn dồn toàn bộ tiên lực!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Tiên lực nguyên thần của Đại La Kim Tiên đại viên mãn, đối đầu với nhục thân không yếu hơn Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Trong cuộc đối đầu như kim châm đối mạch mang, tiên khí trong trời đất bùng nổ, vùng biển phương viên ngàn vạn dặm cũng như xảy ra một trận động đất cấp một trăm, núi lở biển gầm, sóng biển ngập trời cuộn lên.

Nhìn một cái, hàng ức vạn cột sóng biển phá tan chân trời, thẳng lên chín tầng mây.

Thân ảnh của La Tuyên và Hỏa Lân đạo nhân lập tức bị vô số sóng biển nhấn chìm.

"Cũng thử nhận một quyền của ta xem!" La Tuyên chưa bao giờ là người bị động.

Sau khi hai quyền đánh vỡ đại chưởng tiên lực của Hỏa Lân đạo nhân, quyền mang bá đạo vô song, đánh thẳng vào mặt Hỏa Lân đạo nhân.

Uy thế khủng bố khiến vô số cột nước xung quanh nổ tung, bốc hơi thành hư vô.

Ngay cả hư không cũng kịch liệt vặn vẹo, như có dấu hiệu vỡ vụn!

"Sao tiểu bối này quyền sau lại mạnh hơn quyền trước?" Hỏa Lân đạo nhân trong lòng kinh hãi, giơ tay lại đánh ra một chưởng, thân ảnh nhanh chóng lùi về phía sau.

Trước đó hắn chỉ nghĩ La Tuyên có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mới dám đến gần La Tuyên.

Bây giờ phát hiện nhục thân của La Tuyên không hề yếu hơn tu sĩ nhục thân Đại La Kim Tiên đại viên mãn bình thường, hắn không dám giao thủ cận chiến với La Tuyên nữa.

Thứ mạnh nhất của tu sĩ nguyên thần là thần thông, pháp tắc.

Cận chiến với tu sĩ nhục thân cùng cảnh giới, không khác gì tự hủy ưu thế, tự tìm đường chết!

"Lùi?" La Tuyên lúc đầu dùng tiên lực nguyên thần ra tay, chính là để Hỏa Lân đạo nhân chủ quan.

Lần này đối phương đã đến gần, hắn sao có thể dễ dàng để Hỏa Lân đạo nhân kéo giãn khoảng cách.

Lập tức, hắn áp sát lên.

Quyền mang sắc bén vô song một quyền đánh tan một đạo chưởng ấn tiên lực nữa của Hỏa Lân đạo nhân, nắm đấm hung hăng đánh về phía người Hỏa Lân đạo nhân.

Cuộc giao thủ của hai tu sĩ ngang ngửa Đại La Kim Tiên đại viên mãn, tốc độ nhanh đến mức nào!

Chương 31

Hỏa Lân đạo nhân lúc này không kịp lùi nữa, chỉ có thể nghiến răng, tiên lực quanh thân tuôn trào, giơ tay lại đánh ra một chưởng, đón lấy nắm đấm của La Tuyên.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa, càn quét vùng biển rộng lớn.

Hàng ức vạn cột sóng biển cuộn lên trời, còn chưa kịp rơi xuống, trong một lần giao thủ này, đã nổ tung thành vô số bọt nước, rồi bị sức mạnh khủng bố lan ra, xóa sổ thành hư vô!

Trong cuộc đối đầu cứng rắn mà cả hai bên đều bộc phát toàn lực.

Hỏa Lân đạo nhân là một Đại La nguyên thần, cuối cùng cũng chịu thiệt thòi, thân ảnh như một quả đạn pháo bay ngược ra ngoài.

Tiên lực của tu sĩ nguyên thần, chỉ khi phối hợp với thần thông pháp thuật và pháp tắc mới có thể phát huy uy lực mạnh nhất.

Còn tu sĩ nhục thân, chỉ cần những quyền cước nguyên thủy nhất, là có thể phát huy sức mạnh của mình đến cực hạn!

"Đúng là một tiểu bối không biết điều, bần đạo đã có lòng nhường ngươi, ngươi lại cứ lấn tới như vậy, vậy thì đừng trách bần đạo không khách khí!" Thân ảnh Hỏa Lân đạo nhân bay ngược ra ngoài đến năm trăm vạn dặm mới miễn cưỡng dừng lại được.

Hắn cảm thấy trong lồng ngực một ngụm máu tươi dâng lên, cố gắng nén xuống, nhưng bị xung kích khiến mặt đỏ bừng.

Trong lòng tức giận, cuối cùng không còn kiêng dè thân phận của La Tuyên nữa, giơ tay bắt pháp ấn, ánh sáng pháp tắc lưu chuyển, một đạo thần thông vô cùng đáng sợ, trong nháy mắt thành hình!

Thực lực mà La Tuyên thể hiện không cho phép Hỏa Lân đạo nhân bó tay bó chân.

Hắn cũng hoàn toàn không dám coi thường La Tuyên nữa, càng không dám lơ là.

Lập tức, nhân lúc kéo giãn khoảng cách, hắn đã sử dụng thần thông.

Chỉ thấy hai tay bắt pháp ấn huyền diệu, tiên lực bàng bạc đan xen với pháp tắc hỏa chi nóng bỏng vô cùng, trong nháy mắt ngưng tụ thành một đại ấn màu đỏ lửa có một con kỳ lân xoay quanh.

Hắn hung hăng trấn áp về phía La Tuyên.

Hỏa Hoàng Ấn!

Dù chỉ là thần thông trung đẳng của Kỳ Lân nhất tộc, nhưng trong tay Hỏa Lân đạo nhân, uy lực không hề yếu hơn thần thông thượng đẳng bình thường.

Đại ấn pháp tắc màu đỏ lửa khủng bố, như một ngôi sao rơi xuống, mạnh mẽ đánh ra một lỗ hổng khổng lồ trong hư không, phá vỡ hư không, trong nháy mắt rơi xuống đỉnh đầu La Tuyên.

Ánh lửa nồng đậm, nhuộm đỏ cả bầu trời, cũng chiếu sáng khuôn mặt của La Tuyên.

"Pháp tắc thần thông sao?

Uy lực cũng không tệ, chỉ tiếc là, chơi lửa trước mặt ta, ngươi đã sai lầm lớn rồi!" Trong con ngươi đen láy của La Tuyên, phản chiếu ánh lửa nóng bỏng.

Cảm nhận được hỏa ấn đáng sợ mạnh hơn chưởng ấn tiên lực trước đó gấp mười lần, trong lòng hắn không kinh ngạc mà còn bật cười.

Nếu là thần thông thuộc tính khác, cách nhau hai cảnh giới tu vi, thật sự sẽ có chút phiền phức.

Nhục thân dù có thể cứng rắn chống đỡ, cũng khó tránh khỏi bị thương.

Nhưng Hỏa Lân đạo nhân lại cứ dùng pháp tắc hỏa chi, dùng hỏa đạo thần thông, nào biết rằng, pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ khi thành Đại La cũng thoát thai từ hỏa chi đại đạo, nhưng lại mạnh hơn hỏa chi đại đạo, là hai đại đạo sinh tử!

"Nếu ngươi muốn kết thúc nhanh, vậy ta sẽ như ý ngươi." Sau mấy lần giao thủ, La Tuyên đã có đánh giá chính xác về thực lực của mình, cũng có khả năng khống chế sức mạnh của bản thân hoàn hảo hơn.

Bây giờ thấy Hỏa Lân đạo nhân tự tìm đường chết, sử dụng pháp tắc hỏa chi và thần thông, hắn cười lạnh trong lòng.

Giơ tay lên, hai tay hắn vẽ một vòng tròn sang hai bên.

Tiên lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ lưu chuyển.

Sinh mệnh chi hỏa tràn đầy sức sống, và tử vong chi hỏa đầy tử khí, đồng thời dưới sự truyền vào của tiên lực, kéo dài ra hai vòng sáng lộng lẫy.

Một trái một phải, một sinh một tử!

La Tuyên hai tay đột ngột hợp lại ở giữa, sinh tử giao hòa, sinh sinh diệt diệt, hai loại pháp tắc đan vào nhau.

Hai tay đẩy về phía trước, vòng lửa sinh tử tương dung, đón gió phình to lên vạn lần.

Ở phía trước người hắn trong hư không, trong nháy mắt hóa thành một vòng lửa che trời, lại như một vầng mặt trời rực rỡ.

Trong khoảnh khắc, nó bao trùm cả Hỏa Hoàng Ấn!

Khoảnh khắc này, La Tuyên lần đầu tiên đem pháp tắc mà hắn lĩnh ngộ khi nguyên thần thành Đại La Kim Tiên, tiếp nhận thiên địa tẩy lễ, thể hiện ra trước mặt mọi người.

Hai loại pháp tắc sinh tử, kinh ngạc thay mỗi loại đều có năm trăm đạo!

Vòng sáng pháp tắc ngưng tụ từ tròn một nghìn đạo pháp tắc, gần như không tốn chút sức lực nào, dễ dàng xóa sổ Hỏa Hoàng Ấn.

Không chỉ vậy, nó còn nuốt chửng sức mạnh của Hỏa Hoàng Ấn.

Với uy thế càng thêm khủng bố, nó nghiền ép về phía Hỏa Lân đạo nhân!

"Cái gì?" Sắc mặt Hỏa Lân đạo nhân đại biến, tròng mắt suýt nữa lồi ra ngoài, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Sao có thể!

La Tuyên không phải chỉ là một đệ tử thân truyền mới của Tiệt giáo sao.

Trở thành Đại La Kim Tiên đã được coi là thiên tư trác tuyệt, làm sao có thể ngưng tụ ra hai loại đại đạo pháp tắc mạnh hơn cả hỏa chi đại đạo, lại còn ngưng tụ được tròn một nghìn đạo!

Phải biết rằng, Hỏa Lân đạo nhân, từ cuối Long Hán đại kiếp xuất thế, tu luyện đến nay vô số năm, cũng mới chỉ ngưng tụ được năm trăm đạo pháp tắc!

Năm trăm đạo pháp tắc, đã khiến hắn trong số mười mấy Đại La Kim Tiên ở Bồng Lai Tiên Đình, thực lực địa vị chỉ đứng sau chủ nhân Bồng Lai Tiên Đình là Đông Vương Công, và một trưởng lão khác cũng có một nghìn đạo pháp tắc.

Tu vi thực lực như vậy, dù nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng tuyệt đối không phải tầm thường!

Vậy mà thực lực tu vi như thế, lại thua một hậu bối nhỏ tuổi về mặt pháp tắc?

Hỏa Lân trưởng lão hoàn toàn không dám tin vào mắt mình, nhưng sự thật bày ra trước mắt, cảm giác nguy cơ tử vong nồng đậm trong lòng cũng không cho phép hắn phân tâm nhiều.

Đối mặt với hai loại đại đạo pháp tắc khủng bố, trán hắn mồ hôi như mưa, nhưng bị khóa chặt, không thể trốn tránh. 'Liều mạng!' Hắn nghiến răng, chỉ có thể lấy ra pháp bảo trấn đáy hòm, Nguyệt Vẫn Tiên Kính.

Nguyệt Vẫn Tiên Kính là tiên thiên trung phẩm linh bảo, trăm vạn năm trước, hắn du lịch Hồng Hoang, tình cờ có được.

Sau khi gia nhập Bồng Lai Tiên Đình, được chủ nhân tiên đình Đông Vương Công coi trọng.

Ngài đích thân dùng lực lượng Chuẩn Thánh luyện lại một lần, uy lực còn mạnh hơn tiên thiên trung phẩm linh bảo bình thường!

Ông!

Chương 32

Hỏa Lân đạo nhân tay cầm Nguyệt Vẫn Tiên Kính, dồn toàn bộ tiên lực vào trong, hóa thành một màn trời màu xanh lam, bao bọc lấy hắn.

Pháp tắc sinh tử đánh lên màn trời màu xanh lam, khiến màn trời gợn sóng như nước, kịch liệt run rẩy, nhưng cuối cùng cũng chống đỡ được vòng sáng pháp tắc ngưng tụ từ pháp tắc sinh tử.

Điều này khiến hắn trong lòng thở phào một hơi!

"Pháp bảo sao?

Tưởng ta không có?" La Tuyên nhướng mày, tay phải chộp vào hư không, ánh sáng ngũ sắc lan tỏa.

Trong làn sương mờ ảo, một cây đại kích cổ xưa dài khoảng một trượng hiện ra, bị hắn nắm chắc trong tay.

"Ngũ Hành Kích?!" Da mặt Hỏa Lân đạo nhân co giật, mí mắt nhảy không ngừng.

Hắn đã quên mất Ngũ Hành Kích!

Ầm!

Ngũ Hành Kích trong tay, phối hợp với pháp tắc sinh tử, càng thêm khủng bố.

La Tuyên đâm ra một kích, xuyên thủng không gian, phá vỡ hư không, với thế sét đánh không kịp bưng tai, một kích rơi xuống Nguyệt Vẫn Tiên Kính.

Trong một tiếng nổ lớn, ánh sáng rực rỡ của Nguyệt Vẫn Tiên Kính lập tức ảm đạm, từng vết nứt nhỏ xuất hiện trên mặt gương.

“Phụt!” Nguyệt Vẫn Tiên Kính là tiên thiên trung phẩm linh bảo, lại được Chuẩn Thánh luyện lại, càng thêm bất phàm, nhưng làm sao có thể chống lại được tiên thiên cực phẩm linh bảo?

Ngũ Hành Kích rơi xuống Nguyệt Vẫn Tiên Kính, lập tức phá vỡ phòng ngự của Nguyệt Vẫn Tiên Kính, còn trên mặt gương, lấy điểm phá diện, khiến mặt gương trong nháy mắt đầy những vết nứt chi chít.

Hỏa Lân đạo nhân đã dùng tâm thần luyện hóa Nguyệt Vẫn Tiên Kính nhiều năm.

Dù không tâm thần tương liên với Nguyệt Vẫn Tiên Kính, cũng không khác là bao.

Nguyệt Vẫn Tiên Kính bị tổn thương, thần hồn của hắn cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Thần hồn bị thương, hắn không nhịn được nữa, một ngụm máu tươi phun ra.

Cả người càng như diều đứt dây, bay ngược ra mấy trăm vạn dặm, đâm vỡ vô số cột nước lên trời, nặng nề rơi vào vùng biển vô tận!

La Tuyên thấy vậy, thu lại Ngũ Hành Kích, một bước đi ra trăm vạn dặm.

Trong vài bước, tiên lực quanh thân đánh tan vô tận cột nước, thân ảnh xuất hiện trên không trung của vùng biển mà Hỏa Lân đạo nhân rơi xuống.

Giơ tay, tiên lực hóa thành một bàn tay che trời, thò vào trong nước, một tay tóm lấy Hỏa Lân đạo nhân đang bị trọng thương.

Thần hồn là căn bản của tu sĩ, thần hồn bị trọng thương, Hỏa Lân đạo nhân không trực tiếp biến thành kẻ ngốc đã là do tu vi nền tảng sâu dày, làm sao còn có sức phản kháng? ‘Quảng Thành Tử hại bần

đạo rồi!

Nếu không bị xúi giục, bần đạo sao đến nông nỗi này?' Hỏa Lân đạo nhân khí tức suy sụp, như người già sắp chết, cả người thoi thóp.

Toàn thân ướt sũng, như một con gà rớt vào nồi canh, đâu còn cái vẻ tiền bối cao cao tại thượng như trước.

Lúc này, ruột gan hắn đã hối hận xanh cả ra.

Sớm biết La Tuyên yêu nghiệt như vậy, đáng sợ như vậy, đừng nói là một kiện Ngũ Hành Kích, dù cho tất cả cực phẩm tiên thiên linh bảo của thế giới Hồng Hoang đặt trước mặt, hắn cũng đánh chết không đi tìm La Tuyên.

Bây giờ thì hay rồi, rơi vào tay La Tuyên, mất hết mặt mũi không nói, có giữ được tính mạng hay không còn chưa biết!

"Nói!

Ai sai ngươi tới?" La Tuyên như xách một con gà con, nắm lấy cổ Hỏa Lân đạo nhân, đưa hắn đến trước mặt, lạnh lùng hỏi.

"Hửm?

Nguyên Thủy!" Đang chờ Hỏa Lân đạo nhân trả lời, hắn bỗng cảm nhận được trong hư không lộ ra một tia dao động, đột ngột quay đầu nhìn về phía hư không đó.

Hắn không nhìn thấy bất kỳ thân ảnh nào, nhưng vô cùng chắc chắn, bóng dáng quen thuộc đó đang trốn ở đó.

Trong nháy mắt, tay trái tiên lực bàng bạc lưu chuyển, một đạo chưởng ấn, hung hăng đánh tới.

Ầm!

Hư không một tiếng nổ vang.

Một thân ảnh từ trong đó bay ngược ra ngoài.

Người này không ai khác, chính là kẻ có ân oán với La Tuyên trong bí cảnh thượng cổ, người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo, Quảng Thành Tử.

La Tuyên trước đó còn đang thắc mắc tại sao mình lại bị một Đại La Kim Tiên đại viên mãn để ý, bây giờ xem ra, chắc chắn là Quảng Thành Tử đứng sau giở trò!

"Loại tiểu nhân không có can đảm!

Hôm nay, không thể lưu ngươi lại!" Mặc dù không coi Quảng Thành Tử ra gì, cũng không coi Quảng Thành Tử là chuyện gì to tát.

Nhưng chuyện Quảng Thành Tử giở trò sau lưng như vậy, thật sự đã chọc giận La Tuyên.

Lần trước có Nguyên Thủy cản trở, không làm gì được Quảng Thành Tử, lần này tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha cho Quảng Thành Tử!

La Tuyên quát khẽ một tiếng, không chút do dự, tiên lực cảnh giới Đại La Kim Tiên, đan xen với hai loại đại đạo pháp tắc sinh tử, hóa thành một vầng mặt trời rực rỡ, trấn áp về phía Quảng Thành Tử.

"La Tuyên, bần đạo có hộ thân phù của sư tôn ban cho, ngươi không giết được bần đạo đâu!

Hôm nay ngươi gặp may, lần sau, bần đạo nhất định sẽ khiến ngươi chết không có chỗ chôn!" Quảng Thành Tử từ đầu đến cuối, đã chứng kiến mọi chuyện, cũng bị thực lực của La Tuyên dọa cho một phen.

Bây giờ thấy La Tuyên vừa ra tay đã dốc toàn lực, một đòn mang thế tất sát, hắn không dám ở lại lâu.

Để lại một câu nói cay độc, lập tức kích hoạt hộ thân phù do Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho, biến mất giữa trời đất.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Trong mắt La Tuyên lóe lên ánh sáng sắc bén, sát ý trong lòng ngút trời.

Hắn và Nguyên Thủy Thiên Tôn không có bất kỳ ân oán nào, nhưng chỉ vì Ngũ Hành Kích, Nguyên Thủy đã hai lần giở trò sau lưng, điều này thật sự đã kích động sát ý trong lòng hắn.

Nếu là người khác, bị Thánh Nhân hai lần tính kế, e rằng đã sớm sợ đến hồn vía lên mây.

Nhưng La Tuyên không sợ, Thánh Nhân thì sao chứ, sẽ có một ngày, hắn sẽ đích thân leo lên núi Côn Luân, đập nát cánh cửa Ngọc Hư Cung, tự tay đạp Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới chân, để Nguyên Thủy phải hối hận vì những gì đã làm hôm nay!

Nghĩ đến đây, ánh mắt lạnh lẽo của hắn rơi xuống người Hỏa Lân đạo nhân.

"Chuyện này đều là do Quảng Thành Tử dùng thủ dụ của Thánh Nhân uy hiếp bần đạo, hoàn toàn không liên quan đến bần đạo, xin thiếu tôn niệm tình bần đạo tu hành vô số năm, tu hành không dễ, tha cho bần đạo đi!" "Bần đạo có thể bảo đảm, sau này, tuyệt đối sẽ không chọc vào ngài nữa...

Không!

Chương 33

Tuyệt đối sẽ không ra khỏi Bồng Lai Tiên Đảo nữa!" Hỏa Lân đạo nhân vốn định cứng rắn, dùng thân phận trưởng lão Bồng Lai Tiên Đình để La Tuyên kiêng dè, tìm cơ hội trốn thoát.

Nhưng khi đối mặt với ánh mắt sát ý lạnh lùng của La Tuyên, tim hắn đập thịch một cái, lời đến miệng lại biến thành lời cầu xin không có khí phách.

Trong lòng hắn còn mắng mười tám đời tổ tông của Quảng Thành Tử một lượt.

Nếu không bị Quảng Thành Tử xúi giục, đường đường là trưởng lão Bồng Lai Tiên Đình, dưới một tiên, trên vạn tiên, địa vị tôn sùng vô cùng, sao lại rơi vào tình cảnh này!

"Ngươi, đến từ Bồng Lai Tiên Đình?" La Tuyên vốn đã nảy sinh sát tâm với Hỏa Lân đạo nhân, nhưng nghe Hỏa Lân đạo nhân tự xưng đến từ Bồng Lai, trong lòng khẽ động, đột nhiên nghĩ đến mục đích của chuyến đi này.

"Vâng!

Bần đạo chính là đến từ Bồng Lai Tiên Đảo, là trưởng lão của tiên đình." Hỏa Lân đạo nhân không dám chậm trễ, vội vàng đáp.

"Nếu ta nhớ không lầm, thần thông mà ngươi sử dụng trước đó, có bóng dáng của Kỳ Lân nhất tộc, huyết mạch của ngươi e rằng cũng có chút quan hệ với Kỳ Lân nhất tộc nhỉ?" La Tuyên khẽ gật đầu, ánh mắt chuyển động, nheo mắt hỏi.

"Thiếu tôn không hổ là đệ tử Thánh Nhân, quả nhiên tuệ nhãn như đuốc!" Hỏa Lân đạo nhân nịnh nọt một câu, nhưng thấy trên mặt La

Tuyên không có bất kỳ thay đổi nào, chỉ có thể ngoan ngoãn trả lời: "Trong huyết mạch của bần đạo có chảy dòng máu của Kỳ Lân nhất tộc, nhưng không phải thuần huyết, ở Kỳ Lân nhất tộc vốn không được coi trọng, mới ra ngoài du lịch, cơ duyên xảo hợp gia nhập Bồng Lai Tiên Đình." "Thiếu tôn, xem... bần đạo đã phối hợp như vậy, có thể không..." Nói xong, Hỏa Lân đạo nhân thấy sắc mặt La Tuyên hơi dịu đi, không nhịn được ánh mắt lảng tránh, hơi thăm dò nói.

"Hừ!

Dám ra tay với thân truyền của Tiệt giáo, ngươi nên biết hậu quả!" La Tuyên hừ lạnh một tiếng, một câu nói nhẹ nhàng, lại khiến tim Hỏa Lân đạo nhân lập tức lạnh đi một nửa.

"Chuyện này là do Quảng Thành Tử xúi giục bần đạo..." Hỏa Lân đạo nhân lập tức sốt ruột, theo phản xạ muốn giải thích.

"Ngươi ra tay với ta là sự thật, không cần giải thích!" La Tuyên trực tiếp ngắt lời Hỏa Lân đạo nhân, sau đó, giọng điệu thay đổi, nói: "Nhưng, không giết ngươi cũng không phải là không được!

Nhưng, phải xem biểu hiện của ngươi!" "Trong tay bần đạo có mấy kiện linh bảo, có một ít tiên dược, tiên quả, ta nguyện ý dâng hết cho thiếu tôn." Hỏa Lân đạo nhân nghe xong nửa câu đầu, lập tức như ăn phải hoàng liên, nhưng nghe xong nửa câu sau của La Tuyên, hy vọng đã tan vỡ trong lòng lập tức bùng cháy trở lại, liên tục gật đầu nói: "Nếu thiếu tôn có bất kỳ dặn dò nào, bần đạo cũng có thể dốc toàn lực hoàn thành." Có thể sống thì không ai muốn chết.

Huống hồ, hắn đã sống từ cuối Long Hán đến bây giờ.

Bao nhiêu năm tu hành, sao có thể hủy trong một sớm một chiều!

"Ừm!" La Tuyên hài lòng gật gật đầu, giơ tay phong ấn tu vi của Hỏa Lân đạo nhân, sau đó, phủi phủi tay hỏi: "Ngươi có biết trong

Đông Hải có những tiên đảo nào không ai biết đến, tốt nhất là loại tiên đảo như Bồng Lai?" "A?

Cái này..." Hỏa Lân đạo nhân bị làm khó: "Trong Đông Hải có vô số tiên đảo, nhưng nếu là tiên đảo như Bồng Lai, chỉ có Doanh Châu và Phương Trượng trong truyền thuyết.

Nhưng hai đại tiên đảo đó, vô số năm qua, cường giả đi tìm không kể xiết, nhưng chưa từng có ai tìm được." "Vậy sao?" Mặc dù La Tuyên trong lòng đã có chuẩn bị, nhưng nghe Hỏa Lân đạo nhân nói vậy, cũng có chút thất vọng.

Nhưng hắn cũng hiểu, nếu thật sự có ai có được tin tức về Doanh Châu Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo, e rằng trên đời cũng sẽ không chỉ có một Bồng Lai do Đông Vương Công chiếm giữ.

May mà trong lòng hắn cũng không đặt hết hy vọng vào Hỏa Lân đạo nhân.

Quả nhiên lúc mấu chốt, phải dựa vào chính mình!

La Tuyên đang suy nghĩ, ánh mắt lại lần nữa rơi xuống người Hỏa Lân đạo nhân, trầm ngâm nói: "Ta là đệ tử Thánh Nhân, thiên tư tung hoành, tất nhiên có thể tìm được tam đại tiên đảo, hoặc là tiên đảo không thua kém tam đại tiên đảo, đúng không?" "Ặc!" Hỏa Lân đạo nhân không ngờ La Tuyên lại đột nhiên nói ra một câu như vậy, nhất thời không biết nên đáp lại thế nào.

Nhưng rất nhanh, hắn đã phản ứng lại, vội vàng nịnh nọt: "Thiếu tôn là thân truyền của Thánh Nhân, trời sinh mang đại khí vận, nhất định có thể tìm được Doanh Châu và Phương Trượng!" "Ừm!

Không tệ!" Trên mặt La Tuyên lập tức lộ ra ý cười.

"Vậy thiếu tôn... bần đạo có thể đi được chưa?" Hỏa Lân đạo nhân thấy trên mặt La Tuyên lộ ra nụ cười, hơi thở phào một hơi,

không nhịn được nhỏ giọng hỏi.

"Đi?

Không thể đi!" La Tuyên giơ tay xách Hỏa Lân đạo nhân lên, đi dạo trong hư không, thần thức mênh mông triển khai: "Câu vừa rồi, ngươi phải lặp lại liên tục, lặp lại cho đến khi ta tìm được tiên đảo ưng ý mới thôi!" Hiếm khi tìm được một kẻ làm công miễn phí trong biển sâu, lại còn tự động đưa đến cửa, sao có lý do để thả đi!

"A?" Hỏa Lân đạo nhân ngây người, mặt mày lập tức một mảnh chán nản.

Tam đại tiên đảo đều là những nơi trong truyền thuyết, từ khi khai thiên đến nay, ngoài Đông Vương Công cơ duyên xảo hợp gặp được Bồng Lai, hai đại tiên đảo còn lại, vô số năm không có bất kỳ tin tức nào.

Dựa vào hai người họ, muốn tìm hai đại tiên đảo, không khác gì kẻ ngu nói chuyện hoang đường!

Nhưng rất nhanh, hắn lại cảm nhận được một tia sát ý như có như không, toàn thân chấn động, vội vàng nở nụ cười, bắt đầu lặp lại câu nói trước đó: "Thiếu tôn là thân truyền của Thánh Nhân, trời sinh mang đại khí vận, nhất định có thể tìm được Doanh Châu và Phương Trượng." Trong lúc Hỏa Lân đạo nhân không hiểu tại sao cứ lặp đi lặp lại.

Cảm giác nào đó trong tâm trí La Tuyên ngày càng mãnh liệt.

Trong thần thức, mơ hồ cũng có thêm một cảm ứng, đang kêu gọi hắn đi đến một nơi nào đó.

Hắn biết, chắc chắn là bị Hỏa Lân đạo nhân nịnh nọt một phen, năng lực đặc thù không rõ ràng đó lại phát huy tác dụng rồi!

Trên không trung mênh mông của Đông Hải.

La Tuyên nhắm hờ mắt, bình tâm ngưng thần, không ngừng cảm ứng cảm ứng đó trong cõi u minh.

Theo hướng cảm ứng, hắn không ngừng đi sâu vào Đông Hải.

Bên cạnh hắn, Hỏa Lân đạo nhân bị một đám mây trói buộc, như một con gà trống thua trận, miệng không ngừng lẩm bẩm câu nói đó, thỉnh thoảng mắt đảo qua đảo lại, nhìn La Tuyên, không hiểu La Tuyên đang làm gì.

Chẳng lẽ chỉ bằng một câu nói, La Tuyên có thể tìm được tiên đảo mà vô số năm qua, không biết bao nhiêu cường giả đều không tìm được hay sao?

Đối với điều này, Hỏa Lân đạo nhân trong lòng khinh thường, nhưng trên mặt không dám có bất kỳ biểu hiện nào.

Cứ như vậy, hai người dần dần đến nơi sâu nhất của Đông Hải.

Sinh linh xung quanh cũng bắt đầu trở nên thưa thớt, tiên khí trong không khí và trong nước biển cũng dần dần mỏng đi.

Đi thêm không xa nữa, e rằng sẽ ra khỏi địa giới Đông Hải, tiến vào vùng hỗn độn ở rìa thế giới.

"Thiếu tôn..." Hỏa Lân đạo nhân cuối cùng không nhịn được muốn mở miệng nhắc nhở một câu.

Chỉ là lời vừa đến miệng, đã thấy La Tuyên đột ngột mở mắt, trong mắt bắn ra hai đạo thần quang vô cùng rực rỡ, dọa hắn giật nảy mình.

"Tìm thấy rồi!" La Tuyên cuối cùng cũng cảm ứng rõ ràng vị trí của linh quang trong lòng.

Trên mặt không tự chủ lộ ra vẻ vui mừng, giơ tay cuốn lấy Hỏa Lân đạo nhân đang ngơ ngác, hạ xuống mặt biển của một vùng biển

mờ mịt.

Vùng biển này, vô cùng mênh mông, trên mặt biển lượn lờ sương nước nồng đậm.

So với các vùng biển khác, có sự khác biệt rất lớn, nhưng nếu chỉ dùng mắt và thần thức, căn bản không thể nhận ra bất kỳ điều gì khác thường.

Nhưng La Tuyên trong lòng rõ ràng, hai đại tiên đảo còn lại trong truyền thuyết, e rằng có một hòn đảo, tọa lạc ở đây!

Trên mặt biển bị sương nước bao phủ, hắn lại tìm kiếm một lát, linh quang trong lòng càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng thanh khiết.

Cuối cùng, nó hoàn toàn hiện ra trong cảm ứng thần thức của hắn.

Nhưng vùng biển trước mắt, vẫn như những nơi khác, ngoài sương nước, không có bất kỳ điều gì bất thường!

Chương 34

La Tuyên lại không chút do dự, giơ tay lên, tiên lực bàng bạc của cảnh giới Đại La Kim Tiên, hội tụ trong lòng bàn tay, một chưởng đánh về phía một tiết điểm không gian nào đó.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn.

Trên mặt biển dâng lên sóng biển ngập trời.

Cùng lúc đó, một tiết điểm không gian như có như không, trong tầm mắt của La Tuyên và Hỏa Lân đạo nhân, không ngừng phóng đại, ban đầu chỉ bằng miệng bát, trong nháy mắt đã diễn hóa ra một cánh cửa không gian!

"Ở...

ở đây lẽ nào thật sự có một tiên đảo không ai biết đến?" Hỏa Lân đạo nhân trừng lớn mắt, trong lòng không thể tin nổi.

Hắn đột ngột quay đầu nhìn La Tuyên, lại thấy La Tuyên khẽ nhíu mày, đang trầm ngâm tự nói những câu như 'hóa ra cách một cánh cửa không gian à', trong lòng lập tức dâng lên sự chấn động như sông cuộn biển gầm!

Lẽ nào La Tuyên đã sớm biết nơi này không tầm thường, hoặc là, đã sớm biết nơi này có một tiên đảo?

Không!

Không thể nào!

Nếu như vậy, hắn cần gì phải hỏi, cần gì phải bắt mình nói những lời kỳ lạ đó suốt đường đi.

Nhưng nếu nói La Tuyên không biết, hắn lại làm sao tìm được nơi này, chẳng lẽ bằng câu nói lặp đi lặp lại suốt đường đi sao?

Đó càng là chuyện hoang đường!

Hỏa Lân đạo nhân đã sống vô số năm, lần đầu tiên cảm thấy đầu óc mình có chút không đủ dùng!

Bên cạnh, La Tuyên hoàn toàn không quan tâm đến sự thay đổi sắc mặt của Hỏa Lân đạo nhân, đương nhiên, dù có chú ý, hắn cũng không có tâm tư để ý, chỉ không ngừng ra tay oanh kích tiết điểm không gian đó.

Dưới sự oanh kích của hắn, tiết điểm không gian tiếp tục mở rộng.

Trong nháy mắt từ một cánh cửa cao một trượng, biến thành một vết nứt khổng lồ phương viên trăm mét.

Mơ hồ, hai người có thể xuyên qua gợn sóng không gian, nhìn thấy sau vết nứt, có một đường nét tiên đảo mơ hồ.

Chỉ là, đạo gợn sóng không gian đó, vẫn còn chắn ngang giữa họ và tiên đảo bên trong cánh cửa, không thể phá vỡ!

"Nói!" La Tuyên quay đầu nhìn Hỏa Lân đạo nhân, không cho phép nghi ngờ nói: "Lập tức đổi câu nói trước đó thành ta có thể đi vào từ đây!" "A?" Nghe vậy, Hỏa Lân đạo nhân ngơ ngác, chưa kịp thoát khỏi những suy nghĩ hỗn loạn trước đó, lại nghe những lời này, tự nhiên nhất thời không phản ứng kịp.

Nhưng khi chạm phải con ngươi dần dần lạnh lẽo của La Tuyên, toàn thân hắn run lên, vội nói: "Thiếu tôn thiên tư tung hoành, thân mang đại khí vận, được đại đạo quyến luyến, tất nhiên có thể được phương thiên địa này công nhận, tiến vào tiên đảo này!" "Hù!" Nghe Hỏa Lân đạo nhân nói xong, La Tuyên không nhìn Hỏa Lân đạo nhân

nữa, hít sâu một hơi, giơ tay đưa một ngón tay, thăm dò về phía gợn sóng không gian đó.

Ông!

Gợn sóng không gian khẽ rung động.

Một luồng sức mạnh mềm mại nhưng không thể chống cự, từ trong gợn sóng khuếch tán ra.

Ngón tay La Tuyên run lên, cơ thể không tự chủ muốn lùi lại.

Nhưng, đúng lúc này.

Một luồng sức mạnh trong cõi u minh, đánh tan luồng lực lượng kia, theo ngón tay của hắn, chui vào gợn sóng không gian, khiến gợn sóng không gian đó yên tĩnh lại.

Ma xui quỷ khiến, hắn lại lần nữa đưa ngón tay vào, lần này, lại không bị bất kỳ trở ngại nào, ngón tay đã chui vào trong.

"Được rồi!" La Tuyên trong lòng vui mừng, thử đưa cả bàn tay về phía trước, cũng không có vấn đề gì.

Lập tức cuốn lấy Hỏa Lân đạo nhân, một bước đi tới, cả người chìm vào trong gợn sóng không gian.

Bước vào gợn sóng hư không.

La Tuyên chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, một khắc sau, cảnh tượng trong tầm mắt đã hoàn toàn thay đổi.

Nhìn một cái, chỉ thấy xung quanh như một khu rừng nguyên sinh, khắp nơi đều là cây cổ thụ cao chọc trời, mỗi một cây đều cao vút tận mây, tán cây to lớn, còn có thể che một đám mây phương viên vạn dặm.

Trên từng cây cổ thụ, có rất nhiều loài tiên cầm không biết tên đậu, dang cánh ra, hai cánh mở rộng đến vạn dặm, trong nháy mắt

biến mất ở chân trời.

Từng con tiên cầm đó, kinh ngạc thay toàn bộ đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên!

Trên mặt đất, khắp nơi cũng là những loài tiên dược, tiên thảo không biết tên nhưng có thể cảm nhận được năng lượng vô cùng dồi dào, mọc xen kẽ trong rừng, tràn đầy sức sống.

Mỗi cây đều có tuổi đời không dưới ức năm!

Trong rừng cũng có không ít tiên lộc, tiên thỏ và các sinh linh khác, đang vui đùa trong rừng.

Khi La Tuyên tiến vào, các sinh linh trong rừng đồng loạt nhìn về phía hắn, trong đôi mắt thuần khiết, mang theo chút tò mò.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy tiên khí trong không khí nồng đậm đến vậy, so với Kim Ngao Đảo mạnh hơn đến trăm gấp ngàn lần!

"Chỉ riêng sự dồi dào của tiên khí, nơi này dù không phải Doanh Châu hay Phương Trượng, cũng chắc chắn là nơi không thua kém hai đại tiên đảo đó!" La Tuyên đem thần thức không thua kém Đại La Kim Tiên đại viên mãn bình thường, triển khai, bao trùm một khu vực rộng lớn.

Lập tức, trong cảm ứng thần thức của hắn, vô số bảo quang, như đèn sáng trong đêm tối, hiện ra rõ ràng trong 'tầm nhìn' của hắn.

"Tiên thiên linh bảo!

Toàn bộ đều là tiên thiên linh bảo!

Có cả thần thạch đỉnh tiêm, tiên dược đỉnh tiêm và nguyên thủy tiên dịch do tiên thiên tiên khí hội tụ thành!" Dù La Tuyên biết tìm được tiên đảo trong truyền thuyết, chắc chắn sẽ có được không ít bảo

vật.

Nhưng hắn cũng không ngờ, chỉ riêng những nơi thần thức có thể bao phủ, bảo vật phát hiện được, đã vượt xa thu hoạch ở bí cảnh thượng cổ!

Phải biết rằng đây chỉ mới là rìa của phương thiên địa này!

Không chút do dự, hắn trực tiếp khuếch tán tiên lực, đem toàn bộ bảo vật có giá trị trong cảm ứng thần thức, đều thu vào tay, cất đi.

Sau đó, hắn nhận ra phương hướng, tìm đến trung tâm của phương thiên địa này.

Càng đi sâu, hắn phát hiện bảo vật càng nhiều, phẩm cấp càng cao, La Tuyên cũng càng kinh ngạc.

Chỉ đi ra ngàn ức dặm, tiên thiên linh bảo thu hoạch được đã vượt quá ba trăm kiện!

Ba trăm kiện tiên thiên linh bảo là khái niệm gì?

E rằng trong tay Thánh Nhân, cũng không có nhiều tiên thiên linh bảo như vậy!

Mặc dù trong đó đa số đều là tiên thiên hạ phẩm linh bảo, chỉ có vài kiện tiên thiên trung phẩm linh bảo, thượng phẩm một kiện cũng không thấy, nhưng nếu mang ra thế giới Hồng Hoang, cũng đủ để Thánh Nhân phải động lòng, để vô số Đại La Kim Tiên phải tranh đoạt điên cuồng!

Rốt cuộc, rất nhiều tán tu Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang, chín mươi chín phần trăm trong tay không có tiên thiên linh bảo!

Chương 35

Ngoài linh bảo, thần thạch đỉnh tiêm, tiên dược, tiên thảo, càng không kể xiết, La Tuyên cũng không biết đã thu bao nhiêu.

Trong đó, hắn thu hoạch được một cây tiên thiên linh căn không tồi, Tụ Linh Bảo Thụ!

Tụ Linh Bảo Thụ và Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ giống nhau, đều có diệu dụng hội tụ tiên khí trời đất.

Nếu hai bảo vật này cộng lại, e rằng có thể tăng tốc độ tu luyện lên trăm lần không chỉ, tiên đảo bình thường e rằng cũng có thể bồi dưỡng thành tiên đảo đỉnh tiêm!

"Đa tạ Quảng Thành Tử dẫn theo tên ngốc của Kỳ Lân nhất tộc đó đến tận cửa, nếu không, trong thời gian ngắn ta thật sự không chắc có cách nào tìm được." "Lần sau gặp mặt, nhất định phải cảm ơn Quảng Thành Tử thật tốt!" Đương nhiên, cách cảm ơn này, e rằng không phải là cách mà Quảng Thành Tử vui vẻ tiếp nhận.

La Tuyên trong lòng thầm bổ sung một câu, tiếp tục theo hướng trung tâm trời đất, không ngừng tiến về phía trước.

"Đó là... tiên thiên cực phẩm linh bảo?

Không!

Không đúng!

Khí tức mạnh hơn tiên thiên cực phẩm linh bảo, nhưng lại có vẻ như bị tàn khuyết." Lại đi về phía trước một đoạn, thần thức của hắn đột nhiên cảm ứng được một đạo bảo quang vô cùng rực rỡ, lộng lẫy hơn bất kỳ đạo bảo quang nào, lập tức thu hút sự chú ý của La Tuyên.

Hắn giơ tay thu đạo bảo quang đó vào tay, là một mảnh vỡ hình

bầu dục khí tức cổ xưa.

Khí tức và đạo vận dao động trên mảnh vỡ, mạnh hơn Ngũ Hành Kích, khó hiểu hơn, nhưng lại là một mảnh vỡ của linh bảo tàn khuyết, không phải linh bảo hoàn chỉnh.

"Ta từng thoáng thấy Tru Tiên Tứ Kiếm của sư tôn, khí tức của mảnh vỡ này, tuyệt đối có thể so với tiên thiên chí bảo Tru Tiên Tứ Kiếm, thậm chí còn mạnh hơn, chẳng lẽ là mảnh vỡ của Hỗn Độn linh bảo!" La Tuyên vừa đưa ra suy đoán, đã bị chính suy đoán của mình dọa cho một phen.

Ở thế giới Hồng Hoang, tiên thiên chí bảo là linh bảo đỉnh tiêm nhất.

Nếu thật sự phải xét kỹ, e rằng chỉ có Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Đạo Tổ Hồng Quân, mới có khả năng là Hỗn Độn linh bảo.

Hắn không biết Hỗn Độn linh bảo và tiên thiên chí bảo có chênh lệch lớn đến đâu.

Thậm chí không rõ uy lực của tiên thiên chí bảo mạnh đến mức nào.

Nhưng hắn có trong tay tiên thiên cực phẩm linh bảo Ngũ Hành Kích, uy lực của Ngũ Hành Kích hắn là người rõ nhất.

Theo hắn thấy, tiên thiên cực phẩm linh bảo đã vô cùng mạnh mẽ.

Tiên thiên chí bảo và Hỗn Độn linh bảo có phẩm cấp cao hơn, hắn không dám, cũng căn bản không thể tưởng tượng.

Nhưng bây giờ, hắn lại thu hoạch được một mảnh vỡ của Hỗn Độn linh bảo!

Mặc dù chỉ là một mảnh vỡ, nhưng sau khi luyện hóa, e rằng cũng mạnh hơn rất nhiều so với tiên thiên linh bảo bình thường!

Thậm chí, mảnh vỡ có thể còn sót lại một số công dụng đặc thù chỉ Hỗn Độn linh bảo mới có, hoặc là còn sót lại một số cảm ngộ đại đạo.

Nếu thật sự có những thứ đó, giá trị của mảnh vỡ này, không hề kém hơn cực phẩm tiên thiên linh bảo!

"Vô số năm tháng trước, nơi này, có lẽ cũng là một chiến trường." Trước khi thu hoạch được mảnh vỡ linh bảo thần bí, La Tuyên không để ý, bây giờ để tâm hơn, hắn phát hiện trong phương thiên địa này, mảnh vỡ linh bảo không ít, chỉ là đa số đã mất đi linh tính.

Sớm đã bị năm tháng ăn mòn, hóa thành sắt vụn.

Một mảnh vỡ nghi là Hỗn Độn linh bảo, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của La Tuyên, giá trị vượt xa ba trăm kiện tiên thiên linh bảo mà hắn thu hoạch được!

Thu mảnh vỡ xong, hắn không vội luyện hóa, mà tiếp tục đi sâu vào trong tiên đảo, không ngừng thu gom linh bảo dọc đường. ...

Phía bên kia.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy mặt không biểu cảm ngồi trên bồ đoàn, một đôi mày kiếm, dưới lời kể của Quảng Thành Tử, dần dần nhíu lại thành hình chữ Xuyên.

"Lại có chuyện này?" Hắn bấm tay tính toán, quả nhiên như Quảng Thành Tử nói, La Tuyên thật sự đã nguyên thần thành Đại La, nhục thân còn đột phá đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Hơn nữa, không biết vì sao, căn cước của La Tuyên dường như đã tăng lên vạn lần không chỉ, chỉ là nhục thân Đại La Kim Tiên hậu kỳ, lại không hề yếu hơn nhục thân Đại La Kim Tiên đại viên mãn bình thường!

“Chuyện này đúng là sư phụ đã sơ suất, tên này rốt cuộc đã có được cơ duyên gì, tốc độ trưởng thành lại nhanh đến vậy?” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu chặt mày, giữa hai hàng lông mày có một nỗi ưu tư không thể hóa giải.

Hắn đã tính toán mọi thứ về La Tuyên, nhưng mọi thứ dường như đều là sự thay đổi xảy ra từ hư không, không có được bất kỳ câu trả lời nào.

Nhưng phát hiện như vậy, ngược lại khiến hắn càng thêm để tâm.

Người như La Tuyên, tuyệt đối không thể giữ lại!

Nếu không, có La Tuyên một ngày, Xiển giáo e rằng vĩnh viễn cũng không thể đuổi kịp thậm chí vượt qua Tiệt giáo!

Thậm chí, với tính cách của La Tuyên, bị Quảng Thành Tử hai lần nhắm vào, e rằng đã sớm ghi hận Quảng Thành Tử, ghi hận Xiển giáo.

Nếu không trừ khử sớm, sau này khó tránh khỏi sẽ trở thành tai họa của Xiển giáo!

“Hỏa Lân đạo nhân kia là trưởng lão Bồng Lai Tiên Đình, lại là người của Kỳ Lân nhất tộc, bất luận sống chết, chuyện này nếu bị Đông Vương Công và Kỳ Lân nhất tộc biết được, cả hai đều sẽ không bỏ qua!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn không muốn tự mình ra tay, cũng không muốn quá sớm xé rách mặt mũi với Thông Thiên.

Trầm ngâm một lát, hắn ẩn ý chỉ điểm Quảng Thành Tử một câu.

“Đệ tử hiểu rồi!” Quảng Thành Tử nghe vậy, vẻ chán nản lập tức tan biến.

Đúng là người trong cuộc thì mê, người ngoài cuộc thì tỉnh.

Đúng vậy, sau lưng Hỏa Lân đạo nhân còn có Bồng Lai Tiên Đình

và Kỳ Lân nhất tộc!

La Tuyên ngàn năm trước chỉ là một đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo, trong ngàn năm ngắn ngủi, từ tu vi Kim Tiên thành quả vị Đại La Kim Tiên, nhục thân còn tu luyện đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, ngang ngửa Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Không chỉ vậy, hắn còn lĩnh ngộ được hai loại đại đạo pháp tắc vô cùng mạnh mẽ!

Quảng Thành Tử đã tận mắt chứng kiến La Tuyên trấn áp Hỏa Lân đạo nhân, tư thế bá tuyệt thiên địa đó, càng khiến ngọn lửa đố kỵ trong lòng hắn bùng cháy, gần như thiêu rụi lý trí của hắn.

Trong lòng hắn chỉ có một ý nghĩ, phải để La Tuyên chết, có được tất cả cơ duyên của La Tuyên, thay thế hắn!

Mang theo tâm tư như vậy, hắn không ở lại lâu, lập tức rời khỏi Ngọc Hư Cung, đến Bồng Lai ở Đông Hải và Thủy Hoàng Sơn của Kỳ Lân nhất tộc. ...

Ở vùng biển sâu xa xôi của Đông Hải, La Tuyên trong tiên đảo thần bí.

Hắn hoàn toàn không biết Quảng Thành Tử vẫn chưa từ bỏ ý định, vẫn đang tính kế làm sao để đối phó với hắn.

Đương nhiên, dù có biết, hắn cũng không hề để tâm.

Chương 36

Ngược lại, hắn còn vui vẻ nhìn Quảng Thành Tử tự tìm đường chết.

Đối với loại ruồi muỗi phiền phức này, đập chết mới là một lần xong hết!

"Năm trăm kiện tiên thiên linh bảo, vô số tiên dược, thần thạch, thu hoạch như vậy, nơi này chẳng lẽ thật sự là Doanh Châu hoặc Phương Trượng trong truyền thuyết!" La Tuyên một đường tìm kiếm bảo vật, dần dần tiếp cận trung tâm của tiểu thiên địa, một trái tim không khỏi đập thình thịch, đối với phương thiên địa này tràn đầy kỳ vọng.

Tam đại tiên đảo là bảo địa trong truyền thuyết.

Chủ nhân Bồng Lai Tiên Đình là Đông Vương Công, chính là nhờ có được Bồng Lai Tiên Đảo, mới một bước lên mây, trở thành chủ nhân Bồng Lai Tiên Đình như hiện nay, và có được vị trí đại năng Chuẩn Thánh.

Nếu có thể có được một trong hai đại tiên đảo còn lại.

E rằng không bao lâu nữa, hắn cũng có thể thành Chuẩn Thánh, đạt đến tầng thứ của Đông Vương Công!

Nghĩ đến đây, hắn tăng tốc độ, một bên không quên thu thập bảo vật dọc đường, một bên nhanh chóng đến trung tâm tiên đảo.

Nhưng khi đến trung tâm tiên đảo, hắn có chút ngây người.

Chỉ thấy trên tiên sơn cao ngất ở trung tâm tiên đảo, tiên dược, tiên thảo ức vạn năm khắp nơi, có vài kiện tiên thiên thượng phẩm linh bảo, nhưng, lại không có bảo vật quý giá hơn.

Điều đặc biệt duy nhất là trên đỉnh tiên sơn, có bốn tấm bia đá cổ xưa tang thương.

"Cái quái gì vậy?

Lẽ nào đường đường là một trong tam đại tiên đảo, thứ quan trọng nhất lại là bốn tấm bia đá?" La Tuyên đột nhiên có cảm giác bị lừa.

Nhưng, dù sao cũng đã thành Đại La, đạo tâm hơn xa người thường, rất nhanh đã bình tĩnh lại.

Hòn tiên đảo này có thể là một trong tam đại tiên đảo trong truyền thuyết, chỉ là suy đoán của hắn, không có bất kỳ thứ gì có thể trực tiếp chứng minh, không có bảo vật như trong tưởng tượng, cũng là chuyện hợp lý.

Hơn nữa, bốn tấm bia đá có thể tọa lạc ở trung tâm tiên đảo, e rằng cũng tuyệt đối không phải vật tầm thường!

Đương nhiên, dù sao, trong lòng khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Chỉ là, chuyện đã đến nước này, chỉ có thể bình tĩnh lại nỗi thất vọng trong lòng, tiến lên xem xét kỹ lưỡng bốn tấm bia đá.

Bốn tấm bia đá không phải xếp thành một hàng, mà một tấm bia đá khổng lồ cao khoảng ngàn trượng ở giữa, xung quanh có ba tấm bia đá cao ba trăm trượng, cùng chất liệu, bảo vệ.

Trên bốn tấm bia đá, đều có bốn đạo văn cổ xưa đạo vận lưu chuyển.

Thần thức cảm ứng, đạo văn trên bốn tấm bia đá đó, kinh ngạc thay là: Thái Nguyên Tiên Đảo, Bồng Lai Tiên Đảo, Doanh Châu Tiên Đảo, Phương Trượng Tiên Đảo!

"Thái Nguyên, Bồng Lai, Phương Trượng, Doanh Châu...

Ý gì đây?" La Tuyên tim đập thịch một cái, nhìn đạo văn trên bốn

tấm bia đá, một ý nghĩ không thể tin nổi chợt lóe lên trong đầu.

Chẳng lẽ... hòn tiên đảo này lại tập hợp thông tin của bốn hòn tiên đảo đỉnh cao kia?

Chỉ có điều, Thái Nguyên Tiên Đảo là tiên đảo thế nào, tại sao tấm bia đá khắc bốn chữ 'Thái Nguyên Tiên Đảo' lại cao đến nghìn trượng, hùng vĩ hơn hẳn ba hòn tiên đảo còn lại!

"Phàm là tiên đảo dựng dục ra trận pháp tiên thiên, trung tâm của nó ắt hẳn là nơi có hạt nhân trận pháp.

Vậy thì, tấm bia đá khắc chữ Thái Nguyên Tiên Đảo này rất có khả năng chính là hạt nhân trận pháp của hòn tiên đảo này." "Nắm giữ được tấm bia đá này, tương đương với việc nắm giữ toàn bộ hòn tiên đảo." Một loạt suy đoán hiện lên trong đầu La Tuyên, nhưng không có căn cứ, hắn dứt khoát gạt bỏ những tạp niệm, hít sâu một hơi, ngồi xếp bằng dưới tấm bia đá khắc chữ 'Thái Nguyên Tiên Đảo', thần thức bao trùm lấy bia đá, bắt đầu luyện hóa.

Bất kể hòn tiên đảo này có dị thường ra sao, chỉ cần nắm giữ được bia đá, mọi thứ sẽ không còn là sương mù.

Ùng!

Khi thần thức La Tuyên bao trùm bia đá, tấm bia mang đầy hơi thở tang thương lập tức tỏa ra ánh huỳnh quang màu tím nhàn nhạt.

Một luồng đạo vận huyền diệu khó hiểu, lấy bia đá làm trung tâm, lan tỏa ra như gợn sóng, trong nháy mắt đã bao trùm cả hòn tiên đảo, và cũng bao bọc lấy La Tuyên.

Trong khoảnh khắc, La Tuyên cảm giác như đang đắm mình trong biển cả của đại đạo pháp tắc, vô cùng nồng đậm lực lượng pháp tắc, cùng với tiên khí còn nồng đậm hơn gấp trăm lần so với cảm nhận bên ngoài tiên đảo, đang bao bọc lấy hắn.

Một cảm giác khoan khoái khó tả dâng lên trong lòng, khiến hắn có cảm giác phiêu diêu như tiên, muốn hoàn toàn chìm đắm trong cảnh giới tuyệt diệu này.

Đúng lúc này, mảnh vỡ linh bảo mà hắn thu được, không cần tiên lực thúc giục, tự động bay ra, giống như một chiếc kim chỉ nam xoay tròn, lơ lửng xoay chầm chậm trên đỉnh đầu hắn, tỏa ra từng đạo đạo vận ảo diệu.

Tâm thần La Tuyên tức khắc trở nên thanh tĩnh, thoát khỏi cảm giác tuyệt diệu kia.

Tiên khí và lực lượng pháp tắc xung quanh vẫn dồi dào, nhưng cảm giác khiến người ta chìm đắm trong đó đã biến mất.

Dù vậy, hắn vẫn toát một thân mồ hôi lạnh.

"Tấm bia đá này có năng lực ảnh hưởng tâm thần, ngay cả một Đại La Kim Tiên như ta mà cũng suýt nữa trúng chiêu." La Tuyên lòng còn sợ hãi liếc nhìn mảnh vỡ linh bảo đang xoay tròn trên đỉnh đầu, rồi lại nhìn bia đá với vẻ suy tư.

Ngay sau đó, hắn nín thở ngưng thần, ôm trọn nguyên thần, toàn tâm toàn ý luyện hóa bia đá.

Lần này, có mảnh vỡ linh bảo bảo vệ, năng lực ảnh hưởng tâm thần của bia đá đã biến mất.

Quá trình luyện hóa bia đá vô cùng thuận lợi, còn dễ dàng hơn tưởng tượng gấp mấy lần.

Chỉ trong vòng một tháng, hắn đã dễ dàng luyện hóa tấm bia đá, nắm quyền kiểm soát toàn bộ hòn tiên đảo.

Nhưng khi nắm giữ được cả hòn tiên đảo, sắc mặt hắn lập tức trở nên vô cùng đặc sắc.

“Hít!

Thái Nguyên Tiên Đảo... lại là chủ thể của ba hòn tiên đảo còn lại.

Ba hòn tiên đảo kia đều là bị tách ra từ Thái Nguyên Tiên Đảo trong trận chiến Hỗn Độn?

Thái Nguyên Tiên Đảo, từng là nơi Bàn Cổ đại thần được dựng dục ra?” La Tuyên tiếp nhận thông tin từ bia đá, không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Mặc dù ngay từ đầu đã cảm thấy hòn tiên đảo này không tầm thường, nhưng hắn cũng vạn lần không ngờ tới, càng không dám nghĩ tới, hòn tiên đảo này lại có thể liên quan đến Bàn Cổ đại thần, mà còn là mối quan hệ mật thiết đến vậy!

Không chỉ có thế.

Ánh mắt hắn rơi xuống ba tấm bia đá còn lại, sự nóng rực trong mắt gần như có thể làm tan chảy cả băng giá.

Chỉ bởi vì, ba tấm bia đá này chính là hạt nhân của ba hòn tiên đảo lớn: Bồng Lai, Doanh Châu, Phương Trượng.

Chỉ cần luyện hóa ba tấm bia đá này, là có thể trực tiếp nắm giữ cả ba hòn tiên đảo.

Bao gồm cả Bồng Lai Tiên Đảo đang bị Đông Vương Công chiếm giữ!

Điều đó cũng có nghĩa là, chỉ cần La Tuyên muốn, sau khi luyện hóa ba tấm bia đá còn lại, hắn có thể ngay lập tức sở hữu cả bốn hòn tiên đảo đỉnh cao nhất của thế giới Hồng Hoang, mỗi một hòn đều vượt xa đạo trường của Thánh nhân!

Chương 37

Thật không thể tin nổi!

Dù đã luyện hóa bia đá Thái Nguyên, nắm giữ Thái Nguyên Tiên Đảo, La Tuyên vẫn có cảm giác như đang ở trong mộng.

"Đợi đã!

Hình như Hỏa Lân đạo nhân suốt đường đi cứ lẩm bẩm rằng, ta nhất định sẽ tìm được Doanh Châu và Phương Trượng!

Chẳng lẽ vì vậy mà ta mới có được thu hoạch như hiện tại?" Tâm tình của La Tuyên lúc này có thể nói là như ngồi tàu lượn.

Trước đó còn tưởng rằng hòn tiên đảo này không bằng bất kỳ hòn nào trong ba hòn tiên đảo kia, trong lòng có chút thất vọng.

Trong nháy mắt, nó lại biến thành cả bốn hòn tiên đảo.

Trong đó một hòn lại còn là nơi từng dựng dục Bàn Cổ đại thần, quả thực giống như đang nằm mơ!

"Thái Nguyên Tiên Đảo là chủ thể của bốn đại tiên đảo, thứ quan trọng nhất chính là bia đá Thái Nguyên.

Bảo vật này tuy không phải là linh bảo có phẩm cấp, nhưng công thủ lại không hề yếu hơn Hỗn Độn linh bảo thông thường." "Quan trọng nhất là, bên trong bia đá Thái Nguyên ẩn chứa vô số cảm ngộ đại đạo, cùng với cảm ngộ tu hành của Bàn Cổ đại thần năm xưa!" "Những thứ này, so với bất kỳ bảo vật, linh bảo nào cũng quý giá hơn gấp trăm, nghìn lần!!!" Rất lâu sau, La Tuyên mới bình ổn lại nội tâm đang kích động, ánh mắt như ngọn đuốc rơi trên bia đá Thái Nguyên, càng nhìn càng thích.

Chẳng trách Thái Nguyên Tiên Đảo chỉ có linh bảo tiên thiên, tiên

dược, linh căn loại tầm thường, ngay cả một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo cũng không có.

Chỉ một tấm bia đá Thái Nguyên này thôi đã hơn vô số chí bảo rồi!

"Không thể chậm trễ, trước tiên luyện hóa ba tấm bia đá còn lại, sau đó tham ngộ bia đá Thái Nguyên!" La Tuyên quyết định, lập tức dùng thần thức bao bọc lấy bia đá Bồng Lai.

Sau khi đã luyện hóa bia đá Thái Nguyên, việc luyện hóa bia đá Bồng Lai càng thêm dễ dàng.

Chỉ mười ngày, hắn đã luyện hóa xong bia đá Bồng Lai.

Sau đó, lại thêm hai mươi ngày, bia đá Doanh Châu và bia đá Phương Trượng cũng đồng thời được luyện hóa.

Khi tất cả bia đá đều được luyện hóa, trong lòng hắn sinh ra một sự minh ngộ, trong đầu hiện ra hình ảnh của ba hòn tiên đảo.

Chính là Bồng Lai Tiên Đảo, Doanh Châu Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo!

Trong đó, Doanh Châu Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo vẫn chưa ai biết đến.

Hai hòn tiên đảo lớn này cũng giống như Thái Nguyên Tiên Đảo, không có bất kỳ dấu vết của con người, mọi thứ đều ở trạng thái nguyên thủy nhất.

Bồng Lai Tiên Đảo đã bị Đông Vương Công chiếm cứ, hạt nhân trận pháp trên đảo cũng sớm bị Đông Vương Công luyện hóa.

Nhưng, hiện tại La Tuyên nắm giữ bia đá Thái Nguyên và bia đá Bồng Lai, đã trở thành chủ nhân lớn nhất của Bồng Lai Tiên Đảo, chỉ cần hắn muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể thu hồi Bồng Lai Tiên Đảo!

"Doanh Châu và Phương Trượng không có ai phát hiện, trận pháp

cũng bị ta nắm giữ, dù là Thánh nhân cũng đừng mong dễ dàng xâm nhập!" "Còn về Bồng Lai, những thứ tốt đẹp đã bị Đông Vương Công tiêu hao không ít, thứ cần luyện hóa cũng đã luyện hóa.

Với tu vi hiện tại của ta, vẫn chưa đủ để đoạt lấy bảo vật từ tay một Chuẩn Thánh đại năng." "Trước tiên ở Thái Nguyên Tiên Đảo tham ngộ bia đá Thái Nguyên một phen, sau đó đến Doanh Châu và Phương Trượng, thu hết bảo vật của hai hòn tiên đảo này, rồi mới tính đến chuyện xử lý Bồng Lai Tiên Đảo!" La Tuyên suy tính cẩn thận một hồi, kìm nén ý định đi đến Doanh Châu và Phương Trượng ngay lập tức, gạt bỏ tạp niệm trong lòng, dồn toàn bộ tâm trí vào bia đá Thái Nguyên.

Ùng!

Bia đá Thái Nguyên khẽ rung lên.

Nhưng lại hoàn toàn thay đổi so với trước đây.

Chính xác mà nói, trước đây hắn chỉ có thể nhìn thấy dáng vẻ bên ngoài của bia đá Thái Nguyên, còn bây giờ, hắn đã tiếp xúc được với bản chất sâu bên trong nhất.

Theo tâm thần chìm vào bia đá Thái Nguyên, cả người hắn như thể linh hồn bị hút vào trong, thần hồn hiện ra trong thế giới bên trong bia.

Thế giới mênh mông trống rỗng trong bia cũng gợn lên những gợn sóng, dần dần hiện ra một hư ảnh.

Hư ảnh đó thân hình vô cùng cao lớn, tựa như một người khổng lồ đội trời đạp đất, toàn thân tỏa ra khí tức vô cùng bá đạo, mênh mông, cuồng dã, bạo lệ.

Mỗi cử động đều có thể khiến trời đất rung chuyển!

Bàn Cổ đại thần!

La Tuyên liếc mắt một cái đã nhận ra, hư ảnh này là do Bàn Cổ đại thần năm xưa tu luyện dưới bia đá Thái Nguyên, lâu ngày, pháp tắc đại đạo của người đã nuôi dưỡng bia đá Thái Nguyên, để lại một hình ảnh lưu lại trên bia.

Tuy chỉ là hình ảnh lưu lại, nhưng vẫn mạnh mẽ vô song, sâu không lường được.

Đạo vận còn sót lại, dù đã trải qua vô tận năm tháng, vẫn mênh mông như biển cả.

Vừa cảm nhận được đạo vận pháp tắc mênh mông như đại dương kia, tam hoa thập nhị phẩm của La Tuyên bất giác hiện ra, khẽ lay động, điên cuồng hấp thu lực lượng đại đạo pháp tắc còn sót lại trong không gian bia đá.

Hiện tại hắn chủ tu hai đại đạo Sinh và Tử, còn Bàn Cổ tu luyện Lực chi Đại Đạo.

Hai loại đại đạo có khác biệt, nhưng lực lượng đại đạo pháp tắc tồn tại lại là sức mạnh pháp tắc thuần túy nhất, không chứa bất kỳ thuộc tính nào, có thể hấp thu để tăng cường cả hai đại đạo Sinh và Tử!

Nhưng, tâm thần của La Tuyên không đặt vào việc tăng cường đại đạo pháp tắc.

Giờ khắc này, hắn không chỉ cảm nhận được lực lượng đại đạo pháp tắc, mà còn cảm ngộ rõ ràng hơn từ hư ảnh Bàn Cổ một số công pháp Bàn Cổ tu luyện năm xưa, và Lực chi Đại Đạo mà Bàn Cổ chủ tu!

Điều này khiến tâm thần hắn chấn động, vừa cảm thấy bất ngờ, vừa vô cùng vui mừng.

So với công pháp Bàn Cổ tu luyện, cảm ngộ về cảnh giới tu luyện,

cũng như Lực chi Đại Đạo, thì việc tăng cường lực lượng đại đạo pháp tắc có vẻ không đáng kể!

Cứ như vậy, La Tuyên nhanh chóng chìm đắm trong việc cảm ngộ vô vàn diệu dụng của hư ảnh Bàn Cổ, dần dần mất đi khái niệm về thời gian.

Thời gian như thoi đưa, chớp mắt đã ngàn năm.

"Nguyên lai con đường tu luyện lại mênh mông cao xa đến thế!" Trong trạng thái ngộ đạo hoàn toàn không còn tạp niệm, La Tuyên ngồi một mạch cả nghìn năm.

Trong nghìn năm tuế nguyệt, hắn một lòng một dạ tham ngộ muôn vàn diệu dụng mà hư ảnh Bàn Cổ thể hiện ra.

Không biết tự lúc nào, tâm cảnh của hắn đã vượt xa tầng thứ Đại La Kim Tiên.

Cảm ngộ về cảnh giới tu luyện cũng vượt xa Đại La Kim Tiên, e rằng Chuẩn Thánh bình thường cũng không thể sánh bằng!

Quan trọng nhất, La Tuyên đã bỏ ra nghìn năm, cuối cùng từ trong hư ảnh Bàn Cổ, cảm ngộ ra một môn công pháp tu luyện nhục thân hoàn toàn mới, 《Bàn Cổ Thiên Kinh》, và tham ngộ ra một tia chân lý của Lực chi Đại Đạo!

"Bàn Cổ Thiên Kinh không hổ là công pháp chí cao mà Bàn Cổ tu luyện, so với Cửu Chuyển Huyền Công mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!" "Nếu chuyển tu Bàn Cổ Thiên Kinh, e rằng chẳng bao lâu nữa, nhục thân của ta có thể đột phá Đại La Kim Tiên đại viên mãn, đến Chuẩn Thánh cũng không cần bao lâu." "Nhưng, mạnh nhất vẫn là Lực chi Đại Đạo.

Ta vẫn luôn cho rằng Lực chi Đại Đạo là sức mạnh nhục thân, sức mạnh vũ phu, pháp lực, là sức mạnh đến cực hạn.

Không ngờ, Lực chi Đại Đạo chân chính lại bao hàm tất cả các loại ‘lực’ trên thế gian.” “Nơi nào có lực, nơi đó là vô địch!” Sau khi tỉnh lại từ tu luyện, La Tuyên không khỏi cảm thán trong lòng.

Lực chi Đại Đạo không hổ là đại đạo chí cường xếp hạng nhất trong ba nghìn đại đạo.

Vạn pháp thế gian đều có thể tìm thấy ‘lực’, chỉ cần có thể tìm thấy ‘lực’, đó chính là sân nhà của Lực chi Đại Đạo, làm sao có thể không kinh khủng!

Ùng!

Chương 38

La Tuyên vừa mới tỉnh lại.

Không gian bên trong bia đá Thái Nguyên khẽ rung động, từng vòng gợn sóng màu tím nổ tung từ trung tâm bia đá, khuếch tán ra.

Ở giữa những gợn sóng màu tím đó, một điểm sáng màu tím vô cùng rực rỡ, từ xa đến gần, dần dần phóng đại, rơi vào tầm mắt hắn, rồi trong nháy mắt, với tốc độ không thể phản ứng, chui vào giữa mi tâm hắn.

"Thứ gì vậy?" La Tuyên giật mình, đợi đến khi hắn phản ứng lại, những gợn sóng màu tím đã biến mất.

Dường như mọi thứ chưa từng xảy ra!

Chỉ có giữa mi tâm, mơ hồ có cảm giác nóng lên.

Hắn vội vàng nội thị nguyên thần.

Nguyên thần là căn bản của tu sĩ, nếu nguyên thần xảy ra vấn đề, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến việc tu hành sau này.

Khi tâm thần chìm vào nguyên thần, hắn thấy trong nguyên thần đã có thêm một vật toàn thân màu tím, bao quanh bởi ánh sáng tím nhàn nhạt, tựa như một hạt giống, đang xoay tròn, từ từ khắc sâu vào nguyên thần.

"...Hơi thở của Lực chi Đại Đạo, một hạt giống ẩn chứa pháp tắc Lực chi Đại Đạo?" La Tuyên vừa mới tham ngộ ra một tia chân lý của Lực chi Đại Đạo, nên không hề xa lạ với nó.

Hắn vô cùng chắc chắn, thứ ẩn chứa trong hạt giống màu tím này chính là pháp tắc của Lực, mà pháp tắc của Lực ẩn chứa trong đó, còn nhiều hơn gấp đôi so với hai loại pháp tắc Sinh và Tử mà hắn ngưng

luyện từ thiên đạo pháp tắc cộng lại!

Tốc độ dung hợp của hạt giống pháp tắc rất nhanh.

Chỉ trong một thoáng thất thần, hạt giống pháp tắc đã hoàn toàn khắc sâu vào nguyên thần của La Tuyên.

Đợi đến khi hắn hoàn hồn, trong lòng đã sinh ra một cảm giác diệu kỳ không thể tả, phảng phất như mọi sức mạnh trong trời đất đều đang lượn lờ bên cạnh, chỉ cần hắn muốn, mọi sức mạnh xung quanh đều có thể tùy ý điều khiển!

Cảm giác này không phải là ảo giác, mà là sự gia tăng thực lực do hai nghìn đạo pháp tắc của Lực mang lại!

"Vốn tưởng rằng dù tham ngộ ra một tia chân lý của Lực chi Đại Đạo, cũng cần mấy nghìn vạn năm mới có thể ngưng luyện ra pháp tắc của Lực, tu luyện pháp tắc của Lực đến nhập môn.

Không ngờ, Bàn Cổ đại thần lại để lại một hạt giống Lực chi Đại Đạo." "Hạt giống này giúp ta một bước lên trời, trên con đường Lực chi Đại Đạo, trực tiếp ngưng tụ được hai nghìn đạo pháp tắc!" La Tuyên đã không còn là một tân binh tu luyện.

Sau khi thành quả vị Đại La Kim Tiên, hắn biết rằng, sau Đại La Kim Tiên, ngoài tu vi, pháp tắc cũng là trọng điểm của tu luyện.

Quyết định thực lực chân chính của một tu sĩ, cũng chính là tu vi và pháp tắc!

Giữa các loại pháp tắc không có phân chia chi tiết, nhưng cũng có mạnh yếu khác biệt.

Đại đạo xếp hạng sau sẽ yếu hơn đại đạo xếp hạng trước một chút, người ngưng tụ được số lượng pháp tắc nhiều hơn cũng sẽ mạnh hơn một chút.

Thông thường, người mới thành Đại La, ngưng tụ được mười đạo pháp tắc là bình thường.

Ngưng tụ được từ mười đạo trở lên, trong vòng một trăm đạo pháp tắc, có thể được xem là thiên tư tuyệt đỉnh.

Nếu có thể ngưng tụ được ba nghìn đạo pháp tắc, thì dùng pháp tắc để thành Chuẩn Thánh cũng không thành vấn đề!

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, ở cảnh giới Đại La Kim Tiên ngưng tụ được một nghìn đạo pháp tắc có lẽ có, ngưng tụ được hai nghìn đạo pháp tắc có lẽ cũng có, nhưng dùng pháp tắc để thành Chuẩn Thánh, đến nay chưa có một ai!

Hiện tại, tu vi nguyên thần của La Tuyên mới đột phá Đại La không lâu, nhưng đã sở hữu ba nghìn đại đạo pháp tắc.

Mặc dù ba nghìn đại đạo pháp tắc này là do ba loại đại đạo pháp tắc cộng lại, nhưng cũng đủ để kiêu ngạo trước bất kỳ tu sĩ Đại La Kim Tiên nào!

"Nếu giao thủ với Hỏa Lân đạo nhân lần nữa, chỉ riêng hai nghìn đạo pháp tắc của Lực đã đủ để giơ tay nhấc chân trấn áp hắn!" La Tuyên cảm nhận pháp tắc của Lực mạnh mẽ và dồi dào trong nguyên thần, trong lòng vui như hoa nở.

Hạt giống pháp tắc của Lực chi Đại Đạo này tuyệt đối là một thu hoạch bất ngờ to lớn!

"Ồ, Sinh Tử nhị đạo cũng tăng lên không ít, tu vi hình như cũng đã đột phá rồi!" Lúc này, hắn mới chú ý, hai đạo Sinh và Tử của mình, mỗi loại đều tăng thêm hai trăm đạo pháp tắc, tu vi nguyên thần cũng trong lúc tham ngộ bia đá Thái Nguyên, không biết tự lúc nào đã tiến thêm một bước, đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Bia đá Thái Nguyên là do Bàn Cổ đại thần để lại, bên trong ẩn

chứa vô cùng tạo hóa.

Không chỉ có lực lượng đại đạo pháp tắc nồng đậm, mà còn có tiên khí dồi dào gấp trăm lần so với tiên đảo bên ngoài!

Trong nghìn năm, pháp tắc của Sinh Tử nhị đạo và tu vi nguyên thần cùng lúc được nâng cao, cũng là chuyện nước chảy thành sông.

"Tiếp theo nên đi xem Doanh Châu Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo." La Tuyên trong lòng có chút mong đợi.

Thái Nguyên Tiên Đảo chỉ có bia đá Thái Nguyên là trọng bảo.

Doanh Châu và Phương Trượng được tách ra từ Thái Nguyên Tiên Đảo, chắc chắn có nhiều bảo vật hơn, mỗi một hòn đều không thua kém Bồng Lai.

Thu hoạch gấp hai lần so với của Đông Vương Công, sẽ là thu hoạch lớn đến mức nào đây?

Vừa nghĩ đến đây, tâm thần hắn rút khỏi bia đá Thái Nguyên, hoạt động tay chân đã nghìn năm không động đậy, giơ tay đánh một luồng tiên lực bàng bạc vào bia đá Doanh Châu.

Ùng!

Bia đá Doanh Châu khẽ rung động, năng lượng gợn sóng lưu chuyển.

Một cánh cửa hư không từ trên bia đá Doanh Châu từ từ hiện ra, giống hệt như cánh cửa hư không lối vào Thái Nguyên Tiên Đảo ban đầu.

La Tuyên đã luyện hóa bốn tấm bia đá, sớm đã hoàn mỹ nắm giữ toàn bộ Doanh Châu Tiên Đảo.

Việc tiến vào Doanh Châu Tiên Đảo tự nhiên sẽ không có bất kỳ bất ngờ nào.

Không chút do dự, hắn bước vào cánh cửa hư không thông đến Doanh Châu.

"Hít!

Không hổ là Doanh Châu Tiên Đảo, một trong ba đại tiên đảo.

Tiên khí nồng đậm, so với Thái Nguyên Tiên Đảo cũng không hề thua kém, đều mạnh hơn Kim Ngao Đảo gấp trăm lần không chỉ!" Vừa đặt chân vào Doanh Châu Tiên Đảo, La Tuyên hít một hơi, lập tức cảm thấy một luồng hương thơm xộc vào mũi, xen lẫn với tiên khí vô cùng nồng đậm tinh thuần, tràn vào miệng mũi.

Trong một thoáng, thần hồn dường như cũng nhẹ đi rất nhiều.

Hắn định thần nhìn khung cảnh xung quanh.

Có lẽ trận chiến năm xưa quá kinh khủng, Doanh Châu và Phương Trượng đều bị đánh nứt ra trực tiếp.

Trong Thái Nguyên Tiên Đảo còn sót lại rất nhiều dấu vết chiến đấu, khắp nơi có thể thấy những thung lũng, khe nứt lớn, mảnh vỡ linh bảo vô số.

Ngược lại, Doanh Châu Tiên Đảo lại hiện ra một cảnh tượng tiên cảnh yên bình.

Bầu trời trong xanh và sáng sủa hơn Thái Nguyên Tiên Đảo, trên mặt đất cũng không có dấu vết phá hoại rõ ràng.

Điểm tương đồng duy nhất là, cũng có vô số tiên dược, tiên thảo, tiên thụ có niên đại vô cùng lâu đời, không có bất kỳ cỏ dại nào.

Trong môi trường tiên khí dồi dào như vậy, dù cho nhiều cây cỏ chỉ là cây cỏ bình thường, bị tiên khí gột rửa vô số năm tháng, e rằng cũng đã biến thành tiên dược, tiên thảo.

Giữa non xanh nước biếc.

Chương 39

Tiên hạc thong dong kêu vang, giống như một đám mây trắng như tuyết, lướt qua hư không, đáp xuống bên dòng nước biếc giữa núi, uống dòng suối trong.

Bên cạnh có đủ loại kỳ trân dị thú không thấy được ở thế giới Hồng Hoang, cũng đang uống nước, vui đùa bên dòng suối trong.

Cảnh tượng này phối hợp với cầu vồng vắt ngang núi non sông nước, quả thật là một bức tranh tiên cảnh mỹ lệ vô cùng!

Đối với điều này, La Tuyên không có bất kỳ bất ngờ nào, ở Thái Nguyên Tiên Đảo hắn cũng đã thấy một số cảnh sắc không thua kém.

Tâm tư của hắn trực tiếp đặt vào việc tìm kiếm bảo vật.

Thần hồn mạnh mẽ của Đại La Kim Tiên trung kỳ, lấy vị trí đứng làm trung tâm, lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Không lâu sau, trong vòng nghìn vạn dặm xung quanh, từng đạo bảo quang đều không chút che đậy, bị bao trùm trong cảm ứng thần thức của hắn.

“Tiên thiên linh bảo?

Tiên dược nghìn vạn ức năm?

Tiên thạch có thể luyện chế linh bảo đỉnh cao?” “Thu!

Thu!

Thu!” Mặc dù ở Thái Nguyên Tiên Đảo đã thu hoạch được hơn năm trăm kiện tiên thiên linh bảo, kỳ trân dị thảo, tiên dược, thần thạch còn thu hoạch được nhiều không đếm xuể, gần như thu đến mỏi tay.

Nhưng La Tuyên vẫn vui vẻ không biết mệt.

Nơi hắn đi qua, bất kể là linh bảo tiên dược, thần thạch tiên thảo, phàm là thứ có ích với hắn, một thứ cũng không bỏ qua!

La Tuyên là đệ tử Thánh nhân, nhục thân và nguyên thần đều ở cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Những thứ hắn có thể lọt vào mắt, tự nhiên không phải là phàm phẩm.

Bất kể là tiên dược tiên thảo, thần thức linh bảo, tùy ý một thứ nào đặt ra bên ngoài, cũng đủ để khiến Đại La Kim Tiên tranh giành đến vỡ đầu!

Những bảo vật quý giá như vậy, bình thường làm gì có cơ hội có được.

Lần này giống như mở ra chiếc hộp Pandora, có thể nói vừa được kho báu, vừa được tận hưởng cảm giác thu bảo vật đến mỏi tay, trong lòng sảng khoái không gì sánh bằng!

"E rằng sáu vị Thánh nhân cũng chưa ai từng thấy nhiều bảo vật như vậy một lúc đâu nhỉ?" La Tuyên trên đường đi vui đến không khép được miệng, đợi đến khi xung quanh không còn cảm ứng được bảo quang, hắn mới đột nhiên quay đầu lại, phát hiện mình đã gần như lùng sục khắp Doanh Châu Tiên Đảo.

Nơi duy nhất chưa lục soát, chỉ còn lại ngọn tiên sơn ở trung tâm Doanh Châu Tiên Đảo.

Ngọn tiên sơn đó, tuy hắn chưa lên, nhưng có thể cảm ứng được bảo quang vô cùng nồng đậm, gần như đã hội tụ thành một vùng mây lành nhuộm đỏ nửa bầu trời trên đỉnh núi!

"...Tiên thiên linh căn?" La Tuyên nhìn lên tiên sơn, thứ đập vào mắt là từ chân núi đến đỉnh núi, mọc đầy một loại tiên thụ trông giống

cây mận, nhưng vẻ ngoài mạnh hơn cây mận gấp nghìn trăm lần, trên đó treo đầy linh quả.

Với nhãn lực của hắn, liếc mắt một cái có thể nhận ra, những linh quả này, mỗi một quả ẩn chứa năng lượng không kém gì một cây tiên dược vạn năm!

Trong đó, có một cây thân cây cao vút, tán cây che kín cả đỉnh núi, đâm thẳng lên mây xanh chín tầng, linh quả treo trên đó mỗi một quả đều có năng lượng tinh thuần như Hoàng Huyết Thảo!!!

E rằng Bàn Đào và Nhân Sâm Quả trong truyền thuyết cũng không bằng như vậy đâu nhỉ?

"Lấy mận làm quả, lại là tiên thiên linh căn, mỗi một quả năng lượng dồi dào như vậy." "Chẳng lẽ là Hoàng Trung Lý, một trong thập đại tiên thiên linh căn trong truyền thuyết?" Người đời truyền rằng thế giới Hồng Hoang có mười đại tiên thiên linh căn, là những linh căn tối cao của thế gian, mỗi một cây đều vô cùng quý giá, càng có vô cùng diệu dụng.

Bất kỳ tu sĩ nào có được một trong số chúng, đều có thể nhận được cơ duyên vô thượng, tăng cường đáng kể nội tình của bản thân.

Cũng giống như ba đại tiên đảo, vô số năm tháng qua, cũng có vô số cường giả tìm kiếm mười đại tiên thiên linh căn.

Nhưng người có được lại rất ít!

Hiện tại những chủ nhân đã biết của mười đại tiên thiên linh căn, chỉ có Trấn Nguyên Tử, Nữ Oa, Đế Tuấn, Thái Nhất, Thường Hi, Hi Hòa vài vị Chuẩn Thánh đại năng.

Trấn Nguyên Tử có cây Nhân Sâm Quả.

Nữ Oa có dây Hồ Lô Đằng, khi thành đạo, đã dùng Hồ Lô Đằng tạo người chứng đạo thành Thánh, chỉ đáng tiếc, những quả hồ lô trên

đó đều bị các cường giả khác chia nhau.

Còn Đế Tuấn và Thái Nhất, thì sinh ra đã có một trong mười đại tiên thiên linh căn là cây Phù Tang.

Thường Hi và Hi Hòa cũng tương tự như vậy.

Khi sinh ra trên Thái Âm Tinh, liền có một trong mười đại tiên thiên linh căn là cây Nguyệt Quế.

Truyền rằng, khi các nàng giáng sinh, Thái Âm Tinh trống trải tự sinh ra vạn nghìn cây nguyệt quế, nở ra một biển hoa nguyệt quế, ức vạn năm không tàn!

Ngoài những linh căn trong tay vài vị Chuẩn Thánh đại năng, những linh căn còn lại trong mười đại tiên thiên linh căn vẫn chưa biết tung tích.

La Tuyên không ngờ rằng, Hoàng Trung Lý, một trong mười đại linh căn, lại mọc ở Doanh Châu Tiên Đảo!

"Phát tài rồi!

Chỉ riêng Doanh Châu Tiên Đảo, mà Doanh Châu Tiên Đảo còn chưa tìm kiếm kỹ lưỡng, đã có thu hoạch như vậy, quả thật không uổng công ta để Hỏa Lân đạo nhân 'nãi' ta một đường!" Hoàng Trung Lý, một trong mười đại tiên thiên linh căn.

Dù cho trung tâm Doanh Châu Tiên Đảo chỉ có một chí bảo như vậy, La Tuyên cũng cảm thấy vô cùng hài lòng.

Hắn cảm thấy từ sau khi ép Hỏa Lân đạo nhân 'nãi' một phát, cả người hắn như được hoàng đế châu Âu nhập vào.

Đầu tiên là có được Thái Nguyên Tiên Đảo, cùng với quyền kiểm soát toàn bộ ba đại tiên đảo và truyền thừa của Bàn Cổ đại thần.

Lại được mấy trăm tiên thiên linh bảo, mảnh vỡ Hỗn Độn linh

bảo, vô số tiên dược và các bảo vật không đếm xuể.

Hiện tại lại được một cây, xếp vào hàng mười đại tiên thiên linh căn đỉnh cao, trong lòng sao có thể chỉ một chữ 'sướng' là đủ diễn tả!

Sau khi nhìn thấy Hoàng Trung Lý, La Tuyên đi đường cũng nhẹ bẫng, đến nỗi khi lên đến đỉnh núi, cũng không biết mình đi lên như thế nào.

Giờ phút này, hắn giống như một người ở kiếp trước trong túi không có nổi mười đồng, đột nhiên trúng số trở thành tỷ phú, quả thực có cảm giác không thật.

"Hả?

Kia là... một hồ tiên dịch hội tụ từ tiên khí?" "Không!

Không phải tiên khí bình thường, phẩm chất cao hơn tiên khí bình thường ít nhất trăm lần!" La Tuyên lên đến đỉnh núi, trong tầm mắt ngoài Hoàng Trung Lý, lại thấy một cái hồ rộng cả trăm vạn dặm, trong hồ kinh ngạc toàn là tiên dịch tinh thuần hơn cả tiên khí.

"Chẳng trách nơi này có thể dựng dục ra Hoàng Trung Lý!" Suy nghĩ một chút, mười đại tiên thiên linh căn khi sinh ra, ắt có điểm bất phàm.

Nơi này sinh ra Hoàng Trung Lý, có một hồ tiên dịch, cũng có thể lý giải được.

Chỉ là rất nhanh, hắn phát hiện, trung tâm hồ tiên dịch đó có một luồng tử quang mờ ảo.

Trong luồng tử quang đó, tỏa ra một loại dao động huyền diệu khó hiểu, rất giống linh căn, lại rất giống linh bảo!

Chương 40

"Một cây sen tím?

Hoa nở mười hai phẩm?" "Đạo vận trên đó... có chút giống sức mạnh Sinh Tử, lại tựa như sức mạnh Âm Dương, có hình ảnh sinh tử ảo diệt, lại có hình ảnh tái sinh, tuần hoàn lặp lại, sinh tử luân chuyển, sinh sôi không ngừng, là sức mạnh của pháp tắc Luân Hồi!" "Thập nhị phẩm tử liên, lại có pháp tắc Luân Hồi, là Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong truyền thuyết!" La Tuyên sau một lúc suy nghĩ, hồi tưởng lại, lập tức đồng tử co rút, hô hấp cũng không khỏi nặng nề.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Đó là chí bảo có liên quan đến Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm!

Truyền rằng năm xưa sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, Hỗn Độn chí bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bàn Cổ Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm trong tay người, đều vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ lưu lạc khắp nơi trong Hồng Hoang.

Trong đó, Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm có nhiều mảnh vỡ nhất thất lạc trong thế giới Hồng Hoang, có đến mấy chục kiện.

Truyền rằng thân sen của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành cực phẩm tiên thiên linh bảo Thí Thần Thương, rơi vào tay Ma Tổ La Hầu, cuối Long Hán đại kiếp, cùng La Hầu tàn sát vô số sinh linh tiên thiên tam tộc, càng dính máu của hai vị Hỗn Độn Thần Ma Càn Khôn và Âm Dương.

Đài sen hóa thành cực phẩm tiên thiên linh bảo Càn Khôn Đỉnh, khi Tử Tiêu Cung giảng đạo, được Đạo Tổ Hồng Quân ban cho Nữ Oa Thánh nhân.

Bốn phiến lá sen hóa thành tứ phương kỳ: Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Bốn lá cờ báu, mỗi lá đều là thượng phẩm tiên thiên linh bảo, hợp lại một chỗ, cũng có uy lực của cực phẩm tiên thiên linh bảo!

Ngoài ra, còn có năm hạt sen, hóa thành năm tòa liên đài: Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên!

Năm tòa liên đài này cũng đều là cực phẩm tiên thiên linh bảo, là linh bảo phòng ngự vô song, chỉ riêng lực phòng ngự đã có thể sánh ngang với tiên thiên chí bảo!

Trong năm tòa liên đài.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên vốn ở trong tay Tam Thanh, sau khi Tam Thanh phân gia, Tịnh Thế Bạch Liên vô cớ vỡ nát, biến thành Biển Quải, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm ba món linh bảo, lần lượt được Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên sở hữu.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cũng ở trong tay Thánh nhân, sau ba lần giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, khi thu đồ đệ phân bảo vật, đã ban cho Tây Phương Thánh nhân Chuẩn Đề.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên thì ở trong tay Chuẩn Thánh đại năng Minh Hà.

Năm tòa liên đài, ba tòa đã có tung tích, không ở trong tay Chuẩn Thánh đại năng thì cũng ở trong tay Thánh nhân.

Chỉ có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, đến nay vẫn chưa có tung tích.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cũng từng lóe lên trong tay Ma Tổ La Hầu, nhưng Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, thì từ sau khi khai thiên, chưa từng xuất hiện!

"Luyện hóa!

Trọng bảo như vậy, phải luyện hóa!" La Tuyên hít sâu một hơi, liếc nhìn những cây sen sinh tử lay động trong hồ tiên dịch, ánh mắt cuối cùng khóa chặt vào Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên ở trung tâm, đánh ra một luồng tiên lực bàng bạc, hút Luân Hồi Tử Liên vào tay.

Không để ý đến sự sơ sài bên bờ hồ tiên, hắn trực tiếp ngồi xếp bằng trên bãi cỏ thơm ngát, bắt đầu luyện hóa Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Theo thần thức và tiên lực tràn vào đài sen màu tím, từng đạo tử quang tỏa ra, lực lượng pháp tắc Luân Hồi nồng đậm, lấy đài sen làm trung tâm, khuếch tán ra, trong nháy mắt bao bọc lấy thân thể La Tuyên.

Càng có một luồng pháp tắc Luân Hồi, tràn vào nguyên thần, gột rửa nguyên thần và thần hồn.

La Tuyên lập tức tiến vào một trạng thái vô cùng huyền diệu.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên ẩn chứa bản nguyên của Luân Hồi đại đạo, ẩn giấu vô vàn ảo diệu.

Khi La Tuyên luyện hóa Luân Hồi Tử Liên, lực lượng pháp tắc Luân Hồi trong Luân Hồi Tử Liên cũng đang phản bổ cho La Tuyên, gột rửa thần hồn và nguyên thần của hắn.

Từng tia pháp tắc Luân Hồi, bao bọc lấy cả người hắn, thuận theo thần thức tràn vào nguyên thần.

Dần dần trong nguyên thần, khắc ra một dấu ấn pháp tắc Luân

Hồi!

Thần thức của hắn cũng từ từ luyện hóa bản nguyên của Luân Hồi Tử Liên, đem dấu ấn thần thức khắc vào trong Luân Hồi Tử Liên.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên vừa là tiên thiên linh căn đỉnh cao nhất, cũng có thể sánh với cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Chỉ là bên trong đài sen, chỉ có một đoàn bản nguyên Luân Hồi đại đạo, chứ không có tiên thiên cấm chế như các linh bảo khác.

Vì vậy, khi dấu ấn thần thức của La Tuyên khắc vào bản nguyên tử liên, hắn đã luyện hóa được Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên!

Nhưng sau khi luyện hóa Luân Hồi Tử Liên, hắn không tỉnh lại, vẫn ngâm thần thức trong bản nguyên tử liên, cảm ngộ hấp thu bản nguyên Luân Hồi đại đạo trong đó.

Luân Hồi đại đạo trong ba nghìn đại đạo, xếp hạng còn cao hơn Sinh mệnh đại đạo và Tử vong đại đạo, đủ để đứng trong top mười!

Đại đạo đỉnh cao như vậy, uy lực tự nhiên phi phàm.

Dù La Tuyên lĩnh ngộ Lực chi Đại Đạo, và được Bàn Cổ đại thần để lại truyền thừa, một hạt giống Lực chi Đại Đạo, một lần ngưng luyện ra hai nghìn đạo pháp tắc của Lực, hắn cũng sẽ không xem nhẹ Luân Hồi đại đạo.

Lĩnh ngộ đại đạo pháp tắc càng nhiều, thực lực bản thân tu sĩ cũng sẽ càng mạnh.

Sức mạnh của nhiều loại đại đạo pháp tắc chồng chất lên nhau, không hề đơn giản như một cộng một bằng hai.

Thậm chí, mười đạo pháp tắc của hai loại đại đạo chồng chất, so với năm mươi đạo pháp tắc của một loại đại đạo có thứ hạng tương đương, uy lực bộc phát ra còn mạnh hơn rất nhiều!

Thời gian như bóng câu qua cửa.

La Tuyên chìm đắm trong sự huyền diệu của Luân Hồi đại đạo, chớp mắt đã qua nghìn năm tuế nguyệt.

Trong nghìn năm tuế nguyệt, hắn bất động, luôn giữ vững tâm thần, thiên nhân hợp nhất, chìm đắm trong việc cảm ngộ Luân Hồi đại đạo, và ngưng luyện pháp tắc Luân Hồi.

Khi nghìn năm qua đi, dưới sự gia tăng của tốc độ cảm ngộ đại đạo gấp mười vạn lần, hắn cơ bản đã hoàn toàn hấp thu pháp tắc Luân Hồi trong Luân Hồi Tử Liên.

Dấu ấn pháp tắc Luân Hồi trong nguyên thần, tử quang lấp lánh, rực rỡ chói mắt.

Số lượng pháp tắc Luân Hồi trong đó cũng vượt xa pháp tắc của hai đạo Sinh, Tử, chỉ đứng sau pháp tắc của Lực chi Đại Đạo, đạt đến trọn vẹn một nghìn đạo!

"Hai nghìn đạo pháp tắc của Lực, một nghìn đạo pháp tắc Luân Hồi, pháp tắc Sinh Tử mỗi loại năm trăm, nhiều pháp tắc chồng chất như vậy, với tu vi hiện tại của ta, dù không dùng đến Ngũ Hành Kích và Luân Hồi Tử Liên, e rằng cũng đủ để sánh ngang thậm chí vượt qua những cường giả Đại La Kim Tiên lâu năm đỉnh cao nhất rồi nhỉ!" La Tuyên cảm nhận đại đạo pháp tắc vô cùng mạnh mẽ trong nguyên thần, cùng với tiên lực bàng bạc trong cơ thể, sự hài lòng trong lòng tự nhiên sinh ra.

Hắn đến thế giới Hồng Hoang, chưa đến ba nghìn năm.

Nhìn khắp Hồng Hoang, những Đại La Kim Tiên khác, ai nấy đều tu luyện hơn nghìn vạn năm.

Có thể chỉ trong ba nghìn năm, đạt được thành tựu, sánh ngang thậm chí vượt qua công sức khổ luyện nghìn vạn năm của những

cường giả Đại La Kim Tiên tiền bối, thành tựu như vậy tuyệt đối có thể gọi là trước nay chưa từng có!

"Chỉ không biết, ta và cảnh giới Chuẩn Thánh có bao nhiêu chênh lệch?" La Tuyên trong đầu đột nhiên nảy ra ý nghĩ như vậy, ngay sau đó lại cười lắc đầu: "Chuẩn Thánh vượt qua thiên tai địa nạn, nhảy ra khỏi ngũ hành lục đạo, sở hữu vĩ lực vượt qua dòng sông thời không!

Cảnh giới như vậy, đối với ta mà nói, vẫn còn một khoảng cách không nhỏ." "Nhưng... dù không phải là đối thủ của cường giả Chuẩn Thánh, có Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong tay, cường giả Chuẩn Thánh cũng không làm gì được ta!" Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên là cực phẩm tiên thiên linh bảo, lực phòng ngự sánh ngang với tiên thiên chí bảo, phòng ngự thực sự vô song.

Trừ khi là cường giả như Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc có tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, nếu không, không có tiên thiên chí bảo trong tay, dù tu vi vượt qua một đại cảnh giới như Chuẩn Thánh đại năng, cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên! ...

Chương 41

Trong lúc La Tuyên đang luyện hóa Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, và đang cẩn thận cảm nhận tu vi bản thân, thích ứng với sức mạnh hoàn toàn mới.

Tại Kim Ngao Đảo, Đông Hải, trong Bích Du Cung.

Thông Thiên đang tham ngộ đại đạo, đột nhiên nhận ra một chút khác thường, đột ngột mở mắt.

"Khí vận Tiệt giáo của ta lại tăng vọt một đoạn, gần đây, ta hình như không thu nhận đệ tử, cũng không làm chuyện gì cả?

Chẳng lẽ lại là La Tuyên?" Mặc dù hiện tại khí vận Tiệt giáo gần một nửa đều chảy về phía La Tuyên, nhưng Thông Thiên là Thánh nhân, chủ của toàn bộ Tiệt giáo, cùng khí vận Tiệt giáo có liên quan mật thiết, tự nhiên có thể cảm ứng được sự thay đổi của khí vận Tiệt giáo.

Ngược lại La Tuyên, tu vi còn nông cạn, mang trên mình một nửa khí vận Tiệt giáo, đến nay vẫn không biết.

"Lần này khí vận tăng không hề ít hơn so với lúc La Tuyên được Ngũ Hành Kích, thậm chí còn nhiều hơn một chút.

Chẳng lẽ La Tuyên lại được một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo mạnh hơn?" Khí vận Tiệt giáo tăng vọt, Thông Thiên đầu tiên nghĩ đến La Tuyên.

Hoặc là La Tuyên tu vi có đột phá lớn, thành vị Chuẩn Thánh, hoặc là La Tuyên lại được cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Cảnh giới Chuẩn Thánh khó khăn đến mức nào, Thông Thiên rõ hơn ai hết.

Nhìn khắp Hồng Hoang hiện nay, sinh linh có đến vạn ức, Chuẩn Thánh cũng chỉ có hơn hai mươi người, khó khăn đến mức nào!

Dù rất coi trọng La Tuyên, hắn cũng không cho rằng La Tuyên có thể trong hai nghìn năm ngắn ngủi ra ngoài, thành Chuẩn Thánh.

Như vậy, chỉ có một khả năng, La Tuyên lại được một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo mạnh hơn Ngũ Hành Kích một chút!

"Vận khí của tiểu tử này quả thật ngày càng tốt!" Thông Thiên nghĩ đến việc La Tuyên lại được một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, không khỏi cảm thán: "Thế giới Hồng Hoang tổng cộng cũng chỉ có bấy nhiêu cực phẩm tiên thiên linh bảo, trong đó đa số đã có chủ, vô chủ thì ít lại càng ít, tung tích cũng gần như không có." "Bao nhiêu đại năng khổ tìm cực phẩm tiên thiên linh bảo không được, La Tuyên tiểu tử lại tìm được hai kiện!" "Nếu tin này truyền ra ngoài, nói La Tuyên là con cưng của đại đạo, được đại đạo ưu ái, e rằng cũng không ai nghi ngờ đâu nhỉ?" Trong thế giới Hồng Hoang, tiên thiên chí bảo chỉ có ba kiện.

Bỏ qua ba kiện tiên thiên chí bảo hiếm có đó không nói, cực phẩm tiên thiên linh bảo là linh bảo đỉnh cao nhất.

Những Thánh nhân như Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, linh bảo mạnh nhất trong tay cũng chỉ là cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Những Chuẩn Thánh đại năng kia, phần lớn còn đang dùng thượng phẩm tiên thiên linh bảo!

Còn La Tuyên thì sao?

Mới chỉ là tu vi Đại La Kim Tiên, trong tay đã nắm giữ hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo!

Cơ duyên khí vận như vậy, đừng nói Chuẩn Thánh sẽ đỏ mắt, ngay cả sư tôn thân là Thánh nhân tôn quý như hắn, cũng không khỏi sinh lòng ngưỡng mộ!

"May mà tiểu tử này là đệ tử Tiệt giáo của ta, lợi ích nó nhận được càng nhiều, tu vi thực lực tăng càng nhiều, đối với Tiệt giáo của ta càng là chuyện tốt!" Thông Thiên hiện tại càng ngày càng cảm thấy, khi thành Thánh lập giáo, một tia thiên cơ cảm ngộ được trong cõi u minh chính là La Tuyên.

Sau khi thu La Tuyên nhập môn, có lẽ, một tia thiên cơ đó đã bị Tiệt giáo nắm giữ!

Nghĩ đến đây, hắn hơi trầm ngâm, nghĩ đến sự đặc biệt của La Tuyên, không khỏi hướng về phía Đông Hải trầm ngâm nói: "Đồ nhi La Tuyên của ta, được đại đạo khí vận ưu ái sâu sắc, phúc duyên vô song, chuyến đi này chắc chắn sẽ có thu hoạch lớn hơn nữa!" ...

"Hử?" Tại Bích Du Cung xa xôi, sau khi Thông Thiên trầm ngâm chúc phúc cho La Tuyên một câu.

Ở nơi sâu trong Đông Hải, bên bờ hồ tiên dịch của Doanh Châu Tiên Đảo, La Tuyên đột nhiên trợn mắt, trong cảm ứng thần thức, nơi hắn vừa hái Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, dường như lại xuất hiện thêm một đạo bảo quang.

Thần thức lập tức bao trùm khu vực đó, thâm nhập vào đáy hồ tiên dịch.

"Hơi thở của Hỗn Độn Thần Ma!" La Tuyên sắc mặt hơi nghiêm lại.

Chuyện liên quan đến Hỗn Độn Thần Ma, hắn không dám sơ suất.

Ngay lập tức tế ra Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên vừa luyện hóa, dùng tử liên hộ thể, rẽ hồ tiên dịch trước mắt, lao xuống đáy hồ.

Ùng!

Dường như cảm nhận được sự tiếp cận của hắn.

Một luồng khí tức tràn ngập uy nghiêm, tôn quý, bá đạo, cường thế, tang thương lại mênh mông, đột nhiên cuốn tới, giống như có ý thức, bài xích sự tiếp cận của La Tuyên.

Khí thế này mạnh mẽ, không hề yếu hơn Chuẩn Thánh!

Nếu là Đại La Kim Tiên bình thường tiếp cận, dù là tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, bất ngờ không kịp phòng bị, e rằng cũng sẽ bị luồng khí tức này đè bẹp ngay tại chỗ, thần hồn vỡ nát!

May mà La Tuyên cẩn thận, dùng Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hộ thể, nên không bị ảnh hưởng.

Định thần nhìn lại, chỉ thấy trong bùn đất dưới đáy hồ, một khối huyết nhục nhỏ lưu chuyển tử quang nồng đậm, trên đó phủ đầy những đường vân màu tím, vì Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên bị hái đi, nên đã lộ ra ngoài.

"Pháp tắc Luân Hồi!

Chẳng lẽ là huyết nhục của Luân Hồi Thần Ma?" La Tuyên trong lòng khẽ động, dùng tiên lực nhẹ nhàng gạt đi bùn đất trên huyết nhục.

Lập tức, một trái tim đường kính đến trăm mét, long lanh như ngọc, chảy ra từng giọt tiên huyết màu tím, xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Trái tim của Hỗn Độn Thần Ma!

Dưới Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, kinh ngạc lại ẩn giấu một trái tim của Hỗn Độn Thần Ma!

Nhìn dáng vẻ, bên trong dường như vẫn còn lưu lại không ít tinh

huyết của Hỗn Độn Thần Ma!

Giờ khắc này, La Tuyên nín thở, tim dường như cũng ngừng đập.

Trái tim của Hỗn Độn Thần Ma!

Dưới đáy hồ tiên có một trái tim ẩn chứa tinh huyết của Hỗn Độn Thần Ma, mà những tinh huyết này đều là tâm đầu tinh huyết!!!

"Truyền rằng năm xưa Bàn Cổ đại thần vẫn lạc, mười hai giọt tâm đầu huyết rơi vào hồ máu trong thần điện Bàn Cổ ở Bất Chu Sơn, dựng dục ra mười hai Tổ Vu.

Trái tim của Luân Hồi Thần Ma này, tâm đầu tinh huyết đâu chỉ mười hai giọt, e rằng trăm giọt cũng còn nhiều hơn!" "Luân Hồi Thần Ma không bằng Bàn Cổ đại thần, năng lượng của trái tim này bị Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hấp thu không ít, tinh huyết còn lại, hắn cũng đủ để nhục thân của ta thành Chuẩn Thánh rồi nhỉ?" Bất kể là tu sĩ Hồng Hoang hay Hỗn Độn Thần Ma, tâm đầu tinh huyết đều là tinh huyết tinh thuần và mạnh mẽ nhất.

Mười hai giọt tâm đầu tinh huyết của Bàn Cổ dựng dục ra mười hai Tổ Vu, trăm giọt tâm đầu tinh huyết của Luân Hồi Thần Ma, cũng đủ để nhục thân thành Chuẩn Thánh, thậm chí, ở cảnh giới Chuẩn Thánh còn có thể tăng lên một đoạn lớn!

Nhưng, năng lượng của trái tim Thần Ma lớn như vậy, so với Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn, tại sao trước đây hắn không phát hiện?

"Không lẽ lại có ai đó chúc phúc cho ta rồi sao?

Đại sư huynh?

Sư tôn?" La Tuyên trong kinh hỉ, cũng có chút nghi ngờ.

Nhưng hắn không nghĩ nhiều, bất kể là ai chúc phúc, cuối cùng

cũng là hắn được lợi, lợi ích to lớn.

Thế là đủ rồi!

Hắn không vội luyện hóa tinh huyết của Hỗn Độn Thần Ma.

Chương 42

Luyện hóa tinh huyết của Thần Ma ở Doanh Châu Tiên Đảo, hiển nhiên không bằng trở về Thái Nguyên Tiên Đảo, dưới bia đá Thái Nguyên hiệu quả sẽ tốt hơn.

Hơn nữa, trong bia đá Thái Nguyên ẩn chứa một tia ý chí, hoặc là thần uy của Bàn Cổ.

Nếu trái tim của Luân Hồi Thần Ma có vấn đề, dưới thần uy của Bàn Cổ đại thần, cũng sẽ an toàn hơn một chút.

Hỗn Độn Thần Ma năm xưa, toàn bộ đều là tồn tại siêu thoát Thiên Đạo.

Cường giả bậc đó, sớm đã đạt đến bất tử bất diệt thực sự, quỷ mới biết trong trái tim kia, có còn sót lại ý chí của Luân Hồi Thần Ma hay không!

"Thu hoạch lần này đã đủ nhiều rồi.

Phương Trượng Tiên Đảo cứ để đó trước, tiêu hóa hết những thu hoạch trong tay này, sau đó đi cũng không muộn.

Dù sao ta đã luyện hóa hạt nhân trận pháp của tiên đảo, ngoài ta ra, dù là Thánh nhân cũng không thể tùy ý xông vào." "Dù có người phát hiện, ta cũng có thể cảm ứng được ngay lập tức." La Tuyên hít sâu một hơi, không tiếp tục đến Phương Trượng Tiên Đảo lục soát bảo vật.

Không phải là không muốn, mà là hắn phát hiện, hai đợt thu hoạch ở Thái Nguyên Tiên Đảo và Doanh Châu Tiên Đảo, lớn đến mức vượt xa tưởng tượng, mang lại cú sốc quá lớn, khiến đạo tâm có chút dao động.

Thu hoạch ở Doanh Châu Tiên Đảo đã lớn như vậy, thu hoạch ở Phương Trượng Tiên Đảo không có lý do gì lại nhỏ.

Dù trong tay đã có bia đá Thái Nguyên, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Hoàng Trung Lý, trái tim của Luân Hồi Thần Ma và vô số trọng bảo khác, trong lòng cũng đã có không ít chuẩn bị, nhưng nếu gặp lại bảo vật cùng cấp, e rằng sẽ ảnh hưởng đến tâm tư.

Bảo vật trên tiên đảo, thực sự quá nhiều quá quý giá, vượt xa tưởng tượng của hắn!

"Chẳng trách thế gian đều truyền rằng, trong ba đại tiên đảo, có được bất kỳ một hòn nào, đều có thể nhận được truyền thừa vô thượng, lấy đó làm nền tảng, khai sáng một đại giáo vô thượng." "Cũng chẳng trách Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cùng là do tiên thiên chí dương chí âm chi khí thành đạo, nhưng tu vi của Đông Vương Công lại vượt xa Tây Vương Mẫu, cao hơn hẳn một tiểu cảnh giới, còn sáng lập ra Bồng Lai Tiên Đình gần như có thể tranh phong với Vu Yêu nhị tộc." "Nếu ta bằng lòng lập ra một giáo, e rằng chẳng bao lâu, cũng có thể đạt đến trình độ của Bồng Lai, thậm chí vượt qua Bồng Lai Tiên Đình!" La Tuyên hồi tưởng lại những gì đã thấy đã được sau khi đến Thái Nguyên Tiên Đảo, cũng không khỏi cảm thán, vận khí của mình thật sự quá tốt.

Chính xác hơn là, năng lực 'bị chúc phúc thành sự thật' kia, thật sự quá tốt!

Lưu Hoàn ban đầu chúc phúc một phát, tu vi của hắn trực tiếp từ Kim Tiên đột phá Thái Ất Kim Tiên, thu hoạch được rất nhiều trong thượng cổ bí cảnh.

Mấy vị sư huynh sư tỷ trong Tiệt giáo chúc phúc một phát, tu vi từ Thái Ất Kim Tiên, trực tiếp thành Đại La.

Sau đó, Hỏa Lân đạo nhân chúc phúc một đường, một hơi giúp

hắn có được bốn đại tiên đảo, thu hoạch vô số chí bảo mà ngay cả Thánh nhân cũng sẽ đỏ mắt.

Hôm nay không biết ai ở sau lưng chúc phúc một phát, lại giúp hắn thu hoạch được một trái tim của Hỗn Độn Thần Ma, quả thực thần kỳ!

"Chúc phúc đi!

Tốt nhất mỗi ngày chúc phúc cho ta một phát, để ta tại chỗ thành Hỗn Nguyên, siêu thoát Thiên Đạo, thậm chí siêu thoát Đại Đạo, đến lúc đó ta thật sự nên cảm tạ thật tốt!" La Tuyên đang nghĩ, đột nhiên nhớ đến Lưu Hoàn, không biết Lưu Hoàn bây giờ ra sao rồi.

Lưu Hoàn là người bạn đầu tiên của hắn ở thế giới Hồng Hoang, còn giúp hắn kích hoạt năng lực bị động tuyệt cường 'bị chúc phúc thành sự thật' này.

Lần sau sư tôn giảng đạo, vạn tiên triều bái, cũng không ngại giúp Lưu Hoàn một tay!

"Tạm thời không đến Phương Trượng Tiên Đảo, vậy thì trước tiên xây dựng một đạo trường cho tốt.

Đây dù sao cũng là đạo trường của Bàn Cổ đại thần năm xưa, nếu không xây dựng cho tốt, cũng quá phí phạm của trời!" "Dù sao, chuyện này cũng không cần toàn bộ đều do ta làm." La Tuyên trong lòng sớm đã có một người ứng cử tuyệt vời để xây dựng đạo trường, chính xác hơn là một khổ sai tuyệt vời.

Tâm niệm vừa động, hắn trở về Thái Nguyên Tiên Đảo.

Thái Nguyên Tiên Đảo là chủ thể của bốn đại tiên đảo, là nơi cốt lõi của đạo trường Bàn Cổ đại thần năm xưa, tự nhiên là trọng điểm của việc xây dựng đạo trường.

Còn về Doanh Châu Tiên Đảo, Phương Trượng Tiên Đảo và Bồng

Lai Tiên Đảo còn đang trong tay Đông Vương Công.

Hắn dự định đợi tu vi đột phá Chuẩn Thánh, sẽ dùng đại thần thông không gian na di, trực tiếp đem ba hòn tiên đảo còn lại, toàn bộ chuyển đến Thái Nguyên Tiên Đảo, để bốn đại tiên đảo dung hợp lại thành một, tái tạo huy hoàng năm xưa!

Mang theo ý nghĩ như vậy, La Tuyên trở lại Thái Nguyên Tiên Đảo, dùng vô số tiên thạch, tiên tài đỉnh cao trong tay, dùng lửa của hai đại đạo Sinh và Tử, phụ thêm pháp tắc Luân Hồi, luyện chế một cung điện không thua kém tiên thiên thượng phẩm linh bảo thông thường, làm nơi tu luyện sau này.

Đương nhiên, mục đích chủ yếu nhất là dùng cung điện che đi nơi có bốn tấm bia đá.

Làm xong mọi thứ, hắn mới lấy ra Vạn Nha Hồ, thả Hỏa Lân đạo nhân ra.

"Hít!

Tiên khí thật nồng đậm, còn mạnh hơn Bồng Lai Tiên Đảo không ít, đây là bảo địa gì vậy?

Chẳng lẽ thật sự là hai hòn tiên đảo còn lại trong truyền thuyết?" Hỏa Lân đạo nhân vừa xuất hiện, theo bản năng hít một hơi, tiên khí nồng đậm, xen lẫn hương thơm của tiên thảo tiên dược xộc vào mũi, khiến cả tinh thần hắn phấn chấn.

Hắn lập tức trợn to mắt, quan sát một lượt.

Khi nhìn thấy khắp nơi đều là tiên thảo tiên dược trăm triệu năm tuổi, trong mắt càng tràn ngập vẻ tham lam nồng đậm.

Nhiều bảo vật quá!

Nếu toàn bộ thu vào túi, luyện chế thành tiên đan, dù không đủ để

hắn thành Chuẩn Thánh, e rằng cũng đủ để tu vi của hắn đạt đến cực hạn của Đại La Kim Tiên!

"Tốt nhất ngươi nên bỏ cái suy nghĩ đó đi, nếu không, e rằng ta phải thất hứa rồi." Khi Hỏa Lân đạo nhân hai mắt sáng rực, sự chú ý hoàn toàn bị tiên dược khắp nơi thu hút, giọng nói của La Tuyên vang lên bên tai, xen lẫn chút trêu chọc, nhưng lại khiến hắn toàn thân giật mình, hoàn hồn.

Quay đầu lại, sau khi nhìn thấy La Tuyên, hắn mới nhớ ra, mình và La Tuyên cùng phát hiện một bảo địa, sau đó, La Tuyên đã thu hắn vào pháp bảo.

Bây giờ xem ra, nơi này e rằng chính là bảo địa đó!

"Thiếu tôn!

Người xem, tìm được bảo địa như vậy, so với Bồng Lai chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn, chắc chắn thu hoạch không ít trọng bảo.

Tiểu đạo chuyến đi này tuy không có công lao, nhưng cũng có chút khổ lao, không... không thể để tiểu đạo ở đây thu một ít tiên dược sao?" Thái độ của Hỏa Lân đạo nhân quay ngoắt một trăm tám mươi độ, một bộ dạng kính trọng La Tuyên từ tận đáy lòng, tự xưng cũng đổi thành 'tiểu đạo' hạ mình hơn.

Bộ dạng như vậy, nếu để vô số tiên nhân của Bồng Lai Tiên Đình nhìn thấy, e rằng tròng mắt đều muốn rơi đầy đất.

Cả Bồng Lai Tiên Đình, ai không biết Hỏa Lân trưởng lão là cường giả của Kỳ Lân nhất tộc, dù chỉ là một chi phụ có huyết mạch loãng, nhưng dựa vào tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thân phận cũng cao quý không thể tả.

Nhìn khắp Bồng Lai, ngoài tiên đình chi chủ Đông Vương Công, Bồng Lai đệ nhất trưởng lão, cũng là Đại La Kim Tiên đại viên mãn,

ngưng tụ ra thiên đạo pháp tắc đại trưởng lão, Hỏa Lân cũng không để vào mắt!

Nhưng hiện tại, Hỏa Lân lại đối với La Tuyên thấp hèn như vậy!

Điều này khiến La Tuyên không khỏi cảm thán lợi ích của bảo vật.

Cường giả lâu năm như Hỏa Lân đạo nhân, Chuẩn Thánh cũng không thể khiến hắn cúi đầu.

Chỉ một ít bảo vật mà trong mắt hắn không đáng giá, lại khiến Hỏa Lân đạo nhân nịnh nọt như vậy, trong lòng không khỏi vừa buồn cười vừa cảm khái, Hỏa Lân đạo nhân quả thật là 'co được duỗi được'!

"Ta tha cho ngươi một mạng, là đã đặc biệt khai ân, còn đòi chia bảo vật của ta?" La Tuyên mắt híp lại, trong con ngươi ánh sáng lạnh lóe lên, nhìn đến mức Hỏa Lân đạo nhân da đầu tê dại.

Hỏa Lân đạo nhân lúc này mới nhớ ra, người trước mắt không phải người bình thường, mà là một sát tinh, một sát tinh ngay cả đệ tử Thánh nhân như Quảng Thành Tử cũng dám hạ sát thủ.

Nếu không phải Quảng Thành Tử có thủ đoạn của Thánh nhân trong người, e rằng giờ này đã hồn phi phách tán!

Chỉ là, đúng lúc Hỏa Lân đạo nhân định đổi lời, lại nghe La Tuyên tự mình nói tiếp: "Ban cho ngươi một ít bảo vật, cũng không phải là không thể, nhưng phải xem biểu hiện của ngươi." "Thiếu tôn mời nói!" Hỏa Lân đạo nhân vốn tưởng đã chọc giận La Tuyên, nghe thấy lời này, tâm tư lại hoạt động trở lại.

Chương 43

"Nể tình tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn của ngươi không dễ dàng gì, nếu ngươi nguyện làm tọa kỵ cho ta, thay ta xây dựng đạo trường cho tốt, đừng nói thưởng cho ngươi một ít bảo vật, giúp ngươi đột phá bình cảnh, thành Chuẩn Thánh, cũng không phải là không thể!" La Tuyên không nhanh không chậm nói.

"Cái gì?

Ngươi muốn bần đạo đường đường là một Đại La Kim Tiên, làm tọa kỵ cho ngươi?" Hỏa Lân đạo nhân nghe vậy, phảng phất như một con mèo bị dẫm phải đuôi, tức khắc nhảy dựng lên, giọng nói vô cùng chói tai: "Hừ!

Bỏ cái ý nghĩ đó đi!

Bần đạo dù có chết cũng tuyệt đối không làm tọa kỵ cho ngươi!" Đại La Kim Tiên có ngạo khí của Đại La Kim Tiên, đừng nói là đồng cấp Đại La Kim Tiên, dù là Chuẩn Thánh, thậm chí là Thánh nhân, muốn thu phục một Đại La Kim Tiên làm tọa kỵ cũng không dễ dàng.

Huống chi Hỏa Lân đạo nhân là một lão cổ hủ tu luyện từ cuối Long Hán đại kiếp đến nay, tự nhiên không vui khi trở thành tọa kỵ của một tiểu bối.

Nếu tin này truyền ra ngoài, mặt mũi của hắn để đâu?

"Vậy sao?" La Tuyên cũng không trông mong Hỏa Lân đạo nhân lập tức đồng ý, nói một cách không thể phủ nhận: "Vậy thì ngươi cứ ở trong Vạn Nha Hồ tiếp tục đợi mấy nghìn vạn năm, lúc nào thông suốt rồi, ta lại thả ngươi ra.

Nếu cứ mãi không thông, vậy thì tọa hóa ở trong đó đi!" Nói rồi,

hắn định thu Hỏa Lân đạo nhân vào Vạn Nha Hồ.

"Khoan đã!" Da mặt Hỏa Lân đạo nhân co giật dữ dội, sự tức giận trên mặt tức khắc bị sự chán nản thay thế.

Vạn Nha Hồ chỉ là một hậu thiên linh bảo, không gian bên trong nhỏ không nói, không có bất kỳ tiên khí nào, không thể duỗi gân cốt, cũng không thể tu hành, quả thực khô khan đến chết!

Hắn có thể ở trong đó hai nghìn năm là nhờ tu vi thâm hậu.

Nếu lại để hắn vào đó mấy nghìn vạn năm, không chừng thật sự sẽ hao hết tiên khí trong cơ thể, triệt để tọa hóa ở trong đó!

Một cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn đường đường, đặt ở đại giáo của Thánh nhân cũng là sức mạnh trung kiên không thể xem thường, lại có kết cục tọa hóa trong một hậu thiên linh bảo đen ngòm, không khỏi rùng mình một cái.

Nhưng hắn là cường giả lão làng có thâm niên, ngay cả Tiệt giáo Thánh nhân Thông Thiên, cũng ra đời muộn hơn hắn.

Để hắn trở thành tọa kỵ của một đệ tử hậu bối Tiệt giáo, hắn cũng không thể nhẫn nhịn!

"Để bần đạo làm tọa kỵ của ngươi, không thể nào, nhưng, bần đạo có thể vì ngươi xây dựng đạo trường..." Hỏa Lân đạo nhân muốn thương lượng, nhưng bị La Tuyên trực tiếp ngắt lời.

"Nếu đã không muốn, vậy thì tọa hóa trong Vạn Nha Hồ đi!" Lời nói không thể nghi ngờ của La Tuyên chưa dứt, tiên lực trong tay rung động, Vạn Nha Hồ xuất hiện trong tay, hướng về phía Hỏa Lân đạo nhân bao trùm tới.

"Chậm đã!

Bần đạo... tiểu nhân đồng ý rồi!" Hỏa Lân đạo nhân thấy thái độ

của La Tuyên kiên quyết, cuối cùng ngoan ngoãn nhận mệnh.

Không nói đến việc La Tuyên có thật sự có thể ban cho cơ duyên Chuẩn Thánh hay không, ở nơi tiên khí không hề thua kém Bồng Lai Tiên Đảo, khắp nơi đều là tiên đảo trăm triệu năm, cũng tốt hơn vạn lần so với Vạn Nha Hồ tối tăm không có chút tiên khí nào!

Khó khăn lắm mới sống sót từ cuối Long Hán đại kiếp, hắn không muốn tu vi vô số năm, lại bị hủy trong Vạn Nha Hồ.

Huống hồ...

La Tuyên dù sao cũng là đệ tử Thánh nhân, trong thời gian ngắn ngủi đã thành Đại La Kim Tiên, sau này e rằng thành Chuẩn Thánh cũng không phải là không thể!

Sự đã đến nước này, Hỏa Lân đạo nhân chỉ có thể tự an ủi trong lòng như vậy.

"Nếu đã đồng ý, vậy thì thả nguyên thần của ngươi ra đi!" La Tuyên không tin vào giao ước miệng, chỉ có khắc dấu ấn thần thức vào nguyên thần của Hỏa Lân đạo nhân, hắn mới yên tâm.

Tọa kỵ Đại La Kim Tiên đại viên mãn đấy!

Nhìn khắp Hồng Hoang, ngoài Kim Phượng trên danh nghĩa là tọa kỵ, thực tế là người theo đuổi, khi Nữ Oa thành đạo, tự động bay đến Hỗn Độn thiên ngoại thiên, đáp xuống dưới chân Nữ Oa, còn có ai có tọa kỵ như vậy?

Thánh nhân cũng không có!!!

"..." Hỏa Lân đạo nhân theo bản năng phản kháng.

Bị tu sĩ khắc dấu ấn thần thức, có nghĩa là sinh tử bị người khác nắm giữ, từ đó thân bất do kỷ.

Nhưng đối diện với con ngươi của La Tuyên, hắn chỉ có thể chán

nản thả ra nguyên thần, mặc cho La Tuyên đánh dấu ấn vào.

"Được rồi!

Tiếp theo, đạo trường giao cho ngươi xây dựng, nếu làm tốt, sẽ có thưởng lớn!

Nhớ kỹ, ta muốn ngươi xây dựng nơi này thành đạo trường có khí thế đệ nhất Hồng Hoang, hiểu chưa?" La Tuyên cười tủm tỉm nói, giơ tay lấy ra Hoàng Trung Lý: "Tiên thiên linh căn Hoàng Trung Lý, sẽ được đặt ở quảng trường bên ngoài, còn việc sắp xếp thế nào, ngươi tự xem mà làm." Mặc dù tạm thời không thể dung hợp Doanh Châu Tiên Đảo, nhưng Hoàng Trung Lý đã được di dời, hắn chuẩn bị đặt ở quảng trường bên ngoài cung điện.

Ngoài Hoàng Trung Lý, hắn còn lấy ra một đống tiên tài, tiên thạch đỉnh cao.

Nếu đã muốn xây dựng Thái Nguyên Tiên Đảo thành đạo trường đệ nhất Hồng Hoang, một số bảo vật không dùng đến, tự nhiên hắn sẽ không tiếc.

"Hít!

Hoàng Trung Lý!

Vẫn Tinh Thiết!

Nhật Nguyệt Thần Thạch..." Những thứ La Tuyên lấy ra, ngoại trừ Hoàng Trung Lý, hắn đều không coi trọng.

Nhưng trong mắt Hỏa Lân đạo nhân, chúng lại khiến đồng tử ông ta co rút, không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Là một cường giả Đại La Kim Tiên kỳ cựu, nhãn quang của Hỏa Lân đạo nhân tự nhiên không kém, những bảo vật ông ta từng thấy cũng nhiều không đếm xuể, nên chỉ liếc mắt đã nhận ra phần lớn đều

là tiên thạch, tiên tài đỉnh cấp.

Trong đó, loại kém nhất cũng có thể luyện chế ra pháp bảo sánh ngang với tiên thiên linh bảo hạ phẩm!

Bảo vật có thể luyện chế ra linh bảo sánh ngang tiên thiên linh bảo tuy khó tìm, nhưng cũng không đến mức khó như lên trời, thế nhưng thứ La Tuyên lấy ra không chỉ đơn giản là một hai kiện linh bảo dược liệu, mà chất thành một ngọn núi nhỏ cao trăm trượng!

Nhiều tiên thạch, tiên tài như vậy, nếu dùng để luyện chế linh bảo, e rằng đủ để luyện chế ra hàng trăm kiện linh bảo sánh ngang tiên thiên linh bảo!

Dù Hỏa Lân đạo nhân trong người chảy dòng máu của Kỳ Lân nhất tộc, bản thân cũng là trưởng lão của Bồng Lai Tiên Đình, nhưng cũng chưa bao giờ thấy thủ bút lớn đến như vậy, chẳng trách La Tuyên dám mạnh miệng nói muốn xây dựng đạo trường đệ nhất Hồng Hoang.

Vừa có ưu thế tiên thiên không thua kém đảo tiên Bồng Lai, lại có thủ bút xa xỉ đến thế, xây dựng một đạo trường cực phẩm, thật sự không phải nói suông!

"Thiếu tôn yên tâm, Hỏa Lân nhất định sẽ xây dựng đạo trường của thiếu tôn thành đạo trường đệ nhất Hồng Hoang!" Hỏa Lân đạo nhân hít sâu một hơi, sắc mặt phức tạp nhận lấy đống lớn tiên tài, tiên thạch, cung kính hành lễ nói.

Sự việc đã đến nước này, số mệnh của ông ta đã buộc chặt với La Tuyên, thân phận La Tuyên càng tôn quý hiển hách, địa vị của ông ta mới không đến nỗi lúng túng, thậm chí còn có thể nước lên thuyền lên.

Như vậy, cũng chỉ có thể nhận mệnh, dốc sức làm việc cho La

Tuyên!

"Ừm!" La Tuyên khẽ gật đầu, thản nhiên nói: "Câu nói trước đó vẫn còn hiệu lực, nếu biểu hiện tốt, ban cho ngươi cơ duyên thành Chuẩn Thánh cũng không phải là không thể, tất cả đều xem biểu hiện của ngươi!" Thu phục Hỏa Lân đạo nhân không phải là nhất thời hứng khởi, Hỏa Lân đạo nhân đối với việc thành Chuẩn Thánh có tác dụng nhất định.

Chỉ là những điều này, hắn tự nhiên sẽ không nói cho Hỏa Lân đạo nhân biết.

Nếu Hỏa Lân đạo nhân biểu hiện tốt, hắn cũng không ngại kéo ông ta một tay!

Nói xong, hắn cũng không quan tâm phản ứng của Hỏa Lân đạo nhân, quay người trở về hậu viện cung điện, dưới tấm cổ bi Thái Nguyên, chuẩn bị luyện hóa tinh huyết của Luân Hồi Thần Ma.

Chương 44

Theo một ý niệm của La Tuyên, cả người hắn tiến vào không gian của cổ bi Thái Nguyên.

Hắn giơ tay lấy ra trái tim của Luân Hồi Thần Ma, ánh sáng màu tím long lanh như ngọc, xen lẫn lực lượng Luân Hồi pháp tắc nồng đậm, trong nháy mắt quét qua toàn bộ không gian cổ bi, tựa như một vầng mặt trời màu tím, chói mắt đoạt mục.

Ông!

Chỉ là, lực lượng Luân Hồi pháp tắc vừa mới lưu chuyển ra.

Không gian cổ bi chấn động dữ dội, một luồng khí tức còn bá đạo, cuồng dã, mạnh mẽ hơn, từ bốn phương tám hướng quét tới, trong nháy mắt trấn áp lực lượng Luân Hồi pháp tắc, đem toàn bộ ánh tím do trái tim Luân Hồi Thần Ma phát ra ép ngược vào bên trong.

Khiến cho ánh sáng của nó lập tức tối sầm lại.

Rào rào!

Trái tim Luân Hồi Thần Ma bị áp chế.

Tinh huyết Thần Ma bên trong nó lập tức cuộn trào dữ dội, như thể đang sôi sục.

Trong lúc mơ hồ, La Tuyên phảng phất nghe thấy tiếng gầm thét như có như không, nhưng lại giống như ảo giác, nhanh chóng biến mất vào hư không, trái tim Luân Hồi Thần Ma cũng lập tức yên tĩnh lại.

"Quả nhiên còn sót lại ý chí của Thần Ma!" La Tuyên thầm mừng trong lòng vì mình đã cẩn thận.

Nếu không, hấp tấp luyện hóa tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma, dù sẽ không bị ý chí tàn dư của Thần Ma chi phối ý thức, e rằng cũng khó tránh khỏi tổn thương thần hồn, như vậy thì mất nhiều hơn được.

Ý chí tàn dư trong trái tim Luân Hồi Thần Ma đã bị tiêu diệt, có thể yên tâm luyện hóa tinh huyết Thần Ma.

Nhưng, tinh huyết Thần Ma là do chí cường giả vượt qua tầng thứ Thánh nhân để lại, với nhục thân Đại La Kim Tiên hậu kỳ hiện tại, căn bản không thể chịu đựng được sức mạnh khổng lồ như vậy.

Chỉ có thể trước tiên lấy ra một giọt tinh huyết, sau đó phân nó thành trăm phần để tu luyện.

Làm xong những việc này, La Tuyên đem một phần tinh huyết, đều đặn bôi lên nhục thân, bắt đầu vận chuyển Bàn Cổ Thiên Kinh.

Xèo xèo!

Dù La Tuyên đã chia một giọt tinh huyết thành trăm phần.

Tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma vẫn vô cùng bá đạo, vừa mới bôi lên người, lập tức giống như acid sulfuric dính vào da người thường, phát sinh phản ứng mãnh liệt, ăn mòn huyết nhục của hắn từng mảng lớn.

Làn da long lanh như ngọc, đến tiên thiên linh bảo đỉnh cấp cũng khó để lại vết tích, bỗng chốc máu thịt be bét, da tróc thịt bong, để lộ ra từng mảng xương trắng hếu, bốc lên từng luồng khói trắng gay mũi!

"A!" Dù La Tuyên đã có chuẩn bị trong lòng, lúc này cũng không nhịn được mà phát ra một tiếng gầm trầm thấp.

Hắn nghiến chặt răng, toàn thân căng cứng, những đường gân mạch chưa bị tinh huyết Thần Ma ăn mòn lập tức nổi lên những đường gân xanh, nhưng cũng nhanh chóng đi theo vết xe đổ của huyết

nhục bên ngoài, từng sợi một nổ tung.

Phản ứng mãnh liệt như vậy, mãi đến khi vận chuyển Bàn Cổ Thiên Kinh, mới khá hơn một chút.

Tinh huyết cuồng bạo trong quá trình Bàn Cổ Thiên Kinh vận chuyển, hóa thành từng luồng huyết khí màu tím, trong nháy mắt theo vạn lỗ chân lông toàn thân, như vạn dòng sông đổ về biển cả, tràn vào trong cơ thể.

Huyết khí nhập thể.

La Tuyên bỗng cảm thấy ngũ tạng lục phủ trong cơ thể như đều bị ăn mòn, cảm giác nóng rát như thể cả người đang bốc cháy, gần như muốn hòa tan cả người thành một vũng máu đặc.

Ông!

Đúng lúc này.

Sinh Mệnh pháp tắc trong nguyên thần dường như nhận ra tình trạng khác thường của La Tuyên.

Nó tự động lưu chuyển, hóa thành từng luồng sức mạnh tràn đầy sinh cơ, không ngừng chữa trị nhục thân của hắn.

Cứ như vậy, mới khiến tình cảnh của hắn khá hơn một chút.

La Tuyên không ngờ sau khi chia một giọt tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma thành trăm phần mà vẫn khó chịu đựng đến thế, không dám phân tâm, mặc cho Sinh Mệnh pháp tắc tự động lưu chuyển, tâm thần hoàn toàn chìm vào Bàn Cổ Thiên Kinh, nghiến răng thúc đẩy Bàn Cổ Thiên Kinh vận chuyển.

Hắn toàn lực khống chế huyết khí trong cơ thể, theo lộ tuyến công pháp vận chuyển, chuyển hóa thành năng lượng huyết khí của bản thân.

Tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma vô cùng cuồng bạo, nhưng ý chí của La Tuyên cũng sớm đã phi thường.

Không lâu sau, hắn dần dần nắm giữ được sự cân bằng giữa Bàn Cổ Thiên Kinh, lực lượng Sinh Mệnh pháp tắc, và tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma, từng bước ổn định được tinh huyết Thần Ma cuồng bạo.

Hắn từng chút từng chút luyện hóa nó thành huyết khí của bản thân, nâng cao tu vi nhục thân của mình.

La Tuyên cũng dần dần đắm chìm trong sự thăng tiến tu vi của nhục thân.

Bên ngoài cung điện.

Hỏa Lân đạo nhân nhận lấy vô số bảo vật La Tuyên để lại, cũng không hề nhàn rỗi, càng không dám chậm trễ, lập tức bắt đầu phác thảo trong đầu mô hình sơ bộ của toàn bộ đạo trường, rồi lại trên cơ sở mô hình đó, trải qua nhiều lần điêu khắc, dần dần hoàn thiện thành một bản vẽ hoành tráng.

Sau đó, ông ta dùng chân hỏa tế luyện vô số bảo vật, bắt đầu xây dựng đạo trường.

La Tuyên tu luyện hừng hực khí thế, đạo trường cũng dưới sự tận tâm tận lực xây dựng của Hỏa Lân đạo nhân mà tiến triển ổn định.

Ở một nơi khác.

Quảng Thành Tử lại có chút nóng nảy sốt ruột.

Khó khăn lắm mới kích động được Đông Vương Công của Bồng Lai Tiên Đình và cường giả Kỳ Lân nhất tộc, thế mà La Tuyên lại biến mất tăm!

Mặc dù Bồng Lai Tiên Đình và Kỳ Lân nhất tộc đều phái cường

giả ra ngoài, ở nơi sâu trong Đông Hải tìm kiếm tung tích La Tuyên, và cũng không tỏ ra bất kỳ vẻ lo lắng nào vì chuyện này, cũng không trách tội Quảng Thành Tử.

Nhưng trong lòng Quảng Thành Tử lo lắng lắm chứ!

La Tuyên hiện tại không thể dùng lẽ thường để đo lường.

Ban đầu ở bí cảnh thượng cổ ven bờ Đông Hải, La Tuyên chẳng phải mới đạt tới Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn sao, bây giờ mới qua bao lâu, nguyên thần và nhục thân của La Tuyên đã song song đạt đến Đại La Kim Tiên.

Ngay cả Hỏa Lân đạo nhân, một Đại La Kim Tiên đại viên mãn kỳ cựu, cũng không phải là đối thủ của La Tuyên!

Nếu cho La Tuyên thêm một chút thời gian, thực lực của hắn chẳng phải sẽ chạm đến tầng thứ Chuẩn Thánh sao?

Đến lúc đó, cơ hội báo thù vốn đã mong manh, e rằng sẽ càng mong manh hơn.

Quan trọng nhất là, đại cơ duyên trong tay La Tuyên e rằng cũng đã bị tiêu hao nhiều hơn, mà hắn ta đã xem những cơ duyên đó là vật trong túi của mình!

"Đã hai ngàn năm rồi, rốt cuộc La Tuyên trốn ở đâu?" Quảng Thành Tử như thể đã nhập ma, mở mắt ra là La Tuyên, nhắm mắt lại cũng là La Tuyên.

Trong suốt hai ngàn năm, không một khắc tu luyện, cũng không một khắc nghỉ ngơi, trong đầu chỉ còn lại một ý niệm, đó là khiến La Tuyên phải chết!

La Tuyên đã trở thành tâm ma của hắn, La Tuyên một ngày không chết, hắn một ngày không thể yên lòng, càng không thể tĩnh tâm tu luyện!

Trải qua hai ngàn năm như vậy.

Chương 45

Trong lòng Quảng Thành Tử làm sao có thể không nóng nảy sốt ruột?

"Không được!

Kéo dài sẽ sinh biến, phải mau chóng tìm ra La Tuyên!" Hắn suy đi nghĩ lại trong lòng, cuối cùng không ngồi yên được nữa, lại một lần nữa đến Ngọc Hư Cung, cầu kiến sư tôn của mình là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Ai!

Đứa trẻ si ngốc à!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thân là Thánh nhân, sao có thể không nhìn ra Quảng Thành Tử đã sinh tâm ma, thứ như tâm ma một khi đã sinh ra, trừ phi tự mình vượt qua, nếu không, dù là Thánh nhân cũng không giúp được Quảng Thành Tử. 'Đều tại tên súc sinh chết tiệt kia!' Nguyên Thủy trong lòng cũng căm hận La Tuyên, hai ngàn năm qua, ngài đã nhìn thấy tất cả, Quảng Thành Tử không ổn, làm sư tôn trong lòng ngài cũng không dễ chịu, sát ý đối với La Tuyên không hề kém Quảng Thành Tử.

Nhưng, cả người La Tuyên như thể bốc hơi khỏi không trung.

Dù cho Thánh nhân như ngài tự mình tìm kiếm, cũng không thể tìm thấy La Tuyên, thậm chí không cảm ứng được một chút khí tức nào!

Nhưng thân là Thánh nhân, không tìm được La Tuyên, thực sự quá mất mặt.

Vì thế, ngài nhìn Quảng Thành Tử đang quỳ trước mặt một lúc, khẽ thở dài nói: "La Tuyên hẳn là đang trốn ở đảo Kim Ngao, bị Thông Thiên dùng sức mạnh Thánh nhân cách tuyệt khí tức, nếu hắn

không ra, vi sư cũng không có cách nào." "Sư tôn!" Quảng Thành Tử ngẩng phắt đầu lên, dưới mái tóc rối bù, lộ ra một đôi mắt đầy tơ máu, giọng nói khàn đặc vô cùng: "Xin sư tôn chỉ điểm, đệ tử nên làm thế nào?" "Ai!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Quảng Thành Tử như đã nhập ma, ngay cả ý của ngài cũng không hiểu, khẽ nhíu mày nói: "Nếu La Tuyên trốn ở đảo Kim Ngao, cũng sẽ có ngày hắn ra ngoài, ngươi có thể để người của Kỳ Lân nhất tộc và Bồng Lai Tiên Đình phân bố xung quanh đảo Kim Ngao, đợi La Tuyên ra khỏi đảo, chờ hắn đi xa rồi hãy động thủ." "Chỉ cần những người đó không phải là Chuẩn Thánh, chắc chắn Thông Thiên cũng sẽ không tự mình ra tay." "Nếu hắn ra tay, vi sư tự sẽ đích thân ra tay, ngăn cản hắn cứu La Tuyên!" Sự việc đã đến nước này, trong lòng ngài sớm đã hối hận vạn phần khi ở bí cảnh ven bờ Đông Hải không trực tiếp trấn sát La Tuyên, mới dẫn đến cục diện ngày hôm nay, nếu La Tuyên không chết, đứa đệ tử ngài yêu quý nhất có thể sẽ bị phế!

Bất kể thế nào, La Tuyên phải chết!

Dù có phải xé rách mặt mũi với Thông Thiên!

Sau khi Nguyên Thủy chỉ điểm cho Quảng Thành Tử, Quảng Thành Tử lập tức đi đến Đông Hải, tìm cường giả của Kỳ Lân nhất tộc và đại trưởng lão của Bồng Lai Tiên Đình, báo cho họ biết ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cường giả của Kỳ Lân nhất tộc và đại trưởng lão của Bồng Lai Tiên Đình đều có chút e dè Thông Thiên Thánh nhân.

Quảng Thành Tử có sư tôn là Thánh nhân che chở, nhưng họ thì không!

Đối với suy nghĩ của họ, Quảng Thành Tử cũng đoán được vài phần, hắn gần như đã nhập ma, ngay tại chỗ lấy danh nghĩa của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nửa uy hiếp nửa dụ dỗ, cuối cùng khiến

cường giả hai bên không thể không mai phục bên ngoài đảo Kim Ngao. .....

Đảo Thái Nguyên Tiên.

La Tuyên vẫn đang bế quan, luyện hóa tinh huyết của Luân Hồi Thần Ma.

Hắn hoàn toàn không biết, Quảng Thành Tử lại hẹp hòi đến mức ghi hận sinh tâm ma, càng không biết Nguyên Thủy đã nảy sinh sát ý nồng đậm vô cùng đối với hắn.

Thậm chí, không tiếc xé rách mặt mũi với Thông Thiên Thánh nhân, cũng phải tìm cách trừ khử hắn!

Lúc này, hắn hoàn toàn không bận tâm đến chuyện bên ngoài, chỉ một lòng một dạ, giữ vững tâm thần, luyện hóa tinh huyết Luân Hồi Thần Ma.

Sau khi dần dần nắm vững được sự cân bằng giữa công pháp, tinh huyết Thần Ma và lực lượng Sinh Mệnh pháp tắc, việc tu luyện tương đối nhẹ nhàng hơn một chút, mặc dù cơn đau kịch liệt đó không giảm đi chút nào.

Nhưng nhục thân cuối cùng cũng chịu đựng được, không còn dấu hiệu sụp đổ.

Ngược lại, dưới sự tôi luyện của tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, trong nhục thân của hắn dần dần cũng nhuốm lên những tia huỳnh quang màu tím nhàn nhạt, máu tươi, kinh mạch, huyết nhục dường như đều đang xảy ra một loại lột xác không thể biết trước!

Không chỉ như vậy.

Tinh huyết từ tim của Luân Hồi Thần Ma, ngoài huyết khí dồi dào, còn ẩn chứa không ít Luân Hồi pháp tắc.

Những Luân Hồi pháp tắc này, trong lúc La Tuyên tu luyện nhục thân, dưới sự dẫn dắt vô thức, đã chảy vào dấu ấn Luân Hồi pháp tắc trong nguyên thần, dần dần bị đồng hóa thành Luân Hồi pháp tắc của chính hắn.

Khiến cho Luân Hồi pháp tắc cũng được nâng cao một cách đáng kể!

Tu luyện không có năm tháng.

Vẫn luôn chìm đắm trong trạng thái tu luyện, không thể phân tâm, La Tuyên càng không biết thời gian trôi qua, sớm đã không còn khái niệm về thời gian.

Có lẽ đã qua một khoảnh khắc, lại như thể đã qua vô số năm.

Oanh!

Vào một khắc nào đó.

Trong cơ thể La Tuyên đột nhiên vang lên một tiếng nổ như sấm sét, ngay sau đó, tiên khí và lực lượng pháp tắc dồi dào trong cổ bi Thái Nguyên, dồn dập như núi lở biển gầm.

Từng vòng gợn sóng màu tím nhàn nhạt, lấy thân thể hắn làm trung tâm, kịch liệt phồng lên, rồi lại kịch liệt co rút, kéo theo tiên khí trong toàn bộ không gian cổ bi chấn động không ngừng.

Dị tượng như vậy kéo dài rất lâu.

Khí tức của hắn cuối cùng như mãnh thú hồng thủy phá tan gông xiềng, đập vỡ lồng giam, ầm ầm tăng vọt lên một tầng thứ khác.

Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

“Không hổ là tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma, chỉ một phần trăm của một giọt tinh huyết đã khiến nhục thân ta từ Đại La Kim Tiên hậu kỳ đột phá lên Đại La Kim Tiên đại viên mãn.” “Với độ mạnh nhục

thân của ta hiện tại, e rằng tiên thiên linh bảo thông thường cũng không thể để lại bất kỳ vết tích nào!" La Tuyên chậm rãi mở mắt, trong mắt thoáng qua một tia tang thương, ánh sáng trong tay lóe lên, xuất hiện một thanh tiên kiếm cấp tiên thiên linh bảo hạ phẩm, tay phải nắm chặt tiên kiếm, vạch một đường trên lòng bàn tay trái.

Keng!

Một âm thanh giòn tan vang lên.

Trên lòng bàn tay long lanh như ngọc, lại không có một chút vết tích nào.

La Tuyên lập tức lộ ra vẻ hài lòng, ngay sau đó lại truyền tiên lực Đại La Kim Tiên trung kỳ dồi dào vào trong kiếm, vạch một đường trên lòng bàn tay, vẫn không để lại bất kỳ vết tích nào!

Điều đó cũng có nghĩa là, với nhục thân hiện tại, dù đứng yên để một cường giả Đại La Kim Tiên trung kỳ dùng tiên thiên linh bảo hạ phẩm tấn công, cũng không thể làm hắn bị thương dù chỉ một chút!

Hắn lại làm thêm vài lần thử nghiệm.

Tiên thiên linh bảo trung phẩm chỉ có thể để lại vết tích, chỉ khi truyền tiên lực vào mới có thể để lại vết thương.

Nhưng vết thương để lại, không cần hao tổn huyết khí của bản thân, có thể trong nháy mắt tự động lành lại, hồi phục như cũ.

Muốn thực sự làm hắn bị thương, trừ phi là tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ trở lên, trong tay có tiên thiên linh bảo trung phẩm trở lên, hoặc là tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ trở lên, cầm trong tay tiên thiên linh bảo thượng phẩm trở lên!

Đương nhiên, tình huống này chỉ tồn tại trong trường hợp đứng yên không động, hiển nhiên không thể nào không đánh trả!

“Từ Đại La Kim Tiên đại viên mãn đến Chuẩn Thánh, cần phải mài giũa bản thân, để huyết khí toàn thân viên mãn như một, giao cảm với thiên địa, từ đó dùng năng lượng huyết khí dồi dào xung kích bình cảnh, phá vỡ gông cùm.

Quá trình đó.” “Dù ta có tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma trong tay, quá trình mài giũa khí huyết cũng không thể tránh khỏi, nếu không sẽ chỉ để lại tì vết, cho dù thành Chuẩn Thánh, cảnh giới cũng không viên mãn.” La Tuyên trầm ngâm một lát, chuẩn bị tu luyện tu vi nguyên thần, đẩy tu vi nguyên thần lên Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Đến lúc đó, có thể tạm thời gác lại việc tu luyện, toàn tâm toàn ý mài giũa huyết khí trong cơ thể và tiên lực nguyên thần, để tâm thần và nhục thân viên mãn như một, đặt nền móng vững chắc cho việc đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chỉ cần nền móng được mài giũa tốt, nguyên thần và nhục thân có thể trực tiếp song song bước vào Chuẩn Thánh, đồng thời tiếp nhận hai lần tẩy lễ của đại đạo!

“Bế quan đã có ngàn năm rồi sao?

Không biết đạo trường của ta thế nào rồi?” La Tuyên bấm ngón tay tính toán, phát hiện tu luyện đã dùng hết ngàn năm, khẽ lắc đầu, nghĩ đến đạo trường bên ngoài, ý niệm vừa động, thân ảnh biến mất trong cung điện.

Chương 46

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn chắp tay sau lưng, xuất hiện trên quảng trường bên ngoài.

"Thiếu tôn?" Hỏa Lân đạo nhân đang ngồi xếp bằng trên quảng trường bên ngoài, bỗng nhiên cảm ứng được một luồng khí tức nóng rực như mặt trời chói chang xuất hiện trong phạm vi cảm ứng của mình, mở mắt ra nhìn, thấy La Tuyên đã xuất quan, vội vàng bước nhanh tới nghênh đón, cung kính hành lễ.

"Ừm!" La Tuyên khẽ gật đầu, thần thức mênh mông bao phủ ra ngoài.

Lập tức, cảnh tượng của cả ngọn tiên sơn trung tâm hoàn toàn hiện ra trong đầu hắn.

Ngọn tiên sơn nguyên thủy hoang sơ ban đầu đã hoàn toàn thay đổi, trước cung điện do chính tay hắn xây dựng là một quảng trường tu hành khổng lồ, trung tâm quảng trường có một dòng suối trong.

Trong dòng suối, lấy một đóa Cửu Phẩm Luân Hồi Tử Liên làm trung tâm, lững lờ trôi là từng đóa Tam Phẩm, Lục Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Hai bên quảng trường là những cung điện gác lầu có phẩm chất không thua kém tiên thiên linh bảo thông thường, từng tòa cung điện gác lầu, rồng bay phượng múa, bố trí cực kỳ thoải mái, dáng vẻ cũng hùng vĩ đại khí, khí thế bất phàm.

Bố cục như vậy, một mạch kéo dài đến vạn dặm phía trước quảng trường, mới trồng một cây cổ thụ ngất trời, linh khí dồi dào, tán cây như vòm trời che phủ, trên đó treo từng quả tiên quả long lanh

trong suốt, linh khí bức người, chính là Hoàng Trung Lý!

Trước đó là một bậc thang bằng bạch ngọc.

Bậc thang tỏa ra ánh sáng bảo quang óng ánh của ngọc chất, từ rìa quảng trường phía trước cây Hoàng Trung Lý, một mạch kéo dài xuống chân núi.

Nhìn ra xa, tựa như một dải thiên hà bằng bạch ngọc, từ cửu thiên buông xuống, xuyên qua tầng mây trên đỉnh núi, rơi xuống chân núi, nối liền tiên phàm!

Hai bên bậc thang bạch ngọc, cũng bố trí rất nhiều gác lầu tiên cung, nhưng, tất cả đều được điêu khắc đơn giản trên nền cảnh đẹp thiên nhiên nguyên thủy nhất, khiến cho mọi thứ đều có vẻ tròn trịa tự nhiên.

Cảm giác mà toàn bộ khung cảnh mang lại, khiến hắn không khỏi nhớ đến một bài thơ của kiếp trước.

Trên trời Bạch Ngọc Kinh, mười hai lầu năm thành!

La Tuyên chắp tay sau lưng đứng, lặng lẽ quan sát tất cả, trong lòng thầm gật đầu, Hỏa Lân đạo nhân quả thật đã bỏ ra không ít tâm tư.

Một bên, Hỏa Lân đạo nhân lại có chút thấp thỏm, từ trên mặt La Tuyên không nhìn ra vui giận, cũng không nhìn ra La Tuyên có thích bố trí này hay không.

"Làm không tệ!" Ngay khi trên trán Hỏa Lân đạo nhân rịn ra mồ hôi, cảm thấy La Tuyên không hài lòng.

La Tuyên chậm rãi mở mắt, hài lòng gật gù, giơ tay đánh ra mấy cây tiên dược có niên đại hàng trăm triệu năm: "Đây là phần thưởng cho ngươi!" "Đa tạ thiếu tôn!" Hỏa Lân đạo nhân trong lòng thở phào nhẹ nhõm, vẻ kinh hỉ hiện rõ trên mặt.

Nhưng, khi nhận lấy mấy cây tiên dược, vẻ mặt ông ta đầu tiên là hơi kinh ngạc, sau đó như nghĩ đến điều gì, liếc nhìn ra ngoài quảng trường, thăm dò hỏi: "Thiếu tôn, ta có thể ra ngoài hái một ít tiên dược không?" "Ồ?

Hái những tiên dược niên đại thấp đó làm gì?" Mặc dù tiên dược bên ngoài cũng có niên đại trên vạn năm, đặt ở thế giới Hồng Hoang, đủ để khiến Thái Ất Kim Tiên tranh giành, nhưng đối với La Tuyên mang trong mình vô số tiên dược hàng trăm triệu, hàng tỷ năm mà nói, cũng không có tác dụng gì.

Hắn còn lười thu thập!

"Tiên dược thiếu tôn ban thưởng, vừa hay có thể luyện chế một loại tiên đan, chỉ cần một ít dược liệu phụ." Hỏa Lân đạo nhân thành thật nói.

"Ngươi biết luyện chế tiên đan?" La Tuyên nhướng mày, có chút hứng thú, không ngờ tùy tiện thu một con tọa kỵ mà lại biết luyện đan.

Trong thế giới Hồng Hoang, người biết luyện đan cực kỳ hiếm thấy, phần lớn đều một lòng tu hành, được linh dược thì trực tiếp luyện hóa, hoàn toàn không quan tâm đến sự hao hụt của dược lực, rất ít người đi nghiên cứu đan thuật.

Trước đây khi hắn thu được một đống lớn tiên dược, còn định bụng quay về tìm sư tôn nhờ nói một tiếng với Thái Thượng Lão Tử, tìm Thái Thượng Lão Tử luyện chế một ít tiên đan.

Bây giờ biết được Hỏa Lân đạo nhân biết luyện đan, trong lòng hắn đột nhiên nảy ra một ý nghĩ!

"Chỉ biết một chút, nhưng thủ pháp thô sơ, tỷ lệ thành đan cực thấp." Sắc mặt Hỏa Lân đạo nhân có chút không tự nhiên, việc tốn tâm huyết nghiên cứu thuật luyện đan, trong mắt các tu sĩ dòng chính,

vốn là bỏ gốc lấy ngọn, huống chi ông ta cũng không có thành tựu gì trên phương diện luyện đan, càng tỏ ra lúng túng.

La Tuyên lại không quan tâm đến những điều này, khẽ gật đầu, nói: "Có thể đưa phương pháp luyện đan của ngươi ra cho ta xem không?" "Thiếu tôn cũng có hứng thú với phương pháp luyện đan?" Hỏa Lân đạo nhân có chút ngạc nhiên, nhưng cũng không giấu giếm, thẳng thắn lấy ra một miếng ngọc giản.

Phương pháp luyện đan không phải công pháp thần thông, không có gì tốt để che giấu, vả lại, phương pháp luyện đan thô sơ, bản thân ông ta cũng đã đi theo La Tuyên, tự nhiên không có lý do gì để che giấu.

"Sí Hỏa Đan Quyết?" La Tuyên nhận lấy ngọc giản, thần thức dò vào trong đó, phương pháp luyện đan ghi lại trên ngọc giản, trong nháy mắt đã hiểu rõ trong lòng.

Chỉ là, quả thực như Hỏa Lân đạo nhân đã nói, phương pháp luyện đan cực kỳ thô sơ, dùng phương pháp này để luyện đan, e rằng một trăm lần cũng khó thành một lần!

Hắn có ý muốn kiểm chứng suy đoán trong lòng, liền trầm ngâm nói với Hỏa Lân đạo nhân: "Vừa hay ta cũng có chút tâm đắc với phương pháp luyện đan, hay là ta cải tiến cho ngươi một phen, thế nào?" "Thiếu tôn có tạo nghệ như vậy?" Hỏa Lân đạo nhân càng thêm kinh ngạc.

Trong Tiệt giáo hình như không có ai tinh thông phương pháp luyện đan cả?

"Sao?

Không tin?" La Tuyên mí mắt hơi nhướng lên, mặt không biểu cảm hỏi.

“Hỏa Lân không dám!

Thiếu tôn là bậc thiên tài tuyệt thế, tạo nghệ đan đạo chắc chắn vượt xa Hỏa Lân ngàn vạn lần, có thể được thiếu tôn ưu ái, cải tiến phương pháp luyện đan, là phúc phận Hỏa Lân tu luyện hàng trăm triệu năm mới có.” Hỏa Lân đạo nhân nghe vậy, toàn thân run lên, vội cúi đầu cung kính nói.

“Lúc nào mà ngươi cũng học được cái thói này rồi?” La Tuyên đối với lời nói của Hỏa Lân đạo nhân không khỏi nhìn bằng con mắt khác, nhưng cũng không để ý, thờ ơ phất phất tay, sau đó ngồi xếp bằng xuống, tâm thần chìm vào trong Sí Hỏa Đan Quyết.

Khi Hỏa Lân đạo nhân khen ngợi tạo nghệ đan đạo của hắn, ngộ tính vốn đã có tốc độ cảm ngộ đại đạo gấp mười vạn lần, lại một lần nữa được nâng cao không ít.

Trong đầu hắn bỗng dưng xuất hiện vô số kiến thức về đan đạo.

Chỉ trong một khoảnh khắc, tạo nghệ đan đạo của hắn đã đạt đến một cảnh giới không thể diễn tả bằng lời.

Bây giờ nhìn lại Sí Hỏa Đan Quyết của Hỏa Lân đạo nhân, càng cảm thấy sơ hở trăm bề, quả thực như rác rưởi!

La Tuyên tâm thần chìm vào Sí Hỏa Đan Quyết, lợi dụng những kiến thức vừa xuất hiện trong đầu, cũng như ngộ tính đột nhiên tăng vọt, suy một ra ba, không ngừng sửa đổi những chỗ hắn cảm thấy không hợp lý trong Sí Hỏa Đan Quyết, không ngừng hoàn thiện nó.

Một lát sau, cảm thấy Sí Hỏa Đan Quyết không còn chỗ nào để sửa, hắn mới hài lòng gật gật đầu, ném ngọc giản cho Hỏa Lân đạo nhân.

“Xem ta sửa thế nào!” “Vâng!” Hỏa Lân đạo nhân nửa tin nửa ngờ nhận lấy Sí Hỏa Đan Quyết, thần thức dò vào trong đó, lập tức phát

hiện, Sí Hỏa Đan Quyết vốn vô cùng quen thuộc đã bị sửa đến mức hoàn toàn khác biệt.

Trong lòng ông ta có chút đau lòng, nhưng vẫn kiên nhẫn xem hết toàn bộ đan quyết.

Khi tất cả đã hiểu rõ trong lòng, cả người Hỏa Lân đạo nhân đều kinh ngạc đến ngây người!

Sự thay đổi của La Tuyên đối với Sí Hỏa Đan Quyết rất lớn, nhưng tất cả đều được cải tiến trên cơ sở của Sí Hỏa Đan Quyết, rất nhiều dấu vết vẫn còn vô cùng rõ ràng, việc tham ngộ không có bất kỳ độ khó nào.

Chính vì như vậy, Hỏa Lân đạo nhân trong nháy mắt đã đánh giá được sự vi diệu của Sí Hỏa Đan Quyết hoàn toàn mới.

Trong lòng ông ta vô cùng khẳng định, nếu dùng đan quyết mới để luyện đan, tỷ lệ thành đan tuyệt đối cao hơn gấp mười, gấp trăm lần, phẩm chất đan dược cũng chắc chắn sẽ được nâng cao mấy tầng!

Trước kia, Sí Hỏa Đan Quyết của ông ta chỉ có thể luyện chế một số tiên đan thông thường.

Bây giờ Sí Hỏa Đan Quyết lại khiến ông ta có tự tin đi luyện chế tiên đan cấp bậc Đại La Kim Tiên, thậm chí thách thức luyện chế tiên đan cấp bậc Chuẩn Thánh!

"Tôn thượng quả thật là bậc thiên tài tuyệt thế, Hỏa Lân vô cùng khâm phục!" "Có Sí Hỏa Đan Quyết do tôn thượng cải thiện, Hỏa Lân có tự tin luyện chế tiên đan cấp bậc Đại La Kim Tiên, thậm chí là cấp bậc Chuẩn Thánh, không chừng có thể nhờ đó mà đi ra con đường lấy đan đạo chứng Chuẩn Thánh." "Hành động này của tôn thượng không chỉ cho Hỏa Lân một môn tâm pháp cường đại, mà còn cho Hỏa Lân một phương hướng thành đạo!" "Xin nhận của Hỏa Lân một lạy!"

Hỏa Lân đạo nhân hoàn hồn, ánh mắt trở nên vô cùng nóng rực, hít sâu một hơi, cung cung kính kính cúi đầu thật sâu trước La Tuyên, bất luận là thái độ hay xưng hô, đều đã xảy ra một sự thay đổi to lớn.

Đó cũng là một sự thay đổi trời long đất lở trong nội tâm của ông ta.

Trước đây, ông ta chỉ thừa nhận thực lực của La Tuyên, thừa nhận thân phận đệ tử Thánh nhân của La Tuyên, tính mạng bị nắm trong tay La Tuyên, bất đắc dĩ mới đi theo La Tuyên mà thôi.

Chương 47

Nhưng bây giờ, chứng kiến La Tuyên trong chốc lát đã cải tiến ra một bộ phương pháp luyện đan đỉnh cấp, càng chỉ rõ cho ông ta một con đường lấy đan đạo thành Chuẩn Thánh.

Tài năng như vậy, thiên tư như vậy, làm sao có thể khiến ông ta không nhìn La Tuyên bằng con mắt khác!

Cũng vào khoảnh khắc này.

Hỏa Lân đạo nhân cuối cùng cũng buông xuống sự ngạo khí của Kỳ Lân nhất tộc và cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn, thật sự công nhận La Tuyên, từ nội tâm chấp nhận thần phục La Tuyên, thừa nhận La Tuyên là chủ!

"Được rồi, làm việc cho tốt, ta sẽ không bạc đãi ngươi." La Tuyên thản nhiên phất phất tay, nói: "Ta tu luyện thêm một thời gian, đợi ta đẩy tu vi nguyên thần lên Đại La Kim Tiên đại viên mãn, sẽ ra ngoài cảm ngộ thiên địa đại đạo, đúc nền móng Chuẩn Thánh." "Tôn thượng chuẩn bị đúc nền móng Chuẩn Thánh?" Hỏa Lân đạo nhân nghe vậy trong lòng kinh ngạc.

Lúc này ông ta mới phát hiện, nhục thân của La Tuyên đã vô cùng viên mãn, đạt đến tầng thứ Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Tu vi nguyên thần, cũng không biết từ lúc nào đã đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ, vô cùng tiếp cận Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Hít!

Từ khi gặp La Tuyên đến bây giờ, mới chưa đến ba ngàn năm tuế nguyệt thôi mà?

Vỏn vẹn ba ngàn năm.

Đối với ông ta mà nói, không đủ để luyện một lần đan, tham ngộ một lần thần thông.

La Tuyên lại tu luyện nhục thân đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nguyên thần cũng đã nâng cao đến cảnh giới sắp đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Thiên tư như vậy, đâu chỉ là thiên tài tuyệt thế, quả thực là yêu nghiệt tuyệt thế, là con của đại đạo!

Ông ta vô cùng khẳng định, các Thánh nhân ngày xưa, ở tầng thứ Đại La Kim Tiên, cũng tuyệt đối không có tốc độ thăng tiến như La Tuyên!

Chính vì thực sự coi La Tuyên là chủ nhân, Hỏa Lân đạo nhân mới đột nhiên phát hiện, La Tuyên dường như là một đám sương mù, càng nhận biết được nhiều, càng cảm thấy sâu không lường được. 'Có lẽ, đi theo một chủ nhân như vậy, cũng chưa chắc không phải là một chuyện tốt!' 'Không chừng, cảnh giới Chuẩn Thánh mà ta khổ cầu vô số năm, thật sự có khả năng ở chỗ tôn thượng mà phá vỡ gông cùm!' Hỏa Lân đạo nhân trong lòng không khỏi nảy sinh ý nghĩ như vậy.

La Tuyên cũng không biết trong lòng Hỏa Lân đạo nhân nảy ra nhiều ý niệm như vậy, nhưng hắn có thể nhìn ra sự thay đổi tâm thái vi diệu của Hỏa Lân đạo nhân, đối với hắn mà nói, đây là một chuyện tốt, cũng là thu hoạch bất ngờ từ việc nhất thời hứng khởi thôi diễn Sí Hỏa Đan Quyết.

Chứng thực được việc có thể thôi diễn Sí Hỏa Đan Quyết, trong lòng hắn nảy sinh ra rất nhiều suy đoán hết sức khả thi.

Nhưng, những suy đoán đó, lại cần phải từ từ tìm thời gian để chứng thực.

Việc cần làm trước mắt, là đẩy tu vi nguyên thần lên Đại La Kim

Tiên đại viên mãn!

"Vốn định nhờ sư tôn tìm Thái Thượng sư bá luyện cho ta ít tiên đan, bây giờ thôi diễn một phen Sí Hỏa Đan Quyết, ta lại hoàn toàn có thể thử luyện chế một ít tiên đan!" La Tuyên từ những kiến thức có được khi thôi diễn Sí Hỏa Đan Quyết, không chỉ có được tạo nghệ đan đạo, mà còn có được rất nhiều đan phương.

Với tạo nghệ đan đạo hiện tại, cũng đủ để thôi diễn ra rất nhiều đan phương.

Quay trở lại đại điện.

La Tuyên không vội vàng tiến vào trong cổ bi Thái Nguyên tu luyện.

Hắn lấy ra Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên và vô số tiên dược hàng trăm triệu năm.

Ngồi xếp bằng trong Luân Hồi Tử Liên, hắn lấy ra một cái đỉnh nhỏ là tiên thiên linh bảo thượng phẩm - Ngũ Hành Đỉnh, dùng Sinh Mệnh Chi Hỏa của Sinh Mệnh đại đạo làm lửa, bắt đầu thử luyện chế tiên đan.

Từ trong kiến thức đan đạo bỗng dưng có được trong đầu, hắn chọn ra một loại đan dược tên là Đại La Thiên Tâm Đan.

Hắn lập tức lựa chọn tiên dược, bắt đầu luyện chế.

Ngọn lửa Sinh Mệnh Chi Hỏa ôn hòa ẩn chứa lực lượng pháp tắc của Sinh Mệnh đại đạo, so với Niết Bàn Chân Hỏa đã lột xác, còn mạnh hơn vô số lần, uy lực của chân hỏa cũng lớn hơn ngàn vạn lần.

Dưới sự thúc đẩy của tiên lực Đại La Kim Tiên trung kỳ, nó lập tức giải phóng ra nhiệt độ nóng rực vô cùng.

Mặc dù đây chỉ là lần đầu tiên La Tuyên luyện đan, nhưng sau khi

tiếp nhận những kiến thức đan đạo bỗng dưng xuất hiện, hắn giống như một lão làng đan đạo đã đắm chìm trong đan đạo vô số năm, thủ pháp tao nhã thuần thục.

Sinh Mệnh Chi Hỏa làm nóng Ngũ Hành Đỉnh.

Vô số tiên dược hàng trăm triệu năm, theo dược tính khác nhau, dược lý khác nhau, lần lượt được cho vào, dùng chân hỏa hòa tan.

Dung hợp tiên dược, ngưng đan, loại bỏ tạp chất, tinh luyện dược tính.

Cuối cùng là thành đan.

Toàn bộ quá trình phảng phất như mây bay nước chảy, tràn đầy vẻ đẹp nghệ thuật.

Trong quá trình như vậy, La Tuyên nhanh chóng luyện chế ra một lò Đại La Thiên Tâm Đan.

Ông!

Khoảnh khắc đan dược thành hình.

Ngũ Hành Đỉnh khẽ rung động, đột nhiên tỏa ra sương mù ngũ sắc, trên không trung phía trên đỉnh nhỏ, hình thành một đám mây bảy màu có quầng sáng ngũ sắc lưu chuyển.

Một trận hương thơm đan dược xộc vào mũi, cũng theo sương mù tỏa ra, khiến cả người La Tuyên đều cảm thấy tinh thần phấn chấn, bỗng cảm thấy thần hồn như nhẹ đi mấy phần.

"Ừm!

Chín vệt đan vân, có thể xem là cực phẩm, không tệ!" La Tuyên một tay vỗ lên nắp đỉnh của Ngũ Hành Đỉnh, mở nắp đỉnh ra, lấy ra chín viên tiên đan.

Chỉ thấy chín viên tiên đan lớn bằng mắt rồng, mỗi viên đều tỏa ra

ánh sáng óng ánh, vô cùng tròn trịa, trên đó quấn quanh chín vệt đan vân bảy màu như dải lụa, tỏa ra hương thơm nồng đậm và dao động tiên lực, vừa nhìn đã biết không phải là phàm phẩm!

Phẩm chất của tiên đan cũng có cao thấp.

Tiên đan thứ phẩm hình dáng thô kệch, bề mặt lồi lõm, không có ánh sáng.

Tiên đan bình thường hình dáng sẽ tròn trịa hơn một chút, hơi có ánh sáng, nhưng không có đan vân.

Chỉ có tiên đan phẩm chất cực phẩm mới có thể tròn trịa và có ánh sáng, xung quanh quấn quanh đan vân, đan vân càng nhiều, phẩm chất càng cao.

Tiên đan có chín vệt đan vân, là cực phẩm trong các loại cực phẩm.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, e rằng cũng chỉ có Thái Thượng Lão Tử giỏi luyện đan mới có khả năng luyện chế ra được!

La Tuyên rất hài lòng với lần đầu tiên luyện chế tiên đan đã luyện thành tiên đan chín vệt đan vân, đồng thời cũng không khỏi cảm khái, không ngờ chỉ thử một lần, từ một người mới trong đan đạo đã một bước trở thành đại sư đan đạo. 'Xem ra năng lực đặc thù của ta còn có nhiều chỗ có thể khai thác!' La Tuyên vừa nghĩ, vừa khẽ lắc đầu, giơ tay đưa một viên Đại La Thiên Tâm Đan vào miệng.

Tiên đan vào miệng liền tan.

Khoảnh khắc nuốt vào, miệng liền sinh tân dịch, đầy mùi thơm mát.

Năng lượng tinh thuần mà khổng lồ, theo cổ họng chảy vào trong bụng, rồi lại khuếch tán đến tứ chi bách hài, cảm giác sảng khoái khó tả, khiến người ta có cảm giác lâng lâng như tiên.

Đại La Thiên Tâm Đan là tinh túy được tinh luyện từ nhiều loại tiên dược quý hiếm, đã loại bỏ tạp chất và tác dụng phụ, so với việc nuốt trực tiếp tiên dược, hiệu quả cao hơn không chỉ mười lần!

Chương 48

Chỉ một viên Đại La Thiên Tâm Đan vào bụng.

Tu vi nguyên thần của La Tuyên, lập tức có hiệu quả rõ rệt, tăng lên một đoạn lớn.

Tiên lực dồi dào trong biển giới tiên lực của nguyên thần, lập tức tăng lên hơn một lần!

Viên thứ hai.

Viên thứ ba.

Oanh!

Khi viên Đại La Thiên Tâm Đan thứ ba được luyện hóa.

Tu vi vốn đã tiếp cận Đại La Kim Tiên hậu kỳ của La Tuyên, trong nháy mắt đột phá gông cùm, trong một tiếng ầm vang, biển giới mở rộng trăm lần, tiên lực dồi dào cũng tăng vọt mười lần.

Tu vi theo đó từ Đại La Kim Tiên trung kỳ, đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Hắn không kết thúc tu luyện, tiếp tục nuốt những viên Đại La Thiên Tâm Đan còn lại, cho đến khi sáu viên tiên đan còn lại được luyện hóa hết, sức mạnh hoàn toàn mới được củng cố, và lại tăng lên một chút.

"Đại La Thiên Tâm Đan chỉ là tiên đan tương đối trung bình ở cấp bậc Đại La Kim Tiên, thích hợp cho tu luyện ở Đại La Kim Tiên trung kỳ, đối với Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà nói, có chút không đủ." "Xem ra, cần phải luyện chế một số tiên đan tốt hơn!" La Tuyên chậm rãi mở mắt, cảm nhận tiên lực dồi dào vô cùng trong cơ thể, lại một lần nữa từ trong đầu chọn ra một loại tiên đan cao phẩm tên là Cửu Khúc

Luyện Thần Đan, lấy ra hơn trăm cây tiên dược hàng trăm triệu năm.

Dùng Sinh Mệnh Chi Hỏa, thúc đẩy Ngũ Hành Đỉnh.

Có kinh nghiệm luyện chế Đại La Thiên Tâm Đan, lần thứ hai luyện đan, thủ pháp càng thuần thục hơn.

Nhanh chóng luyện hóa tất cả tiên dược, luyện chế thành chín viên, cũng quấn quanh chín vệt đan vân, tiên đan cực phẩm Cửu Khúc Luyện Thần Đan!

Cửu Khúc Luyện Thần Đan là đan dược cao phẩm.

Mỗi viên ẩn chứa dược lực tinh thuần, đều gấp mười lần Đại La Thiên Tâm Đan.

Tám viên Cửu Khúc Luyện Thần Đan được luyện hóa, biển giới tiên lực vốn hơi trống rỗng sau khi vừa đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ của La Tuyên, lập tức lại được tiên lực bành trướng lấp đầy.

Khi viên Cửu Khúc Luyện Thần Đan thứ chín được luyện hóa xong.

Tu vi nguyên thần cuối cùng cũng theo sát tu vi nhục thân, đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

"Có tiên đan phụ trợ tu luyện, quả nhiên nhanh hơn rất nhiều so với luyện hóa tiên dược, tiên quả thuần túy, lấp đầy biển giới tiên lực gấp trăm lần so với Đại La Kim Tiên trung kỳ, thời gian sử dụng lại giống như lúc ở Đại La Kim Tiên trung kỳ, chỉ dùng hết ngàn năm!" La Tuyên khá hài lòng với sự thăng tiến tu vi của mình.

Ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, động một chút là hàng vạn năm, thậm chí là hàng trăm triệu năm khổ tu.

Mỗi một lần đột phá tiểu cảnh giới của hắn đều không vượt quá một ngàn năm, trong vòng vài ngàn năm ngắn ngủi, nhục thân và

nguyên thần đã song song đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

Tốc độ tu luyện như vậy, dù so với những đại năng Chuẩn Thánh thậm chí là Thánh nhân, cũng tuyệt đối là sự tồn tại khiến người ta phải nhìn theo mà không kịp!

"Đến lúc quay về đảo Kim Ngao một chuyến, cùng sư tôn thảo luận, làm thế nào để có được nền móng Chuẩn Thánh." La Tuyên thu lại Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, suy nghĩ một chút, rồi mang cả cổ bi Thái Nguyên theo bên người.

Cổ bi Thái Nguyên không phải linh bảo, nhưng lại hơn cả hỗn độn linh bảo.

Mặc dù với tu vi hiện tại của hắn, không thể luyện hóa cổ bi Thái Nguyên, cũng không thể thúc đẩy cổ bi Thái Nguyên, nếu không, nguyên thần sẽ bị cổ bi Thái Nguyên hút cạn trong nháy mắt.

Nhưng những công dụng kỳ diệu của cổ bi Thái Nguyên, như che giấu thiên cơ, có thể ngộ đạo bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu, lại có thể mang lại cho hắn sự tiện lợi.

Thu lại cổ bi Thái Nguyên, La Tuyên ra khỏi đại điện.

Trong ngàn năm hắn bế quan, Hỏa Lân đạo nhân cũng không hề bế quan.

Tu vi của Hỏa Lân đạo nhân sớm đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, trừ phi thành Chuẩn Thánh, hoặc là tu luyện nhục thân, nếu không, tu vi sẽ không có bất kỳ sự thăng tiến nào nữa.

Việc ông ta có thể làm, cũng chỉ có không ngừng mài giũa nguyên thần, làm cho đạo cơ viên mãn, hy vọng có một ngày có cơ duyên thành Chuẩn Thánh.

La Tuyên ra khỏi đại điện, thần thức triển khai, phát hiện Hỏa Lân đạo nhân đang nghiên cứu Sí Hỏa Đan Quyết mà hắn đã cải thiện,

không ngừng thử nghiệm luyện chế tiên đan bằng thủ pháp hoàn toàn mới.

"Tôn thượng, ngài đã xuất quan rồi?" Hỏa Lân đạo nhân một nửa tâm tư chìm đắm trong việc tham ngộ đan đạo, một nửa tâm tư vẫn luôn chú ý đến thế giới bên ngoài.

Bây giờ, ông ta đã bị La Tuyên chinh phục từ tận đáy lòng, khi thấy La Tuyên xuất quan, lập tức dừng việc tham ngộ Sí Hỏa Đan Quyết, tiến lên nghênh đón.

"Ngươi?" La Tuyên liếc nhìn Hỏa Lân đạo nhân, chỉ thấy Hỏa Lân đạo nhân đầu bù tóc rối, như thể đã ngàn năm không chải chuốt.

Tu vi đến cảnh giới như Đại La Kim Tiên, cơ thể không tì không vết, không nhiễm bụi trần, dù vạn năm không tắm rửa, cơ thể vẫn sảng khoái vô cùng, thậm chí còn có một loại khí chất xuất trần và hương thơm tiên khí nhàn nhạt.

Nhưng Hỏa Lân đạo nhân thì lại, đầu bù tóc rối, phảng phất như một tên ăn mày!

"A?

Cái này... trong những ngày tôn thượng bế quan, ta một lòng nghiên cứu Sí Hỏa Đan Quyết, có chút sơ suất." Hỏa Lân đạo nhân được La Tuyên nhắc nhở, lúc này mới phát hiện mình vì mê luyện đan, giữa chừng nổ lò mấy lần, bộ dạng hiện tại của mình thực sự có chút không dám cung kính, vội vàng tiên khí toàn thân chấn động, trong nháy mắt thổi bay đi một thân tro bụi.

"Đúng là một kẻ si đan." La Tuyên khẽ gật đầu, không trách tội Hỏa Lân.

Có thể vùi đầu khổ tâm nghiên cứu đan đạo, quên ăn quên ngủ như vậy, Hỏa Lân đạo nhân cũng là một nhân tài có thể đào tạo, không

khỏi nhắc nhở nói: “Đan đạo và tu luyện chi đạo tuy khác đường nhưng cùng đích, chú trọng từ từ tiến lên, vội vàng cầu thành còn không bằng, ngược lại rơi vào hạ thừa.” “Lời dạy của tôn thượng, Hỏa Lân nhất định ghi nhớ.” Nếu là trước đây, dù Đông Vương Công dám chỉ tay năm ngón vào đan đạo của Hỏa Lân, Hỏa Lân cũng sẽ không cho sắc mặt tốt, nhưng La Tuyên mở miệng, lại khiến trong lòng ông ta rùng mình, vội vàng ghi nhớ.

“Theo ta về đảo Kim Ngao, sau đó tìm một nơi, mài giũa đạo cơ Chuẩn Thánh.” La Tuyên thản nhiên nói.

“Vâng, tôn thượng!” Thái độ của Hỏa Lân càng thêm cung kính.

Cùng là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, ông ta có thể cảm nhận rõ ràng, vị chủ nhân này, không chỉ nhục thân và nguyên thần song song đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, mà căn cơ vô cùng vững chắc, sức mạnh ở cùng cảnh giới cũng vô cùng cường đại.

Trong cảm ứng thần thức của ông ta, La Tuyên như một vầng mặt trời chói lọi.

Ông ta thầm đoán, với tu vi và thực lực hiện tại của La Tuyên, e rằng không cần bất kỳ linh bảo nào, chỉ cần giơ tay nhấc chân, cũng có thể dễ dàng trấn áp mình!

La Tuyên không ở lại đảo Thái Nguyên Tiên lâu.

Hắn đơn giản hái một ít Hoàng Trung Lý làm quà, mang theo Hỏa Lân đạo nhân, rời khỏi đảo Thái Nguyên Tiên.

Biển Đông mênh mông.

Vẫn như trước đây, bao la sâu không lường được.

Dù là tu vi của La Tuyên hiện tại, cũng không thể một niệm bao trùm được bao nhiêu khu vực.

Ngồi xếp bằng trên lưng con kỳ lân trăm trượng do Hỏa Lân hiện nguyên hình, hắn ung dung nhìn mây trôi mây tụ bên trời, trong lòng dâng lên cảm giác như đã cách một đời.

Tính ra, hắn rời đảo Kim Ngao cũng đã mấy ngàn năm.

Khi rời đi, hắn vẫn không có chút nội tình nào, ngoài Ngũ Hành Kích, gia tài có thể so với mặt còn sạch hơn!

Nay trở về, lại là nguyên thần, nhục thân tu vi, đều đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Chương 49

Việc phát hiện đảo Thái Nguyên Tiên và mấy hòn đảo tiên khác, cũng đã mang lại cho hắn nội tình vô cùng vững chắc.

Không hề khoa trương khi nói, với nội tình hiện tại, về mặt gia tài đã đủ để hoàn toàn áp đảo bất kỳ Thánh nhân nào, dùng nó để sáng lập một thế lực không thua kém đại giáo của Thánh nhân, cũng không thành vấn đề!

"Khí tức thật mạnh!

Cường giả Đại La Kim Tiên!" "Không!

Cường giả Đại La Kim Tiên đó hình như chỉ là tọa kỵ, trên lưng còn có một cường giả!" "Hít!

Rốt cuộc là cường giả có tu vi bực nào, mà lại có thể dùng Đại La Kim Tiên làm tọa kỵ?

Khí tức có chút phiêu diêu khó nắm bắt, cũng có chút xa lạ, chẳng lẽ là vị cường giả Đại La Kim Tiên kỳ cựu nào đó, đã thành Chuẩn Thánh rồi chăng?" Trên đường trở về đảo Kim Ngao.

Hỏa Lân không che giấu khí tức, một mặt là sau khi hóa thành bản thể, khí tức vốn đã cực kỳ nổi bật, mặt khác, cũng là để chấn nhiếp một số sinh linh không có mắt, để tránh có sinh linh không biết sống chết va chạm vào lão gia nhà mình.

Dưới sự giải phóng không chút giữ lại của khí thế Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Nơi ông ta đi qua, tự nhiên thu hút sự chú ý của vô số sinh linh, trong đó cũng không thiếu một số tu sĩ Đại La Kim Tiên có nhãn lực.

Vô số sinh linh đối với điều này vô cùng tò mò, nhưng cảm nhận

được khí thế bá đạo vô song của Hỏa Lân, không ai dám lại gần, thậm chí một số sinh linh trên đường đi của Hỏa Lân, đều lần lượt lùi lại trăm vạn dặm, để tỏ lòng kính trọng đối với cường giả!

"Khí tức của kỳ lân Đại La Kim Tiên đại viên mãn?

Hỏa Lân trưởng lão!

Trên lưng... chẳng lẽ là La Tuyên của Tiệt giáo?" Ở một nơi nào đó gần một hòn đảo tiên ở Đông Hải, một tu sĩ đang dùng thần thức không ngừng dò xét, bỗng cảm thấy bầu trời xa xa, một luồng khí tức vô cùng cường đại, xen lẫn ngọn lửa nóng rực, quét qua trời đất.

Cách xa hàng trăm vạn dặm, cũng cho người ta một cảm giác ngột ngạt.

Tu sĩ đó tập trung ánh mắt nhìn lại, đợi nhìn rõ bộ dạng của Hỏa Lân, lập tức toàn thân chấn động, hoảng hốt bóp nát một khối ngọc giản mặt trước điêu khắc hoa cỏ núi sông, mặt sau điêu khắc hai chữ 'Tiên Đình'.

Tu sĩ này không phải tu sĩ bình thường, chính là một Thái Ất Kim Tiên của Bồng Lai Tiên Đình, bị Đông Vương Công một câu 'sống phải thấy người, chết phải thấy xác', phái đi tìm tung tích của Hỏa Lân!

"La Tuyên xuất hiện!" "Có tu sĩ Bồng Lai của ta phát hiện tung tích của Hỏa Lân trưởng lão, theo tin tức truyền về, Hỏa Lân trưởng lão hiện ra bản thể, trên lưng dường như ngồi một sinh linh, nghi là La Tuyên!" "Hỗn xược!

Tên tiểu bối chết tiệt, lại dám dùng trưởng lão của Bồng Lai Tiên Đình ta làm tọa kỵ, dù là đệ tử Thánh nhân, bọn ta cũng phải cho hắn một bài học!" "Hỏa Lân trưởng lão cũng đã làm mất hết mặt mũi của Bồng Lai ta, đường đường là cường giả Đại La Kim Tiên đại viên

mãn, lại cam tâm làm tọa kỵ cho một tên tiểu bối!" "Hỏa Lân trưởng lão dù sao cũng là trưởng lão của Bồng Lai ta, lại là cường giả của Kỳ Lân nhất tộc, không chừng cũng có nỗi khổ, chuyện này đợi chúng ta bắt được tên tiểu bối đó rồi, sẽ giao cho tiên chủ và Kỳ Lân nhất tộc xử lý!" "Phải như vậy!

Nhưng, thực lực của tên tiểu bối đó không tầm thường, phải lập tức thông báo cho đại trưởng lão!" Tin tức truyền về Bồng Lai Tiên Đình, một đám trưởng lão cảnh giới Đại La Kim Tiên lập tức xôn xao.

Quảng Thành Tử từng nói La Tuyên là người cuồng vọng tự đại, không coi ai ra gì, họ còn bán tín bán nghi, nay trưởng lão của Bồng Lai Tiên Đình bị La Tuyên dùng làm tọa kỵ, thực sự khiến họ cảm thấy phẫn nộ!

Mười mấy vị trưởng lão Đại La Kim Tiên bàn bạc một hồi, lập tức tìm đến đại trưởng lão Bồng Lai.

Đại trưởng lão Bồng Lai từng là một trong ba ngàn khách của Tử Tiêu Cung.

Sớm nhất đi theo tiên chủ Bồng Lai là Đông Vương Công, nguyên thần, nhục thân tu vi sớm đã từ vạn vạn năm trước đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, và đại đạo pháp tắc cũng đã ngưng luyện ra thiên đạo, là cường giả chỉ đứng sau Đông Vương Công trong toàn bộ Bồng Lai Tiên Đình, địa vị vô cùng tôn sùng!

"Thông báo cho Kỳ Lân nhất tộc và Quảng Thành Tử, chuyện này liên quan đến một vị thân truyền của Tiệt giáo, không phải chỉ một mình Bồng Lai ta có thể trấn áp được." Đại trưởng lão Bồng Lai sau khi nhận được bẩm báo, lập tức ra lệnh cho người thông báo cho Kỳ Lân nhất tộc và Quảng Thành Tử, còn mình thì tự mình dẫn đầu mười ba vị trưởng lão Đại La Kim Tiên của Bồng Lai, đích thân đi đến nơi sâu trong Đông Hải để chặn La Tuyên.

Ngàn năm trước.

Quảng Thành Tử đích thân đến Bồng Lai, bảo họ chặn La Tuyên ở gần đảo Kim Ngao.

Ông ta cũng không phải kẻ ngốc, càng không phải đệ tử Xiển giáo, dù có e dè Thánh nhân Nguyên Thủy đứng sau Quảng Thành Tử, cũng sẽ không hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của Quảng Thành Tử, chỉ làm cho có lệ, sắp xếp mấy đệ tử ở vùng biển ngoài phạm vi đảo Kim Ngao.

Nay xem ra, La Tuyên xuất hiện ở nơi sâu trong Đông Hải cách đảo Kim Ngao khá xa, đối với các trưởng lão Bồng Lai mà nói, cũng là một chuyện tốt!

Ở một nơi khác.

Cường giả của Kỳ Lân nhất tộc cũng nhanh chóng từ những nơi khác ở Đông Hải, hội tụ về nơi sâu trong Đông Hải.

Quảng Thành Tử cũng mang theo hộ thân phù do Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho, từ đại lục Hồng Hoang, thẳng tiến đến Đông Hải.

Trong một thời gian.

Toàn bộ Đông Hải, vì La Tuyên xuất quan, mà phong vân nổi lên, sóng ngầm cuộn trào.

La Tuyên ở nơi sâu trong Đông Hải.

Mặc dù không biết Đông Hải đã xảy ra chuyện gì, nhưng cũng nhanh chóng nhận ra một tia khí tức không tầm thường.

Tu vi của hắn hiện tại cách cảnh giới Chuẩn Thánh chỉ một bước, thần hồn hòa hợp với thiên địa đại đạo, trong cõi u minh, có thể dự cảm được một số điều.

"Sự tĩnh lặng trước cơn bão sao?" La Tuyên mắt hơi híp lại, trong

mắt lóe lên ánh sáng lạnh, trong lòng âm thầm kích hoạt ấn ký thần thức mà Thông Thiên để lại.

"La Tuyên?

Tìm vi sư có chuyện gì?" Một hư ảnh thần niệm của Thông Thiên giáng lâm, nhưng không hề kinh động đến Hỏa Lân, ngoài La Tuyên ra, không có ai nhận ra được.

"Sư tôn, con có dự cảm, có lẽ có một số kẻ không có mắt muốn tính kế con, đặc biệt thỉnh sư tôn hiện thân, ban xuống một đạo thánh nhân phù triện có thể phá được hộ thân phù của Thánh nhân!" Những người La Tuyên đắc tội cũng chỉ có Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy, nhiều nhất là thêm Bồng Lai và Kỳ Lân nhất tộc đứng sau Hỏa Lân.

Hầu như không cần đoán, cũng có thể đoán ra, tám chín phần mười là Quảng Thành Tử lại đang giở trò sau lưng!

Lần này bất kể thế nào cũng sẽ không để Quảng Thành Tử sống sót rời khỏi Đông Hải!

"Hà tất phải khổ như vậy!" Thông Thiên thân là Thánh nhân, tự nhiên một lời liền hiểu, khẽ thở dài lắc đầu, sau đó giơ tay đẩy một đạo thánh nhân đại đạo phù triện đến trước mặt La Tuyên, vô cùng bá đạo nói: "Nếu đã có người không có mắt, vậy thì không cần có bất kỳ cố kỵ nào, cho chúng mở mang tầm mắt, đừng làm mất khí thế của Tiệt giáo ta!

Còn những chuyện khác, tự có vi sư xử lý!" Mặc dù không nói rõ, nhưng người kia, ngoài Nguyên Thủy ra, sẽ không có ai khác.

Câu nói này, gần như tương đương với việc ngầm chấp nhận cho La Tuyên chém giết Quảng Thành Tử, và kiên định nói cho La Tuyên biết, Nguyên Thủy đến rồi, ta gánh!

La Tuyên cần cũng chính là thánh nhân phù triện và câu nói này,

hắn hít sâu một hơi, nhận lấy phù triện, cung kính hành lễ nói: "Đệ tử nhất định sẽ không để sư tôn thất vọng!" Tiễn Thông Thiên đi, La Tuyên lặng lẽ ngồi xếp bằng trên lưng Hỏa Lân, điều chỉnh khí tức của bản thân.

Hỏa Lân vẫn đang đi đường, hoàn toàn không biết La Tuyên trên lưng mình, trong vài ba câu nói, đã cùng Thông Thiên định đoạt số mệnh của Quảng Thành Tử!

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Cùng với khoảng cách giữa La Tuyên và Hỏa Lân càng ngày càng xa đảo Thái Nguyên Tiên, trong thiên địa, loại khí cơ cuồng phong bão táp sắp ập đến cũng càng ngày càng rõ ràng, các sinh linh trong vùng biển xung quanh đều không khỏi cảm thấy áp lực, lần lượt rời xa vùng biển này.

"Tôn thượng, dường như có chút không ổn!" Lúc này, Hỏa Lân cũng nhận ra sự bất thường, nhíu mày nói.

"Dừng lại ở vùng biển phía trước, có bạn cũ không quản ngại vạn vạn dặm đến đây, ta cũng không thể thất lễ với khách!" La Tuyên thản nhiên nói, khí thế toàn thân đã tích tụ đến đỉnh điểm, chiến ý trong lòng đang dâng trào.

Dưới sự phân phó của La Tuyên.

Hỏa Lân tìm một hòn đảo tiên thuận mắt.

Sau khi đáp xuống hòn đảo, La Tuyên tùy tay lấy ra một bộ bàn cờ có sinh tử nhị khí lưu chuyển.

Chương 50

Bàn cờ là một trong những tiên thiên linh bảo thượng phẩm hắn thu hoạch được ở đảo Thái Nguyên Tiên, nay lại bị dùng làm bàn trà, hắn thuận tay dùng ngọc thạch làm chân, lại lấy ra một bộ ấm trà và chén trà cấp bậc không kém tiên thiên linh bảo hạ phẩm.

Ấm trà và chén trà là do hắn dùng vô số tiên thạch luyện chế trong thời gian rảnh rỗi sau khi tu hành, phẩm chất phi phàm.

La Tuyên cứ thế ngồi xếp bằng dưới đất, hai tay đặt trên đầu gối, thần thái ung dung tự tại.

Hỏa Lân thì một bên dùng lá trà của cây trà hậu thiên linh căn mà La Tuyên đã đặc biệt dặn dò hái trước khi rời đảo Thái Nguyên Tiên, cùng với tiên dịch mà La Tuyên tự mình mang theo từ đảo tiên Doanh Châu, pha một ấm trà hảo hạng.

Một bên dùng khóe mắt lặng lẽ quan sát La Tuyên.

Mặc dù ông ta không đoán ra chuyện Quảng Thành Tử và những người khác sắp đến, nhưng nhìn tư thế này của La Tuyên, cũng biết rằng người đến không có ý tốt.

Tình huống như vậy, lão gia này không đàng hoàng điều tức chuẩn bị, cũng không lấy ra bất kỳ linh bảo nào, cứ ngồi im như vậy, thậm chí còn có tâm tư cầu kỳ pha trà, thực sự khiến ông ta cảm thấy có chút không hiểu!

"Thử một chút đi!

Đây là tiên dịch đã thai nghén ra tiên thiên linh căn, nhiễm pháp tắc đại đạo, lá trà thì kém một chút, chỉ là hậu thiên linh căn, nếu có cây trà Ngộ Đạo, sẽ càng hoàn mỹ hơn!" La Tuyên dường như không

nhận ra ánh mắt kỳ quái của Hỏa Lân, ung dung tự tại nhận lấy một chén trà, khẽ nhấp một ngụm, thong thả bình phẩm.

"Nguyên lai tôn thượng có tạo nghệ về trà đạo." Hỏa Lân nghe vậy, ánh mắt lập tức trở nên càng thêm khâm phục, thực sự là bộ dạng của La Tuyên quá không bình thường, ông ta chỉ cho rằng La Tuyên thỉnh thoảng đắm chìm trong trà đạo, mỗi khi có đại sự sắp đến, đều phải thưởng thức một bình trà.

Trong thế giới Hồng Hoang, thứ không thiếu nhất chính là sinh linh có sở thích cổ quái, thưởng trà cũng là một thói quen không tồi!

"Ha ha!" La Tuyên nghe lời của Hỏa Lân, trong đầu lập tức hiện ra vô số thứ liên quan đến trà đạo, liền không nhịn được mà ngửa mặt cười nói: "Chỉ biết sơ qua thôi!

Ngày sau, ta có thể chỉ điểm cho ngươi một phen về trà đạo.

Trà như nhân sinh, thưởng trà cũng là thưởng thức nhân sinh, thỉnh thoảng thưởng thức một cuộc đời khác, có lẽ cũng sẽ có không ít trợ giúp cho việc tu hành." "Tôn thượng nói phải." Hỏa Lân nửa hiểu nửa không liên tục gật đầu.

Ngay khi La Tuyên và Hỏa Lân đang ung dung thưởng trà, chân trời phong vân nổi lên, từng luồng khí tức ngút trời, không hề che giấu, từ bốn phương tám hướng vây lại.

Trong nháy mắt đã có mười ba luồng khí tức khóa chặt toàn bộ hòn đảo.

"Tôn thượng, để ta đi đối phó!" Hỏa Lân cảm ứng được mười ba luồng khí tức vô cùng quen thuộc, lập tức sắc mặt biến đổi, bật dậy.

"Ngồi xuống!" La Tuyên mí mắt cũng không nhấc lên, khẽ nói một câu, tiếp tục thưởng thức chén trà trong tay.

Hỏa Lân nghe vậy, liếc nhìn những bóng người đang từ xa đến

gần ở chân trời, chỉ đành ngoan ngoãn ngồi lại, nhưng một sợi dây thần kinh lại căng như dây đàn.

Ông ta liếc mắt đã nhận ra, người đến là mười ba vị trưởng lão Đại La Kim Tiên của đảo tiên Bồng Lai.

Bồng Lai tổng cộng chỉ có mười lăm trưởng lão Đại La Kim Tiên, trừ ông ta ra, cũng chỉ còn lại mười bốn người, nay lại đến mười ba người, trong đó bao gồm cả đại trưởng lão có thực lực còn mạnh hơn một bậc, gần như tương đương với việc dốc toàn lực!

Dù là cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn như ông ta, lúc này đối mặt với áp lực lớn như vậy, cũng không khỏi cảm thấy nặng nề trong lòng.

Dù sao, đại trưởng lão từ trăm vạn năm trước đã tu luyện ra thiên đạo đại đạo pháp tắc, từng một trận chiến với yêu thánh Bạch Trạch của Yêu tộc mà không rơi vào thế hạ phong, từ đó danh tiếng lẫy lừng Hồng Hoang.

Trăm vạn năm tuế nguyệt đã qua, cũng không biết đại trưởng lão rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới nào!

"Nghe đồn vị thân truyền thứ chín của Tiệt giáo, kiến thức uyên bác, tinh thông nhiều loại ngoại đạo, lại không biết các hạ lại có sở thích về trà đạo, quả thực khiến bần đạo mở mang tầm mắt." Một giọng cười nhẹ nhàng truyền đến từ hư không.

Một thanh niên mình mặc vũ sam, đầu đội luân cân, phong độ phi phàm, chậm rãi bước ra từ hư không, hai ba bước đã từ chân trời đáp xuống, đứng cách La Tuyên không xa.

"Bồng Lai?" La Tuyên không nhanh không chậm đặt chén trà xuống, mí mắt hơi nhướng lên, cười nhạt nói: "Ta cứ tưởng người đầu tiên đến sẽ là Quảng Thành Tử, không ngờ lại là Bồng Lai, Bồng

Lai những năm này phát triển không tệ!

Chỉ tiếc là có kẻ không có mắt, sau ngày hôm nay, e là phải suy tàn rồi!" "Thật là một kẻ cuồng vọng!

Nếu không phải là đệ tử Thánh nhân, sớm đã bị bọn ta diệt dưới lòng bàn tay, đâu dung ngươi ở đây nói năng xằng bậy!" Thanh niên cầm đầu chưa kịp nổi giận, một trưởng lão Bồng Lai mặt đầy râu quai nón, vạm vỡ như gấu, đã tức giận siết chặt nắm đấm, ra vẻ một lời không hợp là muốn động thủ.

"Chớ có nóng nảy!" Thanh niên cầm đầu khẽ nhíu mày, quát khẽ với vị trưởng lão đó.

Vị trưởng lão đó lập tức im miệng lùi lại, chỉ có một đôi mắt đầy lửa giận vẫn nhìn chằm chằm vào La Tuyên.

"Các hạ là đệ tử Thánh nhân, Bồng Lai ta nể mặt Thánh nhân, không làm khó các hạ, nếu bây giờ ngươi thả Hỏa Lân trưởng lão ra, rồi lại cúi đầu nhận lỗi với Bồng Lai Tiên Đình ta, chuyện này coi như bỏ qua.

Thế nào?" Có vị trưởng lão đó ra mặt, những lời lẽ đã chuẩn bị sẵn của thanh niên đành phải bỏ qua, chỉ có thể đi thẳng vào vấn đề, cố gắng dùng một giọng điệu hòa nhã nói.

Chỉ là, mặc dù giọng điệu của hắn hòa nhã, nhưng sự ngạo khí từ trong xương tủy lại không hề che giấu.

Bồng Lai Tiên Đình tuy không phải đại giáo của Thánh nhân, nhưng cũng thanh danh lừng lẫy!

Đặc biệt là sau đại chiến Vu Yêu lần thứ hai, đã có ý tranh đoạt bá chủ Hồng Hoang, nếu ngày sau Bồng Lai vượt lên trên hai tộc Vu Yêu, trở thành bá chủ Hồng Hoang, được thiên địa khí vận gia thân.

Thánh nhân cũng không có gì phải sợ!

Đây mới là chỗ dựa lớn nhất, cũng là sự ngạo khí của tu sĩ Bồng Lai!

Nếu là người khác, thậm chí là thân truyền của Thánh nhân khác, có lẽ thật sự có khả năng kiêng dè Bồng Lai ba phần.

Chỉ tiếc là, hôm nay họ gặp phải La Tuyên!

"Hoặc là hứa, hoặc là chết, ngươi chọn một con đường đi." La Tuyên chậm rãi đứng dậy, thần thái ung dung phủi phủi áo bào, nhìn về phía vị trưởng lão mặt đầy râu quai nón kia: "Ta tuy là đệ tử Thánh nhân, nhưng chưa bao giờ dựa dẫm vào thân phận này, thứ ta dựa vào chính là thực lực của ta." "Còn về đề nghị của ngươi, không tệ, nhưng ta chẳng có hứng thú." "Ta đến đây, là vì Bồng Lai các ngươi không biết điều, vậy thì sau hôm nay, cũng nên đến lúc suy tàn rồi!" Nói xong, hắn đi vòng qua bàn trà, bước về phía trước một bước.

Chỉ một bước, luồng khí thế ẩn mà không phát trên người hắn liền như hồng thủy vỡ đê, bùng nổ ra ngoài.

Nguyên thần tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

Nhục thân tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

Nhục thân và nguyên thần, cả hai đều đạt đến tu vi cực hạn cường hoành của Đại La Kim Tiên, vào giờ khắc này đã lộ ra không chút che giấu.

Khí chất ôn văn nho nhã khi La Tuyên thưởng trà cũng lập tức trở nên bá đạo mạnh mẽ.

Dù đối mặt với mười ba vị Đại La Kim Tiên, trong đó còn có một người không hề thua kém Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Thế nhưng hắn lại coi như cỏ rác, tư thái khinh miệt, không chút kiêng dè!

“Vốn tưởng Quảng Thành Tử sẽ là người đầu tiên, nhưng nếu Bồng Lai các ngươi đã tới trước, vậy thì lấy các ngươi khai đao, dùng máu tươi lát đường cho Quảng Thành Tử.

Dù sao cũng đồng là người Đạo môn, với tư cách là sư huynh, ta sẽ để hắn ra đi vẻ vang hơn một chút!” Giọng nói nhàn nhạt của La Tuyên lại vang lên, vẫn vô cùng bình thản.

Nhưng ngữ khí đanh thép ấy lại khiến người ta không dám nghi ngờ lời hắn nói chỉ là hư ngôn.

Đặc biệt là sau khi hắn phóng ra tu vi của bản thân, mười ba vị Đại La Kim Tiên của Bồng Lai đều biến sắc, ngay cả gã thanh niên cầm đầu vốn luôn bình tĩnh lúc này cũng đổi sắc mặt.

Tin tức hắn nhận được rõ ràng nói tu vi nguyên thần của La Tuyên chỉ mới là Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Dù cho nhục thân mạnh hơn nhiều, cũng chỉ là Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà thôi!

Với thực lực như vậy, dù có thể trấn áp Hỏa Lân đạo nhân, gã thanh niên cầm đầu cũng chẳng thèm để vào mắt.

Nhưng bây giờ, cả nhục thân và nguyên thần của La Tuyên đều đã là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, mọi chuyện không còn đơn giản như vậy nữa.

Chương 51

Dù sao, gã biết rõ, ba ngàn năm trước La Tuyên đã ngưng luyện ra năm trăm đạo Sinh Mệnh pháp tắc và năm trăm đạo Tử Vong pháp tắc!

Chỉ trong ba ngàn năm ngắn ngủi.

Tu vi của La Tuyên lại trưởng thành đến mức này, quả thực kinh khủng!

"Tôn thượng!" Thấy La Tuyên chỉ phóng thích khí thế đã trấn trụ được mười ba vị Đại La của tiên đảo Bồng Lai, Hỏa Lân đạo nhân trong lòng dâng trào, chiến ý hừng hực, cũng bước lên một bước, muốn cùng La Tuyên kề vai chiến đấu.

"Ngươi cứ ở lại đây, pha cho ta một ấm trà khác, đợi 'khách quý' của ta đến.

Còn lũ cá tạp này, giơ tay là có thể diệt!" La Tuyên cười nhạt, lại bước về phía trước một bước.

Một bước bước ra, khí thế của hắn lại đột ngột tăng vọt.

Trong cảm ứng của mười ba cường giả Đại La Kim Tiên của Bồng Lai Tiên Đình, La Tuyên lúc này giống như một vầng thái dương rực rỡ, chói mắt đoạt mục, chỉ đứng ở đó mà khí thế sắc bén đã khiến người ta không dám nhìn thẳng!

"Các hạ, tu vi của chúng ta đều không yếu, nếu động thủ, e là sẽ làm tổn thương hòa khí…" Trong số các tiên nhân Bồng Lai, gã thanh niên cầm đầu thấy La Tuyên sắp động thủ, sắc mặt ngưng trọng, liền định mở miệng.

Nhưng La Tuyên lại lười nghe lời vô nghĩa.

Ầm!

Giơ tay lên, tiên lực nguyên thần bàng bạc và khí huyết nhục thân cùng hội tụ vào một quyền.

Trong khoảnh khắc, hắn đánh thẳng về phía các tiên nhân Bồng Lai, ra tay liền bao trùm tất cả cường giả Đại La Kim Tiên có mặt tại đây!

"Tiểu bối cuồng vọng, đúng là không biết trời cao đất rộng!

Ngươi tưởng chỉ bằng tu vi song trọng đại viên mãn là có thể xem thường chúng ta như vậy sao?" Người đất sét còn có ba phần hỏa khí, huống chi là các trưởng lão Bồng Lai Tiên Đình ngày thường sống trong nhung lụa, luôn ở trên cao nhìn xuống.

Lập tức, mấy vị trưởng lão Đại La Kim Tiên sơ kỳ giận dữ hét lên, đồng loạt tế ra pháp bảo, tiên lực cuồn cuộn rót vào trong đó, khí tức kinh khủng quét ngang trời đất, trấn áp về phía La Tuyên.

"Nếu các hạ đã không xem chúng ta ra gì, bá đạo như vậy, chúng ta cũng đành phải không khách khí!

Sau này, ta sẽ tự mình đến cửa tạ tội với Thánh nhân!" Sắc mặt gã thanh niên cầm đầu cũng không khá hơn.

Lão đã thành danh từ một triệu năm trước, khi đó còn có thể giao chiến với Bạch Trạch, đứng đầu Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc mà không rơi vào thế hạ phong.

Lúc đó, La Tuyên không biết đang ở xó xỉnh nào mà ngưỡng vọng đâu.

Bây giờ lại không hề tôn trọng tiền bối, chủ động ra tay thì thôi đi, còn ngông cuồng đến mức một quyền bao trùm cả mười ba vị tiền bối danh túc, quả thực là kiêu ngạo đến cực điểm!

Lão cũng phẫn nộ đến cực điểm!

Nhưng dù sao lão cũng là đệ nhất trưởng lão của Bồng Lai, được Bồng Lai tiên chủ hết sức coi trọng, vì để Bồng Lai 'danh chính ngôn thuận', lão bèn nói một câu nghe có vẻ đường hoàng rồi mới cao giọng hô lớn, âm thanh truyền đi tám phương, kinh động vô số sinh linh ngoài trăm vạn dặm.

Lúc này ánh mắt lão mới trở nên tàn nhẫn, dứt khoát ra tay.

Vừa ra tay, lão đã trực tiếp sử dụng tu vi song trọng Đại La Kim Tiên đại viên mãn của mình, cùng với một nghìn năm trăm đạo Thủy chi pháp tắc đã tu luyện!

Ầm ầm ầm!

Gã thanh niên cầm đầu vừa ra tay, trời đất biến sắc, hư không nổ tung.

Thanh thế còn mạnh hơn cả mười hai trưởng lão Bồng Lai cộng lại gấp mười lần, khí thế sắc bén vô song, có ý định một đòn trấn áp La Tuyên.

Nhưng một quyền của La Tuyên đã đến gần.

Đại La Kim Tiên ra tay nhanh đến mức nào, huống chi La Tuyên còn là cường giả song trọng Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

Trong nháy mắt.

Quyền mang từ cú đấm đó trực tiếp đánh trúng mấy vị trưởng lão Bồng Lai Tiên Đình ra tay đầu tiên.

Mấy tên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trong mắt hắn chỉ như con kiến.

Sự chênh lệch tu vi to lớn như trời với vực khiến mấy vị trưởng lão đó vừa tiếp xúc với quyền mang của La Tuyên, lập tức như bị sét đánh, trực tiếp bị chấn nát nhục thân, nguyên thần, tiêu tán giữa đất

trời!

"Chết tiệt!

Hôm nay, bần đạo nhất định phải giết ngươi!" Đại trưởng lão Bồng Lai ra tay chỉ chậm một thoáng, nhưng một thoáng đó đã khiến mấy vị trưởng lão Bồng Lai bị đánh chết, vạn năm khổ tu hủy trong sớm tối.

Sắc mặt lão ta lập tức tái mét, vô cùng khó coi, gần như nghiến răng nghiến lợi gầm lên một tiếng, một quyền sắc bén vô song vượt lên trước mấy vị trưởng lão còn lại, nghênh đón La Tuyên.

Ầm ầm ầm!

Năng lượng kinh hoàng bùng nổ trong chốc lát.

Tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn, giơ tay nhấc chân có thể phá diệt tinh thần, quay ngược thời không trong phạm vi nhỏ.

Cuộc giao thủ của những cường giả như vậy đối với cả tòa tiên đảo mà nói, không nghi ngờ gì là mang tính hủy diệt!

Trước khi hai quyền mang của La Tuyên và đại trưởng lão Bồng Lai va chạm, vị trí hai người đứng, cùng với một phần tiên đảo phía sau các tiên nhân Bồng Lai, giống như cát mịn bị phong hóa, trong nháy mắt tan thành hư vô.

Vùng biển trăm vạn dặm xung quanh càng giống như núi lở biển gầm, dâng lên những con sóng biển kinh người vô tận, che khuất cả đất trời!

Ngược lại, bàn trà phía sau La Tuyên, cùng với phần tiên đảo đó, dưới sự khống chế có chủ ý của La Tuyên và sự bảo vệ của Hỏa Lân đạo nhân, không hề bị tổn hại.

Đợi cho sóng năng lượng tan đi.

Nhìn lại La Tuyên, sắc mặt vẫn như thường, dường như người gây ra cảnh núi lở biển gầm không phải hắn.

Ngược lại, phía Bồng Lai, sắc mặt đại trưởng lão Bồng Lai âm trầm đến mức gần như có thể vắt ra nước, đôi mắt càng vì sung huyết mà trở nên đỏ ngầu!

"Tiểu bối âm hiểm độc ác!

Giết mấy vị đại trưởng lão Bồng Lai của ta, mượn lực của bần đạo, chấn chết các trưởng lão còn lại, hủy hoại căn cơ Bồng Lai của ta.

Với tâm địa hiểm độc như vậy, sao có thể xứng là đệ tử Thánh nhân!" Đại trưởng lão Bồng Lai trong lòng rỉ máu.

Sự chú ý của lão ta hoàn toàn đặt trên người La Tuyên, đến mức bỏ qua sự thật rằng các trưởng lão còn lại tu vi chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ và trung kỳ.

Vốn dĩ mang theo nhiều trưởng lão như vậy, chỉ là để thể hiện khí thế của Bồng Lai, gây áp lực tâm lý cho La Tuyên.

Cố gắng hết sức tránh xung đột trực tiếp, kéo dài thời gian, tốt nhất là để Kỳ Lân nhất tộc và Quảng Thành Tử đứng ra chịu trận, có thể không đắc tội Thánh nhân thì tốt nhất đừng đắc tội.

Bây giờ thì hay rồi.

La Tuyên ra tay trước xóa sổ mấy vị trưởng lão Bồng Lai.

Lại mượn cơ hội đối đầu trực diện một quyền với lão, sống sững chấn chết các trưởng lão Bồng Lai còn lại.

Chương 52

Chỉ trong nháy mắt.

Bồng Lai Tiên Đình có mười ba vị trưởng lão, bây giờ lại chỉ còn một mình lão, bảo lão trở về làm sao giải thích với Đông Vương Công!

"Đệ tử Thánh nhân từ trước đến nay đều dựa vào thực lực và thiên phú, thân ở thế giới Hồng Hoang mà lại không hiểu đạo lý thực lực vi tôn, Bồng Lai quả thật đáng có kiếp nạn này." "Ngươi, cũng xuống dưới bầu bạn với họ đi!" Giọng nói nhàn nhạt của La Tuyên vang lên, đạo vận quanh thân lưu chuyển.

Một nghìn đạo Luân Hồi pháp tắc!

Năm trăm đạo Sinh Mệnh pháp tắc!

Năm trăm đạo Tử Vong pháp tắc!

Trọn vẹn hai nghìn đạo pháp tắc thần liên giăng ngang trời.

Lực lượng luân hồi, sinh mệnh, tử vong nồng đậm quét qua khắp nơi, hư không vạn dặm đều bị ảnh hưởng bởi lực lượng của ba đại pháp tắc, tràn ngập khí tức luân hồi, sinh mệnh và tử vong!

"Ba loại pháp tắc!

Lực lượng của hai nghìn đạo pháp tắc!" Đại trưởng lão Bồng Lai đồng tử co rút, sắc mặt đột nhiên đại biến, tại chỗ kinh hãi thất thanh.

Đại La Kim Tiên bình thường có thể lĩnh ngộ được một loại pháp tắc trong lúc thiên địa đại đạo tẩy lễ, đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn ngưng luyện ra một nghìn đạo pháp tắc đã là tồn tại đỉnh cao nhất.

Bản thân lão ta ngưng luyện ra một nghìn năm trăm đạo pháp tắc.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, trừ các Thánh nhân và Chuẩn Thánh đại năng ngày trước, cũng chỉ có Nhiên Đăng, Bạch Trạch và một số ít Đại La lão làng có thể sánh được.

Nhưng bây giờ, La Tuyên, một hậu bối Tiệt giáo nhỏ bé, nhục thân và nguyên thần đều thành Đại La Kim Tiên đại viên mãn thì thôi đi.

Ngay cả pháp tắc cũng lĩnh ngộ được tận ba loại.

Cộng lại còn ngưng luyện ra lực lượng của hai nghìn đạo pháp tắc, làm sao có thể không khiến lão ta kinh hãi!

"Không được!

Phải chạy trốn!

Đại La Kim Tiên đại viên mãn ngưng tụ ra lực lượng hai nghìn đạo pháp tắc, chỉ có tiên chủ mới có thể trấn áp!" Trong lòng đại trưởng lão Bồng Lai kinh hãi đồng thời, cũng sinh ra cảm giác khủng hoảng và nguy cơ tử vong nồng đậm.

Từng là một trong ba nghìn khách của Tử Tiêu Cung, lão ta trân quý sinh mệnh của mình hơn bất kỳ ai.

Sau khi La Tuyên thể hiện ra lực lượng của hai nghìn đạo pháp tắc, lão ta lập tức nảy sinh ý định bỏ chạy.

Không chút do dự, lão ta liền hóa thành một đạo hồng quang màu xanh lam, trực tiếp độn vào Đông Hải mênh mông.

Đại trưởng lão Bồng Lai tu luyện Thủy chi pháp tắc, trong Đông Hải mênh mông, Thủy chi pháp tắc có thể phát huy uy lực lớn nhất, cũng có thể được tăng phúc cực đại, dù không thể đối kháng với hai nghìn đạo pháp tắc của La Tuyên, nhưng để chạy trốn cũng có hy

vọng rất lớn!

"Đã đến rồi, sao phải vội đi?" La Tuyên đã thể hiện ra gần một nửa thực lực, sao có thể dễ dàng để đại trưởng lão Bồng Lai rời đi.

Đại trưởng lão Bồng Lai là cường giả mạnh nhất dưới trướng Bồng Lai tiên chủ Đông Vương Công, một người còn quan trọng hơn cả mười hai trưởng lão còn lại cộng lại, nếu giết đối phương, Đông Vương Công chắc chắn sẽ không chết không thôi với hắn.

Nhưng hắn căn bản không quan tâm.

Nếu Bồng Lai đã có người không biết điều, hắn sẽ đích thân mở mắt cho đối phương.

Đừng nói là trưởng lão Bồng Lai, dù là Đông Vương Công, với tu vi và pháp tắc của hắn, cùng với vô số linh bảo, hắn cũng không hề sợ hãi!

Giọng nói nhàn nhạt còn chưa dứt.

La Tuyên một bước ba trăm vạn dặm, đã ở trên hư không phía trên đại trưởng lão Bồng Lai.

Giơ tay lên, Luân Hồi pháp tắc, Sinh Mệnh pháp tắc, Tử Vong pháp tắc đan xen thành một cái ma bàn, mang theo uy thế diệt thế vô cùng kinh khủng, hung hăng trấn áp xuống!

Ầm ầm ầm!

Luân Hồi pháp tắc, Sinh Mệnh pháp tắc, Tử Vong pháp tắc.

Không có loại nào là không thể sánh ngang với Ngũ Hành pháp tắc, đều là những pháp tắc mạnh mẽ vượt xa Thủy chi pháp tắc.

Ba đại pháp tắc dung hợp làm một, dưới sự thúc đẩy của tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn của La Tuyên, càng kinh khủng đến cực hạn.

Uy lực hủy thiên diệt địa đó giáng xuống vùng biển.

Lập tức đánh tan vùng biển ngàn vạn dặm thành hư vô, năng lượng mênh mông còn đánh ra một vực sâu không thấy đáy trên đáy biển sâu vạn dặm!

Trong một đòn kinh người như vậy.

Đại trưởng lão Bồng Lai gần như không kịp kêu thảm một tiếng, đã bị năng lượng không thể chống đỡ, sống sững nghiền thành hư vô!

"Cái gì!

Mười ba cường giả Đại La Kim Tiên của Bồng Lai Tiên Đình, cứ thế mà vẫn lạc?" "Đại trưởng lão Bồng Lai thành danh triệu năm, từ sau trận chiến với Bạch Trạch yêu thánh của Yêu tộc thiên đình, đã mơ hồ được xếp vào hàng những người mạnh nhất dưới Chuẩn Thánh cùng với Nhiên Đăng, Bạch Trạch.

Thế mà một cường giả như vậy, lại không có chút sức phản kháng nào dưới tay đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo, bị sống sững xóa sổ!" "Tên của La Tuyên chỉ từng nghe qua khi Thánh nhân thông báo khắp Hồng Hoang, không ngờ, chỉ trong vài nghìn năm, lại có tu vi kinh khủng như vậy, không hổ là thân truyền của Thánh nhân!" "Sau ngày hôm nay, La Tuyên e là sẽ danh chấn Hồng Hoang, xếp vào hàng cường giả đệ nhất dưới Chuẩn Thánh.

Tiệt giáo lại xuất hiện một yêu nghiệt kinh khủng như vậy, e là danh hiệu đệ nhất Thánh nhân đại giáo cũng đã được xác lập hoàn toàn!" "Tổn thất gần như toàn bộ cường giả Đại La Kim Tiên, còn mất cả đại trưởng lão, Bồng Lai Tiên Đình sau ngày hôm nay, e là cũng sẽ suy tàn!" Trong Đông Hải mênh mông, tu sĩ vô số.

Khí thế của La Tuyên và mười ba Đại La Kim Tiên Bồng Lai cũng đã sớm kinh động vô số tu sĩ.

Đặc biệt là mười ba Đại La Kim Tiên Bồng Lai, khí thế hung hãn, không hề che giấu, khiến vô số tu sĩ đều biết mười ba trưởng lão Bồng Lai giáng lâm, sợ hãi trốn đi thật xa, lần lượt phỏng đoán Bồng Lai đang nhắm vào ai.

Cho đến tận bây giờ, họ mới biết, Bồng Lai lại tự tin đến mức nhắm vào đệ tử thân truyền của Thánh nhân.

Càng không thể ngờ, đệ tử thân truyền thứ chín mới của Tiệt giáo, chỉ bằng sức một mình, lại sống sững xóa sổ mười ba cường giả Đại La Kim Tiên bao gồm cả đại trưởng lão Bồng Lai!

Rất nhiều sinh linh không phải lần đầu nghe đến tên của La Tuyên, nhưng đây là lần đầu tiên thực sự nhận thức được thực lực của hắn.

Trận chiến trên đảo tiên vô danh, cũng như mọc thêm cánh.

Tin tức nhanh chóng lan truyền khắp thế giới Hồng Hoang với tốc độ khó có thể tưởng tượng, lấy vô số tu sĩ làm trung tâm!

La Tuyên, trung tâm của mọi cơn sóng.

Lúc này lại như vừa làm xong một việc nhỏ không đáng kể, thong thả ung dung thu lấy những bảo vật do các trưởng lão Bồng Lai để lại, quay trở về hòn đảo tiên vô danh đã sụp đổ một nửa.

"Tôn thượng!" Hỏa Lân hoảng hốt nghênh đón, như nhìn quái vật mà vội vàng liếc La Tuyên một cái, rồi lại vội vàng cúi người hành lễ, trán suýt nữa dán thẳng xuống đất.

Không ai hiểu được tâm trạng của Hỏa Lân lúc này.

Là tọa kỵ của La Tuyên, không ai rõ hơn y rằng La Tuyên trưởng thành yêu nghiệt đến mức nào.

Ngay cả y, cũng chỉ nghĩ rằng La Tuyên những năm qua chỉ nâng cao tu vi nguyên thần và nhục thân, không ngờ, La Tuyên lại lĩnh ngộ

được Luân Hồi pháp tắc, còn ngưng luyện ra một nghìn đạo Luân Hồi pháp tắc!

Chương 53

Với tốc độ tu luyện và lĩnh ngộ đại đạo kinh khủng như vậy, e là cả Thánh nhân ngày trước cũng phải cam bái hạ phong!

Lão gia nhà mình chẳng lẽ có tư chất Hỗn Nguyên hay sao?

Trong đầu Hỏa Lân lóe lên một ý niệm, không nhịn được nói: "Tôn thượng tiên uy cái thế, đại trưởng lão Bồng Lai ngày trước được những kẻ rảnh rỗi gọi là tồn tại có thể sánh ngang với Bạch Trạch, Nhiên Đăng, là đệ nhất nhân dưới Chuẩn Thánh.

Nay lại gãy gục trong tay tôn thượng, e rằng sau ngày hôm nay, tôn thượng sẽ trở thành người thực sự có danh xưng đệ nhất dưới Chuẩn Thánh!" "Đệ nhất nhân dưới Chuẩn Thánh?" La Tuyên không biết đại trưởng lão Bồng Lai lại có hư danh như vậy, nghe vậy không khỏi cười lắc đầu.

Tầm mắt của hắn đâu chỉ là Chuẩn Thánh, nếu muốn thành, thì phải thành Hỗn Nguyên Đại La, thậm chí là siêu thoát Thiên Đạo!

Hỏa Lân cảm nhận được sự khinh thường của La Tuyên đối với danh hiệu đệ nhất nhân dưới Chuẩn Thánh trong lúc nói cười, không khỏi chấn động trong lòng.

Lão gia này, không chỉ thiên phú siêu nhiên, tu vi cường hoành, mà ngay cả tâm tư, e là cũng đã sớm hướng đến Hỗn Nguyên đại đạo rồi?

Chỉ là, Hỗn Nguyên đại đạo gian nan biết bao, con đường Chuẩn Thánh, đã đủ để vô số sinh linh phải ao ước mà không thể đạt tới.

Giống như y, tu hành vô số năm, chẳng phải vẫn kẹt ở Đại La Kim Tiên đại viên mãn sao, mạnh như đại trưởng lão Bồng Lai, chẳng phải cũng kẹt ở Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nay còn nhận lấy kết

cục thân tử đạo tiêu!

Nghĩ đến đây, y không khỏi thầm than, rồi lập tức nhẹ giọng nhắc nhở: "Tôn thượng, Bồng Lai chỉ có mười lăm trưởng lão Đại La Kim Tiên, bây giờ, chỉ còn lại một trưởng lão Đại La Kim Tiên sơ kỳ, e rằng..." "Đông Vương Công sao?" La Tuyên nghe ra ý của Hỏa Lân đạo nhân, sắc mặt thản nhiên ngồi lại bên bàn cờ, nhấp một ngụm trà Hỏa Lân vừa pha xong, lúc này mới từ từ nói: "Nếu Đông Vương Công đến, ta tự có thủ đoạn đối phó, dù Chuẩn Thánh không thể địch, cũng không làm gì được ta." "Chỉ cần không làm gì được ta, mà lại tìm đến cửa, ngày sau, ta cũng không ngại đích thân đến thăm Bồng Lai một chuyến." "Mọi chuyện, đều xem lão ta có biết điều hay không!" Dĩ nhiên, dù Đông Vương Công biết điều, tiên đảo Bồng Lai sớm muộn cũng sẽ bị hắn thu lại từ tay Đông Vương Công.

Tất cả những gì Đông Vương Công sở hữu, cũng đều sẽ là của hắn.

La Tuyên lại thầm bổ sung một câu trong lòng.

Trên hòn đảo tiên chỉ còn lại một nửa.

La Tuyên vẫn đang thong thả thưởng trà, yên lặng chờ đợi Quảng Thành Tử.

Hỏa Lân vốn có chút lo lắng, nhưng thấy La Tuyên ngay cả linh bảo cũng chưa dùng, đã dễ dàng tiêu diệt mười ba cường giả Đại La Kim Tiên của Bồng Lai, nỗi lo trong lòng đã sớm bị quét sạch.

"Hy vọng Kỳ Lân nhất tộc đừng nhúng tay vào vũng nước đục này, nếu không, e là cũng sẽ càng thêm suy tàn!" Hỏa Lân thầm nghĩ.

Y huyết mạch mỏng manh, không được coi trọng, cũng không có vướng bận, và Kỳ Lân nhất tộc không có nhiều tình cảm.

Nếu Kỳ Lân nhất tộc thật sự không biết điều, chọc vào La Tuyên,

vậy chỉ có thể trách họ không biết điều!

Kim ô lặn về phía tây, hoàng hôn như máu.

Trên hòn đảo tiên vô danh, khí huyết vẫn nồng đậm, nửa hòn tiên sơn bị phá hủy, các Đại La Kim Tiên vẫn lạc, tiên huyết nhuộm đỏ vùng biển trăm vạn dặm bên dưới.

Tiên huyết của Đại La Kim Tiên vô cùng ngưng luyện, giọt giọt như chì như thủy ngân.

Dù rơi xuống nước biển, cũng lâu không tan, phản chiếu dưới ánh hoàng hôn, lơ lửng một vẻ đẹp quỷ dị màu đỏ sẫm!

La Tuyên và Hỏa Lân thưởng trà trên tiên sơn.

Toàn bộ Đông Hải lại sóng gió ngập trời, mười ba Đại La Kim Tiên của Bồng Lai vẫn lạc, trong đó còn có đại trưởng lão thành danh triệu năm trước, đã dấy lên sóng gió vô biên ở Đông Hải.

Vô số sinh linh chấn động, đồng thời cũng thực sự nhận biết được danh tiếng của La Tuyên.

Đối với kẻ dị quân đột khởi, được Thông Thiên Thánh nhân đích thân thông báo khắp Hồng Hoang là đệ tử thân truyền mới của Tiệt giáo, trong lòng đa số sinh linh chỉ cảm thấy lại thêm một kẻ may mắn có thiên phú dị bẩm ra đời mà thôi.

Ngoài ra, không có cảm giác gì lớn.

Nhưng lần này, La Tuyên nhất minh kinh nhân, vừa ra tay đã dùng máu tươi của mười ba Đại La Kim Tiên nhuộm đỏ vùng biển trăm vạn dặm.

Một cường giả mới nổi sát phạt quả quyết như vậy, ngay lập tức đã thu hút vô số ánh mắt!

“Phế vật!

Tự xưng là đệ nhất nhân dưới Chuẩn Thánh sánh ngang Nhiên Đăng, Bạch Trạch, bây giờ lại không xử lý nổi một La Tuyên quèn, đúng là đồ vô dụng!" Quảng Thành Tử trên đường đến Đông Hải, nhận được tin tức các tiên nhân Bồng Lai đều đã bỏ mạng ở Đông Hải, không nhịn được chửi thầm đại trưởng lão Bồng Lai một trận thậm tệ.

Ánh mắt gã âm u, đầy vẻ oán độc nhìn về phía sâu trong Đông Hải, rồi quay sang ba đại hán cơ bắp cuồn cuộn và một thanh niên tuấn tú bên cạnh, nói: "Tin tức chắc các vị cũng nghe rồi, không biết bốn vị có nắm chắc hạ được La Tuyên đó không?" "Hừ!

Chỉ là một tiểu bối mà thôi!

Đại trưởng lão Bồng Lai, chẳng qua chỉ là hạng hữu danh vô thực, sao có thể so sánh với Kỳ Lân nhất tộc của ta?" Một đại hán Kỳ Lân mặc áo đen, trên người có hoa văn đen vàng, nghe vậy không khỏi hừ lạnh một tiếng, thái độ khinh thường đại trưởng lão Bồng Lai hiện rõ trên mặt.

Hai đại hán còn lại tuy không mở miệng, nhưng cái đầu hơi ngẩng lên cũng có thể thấy, họ cũng có chút khinh thường.

"Phóng túng!

Các ngươi còn nói nữa, đừng trách bản thái tử dùng tộc quy xử trí!" Ngược lại, gã thanh niên tuấn tú cầm đầu, nghe vậy liền gấp chiếc quạt trong tay lại, lạnh lùng liếc nhìn ba đại hán phía sau, quay sang Quảng Thành Tử, mặt không biểu cảm nói: "Các hạ, Kỳ Lân nhất tộc chúng ta lần này có thể ra khỏi Kỳ Hoàng Sơn, là nhờ các hạ ra tay.

Nhưng, chuyện này bản thái tử trong lòng tự có quyết định, Kỳ Lân nhất tộc chúng ta hành sự, cũng không cần các hạ chỉ tay năm ngón!" Kỳ Lân nhất tộc dù suy tàn, cũng có sự kiêu ngạo của riêng

mình.

Là một Kỳ Lân thuần huyết, còn là thái tử của Kỳ Lân nhất tộc, gã thanh niên đã sớm khó chịu với bộ dạng ra lệnh của Quảng Thành Tử, cho đến giờ phút này, cuối cùng cũng không nhịn được nữa mà bùng nổ.

Thấy Kỳ Lân thái tử nổi giận, ba cường giả Kỳ Lân nhất tộc lập tức rụt cổ lại, như đứa trẻ làm sai, cúi đầu không dám nói nhiều.

Quảng Thành Tử ngược lại không sợ thân phận của Kỳ Lân thái tử, nghe vậy trong lòng tức giận dâng trào.

Nhưng gã cần dựa vào Kỳ Lân nhất tộc để đối phó với La Tuyên, hung hăng nắm chặt tay, chỉ có thể âm thầm nuốt giận, nhưng trong lòng cũng đã ghi hận Kỳ Lân thái tử.

Bốn đại cường giả của Kỳ Lân nhất tộc, tu vi đều đã đạt tới Đại La Kim Tiên đại viên mãn nhiều năm.

Tu vi của Quảng Thành Tử tuy chỉ là Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, nhưng trước khi xuất phát, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đích thân ban cho một món linh bảo cực kỳ tốt, nên tốc độ cũng không hề chậm hơn cường giả Kỳ Lân nhất tộc.

Với tốc độ gần như một hơi thở di chuyển ngàn vạn dặm.

Không lâu sau, họ đã nhìn thấy từ xa hòn đảo tiên vô danh nơi La Tuyên đang ở, và cả La Tuyên đang ung dung ngồi trên đảo thưởng trà.

"Đại họa lâm đầu mà không biết, lại còn ra vẻ đáng ghét như vậy.

Bần đạo để xem, đến lúc ngươi quỳ dưới chân cầu xin bần đạo, liệu có còn giữ được bộ dạng đáng ghét này không!" Cừu nhân gặp mặt, đỏ mắt khác thường, Quảng Thành Tử phong trần mệt mỏi chạy tới, lại thấy La Tuyên ung dung uống trà, lửa giận tích tụ cả đường đi

lập tức bốc lên tận não.

Nếu không phải tu vi không đủ, gã thật sự muốn lập tức xông lên, một tát đánh chết La Tuyên!

"Đệ tử thân truyền mới của Tiệt giáo cũng có chút thú vị!" Kỳ Lân thái tử nhìn bộ dạng của La Tuyên, tựa như ngay lập tức nhận ra, La Tuyên không phải giả vờ bình tĩnh, mà là thật sự không xem đám đại địch này ra gì, trong lòng không khỏi cảm thấy hứng thú.

Chỉ không biết, La Tuyên rốt cuộc là quá tự tin vào thực lực, hay là quá xem thường Kỳ Lân nhất tộc!

"Đợi lâu như vậy, cuối cùng mấy vị cũng đã đến!" Trên hòn đảo tiên vô danh, La Tuyên từ từ ngẩng đầu, nhìn về phía mấy bóng người trên tầng mây.

Ánh mắt hắn lướt qua mấy cường giả Kỳ Lân nhất tộc, rồi dừng lại trên người Quảng Thành Tử, cười nhạt nói: "Cuối cùng cũng không làm ta thất vọng, cũng có chút huyết tính!" "Hừ!

Đừng có ngông cuồng, không bao lâu nữa, sẽ có lúc ngươi phải quỳ xuống cầu xin bần đạo!" Quảng Thành Tử thần sắc vô cùng âm lãnh nhìn chằm chằm La Tuyên nói, rồi chắp tay với Kỳ Lân thái tử bên cạnh: "Thái tử, chính La Tuyên đó đã đoạt đi Ngũ Hành Kích từ tay bần đạo.

Chỉ cần mấy vị có thể bắt được hắn, giao cho bần đạo, bần đạo nguyện đem Ngũ Hành Kích tặng cho Kỳ Lân nhất tộc." "Dừng lại!

Thứ nhất, Ngũ Hành Kích vốn là của Kỳ Lân nhất tộc chúng ta, không tồn tại chuyện ai cướp của ai.

Chương 54

Thứ hai, bản thái tử đã nói rồi, bản thái tử hành sự, không thích có người chỉ tay năm ngón." Kỳ Lân thái tử nhàn nhạt liếc Quảng Thành Tử một cái, tự mình từ trên mây hạ xuống, hoàn toàn không để ý đến vùng biển trăm vạn dặm bị nhuộm đỏ bên dưới hòn đảo, tự nhiên như người quen ngồi xuống bên bàn cờ, trực tiếp cầm lấy một trong mấy chén trà đã có sẵn, ngửa đầu uống cạn.

"Trà ngon!

Nước trà không tệ, trà cũng không tệ!

Các hạ thật có nhã hứng!" Sau khi uống cạn một chén trà, y nhắm hờ mắt, vừa thưởng thức hương trà còn sót lại trong miệng, vừa tán thưởng.

"Bản thái tử thấy được, các hạ không phải như lời Quảng Thành Tử đạo hữu nói.

Nhưng mà, chí bảo của Kỳ Lân nhất tộc chúng ta đang ở trong tay các hạ, lần này chúng ta có thể ra khỏi Kỳ Hoàng Sơn, cũng là nhờ Nguyên Thủy Thánh nhân ra tay." Thấy La Tuyên không có bất kỳ biểu cảm nào, Kỳ Lân thái tử liếc nhìn hắn, tiếp tục nói: "Kỳ Lân nhất tộc chúng ta không có ý định đối địch với Thánh nhân, với Tiệt giáo, với các hạ.

Nếu các hạ có thể giao trả chí bảo của tộc ta, bản thái tử không những không làm khó các hạ, mà còn nguyện ý đại diện cho Kỳ Lân nhất tộc kết bạn với các hạ!" "Thái tử!" Quảng Thành Tử sắc mặt đại biến.

"Thái tử, tộc trưởng có dặn, lần này không được thất tín với Xiển giáo, Hỏa Lân tên phản đồ đó cũng..." Ba đại hán luôn ở bên cạnh Kỳ

Lân thái tử, lúc này cũng biến sắc, thấp giọng đỉnh nhắc nhở.

Chỉ là, lời còn chưa nói hết, đã bị Kỳ Lân thái tử cắt ngang: "Lúc bản thái tử nói chuyện, các ngươi có quyền xen vào sao?" Ánh mắt Kỳ Lân thái tử lạnh lùng quét qua Quảng Thành Tử và ba cường giả Kỳ Lân nhất tộc, mang theo vẻ không vui quát một tiếng, rồi mới nhìn về phía La Tuyên, cười nhẹ nói: "Thuộc hạ không hiểu chuyện, các hạ đừng trách!

Không biết các hạ thấy đề nghị của bản thái tử thế nào?" "Kỳ Lân nhất tộc đã suy tàn đến mức này rồi sao?" La Tuyên cười nhẹ một tiếng, sắc mặt thản nhiên nói: "Bảo vật thiên hạ, người có năng lực thì sở hữu!

Ngũ Hành Kích rơi vào tay ta, tức là có duyên với ta, ai cũng đừng hòng có ý đồ!" "Đương nhiên, nếu các hạ đã khách khí như vậy, ta cũng khuyên các hạ một câu: đây là nơi thị phi, không nên ở lâu!" Hôm nay mục tiêu chính của hắn là Quảng Thành Tử.

Nhưng nếu Kỳ Lân nhất tộc không biết điều, hắn cũng không ngại giữ cả bốn cường giả Đại La Kim Tiên của Kỳ Lân nhất tộc lại đây!

"Ha ha ha ha!

Các hạ thật có gan!

Chỉ tiếc cho hòn đảo tiên này!" Tinh quang trong mắt Kỳ Lân thái tử bắn ra, y đột nhiên cười lớn một tiếng, khí tức Đại La Kim Tiên đại viên mãn quanh thân theo đó bùng phát, áp về phía La Tuyên.

Phía sau y, ba Kỳ Lân Đại La Kim Tiên đại viên mãn kia cũng đồng loạt bùng phát khí thế kinh người vô tận, cùng lúc ép về phía La Tuyên.

"Xem ra các hạ chọn con đường không biết điều rồi!" La Tuyên trên mặt vẫn cười, nhưng trong mắt đã lạnh lẽo sắc bén.

Hắn vẫn ngồi yên tại chỗ không động, thậm chí, chén trà trong tay cũng không đặt xuống, một luồng khí thế còn kinh người hơn đã quét ra, ập về phía bốn đại cường giả của Kỳ Lân nhất tộc.

Ầm!

Tiên sơn dưới chân mọi người lập tức vỡ nát thành hư vô.

Khí thế kinh khủng quét qua bầu trời, biển sâu, cuộn trào mây trời và sóng biển vô biên.

Nhưng bóng dáng của mấy người vẫn ở nguyên tại chỗ, không hề di chuyển, thậm chí, bàn cờ tạm dùng làm bàn trà, và chén trà, nước trà trên bàn, cũng không hề động đậy. 'Tu vi thật cao thâm!

Pháp tắc thật mạnh!' Kỳ Lân thái tử và ba đại cường giả Kỳ Lân nhất tộc đồng tử ngưng lại, trong lòng đều kinh dị không thôi.

Cùng là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, ba người bọn họ liên thủ áp chế một mình La Tuyên, lại bị La Tuyên dễ dàng chống đỡ như vậy, thực sự khiến họ phải nhìn bằng con mắt khác!

"Ha ha ha!

Tốt!

Tốt!

Tốt!

Cuối cùng cũng gặp được một đối thủ không tệ, hôm nay hãy để bản thái tử đánh một trận cho đã!

Tất cả lui ra!" Kỳ Lân thái tử cười lớn một tiếng, tư thái cuồng phóng hiện rõ, toàn thân chiến ý cháy rực như lửa.

Ba Đại La của Kỳ Lân nhất tộc nghe vậy, định ngăn cản, dù sao đông người, hoàn toàn có thể nghiền ép La Tuyên, nhưng trước đó thái tử đã hai lần nổi giận, đành phải cuốn theo Quảng Thành Tử lui về

sau ngàn vạn dặm.

“Ngươi cũng lui ra đi!” Người trong nghề vừa ra tay, là biết có hay không.

La Tuyên cũng cảm nhận được sự mạnh mẽ của Kỳ Lân thái tử, trong lòng cũng dâng lên chiến ý, nói với Hỏa Lân một câu, bóng dáng liền động.

Không có bất kỳ dấu hiệu nào.

Bóng dáng hai người đồng thời biến mất ở hai bên bàn cờ.

Khắc sau.

Bầu trời rách toạc, mây trời nổ tung.

Hai bóng người khí thế ngút trời, như mặt trời rực rỡ, che khuất cả trời đất, che lấp cả nhật nguyệt!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trong tiếng nổ vô biên.

Bóng dáng La Tuyên và Kỳ Lân thái tử, dường như đã đột phá thời không, gần như không để lại cả tàn ảnh.

Ngay cả trong mắt mấy vị Đại La Kim Tiên đại viên mãn có mặt, cũng chỉ có thể thấy những bóng mờ, không khỏi trong lòng kinh ngạc về tu vi của La Tuyên, lại gần như tương đương với thái tử!

Phải biết rằng, thái tử của Kỳ Lân nhất tộc, là người từ thời Long Hán đại kiếp đã chinh chiến thiên hạ, suất lĩnh Kỳ Lân nhất tộc, đồ sát vô số cường giả Đại La đỉnh cao của Long tộc!

Khi đó, các Thánh nhân bây giờ còn chưa ra đời.

La Tuyên chẳng qua chỉ là một hậu bối của Tiệt giáo, lại có thể về mặt tu vi, sánh ngang với thái tử của Kỳ Lân nhất tộc, làm sao có thể không khiến họ kinh ngạc!

“Ha ha ha!

Sảng khoái!

Nhục thân, nguyên thần của ngươi và ta đều đã tu luyện viên mãn, sao không trực tiếp sử dụng pháp tắc?” Trong đám mây hình nấm màu vàng kim, giọng nói của Kỳ Lân thái tử vang vọng trời đất, tràn đầy sự thống khoái tột cùng.

“Như ngươi mong muốn!” Giọng nói bình tĩnh của La Tuyên truyền đến.

Bầu trời mờ mịt đột nhiên biến sắc, những sợi thần liên pháp tắc kinh khủng giăng ngang trời, dưới sự thúc đẩy toàn lực của La Tuyên, giống như hai nghìn con cự long pháp tắc che trời lấp đất.

Chỉ thấy hắn đưa tay vồ vào hư không.

Hai nghìn sợi thần liên pháp tắc đều nhập vào lòng bàn tay, trong lúc lật tay, lực lượng pháp tắc đan xen thành một cái đại ấn.

Chính là thần thông pháp tắc hắn cảm ngộ được trong quá trình lĩnh ngộ pháp tắc, Luân Hồi Ấn thức thứ nhất, Trấn Sơn Ấn!

Chương 55

La Tuyên hai tay kết ấn, lấy một nghìn đạo Luân Hồi pháp tắc làm cơ sở, năm trăm đạo Sinh Mệnh pháp tắc và năm trăm đạo Tử Vong pháp tắc làm phụ, trong nháy mắt ngưng tụ ra một tòa Trấn Sơn Ấn.

Trấn Sơn Ấn, ấn như tên, giống như một ngọn núi thần thái cổ.

Trong lúc hai tay đẩy ra, mang theo thiên uy như núi lở đất nứt, nghiền nát hư không vô tận, hướng về phía Kỳ Lân thái tử mà giáng xuống!

"Hay lắm!" Kỳ Lân thái tử hét lớn một tiếng, hư không quanh thân chấn động, cũng có hai nghìn đạo pháp tắc giăng ngang trời.

Trong nháy mắt, trong tay y cũng ngưng tụ ra một cái đại ấn, chính là một trong những thần thông đỉnh cao của Kỳ Lân nhất tộc, Thủy Hoàng Ấn!

Ầm ầm ầm!

Tiên lực nguyên thần và khí huyết nhục thân, có thể hủy thiên diệt địa.

Lực lượng pháp tắc, lại có thể ảnh hưởng đến vạn vật, thay trời đổi đất!

Hai cường giả đỉnh cao nhất dưới Chuẩn Thánh ra tay, uy lực càng kinh khủng đến mức không thể tưởng tượng, trong khoảnh khắc hai đại thần thông pháp ấn va chạm, cửu thiên thập địa đều chấn động.

Đông Hải mênh mông, hư không mấy nghìn dặm.

Trong khoảnh khắc bị dòng lũ năng lượng vô biên cuốn qua, tựa như có đại kiếp diệt thế giáng lâm, giữa trời đất chỉ còn lại bão năng

lượng vô biên.

Vô số tiên đảo vỡ nát, vùng biển vô biên chìm xuống.

Vùng biển rộng lớn, đều bị biến đổi hình dạng trong một đòn của hai người La Tuyên!

"Có thể trong vài nghìn năm ngắn ngủi, từ một đệ tử ngoại môn Tiệt giáo vô danh trưởng thành đến mức này, với thiên tư như vậy, e là vị trí Chuẩn Thánh cũng không phải không thể leo lên!" "Chỉ tiếc là, bản thái tử đã tu luyện nhiều hơn ngươi vô số năm." "Về tu vi, ngươi có thể sánh ngang với bản thái tử, nhưng về pháp tắc, ngươi lại thua một bậc!" Giọng nói của Kỳ Lân thái tử lại vang lên.

Sóng năng lượng dư thừa đang tàn phá trời đất lập tức bị chia làm đôi, hiện ra bóng dáng của Kỳ Lân thái tử.

Cùng với y hiện ra, còn có Đại La đạo quả của Kỳ Lân thái tử, một quả cầu ánh sáng màu vàng kim to lớn như công đức kim quang, chiếu rọi sau gáy y.

Trong quả cầu ánh sáng đó, hiện rõ ba nghìn đạo pháp tắc đang cuộn trào!

"Không ổn!" Ở phía xa trên trời, sắc mặt Hỏa Lân lập tức biến đổi.

Y biết tu vi của Kỳ Lân thái tử cường hoành vô song, nhưng cũng không biết, Kỳ Lân thái tử lại đã ngưng luyện pháp tắc trong Đại La đạo quả ra ba nghìn đạo, giống như tu vi, tu luyện đến đại viên mãn!

Với cảnh giới đại đạo như vậy, dù pháp tắc có mạnh đến đâu, hai nghìn đạo cũng không thể so sánh với đại viên mãn! !!

"Cuối cùng cũng sắp bại rồi sao?

Tuy có muộn hơn một vạn mấy nghìn năm, nhưng, cuối cùng cũng

sẽ rơi vào tay bần đạo, bần đạo nhất định sẽ khiến ngươi sống không bằng chết, để giải mối hận trong lòng!" Quảng Thành Tử thấy tu vi của La Tuyên kinh khủng đến mức chỉ khí tức thôi cũng khiến gã sợ hãi, không khỏi nảy sinh ý nghĩ hả hê, theo bản năng siết chặt lá bùa hộ thân của Thánh nhân trong tay, có vẻ như chỉ cần một lời không hợp là sẽ bỏ chạy.

Nhưng khi thấy thiên uy của Kỳ Lân thái tử còn mạnh hơn một bậc, thể hiện ra tận ba nghìn pháp tắc, gã cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, khuôn mặt lập tức bị vẻ oán độc che phủ.

Lúc này, ba cường giả còn lại của Kỳ Lân nhất tộc cũng thở phào nhẹ nhõm.

La Tuyên dù có yêu nghiệt, nhưng cũng chỉ đến thế.

Chỉ tu luyện ra hai nghìn đạo pháp tắc, sẽ không gây ra bất kỳ uy hiếp nào cho thái tử!

Tuy nhiên.

Trong nháy mắt.

Bão năng lượng quanh thân La Tuyên cũng nổ tung, sau gáy hắn bốn vòng sáng dâng lên, Lực chi pháp tắc, Luân Hồi pháp tắc, Sinh Mệnh pháp tắc, Tử Vong pháp tắc, bốn đại pháp tắc đan xen, trọn vẹn bốn nghìn đạo pháp tắc, chiếu sáng cả trời đất!

"Bốn loại đại đạo!

Bốn nghìn đạo pháp tắc?" Các cường giả có mặt tại đây thấy vậy, ai nấy đều biến sắc, hít một ngụm khí lạnh.

Ngay cả Kỳ Lân thái tử đang nắm chắc phần thắng, lúc này cũng hoàn toàn biến sắc, vạn vạn không ngờ, La Tuyên lại lĩnh ngộ được bốn loại đại đạo, ngưng luyện ra trọn vẹn bốn nghìn đạo pháp tắc.

Trong đó còn có Lực chi pháp tắc và Luân Hồi pháp tắc, những pháp tắc chí cao và pháp tắc đỉnh cao như vậy!

"Dừng tay!

Bản thái tử nhận thua!" Gần như không cần suy nghĩ, Kỳ Lân thái tử lập tức hét lớn, điên cuồng lùi lại.

Y lòng như gương sáng, trước mặt bốn loại đại đạo, trọn vẹn bốn nghìn đạo pháp tắc, đối phương chỉ cần vẫy tay, y sẽ lập tức tan thành tro bụi, cảm giác nguy cơ tử vong bao trùm tâm trí đã chứng minh tất cả!

Trong tình huống như vậy, trong lòng y thậm chí không nảy sinh một tia sức lực phản kháng!

"Bây giờ mới nhận thua, không thấy quá muộn sao?" Sát tâm của La Tuyên đã nổi lên, sao có thể dễ dàng bỏ qua.

"Bản thái tử không có ý định đối địch với ngươi, lần này chẳng qua là muốn tìm chút mới mẻ, chỉ cần ngươi tha cho bản thái tử, bản thái tử có thể cho ngươi biết một bí mật động trời!" Kỳ Lân thái tử nghe vậy lập tức hoảng hốt, sợ La Tuyên thật sự hạ sát thủ, vội vàng bổ sung: "Một bí mật liên quan đến Phương Trượng tiên đảo!" "Ồ?" La Tuyên nhướng mày.

Kỳ Lân thái tử lại biết nơi ở của Phương Trượng tiên đảo?

Lực lượng pháp tắc quanh thân hắn dâng trào, không hề thu liễm, nhưng cũng không tiếp tục ra tay, chỉ cười như không cười nhìn Kỳ Lân thái tử, lắc đầu nói: "Bí mật này, đối với ta không có bất kỳ giá trị nào!" Hả?

Kỳ Lân thái tử ngây người.

Y không phải kẻ ngốc, nhanh chóng nhận ra điểm mấu chốt, chẳng lẽ, La Tuyên đã có được Phương Trượng tiên đảo?

Nếu vậy, cũng có thể giải thích được, tại sao La Tuyên trong thời gian ngắn, lại có thể trưởng thành như vậy.

Dù sao, Phương Trượng tiên đảo là nơi mà ngay cả Kỳ Lân nhất tộc cũng phải động lòng, nhưng lại là bảo địa mà ngay cả thời kỳ đỉnh cao nhất cũng không thể nắm trong tay!

"Đợi đã!

Ngươi là đệ tử thân truyền của Thánh nhân, chắc chắn có thể giống như Quảng Thành Tử, cầu xin Thông Thiên Thánh nhân giúp bản thái tử dễ dàng ra vào phong ấn Kỳ Hoàng Sơn, chúng ta có thể liên thủ, chia đều bảo khố Kỳ Hoàng Sơn, với nội tình của Kỳ Lân nhất tộc, đủ để chúng ta tu luyện đến Chuẩn Thánh không lo!" Kỳ Lân thái tử thấy La Tuyên lại có sát ý lan tràn, vội vàng nói tiếp: "Ân oán giữa ngươi và Quảng Thành Tử, bản thái tử cũng sẽ không nhúng tay vào nữa!" "Ngươi!

Kỳ Lân thái tử, ngươi..." Quảng Thành Tử nghe câu cuối cùng của Kỳ Lân thái tử, suýt nữa tức đến hộc máu.

Nộ khí công tâm, gã tức giận chỉ vào Kỳ Lân thái tử, tức đến run rẩy cả người, nhưng nửa ngày cũng không nói được một câu hoàn chỉnh.

Gã mời Kỳ Lân thái tử đến để đối phó La Tuyên, bây giờ thì hay rồi, Kỳ Lân thái tử lại quay tay bán đứng gã, còn định dùng bảo khố của Kỳ Lân nhất tộc để cầu xin La Tuyên tha mạng.

Điều này khiến Quảng Thành Tử vừa kinh vừa giận.

Kinh hãi là, La Tuyên lại ngưng luyện ra trọn vẹn bốn nghìn đạo pháp tắc, quả thực chưa từng nghe thấy!

Giận là, không đối phó được La Tuyên thì thôi đi, Kỳ Lân thái tử lại còn bán đứng gã, quả thực khiến gã hận đến phát điên!

“Ngươi!

Thái tử Kỳ Lân nhất tộc, sao có thể nói không giữ lời?” Quảng Thành Tử nín một hồi lâu, nghiến răng nghiến lợi trừng mắt nhìn Kỳ Lân thái tử gầm lên.

Chương 56

"Hừ!

Người hứa với ngươi là phụ hoàng của ta, bản thái tử chưa từng hứa!

Bản thái tử ra ngoài, chỉ là vì ở Kỳ Hoàng Sơn buồn chán vô số năm, ra ngoài hít thở không khí mà thôi!" Kỳ Lân thái tử trơ tráo nói.

"Ngươi!

Phụt!" Quảng Thành Tử cuối cùng cũng không nhịn được, phun ra một ngụm máu tươi.

"Một kẻ vô dụng như ngươi, cũng xứng để bản thái tử sai khiến sao?

Nếu không phải nể mặt Nguyên Thủy Thánh nhân, bản thái tử đã sớm một tát đánh chết ngươi rồi!" Kỳ Lân thái tử trong lòng cũng rất oán giận Quảng Thành Tử, thấy Quảng Thành Tử thổ huyết, không những không an ủi, ngược lại còn đầy vẻ khinh thường bồi thêm một dao.

"Phụt!" Quảng Thành Tử lại phun ra một ngụm tiên huyết, mặt tái mét, suýt nữa ngã khỏi tầng mây.

"Được rồi!

Ta không có hứng thú với ân oán của các ngươi, lời của ngươi, ta cũng không tin!" La Tuyên hơi nhíu mày, không kiên nhẫn nhìn Kỳ Lân thái tử nói.

"Bản thái tử có thể thề với trời, nguyện lập Thiên Đạo thệ ngôn." Kỳ Lân thái tử lập tức hoảng hốt, vội chỉ lên trời nói: "Ta, Kỳ Lân nhất tộc thái tử Hoàng Nhạc, xin thề với trời, nếu đệ tử thân truyền

Tiệt giáo La Tuyên có thể giúp ta tùy ý ra vào Kỳ Lân nhất tộc, ta nguyện đem tất cả bảo vật trong bảo khố Kỳ Hoàng Sơn ra, chia đều với La Tuyên!" Nói xong, lại như sợ La Tuyên không coi trọng Kỳ Lân nhất tộc đã suy tàn, tiếp tục đảm bảo: "Kỳ Lân nhất tộc chúng ta tuy đã suy tàn, nhưng nội tình từ trước Long Hán đại kiếp vẫn còn lại hơn một nửa, ngươi nên biết, Kỳ Lân nhất tộc chúng ta xưa nay không dùng linh bảo, nhiều lắm chỉ dùng chút tiên dược, tiên quả!" "Nếu ngươi không tin, bản thái tử có thể ở bên cạnh ngươi làm con tin, để thị tòng của bản thái tử trở về lấy bảo vật!" Ánh mắt Kỳ Lân thái tử lại rơi vào ba cường giả Kỳ Lân nhất tộc đi theo.

Phụt!

Ba đại cường giả của Kỳ Lân nhất tộc nghe vậy, cũng suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Mặc dù khi ở Kỳ Lân nhất tộc, họ đã biết vị thái tử này không đáng tin cậy, nhưng cũng không ngờ, lại không đáng tin cậy đến mức này.

Bán đứng Quảng Thành Tử thì thôi đi, quay tay bán luôn cả họ và toàn bộ Kỳ Lân nhất tộc!

Nếu thánh hoàng biết chuyện này, e là da của y cũng bị lột ra mất!

Kỳ Lân thái tử hoàn toàn không để ý đến ánh mắt oán hận của ba thị tòng, quay sang La Tuyên nói: "Bây giờ, ngươi có thể tin bản thái tử rồi chứ?" Trong thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo là tối cao vô thượng.

Thiên Đạo thệ ngôn cũng khác với lời thề bình thường, có sức ràng buộc vô thượng, người lập Thiên Đạo thệ ngôn, sẽ phải chịu sự ràng buộc của Thiên Đạo thệ ngôn, nếu không tuân thủ, sẽ bị Thiên Đạo giáng xuống trừng phạt.

Nhẹ thì thần hồn bị thương, tu vi sa sút, biến thành phàm tục, nặng thì có thể trực tiếp hôi phi yên diệt!

"Ta tạm tin ngươi!" La Tuyên không tỏ ý kiến mà gật đầu.

Kỳ Lân thái tử tuy có chút không biết điều, nhưng cũng thức thời.

Dùng bốn con Kỳ Lân có thể giơ tay là diệt để đổi lấy một nửa kho báu vô số năm của Kỳ Lân nhất tộc, tuyệt đối là một món hời.

Con đường sau Chuẩn Thánh còn dài.

Dù trong tay hắn vẫn còn không ít tài nguyên tu luyện, cũng không có lý do gì để đẩy một món hời lớn như vậy ra ngoài!

"Tiếp theo, là ngươi!" La Tuyên trước sau chưa từng quên, mục tiêu của hôm nay chính là Quảng Thành Tử.

"Hừ!

La Tuyên, đừng có ngông cuồng, không có Kỳ Lân thái tử, sẽ có một ngày, bần đạo sẽ khiến ngươi phải hối hận!" Lần này, Quảng Thành Tử tuy vẫn không đạt được mục đích, trong lòng vô cùng không cam tâm, nhưng cũng không hề sợ La Tuyên, trong tay giơ cao lá bùa hộ thân do Nguyên Thủy ban cho, hung hăng để lại một câu, định rời đi.

"Ngươi nghĩ ngươi đi được sao?" Giọng nói bình tĩnh của La Tuyên vang lên, hắn cũng giơ tay đánh một đạo thánh nhân phù triện vào hư không.

Ong!

Trên bầu trời.

Thánh uy mênh mông lan tràn, trực tiếp phong tỏa vạn dặm.

"Thánh nhân chi uy?

Không ổn!" Sắc mặt Quảng Thành Tử đại biến, vạn vạn không ngờ, La Tuyên cũng mang theo một thủ đoạn do Thánh nhân ban cho.

Gã dốc toàn lực thúc đẩy lá bùa hộ thân của mình.

Lại phát hiện, khả năng xuyên không gian vốn không gì cản nổi, lại như sa vào vũng lầy, chỉ di chuyển được trăm mét!

"Tất cả mọi thứ hôm nay, bao gồm cả biển máu trăm vạn dặm, đều là vì ngươi mà chuẩn bị.

Ta sao có thể phụ lòng ngươi, khi đã đích thân chọn cho ngươi một nấm mồ chứ?" La Tuyên nhàn nhạt nói, một bước đến trước mặt Quảng Thành Tử, giống như ngày trước trong thượng cổ bí cảnh, bóp cổ Quảng Thành Tử, nhấc bổng gã lên, lạnh lùng nói: "Lúc trước có Thánh nhân cứu ngươi, ngươi mới thoát được một kiếp.

Nhưng ngươi lại không biết hối cải, ngược lại ba lần bốn lượt tính kế ta, thật sự cho rằng La Tuyên ta dễ bắt nạt sao?" Nói rồi, bàn tay hắn từ từ siết chặt.

Dù Quảng Thành Tử có tu vi Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, trước mặt cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn, cũng giống như người bình thường, không có chút sức phản kháng nào, chỉ có thể dần dần cảm nhận cảm giác gần như nghẹt thở.

Gã liều mạng giãy giụa, thân thể lại không hề nhúc nhích, trong lòng lập tức tràn đầy tuyệt vọng, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi và cầu xin tha thứ!

La Tuyên không hề mềm lòng, bàn tay vẫn từ từ siết chặt, cũng không trực tiếp bóp chết Quảng Thành Tử, mà để gã từ từ trải nghiệm cảm giác nghẹt thở.

"Nghiệt súc, ngươi dám!" Ngay khi Quảng Thành Tử tưởng rằng mình thật sự sắp vẫn lạc ở đây.

Trong hư không vang lên một tiếng nổ như sấm, thánh uy hoàng hoàng xuyên qua bầu trời, vượt qua khoảng cách vô tận giữa Hồng Hoang đại lục và Đông Hải, giáng xuống trên không trung phía trên La Tuyên, trực tiếp nghiền nát đạo phù triện của Thông Thiên.

Thế đi không giảm, bao trùm về phía La Tuyên.

"Phóng túng!" Cùng lúc đó, sâu trong Đông Hải cũng vang lên một tiếng sét ngang trời.

Lại một đạo thánh uy mênh mông lan tràn khắp Đông Hải, ngay khi thánh uy của Nguyên Thủy sắp giáng xuống người La Tuyên, đã chặn đứng đạo thánh uy đó.

Cùng lúc đó.

Bốn thanh tiên kiếm màu đỏ máu, đội một phương trận đồ cổ xưa, phá vỡ hư không, trực tiếp bao trùm về phía một bóng người vĩ ngạn hiện ra trên bầu trời.

Thánh uy của Nguyên Thủy vượt qua Hồng Hoang đại lục và Đông Hải.

Bóng dáng của ông ta cũng theo đó một ý niệm giáng lâm Đông Hải!

Nhưng ngay khoảnh khắc ông ta xuất hiện, Thông Thiên Thánh nhân cũng đồng thời xuất hiện ở Đông Hải, không chút do dự tế ra Tru Tiên trận đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, tạo thành Tru Tiên kiếm trận, bao trùm Nguyên Thủy Thiên Tôn vào trong.

Một khắc này, bất luận là Hồng Hoang đại lục hay Đông Hải mênh mông, đều tràn ngập thánh uy áp bức vô cùng.

Vô số sinh linh chấn động, đồng thời cũng sinh lòng hoảng sợ, những người tu vi không đến Đại La Kim Tiên, thậm chí trực tiếp mềm nhũn trên mặt đất, không nhấc nổi một chút sức lực!

“Thông Thiên, La Tuyên tên này, ba lần bốn lượt động sát tâm với sư huynh đệ cùng là Đạo môn.

Hôm nay, bần đạo nhất định phải vì Đạo môn của chúng ta trừ đi yêu nghiệt này, ngươi thật sự muốn ngăn cản ta sao?” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm như nước, đôi mắt u ám tràn ngập lửa giận.

“Quảng Thành Tử ba lần bốn lượt tính kế đệ tử của ta, có kiếp nạn hôm nay, đều là tự chuốc lấy!” Bóng dáng Thông Thiên từ từ hiện ra, đối mặt với sự chất vấn của Nguyên Thủy, ngữ khí thập phần bình thản, nhưng lại tràn đầy uy nghiêm không thể nghi ngờ.

Chương 57

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Nguyên Thủy biết rõ tính tình của Thông Thiên, cũng biết rõ hành vi của Quảng Thành Tử, cùng với sự dung túng của mình, đã chọc giận sâu sắc Thông Thiên.

Ông ta không nhìn Thông Thiên nữa, chuyển ánh mắt sắc bén về phía La Tuyên, lạnh lùng nói: "Tiểu bối!

Hôm nay ta để lời ở đây, nếu ngươi dám động đến Quảng Thành Tử, dù có lên trời xuống đất, ta cũng nhất định sẽ lôi ngươi ra, khiến ngươi sống không được chết không xong!" "Ta cũng để lời ở đây, nếu ngươi dám động đến đệ tử của ta, ta tất sẽ đem Tru Tiên kiếm trận giăng trên Ngọc Hư Cung, đồ sát Xiển giáo mãn môn!" Thông Thiên lần này cũng đã hạ quyết tâm, không lùi một bước, không hề nể mặt Nguyên Thủy.

"Hừ!" Da mặt Nguyên Thủy giật giật, nhưng không để ý đến Thông Thiên, chỉ ánh mắt âm hiểm nhìn chằm chằm La Tuyên, ý uy hiếp trong mắt không cần nói cũng biết.

"Nguyên Thủy Thánh nhân, ngài có biết, ta, La Tuyên, ghét nhất điều gì không?" La Tuyên dường như không nghe thấy lời uy hiếp của Nguyên Thủy, ngược lại không chút sợ hãi đối mặt với ánh mắt của Nguyên Thủy, trên mặt lộ ra nụ cười.

"Ý gì?" Nguyên Thủy thấy nụ cười trên mặt La Tuyên, trong lòng lập tức sinh ra một cảm giác bất an nồng đậm.

"Ta ghét nhất là bị người khác uy hiếp!" Nụ cười của La Tuyên

càng thêm rạng rỡ.

“Ngươi dám!” Nguyên Thủy dường như nhận ra, sắc mặt đại biến, hét lớn một tiếng.

Rắc!

La Tuyên mặt mang nụ cười, đối mặt với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống của Nguyên Thủy, bàn tay nhẹ nhàng siết chặt.

Chỉ nghe một tiếng giòn tan, ánh mắt tràn đầy sợ hãi và không cam lòng của Quảng Thành Tử dần dần tối sầm lại, đầu cũng gục xuống, khí tức của cả người, như ngọn nến cháy hết, trong nháy mắt mất đi sinh khí!

Hít!

Trong một khoảnh khắc.

Hư không mênh mông, yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi.

Tất cả mọi người đều không nhịn được hít một ngụm khí lạnh!

Hỏa Lân và Thông Thiên thì còn đỡ, sớm đã biết La Tuyên có ý định giết Quảng Thành Tử, nếu không có lá bùa hộ thân của Nguyên Thủy, lần trước, Quảng Thành Tử đã bỏ mạng ở Đông Hải.

Dù vậy, trong lòng Hỏa Lân cũng chấn động không thôi.

Thánh nhân đích thân mở miệng uy hiếp, lão gia nhà mình lại không hề nể mặt Thánh nhân, ngược lại còn trước mặt Thánh nhân bóp chết đệ tử của Thánh nhân, đây là muốn chọc thủng trời rồi!

Hỏa Lân, người có chút quen thuộc với La Tuyên, còn như vậy.

Bốn đại cường giả của Kỳ Lân nhất tộc, sự chấn động trong lòng có thể tưởng tượng được.

Khi thấy Thánh nhân giáng lâm, họ đã nghĩ, chuyện hôm nay, e là phần lớn sẽ được giải quyết êm đẹp dưới sự hòa giải của Thánh nhân.

Dù sao, Thánh nhân cao cao tại thượng, không thể vì tranh chấp của đệ tử mà dễ dàng xé rách mặt mũi, La Tuyên cũng tuyệt đối không thể vì một Quảng Thành Tử mà đắc tội Nguyên Thủy Thánh nhân!

Nhưng vạn vạn không ngờ, trong tình huống Nguyên Thủy Thánh nhân đích thân giáng lâm, La Tuyên lại giết Quảng Thành Tử, ngay cả nguyên thần của Quảng Thành Tử cũng bị xóa sổ, khiến Quảng Thành Tử ngay cả cơ hội đoạt xá tu luyện lại cũng không có!

Đệ tử thân truyền của Tiệt giáo này, lại bá đạo đến mức này sao?

Ba đại cường giả của Kỳ Lân nhất tộc trước đó còn cảm thấy thái tử có chút không đáng tin cậy, bây giờ, lại không khỏi cảm thấy may mắn mà sờ sờ cổ, nếu không phải thái tử sáng suốt, e là, bốn người họ cũng sẽ giống như Quảng Thành Tử, bị sống sững bóp chết rồi!

"Gan to!

Nghiệt súc, hôm nay ta nhất định phải giết ngươi!" Nguyên Thủy trơ mắt nhìn Quảng Thành Tử vẫn lạc ngay trước mắt, mắt như muốn nứt ra, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, dứt khoát ra tay.

Mặc dù phẩm hạnh của Quảng Thành Tử không tốt, trong số các đệ tử Xiển giáo, cũng bị người ta không thích.

Nhưng Quảng Thành Tử dù sao cũng là đệ tử đầu tiên dưới trướng ông ta, còn là đệ tử ông ta yêu quý nhất!

Nhưng bây giờ, một tiểu bối nhỏ bé như con kiến.

Lại dám trước mặt một Thánh nhân đường đường, giết đệ tử của ông ta, làm sao có thể nhịn được!

Ầm ầm ầm!

Thánh nhân nổi giận, trời đất rung chuyển.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang vào một khắc này, như tòa nhà sắp sụp, rung chuyển dữ dội.

"Đây là thánh uy sao?" Dưới Thánh nhân đều là con kiến, đó là một chuyện, tận mắt chứng kiến lại là một chuyện khác.

Một khắc này, Nguyên Thủy nổi giận, thánh uy lan tràn khắp Hồng Hoang, vô số sinh linh run sợ.

Hỏa Lân, Kỳ Lân thái tử và những người khác ở gần, đối mặt với thánh uy càng cảm thấy như sắp nghẹt thở.

Dù thánh uy đó không nhắm vào họ, có khí tức của Thông Thiên Thánh nhân bảo vệ, cũng có cảm giác linh hồn sắp sụp đổ!

La Tuyên cũng như vậy.

Nhưng hắn không hề sợ hãi, ngược lại nhìn thẳng vào Nguyên Thủy, trong mắt bắn ra ánh sáng rực rỡ vô cùng.

Sẽ có một ngày, hắn cũng sẽ trở thành cường giả chí cao tại thượng!

Sẽ có một ngày, hắn sẽ đổi vị trí với Nguyên Thủy, để Nguyên Thủy phải run rẩy dưới thánh uy của hắn! !!

"Đây là Đông Hải, không phải Ngọc Hư Cung!" Động tác của Thông Thiên không hề chậm, ngay khoảnh khắc Quảng Thành Tử vẫn lạc, ông đã chuẩn bị sẵn sàng, lập tức thánh lực bàng bạc đánh vào Tru Tiên trận đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, trực tiếp phong tỏa hư không quanh thân Nguyên Thủy.

Vô số đạo kiếm khí màu máu ngưng tụ thành thực chất, mang theo uy thế hủy thiên diệt địa, bao trùm lấy Nguyên Thủy.

Cùng lúc đó.

Không thấy ông ta có động tác gì.

Một luồng sức mạnh nhu hòa cuốn lấy La Tuyên và những người khác, toàn bộ đưa về Kim Ngao Đảo.

"Không hổ là thầy trò, đều là hạng mục vô tôn trưởng.

Hôm nay, ta sẽ dạy ngươi thế nào là tôn trọng sư huynh, sau đó sẽ đến Kim Ngao Đảo, bắt tiểu súc sinh đó phải bồi táng cho đệ tử của ta!" Ánh mắt Nguyên Thủy lạnh lẽo như đao, không chút do dự lấy ra tiên thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên, vung tay lên, thánh lực vô tận rót vào trong đó, đan xen với từng đạo đạo tắc đại đạo kinh khủng.

Cuốn theo dòng lũ màu máu ngập trời, quét về phía vô số kiếm khí màu máu đó.

Ầm ầm ầm!

Huyết quang nổ tung, hư không vỡ nát.

Trong một tiếng vang động trời đất.

Chương 58

Tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều cảm thấy như tận thế giáng lâm, bầu trời mênh mông bị nứt ra một vết rách xuyên qua cả thế giới Hồng Hoang!

"Uy thế của Thánh nhân, quả nhiên đáng sợ!" Bên rìa Kim Ngao Đảo, Hỏa Lân lẩm bẩm một câu, nói lên tiếng lòng của tất cả mọi người.

Đây là lần đầu tiên họ thấy Thánh nhân ra tay, càng là lần đầu tiên chứng kiến hai vị Thánh nhân giao chiến.

Cái uy thế ngập trời, hủy thiên diệt địa trong từng cử chỉ nhấc tay giơ chân ấy khiến tất cả mọi người đều cảm thấy nhiệt huyết dâng trào, lòng sinh khao khát!

Trên bầu trời cao rộng.

Nguyên Thủy và Thông Thiên đang giao thủ.

Cả hai đều do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, căn cơ không hơn không kém, tu vi cũng nhờ công đức khai thiên của Bàn Cổ và công đức lập giáo mà chứng đạo, cho nên cũng tương đương nhau.

Sự khác biệt duy nhất nằm ở linh bảo.

Nguyên Thủy được Đạo Tổ Hồng Quân truyền thụ chí bảo Bàn Cổ Phiên do mảnh vỡ của Bàn Cổ Phủ hóa thành, là một trong ba kiện Tiên thiên chí bảo duy nhất của thế giới Hồng Hoang.

Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên chỉ có thể sánh với cực phẩm Tiên thiên linh bảo, nhưng khi phối hợp với Tru Tiên Trận Đồ để tạo thành Tru Tiên Kiếm Trận thì phi lực của Tứ Thánh không thể phá, chẳng hề thua kém Tiên thiên chí bảo!

Với tu vi và thực lực của họ, lại thêm hai kiện chí bảo tương đương Tiên thiên chí bảo, sức phá hoại gây ra có thể tưởng tượng được.

Hầu như chỉ trong một hơi thở.

Bầu trời trên Đông Hải rộng lớn đã bị đánh xuyên hoàn toàn, hư không vô tận vỡ nát, trong dòng chảy không gian hỗn loạn đang tàn phá, những luồng cương phong hãi hùng trào ra, cuốn vào thế giới Hồng Hoang, khiến cả Đông Hải biến thành một tu la tràng!

Cứ đánh thế này, e rằng chỉ trong chốc lát là đủ để hủy diệt cả Hồng Hoang.

"Haiz!" Núi Thủ Dương, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng Lão Tử cuối cùng cũng không ngồi yên được nữa, một điểm thần quang giữa mi tâm nổ tung.

Một đạo đồ luân chuyển giao thoa âm dương nhị khí từ trong biển thánh lực nguyên thần hiện ra, bay khỏi Bát Cảnh Cung, với tốc độ mắt thường có thể thấy, hóa thành một đạo đồ che trời đủ để bao phủ cả thế giới Hồng Hoang.

Nó bao trùm toàn bộ thế giới, ngăn chặn dòng chảy không gian hỗn loạn, bảo vệ Hồng Hoang.

Bản thân ông thì thân ảnh dần dần hư hóa.

Khoảnh khắc tiếp theo, ông như một làn khói xanh xuất hiện trên bầu trời Đông Hải.

"Hai vị sư đệ, dừng tay đi!" Thái Thượng Lão Tử xuất hiện giữa Thông Thiên và Nguyên Thủy, một luồng thánh lực nhu hòa đánh ra, trực tiếp chặn lại sức mạnh của cả hai.

"Thái Thượng sư huynh?" Thông Thiên và Nguyên Thủy thấy Thái

Thượng Lão Tử xuất hiện, động tác trong tay đều khựng lại, bất giác cùng dừng tay, chắp tay hành lễ với Thái Thượng Lão Tử: "Ra mắt Thái Thượng sư huynh!" Bất luận là xét về xuất thân hay xét về thứ hạng thân phận Thánh nhân, Thái Thượng Lão Tử đều là huynh trưởng, là sư huynh của họ.

Vô số năm bầu bạn đã sớm khiến uy nghiêm của huynh trưởng khắc sâu vào nơi sâu thẳm linh hồn họ!

"Dù thế nào đi nữa, các đệ cũng là huynh đệ, sư huynh đệ ức vạn năm, cớ gì phải náo loạn đến mức này?" Thái Thượng Lão Tử không nhịn được thở dài.

Kể từ khi lập giáo, hai người sư đệ này vì giáo nghĩa bất đồng và tranh chấp giữa các đệ tử môn hạ mà khiến cho Tam Thanh vốn là một thể phải phân nhà.

Nhiều năm qua, ông lánh đời trong Bát Cảnh Cung, không hỏi han gì đến hai sư đệ, là để họ có thể tự mình suy ngẫm, cho dù không thể đoàn kết hòa thuận như xưa cũng đừng gây chuyện quá căng thẳng.

Nhưng bây giờ thì hay rồi, khoảng cách giữa hai người ngày càng lớn.

Hôm nay lại vì mâu thuẫn giữa các đệ tử mà ra tay đánh lớn, có thể nói là khiến ông thất vọng tột cùng!

"Sư huynh đến vừa đúng lúc!

La Tuyên, tiểu nghiệt súc đó giết ái đồ của ta, Thông Thiên không những không nghiêm trị La Tuyên, ngược lại còn bao che cho nó, lại còn động thủ với ta, người sư huynh này, quả thật là mục vô tôn trưởng, cực kỳ tệ hại!" Nguyên Thủy nghe ra sự thất vọng của Thái Thượng Lão Tử, cơn giận trong lòng không khỏi dịu đi một chút, nhưng cái chết của Quảng Thành Tử ngay trước mắt lại khiến ông

không nhịn được nói với Thái Thượng Lão Tử: "Xin Thái Thượng sư huynh ra tay, giúp ta trấn áp Thông Thiên, trừ khử tên tiểu súc sinh kia, vì đạo môn chúng ta trừ hại!" "Hừ!

Nếu không phải Quảng Thành Tử tự chuốc lấy, nếu không phải ngươi, một người sư tôn, đứng sau lưng dung túng, thì hắn đâu đến nỗi có kết cục như vậy?" Thông Thiên nghe vậy, lập tức không vui, lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy quát: "Muốn trừng phạt thì cũng phải trừng phạt ngươi dạy đồ vô phương trước!

Còn có ngươi, đường đường là một Thánh nhân, là sư bá của đệ tử ta, lại đi uy hiếp, thậm chí ra tay với đệ tử của ta, càng đáng bị trừng phạt!" Haiz!

Thái Thượng Lão Tử liên tục lắc đầu.

Thân là Thánh nhân, lại là sư huynh của Nguyên Thủy, sư bá của Quảng Thành Tử, sao ông lại không biết tính nết của hai thầy trò họ.

Tất cả chẳng phải đều bắt đầu từ việc Nguyên Thủy âm mưu để Quảng Thành Tử đoạt lấy kiện Tiên thiên linh bảo trong tay La Tuyên sao, La Tuyên từ đầu đến cuối đều là bị động ra tay, nay Quảng Thành Tử vẫn lạc, đúng là tự chuốc lấy.

Nhưng bây giờ, Quảng Thành Tử đã chết, ông cũng không tiện trách cứ Quảng Thành Tử, càng không tiện trách cứ Nguyên Thủy!

Im lặng một lát, ông chỉ có thể nhẹ thở dài: "Chuyện này đến đây là thôi!

Các đệ thân là Thánh nhân Hồng Hoang, phải lấy việc giáo hóa chúng sinh, bảo vệ Hồng Hoang làm nhiệm vụ của mình.

Nếu lần sau còn phá hoại thế giới Hồng Hoang, đừng trách vi huynh tự mình ra tay!" "Thái Thượng sư huynh!" Sắc mặt Nguyên Thủy âm trầm như sắp nhỏ ra nước.

Đệ tử mình yêu quý nhất đã chết, sao có thể cứ thế cho qua?

"Ngươi nên biết, nếu Lão sư ra mặt, mọi chuyện sẽ không dễ dàng như vậy đâu!" Thái Thượng Lão Tử khẽ nhíu mày, nhìn sâu vào Nguyên Thủy một cái, để lại một câu, rồi phất tay áo, không quay đầu lại bay lên chín tầng trời, từng đạo thánh lực đánh vào Thái Cực Đồ.

Vô số đạo âm dương chi khí từ Thái Cực Đồ sinh ra, lan tỏa khắp thế giới Hồng Hoang, không ngừng sửa chữa không gian thế giới vỡ nát.

"Tốt nhất hãy để tên tiểu súc sinh La Tuyên đó ở mãi trong Kim Ngao Đảo, nếu không, ta nhất định sẽ khiến ngươi hối hận vì những gì đã làm hôm nay!" Nguyên Thủy hít sâu một hơi, dằn xuống ngọn lửa giận đang bùng cháy trong lòng, lạnh lùng nói với Thông Thiên một câu, phất đạo bào, mặt mày âm trầm biến mất vào hư không.

Thông Thiên không nói gì, chỉ lạnh lùng liếc nhìn hướng Nguyên Thủy rời đi.

Ông cũng phất tay áo, không quay đầu lại mà chìm vào hư không, trở về Kim Ngao Đảo.

"La Tuyên, theo vi sư đến Bích Du Cung!" Sau khi trở về Kim Ngao Đảo, Thông Thiên trực tiếp quay lại Bích Du Cung, rồi lập tức truyền âm triệu kiến La Tuyên.

La Tuyên đang ở rìa Kim Ngao Đảo chờ đợi kết quả, nghe vậy lập tức trấn an Hỏa Lân, một mình đến Bích Du Cung diện kiến Thông Thiên.

"Đệ tử ra mắt sư tôn!" La Tuyên cung kính hành lễ.

"Chuyện của Quảng Thành Tử hôm nay, Nguyên Thủy đã ghi hận con rồi!" Thông Thiên hít sâu một hơi, trầm ngâm một lát rồi khẽ thở dài: "Vừa hay, tu vi của con đã là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, có

thể bắt đầu xây dựng nền tảng Chuẩn Thánh.

Trước khi thành Chuẩn Thánh, con cứ ở bên cạnh vi sư, để tránh xảy ra sai sót." Lời nói bình tĩnh, không có chút dao động tình cảm nào.

Nhưng La Tuyên nghe ra được sự quan tâm sâu sắc trong đó, trong lòng ấm lên, nhưng lại khẽ lắc đầu: "Sư tôn, đệ tử đã sớm có chuẩn bị, lần này đệ tử định ra ngoài cảm ngộ nhân pháp tự nhiên, để thành Chuẩn Thánh!" Nền tảng Chuẩn Thánh tuyệt đối không phải bế quan tạo xa là có thể làm được.

Ở cảnh giới Đại La Kim Tiên đại viên mãn, ngoài việc cảm ngộ đại đạo pháp tắc, đa số đều sẽ chọn ra ngoài du lịch, cảm ngộ nhân pháp tự nhiên, từ đó phản bản quy nguyên, phản phác quy chân, viên nhuận đạo cơ, thành tựu Chuẩn Thánh.

Trước khi giết Quảng Thành Tử, hắn đã chuẩn bị sẵn đường lui, tuyệt đối sẽ không vì bị Nguyên Thủy để ý mà dễ dàng thay đổi quyết định trong lòng, co rút ở Kim Ngao Đảo! .....

"Con đã quyết định như vậy?" Thông Thiên khẽ nhíu mày, nhưng không vội phản bác.

Thật ra trong lòng ông cũng rõ, với tu vi như La Tuyên, chỉ có cảm ngộ nhân pháp tự nhiên mới có thể thành Chuẩn Thánh.

Chương 59

Năm xưa ông cũng đã đi con đường như vậy!

Chỉ là, tình hình của La Tuyên và năm xưa không giống nhau.

La Tuyên bây giờ bị Nguyên Thủy theo dõi, nếu rời khỏi Kim Ngao Đảo, rời khỏi sự che chở của ông, làm sao đối phó với Nguyên Thủy?

"Sư tôn, lần này đệ tử ra ngoài du lịch, từng có được một vài cơ duyên, có thể che đậy thiên cơ, tránh được sự dò xét của Thánh nhân.

Nếu không tin, sư tôn cứ thử là biết!" La Tuyên biết rõ nỗi lo của Thông Thiên, liền mỉm cười, liên kết với Thái Nguyên Cổ Bi trong thần thức.

Trong khoảnh khắc, khí tức của hắn liền biến mất không dấu vết.

"Hử?" Thông Thiên trong lòng cả kinh.

Quả nhiên như La Tuyên nói, trong cảm nhận của ông, La Tuyên dường như hóa thành một ngọn núi lớn, ngoài sự mênh mông của núi xanh chiều tà, không có chút sinh khí nào, càng không có bất kỳ dao động tu vi nào!

Điều này khiến ông không khỏi nghĩ đến chuyện khí vận Tiệt giáo lại tăng lên cách đây không lâu.

E rằng... là do kiện bảo vật đó?

Thông Thiên nghĩ đến đây, cũng yên tâm phần nào.

Chỉ cần không phải tận mắt nhìn thấy, quả thực không thể phát hiện ra La Tuyên.

Thế giới Hồng Hoang rộng lớn như vậy, muốn dựa vào mắt

thường để tìm một người chẳng khác nào mò kim đáy bể.

Ngay cả Thánh nhân cũng không thể dễ dàng làm được, mà với sự hiểu biết của ông về Nguyên Thủy, Nguyên Thủy tuyệt đối không thể tốn công sức như vậy!

"Nếu đã có chí bảo như vậy hộ thân, lại có ấn ký thần thức của vi sư, vậy cũng không cần lo lắng cho an nguy của con." Thông Thiên nhìn sâu vào La Tuyên một cái, khẽ gật đầu, ánh mắt chuyển hướng ra ngoài Kim Ngao Đảo: "Về phần mấy người kia, vi sư có thể ban cho vài đạo phù triện che đậy thiên cơ, đủ để giúp họ qua mắt Nguyên Thủy!" Nói đến nước này, ông biết không thể ngăn cản La Tuyên được nữa, chỉ có thể cố gắng hết sức giúp La Tuyên một tay.

Từ tận đáy lòng, ông cũng mong La Tuyên có thể sớm bước vào Chuẩn Thánh!

Không trải qua quá trình đó, căn bản không biết được sự khác biệt giữa Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên lớn đến mức nào!

Nếu La Tuyên có thể sớm ngày thành Chuẩn Thánh, không chỉ lập tức chen chân vào hàng ngũ cường giả đỉnh cao của Hồng Hoang, mà an nguy của bản thân cũng sẽ có nhiều đảm bảo hơn, Tiệt giáo cũng sẽ theo đó mà được lợi ích to lớn!

"Nếu vậy, đệ tử đa tạ sư tôn!" La Tuyên không từ chối.

Hắn vốn định để Hỏa Lân lại, nhưng có mấy đạo phù triện của Thánh nhân che giấu khí tức tung tích của Hỏa Lân, mang theo cũng không sao, có mấy người bầu bạn, chung quy vẫn tốt hơn du lịch một mình.

Ít nhất, sẽ không khô khan như vậy!

Lấy phù triện xong, La Tuyên ra ngoài Kim Ngao Đảo.

"Tôn thượng! (La Tuyên đạo hữu!)" Kim Ngao Đảo là đạo trường

của Thánh nhân, không có sự cho phép của Thánh nhân thì không thể tự tiện vào, nếu không sẽ bị xem là bất kính với Thánh nhân.

Trước đó Thông Thiên để họ ở Kim Ngao Đảo, cho họ một nơi an toàn tạm thời.

Sau khi hai vị đại Thánh nhân động thủ xong, họ tự giác ra khỏi Kim Ngao Đảo, lúc này thấy La Tuyên liền lập tức tiến lên.

"Ta định ra ngoài du lịch, mài giũa căn cơ, chuẩn bị để thành Chuẩn Thánh." La Tuyên không vội lấy ra phù triện, nói xong, chờ đợi phản ứng của mọi người.

"Tôn thượng đi đâu, Hỏa Lân đi đó!" Hỏa Lân lập tức bày tỏ thái độ.

"Ta cũng vậy!" Kỳ Lân Thái Tử không cam chịu lạc hậu, theo sát nói.

"Thái tử!" Ba vị cường giả của tộc Kỳ Lân nghe vậy, toàn thân run lên, vội kéo Kỳ Lân Thái Tử lại.

Nếu là lúc bình thường, đi theo La Tuyên cũng không sao, nhưng hiện tại, La Tuyên bị Nguyên Thủy Thánh nhân để mắt đến, đi theo bên cạnh La Tuyên có nghĩa là bất cứ lúc nào cũng có thể bị Thánh nhân để mắt, khó mà đảm bảo không bị liên lụy!

"Các ngươi có thể suy nghĩ kỹ, dù sao, ta hiện tại đang bị Thánh nhân để mắt.

Đi theo ta, không nghi ngờ gì cũng sẽ phải chịu nguy hiểm tương tự!" La Tuyên ánh mắt quét qua mấy người, thản nhiên nói.

"Hỏa Lân quyết định đi theo Tôn thượng, cho dù đối mặt với Thánh nhân, Hỏa Lân cũng nguyện cùng Tôn thượng một lòng!" Sắc mặt Hỏa Lân vẫn kiên định, ngữ khí cũng đanh thép hữu lực.

“Hừ!

Ngươi coi bản thái tử là ai?

Bản thái tử đã lập Thiên Đạo thệ ngôn, kho báu của Kỳ Hoàng Sơn cũng chưa lấy được, đừng hòng để bản thái tử về tay không!” Kỳ Lân Thái Tử lạnh hừ một tiếng, kiêu ngạo khoanh tay, ngẩng cao đầu nói: “Hơn nữa, bản thái tử dù gì cũng đã trải qua Long Hán Đại Kiếp!

Đại kiếp như vậy còn không làm gì được bản thái tử, Thánh nhân chẳng lẽ còn đáng sợ hơn cả Long Hán Đại Kiếp sao?” “Thái tử!” Ba vị cường giả tộc Kỳ Lân nghe mà thấy nhức răng.

Thời Long Hán Đại Kiếp, kẻ mạnh nhất chẳng qua là Chuẩn Thánh đại năng, hai bên đều có đối thủ, những kẻ mà ngài đối mặt chỉ là cường giả Đại La Kim Tiên thôi.

Bây giờ phải đối mặt chính là Thánh nhân, đừng nói là đối thủ thời Long Hán Đại Kiếp, mà cả tất cả cường giả của Long Hán Đại Kiếp cộng lại cũng không đủ cho Thánh nhân một ngón tay chọc chết đâu!

“Bớt nói nhảm đi!

Nếu sợ chết thì về Kỳ Hoàng Sơn!” Kỳ Lân Thái Tử trừng mắt nhìn ba tên thị tòng, tức giận nói.

“Chúng thần... tự nhiên phải theo sát thái tử!” Ba tên thị tòng nghe vậy, chỉ có thể bất đắc dĩ cúi đầu.

“Được!

Nếu đã đều muốn theo ta, cũng không phải là không thể, nhưng cần phải lập Thiên Đạo thệ ngôn, không được dùng bất kỳ phương thức nào để tiết lộ hành tung của ta lần này!” Chuyện liên quan đến tính mạng, La Tuyên không dám qua loa.

Nói xong, hắn lấy ra mấy đạo phù triện, ném cho mỗi người một

đạo: "Đây là phù triện Thánh nhân do sư tôn ta ban cho, có thể che đậy thiên cơ, che đậy cảm nhận của Thánh nhân." "Đây đúng là đồ tốt a!" Kỳ Lân Thái Tử lập tức vui mừng ra mặt.

Thánh nhân xuất phẩm, chắc chắn là tinh phẩm.

Có bảo vật như vậy, sau này đi đâu cũng được, hoàn toàn không cần lo lắng nguy hiểm!

Thu lấy phù triện, mấy người lần lượt lập Thiên Đạo thệ ngôn, dù vô tình hay hữu ý, cũng sẽ không tiết lộ hành tung của La Tuyên.

Sau đó, mấy người mới ẩn giấu khí tức, lặng lẽ rời khỏi Kim Ngao Đảo, thẳng tiến đại lục Hồng Hoang! .....

Bên kia, Côn Luân Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng vẫn tràn ngập lửa giận ngút trời.

Lần này có thể nói là mất cả chì lẫn chài, không những không giúp đệ tử mưu đoạt được cơ duyên và linh bảo của La Tuyên, ngược lại còn để đệ tử thiệt mạng trong tay La Tuyên, bản thân cũng mất hết mặt mũi, trong lòng sao có thể không giận!

Chương 60

"Tên tiểu bối giỏi lắm!

Ta thật đã xem thường ngươi rồi!" Mỗi khi nghĩ đến việc La Tuyên ngay trước mặt mình, sau khi bị mình uy hiếp, vẫn dám không chút kiêng dè mà bóp chết Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy trong lòng hận đến phát điên.

Bất luận là trước khi thành Thánh hay sau khi thành Thánh, đường đường là Thánh nhân, đây là lần đầu tiên bị người ta xem thường như vậy, càng là lần đầu tiên bị người ta vả mặt ngay trước mắt!

Trước đây, Nguyên Thủy cũng không hề để La Tuyên vào lòng.

Chỉ vì Quảng Thành Tử nên mới mấy lần thử để đệ tử chiếm lấy cơ duyên của La Tuyên.

Nhưng bây giờ, ông đã hoàn toàn ghi hận La Tuyên!

"Quả nhiên đã ở lại Kim Ngao Đảo sao?

Hừ!

Ta để xem ngươi có thể ở được bao lâu!" Nguyên Thủy nhắm mắt lại, một ý niệm bao trùm cả Hồng Hoang, nhưng không phát hiện ra khí tức và tung tích của La Tuyên.

Khi mở mắt ra, ông lạnh lùng lẩm bẩm một tiếng, rồi lại nhắm mắt, bắt đầu tham ngộ đại đạo.

Cùng lúc đó, tại Bồng Lai Tiên Đình ở Đông Hải.

La Tuyên đã có trận chiến với mười ba vị Đại La của Bồng Lai tại đảo Vô Danh ở Đông Hải, dùng máu của mười ba vị Đại La nhuộm đỏ trăm vạn dặm hải vực, nhất chiến thành danh, danh chấn Đông

Hải.

Ngay sau đó, La Tuyên lại trước mặt Thánh nhân chém giết Quảng Thành Tử, dẫn đến hai vị đại Thánh nhân giao thủ, càng đẩy danh tiếng của La Tuyên lên một đỉnh cao chưa từng có!

Đại sự như vậy nhanh chóng lan truyền khắp Đông Hải, càng với một tốc độ kinh khủng, truyền bá đến đại lục Hồng Hoang.

Không lâu sau, toàn bộ sự việc đã truyền khắp Hồng Hoang.

La Tuyên có thể nói là một bước thành danh, từ một kẻ may mắn chỉ được Thánh nhân ưu ái, biến thành một người có tư chất kinh thiên, một cường giả đệ nhất dưới Chuẩn Thánh không hề có kiêng kỵ!

Ngược lại, Xiển giáo và Bồng Lai Tiên Đảo lại trở thành đá lót đường cho La Tuyên.

Đặc biệt là Bồng Lai Tiên Đảo, tổng cộng mười lăm vị cường giả Đại La Kim Tiên, trừ người ở lại canh giữ Bồng Lai Tiên Đảo, mười bốn người còn lại, một người trở thành tọa kỵ của La Tuyên, mười ba người khác thì bị La Tuyên diệt sạch tại Đông Hải.

Có thể nói là khiến Bồng Lai mất đi gần như toàn bộ chiến lực đỉnh cao!

Xảy ra chuyện lớn như vậy, vị trưởng lão duy nhất còn lại tự nhiên không dám chậm trễ, vội vàng mời Đông Vương Công xuất quan, đem sự tình bẩm báo cho Đông Vương Công.

"Cái gì?

Một đệ tử thân truyền mới của Tiệt giáo, giết mười ba trưởng lão của Bồng Lai ta, còn thu Hỏa Lân trưởng lão làm tọa kỵ?" Đông Vương Công nhận được tin, như bị sét đánh, hồi lâu không phản ứng lại được, quả thực nghi ngờ tai mình có nghe lầm không.

“Bẩm tiên chủ, đúng là như vậy!” Vị trưởng lão kia chỉ có thể cứng rắn đáp lại.

“Thật vô lý!” Đông Vương Công trong nháy mắt đại nộ, hai mắt gần như phun ra lửa.

Mười bốn vị cường giả Đại La Kim Tiên đó!

Đó là nền tảng mà Bồng Lai kinh doanh cả ức năm mới tích lũy được, là vốn liếng để tranh phong với Vu Yêu nhị tộc.

Nhưng bây giờ, lại một sớm bị chôn vùi trong tay một tên hậu bối, tức đến nỗi phổi sắp nổ tung!

“Bẩm tiên chủ, tên tiểu bối đó không chỉ giết mười ba trưởng lão của Bồng Lai chúng ta, mà còn giết cả Quảng Thành Tử...” Vị trưởng lão kia thấy Đông Vương Công đang nổi cơn thịnh nộ, sợ Đông Vương Công nhất thời xúc động mang người đến Kim Ngao Đảo tìm Thánh nhân nói lý, vội vàng bổ sung, kể lại chuyện xảy ra sau đó.

“Còn có chuyện này?” Đông Vương Công mắt trợn tròn, lửa giận cũng giảm đi mấy phần: “Hít!

Tên này gan thật lớn, dám trước mặt Thánh nhân giết đệ tử Thánh nhân, thật không biết nên nói là gan dạ hay là tìm chết!” Ông vốn cho rằng La Tuyên dám động đến mười bốn trưởng lão của Bồng Lai Tiên Đình đã là gan to bằng trời.

Vạn vạn không ngờ, hắn còn dám trước mặt Thánh nhân, sau khi Thánh nhân đích thân lên tiếng, lại dám giết đệ tử Thánh nhân!

“Lập tức phái tu sĩ của Bồng Lai ta đi khắp Đông Hải, nếu ai có thể sau khi La Tuyên ra khỏi Kim Ngao Đảo, đem tin tức bẩm báo về, ta sẽ có trọng thưởng.” Đông Vương Công tuy phẫn nộ, nhưng cũng không mất đi lý trí, trầm ngâm nói: “Nguyên Thủy Thánh nhân không phải kẻ lương thiện, chắc chắn sẽ không đội trời chung với La Tuyên.

Nếu đã như vậy, Bồng Lai ta liền cho Nguyên Thủy Thánh nhân một cái mặt mũi, vừa có thể báo thù cho các vị trưởng lão, lại không cần đắc tội Thông Thiên Thánh nhân, còn có thể kiếm được một cái nhân tình của Nguyên Thủy Thánh nhân!" "Tiên chủ thánh minh!" Trưởng lão nghe vậy, trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, vội vàng lui xuống bắt đầu bố trí. .....

Mười ba vị Đại La Kim Tiên, thủ đồ của Xiển giáo trong một ngày đều bỏ mình tại Đông Hải, Thánh nhân cũng vì vậy mà ra tay đại chiến.

Chuyện này không hề phai nhạt theo thời gian, ngược lại, đại sự như vậy có thể nói là cơn sóng lớn nhất của thế giới Hồng Hoang sau trận đại chiến Vu Yêu lần thứ hai.

Dù đã qua một thời gian không ngắn, vẫn còn được bàn tán xôn xao, khiến vô số tu sĩ nghị luận.

Còn La Tuyên, người gây ra tất cả những ảnh hưởng này, lúc này đã sớm qua mặt mọi người, cùng Hỏa Lân, Kỳ Lân Thái Tử một đoàn, ẩn giấu khí tức, từ Đông Hải du lịch đến đại lục Hồng Hoang.

"Đây là Nhân tộc trong truyền thuyết sao?

Quả nhiên yếu ớt, phương viên trăm vạn dặm, lại không có một Thiên Tiên nào!" Bên bờ Đông Hải, Kỳ Lân Thái Tử nhìn thấy Nhân tộc mới sinh, trong lòng vừa tò mò vừa cảm thấy không thể tin nổi, một chủng tộc yếu ớt như vậy lại có thể sinh tồn trong thế giới Hồng Hoang.

"Nhân tộc mới sinh yếu ớt, nhưng tiềm lực vô cùng, không chừng, tương lai sẽ khiến ngươi kinh ngạc một phen!" La Tuyên mỉm cười, khẽ lắc đầu.

Không ai rõ hơn hắn về đại thế của Hồng Hoang trong tương lai,

Vu Yêu nhị tộc trông như mặt trời ban trưa, nhưng sớm muộn cũng sẽ trở thành chất dinh dưỡng để Thiên Đạo hoàn thiện.

Ngược lại, Nhân tộc mà tất cả sinh linh đều không xem trọng, sẽ trở thành bá chủ của thiên địa.

Chỉ có thể nói, mọi việc trên đời đều là tạo hóa trêu ngươi, những gì mắt thấy chưa chắc đã là định số!

"Ân?

Tôn thượng, có Yêu tộc!" Đúng lúc này, Hỏa Lân nhíu mày, chắp tay nói với La Tuyên.

"Ừm!

Một Yêu tộc Thái Ất Kim Tiên, tu vi không thấp, cứ xem trước đã!" La Tuyên trong lòng khẽ động, đột nhiên nghĩ đến đại kiếp của Nhân tộc là sau trận đại chiến Vu Yêu lần thứ hai, lẽ nào mình lại đụng phải đại kiếp của Nhân tộc rồi?

Tuy kiếp này không phải Nhân tộc, nhưng dù sao cũng từng là người, đối với Nhân tộc vẫn có một loại tình cảm khó nói.

Nếu trong khả năng của mình, hắn không ngại giúp một tay.

Đương nhiên, tiền đề là không gây ảnh hưởng đến bản thân!

Trong lúc suy tư, mấy người đã đi được vạn dặm, thấy được nơi Yêu tộc đang ở.

Đó là một đám Yêu tộc, khí thế hung hăng đáp xuống trước một bộ lạc nhỏ, dường như muốn đồ sát toàn bộ bộ lạc.

"Giết!

Yêu Thánh có lệnh, việc này liên quan đến sự tồn vong của Yêu tộc ta, không được để lại một người sống!

Hồn phách, nhục thân, nguyên thần của tất cả Nhân tộc đều phải thu thập, nếu ai dám tự ý nuốt chửng, đừng trách bản vương không khách khí!" Tên Yêu tộc Thái Ất Kim Tiên cầm đầu, lưng hùm eo gấu, trên người còn lưu lại không ít vết tích của đại yêu, há miệng thè ra một cái lưỡi rắn dài, con ngươi dài hẹp âm u quét qua tất cả yêu binh rồi phân phó.

Chương 61

"Vâng, đại vương!" Đám yêu binh nghe vậy như được tiêm máu gà, trong mắt lóe lên ánh sáng khát máu, xông về phía bộ lạc Nhân tộc.

La Tuyên thấy vậy, thần thức mênh mông triển khai, phát hiện xung quanh không có cường giả nào rình mò, chỉ có một đám lâu la Yêu tộc, liền định ra tay.

Chỉ là đúng lúc này, một thân ảnh lại ra tay trước.

"Phóng túng!

Các ngươi là Yêu tộc, lại dám đồ sát Nhân tộc, chẳng lẽ không sợ Nữ Oa Thánh nhân trách phạt sao?" Theo một làn sóng năng lượng màu xanh lam nhạt bao trùm đám Yêu tộc, một tiếng quát trong trẻo vang lên, một thân ảnh yểu điệu, mặc vải thô, nhưng khí chất bất phàm, xinh đẹp từ trong bộ lạc Nhân tộc bước ra.

"Hử?" La Tuyên và những người khác đều hơi kinh ngạc.

Nhan sắc của nữ tử kia cực kỳ bình thường, đặt trong đám đông cũng không nổi bật.

Cũng không có bất kỳ dao động tu vi nào, ngoài khí chất xuất trần, tỷ lệ thân hình vô cùng hoàn mỹ ra, không có điểm nào nổi bật.

Nhưng một nữ tử như vậy, lại qua mặt được cảm nhận của cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn như họ, đến khi ra tay, họ cũng không thể nhìn thấu tu vi của nàng!

"Không ngờ trong một bộ lạc Nhân tộc nhỏ bé lại ẩn giấu một vị Chuẩn Thánh!" La Tuyên con ngươi khẽ híp lại, không khỏi lộ ra vẻ hứng thú.

Sau khi luyện hóa Ngũ Hành Kích và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử

Liên, hai kiện linh bảo đều khiến thần hồn của hắn tăng cường không ít.

Với tu vi Đại La Kim Tiên đại viên mãn như hiện nay, thần hồn dù không bằng cường giả Chuẩn Thánh, cũng gấp mười mấy lần so với Đại La Kim Tiên đại viên mãn tầm thường!

Nữ tử kia có thể qua mặt được cảm nhận của hắn, lại không khiến linh bảo trong tay hắn có bất kỳ cảm ứng nào, hiển nhiên không phải là nhờ linh bảo ẩn giấu khí tức, chắc chắn là cường giả Chuẩn Thánh không thể nghi ngờ!

Phượng hoàng không đậu nơi không có báu vật, tu sĩ mạnh mẽ cũng không thể tùy tiện ẩn cư ở nơi phàm nhân sinh sống.

E rằng, bộ lạc Nhân tộc này không phải nơi tầm thường, chắc chắn có thứ gì đó thu hút vị Chuẩn Thánh này!

Về phần thân phận của nữ tử này, trong lòng hắn cũng mơ hồ có suy đoán, nhưng không nói ra, chỉ lẳng lặng quan sát.

Thần hồn của La Tuyên mạnh mẽ, một mắt đã nhìn ra sâu cạn của nữ tử.

Hỏa Lân và Kỳ Lân Thái Tử lại không nhìn ra, càng không nghĩ rằng trong một bộ lạc phàm tục lại có một vị Chuẩn Thánh đại năng ẩn cư, thấy nữ tử ra tay cũng có chút kinh ngạc, nhưng chỉ cho là nhờ linh bảo đặc thù.

“Linh bảo của nữ tử này thật đặc biệt, lại có thể qua mặt cảm nhận của chúng ta!” “Nếu tu vi không đủ, có linh bảo ẩn giấu khí tức cũng vô dụng, không biết có thể thoát được một kiếp không!” “.....” Hỏa Lân và mấy người bàn tán xôn xao, đầy tò mò.

Thế giới Hồng Hoang cá lớn nuốt cá bé, chuyện như vậy không hiếm thấy, họ đối với Nhân tộc cũng không có tình cảm đặc biệt, cũng

không biết tâm tư của La Tuyên, nên không có ý định ra tay.

"Khà khà!

Không ngờ trong một bộ lạc phàm nhân lại có tu sĩ!

Tốt!

Các con, cùng lên, bắt ả lại cho bản vương, đợi bản vương hưởng dụng xong, cũng sẽ có phần của các ngươi!" Tên xà yêu Thái Ất Kim Tiên cầm đầu thấy có người đứng ra, thân hình lại xinh đẹp như vậy, lập tức trong mắt lộ ra tà quang, cười nham hiểm ra lệnh.

"Phóng túng!" Nữ tử nghe vậy đại nộ, không nói lý với đám Yêu tộc trước mặt nữa.

Giơ tay lên, một làn sóng ánh sáng màu xanh nước biển cuốn lấy đám Yêu tộc, chúng thậm chí còn không kịp kêu thảm, tất cả yêu binh đều bỏ mạng.

"Hít!" Tên yêu vương lúc này mới phản ứng lại, mới phát hiện mình không nhìn thấu tu vi của nữ tử kia, nhưng chỉ nhìn tốc độ ra tay của nàng, tuyệt đối không phải là kẻ mình có thể địch lại, lập tức hít một hơi khí lạnh, vội vàng bỏ chạy.

"Chạy đi đâu!" Nữ tử đã nổi sát tâm, sao có thể để hắn rời đi.

Nàng khẽ quát một tiếng, một dải lụa màu xanh nước biển kéo dài trăm dặm, cuốn tên yêu vương đang bỏ chạy trở về.

"Nói!

Tại sao Yêu tộc lại xuất hiện ở địa giới Nhân tộc, lại tại sao vô cớ động sát tâm với Nhân tộc?" Nữ tử bắt giữ tên yêu vương, nghiêm giọng chất vấn.

"Tôn thượng tha mạng, tiểu nhân chỉ là một yêu vương nhỏ bé của Yêu tộc, Yêu Thánh có lệnh, tiểu nhân không dám không tuân!

Yêu Thánh đại nhân chỉ lệnh cho tiểu nhân...

A!" Lời của tên yêu vương dường như đã chạm đến cấm chế, nói được nửa chừng, liền hét thảm một tiếng, nguyên thần bốc cháy, chết ngay tại chỗ.

"Chết tiệt!

Lại có thệ ngôn cấm chế, do Chuẩn Thánh thiết lập!

Đế Tuấn và Thái Nhất muốn làm gì?" Nữ tử thấy yêu vương bỏ mạng, không khỏi sắc mặt khẽ biến, trong lòng không nhịn được thầm tức giận, nhưng cũng không có cách nào, chỉ có thể hủy thi diệt tích toàn bộ thi thể Yêu tộc ngoài bộ lạc, rồi mới quay về bộ lạc vẫn còn chưa biết chuyện gì xảy ra.

Kỳ Lân Thái Tử nhìn cảnh này, không khỏi tấm tắc khen ngợi: "Thú vị!

Nữ tử này ít nhất cũng có tu vi Đại La Kim Tiên, lại dùng linh bảo che giấu khí tức, ẩn náu trong bộ lạc phàm nhân, bảo vệ một đám phàm nhân, thật thú vị!" "Thật thú vị!

Hay là, chúng ta cũng ở lại đây một thời gian." La Tuyên cũng mỉm cười, nói xong, lắc mình một cái, hóa thành một phàm nhân bình thường, mặc áo vải thô, dung mạo cũng được che giấu, biến thành một người chỉ có thể xem là thanh tú.

Làm xong những việc này, hắn dường như lại làm cho áo bào trên người rách nát, dính thêm chút vết máu.

"Nếu đã ở lại, tại sao phải làm thế này?" Kỳ Lân Thái Tử kỳ quái nhìn La Tuyên, thấy La Tuyên cười mà không nói, cứ thế đi bộ về phía bộ lạc, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, cũng hóa thành bộ dạng phàm nhân, làm cho mình giống như một tên ăn mày.

"Xấu thật!" Làm xong, hắn không nhịn được lẩm bẩm một câu,

rồi mới theo sau.

Hỏa Lân và ba thị tòng của tộc Kỳ Lân thấy vậy, cũng chỉ có thể bắt chước theo, biến thành bộ dạng phàm nhân nhếch nhác.

Mấy người trong bộ dạng đó, đi bộ, vội vã như phàm nhân chạy đến ngoài bộ lạc.

"Đứng lại!

Các ngươi là người của bộ lạc nào?

Đến bộ lạc chúng ta làm gì?" Mấy người Nhân tộc trông như thợ săn từ trong rừng núi xa xa đi ra, thấy La Tuyên và những người khác, lập tức cảnh giác rút ra đao chặt củi, kiếm sắt trong tay.

"Chúng tôi là người của một bộ lạc bên kia núi, vốn cũng là thợ săn, nhưng thôn làng đột nhiên bị một đám Yêu tộc tấn công, chỉ có mấy người chúng tôi vào núi săn bắn mới thoát được một kiếp, không biết bất giác đã đến đây." La Tuyên đã chuẩn bị sẵn lời, trong ánh mắt kinh ngạc của Kỳ Lân Thái Tử và mấy người, giả vờ thê thảm nói.

"Ra là vậy!

Lũ Yêu tộc đáng ghét này, lại dám vô cớ đồ sát bộ lạc của Nhân tộc chúng ta, thật đáng chết!" Mấy người thợ săn nghe La Tuyên cũng là thợ săn, trong lòng đề phòng giảm đi rất nhiều, lại nghe La Tuyên 'gặp chuyện', lập tức không nhịn được chửi bới: "Mấy vị không nhà để về, vậy theo chúng tôi về bộ lạc đi!

Tôi thấy các vị tuổi còn trẻ, không chừng có thể cùng tiên nữ trong thôn tu hành tiên pháp, tương lai có hy vọng trở thành tiên nhân!" Truyền thụ tiên pháp?

La Tuyên trong lòng càng thêm tò mò, theo chân những người thợ săn trở về bộ lạc. .....

La Tuyên có Thái Nguyên Cổ Bi ẩn giấu khí tức.

Ngay cả Thánh nhân cũng không thể phát hiện ra khí tức của hắn, huống chi là một Chuẩn Thánh!

Chương 62

Mấy người kia cũng có phù triện của Thông Thiên, ẩn giấu thành người bình thường, nên không gây sự chú ý của nữ tử trong bộ lạc.

Mấy người thợ săn đưa họ về bộ lạc, người trong bộ lạc biết được 'hoàn cảnh' của La Tuyên, đều tỏ ra đồng tình, sau khi an ủi một phen, đặc biệt sắp xếp cho La Tuyên chỗ ở, còn tặng một con lợn rừng săn được.

"Chẳng lẽ chúng ta thật sự phải sống như thế này sao?" Đợi dân làng rời đi, Kỳ Lân Thái Tử nhìn con lợn rừng máu me và một đống nồi niêu xoong chảo cũ nát, không nhịn được nhìn về phía La Tuyên.

Hỏa Lân và ba cường giả tộc Kỳ Lân cũng đều nhìn sang, vẻ mặt mờ mịt nhìn La Tuyên, hoàn toàn không hiểu La Tuyên muốn làm gì.

"Lần này ra ngoài, là để cảm ngộ nhân pháp tự nhiên, xây dựng nền tảng Chuẩn Thánh!

Trải nghiệm cuộc sống của phàm nhân, chưa chắc hiệu quả đã kém hơn so với lịch luyện!" La Tuyên thản nhiên liếc nhìn mấy người, nói: "Nếu không thích ứng được, có thể rời khỏi đây." Nói xong, cũng không quan tâm đến bộ dạng bất đắc dĩ của mấy người, tự mình như một phàm nhân, bắt đầu xử lý con lợn rừng.

Hỏa Lân đâu dám để La Tuyên làm những việc này, vội vàng tiến lên thay La Tuyên, sau đó, lại theo sự dặn dò của La Tuyên, không dùng một chút tiên lực nào, dọn dẹp căn nhà sạch sẽ.

Cứ như vậy, mấy người đã ở lại trong bộ lạc phàm nhân này.

Sáng sớm hôm sau, La Tuyên dậy sớm, chuẩn bị ra ngoài.

Mấy người kia cũng dậy sớm, theo sau La Tuyên, chính xác mà

nói, không thể dùng tiên lực, đột nhiên không tu luyện, có chút không quen, cả đêm không nghỉ ngơi.

Nhưng, một đêm không nghỉ ngơi, đối với Đại La Kim Tiên mà nói, chỉ là chuyện chớp mắt.

La Tuyên không nói nhiều, mặc kệ mấy người theo sau, tự mình đi một vòng trong bộ lạc, sau đó, dưới sự chỉ dẫn của dân làng, đến 'Tiên Cung' do 'tiên nữ' trong thôn lập ra.

"Không thể nào?

Một căn nhà đơn sơ như vậy mà là Tiên Cung?" Đừng nói là Kỳ Lân Thái Tử, Hỏa Lân cũng đối với 'Tiên Cung' trước mắt có chút cạn lời.

Chỉ là một sân viện bình thường được xếp bằng đá, chỉ hơn nhà tranh một chút, lại là 'Tiên Cung' trong miệng dân làng, thật sự khiến họ mở rộng tầm mắt!

"Không nói không ai bảo ngươi câm đâu!" La Tuyên thản nhiên nói, bước vào 'Tiên Cung'.

"Đạo, là thiên địa, là chúng sinh, là vạn vật.

Cho nên, Đạo tồn tại khắp nơi, danh của Đạo bao la vạn tượng..." Khi vào sân viện, nữ tử gặp hôm qua đang giảng đạo cho một đám trẻ con.

Ban ngày, thanh niên trai tráng trong bộ lạc đều phải ra ngoài săn bắn, nữ tử thì may vá quần áo da thú, hoặc hái quả dại, chỉ có đám trẻ con này có thời gian rảnh rỗi nghe đạo.

Những dân làng kia, chỉ có buổi tối mới có một vài người.

Vì vậy, khi thấy La Tuyên và mấy người vào, trong mắt đẹp của nữ tử không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc, đám trẻ con cũng đều nhìn

sang, tò mò tại sao mấy người lớn không đi săn bắn.

La Tuyên cũng phát hiện ra sự bất thường.

Nhưng trên mặt không có biểu hiện gì, tự nhiên tìm một chỗ, tự mình ngồi xuống.

Kỳ Lân Thái Tử thấy vậy, cũng bắt chước, tìm một chỗ ngồi bên cạnh La Tuyên.

Nữ tử thấy vậy, nhìn sâu vào La Tuyên một cái, rồi lại bắt đầu giảng đạo, chỉ không biết có phải là ảo giác không, lần này những gì nữ tử giảng, dần dần từ những đạo lý tầm thường, chuyển sang tu tiên chi pháp.

Cuối cùng, càng từng bước từ Thiên Tiên, giảng đến Đại La Kim Tiên, nghe đến nỗi đám trẻ con mặt mày ngơ ngác.

"Không hổ là Chuẩn Thánh đại năng!" La Tuyên liếc nhìn mấy tên đang chán chường, trong lòng khẽ thở dài, bước ra khỏi sân viện.

"Các hạ đi thong thả!" Phía sau truyền đến giọng nói dịu dàng như nước, nữ tử mặc áo lam chậm rãi bước ra, ánh mắt quét qua La Tuyên và mấy người, cuối cùng dừng lại trên người La Tuyên: "Nơi đây chỉ là một bộ lạc bình thường, nếu mấy vị không có việc gì, xin hãy rời khỏi đây, đừng ảnh hưởng đến những người Nhân tộc vô tội kia." "Các hạ yên tâm, chúng tôi không có kẻ thù nào, chỉ là ngẫu nhiên du lịch đến đây, lòng sinh cảm ngộ, ở lại đây một thời gian, sẽ không ảnh hưởng đến cuộc sống của những người bình thường này!" La Tuyên mỉm cười, nói xong, không nói nhiều, cứ thế rời đi.

"Hy vọng là như vậy!" Giọng nói của nữ tử từ phía sau truyền đến, La Tuyên không quay đầu lại.

"Rốt cuộc lai lịch thế nào?

Tại sao với thần thức của ta lại không thể cảm ứng được tu vi của

hắn?" Nhìn La Tuyên và mấy người rời đi, nữ tử mày tú khẽ nhíu lại, giữa mi vũ lóe lên một tia nghi hoặc.

Nhưng, nàng không truy cứu sâu, bất luận lai lịch của La Tuyên và mấy người thế nào, nàng tự tin họ sẽ không gây chuyện ở đây.

Cứ như vậy, nàng cũng không quan tâm nhiều.

Trở về chỗ ở, La Tuyên liền để Hỏa Lân ra ngoài dò hỏi một vòng địa giới xung quanh, cuối cùng cũng tìm ra một chút manh mối.

"Thang Cốc?

Thang Cốc bí cảnh?" Hắn khẽ nhíu mày, trầm ngâm nói: "Truyền văn, Thang Cốc bí cảnh là nơi một vị thần ma năm xưa vẫn lạc, trong trận đại chiến Vu Yêu lần thứ ba, Hậu Nghệ bắn mặt trời, con tiểu kim ô cuối cùng vô tình rơi xuống nơi này.

Không những thoát được một mạng, còn bất ngờ nhận được truyền thừa của thần ma, trở thành Lục Áp Đạo Nhân lừng lẫy danh tiếng thời Phong Thần." "Nhưng không biết Thang Cốc này và Thang Cốc bí cảnh kia có liên quan gì không?" "Lẽ nào nàng đã phát hiện ra Thang Cốc bí cảnh, nên mới dừng lại ở đây?" La Tuyên trầm tư hồi lâu, quyết định tạm thời không truy cứu, nữ tử kia là Chuẩn Thánh đại năng, có khả năng vì Thang Cốc mà dừng lại ở đây, mình đi đến, ngoài việc bứt dây động rừng ra, e rằng cũng không làm được gì.

Cứ như vậy, mỗi ngày ban ngày đến 'Tiên Cung' nghe đạo, buổi tối thì vào Thái Nguyên Cổ Bi, tham ngộ pháp tắc của bản thân.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chớp mắt La Tuyên đã ở trong bộ lạc được một năm.

Trong một năm này, nữ tử kia nhiều lần thăm dò La Tuyên, đều bị La Tuyên tránh né.

Cuối cùng, nữ tử chỉ có thể dùng người Nhân tộc trong thôn để

thăm dò.

Bất đắc dĩ, để tiếp tục bịa chuyện, La Tuyên chỉ có thể thêm cho mình một thân phận, trở thành 'tiên sinh' trong bộ lạc.

Lúc rảnh rỗi, hắn làm một số đạo văn thư pháp, tự họa, thỉnh thoảng đoán mệnh, từ tay dân làng đổi lấy vật săn được và các vật dụng khác.

Cứ như vậy, cũng coi như sống chung hòa hợp.

Đương nhiên, tiền đề là vị Chuẩn Thánh kia không thăm dò hắn!

"Hôm nay bắt đầu, trước tiên nâng cao sinh tử pháp tắc đi!" Kim ô lặn về phía tây, thỏ ngọc mọc ở phía đông.

La Tuyên ngồi trong căn nhà đơn sơ, nhìn ánh trăng trong vắt ngoài cửa sổ, tiến vào trong Thái Nguyên Cổ Bi.

Không biết có phải là ảo giác không, kể từ khi ở trong bộ lạc này, La Tuyên phát hiện, Thái Nguyên Cổ Bi dường như hoạt bát hơn rất nhiều.

Khi tiến vào Thái Nguyên Cổ Bi tham ngộ đại đạo, pháp tắc chi lực tăng lên, nhanh hơn rất nhiều so với lúc ở Thái Nguyên Tiên Đảo!

Chỉ trong một năm, luân hồi pháp tắc từ hai nghìn đạo, tăng lên hai nghìn một trăm đạo, sinh tử nhị đạo pháp tắc cũng có sự tăng lên không nhỏ.

Mặc dù sự tăng lên này, so với tất cả pháp tắc, là rất ít.

Nhưng so với tốc độ ngưng luyện của Đại La Kim Tiên bình thường, đủ để bằng công sức khổ tu hàng vạn năm của người khác!

"Không biết là do tâm cảnh biến hóa, hay là do sự đặc thù của nơi này?" La Tuyên khẽ lắc đầu, nếu đã không hiểu, dứt khoát không nghĩ nữa, hoàn toàn chìm đắm trong ngộ đạo.

Ông!

Như thường lệ, Thái Nguyên Cổ Bi khẽ rung động, phun ra pháp tắc chi lực thuần túy như sương mù dày đặc.

Tam hoa trên đỉnh đầu La Tuyên hiện ra, thập nhị phẩm tam hoa khẽ lay động, nuốt chửng những pháp tắc chi lực đó, chuyển hóa chúng thành pháp tắc chi lực trong lạc ấn nguyên thần, nâng cao sinh tử nhị đạo pháp tắc của hắn.

Chương 63

Trong gần một năm này, hắn tu luyện tùy tâm, muốn nâng cao loại pháp tắc nào thì nâng cao loại pháp tắc đó.

Ba đại pháp tắc trên người hắn đều có một chút tăng lên.

Trong đó, sinh tử nhị đạo pháp tắc, đã sớm được ngưng luyện mỗi loại bảy trăm đạo, là loại tăng lên nhiều nhất trong bốn loại pháp tắc!

Đại đạo có ba nghìn, pháp tắc cũng có ba nghìn.

Mỗi loại đại đạo pháp tắc cần ngưng tụ ba nghìn đạo pháp tắc chi lực mới được coi là viên mãn!

Ba nghìn đạo pháp tắc, mỗi một nghìn đạo lại là một ngưỡng nhỏ.

Một nghìn đạo là tiểu thành, hai nghìn đạo là đại thành, ba nghìn đạo là viên mãn, mỗi khi vượt qua một giai đoạn, độ khó ngưng luyện đều lớn hơn trước gấp mười lần!

Vì vậy, La Tuyên quyết định, từ hôm nay, trước tiên tu luyện sinh tử nhị đạo pháp tắc đến tiểu thành.

Đêm nay, hắn tu luyện như thường lệ.

Chỉ là, vừa mới bắt đầu tu luyện không lâu, đột nhiên cảm giác có chút không đúng.

Ầm!

La Tuyên đột nhiên mở mắt.

Thái Nguyên Cổ Bi vô cớ phát ra một tiếng nổ vang.

Ngay sau đó, pháp tắc chi lực thuần túy nồng đậm vô cùng, như hồng thủy vỡ đê, điên cuồng cuốn tới, nhấn chìm cả người hắn vào trong.

Tam hoa trên vai cũng như thể nở rộ hoàn toàn, lại như bọt biển khô héo, điên cuồng hấp thu những pháp tắc chi lực thuần túy này, khiến cho hai loại pháp tắc sinh tử của hắn, với một tốc độ gần như không thể tưởng tượng được, điên cuồng tăng vọt!

Bảy trăm năm mươi đạo...

Tám trăm đạo...

Một nghìn đạo... .....

Ngoài trời mưa phùn, đêm về lặng lẽ.

Đêm nay trong bộ lạc, nửa đêm trước trăng sáng vằng vặc, nửa đêm sau lại đột nhiên có mưa nhỏ kỳ lạ.

Đối với điều này, những người Nhân tộc bình thường đang ngủ say không hề nhận ra điều bất thường.

Nhưng nữ tử mặc váy lam sống ở trung tâm bộ lạc lại đột nhiên tỉnh giấc từ trong tu luyện, theo bản năng khuếch tán thần thức mênh mông ra, bao trùm cả bộ lạc.

Khoảnh khắc tiếp theo, trên khuôn mặt đã khôi phục nguyên dạng, tinh xảo như ngọc của nàng, không khỏi lộ ra một tia kinh hãi.

"Xảy ra chuyện gì, tại sao pháp tắc ba động ở đây lại trở nên mạnh mẽ như vậy?

Chẳng lẽ nơi đó đã xảy ra chuyện bất ngờ gì sao?" Giữa mi vũ kinh nghi bất định, nàng lóe mình xuất hiện trên bầu trời bộ lạc, sau đó liền phát hiện, nguồn gốc của pháp tắc ba động lại chính là nơi La Tuyên ở: "Là hắn!

Khí tức của hắn xa lạ, tuy ta không dò ra được tu vi của hắn, nhưng cũng không nên là cảnh giới Chuẩn Thánh!

Nhưng, tại sao hắn lại có thể dẫn động pháp tắc ở nơi đó?" Nghĩ

đến đây, thần thức của nữ tử không chút do dự bao trùm nơi ở của La Tuyên.

Nhưng rất nhanh, mày tú nhíu lại thành chữ 'xuyên'.

Những người khác đều ở đó, chỉ có La Tuyên là không có, mà nguồn gốc của pháp tắc ba động lại ở trong phòng của La Tuyên!

"Linh bảo có thể vừa ẩn giấu khí tức lại vừa ẩn giấu thân hình sao?

Nhưng linh bảo như vậy, tuyệt đối không phải linh bảo tầm thường.

Tại sao ta lại chưa từng nghe nói ở đâu xuất hiện linh bảo như vậy?" Nữ tử có ý muốn vào nơi ở của La Tuyên để tra cho ra nhẽ, nhưng thần thức không tìm thấy tung tích của La Tuyên, trừ phi ra tay trực tiếp đánh vỡ khoảng hư không đó, ép La Tuyên ra.

Làm như vậy, tất sẽ bị cường giả cảm ứng, được không bù mất!

"Bất luận thế nào, ta nhất định phải làm rõ rốt cuộc hắn là ai!" Bảo địa đã canh giữ bao lâu, bị La Tuyên chiếm tiện nghi, nữ tử trong lòng tức giận, nhưng lại không làm gì được, chỉ có thể trong lòng thầm ghi hận, đợi La Tuyên xuất quan, nhất định phải cho La Tuyên biết tay!

Bên kia, La Tuyên hoàn toàn không biết biến hóa bên ngoài, vẫn chìm đắm trong sự tăng trưởng điên cuồng của pháp tắc chi lực.

Một nghìn năm trăm đạo...

Hai nghìn đạo...

Như thể đã qua một khoảnh khắc, lại như đã qua vô số năm.

Đợi La Tuyên hoàn hồn lại, kinh ngạc phát hiện, hai loại pháp tắc sinh tử trong nguyên thần của mình, mỗi loại đều tăng vọt hai nghìn

đạo!

"Hít!

Nơi đây rốt cuộc có gì đặc biệt, tại sao lại xảy ra biến cố như vậy, lại tại sao khiến pháp tắc của ta, trong một đêm tăng lên hơn hai nghìn đạo?" La Tuyên bấm ngón tay tính toán, phát hiện mới chỉ tu luyện một đêm.

Sinh tử pháp tắc tương sinh tương khắc, tu luyện một loại, sẽ tự nhiên mang theo loại kia.

Trong một đêm, mỗi loại pháp tắc đều tăng lên hai nghìn đạo, hai loại cộng lại đã tăng lên đủ hai nghìn sáu trăm đạo!

Sự tăng trưởng của pháp tắc giống như nước chảy đá mòn, là một việc cực kỳ tốn thời gian.

Ngay cả cường giả Chuẩn Thánh lĩnh ngộ đại đạo pháp tắc, ngưng luyện một nghìn đạo, nhanh nhất cũng cần trăm vạn năm!

Chỉ trong một đêm, hai loại pháp tắc sinh tử cộng lại, tăng lên hơn hai nghìn đạo, tốc độ chênh lệch đâu chỉ vạn lần!

"Dị trạng của Thái Nguyên Cổ Bi chưa biến mất, có thể tiếp tục nâng cao pháp tắc." La Tuyên không nghĩ nhiều, khó có được cơ hội tốt như vậy, không thể bỏ lỡ.

Chỉ là, hai loại pháp tắc sinh tử một bước đại thành, tốc độ ngưng luyện giảm đi rất nhiều, hắn chuyển sang tu luyện luân hồi pháp tắc.

Trong bốn loại pháp tắc hắn lĩnh ngộ hiện nay, lực chi pháp tắc, sinh mệnh pháp tắc, tử vong pháp tắc, đều đã đạt đến cảnh giới đại thành.

Chỉ có luân hồi pháp tắc còn dừng lại ở tiểu thành, dù sao ba loại pháp tắc kia tăng lên chậm, cơ hội này ngàn năm có một, liền dứt

khoát tu luyện luân hồi pháp tắc, nếu có thể tu luyện luân hồi pháp tắc đến viên mãn, thì tốt nhất không gì bằng!

Điều La Tuyên không biết là, một quyết định nhỏ bé như vậy, lại khiến một số người nghiến răng nghiến lợi cả một ngày.

“Tên gia hỏa đáng ghét!

Hấp thu hơn hai nghìn đạo pháp tắc chi lực còn chưa thỏa mãn, lại còn chiếm thêm tiện nghi của ta!” Trong ‘Tiên Cung’ ở trung tâm bộ lạc, nữ Chuẩn Thánh kia nghiến răng nghiến lợi đợi La Tuyên cả một đêm, nghĩ rằng pháp tắc một đêm tăng lên hơn hai nghìn đạo, La Tuyên hẳn sẽ bị kinh tỉnh, sau đó xuất quan.

Không ngờ, một đêm sau, La Tuyên vẫn đang tu luyện, vẫn đang chiếm lấy lợi ích mà nàng khổ công canh giữ nhiều năm không có cách nào có được!

Trong không gian Thái Nguyên Cổ Bi, đạo vận mông lung như những dải lụa bảy màu, lưu chuyển không ngừng, sinh sôi không dứt, chiếm cứ không gian khổng lồ đủ để chứa cả vũ trụ tinh hải.

Chương 64

Những pháp tắc chi lực vô tận đó, giống như một cái kén lớn, bao bọc lấy La Tuyên.

La Tuyên thì nằm trong đại dương pháp tắc, không ngừng hấp thu pháp tắc chi lực mênh mông vô biên, chuyển hóa ngưng luyện thành luân hồi pháp tắc của bản thân.

Một nghìn một trăm đạo...

Một nghìn hai trăm đạo...

Một nghìn năm trăm đạo...

Dưới sự hấp thu điên cuồng của La Tuyên, trong lạc ấn pháp tắc của nguyên thần, lạc ấn độc thuộc về luân hồi pháp tắc, sáng rực như tinh thần giáng thế, lấp lánh sinh huy.

Ánh sáng lấp lánh gần như che lấp các lạc ấn pháp tắc khác.

Trong đó, luân hồi pháp tắc, mỗi giờ mỗi khắc, đều đang tăng trưởng với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Khi luân hồi pháp tắc tăng vọt một nghìn năm trăm đạo, pháp tắc chi lực xung quanh La Tuyên cuồn cuộn, trong không gian mênh mông, dần dần sinh ra các loại dị tượng.

Đất trời mênh mông, quần tinh lấp lánh, vô số hư ảnh sinh linh chìm nổi trong vũ trụ tinh hà, chém giết, tử vong.

Không biết từ lúc nào, một đại đạo màu tím có ánh sáng che lấp vạn thiên tinh thần, che lấp mặt trời mặt trăng rực rỡ, từ một phương hướng không tên kéo dài, như dao cắt đậu hũ, xẻ đôi thiên địa hư ảo, hiện ra một dải ngân hà màu tím giữa thiên địa.

Sau đó, những sinh linh đã chết, như thể tìm được nơi trở về.

Từng đạo vong linh tự phát đầu thân vào ngân hà màu tím, dưới sự gột rửa của vô tận luân hồi pháp tắc, tái sinh, từ nguồn của ngân hà màu tím bước ra, hóa thành một sinh linh hoàn toàn khác.

Năm tháng đổi thay, luân hồi giao thế, sinh tử luân chuyển.

Mọi thứ hiện ra một sự huyền bí khó tả, diệu không thể tả!

Ông!

La Tuyên chìm đắm trong sự biến hóa này, không hề hay biết.

Nhưng, trái tim của Luân Hồi Thần Ma mà hắn thu được lại khẽ rung động, bay ra, xoay tròn nhanh chóng trên đỉnh đầu.

Trong chốc lát, pháp tắc chi lực luân hồi nồng đậm tinh thuần từ trái tim màu tím đó lan tỏa ra, như vạn nghìn rèm châu rủ xuống, lại như ánh sáng lành nghìn sợi, bao trùm lấy La Tuyên.

La Tuyên lập tức cảm thấy tốc độ tăng trưởng của luân hồi pháp tắc, như thể lại nhanh hơn gấp trăm lần không chỉ, đạt đến một mức độ khiến hắn cũng phải kinh ngạc!

Một nghìn sáu trăm đạo...

Hai nghìn đạo...

Hai nghìn một trăm đạo...

Hai nghìn năm trăm đạo...

Ba nghìn đạo!

Như thể đã qua một khoảnh khắc, lại như đã qua rất nhiều thế kỷ.

Vào một khoảnh khắc nào đó, thần hồn nguyên thần của La Tuyên rung động dữ dội, lạc ấn luân hồi pháp tắc trên đó đột nhiên bùng phát ra ánh sáng vô song, cùng với dao động huyền diệu khó hiểu, nhưng

lại mênh mông như tinh hải.

Dao động và ánh sáng mãnh liệt xuyên qua cơ thể, hình thành một mặt trời màu tím ngay sau lưng hắn.

Mặt trời màu tím vô cùng chói mắt, giống như công đức kim quang sau lưng Thánh nhân khi chứng đạo năm xưa!

Trong đó, ba nghìn đạo luân hồi pháp tắc càng như ba nghìn thần liên, giăng ngang hư không, tỏa ra ánh sáng thần tính bất hủ bất diệt, vĩnh hằng không lụi tàn!

"Luân hồi pháp tắc viên mãn?" La Tuyên từ từ tỉnh lại, trong mắt tinh thần huyễn diệt, nhật nguyệt luân hồi, chớp mắt liền qua.

Nhưng lại có cảm giác như đã trải qua vô số năm, vượt qua sinh tử luân hồi, trong cõi u minh, dường như tâm cảnh và cảm ngộ đại đạo của hắn có một sự lột xác hoàn toàn khác biệt.

"Sinh tử pháp tắc và luân hồi pháp tắc đã xảy ra một số biến hóa diệu không thể tả!" Hắn khẽ trầm ngâm, cẩn thận cảm nhận một phen.

Phát hiện sau khi luân hồi pháp tắc viên mãn, không chỉ khiến thực lực tăng vọt, mà còn cùng với sinh mệnh pháp tắc, tử vong pháp tắc, xảy ra một loại biến hóa diệu không thể tả!

Dường như...

đã hình thành một vòng tuần hoàn?

Giơ tay lên, một đạo sinh mệnh pháp tắc nhảy múa trên đầu ngón tay, nhưng rất nhanh, đạo sinh mệnh pháp tắc đó như ngọn nến cháy hết, dần dần tắt ngấm, bị khí tức tử vong nồng đậm bao phủ.

Ánh sáng luân hồi lấp lánh, giao thế sinh tử, khiến cho đạo sinh mệnh pháp tắc, do luân hồi pháp tắc tiếp nhận, chuyển hóa thành tử

vong pháp tắc!

Sự biến hóa này, ngoài việc gây ra dị biến của trái tim Luân Hồi Thần Ma, khiến luân hồi pháp tắc một bước đạt đến viên mãn ra, trông có vẻ không có biến hóa đặc biệt nào.

Nhưng La Tuyên có thể cảm nhận rõ ràng, khoảnh khắc sinh mệnh tiếp nhận luân hồi lột xác thành tử vong, đã bùng phát ra một loại dao động vô hình vô tướng, nhưng lại khiến người ta vô cùng kinh hãi!

"Có chút giống thần thông, nhưng lại khác với thần thông bình thường, không cần tiên lực thúc đẩy, nhưng lại đáng sợ hơn cả pháp tắc được tiên lực thúc đẩy!" La Tuyên điều động nhiều sinh mệnh pháp tắc hơn, trong một niệm, không gian xung quanh khô héo như vũ trụ, đột nhiên sinh cơ bùng phát, từ không trung mọc ra một mảnh đại dương xanh biếc vô tận.

Trong đại dương xanh biếc đó, nở ra từng đóa hoa tiên xinh đẹp.

Tâm niệm lại chuyển, vô số hoa tiên bắt đầu tàn lụi, giữa sự tàn lụi, sinh mệnh giao thế luân hồi, rồi trong luân hồi, vạn vật tàn lụi, tràn ngập tử vong.

Trong tử vong, lại giao thế luân hồi, tái sinh!

Toàn bộ quá trình, không cần bất kỳ tiên lực nào, cũng không cần thúc đẩy pháp tắc, chỉ cần một ý niệm, là có thể khiến sinh mệnh, luân hồi, tử vong giao thế luân chuyển, sinh sôi không ngừng!

"Vạn vật đều có sinh mệnh và tử vong, giữa sinh tử lại không có luân hồi, nay luân hồi chưa được lập ra, ta lại nắm giữ sự ảo diệu của sinh tử luân hồi, trong phạm vi thần niệm của ta bao phủ, sinh tử luân hồi đều do ta nắm giữ!" "Thủ đoạn này, đơn giản đến cực điểm, nhưng cũng đáng sợ đến cực điểm!" La Tuyên đột nhiên cảm thấy mình đối với pháp tắc có lĩnh ngộ sâu sắc hơn: "Có lẽ, đây mới là sự

vận dụng thực sự của pháp tắc, những thủ đoạn dùng tiên lực thúc đẩy trước đây, chẳng qua là bỏ gốc lấy ngọn, mất đi bản chất của pháp tắc!" "Sau này, ta lại có thêm một môn thần thông thực sự có thể gọi là thần thông, gọi là Sinh Tử Luân Hồi đi!" Lần tu luyện này, luân hồi pháp tắc một sớm viên mãn, càng cùng với hai loại đại đạo pháp tắc sinh tử xảy ra lột xác, khiến hắn ngộ ra Sinh Tử Luân Hồi, một thần thông mạnh mẽ hơn bất kỳ thần thông nào, La Tuyên trong lòng có thể nói là vô cùng sảng khoái!

Sau khi luân hồi pháp tắc viên mãn, trái tim của Luân Hồi Thần Ma lơ lửng trên đỉnh đầu La Tuyên, như mất đi sự chống đỡ của sức mạnh, rơi xuống bên cạnh hắn, ánh sáng màu tím đều thu vào trong, pháp tắc chi lực mênh mông trong không gian cổ bi cũng trong khoảnh khắc biến mất không dấu vết.

Hắn khẽ cảm ứng một chút, dao động pháp tắc kỳ dị trước đó cũng đã biến mất.

Hắn chỉ có thể lắc đầu, ra khỏi không gian Thái Nguyên Cổ Bi.

Cơ duyên như vậy ngàn năm có một, có thể khiến hắn thu hoạch được lớn như vậy, đã là chuyện may mắn tột cùng, cũng không đến nỗi khiến hắn thất vọng, cũng không có gì hối tiếc.

"Không biết Tần Tuyên đạo hữu có ở đây không?" La Tuyên vừa ra khỏi không gian Thái Nguyên Cổ Bi, liền nghe thấy giọng nói của một nữ tử dịu dàng như nước từ ngoài phòng truyền đến.

Tần Tuyên là hóa danh của La Tuyên.

Tên của hắn hiện nay chấn động cả Hồng Hoang, với sự thông tuệ của nữ tử này, không thể nào không đoán ra được thân phận của hắn.

Vì vậy, hắn chỉ có thể dùng một hóa danh, để che giấu thân phận.

"Đến rồi?" La Tuyên đối với việc nữ tử đích thân đến cửa có chút

kinh ngạc, nhưng cũng không nghĩ nhiều, mở cửa phòng.

Trong tầm mắt, nữ tử vẫn một bộ váy dài màu xanh nước biển, thân hình vô cùng yểu điệu, nhưng dung mạo lại cực kỳ bình thường, chỉ có khí chất vô hình đó, khiến nàng trông khác biệt rất lớn với phàm nhân nữ tử, cũng có một vẻ đẹp riêng.

Chương 65

Chỉ là, lúc này nữ tử lại mặt mày uất hận, trông như đang cố gắng kiềm chế lửa giận.

"Tần Tuyên đạo hữu rốt cuộc là người phương nào, đến đây lại vì việc gì, khi nào mới rời đi?" Nữ tử vừa vào cửa, liền như súng liên thanh, ném ra một chuỗi câu hỏi cho La Tuyên.

La Tuyên nghe mà không hiểu gì, cười nhẹ lắc đầu nói: "Nơi đây rất tốt, có lợi cho tu hành, ta định ở lại thêm một thời gian.

Về phần lai lịch, ta cũng đã nói rồi, chỉ là một tán tu mà thôi, đến đây chỉ là bất ngờ." "Hừ!

Ngươi cho rằng ta không biết ngươi đã làm gì sao?" Nữ tử nghe vậy, mày liễu dựng thẳng, lạnh hừ một tiếng nói: "Ta hôm nay, liền nói cho ngươi biết!

Bất luận ngươi là ai, bất luận lai lịch thế nào, hôm nay ngươi phải rời khỏi đây!" "Ta đã làm gì?" La Tuyên cảm thấy vô cùng khó hiểu, nhưng nghe câu sau, không khỏi nhún vai nói: "Nơi đây hình như không phải đạo trường của các hạ, các hạ không có quyền đuổi ta đi chứ?" "Hô!" Nữ tử hít sâu một hơi, cố gắng kiềm chế lửa giận trong lòng, trầm giọng nói: "Sự việc đến nước này, ta cũng không giấu nữa!

Ta chính là Tây Vương Mẫu, nơi đây là do ta phát hiện trăm năm trước, tu luyện ở đây trăm năm.

Các hạ đột nhiên đến đây, cướp đoạt cơ duyên của ta, lẽ nào không nên cho ta một lời giải thích sao?" Tây Vương Mẫu tâm tính thuần lương, không phải kẻ vô cớ giết chóc.

Nhưng dù sao cũng là Chuẩn Thánh đại năng, không phải không có

lửa giận, chỉ là thân phận của La Tuyên quá thần bí, nàng không nắm chắc, không muốn gây thêm chuyện mà thôi.

Nay, thấy La Tuyên hấp thu đại đạo pháp tắc ở đây, một sớm hấp thu mấy nghìn đạo còn chưa nói, lại còn tràn đầy lý lẽ như vậy, lập tức không nhịn được nữa!

"Quả nhiên là nàng!" La Tuyên trong lòng sớm đã có suy đoán, nay nghe nữ tử ngửa bài, cũng không cảm thấy kỳ quái.

Nhưng trên mặt lại giả vờ kinh ngạc, chắp tay nói: "Ra là nữ tiên chi thủ do Đạo Tổ đích thân phong, Tây Vương Mẫu đạo hữu, thất kính thất kính!" "Bây giờ có thể đi được chưa?" Tây Vương Mẫu một đôi mắt đẹp luôn nhìn chằm chằm La Tuyên, lại hỏi.

"Không được!" La Tuyên vẫn lắc đầu, thấy Tây Vương Mẫu lại sắp nổi giận, giơ tay ngăn lại, nghiêm túc nói: "Ta đến đây, không phải cố ý tranh đoạt cơ duyên với đạo hữu, chỉ là có chút duyên nợ với Nhân tộc, lần này Nhân tộc sẽ có một kiếp nạn, ta đặc biệt đến giúp một tay, để kết thúc nhân quả!" Lời nói nửa thật nửa giả, mỗi thứ một nửa.

Hắn có nhân quả tiền kiếp kim sinh với Nhân tộc, có ý muốn mượn cơ hội này để giải quyết là thật.

Nhưng cơ duyên là thứ người có năng lực thì được, nếu Tây Vương Mẫu không có được, vậy là vật vô chủ.

Huống hồ, hắn chỉ tu luyện ở đây thôi, lại không có ý tranh đoạt!

Ừm, ít nhất hiện tại là không có!

"Cái gì?

Nhân tộc sắp có một kiếp?" Tây Vương Mẫu nghe vậy ngẩn ra, nửa tin nửa ngờ nhìn La Tuyên, dường như muốn từ thần sắc của La Tuyên nhìn ra thật giả.

“Đạo hữu không tin có thể ra ngoài xem, hiện nay bên bờ Đông Hải, trong sáng ngoài tối, có không ít Yêu tộc rình mò, thậm chí không ít bộ lạc đã lặng lẽ bị hủy diệt trong tay Yêu tộc!” La Tuyên ngoài tu luyện ra, cũng có chú ý tình hình bên ngoài, giữa chừng đã âm thầm ra tay, cứu được một số bộ lạc Nhân tộc.

Bây giờ hắn vô cùng chắc chắn, đại kiếp của Nhân tộc có lẽ đang ở ngay trước mắt!

Trong khoảng thời gian này, hắn phát hiện Tây Vương Mẫu đối với Nhân tộc dường như khá ưu ái, nếu có thể, để một vị Chuẩn Thánh đại năng như nàng ra tay giúp đỡ Nhân tộc một tay, cũng là chuyện tốt!

“Quả nhiên là như vậy!” Tây Vương Mẫu gần đây không chú ý đến bên ngoài.

Khi nửa tin nửa ngờ khuếch tán thần thức ra ngoài, lập tức phát hiện, bên bờ Đông Hải quả thực đã thiếu đi rất nhiều sự hòa bình, thêm vào mấy phần lệ khí, đó là oán khí và nghiệp lực do rất nhiều Nhân tộc bị đồ sát mà sinh ra!

“Các hạ nếu đã biết Nhân tộc có một kiếp, sao không báo cho cường giả Nhân tộc, hoặc là, báo cho Nữ Oa Thánh nhân và Thái Thượng Thánh nhân?

Nếu họ ra mặt, Yêu tộc không dám phóng túng như vậy chứ!” Tây Vương Mẫu mày tú khẽ nhíu, giữa mi vũ có chút không hiểu.

Nhân tộc là do Nữ Oa Thánh nhân tạo ra, Nữ Oa lại là Oa Hoàng của Yêu tộc, khi Nhân tộc mới sinh ra, Phục Hy đã phái Yêu tộc bảo vệ Nhân tộc, nay tại sao lại vô cớ đồ sát Nhân tộc?

“Vô dụng thôi!” La Tuyên khẽ lắc đầu, nhẹ thở dài: “Đây là thiên số, là đại thế, không thể thay đổi!

Dù Nữ Oa Thánh nhân xuất hiện, cũng không thể thay đổi được!

Thậm chí, có khả năng bà ấy căn bản không thể ra mặt!" Tuy Thánh nhân vô tình, nhưng Nhân tộc tương đương với nửa đứa con của Nữ Oa, tuyệt đối không đến nỗi không lộ mặt.

E rằng, hiện nay bà ấy đa phần bị Thiên Đạo hạn chế!

Chỉ có như vậy mới giải thích được, tại sao Nữ Oa lại khoanh tay đứng nhìn đại kiếp của Nhân tộc, dù là Thánh nhân, cũng không thể dưới mắt Thiên Đạo, can thiệp vào đại thế của Hồng Hoang!

"Hử?" Tây Vương Mẫu là cường giả Chuẩn Thánh, tự nhiên không ngốc, trong nháy mắt đã hiểu ý của La Tuyên.

E rằng, kiếp nạn của Nhân tộc đối với Yêu tộc có một sự thúc đẩy nào đó, đằng sau có lẽ liên quan đến Thiên Đạo, cũng chỉ có như vậy, mới có thể khiến Thánh nhân không thể ra mặt!

Chỉ là, những thứ này, thanh niên trước mắt này làm sao biết được?

Tây Vương Mẫu trong lòng đối với La Tuyên sinh ra sự tò mò mãnh liệt.

"Đạo hữu nếu không có việc gì, thì về đi, ta phải tiếp tục tu luyện rồi!" La Tuyên bị ánh mắt thẳng thừng của Tây Vương Mẫu nhìn đến có phần không quen, hơi không tự tại nói, quay đầu đi.

"Gì?

Ta có thể ăn thịt ngươi sao?" Tây Vương Mẫu mày liễu dựng thẳng, trợn mắt, nhưng lời nói của La Tuyên đối với nàng tạo ra tác động không nhỏ, có lẽ sẽ ảnh hưởng đến nàng, nên cũng không ở lại lâu, quay người rời đi.

"Thôi rồi!

Phiền phức ngày càng lớn rồi!" La Tuyên thấy được sự tò mò của Tây Vương Mẫu đối với mình, không khỏi lấy tay xoa trán, nhẹ thở dài, cũng không ra ngoài nữa, trực tiếp quay về phòng, tiếp tục tu luyện.

Những ngày tiếp theo, cũng yên tĩnh hơn rất nhiều.

Nhưng không được mấy ngày, Tây Vương Mẫu lại bắt đầu đến cửa, cũng không đuổi La Tuyên đi nữa, mà gõ mõ khua chiêng, dùng hết cách để moi ra thân phận của La Tuyên, cũng như tu vi của La Tuyên.

Đối với điều này, La Tuyên chỉ có thể đáp lại bằng hai chữ, bế quan!

Có lẽ là vì không phải đối mặt với sự tò mò của Tây Vương Mẫu, thời gian bế quan của La Tuyên gần đây quả thực nhiều hơn không ít, phương diện pháp tắc cũng có không ít tiến bộ.

Mặc dù sự tiến bộ không thể so sánh với luân hồi pháp tắc, nhưng ba loại pháp tắc còn lại, so với tu luyện ở những nơi khác, đã nhanh hơn rất nhiều!

Chỉ đáng tiếc, những ngày yên tĩnh không kéo dài được bao lâu.

Một ngày nọ, La Tuyên và Tây Vương Mẫu đồng thời cảm ứng được, có một khí tức nóng rực như lửa, giáng lâm xuống ngoài bộ lạc.

"Một Yêu tộc cấp Đại La Kim Tiên!" Tây Vương Mẫu và La Tuyên đồng thời rúng động trong lòng, nhận ra thân phận của kẻ vừa đến.

Trong thần thức của họ, một Yêu tộc có tu vi Đại La Kim Tiên, hình dạng giống hệt một yêu xà, trên vai có bảy cái đầu, đang đứng bên ngoài bộ lạc.

Tiên lực mênh mông cuộn trào, gã vừa giơ tay, một đạo pháp ấn huyền diệu đã đánh vào hư không.

Ong!

Không gian khẽ gợn sóng.

Từng khung cảnh hiện ra từ hư không.

Hình ảnh bắt đầu từ những cảnh gần đây nhất, hồi tưởng ngược về một năm trước, cho đến khi thấy đám Yêu tộc kia chết trong tay một nữ tử mặc váy lam, đôi mắt của cả bảy cái đầu đều bắn ra ánh sáng căm thù lạnh lẽo, ánh mắt âm u nhìn về phía bộ lạc.

Giây tiếp theo.

Chương 66

Một giọng nói nhàn nhạt vang vọng khắp cả bộ lạc.

"Ra đây, để bản tôn tự tay lôi ngươi ra!" Yêu xà bảy đầu nói, thần thức bao trùm toàn bộ bộ lạc, nhưng lại không cảm ứng được bất kỳ khí tức tu sĩ nào, sắc mặt không khỏi trầm xuống: "Trốn rồi sao?

Vậy thì hãy để tất cả Nhân tộc ở đây tế vong linh con ta trên trời, sau đó ta sẽ tự mình tìm ra ngươi, băm thây vạn mảnh!" Nói xong, gã định ra tay hủy diệt toàn bộ bộ lạc.

"Hỗn xược!" Đúng lúc này, một tiếng quát kiều diễm vang lên từ hư không, một uy áp không thể chống cự, tựa như một ngọn Thái Cổ Thần Sơn, giáng xuống người yêu xà bảy đầu.

"Phụt!" Sắc mặt yêu xà bảy đầu đột biến, bất giác phun ra một ngụm tiên huyết, khí tức trong nháy mắt suy yếu như ngọn đèn trước gió, rơi thẳng từ trên không trung xuống.

Nhưng gã hoàn toàn không có tâm tư để ý đến thương thế của mình, chỉ kinh hãi nhìn chằm chằm vào bên trong bộ lạc: "Tu vi thật mạnh!

Tuyệt đối là cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn!" Giây phút này, gã cuối cùng cũng hiểu vì sao mình không cảm ứng được khí tức của đối phương.

Chỉ vì gã mới là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, còn đối phương đã là Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

Nhưng gã cũng không hề hoảng sợ, đưa tay lau đi vết máu ở khóe miệng, nhìn sâu vào bộ lạc một cái rồi nói: "Các hạ đã là cường giả Đại La Kim Tiên, lại có ý bảo vệ bộ lạc này, vậy thì ta xin cáo từ!" Tu

vi của đối phương mạnh hơn gã, báo thù là không thể, tàn sát Nhân tộc ở đây cũng không được, chỉ có thể lui một bước để bảo toàn tính mạng.

"Cút đi!

Nếu còn có lần sau, đừng trách ta thủ hạ vô tình!" Tây Vương Mẫu không muốn dính líu đến chuyện của Yêu tộc, cũng không muốn bại lộ mình đang ở đây.

Trong khoảng thời gian này, thỉnh thoảng bà ra tay giúp đỡ Nhân tộc, cũng học theo La Tuyên, hành động trong âm thầm.

Nhìn Yêu tộc cấp Đại La Kim Tiên kia rời đi, bà mới lại chìm vào tĩnh lặng, tiếp tục tu luyện.

"Thật phiền phức!" Với thần thức của La Tuyên, làm sao có thể không nghe thấy lời lẩm bẩm của yêu xà bảy đầu kia.

E rằng, yêu xà bảy đầu đó tuyệt đối sẽ không bỏ qua dễ dàng như vậy.

Bất kể có giết yêu xà đó hay không, đều sẽ dẫn dụ cường giả Yêu tộc đến.

"Thôi kệ!

Chẳng bao lâu nữa ta sẽ có thể tu luyện viên mãn cả ba loại pháp tắc, tâm cảnh đạo cơ cũng đã viên mãn không chút tì vết, lần này thành Chuẩn Thánh đã không còn xa.

Nếu có kẻ nào không biết điều, vậy thì hãy chôn thân ở đây đi!" Trong mắt La Tuyên loé lên hàn quang, rồi cũng chìm vào tu luyện.

Phải nói rằng, nơi mà Tây Vương Mẫu tìm được quả thực không tệ.

Sự dao động pháp tắc trong mảnh thiên địa này không ổn định, lúc

mạnh lúc yếu, nhưng phần lớn thời gian đều cực kỳ mãnh liệt.

Lực lượng pháp tắc vô thuộc tính đó có thể dễ dàng hấp thu, chuyển hóa thành Pháp tắc Sức mạnh và hai đạo pháp tắc Sinh và Tử của bản thân.

Đặc biệt là sau khi Pháp tắc Luân hồi viên mãn, ba đại pháp tắc đã xảy ra biến hóa.

Tốc độ hấp thu pháp tắc của mảnh thiên địa này đã tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Về chuyện này, Tây Vương Mẫu đã oán trách không ít, nhưng bây giờ cũng không nói gì nữa, về cơ bản đã ngầm thừa nhận sự tồn tại của hắn.

Hắn cũng nhân cơ hội này, chuẩn bị sớm ngày đưa ba loại pháp tắc lên đến viên mãn!

Mang tâm tư như vậy, hắn toàn tâm toàn ý chìm vào tu luyện, bắt đầu dốc toàn lực.

Trong khoảng thời gian gần đây.

Hầu như mỗi ngày, Pháp tắc Sức mạnh và hai loại pháp tắc Sinh và Tử đều có sự tăng tiến không nhỏ.

Từ khi đến đây đến nay, Pháp tắc Sức mạnh đã tăng lên hai nghìn năm trăm đạo, hai loại pháp tắc Sinh và Tử cũng tăng lên hai nghìn năm trăm đạo.

Ba đại pháp tắc mỗi loại chỉ còn thiếu năm trăm đạo là có thể đạt đến viên mãn!

Bên trong Thái Nguyên Cổ Bi.

La Tuyên đồng thời vận Pháp tắc Sinh mệnh, Pháp tắc Tử vong và Pháp tắc Luân hồi ra ngoài cơ thể, quấn quanh người.

Tam hoa thập nhị phẩm lấp lánh, điên cuồng hấp thu pháp tắc tinh thuần dường như vô cùng vô tận, chuyển hóa thành Pháp tắc Sinh mệnh và Pháp tắc Tử vong của bản thân.

Trong quá trình chuyển hóa này, Pháp tắc Luân hồi lưu chuyển, dần dần hình thành một vòng tuần hoàn với hai loại pháp tắc Sinh và Tử, khiến tốc độ tăng tiến của hai đại pháp tắc nhanh hơn đến cả trăm lần!

Đây cũng là điều La Tuyên mới phát hiện gần đây.

Sự biến hóa của ba đại pháp tắc tràn ngập huyền diệu vô cùng.

Không chỉ mang lại cho hắn một loại thần thông mạnh mẽ, mà còn khiến cho việc tu luyện cả ba pháp tắc cùng lúc có thể đạt được hiệu quả tăng phúc cực lớn.

Cũng chính vì vậy.

Pháp tắc Sinh mệnh và Pháp tắc Tử vong mới có thể trong thời gian ngắn đuổi kịp Pháp tắc Sức mạnh.

Ong!

Những gợn sóng vô biên lan tỏa.

Sinh mệnh, tử vong và luân hồi thay nhau luân chuyển.

Lực lượng pháp tắc mênh mông, cuồn cuộn không ngừng với một tốc độ không thể tưởng tượng, nhanh chóng chuyển hóa thành Pháp tắc Sinh mệnh và Pháp tắc Tử vong của La Tuyên.

Hai loại pháp tắc này mỗi thời mỗi khắc đều tăng lên rõ rệt.

Hai nghìn sáu trăm đạo.

Hai nghìn bảy trăm đạo.

Hai nghìn tám trăm đạo.

Hai nghìn chín trăm đạo.

Ba nghìn đạo.

Không biết đã qua bao lâu.

Nguyên thần của La Tuyên khẽ rung động, đột nhiên, ấn ký Pháp tắc Sinh mệnh và ấn ký Pháp tắc Tử vong bùng phát ra thần quang chói mắt vô cùng.

Trọn vẹn sáu nghìn đạo pháp tắc hiện ra, cũng hình thành hai vầng thái dương sau lưng hắn.

Pháp tắc Luân hồi dường như cũng có cảm ứng, cũng hiện ra một vầng 'thái dương'.

Ba vầng thái dương, một đen, một xanh lục, một xám, thuộc tính khác nhau nhưng lại hòa hợp đan xen vào nhau một cách kỳ lạ, lan tỏa đạo vận huyền diệu vô cùng!

"Hai đạo Sinh và Tử cuối cùng cũng viên mãn, bây giờ, chỉ còn lại Pháp tắc Sức mạnh!" La Tuyên hít sâu một hơi, không nghỉ ngơi, lập tức bắt đầu tu luyện Pháp tắc Sức mạnh.

Chương 67

Chỉ cần Pháp tắc Sức mạnh viên mãn, chính là ngày hắn chứng đạo Chuẩn Thánh! …… Trong khi La Tuyên ẩn mình tu luyện trong Nhân tộc.

Đông Hải, đảo Kim Ngao.

"Sư tôn, tu vi nguyên thần và tu vi nhục thân của tiểu sư đệ đều đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

Với thiên tư yêu nghiệt của tiểu sư đệ, e rằng chẳng bao lâu nữa, pháp tắc cũng sẽ tu luyện viên mãn!" "Thật không biết tiểu sư đệ tu luyện thế nào, chỉ trong mấy nghìn năm ngắn ngủi, từ Thái Ất Kim Tiên lên đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, quả thực giống như quái vật!" "Ai!

Cũng không biết khi nào ta mới có thể lên Đại La Kim Tiên?" Tiệt giáo bát đại thân truyền tụ tập đông đủ, từng người một mắt trông ngóng vào trong Bích Du Cung, cảm nhận khí tức của 'La Tuyên' đang mạnh lên từng ngày, ai nấy đều không nhịn được mà cảm thán.

La Tuyên đã rời khỏi đảo Kim Ngao.

Dù Thông Thiên rất yên tâm về thủ đoạn của La Tuyên, nhưng trong lòng vẫn có chút lo lắng.

Vì vậy, sau khi cân nhắc, ngài đã mô phỏng ra một luồng khí tức của La Tuyên trong Bích Du Cung, khiến người khác lầm tưởng La Tuyên vẫn luôn ở trong Bích Du Cung, tu luyện bên cạnh ngài.

Để thể hiện rằng La Tuyên thật sự đang tu luyện, ngài thỉnh thoảng còn để cho luồng khí tức của La Tuyên phát sinh một vài dao động.

Chuyện này vô cùng quan trọng, đến cả mấy đệ tử thân truyền dưới trướng, Thông Thiên cũng không hề báo cho biết.

Thế nên, bát đại thân truyền của Tiệt giáo vẫn luôn cho rằng, La Tuyên đang tu hành bên cạnh sư tôn, và tiến cảnh trên phương diện tu luyện pháp tắc cực nhanh, nên mới có cuộc tụ họp lần này.

"La Tuyên sư đệ tu luyện quá nhanh, e rằng chẳng bao lâu nữa sẽ lên hàng Chuẩn Thánh!" Trong bát đại thân truyền, Đa Bảo có tu vi cao nhất, lĩnh ngộ pháp tắc cũng vượt xa những người khác.

Đối với khí tức của 'La Tuyên' trong Bích Du Cung, y cũng có phần nào suy đoán.

Theo cảm giác của y, e rằng chẳng bao lâu nữa, La Tuyên có thể tiến thêm một bước!

"Cảnh giới Chuẩn Thánh a!

Chúng ta thì vẫn còn lẩn quẩn ở Thái Ất Kim Tiên!" Những người còn lại đều lắc đầu, cảm khái không thôi. …… "Hửm?" Trong khi mấy vị thân truyền trên đảo Kim Ngao đang cảm khái.

La Tuyên ở nơi xa xôi bên bờ Đông Hải, đột nhiên cảm thấy loại sức mạnh quen thuộc kia, thứ sức mạnh xuất hiện từ trong cõi u minh, lại một lần nữa hiện ra trong cơ thể.

Giây tiếp theo, Pháp tắc Sức mạnh trong ấn ký nguyên thần, trong chốc lát, đã tăng vọt với tốc độ còn kinh khủng hơn, tốc độ nhanh đến mức khiến La Tuyên cũng phải kinh hãi!

Hai nghìn bảy trăm đạo.

Hai nghìn tám trăm đạo.

Hai nghìn chín trăm đạo.

Ba nghìn đạo.

Ầm!

Dưới sự ‘nội thị’ kinh ngạc của La Tuyên.

Số lượng Pháp tắc Sức mạnh trong ấn ký Pháp tắc Sức mạnh, trong nháy mắt đã vọt thẳng đến cảnh giới viên mãn.

Ấn ký Pháp tắc Sức mạnh cũng theo sau ba loại pháp tắc kia, diễn hóa thành một vầng ‘thái dương’, quỷ dị vô cùng!

Không chỉ có vậy.

Một sự minh ngộ dâng lên trong lòng, dường như, hắn sắp có thể tại chỗ thành Chuẩn Thánh!

“…Lẽ nào lại có người nào đó vừa 'buff' cho mình một phen?” La Tuyên không khỏi ngẩn người.

Loại năng lượng xuất hiện từ trong cõi u minh kia, chỉ khi được người khác chúc phúc mới đột nhiên xuất hiện, hoàn toàn không theo bất kỳ đạo lý nào!

Hắn hít sâu một hơi, ra khỏi Thái Nguyên Cổ Bi, nhìn sắc trời, chân trời vừa mới hửng sáng.

“Chúc mừng đạo hữu lại viên mãn thêm một loại pháp tắc!” Thân ảnh của Tây Vương Mẫu lặng lẽ xuất hiện bên ngoài căn nhà, trong đôi mắt đẹp, vẻ kinh ngạc càng thêm nồng đậm.

Kể từ khi La Tuyên bắt đầu hấp thu lực lượng pháp tắc ở đây, đã tăng lên không chỉ ba nghìn đạo.

Lúc đó, bà đã đoán ra, La Tuyên chắc chắn tu luyện không chỉ một loại pháp tắc!

Thế giới Hồng Hoang, tu vi khó tăng, pháp tắc lại càng khó hơn.

Đây là đạo lý bất biến từ xưa đến nay!

Đại La Kim Tiên bình thường lĩnh ngộ một loại pháp tắc, muốn tu luyện viên mãn một loại pháp tắc, không ai không cần đến hàng trăm triệu năm tháng.

Muốn lĩnh ngộ hai loại pháp tắc, lại càng khó hơn gấp bội.

Thế nhưng La Tuyên không chỉ tu luyện nhiều hơn một loại pháp tắc, mà nhìn cái đạo vận viên mãn khó tả toát ra trong từng cử chỉ của hắn, chắc chắn tất cả đều đã tu luyện đến viên mãn!

Cho dù là một Chuẩn Thánh như bà, cũng không khỏi kinh ngạc trong lòng!

"Chỉ là có chút tiến bộ thôi!" La Tuyên trong lòng vui sướng, nhưng trên mặt không hề biểu lộ điều gì.

"Đạo hữu ở đây cũng đã được một thời gian, còn nhận được ân huệ của bảo địa nơi này, ta có một chuyện, không biết có thể nhờ đạo hữu đồng ý không?" Tây Vương Mẫu mỉm cười nói.

"Không biết đạo hữu có chuyện gì?" La Tuyên nhướng mày.

"Yêu tộc không lâu trước đây, có lẽ sẽ quay lại.

Khi đó, chắc chắn sẽ có một trong Thập Đại Yêu Thánh đến.

Ta không tiện ra tay, không bằng nhờ đạo hữu ra tay giải quyết giúp." Tây Vương Mẫu nói, thấy La Tuyên nhíu mày, không đợi hắn từ chối, liền nói tiếp: "Đương nhiên, chuyện này cũng sẽ không để đạo hữu ra tay vô ích.

Sau chuyện này, ta sẽ cùng đạo hữu chia sẻ nơi bảo địa kia.

Ngươi cũng nên biết, nếu Yêu tộc phát hiện sự bất thường ở đây, e rằng sẽ phát sinh nhiều chuyện rắc rối, đối với cả hai chúng ta đều không tốt." La Tuyên nhìn sâu vào Tây Vương Mẫu một cái, cũng không có lý do gì để từ chối, khẽ gật đầu: "Được!" Bây giờ bốn đại

pháp tắc đều đã tu luyện viên mãn, còn lĩnh ngộ ra cả thần thông đỉnh cấp khó lòng phòng bị như Sinh Tử Luân Hồi.

Đừng nói là Đại La Kim Tiên hay Thập Đại Yêu Thánh, cho dù Chuẩn Thánh đích thân đến, hắn cũng dám đánh một trận!

Về vấn đề thân phận.

Theo thời gian tu luyện pháp tắc trong Thái Nguyên Cổ Bi, hắn ngày càng quen thuộc với nó.

Dù tu vi vẫn chưa thể luyện hóa Thái Nguyên Cổ Bi, nhưng cũng đã có thể bước đầu khống chế được nhiều công dụng kỳ diệu hơn của nó.

Bây giờ không chỉ có thể che đậy khí tức và thiên cơ, mà còn có thể tùy ý thay đổi khí tức, sau khi thay hình đổi dạng, sẽ khiến bất kỳ ai cũng không thể phát hiện ra dáng vẻ và thân phận thật của hắn!

Như vậy, đừng nói là Nguyên Thủy, cho dù là Thông Thiên đứng trước mặt.

Chương 68

Chỉ cần hắn không tự bại lộ, không sử dụng Ngũ Hành Kích, thì không ai có thể biết được thân phận của hắn!

"Vậy thì phiền đạo hữu rồi!" Tây Vương Mẫu vốn tưởng rằng sẽ phải tốn một phen lời lẽ, bây giờ thấy La Tuyên nhận lời dứt khoát như vậy, lập tức nụ cười như hoa, trong thoáng chốc, một nét dung nhan thật sự chợt lóe lên.

"Đây là dáng vẻ thật sự của Tây Vương Mẫu sao?" Mặc dù nét dung nhan thật đó chỉ thoáng qua do cảm xúc của Tây Vương Mẫu dao động, nhưng La Tuyên đã nhạy bén bắt được.

Cái liếc mắt kinh diễm đó khiến lòng hắn không khỏi rung động.

Nhưng hắn cũng không nói chuyện nhiều với Tây Vương Mẫu, mà đi tìm Hỏa Lân và thái tử Kỳ Lân, dặn dò họ chú ý.

Nếu lúc đó ra tay, kinh động đến cường giả khác, hắn sẽ để mấy người họ ở lại trong bộ lạc, bố trí một đạo cấm chế, khi đó, cộng thêm thánh nhân phù triện che đậy khí tức, bất kể là thân ảnh hay khí tức, đều sẽ không ai phát hiện được!

Mọi thứ chuẩn bị ổn thỏa.

La Tuyên liền tiện tay bố trí cấm chế, rời khỏi bộ lạc, đến một ngọn núi hoang.

Hắn có thể thành Chuẩn Thánh bất cứ lúc nào, khi thành Chuẩn Thánh, tất sẽ có cột sáng pháp tắc Đại Đạo giáng xuống, tiếp nhận thiên địa tẩy lễ.

Nếu ở lại trong bộ lạc, e rằng cột sáng Đại Đạo chưa kịp rơi xuống, cả bộ lạc đã hóa thành tro bụi!

Trên ngọn núi hoang tìm một tảng đá lớn.

La Tuyên ngồi xếp bằng trên đó, tĩnh tâm thu thần, thần hồn hòa vào thiên địa, bắt đầu lặng lẽ cảm ngộ thời cơ tốt nhất để đột phá Chuẩn Thánh. …… Cách bộ lạc hàng trăm triệu dặm.

Một đám Yêu tộc yêu khí ngút trời, đang hùng hổ xông về phía bộ lạc.

Trong đám Yêu tộc đó, yêu xà bảy đầu từng bị Tây Vương Mẫu chấn thương cũng có mặt.

Chỉ là lần này, yêu xà bảy đầu rõ ràng không phải là thủ lĩnh, mà đi theo sau một đạo nhân lưng gù, thân thể gầy gò như que củi, tướng mạo gian xảo, dưới cánh mũi có hai chòm râu chuột.

Đạo nhân này không phải ai khác, chính là một trong Thập Đại Yêu Thánh lừng lẫy của Yêu tộc, Phi Đản Yêu Thánh!

"Yêu Thánh đại nhân, chính là bộ lạc đó, bên trong có một tu sĩ Đại La Kim Tiên đại viên mãn lạ mặt.

Hắn không chỉ tàn sát đám tiểu yêu của ta, còn lên tiếng bảo vệ Nhân tộc, nói rằng nếu Yêu tộc ta còn đến, nhất định sẽ khiến tất cả chúng ta chôn thân ở đây!" Khi còn cách bộ lạc khoảng trăm vạn dặm.

Yêu xà bảy đầu liền thấy một lớp quang tráo tiên lực bao phủ trên bộ lạc, không khỏi lập tức chỉ vào nơi bộ lạc tọa lạc, căm hận nói với Phi Đản Yêu Thánh phía trước.

"Hừ!

Một tên Đại La Kim Tiên quèn, dám đối đầu với Yêu tộc ta, đúng là không biết sống chết!" Phi Đản Yêu Thánh hừ lạnh một tiếng, lập tức phóng ra khí tức của bản thân, uy áp Đại La Kim Tiên đại viên mãn mênh mông như một cơn lốc, hung hăng ép về phía bộ lạc.

“Đến rồi sao!

Quả nhiên có kẻ không biết điều!

Nếu đã như vậy, liền dùng máu của Yêu Thánh Yêu tộc, làm đá lót đường cho cảnh giới Chuẩn Thánh của ta đi!” Trên ngọn núi hoang cách bộ lạc không xa, La Tuyên lập tức cảm ứng được khí tức của Phi Đản Yêu Thánh, mở bừng hai mắt, một luồng khí tức còn mênh mông hơn, ngập trời cuộn ra, nghênh đón khí tức của Phi Đản Yêu Thánh.

“Hửm?” Trăm vạn dặm xa, Phi Đản Yêu Thánh trong lòng kinh ngạc.

Cùng là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, hắn lại tu luyện vô số năm, từng là một trong ba nghìn khách của Tử Tiêu Cung.

Thế mà khí tức của đối phương lại còn hùng hậu hơn khí tức của hắn mấy lần!

Nhưng hắn cũng không hề hoảng sợ.

Có thể thành danh Yêu Thánh, thứ hắn dựa vào không chỉ có tu vi, mà còn có pháp tắc!

“Các hạ vì một đám Nhân tộc phàm tục, mà giết tiểu yêu của Yêu tộc ta, làm bị thương Yêu vương của Yêu tộc ta sao?” Trong nháy mắt, Phi Đản Yêu Thánh đã vượt qua trăm vạn dặm, đứng trên đám mây đối diện ngọn núi hoang nơi La Tuyên đang ngồi, đôi mắt âm u, đánh giá La Tuyên từ trên xuống dưới rồi hỏi.

“Có phải hay không, số mệnh của ngươi hôm nay, đã được định sẵn!” La Tuyên chậm rãi đứng dậy, tiên lực toàn thân cuộn trào, ấn ký pháp tắc trong thức hải nguyên thần cũng lần lượt sáng lên, khí thế của cả người trong nháy mắt đạt đến đỉnh phong.

“Thật là một kẻ cuồng vọng!” Sắc mặt Phi Đản Yêu Thánh cứng

lại, rồi lập tức đại nộ.

Chỉ thấy hắn gầm lên một tiếng, lực lượng pháp tắc cuộn trào, cả người liền như một tia điện, với tốc độ cực nhanh mà cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn bình thường cũng khó lòng bắt được, lao đến trước mặt La Tuyên.

Tiên lực mênh mông cuộn trào, một quyền đấm thẳng về phía La Tuyên!

"Bảy trăm đạo pháp tắc Tốc độ ư?

Yếu quá rồi!" La Tuyên cứ nghĩ rằng đã là Yêu Thánh thì cũng nên ngưng luyện được một nghìn đạo pháp tắc, nhưng không ngờ, Phi Đản Yêu Thánh chỉ có bảy trăm đạo pháp tắc, lại là pháp tắc Tốc độ có tác dụng tăng phúc sức mạnh cực nhỏ.

Hắn không khỏi khẽ lắc đầu, giơ tay lên, Pháp tắc Sinh mệnh, Tử vong, Luân hồi lưu chuyển ra ngoài.

Giây tiếp theo.

Phi Đản Yêu Thánh chỉ cảm thấy thân thể không còn chịu sự khống chế, tất cả sức mạnh hòa lẫn với sinh mệnh lực, trong nháy mắt biến mất, rồi chảy vào một nơi không thể diễn tả bằng lời.

Ngay sau đó.

Một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện.

La Tuyên chỉ đứng yên ở đó, một ngón tay chỉ về phía trước.

Phi Đản Yêu Thánh như bị định tại chỗ, khí tức và sinh mệnh lực trên người đồng thời suy yếu đến cực hạn, tử khí lan tràn, ở giữa còn có một loại dao động sức mạnh không thể nói rõ.

Khiến cho thân thể và nguyên thần của Phi Đản Yêu Thánh, trong nháy mắt mục nát thành một đống đất vàng!

"!!!" Đám Yêu tộc như yêu xà bảy đầu đi theo sau Phi Đản Yêu Thánh, lập tức chết lặng.

Đại La Kim Tiên đã trải qua thiên địa tẩy lễ, cảm ngộ pháp tắc Đại Đạo, bất hủ bất diệt, có thể hồi tưởng thời không trong phạm vi nhỏ, sớm đã vượt xa tiên thần bình thường có thể so sánh.

Cho dù chết đi hàng trăm triệu năm, nhục thân vẫn bất hủ bất hoại!

Cùng là cường giả cực hạn của Đại La Kim Tiên, muốn chém giết cường giả cùng cảnh giới, gần như khó như lên trời, trừ khi có linh bảo cực kỳ mạnh mẽ, hoặc trên lĩnh ngộ pháp tắc, có sự chênh lệch như trời với đất!

Thế mà thanh niên tuấn tú kia, lại chỉ tiện tay một chỉ, đã diệt sát Phi Đản Yêu Thánh?

Đám Yêu tộc như yêu xà bảy đầu quả thực không thể tin vào mắt mình.

Cú sốc tinh thần quá lớn, đến mức yêu xà bảy đầu còn không kịp phản ứng rằng, La Tuyên và người xuất hiện trong bộ lạc Nhân tộc trước đó, không phải là cùng một người!

"Cũng giải quyết một lượt luôn!" La Tuyên mất hết hứng thú nhìn đám Yêu tộc còn lại, càng không có tâm tư, giơ tay lên, trong ánh mắt kinh hãi vô cùng của đám Yêu tộc, đã xóa sổ toàn bộ chúng.

"Hỗn xược!

Kẻ nào dám giết Yêu Thánh của Yêu tộc ta!" Đúng lúc này, một tiếng nổ lớn như sấm sét vang lên từ hư không, một thân ảnh khổng lồ che trời lấp đất, vượt qua hư không vô tận, một chưởng đánh xuống đỉnh đầu La Tuyên.

Đó chính là Bạch Trạch Yêu Thánh, thủ lĩnh Thập Đại Yêu Thánh

của Yêu tộc.

Chương 69

Hắn đang chuẩn bị cho đại kế tàn sát Nhân tộc của Yêu tộc, đột nhiên cảm giác được ngọc giản thần hồn của một Yêu Thánh vỡ nát, vừa kinh vừa giận.

"Một nghìn năm trăm đạo pháp tắc ư?

Vẫn yếu quá!" La Tuyên khẽ lắc đầu, giơ tay lên, Sinh Tử Luân Hồi lại lần nữa điểm ra một chỉ.

Trong hư không.

Pháp tắc Sinh mệnh, Tử vong, Luân hồi đan xen.

Sinh tử luân chuyển, luân hồi thay thế, chưa đến một hơi thở, đã bao trùm lấy Bạch Trạch.

"Ba loại pháp tắc đại viên mãn!

Không ổn!" Tu vi của Bạch Trạch cao thâm hơn một chút, pháp tắc cũng mạnh mẽ hơn, phản ứng cũng cực kỳ nhanh chóng.

Hắn lập tức cảm ứng được đây là một đạo thần thông ngưng tụ từ ba loại pháp tắc đại viên mãn, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

Trên đời lại có cường giả Đại La Kim Tiên mạnh mẽ đến vậy, thần thông lĩnh ngộ được lại càng kinh khủng như thế.

Trong mơ hồ, hắn dường như thấy khắp nơi là tiên thảo, một ý niệm hoa nở, rồi lại trong sự thay đổi của luân hồi, vạn vật điêu tàn.

Lại như thấy vô số sinh linh, trong nháy mắt biến thành vong linh, rồi lại trôi nổi trong một dòng sông sao màu tím, đi về phía tận cùng vô định!

Bạch Trạch biết rõ tất cả đều là ảo ảnh phản chiếu từ việc tu

luyện pháp tắc đến một trình độ nhất định.

Càng biết rằng loại thần thông này, tuyệt đối không phải thứ hắn có thể chống đỡ.

Nhưng khi muốn né tránh, hắn lại phát hiện mình bị giam cầm trong hư không.

Dù nguyên thần và nhục thân đều đã đạt đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, pháp tắc càng ngưng luyện được một nghìn năm trăm đạo, cũng không thể di chuyển dù chỉ một phân!

Ong!

Hư không khẽ rung động.

Như một bong bóng vỡ tan, một vòng gợn sóng lan ra.

Thân ảnh khổng lồ che trời lấp đất của Bạch Trạch Yêu Thánh, trong nháy mắt, đã tan biến giữa thiên địa.

Ngay sau Phi Đản Yêu Thánh, Bạch Trạch Yêu Thánh cũng đã hoàn toàn vẫn lạc!

"Thiếu một chút!" La Tuyên khẽ nhíu mày, Yêu Thánh cuối cùng vẫn quá yếu, không như hắn mong đợi, giúp hắn vượt qua được tầng rào cản cuối cùng đó, để hắn tại chỗ thành Chuẩn Thánh.

Cảm giác trong cõi u minh, luồng sức mạnh tự dưng có thêm trong cơ thể dường như cũng có một giới hạn, giống như đang chìm vào tĩnh lặng, lại như có thể bùng phát bất cứ lúc nào.

"Không biết chí tôn của Yêu tộc, có xuất hiện không?" Trong đầu La Tuyên đột nhiên nảy ra ý nghĩ này.

Nếu có thể, giao thủ với một Chuẩn Thánh, sẽ giúp hắn đột phá tầng bình cảnh có thể vỡ tan bất cứ lúc nào kia.

Trên Thông Thiên Kiến Mộc, Yêu tộc Thiên đình.

Bốp!

Bốp!

Hai tiếng giòn tan vang lên trong một cung điện to lớn vàng son lộng lẫy, khí thế hùng vĩ.

Hai tiểu yêu Kim Tiên đang gà gật, lập tức rùng mình một cái, trở nên vô cùng tỉnh táo.

"Không hay rồi!

Ngọc giản thần hồn của Bạch Trạch Yêu Thánh và Phi Đản Yêu Thánh!" Chúng quay đầu nhìn lại, sắc mặt đại biến.

Ngọc giản thần hồn trong đại điện này đều là của những cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh cao của Yêu tộc.

Chỉ khi vẫn lạc, mới xuất hiện tình huống ngọc giản vỡ nát!

Ngọc giản thần hồn của Bạch Trạch Yêu Thánh và Phi Đản Yêu Thánh vỡ nát.

Cũng có nghĩa là, hai vị Yêu Thánh đã vẫn lạc!

Hai vị Yêu Thánh đồng thời vẫn lạc, trong đó còn có Bạch Trạch, Yêu Thánh đệ nhất của Yêu tộc, chỉ đứng sau mấy vị chí tôn, đây tuyệt đối là đại sự đủ để chấn động toàn bộ Hồng Hoang!

"Ta đi bẩm báo Thiên Đế!" Hai tiểu yêu sợ đến hồn bay phách lạc, một tên trong đó hoảng hốt lảo đảo chạy ra khỏi đại điện, lao thẳng đến Thiên Đế điện.

"Cái gì?

Hai vị Yêu Thánh của Yêu tộc ta vẫn lạc?

Bạch Trạch Yêu Thánh cũng là một trong số đó?" Trong Thiên Đế điện, Đế Tuấn đang cùng Thái Nhất và Phục Hy bàn bạc về việc dùng

huyết nhục hồn phách của Nhân tộc để luyện chế pháp bảo, đột nhiên nghe tin Phi Đản Yêu Thánh và Bạch Trạch Yêu Thánh vẫn lạc từ miệng tiểu yêu trông coi ngọc giản thần hồn, sắc mặt lập tức thay đổi, bật mạnh dậy từ bảo tọa Thiên Đế, một tay tóm lấy tiểu yêu kia, bóp chặt cổ nó.

"Hồi bẩm Thiên… Thiên Đế, đúng là… đúng là Bạch Trạch Yêu Thánh và Phi Đản Yêu Thánh!" Tiểu yêu lập tức sợ đến hồn vía lên mây, lắp bắp lặp lại.

"Hỗn xược!

Rốt cuộc là ai đã giết Yêu Thánh của Yêu tộc ta, lẽ nào muốn cùng Yêu tộc ta không chết không thôi sao?" Sau khi Đế Tuấn xác nhận lại một lần nữa, ánh mắt phun lửa, tức đến muốn nổ phổi.

"Đại ca, ta sẽ xuống hạ giới xem xem, rốt cuộc là kẻ nào to gan như vậy!" Thái Nhất cũng vô cùng tức giận, lập tức muốn xuống hạ giới.

"Thiên Đế, Đông Hoàng, chuyện này cứ để bần đạo đi đi!" Phục Hy nhíu mày, chắp tay nói.

Không phải vì ông ta có quan hệ thân thiết với Bạch Trạch Yêu Thánh, mà là cảm thấy có điều gì đó không bình thường.

Bạch Trạch Yêu Thánh và Phi Đản Yêu Thánh đều là trụ cột của Yêu tộc, ai ai trong thế giới Hồng Hoang cũng biết, tu vi của họ cũng thuộc hàng đỉnh cao nhất dưới Chuẩn Thánh.

Có thể động đến họ, chỉ có đại năng Chuẩn Thánh!

Nhưng nếu là đại năng Chuẩn Thánh, thì sẽ nể mặt Yêu tộc.

Chính vì vậy, mới càng thêm bất thường!

Ông ta lập tức nghĩ đến chuyện mười ba vị Đại La của đảo Bồng

Lai Tiên vẫn lạc không lâu trước đây, kẻ ra tay lại là đệ tử thân truyền mới của Tiệt giáo.

Không thể không nói, chuyện này cũng có thể là tình huống tương tự.

Nếu là như vậy, với tính cách của Đế Tuấn và Thái Nhất, không chừng sẽ gây ra phiền phức không cần thiết cho Yêu tộc.

"Nếu Hy Hoàng đã muốn đi, vậy chuyện này cứ giao cho Hy Hoàng xử lý đi!" Đế Tuấn thấy Phục Hy dường như có suy nghĩ, cơn giận cũng nguôi đi một chút, sau khi trầm ngâm một lát, liền gật đầu.

Phục Hy lập tức chắp tay, rời khỏi Thiên đình, đi thẳng đến bờ Đông Hải.

Chương 70

Bên kia.

Việc La Tuyên trực tiếp xóa sổ hai vị Yêu Thánh cũng làm kinh động Tây Vương Mẫu trong bộ lạc Nhân tộc.

Bà chỉ muốn La Tuyên cho đám Yêu tộc kia một bài học, đuổi chúng đi là được, không ngờ La Tuyên lại trực tiếp ra tay, trong nháy mắt đã xóa sổ toàn bộ Yêu tộc, giết cả hai vị Yêu Thánh!

Lẽ nào hắn không sợ đắc tội với toàn bộ Yêu tộc, không sợ Chuẩn Thánh của Yêu tộc xuống hạ giới sao?

"Ngươi!

Ngươi giết hết bọn chúng rồi!

Nếu dẫn đến Yêu Thánh của Yêu tộc thì phải làm sao?" Tây Vương Mẫu cuối cùng cũng không nhịn được nghi vấn trong lòng.

"Ta tự cảm thấy cảnh giới Chuẩn Thánh chỉ còn một bước chân, nhưng lại thiếu một chút thời cơ.

Ta muốn mượn việc này để đột phá, nhưng không ngờ, chúng quá yếu." La Tuyên khẽ lắc đầu, nhìn lên hư không, trong mắt lóe lên tinh quang nói: "Nếu đã không đủ, vậy thì hãy để Chuẩn Thánh của Yêu tộc đến thử, vừa hay mượn tay hắn để đặt nền móng cho con đường Chuẩn Thánh của ta!" "Yên tâm." Nói rồi, hắn nhìn về phía Tây Vương Mẫu, nhàn nhạt nói: "Ta sẽ không giao thủ với hắn ở đây, sẽ không để thân phận của ngươi bại lộ!" "Ngươi!" Tây Vương Mẫu lập tức tức nghẹn, bà đang lo lắng chuyện đó sao, rõ ràng là đang lo lắng cho an nguy của ngươi có được không!

Nhưng lời của La Tuyên lại khiến cho sự lo lắng trong lòng bà

chuyển thành tức giận: "Đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, chưa đến cảnh giới Chuẩn Thánh, ngươi căn bản không cảm nhận được sự chênh lệch lớn đến mức nào đâu.

Nếu không thành Chuẩn Thánh, tốt nhất hãy lập tức rời khỏi đây, trốn vào sâu trong Đông Hải, đến gần nơi ở của Thánh nhân!" Nói xong, cơn giận trong lòng vẫn chưa nguôi, bà quay đầu đi thẳng về bộ lạc.

La Tuyên lặng lẽ nhìn Tây Vương Mẫu quay về, hít sâu một hơi, bước một bước, thân ảnh biến mất không thấy.

Giây tiếp theo.

Sau vài lần ánh sáng pháp tắc lóe lên, hắn đã xuất hiện giữa cửu thiên tinh hà.

"Yêu tộc ta dường như không có ân oán gì với các hạ, vì sao các hạ lại vô cớ giết Yêu Thánh của Yêu tộc ta?" Trong hư không, một giọng nói lạnh lùng vang lên, không gian vỡ nát, một thân ảnh nho nhã như thư sinh từ trong đó bước ra.

Khí tức của ông ta như người bình thường, nhưng mỗi bước đi, thiên địa hư không đều đang vỡ nát.

Không gian vỡ nát, một đường kéo dài đến trước mặt La Tuyên, khe nứt không gian đen kịt, dường như có thể nuốt chửng La Tuyên bất cứ lúc nào.

Thế giới Hồng Hoang.

Không gian vô cùng vững chắc.

Đại La Kim Tiên chỉ có thể làm rung chuyển hư không, chỉ có cường giả từ đại năng Chuẩn Thánh trở lên, mới có thể làm vỡ nát hư không, xé rách hư không.

Vì vậy, dưới Thánh nhân đều là con kiến, dưới Chuẩn Thánh cũng vậy!

Đại La Kim Tiên dù mạnh mẽ đến đâu, đối mặt với cường giả Chuẩn Thánh, cũng chỉ là chuyện phất tay một cái.

Chỉ cần ném vào trong hư không vỡ nát, đủ để khiến bất kỳ Đại La Kim Tiên nào cũng phải bỏ mạng!

"Chỉ trách bọn chúng không biết điều.

Còn ta, cũng đang muốn mượn sức mạnh của một đối thủ thích hợp để chứng đạo Chuẩn Thánh!" La Tuyên biết rõ luồng sức mạnh trong cõi u minh kia sẽ khiến hắn nhanh chóng tự động bước vào Chuẩn Thánh.

Nhưng trong lòng hắn không muốn làm vậy, mà muốn dùng sức mạnh của chính mình, phá vỡ rào cản Chuẩn Thánh kia.

Thời cơ đột phá của hắn, nằm ở trận chiến với Phục Hy.

"Dùng mình làm mồi nhử, mượn tay bần đạo để thành Chuẩn Thánh?

Ha ha ha ha!" Phục Hy cười, nhưng là cười trong giận dữ.

Dù là với tính cách của ông ta, lúc này cũng không khỏi tức giận.

Một Đại La Kim Tiên đại viên mãn quèn, tàn sát hai vị Yêu Thánh của Yêu tộc, chỉ để dẫn dụ chí tôn của Yêu tộc ra mặt.

Thật không biết nên nói kẻ trước mắt này là kẻ điên hay kẻ ngốc!

"Ta sẽ như ngươi mong muốn, chỉ đáng tiếc, ngươi sẽ vĩnh viễn không biết cảnh giới Chuẩn Thánh rốt cuộc là cảnh giới gì!" Tiếng cười của Phục Hy đột ngột tắt lịm, sắc mặt âm trầm như nước, lời nói lạnh lẽo chưa dứt, không gian kéo dài trước mặt ông ta lại một lần nữa vỡ nát, một thông đạo không gian đen kịt, chỉ thẳng vào La Tuyên.

Đầu kia của thông đạo không gian, cương phong kinh khủng tàn phá, gần như có thể nhìn thấy bằng mắt thường! …… Ầm ầm ầm!

Hư không vô tận trong một ý niệm của Phục Hy, từng tấc vỡ nát, trong nháy mắt kéo dài ra hàng trăm triệu dặm.

Không gian loạn lưu tàn phá, khuấy động thiên địa, phát ra tiếng nổ như sấm sét, thanh thế vô cùng đáng sợ.

Cương phong phía sau không gian, lại càng có uy lực tiêu diệt cả Đại La Kim Tiên!

Rõ ràng.

Là một đại năng Chuẩn Thánh, Phục Hy hoàn toàn không để La Tuyên vào mắt, hoàn toàn không định dùng sức mạnh của bản thân, chỉ chuẩn bị dùng không gian loạn lưu sinh ra sau khi không gian vỡ nát, cuốn sống La Tuyên vào trong cương phong không gian!

"Chỉ là không gian loạn lưu mà muốn trấn áp ta?" La Tuyên giơ tay, một điểm thần quang ở mi tâm khuếch tán, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên bay ra.

Ánh sáng tím u huyền bao quanh, khí tức pháp tắc luân hồi vô tận lưu chuyển, đáp xuống dưới chân hắn, bao bọc toàn bộ cơ thể.

Phục Hy chỉ là sau khi tu vi đạt đến Chuẩn Thánh, có thể dùng sức mạnh cường đại phá vỡ hư không, bản thân cũng không hề tham ngộ pháp tắc Không gian, không thể khống chế sức mạnh không gian.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên ẩn chứa pháp tắc Luân hồi, phòng ngự vô song, chỉ riêng về phòng ngự đã có thể sánh ngang với tiên thiên chí bảo!

Hai thứ kết hợp lại.

Lập tức ngăn chặn được không gian loạn lưu đang kéo dài tới!

"Liên đài mười hai phẩm… là Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong truyền thuyết?" Phục Hy vốn tưởng rằng chỉ cần giơ tay là có thể trấn áp La Tuyên, nhưng khi thấy La Tuyên tế ra Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, không khỏi ánh mắt ngưng lại, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

"Ngươi lại có cơ duyên xảo hợp có được một tòa liên đài mười hai phẩm!" Ông ta khẽ gật đầu, hàn ý toàn thân càng thêm mạnh, lời nói lạnh lẽo, vang vọng cửu thiên: "Chỉ là, ngươi cho rằng, dựa vào một kiện chí bảo phòng ngự, là có thể coi thường sự chênh lệch giữa Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh sao?" Phải nói rằng, Luân Hồi Tử Liên đã nằm ngoài dự đoán của Phục Hy.

Nhưng cũng chỉ là nằm ngoài dự đoán mà thôi!

Chỉ thấy ông ta giơ tay, tiên lực mênh mông cuộn trào, một đạo Âm Dương Đồ đan xen giữa quy tắc Chuẩn Thánh và tiên lực, hiện ra từ hư không, như một tấm màn che trời, bao phủ cả triệu ức dặm tinh hải.

Cũng bao phủ cả La Tuyên, trấn áp thẳng xuống đầu hắn!

"Hừ!" La Tuyên không hề sợ hãi, tiên lực mênh mông trong cơ thể cũng được thúc đẩy đến cực hạn, cùng với ba nghìn pháp tắc Luân hồi viên mãn, điên cuồng rót vào Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, chống lại đạo đồ che trời kia.

Hai tay thì nhanh chóng kết pháp ấn, trong một ý niệm, pháp tắc Sinh Tử Luân Hồi thay nhau xuất hiện.

Sinh Tử Luân Hồi, một niệm sinh tử, một niệm luân hồi!

Sau khi tham ngộ viên mãn ba loại pháp tắc Sinh Tử Luân Hồi, thần thông lĩnh ngộ được hoàn toàn do lực lượng pháp tắc ngưng tụ,

vô hình vô tướng, khó lòng phòng bị!

Ầm!

Chương 71

Chuẩn Thánh ra tay, nhanh đến mức nào.

Đạo đồ che trời kia trong nháy mắt đánh lên Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

La Tuyên toàn thân chấn động, dù có phòng ngự vô song của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, hóa giải phần lớn sức mạnh, sức mạnh còn sót lại vẫn khiến hắn như bị sét đánh.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong nháy mắt mang theo hắn, bị chấn bay ra ngoài, đâm vỡ hàng vạn tinh hà!

Nhưng Sinh Tử Luân Hồi, cũng đã giáng xuống đỉnh đầu Phục Hy.

Hành động của Phục Hy cứng lại.

Ông ta lập tức cảm thấy như bị lún vào một vũng bùn, trong đó tràn ngập sinh mệnh, tử vong, và một đạo vận không thể nói rõ, giống như luân hồi.

Trong khoảnh khắc, ông ta như đang trải qua vãng sinh, trải qua tử vong, trải qua luân hồi.

Xung quanh ông ta, vô số sinh linh ra đời, vạn vật sinh trưởng, sinh cơ bùng nổ, thai nghén ra thiên địa vạn vật, chúng sinh mênh mông.

Nhưng rất nhanh, tất cả lại trong nháy mắt điêu tàn, vạn vật tịch diệt, thuận theo một dòng sông sao màu tím, chảy về phía khởi nguồn vô định!

Dưới thủ đoạn như vậy.

Khí tức của Phục Hy cũng không tự chủ được mà sản sinh dao động kịch liệt.

Nguyên thần lúc ẩn lúc hiện, như thể có thể tan biến bất cứ lúc nào!

"Phụt!" Bất ngờ bị thần thông như vậy đánh trúng, Phục Hy lập tức chịu ảnh hưởng cực lớn, phun ra một ngụm tiên huyết lớn.

Ong!

Cũng chính ngụm tiên huyết này.

Khiến cho nguyên thần linh hồn của Phục Hy trở nên thanh minh, quy tắc sức mạnh toàn thân, cùng với tiên lực mênh mông chấn động, đã mạnh mẽ chấn vỡ hình ảnh Sinh Tử Luân Hồi kia!

"Thần thông Thánh đạo!

Ngươi không chỉ là một Đại La Kim Tiên, mà còn lĩnh ngộ được thần thông Thánh đạo!" Mặc dù Phục Hy dựa vào tu vi hùng hậu và quy tắc Chuẩn Thánh, dễ dàng chấn vỡ Sinh Tử Luân Hồi, nhưng trong lòng lại dấy lên sóng to gió lớn.

Thần thông Thánh đạo!

Tên Đại La trước mắt này, lại dùng pháp tắc làm nền tảng, lĩnh ngộ tự sáng tạo ra một môn thần thông Thánh đạo!

Thần thông Thánh đạo là thần thông mà Chuẩn Thánh và Thánh nhân mới có thể tham ngộ và sáng tạo, ít nhất cần phải có quy tắc Chuẩn Thánh làm cơ sở, mới có thể diễn hóa.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang.

Người có thể tham ngộ được thần thông Thánh đạo, chỉ có một vài đại năng Chuẩn Thánh và sáu vị Thánh nhân.

Bây giờ, một Đại La Kim Tiên vô danh, lại dùng pháp tắc làm nền tảng, lĩnh ngộ sáng tạo ra một môn thần thông Thánh đạo.

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, e rằng cả Thánh nhân cũng sẽ

phải chấn động!

"Sinh Tử Luân Hồi là thần thông Thánh đạo sao?" La Tuyên chưa vào Chuẩn Thánh, tự nhiên không biết tình hình sau khi thành Chuẩn Thánh, Thông Thiên giáo chủ cũng chưa từng giảng cho hắn nghe.

Lúc này nghe Phục Hy thất thanh nói, không khỏi có chút suy tư.

Hóa ra Sinh Tử Luân Hồi là thần thông Thánh đạo, chẳng trách lại có sự khác biệt bản chất to lớn với các pháp thuật thần thông ở cấp bậc Đại La Kim Tiên trước đây!

"Các hạ có thể lĩnh ngộ thần thông Thánh đạo, xứng đáng là kỳ tài thiên túng bất thế xuất của Hồng Hoang, xưa nay hiếm thấy!" Phục Hy hít sâu một hơi, thu liễm sức mạnh của mình, nhìn chằm chằm La Tuyên nói: "Các hạ có được ngộ tính và cơ duyên này, tất có thể xếp vào hàng Chuẩn Thánh.

Ta niệm ngươi tu hành không dễ, không muốn để Hồng Hoang tổn thất một vị Chuẩn Thánh." "Nhưng trước đó ngươi đã giết hai vị Yêu Thánh của Yêu tộc ta, gây ra tổn thất to lớn cho Yêu tộc ta." Nói đến đây, giọng ông ta chuyển hướng, tiếp tục nói: "Nếu các hạ bằng lòng gia nhập Thiên đình của Yêu tộc ta, ta lấy danh nghĩa Hy Hoàng, hứa rằng, hôm nay tất sẽ giúp ngươi chứng đạo Chuẩn Thánh, để ngươi trở thành chí tôn thứ tư của Yêu tộc ta, hiệu lệnh quần yêu thiên hạ, đứng trên chúng sinh!" Một người có thể ở Đại La Kim Tiên đã lĩnh ngộ tự sáng tạo ra thần thông Thánh đạo.

Giá trị của người đó không thể đong đếm!

Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng tuyệt đối không phải là điểm cuối!

Thiên tư như vậy, nếu có thể lôi kéo về Thiên đình, tất sẽ khiến thực lực của Thiên đình tăng gấp bội.

Lợi ích như vậy, há có thể so sánh với hai Yêu Thánh?

“Chí tôn thứ tư của Yêu tộc?” La Tuyên khẽ lắc đầu, danh hiệu chí tôn của Yêu tộc, quả thực khiến người ta động lòng.

Chỉ đáng tiếc, Yêu tộc tất sẽ trở thành cát bụi của lịch sử.

Đối với danh hiệu chí tôn của Yêu tộc, hắn cũng không có bất kỳ hứng thú nào!

“Hửm?

Các hạ lẽ nào cố ý muốn đối đầu với Yêu tộc ta?” Sắc mặt Phục Hy lạnh đi: “Cho dù các hạ lĩnh ngộ thần thông Thánh đạo, lại có chí bảo phòng ngự như Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, nhưng tu vi vẫn có sự chênh lệch trời đất với cảnh giới Chuẩn Thánh!

Ngươi không thể là đối thủ của ta!” “Đúng là một cái đầu đá!” Bên bờ Đông Hải, trong bộ lạc Nhân tộc.

Tây Vương Mẫu tuy tức giận, nhưng vẫn luôn chú ý đến an nguy của La Tuyên.

Khi thấy Phục Hy xuất hiện, bà không nhịn được muốn ra tay, nhưng thấy La Tuyên vẫn vững như núi, lấy ra một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo là Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, trong lòng không khỏi kinh ngạc, nhưng vẫn chuẩn bị sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Đặc biệt là khi thấy La Tuyên không chỉ chặn được một đòn của Phục Hy, mà còn đánh ra một loại thần thông Thánh đạo, khiến Phục Hy bị thương.

Tim bà như treo lên cổ họng.

Dù sao, cho dù La Tuyên bất ngờ làm Phục Hy bị thương, sự chênh lệch giữa Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh, vẫn như trời với đất!

Chỉ không ngờ, tình thế lại xoay chuyển.

Hy Hoàng của Yêu tộc, Phục Hy, lại mời La Tuyên gia nhập Yêu tộc, hứa hẹn vị trí chí tôn của Yêu tộc!

Trong Hồng Hoang hiện nay, Yêu tộc như mặt trời ban trưa, chấp chưởng cửu thiên tiên giới và chư thiên tinh hải, dưới trướng có hàng triệu ức Yêu tộc.

Vị trí chí tôn của Yêu tộc, đứng trên vô số Yêu tộc.

Cho dù nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng là vô cùng cao quý.

Vị trí như vậy, đổi lại là bất kỳ một tán tu nào, cũng tuyệt đối được xem là một cơ duyên trời cho!

Nhưng không ngờ, La Tuyên lại từ chối, từ chối một cách dứt khoát như vậy!

“Tốt!

Tốt!

Tốt!

Chương 72

Xem ra ngươi cố ý muốn đối đầu với Yêu tộc ta rồi!" Trên cửu thiên, Phục Hy thấy La Tuyên mặt không đổi sắc, hoàn toàn không để ý, ngược lại pháp tắc toàn thân càng thêm chấn động, lập tức cười trong giận dữ, giơ tay vươn về phía hư không, vô tận thần quang bùng nổ.

Giây tiếp theo.

Tiên lực mênh mông vô biên, mang theo uy lực hủy thiên diệt địa.

Trực tiếp nghiền nát hàng trăm triệu tinh hà, xé rách thương khung, lao thẳng về phía La Tuyên!

"Dừng tay!" La Tuyên đang dồn nén khí thế, toàn lực thúc đẩy Luân Hồi Tử Liên, chuẩn bị đón nhận đòn này, mượn đó để đột phá bình cảnh Chuẩn Thánh.

Chỉ nghe một tiếng quát kiều diễm từ hư không, chính là Tây Vương Mẫu xé rách hư không, đáp xuống trước mặt La Tuyên, đôi tay ngọc ngà kết những pháp ấn vô cùng phức tạp, dùng tiên lực mênh mông tương tự, chặn lại một đòn của Phục Hy!

"Hửm?" Phục Hy và La Tuyên đồng thời ngẩn người.

Không ai ngờ Tây Vương Mẫu sẽ đột nhiên xen vào.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu?" Phục Hy nhíu mày, nhìn chằm chằm Tây Vương Mẫu nói: "Đạo hữu vì sao lại cản trở bần đạo?" "Phục Hy đạo hữu!" Tây Vương Mẫu trước tiên chắp tay hành lễ, rồi mới nói: "Chuyện này có liên quan đến bần đạo.

Gần trăm năm nay, ta vẫn luôn ẩn mình tu hành trong Nhân tộc.

Vị đạo hữu này vô tình quen biết với bần đạo trong Nhân tộc.

Lần này Yêu tộc muốn tàn sát Nhân tộc, hai vị Yêu Thánh đồng thời giáng lâm, bần đạo định ra mặt để làm rõ, nhưng hắn không biết thân phận của bần đạo, sợ bần đạo có sơ suất gì, nên mới thất thủ giết hai vị Yêu Thánh của Yêu tộc." "Chuyện này cũng có lỗi của bần đạo, không phải cố ý, xin Phục Hy đạo hữu nể mặt bần đạo." Nói rồi, Tây Vương Mẫu lại lần nữa chắp tay hành lễ.

Người phụ nữ này… La Tuyên thấy Tây Vương Mẫu đột nhiên xuất hiện, có chút ngạc nhiên.

Lần này nghe Tây Vương Mẫu nhận hết mọi chuyện về mình, trong lòng không khỏi có chút xúc động.

Mặc dù hắn không cần Tây Vương Mẫu ra tay, nhưng việc Tây Vương Mẫu có thể đứng ra vì hắn, ít nhiều cũng khiến hắn có một cảm giác khó tả.

Trừ Thông Thiên giáo chủ và mấy vị sư huynh sư tỷ của Tiệt giáo cùng với Lưu Hoàn, đây là lần đầu tiên có người quan tâm hắn như vậy!

Chỉ là, hắn có sự tính toán của mình, cũng không muốn vì vậy mà để Tây Vương Mẫu và Yêu tộc dính vào nhân quả.

Hắn bước lên một bước, nắm lấy tay Tây Vương Mẫu, nhàn nhạt nói: "Chuyện này trong lòng ta đã có tính toán, ngươi cứ yên tâm xem là được.

Tu vi của ta tuy không bằng, nhưng cũng chưa đến mức cần một người phụ nữ bảo vệ!" "Ngươi…" Tây Vương Mẫu dựng mày, nhưng khi đối diện với đôi mắt sâu thẳm cùng sự tự tin vô cùng mãnh liệt của La Tuyên, tim bà rung động, ma xui quỷ khiến lại gật đầu.

Chỉ không quên bổ sung một câu: "Vậy ngươi cẩn thận!" "…" Ở xa, Phục Hy vốn đang vì lời của Tây Vương Mẫu mà có chút khó xử.

Chuyện liên quan đến một Chuẩn Thánh, không dễ dàng như vậy.

Chỉ khi thấy La Tuyên đứng ra, và bảo Tây Vương Mẫu lui sang một bên, trong lòng ông ta vừa thở phào nhẹ nhõm, vừa không khỏi nhìn La Tuyên với ánh mắt có thêm một tia khác lạ.

Ai cũng biết, Tây Vương Mẫu là thủ lĩnh của nữ tiên thiên hạ, cũng là một trong số ít nữ đại năng.

Không chỉ tu vi không tầm thường, mà nhan sắc cũng mỹ diễm tuyệt luân, không hề thua kém Nữ Oa, em gái của Thánh nhân kia, so với Thái Âm nữ thần Thường Hi và Hi Hòa còn hơn một bậc.

Có thể nói, trong ba nghìn khách của Tử Tiêu Cung năm xưa, người động lòng với Tây Vương Mẫu không phải là ít.

Đông Vương Công, chủ nhân của Bồng Lai Tiên Đình, chính là một trong số đó!

Kể từ khi Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đồng thời được phong làm thủ lĩnh nam nữ tiên thiên hạ, Đông Vương Công vẫn luôn coi Tây Vương Mẫu là của riêng, và tuyên bố, sớm muộn gì cũng sẽ để Tây Vương Mẫu làm nữ chủ nhân của Bồng Lai.

Chỉ là Tây Vương Mẫu chưa bao giờ liếc nhìn Đông Vương Công một cái!

Phục Hy vạn lần không ngờ, bây giờ đột nhiên xuất hiện một tu sĩ Đại La Kim Tiên, lại có thể khiến Tây Vương Mẫu nghe lời như vậy, khiến ông ta càng thêm nhìn La Tuyên với con mắt khác.

Chỉ đáng tiếc, hắn đã định sẵn phải vẫn lạc!

Trong lòng thầm lắc đầu, ông ta nhìn Tây Vương Mẫu một cái, nói: "Tây Vương Mẫu đạo hữu, người này giết hai vị Chuẩn Thánh của Yêu tộc ta, không phải bần đạo không nể mặt, chỉ là chuyện này quan trọng, Thiên Đế và Đông Hoàng cũng không cho phép có bất kỳ

sai sót nào!" Nói xong, khí thế Chuẩn Thánh bùng phát đến cực hạn, khí tức toàn thân quét qua chư thiên tinh thần, một sức mạnh còn cường đại hơn, quét về phía La Tuyên.

Có Tây Vương Mẫu ở xa, ông ta sợ Tây Vương Mẫu lại lần nữa xen vào, liền chuẩn bị dùng thế sét đánh không kịp bưng tai, trực tiếp diệt sát La Tuyên, để Tây Vương Mẫu muốn xen vào cũng không được!

"Đến hay lắm!" La Tuyên hít sâu một hơi, toàn lực thúc đẩy Luân Hồi Tử Liên, không lùi mà tiến.

Ầm!

Sức mạnh kinh khủng như trời nghiêng đất lở đánh lên Luân Hồi Tử Liên.

Trong nháy mắt nhấn chìm Luân Hồi Tử Liên, cùng với hàng trăm triệu tinh thần xung quanh, biển sao mênh mông trực tiếp bị đánh ra một khe nứt hư không uốn lượn hàng chục nghìn tỷ dặm.

Cương phong không gian vô tận tàn phá.

Cả cửu thiên tinh hải dường như sắp vỡ tan!

La Tuyên cả người mang theo Luân Hồi Tử Liên, bị cuốn vào trong không gian loạn lưu, trong nháy mắt bị không gian loạn lưu nhấn chìm.

Nhưng hắn không hề hoảng sợ, không chỉ không có chút sợ hãi nào, không có ý định thoát khỏi không gian loạn lưu, ngược lại mặc cho Luân Hồi Tử Liên trôi dạt theo dòng, còn hắn thì toàn lực dẫn dắt những sức mạnh không có chỗ để hóa giải kia, tấn công về phía bình cảnh Chuẩn Thánh trong cõi u minh.

Nếu để người khác biết cách làm này, chắc chắn sẽ kinh ngạc đến ngây người.

Dùng ngoại lực để tấn công bình cảnh của bản thân, vốn đã là hành động mạo hiểm.

Dùng lực của Chuẩn Thánh để phá vỡ bình cảnh Chuẩn Thánh, lại càng giống như tìm chết!

Nhưng La Tuyên lại làm như vậy.

Đạo tâm đạo cơ của hắn đã vô cùng viên mãn, chỉ thiếu một tia thời cơ.

Bây giờ, hắn cảm nhận được thời cơ đó rồi!

Ầm!

Sức mạnh Chuẩn Thánh còn sót lại.

Dưới sự dẫn dắt của hắn, trong nháy mắt đánh vào một bình cảnh nào đó trong cơ thể, phát ra một tiếng nổ như sấm sét.

La Tuyên cả người chấn động kịch liệt, nhục thân suýt nữa không chịu nổi sức mạnh Chuẩn Thánh cường hãn kia, hiện ra từng vết nứt như đồ sứ vỡ.

Nhưng hắn không hề để ý, vẫn cắn chặt răng, điên cuồng tấn công vào đạo bình cảnh đó.

Lặp lại như vậy vài lần.

Khi sức mạnh còn sót lại của Phục Hy sau khi xuyên qua Luân Hồi Tử Liên gần như sắp tan biến.

Ngay cả La Tuyên cũng nghĩ rằng lần này không thể đột phá bình cảnh, cần phải thử lại lần nữa, thì cuối cùng, một sự minh ngộ thông suốt dâng lên trong lòng!

"Với thiên phú của hắn, hà tất phải mạo hiểm như vậy?" Tây Vương Mẫu nhìn chằm chằm vào điểm sáng tím trong không gian loạn lưu, tim như thắt lại thành một cục.

Bà biết, La Tuyên đang mượn sức mạnh của Phục Hy để tấn công cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chương 73

Chính vì vậy, bà mới không ngăn cản La Tuyên nữa, nhưng điều đó không ngăn được sự lo lắng trong lòng.

Nếu tính mạng của La Tuyên gặp nguy hiểm, bà sẽ ra tay.

Cho dù… đắc tội với Yêu tộc!

Cho dù cơ duyên mất đi!

Không biết vì sao, trong lòng Tây Vương Mẫu đột nhiên nảy ra ý nghĩ này.

"Hừ!

Cuối cùng cũng bỏ cuộc rồi sao?" Phục Hy không biết tình hình của La Tuyên, cảm ứng được Luân Hồi Tử Liên mất đi sự khống chế, chỉ tự mình vận chuyển để bảo vệ chủ nhân, không khỏi hừ lạnh một tiếng, mặt không biểu cảm lại lần nữa ra tay đánh về phía Luân Hồi Tử Liên.

Yêu tộc không thể bị sỉ nhục!

Chuẩn Thánh đường đường, cũng không thể bị sỉ nhục!

Dùng lực của Chuẩn Thánh, để thành Chuẩn Thánh?

Đúng là trò cười!

Ầm!

Nhưng mà.

Ngay khi Phục Hy lại lần nữa ra tay.

Trong không gian loạn lưu tàn phá, một luồng khí thế ngút trời, lấy Luân Hồi Tử Liên làm trung tâm, như một cột sáng vô hình, phá vỡ hư

không vô tận, xuyên qua vô tận tinh thần, lao thẳng lên cửu thiên!

"Thế của Chuẩn Thánh!" Phục Hy và Tây Vương Mẫu đồng thời chấn động.

Cùng lúc đó, toàn bộ thế giới Hồng Hoang, tất cả cường giả từ cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên, cũng cảm nhận được luồng khí thế ngút trời này.

Từng đạo thần thức từ tứ phương tám hướng dò xét về phía cửu thiên tinh hải.

"Thế của Chuẩn Thánh!

Ai đã đột phá Chuẩn Thánh?" Bờ Đông Hải, Côn Luân Ngọc Hư Cung, Thiên ngoại thiên Oa Hoàng Cung, Tây phương Linh Sơn, mấy vị Thánh nhân cũng trong lòng chấn động, lần lượt dò ra thần niệm, bao phủ cửu thiên tinh hải.

"Khí tức này… lẽ nào là La Tuyên?

Tốt, tốt, tốt!" Đảo Kim Ngao, Thông Thiên cũng cảm ứng được luồng khí tức kia, có chút quen thuộc, nhưng cũng có chút xa lạ.

Nhưng ngài lập tức nhận ra đó là La Tuyên, không khỏi hai mắt sáng lên, cười lớn một tiếng, liên tiếp nói ba tiếng tốt, bước một bước biến mất trong Bích Du Cung.

Trong không gian loạn lưu vô tận.

La Tuyên ngồi xếp bằng trong Luân Hồi Tử Liên, hai mắt nhắm nghiền.

Một cột sáng quy tắc Đại Đạo thông thiên triệt địa, từ sâu trong vòm trời vô tận, xuyên qua biển sao vô ngần, đáp xuống người La Tuyên.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, chư thiên tường vân hội tụ.

Trên cửu thiên, quy xà, long phượng hòa minh, reo hò nhảy múa trong tường vân, dường như đang chúc mừng một vị đại năng mới ra đời.

“Thành công rồi!” Tây Vương Mẫu suýt nữa vui quá hóa khóc.

Khi thấy cột sáng quy tắc Đại Đạo giáng xuống, trái tim của bà cuối cùng cũng có thể đặt lại vào trong bụng.

“Đột phá rồi?” Phục Hy lại có sắc mặt hơi khó coi.

Trước đó ông ta còn thề thốt rằng La Tuyên chắc chắn sẽ chết.

Lúc này, La Tuyên lại ở ngay trước mặt ông ta, mượn lực của ông ta để thành Chuẩn Thánh.

Bây giờ cột sáng quy tắc Đại Đạo giáng xuống, dù ông ta là đại năng Chuẩn Thánh, cũng không thể chạm vào cột sáng quy tắc Đại Đạo.

Cột sáng quy tắc Đại Đạo, là phần thưởng của Đại Đạo dành cho đại năng Chuẩn Thánh, là thiên địa tẩy lễ, cũng là một loại bảo vệ.

Cường giả Chuẩn Thánh, mỗi khi xuất hiện một vị, đều là một sự hoàn thiện đối với thiên địa Đại Đạo.

Trong tình huống này, Đại Đạo và Thiên Đạo đều sẽ âm thầm giáng xuống một loại bảo vệ.

Nếu lúc này cưỡng ép ra tay, không chỉ không thể làm bị thương La Tuyên, mà còn sẽ bị cột sáng quy tắc Đại Đạo phản phệ.

Nhẹ thì bị đạo thương, từ đó tu vi đình trệ, nặng thì có thể trực tiếp vẫn lạc!

“Có quy tắc Đại Đạo bảo vệ thì đã sao, chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, đợi ngươi đột phá xong, ta vẫn có thể lật tay trấn sát!” Phục Hy hít sâu một hơi, không thể không thừa nhận, ông ta đã xem thường La

Tuyên, cũng xem thường Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên được mệnh danh là chí bảo đỉnh tiêm có phòng ngự sánh ngang tiên thiên chí bảo, tuyệt đối không phải tiên lực bình thường có thể phá vỡ.

Như vậy, sức mạnh của ông ta ngược lại đã cho La Tuyên cơ hội.

Chỉ là, bây giờ nhận ra điểm này, đã quá muộn rồi!

Nhưng ông ta cũng không vì vậy mà thất vọng, ngược lại trong mắt vẻ lạnh lùng càng thêm nồng đậm.

Sau khi thành Chuẩn Thánh, một bước một trời!

Ông ta đã sớm trảm ác thi, đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ.

La Tuyên, cho dù thành Chuẩn Thánh, cũng chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Sự chênh lệch một cảnh giới, còn lớn hơn gấp mười lần so với sự chênh lệch giữa Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh.

Ông ta vẫn có tự tin chém giết La Tuyên, lập uy cho Yêu tộc!

"Lấy một Chuẩn Thánh để lập uy, tốt hơn nhiều so với Đại La Kim Tiên." Phục Hy trong lòng tính toán, nhưng lại nghĩ đến Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Với tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, một đòn tùy ý cũng có thể nghiền chết vô số Đại La Kim Tiên, nhưng lại không dễ dàng phá được phòng ngự của Luân Hồi Tử Liên.

Phòng ngự vô song của Luân Hồi Tử Liên có thể thấy được phần nào.

Bây giờ La Tuyên thành Chuẩn Thánh, e rằng càng khó phá được Luân Hồi Tử Liên.

Khẽ trầm ngâm một lát, ông ta nhíu mày tự nhủ: “Thôi kệ!

Đến lúc đó mượn Hà Đồ Lạc Thư của Thiên Đế là được!” Ầm ầm ầm!

Sự chấn động trong thiên địa vẫn tiếp tục.

Chương 74

Đại Đạo quy tắc tẩy lễ của cảnh giới Chuẩn Thánh, kéo dài hơn nhiều so với khi ở Đại La Kim Tiên.

La Tuyên tuy đang ở trong không gian loạn lưu, nhưng vẫn bị cột sáng quy tắc Đại Đạo, xuyên qua hư không vô tận, khóa chặt.

Vô tận áo nghĩa Đại Đạo, từ trong hư vô, bao bọc lấy toàn bộ cơ thể hắn.

Trong khoảnh khắc, hắn như đang đắm mình trong khởi nguồn của quy tắc Đại Đạo, thân tâm đều được tắm gội trong sự huyền diệu của Đại Đạo.

Ong!

Trong sự tẩy lễ huyền diệu này.

Tu vi nguyên thần, đầu tiên ổn định đạo cơ Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Giới hải tiên lực ban đầu đã bành trướng gấp cả nghìn lần, tiên lực mênh mông trong đó cũng tăng trưởng hơn trăm lần.

Giới hải tiên lực cũng trong quá trình tẩy lễ của Đại Đạo, trở nên vô cùng kiên cố.

Cho dù Chuẩn Thánh cùng cảnh giới bình thường dùng quy tắc Chuẩn Thánh tấn công, cũng không thể dễ dàng phá vỡ giới hải tiên lực!

Nguyên thần và thần hồn, cũng trong quá trình tẩy lễ của Đại Đạo, trở nên càng thêm tinh khiết trong suốt, như một con người thật sự, ngồi xếp bằng sâu trong thức hải, tự chủ hấp thu quy tắc Đại Đạo, ngưng luyện quy tắc thuộc về riêng mình!

Cảnh giới huyền diệu này, kéo dài đủ một trăm ngày, mới từ từ dừng lại.

Trên vòm trời, tường vân tan đi.

Cột sáng Đại Đạo kéo dài từ sâu trong vòm trời, cũng dần dần hư hóa, dường như có thể phiêu tán theo gió bất cứ lúc nào.

"Cuối cùng cũng sắp kết thúc rồi, sự mỹ diệu của cảnh giới Chuẩn Thánh, e rằng ngươi cũng đã nếm trải.

Chỉ đáng tiếc, cũng chỉ có một trăm ngày!" Phục Hy ngồi xếp bằng trong hư không, đột nhiên mở mắt, nhìn cột sáng quy tắc Đại Đạo đang dần hư hóa, nhìn về phía La Tuyên, cười lạnh nói.

Lúc này.

Nhiều cường giả bị kinh động bởi Chuẩn Thánh.

Chẳng hạn như sáu vị Thánh nhân, cùng các đại năng Chuẩn Thánh khác, trừ Nữ Oa và Hồng Vân vẫn đang bế quan cảm ngộ Hồng Mông Tử Khí, cùng với Trấn Nguyên Tử đang bảo vệ Hồng Vân, các cường giả khác đều đã có mặt.

Mười hai Tổ Vu của Vu tộc, cũng có Hậu Thổ và Huyền Minh, đã đến biển sao mênh mông, ở bên cạnh Tây Vương Mẫu, vừa trò chuyện, vừa đôi mắt đẹp lóe lên dị sắc, không biết đang nghĩ gì.

Ầm ầm ầm!

Nhưng mà, ngay khi các cường giả cho rằng La Tuyên sắp kết thúc thiên địa tẩy lễ.

Trên vòm trời lại vang lên một tiếng sấm kinh thiên, cột sáng Đại Đạo vừa mới hư hóa, lấy một điểm sâu trong vòm trời làm khởi điểm, một dòng lũ quy tắc Đại Đạo nồng đậm, lại lần nữa kéo dài ra.

"Lại thêm một đạo Đại Đạo quy tắc?" Các cường giả có mặt tại

đây không ai không kinh ngạc.

Đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh và tiếp nhận Đại Đạo quy tắc tẩy lễ là một phần thưởng do thiên địa Đại Đạo ban tặng.

Các cường giả ở đây đều đã từng trải qua, quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn, chỉ là, chưa một ai từng trải qua, thậm chí chưa từng nghe nói, có Chuẩn Thánh nào khi tiếp nhận Đại Đạo tẩy lễ lại có thể trải qua hai lần cùng lúc!

Đại Đạo tẩy lễ là một loại cơ duyên trời ban.

Mỗi cường giả chỉ có thể nhận được một lần khi đột phá Đại La Kim Tiên, một lần khi đột phá Chuẩn Thánh, và một lần khi đột phá Hỗn Nguyên hoặc Thánh Nhân!

Khi ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, trải nghiệm đó chỉ là chuyện nhỏ, chỉ giúp tu sĩ tham ngộ pháp tắc, củng cố tu vi mà thôi.

Chỉ có Đại Đạo tẩy lễ ở cảnh giới Chuẩn Thánh mới thực sự được xem là Đại Đạo tẩy lễ.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, ngoài sáu vị Thánh Nhân, không một ai từng trải qua hai lần Đại Đạo tẩy lễ cùng cấp bậc.

Hôm nay, một tu sĩ vô danh lại trải qua hai lần Đại Đạo tẩy lễ ngay khi vừa bước vào Chuẩn Thánh, làm sao không khiến các cường giả có mặt chấn động trong lòng!

"Hai lần Đại Đạo tẩy lễ, e rằng đạo cơ của người này đã đạt đến một cảnh giới viên mãn, hùng hồn không thể tưởng tượng nổi, ngay cả Thánh Nhân năm xưa khi thành Chuẩn Thánh cũng không có cơ duyên như vậy.

Chẳng lẽ... căn cơ thiên tư của hắn còn mạnh hơn cả Thánh Nhân?" Không chỉ một đại năng có mặt mà ngay cả các Thánh Nhân cũng nảy sinh suy nghĩ này.

Đặc biệt là mấy vị Thánh Nhân ngoài Thông Thiên, ai nấy đều nhíu chặt mày, không ngừng bấm đốt tay tính toán lai lịch của La Tuyên, nhưng dù thế nào cũng phát hiện ra, La Tuyên tựa như một màn sương mù, căn bản không thể nhìn thấu!

"Người này rốt cuộc có lai lịch gì?" Hậu Thổ thấy mấy vị Thánh Nhân đều nhíu chặt mày, liền nhìn sang Tây Vương Mẫu với ánh mắt đăm chiêu rồi hỏi.

"Ta cũng không biết!" Tây Vương Mẫu cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Nàng biết thiên tư của La Tuyên bất phàm, thậm chí còn biết La Tuyên khi còn là Đại La Kim Tiên đã lĩnh ngộ được Thánh Đạo thần thông mà chỉ Chuẩn Thánh mới có thể lĩnh ngộ, nhưng cũng không ngờ La Tuyên lại thần bí đến vậy.

Ngay cả mấy vị Thánh Nhân cũng không thể suy tính ra được lai lịch!

"Thật kỳ lạ!" Ánh mắt xinh đẹp của Hậu Thổ càng thêm rực rỡ, nàng nhìn chằm chằm vào Luân Hồi Tử Liên trong dòng không gian hỗn loạn, khẽ thì thầm: "Trong Hồng Hoang xuất hiện một người có thiên tư sánh ngang Thánh Nhân đã là chuyện chưa từng có.

Tương truyền, chỉ có vị thân truyền mới của Tiệt giáo khi tấn thăng Đại La Kim Tiên đã thể hiện thiên tư siêu phàm, khiến toàn bộ Hồng Hoang sinh ra dị tượng, được thế gian đồn là có tư chất Hỗn Nguyên." "Hôm nay, nơi đây lại xuất hiện một Đại La Kim Tiên xa lạ thành Chuẩn Thánh, thể hiện ra thiên tư không hề thua kém La Tuyên, thật là kỳ lạ đến mức kỳ lạ!" Dù là người được xem là trí giả của Vu tộc, từng được Đạo Tổ đích thân khen ngợi là thân mang đại trí tuệ, nhưng lúc này Hậu Thổ cũng cảm thấy đầu óc không đủ dùng.

Tây Vương Mẫu nghe vậy, chỉ khẽ lắc đầu, không nói gì thêm.

Trong lòng nàng, thấy thiên tư của La Tuyên vượt qua cả Thánh Nhân, nàng mừng thay cho hắn từ tận đáy lòng, còn về lai lịch của La Tuyên, cũng không quá quan trọng.

"Chết tiệt!

Sao hắn lại có thiên tư như vậy?" Trong số các cường giả có mặt, phần lớn đều kinh ngạc về La Tuyên, chỉ có Phục Hy là mặt mày tái mét, trong mắt loé lên hung quang, trong lòng chợt dâng lên một tia hối hận.

Sớm biết La Tuyên có thiên phú như vậy, hắn đã hứa hẹn những điều lớn hơn, hoặc là, trực tiếp không màng thân phận, dùng quy tắc Chuẩn Thánh và Thánh Đạo thần thông để diệt sát La Tuyên trong một đòn, cũng sẽ không xảy ra chuyện ngoài tầm kiểm soát như thế này...

Ầm ầm ầm!

Dị tượng trên bầu trời lại một lần nữa xuất hiện, thanh thế còn lớn hơn lần thứ nhất.

Những đám mây lành đó gần như bao phủ nửa thế giới Hồng Hoang, nhuộm cả một nửa bầu trời rộng lớn thành màu vàng kim.

Vô số sinh linh đều bị cảnh tượng này kinh động.

Họ lần lượt ngẩng đầu nhìn trời, kinh ngạc tự hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Người gây ra tất cả là La Tuyên, lúc này lại toàn tâm toàn ý chìm đắm trong cột sáng Đại Đạo quy tắc thứ hai, như cá voi hút nước, điên cuồng hấp thu ấn ký Đại Đạo.

Chỉ là, lần này, thứ giáng xuống không phải là cảm ngộ Đại Đạo.

Thứ được hưởng lợi cũng không phải nguyên thần, mà là nhục thân của hắn.

Tu vi nguyên thần, tu vi nhục thân, từ lâu đã tu luyện đến Đại La Kim Tiên đại viên mãn, chỉ cách cảnh giới Chuẩn Thánh một bước chân.

Chương 75

Hôm nay, nhân cơ hội nguyên thần thành Chuẩn Thánh, bình cảnh của nhục thân cũng bị xúc động, theo sát mà đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh!

Từng ấn ký Đại Đạo từ hư không giáng xuống.

Chúng xuyên thẳng qua dòng không gian hỗn loạn và lớp phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, đáp xuống người La Tuyên, rồi thuận theo da thịt dung nhập vào cơ thể, khắc sâu vào huyết nhục, khí huyết và xương cốt, hoá thành từng đạo văn cổ xưa.

Điều này khiến nhục thân của hắn tràn ngập một luồng đạo vận mênh mông như Đại Đạo, lại cổ xưa, hoang dã.

Khoảnh khắc này, khí chất toàn thân La Tuyên đại biến.

Trước kia, khí tức của hắn khi thì sắc bén, khi thì nội liễm, sau khi có được tư chất Hỗn Nguyên lại có chút gần giống với sự bá đạo, tang thương, cuồng dã và tàn bạo của Hỗn Độn Thần Ma.

Bây giờ, dưới hai lần Đại Đạo tẩy lễ.

Thân thể hắn phảng phất như được khắc lên khí tức Đại Đạo, trở nên vô cùng sâu thẳm, mênh mông, tựa như một đại dương bao la, sâu không lường được, không thể nắm bắt!

Lần tẩy lễ bằng cột sáng Đại Đạo thứ hai cũng kéo dài suốt một trăm ngày.

Tình huống của La Tuyên quá đặc biệt, trước không có ai, sau không có người, vì vậy không một cường giả nào rời đi.

Ngược lại, vì dị tượng giữa thiên địa, rất nhiều cường giả cấp bậc Đại La Kim Tiên cũng từ bốn phương tám hướng đổ về biển sao

mênh mông, từ xa chiêm ngưỡng ngọn nguồn của dị tượng này.

Khi biết có cường giả chứng đạo Chuẩn Thánh gây ra dị tượng như vậy, trong lòng các Đại La Kim Tiên không ai không ngưỡng mộ đến cực điểm!

Cảnh giới Chuẩn Thánh đó!

Trong số ngàn vạn Đại La Kim Tiên, có được một phần vạn cơ hội đột phá đã là may mắn trời ban.

Kẻ mạnh vô danh trước mắt không chỉ thành Chuẩn Thánh, mà còn liên tiếp trải qua hai lần Đại Đạo tẩy lễ.

E rằng sau này, dù trong hàng ngũ các Chuẩn Thánh lâu năm, hắn cũng có thể xếp ở vị trí hàng đầu!

"Không biết vị đại năng này so với thiên tư của La Tuyên Tiệt giáo thì thế nào?" Một cường giả từ Đông Hải tới không khỏi nghĩ đến vị thân truyền mới của Tiệt giáo là La Tuyên.

Năm xưa, La Tuyên tàn sát mười ba cường giả Đại La Kim Tiên trên Bồng Lai tiên đảo, trong đó còn có cả một cường giả lão làng như Bồng Lai đại trưởng lão, người có thể được xem là cường giả số một dưới Chuẩn Thánh.

Sau đó, La Tuyên lại chém giết Quảng Thành Tử, thủ lĩnh Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo, dẫn đến hai vị Thánh Nhân giao thủ.

Kể từ đó, danh tiếng La Tuyên có thể nói là vang dội khắp Đông Hải, chấn động toàn bộ Hồng Hoang.

Dù những năm gần đây La Tuyên đã im hơi lặng tiếng, tương truyền đang bế quan trên Kim Ngao đảo, nhưng vẫn có không ít sinh linh không thể quên được tư thái hùng dũng, bá đạo tuyệt thế, dám chém giết đệ tử Thánh Nhân ngay trước mặt Thánh Nhân của La Tuyên năm xưa!

Vì vậy, khoảnh khắc này, tất cả đều không khỏi đem vị đại năng có thiên tư tuyệt thế trước mắt ra so sánh với La Tuyên.

Chỉ tiếc là La Tuyên không xuất hiện, cũng chưa thành Chuẩn Thánh, nên những suy đoán này chắc chắn sẽ không có kết quả chính xác!

"Thiên Đế, Đông Hoàng, chuyện này hai vị thấy nên xử lý thế nào?" Thấy La Tuyên dẫn động cột sáng Đại Đạo tẩy lễ thứ hai, Phục Hy cảm thấy vô cùng đau đầu.

Vừa hay Đế Tuấn và Thái Nhất cũng bị thu hút tới, trong lòng hắn vừa thở phào nhẹ nhõm, vừa lập tức đem chuyện kể lại cho hai người.

"Giết Yêu Thánh của Yêu tộc ta ư?" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong liền nhíu mày, chìm vào trầm tư.

Một lúc sau, Thái Nhất vốn tính tình nóng nảy đã lắc mạnh đầu, lạnh lùng nói: "Kệ hắn thiên tư thế nào, dám giết Yêu Thánh của Thiên đình ta thì chính là kẻ địch của Thiên đình, giết là xong!" Đế Tuấn không lên tiếng, trong lòng có chút do dự.

Một cường giả Chuẩn Thánh có thể dẫn động hai cột sáng Đại Đạo tẩy lễ!

Bất luận là về thực lực hay tiềm lực tương lai, đều mạnh hơn hai Yêu Thánh kia cả triệu lần, vạn triệu lần.

Nếu có thể lôi kéo hắn vào Thiên đình, đối với Thiên đình mà nói, chắc chắn là một trợ lực khổng lồ!

Giữa Yêu tộc và Vu tộc, sớm muộn cũng phải có một trận chiến kết thúc tất cả.

Lần trước nếu không phải Đạo Tổ đích thân ra mặt, Yêu tộc có lẽ đã trở thành cát bụi lịch sử.

Bây giờ, chỉ có cách làm lớn mạnh Yêu tộc mới có thể giành được một tia sinh cơ trong trận chiến với Vu tộc tương lai.

Trong tình cảnh như vậy, thêm một Chuẩn Thánh chắc chắn sẽ thêm vài phần cơ hội!

Nhưng đối phương đã tỏ rõ không muốn gia nhập Yêu tộc, đây là điều khiến Đế Tuấn do dự nhất.

Sau một hồi trầm ngâm, suy nghĩ kỹ lưỡng, hắn mới nói: "Cứ như vậy đi!

Đợi hắn ổn định cảnh giới Chuẩn Thánh, chúng ta sẽ mời thêm một lần nữa.

Nếu hắn không biết điều, vậy thì hãy để vị Chuẩn Thánh này trở thành Chuẩn Thánh có tuổi thọ ngắn nhất trong thế giới Hồng Hoang!" Đế Tuấn có thể trở thành chủ nhân của Yêu tộc, tuyệt đối không phải là kẻ do dự thiếu quyết đoán.

Nếu đã không thể lôi kéo, vậy chỉ có thể giết!

"Cuối cùng cũng sắp kết thúc rồi sao?" Dưới ánh mắt của đông đảo cường giả, lại một trăm ngày nữa trôi qua vội vã.

Khi thấy cột sáng Đại Đạo thông thiên triệt địa cuối cùng cũng mờ dần đi, tất cả cường giả trong lòng đều thở phào nhẹ nhõm.

May mà không có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, không xuất hiện cột sáng Đại Đạo thứ ba, cũng không kéo dài thời gian, nếu không, các cường giả có mặt thật sự phải hổ thẹn!

Tuy nhiên.

Hơi thở của đám đông cường giả còn chưa kịp thở ra hết.

Ầm ầm ầm!

Lại một tiếng nổ lớn vang lên, như một chiếc búa tạ, đập mạnh

vào tim của tất cả cường giả.

“Cột sáng Đại Đạo quy tắc!

Lại thêm một cột sáng Đại Đạo quy tắc!” “Có thể dẫn động cột sáng Đại Đạo thứ ba ư???” Đông đảo cường giả kinh hãi suýt nhảy dựng lên, từng người một nhìn chằm chằm vào nơi La Tuyên đang ở với ánh mắt không thể tin nổi.

Có thể dẫn động hai cột sáng Đại Đạo đã là chuyện xưa nay chưa từng có, thiên tư hứa hẹn sẽ vượt qua cả Thánh Nhân!

Lại dẫn động cột sáng Đại Đạo thứ ba, vậy phải là thiên tư như thế nào nữa?

Tư chất Hỗn Nguyên?

Chắc chắn thành Hỗn Nguyên?...

Đại Đạo chi tử?

Khoảnh khắc này, không chỉ đám đông Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh đại năng đang quan sát phải kinh hãi thất thanh.

Mà ngay cả Thông Thiên, người đã có vài phần đoán mò, và bốn vị Thánh Nhân còn lại, cũng không thể giữ được bình tĩnh!

“Tiểu tử này rốt cuộc là quái vật gì, bần đạo năm xưa cũng chỉ có tư chất Hỗn Nguyên, chẳng lẽ tư chất Hỗn Nguyên lại đặc biệt và mạnh mẽ đến vậy sao?” Thông Thiên trong lòng kinh ngạc không yên, thầm lẩm bẩm.

Chương 76

Mặc dù đã sớm biết La Tuyên có tư chất Hỗn Nguyên, nhưng cũng không ngờ La Tuyên có thể dẫn động ba cột sáng Đại Đạo giáng lâm.

Phải biết rằng, các Thánh Nhân như họ cũng chỉ tiếp nhận hai lần tẩy lễ bằng cột sáng Đại Đạo thực sự mà thôi!

"Tiếc là Lão sư đang dung hợp Thiên Đạo, nếu không, có thể hỏi Lão sư về lai lịch và căn nguyên của người này!" Thái Thượng Lão Tử, người từ đầu đến cuối chưa từng lên tiếng, không nhịn được lắc đầu thở dài: "Một sự tồn tại khác thường như vậy, không biết đối với thế giới Hồng Hoang, đối với Đạo môn chúng ta là tốt hay xấu?" "Nếu dám chứng đạo Chuẩn Thánh ở đây, chắc chắn là sinh linh Hồng Hoang của chúng ta không sai." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe vậy, giãn đôi lông mày đang nhíu chặt, dời tầm mắt khỏi Luân Hồi Tử Liên, trầm giọng nói: "Còn về việc tốt xấu đối với thế giới Hồng Hoang, chung quy cũng chỉ là một Chuẩn Thánh, dù thiên tư có yêu nghiệt đến đâu, có các Thánh Nhân chúng ta trấn giữ, chẳng lẽ còn có thể gây ra loạn lạc gì sao?" "Đúng là như vậy." Thái Thượng Lão Tử khẽ gật đầu, rồi lại khẽ lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Ngược lại, tâm tư của Nguyên Thủy Thiên Tôn lại trở nên linh hoạt: "Một Chuẩn Thánh mới tấn thăng có tư chất kinh người như vậy, La Tuyên tên súc sinh kia tuyệt đối không thể so sánh được!

Nếu có thể lôi kéo về Xiển giáo của ta, không chỉ có thể bù đắp ảnh hưởng từ sự vẫn lạc của Quảng Thành Tử, mà còn có thể khiến uy danh của Xiển giáo ta vang dội khắp thế giới Hồng Hoang, áp đảo Tiệt giáo, trở thành Thánh Nhân đại giáo đệ nhất Hồng Hoang!" Một Chuẩn Thánh vô danh vô tính, không rõ lai lịch.

Lôi kéo về Xiển giáo là thích hợp nhất!

Tin rằng, với thân phận Thánh Nhân, đích thân hạ mình mời gọi, lại hứa hẹn thêm một chút lợi ích, chắc chắn không phải là chuyện khó!

"Thiên tư vượt qua cả Thánh Nhân!

Trên đời lại có một hạt giống tốt như vậy!" Ở một bên khác, Chuẩn Đề cũng nảy sinh ý nghĩ tương tự, lén lút truyền âm cho Tiếp Dẫn: "Sư huynh, phương Tây chúng ta cằn cỗi, sinh linh căn cơ nông cạn, thiếu thốn thiên tư.

Nay xuất hiện một sinh linh hoàn toàn trái ngược với phương Tây chúng ta, ta cảm thấy người này hợp lẽ có duyên với phương Tây chúng ta!" "Thế gian vạn vật, tương sinh tương khắc, lời của sư đệ quả có đạo lý!" Tiếp Dẫn trầm ngâm một lát, cảm thấy rất có lý, liền gật đầu nói: "Nếu có thể độ hắn về phương Tây, nhất định sẽ làm hưng thịnh phương Tây ta, hưng thịnh Tây phương giáo của chúng ta!" "Chí phải!

Chí phải!" Chuẩn Đề liên tục gật đầu, khi nhìn lại La Tuyên, ánh mắt đã khác hẳn.

Hai mắt gần như sáng rực lên, vô cùng nóng bỏng!

Đối với tất cả những điều này.

La Tuyên hoàn toàn không hay biết.

Lúc này, sau khi nguyên thần và nhục thân đột phá, hắn đang đột phá Lực chi pháp tắc, chuyển hóa nó thành Lực chi quy tắc cấp bậc Chuẩn Thánh trong Đại Đạo tẩy lễ!

Lực lượng pháp tắc có thể hủy thiên diệt địa.

Lực lượng quy tắc có thể cải thiên hoán địa.

Trông như chỉ khác nhau hai chữ, nhưng lại là một trời một vực, như mây với bùn!

Chưa nói gì khác, chỉ riêng việc ba ngàn đạo Lực chi pháp tắc mới có thể ngưng tụ thành một đạo Lực chi quy tắc cũng đủ thấy rõ!

Đó không chỉ là sự tăng lên về lượng, mà còn là một sự lột xác về chất.

Bây giờ, La Tuyên đang trải qua sự lột xác này, trong Đại Đạo tẩy lễ, dung hợp ba ngàn Lực chi pháp tắc thành một đạo Lực chi quy tắc, rồi lại mượn điều kiện ưu việt của Đại Đạo quy tắc tẩy lễ để nâng cấp Lực chi quy tắc này lên một tầm cao mới!

Mặc dù lúc này đang chìm đắm trong tu luyện, nhưng hắn cũng biết rằng, cơ duyên như thế này là khả ngộ bất khả cầu.

Phải nắm chặt mọi thời gian để nâng cao Lực chi quy tắc!

Cột sáng Đại Đạo quy tắc thứ ba cũng giống như những lần trước.

Chỉ kéo dài một trăm ngày rồi bắt đầu trở nên hư ảo.

Nhưng, nó vẫn chưa hoàn toàn tiêu tan!

Bởi vì La Tuyên đã tu luyện đến bốn loại pháp tắc, nay lại liên tiếp nhận được Đại Đạo tẩy lễ, tất cả đều kích phát cơ duyên, tự nhiên mà thành, thuận lợi đột phá.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Trong ba trăm ngày tiếp theo.

Gần như mỗi một trăm ngày lại có một cột sáng Đại Đạo giáng

lâm.

Toàn thân La Tuyên được Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên bao bọc, tắm mình trong cột sáng Đại Đạo, không ai có thể nhìn rõ hình bóng của hắn, nhưng những ánh mắt kia vẫn luôn dán chặt vào.

Sáu cột sáng Đại Đạo!

Tận sáu cột sáng Đại Đạo, sáu lần Đại Đạo tẩy lễ!

Khi cột sáng thứ ba xuất hiện, các cường giả đã chấn kinh đến mức không nói nên lời, ngay cả Thánh Nhân cũng động lòng muốn lôi kéo La Tuyên.

Sự chấn động mà mấy cột sáng Đại Đạo sau đó mang lại có thể tưởng tượng được.

Các cường giả có mặt gần như sắp phát điên.

Cái này mà gọi là đột phá sao, đây rõ ràng là Đại Đạo đang phát phúc lợi!

Đến lúc này, dù không tin một sinh linh bản địa Hồng Hoang có thể liên quan đến Đại Đạo, họ cũng không thể không thầm nghi ngờ, liệu La Tuyên có phải là Khí vận chi tử được Đại Đạo ưu ái!

Ngoài lời giải thích này.

Thật sự không nghĩ ra được tình huống nào lại có thể dẫn đến nhiều lần Đại Đạo tẩy lễ như vậy!

"Người này nhất định phải lôi kéo về Xiển giáo ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đã tê dại, nhưng trong mắt lại lóe lên tinh quang, trong lòng không ngừng gào thét.

"Người này nếu có thể vào phương Tây, chắc chắn sẽ làm hưng thịnh Tây phương giáo của ta, chúng ta hoàn thành hồng nguyện năm xưa chỉ trong tầm tay!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng kích động đến

không thể tự chủ, nếu không phải có nhiều cường giả đang nhìn, họ thật sự muốn lập tức dùng đại thần thông, cưỡng ép di chuyển La Tuyên về Linh Sơn phương Tây!

Thánh Nhân còn như vậy, các cường giả khác càng không cần phải nói, từng người một đều đã tê dại.

Đối với một yêu nghiệt như vậy, không còn lời nào để nói!

Toàn trường chỉ có Thông Thiên.

Trong lòng gần như vui lật trời, hắn càng lúc càng cảm thấy người đó chính là La Tuyên.

Đệ tử của mình có thể dẫn động sáu cột sáng Đại Đạo tẩy lễ, không chỉ có nghĩa là thiên tư căn cơ tuyệt đỉnh, mà còn có nghĩa là được Đại Đạo khí vận sâu sắc ưu ái.

Cuối cùng, ông cũng cho rằng La Tuyên chính là Khí vận chi tử được Đại Đạo ưu ái! 'Nếu điều này được xác thực, e rằng Nguyên Thủy cũng không dám động đến La Tuyên nữa.

Đừng nói Nguyên Thủy, ngay cả Lão sư cũng phải kiêng dè vài phần.' Trong thế giới Hồng Hoang, động đến người mang đại khí vận, dù là Thánh Nhân, thậm chí là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng phải chịu sự phản phệ của thiên địa Đại Đạo.

Vì vậy, trong lòng Thông Thiên đột nhiên nảy ra ý nghĩ này.

Nhưng rất nhanh, ông lại thầm lắc đầu.

Danh tiếng của La Tuyên đã đủ gây chú ý rồi.

Nếu lại để tất cả cường giả biết rằng, Chuẩn Thánh mới tấn thăng nghi là Khí vận chi tử trước mắt chính là La Tuyên, thì e rằng La Tuyên sẽ thật sự đứng trên đầu sóng ngọn gió của toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Chương 77

Khi đó, Nguyên Thủy vốn đã căm hận La Tuyên sâu sắc, e rằng dù phải chịu phản phệ cũng sẽ ra tay với La Tuyên.

Suy đi nghĩ lại, ông quyết định tạm thời không tiết lộ thân phận của La Tuyên.

Dù sao đi nữa, thiên phú của La Tuyên sẽ không bị ảnh hưởng.

Ngược lại, hành tẩu trong Hồng Hoang với một thân phận bí ẩn hơn, không chỉ là một sự bảo vệ cho La Tuyên, mà còn khiến con đường tu hành sau này của hắn thuận lợi hơn! .....

"Cảnh giới Chuẩn Thánh sao?

Quả nhiên là một cảnh giới hoàn toàn khác biệt với Đại La Kim Tiên!" Trong Luân Hồi Tử Liên, khi cột sáng Đại Đạo thứ sáu tan đi, La Tuyên tĩnh lặng ngồi xếp bằng, cẩn thận cảm nhận tu vi hoàn toàn mới và thực lực mạnh mẽ hơn gấp trăm lần, không khỏi cảm khái.

Trước đó, hắn cho rằng cảnh giới Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên dù có chênh lệch lớn, nhưng cũng không đến mức không thể chống cự.

Ít nhất, dựa vào Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, hắn đã chặn được đòn tấn công của Phục Hy.

Thậm chí còn dựa vào sự huyền diệu của Sinh Tử Luân Hồi để làm Phục Hy bị thương!

Nhưng bây giờ nhìn lại, nếu không phải Phục Hy khinh suất, lại xem thường hắn, cho rằng hắn chỉ là một Đại La bình thường, e rằng dù có Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong tay, cũng không thể đỡ nổi một đòn tùy tay của Phục Hy!

“Quá trình mạo hiểm, nhưng kết quả thật đáng mừng!” La Tuyên vô cùng hài lòng khi có thể nhất cử đưa tu vi nguyên thần, tu vi nhục thân và bốn đại pháp tắc cùng lúc lên cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đặc biệt là sáu lần Đại Đạo tẩy lễ đã mang lại cho hắn lợi ích cực lớn.

Đây là cơ duyên mà nếu đột phá bình thường tuyệt đối không thể có được!

“Nguyên thần và nhục thân đều là Chuẩn Thánh, Lực chi quy tắc ngưng luyện được năm trăm đạo, Luân Hồi quy tắc ngưng luyện được năm trăm đạo, hai loại quy tắc Sinh và Tử cũng ngưng luyện được mỗi loại năm trăm đạo.

Vừa mới vào Chuẩn Thánh đã có thành tựu như vậy, e rằng Thánh Nhân cũng không theo kịp!” Các Chuẩn Thánh đại năng hiện có trong thế giới Hồng Hoang, khi thành Chuẩn Thánh, nhiều nhất cũng chỉ ngưng luyện được mười mấy, vài chục đạo Đại Đạo quy tắc.

Ngay cả sáu vị Thánh Nhân, năm xưa khi thành Chuẩn Thánh, cũng chỉ ngưng luyện được trăm đạo quy tắc!

Nhưng La Tuyên, bốn đại pháp tắc của hắn, mỗi loại đều ngưng luyện được năm trăm đạo.

Tổng cộng lại, đạt đến con số kinh người là hai ngàn đạo!

Nhiều quy tắc như vậy.

Gần như tương đương với tổng số quy tắc mà một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ phải tốn vô số năm tháng mới ngưng luyện được!

Chỉ riêng điểm này, La Tuyên gần như vừa bước vào Chuẩn Thánh, về mặt quy tắc đã vượt qua tuyệt đại đa số các Chuẩn Thánh lâu năm, đủ để sánh ngang với những cường giả Chuẩn Thánh đỉnh

cao nhất!

“Nhưng mà, thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh không chỉ nhìn vào lĩnh ngộ quy tắc, mà còn xem thần thông, tu vi, linh bảo...

Ví như Thái Nhất của Yêu tộc, tay cầm Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, dù là Chuẩn Thánh hậu kỳ bình thường cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của Thái Nhất.” “Lại như Minh Hà ở Huyết Hải, thân ở Huyết Hải, huyết hải không cạn, Minh Hà bất tử.

Minh Hà dung hợp làm một với Huyết Hải, cũng mạnh hơn cường giả cùng cảnh giới không chỉ một bậc.” “Còn như Trấn Nguyên Tử, tay cầm Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Địa Thư từ Địa Mạch Thai Mô, lĩnh ngộ Địa Đạo pháp tắc vượt xa các đại năng khác, chỉ riêng Địa Thư và Địa Đạo pháp tắc đã đủ để Trấn Nguyên Tử đứng ở thế bất bại.” “Đương nhiên, họ mạnh, ta cũng không yếu.” “Mặc dù ta hiện giờ chỉ mới vào Chuẩn Thánh, nhưng trong tay ta có hai kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, một kiện chủ công phạt, một kiện chủ phòng ngự, lại có hai ngàn đạo quy tắc.” “Nếu lại đối mặt với Phục Hy, hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của ta!” La Tuyên mắt lóe tinh quang, trong lòng tràn đầy tự tin.

Bất luận là hai ngàn đạo quy tắc hay hai kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, đều đủ để so sánh với các Chuẩn Thánh đại năng lâu năm, huống chi cả hai lại cùng hội tụ trên một người!

“Nhiều cường giả vậy sao?” Sau khi kết thúc việc cảm ngộ cảnh giới, La Tuyên cảm nhận được tình hình bên ngoài, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc.

Hơi suy nghĩ một chút, e rằng những cường giả này đều bị động tĩnh đột phá của mình thu hút đến.

Khi đang đột phá, hắn cũng đã mơ hồ cảm nhận được.

Lần đột phá này, Đại Đạo tẩy lễ mà nó gây ra, dường như có chút khác biệt so với tình huống thông thường.

"Nay ta đã thành Chuẩn Thánh, không biết nếu giao thủ với Phục Hy lần nữa, hắn có còn vẻ ngạo khí cao cao tại thượng đó không?" La Tuyên đầy hứng thú nghĩ, khẽ lắc đầu, tâm niệm vừa động, trực tiếp phá vỡ hư không, chân đạp Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, từ dòng không gian hỗn loạn trở về Cửu Thiên Tinh Hải.

Trước khi đột phá Chuẩn Thánh, dù tu vi mạnh mẽ, hắn cũng không thể phá vỡ hư không, càng không thể xé rách hư không.

Nhưng bây giờ, xé rách hư không, đơn giản như ăn cơm uống nước!

Vụt!

La Tuyên vừa xuất hiện.

Cửu Thiên Tinh Hải lập tức yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi, từng đạo ánh mắt đồng loạt tập trung vào người La Tuyên, mang theo đủ loại ý vị khác nhau.

Điều khiến La Tuyên cảm thấy thú vị nhất chính là ánh mắt của Nguyên Thủy.

Hắn đã dùng Thái Nguyên Cổ Bi che giấu khí tức, lại thay đổi dung mạo, chỉ cần không chủ động bại lộ, dù Nguyên Thủy có đứng trước mặt cũng không thể nhận ra thân phận thật của hắn.

Chính vì vậy, hắn mới cảm thấy thú vị.

Bởi vì ánh mắt của Nguyên Thủy nhìn hắn, rõ ràng mang theo sự nóng bỏng như đang nhìn một món bảo vật tuyệt thế!

La Tuyên thản nhiên liếc nhìn đám đông cường giả xung quanh, ánh mắt dừng lại trên người Phục Hy và đám người Yêu tộc, khẽ

cười nói: “Lần này phải đa tạ Phục Hy đạo hữu đã trợ giúp ta một tay, giúp ta thành tựu Chuẩn Thánh chi vị!” Phụt!

Phục Hy nghe vậy suýt phun ra một ngụm máu.

Lập tức tức giận đến mức mắt gần như phun lửa, sắc mặt tái mét, răng nghiến ken két.

Các cường giả khác thấy vậy, những người biết nội tình suýt nữa bật cười, những người không biết nội tình, nhìn sắc mặt khó coi của Phục Hy cũng biết La Tuyên không phải thật lòng cảm ơn, mà là đang chọc tức Phục Hy.

Một đại năng Chuẩn Thánh đường đường lại có tâm tính đùa giỡn như vậy, không khỏi khiến nhiều cường giả phải ngạc nhiên.

Nhìn lại đám cường giả Yêu tộc, ánh mắt của mọi người đều trở nên có chút kỳ quái!

Đừng thấy Yêu tộc đang như mặt trời ban trưa, cùng Vu tộc ngang hàng là hai bá chủ của thế giới Hồng Hoang, nhưng trong lòng chúng sinh Hồng Hoang, Yêu tộc không được lòng người, thậm chí, nhiều sinh linh cường giả còn căm ghét tác phong của Yêu tộc.

Nhưng ngại thực lực, họ đều không dám đắc tội với Yêu tộc.

Hôm nay thấy Yêu tộc đắc tội với một đại năng Chuẩn Thánh mới tấn thăng, người gần như được Đại Đạo ưu ái, lại mang ý không thiện với Yêu tộc, trong lòng làm sao không hả hê!

“Khụ khụ!” Thấy Phục Hy sắp nổi giận, sắc mặt Đế Tuấn cũng không khá hơn, nhưng thân là chủ của Thiên đình, lúc này, hắn phải trấn được cục diện.

Vì vậy, hắn ho nhẹ một tiếng, cố nặn ra nụ cười, chắp tay cười nói với La Tuyên: “Đạo hữu, trước đó là một trận hiểu lầm.

Bạch Trạch Yêu Thánh và Phi Đản Yêu Thánh là bạn tốt năm xưa của Hy Hoàng, vì vậy Hy Hoàng mới đau buồn trước sự ra đi của họ, do đó mới xảy ra một số hiểu lầm với đạo hữu." "Hôm nay ta đặc biệt đến đây, chính là để hòa giải giữa đạo hữu và Hy Hoàng." Nói rồi, hắn nhìn sang Hy Hoàng nói: "Ta và Hy Hoàng đã thương nghị, nếu đạo hữu chịu gia nhập Thiên đình của chúng ta, chúng ta sẽ coi nhau như huynh đệ, cùng chúng ta thống lĩnh quần yêu thiên hạ, liệt vào hàng Yêu tộc chí tôn." "Như vậy, không chỉ có thể hóa giải hiểu lầm giữa hai bên, mà còn có thể cho đạo hữu một nơi tu hành tốt hơn, không biết ý đạo hữu thế nào?" Đế Tuấn nói xong, liền nhìn về phía La Tuyên.

Lời này vừa ra.

La Tuyên chưa kịp mở miệng, Nguyên Thủy và hai vị Thánh Nhân phương Tây đã nhìn Đế Tuấn với vẻ mặt không thiện cảm.

Ba vị Thánh Nhân còn chưa mở miệng lôi kéo La Tuyên, Yêu tộc lại đi trước một bước, chẳng phải là cố ý tỏ ra Yêu tộc cao hơn các Thánh Nhân đại giáo một bậc sao?

Đế Tuấn tự nhiên cảm nhận được ánh mắt không thiện cảm của ba vị Thánh Nhân, trong lòng không khỏi thầm thở dài.

Chương 78

Nếu có thể, hắn không muốn có bất kỳ ân oán nào với Thánh Nhân.

Nhưng, chuyện này liên quan đến sự tồn vong của Yêu tộc, hắn không thể không làm vậy.

Dù sao, thêm một chiến lực Chuẩn Thánh, đủ để Yêu tộc tăng thêm mấy phần thắng lợi.

Còn việc đắc tội Thánh Nhân, Đạo Tổ đã có lời trước, Thánh Nhân không được can thiệp vào tranh chấp Vu-Yêu, cũng không thể ra tay với hắn!

"Yêu tộc chí tôn?" La Tuyên cười lắc đầu: "Không có hứng thú, sau này cũng sẽ không có hứng thú!" Hù!

Nghe lời này.

Nguyên Thủy và hai vị Thánh Nhân phương Tây đều thở phào nhẹ nhõm.

Nếu La Tuyên thật sự bị Yêu tộc lôi kéo đi, kế hoạch trong lòng họ coi như đổ bể.

Dù sao, với thân phận Thánh Nhân tôn quý, họ không thể vì một Chuẩn Thánh mà trở mặt với Yêu tộc, càng không thể vi phạm mệnh lệnh của Đạo Tổ, can thiệp vào chuyện của Yêu tộc!

"Thứ không biết điều!" Phía Yêu tộc lại vô cùng tức giận, đặc biệt là Phục Hy, ngay tại chỗ muốn nổi điên.

"Hy Hoàng đừng nóng giận!" Đế Tuấn nhíu mày, nheo mắt, trong lòng cũng dâng lên sát ý, nhưng vẫn cố nén giận, giữ Phục Hy lại.

Hắn biết, từ lúc các cường giả bị thu hút đến, hắn không thể ra tay với La Tuyên dưới con mắt của bao người, ít nhất, mấy vị Thánh Nhân kia tuyệt đối sẽ không đồng ý!

Bây giờ, hắn chỉ hy vọng, mấy vị Thánh Nhân kia không có cùng suy nghĩ với mình.

Nếu không, sau này muốn đối phó La Tuyên sẽ phiền phức hơn rất nhiều!

"Ha ha ha ha!

Yêu tộc tuy không yếu, Thiên đình cũng không tệ, nhưng đó không phải là nơi của người tài, cũng không phải là nơi tu hành tốt nhất.", một tiếng cười lớn vang lên trong đám người.

Lập tức khiến ba vị chí tôn của Yêu tộc sắc mặt đại biến, ai nấy đều trừng mắt giận dữ.

Nhưng khi thấy người nói là Thông Thiên, họ lại không thể không thu liễm nộ khí.

Nếu là cường giả bình thường dám hạ thấp Yêu tộc như vậy, dù là Chuẩn Thánh, họ cũng phải làm một trận!

Nhưng đối phương là Thánh Nhân, chỉ có thể xem xét khác đi!

"Đạo hữu, Tiệt giáo của ta lập giáo tại Kim Ngao đảo ở Đông Hải.

Trong Đông Hải, tiên đảo khắp nơi, cơ duyên tùy chỗ có thể gặp, Kim Ngao đảo của ta lại là nơi nổi bật nhất trong số đó." "Đạo hữu không ngại cân nhắc, có thể làm một Phó Giáo chủ trong Tiệt giáo của ta, vừa có thể tu luyện trên Kim Ngao đảo, vừa có thể hành tẩu trong Đông Hải tìm kiếm cơ duyên." Thông Thiên không thèm nhìn sắc mặt khó coi của ba vị chí tôn Yêu tộc, thản nhiên cười, nói lớn với La Tuyên, rồi kín đáo nháy mắt một cái.

Phụt!

La Tuyên nghe lời của Thông Thiên, lại bắt được hành động nhỏ nháy mắt kia, không khỏi suýt bật cười. 'Sư tôn từ khi nào lại thích trêu người như vậy?' Hắn thầm lắc đầu cười, nhưng trên mặt không hề có biểu cảm gì.

Chỉ là, ngay khi hắn chuẩn bị đáp lại Thông Thiên, lại có một Thánh Nhân khác đứng ra.

"Đạo hữu xin dừng bước!

Bần đạo thấy đạo hữu thân mang tuệ căn, hợp lẽ có duyên với phương Tây chúng ta!" Thấy La Tuyên sắp đáp lại Thông Thiên, Chuẩn Đề sợ La Tuyên bị Thông Thiên cướp mất, vội vàng đứng ra chắp tay nói: "Tây phương giáo của ta tuy nghèo khó, nhưng Linh Sơn cũng là một bảo địa tu luyện hiếm có.

Thậm chí, nếu đạo hữu cần, ta và sư huynh có thể tập trung tiên khí của toàn bộ phương Tây lại." "Đạo hữu không ngại đến phương Tây chúng ta, Tây phương giáo chúng ta nguyện ý để đạo hữu làm Đệ tam Giáo chủ của Tây phương giáo, chúng ta cùng nhau tham ngộ Đại Đạo!" Chuẩn Đề trong lòng rõ ràng.

Nhìn khắp các Thánh Nhân đại giáo, phương Tây là nơi yếu thế nhất, chỉ có thể nghiến răng hứa hẹn vị trí Giáo chủ.

Làm vậy tuy sẽ khiến La Tuyên phân chia khí vận của hai người họ.

Nhưng có một Khí vận chi tử mang trong mình sự ưu ái của Đại Đạo như La Tuyên gia nhập, Tây phương giáo biết đâu lại vì thế mà tăng thêm bao nhiêu khí vận!

Thậm chí, toàn bộ phương Tây cũng có thể vì La Tuyên nhập trú mà hồi sinh, thu hút không ngừng những hạt giống tốt từ phương

Đông, giúp họ hoàn thành đại hồng nguyện!

"Lời của Chuẩn Đề sư đệ không sai!" Tiếp Dẫn cũng vội vàng phụ họa: "Đạo hữu có Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, trong tay chúng ta có Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, không chừng vô số năm tháng trước, giữa chúng ta cũng có không ít duyên phận.

Hai tòa liên đài đặt cùng một chỗ, biết đâu cũng sẽ có biến hóa khác biệt, giúp đạo hữu có lĩnh ngộ sâu sắc hơn!" Khốn kiếp!

Hai tên này cũng quá không biết xấu hổ rồi.

Hứa hẹn vị trí Giáo chủ thì thôi đi, ngay cả giữa các pháp bảo cũng có thể lôi kéo quan hệ!

Duyên phận?

Phì!

Dù các cường giả có mặt đều biết hai vị Thánh Nhân phương Tây xưa nay không coi trọng mặt mũi, ngày ở Tử Tiêu cung, không ít cường giả cũng đã tận mắt chứng kiến, nhưng lúc này nghe lời của Tiếp Dẫn, vẫn không nhịn được thầm mắng vô sỉ!

Thái Thượng Lão Tử, người từ đầu đến cuối mặt không biểu cảm, đứng ngoài xem kịch, không hề có ý định lôi kéo La Tuyên, lúc này cũng không khỏi khóe miệng giật giật.

Chỉ có Thông Thiên suýt nữa bật cười.

Nếu hai vị Thánh Nhân phương Tây biết La Tuyên chính là thân truyền của Tiệt giáo, là đệ tử của ông, không biết sẽ có phản ứng thế nào?

"Khụ khụ!

Ba vị sư đệ, đừng tranh giành nữa!" Lúc này, Nguyên Thủy ho nhẹ một tiếng, vung tay áo, nói: "Trong Tiệt giáo của Thông Thiên sư đệ

đã có một kỳ tài thiên túng như La Tuyên, môn hạ đệ tử lại không thiếu những thiên chi kiêu tử như Đa Bảo, Vô Đương và Triệu Công Minh, đừng tham gia vào chuyện này nữa." "Còn về Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai vị sư đệ, phương Tây vốn đã cằn cỗi, nếu lại tập trung tiên khí linh sơn của cả phương Tây lại, e rằng cả phương Tây sẽ bị hủy hoại!" "Khi đó, đừng để nhiễm phải nhân quả to lớn, Lão sư lão nhân gia cũng sẽ không tha cho các vị đâu." Nói rồi, Nguyên Thủy liếc nhìn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cuối cùng ánh mắt ôn hòa dừng lại trên người La Tuyên, chắp tay nói: "Đạo hữu, bần đạo cảm thấy, gia nhập Xiển giáo của ta là thích hợp nhất!" "Xiển giáo của ta lập tại Côn Luân.

Côn Luân đã nuôi dưỡng Tam Thanh chúng ta ba vị Thánh Nhân, lại nuôi dưỡng Tây Vương Mẫu đạo hữu và các đại năng Chuẩn Thánh khác.

Có thể thấy Côn Luân của ta là một tuyệt địa bảo địa hội tụ khí vận của trời đất, thích hợp nhất để tu hành." "Nếu đạo hữu nguyện ý gia nhập Xiển giáo của ta, bần đạo cũng có thể hứa hẹn đạo hữu vị trí Phó Giáo chủ Xiển giáo, có thể cùng đạo hữu luận đạo.

Nếu có điều gì ta không thể giải đáp, bần đạo có thể đưa đạo hữu đến Tử Tiêu cung, đích thân cầu Lão sư giải đáp cho đạo hữu!" Nguyên Thủy vì lôi kéo La Tuyên, có thể nói cũng đã vắt óc suy nghĩ.

Không chỉ hứa hẹn vị trí Phó Giáo chủ, thậm chí còn đưa ra cách để Đạo Tổ giải đáp thắc mắc cho La Tuyên.

Có thể nói, chỉ xét về mức độ lôi kéo bề ngoài, Nguyên Thủy dùng sức hơn Thông Thiên, hơn cả hai vị Thánh Nhân phương Tây!

Khốn kiếp!

Ta không có!

Hai vị Thánh Nhân phương Tây tự cho là mình đã đủ mặt dày, hôm nay mới phát hiện, Nguyên Thủy còn cao tay hơn một bậc.

Có thể mượn danh Lão sư để hứa hẹn những lợi ích hão huyền để lôi kéo La Tuyên, thật sự không biết xấu hổ!

Đáng tiếc, họ không nghĩ ra điểm này trước, chỉ có thể thầm hối hận, đồng thời ánh mắt đều đổ dồn về phía La Tuyên, nhìn chằm chằm không chớp mắt, kỳ vọng vào câu trả lời của hắn.

Dù phương Tây yếu thế, nhưng họ vẫn hy vọng La Tuyên sẽ hồ đồ một lần!

Chương 79

Nguyên Thủy nói xong cũng mỉm cười chờ đợi câu trả lời của La Tuyên, trong mắt tràn đầy tự tin.

Hắn để dành mở miệng cuối cùng là để đưa ra một phương pháp có lợi hơn các Thánh Nhân khác.

Thực tế, phương pháp cuối cùng này quả thực vô cùng hấp dẫn.

Những ánh mắt nóng bỏng xung quanh đã cho hắn câu trả lời!

Các cường giả có mặt tại đây, thấy bốn vị Thánh Nhân đều tranh nhau lôi kéo La Tuyên, lại còn hứa hẹn vị trí Giáo chủ, Phó Giáo chủ của Thánh Nhân đại giáo, ai nấy đều đỏ cả mắt.

Đặc biệt là thấy La Tuyên từ đầu đến cuối không có thái độ gì, càng hận không thể đứng ra thay La Tuyên quyết định!

Thánh Nhân đại giáo đó!

Có thể trở thành đệ tử Thánh Nhân đã là phúc duyên vô thượng, huống chi là Giáo chủ, Phó Giáo chủ, đó là một lợi ích to lớn có thể phân chia một phần khí vận của Thánh Nhân đại giáo!

Chưa kể, ở bên cạnh Thánh Nhân, có thể sớm tối cùng Thánh Nhân luận đạo, đối với việc tu hành sau này cũng có lợi ích vô cùng lớn!

La Tuyên đem tất cả nhìn vào mắt, nhưng trong lòng lại cười thầm.

Sự lôi kéo của người khác không có cảm giác gì, nhưng sự lôi kéo của Nguyên Thủy thật sự khiến hắn có một cảm giác vô cùng kỳ quái.

Kẻ thù đối diện không nhận ra nhau!

Nếu Nguyên Thủy biết, người hắn đang lôi kéo.

Chính là La Tuyên đã giết chết Quảng Thành Tử ngay trước mặt mình, không biết sẽ có phản ứng như thế nào?

La Tuyên liếc thấy khóe miệng không ngừng co giật của Thông Thiên, trong lòng càng không nhịn được cười, nhưng có quá nhiều cường giả đang nhìn, hắn chỉ có thể nén lại sự cạn lời trong lòng, lướt qua các vị Thánh Nhân, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên khuôn mặt sắp không nhịn được của Thông Thiên.

Hắn chắp tay nói: "Vốn nghe giáo nghĩa có giáo không loại của Thông Thiên Thánh Nhân, khiến bần đạo vẫn luôn vô cùng kính phục.

Nếu Thông Thiên Thánh Nhân đã có ý, vậy bần đạo chỉ có thể cung kính không bằng tuân mệnh!" Xoạt!

Lời này vừa ra.

Toàn trường một phen xôn xao.

Không ai ngờ rằng La Tuyên cuối cùng lại chọn Thông Thiên.

Mặc dù thực lực của Thông Thiên Thánh Nhân không tầm thường, tay cầm Tru Tiên Kiếm Trận, trong số các Thánh Nhân, thực lực có thể xưng là đỉnh cao, lợi ích hứa hẹn cũng không tệ.

Nhưng người mở miệng cuối cùng, hứa hẹn lợi ích lớn nhất, lại là Nguyên Thủy Thánh Nhân!

Nhìn bộ dạng của Nguyên Thủy Thánh Nhân, biết rõ Nguyên Thủy Thánh Nhân đối với vị trí Phó Giáo chủ dành cho La Tuyên này là chí tại tất đắc, nay La Tuyên đầu nhập Tiệt giáo, chẳng phải là làm mất mặt Nguyên Thủy Thánh Nhân sao?

Với tính cách của Nguyên Thủy Thánh Nhân, chẳng lẽ La Tuyên không sợ chọc giận Nguyên Thủy Thánh Nhân?

Ánh mắt của các cường giả lần lượt tập trung vào khuôn mặt của Nguyên Thủy.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Nụ cười trên mặt Nguyên Thủy đã cứng đờ!

"Đạo hữu chẳng lẽ không định tiếp tục suy nghĩ thêm?" Nguyên Thủy Thiên Tôn âm u con ngươi, dần dần nheo lại thành một đường, bắn ra một tia sáng nguy hiểm.

Thánh Nhân đường đường, hạ mình mời một Chuẩn Thánh làm Phó Giáo chủ Xiển giáo, theo ông ta thấy, đó là ân huệ to lớn đối với La Tuyên, nhưng La Tuyên lại không biết điều như vậy!

"Nguyên Thủy sư huynh, vị đạo hữu này đã quyết định gia nhập Tiệt giáo của ta, trở thành Phó Giáo chủ của Tiệt giáo, xin Nguyên Thủy sư huynh thận trọng lời nói!" Một bên, Thông Thiên hừ lạnh một tiếng, rồi quay sang cười, khẽ gật đầu với La Tuyên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Âm thanh hùng tráng vang vọng khắp Hồng Hoang.

"Ta là Chưởng giáo Tiệt giáo Thông Thiên, hôm nay đặc biệt mời Chuẩn Thánh mới tấn thăng Tần Tuyên, gia nhập Tiệt giáo của ta, lập làm Phó Giáo chủ của Tiệt giáo ta, đặc biệt thông cáo Hồng Hoang, vạn linh cùng biết!" Thánh Nhân một niệm có thể thông quá khứ vị lai, có thể bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Thông Thiên tựa như 'vô tình' nghe được hóa danh hiện tại của La Tuyên từ Tây Vương Mẫu.

Xoạt!

Bầu trời sao mênh mông, một mảnh tĩnh lặng.

Từng đạo ánh mắt rơi trên người La Tuyên, có thể nói là tràn ngập

sự ngưỡng mộ nồng nặc.

Mặc dù có một vài khúc mắc nhỏ, nhưng vị đại năng Chuẩn Thánh mới tấn thăng này cuối cùng đã trở thành Phó Giáo chủ của Thánh Nhân đại giáo.

Từ nay về sau, bất luận thân phận địa vị đều sẽ tiến thêm một bước, quý không thể tả!

Có thể nói, Phó Giáo chủ của Thánh Nhân đại giáo, đủ để vượt lên trên bất kỳ sinh linh nào, chỉ sau Đạo Tổ và sáu vị Thánh Nhân!

Ngay cả chí tôn của hai bá chủ Yêu tộc và Vu tộc cũng nhiều nhất chỉ có thể ngồi ngang hàng.

Dù sao, Thánh Nhân tuy không tham gia tranh chấp Hồng Hoang, nhưng lại được công nhận là cường giả chí cao của Hồng Hoang, Thánh Nhân đại giáo cũng như vậy!

Khoảnh khắc này.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều vì thế mà sôi sục.

Một hòn đá làm dấy lên ngàn lớp sóng, vô số sinh linh đều vì thế mà nổ tung.

"Sau ngày hôm nay, Tiệt giáo sẽ là Thánh Nhân đại giáo đệ nhất Hồng Hoang, với tư thế kiêu hãnh vượt lên trên các Thánh Nhân đại giáo khác, không thể ngăn cản!" "Tiệt giáo trước có Đệ cửu thân truyền La Tuyên là thiên chi kiêu tử, nay lại có một tôn Chuẩn Thánh đại năng Tần Tuyên có tư chất thiên túng tương tự.

Nhìn khắp Hồng Hoang hiện nay, ai có thể sánh bằng?" "Thông Thiên Thánh Nhân của Tiệt giáo có giáo không loại, trong số các Thánh Nhân, ngài là Thánh Nhân chí tôn thực sự tạo phúc cho vạn linh Hồng Hoang.

Có lẽ chính vì vậy mà Tiệt giáo mới quy tụ được nhiều tư chất thiên túng như vậy!" "Tiệt giáo có Thánh Nhân trấn giữ, lại có Chuẩn Thánh đại năng Phó Giáo chủ, có yêu nghiệt như Đệ cửu thân truyền, nếu có thể vào Tiệt giáo, dù chỉ là đệ tử bình thường, con đường tu hành sau này cũng chắc chắn sẽ bằng phẳng hơn vô số lần!" "Không được!

Nhân lúc chưa có ai nhanh chân hơn, ta phải lập tức đến Tiệt giáo bái sư!" "..." Sau Đệ cửu thân truyền, Tiệt giáo lại có thêm một Phó Giáo chủ có thiên tư tuyệt thế, không hề thua kém, thậm chí còn vượt qua thiên tư của Đệ cửu thân truyền, tu vi cũng vượt qua Đệ cửu thân truyền.

Vô số cường giả đều không khỏi chấn động trong lòng, đã thấy trước được sự huy hoàng của Tiệt giáo sau này.

Vô số sinh linh Hồng Hoang cũng lần lượt nảy sinh ý định đến Tiệt giáo bái sư!

Trong một thời gian ngắn.

Danh tiếng của Tiệt giáo, có thể nói là theo hóa danh của La Tuyên, một lần nữa chấn động toàn bộ Hồng Hoang, dấy lên sóng gió vô biên!

Đương nhiên, tất cả những điều này, hiện tại Thông Thiên chưa dự liệu được.

Lúc này, ông đang hài lòng nhìn La Tuyên có chút ngẩn người, cười tủm tỉm chắp tay nói: "Tần Tuyên đạo hữu, sau này, chúng ta cùng là chí tôn của Tiệt giáo, nên tương trợ lẫn nhau, cùng nhau làm lớn mạnh Tiệt giáo mới phải." Phụt!

La Tuyên chỉ thuận miệng nói một câu để từ chối sự lôi kéo của Nguyên Thủy và hai vị Thánh Nhân phương Tây, nhưng không ngờ

Thông Thiên lại thuận thế thật sự cho hắn một vị trí Phó Giáo chủ, còn đặc biệt chiếu cáo Hồng Hoang.

Chương 80

Người khác không biết hắn là ai, chứ vị sư tôn này thì rõ mồn một!

Nhưng làm như vậy, cho hắn một vị trí Phó Giáo chủ, sau này, chẳng phải hắn vừa là thân truyền của Tiệt giáo, vừa là Phó Giáo chủ của Tiệt giáo, có hai thân phận trong Tiệt giáo sao?

Quan trọng nhất là, vị trí Phó Giáo chủ cũng có nghĩa là, khi ra ngoài thể hiện thân phận Phó Giáo chủ, hắn và Thông Thiên sẽ ngang hàng với nhau, chẳng phải là loạn bối phận sao!

Những ý niệm này lóe lên trong đầu La Tuyên.

Nếu ngay cả sư tôn cũng không để ý, hắn tự nhiên cũng không có gì phải băn khoăn.

Ngay lập tức, hắn cũng nhìn Thông Thiên đầy thâm ý, cười tủm tỉm phối hợp nói: "Đã là Phó Giáo chủ của Tiệt giáo, bần đạo tự nhiên sẽ cố gắng hết sức." "Hừ!" Nguyên Thủy nhìn cảnh này, cảm thấy chướng mắt, đặc biệt là khi nghe vị Chuẩn Thánh mới tấn thăng này tên là Tần Tuyên, chỉ khác một chữ so với tên La Tuyên, khiến tâm trạng vốn đã không tốt của ông ta càng trở nên tồi tệ đến cực điểm.

Hừ lạnh một tiếng, ông ta cũng không còn mặt mũi nào để ở lại, lập tức phất tay áo bỏ đi.

"Ha ha!

Chúc mừng Thông Thiên sư huynh, môn hạ lại có thêm một trợ lực lớn!

Chúc mừng Tần Tuyên đạo hữu, vinh dự được liệt vào hàng Phó Giáo chủ Tiệt giáo!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn trên mặt lộ ra một nụ

cười còn khó coi hơn cả khóc, gượng gạo chúc mừng một câu, rồi cũng rời khỏi Cửu Thiên Tinh Hải.

Mặc dù trong lòng đã có chuẩn bị, nhưng khi La Tuyên thật sự bỏ qua Tây phương giáo, chọn Tiệt giáo, trong lòng họ vô cùng khó chịu, thà mắt không thấy tim không phiền!

"Tần Tuyên và Thông Thiên sư đệ chẳng lẽ quen nhau?" Chỉ có Thái Thượng Lão Tử không tập trung hoàn toàn vào việc lôi kéo La Tuyên, đứng ngoài cuộc, đã nhìn thấy hết những biểu cảm vi diệu và những lời nói đầy thâm ý của La Tuyên và Thông Thiên, không khỏi nheo mắt, lộ ra vẻ trầm tư.

Chỉ là, dù có vắt óc suy nghĩ, ông cũng không thể biết Tần Tuyên từ đâu ra!

Càng không thể ngờ rằng, Tần Tuyên trước mắt chính là Đệ cửu thân truyền của Tiệt giáo, La Tuyên!

Từ Đại La Kim Tiên đại viên mãn đến cảnh giới Chuẩn Thánh, trông như chỉ cách một bước, thực tế lại là một trời một vực, như Nhiên Đăng, Bạch Trạch, Bồng Lai đại trưởng lão, đều là cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Nhưng họ đã bị kẹt ở ngưỡng cửa này bao nhiêu năm tháng, vẫn không tìm được lối vào!

Dù trong lòng thừa nhận thiên tư của La Tuyên phi phàm, nhưng ông cũng không cho rằng La Tuyên có thể nhanh chóng thành Chuẩn Thánh, lại còn dẫn động sáu cột sáng Đại Đạo tẩy lễ, sự chênh lệch giữa hai người quá lớn!

Năm vị Thánh Nhân có mặt, trong nháy mắt chỉ còn lại Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên.

Thái Thượng Lão Tử nghĩ mãi không ra, cũng không nói thêm gì

nữa, chỉ nhìn sâu vào Thông Thiên và La Tuyên một cái, chắp tay, mỉm cười gật đầu chúc mừng, rồi quay về Bát Cảnh cung.

"Chúc mừng Thông Thiên Thánh Nhân môn hạ có thêm một Chuẩn Thánh!" "Chúc mừng Tần Tuyên đạo hữu trở thành Phó Giáo chủ Tiệt giáo!" Các cường giả khác thấy bụi đã lắng, lần lượt tiến lên chắp tay chúc mừng một phen, rồi ai nấy đều giải tán.

Trong nháy mắt.

Chỉ còn lại Thông Thiên, La Tuyên, Tây Vương Mẫu và Hậu Thổ, Huyền Minh, cùng với ba vị chí tôn của Yêu tộc với khuôn mặt đã sớm cứng đờ. .....

La Tuyên tại chỗ thành Chuẩn Thánh, lại được bốn vị Thánh Nhân lôi kéo, trở thành Phó Giáo chủ của Tiệt giáo.

Người khó xử nhất tại đây chính là ba vị chí tôn của Yêu tộc.

Yêu tộc tổn thất hai đại Yêu Thánh, vốn đến tìm La Tuyên gây phiền phức, lại ngược lại giúp La Tuyên mượn tay Phục Hy để thành tựu Chuẩn Thánh chi vị.

Nếu chỉ như vậy thì thôi.

Dù La Tuyên thành Chuẩn Thánh, Yêu tộc vẫn có tự tin trấn áp hắn.

Nhưng bây giờ, La Tuyên không chỉ thành Chuẩn Thánh, mà còn dẫn động sáu lần Đại Đạo tẩy lễ, khiến bốn vị Thánh Nhân tranh nhau lôi kéo, cuối cùng còn trở thành Phó Giáo chủ của Tiệt giáo.

Yêu tộc tận mắt chứng kiến tất cả, đi cũng không được, ở lại cũng không xong, khó xử đến cực điểm.

"Mấy vị, Tần Tuyên là Phó Giáo chủ của Tiệt giáo ta, ân oán trước đây, nể mặt ta, coi như bỏ qua, thế nào?" Khi Yêu tộc đang tiến

thoái lưỡng nan, ánh mắt của Thông Thiên Thánh Nhân rơi trên người họ, thản nhiên nói.

La Tuyên sở hữu hai kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, dù Ngũ Hành Kích không tiện sử dụng, có Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong tay, tin rằng Yêu tộc cũng không làm gì được La Tuyên.

Nhưng nay thân phận của La Tuyên là Phó Giáo chủ Tiệt giáo.

Bất luận La Tuyên có để ý đến Yêu tộc hay không, với tư cách là chưởng giáo chí tôn, ông cũng nên nói một câu như vậy.

"Nếu Thông Thiên Thánh Nhân đã đích thân mở miệng, vậy chúng ta sẽ nể mặt Thánh Nhân." Đế Tuấn trên mặt cố nặn ra một nụ cười, nhìn sâu vào La Tuyên một cái, rồi không chút do dự dẫn đám người Yêu tộc trực tiếp rời đi.

Hắn cũng biết, từ lúc La Tuyên trở thành Phó Giáo chủ, hắn đã không phải là người mà họ có thể đối phó trong hôm nay.

"Đạo hữu, nếu có chuyện khác, cứ đi xử lý trước, ta ở Kim Ngao đảo đợi đạo hữu." Thông Thiên đầy thâm ý nhìn ba nàng Tây Vương Mẫu ở xa, lại kín đáo nháy mắt với La Tuyên lần nữa, khóe miệng cong lên một nụ cười, chắp tay, thân ảnh dần dần dung nhập vào hư không, biến mất không thấy.

"..." La Tuyên đột nhiên cảm thấy, vị sư tôn này càng ngày càng có nhiều sở thích quái ác.

Bất đắc dĩ lắc đầu, hắn nhìn về phía Tây Vương Mẫu, khẽ chắp tay nói: "Trước đó đa tạ Tây Vương Mẫu đạo hữu ra tay tương trợ." Bất luận Tây Vương Mẫu có giúp được hắn hay không, chung quy bà cũng đã thể hiện một thái độ hữu hảo.

Hắn không phải là người không biết điều, tự nhiên không thể lạnh nhạt như trước.

“Nào có!

Có Luân Hồi Tử Liên trong tay, Phục Hy cũng không làm gì được ngài, tất cả e rằng đều nằm trong tầm kiểm soát của ngài.

Ta ra tay ngược lại suýt nữa làm lỡ việc của ngài.” Tây Vương Mẫu nghe vậy khẽ lắc đầu, rồi lập tức, đôi mắt đẹp không chớp nhìn La Tuyên nói: “Không ngờ đạo hữu thiên phú dị bẩm như vậy, lại có thể dẫn động sáu lần Đại Đạo tẩy lễ.

E rằng, con đường tu hành sau này sẽ thuận lợi hơn vô số lần.

Không chừng, chẳng bao lâu nữa, ngài sẽ là người đến sau vượt trước, vượt qua chúng ta rồi!” “Tây Vương Mẫu tỷ tỷ nói phải, với tư chất thiên túng như đạo hữu, tại sao ta chưa từng nghe nói đến?” Một bên, Hậu Thổ cũng phụ họa một câu, đôi mắt đẹp tràn ngập vẻ kỳ lạ.

Người có thể dẫn động sáu lần Đại Đạo tẩy lễ, khi từ Đại La Kim Tiên đại viên mãn vượt qua thành Chuẩn Thánh dám mượn tay Chuẩn Thánh để đột phá, tuyệt đối không phải là kẻ vô danh.

Nhưng lạ thay, quá khứ của La Tuyên lại không có bất kỳ dấu vết nào, làm sao không khiến người ta tò mò!

“Bần đạo vốn tính tình phóng khoáng, không gò bó, thích gửi gắm tình cảm vào non nước, không thích đánh đấm giết chóc.

Nếu không phải vì muốn thành Chuẩn Thánh, lần này cũng sẽ không dễ dàng động thủ với Yêu tộc.

Hậu Thổ đạo hữu tự nhiên chưa từng nghe nói về bần đạo.” La Tuyên thuận miệng lấy lý do đã lừa Tây Vương Mẫu ra để đối phó một câu.

Sau khi hàn huyên thêm vài câu với Tây Vương Mẫu, hẹn ngày không xa sẽ trở lại bộ lạc Nhân tộc kia để cùng nhau thăm dò cổ bảo địa, hắn liền xé rách hư không, trở về Kim Ngao đảo.

“Nhanh vậy đã về rồi sao?” Thông Thiên cảm ứng được khí tức của La Tuyên, không khỏi nhướng mày, đầy thâm ý nói: “Tây Vương Mẫu đạo hữu là nữ tiên hiếm có trong thế giới Hồng Hoang, tu vi, phẩm hạnh, dung mạo đều là thượng giai, lại là thủ lĩnh của nữ tiên thiên hạ, thích hợp nhất để làm đạo lữ.

Con đừng phụ lòng thâm tình của Tây Vương Mẫu đạo hữu.” Phụt!

Nghe vậy, La Tuyên suýt phun ra một ngụm máu tươi.

Đến lúc này rồi sư tôn vẫn còn bắt đầu hóng chuyện, làm mai mối!

“Ha ha ha ha!” Thông Thiên nhìn bộ dạng mặt mày uất ức của La Tuyên, không khỏi cười lớn nói: “Hôm nay thật khiến vi sư phải nhịn khổ sở.

Chương 81

Nếu Nguyên Thủy biết ngươi chính là La Tuyên, không biết sắc mặt của hắn sẽ đặc sắc đến mức nào?" Nói rồi, ông không nhịn được lắc đầu, khẽ thở dài: "Tiếc!

Tiếc quá!" La Tuyên vừa nghe đã biết Thông Thiên đang tiếc vì không được thấy sắc mặt đó của Nguyên Thủy, không khỏi trợn trắng mắt, nói: "Không biết sư tôn gọi đệ tử về có chuyện gì quan trọng không?" "Cũng không có chuyện gì quan trọng.

Nay thân phận của con là Phó Giáo chủ của Tiệt giáo ta, vi sư đã chiếu cáo Hồng Hoang, tự nhiên phải để con lộ diện, làm quen với các đệ tử trong môn." Thông Thiên không mấy để ý phất tay nói.

Trong lúc giơ tay, trong tay ông lóe lên ánh sáng, một chiếc trường bào màu tím vàng tràn ngập khí chất tôn quý được đẩy đến trước mặt La Tuyên: "Vi sư biết trong tay con có nhiều linh bảo, về mặt khác, vi sư cũng không có gì để dạy con.

Kiện linh bảo này coi như là quà vi sư tặng con.

Nay con là Phó Giáo chủ của Tiệt giáo, ra ngoài đại diện cho thể diện của Tiệt giáo, đừng quá khiêm tốn." Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo!

La Tuyên liếc mắt một cái đã nhận ra, chiếc trường bào màu tím vàng này là một kiện Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo.

Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo có tính phòng ngự vốn đã hiếm, loại áo bào lại càng hiếm hơn.

Dù trong tay hắn có nhiều linh bảo, cũng không có mấy kiện.

Mặc dù hắn không thiếu một kiện Thượng phẩm Tiên thiên linh

bảo, nhưng đã là sư tôn đích thân ban tặng, lại còn là để sau này đại diện cho thể diện của Tiệt giáo, tự nhiên không có lý do gì để từ chối, hắn vui vẻ nhận lấy trường bào.

Sau đó, dưới sự triệu tập của Thông Thiên, gần vạn đệ tử Tiệt giáo tề tựu tại Kim Ngao đảo.

Thông Thiên đích thân gia miện vị trí Phó Giáo chủ cho La Tuyên.

Từ đó, La Tuyên triệt để liên kết với khí vận của Tiệt giáo, khí vận Tiệt giáo vốn không thể cảm nhận được trước đây cũng hoàn toàn hiển hiện trong sâu thẳm nguyên thần của hắn.

Đến lúc này, hắn mới biết.

Thì ra, khí vận của Tiệt giáo đã bắt đầu hội tụ về phía hắn từ khi hắn nhận được Ngũ Hành Kích ở bờ Đông Hải.

Chỉ là, sau đó hắn lại nhận được Luân Hồi Tử Liên.

Luân Hồi Tử Liên về mặt trấn áp khí vận còn hơn Ngũ Hành Kích một bậc, nên những khí vận đó lại chảy vào trong Luân Hồi Tử Liên.

Sau khi mọi việc kết thúc, La Tuyên định trở về bờ Đông Hải.

Nhưng đúng lúc này, một người không ngờ tới đã đến Kim Ngao đảo, đặc biệt tìm đến hắn.

"Linh Châu Tử của Oa Hoàng Cung, đặc biệt cầu kiến Thông Thiên sư bá và Tần Tuyên Phó Giáo chủ!" La Tuyên chưa kịp rời khỏi Kim Ngao đảo, bên ngoài Kim Ngao đảo đã vang lên một giọng nói trong trẻo non nớt.

"Linh Châu Tử?" Cả hai đều có chút kinh ngạc.

Linh Châu Tử là đồng tử của Oa Hoàng Cung.

Tuy Nữ Oa không có đệ tử, nhưng bà vẫn luôn xem Linh Châu Tử như nửa đệ tử, miễn cưỡng cũng là đệ tử đời thứ hai của Đạo môn,

miễn cưỡng có thể gọi Thông Thiên một tiếng sư bá.

Nhưng, Linh Châu Tử xưa nay không thân cận với Tiệt giáo, tại sao lại đột nhiên đến cửa?

Kỳ lạ hơn là, cầu kiến Thông Thiên thì thôi, tại sao lại kèm theo cả La Tuyên, vị Phó Giáo chủ này?

Mang theo sự nghi hoặc này, Thông Thiên lệnh cho Thủy Hỏa đồng tử đưa Linh Châu Tử vào Bích Du cung, tiếp kiến vị đồng tử được Nữ Oa xem như nửa đệ tử này.

La Tuyên cũng là lần đầu tiên gặp Linh Châu Tử.

Chỉ thấy Linh Châu Tử trông khoảng mười hai, mười ba tuổi, môi hồng răng trắng, khuôn mặt thanh tú, giống như một búp bê sứ, mặc một bộ váy lá sen, đầu búi tóc củ tỏi, trông có vài phần giống với hình tượng Na Tra trong truyền thuyết.

"Đây là Na Tra sau này sao?" Hắn lặng lẽ đánh giá một lượt, im lặng chờ Linh Châu Tử nói rõ mục đích.

"Linh Châu Tử bái kiến Thông Thiên sư bá!

Bái kiến Tần Tuyên Phó Giáo chủ!" Linh Châu Tử tiến vào Bích Du cung, cung kính cúi người hành lễ với Thông Thiên, sau đó cũng hành lễ với La Tuyên, đi thẳng vào vấn đề: "Sư bá, Nương nương có lệnh, sai Linh Châu Tử đến mời Tần Tuyên Phó Giáo chủ đến Oa Hoàng Cung một chuyến." "Mời La Tuyên đến Oa Hoàng Cung?" Thông Thiên khẽ nhíu mày một cách kín đáo, liếc nhìn La Tuyên, thấy La Tuyên cũng tỏ vẻ tương tự, trong lòng biết hai người chắc chắn không có quan hệ gì, nhưng không biết Nữ Oa mời La Tuyên đến Oa Hoàng Cung làm gì.

Tuy nhiên, nếu đã không có quan hệ, Nữ Oa chắc chắn không có ác ý.

Ông khẽ gật đầu, nhìn về phía La Tuyên nói: "Nếu Nữ Oa sư muội đã đích thân phái đồng nhi đến tìm đạo hữu, không bằng đạo hữu cứ đến gặp Nữ Oa sư muội một chuyến." "Được!" La Tuyên nghe vậy khẽ gật đầu.

Hắn cũng muốn gặp mặt vị Nữ Oa Thánh Nhân đã sáng tạo ra Nhân tộc, cũng muốn xem xem vị Nữ Oa Thánh Nhân chưa từng gặp mặt này tìm hắn có chuyện gì.

Rời khỏi Kim Ngao đảo, Linh Châu Tử vẫn lén lút quan sát La Tuyên, cũng tò mò không biết tại sao Nữ Oa Nương nương, người sống ẩn dật, lại đột nhiên triệu kiến vị Chuẩn Thánh đại năng chưa từng nghe nói đến nhưng đột nhiên xuất hiện và trở thành Phó Giáo chủ của Tiệt giáo này.

Đối với ánh mắt của Linh Châu Tử, La Tuyên tự nhiên thấy được.

Nhưng hắn cũng không để ý, sau khi ra khỏi Kim Ngao đảo, hắn vung tay áo cuốn lấy Linh Châu Tử, xé rách hư không, thẳng tiến đến Oa Hoàng Cung ở Thiên ngoại thiên.

"Đây là Hỗn Độn thiên địa sao?" La Tuyên bước ra khỏi hư không, nhìn Hỗn Độn mênh mông, cảm thấy khá mới lạ.

Khi tu vi còn yếu, nơi xa nhất hắn đến cũng chỉ là du ngoạn ở Đông Hải.

Chỉ khi trở thành Đại La đại viên mãn, hắn mới ở lại bờ Đông Hải một thời gian.

Khi thành Chuẩn Thánh, hắn lại dạo một vòng ở Cửu Thiên Tinh Hải.

Có thể nói, đây là lần đầu tiên hắn rời xa Kim Ngao đảo đến vậy, cũng là lần đầu tiên thấy cảnh tượng trong Hỗn Độn.

Nhìn một vùng xám xịt, vô tận hỗn độn chi khí cuộn trào, phảng

phất như sương mù vô tận, thỉnh thoảng lại có Địa Thủy Hỏa Phong cực kỳ bất ổn định tàn phá, trong lòng không khỏi cảm khái.

Nếu là trước kia, hắn ngay cả tư cách tiến vào Hỗn Độn cũng không có.

Chưa nói đến khoảng cách xa xôi từ Đông Hải đến Hỗn Độn, đủ để hắn tốn mấy trăm, mấy ngàn năm, chỉ riêng Địa Hỏa Thủy Phong tàn phá trong Hỗn Độn và hỗn độn chi khí có thể ăn mòn nguyên thần nhục thân cũng đủ để hắn chết trong phút chốc!

Nay, đã thành Chuẩn Thánh.

Hắn lại có thể trong nháy mắt xé rách hư không đến đây, càng không cần dùng đến bất kỳ tiên lực nào, những hỗn độn chi khí và Địa Hỏa Thủy Phong kia cũng không thể đến gần hắn trong phạm vi ức vạn dặm.

Oa Hoàng Cung là tiểu thế giới do Nữ Oa khai mở khi thành đạo ở Thiên ngoại thiên.

La Tuyên vừa đặt chân vào Hỗn Độn, ánh mắt xuyên qua lớp hỗn độn chi khí mênh mông, liền thấy Oa Hoàng Cung nguy nga sừng sững trong thiên địa ngoài cõi.

Nhìn từ xa, cung điện nguy nga tựa như một ngôi cổ tự đứng sừng sững trên đại địa Hỗn Độn hoang vu, toàn thân màu xanh đen, không lộng lẫy vàng son như Kim Ngao đảo, nhưng cũng có một cảm giác hùng vĩ, chấn động lòng người.

Điều thu hút sự chú ý nhất là xung quanh cung điện nguy nga nửa hư nửa thực đó được bao bọc bởi vô tận tạo hóa chi khí.

Nữ Oa chủ tu Tạo Hóa đại đạo, thành đạo cũng là nhờ Tạo Hóa, Oa Hoàng Cung là đạo trường của Nữ Oa, cũng kế thừa hoàn hảo điểm này, tạo hóa chi khí xung quanh vô cùng nồng đậm.

Mặc dù trong Hỗn Độn mênh mông, vạn vật không sinh, một mảnh tịch mịch.

Nhưng xung quanh Oa Hoàng Cung lại tràn ngập tạo hóa chi khí, mơ hồ nuôi dưỡng vô số tiên thảo tiên hoa, tràn đầy sức sống mãnh liệt, tạo thành một phong cảnh tuyến độc đáo trên đại địa Hỗn Độn.

Ầm ầm ầm!

La Tuyên vừa đến gần Oa Hoàng Cung khoảng mấy chục triệu dặm.

Chương 82

Giữa thiên địa vang lên một tiếng nổ lớn, vô tận hỗn độn chi khí và Địa Thủy Hỏa Phong đang tàn phá bỗng nhiên bị một luồng sức mạnh vô hình chia làm hai nửa, cuộn trào về hai bên, tạo ra một vùng chân không ở giữa.

Cùng lúc đó.

Một con đường màu xanh đen hoàn toàn do tạo hóa chi khí ngưng tụ, từ trong Oa Hoàng Cung vươn ra, trải dài đến tận chân La Tuyên.

"Hửm?" La Tuyên trong lòng càng thêm tò mò.

Nữ Oa tìm hắn rốt cuộc có chuyện gì, lại đối đãi long trọng như vậy!

Hắn từng nghe sư tôn nói, Nữ Oa Thánh Nhân vốn thích thanh tĩnh, ít qua lại với các Thánh Nhân khác, kể từ khi khai mở đạo trường Oa Hoàng Cung, về cơ bản không xuất hiện trong mắt thế nhân.

Ngay cả khi Thông Thiên đến cửa, bà cũng chưa từng đích thân nghênh tiếp.

Hôm nay, Nữ Oa tuy không đích thân ra mặt, nhưng cũng đã dùng tạo hóa chi khí để trải một con đường lớn, có thể nói là đã nể mặt hắn hết sức, thật sự kỳ lạ!

Tuy nhiên, La Tuyên và Nữ Oa không có ân oán gì, nên không lo Nữ Oa vô sự mà ân cần, muốn mưu hại hắn, hoàn toàn không cần thiết.

Hắn lập tức bước lên con đường tạo hóa đó.

Vài bước chân, dưới sự dẫn dắt của con đường tạo hóa.

Xuyên qua một lớp bình chướng thế giới như gợn nước, La Tuyên đã đến một tiểu thiên địa sơn thanh thủy tú, chim hót hoa thơm, hoàn toàn khác biệt với thế giới bên ngoài.

Phải thừa nhận, tiểu thế giới của Oa Hoàng Cung không hổ là đạo trường của Thánh Nhân.

Dù không bằng Thái Nguyên tiên đảo, Doanh Châu tiên đảo, nhưng cũng không hề thua kém Kim Ngao đảo.

Tạo hóa chi khí nồng đậm tràn ngập khắp tiểu thế giới, không cần cố ý điêu khắc, đã tự nhiên nuôi dưỡng ra một chốn tiên cảnh nhân gian!

La Tuyên chỉ yên lặng nhìn một cái, ánh mắt dừng lại trên một cây ngô đồng màu đỏ rực, tán cây như vòm trời, cao chọc trời trước đại điện Oa Hoàng Cung.

Ở đó, một con phượng hoàng toàn thân màu vàng kim, thân hình vô cùng to lớn, đang đậu trên một cành ngô đồng có đường kính đến mười vạn dặm, lặng lẽ nhìn hắn. 'Chắc là Kim Phượng trong truyền thuyết?' Nữ Oa chứng đạo Thánh Nhân, một con Kim Phượng cảnh giới Chuẩn Thánh đã tự nguyện chở Nữ Oa đến Thiên ngoại thiên khai mở đạo trường, đây là một giai thoại được lưu truyền rộng rãi trong thế giới Hồng Hoang.

La Tuyên yên lặng nhìn một cái, rồi hít sâu một hơi bước vào Oa Hoàng Cung.

La Tuyên bước vào Oa Hoàng cung.

Chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh vô hình quét qua thân tâm, tựa như cả người đều nhẹ nhõm đi rất nhiều.

Khí Tạo Hóa vô cùng trong lành ập tới, phảng phất như bước vào một tiểu thiên địa khác.

Hắn ngưng thần nhìn sâu vào trong Oa Hoàng cung.

Chỉ thấy bên trong Oa Hoàng cung, giống như Bích Du Cung, tựa như một vùng hỗn độn mênh mông, lại như ẩn giấu một biển sao vô tận, rộng lớn vô bờ, phiêu diêu không thể nắm bắt.

Điểm khác biệt là, lúc trước khi gặp Thông Thiên, Thông Thiên không hiện thân, căn bản không nhìn thấy bóng dáng của ngài.

Hiện tại, khi đã chứng được Chuẩn Thánh, hắn lại có thể nhìn xuyên qua biển sao hỗn độn mênh mông, lờ mờ thấy được một bóng hình kiều diễm thướt tha tuyệt thế, phảng phất như trích tiên không nhiễm bụi trần, đang yên lặng ngồi xếp bằng ở đó.

"Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên, ra mắt Nữ Oa Thánh nhân." La Tuyên thu liễm tâm thần, chắp tay hành lễ.

Theo bối phận, Nữ Oa là sư thúc của hắn, lần đầu gặp mặt đáng lẽ phải hành đại lễ.

Nhưng với thân phận hiện tại, không phải là đệ tử thân truyền thứ chín, mà là phó giáo chủ Tiệt giáo, tự nhiên không cần phải hành đại lễ.

"Tần Tuyên đạo hữu." Một gợn sóng màu tím biếc gợn lên trong hư không, bóng hình xinh đẹp kia như bước ra từ trong tranh, xuất hiện cách La Tuyên không xa, khẽ chắp tay với La Tuyên, rồi ngay lập tức giơ tay đánh ra một chiếc bồ đoàn ngưng tụ từ khí Tạo Hóa: "Đạo hữu mời ngồi!" Đúng là một tiên tử tuyệt thế!

La Tuyên lần đầu tiên nhìn thấy dung nhan thật của Nữ Oa, trong lòng không khỏi rung động.

Chỉ thấy nữ tử trước mắt, giữa đôi mày không hề trang điểm, trong trẻo thanh nhã, một đôi lông mày lá liễu cong cong, thanh tú diễm lệ, tinh xảo tự nhiên.

Dưới hàng mày là đôi mắt sáng răng trắng, sống mũi cao thẳng, trong mắt tựa như có sóng nước lưu động, gương mặt tinh xảo càng như thể có thể véo ra nước.

Chiếc cổ trắng như tuyết, phảng phất ngọc trắng, đôi vai tròn trịa, như được điêu khắc tự nhiên.

Vòng eo lá liễu thon thả, dáng người uyển chuyển càng gần như hoàn mỹ không tì vết, không tìm ra bất kỳ chỗ nào có thể soi mói.

Trong một khoảnh khắc, hắn không khỏi nhớ đến bài 《Lạc Thần Phú》 đã xem ở kiếp trước, phảng phất nhẹ nhàng như mây che trăng, phiêu diêu như gió cuốn tuyết bay.

Giới hạn mà người phàm có thể tưởng tượng, có lẽ cũng chỉ đến mức này thôi!

"Chỉ không biết, Tây Vương Mẫu vốn có danh xưng mỹ diễm tuyệt luân, liệu dung nhan thật có kinh diễm đến vậy không?" La Tuyên bất giác liên tưởng đến Tây Vương Mẫu.

Mặc dù trước đó từng thoáng nhìn qua, nhưng cuối cùng vẫn chưa thực sự nhìn sâu sắc đến vậy.

"Không biết Nữ Oa Thánh nhân tìm Tần Tuyên đến đây, là có chuyện gì?" La Tuyên dù sao cũng là Chuẩn Thánh, đạo tâm vô cùng kiên định, mặc dù thiên nhan của Nữ Oa không phải của cõi trần, nhưng hắn cũng không thất thố, lập tức thu liễm tâm thần, ngồi trên bồ đoàn với tâm tĩnh như nước, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

"Lần này mời đạo hữu đến, là muốn hỏi đạo hữu một vấn đề." Nữ Oa cũng ngưng tụ ra một chiếc bồ đoàn, ngồi đối diện La Tuyên, không đáp mà hỏi ngược lại: "Không biết Tần Tuyên đạo hữu, nhìn nhận thế nào về việc Yêu tộc đồ sát Nhân tộc?" "Hửm?" La Tuyên khẽ nhíu mày một cách khó nhận ra.

Từ thần sắc của Nữ Oa, không nhìn ra bất kỳ sự vui giận nào, không biết Nữ Oa có thái độ gì về việc này, cũng không đoán được lời nói của Nữ Oa có hàm ý gì.

Khẽ trầm ngâm một lát, hắn cười nhẹ nói: "Nữ Oa Thánh nhân là Thánh nhân, tự nhiên sẽ có kiến giải cao hơn Tần Tuyên, Tần Tuyên xin nghe ý kiến của đạo hữu trước." "..." Nữ Oa không ngờ La Tuyên lại trả lời như vậy, nhất thời nghẹn lời.

Bà nhìn sâu vào La Tuyên một cái, mới khẽ lắc đầu nói: "Tần Tuyên đạo hữu cứ nói thẳng, ta lần này mời đạo hữu đến, không hề có ý làm khó đạo hữu." Dừng một chút, bà tiếp tục nói: "Về phần ý kiến của ta, có chút không thể nắm chắc, Thiên đạo đã che đậy thiên cơ của Nhân tộc, ta không nhìn thấu được tương lai của Nhân tộc.

Chỉ là, Nhân tộc có thể giúp ta thành Thánh, lại giúp chưởng giáo Nhân giáo là Thái Thượng sư huynh thành Thánh, chắc chắn có tiềm lực phi phàm." "Yêu tộc lần này đồ sát Nhân tộc, thật là không khôn ngoan!" Nói xong, Nữ Oa nhìn chằm chằm vào La Tuyên, chờ đợi câu trả lời của hắn.

"Ta có một vấn đề, không biết trong lòng Nữ Oa Thánh nhân, Nhân tộc quan trọng, hay Yêu tộc quan trọng hơn?" La Tuyên không vội nói ra quan điểm của mình, ánh mắt không hề né tránh mà đối diện với ánh mắt của Nữ Oa, thản nhiên hỏi.

"Cái nào quan trọng hơn?" Nữ Oa khẽ nhíu mày, nhìn La Tuyên một lúc lâu, mới khẽ mở đôi môi hồng: "Yêu tộc đối với ta, là đồng tộc; Nhân tộc đối với ta, là con của ta." Đồng tộc và con cái, tuy không nói rõ, nhưng ý tứ đã rõ ràng.

Đồng tộc sao có thể quan trọng hơn con cái được!

"Vậy sao?" La Tuyên như có điều suy nghĩ gật đầu.

Xem ra, Nữ Oa cũng lo lắng cho đại kiếp của Nhân tộc, lúc Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, Nữ Oa không ra tay, phần lớn là giống như hắn suy đoán, bị Thiên đạo hoặc Hồng Quân hạn chế!

"Nếu vậy, bần đạo xin nói ra quan điểm của mình!" Nói đến đây, La Tuyên nhàn nhạt cười nói: "Như Nữ Oa Thánh nhân đã nói, Nhân tộc có thể có nhiều điểm kỳ lạ như vậy, tự nhiên không phải tầm thường.

Yêu tộc, bản thân đã có mối thù không đội trời chung với Vu tộc, nay lại đối xử với Nhân tộc như vậy.

Sau này, trừ khi Nhân tộc toàn bộ bị diệt vong, nếu không, Yêu tộc tất sẽ phải chịu sự phản phệ của Nhân tộc!" "Đạo hữu coi trọng Nhân tộc đến vậy sao?" Nữ Oa có chút kinh ngạc.

Nếu là người thường nói vậy, bà sẽ không có cảm giác gì, nhưng La Tuyên có thể dẫn động sáu lần Đại đạo tẩy lễ, được thế gian đồn là khí vận chi tử được Đại đạo chiếu cố.

Mặc dù những lời đồn như vậy không nhất định là sự thật, nhưng phàm là những người có tư chất kinh thiên như vậy, chung quy sẽ có những cảm nhận mà người thường không thể lý giải, không thể cảm giác được!

"Làm nhiều việc bất nghĩa ắt sẽ tự diệt, dù ta có coi trọng Nhân tộc hay không, Nhân tộc cũng không phải là thứ mà Yêu tộc có thể tùy ý nhào nặn." La Tuyên nhàn nhạt cười, cũng không nói nhiều.

Chương 83

Nữ Oa thấy dáng vẻ chắc chắn của La Tuyên, trực giác mách bảo bà, La Tuyên chắc chắn có điều gì đó chưa nói ra, nếu không, không thể chắc chắn như vậy rằng Yêu tộc sẽ bị Nhân tộc phản phệ.

Nhưng không sao, điều bà cần chỉ là thái độ của La Tuyên, có được thái độ này là đủ rồi.

Bà khẽ mím môi hồng, nhìn La Tuyên nói: "Vậy... không biết đạo hữu, có thể chấp nhận một thỉnh cầu của Nữ Oa không?" "Thỉnh cầu?

Nữ Oa Thánh nhân cứ nói thử xem." La Tuyên trong lòng khẽ động, đã có đáp án, nhưng không trực tiếp trả lời.

"Nữ Oa lần này mời đạo hữu đến, là vì biết được đạo hữu từng nói, đạo hữu và Nhân tộc có một vài duyên nợ, thậm chí vì thế mà xảy ra một số xích mích với Yêu tộc." Nữ Oa hít sâu một hơi nói: "Nhân tộc là do ta tạo ra, tự nhiên tình cảm sâu đậm, không muốn thấy họ bị Yêu tộc đồ sát.

Hơn nữa, Yêu tộc là đồng tộc của ta, ta cũng không muốn thấy Yêu tộc sau này bị Nhân tộc phản phệ." "Chỉ là..." Nói đến đây, bà có chút cay đắng nói: "Thân là Thánh nhân, có những chuyện, lại thân bất do kỷ.

Lần này vừa hay đạo hữu ra tay, làm loạn một vài thiên cơ, ta mới có thể gửi Linh Châu Tử ra ngoài, tìm đến đạo hữu!" "Ta hy vọng, đạo hữu có thể ra tay, bảo vệ một phần Nhân tộc, giúp họ vượt qua kiếp này!" Giúp đỡ Nhân tộc!

La Tuyên trong lòng đã có suy đoán.

Chỉ là khi tự mình nghe từ miệng Nữ Oa, lại cảm thấy có gì đó

khác lạ.

"Đạo hữu nên biết, nếu giúp đỡ Nhân tộc, chắc chắn sẽ trở thành kẻ địch của Yêu tộc." La Tuyên vẫn không vội đồng ý.

"Với thực lực của đạo hữu, cho dù không địch lại được mấy vị chí tôn của Yêu tộc, cũng nên có sức tự vệ chứ!" Nữ Oa khẽ mím môi hồng: "Đạo hữu yên tâm, chuyện này ta nhất định sẽ không để đạo hữu ra tay vô ích, chỉ cần đạo hữu giúp Nhân tộc vượt qua kiếp nạn, ta có thể lập đạo hữu làm Thánh sư của Nhân tộc, chia cho đạo hữu hai phần khí vận Nhân tộc!" Hiện nay Nhân tộc còn chưa đủ lớn mạnh, khí vận cũng không mạnh, nhưng tương lai, Nhân tộc nhất định sẽ trở thành bá chủ trời đất.

Chỉ cần đợi sau trận chiến cuối cùng giữa Vu và Yêu hai tộc.

Hai phần khí vận Nhân tộc đủ để vượt qua khí vận của bất kỳ Thánh nhân đại giáo nào!

Dù chỉ là hai phần khí vận, cũng tuyệt đối không thể xem thường, đủ để khiến Thánh nhân động lòng.

Dù sao, Thái Thượng Lão Tử sáng lập Nhân giáo, cũng chỉ chiếm ba phần khí vận Nhân tộc mà thôi!

"Ngoài ra, ta có thể tặng thêm cho đạo hữu một cơ duyên.

Cơ duyên này, là ta tình cờ phát hiện trong hỗn độn, nhất định sẽ có lợi ích cực lớn cho đạo hữu!" Có lẽ sợ cảnh giới của La Tuyên không cao, không thể hiểu được lợi ích của khí vận, Nữ Oa khẽ cắn môi hồng, lại hứa thêm một lời hứa.

"Nữ Oa đạo hữu làm vậy, e rằng không chỉ vì Nhân tộc và Yêu tộc phải không?" La Tuyên đột nhiên hỏi.

"Không sai!" Sự việc đã đến nước này, Nữ Oa cũng không giấu giếm nữa, thản nhiên gật đầu nói: "Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, sẽ khiến

khí vận Nhân tộc bị tổn hại, từ đó làm tổn hại đến khí vận của ta.

Ngoài ra, việc ta không thể ra tay, cũng sẽ làm tổn thất khí vận của ta ở Nhân tộc." "Vì vậy, bất luận là vì Nhân tộc, vì Yêu tộc, hay vì chính ta, lần này đều hy vọng có được sự tương trợ của đạo hữu." Nói xong, Nữ Oa khẽ thở dài, vẻ mặt hơi mệt mỏi chờ đợi câu trả lời của La Tuyên.

"Chuyện này bần đạo đồng ý." Cuối cùng, La Tuyên cũng nhượng bộ, chậm rãi gật đầu.

Hai phần khí vận Nhân tộc, đối với hắn, đối với Tiệt giáo, đều có lợi ích to lớn.

Cơ duyên mà Nữ Oa có thể phát hiện và coi trọng trong hỗn độn, chắc chắn cũng không phải cơ duyên tầm thường, đổi lại tất cả những thứ này, chỉ là động thủ với mấy vị chí tôn Yêu tộc, đối với hắn mà nói, không thể đơn giản hơn.

Hắn cũng muốn xem xem sau khi thành Chuẩn Thánh, thực lực của mình rốt cuộc đến mức nào!

Thực ra, cho dù Nữ Oa không mở lời, hắn vẫn sẽ giúp Nhân tộc, dù sao, kiếp trước hắn cũng là người của Nhân tộc, ngoài việc có chút tình cảm với Nhân tộc, bản thân hắn và Nhân tộc cũng có một vài nhân quả.

Nếu những nhân quả đó không được xóa bỏ, bây giờ có thể không có ảnh hưởng gì.

Nhưng đợi đến khi hắn chứng đạo Hỗn Nguyên, có lẽ chúng sẽ đột nhiên xuất hiện, ảnh hưởng đến tu hành của hắn.

Nhưng, nếu Nữ Oa đã bằng lòng hứa hẹn lợi ích, mời hắn giúp đỡ Nhân tộc, thì không còn gì tốt hơn!

"Nếu vậy, ta đa tạ đạo hữu!" Nữ Oa nghe vậy cuối cùng cũng thở

phào nhẹ nhõm, trên gương mặt tuyệt mỹ, lộ ra một nụ cười như trút được gánh nặng, trong khoảnh khắc, nụ cười như hoa, khiến La Tuyên nhìn thấy mà lòng lại rung động.

"Đạo hữu nếu không có chuyện gì khác, bần đạo xin cáo từ trước!" La Tuyên thu liễm tâm thần, không nhìn Nữ Oa nữa, chắp tay hành lễ, trực tiếp rời khỏi Oa Hoàng cung.

"Hửm?" Mãi đến khi nhìn La Tuyên rời đi, Nữ Oa mới muộn màng nhận ra, không khỏi có tia sáng lạ lóe lên trong mắt, lộ ra một nụ cười càng thêm quyến rũ, chỉ tiếc là, cảnh đẹp như vậy, lại không có người thưởng thức.

Bên kia.

La Tuyên từ Oa Hoàng cung ra, liền bắt đầu suy nghĩ về việc giúp đỡ Nhân tộc.

Đại kiếp của Nhân tộc là kiếp số trời định, là một phần của đại thế, dính vào đại thế, không thể dễ dàng thay đổi.

May mà hắn cũng chỉ là giúp đỡ, không phải là cứu vớt, nên cũng không cần lo lắng bị cuốn vào đại thế Hồng Hoang!

Điều duy nhất cần cân nhắc chỉ có Yêu tộc.

Chính xác hơn, chỉ có ba chí tôn của Yêu tộc: Đế Tuấn, Thái Nhất và Phục Hy.

"Ba tên này, đều là Chuẩn Thánh lão làng cảnh giới trảm nhị thi, Phục Hy thì dễ đối phó hơn một chút, có lẽ có thể trấn áp được." "Còn Đế Tuấn và Thái Nhất, một người sở hữu Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, một người sở hữu Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, lại khó đối phó hơn Phục Hy một chút." "Nếu chỉ là chặn bọn họ, cũng không khó, nhưng vấn đề là, dù ta chặn được họ, Nhân tộc cũng không đối phó nổi Yêu tộc." La Tuyên vừa xé rách hư không

lao về bờ Đông Hải, vừa suy nghĩ nhanh chóng, cân nhắc làm thế nào để đối phó với đại kiếp của Nhân tộc.

Cho dù hắn chặn được ba chí tôn của Yêu tộc, Nhân tộc vẫn còn yếu thế, chỉ có Nhân văn Tam tổ: Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị là ba Đại La Kim Tiên, căn bản không thể nào chặn được Yêu tộc.

Tu vi của Hỏa Lân đảo không yếu hơn Chuẩn Thánh của Yêu tộc, đủ để chặn lại tám đại Yêu Thánh còn lại.

Nhưng thân phận của hắn nhạy cảm, không có bảo vật như Thái Nguyên Cổ Bi, một khi ra tay, không thể lúc nào cũng che giấu khí cơ của bản thân, có khả năng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm ứng, từ đó đoán ra thân phận của hắn!

"Xem ra, chỉ có thể để nàng ấy ra tay rồi!" La Tuyên suy đi nghĩ lại, nghĩ đến một người, Tây Vương Mẫu.

Những ngày ở chung với Tây Vương Mẫu, ngoài lúc đầu thăm dò và lừa gạt, sau này cũng khá hòa hợp, ngày hắn chứng đạo Chuẩn Thánh, Tây Vương Mẫu còn vì hắn mà ra tay.

Lần này, cũng nên nói chuyện tử tế với Tây Vương Mẫu một phen...

Yêu tộc, Thiên đình.

Đế Tuấn không hề biết rằng, Nữ Oa vì Nhân tộc, sau khi khuyên nhủ không thành, đã đích thân mời La Tuyên tương trợ Nhân tộc.

Lúc này, hắn đang tụ tập trong Thiên Đế cung mà bực bội.

"Đại ca, tên Tần Tuyên đó giết hai đại Yêu Thánh của Yêu tộc chúng ta, còn làm mất mặt Yêu tộc, chẳng lẽ chúng ta cứ thế bỏ qua sao?" Thái Nhất vừa nhắc đến La Tuyên, liền tức không chịu nổi.

Theo hắn thấy, kẻ dám giết Yêu Thánh của Yêu tộc, đáng phải lấy

cái chết tạ tội!

Huống chi, La Tuyên hai lần từ chối lời mời của Yêu tộc, càng là tội chồng thêm tội!

Chỉ là, bây giờ La Tuyên đã trở thành phó giáo chủ Tiệt giáo, được Thông Thiên Thánh nhân coi trọng, khiến hắn vừa tức giận, vừa bất lực.

Phục Hy cũng mặt mày âm trầm, suốt đường đi không hề mở miệng.

Lần này hắn đã mất hết mặt mũi, mặc dù Đế Tuấn và Thái Nhất không nói gì, nhưng trong lòng hắn vô cùng uất ức, vô cùng bực bội.

Đường đường là Hy Hoàng của Yêu tộc, đích thân ra tay đối phó một Đại La Kim Tiên, không những không diệt được đối phương, còn để đối phương mượn tay mình, thành Chuẩn Thánh, thậm chí còn một bước trở thành phó giáo chủ Tiệt giáo.

Giờ phút này, Phục Hy có thể nói đã trở thành trò cười cho thiên hạ!

Chương 84

"Chuyện này... tạm thời gác lại đi!" Đế Tuấn trong lòng sao lại không giận, chỉ là, La Tuyên là phó giáo chủ Tiệt giáo, đã định là tạm thời không thể làm gì được hắn, nhưng hắn cũng không hoàn toàn từ bỏ ý định, âm trầm nói: "Bây giờ chúng ta không chọc được Thánh nhân, không có nghĩa là sau này không thể!" "Chỉ cần Yêu tộc chúng ta chiến thắng Vu tộc, trở thành bá chủ trời đất.

Đừng nói là một phó giáo chủ, cho dù là Thông Thiên Thánh nhân, cũng phải nể mặt chúng ta mấy phần!" "Chúng ta trước tiên hãy suy tính xem, làm thế nào để đối phó với Vu tộc đã." Đế Tuấn có chút đau đầu xoa xoa mi tâm: "Yêu tộc chúng ta vốn đã yếu thế, nay, Oa Hoàng chứng đạo Thánh nhân lại không thể ra tay, khiến Yêu tộc chúng ta mất đi một chiến lực lớn, bây giờ lại tổn thất hai đại Yêu Thánh, càng thêm họa vô đơn chí a!" Nghe Đế Tuấn nhắc đến hiện trạng của Yêu tộc, Thái Nhất và Phục Hy đều trầm mặc.

Số lượng Yêu tộc nhiều hơn Vu tộc rất nhiều, nhưng về chiến lực đỉnh cao, lại thua không chỉ một bậc, huống chi, Vu tộc còn có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, lần sau tái chiến, e rằng ngay cả một thành thắng cũng không có!

"Thiên Đế có còn nhớ Côn Bằng không?" Lúc này, Phục Hy đột nhiên mở miệng.

"Côn Bằng?" Đế Tuấn và Thái Nhất đều ngẩn ra, rồi trầm tư nói: "Ý của Hy Hoàng là, lôi kéo Côn Bằng vào Yêu tộc chúng ta?

Côn Bằng ở vùng đất Bắc Hải, lập ra Yêu Sư cung, tụ tập không ít Yêu tộc, nếu có thể lôi kéo được, quả thực có thể tăng thêm một trợ lực lớn cho Thiên đình chúng ta." "Chỉ là, với tính cách của hắn, e

rằng sẽ không muốn bị cuốn vào chuyện của Vu Yêu hai tộc chúng ta đâu?" Không phải là hắn chưa từng nghĩ đến Côn Bằng, nhưng Côn Bằng bản tính kiêu ngạo bất tuân, tự lập Yêu Sư cung, tuy không có xích mích với Thiên đình, nhưng cũng có ý phân đình kháng lễ.

Trong tình huống này, mời Côn Bằng cùng nhau đối phó Vu tộc, quả thực khó như lên trời!

"Có lẽ có chút khó, nhưng bây giờ, chưa chắc đã như vậy." Phục Hy trầm ngâm nói: "Vu tộc xem cả Yêu tộc chúng ta là kẻ thù không đội trời chung, nếu Thiên đình chúng ta bị diệt, tiếp theo sẽ là Yêu Sư cung, với tính cách bá đạo như vậy của Vu tộc, quyết không tha cho Côn Bằng!" "Hơn nữa, các vị đừng quên, Côn Bằng năm xưa đáng lẽ có một Thánh vị, kết quả vì Hồng Vân, mà mất đi Thánh vị.

Cuối cùng, ngay cả Hồng Mông Tử Khí cũng không có được." "Bây giờ, Hồng Vân có Hồng Mông Tử Khí, bất cứ lúc nào cũng có khả năng chứng đạo thành Thánh, Côn Bằng lại không có gì cả.

Với tính cách của hắn, e rằng đã sớm hận chết Hồng Vân!" Phục Hy càng nói càng cảm thấy kế này khả thi, tư duy cũng càng ngày càng rõ ràng: "Chỉ cần chúng ta nói rõ lợi hại, lại lấy việc giúp hắn đoạt Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân làm lợi ích, chắc chắn có thể lôi kéo hắn vào Thiên đình." "Nếu như vậy cũng không chịu, vậy thì chúng ta, cưỡng ép trấn áp, dùng Luyện Yêu Phiên khống chế nguyên thần của hắn!" Cuối cùng, trên mặt Phục Hy lộ ra vẻ lạnh lẽo vô cùng.

Luyện Yêu Phiên là sau khi Nữ Oa thành Thánh, Đế Tuấn vì để kiểm soát tốt hơn quần yêu thiên hạ, đã mời Phục Hy đích thân đến Oa Hoàng cung cầu Nữ Oa luyện chế một kiện chí bảo, có thể luyện hóa nguyên thần của tất cả Yêu tộc trong thiên hạ, từ đó khống chế Yêu tộc bị luyện hóa nguyên thần!

“Kế của Hy Hoàng, rất khả thi!” Đế Tuấn mắt sáng lên, trầm tư một lát, gật đầu.

“Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi Bắc Hải!” Thái Nhất vốn tính tình nóng nảy, nói là làm, vừa nghe Đế Tuấn nói khả thi, lập tức đứng dậy muốn đi đến Yêu Sư cung.

Lần này.

Đế Tuấn và Phục Hy đều không ngăn cản Thái Nhất.

Ngược lại còn cùng hắn rời khỏi Thiên Đế cung, ba đại Chuẩn Thánh cùng nhau xé rách hư không, thẳng tiến đến Yêu Sư cung ở Bắc Hải...

Trong lúc ba đại Chuẩn Thánh của Thiên đình, cùng đến Bắc Hải.

Tại Ngũ Trang Quán ở phía tây nam lục địa Hồng Hoang, Hồng Vân cũng tỉnh lại sau khi bế quan.

“Hồng Vân đạo huynh lần này tham ngộ Hồng Mông Tử Khí một triệu năm, có thu hoạch gì không?” Trấn Nguyên Tử không bế quan, khi cảm giác được Hồng Vân xuất quan, lập tức ra đón.

“Ai!” Hồng Vân thất vọng lắc đầu, thở dài nói: “Ta tham ngộ Hồng Mông Tử Khí nhiều năm, mắt thấy hết một triệu năm này đến một triệu năm khác trôi qua, sáu vị đạo hữu kia đều đã thành Thánh, chỉ có bần đạo là không có thu hoạch gì, biết làm sao đây?” “Hửm?” Trấn Nguyên Tử thấy tâm trạng của Hồng Vân ngày càng sa sút, không khỏi khẽ nhíu mày, trầm tư một lát, nói: “Hồng Vân đạo huynh không bằng đến Tiệt giáo bái phỏng Thông Thiên Thánh nhân và phó giáo chủ Tiệt giáo thử xem.” Lúc La Tuyên thành Chuẩn Thánh, ông không đến quan sát, nhưng cũng biết chuyện xảy ra ở Cửu Thiên Tinh Hải.

“Phó giáo chủ Tiệt giáo?” Hồng Vân nhạy bén nhận ra điểm khác

biệt trong đó.

“Không sai!

Chuyện là thế này...” Trấn Nguyên Tử kể lại mọi chuyện cho Hồng Vân một cách chi tiết, khi Hồng Vân nghe La Tuyên dẫn động sáu lần Đại đạo tẩy lễ, cũng hít một hơi khí lạnh, không khỏi kinh ngạc trước tài năng của La Tuyên.

“Nếu như vậy, vậy thì bần đạo quả thực nên đến Tiệt giáo một chuyến.” Hồng Vân suy tính rồi lẩm bẩm.

Năm xưa hắn và Thông Thiên cũng từng luận đạo mấy lần, cũng có chút giao tình, nếu đến bái phỏng một chuyến, cũng không đột ngột.

Nói là làm, không trì hoãn một khắc nào, hắn lập tức rời khỏi Ngũ Trang Quán, thẳng tiến đến Kim Ngao Đảo ở Đông Hải.

Bờ Đông Hải.

La Tuyên không hề biết mình thành Chuẩn Thánh, sau đó lại gây ra nhiều phản ứng dây chuyền như vậy.

Lúc này, hắn đã quay lại bộ lạc Nhân tộc ở bờ Đông Hải, chỉ là, điều khiến hắn kinh ngạc là, trong bộ lạc, lại có một luồng khí tức Chuẩn Thánh xa lạ.

Hắn còn chưa đáp xuống bộ lạc, đã cảm nhận được luồng dương khí nóng bỏng như mặt trời kia!

“Tiên thiên chí dương chi khí!

Đông Vương Công!” La Tuyên lập tức nhận ra thân phận của đối phương, trong lúc suy nghĩ, hắn đã hạ xuống bộ lạc Nhân tộc.

“Ngươi về rồi!” Gần như cùng lúc, trong bộ lạc, Tây Vương Mẫu cảm nhận được khí tức của La Tuyên, đang phiền muộn không thôi lập tức mắt sáng lên, không thèm nhìn Đông Vương Công bên cạnh,

thẳng bước ra ngoài.

"Hửm?" Đông Vương Công thấy Tây Vương Mẫu kích động như vậy, không khỏi ngẩn ra, rồi sắc mặt âm trầm xuống, theo sát ra khỏi sân.

"Tần Tuyên đạo hữu, ngươi về rồi!" Tây Vương Mẫu nhìn thấy La Tuyên, đôi mắt đẹp tràn đầy kinh hỉ.

Nàng cứ ngỡ La Tuyên lần này đi Đông Hải, không biết bao lâu mới có thể trở về, không ngờ, chỉ trong thời gian ngắn, hắn đã trở về, trong lòng lập tức tràn ngập một niềm vui khó tả.

"Ta về rồi!" La Tuyên khẽ gật đầu, trong lòng cũng có chút vui vẻ không rõ.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, đây là ai?" Lúc này, Đông Vương Công từ phía sau đi tới, thấy thái độ khác thường của Tây Vương Mẫu đối với La Tuyên, sắc mặt càng thêm âm trầm, nhìn La Tuyên với vẻ đầy địch ý hỏi.

Đương nhiên hắn biết thân phận của La Tuyên, phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên!

Chỉ là, nhìn thái độ của Tây Vương Mẫu đối với La Tuyên, nhiệt tình như vậy, đối với hắn lại lạnh nhạt như vậy, sự đối đãi hoàn toàn trái ngược, khiến trong lòng hắn khá khó chịu, mới cố ý làm mất mặt La Tuyên!

"Hửm?" La Tuyên nhướng mày, nheo mắt nhìn Đông Vương Công.

Trong nháy mắt.

Bầu không khí trong sân trở nên kỳ lạ đến lạ thường.

Một luồng khí thế vô hình, lấy hai người làm trung tâm, âm thầm

va chạm vào nhau.

“Đông Vương Công, ta đã nói với ngươi nhiều lần rồi, từ bỏ đi, ta sẽ không gia nhập Bồng Lai!” Tây Vương Mẫu thấy Đông Vương Công đầy địch ý với La Tuyên, không khỏi sa sầm mặt ngọc, nàng ẩn cư trong bộ lạc nhỏ của Nhân tộc, một phần là vì cơ duyên kia, phần khác, cũng là vì không chịu nổi sự quấy rầy của Đông Vương Công.

Ngày đó vì La Tuyên mà ra mặt, cơ duyên thì không bị lộ, nhưng tung tích của nàng, lại một lần nữa bị Đông Vương Công tìm thấy.

Trước đây Đông Vương Công vẫn luôn lấy danh nghĩa Nam tiên chi thủ và Nữ tiên chi thủ là đạo lữ mệnh trung chú định, không ngừng lên Tây Côn Luân, nay mười ba vị trưởng lão Đại La Kim Tiên của Bồng Lai Tiên đình vẫn lạc, càng cấp thiết muốn nàng vào làm chủ Bồng Lai.

Chỉ là, Đông Vương Công người này bản tính không tốt, tính cách ngạo mạn vô lễ, lại ngông cuồng tự đại, tự cho mình là đúng, khiến Tây Vương Mẫu khá chán ghét!

“Bần đạo đã nói nhiều lần, Đạo tổ thân phong ta làm Nam tiên chi thủ, nàng làm Nữ tiên chi thủ, khí vận trời đất đã liên kết chúng ta lại với nhau, chúng ta là đạo lữ mệnh trung chú định.” Đông Vương Công lạnh lùng nhìn Tây Vương Mẫu nói: “Chuyện của Bồng Lai chúng ta, nàng nên biết, nếu khí vận Bồng Lai vì thế mà sụt giảm, nàng cũng khó thoát khỏi việc khí vận bị tổn hại, đến lúc đó, không chỉ tu hành của ta bị ảnh hưởng, nàng cũng vậy!” Nguyên bản hắn có thể nhẹ nhàng khuyên nhủ Tây Vương Mẫu, nhưng bây giờ, La Tuyên đột nhiên xuất hiện, khiến trong lòng hắn nảy sinh cảm giác nguy cơ, càng khiến hắn mất đi tâm tư tiếp tục khuyên nhủ, thái độ vô cùng cứng rắn, ẩn chứa một tia uy hiếp!

“Ngươi...” Tây Vương Mẫu đang định mở miệng.

La Tuyên bước lên một bước, nắm lấy bàn tay ngọc thon thả của nàng, kéo nàng ra sau lưng mình, nheo mắt nhìn Đông Vương Công nói: "Chỉ là Bồng Lai, bây giờ chẳng phải chỉ còn lại một mình ngươi sao, làm gì có khí vận mà nói.

Bần đạo xin nói thẳng, nếu ngươi bây giờ dẫn Bồng Lai ẩn thế không ra, có lẽ còn có thể sống tạm.

Nếu tiếp tục không biết điều như vậy, ngươi và Bồng Lai Tiên đình, không chừng ngày nào đó, sẽ trở thành bụi bặm của trời đất." Nói rồi, khí cơ toàn thân hắn, như một ngọn núi lửa chực chờ phun trào, khóa chặt lấy Đông Vương Công.

Đông Vương Công và Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy đều là Chuẩn Thánh lão làng của thế giới Hồng Hoang, sớm đã dùng pháp trảm tam thi trảm ra đệ nhị thi, tu vi ở Chuẩn Thánh trung kỳ.

Lại có Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Long đầu quải trượng do Đạo tổ Hồng Quân ban tặng, thực lực không thể xem thường.

Chương 85

Nhưng La Tuyên chẳng quan tâm Đông Vương Công có phải là Nam tiên chi thủ hay không, có phải là Chuẩn Thánh trung kỳ hay không, với thực lực hiện tại của hắn, dù ba đại chí tôn Yêu tộc cùng đến, hắn không dám nói chắc thắng, nhưng cũng có sức đánh một trận, huống chi chỉ là một Đông Vương Công!

"Các hạ!" Đông Vương Công ánh mắt sắc bén, như lưỡi dao, gắt gao nhìn chằm chằm La Tuyên, trầm giọng nói: "Các hạ tuy là phó giáo chủ Tiệt giáo, nhưng, trời ngoại có trời, núi ngoại có núi!

Có những chuyện, ta hy vọng các hạ tốt nhất đừng nhúng tay vào, nếu không, không chừng ngày nào đó sẽ đắc tội với người không nên đắc tội, rước lấy họa lớn!" Lạnh lùng nói xong, không nhìn La Tuyên nữa, quay sang nhìn Tây Vương Mẫu: "Hãy suy nghĩ cho kỹ, đừng vì một người không quan trọng, mà hủy hoại tiền đồ tu hành của mình!" Nói xong, Đông Vương Công hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo hồng quang biến mất nơi chân trời.

"Nàng ẩn náu ở đây, lẽ nào cũng là để tránh con ruồi này?" La Tuyên nhìn Tây Vương Mẫu, như có điều suy nghĩ nói.

"Không sai!" Tây Vương Mẫu khẽ thở dài nói: "Từ khi Đạo tổ phong ta làm Nữ tiên chi thủ, Đông Vương Công sáng lập Bồng Lai Tiên đình, liền nhiều lần đến Côn Luân, thuyết phục ta gia nhập Bồng Lai.

Ta phiền không chịu nổi, mới ẩn cư ở đây, còn cơ duyên kia, ngược lại là sau khi đến đây, tình cờ phát hiện." "Chỉ là một tên hề nhảy nhót thôi!" La Tuyên không hề để Đông Vương Công vào mắt, quay sang hỏi: "Vậy chuyện khí vận kia, có thật như hắn nói không?"

“Đúng là như vậy.” Tây Vương Mẫu khẽ gật đầu, đây cũng là điều khiến nàng đau đầu.

“Nếu vậy thì đúng lúc lắm!” La Tuyên nghe vậy, đột nhiên cười.

Tây Vương Mẫu ngẩn người.

Khí vận bị tổn hại sẽ ảnh hưởng đến tu hành, nhẹ thì tu vi đình trệ không tiến; nặng thì đạo cơ bị tổn hại, thậm chí tu vi sụt giảm, vậy mà lại thành đúng lúc!

“Ha ha ha ha!

Lần này ta trở về, vừa hay có một chuyện muốn bàn bạc với nàng.” La Tuyên cười lớn một tiếng, giơ tay ra hiệu, cùng Tây Vương Mẫu sánh vai đi đến nơi ở, sau đó bố trí một đạo cấm chế, đem lời thỉnh cầu của Nữ Oa, kể lại cho Tây Vương Mẫu một lần, không hề giấu giếm.

“Hai phần khí vận Nhân tộc?” Tây Vương Mẫu nghe xong đôi mắt đẹp trợn tròn.

Mặc dù bây giờ Nhân tộc âm thầm phát triển, nhưng cũng đã thể hiện ra tiềm lực phi phàm, hai phần khí vận Nhân tộc, có thể sánh với hơn nửa khí vận của Thái Thượng Thánh nhân, so với cả Bồng Lai thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!

Chỉ là, chuyện này có liên quan gì đến nàng?

“Con đường tu hành dài đằng đẵng, có thể gặp được đạo hữu giữa biển người Nhân tộc mênh mông ở Đông Hải, thật không dễ dàng.” La Tuyên đột nhiên khẽ cười, bước lên một bước, nắm lấy đôi tay ngọc của Tây Vương Mẫu, nghiêm túc nói: “Không biết, đạo hữu có bằng lòng làm đạo lữ của ta không?” Trên đường trở về hắn đã nghĩ kỹ rồi.

Hắn và Tây Vương Mẫu ở chung một thời gian không ngắn, trừ

lúc đầu, sau này cơ bản đều hòa hợp.

Lúc hắn thành Chuẩn Thánh, Tây Vương Mẫu có thể vì hắn mà ra mặt, nay lại rước lấy phiền phức này, tâm ý của nàng đối với hắn, tự nhiên hắn nhìn ra được, hắn đối với Tây Vương Mẫu cũng có chút rung động.

"..." Tây Vương Mẫu lập tức mặt ngọc đỏ bừng, một trái tim suýt nữa nhảy ra khỏi cổ họng.

Nàng theo bản năng muốn thoát khỏi bàn tay lớn của La Tuyên, thu tay lại, nhưng bàn tay lớn của La Tuyên quá mạnh, không rút tay lại được, ngước mắt lên liền đối diện với ánh mắt nóng bỏng như lửa của La Tuyên.

Một trái tim không khỏi đập thình thịch, chiếc cổ trắng ngần, cũng nhuốm một màu hồng, vô cùng động lòng người.

"Ha ha ha ha!" La Tuyên thấy vậy, không khỏi cười lớn, không đợi Tây Vương Mẫu trả lời, liền bá đạo ôm nàng vào lòng.

Tây Vương Mẫu càng thêm xấu hổ, nhưng chỉ cứng đờ một lát, rồi như một chú mèo con ngoan ngoãn, đầu vùi sâu vào lòng La Tuyên.

Những ngày tiếp theo.

La Tuyên mỗi ngày đều ở bên cạnh Tây Vương Mẫu, thỉnh thoảng cùng Tây Vương Mẫu bàn bạc một số chuyện về đại kiếp của Nhân tộc, thỉnh thoảng hai người lại cùng nhau luận đạo tu hành.

Hắn cũng cuối cùng được nhìn thấy dung nhan thật của Tây Vương Mẫu, băng cơ ngọc cốt, hồn nhiên thiên thành, ôn nhuận như nước lại như tuyệt thế yêu nhiêu, khác với vẻ thánh khiết tôn quý cao không thể với tới của Nữ Oa, nhưng cũng không hề thua kém.

Xứng đáng là tuyệt thế giai nhân!

“Phu quân, ta có một chuyện muốn bàn bạc với chàng.” Hôm nay, sau khi hai người song tu, Tây Vương Mẫu dựa vào vai La Tuyên, đột nhiên, một đôi mắt đẹp đối diện với con ngươi sâu thẳm của La Tuyên.

“Chuyện gì?” La Tuyên thấy Tây Vương Mẫu mặt mày nghiêm túc, không khỏi khẽ nhướng mày hỏi.

“Là thế này, ta đến đây không lâu, tình cờ phát hiện một bộ lạc nhỏ bị dã thú phá hủy, ở đó phát hiện một bé gái Nhân tộc.

Là người sống sót duy nhất của bộ lạc đó, ta không nỡ thấy con bé nhỏ tuổi đã cô độc không nơi nương tựa, liền mang nó về đây.” “Mấy ngày nay, con bé không chịu chơi cùng những đứa trẻ khác trong bộ lạc.” “Vừa hay thể chất của nó khác với người thường, hay là, ta nhận nó làm đệ tử, dẫn dắt nó tu hành nhé?” Tây Vương Mẫu đưa ra một ngón tay ngọc, vừa vẽ vòng tròn, vừa nói.

“Thu nhận đệ tử?” La Tuyên lắc đầu cười nói: “Đây là chuyện tốt, không cần ta đồng ý, nàng cứ thu nhận nó vào môn hạ là được.

Vừa hay, vi phu cũng biết một chút về đan đạo, trong tay cũng có không ít tiên dược không dùng đến, nếu là một nhân tài có thể đào tạo, thì vừa hay có thể bồi dưỡng một phen.” Nói đến đây, trong lòng hắn cũng nảy sinh ý định thu nhận đệ tử.

Trong thế giới Hồng Hoang, cường giả thu nhận đệ tử, là chuyện bình thường nhất, dưới trướng của nhiều Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, đều có không ít môn nhân đệ tử.

Đường đường là một đại năng Chuẩn Thánh, phó giáo chủ Tiệt giáo, lại không có một đệ tử nào, quả thực có chút hiếm thấy.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ có ý định đó.

Chủ yếu là trong tay hắn có một đống tài nguyên đối với hắn vô

dụng, nhưng lại vừa hay có thể dùng để bồi dưỡng vài mầm non tốt! 'Nhưng, chuyện thu nhận đệ tử, không nên nóng vội.' Đạo không thể tùy tiện truyền.

Năm xưa Đạo tổ giảng đạo, vì Lục Nhĩ trộm nghe, đã tuyên bố pháp không truyền cho Lục Nhĩ.

Tiệt giáo lớn như vậy, nhìn như vạn tiên triều bái, nhưng cũng không phải đệ tử nào cũng nhận, cũng phải xem xét phẩm hạnh và gốc gác.

Quan trọng nhất là, phải có một đạo tâm thượng giai!

Tây Vương Mẫu được La Tuyên đồng ý, tự nhiên vui mừng không xiết.

Sau một hồi tưởng thưởng cho La Tuyên, nàng dắt một bé gái rụt rè, gầy như da bọc xương, da dẻ vàng sạm, vừa nhìn đã biết là suy dinh dưỡng, đến nơi ở của La Tuyên.

Bé gái khoảng bảy, tám tuổi, tuổi còn rất nhỏ, cũng rất nhút nhát.

Sau khi nhìn thấy La Tuyên, hai tay nắm chặt vạt áo của Tây Vương Mẫu, người trốn sau lưng Tây Vương Mẫu, chỉ có đôi mắt to tròn long lanh có vẻ có thần, tràn đầy sự sợ hãi.

"Quả là một mầm non tốt!" La Tuyên thân là Chuẩn Thánh, nhãn lực mạnh đến mức nào, chỉ một cái nhìn đã nhận ra, bé gái này trời sinh có đạo cốt cực tốt.

Không chỉ vậy, trong đạo cốt, còn có một tia dao động pháp tắc, chính vì vậy, mới khiến nó theo Tây Vương Mẫu lâu như vậy, mà vẫn có vẻ suy dinh dưỡng.

Người có đạo cốt trời sinh, nếu không có đủ tài nguyên cung cấp và được đại thần thông giả phát hiện, rất dễ vì không thể bổ sung đủ thể chất cần thiết mà chết yểu.

Cũng may là bé gái này gặp được Tây Vương Mẫu.

Nếu không, cho dù không gặp phải hoành họa như người trong bộ lạc, cũng không sống được bao nhiêu năm!

Nhưng, đã có thể gặp được, cũng là cơ duyên của bé gái này, sau này theo Tây Vương Mẫu, với đạo cốt trời sinh của bé gái, sau này tất sẽ có thành tựu mà tu sĩ tầm thường khó lòng sánh kịp!

"Hửm?" La Tuyên đột nhiên nghĩ đến đại kiếp của Nhân tộc.

Hắn chắc chắn phải đi chặn ba đại chí tôn của Yêu tộc, Tây Vương Mẫu có thể trấn giữ Nhân tộc, nhưng nếu lúc đó có trở ngại không thể kháng cự nào đó, chặn được Tây Vương Mẫu, Nhân tộc vẫn gặp nguy hiểm.

Nhưng, nếu có thể âm thầm, bồi dưỡng thêm một Đại La Kim Tiên đỉnh cao, có lẽ sẽ có tác dụng lớn!

Vừa nghĩ đến đây, hắn khẽ nheo mắt, nhìn về phía bé gái.

Đạo cốt trời sinh kết hợp với ưu thế chu kỳ trưởng thành ngắn độc hữu của Nhân tộc, trong thời gian ngắn, chưa chắc đã không thể bồi dưỡng nó thành một cường giả!

"Tiểu Man!

Chương 86

Từ hôm nay, con là đệ tử của tỷ tỷ, sau này phải gọi tỷ tỷ là sư tôn, biết chưa?" Tây Vương Mẫu đầy yêu thương cúi người xuống, ôm lấy bờ vai gầy yếu của bé gái, nhẹ giọng nói: "Sau này, con cũng không cần phải nghe đạo cùng những đứa trẻ khác nữa, vi sư sẽ đích thân dẫn dắt con tu hành!" "Tiểu Man bái kiến sư tôn!" Tiểu Man như hiểu như không gật đầu, rụt rè nhìn La Tuyên một cái, rồi, làm theo trò chơi bái sư mà bọn trẻ trong bộ lạc hay chơi, quỳ trước mặt Tây Vương Mẫu, cung kính dập đầu ba cái.

"Tốt!" Tây Vương Mẫu lộ vẻ vui mừng, hài lòng xoa xoa đầu Tiểu Man: "Sau này con là đại đệ tử của vi sư rồi, mau, ra mắt sư công của con đi." "Tiểu Man ra mắt sư công!" Tiểu Man nghe lời Tây Vương Mẫu, mặc dù trong lòng sợ hãi, nhưng vẫn cung kính hành lễ với La Tuyên.

"Tiểu Man đã là đệ tử của phu nhân, tự nhiên phải có lễ ra mắt." La Tuyên ôn hòa cười, cũng nhẹ nhàng xoa đầu Tiểu Man, trầm ngâm nói: "Thế này đi!

Nhân lúc Tiểu Man chưa bắt đầu tu luyện, ta ở đây cũng có không ít tiên dược tốt, vừa hay có thể luyện chế một ít tiên đan phạt kinh tẩy tủy, giúp con đặt nền móng vững chắc." "Phu quân biết luyện đan sao?" Tây Vương Mẫu kinh ngạc.

Người chuyên nghiên cứu đan đạo vốn đã hiếm, Chuẩn Thánh mới nổi có tư chất kinh thiên như La Tuyên, lại còn nghiên cứu đan đạo, quả thực khiến nàng có chút không ngờ tới.

"Có biết một chút." La Tuyên nhàn nhạt cười, cũng không né tránh Tây Vương Mẫu và Tiểu Man.

Giơ tay lên, một chiếc đỉnh nhỏ lưu chuyển ánh sáng ngũ sắc, hiện ra trong tay, chính là Thượng phẩm linh bảo Ngũ Hành Đỉnh.

Tiên lực mênh mông rót vào Ngũ Hành Đỉnh, Ngũ Hành Đỉnh lập tức tỏa ra ánh sáng vô cùng rực rỡ, ngũ hành chi khí lưu chuyển bên trong, dưới đáy đỉnh hư không, tự sinh ra từng đạo hỏa diễm sinh mệnh.

Hắn vung tay, từng gốc tiên dược được ném vào, pháp ấn được bấm, không ngừng tinh luyện dược tính bên trong, loại bỏ dược tính không tương thích.

Rất nhanh đã luyện hóa được rất nhiều tiên dược.

Cuối cùng, là dung hợp đan dịch, và ngưng đan!

Cả quá trình, phảng phất như mây bay nước chảy, tràn đầy cảm giác nghệ thuật.

Ông!

Một khoảnh khắc nào đó.

Ngũ Hành Đỉnh khẽ rung lên.

Khói mù ngũ sắc phun ra, hương đan nồng nặc tràn ngập cả căn phòng.

"Tiên đan thật tinh thuần!" Tây Vương Mẫu lập tức cảm thấy thân tâm chấn động, hương đan phả vào mũi, khiến nàng ngửi thấy mà cảm giác linh hồn cũng như nhẹ đi rất nhiều, nguyên thần dường như cũng trở nên thanh minh hơn.

Dù nàng không hiểu đan đạo, nhưng cũng biết, loại tiên đan này, tuyệt không phải tiên đan tầm thường có thể so sánh!

Nàng cũng cuối cùng biết được.

Cái gọi là "có biết một chút" của phu quân, là cảnh giới nào!

‘Trình độ đan đạo này, e rằng so với Thái Thượng Thánh nhân, cũng không hề thua kém!’ Trong đầu Tây Vương Mẫu không nhịn được nảy sinh ý nghĩ như vậy, rồi, một cảm giác tự hào dâng lên, ánh mắt nhìn La Tuyên, cũng càng thêm tràn đầy yêu thương.

“Đây là Thượng đẳng tiên đan Linh Lung Tạo Hóa Đan!

Thích hợp nhất cho người chưa tu luyện nhập môn, dùng để đặt nền móng tu luyện, nàng hãy cho con bé uống, giúp nó luyện hóa.

Đợi khi đan dược tiêu hóa hết, mới bắt đầu truyền thụ phương pháp tu luyện cũng không muộn!” La Tuyên giơ tay vỗ vào Ngũ Hành Đỉnh, chín viên đan dược tròn trịa không tì vết, bao quanh bởi chín dải đan vân rơi vào tay hắn, trong đó một viên, được bắn vào tay Tây Vương Mẫu.

Linh Lung Tạo Hóa Đan thích hợp nhất để đặt nền móng.

Nhưng mỗi sinh linh, cả đời chỉ có thể uống một lần, và chỉ có lần đầu tiên uống, hiệu quả mới tốt nhất!

Tây Vương Mẫu cầm lấy Linh Lung Tạo Hóa Đan, lập tức vui mừng dắt Tiểu Man, vào phòng bên trong, giúp Tiểu Man tiến hành trúc cơ.

La Tuyên thì bố trí một đạo cấm chế, trực tiếp tiến vào Thái Nguyên Cổ Bi.

“Bây giờ tu vi của ta đã thành Chuẩn Thánh, có thể tiếp tục luyện hóa tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, nâng cao tu vi thân thể!

Ngoài ra, cũng có thể luyện thêm một ít tiên đan Chuẩn Thánh, nâng cao tu vi nguyên thần!” “Chỉ tiếc là, quy tắc không thể luyện đan, nếu không...” Hửm?

Nói đến đây, La Tuyên mắt sáng lên, trong đầu lập tức nảy ra một ý tưởng táo bạo.

Nếu nguyên thần tiên lực và thân thể đều có thể dùng đan dược nâng cao, chúng đều hấp thu vật chất trong trời đất, chỉ là một cái hấp thu năng lượng, một cái hấp thu quy tắc, tại sao không thể luyện hóa một số thứ, chiết xuất quy tắc để luyện đan?

"Nếu phương pháp này khả thi, sau này việc nâng cao phương diện quy tắc, cũng sẽ dễ dàng hơn gấp trăm ngàn lần!" La Tuyên càng nghĩ càng thấy khả thi, nhưng, ở giữa hắn là còn một bước: "Để Hỏa Lân 'nãi' ta một phen, từ đó có được phương pháp luyện chế tiên đan quy tắc!" Đương nhiên, quy tắc là quy tắc, hắn không vội đi thử nghiệm.

Hắn lấy ra tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, chuẩn bị nâng cao thân thể trước.

Trước đó được tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, từ đó chiết xuất ra trăm giọt tinh huyết Thần Ma, lại đem một giọt trong đó chia thành trăm phần, chỉ luyện hóa một phần, đã khiến thân thể hắn từ Đại La Kim Tiên hậu kỳ nâng lên đại viên mãn.

Vì vậy, lần này hắn lấy ra đầu tiên, chính là chín mươi chín phần còn lại của giọt tinh huyết Thần Ma đầu tiên.

Năng lượng của tinh huyết Hỗn Độn Thần Ma mênh mông vô tận.

Một phần trăm của một giọt tinh huyết, đã giúp thân thể La Tuyên, ở cảnh giới Đại La Kim Tiên dễ dàng nâng lên một tiểu cảnh giới.

Nay, đã thành thân thể Chuẩn Thánh, hắn cũng không dám một lần luyện hóa quá nhiều.

Nỗi đau lần trước vẫn còn rõ mồn một, hắn vững chắc lấy ra chín phần lẻ trong đó, bôi đều lên thân thể, sau đó, bắt đầu vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công.

Cửu Chuyển Huyền Công là công pháp thân thể chí cao của thế

giới Hồng Hoang.

Mỗi một chuyển là một trời một đất.

Luyện thành chuyển thứ nhất là có thể thân thể thành Đại La Kim Tiên, sau chín chuyển, có thể thân thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Khi thân thể La Tuyên thành Chuẩn Thánh.

Cửu Chuyển Huyền Công, cũng theo đó đột phá, đạt đến cảnh giới chuyển thứ năm.

Bây giờ bất luận là tu vi thân thể nâng cao, hay Cửu Chuyển Huyền Công đột phá, đều khiến tốc độ luyện hóa tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, được tăng lên rất nhiều.

Không lâu sau.

Chín phần tinh huyết được luyện hóa toàn bộ, thân thể nâng cao một đoạn lớn.

Hắn khẽ cảm ứng bên ngoài, Tây Vương Mẫu vẫn đang giúp Tiểu Man luyện hóa Linh Lung Tạo Hóa Đan.

Cho dù Tiểu Man có đạo cốt trời sinh, cũng chưa từng tu luyện, thân thể phàm thai hấp thu tiên đan, dù có Tây Vương Mẫu giúp đỡ, cũng cần một khoảng thời gian không ngắn.

Trong khoảng thời gian này, không biết có phải Yêu tộc bị chuyện khác kiềm chế, Yêu tộc trước đó gây họa cho Nhân tộc, cũng im hơi lặng tiếng, gần đây đã không thấy bóng dáng đâu.

Vừa hay, La Tuyên liền tiếp tục chiết xuất mười phần tinh huyết, tu luyện.

Mười phần tinh huyết nhanh chóng được luyện hóa, tu vi thân thể của hắn, lại một lần nữa nâng cao một chút, nhưng cách đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, vẫn còn một khoảng cách không ngắn.

Hắn cũng không vội, không nhanh không chậm lại lấy ra mười phần nữa.

Cứ như vậy.

Trong sự yên bình.

Chương 87

La Tuyên luyện hóa hết mười phần rồi lại mười phần tinh huyết, hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện thân thể.

Chỉ là bên ngoài.

Lại không hề yên bình như hắn nghĩ.

Bắc Hải xa xôi.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Phục Hy từ Thiên đình chạy tới, Đế Tuấn và Thái Nhất ẩn mình trong hư không, chỉ có Phục Hy lộ diện gặp Côn Bằng, nói rõ lợi hại với Côn Bằng, muốn mời Côn Bằng gia nhập Yêu tộc Thiên đình.

Côn Bằng dù sao cũng là cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ, nếu có thể không động thủ, lôi kéo Côn Bằng tự nhiên là tốt nhất.

Tuy nhiên, Côn Bằng đối với lời mời của Phục Hy, lại khinh thường không thèm để ý.

Hắn là cung chủ Yêu Sư cung, dưới trướng có ức vạn Yêu tộc, Yêu tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên, cũng có mấy vị.

Sau khi mười ba trưởng lão của Bồng Lai Tiên đình vẫn lạc, thực lực của Yêu Sư cung, đã một bước trở thành thế lực chỉ đứng sau Vu tộc và Yêu tộc Thiên đình!

Ở Yêu Sư cung, hắn là cung chủ độc nhất vô nhị!

Đến Thiên đình làm gì, bán mạng cho Đế Tuấn, làm một chí tôn Yêu tộc thấp hơn người khác một bậc sao?

Côn Bằng tự nhiên không cam tâm.

"Hừ!

Ta đã sớm nói, đối với hạng ngoan cố như Côn Bằng, cần gì phải khách sáo với hắn, chúng ta trực tiếp liên thủ bắt hắn là được!" Trong hư không, Thái Nhất hừ lạnh một tiếng, mi tâm tỏa ra ánh sáng, Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung được tế ra, tiên lực mênh mông lưu chuyển, vừa lên đã trực tiếp dùng pháp bảo có sức mạnh áp đảo, hung hãn trấn áp về phía Côn Bằng.

"Ai!

Côn Bằng đạo hữu, bần đạo đắc tội rồi!" Phục Hy thấy vậy, chỉ có thể khẽ thở dài, giơ tay lên, âm dương nhị khí lưu chuyển, thực lực cường đại của Chuẩn Thánh trung kỳ, cũng bộc phát ra, bao phủ về phía Côn Bằng.

Đế Tuấn vẫn ẩn mình trong hư không, chờ đợi thời cơ thích hợp hơn để ra tay.

Dù vậy, cũng đã khiến Côn Bằng sắc mặt đại biến!

"Các ngươi!" Côn Bằng không ngờ, Thiên đình trong tình huống đối mặt với đại địch như Vu tộc, lại dám ra tay với Yêu Sư của mình, lập tức giận dữ nhìn Phục Hy và Thái Nhất, gào thét: "Thiên đình bá đạo thật!

Chẳng lẽ cho rằng, chỉ có các ngươi, mà có thể bắt được Côn Bằng ta sao?" Hư không xung quanh hắn vỡ vụn từng tấc, thực lực cường đại của Chuẩn Thánh trung kỳ, cũng không hề giữ lại mà phóng ra.

Giơ tay lên, tiên lực mênh mông cuốn trời đất, Yêu Sư cung nguy nga như một tòa thần cung nối liền trời đất, bị nhổ lên khỏi mặt đất, được hắn nâng trong tay, hai tay bấm pháp ấn, hung hãn đánh về phía Phục Hy và Thái Nhất.

Yêu Sư cung là sau khi Côn Bằng thành Chuẩn Thánh, lấy một

kiện Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo làm nền, dùng lực Chuẩn Thánh thêm vào rất nhiều trân bảo đỉnh cao, tế luyện nhiều năm mà thành.

Vừa là biểu tượng của Yêu Sư cung, là đạo trường của hắn, cũng là một kiện pháp bảo đỉnh cao!

Theo sau khi Phục Hy và Thái Nhất ra tay, trận chiến của ba đại Chuẩn Thánh, lập tức lan tỏa nửa Bắc Hải, xuyên thủng vô tận hư không, kinh động cả thế giới Hồng Hoang.

Tuy nhiên.

La Tuyên đối với tất cả những điều này, lại không hề hay biết.

Đương nhiên, cho dù biết, hắn cũng sẽ không để ý.

Lúc này, hắn vẫn đang luyện hóa tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, giọt tinh huyết Thần Ma trước đó bị chia thành một trăm phần, đã không biết từ lúc nào, bị luyện hóa triệt để.

Tu vi thân thể của hắn, cũng nước lên thuyền lên, cách Chuẩn Thánh trung kỳ, ngày càng gần.

Lúc này, Tây Vương Mẫu và Tiểu Man đang bế quan, Nhân tộc cũng không có động tĩnh gì, hắn cũng không vội xuất quan, tiếp tục bắt đầu luyện hóa giọt tinh huyết Thần Ma thứ hai.

Xèo!

Khi luyện hóa giọt tinh huyết Thần Ma thứ hai.

La Tuyên không chia ra nữa, trực tiếp bôi cả một giọt, lên toàn thân.

Lập tức, tinh huyết Thần Ma cuồng bạo, như dung nham nóng chảy, trên người hắn đốt ra từng làn khói trắng, ẩn chứa một mùi thịt cháy khét.

Nhưng, trải qua hai lần luyện hóa, thân thể lại thành Chuẩn Thánh.

Khả năng chịu đựng của thân thể La Tuyên không nghi ngờ gì đã tăng lên quá nhiều.

Dù tinh huyết Luân Hồi Thần Ma vô cùng cuồng bạo, lần này, cũng không gây ra ảnh hưởng quá lớn cho thân thể, nỗi đau mang lại, cũng nhẹ hơn nhiều lần so với trước đó.

Hắn giữ vững tâm thần, tinh khí thần hợp nhất, tâm tư toàn bộ chìm vào trong cơ thể, vận chuyển Cửu Chuyển Huyền Công.

Không ngừng đem huyết khí năng lượng mênh mông đang tàn phá trên bề mặt cơ thể, theo vạn ngàn lỗ chân lông hít vào trong cơ thể, trong cơ thể, theo lộ tuyến vận hành của Cửu Chuyển Huyền Công, vận chuyển chín đại chu thiên, rồi dần dần chuyển hóa thành huyết khí của bản thân, nâng cao tu vi thân thể.

Tu luyện thân thể là một việc cần thời gian và công sức.

Đặc biệt là sau khi thành Chuẩn Thánh, rất hiếm có bảo vật, có thể khiến thân thể cảnh giới Chuẩn Thánh nhanh chóng nâng cao.

Bất kỳ một Chuẩn Thánh nào vào thời điểm này, tốc độ nâng cao đều bị kéo chậm gần như vô hạn, mỗi một bước tiến nhỏ, đều cần ức vạn năm, thậm chí là năm tháng dài hơn để tích lũy.

May mà La Tuyên có cơ duyên như tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, tốc độ nâng cao, có thể nói một ngày bằng tu luyện ngàn năm của người thường!

Khi một giọt tinh huyết được luyện hóa.

Tu vi thân thể của hắn lại một lần nữa nâng cao hơn một bậc!

Sau khi tỉnh lại, hắn liền lấy ra giọt thứ hai, lại một lần nữa bôi lên người.

Cứ như vậy, tu vi thân thể lại nâng cao một bậc nữa.

Cứ như vậy.

Dưới sự luyện hóa không ngừng nghỉ, không hề tính toán tiêu hao.

Tu vi thân thể gần như nhanh gấp mười trăm lần so với lúc tu luyện Đại La Kim Tiên, nhanh chóng nâng cao.

Tương ứng.

Một trăm giọt tinh huyết Luân Hồi Thần Ma, cũng đang tiêu hao nhanh chóng.

Ầm!

Đến một khoảnh khắc nào đó.

Khi hắn luyện hóa giọt tinh huyết thứ ba mươi.

Trong cơ thể một tiếng nổ vang, sau đó, là một trận tiếng răng rắc như rang đậu, vang vọng khắp không gian Thái Nguyên Cổ Bi, tựa như vô số xiềng xích bị đứt gãy.

Chương 88

La Tuyên lập tức cảm thấy một cảm giác nhẹ nhõm vô cùng huyền diệu, và một cảm giác sức mạnh bùng nổ tràn ngập trong lòng.

"Thân thể cuối cùng cũng đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ!" Bất luận là tu vi thân thể, hay tu vi nguyên thần, mỗi lần đột phá, đều có một cảm giác sảng khoái khó tả.

Cảm giác đột phá cảnh giới này, khiến La Tuyên vô cùng say mê.

Cảnh giới hiện tại của hắn là Chuẩn Thánh, cũng có nghĩa là, mỗi một bước đột phá, là gần hơn một bước đến cảnh giới Hỗn Nguyên!

"Vẫn chưa xuất quan sao?" La Tuyên thần thức bao phủ căn nhà bên ngoài, phát hiện Tây Vương Mẫu vẫn đang giúp Tiểu Man luyện hóa Linh Lung Tạo Hóa Đan, nhưng, đã đến giai đoạn cuối, hắn trầm ngâm một lát, quyết định luyện thêm một ít tiên đan.

Tu vi thân thể từ Chuẩn Thánh sơ kỳ lên Chuẩn Thánh trung kỳ, đã dùng hết ba mươi giọt tinh huyết Luân Hồi Thần Ma.

Bảy mươi giọt tinh huyết còn lại, đã không đủ để thân thể hắn đột phá nữa, không bằng cứ giữ lại, nhân lúc Tiểu Man đang trúc cơ cuối cùng, luyện chế một ít tiên đan nâng cao tu vi nguyên thần.

Thuận tiện cũng luyện chế một ít tiên đan cho Tây Vương Mẫu và Tiểu Man.

Hắn nhanh chóng tìm trong đầu các loại đan dược nâng cao tu vi nguyên thần cảnh giới Chuẩn Thánh, sau một hồi tìm kiếm, tìm ra được mấy loại, trong đó thích hợp nhất cho tu vi nguyên thần Chuẩn Thánh sơ kỳ, là một loại tiên đan tên là Thánh Nguyên Đan.

Dược lực của Thánh Nguyên Đan mênh mông, một lò đủ để một

Chuẩn Thánh sơ kỳ, nâng lên Chuẩn Thánh trung kỳ!

Nhưng tiên dược cần thiết, vô cùng phức tạp, thuộc tính khác nhau, chỉ riêng phụ dược, đã cần tiên dược có niên đại ức vạn năm.

May mà La Tuyên không thiếu nhất là tiên dược.

Xác định luyện chế Thánh Nguyên Đan, hắn lập tức lại lấy ra Ngũ Hành Đỉnh, lấy ra tiên dược cần thiết cho Thánh Nguyên Đan.

Dưới một loạt thao tác luyện chế như mây bay nước chảy.

Không lâu sau liền thành công luyện chế ra một lò Thánh Nguyên Đan, cũng là chín viên Thánh Nguyên Đan cực phẩm!

"Luyện chế thêm một ít tiên đan dùng cho Chuẩn Thánh trung kỳ tu luyện, và tiên đan Tiểu Man có thể dùng, là có thể xuất quan rồi." La Tuyên thu thập tiên dược đỉnh cao trên Thái Nguyên Tiên Đảo và Doanh Châu Tiên Đảo, nhiều không kể xiết, tiên dược trên bất kỳ một tiên đảo nào trong số đó, đủ để tìm khắp cả Hồng Hoang, cũng chưa chắc có thể tìm thấy.

Huống chi Phương Trượng Tiên Đảo còn chưa thu thập!

Như vậy, hắn tự nhiên sẽ không keo kiệt với số tiên dược dùng mãi không hết.

Nhưng, trong kiến thức đan đạo của hắn, lại không có tiên đan nào có thể khiến Chuẩn Thánh trung kỳ, trực tiếp bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ, chỉ có tiên đan giúp tăng tốc độ tu luyện, và tích lũy tiên lực.

Những tiên đan đỉnh cao nhất mà hắn biết.

Dù sao, năm xưa Hỏa Lân có mạnh đến đâu, hạn chế về tư duy của hắn cũng chỉ đến đó.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử, người giỏi luyện đan nhất Hồng Hoang hiện nay, đan đạo mà ông nắm giữ, cũng không có loại nào có

thể trực tiếp nâng cao tu vi Chuẩn Thánh, từ điểm này mà nói, La Tuyên đã vượt qua Thái Thượng Lão Tử rất nhiều.

"Xem ra có thời gian, cần phải tìm Hỏa Lân 'nãi' một phen nữa!" La Tuyên nghĩ thầm, khẽ lắc đầu, lại bắt đầu luyện chế tiên đan.

Lần này, hắn luyện chế đủ năm lò tiên đan, có Tử Lăng Thánh Tâm Đan có thể nâng cao tu vi của Tây Vương Mẫu, có một đống tiên đan sơ cấp như Tăng Linh Đan, Phá Cảnh Đan, Cố Nguyên Đan dùng cho Tiểu Man.

Tất cả tiên đan cộng lại, tiêu hao không nhiều tiên dược, nhưng lại tốn không ít thời gian.

Đặc biệt là tiên đan luyện chế cho Tiểu Man.

Trong tay hắn thực sự không có tiên dược quá sơ cấp, chỉ có thể chọn lựa trong đám cao cấp, cố gắng tìm một số loại có niên đại thấp nhất có thể, đem chúng phân hóa thành ngàn trăm phần, luyện chế những tiên đan sơ cấp đó.

Nhưng, tổng thể, La Tuyên cũng không tốn nhiều công sức.

Khi luyện chế xong tất cả tiên đan, bên Tây Vương Mẫu cuối cùng cũng giúp Tiểu Man hoàn thành trúc cơ, khiến Tiểu Man trở thành một tu sĩ nguyên thần cảnh giới Trúc Cơ của Nhân tộc.

Nhưng, mặc dù tu vi nguyên thần của Tiểu Man chỉ là cảnh giới Trúc Cơ, lợi ích mà tiên đan mang lại trong cơ thể, lại khiến thân thể của nó, trực tiếp được tẩy rửa thành tiên khu.

Thân thể từ thân thể phàm thai, một bước trở thành chân tiên chi thể.

Tức là, nguyên thần pháp lực của Tiểu Man chỉ là Trúc Cơ, nhưng tu vi thân thể một bước lên trời, thành Chân Tiên, và là Chân Tiên đỉnh phong, chỉ thiếu một bước là có thể thành Kim Tiên!

Tây Vương Mẫu sợ sức mạnh của Tiểu Man tăng lên quá nhiều, đã phong ấn không ít sức mạnh của đan dược, để lại cho Tiểu Man sau này luyện hóa.

Nếu không, một viên Linh Lung Tạo Hóa Đan, đủ để khiến Tiểu Man thành Kim Tiên!

"Tiểu Man ra mắt sư công!" Tiểu Man thấy La Tuyên xuất quan, nụ cười vừa mới nở trên khuôn mặt nhỏ nhắn, lập tức cứng lại, như một chú nai con bị kinh động, trốn sau lưng Tây Vương Mẫu.

Nhưng rất nhanh, như cảm thấy làm vậy có chút thất lễ, liền rụt rè ra hành lễ với La Tuyên.

"Đây là tiên đan ta luyện chế cho nàng, tuy không thể khiến tu vi của nàng trực tiếp đột phá, nhưng cũng đủ để tốc độ tu luyện của nàng tăng lên, gần hơn một chút với Chuẩn Thánh hậu kỳ." La Tuyên trong lòng âm thầm lắc đầu, tâm tính của Tiểu Man, e rằng chỉ có thể từ từ rèn luyện sau này.

Hắn giơ tay đưa Tử Lăng Thánh Tâm Đan cho Tây Vương Mẫu, rồi, lại lấy ra tiên đan luyện chế cho Tiểu Man: "Đủ để nguyên thần của Tiểu Man cũng tu luyện đến Kim Tiên, ngang bằng với tu vi thân thể.

Về việc sử dụng như thế nào, nàng phải tốn thêm chút tâm tư." Tu vi nâng cao không phải là chuyện một sớm một chiều, đặc biệt là với một tờ giấy trắng như Tiểu Man, càng cần phải hiểu đạo lý tuần tự tiệm tiến.

Nhưng, đó không phải là điều hắn phải lo lắng, mọi việc giao cho Tây Vương Mẫu là được.

"Cũng có của ta sao?" Mặc dù đã chứng kiến La Tuyên luyện chế Linh Lung Tạo Hóa Đan, nhưng Tây Vương Mẫu cũng không ngờ, La

Tuyên có thể luyện chế tiên đan dùng cho tu luyện ở cấp độ Chuẩn Thánh, không khỏi lộ ra ánh mắt không thể tin được.

"Sao?

Không muốn?

Vậy ta thu lại nhé!" La Tuyên cố làm ra vẻ muốn thu lại.

"Nào có!

Bảo vật phu quân cho, nô gia sao có thể không nhận. " Tây Vương Mẫu lườm La Tuyên một cái, rồi mặt ngọc hơi hồng truyền âm cho La Tuyên: "Tối nay nô gia sẽ hầu hạ phu quân thật tốt." Tiểu yêu tinh này!

La Tuyên hít sâu một hơi, kiềm chế sự thôi thúc trong lòng.

Hắn dặn dò Tây Vương Mẫu vài câu đơn giản, quay người lại một lần nữa tiến vào Thái Nguyên Cổ Bi, chuẩn bị đẩy tu vi nguyên thần cũng lên Chuẩn Thánh trung kỳ!

Với tu vi hiện tại, cộng thêm hai quy tắc Thiên đạo Chuẩn Thánh, và Luân Hồi Tử Liên, hắn tự tin có thể chặn được ba đại chí tôn của Yêu tộc, tuyệt đối không có vấn đề gì.

Nhưng ai lại chê tu vi cao chứ!

Trong Thái Nguyên Cổ Bi.

Không gian của cổ bi vẫn mênh mông một màu, như một vũ trụ hoang vu tĩnh lặng, không gian không hề nhỏ hơn thế giới Hồng Hoang, nhưng lại không có bất kỳ sinh khí và sinh linh nào.

La Tuyên đã sớm quen với vẻ trống rỗng ở đây, nên cũng không có cảm giác gì nhiều.

Hắn vẫn như cũ lấy ra Thập nhị phẩm Luân Hồi Tử Liên, ngồi xếp bằng trên đài sen, xung quanh bao bọc bởi khí Luân Hồi mông

lung, quy tắc sức mạnh Luân Hồi vô tận lưu chuyển, giơ tay nuốt một viên Thánh Nguyên Đan.

Ông!

Chương 89

Thánh Nguyên Đan vào miệng, lập tức hóa thành năng lượng mênh mông.

Như hồng thủy vỡ đê, theo cổ họng xông vào bụng, rồi thấm vào huyết nhục tạng phủ, lan ra tứ chi bách hài.

La Tuyên thu liễm tâm thần, lập tức khống chế những năng lượng tinh thuần này, theo phương pháp vận hành của Thượng Thanh Bí Pháp, vận chuyển từng chu thiên trong cơ thể, rồi chuyển hóa thành tiên lực của bản thân, lại hội tụ vào tiên lực giới hải của nguyên thần, từng chút một tăng thêm tiên lực trong giới hải.

Việc nâng cao tu vi nguyên thần và nâng cao tu vi thân thể, có sự khác biệt không nhỏ.

Nâng cao tu vi thân thể, thiên về việc tôi luyện từng hạt vi lạp của thân thể, một sự biến đổi tổng thể, từ đó đạt được mục đích làm mạnh thân thể.

Nâng cao tu vi nguyên thần, thì giống như hồ chứa nước, mỗi khi tiên lực của một cảnh giới lấp đầy giới hải, liền đột phá nút thắt, mở rộng tiên lực giới hải, từ đó đột phá tu vi.

Đợi sau khi tu vi đột phá, nguyên thần giới hải được mở rộng, lại cần phải tích trữ tiên lực để tiến hành đột phá lần sau!

Điều mà La Tuyên cần làm bây giờ, là dùng dược lực của Thánh Nguyên Đan, chuyển hóa thành tiên lực của bản thân, đi lấp đầy tiên lực giới hải của Chuẩn Thánh sơ kỳ, rồi đi hội tụ tất cả tiên lực, phá vỡ nút thắt của giới hải, mở rộng giới hải, thành Chuẩn Thánh trung kỳ.

Cả quá trình, nói đơn giản thì đơn giản, nói phức tạp cũng phức tạp.

Nâng cao tu vi nguyên thần, cũng không hề dễ dàng hơn nâng cao tu vi thân thể!

Nhưng, có Thánh Nguyên Đan, lại dễ dàng hơn rất nhiều.

Khi La Tuyên luyện hóa viên Thánh Nguyên Đan đầu tiên, tiên lực trong tiên lực giới hải của nguyên thần, đã tăng lên hơn một bậc, cả giới hải, đã lấp đầy được gần hai phần mười.

Hắn tiếp tục luyện hóa viên thứ hai, thứ ba, thứ tư...

Trong lúc La Tuyên bế quan nâng cao tu vi nguyên thần.

Vùng đất Bắc Hải, vẫn đang diễn ra trận chiến Chuẩn Thánh kinh khủng tuyệt luân.

Thái Nhất sở hữu Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, Phục Hy không có linh bảo mạnh mẽ, nhưng tu vi cũng là Chuẩn Thánh trung kỳ, hai đại chí tôn Yêu tộc hợp lực chiến với một mình Côn Bằng, tự nhiên dễ dàng chiếm thế thượng phong.

Nhưng Côn Bằng cũng không phải là hạng tầm thường, dưới sự liều mạng, mãi vẫn chưa bị hai người bắt sống.

Đế Tuấn vẫn ẩn mình trong hư không, không vội ra tay, chờ đợi thời cơ tốt nhất, một đòn trọng thương Côn Bằng.

Nếu là tử chiến, ba đại chí tôn hợp lực, đủ để dễ dàng trấn sát Côn Bằng không có linh bảo mạnh mẽ, nhưng mục đích là bắt sống Côn Bằng, như vậy, độ khó liền tăng lên rất nhiều.

Trận chiến của ba cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ, đã kinh động vô số sinh linh trong cả Hồng Hoang.

Cả vùng đất cực bắc gần như bị đánh thành tro bụi, hư không vô

tận cũng bị đánh cho tan nát, tuyệt đối là trận đại chiến kinh khủng nhất của thế giới Hồng Hoang kể từ sau Long Hán đại kiếp.

Cũng đã định là trong thời gian ngắn không thể dừng lại!

Cùng lúc đó.

Trong Đông Hải cũng không hề yên bình.

Chỉ là, khác với vùng đất cực bắc của lục địa Hồng Hoang, sóng gió nổi lên ở Đông Hải, lại là một làn sóng bái sư cuồng nhiệt.

Đệ tử thân truyền thứ chín mới nổi của Tiệt giáo, La Tuyên, trong một ngày, đồ sát mười ba trưởng lão Đại La Kim Tiên của Bồng Lai, một lần thành danh, khiến thanh thế của Tiệt giáo tăng vọt.

Một cơn sóng gió chưa lắng xuống bao lâu.

Một cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn xa lạ, tại Cửu Thiên Tinh Hải, mượn tay chí tôn Yêu tộc Phục Hy, thành Chuẩn Thánh, dẫn động sáu lần Đại đạo tẩy lễ, được Thông Thiên Thánh nhân đích thân mời, đứng vào vị trí phó giáo chủ Tiệt giáo, khiến danh tiếng của Tiệt giáo, một lần nữa vang danh khắp cả Hồng Hoang.

Hai lần sóng gió liên tiếp, khiến vô số sinh linh trong Hồng Hoang, đều nảy sinh ý định bái sư Tiệt giáo.

Vì vậy, trong một khoảng thời gian gần đây, trong cả Đông Hải, tu sĩ so với trước đây đã nhiều hơn gấp trăm lần, những tu sĩ đó, toàn bộ đều từ lục địa Hồng Hoang, vượt qua núi non biển cả mênh mông, đến Kim Ngao Đảo.

Bên ngoài Kim Ngao Đảo to lớn sánh ngang một phương tinh hệ, gần như toàn bộ đều bị tu sĩ chen chúc.

Mỗi ngày mỗi giờ, đều có sinh linh đến Kim Ngao Đảo, cầu kiến Thông Thiên Thánh nhân, chỉ cầu bái nhập Tiệt giáo.

Lúc đầu.

Thông Thiên đối với việc này khá vui mừng, ngày đó khảo hạch một nhóm sinh linh lên đến hàng vạn, đem mấy người có tư chất, đạo tâm kiên định trong số đó, dẫn vào Tiệt giáo, trở thành đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo.

Nhưng sau đó, hành động này, lại khuyến khích nhiều sinh linh hơn, mỗi ngày đều có sinh linh lên đảo, gần như đạp nát ngưỡng cửa Bích Du Cung.

Thông Thiên liền cảm thấy đau đầu, ngay lập tức nghĩ đến La Tuyên, nhưng La Tuyên đang ở xa tận bờ Đông Hải, có việc của mình.

Chỉ có thể lùi một bước, lấy lý do bế quan, đem mọi chuyện đẩy cho Đa Bảo.

Như vậy quả là khổ cho Đa Bảo, những ngày gần đây, gần như mỗi ngày đều phải lao tâm khổ tứ vì việc tuyển chọn đệ tử mới, thời gian tu luyện cũng không còn.

Nhưng dưới sự vất vả như vậy, đệ tử Tiệt giáo lại chào đón một lần tăng trưởng cực lớn, thế vạn tiên triều bái, gần như đã tăng gấp mười lần!

Mà người gây ra tất cả những chuyện này, La Tuyên.

Lại không hề hay biết sự thay đổi của Tiệt giáo.

Hắn vẫn đang chuyên tâm luyện hóa Thánh Nguyên Đan.

Dược lực của Thánh Nguyên Đan mênh mông, mỗi lần luyện hóa một viên, tiên lực đều sẽ tăng lên một bậc.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Đợi đến khi một lò Thánh Nguyên Đan được luyện hóa toàn bộ, tu vi nguyên thần của hắn, cũng cuối cùng đạt đến cực hạn của Chuẩn

Thánh sơ kỳ.

Sau đó, phá vỡ nút thắt, theo sát tu vi thân thể, đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ!

"Nhục thân và Nguyên thần đều là Chuẩn Thánh trung kỳ, sức mạnh quy tắc cũng nhờ Đại đạo tẩy lễ mà ngưng tụ ra hai ngàn đạo..." "Với thực lực của ta hiện giờ, dù không dùng đến Ngũ Hành Kích và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, cũng đủ để được xem là cường giả trong hàng ngũ Chuẩn Thánh rồi!" Trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, từ một đệ tử ngoại môn quèn của Tiệt giáo với tu vi Kim Tiên đại viên mãn, hắn đã trưởng thành thành một Chuẩn Thánh như hiện nay, thậm chí còn là cường giả đỉnh tiêm trong Chuẩn Thánh trung kỳ.

Dù La Tuyên có được vô số cơ duyên, cùng với năng lực không thể nói rõ của bản thân, cũng đủ để ngạo thị toàn bộ Hồng Hoang!

Chỉ là, đúng lúc này.

Trong Thái Nguyên Cổ Bi, đột nhiên truyền ra một trận rung động.

"Hửm? ...Cấm chế của Phương Trượng Tiên Đảo bị kích hoạt, có người phát hiện ra Phương Trượng Tiên Đảo rồi sao?" La Tuyên ngưng mắt, thần thức dò vào Thái Nguyên Cổ Bi, lập tức biết được nguyên nhân gây ra dị động, chính là cấm chế của Phương Trượng Tiên Đảo bị công kích.

Hắn lập tức xuất quan đi tìm Tây Vương Mẫu, đơn giản báo cho nàng biết mình phải về Đông Hải một chuyến, rồi vội vã rời khỏi Nhân tộc, xé rách hư không bay thẳng đến Phương Trượng Tiên Đảo.

Phương Trượng Tiên Đảo là một hòn đảo tiên ẩn nấp trong hư không.

Cả hòn đảo ẩn hợp với số lượng tinh thần, sẽ không ngừng

chuyển đổi vị trí theo sự biến động của nhật nguyệt tinh thần, là hòn đảo khó tìm nhất trong ba đại tiên đảo.

Nếu không phải La Tuyên đã sớm tìm thấy Thái Nguyên Tiên Đảo, luyện hóa Thái Nguyên Cổ Bi.

Chương 90

E rằng dù có đi khắp cả thế giới Hồng Hoang, cũng chưa chắc đã tìm được Phương Trượng Tiên Đảo!

Phương Trượng Tiên Đảo hiện tại, theo sự biến động của nhật nguyệt tinh thần, đã di chuyển đến một vùng biển giáp ranh giữa Nam Hải và Tây Hải, cách bờ Đông Hải cực xa, gần như phải băng qua cả đại lục Hồng Hoang.

Nhưng, đối với cường giả Chuẩn Thánh có thể xé rách không gian mà nói, khoảng cách đó chẳng qua chỉ trong gang tấc.

Mấy hơi thở công phu.

La Tuyên đã xé rách hư không từ bờ Đông Hải, đến nơi giao giới mênh mông giữa Nam Hải và Tây Hải, hai mắt khẽ nhắm, cảm ứng vị trí dao động của Thái Nguyên Cổ Bi, rồi lại một lần nữa chìm vào hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thân ảnh của hắn xuất hiện trên không trung một vùng biển.

Vùng biển này cũng huyền bí như vùng biển nơi Thái Nguyên Tiên Đảo tọa lạc, giống như một phương thiên địa riêng biệt, sinh linh bình thường cho đến cường giả Đại La Kim Tiên có lẽ cũng không hề cảm giác được.

Thậm chí, cường giả Chuẩn Thánh, nếu không bước vào trong đó, cũng không có cảm giác gì đặc biệt.

Nhưng La Tuyên lại cảm nhận rõ ràng, thiên cơ và khí tức của vùng biển này gần như bị che lấp hoàn toàn, thần thức cũng bị áp chế đi rất nhiều một cách vô hình, những thứ này đều không dễ cảm nhận.

Nếu không luyện hóa Thái Nguyên Cổ Bi, e rằng dù đi ngang qua vùng biển này, hắn cũng sẽ không phát hiện bất kỳ điều gì khác thường.

"Có sinh linh đi nhầm vào phụ cận Phương Trượng Tiên Đảo, hay một cường giả nào đó vô tình phát hiện ra Phương Trượng Tiên Đảo?" Từ dao động của Thái Nguyên Cổ Bi, khó mà đo lường được thực lực của đối phương, La Tuyên không có tâm tư chú ý đến sự đặc thù của phương thiên địa này, sau khi giáng lâm vào khoảng hư không này, liền trực tiếp tung một quyền vào một điểm không gian nào đó.

Ầm ầm ầm!

Tiên lực bàng bạc mênh mông, trong nháy mắt đã đánh ra một thông đạo hư không có đường kính vạn dặm.

La Tuyên không thèm liếc nhìn không gian loạn lưu và cương phong hỗn loạn, bước vào thông đạo hư không, khoảnh khắc tiếp theo, chỉ cảm thấy một luồng năng lượng vô hình quét qua thân thể, hư không xung quanh liền hoàn toàn biến đổi.

Không còn là không gian loạn lưu vô tận, cũng không có bất kỳ cương phong nào tàn phá.

Một không gian yên tĩnh, phảng phất như một phương trời đất khác!

Duy chỉ có ở nơi xa xôi tận cùng chân trời, một hình bóng tiên đảo lơ lửng mơ hồ, khiến không gian này không đến nỗi trống rỗng, hòn đảo lơ lửng đó chính là Phương Trượng Tiên Đảo.

Phía trước Phương Trượng Tiên Đảo, lúc này đang có sáu sinh linh toàn thân bao phủ trong áo bào đen, quanh thân tỏa ra khí tức âm lãnh tà ác, đang không ngừng công kích tiên thiên đại trận của Phương Trượng Tiên Đảo.

“Hử?” Khi La Tuyên chấn vỡ hư không, tiến vào không gian này.

Những sinh linh đang công kích đại trận Phương Trượng Tiên Đảo lập tức có cảm ứng, đồng loạt dừng động tác, từng đạo ánh mắt sắc bén nhìn về phía La Tuyên.

“Chuẩn Thánh trung kỳ?

Thế giới Hồng Hoang từ khi nào lại có thêm một cường giả xa lạ như vậy?” Khi nhận ra khí tức không hề che giấu của La Tuyên, khí tức của sáu sinh linh kia đều có chút biến động, rõ ràng là sự xuất hiện và tu vi của La Tuyên đã gây ra tác động không nhỏ.

Nhưng rất nhanh, từng đạo khí tức đều khóa chặt lấy La Tuyên.

Sáu bóng người đó cũng nhanh chóng tản ra bốn phương tám hướng, không phải bỏ chạy, mà từ các phương hướng khác nhau bao vây La Tuyên lại.

“Toàn bộ đều là Chuẩn Thánh!

Có một người là Chuẩn Thánh trung kỳ!” La Tuyên đưa mắt quét qua sáu bóng người, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi.

Sáu bóng người đó, toàn bộ đều là Chuẩn Thánh, kẻ cầm đầu còn là cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ!

Nhưng trong mấy đạo khí tức này, không có một đạo nào quen thuộc, rõ ràng đều không phải là những đại năng Chuẩn Thánh đã biết ở Hồng Hoang hiện nay!

Sáu vị Chuẩn Thánh, đội hình như vậy, bất kỳ sinh linh nào bị nhắm vào, e rằng cũng phải sợ vỡ mật.

Ngay cả đại năng Chuẩn Thánh gặp phải, cũng phải động dung!

Nhưng La Tuyên lại sắc mặt không đổi, lặng lẽ nhìn sáu bóng người kia, mặc cho họ từ bốn phương tám hướng bao vây lại, lúc này

mới thản nhiên lên tiếng: "Mấy vị đều là cường giả Chuẩn Thánh đường đường chính chính, lại lén lút động vào đạo trường của người khác, e rằng hành động này có chút không ổn thì phải?" "Đạo trường của ngươi?" Khí tức của sáu bóng người đều ngưng lại, trong đó năm bóng người đồng loạt nhìn về phía bóng người ở giữa.

"Các hạ nói đùa rồi!

Nơi này là đất vô chủ, chúng ta chưa từng nghe nói nơi này có chủ.

Không biết từ khi nào lại trở thành đạo trường của các hạ?" Bóng người áo đen cầm đầu lại không hề bị lay động, giọng nói khàn khàn vang lên trong hư không, không có bất kỳ gợn sóng nào.

"Vậy sao?" La Tuyên không tỏ ý kiến, khẽ giơ tay về phía Phương Trượng Tiên Đảo.

Sáu bóng người kia đều có chút khó hiểu, nhưng khi quay đầu lại nhìn, lại thấy đại trận Phương Trượng Tiên Đảo mà họ đã liên thủ công kích mấy ngàn lần, không biết từ lúc nào, bỗng nhiên mở ra một cánh cửa khổng lồ.

Xuyên qua cánh cửa đó, có thể lờ mờ nhìn thấy bên trong cỏ thơm mơn mởn, cùng vô số tiên dược trân quý.

Cảnh tượng này chỉ thoáng qua rồi nhanh chóng biến mất.

Đại trận Phương Trượng Tiên Đảo lại khôi phục dáng vẻ như trước.

Sáu bóng người áo đen chấn động, đồng loạt nhìn về phía La Tuyên, ánh mắt càng thêm sắc bén.

"Thấy chưa!" La Tuyên thản nhiên nói.

"Vậy thì sao!" Bóng người áo đen cầm đầu hít sâu một hơi, đột

nhiên trầm giọng quát: “Chủ nhân Phương Trượng Tiên Đảo, chỉ cần bắt được ngươi, nhất định có thể khiến chúng ta vào trong đó, lấy hai món đồ kia!

Động thủ!” Dứt lời, sáu bóng người đồng loạt lao về phía La Tuyên.

Ầm ầm ầm!

Sáu bóng người áo đen ra tay cực kỳ tàn nhẫn, vừa ra tay đã dùng toàn lực.

Tiên lực khủng bố như sáu cột sáng thông thiên, lao thẳng vào sâu trong hư không, xuyên thủng hư không, mang theo uy thế hủy thiên diệt địa, quét về phía La Tuyên.

“Hừ!

Lũ giấu đầu hở đuôi, ta để xem các ngươi là thần thánh phương nào!” La Tuyên hừ lạnh một tiếng, không lùi mà tiến tới.

Chỉ thấy hắn đột nhiên bước lên một bước, khí thế toàn thân cũng bộc phát như núi lửa phun trào, quét sạch cả khoảng hư không.

Giơ tay lên, một sức mạnh còn bàng bạc hơn từ nắm đấm của hắn lan ra, một quyền xuyên thủng trường không, đánh trúng một bóng người áo đen Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Bành!

Chuẩn Thánh sơ kỳ đó lập tức như bị sét đánh, bay ngược ra ngoài với tốc độ gấp mười lần lúc lao tới.

“Không chỉ có thế!” La Tuyên liên tục di chuyển, thân ảnh như quỷ mị, liên tiếp vung quyền.

Bành!

Bành!

Chương 91

Bành!

Bành!

Bốn tiếng nổ trầm đục kèm theo bốn tiếng rên rỉ, bốn Chuẩn Thánh sơ kỳ còn lại cũng lần lượt thổ huyết bay ngược ra ngoài.

Sau khi đạt đến Chuẩn Thánh, mỗi một bước là một trời một vực.

Chênh lệch giữa sơ kỳ và trung kỳ lớn biết bao, đâu phải số lượng có thể bù đắp!

La Tuyên còn không cần dùng đến một phần mười tiên lực, đã dễ dàng trọng thương bốn Chuẩn Thánh kia, sau đó, bình tĩnh ung dung đối mặt với cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ cầm đầu, không nhanh không chậm, tung ra một quyền.

Ầm ầm ầm!

Hư không chấn động, phong vân biến sắc.

Khoảng hư không trắng mờ mịt, lập tức bị năng lượng bàng bạc tàn phá, cuộn tung vô tận mây mù, để lộ ra từng mảng hư không vỡ nát.

"Hự!" Người áo đen Chuẩn Thánh trung kỳ cầm đầu rên lên một tiếng, chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh không thể địch nổi, thông qua cánh tay tê dại, truyền khắp tứ chi bách hài, chấn cho ngũ tạng lục phủ gần như vỡ nát.

Thân ảnh của hắn trượt lùi trong hư không mấy chục ức dặm, mới miễn cưỡng dừng lại, một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm La Tuyên, trầm giọng nói: "Nhục thân và Nguyên thần đồng tu, đều là Chuẩn Thánh trung kỳ, các hạ quả là tu vi cao thâm!" Hắn dừng lại

một chút, rồi nói tiếp: "Nếu đây là đạo trường của các hạ, vậy là chúng ta đường đột rồi, xin cáo từ!" Nói xong, người áo đen cầm đầu không nhanh không chậm, chắp tay với La Tuyên, ra hiệu bằng mắt với bốn Chuẩn Thánh sơ kỳ bị đánh bay ra ngoài, tung một quyền chấn nát hư không, định xé rách không gian rời đi.

"Đã đến rồi, sao phải vội vã đi như vậy?" Mấy người này xuất hiện quỷ dị, thân phận cũng không rõ ràng, nghe ý tứ, lại nhắm thẳng vào Phương Trượng Tiên Đảo, La Tuyên sao có thể dễ dàng để họ rời đi.

Thân ảnh của hắn khẽ nhoáng lên, liền biến mất tại chỗ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn đã xuất hiện sau lưng một người áo đen Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Oanh!

Một quyền tung ra.

Chênh lệch tu vi quá lớn khiến cho Chuẩn Thánh áo đen kia còn không kịp phản ứng, đã lại một lần nữa bay ngược ra ngoài.

Chỉ là, lần này phương hướng bay ngược lại là phía Phương Trượng Tiên Đảo.

"Hú!" La Tuyên khẽ hít một hơi, thân ảnh liên tục lóe lên, lại tung ra bốn quyền.

Bốn người áo đen Chuẩn Thánh sơ kỳ còn lại cũng đều nối gót người áo đen đầu tiên, thân thể không thể khống chế, đồng loạt bay ngược về phía Phương Trượng Tiên Đảo.

Lần ra tay này, hắn gần như đã dùng một nửa sức mạnh, trực tiếp đánh cho mấy Chuẩn Thánh kia không còn năng lực hành động.

Tốc độ của La Tuyên cực nhanh, nhanh đến cực hạn.

Khi hắn trọng thương năm Chuẩn Thánh sơ kỳ, Chuẩn Thánh trung kỳ cầm đầu mới kịp phản ứng, nhưng khi hắn ra tay thì đã muộn, năm Chuẩn Thánh sơ kỳ đã mất đi khả năng phản kháng, rơi xuống khoảng hư không trước Phương Trượng Tiên Đảo.

Bị một luồng sức mạnh vô hình trấn áp tại chỗ!

"Các hạ!

Chúng ta chỉ là đi nhầm vào nơi này, không có ý định đối địch với các hạ, cũng không có ý định dòm ngó đạo trường của các hạ!

Xin các hạ giơ cao đánh khẽ!" Chuẩn Thánh áo đen cầm đầu thấy thực lực của La Tuyên mạnh mẽ như vậy, biết rõ mình tuyệt đối không phải đối thủ.

Trong lòng vừa vắt óc suy nghĩ cũng không hiểu, thế giới Hồng Hoang từ khi nào lại có thêm một Chuẩn Thánh trung kỳ mạnh mẽ như vậy, vừa hạ thấp tư thái, chắp tay cúi đầu với La Tuyên.

"Ha ha!" La Tuyên cười khẽ, lắc đầu nói: "Muốn ta thả các ngươi đi, cũng không phải là không thể.

Chỉ cần nói ra thân phận của các ngươi, và đến Phương Trượng Tiên Đảo có mục đích gì, ta sẽ cân nhắc." "Việc các hạ làm, quả thực có chút ép người quá đáng!" Khí tức của Chuẩn Thánh áo đen cầm đầu biến động, rõ ràng đã nổi giận, nhưng lại cố gắng nhẫn nhịn không phát tác.

Hắn chỉ có tu vi Nguyên thần đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ, nhục thân vẫn dừng lại ở tầng thứ Đại La Kim Tiên đại viên mãn, tu luyện quy tắc Chuẩn Thánh cũng không nổi bật.

La Tuyên lại là nhục thân và Nguyên thần song song thành Chuẩn Thánh, chênh lệch thực lực giữa hai bên quả thực có chút lớn, khiến hắn không thể không hạ thấp tư thái!

“Xem ra, không bắt hết các ngươi lại, các ngươi sẽ không ngoan ngoãn mở miệng?

Cũng được!” La Tuyên dứt lời, thân ảnh lại một lần nữa biến mất.

Chuẩn Thánh áo đen cầm đầu lập tức đồng tử co rút lại, toàn thân cơ bắp căng cứng, tiên lực bàng bạc trong người được thúc đẩy đến cực hạn, đồng thời, trong tay xuất hiện một món pháp bảo hình tế đàn đen như mực.

Hắn điên cuồng rót sức mạnh trong cơ thể vào tế đàn màu đen.

Tế đàn màu đen lập tức phình to theo gió, mở rộng gấp trăm vạn lần, hóa thành một bóng đen che trời, đánh về phía La Tuyên.

Trong chốc lát.

La Tuyên chỉ cảm thấy nhiệt độ xung quanh đột ngột giảm xuống ức vạn lần, hàn khí lạnh lẽo thấu xương, trong tai dường như có vô số vong linh đang gào thét, trong tầm mắt cũng lờ mờ hiện ra một biển máu che trời lấp đất.

Trong biển máu đó, có vô số xương trắng và vong hồn đang chìm nổi, phát ra tiếng gầm rú thê lương, giãy giụa, dường như muốn bò ra khỏi biển máu, lao về phía hắn.

Huyễn tượng!

Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo được luyện chế từ máu thịt vong hồn của sinh linh!

La Tuyên liếc mắt một cái đã nhận ra, tế đàn màu đen trong tay Chuẩn Thánh áo đen là một kiện Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo được luyện chế từ vô số máu thịt vong hồn của sinh linh.

Tuy chỉ là thượng phẩm linh bảo, nhưng lại tràn đầy vô tận tà khí, mạnh hơn thượng phẩm tiên thiên linh bảo thông thường không chỉ

một bậc.

Ngay cả Chuẩn Thánh trung kỳ bình thường, bất ngờ bị linh bảo này ảnh hưởng tâm trí, e rằng cũng sẽ trúng chiêu!

Nhưng ý chí được tôi luyện từ việc tu luyện nhục thân của hắn kiên định đến mức nào.

Huyễn tượng đó chỉ thoáng qua trước mắt rồi hoàn toàn biến mất, linh hồn vô cùng thanh tịnh, giơ tay lên, tiên lực bàng bạc rót vào nắm đấm, nắm đấm mạnh mẽ xuyên thủng hư không, một quyền đánh về phía tế đàn màu đen.

Ầm ầm ầm!

Sau khi nhục thân thành Chuẩn Thánh trung kỳ.

Độ mạnh nhục thân của La Tuyên không hề thua kém thượng phẩm tiên thiên linh bảo thông thường.

Cộng thêm tiên lực bàng bạc hơn Chuẩn Thánh trung kỳ bình thường, một quyền đánh vào tế đàn màu đen, lập tức trong tiếng nổ kinh hoàng, đánh bay tế đàn màu đen đi.

"Cái gì?" Sắc mặt Chuẩn Thánh áo đen cầm đầu điên cuồng biến đổi.

Trước đây, khi hắn tung ra tế đàn màu đen, gần như không có gì cản nổi, nhưng ý chí của La Tuyên lại kiên định đến mức không hề bị ức vạn vong hồn trong tế đàn màu đen ảnh hưởng.

La Tuyên có tư chất Hỗn Nguyên, căn cước Hỗn Độn Thần Ma.

Cùng cấp bậc, nền tảng của hắn vốn đã hùng hậu hơn cường giả cùng cảnh giới, bất kể là tiên lực hay độ mạnh nhục thân, đều vượt xa cường giả cùng tầng thứ.

Chương 92

Điểm mạnh của tế đàn màu đen đó nằm ở khả năng nhiếp hồn đoạt phách bất ngờ.

Điểm này không thể ảnh hưởng đến La Tuyên, thì nhục thân có thể sánh ngang thượng phẩm tiên thiên linh bảo, phối hợp với tiên lực Chuẩn Thánh trung kỳ còn bàng bạc hơn, một quyền đánh bay tế đàn màu đen!

Thế quyền không giảm, đập về phía Chuẩn Thánh áo đen cầm đầu.

"Không hay!" Sắc mặt Chuẩn Thánh áo đen cuồng biến, dưới chân chấn vỡ hư không, phi tốc lùi lại.

Dù một quyền của La Tuyên đánh bay tế đàn màu đen, sức mạnh đã có phần tiêu hao, nhưng sức mạnh vô song đó vẫn không phải là thứ hắn có thể dễ dàng chống đỡ.

Nhục thân và Nguyên thần song trọng Chuẩn Thánh, mạnh hơn xa phép cộng một với một đơn giản!

Chuẩn Thánh áo đen lùi gấp.

La Tuyên không buông tha, tốc độ của hắn nhanh đến mức nào, chỉ trong nháy mắt, thân ảnh đã lao đến trước mặt Chuẩn Thánh áo đen, một quyền hung hăng đập xuống.

Chuẩn Thánh áo đen né tránh không kịp, chỉ có thể vội vàng ra tay đón đỡ.

Bành!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chuẩn Thánh áo đen cầm đầu cũng thổ huyết bay ngược ra ngoài.

Một đôi cánh tay dài và cường tráng, từ xương ngón tay đến xương bả vai đều vỡ nát, thân ảnh còn đang ở giữa không trung, hai cánh tay đã vô lực rũ xuống, miệng há ra phun một ngụm lớn tiên huyết màu đen.

"Các ngươi rốt cuộc là lai lịch gì?" La Tuyên đạp lên hư không, từng bước đi về phía sáu đại Chuẩn Thánh đang ngã rạp, mỗi một bước đều kéo theo đại thế của thiên địa, như búa tạ gõ vào tim của mỗi Chuẩn Thánh áo đen.

Giọng nói của hắn càng như đại đạo thiên âm, bắn thẳng vào sâu trong thần hồn!

Thực ra, trong tình huống bình thường, dù thực lực của hắn mạnh mẽ, cũng không thể dễ dàng trấn áp sáu vị Chuẩn Thánh như vậy, nhưng sáu Chuẩn Thánh trước mắt rõ ràng có điều kỳ quặc.

Từng người một giấu đầu hở đuôi, ngoài Chuẩn Thánh trung kỳ cầm đầu ra, mấy người còn lại, bất kể là pháp bảo hay sức mạnh quy tắc, đều không hề sử dụng.

Chuẩn Thánh trung kỳ cầm đầu cũng chỉ dùng một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo, không dùng sức mạnh quy tắc, càng không dùng bất kỳ thần thông nào.

Với cường giả chỉ có tu vi Nguyên thần thành Chuẩn Thánh.

Ngoài linh bảo cực mạnh, quy tắc thần thông mới là thủ đoạn mạnh nhất!

Rõ ràng, mấy người này đều đã từ bỏ thủ đoạn mạnh nhất, nguyên nhân cũng dễ đoán, chẳng qua là để che giấu thân phận, không để lộ sức mạnh quy tắc.

Nhưng vì không để lộ sức mạnh quy tắc, lại không màng đến an

nguy của bản thân.

Tình huống như vậy, sinh linh như vậy, La Tuyên là lần đầu tiên thấy!

"Hừ!

Các hạ thực lực tuy mạnh, nhưng giết chúng ta, cũng đừng hòng biết được thân phận của chúng ta.

Ta khuyên các hạ một câu, các hạ tốt nhất hôm nay hãy để chúng ta rời đi, quên đi chuyện hôm nay, nếu không, một thân khổ tu của các hạ..." Chuẩn Thánh áo đen cầm đầu rên lên một tiếng, khó khăn lắm mới lấy lại được hơi, liền nhìn chằm chằm La Tuyên, không hề có chút sợ hãi mà uy hiếp.

"Không biết sống chết!

Ngươi nghĩ ta không dám giết sao?" La Tuyên phất tay áo, một luồng sức mạnh quất vào mặt Chuẩn Thánh áo đen, lập tức khiến những lời còn lại của hắn phải nuốt ngược vào bụng.

"Ngươi!" Chuẩn Thánh áo đen dù sao cũng là cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ đường đường chính chính, làm gì từng chịu khuất nhục như vậy, lập tức nghiến răng ken két, một đôi mắt gần như muốn phun lửa.

"Tốt nhất hãy ngoan ngoãn nói cho ta biết, các ngươi là ai, đến Phương Trượng Tiên Đảo để làm gì?" La Tuyên lại bước lên một bước, cúi xuống nhìn mấy Chuẩn Thánh đang bị sức mạnh của mình trấn áp trong hư không, lạnh lùng nói: "Nếu không, ngươi nên biết, với sức sống ở tầng thứ Chuẩn Thánh, thủ đoạn khiến người ta cầu sinh không được, cầu tử không xong, có nhiều đến mức nào!" Nói rồi, hắn giơ tay về phía sâu trong hư không, chộp một cái.

Một tay tóm lấy tế đàn màu đen đang bị chấn bay trong không gian

loạn lưu vào tay: “Hoặc là, ngươi cũng giống như vạn thiên sinh linh bên trong nó, trở thành một phần tử trong đó?” Nghe những lời phía trước của La Tuyên, sáu đại Chuẩn Thánh không mấy bận tâm.

Bọn họ là Chuẩn Thánh, có thể thành Chuẩn Thánh, ý chí kiên định đến mức nào, đâu dễ dàng bị dao động đạo tâm!

Nhưng khi nhìn thấy tế đàn màu đen, từng người một lại sắc mặt đột biến, rùng mình một cái, dường như có chuyện gì không hay, trong mắt thoáng qua một tia sợ hãi.

“Xem ra kiện tế đàn này, cũng không đơn giản như thượng phẩm linh bảo bình thường.” La Tuyên thu hết mọi thứ vào mắt, trong lòng không khỏi khẽ động, nhưng cũng không tìm hiểu sâu, hít sâu một hơi nói: “Xem ra, các ngươi thật sự là không thấy quan tài không đổ lệ!” Nói xong, hắn giơ tay về phía Chuẩn Thánh trung kỳ cầm đầu.

“Á á!” Chuẩn Thánh trung kỳ đó lập tức thân thể không thể khống chế bay vào tay La Tuyên, cổ bị một bàn tay lớn siết chặt.

“Nếu ta không đoán sai, để luyện chế tà bảo này, cần phải rút cạn tiên huyết của sinh linh, từng chút một rót vào tế đàn, sau đó lại từng chút một luyện hóa máu thịt vào trong đó.” “Cuối cùng, mới rút thần hồn và Nguyên thần ra, dùng lửa dữ thiêu đốt, từng chút một dung nhập vào tế đàn, nhưng lại không thể hoàn toàn luyện hóa, phải dung nhập thần hồn và Nguyên thần vào đó làm vong linh.” “Có đúng không?” La Tuyên tuy chưa từng luyện chế tà bảo, nhưng cũng từ huyễn tượng trước đó của tế đàn màu đen, suy ra được một chút phương pháp luyện chế.

Khi thấy sắc mặt Chuẩn Thánh áo đen đột biến, hắn biết mình đã đoán đúng, chỉ là thủ pháp phương diện mới là trọng điểm của việc luyện chế, lập tức một tay chộp về phía thần hồn của Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nếu Chuẩn Thánh trung kỳ này có linh bảo này trong tay, đa phần cũng có thủ pháp tế luyện.

Ngoài ra, lai lịch và mục đích của hắn, cũng có thể dùng thuật sưu hồn để tìm ra!

"Không!" Chuẩn Thánh áo đen lại sắc mặt trắng bệch.

Hắn chỉ kịp gầm lên một tiếng đầy kinh hoàng, trong ánh mắt không hiểu của La Tuyên, "bành" một tiếng, Nguyên thần của hắn đã nổ tung!

Oanh!

Nguyên thần của Chuẩn Thánh nổ tung kinh khủng đến mức nào.

Cơn bão năng lượng đáng sợ đó lập tức làm nổ tung mấy trăm ức vạn dặm hư không.

La Tuyên đứng mũi chịu sào, suýt chút nữa bị nổ bay, may mà khi nhận ra có điều không ổn, đã kịp thời tế ra Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, thuận tay tóm lấy bốn Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Còn về người không bị tóm, lại trong vụ nổ, ngay cả tiếng hét thảm cũng không kịp phát ra, đã hồn phi phách tán, tan biến giữa thiên địa.

Một thân tu vi của Chuẩn Thánh trung kỳ mạnh mẽ đến mức nào.

Nguyên thần của cường giả như vậy tự bạo, đừng nói là Chuẩn Thánh sơ kỳ, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu cứng rắn chống đỡ, không chết cũng phải lột một lớp da!

"Trong Nguyên thần có cấm chế!" Trong dòng thời không loạn lưu vỡ nát, một tia sáng tím nổ tung, Luân Hồi Tử Liên từ trong cương phong mênh mông lao ra, trở lại không gian ban đầu, La Tuyên nhìn khoảng hư không vỡ nát, giơ tay san bằng không gian đổ vỡ.

Nhìn về vị trí của Chuẩn Thánh trung kỳ ban nãy, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống: "Rốt cuộc là Chuẩn Thánh từ đâu chui ra, sau lưng lại là cường giả nào, lại tàn nhẫn đến vậy, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cũng có thể dễ dàng hy sinh!" Tu vi đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, không phải là thứ mà thời gian hay cơ duyên bình thường có thể tích lũy được.

Mỗi một vị Chuẩn Thánh đều có thể nói là cường giả đỉnh tiêm nhất!

Nhưng cường giả như vậy, trong thần hồn và Nguyên thần lại bị người ta hạ cấm chế, hễ có thuật sưu hồn chạm vào, sẽ tự động dẫn nổ Nguyên thần, thủ đoạn có thể nói là tàn nhẫn đến cực điểm!

Phải biết rằng, ở thế giới Hồng Hoang, địa vị của Chuẩn Thánh cao đến mức nào, ngay cả Thánh nhân cũng sẽ đối đãi bằng lễ.

Thánh nhân cũng tuyệt đối không có tư cách nô dịch một đại năng Chuẩn Thánh, càng không thể dễ dàng gieo cấm chế vào Nguyên thần của một Chuẩn Thánh, khống chế một Chuẩn Thánh tự bạo!

"Như vậy có chút phiền phức rồi." La Tuyên liếc nhìn năm Chuẩn Thánh sơ kỳ đang bị nhốt trong Luân Hồi Tử Liên, e rằng trong Nguyên thần của mấy Chuẩn Thánh này cũng bị hạ cấm chế, nếu cưỡng ép sưu hồn, không chừng cũng sẽ tự bạo.

Nhưng, may mà ở đây có năm Chuẩn Thánh, cũng có mấy lần cơ hội thử sai!

Chương 93

Hắn vẫy tay hút một Chuẩn Thánh vào tay, xách lên như xách một con gà con, đưa Chuẩn Thánh đó đến trước mắt, nheo mắt hỏi: "Nói, các ngươi từ đâu đến, đến Phương Trượng Tiên Đảo, mục đích là gì!" "Hừ!

Giết ta đi, ta cũng sẽ không nói cho ngươi biết!" Chuẩn Thánh sơ kỳ đầu tiên cũng rất cứng rắn.

"Vậy sao?

Như ngươi mong muốn!" La Tuyên không nói hai lời, giơ tay lấy ra tế đàn màu đen, trong ánh mắt kinh hoàng của Chuẩn Thánh đó, phong ấn hắn lên tế đàn, một đạo huyễn quang lóe lên, vô số vết thương xuất hiện trên người hắn.

Lập tức, tiên huyết ào ào chảy lên tế đàn.

Ong!

Tế đàn màu đen bị tiên huyết kích thích, phảng phất như sống lại.

Từng vòng gợn sóng màu đen lan tỏa, cả cái tế đàn như hóa thành một con hung thú Thao Thiết, với tốc độ càng kinh khủng hơn, điên cuồng hút máu trong cơ thể Chuẩn Thánh đó.

"A a!" Chuẩn Thánh đó lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết xé lòng.

Nhưng, hắn vẫn nghiến chặt răng, mặc cho gân xanh toàn thân nổi lên, mặc cho tiên huyết chảy cạn, cho đến cuối cùng thần hồn và Nguyên thần bị tế đàn 'nuốt chửng', cũng không hề mở miệng nói một chữ.

"Cũng cứng rắn đấy!" La Tuyên khinh thường, nhìn về phía bốn

người còn lại.

"..." Bốn vị Chuẩn Thánh tận mắt chứng kiến đồng bạn bị tế đàn màu đen từng miếng từng miếng 'ăn thịt' trên tế đàn, thần hồn và Nguyên thần cũng bị hóa thành oán linh trong đó, sớm đã bị dọa cho sắc mặt trắng bệch.

Khi ánh mắt La Tuyên chuyển sang, tất cả đều rùng mình một cái.

"Xem ra các ngươi cũng rất có cốt khí!" La Tuyên không cho họ thời gian suy nghĩ, giơ tay tóm một người, cũng như người trước, để tế đàn màu đen 'ăn thịt'.

"Ực!" Thấy La Tuyên mặt không đổi sắc, như đang đùa giỡn, giơ tay đã chôn vùi hai vị Chuẩn Thánh vào tế đàn màu đen, ba Chuẩn Thánh còn lại đều nuốt nước bọt ừng ực.

Ba người nhìn nhau, một người trong đó run rẩy nói: "Không phải chúng ta không muốn nói, chỉ là, trong thần hồn của chúng ta cũng bị hạ cấm chế.

Có những lời nói ra, chúng ta cũng sẽ giống như Ma Kha Chuẩn Thánh, thần hồn Nguyên thần bị cấm chế tự động dẫn nổ!" "Hửm?" La Tuyên không ngờ lại khó giải quyết như vậy, xem ra kẻ đứng sau rất cẩn thận, hắn trầm ngâm một lát, trong đầu lóe lên một ý nghĩ: "Ba người các ngươi, mỗi người nói một chữ, người này nói một chữ, người kia nói một chữ!" Còn có thao tác như vậy sao?

Ba đại Chuẩn Thánh ngơ ngác.

Nhưng dưới ánh mắt uy hiếp của La Tuyên, không thể không ngoan ngoãn nghe lời, mỗi người nói một chữ, cứ thế mà khai ra toàn bộ mọi chuyện.

"Ma Giới Ma tộc...

Ma La Đại Thánh...

đệ tử của La Hầu?

Cuối Long Hán đại kiếp, La Hầu vẫn chưa hoàn toàn vẫn lạc mà đã trốn thoát được một luồng nguyên thần sao?" Dưới sự khai báo mỗi người một câu của ba Chuẩn Thánh, La Tuyên cuối cùng cũng biết được ngọn ngành sự việc.

Thì ra, bên ngoài thế giới Hồng Hoang, có một phương Ma Giới yếu hơn Hồng Hoang một chút.

Ma Giới là do Ma tổ La Hầu năm xưa, sau khi thất bại trong việc tranh đoạt quyền khống chế Thiên đạo Hồng Hoang với Hồng Quân và bị Hồng Quân trấn áp, một luồng nguyên thần còn sót lại đã trốn khỏi thế giới Hồng Hoang, tìm thấy tàn khu của Hỗn Độn Thần Ma trong trận chiến Thần Ma ngày trước, từ đó diễn hóa ra một phương Ma Giới.

Trải qua vô số năm tháng, Ma Giới đã sớm diễn hóa đến đỉnh phong của Trung thiên thế giới, chỉ xếp sau các Đại thiên thế giới như Hồng Hoang.

Mấy vị Chuẩn Thánh trước mắt đến từ Ma Giới!

Nhưng, không phải do La Hầu phân phó, La Hầu từ sau khi diễn hóa ra Ma Giới, vẫn luôn bế quan khôi phục tu vi, người phái những Chuẩn Thánh này đến là đại đệ tử của La Hầu, Ma La Đại Thánh!

Theo lời khai của mấy Chuẩn Thánh, Ma La Đại Thánh có tư chất thiên tài, là đệ tử mà La Hầu thu nhận ở thế giới Hồng Hoang, sau khi La Hầu vẫn lạc, luồng nguyên thần còn sót lại đó khi rời khỏi Hồng Hoang đã mang theo Ma La Đại Thánh.

Sau đó, Ma La Đại Thánh luôn ở bên cạnh La Hầu, được La Hầu hết mực tin tưởng.

Sau khi La Hầu bế quan, Ma La Đại Thánh luôn nắm giữ toàn bộ

Ma Giới, tương đương với Thiên đạo của Ma Giới!

Những kẻ xui xẻo bị phái đến thế giới Hồng Hoang này, theo lệnh của Ma La, đến thế giới Hồng Hoang tìm kiếm chí bảo mà Ma tổ La Hầu năm xưa đã đánh mất.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên!

Thí Thần Thương!

"Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên lại bị thất lạc ở Phương Trượng Tiên Đảo?" La Tuyên trong lòng vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Thí Thần Thương chính là đệ nhất sát phạt linh bảo của Hồng Hoang, công phạt vô song!

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cũng là chí bảo phòng ngự đỉnh tiêm nhất của Hồng Hoang, không hề thua kém Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên!

Hai kiện linh bảo này, bất kể là kiện nào, nếu xuất hiện ở bên ngoài, cũng đủ để làm cả Hồng Hoang chấn động, đủ để khiến Thánh nhân động tâm!

Chẳng trách Ma La Đại Thánh nhiều năm như vậy vẫn canh cánh trong lòng, thậm chí không tiếc mạo hiểm phái sáu vị Chuẩn Thánh đến.

Chỉ đáng tiếc, hai kiện chí bảo này, đã định trước chỉ có thể tiện nghi cho hắn!

"Cái tên Ma La, dường như có chút quen thuộc, chẳng lẽ... là Vô Thiên Ma tổ sau tiểu kiếp Tây Du?

Hình như cũng có cái tên là Ma La!" La Tuyên nghiền ngẫm cái tên Ma La, càng lúc càng cảm thấy quen thuộc, rất nhanh, hắn liền nhớ

đến một số bí văn đã nghe ở kiếp trước.

Nhưng, đối với việc Ma La có phải là Vô Thiên hay không, tương lai có gây ra biến động ở Tam giới hay không, hắn cũng không quan tâm, quay sang nhìn ba vị Ma tổ Chuẩn Thánh hỏi: "Bị Ma La phái đến Hồng Hoang, ngoài các ngươi ra, còn có ai khác không?" "...Có một người!" Ba Chuẩn Thánh kia thấy trong mắt La Tuyên lại lóe lên hàn quang, không khỏi rụt cổ, vội vàng nói lắp bắp như đổ đậu: "Ma La Đại Thánh nói, bản nguyên của Ma Giới thiếu hụt, không đủ để trở thành Đại thiên thế giới." "Ma Giới không thành Đại thiên thế giới, ngài ấy không thể thành Hỗn Nguyên." "Cho nên, chuyến này ngoài chúng ta, Ma La Đại Thánh còn phái một vị thiên kiêu Chuẩn Thánh của Ma Giới, dùng thủ đoạn mà Ma tổ đại nhân để lại, che giấu thân phận khí tức, đến thế giới Hồng Hoang, chuẩn bị tìm cơ hội trà trộn vào đại giáo của Thánh nhân, moi móc bí mật về Hồng Mông Tử Khí từ Thánh nhân." "Ma La đại nhân còn nói, thế giới Hồng Hoang hỗn loạn không chịu nổi.

Nếu có cơ hội, có thể khuấy động đại thế Hồng Hoang, để Hồng Hoang càng loạn hơn một chút, tạo cơ hội cho Ma Giới chúng ta, thử đoạt lấy đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân!" "Những gì chúng ta biết, chỉ có bấy nhiêu thôi." Nói xong, ba vị Chuẩn Thánh đều mắt trông mong nhìn La Tuyên, hy vọng La Tuyên có thể thả họ đi.

"Chỉ có bấy nhiêu?" La Tuyên cười lạnh, trong mắt hàn mang lóe lên: "Hình như các ngươi chưa khai ra vị thiên kiêu Chuẩn Thánh đó là ai, tu vi ra sao, và muốn trà trộn vào bên cạnh Thánh nhân nào?" "Tôn thượng, không phải chúng ta cố ý giấu giếm!

Thực sự là vị thiên kiêu đó, ở Ma Giới chúng ta, cũng là một tồn tại vô cùng thần bí, nghe đồn là đệ tử của Ma tổ.

Ngay cả chúng ta cùng là Chuẩn Thánh, cũng chưa từng gặp mặt.

Chuyến này, hắn cũng không đi cùng chúng ta!" Ba Chuẩn Thánh vừa nghe, lập tức kêu oan.

"Vậy sao?

Vậy ta giữ các ngươi lại để làm gì!" Từ khi Đạo tổ Hồng Quân nắm giữ Thiên đạo, Đạo và Ma không đội trời chung!

Chuẩn Thánh của Ma Giới xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, bất kể vì chuyện gì, nếu truyền ra ngoài chắc chắn sẽ mang đến phiền phức, La Tuyên không sợ phiền phức, nhưng cũng sẽ không tự tìm việc, tự nhiên sẽ không thả họ đi.

Đợi ba Chuẩn Thánh khai báo xong, hắn giơ tay ấn xuống, sức mạnh quy tắc của hai ngàn đạo lưu chuyển ra, trực tiếp ném cả ba Chuẩn Thánh vào trong tế đàn màu đen!

"Ô!

Ô!" Sau khi nuốt chửng đủ năm vị Chuẩn Thánh.

Trên tế đàn màu đen, những đường vân màu đen đỏ quỷ dị lưu chuyển, phảng phất như có từng sợi tiên huyết rỉ ra, quỷ dị lại đáng sợ.

Chương 94

Bên trong tế đàn, năm vong linh khổng lồ kinh khủng vô song, vượt xa những tử linh khác, đang điên cuồng nuốt chửng những tử linh khác trong biển máu, dần dần chiếm cứ toàn bộ biển máu.

Giữa lúc mơ hồ, năm đại vong linh có xu hướng đột phá lên Chuẩn Thánh trung kỳ!

"Ma bảo nuốt chửng năm đại Chuẩn Thánh, dù chưa đạt đến tầng thứ Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, e rằng cũng không yếu hơn Cực phẩm Tiên thiên linh bảo bao nhiêu, lại thêm năng lực quỷ dị có thể ảnh hưởng đạo tâm." "Nếu bất ngờ sử dụng, tác dụng mang lại, e rằng không hề thua kém Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, thậm chí, còn khó phòng bị hơn." "Chỉ đáng tiếc, là một kiện ma bảo, không thể tùy tiện sử dụng!" La Tuyên có chút tiếc nuối, trong lòng đối với ma đạo, cũng không quá bài xích.

Theo hắn thấy, linh bảo không có phân biệt Đạo, Ma hay tốt, xấu, chỉ cần có thể tăng cường thực lực, chính là linh bảo tốt.

Chỉ là, ở thế giới Hồng Hoang, Đạo môn mới là chủ lưu, ma đạo là dị đoan, nếu tùy tiện sử dụng ma đạo linh bảo, e rằng sẽ lập tức khiến hắn trở thành mục tiêu công kích của cả Hồng Hoang!

Kéo theo cả Tiệt giáo và Thông Thiên, cũng sẽ bị ảnh hưởng!

Nhưng, La Tuyên có Ngũ Hành Kích và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong tay, cũng không thiếu một kiện linh bảo như vậy.

Coi tế đàn màu đen như gân gà, hắn tiện tay thu lại, trong lòng nghĩ đến một vị Chuẩn Thánh ma tổ khác đã lẻn vào thế giới Hồng Hoang, người này là đệ tử của Ma tổ La Hầu, tu vi chắc chắn mạnh hơn mấy kẻ xui xẻo này.

Lại thêm có thủ đoạn mà Ma tổ La Hầu để lại che giấu thân phận và khí tức.

E rằng Thánh nhân cũng không thể dễ dàng phát hiện ra thân phận, nhân vật nguy hiểm như vậy, không chừng thật sự sẽ mang đến đại loạn cho Hồng Hoang.

La Tuyên không quan tâm Hồng Hoang loạn hay không, điều duy nhất hắn lo lắng là, Chuẩn Thánh của Ma tộc đó trà trộn vào Tiệt giáo, nếu như vậy, đối với Thông Thiên và cả Tiệt giáo đều tuyệt đối không phải chuyện tốt!

"Đối phương vừa mới trà trộn vào thế giới Hồng Hoang, e rằng cũng sẽ không nhanh như vậy trà trộn vào bên cạnh Thánh nhân, ít nhất, cần phải tìm hiểu tình hình Hồng Hoang, như vậy ta vẫn còn chút thời gian." Ánh mắt hắn tự nhiên rơi xuống Phương Trượng Tiên Đảo.

Sau khi tìm thấy Thái Nguyên Tiên Đảo, hắn chỉ đi đến Doanh Châu Tiên Đảo, chưa đến Phương Trượng Tiên Đảo, bảo vật bên trong, một món cũng chưa động đến.

Lần này, đã đến đây rồi, tự nhiên không có lý do gì tay không rời đi!

Ong!

Dưới sự kích hoạt của Thái Nguyên Cổ Bi.

Cấm chế tiên đảo mà sáu đại Chuẩn Thánh liên thủ công kích cũng không thể làm gì được, lại một lần nữa hiện ra một cánh cửa khổng lồ.

La Tuyên bước vào trong đó, chỉ cảm thấy một trận thời không luân chuyển, khoảnh khắc tiếp theo, cả người từ hư không vô ngần, xuất hiện tại một nơi cỏ thơm mơn mởn, tiên dược khắp nơi như

chốn tiên cảnh nhân gian.

"Hú!

Tiên khí thật nồng đậm!" Phương Trượng Tiên Đảo ẩn hợp với thiên số tinh đẩu, di động theo sự biến hóa của nhật nguyệt tinh thần.

Vô số năm qua, không biết đã hấp thụ bao nhiêu tiên khí, cũng hấp thụ không biết bao nhiêu tinh hoa nhật nguyệt tinh thần, tiên khí trong đảo, so với Thái Nguyên Tiên Đảo và Doanh Châu Tiên Đảo, còn nồng đậm hơn gấp mấy lần.

Nơi ánh mắt có thể nhìn thấy, còn có rất nhiều tiên dược, tiên quả hiếm thấy được tinh hoa nhật nguyệt tinh thần thai nghén sinh ra, mà hai đại tiên đảo kia không có!

"Thiên Tinh Thảo!" "Tinh Thần Lệ!" "Thủy Nguyên Địa Tâm Nhũ!" "..." Cùng là một trong ba đại tiên đảo, Phương Trượng Tiên Đảo không hề thua kém Doanh Châu Tiên Đảo, thậm chí còn hơn.

La Tuyên thần thức lan ra, lập tức phát hiện vô số thiên tài địa bảo quý giá, có đỉnh tiêm thần thạch, đỉnh tiêm tiên dược, cũng có một số linh túy được thiên nhiên thai nghén.

Đương nhiên, linh bảo cũng có không ít.

Phàm là thiên tài địa bảo lọt vào mắt, và linh bảo bị thần thức bao phủ, hắn đều không khách khí, thu hết toàn bộ.

Đợi đến khi đến trung tâm Phương Trượng Tiên Đảo.

Số trân bảo thu hoạch được trong tay đã đủ để chất thành một ngọn núi nhỏ cao vạn trượng, Tiên thiên linh bảo cũng thu hoạch được mấy trăm kiện, cộng thêm linh bảo thu hoạch được ở Thái Nguyên Tiên Đảo và Doanh Châu Tiên Đảo, trong tay hắn đã có gần hai ngàn kiện Tiên thiên linh bảo!

Có thể nói, chỉ riêng về nội tình linh bảo, ngay cả Hồng Quân khi thành Thánh giảng đạo, cũng chưa chắc đã có nhiều linh bảo trong tay bằng hắn!

Nhiều linh bảo trong tay như vậy, trừ phẩm cấp còn có chút thiếu sót, nếu vứt hết lên một khối Phân Bảo Nham, e rằng cũng đủ để khiến vô số tu sĩ cả Hồng Hoang tranh giành đến vỡ đầu! !!

"Tiên thiên linh căn!...

Tinh Thần Quả Thụ!" Khi La Tuyên đến trung tâm Phương Trượng Tiên Đảo, ánh mắt lập tức bị một cây cổ thụ có thân cây thẳng tắp lên tận mây xanh, tán cây che trời lấp đất, trên cây như thể treo đầy nhật nguyệt tinh thần hấp dẫn.

Trung tâm Phương Trượng Tiên Đảo.

Cây cổ thụ thông thiên triệt địa, như một cây cột thần thông thiên, xuyên suốt cả trời đất, đặc biệt thu hút ánh mắt.

Dù ở thế giới Hồng Hoang, tiên thụ cao lớn vô số, nhưng lớn như cây cổ thụ này, trên cành treo đầy tiên quả như nhật nguyệt tinh thần, lại là tuyệt thế hiếm có!

"Một trong mười đại Tiên thiên linh căn, Tinh Thần Quả Thụ!" La Tuyên liếc mắt một cái đã nhận ra lai lịch của cây cổ thụ này, chính là Tinh Thần Quả Thụ.

Truyền văn, một trong mười đại Tiên thiên linh căn, Tinh Thần Quả Thụ, hấp thu tinh hoa nhật nguyệt tinh thần mà thai nghén, tiên quả kết ra trên đó, cũng giống như nhật nguyệt tinh thần.

Tiên quả trên Tinh Thần Quả Thụ, tùy theo tinh hoa nhật nguyệt tinh thần hấp thu khác nhau, mà thai nghén ra tiên quả khác nhau.

Phân thành Nhật Quả, Nguyệt Quả và Tinh Thần Quả.

Nhật Quả hấp thu tinh hoa mặt trời mà thành, chứa đựng tinh hoa mặt trời, thuộc tính thiên về dương tính, nếu tu sĩ có căn cơ cực dương hoặc hỏa chi căn cơ dùng, sẽ nhận được lợi ích lớn hơn nhiều so với các tu sĩ khác.

Ngoài ra, Nhật Quả có công hiệu rèn luyện nhục thân.

Một quả đủ để khiến một phàm thai bình thường trở thành Thái Ất Kim Tiên chi khu!

Nguyệt Quả và Tinh Thần Quả thì khác với Nhật Quả, Nguyệt Quả hấp thu tinh hoa mặt trăng mà thành, thiên về âm tính, thích hợp hơn cho tu sĩ có căn cơ thủy chi, cực âm căn cơ dùng, đồng thời cũng có diệu dụng tôi luyện Nguyên thần.

Tinh Thần Quả hấp thu tinh hoa tinh thần mà thành.

Vừa không thiên về dương tính, cũng không thiên về âm tính, thích hợp cho tất cả tu sĩ dùng.

Hiệu quả cũng khác với Nhật Quả và Nguyệt Quả, toàn diện hơn một chút, vừa có thể dùng để tôi luyện tiên lực, cũng có thể dùng để rèn luyện nhục thân.

Dùng Tinh Thần Quả rèn luyện nhục thân, có thể chuyển hóa nhục thân thành Tinh Thần Tiên Thể, giúp tu sĩ có thể hấp thu tinh hoa tinh thần tu luyện, ở nơi có tinh quang bao phủ, chiến lực cũng sẽ tăng lên gấp bội!

Nếu dùng để tôi luyện tiên lực, hiệu quả cũng không tệ.

Có thể khiến tiên lực chứa đựng thêm tinh thần chi lực, uy lực tăng gấp bội, đồng dạng cũng được tinh quang tăng phúc!

"Diệu dụng của Tinh Thần Quả Thụ, so với Hoàng Trung Lý chỉ mạnh hơn chứ không yếu, không ngờ, Phương Trượng Tiên Đảo lại cũng có một cây đỉnh tiêm Tiên thiên linh căn, Tinh Thần Quả Thụ!"

La Tuyên trước đây chưa từng đến Phương Trượng Tiên Đảo, không biết Phương Trượng có Tinh Thần Quả Thụ, nay tự nhiên kinh hỉ không thôi.

So với Hoàng Trung Lý thiên về nâng cao tu vi Nguyên thần, cường hóa thần hồn của tu sĩ, diệu dụng của Tinh Thần Quả Thụ không nghi ngờ gì là rộng hơn, có hai đại Tiên thiên linh căn này, dù là bồi dưỡng ra một đại giáo bất hủ, cũng không phải là chuyện khó!

"Quả nhiên, tách ra khám phá, niềm vui nhân đôi!" Nụ cười trên mặt hắn gần như muốn tràn ra.

Thu hết tất cả Nhật Nguyệt Tinh Thần Quả, hắn bước lên tiên sơn trung tâm, đến đỉnh tiên sơn.

Không biết có phải là sở thích cá nhân của Bàn Cổ năm xưa hay không, bố cục của Phương Trượng Tiên Đảo và Thái Nguyên Tiên Đảo, Doanh Châu Tiên Đảo gần như tương đồng, đều là một ngọn tiên sơn ở trung tâm đảo, đủ để bao quát toàn bộ tiên đảo.

Sau khi lên tiên sơn, La Tuyên lại thu được mấy kiện linh bảo, trong đó còn có sáu kiện Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo!

Chương 95

Nhưng, đối với linh bảo, hắn gần như đã miễn nhiễm.

Tiện tay thu mấy kiện linh bảo, hắn đi thẳng đến nơi thai nghén linh bảo quý giá nhất trên đỉnh tiên sơn.

"Quả nhiên là Diệt Thế Hắc Liên!

Thí Thần Thương cũng ở đây!" La Tuyên đến một hồ tiên có tiên dịch màu đen đỏ gợn sóng, đập vào mắt, lập tức nhìn thấy một hồ Diệt Thế Hắc Liên, ở giữa là Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, độc lập giữa đời, đặc biệt bắt mắt.

Bên cạnh Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, một cây thần thương toàn thân đen nhánh, vô tận ma khí lưu chuyển, phong mang vô song, cũng vô cùng chói mắt!

Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên, đều có thể coi là ma bảo.

Nhưng hai kiện linh bảo này, đều không phải là linh bảo được tôi luyện bằng thủ pháp ma đạo như tế đàn màu đen, hơn nữa còn là linh bảo nổi danh lừng lẫy ở thế giới Hồng Hoang, một khi luyện hóa, hoàn toàn có thể yên tâm sử dụng!

"Vừa hay thân phận của ta hiện giờ, không tiện dùng Ngũ Hành Kích, có Thí Thần Thương lại càng thích hợp hơn!" La Tuyên trong lòng vui mừng, không chút do dự, trực tiếp lấy Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ra, lập tức ngồi xếp bằng bên bờ hồ tiên, bắt đầu luyện hóa Thí Thần Thương.

Oanh!

Thần thức của hắn vừa mới dò vào Thí Thần Thương.

Lập tức kích phát phản ứng vô cùng mãnh liệt, một luồng ma khí

ngút trời, từ sâu trong Thí Thần Thương quét ra, ma ý lạnh lẽo lao thẳng vào Nguyên thần và thần hồn của La Tuyên, tựa như muốn đánh tan Nguyên thần.

"Hừ!" Hắn hừ lạnh một tiếng, tiên lực bàng bạc hỗn tạp sức mạnh quy tắc, toàn lực áp xuống.

Ma khí trong Thí Thần Thương lập tức bị trấn áp xuống, thân thương khẽ run rẩy, phát ra từng tiếng ai oán.

Đối với điều này, hắn không hề để ý, thần thức và tiên lực cùng lúc tràn vào Thí Thần Thương, bắt đầu toàn lực luyện hóa tiên thiên cấm chế bên trong.

Thí Thần Thương là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, giống như Ngũ Hành Kích, có tám mươi đạo tiên thiên cấm chế.

Nhưng, La Tuyên chỉ cần luyện hóa hai mươi đạo cấm chế đầu tiên, là đủ để sử dụng Thí Thần Thương như cánh tay của mình, giống như Ngũ Hành Kích.

Ban đầu tu vi Thái Ất Kim Tiên, luyện hóa cấm chế của Ngũ Hành Kích khá vất vả, nay, đã là Chuẩn Thánh, tu vi còn đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ, lại luyện hóa Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, đã dễ dàng hơn vô số lần.

Ong!

Dưới sự run rẩy nhẹ của Thí Thần Thương.

Mấy hơi thở, tiên lực bàng bạc đã luyện hóa đạo cấm chế đầu tiên, tiếp đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba... năm đạo cấm chế.

Mười đạo cấm chế.

Hai mươi đạo cấm chế.

Không bao lâu, La Tuyên dễ dàng luyện hóa hai mươi đạo cấm

chế, như ý muốn nắm giữ Thí Thần Thương.

Hắn không thể chờ đợi được mà rót tiên lực vào Thí Thần Thương.

Keng!

Thí Thần Thương tỏa sáng rực rỡ.

Một điểm hàn mang lóe lên, một tia sáng sắc bén ở mũi thương, đã xuyên thủng hư không!

"Không hổ danh là đệ nhất sát phạt linh bảo công phạt vô song, chỉ cần dùng tiên lực kích hoạt, đã có uy lực như vậy!" La Tuyên vô cùng hài lòng với uy lực của Thí Thần Thương, càng nhìn càng thích.

Hắn nhảy lên không trung, múa một bộ thương pháp trong hư không, lúc này mới thỏa mãn đáp xuống bên bờ hồ tiên, cắm Thí Thần Thương xuống đất bên cạnh, bắt đầu luyện hóa Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Thí Thần Thương giống như Ngũ Hành Kích, Diệt Thế Hắc Liên giống như Luân Hồi Tử Liên.

Cùng là Tiên thiên cực phẩm linh bảo, nhưng cái sau lại không có bất kỳ tiên thiên cấm chế nào, cần phải luyện hóa bản nguyên cốt lõi.

Khi thần thức của La Tuyên tràn vào Diệt Thế Hắc Liên, khí tức hủy diệt nồng đậm đan xen với lực lượng hủy diệt pháp tắc, lập tức như lũ lụt vỡ đê, tuôn ra, cuộn theo khí tức hủy diệt bàng bạc.

Nếu là cường giả Chuẩn Thánh bình thường, có lẽ cũng không thể chịu đựng được lực lượng hủy diệt như vậy.

Nhưng hắn là Chuẩn Thánh có căn cước Hỗn Độn Thần Ma, tu vi đã đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ, các phương diện đều vượt xa Chuẩn Thánh cùng tu vi, thần hồn càng kiên cường vô cùng, tự nhiên

sẽ không bị ảnh hưởng!

Phương Trượng Tiên Đảo.

Bên bờ hồ tiên có tiên dịch màu đen đỏ.

La Tuyên nhắm mắt ngồi xếp bằng trong Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Không biết từ lúc nào, toàn thân hắn đã bị bao quanh bởi khí tức hủy diệt nồng đậm và hủy diệt pháp tắc tràn ngập khí tức hủy diệt, khuôn mặt trắng nõn tuấn tú gần như bị chiếu rọi ra những đường ma văn màu đen.

Cả người giống như một vị Diệt Thế Ma Thần!

Hắn hoàn toàn không để ý, toàn tâm toàn ý luyện hóa hủy diệt bản nguyên, hấp thu lĩnh ngộ hủy diệt pháp tắc trong đó.

Khí tức hủy diệt và hủy diệt pháp tắc, trong quá trình giao cảm với thần thức của hắn, cũng theo sự dẫn dắt của thần thức đi vào Nguyên thần, dần dần hình thành một dấu ấn hủy diệt pháp tắc trong Nguyên thần.

Dấu ấn hủy diệt pháp tắc này, lại trong quá trình luyện hóa dần dần viên mãn, âm thầm lột xác thành hủy diệt quy tắc!

"Luyện hóa Diệt Thế Hắc Liên, không chỉ giúp ta có thêm một kiện chí bảo phòng ngự, mà còn giúp ta có thêm một loại hủy diệt quy tắc, có thể nói là một thu hoạch lớn khó có được." Khi hủy diệt pháp tắc trong Nguyên thần lột xác thành hủy diệt quy tắc, La Tuyên từ từ tỉnh lại, trong mắt lóe lên một tia sáng đen, trên mặt lộ ra nụ cười có chút tà ý.

Hủy diệt quy tắc trong ba ngàn đại đạo, xếp hạng không hề thua kém luân hồi quy tắc.

Cũng là một trong những đại đạo đỉnh tiêm nhất!

Lĩnh ngộ ra quy tắc như vậy, đối với việc tăng phúc thực lực, không nghi ngờ gì là không hề thua kém việc có được một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!

"Trong hồ tiên dường như có thứ gì đó." Sau khi luyện hóa Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên, tâm thần La Tuyên không hoàn toàn đặt vào hai kiện linh bảo, lập tức phát hiện, dưới đáy hồ tiên dường như có một món chí bảo.

Theo cảm ứng, hắn giơ tay đánh ra một đạo tiên lực, cuốn vào đáy hồ, mang bảo vật đó lên.

Nhìn kỹ, chỉ thấy một mảnh vỡ lớn bằng lòng bàn tay, mảnh vỡ có hình dạng bất quy tắc, tựa vàng không phải vàng, tựa ngọc không phải ngọc, tựa đá cũng không phải đá, vô cùng kỳ quái!

Hắn thử dò thần thức vào trong đó.

Oanh!

Trong chốc lát.

Một luồng đại đạo áo nghĩa vô cùng mênh mông quét tới, suýt chút nữa khiến tâm thần hắn thất thủ.

Nhưng hắn lại không hề kinh hoảng, trên mặt ngược lại tràn đầy vẻ vui như điên.

"...Một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp chứa đựng không gian đại đạo?" Không sai, thứ được khắc ghi trong mảnh vỡ chính là không gian đại đạo, một không gian đại đạo hoàn chỉnh!

Chương 96

Ba ngàn đại đạo.

Thời gian vi tôn, không gian vi vương, vận mệnh bất xuất, nhân quả vi hoàng, sức mạnh chí cao, đại đạo chí thượng.

Một câu đơn giản, đã liệt kê ra năm đại đạo xếp hàng đầu trong ba ngàn đại đạo.

Lực chi đại đạo xếp thứ nhất.

Tiếp theo là thời gian, không gian, vận mệnh và nhân quả.

Không gian đại đạo xếp thứ ba, chỉ sau thời gian và lực chi đại đạo, tuyệt đối là đại đạo đỉnh tiêm nhất!

La Tuyên vạn lần không ngờ, trong Phương Trượng Tiên Đảo, lại có một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, chứa đựng một không gian đại đạo hoàn chỉnh, giá trị của riêng mảnh vỡ này, đã cao hơn nhiều so với giá trị của tất cả bảo vật khác cộng lại!

Dù sao, một không gian đại đạo hoàn chỉnh, đủ để người ta thuận theo tự nhiên, tu luyện không gian chứng đạo Hỗn Nguyên, thậm chí là tầng thứ cao hơn.

Điểm này, ngay cả Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cộng lại, cũng phải kém hơn rất nhiều!

"Đáng tiếc hiện tại có không ít chuyện phải làm, không thể lập tức tham ngộ không gian đại đạo." La Tuyên trong lòng có chút tiếc nuối, nhưng cũng không quá vội vàng, đợi sau khi xử lý xong chuyện trong tay, lại tham ngộ không gian đại đạo cũng không muộn.

Sau khi thu hoạch được mảnh vỡ không gian đại đạo, trọng bảo của Phương Trượng Tiên Đảo gần như đã bị hắn thu vào túi.

Lập tức, hắn rời khỏi Phương Trượng Tiên Đảo.

Bên ngoài tiên đảo.

Khoảng hư không đó và trước kia giống nhau, lại khôi phục sự bình tĩnh, vẫn như bị ngăn cách với thiên địa.

La Tuyên hơi trầm ngâm, lại bố trí thêm mấy tầng ẩn nặc trận pháp bên ngoài Phương Trượng Tiên Đảo, mới ung dung rời đi.

Trong lòng canh cánh về vị thiên kiêu Chuẩn Thánh của Ma Giới, hắn không đi đến Nhân tộc, mà trực tiếp xé rách hư không, băng qua Nam Hải, xuyên chéo đại lục Hồng Hoang, trực tiếp đến Kim Ngao Đảo ở Đông Hải.

"Hửm?" Khi đến bên ngoài Kim Ngao Đảo, La Tuyên không khỏi ngây người.

Chỉ thấy Đông Hải mênh mông, đâu đâu cũng là sinh linh tu đạo, rất nhiều tiên đảo vô chủ xung quanh đều chật ních tu sĩ, thậm chí, một số tu sĩ trực tiếp dùng pháp bảo làm thuyền, ở lại trong vùng biển.

Giữa đám đông tu sĩ và Kim Ngao Đảo, một hàng rồng người do trăm vạn tu sĩ xếp thành, uốn lượn mấy chục vạn dặm, vô cùng hùng vĩ!

"Tiệt giáo của ta từ khi nào lại bắt đầu chiêu mộ môn đồ rộng rãi rồi?" La Tuyên trong lòng hiếu kỳ, nhưng không vội vàng hiện thân, hai mắt khẽ nhắm, thần thức mênh mông bao phủ tất cả tu sĩ, tìm kiếm những sinh linh có khí tức khác biệt trong đó, cố gắng tìm ra Chuẩn Thánh của Ma Giới.

Chỉ là sau một hồi tra xét, lại không phát hiện bất kỳ khí tức dị thường nào.

"Quả nhiên không tra ra được!

Không biết, có ở trong Tiệt giáo của ta không?" Hắn thầm nghĩ, đối phương có thủ đoạn mà Ma tổ La Hầu để lại, đủ để che mắt cảm tri của Thánh nhân, thậm chí Hồng Quân có phát hiện được không cũng là hai chuyện khác nhau, không tra ra được, cũng không có gì ngạc nhiên.

"Hửm?

Thằng nhóc này về rồi sao?

Đang tìm gì vậy?" Trong Bích Du Cung, Thông Thiên ngay lập tức cảm ứng được khí tức quen thuộc, lập tức tỉnh lại từ trạng thái ngộ đạo, ánh mắt xuyên qua tầng tầng hư không, rơi xuống người La Tuyên, lại thấy La Tuyên chau mày, đang dùng thần thức tra xét.

Trong lòng không khỏi dấy lên một tia hiếu kỳ, thần niệm cũng dò ra, bao phủ tất cả tu sĩ, nhưng cũng không phát hiện được gì.

Bên ngoài Kim Ngao Đảo.

La Tuyên không tìm thấy khí tức khác thường.

Nhưng cũng không vội vàng trở về Kim Ngao Đảo, hắn ngụy trang thành khí tức của một tu sĩ bình thường, trà trộn vào đám đông tu sĩ bên dưới.

Nếu khí tức không tìm ra được, thì trong lời nói, cử chỉ, phong cách hành sự và các phương diện khác, cuối cùng cũng sẽ có chỗ có thể nhận ra sự khác thường.

Dù sao, cường giả Chuẩn Thánh dù có che giấu mọi thứ, khí chất trong cử chỉ, cũng không phải tu sĩ bình thường có thể so sánh!

Tất cả mọi thứ, đều bị Thông Thiên nhìn thấy, trong lòng càng thêm hiếu kỳ.

Nhưng ông tin rằng, La Tuyên làm như vậy, nhất định có lý do,

cũng không vội vàng báo cho La Tuyên, mà hứng thú lặng lẽ quan sát.

"Tiệt giáo không hổ là đại giáo của Thánh nhân đệ nhất, tiên đảo lớn như Kim Ngao Đảo, bần đạo là lần đầu tiên thấy!" "Kim Ngao Đảo đâu chỉ lớn, vừa nhìn đã biết đạo hữu không phải là tu sĩ Đông Hải chúng ta!

Bần đạo nói cho ngươi biết, hòn đảo tiên này, là khi Thông Thiên Thánh nhân chứng đạo thành Thánh, được một con Kim Ngao từ đáy biển sâu cõng lên, dâng tặng cho Thông Thiên Thánh nhân!" "Còn có bí văn như vậy sao?

Bần đạo thật sự mở mang tầm mắt!" "Đúng rồi, nghe nói đệ tử thân truyền và phó giáo chủ mới của Tiệt giáo, đều là tuyệt thế thiên kiêu hiếm có đương thời, trong cử chỉ đều có thể dẫn động thiên địa dị tượng, tùy tiện đi dạo cũng có thể nhặt được Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!

Không biết, chúng ta bái nhập Tiệt giáo có thể gặp được hai vị không?" "Đúng thế!

Phó giáo chủ và vị thân truyền thứ chín có thiên tư và thân phận bậc nào!

Sao phải là đám tu sĩ nhỏ bé chúng ta có thể tùy ý gặp được chứ?" "Haizz!

Nếu không thể bái nhập môn hạ của Thánh nhân, bái kiến Phó giáo chủ, bái kiến vị thân truyền thứ chín thì cũng coi như không uổng chuyến đi này!" "..." Ngoài Kim Ngao Đảo, cảnh tượng thịnh vượng chưa từng có, người đông như núi như biển.

Sau khi tìm hiểu sơ qua, La Tuyên mới biết, thì ra những sinh linh này đều bị động tĩnh do hắn gây ra hai lần trước đó thu hút đến bái sư.

Hắn dở khóc dở cười, nhưng cũng đành chịu.

Có thể thu hút nhiều sinh linh như vậy nhắm vào danh tiếng của Tiệt giáo cũng là một vinh dự đặc biệt.

Bất kể cuối cùng Tiệt giáo thu nhận bao nhiêu người, cũng không thể đuổi tất cả ra khỏi Đông Hải.

Hắn khẽ lắc đầu, không để ý đến những sinh linh đang tán gẫu, liên tục len lỏi qua vô số sinh linh để tìm kiếm.

Đi một lúc, chưa tìm thấy sinh linh nào khác thường, hắn lại nghe được một vài lời oán thán về Tiệt giáo!

"Thông Thiên Thánh nhân chẳng lẽ không quản đám đệ tử mới nhập môn này sao?

Cứ để mặc bọn chúng tùy ý đòi hỏi lợi lộc từ chúng ta!

Cứ thế này, bần đạo sợ rằng chưa kịp đặt chân lên Kim Ngao Đảo, bao nhiêu năm tích góp đã bay sạch rồi!" "Haizz!

Chúng ta thân phận thấp cổ bé họng, có thể làm được gì chứ, chỉ hy vọng có thể ít đi vài lần là tốt rồi!" "Chúng ta còn đỡ, may mà không phải nữ tu sĩ, nếu là nữ tu sĩ bị nhắm vào thì mới gọi là thảm!

Mấy tháng trước, một nữ tu sĩ bị nhắm trúng, cuối cùng rơi vào kết cục mất đi trong sạch, bỏ mạng tại đây!" "..." Những lời như vậy đều được một vài tu sĩ quen biết nhau lén lút truyền âm bằng thần thức.

Nếu không phải thần thức của La Tuyên mạnh mẽ, e rằng cũng không thể nghe được.

"Có chuyện như vậy sao?" Sắc mặt La Tuyên lập tức trở nên u ám.

Trong Phong Thần chi kiếp, Tiệt giáo có kết cục thảm đạm, ngoài mưu kế của các Thánh nhân, một phần nguyên nhân cũng đến từ

những đệ tử có phẩm hạnh không đồng đều.

Những nhân tố này khi Tiệt giáo huy hoàng sẽ bị đại thế đè nén, không dễ gì nổi lên mặt nước.

Chương 97

Nhưng nếu Tiệt giáo suy tàn, từng kẻ một sẽ trở thành những cọng rơm cuối cùng đè chết lạc đà, khiến Tiệt giáo trở thành nơi trút giận!

"Đạo hữu, bần đạo đã cho ngươi một tháng để suy nghĩ, nay kỳ hạn một tháng đã hết, ngươi đã suy nghĩ kỹ chưa?" Ngay khi La Tuyên chuẩn bị tiến lên hỏi kỹ mấy tu sĩ kia, bên tai hắn đột nhiên vang lên một giọng nói có phần bỉ ổi.

Mấy sinh linh đang lén lút bàn tán kia thì như chuột thấy mèo, vội vàng tản ra xa.

Trong nháy mắt, cả một vùng tiên đảo rộng lớn chỉ còn lại La Tuyên, một nữ tu sĩ, cùng ba thanh niên mặc đạo bào có in hình một con ngao trắng lớn trên ngực.

La Tuyên liếc nhìn nữ tu sĩ kia, dung mạo khá xinh đẹp, dáng người cũng rất thướt tha, lồi lõm đúng chỗ, đạo bào rộng thùng thình cũng không che hết được vóc dáng yêu kiều, cũng có thể gọi là tuyệt sắc.

Chỉ là so với Tây Vương Mẫu và Nữ Oa thì kém hơn quá nhiều.

Hắn chỉ lướt qua một cái rồi nhìn sang ba gã thanh niên kia, tu vi chỉ ở Kim Tiên trung kỳ, nhưng thần thái lại cực kỳ ngạo mạn, hai tay chắp sau lưng, đi kiểu chữ bát, lỗ mũi hếch lên trời.

Chỉ nhìn cái điệu bộ này, cứ như thể từng tên còn tôn quý hơn cả Thánh nhân vậy!

"Bần đạo đã nói rồi, bất kể bao lâu, câu trả lời vẫn vậy, bần đạo sẽ không đồng ý làm đạo lữ của ngươi." Nữ tử hít sâu một hơi, ngữ

khí vừa phải chừng mực, mặc dù chỉ có tu vi Kim Tiên sơ kỳ, đối mặt với ba Kim Tiên trung kỳ lại không hề tỏ ra yếu thế, thậm chí, mơ hồ còn toát ra một tia quý khí.

"Ha ha!

Ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, chỉ cần làm đạo lữ của bần đạo, bần đạo có thể lập tức đưa ngươi vào Kim Ngao Đảo, bái nhập môn hạ sư tôn ta, trở thành đệ tử Thánh nhân!" Gã thanh niên cầm đầu cười quái dị một tiếng, rồi chắp tay hướng về phía Kim Ngao Đảo, sau đó lại nhìn nữ tử nói: "Nhưng nếu ngươi không nghe lời bần đạo, chắc ngươi cũng biết ba tháng trước, có một nữ tu sĩ chết thảm trong miệng thủy thú rồi chứ?

Ha ha!" "Chuyện đó là các ngươi làm!" Nữ tu sĩ sắc mặt biến đổi, giữa hàng mày hiện lên vẻ tức giận: "Các ngươi thân là đệ tử Tiệt giáo, lại làm ra chuyện như vậy, chẳng lẽ không sợ Thánh nhân trách phạt sao?" "Hừ!

Đừng có giảng đạo lý lớn với bần đạo!

Ngươi chỉ cần biết, bần đạo là đệ tử Tiệt giáo, cao hơn đám sinh linh hạ tiện các ngươi một bậc, thế là đủ rồi!" Gã thanh niên thấy nữ tu sĩ dám cãi lại, lập tức tức giận nói: "Hai vị sư đệ, ta thấy nữ nhân này muốn gây rối với Tiệt giáo ta, có ý đồ bất chính, chúng ta nên bắt ả lại, trừng trị nghiêm khắc, để chấn chỉnh uy nghiêm của Tiệt giáo!" "Ha ha!" Hai gã thanh niên còn lại đã sớm chờ câu nói này, nghe vậy, lập tức cười âm hiểm vây lấy nữ tu sĩ.

"Càn rỡ!" Lúc này, La Tuyên đã không thể nhìn nổi nữa, quát lạnh một tiếng.

Uy áp mênh mông như một ngọn Thái Cổ Thần Sơn, trực tiếp đè lên người ba gã thanh niên.

“Phụt!

Phụt!

Phụt!” Ba gã thanh niên chỉ có tu vi Kim Tiên trung kỳ cỏn con, làm sao có thể chống lại uy áp cảnh giới Chuẩn Thánh của La Tuyên.

Dù La Tuyên chưa dùng đến một phần vạn sức mạnh, cũng đã khiến ba gã thanh niên tại chỗ thổ huyết, bị trọng thương, suýt chút nữa ngất đi.

“...

Ngươi là ai?” “To gan!

Ngươi có biết đây là địa phận Tiệt giáo không, lại dám làm bị thương đệ tử Tiệt giáo chúng ta, muốn chết à?” “Ngươi cứ chờ đấy!

Sư huynh Tiệt giáo của chúng ta sẽ đến ngay, nhất định khiến ngươi sống không được chết không xong!” Ba gã thanh niên bất ngờ bị chấn thương, suýt ngất đi, đều sợ hãi nhìn La Tuyên, trong mắt mỗi kẻ đều tràn ngập lửa giận, duy chỉ không có sự sợ hãi.

Đây là địa bàn của Tiệt giáo, chúng là đệ tử Tiệt giáo.

Chúng không hề lo lắng có ai dám hạ sát thủ với mình, ngược lại còn chất vấn La Tuyên.

Thậm chí, một gã thanh niên trông có vẻ lanh lợi hơn đã bóp nát một mảnh ngọc giản, không hề sợ hãi mà uy hiếp La Tuyên!

“Hừ!

Xem ra Tiệt giáo ta hữu giáo vô loại, lại nuôi ra một đám sâu mọt.” La Tuyên hít sâu một hơi, dằn xuống cơn thịnh nộ trong lòng, không thèm nhìn ba gã thanh niên kia, chỉ chờ đợi đệ tử được ngọc giản thông báo đến.

Hắn muốn xem xem, rốt cuộc là kẻ nào to gan như vậy, lại dám

dung túng đệ tử mới nhập môn ra ngoài cậy thế bắt nạt người!

"Đạo hữu, sau lưng chúng có đệ tử nội môn Tiệt giáo, thậm chí có cả đệ tử thân truyền chống lưng, chúng ta mau rời đi thôi!" Nữ tu sĩ kia vốn định làm lớn chuyện, muốn dẫn đệ tử thân truyền của Tiệt giáo đến phân xử, nhưng thấy La Tuyên ra tay giúp đỡ, lại không nỡ để hắn bị liên lụy, vội kéo tay áo La Tuyên, muốn rời đi.

"Ngươi không vào Tiệt giáo nữa sao?" La Tuyên lạnh nhạt hỏi.

"Thánh nhân đại giáo tuy tốt, nhưng lại vô duyên với ta.

Nếu sau này phải tu hành cùng với những đồng môn như vậy, ta thà tiếp tục một mình du ngoạn." Nữ tu sĩ nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó, liếc nhìn về hướng Kim Ngao Đảo, vẻ mặt càng thêm khẩn trương: "Chuyện này sau này hãy nói, chúng ta mau đi thôi, chúng không hề sợ hãi như vậy, e rằng dù đệ tử thân truyền đến cũng sẽ không giúp chúng ta!" Nữ tu sĩ dùng sức kéo đạo bào của La Tuyên, muốn kéo hắn rời khỏi nơi thị phi này.

Nhưng, dù nàng dùng sức thế nào, cũng không hề kéo động được La Tuyên.

Đừng nói là kéo động La Tuyên, lúc này nàng mới phát hiện, ngay cả đạo bào của La Tuyên cũng như nặng tựa ức vạn trượng núi cao, một tu sĩ Kim Tiên như nàng lại không thể làm cho đạo bào kia nhúc nhích.

Linh bảo!

Tiên thiên linh bảo!

Nàng đột nhiên ngẩng đầu, trừng lớn đôi mắt đẹp nhìn La Tuyên, quả nhiên tu vi của hắn nàng cũng không nhìn thấu!

"Ngươi không phải đến bái sư!" Nữ tu sĩ không nhịn được buột miệng nói.

Chỉ là tu vi Kim Tiên, có thể khiến nàng không nhìn ra tu vi cũng không ít, từ Thái Ất Kim Tiên trở lên nàng đều không nhìn thấu.

Nhưng vừa có thể khiến nàng không nhìn thấu tu vi, lại vừa có Tiên thiên linh bảo, phạm vi đã thu nhỏ lại rất nhiều, ít nhất phải là cường giả Đại La Kim Tiên, hoặc là đệ tử của đại năng đỉnh tiêm!

"Ta có nói ta đến bái sư sao?" La Tuyên kỳ quái liếc nhìn nữ tử, nhìn vẻ mặt kinh ngạc của nàng, lửa giận trong lòng cũng dịu đi một chút.

Chỉ là, chuyện hôm nay, nhất định phải có một kết quả!

"Kẻ cuồng vọng!

Dám làm bị thương chúng ta, xem sư huynh Tiệt giáo của ta có cho ngươi đẹp mặt không!" Ba gã thanh niên ở xa nghe La Tuyên không phải đến bái sư, trong lòng lập tức thở phào một hơi, sau đó lửa giận bốc lên, lá gan lại lớn thêm vài phần, hừ lạnh về phía La Tuyên.

Đối với sự phẫn nộ của ba con kiến hôi.

La Tuyên như không thấy, chỉ chắp tay đứng đó, lẳng lặng nhìn về hướng Kim Ngao Đảo.

Vút!

Vút!

Vút!

Một lát sau, tiếng xé gió truyền đến.

Mấy đạo hồng quang từ hướng Kim Ngao Đảo bay tới, dừng lại một chút trên không trung rồi hạ xuống tiên đảo nơi La Tuyên và mấy người đang đứng.

"Tùy Thị Thất Tiên!" La Tuyên nhìn thấy mấy bóng người kia, con ngươi lập tức nheo lại.

Mấy đạo hồng quang kia lại không chú ý đến bên La Tuyên, mà đáp thẳng xuống bên cạnh ba gã thanh niên Kim Tiên, nhìn bộ dạng của ba người, cau mày hỏi: "Nguyên Giao sư đệ, sao lại ra nông nỗi này?" "Bảy vị sư huynh, các huynh đến đúng lúc lắm!" Ba gã thanh niên vừa thấy Tùy Thị Thất Tiên, khí thế lập tức lên cao, lập tức đứng ra chỉ vào La Tuyên hô lớn: "Là hắn!

Tên tiểu nhân này, đối với Tiệt giáo ta ăn nói bất kính, chúng ta cùng hắn lý luận, hắn liền ra tay đánh bị thương chúng ta..." "Càn rỡ!" Ánh mắt của Tùy Thị Thất Tiên chuyển dời, khi thấy rõ dung mạo của La Tuyên, sắc mặt lập tức đại biến, giận dữ hét lên một tiếng, cắt ngang lời ba gã thanh niên.

Chương 98

Sau đó, trong ánh mắt mờ mịt, khó hiểu và kinh hãi của ba gã thanh niên, họ đồng loạt tiến đến trước mặt La Tuyên, không hẹn mà cùng cúi người hành lễ, lớn tiếng nói: "Tùy Thị Thất Tiên, bái kiến Phó giáo chủ!" Phó...

Phó giáo chủ???

Đừng nói là ba gã thanh niên kia ngây người.

Nữ tu sĩ bên cạnh La Tuyên, cùng với vô số sinh linh vây xem, tất cả đều ngây ra như phỗng.

Gã thanh niên khí tức không hiển lộ, ngoài dung mạo khá anh tuấn ra, hoàn toàn không dính dáng gì đến cường giả này... lại là Phó giáo chủ Tiệt giáo?

Vị Phó giáo chủ Tiệt giáo chưa thành Chuẩn Thánh đã có thể đối đầu với đại năng Chuẩn Thánh lâu năm của Yêu tộc là Hy Hoàng, khi thành Chuẩn Thánh càng dẫn động sáu lần Đại đạo tẩy lễ, khiến các Thánh nhân tranh nhau lôi kéo đó sao???

Tất cả sinh linh có mặt tại đây đều có cảm giác hoang đường.

Điều này hoàn toàn lật đổ ấn tượng trong lòng họ về Phó giáo chủ Tiệt giáo, về một đại năng Chuẩn Thánh mới nổi, lại là một cường giả có thiên tư tung hoành!

Ba gã thanh niên kia càng không tin.

Chúng hoàn toàn không phản ứng lại, theo bản năng hét về phía Tùy Thị Thất Tiên: "Bảy vị sư huynh có phải đã nhận nhầm người không, hắn nhiều lắm chỉ là một Thái Ất Kim Tiên, sao có thể là Phó giáo chủ Tiệt giáo chúng ta được?" "Hồ đồ!" Sắc mặt Tùy Thị Thất

Tiên đen lại, Cầu Thủ Tiên vung tay tát một cái.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

Tiếng tát giòn giã vang vọng khắp tiên đảo.

Ba gã thanh niên hoàn toàn ngẩn ngơ, chẳng lẽ gã kia, thật sự là Phó giáo chủ?

Dù trong lòng vẫn không tin, nhưng ánh mắt của Tùy Thị Thất Tiên và cái tát của Cầu Thủ Tiên đã khiến chúng ngoan ngoãn ngậm miệng, không dám nói thêm một lời nào nữa.

"Ta cần một lời giải thích!" Giọng La Tuyên bình tĩnh, bình tĩnh đến lạ thường.

Nhưng Tùy Thị Thất Tiên ai nấy đều toát mồ hôi lạnh, suýt chút nữa thân thể mềm nhũn ngã quỵ xuống đất.

Là những người được Đa Bảo gọi đến giúp duy trì trật tự, họ tự nhiên biết rằng có một số đệ tử mới nhập môn hành vi có phần quá đáng, chỉ là những đệ tử đó rất biết điều, mỗi lần đều sẽ cho họ một ít chỗ tốt.

Mỗi lần gây chuyện với các tu sĩ, cũng đều là những sinh linh tu vi không cao, vừa nhìn đã biết không có thiên tư.

Những sinh linh đó sau khi bị đòi bảo vật, ai nấy đều tự nuốt quả đắng, chưa bao giờ gây ra chuyện gì!

Cũng chính vì vậy, những đệ tử mới nhập môn kia ngày càng càn rỡ, họ cũng ngày càng không để tâm đến chuyện như vậy, về cơ bản là mắt nhắm mắt mở, có chỗ tốt để lấy, sao lại bỏ qua!

Nhưng, vạn vạn lần không ngờ, chuyện như vậy lại đụng phải

Phó giáo chủ.

Mặc dù họ chưa từng tiếp xúc với vị Phó giáo chủ này, thậm chí, ngoài ngày gia miện, họ gần như chưa từng gặp Phó giáo chủ.

Nhưng theo lời đồn, vị Phó giáo chủ này trước khi chứng đạo Chuẩn Thánh, chính là vì giết hai Yêu thánh của Yêu tộc, mới cùng Phục Hy của Yêu tộc đại chiến!

Từ đó có thể thấy, Phó giáo chủ tuyệt không phải hạng người lương thiện.

Họ cũng đối với vị Phó giáo chủ thần long thấy đầu không thấy đuôi này, tràn đầy kiêng kỵ!

"Sao?

Không nói được à?

Sau này cũng không cần nói nữa?" La Tuyên thấy Tùy Thị Thất Tiên cúi đầu không nói, không khỏi nhướng mày, giọng nói càng thêm trầm thấp, lạnh lùng, mơ hồ khiến nhiệt độ xung quanh đột ngột giảm xuống mấy phần.

"Chúng... chúng ta, chúng ta không biết chuyện này." Trầm mặc một lúc, Cầu Thủ Tiên cắn răng nói: "Chúng ta chỉ tưởng có người ức hiếp đệ tử Tiệt giáo, không biết sư đệ trong môn đã đắc tội với Phó giáo chủ, đợi chúng ta trở về, nhất định sẽ trọng phạt!" "Ha ha!

Ha ha ha ha!" La Tuyên đột nhiên cười lớn, tiếng cười vang dội như sấm.

Tiếng cười khiến tất cả mọi người đều ngơ ngác, rồi đột nhiên im bặt.

Hắn một tay bóp cổ Cầu Thủ Tiên, ngữ khí vô cùng âm u nói: "Ngươi tưởng ta dạo gần đây không có ở đây, không biết sự tình thật

sao!

Ngươi cảm thấy, Phó giáo chủ ta đây dễ lừa gạt lắm à!" "Phó...

Phó giáo chủ, chúng ta... chúng ta tuyệt không có ý này." Tùy Thị Thất Tiên đều biết Phó giáo chủ rất được sư tôn Thông Thiên Thánh nhân coi trọng, không dám xem thường La Tuyên chút nào, nghe vậy lập tức kinh hãi cúi đầu thật sâu, nhưng vẫn không chịu nói ra sự thật.

"Tốt!

Nếu các ngươi không muốn nói, vậy thì không cần nói nữa!" La Tuyên làm sao không nhìn ra Tùy Thị Thất Tiên và ba gã thanh niên kia có gian díu, làm sao không nhìn ra họ đang bao che cho nhau.

Hắn nhẹ nhàng gật đầu, đột nhiên, khí thế Chuẩn Thánh trung kỳ bùng nổ, bao phủ vô tận hải vực.

"Ba tên các ngươi!

Cậy mình là đệ tử Tiệt giáo, làm xằng làm bậy, làm bại hoại giáo phong của Tiệt giáo ta!

Hôm nay, ta lấy danh nghĩa Phó giáo chủ Tiệt giáo, phế bỏ tu vi của các ngươi, trục xuất khỏi Tiệt giáo, để chấn chỉnh lại danh tiếng cho Tiệt giáo ta!" La Tuyên đối với ba tên đệ tử mới nhập môn đã gây ra án mạng này không hề nương tay, lời nói lạnh lùng truyền khắp phương viên ức vạn dặm, đồng thời giơ tay bắt ba gã thanh niên đến trước mặt.

"Phó giáo chủ tha cho chúng ta một lần đi!

Chúng ta biết sai rồi, cầu Phó giáo chủ khai ân a!" Ba tên đệ tử mới nhập môn sợ đến vỡ mật.

Bấy lâu nay, chúng đã đắc tội không ít tu sĩ bên ngoài, nếu bị phế bỏ tu vi, e rằng chân trước bị trục xuất khỏi Tiệt giáo, chân sau sẽ

chết không có chỗ chôn!

"Hừ!" La Tuyên không hề để ý đến lời kêu gào, ngón tay liên tiếp điểm vào mi tâm ba người.

Chỉ nghe một tiếng như bong bóng vỡ vang lên, nguyên thần và pháp lực chi hải của ba người đều bị điểm phá, một thân tu vi Kim Tiên trung kỳ, trong nháy mắt tiêu tan không còn gì.

Ba gã thanh niên lập tức như quả bóng xì hơi, hai mắt vô thần mềm nhũn trên mặt đất.

La Tuyên không thèm nhìn lại, tay áo vung lên, ném chúng ra khỏi phạm vi Tiệt giáo.

Sau đó, hắn nhìn về phía Tùy Thị Thất Tiên, lạnh lùng nói: "Tùy Thị Thất Tiên, dung túng đệ tử mới nhập môn làm xằng làm bậy, cũng có tội bao che.

Tuy tội không đến chết, nhưng tội sống khó tha!

Hôm nay tước đi ngũ khí trong lồng ngực các ngươi, đoạt đi tu vi Thái Ất Kim Tiên, phạt các ngươi diện bích mười vạn năm!

Các ngươi có nhận không?" Vút!

Chương 99

Sắc mặt Tùy Thị Thất Tiên đại biến.

Mặc dù khi La Tuyên ra tay sấm sét phế bỏ tu vi của ba người kia, trong lòng họ đã mơ hồ có dự cảm không lành, nhưng cũng không ngờ, thủ đoạn của La Tuyên lại tàn nhẫn đến vậy.

Lại muốn tước đi ngũ khí trong ngực, đoạt đi tu vi Thái Ất Kim Tiên!

Cấp bậc Thái Ất Kim Tiên không giống Kim Tiên, cửa ải này còn khó hơn gấp vô số lần so với việc tu luyện từ một phàm nhân lên Kim Tiên.

Hình phạt này nhìn có vẻ nhẹ, nhưng thực tế còn nghiêm trọng hơn nhiều so với việc phế bỏ tu vi của ba tên đệ tử kia!

"Phó giáo chủ làm vậy..." Tùy Thị Thất Tiên theo bản năng muốn cãi lại La Tuyên, nhưng đối mặt với ánh mắt lạnh lẽo của hắn, cùng vô số sinh linh đang vây xem, nếu để La Tuyên mất mặt, e rằng sẽ càng khó giải quyết.

Họ chỉ có thể nén giận trong lòng, nói với La Tuyên: "Phó giáo chủ, chúng ta là đệ tử nhập môn của sư tôn, trừng phạt chúng ta cũng nên có mệnh lệnh của sư tôn chứ?" "Ý của ta, chính là ý của giáo chủ!" La Tuyên lạnh nhạt nói, uy áp quanh thân liền đè lên người Tùy Thị Thất Tiên.

"Ngươi!

Ngươi làm vậy là không đặt sư tôn vào mắt, chẳng lẽ muốn lộng quyền sao?" Sắc mặt Tùy Thị Thất Tiên biến đổi lớn, kinh hoảng gào thét, hy vọng có thể kinh động Thông Thiên, để ngài ra mặt ngăn cản

La Tuyên.

Nhưng chúng không biết.

Tất cả mọi chuyện, đã sớm bị Thông Thiên nhìn thấy.

Những gì La Tuyên làm, cũng là hắn đã âm thầm liên lạc với Thông Thiên bằng thần thức, sau khi nói với Thông Thiên, đã được Thông Thiên ngầm cho phép.

Đối với La Tuyên, Thông Thiên tin tưởng vạn phần, tin rằng La Tuyên làm vậy, có lý do của hắn.

Thế là đủ rồi!

"Phó giáo chủ chậm đã!" Lúc này, chân trời lại có mấy đạo hồng quang, phá vỡ hư không, hạ xuống tiên đảo nơi La Tuyên đang đứng.

Bóng dáng của Đa Bảo, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu lần lượt hiện ra, chính là tám đại thân truyền của Tiệt giáo, tất cả đều đã có mặt.

La Tuyên hơi khựng lại, động tác trong tay dừng lại, nhìn về phía họ.

Chẳng lẽ cũng có người muốn nhúng tay vào sao?

"Phó giáo chủ, để bảy vị sư đệ đến Kim Ngao Đảo duy trì trật tự là ý của Đa Bảo.

Chuyện này xảy ra sơ suất như vậy, khiến Tiệt giáo ta bị bôi nhọ, Đa Bảo cũng có một phần trách nhiệm, mong Phó giáo chủ nếu muốn xử trí thì hãy xử trí Đa Bảo trước!" Đa Bảo nói xong, cúi người hành lễ.

"Chúng ta cũng có trách nhiệm." Bảy đại thân truyền còn lại cũng cúi người hành lễ phụ họa.

Trong mắt họ, 'Tần Tuyên' vị Phó giáo chủ này, dù sao cũng là người ngoài, Tùy Thị Thất Tiên lại là sư huynh đệ đồng môn nhiều năm.

Từ trong thâm tâm, họ không muốn thấy Tùy Thị Thất Tiên vì một lúc sơ suất mà bị vị Phó giáo chủ này lấy làm bia để lập uy, từ đó phế đi vô số năm khổ tu.

Dù sao, Thái Ất Kim Tiên là một cửa ải lớn.

Nếu bị tước đi ngũ khí, ai biết Tùy Thị Thất Tiên có thể khôi phục lại được không?

Nếu không thể, dù có chấn chỉnh được danh tiếng cho Tiệt giáo, chẳng phải cũng sẽ khiến Tiệt giáo tổn thất bảy đệ tử Thái Ất Kim Tiên sao!

Phải biết rằng, đệ tử cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, nếu đặt ở Xiển giáo, đã đủ để sánh ngang với hàng đầu của Thập Nhị Kim Tiên, đặt ở Tây phương giáo, càng là người người có thể làm thủ tịch đại đệ tử của Tây phương giáo!

"Haizz!

Hồ đồ quá!" Trong Bích Du Cung, Thông Thiên lặng lẽ quan sát tất cả, làm sao có thể không biết suy nghĩ trong lòng Đa Bảo.

Suy nghĩ của Đa Bảo cố nhiên là vì Tiệt giáo, nhưng về bản chất, lại là hạ sách, tầm nhìn quá hẹp, trước mặt đông đảo quần chúng khiến Phó giáo chủ mất mặt, càng là sai lại thêm sai!

"Hừ!

Các ngươi tưởng, ta sẽ không trừng phạt các ngươi sao?" Thông Thiên nhìn thấu suy nghĩ của Đa Bảo, La Tuyên làm sao có thể không nhìn thấu.

Hắn cũng biết, hôm nay bất kể là Tùy Thị Thất Tiên hay những đệ tử khác, dù quen hay không, Đa Bảo chắc chắn sẽ đứng ra bảo vệ trước mặt 'người ngoài' mới đến này.

Chỉ là, trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, hôm nay nếu không nghiêm trị Tùy Thị Thất Tiên, ngày sau, chúng vẫn sẽ trở thành điểm yếu của Tiệt giáo!

Về phần Tùy Thị Thất Tiên, thấy Đa Bảo và mọi người đứng ra.

Ai nấy đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm trong lòng, lần lượt đưa mắt nhìn đầy cảm kích, đồng thời trong lòng vô cùng may mắn thầm nghĩ: Tu vi của ta không còn lo nữa rồi!

Phân lượng của chúng không đủ, nhưng Đa Bảo là thân truyền của Thánh nhân.

Vị Phó giáo chủ này không cho chúng mặt mũi, cũng phải cho thân truyền của Thánh nhân mặt mũi chứ?

Giây phút này, ngay cả vô số sinh linh vây xem, cũng cảm thấy Phó giáo chủ e rằng không thể trừng trị Tùy Thị Thất Tiên.

Dù sao, vị Phó giáo chủ này chỉ là người mới, tám đại thân truyền đã theo Thánh nhân nhiều năm, rất được Thánh nhân yêu quý, địa vị ở Tiệt giáo e rằng còn nặng hơn một Phó giáo chủ mới đến nhiều!

Tuy nhiên, họ đã đánh giá thấp quyết tâm của La Tuyên.

"Tám đại thân truyền Tiệt giáo, quản lý đệ tử môn hạ không nghiêm, khiến trong môn xuất hiện những kẻ làm bại hoại giáo phong, làm tổn hại thanh danh Tiệt giáo ta, khiến chúng sinh Hồng Hoang mất lòng tin vào Tiệt giáo ta, đáng bị phạt nặng." Ánh mắt lạnh lùng của La Tuyên quét qua Đa Bảo và mấy người, lạnh lùng nói: "Nhưng, niệm tình các ngươi chủ động nhận lỗi, có thể châm chước xử lý.

Hôm nay, ta lấy danh nghĩa Phó giáo chủ, đưa các ngươi vào

không gian loạn lưu, chịu khổ trăm ngày cương phong, các ngươi có nhận không?" Không có quy củ không thành vuông tròn!

Pháp luật cũng không thể vị tình!

Sự việc đã đến nước này, tuyệt đối không thể vì tình nghĩa sư huynh đệ mà biến chuyện lớn thành nhỏ, chuyện nhỏ thành không!

Xôn xao!

Lời này vừa ra, toàn trường một phen xôn xao, tất cả mọi người đều biến sắc.

Đa Bảo và các thân truyền khác ai nấy đều kinh ngạc.

Không ai ngờ được, vị Phó giáo chủ này lại lạnh lùng vô tình đến vậy, nói trừng phạt là trừng phạt thật.

Hơn nữa, hình phạt đó nghe có vẻ dễ dàng, nhưng thực tế lại không hề đơn giản chút nào!

Không gian loạn lưu là nơi nào?

Đó là nơi có thể chôn vùi sống sờ sờ một Đại La Kim Tiên.

Dù Phó giáo chủ đã nói như vậy, chắc chắn có cách bảo vệ tính mạng của họ, nhưng ở nơi đó, chắc chắn cũng sẽ khiến họ nếm đủ khổ đau!

"Đa Bảo sư huynh!" Mấy đại thân truyền còn lại lần lượt nhìn về phía Đa Bảo.

"Haizz!" Đa Bảo thở dài một tiếng, trong lòng biết mình đã đánh giá thấp sự lạnh lùng của Phó giáo chủ.

Không những không bảo vệ được Tùy Thị Thất Tiên, ngược lại còn khiến mấy sư đệ sư muội thân truyền của mình bị liên lụy.

Chương 100

Nói hối hận thì cũng không hẳn, chỉ là, chuyện như vậy, đã mở lời trước, trước mặt bàn dân thiên hạ làm sao có thể nuốt lời?

"Đa Bảo đa tạ Phó giáo chủ pháp ngoại khai ân!" Đa Bảo hít sâu một hơi, nhìn sâu vào 'Tần Tuyên', trầm giọng chắp tay, nhận lấy hình phạt này.

"Đa tạ Phó giáo chủ pháp ngoại khai ân!" Các thân truyền khác bất đắc dĩ, chỉ có thể lần lượt lên tiếng đồng ý.

"Trong không gian loạn lưu tuy nguy hiểm trùng trùng, nhưng cũng là nơi rèn luyện đạo tâm thượng hạng, hy vọng các ngươi đừng lãng phí trăm ngày này." La Tuyên và Đa Bảo đều là sư huynh đệ, sao có thể thật lòng trừng phạt, chẳng qua là làm bộ làm tịch, thuận tiện cảnh cáo, để họ sau này có thể làm gương mà thôi.

Nói xong, hắn vung tay áo về phía hư không.

Chỉ nghe một tiếng "xẹt", hư không vỡ nát, vô tận hư không loạn lưu hiện ra trước mắt mọi người.

Nhìn không gian loạn lưu đang tàn phá và cương phong gào thét, tám đại thân truyền đều rụt cổ lại, nhưng La Tuyên không cho họ cơ hội mở miệng nữa.

Bàn tay lớn vung lên, một đạo tiên lực quang chiếu, cuốn lấy họ ném vào trong.

"Các ngươi bây giờ còn có dị nghị gì không?" Làm xong những việc này, La Tuyên lạnh lùng nhìn về phía Tùy Thị Thất Tiên.

"..." Tùy Thị Thất Tiên đương nhiên có dị nghị.

Ngũ khí trong lồng ngực là thứ họ tu luyện ức vạn năm, là căn bản

để thành Thái Ất.

Tước đi ngũ khí có nghĩa là vô số năm khổ tu hủy trong một sớm, họ đều sẽ rơi xuống cấp bậc Kim Tiên, sao có thể tâm phục!

Chỉ là, ngay cả tám đại thân truyền cũng bị trừng phạt, họ làm sao dám phản kháng?

"Nếu không có dị nghị, vậy thì lập tức chấp hành!" La Tuyên giơ tay bắt về phía Tùy Thị Thất Tiên.

Tùy Thị Thất Tiên chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh không thể chống cự định trụ mình lại, sau đó, trong lồng ngực đau nhói, liền có một đoàn ngũ sắc quang vựng từ lồng ngực mỗi người bay ra, rơi vào tay La Tuyên.

Còn họ, khí tức lập tức suy yếu trăm lần, tu vi trực tiếp rơi xuống Kim Tiên đại viên mãn.

Sự chênh lệch lớn khi tu vi sụt giảm, cùng với việc tổn thương nhiều nguyên khí như vậy, khiến họ suýt chút nữa mềm nhũn trên mặt đất.

Nhưng La Tuyên vẫn không hề thương hại, trở tay, dưới chân tiên đảo kéo ra một đường hầm không gian dài, dưới chân tiên đảo mở ra một không gian, ném Tùy Thị Thất Tiên vào trong!

"Hít!" Khi mọi chuyện kết thúc.

Tất cả sinh linh xung quanh đều hít một ngụm khí lạnh.

Không ai ngờ, Phó giáo chủ Tiệt giáo trong truyền thuyết lại lạnh lùng quyết đoán đến vậy, lại vì lỗi lầm của mấy đệ tử mới nhập môn mà nhổ tận gốc một chuỗi đệ tử lâu năm của Tiệt giáo.

Ngay cả đệ tử nhập thất và đệ tử thân truyền của Thánh nhân cũng không thoát khỏi trừng phạt, đều nhận hình phạt nặng!

“Nếu Phó giáo chủ Tiệt giáo có thể luôn đối xử công bằng với tất cả đệ tử như vậy, gia nhập Tiệt giáo cũng là một việc tốt không nhỏ!” Trong đám đông sinh linh vây xem, không thiếu những kẻ có thiên tư không tồi, ban đầu ôm hy vọng bái nhập Tiệt giáo, sau đó lại vì mấy đệ tử mới nhập môn làm xằng làm bậy mà thất vọng về Tiệt giáo.

Nhưng giây phút này, khi thấy La Tuyên ra tay sấm sét trừng phạt, ai nấy đều nảy sinh ý định trở lại.

Những người vốn đã quyết tâm muốn gia nhập Tiệt giáo.

Càng kích động hơn, hận không thể lập tức xông lên bái lạy La Tuyên một phen!

“Thì ra là Phó giáo chủ Tiệt giáo!

Hừ, uổng cho ta tưởng ngươi sẽ gặp nguy hiểm, tốt bụng khuyên ngươi, bây giờ thì hay rồi... thấy ta mất mặt như vậy, trong lòng chắc đang cười thầm ta!” Bên cạnh La Tuyên, nữ tu sĩ trước đó khuyên hắn rời đi, đã chứng kiến mọi chuyện từ đầu đến cuối, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm vào gò má La Tuyên, không khỏi ánh lên vẻ khác lạ.

Nhưng nghĩ đến hành động trước đó của mình, lại không khỏi mặt đỏ bừng, nắm chặt nắm đấm, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

“Hừ!” La Tuyên lại không để ý đến sự thay đổi sắc mặt của nữ tu sĩ bên cạnh, hắn nhìn quanh bốn phía, nhàn nhạt nói: “Bấy lâu nay, ai bị ba tên bại hoại kia ức hiếp, sau đó có thể tìm nàng, đăng ký lại những bảo vật đã mất, Tiệt giáo ta sẽ trả lại đủ số.” “Ngoài ra, nếu các vị sẵn lòng tiếp tục gia nhập Tiệt giáo, phàm ai thông qua khảo nghiệm, đều sẽ được thưởng một gốc tiên dược vạn năm!

Người có thiên tư ưu tú, có thể châm chước thưởng tiên dược mười vạn năm, trăm vạn năm!” “Thêm nữa, sau khi khảo nghiệm, ta

sẽ tiến hành một cuộc tuyển chọn, mười người đứng đầu sẽ được thưởng những bảo vật quý giá hơn." "Nếu có ai giành được vị trí thứ nhất, ta có thể đáp ứng một yêu cầu không quá đáng, cũng có thể đích thân vì người đó luyện chế một lò tiên đan!" "Về phần chuyện xảy ra trước đó, ta ở đây bảo chứng, nếu còn ai cậy danh Tiệt giáo làm xằng làm bậy, ta sẽ đích thân ném kẻ đó vào không gian loạn lưu!" Vốn chỉ định từ trong đám sinh linh này tìm xem có bóng dáng của vị Chuẩn Thánh Ma Giới kia không, không ngờ lại xảy ra chuyện như vậy.

Nhưng đầu óc hắn nhanh nhạy, cộng thêm kiếp trước đã chứng kiến không ít ví dụ xử lý tình huống này, lập tức hứa hẹn một đống phần thưởng, vừa làm suy yếu tối đa ảnh hưởng tiêu cực, vừa tiêm một liều thuốc kích thích cho những sinh linh chưa trải qua khảo nghiệm này!

Xôn xao!

Toàn trường lập tức một phen xôn xao, tất cả đều sôi sục.

Không ai ngờ, Phó giáo chủ không chỉ đồng ý trả lại bảo vật, còn hứa hẹn nhiều phần thưởng hấp dẫn như vậy.

Mặc dù tiên dược vạn năm đối với La Tuyên, thậm chí đối với một số đệ tử nhập môn của Tiệt giáo, cũng như cỏ rác, nhưng đối với những tu sĩ tu vi cao nhất chỉ là Kim Tiên này, lại là phần thưởng cực lớn!

Hành động của La Tuyên, trong nháy mắt đã đốt cháy nhiệt huyết của tất cả mọi người.

Chưa nói đến chuyện khác, chỉ riêng hành động hôm nay, danh tiếng của Phó giáo chủ Tiệt giáo chắc chắn sẽ lên một tầm cao mới, được vô số sinh linh ca tụng!

Duy chỉ có nữ tu sĩ kia mặt mày mờ mịt.

Mình có muốn gia nhập Tiệt giáo đâu, sao lại bắt mình giúp đăng ký những tu sĩ bị cướp bảo vật chứ?

"Ngươi ở lại đây, đăng ký những bảo vật bị những tu sĩ kia cướp đi, ta đi rồi về." Nữ tu sĩ còn chưa phản ứng lại, đã nghe bên tai truyền đến giọng nói của La Tuyên, khi quay đầu lại, bóng dáng La Tuyên đã biến mất không thấy.

Muốn đuổi theo, nhưng vô số sinh linh xung quanh đã vây lại, ai nấy đều vô cùng khách sáo tìm nàng đăng ký bảo vật đã mất, khiến nàng ngẩn người tại chỗ.

"Sư tôn!" Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Bóng dáng La Tuyên dần dần ngưng tụ, hướng về phía Thông Thiên đã sớm chờ trên cao đài, cúi người hành lễ.

"Hành động lần này có phát hiện gì không?" Thông Thiên không hề trách cứ, ngược lại cau mày, trầm tư về ý nghĩa sâu xa trong hành động của La Tuyên.

"Không sai!

Chuyện hôm nay, có hai việc, cần phải thương lượng với sư tôn." La Tuyên khẽ gật đầu, sắc mặt hơi ngưng trọng, giơ tay mượn sức mạnh của Thái Nguyên Cổ Bia, bố trí một đạo cấm chế, rồi mới nói: "Chuyện thứ nhất, liên quan đến tương lai của Tiệt giáo ta, sư tôn xem!" Nói rồi, mi tâm hắn một đạo huyễn quang lóe lên, hóa thành một đốm sáng, bay về phía Thông Thiên.

Thông Thiên thấy La Tuyên trịnh trọng như vậy, không khỏi sắc mặt nghiêm túc.

Hắn giơ tay đón lấy đốm sáng kia, chỉ thấy một đoạn mảnh vỡ ký ức, kinh ngạc liếc nhìn La Tuyên, sau đó, thần niệm bao phủ mảnh vỡ ký ức.

Giây tiếp theo, những cảnh quen thuộc, lần lượt hiện ra như xem phim.

Có cảnh Tiệt giáo vạn tiên triều bái, nhưng cũng có những chuyện sẽ xảy ra với Tiệt giáo trong thời kỳ Phong Thần.

La Tuyên sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, đã cố ý sao chép lại một đoạn ký ức, không có bất kỳ chuyện gì liên quan đến bản thân, nhưng lại có chuyện liên quan đến toàn bộ Tiệt giáo trong Phong Thần sẽ đi đến suy vong, ngay cả Thông Thiên vị Thánh nhân này cũng bị trấn áp, đưa đến Tử Tiêu Cung, Tiệt giáo từ đó suy tàn!

Toàn bộ đoạn ký ức không dài, nhưng cũng không ngắn.

Với tu vi Thánh nhân của Thông Thiên, trong một niệm, đã xem hết tất cả các đoạn.

Giây tiếp theo, khí tức của cả người ông kịch liệt biến động, một khuôn mặt càng âm trầm như muốn nhỏ ra nước.

Chương 101

Ông nắm chặt mảnh vỡ ký ức kia, trầm mặc rất lâu, rồi mới nhìn về phía La Tuyên, hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi: "Những ký ức này ngươi lấy từ đâu ra?" "Đệ tử khi đột phá Chuẩn Thánh tiếp nhận Đại đạo tẩy lễ, trong cõi u minh tâm có sở cảm, đã nhìn thấy tất cả." La Tuyên đã chuẩn bị sẵn lời giải thích, nhẹ giọng nói: "Vốn dĩ tất cả những chuyện này, đệ tử định tạm thời giấu đi, âm thầm loại bỏ một số nhân tố bất ổn của Tiệt giáo ta, hoặc đợi sau khi thấy manh mối, rồi mới xử lý." "Chỉ là hôm nay, xảy ra chuyện như vậy, thực sự liên quan rất rộng, không thể không có hành động hôm nay, cũng không thể không báo cho sư tôn biết chuyện này." Tiệt giáo tuy là đại giáo của Thánh nhân, có Thánh nhân và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trấn áp khí vận, khí vận so với quỹ đạo đã định ổn định hơn vô số lần.

Nhưng đê ngàn dặm vỡ vì tổ mối.

Chúng sinh Hồng Hoang mới là căn cơ lớn nhất của Tiệt giáo.

Chúng sinh vì sao công nhận Tiệt giáo, công nhận Thông Thiên, không phải vì Thông Thiên làm người hào sảng phóng khoáng, không câu nệ tiểu tiết, Tiệt giáo cũng hữu giáo vô loại, thực sự đã làm được việc giáo hóa chúng sinh sao?

Nếu tất cả đều thay đổi, chúng sinh Hồng Hoang dựa vào đâu để tin tưởng Tiệt giáo!

Điều này giống hệt với đạo lý 'nước có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền' ở kiếp trước, trông có vẻ bình thường, nhưng lại có thể chỉ thẳng vào vấn đề cốt lõi!

"Lũ nghịch đồ này!" Thông Thiên một chưởng vỗ lên cao đài dưới ghế, cao đài cấp bậc Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo lập tức như đồ

sứ vỡ nát, vỡ vụn từng tấc.

Nhưng ông hoàn toàn không để ý đến việc mình đã tiện tay phá hủy một kiện Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo.

Ông vẫn chìm đắm trong những đoạn ký ức kia, lửa giận trong lòng bùng lên, vừa có sự phẫn nộ đối với một số đệ tử môn hạ, cũng có sự phẫn nộ đối với hai vị sư huynh đệ Xiển giáo, Nhân giáo bây giờ trông có vẻ hữu hảo, nhưng tương lai lại có thể đâm sau lưng mình một nhát!

"Sư tôn, xin bớt giận!" La Tuyên biết rõ những thứ này đều là biến số, tuyệt đối không thể để Thông Thiên vì nhất thời phẫn nộ mà làm loạn quỹ đạo vốn có thể thay đổi, trầm giọng nhắc nhở: "Những đoạn ký ức này chẳng qua chỉ là một chút dự cảm về tương lai, chưa thể coi là định số.

Việc chúng ta cần làm bây giờ là làm sao để ràng buộc đệ tử môn hạ, trong lúc phát triển Tiệt giáo, không thể để Tiệt giáo ta mang tiếng xấu." "Ừm!

Chuyện hôm nay, con làm rất tốt, Đa Bảo lại có chút hồ đồ rồi." Thông Thiên nghe vậy, sắc mặt mới khá hơn một chút, gật đầu, đối với La Tuyên càng thêm hài lòng và tán thưởng.

"Đa Bảo sư huynh cũng là vì Tiệt giáo ta, chỉ là, một số suy nghĩ thực sự cần phải thay đổi." La Tuyên lại không cảm thấy Đa Bảo làm sai, nếu là hắn ở vị trí của Đa Bảo, với tính cách giống Đa Bảo, không chừng cũng sẽ làm như vậy, những chuyện này đều là tiểu tiết, không ảnh hưởng đến đại cục.

"Vị Phó giáo chủ này, vi sư không lập sai người, con làm những việc này, còn xứng chức hơn cả vi sư vị giáo chủ này." Thông Thiên không khỏi cảm thán một câu, hỏi: "Ngoài chuyện này ra, Tiệt giáo ta còn có điều gì cần chú ý không?" "Đệ tử tạm thời chỉ nghĩ đến những

điều này.” La Tuyên khẽ lắc đầu, đại thế tuyệt không phải ba lời hai câu có thể thay đổi, Tiệt giáo hiện tại chỉ có thể thay đổi một cách tiềm di mặc hóa, vội cũng không được.

Hắn hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Việc quan trọng nhất hiện tại, lại là một chuyện khác.” “Ồ?” Thông Thiên nhướng mày.

Chuyện liên quan đến tương lai của Tiệt giáo, đều không phải là chuyện quan trọng nhất hiện tại sao?

“Lần này đệ tử ngẫu nhiên phát hiện...” La Tuyên mơ hồ nói về chuyện ở Phương Trượng Tiên Đảo, kể lại việc gặp sáu Chuẩn Thánh Ma Giới, cùng với những chuyện mà sáu Chuẩn Thánh Ma Giới đã khai báo, không bỏ sót một chi tiết nào cho Thông Thiên nghe.

“Ma Giới?

La Hầu chưa chết, sáng lập Ma Giới, bồi dưỡng ra nhiều cường giả như vậy?

Ma La Đại Thánh kia, đối với Hồng Hoang ta có ý đồ, phái một Chuẩn Thánh Ma Giới, ẩn nấp trong thế giới Hồng Hoang của chúng ta?” Thông Thiên vừa nghe đến tên La Hầu, không khỏi sắc mặt biến đổi, kinh hãi không thôi.

Ma Tổ La Hầu là tồn tại mà trước khi ông hóa hình, đã sớm ở thời kỳ Long Hán đại kiếp, trở thành Chuẩn Thánh đỉnh tiêm, suýt chút nữa thay thế Đạo tổ, trở thành Thiên đạo của Hồng Hoang.

Người có danh, cây có bóng!

Dù La Hầu đã biến mất vô số năm, dù Thông Thiên đã trở thành Thánh nhân chí tôn, vẫn không dám xem thường La Hầu.

Dù sao, đó là cường giả cổ xưa cùng thời đại, cùng cấp bậc với Đạo tổ Hồng Quân!

May mà La Hầu vẫn đang bế quan khôi phục tu vi, ý đồ với thế giới Hồng Hoang, chỉ là đệ tử của La Hầu, Ma La Đại Thánh kia.

Vấn đề duy nhất, cũng chỉ là một Chuẩn Thánh mà thôi!

"Chuyện này vô cùng trọng đại." Sắc mặt Thông Thiên trầm trọng, trầm ngâm một lát, nói: "Con cảm thấy, chuyện này có nên báo cho Đạo tổ, hay là các Thánh nhân khác không?" Mặc dù đoạn ký ức La Tuyên cho ông xem, khiến ông đối với Nguyên Thủy, Thái Thượng Lão Tử, cùng với Tây phương nhị thánh bỏ đá xuống giếng sinh ra khoảng cách và địch ý, nhưng chuyện này liên quan đến toàn bộ Hồng Hoang, cũng không thể câu nệ tiểu tiết!

"Không cần thiết." La Tuyên đã sớm nghĩ đến khả năng này.

Hắn chỉ là một Phó giáo chủ Tiệt giáo.

Tu vi Chuẩn Thánh trong mắt chúng sinh Hồng Hoang là cao không thể với tới, nhưng trong mắt các Thánh nhân, thậm chí là Hồng Quân, lại không đáng kể.

Hắn nói ra chưa chắc sẽ được tin tưởng như Thông Thiên.

Không chừng, sẽ vì chuyện Ma Giới mà liên lụy đến hắn và toàn bộ Tiệt giáo.

"Ừm?" Thông Thiên không ngờ La Tuyên sẽ phủ định, hơi trầm ngâm, cũng hiểu được suy nghĩ của La Tuyên.

Chỉ là mày lại cau càng sâu hơn.

Chuyện như vậy quá kinh người, thậm chí kinh người đến mức có chút hoang đường, tùy tiện nói ra, thực sự chưa chắc có người tin.

Nhưng vấn đề là, sự việc vô cùng nghiêm trọng, nếu không nói ra, lại đang nguy hiểm đến toàn bộ Hồng Hoang mọi lúc mọi nơi.

Thậm chí không cẩn thận, Hồng Hoang thật sự có khả năng vì

chuyện này mà đại loạn!

"Đệ tử lần này trở về, một là để báo cho sư tôn biết chuyện này, hai là cũng để thương lượng với sư tôn, nên ứng phó như thế nào." La Tuyên hít sâu một hơi nói: "Theo ý của đệ tử, chúng ta nên giả vờ không biết chuyện này, âm thầm quan sát toàn bộ Hồng Hoang.

Nếu đối phương là Chuẩn Thánh Ma Giới, chắc chắn sẽ có những điểm khác biệt, cũng chắc chắn sẽ có lúc lộ ra sơ hở.

Lúc đó, nếu chúng ta có thể bắt được hắn, rồi mới nói ra, liền đủ để khiến tất cả mọi người tin phục!" "Nói thì như vậy, nhưng... haizz!

Cũng chỉ có thể như vậy!" Thông Thiên cũng biết đạo lý này, nhưng một Chuẩn Thánh âm thầm có ý đồ bất chính, đủ để khuấy động phong vân ở Hồng Hoang, khiến cả Hồng Hoang không yên ổn.

Chỉ là đi tìm, cũng không phải là biện pháp hay.

Cuối cùng chỉ có thể công nhận cách làm của La Tuyên, sắc mặt ngưng trọng gật đầu nói: "Từ hôm nay, vi sư sẽ không định kỳ dùng thần niệm bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, hy vọng có thể tìm ra một số manh mối." "Như vậy thì tốt quá rồi." La Tuyên cần chính là câu nói này, lập tức trong lòng nhẹ nhõm đi nhiều, cười nói: "Nhưng, sư tôn cũng nên chú ý nhiều hơn đến Tiệt giáo ta, đặc biệt là những đệ tử mới gia nhập, tên kia không chừng cũng sẽ ẩn nấp trong những sinh linh này, nhân cơ hội trà trộn vào Tiệt giáo ta." "Tự nhiên!" Trong mắt Thông Thiên hàn quang lóe lên, âm u nói: "Vi sư lại hy vọng hắn vào Tiệt giáo ta!

Nếu không thì thôi, nếu thật sự dám vào Tiệt giáo ta, ta nhất định sẽ lôi hắn ra!" ...

Ngoài Kim Ngao Đảo.

La Tuyên đến Kim Ngao Đảo thương nghị yếu sự với Thông Thiên.

Việc vô số sinh linh bái sư cũng tạm thời đình trệ một chút.

Trong thời gian chờ đợi bái sư, không ít sinh linh bị ba tên đệ tử mới nhập môn kia tống tiền, nay La Tuyên có lệnh, sau khi đăng ký chỉ cần xác nhận, là có thể trả lại đồ.

Những sinh linh này tự nhiên không thể chờ đợi được mà tìm nữ tu sĩ kia đăng ký.

Như vậy lại khổ cho nữ tu sĩ kia.

Vốn dĩ thân truyền Tiệt giáo đích thân khảo nghiệm đệ tử bái sư, đệ tử nội môn và đệ tử mới nhập môn sẽ duy trì trật tự, dù vậy, cảnh tượng hùng vĩ cũng không tránh khỏi có chút hỗn loạn.

Nay tám đại thân truyền đều bị La Tuyên đưa vào không gian loạn lưu chịu phạt, Tùy Thị Thất Tiên bị tước đi ngũ khí, phong ấn dưới tiên đảo, diện bích mười vạn năm.

Những đệ tử nội môn và đệ tử mới nhập môn còn lại, có thể duy trì trật tự đã là rất không dễ dàng.

Lại đâu có tâm tư và tinh lực để quản chuyện của nữ tu sĩ được đích thân Phó giáo chủ ủy nhiệm?

"Dù sao cũng là Phó giáo chủ Tiệt giáo đường đường, cũng quá vô trách nhiệm rồi đi!" Nữ tử tay chân luống cuống giúp các tu sĩ xung quanh đăng ký, vừa âm thầm phỉ nhổ trong lòng: "Ta có gia nhập Tiệt giáo đâu, bị đối xử như lao động khổ sai thế này, nếu gia nhập Tiệt giáo thì còn thế nào nữa?" "Hừ!

Chương 102

Không được, sau khi hoàn thành chuyện này, nhất định phải cho ta một lời giải thích!

Ta không thể làm lao động khổ sai không công được!" Miệng nàng thì thầm một câu với giọng không thể nghe thấy.

Chợt cảm thấy xung quanh yên tĩnh đi nhiều, hàng người phía sau cũng không tiến lên, đầu cũng không ngẩng, không vui nói: "Tu sĩ phương nào, báo đạo hiệu, báo những thứ đã mất!" Trước đây không cần nói, tự sẽ có sinh linh ngoan ngoãn báo.

Nhưng lần này lại không có bất kỳ sinh linh nào trả lời!

"Không báo thì nhường đường, đừng làm lỡ việc của người phía sau..." Nàng lập tức nhíu mày, đột nhiên ngẩng đầu, định mắng một câu, nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn vô cùng quen thuộc hiện ra trước mắt, những lời phía sau lập tức nghẹn lại trong cổ họng.

Nhưng rất nhanh, lửa giận của nàng lại bùng lên, buột miệng nói: "Biết đường về rồi à?

Ta nói cho ngươi biết, ta không phải đệ tử Tiệt giáo, lại giúp ngươi tốn công lớn như vậy, ngươi phải bồi thường cho ta!" "Ai nói ngươi không phải đệ tử Tiệt giáo ta?" La Tuyên nhướng mày.

"Ai nói ta là đệ tử Tiệt giáo các ngươi rồi?" Nữ tu sĩ không đáp mà hỏi ngược lại.

"Ta nói!" La Tuyên giơ tay chỉ vào mũi mình: "Ta là Phó giáo chủ Tiệt giáo, lời ta nói là của đệ tử Tiệt giáo, thì là đệ tử Tiệt giáo!

Hơn nữa, những việc ngươi làm này, đều là chuyện trong bổn phận của đệ tử Tiệt giáo!" "Ngươi!" Nữ tu sĩ vốn trong lòng có chút e

dè thân phận và tu vi của La Tuyên, nhưng thấy La Tuyên nói lý ngang như vậy, không khỏi mặt đỏ bừng, tức đến nửa ngày không nói nên lời.

"Ha ha ha ha!" La Tuyên bị bộ dạng của nàng chọc cười, bao nhiêu phiền muộn hôm nay, cũng nhẹ nhõm đi không ít.

Hắn chắp tay đứng đó, cười nhẹ nói: "Ta để ngươi làm những việc này, tự nhiên sẽ không để ngươi tốn công vô ích.

Thế này đi, ngươi có thể chọn một gốc tiên dược ngàn vạn năm, cũng có thể chọn để ta giúp ngươi luyện chế một viên tiên đan tăng tu vi, ngươi thấy thế nào?" Tiên dược ngàn vạn năm và tiên đan tăng tu vi Kim Tiên, đối với hắn, không khác gì cát trong sông Hằng.

Nhưng nữ tu sĩ này, lại khiến hắn cảm thấy khá thú vị, vừa hay thiên tư cũng thượng giai, thu nhận vào Tiệt giáo cũng không tồi!

"Tạm được!" Nữ tu sĩ trước đó cảm thấy La Tuyên uy nghiêm, cao không thể với tới, uy nghiêm không thể xâm phạm.

Lúc này, thấy La Tuyên bình dị gần gũi như vậy, trong lòng cũng thả lỏng hơn, không nhịn được lẩm bẩm một câu: "Vậy ngươi còn không tránh ra, ta phải mau chóng đăng ký xong, để nhận phần thưởng của ta chứ!" "Ngươi cảm thấy có vấn đề gì không?" Giọng của Thông Thiên, cách vô tận hư không, truyền vào tai La Tuyên.

"Có chút vấn đề, nhưng, hẳn không phải là kẻ của Ma Giới." La Tuyên lẳng lặng truyền âm đáp.

Nghe La Tuyên nói vậy, Thông Thiên cũng không còn chú ý đến một tiểu tu sĩ cảnh giới Kim Tiên, sau khi chuyển thần niệm quét qua tất cả sinh linh, liền bao phủ toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

"Ừm?" Thần niệm của Thánh nhân bao phủ Hồng Hoang, ngay cả đạo trường của Thánh nhân cũng không bỏ qua.

Tự nhiên đã thu hút sự chú ý của các Thánh nhân khác!

"Thông Thiên đang làm gì?" Đạo trường của Thái Thượng Lão Tử chỉ có ông và Huyền Đô, nên không bị thần niệm của Thông Thiên bao phủ, nhưng ông cũng cảm ứng được một tia thần niệm của Thông Thiên đang ở trong Nhân tộc, dường như đang tìm kiếm gì đó.

Không chỉ Nhân tộc, những nơi khác, cũng đang bị Thông Thiên tìm kiếm.

Trong bốn vị Thánh nhân còn lại, ngoài Oa Hoàng Cung ở Thiên ngoại thiên đã đóng cửa, Xiển giáo và Tây phương giáo còn lại, đều không thoát khỏi thần niệm của Thông Thiên.

"Thông Thiên sư đệ vô cớ dùng thần niệm dò xét Côn Luân của ta, hành động này có phải hơi quá thất lễ rồi không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn vì chuyện của La Tuyên và 'Tần Tuyên', vốn đã ôm oán niệm rất lớn với Thông Thiên, lần này lại thấy Thông Thiên không chút kiêng dè dùng thần niệm bao phủ đạo trường của mình, lập tức lửa giận bốc lên.

Nay Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo chỉ còn lại mười một người.

Ngược lại Tiệt giáo lại ngày càng thịnh vượng, sau La Tuyên vị thân truyền thứ chín, lại thêm một vị Phó giáo chủ Chuẩn Thánh, nay càng khiến vô số sinh linh Hồng Hoang đến bái sư.

Trong lòng ông đã sớm không vui, nay lại thấy Thông Thiên vô lễ như vậy, sao có thể có sắc mặt tốt!

"Thông Thiên sư huynh, Tây phương giáo ta chưa từng có ân oán với Tiệt giáo, đường đột dùng thần niệm dò xét Tây phương giáo ta như vậy, cũng có chút quá đáng rồi phải không?" Tây phương Linh Sơn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng bị Thông Thiên kinh tỉnh khỏi tu

luyện, sau đó, phát hiện Thông Thiên đang dò xét Linh Sơn như chốn không người, cả hai đều mặt đen lại.

Ở thế giới Hồng Hoang, bất kể là dùng thần thức thần niệm dò xét người khác, hay dò xét đạo trường của người khác, đều là một biểu hiện cực kỳ không tôn trọng.

Huống hồ họ đều là Thánh nhân, bị dò xét như vậy, tự nhiên sẽ không thể làm ngơ!

"Ta phát hiện một chuyện nguy hiểm đến toàn bộ Hồng Hoang, vì sự ổn định của toàn bộ Hồng Hoang, ta thân là Thánh nhân, có trách nhiệm loại bỏ dị số, duy trì trật tự Hồng Hoang." Thông Thiên vốn đã ngày càng không ưa Nguyên Thủy và Tây phương nhị thánh, nay biết được một chút về số mệnh tương lai của Tiệt giáo, đối với họ lại càng không khách khí.

Nhưng, lời nói này cũng không phải tùy tiện ứng phó, mà có ý thử dò phản ứng của mấy người kia.

Chỉ cần mấy vị Thánh nhân này có chút tâm tư, đều nên biết, hành động này không bình thường!

Tuy nhiên, Nguyên Thủy và Tây phương nhị thánh lại không hề nhận ra sự bất thường của Thông Thiên.

Hoặc là, họ căn bản không có tâm tư nghĩ nhiều như vậy, chỉ thấy thái độ qua loa của Thông Thiên, liền cho rằng Thông Thiên vì Tiệt giáo khí thế đại trướng, có ý khiêu khích, khoe khoang!

Nguyên Thủy lập tức âm dương quái khí hừ lạnh nói: "Thông Thiên sư đệ có tâm tư đó, sao không quản cho tốt Tiệt giáo đi, ta nghe nói Tiệt giáo có không ít đệ tử đạo đức bại hoại, lại nhân cơ hội chúng sinh Hồng Hoang bái sư, tống tiền bảo vật của vô số sinh linh." "Chuyện như vậy nếu truyền khắp Hồng Hoang, làm nhục danh tiếng

Tiệt giáo thì không sao, nhưng nếu làm nhục danh tiếng Đạo môn chúng ta, e rằng lão sư ở đó cũng sẽ có lời trách cứ ngươi đó!" Thân là Thánh nhân, dù ở Côn Luân, chuyện xảy ra ở Hồng Hoang cũng không thoát khỏi tai mắt của ông.

Chuyện này liên quan đến Tiệt giáo, lại là chuyện không tốt, đã không sót một chút nào từ miệng một số sinh linh Hồng Hoang, truyền đến tai Nguyên Thủy, lúc này lại trở thành cái cớ để Nguyên Thủy trào phúng Thông Thiên!

"Nguyên Thủy sư huynh nói rất đúng, chúng ta cũng cảm thấy, Thông Thiên sư huynh có thời gian không bằng quản giáo cho tốt đệ tử Tiệt giáo đi!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tuy không căm ghét Tiệt giáo như Nguyên Thủy, nhưng thấy toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều không quản ngại ức vạn dặm đến Tiệt giáo bái sư, thậm chí, sinh linh ở Tây phương cũng vượt qua cả đại lục Hồng Hoang, đến Đông Hải.

Trong lòng vừa chua xót, vừa đỏ mắt ghen tị với sự thịnh vượng của Tiệt giáo!

"Hừ!

Chuyện của Tiệt giáo ta, không đến lượt các ngươi chỉ tay năm ngón!" Nguyên Thủy không ưa Thông Thiên, Thông Thiên lại càng không ưa ông, nghe vậy hừ lạnh một tiếng, thần niệm rút khỏi hai đại đạo trường của Thánh nhân, chuyển sang các nơi khác tiếp tục dò xét.

"Ra vẻ!" Nguyên Thủy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, đối với hành động của Thông Thiên, khinh thường không thèm để ý.

Duy chỉ có Thái Thượng Lão Tử ở bờ Đông Hải, mơ hồ nhận ra một chút không đúng, cảm thấy hành động này của Thông Thiên e rằng thật sự có phát hiện gì đó, không khỏi cau mày bấm đốt ngón tay.

Nhưng tính toán hồi lâu, cũng không phát hiện Hồng Hoang có gì

bất thường.

“Thông Thiên sư đệ lo xa, hay có chuyện gì không thể cho người khác biết đã xảy ra?” Thái Thượng Lão Tử biết rõ tính tình của Thông Thiên, tuyệt không phải loại người bắt bóng bắt gió, chỉ vì khoe khoang đại thế của Tiệt giáo mà lỗ mãng khiêu khích các Thánh nhân khác như vậy, khiến ông không khỏi trầm tư hồi lâu, nhưng vẫn không có manh mối.

“Thôi vậy!

Có Thông Thiên sư đệ ở đó, Hồng Hoang cũng không thể nổi sóng lớn được.” Ông nhẹ nhàng lắc đầu, chuyển sang tiếp tục bế quan tham ngộ Âm Dương đại đạo. ...

Ngoài Kim Ngao Đảo.

“Cuối cùng cũng xong, mệt chết ta rồi.” Nữ tu sĩ được La Tuyên giao trọng trách, cuối cùng cũng đăng ký xong tất cả bảo vật bị tống tiền của các sinh linh, đưa một khối ngọc giản cho La Tuyên: “Này!

Đăng ký xong hết rồi!” “Làm tốt lắm!” La Tuyên khẽ gật đầu, tiện tay nhận lấy ngọc giản, không thèm nhìn, ném cho nữ tu sĩ một chiếc nhẫn trữ vật mà hắn tiện tay tạo ra.

“Tiên dược ngàn vạn năm cho ta à?” Nữ tu sĩ mắt sáng lên, vội dùng thần thức dò vào nhẫn trữ vật.

Nhưng rất nhanh, mày liễu của nàng dựng lên, một vẻ mặt tức giận.

“Những thứ mà các tu sĩ kia đã mất, lại phiền ngươi một lần nữa, đưa những thứ này cho họ.” La Tuyên khẽ mỉm cười, nụ cười như nắng ấm mùa đông, nhưng trong mắt nữ tu sĩ lại vô cùng đáng ghét.

Nàng nắm chặt nắm đấm, cố nén cơn muốn động thủ, nghiến răng nghiến lợi nói: “Ngươi đã nói, chỉ cần đăng ký xong, sẽ cho ta một

gốc tiên dược ngàn vạn năm, hoặc luyện chế cho ta một lò tiên đan tăng tu vi!" "Không sai!" La Tuyên không phủ nhận, cười híp mắt nói: "Đó là chuyện thứ nhất, đây là chuyện thứ hai, không hề xung đột!

Chỉ cần ngươi làm theo, ta sẽ cho ngươi thêm gấp đôi chỗ tốt!" "Ngươi!

Chương 103

Tốt!" Lũ nhà giàu đáng ghét!

Nữ tu sĩ trong lòng hận hận nghĩ, nhìn vào chỗ tốt là một gốc tiên dược ngàn vạn năm nữa, ngoan ngoãn làm theo lời La Tuyên, đem tất cả đồ vật trong không gian trữ vật giới, trả lại cho các tu sĩ kia.

Đến khi làm xong tất cả những việc này, đã tốn hết một tháng thời gian.

Một tháng thời gian đối với tu sĩ mà nói, chẳng qua chỉ là một cái búng tay.

Nhưng đối với nữ tu sĩ, việc làm trong một tháng này, còn mệt hơn tu luyện một tháng gấp trăm ngàn lần!

"Bây giờ ngươi không phải nên cho ta tiên dược sao, không, ta muốn ngươi luyện cho ta hai viên tiên đan!" Trên một hòn đảo tiên vô danh, nữ tu sĩ hung hăng nhìn La Tuyên đang thong dong tự tại, lại còn dùng bàn cờ Tiên thiên Thượng phẩm linh bảo làm bàn trà, thưởng thức tiên trà pha từ lá trà Hậu thiên linh căn, trong lòng lại không nhịn được vẽ một vòng tròn nguyền rủa La Tuyên một phen.

"Hai viên tiên đan thôi mà, mười viên cũng không khó!" La Tuyên nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu, cười nói: "Ngươi đừng vội, ngồi xuống uống chén trà đã." Nữ tu sĩ lộ vẻ nghi ngờ.

Phó giáo chủ Tiệt giáo không phải muốn nuốt hai gốc tiên dược của mình chứ?

Nhưng La Tuyên đã hứa trước mặt bàn dân thiên hạ, La Tuyên lại có thân phận Phó giáo chủ Tiệt giáo, hẳn sẽ không đến mức tham ô hai gốc tiên dược ngàn vạn năm.

Nàng liền không nói một lời ngồi xuống, cầm một chén tiên trà đã rót sẵn, một hơi uống cạn.

"Ừm?" Trà vào miệng, thơm ngát cả khoang miệng, gần như khiến người ta có cảm giác phiêu diêu như tiên.

Nhưng điều khiến nữ tu sĩ kinh ngạc nhất không phải là điều này, mà là, sau khi uống chén trà này, bình cảnh Kim Tiên trung kỳ đã kẹt rất lâu của nàng, lại đột nhiên phá vỡ xiềng xích, đạt đến Kim Tiên trung kỳ!

"Trà này?" Nàng trừng lớn đôi mắt đẹp nhìn về phía La Tuyên.

"Hậu thiên linh căn!" La Tuyên vẫn giữ nụ cười trên mặt.

Phụt!

Lấy Hậu thiên linh căn để pha trà?

A a a a a!

Lũ nhà giàu đáng ghét!!!

Nữ tu sĩ trong lòng không nhịn được gào thét.

"Thế nào?" La Tuyên đem tất cả nhìn vào trong mắt, trong lòng thầm cười, trên mặt lại không động thanh sắc, cười nói: "Ngươi có nguyện bái ta làm thầy, nếu làm đệ tử của ta, có thể mỗi ngày uống trà pha từ Hậu thiên linh căn!

Không chỉ như vậy, tiên quả của Tiên thiên linh căn, cũng có thể tùy tiện ăn!" Mỗi ngày lấy Hậu thiên linh căn pha trà?

Ăn tiên quả của Tiên thiên linh căn?

Nữ tu sĩ trong lòng kinh ngạc, có chút không phản ứng kịp.

"Đương nhiên, những thứ đó đều là phụ." La Tuyên phảng phất không nhìn thấy sự thay đổi sắc mặt của nữ tu sĩ, ung dung nói: "Ta

tuy không phải là cường giả mạnh nhất thế giới Hồng Hoang, nhưng lại có rất nhiều bảo vật mà cả Thánh nhân cũng không lấy ra được.

Trở thành đệ tử của ta, tiên pháp, thần thông, linh bảo, những thứ này một thứ cũng sẽ không thiếu!" Từ cái nhìn đầu tiên thấy nữ tu sĩ này, hắn đã phát hiện ra quý khí ẩn giấu của nàng.

Quý khí đó không phải do thân phận địa vị, hay tu vi mang lại, mà là một loại tôn quý khí ẩn giấu sâu trong huyết mạch, tượng trưng cho nội tình mà chỉ có một số huyết mạch mạnh mẽ mới có!

Lúc đó, hắn đã nảy sinh ý định thu đồ.

Vừa hay, hiện tại hắn cũng có việc, tu vi của nàng cũng gặp bình cảnh, La Tuyên liền mượn việc giúp đỡ đăng ký và trả bảo vật, kích phát khí cơ trong lòng nữ tu sĩ, lại dùng trà pha từ Hậu thiên linh căn, giúp nàng đột phá.

Mới có cảnh tượng hiện tại!

"Vì sao thu ta làm đệ tử?" Nữ tu sĩ không thể không thừa nhận, đối với những gì La Tuyên nói, nàng đều động tâm.

Đệ tử của Thánh nhân quá nhiều, thiên phú và tu vi của nàng, trong số hàng ngàn vạn sinh linh, không hề bắt mắt, dù có vào Tiệt giáo, cũng chỉ có thể làm đệ tử ngoại môn bình thường nhất.

Trở thành đệ tử của Phó giáo chủ lại khác.

Nàng chưa từng nghe nói vị Phó giáo chủ thần long thấy đầu không thấy đuôi này có đệ tử.

Cũng có nghĩa là, chỉ cần nàng đồng ý bái sư, sẽ trở thành thủ tịch thân truyền đại đệ tử của Phó giáo chủ Tiệt giáo, thân phận địa vị đều sẽ nước lên thuyền lên, đứng trên vạn ngàn đệ tử Tiệt giáo, gần như có thể sánh ngang với thân truyền Tiệt giáo!

Nhưng, động tâm thì động tâm, nàng cũng không bị những lời hứa hẹn hấp dẫn trước mắt mê hoặc tâm trí.

"Duyên phận thứ này, ai nói rõ được chứ?" La Tuyên ngửa mặt cười, trong lòng thầm gật đầu, thiên phú này, tâm tính này, quả là một mầm non tốt.

Nghe vậy, nữ tu sĩ nhìn sâu vào La Tuyên một cái, cũng không còn băn khoăn nữa, dù sao trên người mình cũng không có gì tốt để bị cường giả như vậy nhòm ngó, lập tức quỳ xuống đất, liên tiếp dập đầu ba cái: "Sư tôn tại thượng, đệ tử Lung Nguyệt, nguyện ý bái sư tôn làm thầy, đời này kiếp này, vĩnh không phản bội!" "Ha ha ha ha!

Tốt!

Từ hôm nay, con là thân truyền đại đệ tử của vi sư!" La Tuyên cười càng thêm sảng khoái, giơ tay một luồng sức mạnh nâng Lung Nguyệt dậy, dặn dò: "Vi sư là Phó giáo chủ Tiệt giáo, sau này, con không chỉ là đệ tử của vi sư, mà còn là đệ tử Tiệt giáo!

Con phải hiểu, không được vọng tự phỉ bạc, làm ô danh vi sư và danh tiếng Tiệt giáo, nhưng cũng không được tùy tiện cậy vào sư môn mà làm xằng làm bậy!

Biết chưa?" "Đệ tử cẩn tuân sư mệnh!" Lung Nguyệt nghiêm túc gật đầu, sau đó, có chút ngượng ngùng nói: "Sư tôn, vậy linh dược của con..." "Quả là một kẻ ham tiền!" La Tuyên cười nhẹ một tiếng, giơ tay, hai gốc tiên dược ức vạn năm đẩy đến trước mặt Lung Nguyệt: "Đây là hai gốc tiên dược ức vạn năm, một gốc có thể tăng tu vi nguyên thần, một gốc có thể tăng tu vi nhục thân, con giữ lấy." "Đợi vi sư luyện cho con một ít tiên đan, để con đột phá Kim Tiên đại viên mãn, liền có thể mượn linh dược, một lần ngưng luyện ngũ khí, thành Thái Ất!" Nguyên nhân chúng sinh Hồng Hoang đổ xô đi bái sư.

Nếu có thể được đại năng, đại thần thông giả coi trọng, chỉ cần

một câu nói, liền có thể bằng ức vạn năm khổ tu!

Lung Nguyệt lúc này mới sâu sắc hiểu được điều này, nhận lấy hai gốc tiên dược ức vạn năm, vội vàng vui vẻ cúi người hành lễ nói: "Đệ tử tạ sư tôn!" "Đây là tiên pháp vi sư dùng phương pháp tu hành của Tiệt giáo thôi diễn ra, có thể khiến tốc độ tu hành của con tăng nhanh hơn một chút." La Tuyên giơ tay, lại một đạo huyễn quang, điểm vào mi tâm Lung Nguyệt.

Tiếp theo lại lấy ra trăm kiện Hạ phẩm Tiên thiên linh bảo, đẩy đến trước mặt Lung Nguyệt: "Đây là một phần Tiên thiên linh bảo vi sư thu thập được, con có thể chọn một kiện mình thích, làm pháp bảo hộ thân!" "Oa!

Sư tôn thu thập được nhiều linh bảo như vậy!" Linh bảo mạnh nhất mà Lung Nguyệt từng thấy, chẳng qua chỉ là Hậu thiên trung phẩm linh bảo.

Nàng làm gì từng thấy nhiều Tiên thiên linh bảo như vậy, hai mắt nhỏ đều sắp long lanh như sao, hoa mắt chóng mặt nhìn vô số linh bảo, nhất thời nhìn không xuể, càng đừng nói là chọn lựa!

"Ha ha!" La Tuyên lắc đầu cười, không vui chỉ tay chọc vào trán Lung Nguyệt: "Chẳng qua chỉ là Hạ phẩm Tiên thiên linh bảo, cần gì phải trịnh trọng như vậy!

Trước tiên tùy tiện chọn một kiện, đợi tu vi tăng lên Thái Ất Kim Tiên, vi sư sẽ ban cho con một kiện Tiên thiên linh bảo tốt hơn.

Đến lúc tu luyện Đại La Kim Tiên, Tiên thiên Thượng phẩm linh bảo, vi sư cũng có thể ban cho mấy kiện!" Sư tôn cũng quá giàu rồi đi!

Lung Nguyệt trừng lớn đôi mắt đẹp, nhưng không còn do dự nữa, chọn một dải lụa tiên màu bạc.

"Tiên trà và một trong mười đại Tiên thiên linh căn Hoàng Trung

Lý quả mà vi sư đã hứa, con cầm đi tu luyện, trong vòng trăm ngày, vi sư cần chủ trì khảo hạch nhập môn của Tiệt giáo, tạm thời không có thời gian luyện đan, đợi trăm ngày sau, vi sư sẽ đưa con đến đạo trường của vi sư." La Tuyên lại lấy ra một ít tiên trà và mấy quả Hoàng Trung Lý đưa cho Lung Nguyệt, đơn giản bố trí cho Lung Nguyệt một nơi tu luyện ở đây, rồi trở về Kim Ngao Đảo.

Đa Bảo và tám đại thân truyền khác bị đưa vào không gian loạn lưu rèn luyện, cần trăm ngày thời gian.

Trong thời gian này, việc khảo hạch của vô số sinh linh bên ngoài, cần hắn chủ trì!

Trăm ngày tiếp theo, tuy có chút bận rộn, nhưng cũng coi như là kết hợp giữa lao động và nghỉ ngơi sau khi tu luyện, La Tuyên cũng làm rất thuận tay, phía Nhân tộc, cũng không xảy ra chuyện gì.

Ngược lại bên phía Yêu tộc, theo lời đồn của một số tu sĩ, ba đại chí tôn của Yêu tộc tụ tập ở Cực Bắc chi địa.

Thái Nhất và Phục Hy đại chiến với Côn Bằng hồi lâu, Đế Tuấn ẩn nấp trong bóng tối, dùng Hà Đồ Lạc Thư tấn công lén Côn Bằng, bắt giữ y, dùng Luyện Yêu Phiên khống chế một tia nguyên thần, trói buộc Côn Bằng và toàn bộ Yêu Sư Cung vào Thiên đình Yêu tộc.

Chương 104

Từ đó, Thiên đình ba đại chí tôn lại thêm một Yêu sư, trở thành tứ đại chí tôn!

Một bên khác, phía Bồng Lai Tiên Đình, cũng có không ít động tác nhỏ.

Gần đây trong số vô số sinh linh bái sư ở Kim Ngao Đảo, có lẫn không ít tu sĩ Bồng Lai, sau khi La Tuyên âm thầm tìm hiểu, biết được là do Đông Vương Công phái đến để theo dõi tung tích của mình.

Đối với chuyện này, La Tuyên khinh thường không thèm để ý.

Đông Vương Công thật sự không biết sống chết, nếu cứ đàng hoàng tranh đấu với Vu Yêu lưỡng tộc, chết trong tay Yêu tộc cũng thôi.

Nếu cứ nhất quyết chọc vào hắn, không chừng hắn sẽ phải thay đổi quỹ đạo, để Đông Vương Công chôn thân trong Đông Hải!.

Trăm ngày thời gian, chớp mắt trôi qua.

Đối với La Tuyên mà nói, chẳng qua một cái búng tay.

Nhưng đối với Đa Bảo và tám vị đệ tử thân truyền khác, có thể nói là đã nếm đủ mọi khổ cực.

Loạn lưu không gian khủng bố đến mức nào!

Đó là nơi có thể dễ dàng chôn vùi Đại La Kim Tiên.

Cho dù là cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn sa vào trong đó cũng chỉ có thể thân tử đạo tiêu!

Mặc dù có một lớp lá chắn tiên lực của La Tuyên bảo vệ, nhưng trong trăm ngày, bọn họ cũng đã chịu đủ kinh hãi, thỉnh thoảng có vài

luồng không gian cương phong, sau khi bị lá chắn tiên lực làm suy yếu, rơi lên người cũng khiến họ khổ không tả xiết.

May mắn là La Tuyên chỉ trừng phạt.

Sau trăm ngày rèn luyện, bọn họ đều không bị thương nặng, ngược lại tu vi còn tinh tiến thêm một chút, nhục thân cũng được tăng cường không ít dưới sự ăn mòn của cương phong.

Khi Đa Bảo và những người khác quay về, ai nấy đều kính sợ La Tuyên hơn rất nhiều.

Sau khi được Thông Thiên an ủi một phen, tuy không biết về sự phát triển trong tương lai của Tiệt giáo, nhưng họ cũng đã biết vấn đề nằm ở đâu, trong lòng cũng không còn oán khí.

La Tuyên không ở lại Kim Ngao Đảo lâu.

Đợi Đa Bảo tiếp quản việc khảo hạch đệ tử mới, hắn liền dẫn Lung Nguyệt trở về Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Hít!

Đây là đạo trường của sư tôn sao?

Tiên khí thật nồng đậm!" Khi xuyên qua cấm chế, đặt chân lên Thái Nguyên Tiên Đảo, Lung Nguyệt lập tức mở to đôi mắt đẹp, không thể tin nổi mà hít từng ngụm lớn tiên khí trên đảo, chỉ cảm thấy trong làn tiên khí và hương thơm thấm vào ruột gan ấy, nàng sắp đánh mất chính mình.

"Sau này cứ tu hành ở đây!" La Tuyên khẽ cười, cuốn lấy Lung Nguyệt bay đến trung tâm tiên đảo.

Mọi thứ vẫn như lúc hắn rời đi, vẫn là dáng vẻ do Hỏa Lân tạo ra, có bậc thang bằng bạch ngọc xuyên qua trời đất, có những cung điện ngọc ngà như đang trôi nổi giữa mây, có cây Hoàng Trung Lý với tán

cây gần như che kín cả bầu trời.

Tất cả mọi thứ.

Đều khiến Lung Nguyệt có cảm giác như đang ở trong mộng!

Mãi cho đến khi đến tiên cung trên đỉnh núi tiên, nàng vẫn chưa hoàn hồn, thậm chí không biết mình đã lên đến tiên cung trên đỉnh núi từ lúc nào.

"Sư tôn, hòn tiên đảo này… e rằng Kim Ngao Đảo cũng không sánh bằng đâu nhỉ!" Một lúc lâu sau, Lung Nguyệt mới từ từ hoàn hồn, không thể tin nổi mà nhìn chằm chằm La Tuyên, giọng hơi run rẩy nói: "Không lẽ đây là một trong tam đại tiên đảo trong truyền thuyết?

Doanh Châu?

Phương Trượng?" "Tam đại tiên đảo?" La Tuyên nghe vậy cười lắc đầu, nhìn mây cuộn mây tan nơi chân trời, thong thả nói: "Tam đại tiên đảo không thể so sánh với nơi này được, đương nhiên, không bao lâu nữa, ừm, sau này con sẽ hiểu." Lời nói nước đôi không rõ ràng, nhưng cũng không cản trở Lung Nguyệt nghe ra sự ngạo nghễ trong lời nói của hắn.

"Chẳng lẽ nơi này còn lợi hại hơn cả tam đại tiên đảo?" Lung Nguyệt toàn thân chấn động, lòng khó mà tin nổi.

Nhưng tiên khí nồng đậm gấp trăm lần Kim Ngao Đảo, cùng với khung cảnh như mộng ảo, lại có cả tiên thiên linh căn kết ra quả Hoàng Trung Lý, bất kể là thứ nào cũng vượt xa những đạo trường bình thường.

Ngay cả đạo trường của Thánh nhân cũng kém xa!

"Tiên đảo này tên là Thái Nguyên, ngọn núi tiên này, vi sư gọi là Thái Nguyên Tiên Phong, đạo cung của vi sư, liền gọi là Thái Nguyên

Cung.

Sau này, con hãy chọn một tòa điện ở bên kia để tu luyện, cũng có thể ra ngoài tìm một ngọn núi tiên khác, tự lập một đạo trường." La Tuyên dẫn Lung Nguyệt làm quen sơ qua môi trường đạo trường, sau đó chỉ vào cây Hoàng Trung Lý nói: "Kia chính là Hoàng Trung Lý, một trong Thập đại Tiên thiên linh căn, tiên quả trên đó có thể dùng, nhưng phải có chừng mực, đừng quá ỷ lại vào tiên quả!" "Còn về tiên dược, tiên quả mấy triệu năm, vi sư lười thu thập, nếu có nhu cầu, con có thể tự mình ra ngoài hái." Dứt lời, La Tuyên liền tự mình mở cấm chế Thái Nguyên Cung, đi vào trong, lấy ra Ngũ Hành Đỉnh, chuẩn bị luyện chế tiên đan.

Tu vi của Lung Nguyệt vẫn còn ở cảnh giới Kim Tiên.

Việc nâng cao tu vi không khó, nhưng trước khi nâng cao tu vi, phải luyện cho Lung Nguyệt một ít tiên đan để nâng cao căn cốt tư chất, kích phát huyết mạch trong cơ thể.

Vạn trượng cao lầu bắt đầu từ mặt đất, căn cơ là quan trọng nhất, không thể xem nhẹ!

"Cửu Linh Đan!

Chính là nó!" Tu vi của Lung Nguyệt đang ở Kim Tiên, tình huống không giống Tiểu Man, tự nhiên cũng không thể dùng cùng một loại tiên đan.

La Tuyên sàng lọc trong đầu một lượt, tìm ra một loại tiên đan tên là Cửu Linh Đan.

Cửu Linh Đan, đan có chín khiếu, khiếu khiếu thông tâm.

Thích hợp nhất cho tu sĩ cảnh giới Kim Tiên để nâng cao căn cốt tư chất, cũng như kích phát thiên phú huyết mạch.

Sau khi chọn Cửu Linh Đan, hắn tìm ra các loại tiên dược cần

thiết từ vô số tiên dược, sau đó bắt đầu luyện chế Cửu Linh Đan.

Cửu Linh Đan không phải là đan dược Kim Tiên, luyện chế rất dễ dàng.

Không lâu sau.

La Tuyên đã dễ dàng luyện chế ra một lò Cửu Linh Đan.

Vẫn như cũ, chín viên tiên đan, chín đường đan văn, đều là cực phẩm!

"Cần luyện chế thêm một ít đan dược nâng cao tu vi, để tu vi của con bé tăng lên Kim Tiên đại viên mãn." Đối với đệ tử đầu tiên, hắn không hề keo kiệt chút nào, ngay lập tức lại chọn ra một loại tiên đan tên là Thông Huyền Kim Đan, luyện chế ra một lò, rồi mang cả hai loại đưa cho Lung Nguyệt.

"Cửu Linh Đan và Thông Huyền Kim Đan…" La Tuyên giải thích sơ qua công dụng và hiệu quả cho Lung Nguyệt, sau đó mới trầm ngâm nói: "Vi sư có việc không thể ở lại Thái Nguyên Tiên Đảo lâu, sắp tới sẽ đến bờ Đông Hải, con muốn ở lại Thái Nguyên Tiên Đảo tu luyện, hay là theo bên cạnh vi sư?" "Sư tôn muốn đến bờ Đông Hải sao?" Lung Nguyệt liếc nhìn khung cảnh như tiên cảnh xung quanh, vẻ mặt thảm thương nói: "Sư tôn định đi bao lâu ạ?" "Thời gian chưa định." La Tuyên lắc đầu.

"A?" Lung Nguyệt lưu luyến không rời mà nhìn sâu vào khung cảnh tiên giới xung quanh một lượt, sau đó mới quay đầu nói: "Đệ tử xin theo bên cạnh sư tôn." Môi trường tu hành ở Thái Nguyên Tiên Đảo tuy tốt, nhưng làm sao bằng được việc ở bên cạnh cái đùi lớn của sư tôn chứ!

Quả Hoàng Trung Lý, Tiên thiên linh bảo, Cửu Linh Đan, Thông Huyền Kim Đan, trà tiên Hậu thiên linh căn, những thứ này, tùy tiện

lấy một thứ ra ngoài, e rằng đệ tử Thánh nhân cũng phải thèm nhỏ dãi!

"Ha ha!

Cũng không cần như vậy, vi sư e rằng cũng không ở đó lâu đâu." La Tuyên bị bộ dạng của Lung Nguyệt chọc cười, khẽ cười một tiếng, nói: "Cũng không vội rời đi, con cứ ở đây, tận dụng tiên khí nơi này, luyện hóa Cửu Linh Đan và Thông Huyền Kim Đan trước, rồi hãy theo vi sư đến bờ Đông Hải." "Vâng, đệ tử đi tu luyện đây!" Lung Nguyệt lập tức vui vẻ đáp lời rồi đi.

"Tiên cảnh thiên nhiên tuy tốt, nhưng lại thiếu chút hơi người." La Tuyên nhìn Lung Nguyệt trở về cung điện, quay đầu lại nhìn những lầu ngọc quỳnh lâu trống trải giữa biển mây, trong lòng không khỏi nảy ra một ý, cất bước xuất hiện trên bầu trời tiên đảo, sau đó, một ý niệm bao trùm toàn bộ hòn đảo.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chương 105

Hắn điểm ra vài con tiên hạc, tiên lộc, cùng vài cây cỏ tiên linh trên đảo, dùng tiên lực điểm hóa chúng thành đồng tử.

"Ra mắt tôn thượng, cảm tạ ân tạo hóa của tôn thượng!" Mấy đồng tử cung nga kinh ngạc vui mừng nhìn dáng vẻ sau khi hóa hình của mình, lần lượt quỳ lạy xuống đất, liên tục hành lễ với La Tuyên.

"Đứng lên đi!" La Tuyên khẽ nâng tay, một sức mạnh vô hình nâng mọi người dậy, dặn dò: "Sau này, các ngươi chịu trách nhiệm quản lý toàn bộ đạo trường, trừ Thái Nguyên Cung và những nơi trọng yếu của đệ tử ta ra, những nơi khác đều phải chăm sóc cẩn thận, biết chưa?" "Tiểu nhân hiểu rồi." Các đồng tử cung nga đồng thanh đáp.

"Ừm, lui xuống đi!" La Tuyên thấy mấy đồng tử vừa hóa hình đã là Kim Tiên đại viên mãn, trong lòng không khỏi cảm khái, sinh ra ở nơi tốt quả nhiên khác biệt.

Mấy đồng tử cung nga này chỉ là tiên lộc, tiên hạc bình thường, nhưng ở Thái Nguyên Tiên Đảo, được tiên khí gấp vạn lần bên ngoài tẩy rửa, căn cốt tư chất đã sớm vượt xa sinh linh bình thường.

Hóa hình đã là Kim Tiên đại viên mãn, còn hắn năm đó hóa hình mới là Chân Tiên.

Không thể không nói, câu 'Điểm xuất phát của một số người đã vượt qua điểm cuối của rất nhiều người khác', đặt ở thế giới Hồng Hoang cũng hoàn toàn áp dụng được, thậm chí còn thích hợp hơn! ...

La Tuyên ở Thái Nguyên Tiên Đảo đợi Lung Nguyệt xuất quan.

Trong khoảng thời gian này, tại đại lục Hồng Hoang xa xôi, dưới

chân núi Côn Luân.

"Đây là Xiển giáo sao?

Cùng là đại giáo của Thánh nhân, nhưng so với Tiệt giáo kia thì kém xa!" Một thanh niên thân hình cao ráo, phong thái như ngọc, nhìn ngọn núi Côn Luân có phần lạnh lẽo, rồi so sánh với cảnh tượng thịnh vượng của Tiệt giáo mà hắn thấy ở Đông Hải, không khỏi thất vọng lắc đầu: "Đáng tiếc Phó giáo chủ Tiệt giáo và Thông Thiên Thánh nhân kia quá coi trọng việc thu nhận đệ tử mới, nếu không, ta thuận thế gia nhập Tiệt giáo, chẳng phải tốt hơn nơi này nhiều sao!" Đương nhiên, miệng thì oán trách như vậy, nhưng bước chân của hắn vẫn không ngừng tiến về phía Ngọc Hư Cung.

"Tán tu Hồng Hoang Mạc Vân, cầu kiến Nguyên Thủy Thánh nhân, nguyện bái nhập Xiển giáo, bái Thánh nhân làm thầy!" Thanh niên leo lên Côn Luân, hít một hơi thật sâu, đứng bên ngoài đạo trường Xiển giáo, lớn tiếng nói, giọng nói vang dội, tức thì vang vọng khắp Côn Luân, vang mãi không dứt.

"Hỗn xược!" Cấm chế của bí cảnh Côn Luân mở ra, một bóng người từ trong lao ra, quát lớn: "Tiểu nhân phương nào, dám tự tiện xông vào Xiển giáo ta, ở đây la hét ầm ĩ, sư tôn của ta là Thánh nhân, ngươi muốn bái sư là bái được sao?" "Xích Tinh Tử, đứng thứ hai trong Thập Nhị Kim Tiên?" Thanh niên dường như rất quen thuộc với Xiển giáo, đánh giá từ trên xuống dưới một lượt, không nhịn được mà cười khẩy nói: "Chỉ là một kẻ vạn năm đứng thứ hai, còn không bằng cả Quảng Thành Tử đã bị tổn hại trong tay đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo, cũng xứng lớn tiếng với ta sao?" Nói rồi, hắn chỉ phất tay áo bào, liền cuốn Xích Tinh Tử bay ra ngoài.

Keng!

Keng!

Keng!

Xích Tinh Tử chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh không thể chống cự truyền đến.

Cả người không tự chủ được bay ngược ra sau, sau khi chạm đất còn lùi lại mấy chục bước trên mặt đất mới dừng lại được.

"Ngươi!" Xích Tinh Tử mặt đầy vẻ tức giận, lập tức tế ra pháp bảo, muốn động thủ với thanh niên.

Đúng lúc này.

"Xích Tinh Tử, lui xuống!" Một giọng nói bình tĩnh nhưng không mất đi vẻ uy nghiêm, từ trong bí cảnh Côn Luân truyền ra: "Huyết mạch của di tộc hung thú Thái cổ?

Huyết mạch như ngươi cũng hiếm thấy, thiên phú cũng không tệ!

Nhưng, hiện nay nổi danh thiên hạ, chính là Tiệt giáo, vì sao không vào Tiệt giáo, lại đến Xiển giáo của ta?" "Mạc Vân ra mắt Nguyên Thủy Thánh nhân." Thanh niên không coi Xích Tinh Tử ra gì, nhưng lại không dám không coi Nguyên Thủy ra gì, thu lại vẻ ngạo khí, cúi người hành lễ nói: "Tiệt giáo tuy tốt, nhưng lại hữu giáo vô loại, toàn là hạng thấp sinh noãn hóa, nhất định là không có duyên với ta." "Ha ha ha ha!

Hay cho một câu không có duyên!" Trong bí cảnh Côn Luân, giọng nói của Nguyên Thủy đột nhiên cất tiếng cười to, một luồng sức mạnh vô hình cuốn ra, trong lúc thanh niên và Xích Tinh Tử chưa kịp phản ứng, đã cuốn cả hai vào bí cảnh Côn Luân.

Trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy trong mắt tinh quang sáng rực, nhìn chằm chằm thanh niên một lúc lâu, sau đó mới hài lòng gật đầu nói: "Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, tu vi cũng không tệ!

Từ hôm nay, ngươi là đệ tử của ta!

Nhưng, ngươi nhập môn muộn, chỉ có thể xếp vào hàng thập tam kim tiên của Xiển giáo ta, đương nhiên, nếu trong vạn năm ngươi có thể thành Đại La quả vị, ta sẽ cho ngươi làm thủ tịch đại đệ tử của Xiển giáo!" "Mạc Vân đa tạ sư tôn!" Thanh niên trong lòng khinh bỉ, nhưng trên mặt không hề biểu lộ, cung kính quỳ xuống đất, hành một đại lễ. ...

Gần như cùng lúc.

Đông Hải, Bồng Lai Tiên Đình.

Các tu sĩ Bồng Lai đã lẻn vào sâu trong Đông Hải, trà trộn vào đám sinh linh bái sư Tiệt giáo, sau khi La Tuyên rời khỏi Kim Ngao Đảo mà không hề che giấu, cũng lần lượt trở về Bồng Lai Tiên Đình, bẩm báo sự việc cho Đông Vương Công.

"Tên tiểu tử đó đã đi vào sâu trong Đông Hải?" Đông Vương Công như có điều suy nghĩ mà liếc nhìn về phía sâu trong Đông Hải, ánh mắt âm u lóe lên không ngừng: "E rằng đúng như ta suy đoán, tên đó chắc hẳn đã chiếm được một trong ba đại tiên đảo, cũng chỉ có cơ duyên như vậy, mới có thể khiến một kẻ vô danh, chen chân vào hàng ngũ Chuẩn Thánh, khiến hắn dẫn động sáu lần Đại Đạo tẩy lễ!" Sáu lần Đại Đạo tẩy lễ, trong mắt hắn, không nhịn được vừa ghen tị vừa nóng bỏng.

"Cơ duyên có thể dẫn động sáu lần Đại Đạo tẩy lễ, lại phải mạnh mẽ đến nhường nào?" "Nếu ta có được, há chẳng phải có thể khiến tu vi tiến thêm một bước, trở thành chí cường giả đỉnh cao nhất trong các đại năng Chuẩn Thánh sao?" "Đến lúc đó, dù trong tay ta không có Tiên thiên chí bảo, Yêu tộc tứ đại chí tôn cộng lại, cũng chưa chắc là đối thủ của ta!

Bồng Lai Tiên Đình quân lâm Hồng Hoang, ngự trị trên chúng sinh,

cũng chỉ là chuyện sớm muộn!" Từng dòng suy nghĩ lướt qua trong đầu Đông Vương Công, khiến tinh quang trong mắt hắn ngày càng thịnh, cuối cùng, hắn nghiến răng một cái nói: "Kệ ngươi là Phó giáo chủ Tiệt giáo, dám dòm ngó người phụ nữ mà bần đạo thế nào cũng phải có được, lại thân mang cơ duyên lớn như vậy mà còn phô trương, đáng đời chôn thây ở Đông Hải!" Ý định đã ấp ủ từ lâu trong lòng Đông Vương Công cuối cùng cũng được quyết định.

Ngay lập tức, hắn không còn do dự, tuyên bố bế quan, nhưng lén lút, lại lặng lẽ rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, thẳng tiến vào sâu trong Đông Hải.

Bên kia.

Thái Nguyên Tiên Đảo.

La Tuyên cũng không hề nhàn rỗi, một bên suy diễn pháp môn luyện đan trên Chuẩn Thánh trung kỳ, một bên cũng chú ý đến động tĩnh của Nhân tộc, thuận tiện đợi Lung Nguyệt xuất quan.

Thời gian cứ thế lặng lẽ trôi đi.

Trong nháy mắt, mười năm thời gian đã qua.

Một ngày nọ.

Cung điện mà Lung Nguyệt chọn lựa, cuối cùng cũng có chút động tĩnh.

Toàn bộ cung điện vào một khoảnh khắc nào đó khẽ rung lên, gợn ra từng vòng gợn sóng, chạm vào cấm chế, rồi dần dần bị cấm chế hóa giải, nhanh chóng trở lại bình tĩnh.

Nhưng tu vi của Lung Nguyệt, lại trong lúc động tĩnh này, thuận lợi đột phá, đạt đến Kim Tiên đại viên mãn!

Vốn dĩ với thiên tư của nàng, dù có Thông Huyền Kim Đan, cũng

không thể trong mười năm ngắn ngủi mà tăng tiến nhanh như vậy, nhưng nhờ có Cửu Linh Đan đi trước tẩy tinh phạt tủy, gột rửa căn cước, tái tạo căn cơ mạnh mẽ hơn, cũng như kích phát huyết mạch.

Dưới đủ loại kích thích, lại thêm Thông Huyền Kim Đan, mới khiến Lung Nguyệt có được đột phá này!

Sau khi tu vi đột phá Kim Tiên đại viên mãn.

Lung Nguyệt vẫn chưa kết thúc bế quan, huyết mạch của nàng vẫn chưa hoàn toàn được kích phát.

Cửu Linh Đan trong cơ thể cũng chưa tiêu hóa hết, vẫn đang không ngừng công phá xiềng xích ẩn giấu sâu nhất trong huyết mạch.

"Huyết mạch… có vẻ mạnh hơn ta dự đoán không ít." La Tuyên khẽ nhíu mày, trầm ngâm nói: "Ngày nay, tộc đó đã sớm suy tàn, đáng lẽ không nên có huyết mạch bậc này mới phải, xem ra thân phận của nha đầu này quả thật không đơn giản." Trong lòng tuy có tò mò, nhưng hắn cũng không tìm hiểu sâu.

Lung Nguyệt là đệ tử của hắn, huyết mạch thiên phú càng cao, tự nhiên càng tốt!

Ngang!

Không biết qua bao lâu.

Trong cung điện của Lung Nguyệt truyền ra một tiếng rồng ngâm lanh lảnh.

Chương 106

La Tuyên ngẩng mày nhìn sang, thấy cung điện bị một luồng ánh sáng vàng phá tan mái vòm, như một cột sáng thông thiên, thẳng lên cửu thiên, xuyên thủng biển mây mênh mông.

Trong cột sáng vàng đó.

Một con Cửu trảo kim long sống động như thật, tùy ý xoay lượn, bay lượn lên xuống, dường như muốn thoát khỏi sự trói buộc của cột sáng vàng, xông ra khắp đất trời.

Nhưng trên thân Cửu trảo kim long.

Tám sợi xích gần như trong suốt, mắt thường khó thấy, đang trói chặt lấy nó.

Dù nó gầm thét lượn lờ thế nào, cũng không thể thoát khỏi xiềng xích đó!

"Uống viên Cửu Linh Đan thứ hai!" Thấy vậy, sắc mặt La Tuyên nghiêm lại, giọng nói trầm ổn, xuyên qua cấm chế cung điện, đi thẳng vào sâu trong linh hồn Lung Nguyệt.

Lung Nguyệt toàn thân chấn động, khoảnh khắc tiếp theo, lại một viên Cửu Linh Đan nữa được nuốt vào miệng, ánh sáng chín màu nồng đậm phun ra, hình thành một cái kén lớn bảy màu quanh người nàng.

Trên cái kén lớn, chín lỗ khiếu như miệng mũi, đang nuốt nhả ra tiên khí giữa trời đất.

Sau đó, hội tụ thành một dòng năng lượng, chảy vào cơ thể Lung Nguyệt, lưu chuyển một vòng, rồi lại công phá sợi xích trong cột sáng vàng.

Rắc!

Rắc!

Sợi xích trói buộc Cửu trảo kim long lập tức phát ra những tiếng kêu ai oán, một trong số đó rung lên kịch liệt rồi dần dần vỡ tan!

"Uống viên thứ ba!" La Tuyên lại nhắc nhở đúng lúc.

Lung Nguyệt theo bản năng làm theo, lại nuốt thêm một viên nữa.

Trong vô tận dị tượng lưu chuyển, lại một tiếng vỡ giòn vang lên, một sợi xích nữa lại đứt gãy.

Cửu trảo kim long trong cột sáng vàng lập tức phát ra tiếng kêu vui sướng, lượn lờ lên xuống càng mạnh mẽ hơn, dường như không thể chờ đợi được nữa mà muốn thoát khỏi xiềng xích!

"Viên thứ tư!" "Viên thứ năm!" "..." La Tuyên vẫn luôn chăm chú nhìn vào dị tượng đó.

Mỗi khi năng lượng của một viên Cửu Linh Đan cạn kiệt, hắn lại nhắc nhở Lung Nguyệt uống viên tiếp theo đúng lúc.

Lung Nguyệt đang ở trong trạng thái huyền diệu, gần như không có ý thức, hoàn toàn nghe theo sự nhắc nhở của La Tuyên, từng viên Cửu Linh Đan được nuốt xuống.

Ngang!!!

Khi viên Cửu Linh Đan thứ chín được luyện hóa xong.

Cuối cùng, trên thân Cửu trảo kim long không còn sợi xích nào, đã thoát khỏi xiềng xích.

Cùng với một tiếng rồng ngâm vô cùng lanh lảnh, Cửu trảo kim long phá tan cột sáng vàng, chui vào biển mây đã bị nhuộm thành màu vàng, vui vẻ lượn lờ trong biển mây một lúc, sau đó mới lao xuống.

Thân rồng khổng lồ nhanh chóng thu nhỏ, hóa thành một ấn ký màu vàng, chui vào cơ thể Lung Nguyệt.

Ầm!

Khí tức trong cơ thể Lung Nguyệt bùng nổ, tiên lực, khí huyết cuồn cuộn chấn động, đột nhiên, phá tan bình cảnh Thái Ất Kim Tiên, tu vi nguyên thần tức khắc đột phá đến Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ!

"Tu vi của ta… Thái Ất Kim Tiên?" Trong cung điện, Lung Nguyệt từ từ mở mắt đẹp, khi cảm nhận được tiên lực hùng hậu gấp ngàn lần trong cơ thể, trong đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Nàng vốn nghĩ, dựa vào những viên tiên đan đó, có thể tu luyện đến Kim Tiên đại viên mãn, không, đột phá đến Kim Tiên hậu kỳ cũng đã mãn nguyện rồi.

Nhưng vạn lần không ngờ.

Trong khoảng thời gian như một giấc mơ, tu vi của nàng đã đột phá đến Thái Ất Kim Tiên!

Thái Ất Kim Tiên đó!

Đó đã thực sự bước vào hàng ngũ tiên nhân, đã vượt qua ranh giới tiên phàm!

Tu vi như vậy, nhìn khắp Hồng Hoang rộng lớn, có lẽ không là gì.

Nhưng nếu đặt ở Tiệt giáo, hay các đại giáo khác của Thánh nhân, đó đã đủ là tu vi của đệ tử nội môn và đệ tử nhập thất của Thánh nhân rồi!

"Không tệ!

Huyết mạch của con, so với vi sư tưởng tượng, còn mạnh hơn không ít." Giọng nói bình thản của La Tuyên truyền đến.

Sắc mặt Lung Nguyệt căng thẳng, niềm vui sướng vì tu vi vượt

qua một đại cảnh giới, tức khắc bị sự hoảng loạn nồng đậm thay thế, nàng khẽ cắn môi đỏ, bước chân lảo đảo đi ra khỏi cung điện.

Giống như một đứa trẻ phạm lỗi, nàng đứng trước mặt La Tuyên, cúi người hành lễ nói: "Sư tôn, đệ tử không cố ý che giấu thân phận, xin sư tôn lượng thứ!" "Ha ha ha ha, không cần có gánh nặng gì cả, vi sư sớm đã nhìn ra rồi!" La Tuyên nghe vậy cười lắc đầu, nói: "Thủ đoạn ẩn giấu của con quả không tầm thường, nhưng vi sư dù sao cũng là Chuẩn Thánh, nếu con có thể giấu được mắt của vi sư, vậy vi sư há có thể nhận con làm đệ tử?" "A?

Sư tôn, người đã nhìn ra rồi sao?" Lung Nguyệt ngẩng đầu, trong mắt đẹp tràn đầy kinh ngạc: "Nhưng…" "Không có nhưng gì cả!" La Tuyên khẽ cười, phất tay nói: "Long tộc cũng không phải là điều cấm kỵ, Tiệt giáo ta đã hữu giáo vô loại, không có ý định loại trừ Long tộc ra ngoài!

Ngược lại huyết mạch của con, khiến vi sư khá kinh ngạc." Nói đến đây, hắn nhìn sâu vào Lung Nguyệt: "Huyết mạch của con, là huyết mạch Long Vương?

Hay huyết mạch Chúc Long?" Long tộc lấy huyết mạch Kim long làm tôn.

Huyết mạch Kim long càng cao, móng rồng càng nhiều, đó cũng là một biểu tượng của huyết mạch.

Nhìn khắp cả Long tộc, người có dị tượng Cửu trảo kim long, ngoài lão tổ tông Long tộc là Long Vương và Chúc Long ra, cũng chỉ có con cháu của họ mới có xác suất cực nhỏ trở thành huyết mạch Cửu trảo kim long!

"Đệ tử là ấu nữ của Chúc Long." Lung Nguyệt thấy La Tuyên thật sự không để ý đến huyết mạch của mình, mới thả lỏng một chút, nhẹ giọng nói: "Năm xưa khi Long Hán đại kiếp bùng nổ, đệ tử còn nhỏ,

phụ hoàng liền phong ấn đệ tử trong một giọt tinh huyết, đặt ở nơi sâu nhất trong biển sâu Đông Hải, để đệ tử tránh được đại kiếp." "Tuy nhiên, đại kiếp do trời định, dù có thủ đoạn của phụ hoàng che chở, đệ tử vẫn bị ảnh hưởng ít nhiều, suýt nữa nguyên thần tan vỡ." "Mãi đến ngàn năm trước, mới hoàn toàn chữa lành đạo thương mà xuất thế." "Sau đó, liền nghe danh Tiệt giáo, đến Tiệt giáo, và gặp được sư tôn." Nói xong, Lung Nguyệt đáng thương nhìn La Tuyên, có chút lo lắng nói: "Sư tôn, nếu Thông Thiên Thánh nhân biết được, có bắt đệ tử rời khỏi sư tôn, rời khỏi Tiệt giáo không ạ?" Long tộc đã sớm không còn huy hoàng như xưa.

Trong Long Hán đại kiếp, những việc Long tộc đã làm khiến Long tộc luôn bị chúng sinh Hồng Hoang không ưa.

Các đại giáo của Thánh nhân ngoài Xiển giáo ra, có một Hoàng Long huyết mạch loãng, bất ngờ vượt qua khảo nghiệm của Nguyên Thủy, còn các đại giáo khác, chưa bao giờ thu nhận sinh linh của các chủng tộc suy tàn trong đại kiếp như Long tộc làm đệ tử.

Ngay cả khi Nguyên Thủy nhận Hoàng Long, cũng chưa bao giờ coi Hoàng Long là đệ tử, chưa từng truyền thụ cho Hoàng Long bất cứ thứ gì.

Nếu không, với thân phận quý giá của Thập Nhị Kim Tiên Xiển giáo.

Hoàng Long sao có thể trở thành 'Tứ vô đạo nhân' nổi danh hậu thế!

Nhưng, La Tuyên lại không để ý những thứ này, cười xoa đầu Lung Nguyệt: "Yên tâm!

Đệ tử của vi sư, chỉ cần không phạm sai lầm lớn, không ai có thể đuổi con đi được!" Lúc ở Kim Ngao Đảo.

La Tuyên đã nhận ra huyết mạch của Lung Nguyệt là huyết mạch Long tộc, nồng độ huyết mạch không thấp.

Nhưng cũng không ngờ lại là huyết mạch do Chúc Long để lại, quả thật vừa bất ngờ, vừa có thể coi là một niềm vui ngoài ý muốn.

Lung Nguyệt hoàn thành đột phá, và khi kích phát huyết mạch, tu vi bất ngờ đạt đến Thái Ất Kim Tiên.

La Tuyên liền dẫn Lung Nguyệt rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, xé rách hư không, thẳng tiến đến Nhân tộc.

Chương 107

Hiện nay Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, không biết vì sao, đột nhiên bị gián đoạn, chuyển sang động thủ với Côn Bằng, hiện tại Côn Bằng và toàn bộ Yêu Sư Cung đều bị trói buộc trong tay Yêu tộc Thiên đình.

E rằng không lâu nữa, Yêu tộc sẽ lại động thủ với Nhân tộc.

Vì vậy, La Tuyên trong những năm gần đây, về cơ bản đều ở lại Nhân tộc tu hành.

Xoẹt!

La Tuyên vừa dẫn Lung Nguyệt bước vào khe nứt không gian.

Chỉ nghe một tiếng hư không bị xé rách, một bóng người, từ đầu kia của hư không, xé rách hư không, bước vào trong loạn lưu không gian!

"Ồ?" La Tuyên nhướng mày, trực tiếp cuốn Lung Nguyệt vào trong tay áo.

"Không hổ là Phó giáo chủ Tiệt giáo đã dẫn động sáu lần Đại Đạo tẩy lễ, được thế nhân truyền tụng là khí vận chi tử, cơ duyên quả nhiên hùng hậu." Bóng người đó đứng giữa không gian cương phong đang gào thét, lại như đang đi dạo trong sân nhà, loạn lưu không gian đủ để dễ dàng tiêu diệt cường giả Đại La Kim Tiên, trước mặt hắn lại không thể đến gần.

"Đông Vương Công?" La Tuyên có chút bất ngờ: "Không ngờ ngươi thật sự đến!" "Ngươi biết ta sẽ đến?" Đông Vương Công ngược lại kinh ngạc.

Đã biết hắn sẽ đến, vậy tại sao La Tuyên lại rời khỏi Kim Ngao Đảo một cách quang minh chính đại như vậy, chẳng lẽ cảm thấy, hắn,

Phó giáo chủ Tiệt giáo, không làm gì được y sao?

"Cũng không biết ngươi sẽ đến, chỉ đơn thuần cảm thấy, sẽ có kẻ không biết điều thôi!" La Tuyên nhàn nhạt nói, khí thế quanh người từ từ ngưng tụ, loạn lưu không gian đang gào thét, tức khắc bị áp lực vô hình đẩy ra thành một vùng chân không, vô tận hư không, gần như tĩnh lặng.

"Ha ha ha ha!" Đông Vương Công nghe vậy cười, nhưng là cười vì tức giận: "Quả nhiên cuồng vọng như trong lời đồn, chỉ đáng tiếc, điều đó không thể thay đổi kết cục của ngươi hôm nay!" "Câu nói tương tự, ta cũng tặng lại cho ngươi!" La Tuyên nói xong, tiên lực bàng bạc cuồn cuộn tuôn ra, nhưng không trực tiếp động thủ.

Hắn tế ra Thái Nguyên Cổ Bi!

Đông Vương Công không giống sinh linh bình thường, có lời đồn rằng trên người y mang theo mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, vì thế bị Hồng Quân tính kế, mới khiến Tiên đình lớn như vậy cùng Đông Vương Công bị chôn vùi dưới bánh xe lịch sử.

Bất kể lời đồn này là thật hay giả, hôm nay, hắn muốn chém giết Đông Vương Công, nhưng cũng không thể để bất kỳ ai biết được!

"Linh bảo gì đây?" Đông Vương Công thấy La Tuyên tế ra Thái Nguyên Cổ Bi, nhìn tấm cổ bi tràn ngập khí tức mênh mông, như một tấm bia bất hủ từ tuyên cổ, giăng ngang trong hư không, trực tiếp trấn trụ vô tận thời không.

Không chỉ khiến thời không nơi này ngưng đọng, mà còn cách tuyệt cả thiên cơ và khí tức!

"Cũng là linh bảo ngươi có được từ hòn tiên đảo kia sao?

Tam đại tiên đảo quả nhiên đều có huyền diệu riêng!" Điều này khiến hắn trong lòng kinh ngạc, nhưng cũng không nói nhiều, khẽ

cười nói: “Che lấp thiên cơ và khí tức của phương thời không này, cũng hợp ý ta.

Như vậy, ta sẽ ban cho ngươi một cái chết!” Dứt lời, khí thế của Đông Vương Công thay đổi, giơ tay lên hư không một cái.

Một cây gậy chống đầu rồng vàng óng xuất hiện trong tay hắn, cùng với tiên lực truyền vào, dường như hóa thành một con Ngũ trảo kim long sống động, gầm thét lao về phía La Tuyên!

“Chết đến nơi mà không tự biết.” La Tuyên trong lòng thầm lắc đầu, nhưng không để ý đến Đông Vương Công.

Tiên lực bàng bạc truyền vào Thái Nguyên Cổ Bi, một hơi làm nhiễu loạn toàn bộ thiên cơ thế giới Hồng Hoang, sau đó mới không nhanh không chậm cũng giơ tay lên hư không một cái.

Keng!

Chỉ nghe một tiếng kêu vang trong trẻo.

Một cây trường thương toàn thân đen kịt, tỏa ra hàn khí lạnh lẽo, đan xen với vô tận sát lục chi khí sắc bén, từ trong hư không bay ra, rơi vào tay La Tuyên.

La Tuyên truyền vào tiên lực mênh mông của Chuẩn Thánh trung kỳ.

Một điểm hàn quang lóe lên!

Sau đó thương xuất như rồng!

“Cũng là cực phẩm Tiên thiên linh bảo? …Thí Thần Thương?

Tu vi của ngươi… Chuẩn Thánh trung kỳ!” Đông Vương Công cảm nhận được sự sắc bén của Thí Thần Thương, trong lòng có chút không ổn, khi nhìn rõ hình dáng của Thí Thần Thương, sắc mặt lập tức thay đổi.

Nhưng khi nhận ra tu vi của La Tuyên, lại là Chuẩn Thánh trung kỳ, da mặt càng co giật dữ dội.

Mặc dù biết tu vi của La Tuyên không tầm thường, khí vận cũng cực kỳ hùng hậu.

Nhưng hắn cũng vạn lần không ngờ.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy, tu vi của La Tuyên lại đột phá đến Chuẩn Thánh trung kỳ!

Càng không ngờ.

Trong tay La Tuyên lại có Thí Thần Thương, loại linh bảo công phạt đệ nhất thế giới Hồng Hoang này!

"Cho dù ngươi có Thí Thần Thương thì sao, chỉ cần ngươi vẫn lạc tại đây, Thí Thần Thương cũng là của ta." Đông Vương Công trong lòng kinh hãi, nhưng cũng không hoảng loạn, y vẫn còn át chủ bài.

Ầm ầm ầm!

Mũi thương đối đầu với mũi nhọn.

Một lần so tài giữa tu vi và linh bảo!

Mũi nhọn vô song của Thí Thần Thương va chạm với Ngũ trảo kim long, bùng nổ ra một cú va chạm kinh thiên, dòng lũ năng lượng mênh mông, gần như có thể tiêu diệt nửa Cửu thiên tinh hải.

Nhưng, La Tuyên đã dùng Thái Nguyên Cổ Bi trấn áp phiến thời không này từ trước, nên không có bất kỳ năng lượng nào thoát ra ngoài thế giới Hồng Hoang.

Ngang!

Thí Thần Thương công phạt vô song.

Sau khi va chạm với Ngũ trảo kim long, nó chững lại một thoáng.

Nhưng rất nhanh.

Mũi thương sắc bén vô song xuyên thủng miệng của Ngũ trảo kim long, thân thương dài ngoằng, men theo cổ họng của Ngũ trảo kim long, trực tiếp đâm vào xương sống lưng, xuyên thủng toàn bộ thân rồng.

Ánh sáng đen kịt không hề giảm thế, kéo dài đến tận lòng bàn tay của Đông Vương Công.

Tại lòng bàn tay Đông Vương Công, đâm ra một vết thương sâu hoắm, bắn ra mấy chục giọt Chuẩn Thánh chi huyết!

"Không hổ là Thí Thần Thương!" Đông Vương Công cuối cùng cũng chặn được Thí Thần Thương, liếc nhìn vết thương đang dần lành lại trong lòng bàn tay, trong mắt có chút nặng nề, đồng thời cũng không khỏi tán thưởng sự mạnh mẽ của Thí Thần Thương.

La Tuyên không nói nhảm.

Thí Thần Thương hất bay cây gậy chống đầu rồng đã trở lại nguyên dạng, một thương nữa lại đâm về phía Đông Vương Công.

Lần này.

Đông Vương Công lại không còn cứng đối cứng với La Tuyên.

Chương 108

Giữa các cực phẩm Tiên thiên linh bảo cũng có sự khác biệt về mạnh yếu, rõ ràng, gậy chống đầu rồng không bằng Thí Thần Thương danh tiếng lẫy lừng.

Ánh sáng trong tay y lóe lên, thu lại gậy chống đầu rồng.

Hai tay kết pháp ấn, quy tắc sức mạnh mênh mông, cuộn trào ra!

Trong nháy mắt.

Một vầng mặt trời vàng rực, hiện ra giữa không trung.

Ánh sáng nóng bỏng gần như có thể đốt cháy cả hư không.

Đông Vương Công hai tay đẩy về phía trước.

Vầng mặt trời vàng rực mênh mông, nghiền nát vô tận hư không, trấn áp về phía La Tuyên.

Bành!

Như thể mặt trời phát nổ.

Thí Thần Thương trực tiếp xuyên thủng vầng mặt trời vàng rực đó.

Giữa muôn vàn ánh sáng quy tắc cực dương màu vàng, lại một lần nữa đâm về phía mi tâm của Đông Vương Công.

Đông Vương Công dường như không kịp né tránh, cứ thế sững sờ đứng tại chỗ.

La Tuyên thấy vậy, mày hơi nhíu lại, mơ hồ cảm thấy không ổn, nhưng vẫn không dừng tay, Thí Thần Thương đâm xuống mi tâm Đông Vương Công.

Tuy nhiên.

Ngay khi Thí Thần Thương sắp chạm vào mi tâm của Đông Vương Công.

Dị biến đột ngột xảy ra.

Một luồng dao động vô cùng quỷ dị bao trùm lấy La Tuyên!

"…Thời gian quy tắc!" La Tuyên tức khắc nhận ra điều không ổn, và cảm ứng được dao động của thời gian quy tắc, nhưng cơ thể như sa vào vũng lầy, thời gian xung quanh đều đang dần chậm lại, quay ngược.

"Ha ha ha ha!

Có thể chiêm ngưỡng thủ đoạn chưa từng xuất hiện của ta, dù có vẫn lạc, ngươi cũng nên không còn gì hối tiếc!" Thời gian quy tắc vừa xuất hiện, Đông Vương Công vẻ mặt ngạo nghễ, như thể đã thắng được La Tuyên.

Giữa hai tay, lực lượng thời gian quy tắc lưu chuyển.

Thời gian giảm tốc!

Thời gian nghịch lưu!

Tuế nguyệt như hoa!

Liên tiếp ba đạo thần thông mạnh mẽ, cùng lúc bao trùm lấy La Tuyên.

Kinh ngạc thay toàn bộ đều là Thánh đạo thần thông!

Đặc biệt là Tuế nguyệt như hoa, càng có năng lực khủng bố tước giảm tuổi thọ, khiến cả cuộc đời La Tuyên như đang quay ngược lại!

"Đây là chỗ dựa của ngươi sao?" La Tuyên trong lòng không hoảng không vội, thu lại Thí Thần Thương.

Hắn lập tức không do dự mà vận dụng Thánh đạo thần thông, thứ có thể đối phó với Thánh đạo thần thông, chỉ có Thánh đạo thần thông.

Sinh Tử Luân Hồi!

Trong nháy mắt, sinh tử luân chuyển, luân hồi thay thế.

Quy tắc sức mạnh càng mênh mông hơn, mờ mịt đối đầu với ba đạo thời gian thần thông kia!

"Sinh, tử, luân hồi ba loại đại đạo quy tắc?" Đông Vương Công có chút kinh ngạc, nhưng cũng không hề để tâm: "Tu luyện nhiều đại đạo quy tắc thì sao, thời gian quy tắc là quy tắc đỉnh cao chỉ đứng sau Lực chi đại đạo, há có thể so sánh với những quy tắc tạp nham đó!" Thời gian quy tắc trong tay y không ngừng tuôn trào.

Từng đạo Thánh đạo thần thông ngưng tụ từ quy tắc sức mạnh được đánh ra.

La Tuyên mặt không đổi sắc.

Thời gian quy tắc nằm ngoài dự liệu, cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng với trình độ một ngàn đạo thời gian quy tắc của Đông Vương Công, muốn dựa vào quy tắc để nghiền ép, quả thực không khác gì kẻ si nói mộng!

Khi hắn thành Chuẩn Thánh, bốn loại quy tắc trong nguyên thần, đều đã tăng lên năm trăm đạo.

Bốn loại cộng lại, có đủ hai ngàn đạo!

Dù Sinh Tử Luân Hồi chỉ dung hợp ba loại quy tắc, nhưng cũng có một ngàn năm trăm đạo sức mạnh quy tắc!

Giờ phút này.

La Tuyên ý thức được Thánh đạo thần thông của mình quá ít, chỉ

có một Sinh Tử Luân Hồi.

Nhưng dựa vào Sinh Tử Luân Hồi ngưng tụ từ một ngàn năm trăm đạo sức mạnh quy tắc, cũng đủ để đối phó với thời gian thần thông ngưng tụ từ một ngàn đạo quy tắc!

Khi Sinh Tử Luân Hồi xuất hiện.

Dòng chảy thời gian quanh người hắn tức khắc suy yếu đi rất nhiều.

Cảm giác sa vào vũng lầy đó, cũng nhanh chóng biến mất.

Tuế nguyệt như hoa rơi lên nguyên thần, muốn trực tiếp chém đi tuổi thọ của hắn, khiến cuộc đời hắn quay ngược lại, cũng dưới Sinh Tử Luân Hồi, bị dần dần hóa giải!

"Một ngàn năm trăm đạo sức mạnh quy tắc!" Giờ phút này, Đông Vương Công cũng chú ý đến điều không ổn, mới phát hiện, thần thông của La Tuyên, kinh ngạc thay lại tuôn trào một ngàn năm trăm đạo sức mạnh quy tắc, không khỏi sắc mặt đại biến.

Thời gian quy tắc là đại đạo đỉnh cao chỉ đứng sau Lực chi đại đạo không sai.

Nhưng chênh lệch năm trăm đạo sức mạnh quy tắc, không phải là chênh lệch thứ hạng giữa các đại đạo, có thể dễ dàng san bằng!

Đương nhiên, thời gian quy tắc cũng tuyệt đối không yếu.

La Tuyên nắm giữ nhiều quy tắc sức mạnh hơn, nhưng về thuộc tính quy tắc, lại yếu hơn thời gian quy tắc không ít.

Mặc dù có ưu thế năm trăm đạo sức mạnh quy tắc, nhưng cũng không đạt được thế nghiền ép, bất quá cũng không vội, ưu thế năm trăm đạo quy tắc, đủ để hắn từ từ mài chết Đông Vương Công! ...

Trong loạn lưu không gian mênh mông bên ngoài Thái Nguyên

Tiên Đảo.

Chương 109

La Tuyên và Đông Vương Công đang tiến hành một trận đại chiến đỉnh cao cấp bậc Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nhưng dưới sự trấn áp của Thái Nguyên Cổ Bi, không hề gây ra bất kỳ dao động năng lượng nào trong thế giới Hồng Hoang.

Ngược lại thiên cơ toàn bộ Hồng Hoang bị che lấp.

Đã kinh động vô số cường giả, cũng kinh động cả mấy vị Thánh nhân!

"Thiên cơ Hồng Hoang vì sao đột nhiên trở nên hỗn loạn như vậy?" Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, Linh Sơn Đại Hùng Bảo Điện, Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, gần như cùng lúc, toàn bộ đều ngẩng đầu nhìn trời, thánh nhân thần niệm bao trùm ra ngoài.

Kết quả, thần niệm của mấy vị Thánh nhân, đều bị ảnh hưởng cực lớn, chỉ có thể bao trùm đạo trường của mình.

Sắc mặt ai nấy đều thay đổi, bắt đầu bấm tay tính toán.

Nhưng kết quả tính toán cũng không như ý muốn, lại đều không tính ra được!

"Vì sao lại như vậy?

Chẳng lẽ là do nghiệt chướng Ma giới làm ra?" Thông Thiên mày nhíu thành chữ 'Xuyên', ngay lập tức liên hệ đến vị Chuẩn Thánh Ma giới lẻn vào thế giới Hồng Hoang kia, nhưng dù tra xét thế nào, cũng không thu được gì.

"Đã xảy ra chuyện gì?

Rốt cuộc là ai ra tay che lấp thiên cơ, chẳng lẽ là Đạo tổ?" Thái Thượng Lão Tử và mấy vị Thánh nhân khác, lại đều nghĩ đến Hồng Quân.

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, người có thể che lấp toàn bộ thiên cơ Hồng Hoang, chỉ có Lục Thánh và Đạo tổ có thể làm được.

Nhưng người có thể che lấp thiên cơ xong, khiến bọn họ đều không tra ra được, cũng chỉ có Đạo tổ!

Nhưng bọn họ không biết.

Giờ phút này.

Đạo tổ ở Tử Tiêu Cung xa xôi, cũng bị kinh động, tỉnh lại từ trong bế quan.

"Kỳ lạ!

Thiên cơ thế giới Hồng Hoang, vì sao lại hỗn loạn như vậy?" Hồng Quân nhíu mày dò ra thần niệm, lại phát hiện, ngay cả thần niệm của mình cũng bị ảnh hưởng cực lớn, bấm ngón tay tính toán, cũng không tính ra được gì.

Trong lòng lập tức nảy sinh một dự cảm bất an.

Mặc dù hiện tại ông ta chưa hoàn toàn dung hợp Thiên đạo thành Thiên đạo Thánh nhân, nhưng cũng là cường giả mạnh nhất thế giới Hồng Hoang, ngay cả ông ta cũng không tra ra được vấn đề nằm ở đâu, há có thể là chuyện nhỏ!

"Chẳng lẽ là lão già kia đã lẻn vào Hồng Hoang?" Hồng Quân vừa nghĩ đến đây, lập tức ngồi không yên, không thấy thân ảnh động tác thế nào, khoảnh khắc tiếp theo, đã xuất hiện tại thế giới Hồng Hoang.

"Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn ở đâu?" Giọng nói uy nghiêm của Hồng Quân, vang vọng

bên tai năm vị Thánh nhân, trừ Nữ Oa bị cấm túc tại Oa Hoàng Cung, các Thánh nhân còn lại đều được triệu tập.

"Đệ tử ra mắt lão sư!" Năm vị Thánh nhân đồng loạt hướng Hồng Quân hành lễ, sau đó lần lượt mở miệng hỏi: "Lão sư, Hồng Hoang đã xảy ra đại sự gì, vì sao thiên cơ lại hỗn loạn như vậy, ngay cả chúng con cũng không nhận ra được vấn đề nằm ở đâu?" "Đừng nói các ngươi, ta cũng không tra ra được!" Hồng Quân vô cùng phiền não nói: "Các ngươi lập tức đi tra xét toàn bộ Hồng Hoang, có thể tra xét bao nhiêu thì tra xét bấy nhiêu, cho ta từng chút một đi tìm, hễ tìm thấy bất kỳ chỗ bất thường nào, lập tức thông báo cho ta!" Dứt lời, ông ta đi đầu khuếch tán thần niệm, tra xét trời đất xung quanh.

"…" Năm vị Thánh nhân nhìn nhau, trong lòng dấy lên sóng to gió lớn.

Thế giới Hồng Hoang rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì?

Lại có thể khiến lão sư của họ, Thiên đạo Hồng Hoang, cũng không nhận ra được bất kỳ vấn đề gì!

Mặc dù trong lòng chấn động, nhưng họ cũng không dám chậm trễ, vội vàng phân tán ra, dùng phạm vi thần niệm của mình có thể bao trùm, từng chút một bao phủ toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Trong lúc Hồng Quân và năm vị Thánh nhân, đều bị ảnh hưởng do Thái Nguyên Cổ Bi gây ra mà kinh động, đang hoạt động trên toàn thế giới Hồng Hoang.

Trong loạn lưu không gian sâu trong Đông Hải.

Thái Nguyên Cổ Bi như một vầng mặt trời rực rỡ, chiếu rọi hư không, trấn áp vô tận không gian, che lấp tất cả khí tức và dao động.

Dưới Thái Nguyên Cổ Bi.

Hai bóng người không ngừng di chuyển trong hư không.

Khi thì tiên lực bàng bạc chấn động hư không, khi thì quy tắc mênh mông thay trời đổi đất.

Đông Vương Công nắm giữ Cực dương quy tắc và Thời gian quy tắc, cả người như một vầng mặt trời đi trong dòng sông thời gian, mỗi lần ra tay, đều có thể khiến thời gian biến động, khiến trời đất nóng rực.

La Tuyên nắm giữ Sinh mệnh quy tắc, Tử vong quy tắc, Luân hồi quy tắc, Lực chi quy tắc bốn loại quy tắc mạnh mẽ.

Hắn không sử dụng Lực chi quy tắc, chỉ bằng ba quy tắc còn lại, đã áp chế được Đông Vương Công, cả người như một điểm giao thoa giữa sinh tử luân hồi, sinh mệnh, tử vong và luân hồi, trong lòng bàn tay, như trò đùa.

Trong cuộc va chạm giữa quy tắc và quy tắc như vậy.

Cùng với thời gian trôi đi, Đông Vương Công cuối cùng cũng rơi vào thế hạ phong.

Y vốn là do Tiên thiên chí dương chi khí hóa hình, chủ tu Cực dương quy tắc thì việc ít công to, nhưng sau khi có được cơ duyên về Thời gian quy tắc, lại bỏ qua Cực dương quy tắc, chuyển sang chủ tu Thời gian quy tắc.

Sự mạnh mẽ của Thời gian quy tắc không cần phải nghi ngờ.

Nhưng thời gian cần thiết để tu luyện, cũng dài hơn rất nhiều so với các quy tắc khác.

Vì vậy, Đông Vương Công tu luyện Thời gian quy tắc được một ngàn đạo, Cực dương quy tắc lại chỉ ngưng luyện được hai trăm đạo, không thể dung hợp với Thời gian quy tắc.

Dẫn đến, y có hai loại quy tắc, nhưng lại chỉ có thể sử dụng một loại là Thời gian quy tắc!

Ngược lại La Tuyên.

Hắn tu luyện bốn loại quy tắc.

Bỏ qua Lực chi quy tắc, ba quy tắc còn lại, toàn bộ được hòa làm một, trở thành Thánh đạo thần thông Sinh Tử Luân Hồi Đạo, ba đại quy tắc chồng lên nhau, uy lực nào chỉ tăng lên gấp bội!

So sánh hai bên.

Thế yếu của Đông Vương Công đã sớm được định đoạt!

"Chết tiệt, thành Chuẩn Thánh mới bao lâu, tu vi tăng lên Chuẩn Thánh trung kỳ thì thôi đi, vì sao quy tắc cũng ngưng luyện ra nhiều như vậy?

Lẽ nào chênh lệch do sáu lần Đại Đạo tẩy lễ mang lại lại lớn đến thế sao?" Sau khi dần bị La Tuyên áp chế, Đông Vương Công không ngừng gào thét trong lòng.

Y thành Chuẩn Thánh, khi tiếp nhận Đại Đạo tẩy lễ, cũng chỉ ngưng luyện được mấy chục đạo quy tắc Chuẩn Thánh mà thôi.

Theo y thấy, La Tuyên dù thiên tư có mạnh đến đâu, dù có tiếp nhận sáu lần Đại Đạo tẩy lễ, nhiều nhất cũng chỉ ngưng luyện được ba năm trăm đạo sức mạnh quy tắc, chỉ cần Thời gian quy tắc của y xuất hiện, chắc chắn có thể dễ dàng trấn áp La Tuyên!

Nhưng không ngờ, La Tuyên lại ngưng luyện ra một ngàn năm trăm đạo quy tắc, vượt xa dự liệu của y!

"Không được!

Tên này tuyệt đối không phải loại người nhân từ nương tay, cứ tiếp tục như vậy, ta e rằng thật sự có khả năng bỏ mạng tại đây, phải nhanh chóng rời khỏi đây!" Đông Vương Công dù không muốn chật vật rời đi, cũng vô cùng không cam tâm để mất cơ duyên lớn trong tay

La Tuyên như vậy, nhưng chênh lệch giữa y và La Tuyên, khiến y không thể không tính đến đường lui.

Chương 110

Trước sinh tử, lý trí cuối cùng cũng chiếm thế thượng phong.

Chỉ có sống sót mới có cơ hội lần sau, nếu bỏ mạng tại đây, vậy thì vạn sự đều thành không!

Vừa nghĩ đến đây, Đông Vương Công tung một chiêu hư, đánh ra một đạo Tuế nguyệt như hoa.

Cả người lùi nhanh về phía sau, hai tay lại liên tiếp đánh ra hai đạo Thời gian giảm tốc để ngăn cản La Tuyên, bản thân thì nhanh chóng độn đi về phía hư không bên ngoài phạm vi bao phủ của Thái Nguyên Cổ Bi.

Thái Nguyên Cổ Bi trấn áp hư không.

Khiến không gian loạn lưu nơi này, còn ổn định hơn cả không gian thế giới Hồng Hoang.

Ngay cả hai đại cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ như y và La Tuyên giao thủ, cũng không thể làm rung chuyển hư không nơi này, huống chi là một mình Đông Vương Công!

"Đi?

Đi được sao?" La Tuyên thấy Đông Vương Công manh nha ý định rút lui, thân ảnh đã độn về phía hư không bên ngoài phạm vi trấn áp của Thái Nguyên Cổ Bi, trong con ngươi lạnh lùng, hàn quang lóe lên, giơ tay lên hư không một cái.

Ông!

Thái Nguyên Cổ Bi đang chiếu rọi hư không.

Tức khắc như một vầng mặt trời rơi xuống, hung hăng rơi xuống

người Đông Vương Công.

"Cái gì?" Thái Nguyên Cổ Bi vừa động, Đông Vương Công lập tức cảm thấy như sa vào vũng lầy, tác dụng của Thời gian quy tắc cũng bị suy yếu vô số lần, sắc mặt lập tức đại biến.

Đặc biệt là khi thấy Thái Nguyên Cổ Bi trấn áp xuống.

Trong lòng càng sinh ra một cảm giác nguy cơ mãnh liệt, nghiến răng một cái, vội vàng lấy ra gậy chống đầu rồng, truyền toàn bộ tiên lực, oanh kích về phía Thái Nguyên Cổ Bi.

Bản thân, thì tiếp tục lùi nhanh về phía sau.

Chỉ cần có thể lui ra khỏi hư không do Thái Nguyên Cổ Bi bao phủ, y có thể xé rách hư không, trong một niệm quay về Bồng Lai Tiên Đảo!

Tuy nhiên.

Ý tưởng thì hay.

Nhưng y đã quá xem thường La Tuyên, cũng quá xem thường Thái Nguyên Cổ Bi!

Ầm!

Một tiếng nổ vang.

Gậy chống đầu rồng oanh kích lên Thái Nguyên Cổ Bi, phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa.

Năng lượng mênh mông càng dấy lên một đám mây hình nấm ngút trời!

Chỉ có điều.

Chưa đến một hơi thở.

Thái Nguyên Cổ Bi liền đè lên gậy chống đầu rồng, trực tiếp mang

theo gậy chống đầu rồng cùng trấn áp về phía Đông Vương Công.

"Không!" Đông Vương Công theo bản năng quay đầu lại.

Thấy trong tầm mắt là một mảng bóng đen bao trùm, theo bản năng giơ hai tay lên, muốn chống đỡ Thái Nguyên Cổ Bi, nhưng chỉ kịp phát ra một tiếng gào thét điên cuồng, liền bị Thái Nguyên Cổ Bi sống sững chấn chết tại hư không!

Chiếc trường bào màu vàng cấp bậc thượng phẩm linh bảo, nổ tung thành vô số bột phấn, phiêu đãng trong hư không.

Lẫn lộn với từng giọt Chuẩn Thánh chi huyết màu vàng, khiến cả hư không, đều bị chiếu rọi thành một màu vàng, nhưng không có chút nào lộng lẫy, có, chỉ là một vẻ thê lương!

Từ đó.

Đông Vương Công vốn nên vẫn lạc dưới tay Vu Yêu lưỡng tộc.

Lại vì không biết điều, chọc phải La Tuyên, vẫn lạc trong tay La Tuyên!

Chuẩn Thánh đổ máu.

Tuy không có thanh thế lớn như Thánh nhân.

Nhưng cũng tại trong không gian loạn lưu, dấy lên dị tượng khổng lồ.

Chỉ là có Thái Nguyên Cổ Bi ở đây, đã định trước vị tiên chủ Bồng Lai Tiên Đình danh tiếng một thời này, phải âm thầm bị chôn vùi trong hư không mênh mông, vĩnh viễn không thể bị bất kỳ sinh linh nào biết đến!

Đối với sự vẫn lạc của Đông Vương Công, trên mặt La Tuyên không có chút gợn sóng nào.

Từ lúc Đông Vương Công đến, đã định trước kết cục hôm nay, tất

cả, chẳng qua chỉ là trải qua một quá trình mà thôi.

Hắn không thèm nhìn đến Chuẩn Thánh chi huyết màu vàng đầy trời, ánh mắt trực tiếp rơi xuống dưới Thái Nguyên Cổ Bi, một mảnh vỡ lưu chuyển đạo vận, dường như muốn thoát khỏi sự hạn chế của cổ bi, trốn khỏi hư không này.

Mảnh vỡ đó, tựa vàng mà không phải vàng, tựa ngọc mà không phải ngọc, tựa đá mà không phải đá.

Kinh ngạc thay lại giống hệt như khối mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa không gian đại đạo mà La Tuyên có được ở Phương Trượng Tiên Đảo!

"Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa thời gian đại đạo!" Trong mắt La Tuyên lập tức bắn ra ánh sáng vô cùng rực rỡ.

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa thời gian đại đạo!

Dù La Tuyên lúc Đông Vương Công sử dụng thời gian quy tắc, trong lòng đã có đáp án, nhưng giờ khắc này thực sự nhìn thấy mảnh vỡ thời gian đại đạo, trong lòng có một niềm vui sướng không nói nên lời.

"Lực chi đại đạo, thời gian đại đạo, không gian đại đạo, chỉ cần ta lĩnh ngộ được đại đạo trong hai khối mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, ba đại đạo đứng đầu Tam thiên đại đạo sẽ đều nằm trong tay ta!" Ba đại đạo đỉnh cao nhất trong Tam thiên đại đạo, lĩnh ngộ bất kỳ một loại nào, cũng đủ để một tu sĩ một bước lên trời.

La Tuyên lại sở hữu nền tảng để thành tựu ba loại chí cường đại đạo.

Cơ duyên như vậy, nếu truyền ra ngoài, đừng nói là Thánh nhân, e rằng cả Đạo tổ Hồng Quân, cũng phải vì nó mà chấn động, vì nó mà đỏ mắt, vì nó mà không tiếc bất cứ giá nào tranh đoạt!

So với đó.

Cây gậy chống đầu rồng trong tay Đông Vương Công, ngược lại trở thành thu hoạch có cũng được không có cũng không sao.

Dù sao, gậy chống đầu rồng là biểu tượng của Đông Vương Công.

Dù có được, cũng không thể mang ra sử dụng.

Nếu không, chẳng khác nào công khai nói với Hồng Quân.

Đông Vương Công chết trong tay hắn!

Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa thời gian đại đạo cũng ở trong tay hắn!

Chương 111

"Bất quá, ta cũng không thiếu một kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo." La Tuyên bản thân cũng không có hứng thú với gậy chống đầu rồng.

Trong tay hắn có hai tòa Thập nhị phẩm liên đài, có sát lục chí bảo Thí Thần Thương công phạt vô song, có thể nói là công thủ toàn diện, bất kỳ thứ nào cũng không phải gậy chống đầu rồng có thể so sánh!

Bảo vật trên người Đông Vương Công cũng không ít.

Nhưng dưới Thái Nguyên Cổ Bi, trừ gậy chống đầu rồng và mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp kia, cùng với Tiên thiên chí dương chi khí do bản thân Đông Vương Công thai nghén ra, những thứ khác toàn bộ đều bị nghiền thành tro bụi.

Đối với điều này, La Tuyên cũng không có gì đáng tiếc.

Thứ có giá trị nhất trên người Đông Vương Công, cũng chỉ có gậy chống đầu rồng và mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp mà thôi, ngay cả Tiên thiên chí dương chi khí cũng kém một chút!

Thu lại ba thứ đồ, hắn đột nhiên nhớ ra một việc.

"Ta dùng Thái Nguyên Cổ Bi can nhiễu toàn bộ thiên cơ thế giới Hồng Hoang, e rằng những Thánh nhân kia, thậm chí cả Hồng Quân, đều đã bị kinh động rồi?" La Tuyên đột nhiên ý thức được điểm này, không khỏi khẽ nhíu mày, trầm ngâm nói: "Nhưng, Thái Nguyên Cổ Bi đã cách tuyệt mọi thứ ở đây, bọn họ phát hiện thiên cơ hỗn loạn, cũng không thể biết được chuyện xảy ra ở đây." "Vấn đề duy nhất cần lo lắng, là phải xử lý sạch sẽ nơi này, không thể để lại một tia dấu vết nào!" "Cả dấu vết ta rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, trong phiến hư không loạn lưu này, cũng không thể để lại!" Vừa nghĩ đến

đây, hắn không nói nhiều nữa.

Giơ tay lên, ánh sáng của Thái Nguyên Cổ Bi chiếu rọi hư không mênh mông, gợn ra từng vòng sóng bán trong suốt, quét sạch mọi nơi đã chiến đấu, cũng như con đường rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, xóa đi tất cả dấu vết.

Dù Thánh nhân hay thậm chí là Hồng Quân đến đây, cũng không thể hoàn nguyên mọi thứ ở đây, càng không thể phát hiện ra bất kỳ dấu vết nào!

Như vậy, hắn mới thu lại Thái Nguyên Cổ Bi, thân hình lóe lên vượt qua hư không, tiếp tục tiến về phía Nhân tộc. ...

Sau khi La Tuyên thu lại Thái Nguyên Cổ Bi.

Toàn bộ thiên cơ Hồng Hoang, tức khắc khôi phục như thường.

Hồng Quân và năm vị Thánh nhân đang tra xét sự bất thường của Hồng Hoang, thần niệm khuếch tán ra, lập tức bao trùm toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

"Ồ?

Thiên cơ đã khôi phục như cũ!" Sáu người đều sững sờ, ngay sau đó, lập tức nhắm mắt cảm ứng kỹ lưỡng, nhưng không nhận ra bất kỳ điều bất thường nào.

Giống như lần thiên cơ hỗn loạn này chỉ là một sự kiện đột xuất!

"Không đúng!

Đông Vương Công biến mất rồi!" Trong số những người có mặt, chỉ có Hồng Quân, trong lòng trầm xuống, vốn hỉ nộ không lộ ra mặt, giờ phút này cũng không khỏi sắc mặt hơi biến: "Mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Chẳng lẽ có ai đó đã nhắm vào mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp trong

tay Đông Vương Công?" Nghĩ đến đây, Hồng Quân không hề dừng lại, cũng không để ý đến năm vị Thánh nhân còn lại.

Thân hình lóe lên trực tiếp giáng lâm Bồng Lai Tiên Đảo.

Ông ta bao trùm thần niệm lên toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo, nhưng không phát hiện ra một tia khí tức nào của Đông Vương Công, không khỏi sắc mặt càng thêm âm trầm.

Hơi dừng lại một lát.

Ánh mắt âm trầm quét qua Bồng Lai, thần niệm trực tiếp lặng lẽ thâm nhập vào nguyên thần của tất cả tu sĩ Bồng Lai, tìm kiếm ký ức của tất cả tu sĩ, lại phát hiện, trong ký ức của những tu sĩ này, Đông Vương Công đã bế quan rồi!

Nhưng Hồng Quân không biết.

Đông Vương Công quá cẩn thận, dù đã hạ quyết tâm, cũng không dám để sự việc bại lộ.

Trước khi rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, ngoài việc tuyên bố bế quan, y đã ngấm ngầm xử tử tất cả những tu sĩ được phái đến Kim Ngao Đảo, giám thị hành tung của La Tuyên, một người sống cũng không để lại!

"Chết tiệt!

Đông Vương Công rốt cuộc đang làm gì!" Hồng Quân trong lòng tức giận, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp liên quan đến đại đạo của ông ta, ấp ủ lâu như vậy, Đông Vương Công lại mang theo mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp biến mất không dấu vết, làm sao có thể không nổi giận.

Nhưng, nổi giận thì nổi giận, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp không thể mất.

Mặt trầm xuống, ông ta lập tức vung tay áo về phía hư không, vĩ lực vô hình quét qua bầu trời, những hình ảnh đã từng xảy ra trên Bồng Lai Tiên Đảo, lập tức hiện ra trước mắt.

Trong một khung hình nào đó.

Hồng Quân bắt được hình ảnh Đông Vương Công rời khỏi Bồng Lai.

Không nói một lời, ông ta đi theo bóng dáng đó, độn vào sâu trong Đông Hải.

"Tất cả dấu vết đều biến mất ở đây!" Khi đến một vùng biển mênh mông, Hồng Quân mày nhíu thành một cục, liếc nhìn vùng biển xung quanh, đảo ngược những chuyện đã xảy ra ở đây, sau đó bắt được, Đông Vương Công đã xé rách hư không ở đây, tiến vào trong loạn lưu không gian.

Ông ta lập tức cũng đi theo vào trong loạn lưu không gian.

Nhưng, sau khi tiến vào loạn lưu không gian.

Mọi thứ lại như trước đó, một chút dấu vết cũng không có!

Ngay cả khi quay ngược thời không, nhìn thấy cảnh tượng nơi này một triệu năm trước, cũng không tìm thấy một tia dấu vết nào liên quan đến Đông Vương Công!

"Thằng khốn này!" Hồng Quân cuối cùng cũng không nhịn được nữa, lửa giận công tâm, đôi mắt phun lửa, quét qua cả phiến thời không loạn lưu, sắc mặt một mảng tái mét, gân xanh trên trán nổi lên, ngửa mặt lên trời gào thét: "Rốt cuộc là ai!

Ai đã cướp đi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp của bần đạo!!!" Tuy nhiên.

Dù tiếng gầm vang dội, chấn vỡ vô tận hư không.

Không biết bao nhiêu ức vạn dặm hư không loạn lưu, đều bị tiếng gầm của ông ta, chấn đến nghịch lưu, lại bị đẩy ra không biết bao xa ngoài không gian.

Nhưng, vẫn không có ai trả lời!

“Lão sư sao vậy?” Tại thế giới Hồng Hoang, năm vị Thánh nhân đều nghe thấy tiếng gào thét gần như điên cuồng của Hồng Quân, ai nấy đều nhìn nhau, trên mặt vừa mờ mịt vừa kinh hãi.

Trong ấn tượng của họ.

Hồng Quân luôn hỉ nộ không lộ ra mặt.

Ngay cả khi thành Thánh, cũng chưa từng thấy trên mặt Hồng Quân có bất kỳ biểu cảm nào.

Nhưng bây giờ, vị lão sư gần như không có tình cảm này, lại ở trong loạn lưu không gian nổi trận lôi đình như vậy, thất thố như vậy, quả thực chưa từng nghe thấy!

Hồng Quân mất bình tĩnh, không chỉ năm vị Thánh nhân mà tất cả những ai có tu vi từ Chuẩn Thánh đại năng trở lên đều nghe thấy.

Trong lòng mỗi cường giả đều cảm thấy có chút khó tin.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà lại khiến Đạo Tổ phẫn nộ đến thế?

Hình như vừa rồi họ nghe thấy những từ như "mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp".

Nghĩ vậy, trong lòng các cường giả cũng nguôi ngoai phần nào.

Tạo Hóa Ngọc Điệp là chí bảo thành đạo của Đạo Tổ, càng là nền tảng để Đạo Tổ dung hợp Thiên Đạo!

Chương 112

Ngày xưa khi giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ từng nói, Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa ba nghìn Đại Đạo, từng là Hỗn Độn chí bảo.

Chỉ là sau này, Tạo Hóa Ngọc Điệp bị vỡ nát, chỉ có phần chủ thể rơi vào tay Đạo Tổ, còn các mảnh vỡ đều thất lạc khắp nơi trong Hồng Hoang, thất lạc ở những nơi mà thần niệm không thể tìm thấy.

Hôm nay, e rằng Đạo Tổ phải khó khăn lắm mới tìm được một mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, ấy thế mà lại bị ai đó đoạt đi ngay dưới mí mắt!

Đợi đã!

Khoan đã!

Trong lòng tất cả các cường giả, bao gồm cả năm vị Thánh nhân, không ai không kinh hãi!

Có thể cướp đi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp mà Đạo Tổ coi trọng nhất ngay dưới mí mắt của ngài, vậy thì tu vi của cường giả đó phải đạt đến trình độ nào?

Ngang với Đạo Tổ ư?

Hay còn mạnh hơn cả Đạo Tổ?

Nhưng dù là loại nào, Hồng Hoang từ khi nào lại có một cường giả như vậy! "Hít!" Trong nháy mắt, tất cả cường giả đều hít một hơi khí lạnh, trong lòng kinh hãi tột độ.

Ngay cả năm vị Thánh nhân, vào lúc này cũng đột nhiên nảy sinh cảm giác như có gai sau lưng!

Dù sao, họ là Thánh nhân, là những cường giả tối cao đứng trên

đỉnh Hồng Hoang, xưa nay vẫn luôn như vậy.

Nhưng hôm nay, đột nhiên phát hiện Hồng Hoang xuất hiện một cường giả rất có khả năng không yếu hơn Đạo Tổ, thậm chí còn mạnh hơn, ai biết được sau này có xuất hiện người thứ hai hay không!

Hồng Quân không hề biết rằng, một cơn thịnh nộ của mình lại khiến cho các cường giả, bao gồm cả năm vị Thánh nhân, suy nghĩ nhiều đến thế.

Lúc này, ngài vẫn đang phẫn nộ, đang khổ sở suy nghĩ xem rốt cuộc là ai đã ra tay.

Là kẻ đầu sỏ gây ra mọi chuyện, La Tuyên lại đang xấu hổ và chột dạ trong bộ lạc Nhân tộc.

Thân là một Chuẩn Thánh đại năng, tự nhiên hắn cũng nghe thấy tiếng gầm của Hồng Quân, chính vì vậy mới có chút chột dạ.

Dù không nhìn thấy dáng vẻ của Hồng Quân, hắn cũng có thể tưởng tượng ra sắc mặt của ngài lúc này, chắc chắn là khó coi vô cùng! "Nếu để ngài biết là do ta làm, e rằng ngài có cả tâm tư nuốt sống ta rồi ấy nhỉ?" La Tuyên thầm nghĩ, không khỏi rùng mình một cái.

Nhưng không biết vì sao, trong lòng lại cảm thấy có một chút sảng khoái không thể tả nổi? "Phu quân, thế giới Hồng Hoang của chúng ta, chẳng lẽ thật sự có tồn tại không yếu hơn Đạo Tổ, thậm chí còn mạnh hơn Đạo Tổ sao?

Nếu không, làm sao có thể cướp đi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp từ tay Đạo Tổ chứ?" Bên cạnh La Tuyên, Tây Vương Mẫu cũng nghe thấy tiếng gầm giận dữ của Hồng Quân, và cũng giống như các cường giả khác, nàng đã liên tưởng rất nhiều.

Lúc này, nàng không khỏi lo lắng dựa vào người La Tuyên. "Ha

ha!

Ha ha ha ha!" La Tuyên thuận thế ôm lấy vòng eo thon gọn của Tây Vương Mẫu, vừa chột dạ vừa ngượng ngùng cười nói: "Làm gì có chuyện đó!

Đạo Tổ là Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang, làm sao có thể xuất hiện cường giả mạnh hơn Đạo Tổ mà ngài lại không biết được chứ!" Miệng nói vậy, nhưng trong lòng hắn lại chột dạ vô cùng.

Dù sao, đối với cường giả như Hồng Quân, e rằng không phải Thánh nhân Thiên Đạo cũng chẳng kém là bao.

Ai biết được những tồn tại cỡ đó rốt cuộc có bao nhiêu thủ đoạn!

Những ngày tiếp theo, La Tuyên vẫn luôn ở lại trong bộ lạc, khi thì tu luyện, khi thì dạy Lung Nguyệt tu hành, thỉnh thoảng cũng cùng Tây Vương Mẫu chỉ điểm cho Tiểu Man một chút.

Thời gian trôi đi từng chút một, Hồng Quân không có thêm động tĩnh nào.

Trong lòng hắn cuối cùng cũng hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, La Tuyên không còn kìm nén được sự cấp bách trong lòng nữa, vội vàng dặn dò Tây Vương Mẫu một tiếng rồi tiến vào không gian Thái Nguyên Cổ Bi, lấy ra hai mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp. "Đông Vương Công có thiên tư căn cốt ngang với Tây Vương Mẫu, nhưng tu vi lại thâm hậu hơn Tây Vương Mẫu rất nhiều, còn ẩn chứa một nghìn đạo Thời Gian quy tắc!" "Với thực lực như vậy, nếu đối đầu với Yêu tộc Thiên đình, ít nhất cũng cần Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy ba người liên thủ, thậm chí cộng thêm một Côn Bằng, mới có khả năng trấn áp Đông Vương Công!" Thời Gian Đại Đạo là Đại Đạo đỉnh tiêm xếp hạng thứ hai.

Sự cường đại của nó vượt xa những Đại Đạo thông thường có

thể so sánh.

Nếu không phải La Tuyên sở hữu ba loại Đại Đạo đỉnh tiêm dung hợp lại làm một, mỗi loại đều vượt quá năm trăm đạo quy tắc chi lực, cùng với chí bảo Thái Nguyên Cổ Bi, e rằng cũng khó có thể dễ dàng đánh bại Đông Vương Công, càng đừng nói đến việc trấn sát hắn!

Từ đó có thể thấy sự cường đại của Thời Gian Đại Đạo.

Đối với điều này, La Tuyên đã sớm không thể chờ đợi được nữa.

Chỉ là sự mất bình tĩnh của Hồng Quân khiến hắn một mực canh cánh trong lòng.

Bây giờ, Hồng Quân đã không còn động tĩnh, cuối cùng hắn cũng có thể yên tâm tham ngộ hai loại Đại Đạo đỉnh tiêm nhất rồi! "Thời Gian Đại Đạo xếp hạng thứ hai, càng thêm cường đại, sau này có gia tốc thời gian, tu hành cũng sẽ thuận tiện hơn." La Tuyên nhìn hai mảnh vỡ, quyết định lĩnh ngộ Thời Gian Đại Đạo trước.

Mài dao không tốn công đốn củi!

Nghĩ vậy, hắn cất mảnh vỡ Không Gian Đại Đạo đi, chỉ để lại mảnh vỡ Thời Gian Đại Đạo, đặt nó lên giữa trán, thần thức chìm vào bên trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp này.

Trong chốc lát, ảo nghĩa Thời Gian Đại Đạo nồng đậm, giống như hồng thủy vỡ đê, cuồn cuộn ập về phía hắn.

Chí lý mênh mông bao la, càng giống như một đạo thiên âm Đại Đạo, vang vọng trong nguyên thần hắn, không ngừng diễn giải sự huyền diệu của Thời Gian Đại Đạo.

Toàn thân hắn cũng nhanh chóng bị đạo vận huyền diệu khó lường, tối nghĩa khó hiểu bao bọc.

Cả người hắn như cá voi hút nước, chìm đắm trong việc lĩnh hội

Thời Gian Đại Đạo.

Sâu trong nguyên thần của La Tuyên, dưới sự gột rửa của mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp chứa đựng Thời Gian Đại Đạo, từng sợi quy tắc thời gian lưu chuyển, dần dần giao thoa trong nguyên thần, tạo thành một dấu ấn quy tắc thời gian.

Ánh sáng bạc nhàn nhạt chiếu rọi toàn bộ nguyên thần, lấp lánh rực rỡ, gần như che lấp cả ánh sáng của bốn loại Đại Đạo khác.

Tu luyện không có năm tháng, vạn cổ chỉ trong một cái búng tay.

La Tuyên chìm đắm trong việc lĩnh ngộ Thời Gian Đại Đạo, nhanh chóng không còn khái niệm về thời gian.

Thế giới bên ngoài cũng dường như đã bình lặng trở lại, không có bất kỳ sóng gió nào.

Hồng Quân ngày đó tìm kiếm Đông Vương Công không có kết quả, sau một hồi thịnh nộ thì trực tiếp quay về Tử Tiêu Cung, không còn động tĩnh gì nữa.

Năm vị Thánh nhân cũng lần lượt quay về đạo trường của mình, từ đầu đến cuối đều không hiểu rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng những suy đoán trong lòng lại khiến từng người một vùi đầu khổ tu.

Bồng Lai Tiên Đình, các tu sĩ không hề biết tiên chủ Đông Vương Công của họ đã lặng lẽ vẫn lạc trong loạn lưu không gian, từng người đều tưởng rằng Đông Vương Công đang bế quan.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, chỉ có Yêu tộc, dưới vẻ ngoài bình tĩnh, lại có một dòng chảy ngầm đang cuộn trào.

Chương 113

Yêu tộc Thiên đình. "Hiện nay Côn Bằng đạo hữu đã gia nhập Thiên đình của chúng ta, khiến cho phần thắng của Yêu tộc ta lại lớn thêm mấy phần.

Nhưng, giữa chúng ta và Vu tộc vẫn còn không ít chênh lệch.

Vốn nghe nói Côn Bằng đạo hữu là người trí mưu, không biết đạo hữu có cách nào không?" Đế Tuấn ngồi ở vị trí cao nhất trong đại điện, bên dưới trái phải là Thái Nhất, Phục Hy và Côn Bằng. "Đế Tuấn đạo hữu chẳng phải là định tàn sát Nhân tộc, muốn dùng huyết nhục hồn phách đặc thù của Nhân tộc để luyện chế thanh Đồ Vu Kiếm kia sao!

Bần đạo cho rằng, việc này đủ để Yêu tộc được tăng cường rất lớn." Côn Bằng vì nguyên thần bị Luyện Yêu Phiên khống chế, không thể không nghe lệnh Đế Tuấn, nhưng trong lòng vẫn canh cánh đối với ba vị chí tôn Yêu tộc.

Nghe Đế Tuấn hỏi, liền trả lời qua loa một câu. "Côn Bằng đạo hữu!

Chúng ta đều là Yêu tộc, đã gia nhập Thiên đình của ta thì nên vì Yêu tộc ta mà suy tính." Phục Hy thấy Đế Tuấn và Thái Nhất sắc mặt không tốt trước thái độ qua loa của Côn Bằng, vội chắp tay với Côn Bằng nói: "Huống hồ, ngày xưa nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, đạo hữu vì Hồng Vân mà mất đi Hồng Mông Tử Khí, mất đi cơ hội thành Thánh.

Chuyện này, chỉ khi Yêu tộc ta cường đại, mới có thể giúp Côn Bằng đạo hữu đoạt lại Hồng Mông Tử Khí từ tay Hồng Vân, phải không?" "Phục Hy đạo hữu nói rất phải." Côn Bằng biết không thể trở mặt với Yêu tộc Thiên đình, chỉ là trong lòng vẫn còn oán khí chưa

tan.

Hôm nay, thấy sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất đều không tốt, Phục Hy lại nhắc đến chuyện Hồng Mông Tử Khí, hắn cũng thu liễm lại một chút, trầm ngâm nói: "Một miếng ăn, một ngụm uống đều do trời định." "Ngày xưa Oa Hoàng tạo ra Nhân tộc, hôm nay, huyết nhục hồn phách của Nhân tộc có thể tăng cường thực lực cho Yêu tộc, luyện chế pháp bảo càng có thể phá vỡ nhục thân của Vu tộc, thực sự là ý trời." "Nhân tộc tất nhiên không thể bỏ qua!" "Ngoài ra, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy đã hoàn thành, nhưng các Yêu tộc chủ trận, ngoài chúng ta ra, còn cần tập hợp đủ ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Kim Tiên, và ba nghìn sáu trăm năm mươi Thái Ất Kim Tiên." "Theo thiển ý của bần đạo, nên đem toàn bộ nội tình tích lũy vô số năm của Yêu tộc ra, toàn lực bồi dưỡng một số Yêu tộc có thiên phú." "Việc còn lại, chính là Hồng Mông Tử Khí." Nói đến đây, Côn Bằng hít sâu một hơi, cũng không hề né tránh: "Mọi người đều biết, Đạo Tổ từng nói, trong Yêu tộc sẽ xuất hiện một vị Thánh nhân.

Vu tộc bá đạo thế nào, mấy vị đều rõ.

Nếu Vu tộc xuất hiện Thánh nhân, e rằng khó tránh khỏi việc họ sẽ không để ý đến ước định của Đạo Tổ mà ra tay với Yêu tộc chúng ta!" "Việc này quả thực cần phải đẩy nhanh!" Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy đều cau mày.

Nếu có thể, họ cũng không muốn thật sự ra tay với Hồng Vân, có thể trì hoãn bao lâu thì trì hoãn bấy lâu, tốt nhất là tiến hành trận đại chiến Vu Yêu lần thứ ba trước, để Yêu tộc chiến thắng Vu tộc, trở thành bá chủ Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ nghe Côn Bằng nói, họ cũng nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề.

Mặc dù trong Yêu tộc có Oa Hoàng là một vị Thánh nhân, nhưng

Đạo Tổ lần trước đã nói không cho phép Thánh nhân can thiệp.

Hiện giờ, Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, càng khiến Oa Hoàng không vui, ngay cả Phục Hy đến cửa cũng không gặp.

Ai cũng không biết Oa Hoàng có ra tay vì Yêu tộc hay không! "Mấy chuyện này, hoàn toàn có thể tiến hành cùng lúc." Cuối cùng Đế Tuấn quyết định: "Côn Bằng đạo hữu mở bảo khố của Yêu tộc ta, phân ra năm Yêu Thánh chủ trì việc này.

Mặt khác lại phân ra mấy Yêu Thánh, đến Nhân tộc lấy huyết nhục nguyên thần của họ.

Nhớ kỹ, nếu lại gặp phải vị Tiệt giáo phó giáo chủ kia, lập tức thông báo cho chúng ta." "Ta, Thái Nhất, Phục Hy đạo hữu cùng đi Hồng Hoang tìm tung tích Hồng Vân, bố trí trước Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, đợi Côn Bằng đạo hữu xử lý ổn thỏa mọi việc, chúng ta sẽ diệt Hồng Vân, đoạt Hồng Mông Tử Khí!" "Cứ làm như vậy!" Những người khác đều đồng thanh đáp lời.

Toàn bộ Yêu tộc lập tức vận hành như một cỗ máy tinh vi, trên Cửu Thiên, mây gió biến động, bầu trời u ám dường như báo hiệu sự tĩnh lặng trước cơn bão.

Rất nhiều cường giả Hồng Hoang đều nhận ra giữa trời đất có thêm một luồng khí tức khác thường.

Chỉ có La Tuyên, vẫn không màng thế sự, chìm đắm trong việc tham ngộ Thời Gian Đại Đạo.

Thời Gian Đại Đạo quá huyền diệu, ẩn chứa vô số diệu dụng, không thể diễn tả bằng lời, nhưng lại khiến người ta mê đắm.

Cảm giác chìm đắm trong biển ảo nghĩa, quy tắc chi lực từng giờ từng khắc đều được nâng cao, càng khiến người ta say mê.

Theo thời gian trôi đi, dấu ấn quy tắc thời gian trong nguyên thần

gần như sáng như trăng rằm, hoàn toàn che lấp ánh sáng của mấy loại dấu ấn Đại Đạo khác.

Toàn bộ nguyên thần đều tràn ngập quy tắc thời gian vô tận, từng sợi lực lượng quy tắc thời gian không ngừng hội tụ về phía dấu ấn quy tắc thời gian, tăng thêm quy tắc chi lực trong đó.

Một trăm đạo.

Hai trăm đạo.

Ba trăm đạo...

Năm trăm đạo.

Dưới ngộ tính tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ của La Tuyên, cùng với tốc độ lĩnh ngộ Đại Đạo tăng phúc mười vạn lần, quy tắc thời gian trong dấu ấn thời gian của nguyên thần gần như tăng lên với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Không biết qua bao lâu, đã ngưng luyện được năm trăm đạo, đạt đến trạng thái ngang bằng với mấy loại quy tắc lớn khác của hắn.

Hắn không hề tỉnh lại, vẫn chìm đắm trong cảm ngộ Đại Đạo.

Nhưng trong không gian quanh người hắn, lại lặng lẽ xảy ra biến hóa.

Từng vết nứt thời gian giao thoa quanh người hắn, phảng phất như một đám tơ nhện, dần dần bao phủ khắp hư không, bao trùm lấy toàn bộ La Tuyên.

Dưới ảnh hưởng của những vết nứt thời gian màu bạc thần bí mà lộng lẫy đó, tốc độ dòng chảy thời gian quanh người La Tuyên, theo sự gia tăng của quy tắc thời gian ngưng luyện, không ngừng tăng nhanh.

Đợi đến khi ngưng luyện ra năm trăm đạo quy tắc thời gian,

những vết nứt ảo nghĩa thời gian xung quanh gần như đã hóa thành sương mù, dày đặc.

Tốc độ dòng chảy thời gian quanh người, dưới sự gia trì của năm trăm đạo quy tắc thời gian, đã tăng nhanh gấp năm vạn lần!

Cũng có nghĩa là, bên ngoài qua một ngày, La Tuyên tương đương với việc tu luyện ở đây năm vạn ngày.

Bên ngoài qua một năm, La Tuyên tương đương với việc tu luyện ở đây năm vạn năm!

Chênh lệch năm vạn lần lớn đến mức nào, một năm đủ để tạo ra khoảng cách năm vạn năm so với các cường giả khác!

Nhưng, La Tuyên chìm đắm trong cảm ngộ Đại Đạo, không hề biết đến những biến hóa này.

Hắn vẫn không ngừng hấp thu ảo nghĩa thời gian trong mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, ngưng luyện quy tắc thời gian.

Quy tắc thời gian trong nguyên thần hắn vẫn đang tăng trưởng với tốc độ cực nhanh.

Sáu trăm đạo.

Bảy trăm đạo.

Một nghìn đạo.

Dường như qua một thoáng, lại dường như qua vô số năm.

Khi quy tắc thời gian ngưng luyện được một nghìn đạo, đạt đến cảnh giới tiểu thành, dấu ấn quy tắc thời gian trong nguyên thần La Tuyên lại lặng lẽ xảy ra biến hóa, hư không quanh người hắn cũng dưới ảnh hưởng đó mà dần dần xảy ra một loại biến hóa không thể diễn tả bằng lời.

Róc rách!

Trong Thái Nguyên Cổ Bi yên tĩnh, không biết từ lúc nào, vang lên những tiếng động như dòng nước chảy.

Trên dấu ấn quy tắc thời gian mới ngưng tụ trong sâu thẳm nguyên thần của La Tuyên, vỡ ra một vết nứt, một dòng năng lượng màu trắng bạc từ đó chảy ra, dần dần lan tỏa khắp toàn bộ nguyên thần.

Xung quanh hắn, ảo nghĩa thời gian nồng đậm như sương mù cũng dần dần thực chất hóa thành từng đạo ngân màu trắng bạc, lấp lánh trong hư không.

Dòng năng lượng màu trắng bạc lan tỏa khắp nguyên thần, sau khi lấp đầy toàn bộ nguyên thần vẫn không ngừng chảy.

Chương 114

Nó không ngừng lưu động, lan đến tứ chi bách hài của La Tuyên, sau khi lưu chuyển một trăm lẻ tám chu thiên, lại hội tụ ở mi tâm, hình thành một điểm sáng màu trắng bạc.

Điểm sáng dần dần lớn lên.

Cuối cùng, nở ra một đóa hoa màu trắng bạc, Thời Gian Chi Hoa!

Phía sau La Tuyên, những đạo ngân thời gian mờ ảo hội tụ, dần dần hình thành một cột sáng màu trắng bạc mông lung.

Cột sáng lấy La Tuyên làm trung tâm, lan thẳng vào sâu trong hư không vô tận, dường như vượt qua cả thời không, muốn vượt ra ngoài phạm vi của Thái Nguyên Cổ Bi.

Nhưng khi nó lan đến nơi sâu nhất của Thái Nguyên Cổ Bi, sắp sửa lan ra ngoài, lại bị một chút trở ngại, dường như có một rào cản vô hình, ngăn cản cột sáng màu trắng bạc đó.

Ánh sáng nồng đậm không ngừng va chạm, nhưng vẫn không thể phá vỡ được chướng ngại như có như không đó.

Cuối cùng, nó dừng lại ở vòm trời hư không trong thiên địa của Thái Nguyên Cổ Bi.

Chỉ có đóa Thời Gian Chi Hoa ở mi tâm La Tuyên là càng lúc càng rực rỡ, càng lúc càng chói lọi.

Một khắc nào đó, hắn chậm rãi mở hai mắt ra.

Trong chốc lát, trong mắt hắn tuế nguyệt thay đổi, biển xanh hóa nương dâu, dường như vạn cổ lưu niên chỉ trong khoảnh khắc đã trôi từ điểm bắt đầu đến điểm kết thúc, lại phảng phất như một vũ trụ từ khi sinh ra đến lúc hủy diệt, trải qua tang thương vĩnh cửu. "Sau khi

quy tắc thời gian tiểu thành, những ảo diệu mà nó mang lại, quá nhiều rồi!" La Tuyên giơ tay lên, lực lượng quy tắc thời gian lưu chuyển trên đầu ngón tay, khảy nhẹ mấy sợi thời gian tuyến khác nhau, không khỏi cảm thán: "May mà Đông Vương Công tạo nghệ về quy tắc thời gian không đủ sâu, nếu không, dù cho Sinh Tử Luân Hồi muốn trấn áp cũng tuyệt đối không dễ dàng như vậy." Thời Gian Đại Đạo là Đại Đạo xếp hạng thứ hai.

Chí lý ẩn chứa trong đó sâu xa, vượt xa ba quy tắc lớn là Sinh Mệnh, Tử Vong và Luân Hồi.

Về tạo nghệ thời gian, lĩnh ngộ càng sâu, đi càng xa, càng có thể cảm nhận được sự huyền diệu khó tả đó!

Vấn đề duy nhất là, sau khi quy tắc tiểu thành, muốn tiến thêm một bước, đều cần tốn gấp vạn lần, thậm chí mười vạn lần công sức so với trước đó.

Về sau, mỗi một đạo quy tắc thời gian ngưng luyện ra đều khó khăn hơn so với việc ngưng luyện một nghìn đạo trước kia.

Cũng khó trách Đông Vương Công có được mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp lâu như vậy, mới ngưng luyện ra được một nghìn đạo quy tắc thời gian.

Nhưng, một nghìn đạo quy tắc thời gian cũng đủ để thực lực của hắn có một sự tăng trưởng cực lớn.

Thời gian cùng với Sinh Tử, Luân Hồi, cũng có thể dung hợp với nhau!

Mặc dù La Tuyên hiện tại chưa tham ngộ ra cách dung hợp quy tắc thời gian vào thần thông Sinh Tử Luân Hồi, nhưng, chỉ bằng sự gia trì của thời gian đối với Sinh Tử Luân Hồi, cũng đủ để uy lực của Sinh Tử Luân Hồi tăng lên gấp mười, gấp trăm lần! "Nếu lại gặp Phục Hy,

e rằng dưới Sinh Tử Luân Hồi, dù là Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng cũng khó thoát khỏi cái chết!" La Tuyên ước lượng một chút uy lực của Sinh Tử Luân Hồi sau khi được quy tắc thời gian gia trì, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười hài lòng.

Thần thông có thể miểu sát Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng.

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, cũng đủ để được xưng là thần thông đỉnh tiêm nhất!

E rằng chỉ có những thần thông Thánh đạo át chủ bài của mấy vị Thánh nhân kia mới có thể mạnh hơn một bậc.

Dù sao, chênh lệch thực lực giữa hai bên đã rõ ràng, dưới Thánh nhân đều là con kiến tuyệt không phải là lời nói suông! "Thời gian đã có kinh hỉ như vậy, quy tắc không gian chắc cũng sẽ không làm ta thất vọng chứ?" La Tuyên không vội xuất quan, thu hồi mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa Thời Gian Đại Đạo, chuyển sang tham ngộ mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa Không Gian Đại Đạo.

Trong khoảnh khắc, mọi dị tượng thời gian đều biến mất.

Thay vào đó là ảo nghĩa không gian vô tận.

Ảo nghĩa Không Gian Đại Đạo nồng đậm, bao bọc lấy toàn bộ La Tuyên, vô hình trung như cách ly hẳn với một phương trời đất khác.

Xa xa nhìn lại, hắn như đang ở trong không gian Thái Nguyên Cổ Bi, nhưng khi lại gần chạm vào, lại chỉ có thể nhìn mà không thể tới.

Gang tấc thiên nhai, thiên nhai gang tấc! ...

Trong lúc La Tuyên đang tham ngộ Không Gian Đại Đạo, tại bí cảnh Côn Lôn, trong một tòa cung điện. "Yêu tộc cuối cùng cũng sắp ra tay với Hồng Mông Tử Khí rồi, đại sự như vậy, ta sao có thể bỏ lỡ?" Thanh niên Mạc Vân mới bái nhập Xiển giáo, trong mắt lóe lên ánh sáng tà dị, liếc nhìn về hướng Ngọc Hư Cung, rồi trầm ngâm nói:

"Tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn quá yếu, ít nhất cũng cần tu vi Đại La Kim Tiên.

Tiếc là không thể biểu hiện quá khác thường, nếu không, trực tiếp lên Chuẩn Thánh, hành sự sẽ thuận tiện hơn nhiều!" Nghĩ ngợi, Mạc Vân lắc đầu, bắt đầu chuyên tâm vận chuyển tiên lực trong giới hải nguyên thần, đột phá bình cảnh Đại La Kim Tiên.

Ầm!

Chỉ trong chốc lát.

Bình cảnh Đại La Kim Tiên vốn như trời ngăn đối với vô số sinh linh, dưới mấy lần công kích của Mạc Vân, đã vỡ tan tành.

Tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn trong nháy mắt phá vỡ xiềng xích, đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Khí tức độc nhất của Đại La Kim Tiên lập tức lan truyền khắp bí cảnh Côn Lôn.

Một cột sáng Đại Đạo, vắt ngang thời không vô tận, xuyên qua đại trận bí cảnh Côn Lôn, trực tiếp rơi xuống cung điện nơi Mạc Vân đang ở. "Ồ?

Mạc Vân đột phá Đại La Kim Tiên rồi sao?" Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đột ngột mở mắt, khi nhận ra sự thay đổi khí tức của Mạc Vân, ngài sững sờ một lúc, sau đó ngửa mặt cười lớn: "Ha ha ha ha!

Quả là một hạt giống tốt, vừa mới gia nhập Xiển giáo ta, đã thành tựu quả vị Đại La!" "Từ hôm nay, Xiển giáo ta cũng có đệ tử Đại La Kim Tiên rồi!" Kể từ khi Quảng Thành Tử vẫn lạc, trong lòng ngài luôn có một khúc mắc.

Không chỉ vì Quảng Thành Tử có tu vi cao nhất trong Thập Nhị Kim Tiên, mà còn vì Quảng Thành Tử có thiên tư tốt nhất, trong Thập

Nhị Kim Tiên, hắn là người có khả năng thành tựu Đại La sớm nhất.

Chỉ tiếc rằng, Quảng Thành Tử chưa kịp trưởng thành như mong đợi đã vẫn lạc trong tay La Tuyên. "Thiên Đạo vô thường a!

Ai có thể ngờ, ta vừa mới mất đi một đệ tử, lại có một đệ tử thiên phú tốt hơn đưa đến cửa?" Trên mặt Nguyên Thủy lộ ra nụ cười đã lâu không thấy, giọng nói vang dội bao phủ toàn bộ bí cảnh Côn Lôn: "Đệ tử thứ mười ba của Xiển giáo ta là Mạc Vân, hôm nay chứng đạo Đại La, từ hôm nay, Mạc Vân thay thế vị trí của Quảng Thành Tử, đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo ta!" Xôn xao!

Một câu nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn khiến cả bí cảnh Côn Lôn xôn xao.

Ban đầu khi Mạc Vân với tu vi Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn bái nhập Xiển giáo, mười một Kim Tiên còn lại có chút bài xích Mạc Vân, đặc biệt là Xích Tinh Tử, sợ rằng Mạc Vân sẽ trở thành thủ đồ mới của Xiển giáo.

Nhưng lúc đó, Nguyên Thủy đã tuyên bố, lập Mạc Vân làm Kim Tiên thứ mười ba, nếu Mạc Vân thành tựu Đại La, mới để hắn trở thành thủ tịch đại đệ tử của Xiển giáo.

Kể từ đó, mười một Kim Tiên còn lại mới yên tâm.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên là một phân thủy lĩnh cực lớn, không hề dễ dàng như Thái Ất Kim Tiên.

Đừng nhìn Mạc Vân là Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, chỉ cách Đại La Kim Tiên một bước chân, nhưng thật sự muốn vượt qua ngưỡng cửa đó, không biết phải mất bao nhiêu năm!

Thế nhưng, mới qua không bao lâu, Mạc Vân đã thành tựu quả vị Đại La, được lập làm người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên mới.

Mười một Kim Tiên còn lại làm sao không kinh ngạc!

Chương 115

Nguyên Thủy nhìn thấy hết mọi chuyện, nhưng cũng không để ý, chỉ nhìn Mạc Vân, càng nhìn càng hài lòng, cảm thấy Mạc Vân giống như là sự bù đắp của Thiên Đạo trong cõi u minh.

Tình yêu thương dành cho Quảng Thành Tử, không biết tự lúc nào đã hoàn toàn chuyển sang cho Mạc Vân.

Nhưng đối với sự ưu ái này của Nguyên Thủy, trong lòng Mạc Vân lại vô cùng khó chịu. "Thôi kệ!

Cứ để lão đắc ý một thời gian!" Mạc Vân thầm nghĩ, sau khi trải qua lễ tẩy rửa của Đại Đạo, ngưng tụ ra pháp tắc Đại La Kim Tiên thực sự, mới xuất quan bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Sư tôn, tu vi của đệ tử đã củng cố, muốn ra ngoài du lịch một chuyến." "Ra ngoài du lịch?" Nguyên Thủy nhíu mày: "Tu vi vừa mới đột phá, tại sao lại muốn ra ngoài du lịch?" Nếu là trước kia, đệ tử muốn ra ngoài du lịch, ngài tuyệt đối không ngăn cản.

Nhưng bây giờ, có bài học xương máu của Quảng Thành Tử, từ tận đáy lòng ngài không muốn đệ tử của mình ra ngoài mạo hiểm.

Mặc dù Quảng Thành Tử chỉ là một tai nạn, La Tuyên hiện nay cũng bị 'giam lỏng' tại Tiệt giáo, nhưng trong lòng ngài không yên tâm, đặc biệt là thiên tư và thời cơ xuất hiện của Mạc Vân, khiến ngài vô thức coi Mạc Vân như vật thay thế cho Quảng Thành Tử. "Đệ tử khi tiếp nhận lễ tẩy rửa của Đại Đạo, trong lòng có chút cảm ngộ, cần phải ra ngoài du lịch một phen để ấn chứng.

Nếu thuận lợi, đệ tử có lẽ trong thời gian ngắn có thể tu vi tiến thêm một bước." Mạc Vân đã chuẩn bị sẵn lý do, cung kính nói: "Đệ tử biết rõ sư tôn có chút chán ghét Tiệt giáo, đệ tử muốn vì sư tôn

phân ưu, nhưng tu vi lại có hạn, mong sư tôn có thể hiểu được tâm ý của đệ tử." "Nguyên lai là vậy, vi sư quả nhiên không nhìn lầm ngươi!" Nguyên Thủy lộ vẻ bừng tỉnh, không khỏi cười lớn, hài lòng gật gật đầu: "Nếu đã như vậy, vậy vi sư chuẩn cho ngươi ra ngoài du lịch.

Ngoài ra, vi sư tặng ngươi thêm hai vật hộ thân, để bảo đảm an toàn." Nói rồi, ngài giơ tay vẫy vào hư không, hai đạo đạo tắc Đại Đạo lưu chuyển xuất hiện.

Trong lòng bàn tay hóa thành hai lá ngọc phù, đẩy đến trước mặt Mạc Vân. "Đây là thánh phù do đạo tắc Đại Đạo của vi sư ngưng luyện, một lá có thể bảo vệ ngươi bình an, một lá có thể dùng làm thủ đoạn sát phạt, dù gặp phải Chuẩn Thánh cũng có thể giúp ngươi an toàn vô sự!" Đối với thực lực và tu vi của mình, Nguyên Thủy tràn đầy tự tin vô hạn. "Đa tạ sư tôn ban thưởng!" Mạc Vân nghe vậy, mắt sáng lên.

Hai lá ngọc phù ngưng luyện từ đạo tắc Đại Đạo quả là đồ tốt, nói không chừng lần này có thể phát huy tác dụng lớn!

Cứ như vậy, sau khi được Nguyên Thủy dặn dò thêm một phen, Mạc Vân lặng lẽ xuống Côn Lôn. "Mấy tên phế vật Yêu tộc kia, đến giờ vẫn chưa tìm thấy tung tích của Hồng Vân, đối với Nhân tộc cũng chưa triệt để ra tay, ta phải thúc đẩy một phen!" Mạc Vân vừa bay trên mây, vừa suy nghĩ.

Lần này hắn ra ngoài, không phải để lịch luyện, mà là để thúc đẩy cuộc tranh đấu giữa Yêu tộc và Hồng Vân.

Nếu có thể, thậm chí thúc đẩy cả Hồng Hoang, khiến cả Hồng Hoang đều loạn lên! "Có cách rồi!" Nghĩ ngợi, Mạc Vân đột nhiên gặp một đội Yêu tộc, không khỏi mắt sáng lên, một ý tưởng nảy ra, hắn lập tức dừng lại, đáp xuống mặt đất, bắt sống đám Yêu tộc đó.

Một lát sau, trên mặt đất mênh mông, từng tên lính Yêu tộc mắt đờ đẫn, tỏa ra bốn phương tám hướng...

Phía bên kia, tại bộ lạc Nhân tộc ven Đông Hải, La Tuyên vẫn đang bế quan tham ngộ Không Gian Đại Đạo.

Không Gian Đại Đạo tuy xếp sau Thời Gian Đại Đạo, nhưng lĩnh ngộ cũng không hề dễ dàng hơn Thời Gian Đại Đạo.

May mà sau khi thành Chuẩn Thánh, hắn cũng có chút am hiểu về không gian, lại thêm tốc độ lĩnh ngộ Đại Đạo mười vạn lần, tham ngộ Không Gian Đại Đạo, ngược lại còn thuận tay hơn Thời Gian Đại Đạo một chút.

Theo thời gian trôi đi, từng sợi ảo nghĩa không gian giao thoa trong nguyên thần, dần dần ngưng tụ thành một dấu ấn quy tắc không gian.

Nhưng đúng lúc này, La Tuyên đột nhiên nhận ra bên ngoài có dị động.

Trước khi bế quan, hắn đã để lại một tia thần thức bên ngoài, nếu Nhân tộc xảy ra chuyện, hắn có thể cảm ứng được ngay lập tức.

Giờ khắc này, hắn đã nhận ra sự dị động bên ngoài. "Yêu tộc lại quay trở lại sao?" La Tuyên hơi nhíu mày, ngừng tham ngộ, lóe mình ra khỏi Thái Nguyên Cổ Bi. "Phu quân!

Xảy ra chuyện lớn rồi!" Tây Vương Mẫu đã sớm chờ bên ngoài, thấy La Tuyên xuất hiện, vội vàng đón lấy, giọng điệu có chút gấp gáp nói: "Hồng Vân du lịch đến Đông Hải, đột nhiên bị ba vị chí tôn Yêu tộc tấn công, Trấn Nguyên Tử đến cứu viện, lại bị Phục Hy cản lại." "Không chỉ vậy, đằng sau mọi chuyện dường như có một bàn tay lớn đang thúc đẩy." "Không lâu trước đó, bên ngoài một bộ lạc Yêu tộc, có người để lại tin tức Hồng Vân mang trong mình Hồng Mông Tử Khí bị ba vị chí tôn Yêu tộc chặn lại ở Đông Hải, sau đó liền tự bạo

ngay bên ngoài bộ lạc." "Ta vừa mới dùng thần niệm ngọc giản truyền tin cho Hậu Thổ muội muội, bên Hậu Thổ muội muội dường như cũng nhận được tin tức." "Ta nghi ngờ, tin tức này, có thể là ai đó đã ác ý khống chế một số Yêu tộc ở đằng sau, cố ý lan truyền ra ngoài, e rằng không chỉ ta nhận được tin tức, các cường giả Chuẩn Thánh khác cũng đều đã nhận được." Hồng Mông Tử Khí là cơ duyên thành Thánh, đủ để khiến bất kỳ Chuẩn Thánh đại năng nào cũng phải đỏ mắt.

Nếu là ngày thường, với tu vi của Hồng Vân, lại có Trấn Nguyên Tử bên cạnh, tuyệt đối không ai dám dễ dàng đi gây sự với Hồng Vân!

Nhưng bây giờ, Hồng Vân bị Yêu tộc chặn giết, Trấn Nguyên Tử cũng bị Phục Hy cản lại.

Rõ ràng, Yêu tộc muốn giết Hồng Vân, đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Nếu Hồng Vân có thể thoát được một kiếp thì tốt, nếu không thoát được, vẫn lạc tại chỗ và Hồng Mông Tử Khí hiện ra, các Chuẩn Thánh khác chắc chắn không thể ngồi yên, sẽ đi tham gia một phen!

Cứ như vậy, e rằng cả thế giới Hồng Hoang đều sẽ loạn! "Phu quân, chúng ta có nên đi xem không?" Sự quyến rũ của việc thành Thánh, đối với bất kỳ sinh linh nào ở Hồng Hoang mà nói, đều không gì sánh bằng.

Ngay cả những cường giả Chuẩn Thánh như Tây Vương Mẫu cũng không khỏi động lòng.

Đương nhiên, nàng không phải muốn chiếm lấy Hồng Mông Tử Khí, mà là muốn giúp La Tuyên đoạt lấy, để La Tuyên nhờ đó mà thành Thánh. "Xem thì đương nhiên phải xem, chỉ là có đoạt hay không, thì phải xem tình hình đã!" La Tuyên biết nội tình của Hồng Mông Tử Khí, không có hứng thú lớn với nó.

Nhưng, nếu có cơ hội, hắn cũng không ngại đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Tây Vương Mẫu nói: "Nàng ở lại đây, cứ dạy Tiểu Man tu hành, chuyện này, ta đi là được." "Nhưng..." Hồng Mông Tử Khí nếu xuất thế, tất sẽ gây ra tranh đoạt giữa nhiều cường giả, Tây Vương Mẫu sao có thể yên tâm. "Yên tâm đi!

Với tu vi của ta hiện nay, Thánh nhân không ra, không ai có thể làm gì được ta!" La Tuyên cười nhạt, sự tự tin từ trong xương cốt hiện rõ trên lời nói.

Tây Vương Mẫu bị sự tự tin của hắn lây nhiễm, cũng thả lỏng một chút.

Cũng đúng, hiện nay nguyên thần và nhục thân của La Tuyên đều đã là Chuẩn Thánh trung kỳ, về lĩnh ngộ quy tắc, càng vượt xa Chuẩn Thánh thông thường một đoạn dài.

Với tu vi như vậy, dù nàng có cầm Tịnh Thủy Bát Vu, tự hỏi cũng không phải là đối thủ.

Càng không cần nói đến việc trong tay La Tuyên có Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, loại phòng ngự chí bảo đó.

Thánh nhân không ra, quả thật không ai có thể làm gì được hắn!

Cứ như vậy, Tây Vương Mẫu mới yên tâm.

La Tuyên thì xé rách hư không, thẳng tiến đến Đông Hải. ...

Biển Đông mênh mông, gần đây vẫn luôn khá náo nhiệt vì cơn sốt bái sư Tiệt giáo.

Sinh linh đi bái sư Tiệt giáo quá nhiều, chỉ xếp hàng thôi cũng không biết phải đợi bao lâu.

Lâu dần, rất nhiều sinh linh đều mở đạo trường ở Đông Hải, tạm

thời cư trú.

Thậm chí, có một số sinh linh trực tiếp mở ra những nơi giao lưu cho tu sĩ ở Đông Hải, để vô số tu sĩ luận đạo và giao dịch bảo vật.

Chương 116

Những chuyện này, không gì không khiến Đông Hải phồn hoa hơn hẳn ngày thường.

Tuy nhiên, Đông Hải hôm nay lại có chút không yên bình.

Ở sâu trong Đông Hải, một vùng biển cách Kim Ngao Đảo không xa, hư không không ngừng vỡ nát, một tòa đại trận gần như che lấp cả một phương trời đất, lờ mờ có thể thấy được.

Trong đại trận đó, bốn bóng người khí tức kinh khủng, nóng rực như mặt trời chói chang, không ngừng qua lại.

Giơ tay nhấc chân, sức mạnh bộc phát ra đều khiến hư không vô tận vỡ nát, dẫn đến loạn lưu hư không vô tận đổ ngược vào thế giới Hồng Hoang, hủy diệt vô số tiên đảo và vô số sinh linh. "Đế Tuấn tiểu nhi, các ngươi thân là Chuẩn Thánh, lại là chí tôn Yêu tộc, lại lén lút tấn công bần đạo, thật sự là vô sỉ đến cực điểm.

Hôm nay nếu bần đạo có thể rời đi, ngày sau, nhất định sẽ khiến Yêu tộc trời long đất lở!" Trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, đạo bào của Hồng Vân rách nát, toàn thân đầy vết thương, mặt đầy phẫn nộ nhìn chằm chằm vào ba bóng người đối diện, gào thét đến khản cổ, trong tay Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô được thúc đẩy đến cực hạn, phun ra vô số sương mù màu đỏ.

Sương mù màu đỏ bao phủ hư không, nơi nó đi qua, một mảnh tĩnh lặng, giống như lưỡi hái của tử thần.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng đều biết rõ sự lợi hại của Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô.

Nếu sương mù đó dính vào người, dù là nguyên thần của cường

giả Chuẩn Thánh, cũng khó có thể chống lại được sức mạnh ăn mòn đó, sẽ bị ăn mòn nguyên thần.

Họ không nói một lời, đều lùi ra xa vạn ức dặm, đồng thời dùng tiên lực xóa đi những đám sương mù đó. "Hừ!

Chết đến nơi rồi mà còn cuồng vọng như vậy!

Hôm nay đừng hòng rời đi!" Đế Tuấn, Thái Nhất lạnh lùng hừ một tiếng, Thái Nhất tế ra Hỗn Độn Chung, hai người hợp lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung, trấn áp về phía Hồng Vân. "Đúng là lão tặc Hồng Vân vô sỉ!" Côn Bằng cũng tế ra Yêu Sư Cung, vừa lao về phía Hồng Vân, vừa giận dữ hét: "Ngày đó nếu ngươi không tự ý nhường thánh vị, bần đạo sao lại mất đi thánh vị một cách oan uổng?" "Quả hôm nay, là nhân ngày đó!" "Nhân quả này ngươi đáng phải gánh chịu!" "Nếu ngươi giao ra Hồng Mông Tử Khí, chúng ta có thể tha cho ngươi, nhưng nếu vẫn ngoan cố chống cự, vậy đừng trách bần đạo lòng dạ độc ác, để ngươi hôm nay chôn thân tại đây!" Tu vi của ba cường giả Yêu tộc đều ở Chuẩn Thánh trung kỳ, mỗi cử động đều có thể hủy thiên diệt địa.

Dù Hồng Vân cũng là cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ, trong tay lại có Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, loại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo này, lúc này cũng khá vất vả, bị ba vị chí tôn Yêu tộc đánh cho liên tiếp bại lui, trong lòng thầm hối hận không nên đi một mình.

Nhưng hắn không hiểu.

Rõ ràng đã che giấu hành tung, không hề lộ ra bất kỳ khí tức nào, Yêu tộc làm sao phát hiện ra? "Muốn Hồng Mông Tử Khí, các ngươi nằm mơ đi!

Bần đạo dù có chết, cũng tuyệt đối không thể nào đem Hồng Mông Tử Khí dâng cho lũ ti tiện vô sỉ các ngươi!" Hồng Vân không hiểu, nhưng cũng không nghĩ nhiều, càng không có tâm tư nghĩ.

Thấy ba vị chí tôn Yêu tộc lại lao tới, hắn chỉ có thể nghiến răng, tiên lực mênh mông liều mạng thúc đẩy Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, phóng ra sương mù tán hồn, dùng nó để cầm cự với Đế Tuấn, đồng thời trong lòng thầm cầu nguyện Trấn Nguyên Tử sớm đến.

Hắn đâu biết, lúc này Trấn Nguyên Tử đã sớm bị Phục Hy dựa vào cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn, chặn lại ở vùng biển ven Đông Hải, vừa mới vào Đông Hải không lâu.

Các cường giả trong bóng tối, từng người một đều khoanh tay đứng nhìn, không ai có ý định giúp đỡ.

Thậm chí, họ đều đang chờ Hồng Vân vẫn lạc, chờ Hồng Mông Tử Khí xuất thế! "Thực lực của Hồng Vân cũng không tệ, quy tắc Chuẩn Thánh đã ngưng luyện được một nghìn hai trăm đạo, trong tay có Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô và các cực phẩm linh bảo khác, so với Đông Vương Công cũng không yếu hơn bao nhiêu." "Chỉ tiếc, hôm nay đã định trước sẽ vẫn lạc, nhưng không biết, rốt cuộc ai đang thúc đẩy sau lưng." Trong hư không vô tận, quy tắc không gian quanh người La Tuyên lưu chuyển, cả người gần như hòa làm một với hư không.

Đừng nói là Hồng Vân và Đế Tuấn đang đánh nhau túi bụi, ngay cả các Chuẩn Thánh khác đang ẩn nấp trong bóng tối cũng không thể phát hiện ra hắn. "Kia hẳn là Minh Hà rồi nhỉ?" La Tuyên trầm ngâm suy nghĩ, khóe mắt liếc thấy một bóng người sát khí cuồn cuộn, dựa vào một đài sen đang cháy hừng hực, ẩn nấp trong hư không.

Trên mặt hắn không khỏi lộ ra vài phần hứng thú: "Vốn nghe trong Hồng Hoang, Minh Hà là người chịu được sự khô khan nhất, ngoài việc nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, quanh năm không hề ra khỏi Huyết Hải." "Không ngờ, hôm nay lại là người đầu tiên đến đây, còn sớm hơn ta một chút." "Cũng đúng, Minh Hà ở Huyết Hải, trước tiên bắt

chước Nữ Oa tạo ra tộc A Tu La, lại bắt chước các Thánh nhân khác, sáng lập A Tu La giáo.

Nhưng cuối cùng, chỉ nâng tu vi lên Chuẩn Thánh hậu kỳ, khoảng cách đến thành Thánh vẫn còn xa như trời vực." "E rằng cả Hồng Hoang, người không cam lòng nhất, muốn có Hồng Mông Tử Khí nhất, ngoài Côn Bằng ra cũng chỉ có hắn thôi!" "Không ngờ Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc cũng đến!" La Tuyên dời ánh mắt khỏi Minh Hà, nhìn về phía xa hơn, nơi có mười hai bóng người khí tức ngút trời, tất cả đều được một đại vu dùng thần thông không gian ẩn giấu.

Vẻ hứng thú trên mặt hắn càng đậm hơn: "Bọn họ đến đây, e rằng là để ngăn cản Yêu tộc có được Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng để làm được điều này, không biết chủ nhân của bàn tay sau lưng kia đã làm thế nào?" Yêu tộc lẻn vào Nhân tộc, trà trộn vào bên ngoài một bộ lạc bình thường thì tương đối dễ.

Nhưng nếu muốn trà trộn vào Vu tộc, thì khó hơn lên trời gấp nghìn vạn lần! "Ồ, không ngờ phân thân của hai vị Thánh nhân Tây phương cũng đến!" Trong lúc La Tuyên suy nghĩ, hư không gợn lên những gợn sóng nhàn nhạt, lại xuất hiện thêm hai bóng người, là hai nhà sư đầu trọc.

Hắn liếc mắt một cái đã nhận ra phật quang nồng đậm trên người hai người, ngoài nhị Thánh Tây phương ra không còn ai khác.

Sự xuất hiện của hai phân thân Thánh nhân không hề kinh động bất kỳ ai.

Ngay cả Minh Hà và Tổ Vu Đế Giang tinh thông thần thông không gian cũng không phát hiện ra sự xuất hiện của hai người này.

La Tuyên tham ngộ Không Gian Đại Đạo thời gian không dài, nhưng có gia tốc thời gian mười vạn lần của Thời Gian pháp tắc tiểu

thành, cùng với tốc độ lĩnh ngộ Đại Đạo mười vạn lần, nên tạo nghệ về Không Gian Đại Đạo cũng có chút thành tựu.

Ít nhất, so với tạo nghệ không gian của Đế Giang, đã sớm cao hơn không biết bao nhiêu.

Hắn phát hiện ra nhị Thánh Tây phương, nhị Thánh Tây phương lại không phát hiện ra hắn, còn Đế Giang thì hoàn toàn bại lộ trong tầm nhìn của nhị Thánh Tây phương.

Đây chính là chênh lệch!

Không thể không nói, sức hấp dẫn của Hồng Mông Tử Khí quả thật không gì sánh bằng.

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, cũng không chỉ có Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng, Thiên hậu Thường Hi, vợ của Đông Hoàng là Hi Hòa, cùng với Minh Hà, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu... chỉ có khoảng hơn hai mươi Chuẩn Thánh.

Hôm nay, trừ Đông Vương Công đã vẫn lạc, và Tây Vương Mẫu bị giữ lại ở Nhân tộc, cùng với Phục Hy và Trấn Nguyên Tử đang giao thủ ở ven Đông Hải, chuyện Hồng Mông Tử Khí gần như đã có thể lay động tất cả Chuẩn Thánh của Hồng Hoang!

Ngay cả Thánh nhân cũng đến hai phân thân! "Bây giờ người đã đến gần đủ rồi, nhưng không biết, bàn tay đen sau màn kia là ai?" La Tuyên liếc nhìn trận chiến của Hồng Vân và Đế Tuấn, không biết sẽ kéo dài bao lâu, tâm tư liền đặt vào bàn tay lớn đã thúc đẩy cả đại thế Hồng Hoang, dẫn dụ nhiều Chuẩn Thánh đến đây.

Ánh mắt hắn quét qua tất cả cường giả tại hiện trường, cuối cùng, dừng lại trên phân thân của nhị Thánh Tây phương. "Không đúng!

Chắc không phải họ!" Hắn nhìn chằm chằm nhị Thánh Tây

phương một lát, nhíu mày lắc đầu: "Nhị Thánh Tây phương ngày xưa nợ Hồng Vân nhân quả, không quản Hồng Vân vẫn lạc, kết thúc đoạn nhân quả này, nhưng cũng không thể tự mình tính kế Hồng Vân, gánh lấy nhân quả lớn hơn." "Càng ngày càng thú vị!" Nụ cười trên mặt La Tuyên càng thêm nồng đậm.

Các cường giả có mặt đều không phải, chuyện này quả thật càng lúc càng có ý tứ.

Không chút do dự, thần niệm của hắn chạm vào Thái Nguyên Cổ Bi, lặng lẽ thúc đẩy một chút năng lực của Thái Nguyên Cổ Bi, thần hồn lập tức được tăng phúc cực lớn, bao phủ lấy vị trí của tất cả cường giả.

Dưới sự che giấu của Thái Nguyên Cổ Bi, những cường giả đó không hề hay biết.

Nhưng hắn vẫn không phát hiện ra bất kỳ bóng người mới nào.

La Tuyên có chút không tin vào tà, tiên lực càng thêm mênh mông rót vào Thái Nguyên Cổ Bi.

Giây tiếp theo, thần hồn của hắn gần như được tăng cường đến vô hạn gần với cảnh giới Thánh nhân.

Chương 117

Ngoài ra, sự khống chế đối với quy tắc không gian, dưới sự tăng phúc của Thái Nguyên Cổ Bi, cũng được nâng cao rất nhiều.

Cuối cùng, hắn đã phát hiện ra một dao động nhỏ đến mức không thể nhận ra!

Hắn lập tức theo cảm giác đó mà dò xét, nhưng nhanh chóng, hắn nhíu mày: "Chỉ là một Đại La Kim Tiên?" Chỉ thấy ở rìa ngoài cùng của chiến trường, trên một hòn đảo tiên vừa vặn, một Đại La Kim Tiên đang lén lút ẩn nấp ở đó, một đôi mắt chăm chú nhìn vào cuộc giao chiến trên hư không, trong mắt đầy vẻ hưng phấn. "Không!

Không đúng!" La Tuyên đột nhiên nhận ra có điều không ổn, con ngươi hơi co lại: "Đại La Kim Tiên bình thường tuyệt đối không dám ở lại đây, cũng không thể có biểu hiện như vậy, càng không thể qua mặt được cảm tri của tất cả cường giả!" Không còn nghi ngờ gì nữa, gã này có vấn đề! "Chẳng lẽ là tên Chuẩn Thánh Ma giới kia?" Mắt hắn dần dần nheo lại, trên dưới đánh giá tên Đại La Kim Tiên đó.

Quả nhiên, tu vi và khí tức của hắn được che giấu một cách hoàn hảo.

Nếu không phải toàn lực thúc đẩy Thái Nguyên Cổ Bi, dựa vào sự ảo diệu của Thái Nguyên Cổ Bi mà phát hiện ra dao động đó, e rằng hắn cũng đã bị gã này qua mặt!

Nhìn lại các cường giả khác, hắn phát hiện những cường giả này, bao gồm cả hai phân thân Thánh nhân, cũng không hề chú ý đến tên Đại La Kim Tiên đó! "Không thể không nói, quả là có thể nhân cơ hội này, bắt con chuột nhắt này ra." La Tuyên không những không kinh mà còn mừng rỡ.

Một Chuẩn Thánh ẩn nấp trong bóng tối, âm mưu bất chính với thế giới Hồng Hoang, còn nguy hiểm hơn nhiều so với việc lộ diện.

Dù sao, ngay cả Thánh nhân cũng không thể nhận ra sự ẩn giấu của đối phương.

Nếu phần tử nguy hiểm như vậy trà trộn vào Tiệt giáo, nói không chừng ngày nào đó thật sự có thể mang đến cho Tiệt giáo, hoặc những nơi khác ở Hồng Hoang, nguy cơ khó lường!

Sau khi phát hiện ra con chuột nhắt đó, tâm trạng của La Tuyên rất tốt.

Hắn cũng không còn mất kiên nhẫn như trước, ngoài việc để lại một tia thần thức chú ý đến bóng người đó, phần lớn sự chú ý của hắn đều hứng thú xem cuộc chiến giữa bốn cường giả Chuẩn Thánh trên sân.

Sau Vu Yêu đại kiếp, cường giả Chuẩn Thánh gần như chỉ còn lại hơn hai mươi người.

Đến lúc đó, muốn xem lại đại chiến như vậy, e rằng cũng chỉ có thể dựa vào ký ức!

Cường giả Chuẩn Thánh lĩnh ngộ quy tắc Đại Đạo.

Giơ tay nhấc chân, đủ để thay đổi trời đất!

Dù Yêu tộc có ba Chuẩn Thánh, lại có Hỗn Độn Chung, một chí bảo Tiên Thiên, muốn trấn áp Hồng Vân cũng không dễ dàng như vậy.

Nhưng Hồng Vân cũng đã sớm rơi vào thế hạ phong, nếu không có hậu viện, thất bại thậm chí vẫn lạc, đều là chuyện sớm muộn.

Người bạn tốt duy nhất của Hồng Vân là Trấn Nguyên Tử, bị Phục Hy cản lại ở ven Đông Hải, chắc chắn không thể đến được.

Điều đó cũng đã định đoạt số phận của Hồng Vân! "Là thiên số

sao?" La Tuyên lặng lẽ nhìn lên cửu thiên vô tận, trong lòng không khỏi nảy sinh một tia nghi ngờ.

Mặc dù hiện nay hắn đã thành Chuẩn Thánh, sớm đã nhảy ra khỏi Ngũ Hành, không còn trong Lục Đạo, dù Phong Thần đại kiếp giáng lâm, cũng không thể làm gì được hắn.

Nhưng, Tiệt giáo lớn như vậy, có thật sự có thể vì sự tồn tại của biến số như hắn mà thay đổi quỹ đạo đã định sẵn không?

Hắn không biết.

Hắn cũng không hoàn toàn nắm chắc. "Suy cho cùng tu vi vẫn không đủ, nếu ta có thể thành Hỗn Nguyên, hợp lực cùng sư tôn, dù cho mấy vị Thánh nhân khác đều hợp lại, thì có thể làm gì?" Giờ khắc này, đạo tâm của La Tuyên lại một lần nữa xảy ra sự lột xác không tên.

Khát vọng đối với cảnh giới Hỗn Nguyên trong lòng, cũng bị trải nghiệm của Hồng Vân kích phát đến cực hạn chưa từng có.

Không chỉ muốn thành Hỗn Nguyên, một ngày nào đó, hắn muốn nhảy ra khỏi Hồng Hoang, siêu thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo!

Ầm ầm ầm!

Cuộc đại chiến trên bầu trời vẫn tiếp tục.

Hư không mênh mông, thái dương chân hỏa, thái dương quy tắc, cực tốc quy tắc, thủy chi quy tắc, giao thoa với tiên lực mênh mông vô cùng, biến cả trời đất thành hai tầng trời nước và lửa.

Ánh sáng hai màu đỏ và lam ngập trời, gần như che lấp cả ánh sáng của mặt trời mặt trăng.

Dù có Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận bao phủ, ba động thanh thế

to lớn, vẫn chấn động khiến cả Đông Hải rung chuyển!

Trận đại chiến này kéo dài suốt một trăm năm.

Trăm năm trôi qua, Hồng Vân cuối cùng cũng không trụ nổi, tiên lực toàn thân gần như cạn kiệt, chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, chứ không dám sử dụng tùy tiện như trước nữa.

Bóng dáng của Trấn Nguyên Tử, từ đầu đến cuối vẫn chưa xuất hiện.

Một trái tim của Hồng Vân cũng dần dần tuyệt vọng!

Hắn biết, không phải Trấn Nguyên Tử không đến, mà là bị cản lại rồi.

Còn người cản Trấn Nguyên Tử, tự nhiên là Hy Hoàng Phục Hy của Yêu tộc không còn nghi ngờ gì nữa!

Trong lòng Hồng Vân hận ý ngút trời, hận không thể đem Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và Phục Hy, thậm chí cả Yêu tộc đều xé thành vạn mảnh, nhưng hắn đã không còn sức lực.

Tiên lực của cường giả Chuẩn Thánh mênh mông như biển sao, cường đại như trời đất, mặt trời mặt trăng cũng không sánh bằng.

Nhưng giờ khắc này, một cường giả Chuẩn Thánh sắp đi đến cuối con đường sinh mệnh.

Ánh sáng đủ để chiếu rọi cửu thiên thập địa đó, đang từng tấc một vỡ nát, ảm đạm đi! "Ha ha!

Ha ha ha ha!" Hồng Vân ngửa mặt lên trời cười lớn, tiếng cười vô cùng thê lương, vô cùng bi tráng: "Bần đạo hối hận không nên không nghe lời khuyên của Trấn Nguyên Tử đạo hữu, một ý niệm sai lầm, lại rơi vào tình cảnh này." "Chỉ là bần đạo không cam tâm a!" "Chỉ

thiếu một bước, chỉ còn thiếu một bước nữa thôi, bần đạo có thể thành tựu thánh vị a!" Sự tình đến nước này, Hồng Vân biết, số mệnh của mình, có lẽ cũng là vẫn lạc ở biển Đông mênh mông, không còn cơ hội thành tựu thánh vị nữa. "Hừ!

Chết đến nơi, còn vọng tưởng làm mộng đẹp thành Thánh?" Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng cười lạnh, đối với lời nói của Hồng Vân tỏ ra khinh bỉ: "Trăm năm trước, chúng ta đã nói, Hồng Vân, ngươi tất sẽ chôn thân ở Đông Hải này!" "Ha ha ha ha!" Hồng Vân nghe vậy, cười càng thêm phóng túng, mái tóc dài tung bay, toàn thân nhuốm đầy máu của Chuẩn Thánh, nhưng ngược lại lại có thêm vài phần phóng khoáng: "Các ngươi cho rằng bần đạo sẽ vẫn lạc trong tay ba tên vô sỉ các ngươi sao?" Nói đến đây, giọng nói của hắn đột nhiên trở nên cao vút và kích động. "Không!" "Bần đạo không phải thua các ngươi!

Mà thua Thiên Đạo, thua thiên số a!" "Thiên Đạo bất công, Thiên Đạo ruồng bỏ ta!" Đến bước này, làm sao hắn có thể không nhìn ra, Thiên Đạo hoặc là Hồng Quân, vốn không có ý định để hắn thành Thánh.

Nếu không, tại sao mấy vị Thánh nhân khác đều không gặp trắc trở, một sớm chứng đạo.

Còn hắn lại khổ sở nghiên cứu Hồng Mông Tử Khí vô số năm mà không thể nhập môn, hiện nay càng rơi vào kết cục bị Yêu tộc lén tấn công, ba vị chí tôn vây công, thật là Thiên Đạo không đoái hoài a! "Xem ra chúng ta đoán sai rồi!" Ba người Đế Tuấn nghe thấy lời nói đại nghịch bất đạo của Hồng Vân, đều có chút kinh hãi.

Chương 118

Nói thật, khi ra tay với Hồng Vân, họ cũng từng e ngại Thiên Đạo, nhưng bây giờ xem ra, e rằng thật sự như lời Hồng Vân nói, tất cả đều là thiên số.

Thiên Đạo vốn không có ý định để Hồng Vân thành Thánh.

Nghĩ đến đây, không biết vì sao, trong lòng ba người đều có chút phiền muộn.

Nhưng họ mạnh mẽ đè nén sự khó chịu trong lòng, lạnh lùng nhìn Hồng Vân nói: "Hồng Mông Tử Khí vốn nên có một phần của Côn Bằng (bần đạo), lại vì ngươi mà mất đi, hôm nay, dùng Hồng Mông Tử Khí của ngươi để trả phần nhân quả này, mới là thiên số thực sự!" Nói xong, ba vị chí tôn Yêu tộc không nói nhiều nữa, toàn lực ra tay, chuẩn bị kết thúc trận chiến đã kéo dài trăm năm này. "Thiên số?

Ha!" Hồng Vân tự giễu cười một tiếng, nhìn ba vị chí tôn đang ập đến, không né không tránh, thậm chí, Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô trong tay cũng không giơ lên, cứ thế tĩnh lặng nhìn Đế Tuấn.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng trong lòng đều giật mình, đột nhiên nảy sinh một dự cảm không tốt.

Họ vô thức lùi lại! "Không cho bần đạo sống, vậy thì cùng bần đạo vẫn lạc đi!" Hồng Vân đâu có cho họ cơ hội, mặt mũi dữ tợn gào thét một tiếng, nguyên thần, tiên lực, toàn thân tinh huyết, toàn bộ đều bùng cháy, bộc phát ra tốc độ kinh khủng chưa từng có, điên cuồng lao về phía ba người Đế Tuấn. "Không hay rồi!" Sắc mặt ba người Đế Tuấn đại biến.

Thái Nhất vội vàng tế Hỗn Độn Chung, chắn trước mặt ba người.

Không đợi hắn truyền tiên lực còn sót lại vào trong đó.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang vọng khắp Đông Hải.

Khiến cho cả Đông Hải đều rung chuyển dữ dội.

Trong dòng lũ năng lượng mênh mông, Hồng Vân, một Chuẩn Thánh trung kỳ, đã tự bạo nguyên thần, vào thời khắc cuối cùng, đã lựa chọn tự bạo nguyên thần! "Phụt!

Phụt!

Phụt!" Cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ tự bạo kinh khủng đến mức nào.

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận vốn chưa từng bị tổn hại, trong nháy mắt hóa thành những đốm sáng vỡ tan.

Dù Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng có Hỗn Độn Chung bảo vệ, cũng đều bị nổ bay ra ngoài, y bào cấp bậc thượng phẩm linh bảo trên người đều vỡ nát, toàn thân máu thịt be bét, mỗi người một đầu đâm vỡ hư không, rơi vào trong loạn lưu không gian.

Trời đất càng bị những con sóng năng lượng đã thực chất hóa quét qua.

Hàng nghìn vạn triệu dặm tiên đảo, toàn bộ bị san bằng, dâng lên vô số con sóng biển, lao thẳng lên cửu tiêu, che lấp cả mặt trời mặt trăng!

Vút!

Đúng lúc này, trong dòng lũ năng lượng đang hoành hành, một đạo hồng quang màu tím đỏ xé rách hư không, độn vào trong loạn lưu không gian. "Chạy đi đâu!" Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng giận dữ, ba người đầu bù tóc rối chui ra khỏi loạn lưu không gian, hợp lực thúc

đẩy Hỗn Độn Chung, lập tức phá vỡ hư không, hung hăng oanh kích vào đạo hồng quang đó. "A!" Một tiếng hét thảm truyền đến.

Hồng quang dần dần ảm đạm, lộ ra hình dáng của Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô.

Nhưng nó đã mất đi sự chống đỡ của sức mạnh, dừng lại trong hư không một thoáng, rồi rơi xuống phía dưới loạn lưu không gian.

Trên hồ lô đó, hiện rõ một luồng tử quang mông lung bao quanh, đạo vận vô tận lưu chuyển, khiến cho cả trời đất đều trở nên yên tĩnh, tràn ngập ảo nghĩa Đại Đạo vô tận, chính là Hồng Mông Tử Khí! "Hồng Mông Tử Khí xuất thế rồi!" Mắt Côn Bằng sáng lên, mắt không chớp, lập tức kích động lao về phía Hồng Mông Tử Khí.

Gần như cùng một lúc, hư không vô tận, từng gợn sóng gợn lên, thiên cơ trong nháy mắt bị đảo lộn.

Minh Hà cùng Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt lao ra khỏi hư không, lao về phía đạo Hồng Mông Tử Khí đó. "Ngươi dám!" Đế Tuấn và Thái Nhất nhận ra dao động, sắc mặt biến đổi, khi nhìn thấy bóng dáng của Minh Hà và Thập Nhị Tổ Vu, càng hít một hơi khí lạnh, rồi lập tức, mặt đầy tức giận, hét lớn một tiếng, đồng loạt lao tới. "Hồng Vân cuối cùng cũng vẫn lạc rồi!" Trong hư không, phân thân của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, nhìn thấy Hồng Vân vẫn lạc, đều thở phào nhẹ nhõm.

Họ có thể cảm nhận rõ ràng, cùng với sự vẫn lạc của Hồng Vân, sợi dây nhân quả mà thánh vị mang lại, đã theo đó mà biến mất.

Cứ như vậy, họ cũng yên tâm rồi.

Còn về Hồng Mông Tử Khí, họ không có hứng thú.

Ngược lại, việc Minh Hà và Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt hiện thân tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí, khiến cho bước chân vốn định rời đi

của họ lại dừng lại, hứng thú xem sự chuyển biến trên sân. "Đánh đi!

Đánh càng loạn càng tốt!

Thiên cơ ta đều giúp các ngươi làm loạn rồi!" Trên hòn đảo tiên vô danh ở rìa đại chiến, tên Đại La Kim Tiên kia nhìn thấy Hồng Vân vẫn lạc, Hồng Mông Tử Khí xuất thế, sau đó Minh Hà và Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt xuất hiện, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn hơn.

Tất cả, đều bị La Tuyên nhìn thấy, nhưng các cường giả trên sân, lại không ai biết. "Minh Hà, Thập Nhị Tổ Vu?

Chẳng lẽ muốn cướp cơ duyên thuộc về bần đạo sao?" Côn Bằng mắt nhanh tay lẹ, là người đầu tiên lao đến gần, mắt thấy sắp cuốn lấy Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô và Hồng Mông Tử Khí, đột nhiên cảm nhận được Minh Hà và Thập Nhị Tổ Vu ra tay từ phía sau, không khỏi sắc mặt đại biến.

Hồng Mông Tử Khí gần trong gang tấc.

Nhưng nếu cưỡng ép thu lấy Hồng Mông Tử Khí, e rằng những đòn tấn công phía sau đủ để hắn thân tử đạo tiêu.

Hắn không thể không lùi lại ngay lập tức. "Cơ duyên như Hồng Mông Tử Khí, đương nhiên người có duyên sẽ được!" Minh Hà sắc mặt không đổi, mắt chăm chú nhìn Hồng Mông Tử Khí, trực tiếp tế ra A Tỳ, Nguyên Đồ, một đôi cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, rót vào tiên lực mênh mông, chém về phía Côn Bằng. "Lũ vô sỉ các ngươi có thể giết Hồng Vân, tại sao chúng ta không thể cướp Hồng Mông Tử Khí?" Thập Nhị Tổ Vu vốn đã đầy địch ý với việc Côn Bằng gia nhập Yêu tộc, tự nhiên càng không khách khí, từng người một huyết khí ngút trời, vận dụng thần thông bản nguyên của mình, lao về phía Côn Bằng.

Đối với Hồng Mông Tử Khí, họ tự nhiên không có hứng thú.

Nhưng họ cũng không muốn nhìn Hồng Mông Tử Khí rơi vào tay Yêu tộc.

Đương nhiên, nếu có thể vừa phá hỏng cơ duyên của Yêu tộc, vừa giết được Côn Bằng, vậy thì, đối với Vu tộc cũng là một chuyện tốt! "Chết tiệt!

Minh Hà, ngươi dám cùng Vu tộc đối đầu với Yêu tộc ta, ngày sau, Yêu tộc ta tất sẽ dốc toàn tộc san bằng Vô Tận Huyết Hải!" Đế Tuấn và Thái Nhất vừa kinh vừa giận, đặc biệt là khi thấy Thập Nhị Tổ Vu đều ra tay hạ sát, không thể không toàn lực ra tay, vừa ngăn cản Thập Nhị Tổ Vu, vừa uy hiếp Minh Hà.

Chương 119

Thập Nhị Tổ Vu đã đủ khó đối phó rồi.

Lại thêm một Minh Hà, hôm nay không chừng thật sự sẽ có người vẫn lạc!

Nhưng Minh Hà đâu có quan tâm.

Vô Tận Huyết Hải có vô số Huyết Thần Tử, mỗi một Huyết Thần Tử là một mạng, Huyết Hải không cạn, Minh Hà không chết.

Hơn nữa, bản thân hắn là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, sao lại sợ mấy tên Chuẩn Thánh trung kỳ của Yêu tộc!

Biến cố trên sân khiến Yêu tộc rối loạn.

Đến nỗi, họ không thể không từ bỏ Hồng Mông Tử Khí, lao vào đánh nhau với Minh Hà và Thập Nhị Tổ Vu.

Trong bóng tối, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều đang xem kịch hay.

La Tuyên thì lại hướng ánh mắt về phía Hồng Mông Tử Khí.

Hắn không có tâm tư nhất định phải có được Hồng Mông Tử Khí, nhưng nếu đã bảo vật như vậy đã rơi vào trước mắt, các cường giả khác vì tranh giành mà hoàn toàn không để ý, hắn tự nhiên cũng sẽ không khách khí.

Có cùng ý tưởng với hắn, còn có tên Đại La Kim Tiên kia.

Khi bóng dáng của hắn dung nhập vào hư không, tiến về phía Hồng Mông Tử Khí và Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, tên Đại La Kim Tiên ở rìa đại chiến cũng dùng một loại bí pháp nào đó, khí tức dung nhập vào hư không, đồng dạng tiến về phía loạn lưu không gian. "Vốn định thu Hồng Mông Tử Khí rồi mới xử lý ngươi, nếu ngươi đã

vội như vậy, vậy thì xử lý luôn một thể!" La Tuyên thúc đẩy Thái Nguyên Cổ Bi, quy tắc sức mạnh không gian đột nhiên được tăng cường cực lớn, vươn ra một bàn tay không gian vô hình, tóm gọn Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô và Hồng Mông Tử Khí vào tay, trực tiếp đưa vào Thái Nguyên Cổ Bi. "Hử?

Có cường giả?" Tên Đại La Kim Tiên kia mắt thấy sắp chạm tới Hồng Mông Tử Khí, đột nhiên trước mắt tối sầm, cả hai đều biến mất, không khỏi sắc mặt biến đổi. "Các hạ quả nhiên gan to bằng trời, trà trộn vào thế giới Hồng Hoang ta thì thôi, còn dám khiêu khích cuộc chiến của nhiều Chuẩn Thánh như vậy.

Hôm nay nếu đã đến, vậy thì ở lại đây đi!" Giọng nói nhàn nhạt của La Tuyên vang lên trong hư không, hắn không còn ẩn giấu thân hình nữa, giơ tay Thí Thần Thương xé rách hư không, đâm về phía tên Đại La Kim Tiên đó. "Chết tiệt!

Thế giới Hồng Hoang từ khi nào lại xuất hiện một Chuẩn Thánh trung kỳ như ngươi?" Tên Đại La Kim Tiên kia sắc mặt đại biến, vội vàng lùi lại, đồng thời sắc mặt trở nên âm trầm.

Hiện nay thân phận của hắn là thủ lĩnh Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo, chỉ là một Đại La Kim Tiên, không thể tùy tiện giao thủ với cường giả như vậy được.

Hơn nữa, mục đích ban đầu của hắn cũng chỉ là làm loạn Hồng Hoang mà thôi.

Nếu vì chuyện này mà bại lộ thân phận, vậy thì được không bằng mất! "Đi?

Đi được sao?" La Tuyên đã sớm nhắm vào hắn, ra tay nhanh đến mức nào, sao có thể để hắn chạy thoát.

Chỉ trong nháy mắt, Thí Thần Thương trong tay đã phá vỡ hư

không, đâm thẳng vào mi tâm của tên Đại La Kim Tiên đó!

Cũng lúc này, các Chuẩn Thánh đang đánh nhau thành một đoàn bên cạnh sắc mặt đều đồng loạt thay đổi.

Hồng Mông Tử Khí biến mất rồi!

Lại xuất hiện thêm hai khí tức xa lạ! "Khốn nạn, trong bóng tối có kẻ vô sỉ!" Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Minh Hà, tất cả đều biến sắc, đồng loạt nhìn về phía La Tuyên và tên Đại La Kim Tiên kia, nhưng thấy La Tuyên đang định giết tên Đại La Kim Tiên đó, liền tưởng rằng Hồng Mông Tử Khí đã bị tên Đại La Kim Tiên kia đoạt được, tất cả đều từ bỏ đối thủ trong tay, lao về phía tên Đại La Kim Tiên.

Liên quan đến Hồng Mông Tử Khí, họ cũng không quan tâm tại sao đối phương chỉ là một Đại La Kim Tiên, lại có thể đoạt được Hồng Mông Tử Khí ngay dưới mí mắt họ, chỉ muốn đoạt lại Hồng Mông Tử Khí! "Đoạt Hồng Mông Tử Khí?

Đâu có dễ như vậy!" Thập Nhị Tổ Vu cười lớn, bám riết lấy Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng.

Họ không quan tâm ai đã cướp đi Hồng Mông Tử Khí, dù sao chỉ cần Yêu tộc không có được là được!

Chỉ có Minh Hà không bị cản lại, lao về phía bên đó, trong tay song kiếm A Tỳ, Nguyên Đồ, giao thoa với tiên lực và quy tắc sát lục vô cùng kinh khủng, đồng dạng chém về phía tên Đại La Kim Tiên. "Minh Hà chẳng lẽ không có não sao?

Ta chỉ là Đại La Kim Tiên, làm sao có thể cướp được Hồng Mông Tử Khí!" Tên Đại La Kim Tiên thấy La Tuyên lao tới đã sắc mặt biến đổi, lúc này thấy Minh Hà cũng lao tới, không khỏi càng thêm nghiến răng nghiến lợi, không còn cách nào khác, không có thời gian suy nghĩ.

Trong lúc nguy cấp, hắn chỉ có thể nghiến răng tế ra lá thánh phù mà Nguyên Thủy đã ban cho! "Thánh nhân phù triện!" La Tuyên và Minh Hà đều ngưng mắt, vô thức tế ra Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Ầm!

Giây tiếp theo, thánh phù bùng nổ.

Uy lực đạo tắc kinh khủng, cuốn sạch cả Đông Hải!

Chuẩn Thánh ra tay, nhanh đến mức nào.

Chưa đến một cái chớp mắt, Thí Thần Thương của La Tuyên đã đâm vào mi tâm của gã Đại La Kim Tiên kia.

Chuẩn Thánh hậu kỳ Minh Hà cũng theo sát phía sau, kiếm A Tỳ và Nguyên Đồ đồng thời đâm vào sau lưng gã Đại La Kim Tiên.

Thế nhưng, sức mạnh của hai vị Chuẩn Thánh cường giả lại không thể xuyên thủng gã Đại La Kim Tiên.

Toàn bộ sức mạnh cường đại đều bị một vầng sáng màu tím trên người gã thanh niên chặn lại.

Cùng lúc đó, gã thanh niên giơ tay tế ra một lá bùa màu tím.

Ầm!

Uy lực kinh hoàng của đạo tắc quét ngang đất trời.

La Tuyên và Minh Hà đều ngưng thần, vội vã tế ra Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Sức mạnh hủy thiên diệt địa tràn ngập giữa đất trời, trong nháy mắt nhấn chìm tất cả.

Sóng năng lượng cuồn cuộn cuốn phăng cả đám Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và Thập Nhị Tổ Vu đang đứng ở xa.

Toàn bộ các Chuẩn Thánh cường giả đều bị dòng lũ năng lượng kinh hoàng cuốn vào dòng không gian hỗn loạn.

Một đám mây hình nấm kinh hoàng bốc lên trời, đánh vỡ vô số vì sao, khiến không biết bao nhiêu tinh thần hóa thành từng tảng thiên thạch rơi xuống.

Thiên thạch rơi với tốc độ cực nhanh, ma sát với hư không tạo ra những vệt lửa xuyên thấu đất trời, lao xuống biển cả mênh mông, dấy lên sóng lớn ngập trời, rồi lại trong chớp mắt bốc hơi thành sương mù vô biên, biến cả vùng biển vô tận thành một nơi bị sương mù bao phủ.

Chương 120

Trong làn sương mù, dòng không gian hỗn loạn tàn phá, ánh lửa ngang dọc, hơi nước lượn lờ, che mờ tầm mắt.

Nhưng ẩn sau đó là nguy cơ kinh hoàng vô cùng, ngay cả Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng có thể thân tử đạo tiêu trong nháy mắt!

"Không hổ là thánh phù của Thánh nhân, dù chỉ là tiện tay làm ra cũng vượt xa Chuẩn Thánh tầm thường!" Gã thanh niên Đại La Kim Tiên thấy uy lực phá hoại do thánh phù gây ra thì không khỏi thầm tắc lưỡi, rồi không dám ở lại lâu, vội hóa thành một vệt hồng quang độn về phía đại lục Hồng Hoang.

"Đi được sao?" Gã thanh niên vừa hóa thành hồng quang độn đi chưa được trăm triệu dặm, một giọng nói lạnh lùng vang lên trong hư không.

Ngay lập tức, gã cảm thấy không gian xung quanh như biến thành vũng lầy, khiến động tác chậm lại vô số lần, đồng thời, hư không vô tận như nước đóng thành băng, dần dần ngưng đọng lại.

Chỉ trong nháy mắt, trời đất phẳng phất như tĩnh lặng.

Gã thanh niên cũng bị định trụ giữa hư không.

Cùng lúc đó, một vệt sáng đen lạnh lẽo xé toạc không gian, xuyên qua hư không, rơi xuống người gã thanh niên.

Ông!

Ánh sáng màu tím rung động dữ dội, chặn lại vệt sáng lạnh đủ để phá vỡ không gian, nhưng gã thanh niên vẫn như bị sét đánh, sức mạnh xuyên thấu vào trong chấn cho ngũ tạng lục phủ như muốn nổ tung, một ngụm máu tươi trào lên cổ họng.

“Khốn kiếp!

Một Đại La Kim Tiên quèn mà cũng dám cướp Hồng Mông Tử Khí?” Từng tiếng vỡ như gương vang lên, Minh Hà, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và Thập Nhị Tổ Vu lần lượt phá vỡ hư không, từ trong dòng không gian hỗn loạn bước ra, chặn xung quanh gã thanh niên.

La Tuyên nghe vậy thì sững sờ, lúc này mới phát hiện những người này lại hiểu lầm gã thanh niên đã lấy đi Hồng Mông Tử Khí.

Như vậy cũng tốt!

Trong lòng thầm nghĩ thật tuyệt.

Có một kẻ đứng sau giật dây mọi chuyện chịu tội thay, cũng không cần lo lắng chuyện mình có được Hồng Mông Tử Khí bị người khác biết, có Thái Nguyên Cổ Bi che giấu khí tức, dù là Hồng Quân cũng không thể phát hiện!

“Phụt!” Gã thanh niên Đại La Kim Tiên nghe vậy cuối cùng cũng không nhịn được, ngụm máu tươi nghẹn trong cổ họng phun ra ngoài.

Sắc mặt gã xanh mét, vô cùng khó coi, ánh mắt quét qua một lượt các vị Chuẩn Thánh, cười lạnh nói: “Ta cứ tưởng các vị đều là Chuẩn Thánh đại năng, hẳn phải là người nhạy bén.

Hôm nay gặp mặt, xem ra cũng chẳng hơn gì.” Có thánh phù do Nguyên Thủy ban cho, gã không cần lo lắng cho an nguy của bản thân.

Huống hồ, cả hai lá thánh phù đều đã bị kích hoạt, chắc chắn Nguyên Thủy sẽ sớm đến!

Minh Hà và những người khác lại không biết chuyện này, cũng không có tâm tư để ý thánh phù từ đâu ra, chỉ thấy khuôn mặt gã thanh niên xa lạ, không giống bất kỳ đệ tử thân truyền nào của các Thánh nhân đại giáo, nên không nghĩ nhiều.

Đương nhiên, quan trọng nhất là tất cả đều canh cánh trong lòng về Hồng Mông Tử Khí.

"Thằng nhãi ranh mép, cướp Hồng Mông Tử Khí của bọn ta thì thôi, còn dám sỉ nhục bọn ta như vậy, hôm nay ngươi phải chết ở đây!" Minh Hà, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng đồng loạt ra tay, bộc phát uy thế ngút trời, lao về phía gã thanh niên.

Thập Nhị Tổ Vu vốn không có ân oán gì với gã thanh niên, nhưng gã lại kích nổ thánh phù, khiến bọn họ bị vạ lây, ai nấy đều lấm lem bụi đất, nên cũng ra tay dạy dỗ gã.

Nhưng thấy Yêu tộc và Minh Hà đã ra tay, họ lại khinh thường việc cùng Đế Tuấn và những người khác hợp sức đối phó một Đại La Kim Tiên quèn, bèn hừ lạnh một tiếng rồi đứng sang một bên.

La Tuyên cũng không vội ra tay.

Hắn cau mày nhìn gã thanh niên, sự dao động đạo tắc của thánh phù kia rất giống lá thánh phù mà Quảng Thành Tử từng dùng ngày trước.

"Xiển giáo thu nhận đệ tử mới từ khi nào, lại còn thu một dị loại như vậy?" La Tuyên trong lòng trầm xuống, lập tức kích hoạt ấn ký thần niệm của Thông Thiên ở mi tâm, thông báo cho Thông Thiên biết.

Gã thanh niên Ma giới kia có thánh phù do Nguyên Thủy ban tặng hộ thân, tuy hắn có thể định trụ hư không, hạn chế gã, nhưng thánh phù lại không dễ bị phá vỡ như vậy.

Thời gian bị trì hoãn đủ để Nguyên Thủy kịp tới.

Đến lúc đó, mọi chuyện đều vượt ra ngoài phạm vi mà Chuẩn Thánh có thể đối phó, người có thể đối phó Thánh nhân, chỉ có Thánh nhân!

"Ma Tổ La Hầu không hổ là cường giả cùng thời với Đạo Tổ

Hồng Quân, dù năm xưa suýt chút nữa vẫn lạc, chỉ còn một tia nguyên thần chật vật trốn khỏi Hồng Hoang, nhưng vẫn có thủ đoạn như vậy, khiến cho một Thánh nhân như Nguyên Thủy cũng bị che mắt ngay dưới mí mắt." "Chỉ không biết, Đạo Tổ Hồng Quân có phát giác ra điều bất thường không, có thể nhìn ra sự bất thường của kẻ này không?" Lòng La Tuyên nặng trĩu như sắt.

Thủ đoạn mà ngay cả Thánh nhân cũng khó phát giác, nếu đến cả Hồng Quân cũng khó phát hiện, e rằng cả thế giới Hồng Hoang thật sự sẽ bị một Chuẩn Thánh quèn làm cho trời long đất lở mất!

"Càn rỡ!

Kẻ nào dám làm hại đệ tử của ta?" Một tiếng quát giận dữ như sấm nổ vang lên trong hư không.

La Tuyên ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một bóng người nơi chân trời, từ xa đến gần, giọng nói còn chưa dứt, người đã xuất hiện bên cạnh gã thanh niên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên đã đến!

Chỉ thấy Nguyên Thủy vung tay áo về phía xung quanh.

Dù Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng đều là cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ, Minh Hà càng là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng đều như diều đứt dây, bị sức mạnh kia cuốn bay ra ngoài!

"Đúng là to gan, dám động đến đệ tử của ta!" Sau khi Nguyên Thủy phất tay áo cuốn bay mấy người kia, ánh mắt lạnh lẽo quét qua Thập Nhị Tổ Vu, cuối cùng dừng lại trên người La Tuyên một thoáng, sắc mặt càng thêm âm trầm đáng sợ: "Hử?

Đường đường là Tiệt giáo Phó giáo chủ, cũng học thói cậy lớn hiếp nhỏ, cùng đám người không biết xấu hổ là gì ức hiếp đệ tử của ta sao?

Các vị thật sự cho rằng Xiển giáo ta, cho rằng ta đây, một Thánh nhân, dễ bắt nạt lắm sao?" "Nguyên Thủy Thánh nhân?

Đệ tử Xiển giáo?" Minh Hà, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng lần nữa phá vỡ hư không quay trở lại.

Khi thấy Nguyên Thủy, nghe những lời Nguyên Thủy nói, tất cả đều sững sờ, rồi sắc mặt âm trầm xuống.

Vạn lần không ngờ tới, Hồng Mông Tử Khí bị trộm ngay dưới mí mắt thì thôi, kẻ trộm Hồng Mông Tử Khí lại là đệ tử của Nguyên Thủy.

Như vậy cũng rõ ràng rồi.

Chẳng trách một Đại La Kim Tiên quèn lại có thể không bị phát hiện ngay dưới mắt họ.

E rằng sau lưng tất cả chuyện này đều do Nguyên Thủy bày mưu!

"Bọn ta cũng không ngờ, đường đường là Nguyên Thủy Thánh nhân, sau khi chiếm một đạo Hồng Mông Tử Khí thành thánh, lại có tâm tư như vậy với đạo Hồng Mông Tử Khí thứ hai!" Côn Bằng vốn quyết tâm phải có được Hồng Mông Tử Khí, lúc này Hồng Mông Tử Khí đã mất, lại liên tiếp xảy ra bao nhiêu chuyện rắc rối, không nhịn được nữa, bèn thẳng thừng đối chất: "Các hạ đường đường là Thánh nhân, sao không trực tiếp ra tay, cần gì phải mượn tay một tiểu bối?" Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà không nói gì, nhưng trong lòng cũng nghĩ giống hệt Côn Bằng.

"Bần đạo có tâm tư với Hồng Mông Tử Khí khi nào, lại cần phải mượn tay người khác từ khi nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm ứng được thiên cơ lại lần nữa bị quấy nhiễu, lại cảm ứng được thánh phù bị kích hoạt, nên mới lập tức giáng lâm đến đây, nào có biết chuyện gì đã xảy ra trước đó, nghe vậy sắc mặt càng thêm âm trầm.

“Ha!” Côn Bằng nghe vậy cười lạnh, sự đã đến nước này, cũng không quan tâm thân phận Nguyên Thủy Thánh nhân, chế nhạo nói: “Nếu Nguyên Thủy Thánh nhân không động lòng, tại sao đệ tử của ngài lại có thể che giấu cảm giác của bọn ta, trước mặt bao nhiêu Chuẩn Thánh chúng ta trộm đi Hồng Mông Tử Khí?” “Tại sao trong tay hắn lại vừa hay có hai lá thánh phù?” “Tại sao Nguyên Thủy Thánh nhân lại có thể đến nhanh như vậy?” Ban đầu chỉ là lời nói lúc tức giận, nhưng sau khi thốt ra, Côn Bằng lại càng nói càng thấy có lý.

Đế Tuấn cũng trầm tư suy nghĩ, nheo mắt lại, nhìn chằm chằm Nguyên Thủy, trong lòng cũng càng lúc càng cảm thấy đây là trò quỷ của Nguyên Thủy!

“Đệ tử của ta lấy Hồng Mông Tử Khí?” Nguyên Thủy cuối cùng cũng hiểu tại sao mấy vị Chuẩn Thánh ở đây lại tức giận đến vậy, không tiếc hạ thấp thể diện để ra tay với một Đại La Kim Tiên, hóa ra là Mạc Vân đã lấy Hồng Mông Tử Khí.

Cũng khó trách bọn họ đều cho rằng mình đang âm thầm mưu tính!

Hắn kinh ngạc nhìn Mạc Vân, rồi đột nhiên cười, nhưng là nụ cười lạnh: “Các ngươi bao nhiêu Chuẩn Thánh, lại bị một Đại La Kim Tiên là đệ tử của ta lấy đi Hồng Mông Tử Khí ngay dưới mắt, mất hết mặt mũi, lại muốn đổ chuyện này lên người ta.

Chương 121

Ta thấy bao nhiêu năm tu hành của các ngươi đều tu luyện lên thân đám thấp sinh noãn hóa rồi!" Nguyên Thủy vốn đã xem thường Côn Bằng, xem thường Yêu tộc.

Sau khi thành Thánh, càng không đặt bất kỳ ai dưới Thánh nhân vào mắt.

Tuy hắn cũng không biết Mạc Vân làm sao có thể lấy đi Hồng Mông Tử Khí ngay dưới mắt bao nhiêu Chuẩn Thánh, nhưng điều đó không cản trở sự tán thưởng của hắn đối với Mạc Vân, cũng như sự khinh thường đối với đám Chuẩn Thánh này!

Lời này vừa nói ra, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Minh Hà đều giận tím mặt, Nguyên Thủy thật quá cuồng vọng!

Gã thanh niên Đại La Kim Tiên kia lại thầm kêu khổ trong lòng.

Gã thật sự không lấy Hồng Mông Tử Khí, tử khí đã bị tên Phó giáo chủ Tiệt giáo kia lấy đi, tại sao tất cả mọi người đều cho rằng, một 'Đại La Kim Tiên' đã lấy đi Hồng Mông Tử Khí chứ?

Hồng Mông Tử Khí là bản nguyên của thế giới Hồng Hoang.

Chuyện này vô cùng trọng đại, e rằng cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng đang chú ý, đừng nói là không có được, dù có được, gã nào dám nhận!

Vì vậy, lúc này, gã không thể không hít sâu một hơi, cứng rắn đứng ra nói: "Sư tôn, các vị...

ừm, tiền bối, Hồng Mông Tử Khí không phải do ta có được, người lấy đi Hồng Mông Tử Khí là Phó giáo chủ Tiệt giáo kia!" "Hửm?" Nghe vậy, Nguyên Thủy, Minh Hà, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, đều trừng mắt, nửa tin nửa ngờ nhìn Mạc Vân, rồi lại đồng

loạt chuyển ánh mắt nghi ngờ về phía La Tuyên.

"Các vị thấy rằng, nếu bần đạo có được Hồng Mông Tử Khí, liệu có không rời đi ngay lập tức, mà ở lại đây ra tay với một Đại La Kim Tiên quèn, chờ các vị rảnh tay sao?" La Tuyên không trả lời mà hỏi ngược lại.

"Tên này đúng là một kẻ lanh mồm lanh mép!" Côn Bằng tự nhiên cũng nghi ngờ La Tuyên, nhưng La Tuyên là một Chuẩn Thánh, lại là Phó giáo chủ Tiệt giáo, ra tay với một đệ tử mới của Xiển giáo chưa từng gặp mặt, quả thật không hợp lý.

Tất cả đều cho rằng gã thanh niên đang đổi trắng thay đen, ai nấy đều cười lạnh nói: "Trước đó buông lời sỉ nhục bọn ta, giờ lại đổ nước bẩn cho Phó giáo chủ Tiệt giáo, thật sự nghĩ bọn ta, những Chuẩn Thánh, không có não sao?" Câu hỏi này khiến gã thanh niên kia nghẹn họng không nói nên lời.

Gã nào có biết đây là lần đầu tiên gặp La Tuyên, mà La Tuyên, đường đường là một Phó giáo chủ Tiệt giáo, lại có địch ý lớn như vậy với gã!

Mọi người thấy gã thanh niên nghẹn họng không nói nên lời, càng thêm chắc chắn rằng gã đã có được Hồng Mông Tử Khí, chỉ là muốn đổ họa sang cho La Tuyên, từng ánh mắt sắc như dao đều khóa chặt vào gã thanh niên.

"Hừ!" Nguyên Thủy cũng cho rằng Mạc Vân đã lấy Hồng Mông Tử Khí mà không thừa nhận, bèn tiến lên một bước, trực tiếp che chắn trước người Mạc Vân, lạnh giọng nói: "Hôm nay, các ngươi vì tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí, khiến thế giới Hồng Hoang của ta tổn thất một vị Chuẩn Thánh đại năng, ta thân là Thánh nhân, có trách nhiệm bảo vệ sự ổn định của Hồng Hoang." "Chuyện này dù ta ra tay với các ngươi, thi hành trừng phạt cũng không quá đáng." "Nhưng nể

tình đệ tử của ta cũng có tham gia, chuyện này coi như bỏ qua, sau này, nếu ai còn thèm muốn Hồng Mông Tử Khí trong tay đệ tử ta, âm thầm ra tay với đệ tử ta, thì đừng trách ta không nể tình năm xưa cùng nghe đạo ở Tử Tiêu Cung!" Nói xong, Nguyên Thủy không nói nhiều nữa, cuốn lấy Mạc Vân định rời đi.

"Đệ tử của Ma Tổ La Hầu từ khi nào lại trở thành đệ tử của Nguyên Thủy sư huynh, được Nguyên Thủy sư huynh che chở như vậy?" Đúng lúc này, một tiếng cười lạnh vang lên trong hư không, bóng dáng Thông Thiên từ từ ngưng tụ giữa không trung.

Đệ tử của Ma Tổ La Hầu?

Một hòn đá làm dậy sóng nghìn lớp.

Mấy vị Chuẩn Thánh đang nghĩ cách lấy lại Hồng Mông Tử Khí từ tay Nguyên Thủy.

Thấy Thông Thiên đột nhiên xuất hiện, nói ra một câu không đâu vào đâu như vậy, họ sững sờ một lúc, rồi nhanh chóng hiểu ra, ai nấy đều nhìn gã thanh niên bên cạnh Nguyên Thủy với vẻ mặt đầy nghi ngờ.

Đệ tử Xiển giáo kia là đệ tử của Ma Tổ La Hầu?

Ma Tổ La Hầu không phải đã vẫn lạc trong tay Đạo Tổ vào cuối Long Hán đại kiếp sao, làm sao có thể dạy dỗ ra một đệ tử như vậy?

"Thông Thiên sư đệ có ý gì?" Nguyên Thủy không biết ý của Thông Thiên, nhưng thấy Thông Thiên xuất hiện trong nháy mắt đã tế ra Tru Tiên Kiếm Trận chặn đường đi của mình, không khỏi lóe lên hàn quang trong mắt, nhìn chằm chằm Thông Thiên hỏi.

"Ta có thể có ý gì, đương nhiên là do Nguyên Thủy sư huynh mắt kém, ta thay Nguyên Thủy sư huynh dọn dẹp môn hộ." Thông Thiên hoàn toàn không để ý đến ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống của

Nguyên Thủy, lạnh lùng nhìn Mạc Vân quát: "Tên cuồng đồ Ma giới to gan, không ở Ma giới mà sống chui sống lủi, lại dám xông vào thế giới Hồng Hoang của ta, khuấy động bao nhiêu Chuẩn Thánh tàn sát lẫn nhau, hôm nay, không thể để ngươi sống!" "Mạc Vân là sinh linh Ma giới?

Đệ tử của La Hầu?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười, vẫn là nụ cười lạnh lẽo: "Thông Thiên sư đệ không phải điên rồi chứ!

La Hầu sớm đã vào cuối Long Hán đại kiếp, chết trong tay lão sư, làm sao có Ma giới, lại làm sao thu nhận đệ tử?" Các Chuẩn Thánh khác cũng nhíu mày nhìn Thông Thiên, không hiểu Thông Thiên Thánh nhân đang làm trò gì.

"Ma Tổ La Hầu chưa chết, đã trốn thoát được một luồng nguyên thần, trốn ra khỏi Hồng Hoang, tìm được thân thể Thần Ma năm xưa, diễn hóa ra một phương Ma giới, tên này chính là đệ tử của hắn, được phái đến thế giới Hồng Hoang để khuấy động phong vân." Thông Thiên nhìn sâu vào Mạc Vân, lạnh lùng nói: "Các ngươi sở dĩ không nhìn ra thân phận thật của hắn là vì trên người hắn có thủ đoạn mà La Hầu để lại, đừng nói là các ngươi, ngay cả ta, nếu không có nguyên nhân đặc biệt, cũng không phát hiện được!" Soạt!

Lời này vừa nói ra, tất cả cường giả có mặt đều chấn động trong lòng.

Ma Tổ La Hầu, người năm xưa một mình khuấy động đại thế Hồng Hoang, khiến Tiên thiên tam tộc tàn sát lẫn nhau, có thể nói là một tay gây ra Long Hán đại kiếp, lại không vẫn lạc, còn khai mở ra một phương Ma giới?

Gã thanh niên Đại La Kim Tiên kia, lại là đệ tử của Ma Tổ La Hầu?

Lời nói của Thông Thiên như một tảng đá lớn ném vào mặt hồ yên

tĩnh, dấy lên sóng to gió lớn trong lòng mọi người.

Dù Nguyên Thủy là bậc Thánh nhân tôn quý, lúc này cũng trợn tròn mắt, nhất thời không thể hoàn hồn.

Các cường giả Chuẩn Thánh khác, bao gồm cả Thập Nhị Tổ Vu, thì bắt đầu nhớ lại nguyên nhân của chuyện này, đều là vì có một sinh linh bị khống chế thần trí, bị bắt lại, mới có được thông tin.

Trước đó không nghĩ kỹ, nhưng lúc này, lại thấy vô cùng quỷ dị!

Thấy các đại năng Chuẩn Thánh có mặt đều dao động, từng người nhíu mày trầm tư, dường như thật sự có một số chuyện mà họ không biết, Nguyên Thủy nhất thời cũng có chút không chắc chắn, nhưng cảm thấy quá khó tin.

Hắn nhíu mày nhìn Thông Thiên, trầm giọng nói: "Thông Thiên sư đệ, chuyện này vô cùng trọng đại, đệ biết từ đâu?" "Do ta nói." Lúc này, La Tuyên đứng ra, nhàn nhạt nói.

"Ngươi?" Đồng tử âm u của Nguyên Thủy đột nhiên nheo lại, ánh mắt quét qua Thông Thiên, rồi lại quét qua La Tuyên, đột nhiên lạnh lẽo nói: "Ý ngươi là, chuyện này không phải do Thông Thiên sư đệ phát hiện, mà là do Phó giáo chủ Tiệt giáo phát hiện?" "Vậy thì, có thể cho ta biết, chuyện mà ngay cả Thánh nhân chúng ta cũng không phát hiện, ngươi làm sao phát hiện được?" "Còn nữa, Xiển giáo ta và Mạc Vân, dường như đều chưa từng đắc tội với Phó giáo chủ Tiệt giáo phải không?" "Hử?

Lẽ nào Phó giáo chủ cướp Hồng Mông Tử Khí không thành, bị đệ tử của ta có được, nên mới bịa ra lời lẽ hoang đường như vậy để vu khống đệ tử của ta?" Trong lòng vốn đã không tin, lúc này lại càng không tin.

"Chư vị hẳn đã biết, bần đạo từng khi chứng đạo Chuẩn Thánh,

đã dẫn dắt sáu lần Đại đạo tẩy lễ." La Tuyên sớm đã biết Nguyên Thủy sẽ nghi ngờ, đã chuẩn bị sẵn lời đối phó, lạnh nhạt nói: "Bần đạo sở dĩ có thể dẫn dắt sáu lần Đại đạo tẩy lễ, đều là vì cơ duyên xảo hợp phát hiện ra Phương Trượng Tiên Đảo." Phó giáo chủ Tiệt giáo phát hiện ra Phương Trượng Tiên Đảo?

Các cường giả có mặt đều kinh ngạc vô cùng, bao gồm cả Thông Thiên, cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Nhưng không ai ngắt lời La Tuyên, đều im lặng lắng nghe.

La Tuyên tiếp tục nói: "Các vị đạo hữu có mặt hẳn đã thấy, trong tay bần đạo có Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, hai món chí bảo này đều là có được ở Phương Trượng Tiên Đảo." "Dường như không có quan hệ gì với việc Mạc Vân là đệ tử của Ma Tổ La Hầu phải không?" Nguyên Thủy lạnh lùng ngắt lời: "Dù có quan hệ, cũng phải là Phó giáo chủ Tiệt giáo có quan hệ mới đúng, ta bây giờ thậm chí còn cảm thấy, nếu Ma Tổ La Hầu thật sự có đệ tử, thì đó phải là ngươi!" La Tuyên nhìn sâu vào Nguyên Thủy một cái, không thèm để ý, hoàn toàn phớt lờ sắc mặt khó coi của Nguyên Thủy, dừng lại một chút rồi nói: "Khi bần đạo có được hai kiện chí bảo, từng có sáu Chuẩn Thánh lạ mặt, vì Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên, đã tự tiện xông vào Phương Trượng Tiên Đảo, bị ta bắt giữ." "Việc Ma Tổ La Hầu có một đệ tử trà trộn vào Hồng Hoang, chính là do bần đạo tra hỏi từ miệng bọn họ mà ra." Nói rồi, hắn giơ tay lấy ra tế đàn màu đen có được từ chỗ Chuẩn Thánh Ma tộc, tiên lực truyền vào trong đó.

Ông!

Ánh sáng màu đen lưu chuyển.

Vô số tiếng kêu gào của vong linh truyền ra từ trong tế đàn.

Sáu bóng người mờ ảo dần dần hiện ra, bóng người hư ảo, nhưng

mỗi một bóng đều có khí tức hùng hậu, vượt xa Đại La Kim Tiên!

Thật sự là sáu vị Chuẩn Thánh!

Các cường giả có mặt liếc mắt một cái đã nhận ra.

Sáu bóng người kia, tất cả đều là vong linh Chuẩn Thánh, không có một ai là Chuẩn Thánh của thế giới Hồng Hoang!

"Bây giờ, Nguyên Thủy Thánh nhân còn có gì muốn nói không?" La Tuyên thu lại tế đàn màu đen, lạnh lùng nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thông Thiên và hơn mười vị cường giả Chuẩn Thánh khác cũng đều đổ dồn ánh mắt về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn và gã thanh niên Đại La Kim Tiên kia.

"Không đủ!" Nguyên Thủy im lặng hồi lâu, rồi lại lắc đầu, vẫn kiên trì nói: "Sáu vong linh Chuẩn Thánh có thể chứng minh Ma Tổ La Hầu chưa chết, cũng như sự tồn tại của Ma giới, nhưng không thể chứng thực Mạc Vân có liên quan đến Ma giới, đến La Hầu..." "Nếu lời nói của Phó giáo chủ Tiệt giáo ta có nửa phần gian dối, hôm nay ta mặc cho ngươi xử trí!" Thông Thiên trực tiếp ngắt lời Nguyên Thủy: "Về chuyện này, ta cũng cảm thấy khó tin, nhưng, hôm nay đã tìm ra tung tích của hắn, sao không kiểm tra một phen là biết!" "…" Thấy Thông Thiên kiên quyết như vậy, Nguyên Thủy im lặng không nói.

Miệng thì nói không tin, nhưng trong lòng, khi tế đàn màu đen xuất hiện, đã dao động.

Nhưng Mạc Vân là đệ tử của hắn, không chỉ ký thác rất nhiều sự yêu thích của hắn đối với Quảng Thành Tử, mà còn là thể diện của hắn, nếu cứ như vậy để Thông Thiên kiểm chứng, mà kết quả kiểm chứng lại đúng như vậy, thì mặt mũi của Nguyên Thủy Thiên Tôn để đâu?

Chương 122

Thánh nhân Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn, mắt già lèm nhèm, thu nhận đệ tử của Ma Tổ La Hầu làm đệ tử.

Dung túng cho hắn khuấy động phong vân trong thế giới Hồng Hoang, dẫn đến hơn mười vị cường giả Chuẩn Thánh giao thủ, những lời đồn như vậy truyền ra ngoài, không chỉ mặt mũi của một Thánh nhân như hắn, mà cả Xiển giáo cũng sẽ bị tổn hại danh tiếng!

Kết quả như vậy, tuyệt đối không phải điều Nguyên Thủy muốn.

"Không cần tranh cãi nữa, tên này quả thật có điều bất thường!" Đúng lúc này, một giọng nói bình tĩnh mà không kém phần uy nghiêm vang lên trong hư không, nhàn nhạt vang lên.

Các cường giả có mặt đều chấn động, đồng loạt nhìn sang.

Chỉ thấy bóng dáng của Hồng Quân, không biết từ lúc nào, đã lặng lẽ xuất hiện trong hư không, giơ tay dùng một sức mạnh vô hình, khi Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa kịp phản ứng, đã thu Mạc Vân vào trong tay áo.

"Bái kiến lão sư!" "Bái kiến Đạo Tổ!" Các cường giả có mặt lần lượt cúi người hành lễ.

Ngay cả hai phân thân của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vẫn luôn ẩn nấp trong bóng tối xem kịch vui cũng vội vàng từ hư không bước ra, cúi người hành lễ với Hồng Quân.

"Tên này có dị thường, ta muốn mang hắn đi." Hồng Quân lạnh lùng liếc nhìn Nguyên Thủy một cái, không hề hỏi ý, giọng điệu bình thản như đang trần thuật một chuyện vô cùng bình thường, nói rồi, ánh mắt quét qua các cường giả có mặt, dừng lại trên người La Tuyên

một thoáng.

Sau đó nói: "Chuyện hôm nay, vô cùng trọng đại, đừng truyền ra ngoài nữa.

Sau này, khi thời cơ chín muồi, có một số chuyện, bần đạo tự sẽ nói cho các ngươi biết." Nói xong, không chút lưu luyến, lặng lẽ đến, lại lặng lẽ đi.

Chỉ còn lại các cường giả đang chấn động tâm thần, và Nguyên Thủy Thiên Tôn với sắc mặt xanh mét, có chút thất thần.

"Nguyên Thủy sư huynh, ta biết huynh muốn làm lớn mạnh Xiển giáo, nhưng phàm chuyện gì cũng cần có một quá trình tuần tự.

Nếu cứ một mực nóng vội cầu thành, khó tránh khỏi sẽ sa vào đường tà, mong sau này, huynh hãy tự mình suy xét!" Thông Thiên lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy, nhàn nhạt nói.

"Ngươi có tư cách dạy dỗ ta?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt đỏ ngầu, phảng phất như muốn ăn thịt người, nghiến răng nghiến lợi nhìn Thông Thiên nói: "Tiệt giáo chẳng qua là may mắn hơn một chút mà thôi, đừng tưởng rằng có một La Tuyên, lại có thêm một Tần Tuyên, đã thật sự trở thành đại giáo đệ nhất Hồng Hoang.

Thông Thiên, ngươi vẫn ở dưới ta, Tiệt giáo, cũng chưa chắc sẽ thịnh vượng mãi không suy!" "Còn ngươi!" Không đợi Thông Thiên đáp lại, khuôn mặt dữ tợn của Nguyên Thủy chuyển sang La Tuyên, lạnh lùng nói: "Đừng tưởng rằng có được chút cơ duyên, lại trở thành Phó giáo chủ Tiệt giáo, đã thật sự có thể kê cao gối mà ngủ, muốn làm gì thì làm!" "Thế giới Hồng Hoang không thiếu nhất chính là thiên kiêu!" "Bất luận thiên tư tuyệt thế đến đâu, nếu thân tử đạo tiêu, tất cả cũng chỉ là hư ảo mà thôi!" Nói xong, Nguyên Thủy không thèm nhìn phản ứng của bất kỳ ai, lập tức phất tay áo bỏ đi.

Hôm nay không chỉ lại một lần nữa mất mặt, mà còn mất đi một đại đệ tử thủ tịch có thiên tư còn tốt hơn!

Quan trọng nhất là, tất cả đều xảy ra dưới tay của Tiệt giáo mà hắn xem thường nhất!

Tất cả những chuyện này, không gì không khiến lòng hắn hận ý ngút trời!

"Nếu chuyện ở đây đã xong, chúng ta cũng xin cáo từ." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn xem hết toàn bộ quá trình vẫn chưa đã thèm, chép miệng, khẽ chắp tay với Thông Thiên, rồi quay người biến mất vào hư không.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Minh Hà bốn vị Chuẩn Thánh, lại không có tâm tư để ý đến mâu thuẫn giữa Nguyên Thủy và Tiệt giáo, thậm chí, việc liên quan đến Ma Tổ La Hầu cũng chỉ khiến tâm thần họ chấn động một lúc.

Tâm tư lớn nhất của họ vẫn đặt trên Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng bây giờ, Mạc Vân mang trong người Hồng Mông Tử Khí lại bị chứng thực là đệ tử của Ma Tổ La Hầu, bị Đạo Tổ mang đi, có thể nói là bận rộn cả trăm năm, cuối cùng công dã tràng, trong lòng làm sao có thể bình tĩnh!

Thập Nhị Tổ Vu chỉ muốn ngăn cản Yêu tộc có được Hồng Mông Tử Khí.

Lần này tuy trải qua không ít trắc trở, nhưng kết quả, Yêu tộc không thể có được Hồng Mông Tử Khí, mục đích của họ cũng đã đạt được.

Ai nấy cũng không dừng lại.

Sau khi Hậu Thổ cách không gian vô tận, khẽ gật đầu ra hiệu với La Tuyên, tất cả Tổ Vu đều rời đi.

"Trở về đi!

Sau này ở bên ngoài, cẩn thận một chút." Thông Thiên thu lại ánh mắt dõi theo Nguyên Thủy rời đi, giơ tay chộp vào hư không, ngưng tụ ra năm lá thánh phù, đưa vào tay La Tuyên, rồi mới gật đầu, quay người rời đi.

"Đa tạ sư tôn." La Tuyên hành lễ về phía hư không, nhìn Minh Hà và đám cường giả Yêu tộc ở xa, lắc đầu, quay người xé rách không gian, trở về bờ Đông Hải. … "Đúng là tạo hóa trêu người." Trở về bộ lạc Nhân tộc, La Tuyên và Tây Vương Mẫu đơn giản trò chuyện vài câu, tóm tắt sơ lược chuyện xảy ra ở Đông Hải, liền tiến vào trong Thái Nguyên Cổ Bi, chuẩn bị bế quan.

Ngồi xếp bằng trong không gian cổ bi, hắn không khỏi có chút cảm khái, số mệnh của mình dường như có mối thù không thể giải với Nguyên Thủy và Xiển giáo.

Trước là một Quảng Thành Tử, sau lại là một Mạc Vân.

Bây giờ, không chỉ thân phận bản tôn La Tuyên đắc tội chết với Nguyên Thủy, mà thân phận Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên này cũng đắc tội chết với Nguyên Thủy, đúng là kỳ lạ.

Ai có thể ngờ được, quân cờ mà Ma giới trà trộn vào Hồng Hoang lại có thể trà trộn vào Xiển giáo, lại còn được Nguyên Thủy thu nhận làm đại đệ tử mới!

"E rằng bây giờ Nguyên Thủy hận không thể ăn tươi nuốt sống ta?" La Tuyên cười nhạt, nhưng không hề sợ hãi: "Hiện tại tu vi của ta đã đồng loạt đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ, chỉ cần lần này bế quan một phen, là có thể đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ." "Đến lúc đó, dù vẫn không địch lại Thánh nhân, nhưng dựa vào bao nhiêu linh bảo đỉnh tiêm trong tay, Nguyên Thủy cũng không làm gì được ta!" Nghĩ đến đây, hắn hít sâu một hơi, bố trí gia tốc thời gian mười vạn lần,

loại bỏ tạp niệm, chuẩn bị trước tiên ở trong Thái Nguyên Cổ Bi thôi diễn một phen phương pháp luyện đan của cảnh giới Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên.

Tu vi đã đến mức này, tiên dược vẫn nhiều vô số, nhưng phương pháp luyện đan đã không theo kịp.

May mà Thái Nguyên Cổ Bi có rất nhiều điều huyền diệu, dù chưa luyện hóa, cũng có thể tăng cường thần hồn, có thể hỗ trợ tham ngộ đại đạo, lĩnh ngộ thần thông, thôi diễn công pháp và phương pháp luyện đan.

Ông!

Theo La Tuyên thúc đẩy Thái Nguyên Cổ Bi, trong không gian cổ bi lập tức gợn lên từng vòng gợn sóng bán trong suốt, một luồng khí tức huyền diệu không thể tả nổi lan tỏa, tràn ngập toàn bộ không gian.

La Tuyên lập tức cảm thấy thần hồn nguyên thần một trận thanh minh.

Trong cõi u minh, dường như rất nhiều vấn đề khó hiểu thường ngày đều được giải quyết thông suốt vào lúc này.

Hắn không lãng phí thời gian và tâm tư vào những phương diện khác, mà chuyên tâm bắt đầu thôi diễn phương pháp luyện đan của mình.

Phương pháp luyện đan là Đan đạo.

Đan đạo cũng là một trong ba nghìn đại đạo, chỉ là xếp hạng khá thấp.

Bản thân nó cũng không chú trọng vào việc tăng cường thực lực, dẫn đến rất nhiều sinh linh tiếp xúc thậm chí nghiên cứu Đan đạo, nhưng lại không đi lĩnh ngộ Đan đạo.

Trước đây, La Tuyên cũng chưa từng lĩnh ngộ Đan đạo.

Nhưng bây giờ, phương pháp luyện đan đã đến một trình độ nhất định.

Nếu muốn tiến thêm một bước, chỉ có thể lĩnh ngộ Đan đạo, ngưng luyện ra quy tắc Đan đạo, mới có thể luyện chế ra chuẩn thánh tiên đan mạnh hơn, cũng như tiên đan cấp bậc Hỗn Nguyên!

Đan đạo xếp hạng thấp, nhưng cũng không dễ lĩnh ngộ.

May mà La Tuyên có Thái Nguyên Cổ Bi tương trợ, lại còn không biết là do Thái Nguyên Cổ Bi tự chủ hấp thu, hay là vốn đã ẩn chứa một số lực lượng pháp tắc, đang không ngừng cung cấp cho hắn hấp thu.

Không bao lâu sau, hắn dần dần lĩnh ngộ được một tia quy tắc Đan đạo.

Không chút do dự, hắn lập tức nắm bắt một tia linh quang, hấp thu lực lượng quy tắc thuần khiết trong không gian cổ bi, không ngừng làm lớn mạnh một luồng quy tắc Đan đạo.

Dần dần, quy tắc Đan đạo bắt đầu nhiều lên.

Phương pháp luyện đan không ngừng được thôi diễn trong đầu cũng theo đó bắt đầu trở nên sâu sắc hơn.

Chương 123

Phương pháp luyện đan và Đan đạo tương hỗ chứng thực, có thể nói là bổ trợ cho nhau, giúp nhau cùng tiến, khiến Đan đạo của La Tuyên nhanh chóng trưởng thành!

Dưới sự hỗ trợ của lực lượng quy tắc gần như vô tận trong Thái Nguyên Cổ Bi, tạo nghệ của La Tuyên trên quy tắc Đan đạo ngày càng sâu sắc, gần như mỗi giờ mỗi khắc đều đang tăng lên với một tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Dần dần, trong nguyên thần của hắn, một ấn ký hình viên đan dược từ từ thành hình.

Quy tắc Đan đạo nồng đậm, ngang nhiên đạt đến con số một trăm đạo!

Một trăm đạo quy tắc đối với cường giả Chuẩn Thánh mà nói không nhiều, nhiều nhất chỉ có thể coi là trình độ mà người mới nhập cảnh giới Chuẩn Thánh lĩnh ngộ được.

Nhưng đối với Đan đạo mà nói, một trăm đạo quy tắc Đan đạo, nhìn khắp Hồng Hoang, cũng tuyệt đối được coi là đỉnh cao.

E rằng chỉ có Thái Thượng Lão Tử, người cùng tu Đan đạo, Vô vi chi đạo và Âm dương chi đạo, mới có tạo nghệ như vậy trên Đan đạo!

"Một trăm đạo quy tắc Đan đạo, không đủ!" La Tuyên không kết thúc việc tham ngộ Đan đạo.

Đã quyết tâm muốn lĩnh ngộ và nâng cao Đan đạo một phen, tự nhiên không có lý do gì kết thúc nhanh như vậy.

Cứ như vậy, La Tuyên dần dần chìm đắm trong việc tương hỗ

chứng thực, tương hỗ thôi diễn, tương hỗ nâng cao của Đan đạo và phương pháp luyện đan, dần dần mất đi khái niệm về thời gian... … Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

"Tần Tuyên đáng chết!

Hại ta mất một đệ tử, hại ta mất hết mặt mũi, ngay cả lão sư, e rằng cũng đã sinh lòng bất mãn với ta, tất cả đều tại ngươi!" Nguyên Thủy vừa trở về Ngọc Hư Cung liền bắt đầu nổi trận lôi đình.

Đồng tử đỏ ngầu đầy tơ máu, tràn ngập hận ý nồng đậm.

Ban đầu khi 'Tần Tuyên' chứng đạo Chuẩn Thánh, đã từ chối lời mời của hắn, khiến hắn trong lòng không vui, nhưng dù sao cũng là Thánh nhân, cũng không hoàn toàn để trong lòng.

Nhưng bây giờ, Mạc Vân lại có thể nói là đã gục ngã trong tay 'Tần Tuyên'.

Vốn dĩ không phải là chuyện gì lớn, vì Mạc Vân là sinh linh Ma giới, lại là đệ tử của Ma Tổ La Hầu, gia nhập Xiển giáo không nghi ngờ gì là một mối họa lớn, thậm chí, 'Tần Tuyên' lần này còn giúp hắn trừ đi một tai họa.

Nhưng vấn đề là, những chuyện này lại bị vạch trần trước mặt bàn dân thiên hạ.

Mà hắn lại hết lần này đến lần khác che chở cho Mạc Vân!

Như vậy, chẳng phải là để chúng sinh thiên hạ cười nhạo Nguyên Thủy có mắt không tròng, nhận ma làm đồ đệ sao?

Đáng hận nhất là trong tên 'Tần Tuyên' lại có một chữ 'Tuyên', khiến hắn trong lúc phẫn nộ lại nghĩ đến đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo là La Tuyên.

Một Tần Tuyên, một La Tuyên.

Một Phó giáo chủ Tiệt giáo, một đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo!

Điều hắn hận nhất là, Tiệt giáo mà hắn xem thường nhất, trước sau lại xuất hiện hai thiên tài tuyệt thế, lại đều đạp lên hai đệ tử của hắn để vang danh thiên hạ, và hai lần khiến hắn mất hết mặt mũi, trong lòng sao có thể không hận!

"La Tuyên!

Tần Tuyên!

Cứ chờ đấy!" Nguyên Thủy hít sâu một hơi, nhắm hờ mắt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Sẽ có một ngày, ta sẽ khiến các ngươi đều hối hận về những gì đã làm!

Có Thông Thiên và Tiệt giáo, cũng đừng hòng lúc nào cũng cười trên đầu Xiển giáo ta!" Đang nghĩ ngợi, đột nhiên linh quang lóe lên, hắn mạnh mẽ mở mắt, bóng dáng biến mất trong hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo, Nguyên Thủy xuất hiện tại Tây phương Linh Sơn.

"Nguyên Thủy sư huynh đại giá quang lâm, thật khiến Linh Sơn của ta rồng đến nhà tôm!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đang trò chuyện phiếm, cảm giác được khí tức của Nguyên Thủy, nhìn nhau một cái, đều nở nụ cười trên mặt, nghênh đón ra ngoài Đại Hùng Bảo Điện: "Không biết Nguyên Thủy sư huynh đến đây, có chuyện gì?" "Hai vị sư đệ." Nguyên Thủy trên mặt lộ ra một nụ cười gượng gạo, chắp tay nói: "Hôm nay đến Linh Sơn là để thương lượng với hai vị sư đệ một chuyện lớn!" "Ồ?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều trong lòng khẽ động, đồng thanh nói: "Nguyên Thủy sư huynh xin cứ nói." "Chuyện là thế này..." Sắc mặt Nguyên Thủy hơi trầm xuống, trầm giọng nói: "Năm xưa huynh đệ chúng ta lập giáo, mỗi người đều có đạo trường và địa giới ngầm thừa nhận của mình.

Nay, khí thế Tiệt giáo đại thịnh, thu hút hàng ức vạn sinh linh đến bái sư." "Lại khiến cho sinh linh của Côn Luân ta và Tây phương cũng theo đến Đông Hải." "Chuyện này là nguyện vọng của chúng sinh, chúng ta cũng không thể can thiệp, nhưng Thông Thiên sư đệ lại không ngăn cản, ngược lại còn thu nhận những sinh linh đó một cách bừa bãi, thậm chí thu nhận làm đệ tử Tiệt giáo, rõ ràng là có chút quá giới hạn!" "Nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng chẳng bao lâu nữa, một mạch Côn Luân của ta và cả Tây phương đều sẽ điêu tàn!" Nói đến đây, hắn không nói tiếp.

Mọi người đều là Thánh nhân, có những lời không cần nói nhiều, ý tứ cũng đã hiểu.

"Nguyên Thủy sư huynh có biện pháp nào hay không?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng đang đau đầu vì chuyện này.

Sinh linh Tây phương vốn đã hiếm hoi, nay lại từng người một bị hấp dẫn đến Đông Hải, có thể nói là đi một người mất một người, thân là Thánh nhân Tây phương giáo, chí tại giáo hóa toàn bộ Tây phương, tự nhiên không muốn tình hình đó tiếp tục kéo dài.

"Biện pháp cụ thể thì ta không có." Nguyên Thủy đang nghĩ ngợi, thấy sắc mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không tốt, không khỏi nhanh chóng bổ sung: "Nhưng ta lại có một ý tưởng.

Tiệt giáo kia có thể trong thời gian ngắn có được thanh thế như vậy, đều là nhờ hai người La Tuyên và Tần Tuyên, nếu có thể trừ khử chúng, nhất định sẽ khiến danh tiếng Tiệt giáo tổn hại lớn!" "Nguyên Thủy sư huynh muốn mượn tay chúng ta trừ khử cái gai trong mắt của Nguyên Thủy sư huynh sao?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghe vậy mặt đều đen lại.

Cái quái gì là biện pháp.

Đây chẳng phải là công khai xé rách mặt với Tiệt giáo sao!

Mặc dù không muốn thấy sinh linh Tây phương đều chạy đến Đông Hải, nhưng họ và Tiệt giáo vốn không có thù oán gì, chưa đến mức đó!

"Hai vị sư đệ, thứ cho sư huynh nói thẳng, hai tiểu súc sinh kia của Tiệt giáo tuyệt đối không phải là hạng an phận, nếu không nhân lúc chúng chưa trưởng thành mà trừ khử sớm, sau này ắt sẽ thành đại họa trong lòng chúng ta!" Nguyên Thủy thấy Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không có tâm tư, lời nói lại khó nghe như vậy, nhất thời sắc mặt có chút khó coi.

"Nguyên Thủy sư huynh, những lời hôm nay, chúng ta coi như chưa nghe thấy, Nguyên Thủy sư huynh xin mời về!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn bực bội xua tay, trực tiếp ra lệnh tiễn khách với Nguyên Thủy.

"Khốn kiếp!" Nguyên Thủy tức thì muốn nổi giận, nhưng trong Lục Thánh, chỉ có Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có thể lôi kéo về cùng một chiến tuyến, cùng nhau đối phó Tiệt giáo, lại phải gắng gượng kìm nén lửa giận trong lòng, khẽ chắp tay với hai người, không quay đầu lại phất tay áo bỏ đi.

Bên kia, La Tuyên không hề biết sự hận thù của Nguyên Thủy đối với mình đã ăn vào xương tủy, thậm chí không tiếc vì điều này mà tự mình lên Linh Sơn, tìm Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cùng nhau thương nghị biện pháp đối phó với hắn.

Lúc này, hắn vẫn đang chìm đắm trong việc tu luyện Đan đạo.

Dưới tốc độ lĩnh ngộ đại đạo mười vạn lần và gia tốc thời gian mười vạn lần, một ngày tham ngộ bằng cường giả Chuẩn Thánh bình thường lĩnh ngộ gần ba mươi triệu năm, dưới tốc độ kinh khủng như vậy, quy tắc Đan đạo tự nhiên tiến cảnh nhanh như sấm sét.

Theo thời gian trôi đi, quy tắc Đan đạo trong ấn ký Đan đạo của

nguyên thần cũng dần đuổi kịp mấy loại đại đạo khác, đạt đến con số một nghìn đạo!

"Quy tắc Đan đạo tiểu thành, như vậy hẳn là đã gần đủ!" Khi ngưng luyện ra một nghìn đạo quy tắc Đan đạo, việc thôi diễn phương pháp luyện đan của La Tuyên cũng đã đạt đến mức độ vô hạn tiếp cận với Hỗn Nguyên tiên pháp.

Mặc dù còn có khoảng cách không nhỏ để luyện chế Hỗn Nguyên tiên đan, nhưng việc luyện chế bất kỳ tiên đan nào của cảnh giới Chuẩn Thánh đều hoàn toàn không thành vấn đề.

Tạo nghệ trên Đan đạo của hắn hiện tại thậm chí có thể đã vượt qua Thái Thượng Lão Tử!

Dù sao, lúc trước bị 'nãi' một phen kia, đã lấy Thái Thượng Lão Tử làm tiêu chuẩn, nay thành Đan đạo, tự nhiên đi được xa hơn, vượt qua Thái Thượng Lão Tử tuyệt đối không phải là không thể.

Ít nhất, trong những tiên đan mà Thái Thượng Lão Tử luyện chế, nổi tiếng nhất cũng là Cửu Chuyển Kim Đan.

Cửu Chuyển Kim Đan cực phẩm nhất chín lần chuyển, cũng chỉ là tiên đan cấp bậc Đại La Kim Tiên!

"Từ Chuẩn Thánh trung kỳ đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, hẳn là dùng Địa Thánh Đan là thích hợp nhất." La Tuyên lần này không chỉ thôi diễn phương pháp luyện đan, mà còn dựa trên các đan phương trước đó, thôi diễn ra không ít đan phương cao cấp hơn, trong đó có hai loại tên là Thiên Thánh Đan và Địa Thánh Đan.

Thiên Thánh Đan là tiên đan đỉnh tiêm nhất của cấp bậc Chuẩn Thánh.

Đủ để cho sinh linh dưới Chuẩn Thánh, một viên tiên đan nuốt vào.

Chương 124

Chỉ cần không bị nổ tan xác, có thể lập tức thành Chuẩn Thánh, và thẳng tiến vào Chuẩn Thánh trung kỳ!

Ngay cả cảnh giới Chuẩn Thánh, bất kỳ tầng thứ nào, sau khi dùng cũng có thể nâng cao một hai cảnh giới tu vi, điều đáng tiếc duy nhất là mỗi sinh linh chỉ có thể dùng một viên!

Địa Thánh Đan thì kém hơn một chút, cũng có thể khiến người dưới Chuẩn Thánh thành Chuẩn Thánh, nhưng chỉ có thể thành sơ kỳ Chuẩn Thánh.

Nếu người ở cấp Chuẩn Thánh dùng, hiệu quả lớn nhất cũng chỉ là giúp cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu Chuẩn Thánh hậu kỳ dùng, sẽ không có hiệu quả lớn như vậy.

Tương tự, mỗi sinh linh cũng chỉ có thể dùng một viên!

Dù vậy, hai loại tiên đan này nếu lấy ra ngoài, cũng đủ để khiến cả Hồng Hoang dấy lên sóng gió, Chuẩn Thánh cường giả cũng phải vì nó mà tàn sát lẫn nhau!

Cảnh giới Chuẩn Thánh đối với sinh linh bình thường mà nói như một rào cản tự nhiên, vốn là cảnh giới không thể với tới, đối với cường giả Chuẩn Thánh, mỗi một bước tiến bộ đều khó hơn gấp mười, gấp trăm lần so với tất cả các cảnh giới đã tu luyện trước đó.

Nếu tu luyện bình thường, e rằng ức vạn năm cũng chưa chắc đã nâng cao được một tiểu cảnh giới.

Trong tình hình đó, nếu bị biết, một viên tiên đan có thể thắng được vô số năm khổ tu, tất nhiên sẽ khiến vô số sinh linh phải điên cuồng!

La Tuyên không nói nhiều, lấy ra Ngũ Hành Đỉnh, lấy ra rất nhiều tiên dược đỉnh tiêm nhất.

Dùng phương pháp luyện đan hoàn toàn mới, phụ trợ bằng quy tắc Đan đạo và quy tắc Sinh mệnh, bắt đầu luyện chế Địa Thánh Đan.

Đây là lần đầu tiên luyện chế Địa Thánh Đan, nhưng phương pháp luyện chế Địa Thánh Đan đã được thôi diễn trong đầu ngàn trăm lần.

Việc luyện chế vẫn vô cùng thuận lợi, như mây trôi nước chảy, một mạch thành công.

Chỉ là số lượng đan thành chỉ có ba viên, phẩm chất lại tốt hơn một chút, trong chín vệt đan vân, ẩn hiện thêm vài tia sáng của quy tắc, khiến cả viên tiên đan trông càng thêm tròn trịa không tì vết, bảo quang lộng lẫy, tràn ngập linh tính vô tận.

Vèo!

Vèo!

Vèo!

Ba viên Địa Thánh Đan vừa thành hình, không đợi La Tuyên lấy ra, đã tự động bật nắp đỉnh bay ra ngoài.

Tiên đan đỉnh tiêm cấp Chuẩn Thánh như Địa Thánh Đan, đã hấp thu năng lượng và hoạt tính của vô số tiên dược đỉnh tiêm, bản thân nó tràn ngập linh tính vô tận, linh trí không hề thua kém một số thảo mộc tiên linh tu hành ức vạn năm.

Nếu để nó trốn thoát, e rằng chẳng bao lâu nữa, chúng đều có thể hóa hình từ đan, trở thành tiên đan Chuẩn Thánh!

Nhưng La Tuyên vất vả luyện chế là để nâng cao tu vi, sao có thể để chúng chạy thoát.

“Thu cho ta!” La Tuyên nhướng mày, tay kết pháp ấn.

Lực lượng quy tắc Không gian lưu chuyển, lập tức phong ấn toàn bộ hai viên Địa Thánh Đan.

Còn viên thứ ba, thì bị hắn trực tiếp nuốt vào miệng.

Ầm!

Địa Thánh Đan vào miệng liền tan.

Dược lực kinh khủng của gần một nghìn loại tiên dược ức vạn năm tuổi.

Gần như trong nháy mắt, năng lượng cuồn cuộn tràn ngập tứ chi bách hài của La Tuyên, như hồng thủy mãnh thú, dường như muốn làm nổ tung nhục thân của hắn.

La Tuyên vội vàng thu liễm tâm thần, thúc đẩy Thượng Thanh Bí Pháp, khống chế năng lượng như ngựa hoang thoát cương, men theo lộ tuyến vận chuyển công pháp, dùng phương pháp vận chuyển chu thiên trong cơ thể, sau vài lần vận chuyển, dần dần chuyển hóa thành tiên lực của bản thân.

Năng lượng của Địa Thánh Đan quá lớn, đủ để cho một Chuẩn Thánh trung kỳ trở thành Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nếu nó tự bạo, uy lực không hề thua kém Hồng Vân tự bạo năm xưa, thậm chí còn hơn!

Năng lượng cuồng bạo và kinh khủng như vậy, tự nhiên không dễ hấp thu luyện hóa.

May mà La Tuyên đã lĩnh ngộ quy tắc Đan đạo, phương pháp luyện đan sau khi thôi diễn cũng trở nên hoàn thiện hơn, khiến Địa Thánh Đan luyện chế ra, sau khi hóa thành năng lượng tinh thuần, gần như vô hạn tiếp cận với tiên lực.

Như vậy, gần như không cần luyện hóa quá nhiều chu thiên.

Chỉ cần một chu thiên trôi qua, đã đủ để chuyển hóa một phần năng lượng tiên đan thành tiên lực của bản thân.

Dưới hiệu suất cao như vậy, tu vi nguyên thần của La Tuyên điên cuồng tăng vọt, không ngừng tiến gần đến Chuẩn Thánh hậu kỳ... … Cùng lúc đó, Yêu tộc Thiên đình, Thiên Đế Cung.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Phục Hy, lúc này mới chậm rãi trở về Thiên đình.

Lúc rời khỏi Thiên đình, bốn vị chí tôn ý khí phong phát, hào khí ngút trời, quyết tâm phải có được Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng bây giờ, không chỉ không có được Hồng Mông Tử Khí, vì đã giết Hồng Vân, khiến Trấn Nguyên Tử bám riết suốt cả đường, khiến họ vô cùng phiền phức.

"Trấn Nguyên Tử đáng chết!

Nếu không phải hắn dựa vào Địa Thư, ta nhất định sẽ chôn hắn ở Đông Hải!" Thái Nhất xưa nay tính tình nóng nảy, lần này không có được Hồng Mông Tử Khí, lại bị Trấn Nguyên Tử bám riết một đường, làm sao không nổi giận.

Đế Tuấn, Phục Hy và Côn Bằng cũng không có sắc mặt tốt.

Đặc biệt là Phục Hy và Côn Bằng, hai người đã chuẩn bị bế quan thành Thánh, có thể nói vạn sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu Hồng Mông Tử Khí, nhưng bây giờ Hồng Mông Tử Khí đã mất.

Cơ duyên thành Thánh gần như đã vuột mất trong gang tấc.

Côn Bằng uất ức đến mức sắp thổ huyết, sớm biết vậy, dù liều mạng cũng phải đoạt được Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô và Hồng Mông Tử Khí!

Phục Hy thì bị Trấn Nguyên Tử bám riết.

Bản thân tu vi không yếu, nhưng không có pháp bảo mạnh mẽ, dù đã mượn Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn, vì không phải là pháp bảo do bản thân khế hợp luyện hóa, cũng không thể phát huy toàn bộ thực lực.

Ở ven Đông Hải, trong trận chiến với Trấn Nguyên Tử, gần như bị Trấn Nguyên Tử áp đảo.

Khó khăn lắm mới đợi được Đế Tuấn, nhưng lúc đó ai nấy đều bị thương nặng, tiên lực gần như cạn kiệt, tình hình còn thảm hơn, gần như bị Trấn Nguyên Tử truy đuổi về tận nơi, thật mất hết mặt mũi!

"Hiện tại Hồng Mông Tử Khí e rằng đã bị Đạo Tổ thu về, chúng ta chỉ có thể từ bỏ." Đế Tuấn nhìn Thái Nhất, Phục Hy và Côn Bằng với sắc mặt không tốt, cuối cùng thở dài một tiếng, nói ra nỗi lòng mà mấy người đều không muốn nói.

Phục Hy và Thái Nhất đồng loạt nhìn về phía Côn Bằng.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, sắc mặt Côn Bằng càng thêm khó coi.

"Côn Bằng đạo hữu đừng quá tiếc nuối, một miếng ăn một ngụm uống đều do trời định, dù không có Hồng Mông Tử Khí, thánh vị đáng có cũng chưa chắc đã vì thế mà đoạn tuyệt." Đế Tuấn miệng nói vậy, trong lòng lại biết rõ không phải thế, nhưng vẫn an ủi: "Chỉ cần Yêu tộc ta chiến thắng Vu tộc, trở thành bá chủ Hồng Hoang, lúc đó, khí vận của cả thế giới Hồng Hoang đều sẽ gia trì lên người chúng ta." "Lúc đó, Côn Bằng đạo hữu chưa chắc không thể giống như các vị Thánh nhân, lấy vị trí Yêu sư của Yêu tộc ta, giáo hóa hàng ức Yêu tộc, chen chân vào hàng ngũ Thánh nhân!" Những lời sau không phải là giả.

Khí vận của cả trời đất gia trì vào một người, quả thật đủ để khiến Đế Hoàng chi đạo trở thành thánh vị.

Chương 125

Côn Bằng thân là Yêu sư, cũng rất có khả năng mượn khí vận của Yêu tộc để thành thánh vị, bao gồm cả Thái Nhất và Phục Hy, cũng có cơ hội tương tự.

Chỉ là, tiền đề của tất cả đều là Yêu tộc có thể trở thành bá chủ trời đất!

"Không sai!

Chỉ cần Yêu tộc ta chiến thắng Vu tộc, chúng ta chưa chắc chỉ có thể ở lại Chuẩn Thánh." Thái Nhất và Phục Hy đều gật đầu, sau đó, Phục Hy trầm giọng nói: "Hiện tại, Hồng Mông Tử Khí đã mất, chúng ta lại tổn thất một cơ duyên lớn, bây giờ muốn chiến thắng Vu tộc, cũng chỉ còn lại con đường Nhân tộc!" Nhân tộc là do muội muội Nữ Oa Thánh nhân sáng tạo.

Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, y cũng không muốn động đến Nhân tộc.

Nhưng bây giờ, vì sự sinh tử tồn vong của cả Yêu tộc, y cũng không thể lo nhiều như vậy được nữa!

"Dùng Nhân tộc để lót đường cũng khả thi, chỉ là, e rằng Nhân tộc cũng không dễ trấn áp như vậy!" Việc này là chính sự, đồng thời cũng liên quan đến vận mệnh tương lai của mình, Côn Bằng cũng không còn im lặng, lắc đầu khẽ thở dài: "Mặc dù Nữ Oa Thánh nhân đã từ bỏ Nhân tộc, nhưng trong Nhân tộc vẫn có Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên và Tây Vương Mẫu hai vị Chuẩn Thánh đại năng trấn giữ." "Các vị đừng quên, trong tay Tần Tuyên kia có Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên các loại chí bảo, e rằng dù chúng ta hợp sức cũng chưa chắc đã trấn áp được!" Côn Bằng đột nhiên cảm

thấy, con đường phía trước của Yêu tộc thật gập ghềnh.

Yêu tộc như vậy, thật sự có thể chiến thắng Vu tộc, trở thành bá chủ trời đất sao?

"Hừ!

Chẳng qua là một Phó giáo chủ Tiệt giáo mà thôi, Yêu tộc ta có bốn chí tôn, có huynh tẩu và thê tử của ta, tổng cộng có sáu vị Chuẩn Thánh, hà cớ gì phải sợ một Phó giáo chủ Tiệt giáo và một Tây Vương Mẫu!" Thái Nhất xưa nay trời không sợ đất không sợ, tự nhiên sẽ không vì sự tồn tại của La Tuyên và Tây Vương Mẫu mà từ bỏ con đường cuối cùng của Yêu tộc.

"Không sai!

Dù con đường phía trước gian nan, chúng ta vì tương lai của Yêu tộc, cũng không thể không đánh cược một phen!" Đế Tuấn cũng gật đầu mạnh, trầm giọng nói: "Truyền lệnh của ta, mệnh lệnh cho nhị lang của Yêu tộc ta, tức khắc triệu tập Yêu tộc từ Thiên Tiên trở lên, cùng chúng ta đến đại lục Hồng Hoang, thu thập huyết nhục hồn phách của Nhân tộc." Một tiếng lệnh hạ, Thái Nhất, Phục Hy và Côn Bằng đồng loạt xuất động.

Không bao lâu sau, cả Yêu tộc như một cỗ máy chiến tranh khổng lồ, quy tụ lại một chỗ, hùng hổ kéo xuống Thiên đình, thẳng tiến đến Nhân tộc.

Tứ đại chí tôn của Yêu tộc, cũng như Thường Hi và Hi Hòa vẫn luôn bế quan, cũng đều xuất quan, hạ xuống Thiên đình. … Bờ Đông Hải, bộ lạc Nhân tộc.

La Tuyên vẫn đang bế quan luyện hóa sức mạnh cuồn cuộn của Địa Thánh Đan.

Tiên đan như Địa Thánh Đan, một viên đủ để bằng vô số năm khổ

tu của cường giả Chuẩn Thánh, đủ để rút ngắn vô số lần thời gian đột phá cảnh giới.

Nhưng vẫn cần thời gian để luyện hóa.

Dù La Tuyên có gia tốc thời gian mười vạn lần, cũng không thể lập tức luyện hóa Địa Thánh Đan.

Nhưng, tốc độ nâng cao tu vi của hắn ngày càng nhanh, dược lực của Địa Thánh Đan cũng ngày càng giảm, e rằng cũng không bao lâu nữa, hắn có thể hoàn toàn luyện hóa Địa Thánh Đan, tu vi nguyên thần đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Chỉ là, trong lúc bế quan, hắn lại không biết, Yêu tộc lúc này, khí thế hung hăng, lại lần nữa quét tới.

"Khí tức của Yêu tộc!

Yêu tộc lại đến!" Bên ngoài, Tây Vương Mẫu đang dạy dỗ Tiểu Man tu hành, thỉnh thoảng cũng chỉ điểm Lung Nguyệt, ba người chung sống khá hòa hợp, nhưng một ngày nọ, nàng đột nhiên cảm thấy bầu không khí giữa trời đất có chút không đúng.

Mơ hồ, giữa trời đất có thêm một loại khí tức túc sát, một luồng yêu khí nhàn nhạt ập tới.

Nàng lập tức bấm tay tính toán, đồng thời thần thức mênh mông bao phủ ra ngoài, bao trùm cả bờ Đông Hải.

Khoảnh khắc tiếp theo, nàng phát hiện, vô số Yêu tộc từ Thiên đình hạ xuống, đang quét qua cả bờ Đông Hải, nơi chúng đi qua, thấy người là giết, bất kể nam nữ già trẻ, không tha một ai.

Chưa đến một cái chớp mắt, ở ven bờ Đông Hải, đã có không dưới nghìn vạn Nhân tộc, trong cuộc càn quét của đại quân triệu ức Yêu tộc, hóa thành oan hồn!

“Lũ Yêu tộc đáng chết!” Dù tâm tính Tây Vương Mẫu bình hòa, lúc này cũng không khỏi bị cảnh tượng thảm liệt kia kích phát nộ khí.

Nàng không dám chậm trễ, lập tức thông báo cho La Tuyên, nhưng khi đến căn phòng La Tuyên bế quan, lại phát hiện, La Tuyên ngày thường sẽ lưu lại một tia thần thức ở bên ngoài, hôm nay lại không biết từ lúc nào đã không còn.

“Phu quân lại vào thời khắc quan trọng của bế quan vào lúc này?” Tây Vương Mẫu trong lòng trầm xuống, biết rằng e rằng La Tuyên trong thời gian ngắn không thể xuất hiện.

Nhưng nếu không có La Tuyên, chỉ với sức lực của một mình nàng, làm sao có thể ngăn cản sáu vị Chuẩn Thánh của Yêu tộc và đại quân triệu ức Yêu tộc kia?

“Hít!” Nàng hít sâu một hơi, ép mình bình tĩnh lại: “Không thể vội!

Chuyện này chưa chắc đã không có chuyển biến, không chừng Thánh nhân Thái Thượng ở Thủ Dương Sơn sẽ ra tay che chở cho Nhân tộc.

Ngoài ra, Yêu tộc đã giết Hồng Vân, chọc giận Trấn Nguyên Tử, không chừng Trấn Nguyên Tử cũng sẽ đến.” Đang nghĩ ngợi, tâm tình vẫn không thể thả lỏng.

Vì La Tuyên, Thái Thượng Lão Tử rất có khả năng sẽ không ra tay, Nữ Oa lại bị giam cầm ở Oa Hoàng Cung, dù Trấn Nguyên Tử ra tay đối phó Yêu tộc, cũng không thể ngăn cản sáu vị Chuẩn Thánh của Yêu tộc.

Thêm cả nàng vào, vẫn không đủ.

Huống hồ, dù có ngăn cản được tất cả Chuẩn Thánh của Yêu tộc, Nhân tộc cũng không chống đỡ nổi Bát đại Yêu thánh và hàng trăm Yêu soái Đại La Kim Tiên của Yêu tộc.

“Thôi vậy!

Tận nhân sự, thính thiên mệnh!

Sự đã đến nước này, cũng chỉ có thể hy vọng phu quân sớm ngày xuất quan!” Việc Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, La Tuyên đã đặc biệt dặn dò, Tây Vương Mẫu không dám sơ suất, cũng không dám do dự nhiều.

Nàng dặn dò Tiểu Man vừa mới thành Thái Ất Kim Tiên và Lung Nguyệt sắp thành Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn một tiếng, để lại cho họ một đạo cấm chế hộ thân, lại phong ấn toàn bộ bộ lạc, rồi lóe mình lao thẳng đến bờ Đông Hải.

Thiên đình huy động hàng trăm triệu Yêu tộc, khí thế ngập trời.

Những nơi chúng đi qua, các bộ lạc Nhân tộc gần như bị hủy diệt tựa châu chấu quét qua đồng lúa, chỉ trong chớp mắt đã còn lại một đống hài cốt.

“Cầu xin các người, tha cho con của tôi đi!” “Đừng giết tôi, cứu mạng!” “Phụ thân!

Lũ Yêu tộc chết tiệt, chúng mày giết cha mẹ vợ con tao, tao liều mạng với chúng mày!” “…” Tại một bộ lạc Nhân tộc ở vùng biên.

Nhân tộc vừa mới được sinh ra chưa bao lâu, người có tu vi cao nhất cũng chỉ là một tu sĩ Hóa Thần cảnh, nhưng lại phải đối mặt với hơn vạn Thiên Tiên Yêu tộc tấn công.

Cả bộ lạc tức thì chìm trong cảnh tượng bi thảm, tiếng la hét chém giết, tiếng cầu xin tha mạng, tiếng khóc than gào thét hòa vào nhau, cùng với máu tươi tung tóe, tạo nên một khung cảnh như địa ngục trần gian.

Đây chỉ là một hình ảnh thu nhỏ của toàn bộ Nhân tộc!

Ở những nơi khác, thậm chí bên ngoài bờ Đông Hải, những bộ lạc

Nhân tộc đã rời khỏi đây cũng không thoát khỏi cuộc tàn sát của Yêu tộc.

Lần này, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy và Côn Bằng cũng đã ra tay tàn nhẫn.

Ngay cả họ cũng tự mình hạ lệnh, đích thân đi đến đại lục Hồng Hoang, thì đám tiểu yêu bên dưới đang rục rịch kia sao có thể nương tay.

Từng tên một gần như hóa điên, một đường đồ sát Nhân tộc, một đường nuốt chửng máu thịt hồn phách của Nhân tộc, tiện tay còn không ngừng dùng pháp bảo thu thập máu huyết, thịt xương, hồn phách và nguyên thần của họ.

"Thánh mẫu Nhân tộc vĩ đại, Nữ Oa nương nương, cầu xin người hiển linh, cứu lấy Nhân tộc đi!" Trong cuộc tàn sát vô nhân đạo, gần như mỗi phút mỗi giây đều có hàng vạn, hàng chục vạn người trong Nhân tộc bỏ mạng.

Cuối cùng, có người trong Nhân tộc đã kịp phản ứng lại sau cuộc đại đồ sát bất ngờ, họ không còn chút sức phản kháng nào, vừa lết vừa bò đến trước tượng Nữ Oa trong bộ lạc của mình, quỳ rạp xuống đất, khóc ra máu.

"Ha ha!

Chương 126

Chỉ là một đám huyết thực mà thôi, lại dám mơ tưởng Nữ Oa Thánh nhân đến cứu sao?" Một đám tiểu yêu Thiên Tiên hỗn tạp gồm lang yêu, trư yêu, ngưu yêu, mặt mày dữ tợn nhìn những người đang cầu nguyện trước thần tượng, từng tên nhe răng cười, không chút kiêng dè tiến lên túm tóc những người đó, nhấc bổng họ lên, rồi xé nát họ ra ngay trước ánh mắt kinh hoàng của chính họ.

"Ha ha ha ha!

Máu tươi của Nhân tộc thật ngon a!" Tận hưởng cảm giác tắm trong máu tươi của Nhân tộc, đám Yêu tộc này càng trở nên điên cuồng, trong mắt gần như nhuốm một màu đỏ rực, chúng càng điên cuồng hơn nữa mà tàn sát tất cả Nhân tộc trong tầm mắt.

Ngay cả những đứa trẻ sơ sinh không có tu vi, đang trốn trong góc cũng không thoát khỏi kiếp nạn!

"Ai!" Thiên ngoại thiên, Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa không kìm được mà thở dài một tiếng, đau đớn nhắm hai mắt lại.

Tượng Nữ Oa trong các bộ lạc Nhân tộc được họ dùng hương hỏa thờ phụng, có liên kết tâm thần với bà.

Dù không thể rời khỏi Oa Hoàng Cung, bà vẫn có thể thông qua những bức tượng đó để thấy được mọi chuyện xảy ra với Nhân tộc.

Khi chứng kiến từng cảnh Nhân tộc đang bị tàn sát thảm thương.

Dù cho tâm cảnh Thánh nhân đã sớm không còn kinh động trước vạn sự, cũng không khỏi gợn sóng, trong lòng tràn ngập nỗi đau khôn tả.

Cuối cùng, bà không thể ngồi yên được nữa, thân hình khẽ động, bay về phía bên ngoài tiểu thế giới của Oa Hoàng Cung.

Ông!

Ngay tại ranh giới của thế giới.

Một lớp gợn sóng vô hình lan tỏa ra, chặn bà lại.

Dù là Thánh nhân, đối mặt với lớp gợn sóng vô hình này, bà cũng cảm thấy một sự bất lực khó tả.

Bà biết, chỉ cần lớp gợn sóng này còn tồn tại, dù có liều mạng phá vỡ cả tiểu thế giới Oa Hoàng Cung, bà cũng không thể ra ngoài được!

"Lão sư, Nữ Oa tự nhận sáng tạo ra Nhân tộc là không sai, Nhân tộc cũng sinh tính thuần lương hòa thiện, cớ sao lại gặp phải đại kiếp như vậy?" Nữ Oa không nhịn được ngẩng đầu hỏi trời.

"Tất cả, đều là thiên số!" Một giọng nói vô cảm từ hư không truyền đến, chính là giọng của Hồng Quân.

"Lẽ nào lão sư nhất định phải trơ mắt nhìn Nhân tộc bị diệt tuyệt hoàn toàn sao?" Nữ Oa vẫn không cam lòng.

Một câu "thiên số" đã chặn đứng mọi lý lẽ, một câu "thiên số" đã khiến Nhân tộc phải chịu cảnh tàn sát, làm sao bà có thể cam tâm!

"Thiên mệnh không thể trái!

Nhân tộc phải có kiếp này!

Còn có bị diệt tuyệt hay không, phải xem thiên số!" Giọng nói không chút cảm xúc của Hồng Quân vang vọng khắp tiểu thế giới Oa Hoàng Cung.

Ngay sau đó.

Không còn âm thanh nào nữa, cũng không có động tĩnh gì.

“Thiên số!” Nữ Oa vô lực lùi lại mấy bước, lẩm bẩm một mình, trên mặt lộ ra vẻ thê lương.

Bà từng nghĩ Thánh nhân cao cao tại thượng, Thánh nhân vô địch, thành Thánh nhân rồi có thể nắm giữ vận mệnh của mình, thật sự tiêu dao tự tại.

Nhưng bây giờ xem ra, dù là Thánh nhân, vẫn không thoát khỏi hai chữ thiên số.

Thậm chí, trước mặt lão sư, trước mặt Thiên đạo, e rằng Thánh nhân cũng không khác gì con kiến hôi trong mắt chúng sinh!

“Chỉ hy vọng Tần Tuyên đạo hữu không gặp phải bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào, có thể sớm ra tay, vì Nhân tộc mà lưu lại chút huyết mạch!” Nữ Oa nghĩ đến Tần Tuyên, nhưng trong lòng không chắc chắn.

Ngay cả lão sư cũng đã nói, đại kiếp của Nhân tộc là thiên số.

Một Thánh nhân đường đường còn không thoát khỏi sự trói buộc của thiên số, Tần Tuyên chỉ là một Chuẩn Thánh, liệu có thể thoát được sao?

Trong lòng bà không có câu trả lời, chỉ có cảm giác bất lực nặng nề! … Bờ Đông Hải, đại lục Hồng Hoang.

Bất cứ nơi nào có Nhân tộc, dù là ở bờ Đông Hải hay trên đại lục Hồng Hoang rộng lớn hơn.

Cuộc tàn sát thảm khốc vẫn đang tiếp diễn, vô số Nhân tộc chìm trong nước sôi lửa bỏng, mỗi giờ mỗi khắc, đều có hàng trăm triệu người trong Nhân tộc bỏ mạng, hàng trăm triệu vong hồn đang gào thét.

Không biết từ khi nào, thiên địa đã bị bao phủ bởi một lớp huyết sắc nhàn nhạt.

Mặt trời vàng rực trên trời, dưới ánh huyết sắc, cũng dần biến thành một vầng huyết nhật.

Ánh nắng màu máu chiếu rọi khắp đại địa, mất đi sự ấm áp và huy hoàng ngày thường, thay vào đó là sự lạnh lẽo và tăm tối vô tận, giống như tâm hồn xám xịt và tuyệt vọng của Nhân tộc lúc này.

"Không ngờ Yêu tộc ta nuốt chửng máu thịt hồn phách của Nhân tộc lại có thể tăng tiến lớn như vậy, nếu có thể nuốt chửng toàn bộ Nhân tộc, không chừng thực lực tổng thể của Yêu tộc ta thật sự có thể tăng lên một bậc." "Nếu lại dùng thứ này luyện ra Đồ Vu Kiếm, chúng ta đối phó với Thập Nhị Tổ Vu cũng sẽ có thêm mấy phần nắm chắc." "Đến lúc đó, Vu tộc làm sao có thể tranh đấu với Yêu tộc ta?" Thái Nhất nhìn thấy đám tiểu yêu dưới trướng sau khi tàn sát và nuốt chửng Nhân tộc, tu vi gần như tăng lên bằng mắt thường, không khỏi cười lớn, vẻ mặt đắc ý.

"Không sai!

Oa Hoàng sáng tạo Nhân tộc, Nhân tộc lại có thể nâng cao thực lực Yêu tộc ta, quả thật là nhất ẩm nhất trác, giai vi thiên định." Đế Tuấn và Côn Bằng trên mặt cũng lộ ra nụ cười đã lâu không thấy.

Sau vụ Hồng Mông Tử Khí, cuối cùng họ cũng tìm được một con đường mới, mọi chuyện cũng thuận lợi hơn một chút, ít nhất, Nhân tộc đã cho họ thấy được ánh bình minh chiến thắng Vu tộc.

"Ai!" Chỉ có Phục Hy lúc này có chút tâm thần bất định, thỉnh thoảng lại nhìn về hướng Oa Hoàng Cung, trong lòng thầm thở dài.

Mặc dù lần này Yêu tộc nhờ vào Nhân tộc sẽ có sự tăng tiến cực lớn, nhưng việc tàn sát Nhân tộc lần này, e rằng cũng sẽ khiến muội muội của hắn phải thất vọng.

Chỉ là, Đạo Tổ đã từng nói, Thánh nhân không được can thiệp vào

tranh chấp giữa Vu và Yêu, sự tồn tại của Nữ Oa nhiều nhất chỉ có thể gây ra một sự uy hiếp về mặt tâm lý, đã không thể giúp đỡ Yêu tộc bất cứ điều gì nữa.

Vì tương lai của Yêu tộc, cũng chỉ có thể làm Nữ Oa chịu thiệt thòi!

"Hay cho câu 'nhất ẩm nhất trác, giai vi thiên định', Yêu tộc các ngươi đúng là vô sỉ đến cùng cực!" Đúng lúc này, một tiếng quát lạnh vang lên từ hư không, một trung niên đạo nhân tóc đen trắng xen kẽ, râu dài, mặc đạo bào màu huyền hoàng, từ hư không bước ra, lạnh lùng nhìn Đế Tuấn và những người khác, cười lạnh nói: "Nhân tộc là do Nữ Oa đạo hữu sáng tạo ra, chẳng khác nào con cái của nàng." "Thật uổng cho Nữ Oa đạo hữu là Oa Hoàng của Yêu tộc, các ngươi lại vì Yêu tộc mà đối xử với Nhân tộc như vậy, đối xử với Nữ Oa đạo hữu như vậy, còn có thể nói ra những lời đường hoàng đến thế." "Sự vô sỉ của các ngươi, lại một lần nữa khiến bần đạo phải nhìn bằng con mắt khác a!" Sau khi đạo nhân xuất hiện, miệng nói không ngừng, tay cũng không hề rảnh rỗi, phất trần trong tay khẽ rung lên.

Tiên lực bàng bạc quét về phía đại địa mênh mông.

Vô số tiểu yêu Yêu tộc đang tàn sát Nhân tộc, trong khoảnh khắc đã có hàng chục triệu tên tan thành tro bụi!

Cùng lúc đó.

Khi thu phất trần về.

Lại có hàng triệu người trong Nhân tộc còn sống sót bị cuốn vào trong tay áo của ông.

"Trấn Nguyên Tử?" Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Phục Hy thấy người đến, sắc mặt đều trở nên âm trầm, trong mắt lửa giận lóe lên: "Dám phá hỏng đại sự của Yêu tộc ta, lẽ nào ngươi thật sự cho

rằng chúng ta không có cách nào đối phó với ngươi sao?" "Ha ha ha ha!

Ngay cả Hồng Vân đạo hữu cũng có thể bị tập kích đến chết, các ngươi sao lại không có cách đối phó với bần đạo chứ?" Trấn Nguyên Tử nghe vậy cười lớn, nhưng là nụ cười lạnh: "Nhưng, bần đạo đã lập lời thề vào ngày Hồng Vân đạo hữu vẫn lạc, chỉ cần bần đạo còn sống, chỉ cần Yêu tộc còn tồn tại một ngày, bần đạo sẽ khiến Yêu tộc vĩnh viễn không có ngày yên ổn!" "Tốt, tốt, tốt!

Chương 127

Nếu đã nhớ nhung Hồng Vân như vậy, vậy thì xuống dưới bầu bạn với hắn đi!" Sắc mặt mấy người Đế Tuấn trầm xuống, lửa giận trong lồng ngực bùng cháy.

Ngay lập tức, họ không còn quan tâm đến thể diện của các chí tôn Yêu tộc, đồng loạt ra tay, tất cả đều lao về phía Trấn Nguyên Tử.

"Hừ!" Trấn Nguyên Tử không hề sợ hãi, đáp xuống mặt đất.

Ông giơ tay lấy ra cực phẩm tiên thiên linh bảo Địa Thư, hóa thành Đại Địa Thai Mô, hấp thụ vô tận đại địa chi lực của cả bờ Đông Hải, chuyển hóa thành từng đạo Địa Đạo đạo tắc.

Một ấn sơn nhạc khổng lồ lập tức bao trùm lấy tứ đại chí tôn của Yêu tộc.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Phục Hy cũng không chút do dự.

Thấy Trấn Nguyên Tử ngay dưới mí mắt mình giơ tay tiêu diệt hàng chục triệu Yêu tộc, họ thật sự nổi giận, cũng động sát tâm.

Cả bốn đều dốc toàn lực, lấy ra pháp bảo của mình, lao về phía Trấn Nguyên Tử.

Ầm ầm ầm!

Trong cơn chấn động kinh hoàng của trời đất.

Năm cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ đã lao vào hỗn chiến.

"...Trấn Nguyên Tử và bốn tên Yêu tộc kia đánh nhau rồi sao?" Tây Vương Mẫu không trực tiếp tìm Đế Tuấn.

Sau khi rời khỏi bộ lạc, bà vẫn luôn dọc đường tiêu diệt Yêu tộc, cứu giúp những người còn sống sót.

Trên không một bộ lạc khá lớn, bà vừa vung tay tiêu diệt mười vạn Yêu tộc, cứu được mấy vạn người ở bộ lạc phía dưới.

Thì cảm nhận được ở rìa bờ Đông Hải có khí tức của Chuẩn Thánh đại chiến, mấy đạo khí tức vô cùng quen thuộc, không khỏi ngẩn ra.

Trấn Nguyên Tử sẽ ra tay, sẽ đối phó Yêu tộc.

Nhưng bà không ngờ, ông ta vừa ra tay đã trực tiếp đối đầu với cả tứ đại chí tôn của Yêu tộc!

Khi phát hiện Trấn Nguyên Tử đã ra tay, bà lập tức thay đổi ý định, không vội đi ngăn cản Đế Tuấn nữa, mà chuyển sang tiêu diệt nhanh hơn những Yêu tộc đang gây tội ác, cứu những người đang gặp nạn.

"Càn rỡ!

Kẻ nào dám đồ sát nhị lang của Yêu tộc ta?" Một khoảnh khắc, hư không đột nhiên vang lên một tiếng sấm rền, hai bóng người với khí tức kinh hoàng giáng lâm, thần thức xuyên qua hư không xa xôi, khóa chặt lấy Tây Vương Mẫu.

"Yêu Thánh của Yêu tộc?

Thương Dương?

Chi Thiết?" Tây Vương Mẫu không nhận ra hai kẻ này, nhưng không khó để phân biệt thân phận của chúng.

"Chuẩn Thánh đại năng… Tây Vương Mẫu?" Hai đại Yêu Thánh nhận ra thân phận của Tây Vương Mẫu, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng muốn bóp nát ngọc giản trong tay.

Thế nhưng.

Chưa kịp bóp nát ngọc giản.

Tây Vương Mẫu đã tung ra một đạo tiên lực bàng bạc, hóa thành lưỡi đao chém trời, xé rách hư không vô tận, chém xuống đầu chúng.

"Không!!!" Hai Yêu Thánh chỉ kịp gầm lên một tiếng.

Bị luồng sức mạnh kinh hoàng đó khóa chặt, sau đó cả nhục thân và nguyên thần đều bị chém nát, tiêu tan giữa thiên địa.

"Khốn kiếp!

Tây Vương Mẫu, ngươi dám giết Yêu Thánh của Yêu tộc ta?" Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy và Côn Bằng, ngay lập tức đều cảm ứng được khí tức của Tây Vương Mẫu, cũng như sự vẫn lạc của hai tôn Yêu Thánh, sắc mặt đều đại biến, tiếng gầm giận dữ vang động cửu trọng thiên.

"Ai!

Tây Vương Mẫu tỷ tỷ, hà tất phải như vậy?" Đúng lúc này, Thường Hi và Hi Hòa, những người vẫn chưa ra tay, cũng không thể không đứng ra ngăn cản Tây Vương Mẫu.

Cùng là nữ tu, lại hiếm có Chuẩn Thánh đại năng, từ khi quen biết nhau lúc nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, quan hệ của họ khá hòa hợp, giữa hai bên cũng có giao tình.

Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, họ sẽ không đối đầu với Tây Vương Mẫu.

Nhưng bây giờ, vì Yêu tộc, họ không thể không ngăn cản bà!

"Hai vị muội muội thật sự muốn trợ trụ vi ngược, giúp Đế Tuấn tàn sát Nhân tộc vô tội sao?" Tây Vương Mẫu đôi mắt đẹp không chớp nhìn chằm chằm vào Thường Hi và Hi Hòa.

Hai nàng không nói gì, nhưng một trái một phải, chặn đường đi của Tây Vương Mẫu, ý tứ đã quá rõ ràng.

“Tốt, tốt, tốt!” Tây Vương Mẫu gật đầu, khuôn mặt ngọc ngà lạnh đi.

Trong tay bà, Tịnh Thủy Bát Vu xuất hiện, không chút do dự ra tay với Thường Hi và Hi Hòa.

Yêu tộc có tới sáu đại Chuẩn Thánh, trong khi phe Nhân tộc, chỉ có Tây Vương Mẫu, cùng với Trấn Nguyên Tử ra tay vì muốn báo thù cho Hồng Vân, tất cả đều bị chặn lại.

Tình hình của Nhân tộc có thể nói là không có nhiều chuyển biến tốt đẹp.

Nhân tộc ngày nay đã phát triển đến con số hàng vạn tỷ, trải khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang.

So với số lượng khổng lồ đó, sự cứu giúp của hai vị Chuẩn Thánh chỉ như muối bỏ biển!

“Giết!

Nữ Oa Thánh nhân sẽ không ra tay!

Trấn Nguyên Tử và Tây Vương Mẫu cũng đã bị các chí tôn của Yêu tộc ta chặn lại.

Hôm nay, nhất định phải khiến Nhân tộc diệt vong, trở thành nền tảng cho sự phát triển của Yêu tộc ta!” Sáu Yêu Thánh còn lại đồng loạt hạ lệnh, cùng với các Yêu soái Đại La Kim Tiên, bắt đầu một cuộc tàn sát mới.

Trong khoảnh khắc.

Lãnh địa của Nhân tộc đều hóa thành Tu La tràng.

Từng người trong Nhân tộc yếu ớt, không phân biệt nam nữ, già trẻ, hoặc bị Yêu tộc trực tiếp xé nát, hoặc bị nuốt chửng tại chỗ, hoặc bị mổ bụng phanh thây.

Bất cứ ai bị Yêu tộc nhìn thấy, đều chết dưới lưỡi đao của chúng.

"Cầu xin ông trời, thương xót cho Nhân tộc chúng con, xin hãy lưu lại cho Nhân tộc một chút huyết mạch!" Không chỉ những người bình thường ở dưới, vào lúc này, ngay cả các cường giả cấp cao của Nhân tộc, và ba vị Nhân văn thủy tổ cảnh giới Đại La Kim Tiên, cũng cảm thấy tuyệt vọng.

Lúc này, tình hình không chỉ có vậy.

Trấn Nguyên Tử và Tây Vương Mẫu, dưới sự liên thủ trấn áp của các cường giả Yêu tộc, cũng đang dần dần thất thế, nguy hiểm cận kề!

Chương 128

"Cầu xin ông trời cho Nhân tộc một tia sinh cơ!" Vô số tu sĩ Nhân tộc chiến đấu trong biển máu, từng người một vẻ mặt bi tráng, ngửa mặt lên trời gào thét.

Từ khi Nữ Oa Thánh nhân tạo ra con người đến nay, tu sĩ Nhân tộc đã có sự phát triển không nhỏ, Nhân văn tam tổ đã sớm đạt đến Đại La Kim Tiên, tu sĩ Thái Ất Kim Tiên cũng có không ít.

Nhưng đối mặt với sáu đại Yêu Thánh, gần trăm Đại La thống lĩnh hàng triệu tỷ Thiên Tiên Yêu tộc.

Nhân tộc quá yếu, quá yếu!

Gần như chỉ trong một lần giao chiến, tu sĩ Nhân tộc cùng cảnh giới sẽ bị ba đến năm Yêu tộc xé thành từng mảnh!

"Hôm nay, là thời khắc sinh tử tồn vong của Nhân tộc ta.

Nhân tộc ta không địch lại Yêu tộc, số lượng cũng không bằng Yêu tộc, nhưng ta hy vọng các tu sĩ Nhân tộc có thể trở thành xương sống của Nhân tộc, dù có chết, cũng không thể để Yêu tộc được yên!" Nhân văn tam tổ kế thừa khí vận Nhân tộc, quanh thân kim quang bao bọc, trong cõi u minh, đã dẫn động khí vận của toàn bộ Nhân tộc hưởng ứng, giọng nói hùng hồn vang dội khắp Nhân tộc.

"Giết!

Dù thân tử đạo tiêu, cũng phải khiến Yêu tộc trả giá đắt!" "Lấy máu ta, nhuộm đỏ thanh phong ba thước, chém hết Yêu tộc thiên hạ; lấy xương ta, lát đường sinh tồn cho Nhân tộc, chết không hối tiếc!" "…" Từng tiếng đáp lại hùng hồn vang dội hưởng ứng Nhân văn tam tổ.

Trong cõi u minh, tựa như có một lớp kim quang mông lung đang bùng cháy, kim quang đó hội tụ tinh khí thần của cả Nhân tộc, thổi bùng lên huyết tính và sát tâm của vô số người.

Trong khoảnh khắc, vô số người trong Nhân tộc đã gạt bỏ sợ hãi, bắt đầu phản kích Yêu tộc.

Tu vi không đủ, vậy thì tự bạo!

Phàm những người có tu vi, mà tu vi lại dưới cảnh giới Thiên Tiên, đều từ bỏ việc giao đấu, kết thành từng nhóm, thấy Yêu tộc là không nói hai lời, trực tiếp lao lên tự bạo.

Một hai tu sĩ phàm tục, thậm chí là Nhân Tiên, Địa Tiên tự bạo, không thể gây tổn thương cho Thiên Tiên Yêu tộc.

Nhưng hàng trăm, hàng nghìn, hàng vạn, thậm chí hàng chục vạn, hàng triệu tu sĩ, lại đủ để khiến vô số Yêu tộc phải kinh hãi biến sắc!

Bị ép đến mức phải dùng tự bạo để đối địch.

Một nhóm người tự bạo, chỉ để diệt vài tên, thậm chí một hai tên Yêu tộc.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây là một chuyện vô cùng bi thương, nhưng cũng là sự kiên cường và chấp nhất cuối cùng của họ.

Trong một thời gian ngắn.

Vô số tu sĩ Nhân tộc, bằng cách tự bạo nguyên thần và nhục thân.

Đã lát ra một con đường máu cho nhiều người trong Nhân tộc hơn, phổ nên một khúc bi ca!

Chiến trường Chuẩn Thánh, tình hình cũng không mấy lạc quan.

Trấn Nguyên Tử lòng mang thù hận, chỉ muốn báo thù cho Hồng Vân, chỉ không muốn để Yêu tộc được yên ổn.

Nhưng cuối cùng vẫn có chút thế đơn lực bạc, dưới sự vây công của tứ đại cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ Yêu tộc đang ở thời kỳ đỉnh cao, dù thân mang Địa Thư, có được đại địa chi lực vô tận làm chỗ dựa, lúc này cũng bị tứ đại chí tôn Yêu tộc liên thủ đánh cho tiết tiết bại lui, lộ ra vẻ không chống đỡ nổi.

"Trấn Nguyên Tử, chúng ta vốn không muốn làm khó ngươi, nhưng ngươi lại không biết điều như vậy, vậy thì hãy cùng đám Nhân tộc này, cùng với Hồng Vân, chết đi!" Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng đã động sát tâm, từng người ra tay vô cùng sắc bén.

Dù Trấn Nguyên Tử có Địa Thư hộ thể, cũng không còn vẻ ung dung như trước, trở nên đầu bù tóc rối, đạo bào huyền hoàng xuất hiện từng vết rách, để lộ ra những mảng thịt lật ra ngoài và máu tươi đỏ thẫm.

"Ha ha ha ha!

Lũ vô sỉ như các ngươi, sớm muộn gì, cả Yêu tộc, đều sẽ chết không có chỗ chôn!" Trấn Nguyên Tử đã sớm không chống đỡ nổi, nhưng sắc mặt vẫn như thường, vừa đối phó với công kích của tứ đại chí tôn Yêu tộc, vừa tìm cơ hội, thỉnh thoảng phản kích lại, khí thế không hề yếu đi.

"Ngu muội cố chấp!" Sắc mặt tứ đại chí tôn Yêu tộc khó coi, ra tay càng thêm sắc bén.

Bên kia.

Tây Vương Mẫu giao đấu với Thường Hi, Hi Hòa, có vẻ ôn hòa hơn nhiều.

Nhưng sau khi Tây Vương Mẫu nhiều lần nhân lúc Thường Hi và Hi Hòa giữ sức, dùng dư lực tiêu diệt hàng chục triệu Yêu tộc, lại cứu được không ít người trong Nhân tộc, Thường Hi và Hi Hòa đại

nộ, ra tay cũng không còn giữ lại gì.

Nhưng Tây Vương Mẫu có cực phẩm tiên thiên linh bảo Tịnh Thủy Bát Vu trong tay.

Tu vi tương đương, bà không hề sợ hãi hai nàng, ngược lại còn đánh cho Thường Hi và Hi Hòa tiết tiết bại lui.

Đúng lúc này.

Bên phía Đế Tuấn thấy Thường Hi và Hi Hòa không chống đỡ nổi.

Lập tức phái Phục Hy rảnh tay, đến bên cạnh Thường Hi và Hi Hòa, cùng hai nàng liên thủ đối phó Tây Vương Mẫu.

Phục Hy không phải là Chuẩn Thánh như Thường Hi và Hi Hòa có thể so sánh được, thường xuyên chinh chiến, sát phạt quả quyết, tu vi tương đương, nhưng thực lực bộc phát ra, so với Thường Hi và Hi Hòa liên thủ cũng không hề yếu hơn.

Có hắn gia nhập, dù Tây Vương Mẫu có Tịnh Thủy Bát Vu, cũng không khỏi trở nên khó khăn.

Tây Vương Mẫu cũng giống như Thường Hi, Hi Hòa, ít khi ra tay, càng chưa từng trải qua những trận chiến như vậy.

Hôm nay đối mặt với ba đại Chuẩn Thánh, kinh nghiệm phong phú của Phục Hy liên thủ cùng Thường Hi, Hi Hòa, bà cũng lập tức lộ ra vẻ không chống đỡ nổi.

Nhưng bà không hề sợ hãi, một mặt đối phó với ba đại Chuẩn Thánh, một mặt trong lòng thầm cầu nguyện La Tuyên mau chóng xuất quan.

Cuộc chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc, cuối cùng không còn là thế trận một chiều.

Sự tự bạo đầy huyết tính của Nhân tộc đã khiến cục diện tạm thời

giằng co, nhưng đây không phải là kế lâu dài.

Bên phía Trấn Nguyên Tử và Tây Vương Mẫu cũng dần không chống đỡ nổi, cán cân thắng lợi, vẫn nghiêng về phía Yêu tộc.

Nhân tộc vẫn đang trong tình thế vô cùng nguy hiểm!

Lúc này La Tuyên, vẫn không biết chuyện gì đang xảy ra bên ngoài.

Giờ phút này, hắn đã đến thời khắc cuối cùng để đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng cũng chính lúc này, trong lòng hắn đột nhiên dấy lên một cảm giác bất an.

Trong cõi u minh, sâu thẳm trong linh hồn dường như có thứ gì đó bị xé rách, khiến hắn có một cảm giác đau đớn và run rẩy đến tận linh hồn.

Từng giọt mồ hôi lớn như hạt đậu lăn xuống, làm ướt mái tóc dài của La Tuyên.

"Sao lại như vậy?

Lẽ nào… đại kiếp của Nhân tộc đã đến rồi sao?" La Tuyên trước đây vì có một phần nhân quả kiếp trước kiếp này với Nhân tộc, nên nếu Nhân tộc gặp kiếp nạn, có lẽ sẽ ảnh hưởng đến hắn, nhưng hắn cũng không ngờ, ảnh hưởng lại đến ngay bây giờ, lại nhanh như vậy.

Nhưng hắn sắp luyện hóa xong Địa Thánh Đan, tu vi sắp đến ngưỡng cửa đột phá.

Nếu từ bỏ lúc này, sẽ khiến cho lần đột phá này để lại tì vết, sau này sẽ phải tốn không ít thời gian để chữa trị, lần sau muốn đột phá lại, cũng sẽ khó hơn gấp mười, gấp trăm lần.

Chương 129

Đó không phải là chuyện một viên Địa Thánh Đan có thể hoàn thành được!

Hít sâu một hơi, hắn cố nén cảm giác xé rách từ sâu trong linh hồn, cùng với một cảm giác cộng hưởng mãnh liệt, cưỡng ép tâm thần chìm vào trong cơ thể, không ngừng thúc đẩy Thượng Thanh Bí Pháp, càng nhanh chóng luyện hóa những dược lực còn sót lại của Địa Thánh Đan.

Không biết có phải do sự lo lắng trong lòng, hay do ảnh hưởng của cảm giác xé rách linh hồn.

Khi hắn luyện hóa lại dược lực còn sót lại của Địa Thánh Đan, đột nhiên phát hiện tốc độ nhanh hơn gấp mười lần không chỉ.

Với tốc độ này, không bao lâu sau, hắn cuối cùng cũng luyện hóa hết toàn bộ dược lực.

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên trong Thái Nguyên Cổ Bi.

Một luồng khí tức bàng bạc quét khắp không gian cổ bi.

Trong khoảnh khắc đó, phảng phất như một con thái cổ cự hung thức tỉnh, sát khí ngút trời gần như làm rung chuyển cả không gian cổ bi, khiến cho cấm chế thời gian rung động dữ dội.

Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Trong khoảnh khắc này, tu vi nguyên thần của La Tuyên, cuối cùng đã đột phá đến Chuẩn Thánh hậu kỳ!

“Yêu tộc… Hôm nay, ta nhất định sẽ khiến các ngươi khắc cốt ghi

tâm!" Cảm giác xé rách khó tả sâu trong linh hồn La Tuyên vẫn vô cùng mãnh liệt, nhưng hắn dường như không cảm nhận được, trong mắt hàn quang lóe lên, một ý niệm, hắn đã rời khỏi Thái Nguyên Cổ Bi.

"Hoàng Nhạc!

Hỏa Lân!" Ra khỏi Thái Nguyên Cổ Bi, La Tuyên lập tức xuyên qua cấm chế, gọi tỉnh Kỳ Lân thái tử và Hỏa Lân đang bế quan đã lâu.

"Hít!

La Tuyên đại ca (tôn thượng)… tu vi của ngài đã đạt đến cảnh giới nào rồi?

Còn nữa, tại sao lại có sát ý mạnh mẽ như vậy?" Hoàng Nhạc và Hỏa Lân bế quan đã lâu, đều đang cố gắng đột phá ngưỡng cửa Chuẩn Thánh, tự nhiên không biết nhiều chuyện xảy ra bên ngoài, lần này ra ngoài, ai nấy đều kinh ngạc vô cùng.

"Theo ta đi đồ yêu!" La Tuyên không giải thích gì, chỉ nói một câu, nhìn về phía họ.

"Được!" Hoàng Nhạc và Hỏa Lân nhìn nhau, không chút do dự.

Ba cường giả Kỳ Lân tộc kia trong thời gian ở cùng La Tuyên, cũng vô cùng kính phục hắn.

Kỳ Lân thái tử còn gọi La Tuyên là đại ca, những ngày tháng ở chung đã sớm khiến giao tình của họ trở nên sâu sắc.

Không cần hỏi lý do, chỉ cần La Tuyên một câu, là làm tới cùng!

La Tuyên cũng không nói nhiều.

Thần thức mênh mông khuếch tán ra, một ý niệm đã chấn chết hàng trăm triệu Yêu tộc xung quanh bộ lạc.

Cuốn theo Hoàng Nhạc, Hỏa Lân và ba thị tòng của Kỳ Lân tộc,

hắn rời khỏi bộ lạc, thẳng tiến đến đại quân Yêu tộc.

"Đi đối phó với những Yêu Thánh, Đại La của Yêu tộc, tiện thể cứu Nhân tộc, ta đi gặp Đế Tuấn!" La Tuyên tu vi đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, thần thức rộng lớn đến mức nào, chỉ trong một ý niệm, đã phát hiện ra khí tức của Đế Tuấn, cũng cảm ứng được tình hình không ổn của Tây Vương Mẫu và Trấn Nguyên Tử.

Ngay lập tức, hắn phân phó Hoàng Nhạc, Hỏa Lân dọc đường giết Yêu tộc cứu Nhân tộc.

Còn hắn thì trực tiếp xé rách hư không, vượt qua bầu trời bao la, giáng lâm ngay tại nơi Tây Vương Mẫu đang ở.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, nàng và Nhân tộc không có bất kỳ quan hệ nào, đừng vì Tần Tuyên kia mà tự hủy tu hành.

Hôm nay, Tần Tuyên kia còn không ra mặt, lại để một nữ tu như nàng ra sức vì Nhân tộc, hà tất phải vậy?" Trong cơn bão năng lượng rực rỡ, Phục Hy vừa ra tay liên tục áp chế Tây Vương Mẫu, vừa lạnh lùng khuyên bảo.

"Phục Hy, ngươi cũng xứng nói với bần đạo sao?" Tây Vương Mẫu vừa tiết tiết bại lui, vừa đối phó với sự giáp công của Thường Hi và Hi Hòa, nghiến răng tức giận mắng: "Uổng cho ngươi là huynh trưởng của Nữ Oa đạo hữu, hôm nay lại trợ trụ vi ngược, không nói lời nào vì Nhân tộc thì thôi!

Lại còn dẫn đầu Yêu tộc, ở bờ Đông Hải tàn sát Nhân tộc!

Bần đạo thật sự thay Nữ Oa đạo hữu cảm thấy xấu hổ vì có một người huynh trưởng như ngươi!" "Không biết điều!" Phục Hy bị lời của Tây Vương Mẫu đâm trúng tim đen, trong mắt hàn quang lóe lên, ngay lập tức vận dụng thánh đạo thần thông.

Âm Dương quy tắc lưu chuyển.

Thiên địa đột nhiên đại biến, thời không vô tận dường như đều bị đảo ngược.

Nghịch Loạn Âm Dương!

Đây là thánh đạo thần thông mà Phục Hy lĩnh ngộ được khi chứng đạo Chuẩn Thánh, dựa vào Âm Dương quy tắc là một trong những quy tắc đỉnh cao, uy lực vô cùng mạnh mẽ, xa không phải tu sĩ cùng cảnh giới bình thường có thể so sánh!

Dù Tây Vương Mẫu có Tịnh Thủy Bát Vu hộ thể.

Nhưng về lĩnh ngộ quy tắc, bà kém xa Phục Hy, cũng chưa từng lĩnh ngộ thánh đạo thần thông.

Trong một khoảnh khắc, bóng ma tử vong bao trùm tâm trí, trên dung nhan tuyệt mỹ của bà, không khỏi lộ ra một tia cay đắng và tuyệt vọng.

"Phu quân!

Thiếp thân đã cố hết sức rồi!" Tây Vương Mẫu môi hồng khẽ mở, phát ra một tiếng nỉ non như mộng mị, tiên lực quanh thân đột nhiên dâng lên đến cực hạn, quyết đoán đánh Tịnh Thủy Bát Vu về phía ba người Phục Hy, rõ ràng là chuẩn bị tự bạo Tịnh Thủy Bát Vu.

Đối mặt với Phục Hy, Thường Hi, Hi Hòa ba đại Chuẩn Thánh, dù có chạy trốn, bà cũng không còn đường lui.

"Nàng làm đủ rồi, tiếp theo, giao cho ta đi!" Đúng lúc này, bóng dáng La Tuyên từ hư không bước ra, giơ tay tung một đạo tiên lực bàng bạc giữ lại Tịnh Thủy Bát Vu sắp tự bạo, trả về tay Tây Vương Mẫu, một tay ôm lấy vòng eo thon của bà.

"Phu quân!" Tây Vương Mẫu một khắc trước lòng sinh tuyệt vọng, một khắc sau nhìn thấy gương mặt La Tuyên, không khỏi mừng đến phát khóc.

“Ta đến rồi!” La Tuyên ôn hòa nói, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Phục Hy, Thường Hi và Hi Hòa.

“Tần Tuyên!” Bị ánh mắt của La Tuyên nhìn chằm chằm.

Phục Hy, Thường Hi, Hi Hòa đều trong lòng chấn động, toàn thân lông tóc dựng đứng, một cảm giác kinh hoàng khó tả dâng lên trong lòng, giống như bị một con thái cổ cự hung nhìn chằm chằm.

Đến nỗi, thánh đạo thần thông trong tay Phục Hy, cũng trì trệ một thoáng.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn âm trầm, phản ứng lại, càng sắc bén hơn đánh ra Nghịch Loạn Âm Dương!

Thường Hi và Hi Hòa nhìn nhau, cũng biết sự khủng bố của Tần Tuyên, không dám đại ý.

Hai nàng chưa lĩnh ngộ được thánh đạo thần thông, nhưng cũng vội vàng vận dụng toàn bộ sức mạnh, phối hợp với Phục Hy đánh ra thần thông mạnh nhất!

Ông!

Ba đại Chuẩn Thánh trung kỳ đều vận dụng thần thông mạnh nhất.

Thiên địa vì thế mà rung động dữ dội, phong vân biến sắc, hư không nứt toác.

Chương 130

Cùng với một luồng khí tức hủy thiên diệt địa quét qua trời đất, công kích kinh hoàng, trực tiếp bao trùm lấy La Tuyên và Tây Vương Mẫu.

"Đây là chỗ dựa của các ngươi sao?" Giọng nói vô cảm của La Tuyên vang lên trong hư không, hắn không hề động đậy, chỉ thấy giơ tay phất tay áo, đồng thời nhẹ nhàng thốt ra mấy chữ: "Thời gian phản tố!" Thời gian phản tố!

Chỉ bốn chữ mà thôi.

Nhưng lại phảng phất ẩn chứa ma lực vô cùng!

Giọng La Tuyên vừa dứt, Phục Hy, Thường Hi, Hi Hòa lập tức cảm thấy trời đất quay cuồng, thời gian như đang điên cuồng tua ngược, tua ngược về trước khi họ ra tay.

Khi họ hoàn hồn, kinh hãi phát hiện, thần thông vừa ngưng tụ, đã biến mất!

"Thời gian đại đạo!!!" Sắc mặt ba người Phục Hy đại biến, kinh hãi thất thanh.

Đến tận hôm nay họ mới biết, phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên, lại tu luyện Thời gian đại đạo!

Trình độ thâm hậu đến mức, khiến họ ngay cả cơ hội ra tay cũng không có!!!

Chỉ là.

Không có thời gian cho họ hoàn hồn.

Trong lúc tâm thần bị chấn động, La Tuyên đã phất tay áo, tiên lực

bàng bạc đã cuốn về phía họ.

"Chuẩn Thánh hậu kỳ!" Sắc mặt ba người Phục Hy lại lần nữa cuồng biến, đồng tử gần như co lại thành một điểm.

Cảm nhận được luồng sức mạnh kinh hoàng đó quét tới, tuy chỉ là một đạo tiên lực, nhưng lại khiến họ không kịp phản ứng, thậm chí không kịp dùng tiên lực hộ thể, đã cảm thấy một luồng sức mạnh mênh mông không thể chống cự đánh vào người.

"Phụt!

Phụt!

Phụt!" Ba người Phục Hy trước đó đối mặt với Tây Vương Mẫu còn vô cùng mạnh mẽ.

Trong khoảnh khắc này, dưới một đạo tiên lực bình thường của La Tuyên, lại người người như bị sét đánh, đều phun máu bay ngược ra ngoài, thân ảnh chật vật trực tiếp đập nát hư không, rơi vào trong loạn lưu không gian.

Chuẩn Thánh hậu kỳ, một kích như thế!

"Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Tần Tuyên, hắn xuất quan rồi!" Ở rìa bờ Đông Hải, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng đang ép Trấn Nguyên Tử đến mức tiết tiết bại lui, gần như không còn đường lui, trong thoáng chốc đã cảm ứng được luồng khí tức mênh mông như biển cả, rực rỡ như mặt trời của La Tuyên, ai nấy đều sắc mặt đại biến.

Trong lòng lập tức thầm kêu không ổn.

Không còn quan tâm đến Trấn Nguyên Tử nữa, họ đồng loạt lao về phía Phục Hy.

Thế nhưng.

Chưa kịp vượt qua hư không.

Bóng dáng vô cùng chật vật của Phục Hy, Thường Hi, Hi Hòa, đã đập nát hư không vô tận, một đường từ phía La Tuyên, đâm vào loạn lưu hư không, rồi lại đập nát mảnh hư không này, rơi xuống ngay trước mặt họ.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn thấy thảm trạng của Thường Hi, Hi Hòa, trong lòng vừa tức giận vừa đau lòng không thôi.

Họ vội vàng ra tay đỡ lấy hai nàng, ôm vào lòng, Côn Bằng cũng lập tức ra tay dùng tiên lực cuốn lấy Phục Hy.

Bịch!

Bịch!

Bịch!

Chỉ tiếp nhận dư lực từ ba người Phục Hy.

Nhưng lại khiến Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng, vẫn bị chấn động, liên tục lùi lại trong hư không, liên tiếp đạp ra mấy dấu chân làm vỡ nát hư không, mới dừng lại được thân hình.

Thấy vậy, ba đại chí tôn Yêu tộc nhìn nhau, đều thấy được sự kinh hãi trong mắt đối phương.

"Tu vi của Tần Tuyên… sao có thể tăng nhanh như vậy?" Họ không thể không kinh hãi.

Phải biết rằng, khi 'Tần Tuyên' thành Chuẩn Thánh, họ đã là Chuẩn Thánh trung kỳ.

Vậy mà mới bao lâu?

Tu vi của họ ở Chuẩn Thánh trung kỳ gần như không có sự tăng tiến rõ rệt. 'Tần Tuyên' lại từ lúc mới bước vào Chuẩn Thánh, đã trưởng thành đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, tu vi kinh khủng, thậm chí còn

không thua kém Minh Hà đã sớm bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ, làm sao họ có thể không rùng mình!

"Không ổn!

Lập tức truyền lệnh cho nhị lang Yêu tộc, mau chóng rút về Thiên đình!" Đế Tuấn và những người khác sau khi kinh hãi, vội vàng truyền lệnh cho Yêu tộc đang trải khắp Hồng Hoang, tàn sát Nhân tộc.

Nhưng, lúc này, đã quá muộn.

Khi La Tuyên ra tay đánh bị thương Phục Hy, Thường Hi và Hi Hòa.

Hỏa Lân, Hoàng Nhạc và ba Đại La Kim Tiên đại viên mãn của Kỳ Lân tộc đã ra tay, năm cường giả Đại La Kim Tiên đại viên mãn liên thủ, tuy không thể so sánh với Chuẩn Thánh, nhưng đối với Đại La Kim Tiên và Yêu tộc dưới cấp đó, không khác gì tai họa ngập đầu!

Chỉ nghe thấy hàn ý trong lời nói của La Tuyên, họ biết La Tuyên đã nổi giận.

Không chút do dự, họ trực tiếp nhắm vào sáu đại Yêu Thánh và những Yêu tộc Đại La Kim Tiên kia, vừa ra tay đã xóa sổ hơn mười tôn Yêu soái Đại La Kim Tiên bình thường, còn diệt sát một tôn Yêu Thánh.

Còn về những Yêu tộc bình thường bị tiêu diệt tiện tay, càng lên đến hàng chục triệu.

Dù những tổn thất này, đối với Yêu tộc có số lượng hàng triệu tỷ, chỉ là muối bỏ biển, nhưng Yêu soái, Yêu Thánh đỉnh cao vẫn lạc, lại khiến Đế Tuấn và những người khác đau lòng như cắt.

"Tên Tần Tuyên chết tiệt!

Dám ra tay tàn độc như vậy với Yêu tộc ta!" Sắc mặt từng người

Đế Tuấn khó coi đến cực điểm, lửa giận trong lòng sắp thiêu đốt lý trí.

Nhưng tu vi kinh khủng của La Tuyên, lại khiến họ cảm thấy tuyệt vọng!

Chuẩn Thánh trung kỳ, Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Chỉ một chữ khác biệt nhưng lại là trời và đất!

Nếu là Chuẩn Thánh hậu kỳ bình thường, hắn có Hỗn Độn Chung, cũng có thể đấu một trận cao thấp, nhưng La Tuyên không chỉ có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, mà còn thân mang nhiều đại đạo đỉnh cao, trong tay còn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thí Thần Thương chờ chí bảo!

"Đại ca, chúng ta quyết không thể ngồi nhìn La Tuyên tàn sát nhị lang Yêu tộc ta như vậy, ta liều mạng với hắn!" Thái Nhất giận tím mặt, cầm Hỗn Độn Chung muốn xông ra.

Chương 131

Đế Tuấn lại ngăn hắn lại, nhìn Phục Hy, Hi Hòa và Thường Hi đang bị trọng thương, căm hận nói: "Rút!

Lệnh cho tất cả nhị lang Yêu tộc, rút về Thiên đình, rút được bao nhiêu hay bấy nhiêu!" Không chỉ vì tàn sát Nhân tộc.

Mục đích cuối cùng, là để làm lớn mạnh Yêu tộc, nâng cao thực lực Yêu tộc!

Hôm nay, có một con hổ cản đường là La Tuyên, nếu kéo dài thêm, đối với Yêu tộc, chỉ có hại, không có bất kỳ lợi ích nào!

"Đi?

Dễ đi như vậy sao?" Đúng lúc này, một giọng nói nhàn nhạt vang lên, chính là La Tuyên đã vượt qua hư không đuổi tới.

Giọng nói vừa dứt, hư không xung quanh đã bị một luồng thiên uy kinh hoàng bao trùm, uy áp mênh mông, trực tiếp đè lên người Đế Tuấn và những người khác.

Đồng thời, hư không có một luồng sức mạnh không gian vô cùng dính đặc, trói buộc hành động của họ.

"Không gian đại đạo!" Đế Tuấn và những người khác nhận ra có dao động của Không gian đại đạo, sắc mặt càng thêm khó coi.

Ban đầu, họ đã cảm thấy đánh giá cao La Tuyên rồi.

Nhưng bây giờ, mỗi thủ đoạn La Tuyên thi triển, đều khiến đạo tâm của họ run rẩy!

"Tần Tuyên!

Đừng quá đáng, chúng ta biết ngươi và Nhân tộc không có bất kỳ

liên quan nào, chỉ có chút duyên nợ với một số sinh linh Nhân tộc, nhưng cũng không nên gây khó dễ cho Yêu tộc ta như vậy!" "Lẽ nào ngươi thật sự cho rằng Yêu tộc ta dễ bắt nạt như vậy sao?" Thái Nhất vốn tính tình nóng nảy, lúc này thấy La Tuyên dồn ép như vậy, lập tức lửa giận ngút trời đứng ra, hét vào mặt La Tuyên.

"Gây khó dễ?" La Tuyên cười, nhưng là nụ cười lạnh chứa đựng vô cùng hàn ý.

Hắn chắp tay sau lưng, đột nhiên bước lên một bước, tư thế ngạo nghễ nhìn khắp toàn trường: "Ta coi Yêu tộc dễ bắt nạt đấy, các ngươi thì làm được gì?" "Bắt nạt quá đáng!" Thái Nhất lập tức giận không thể át.

Không còn quan tâm đến thực lực kinh khủng của La Tuyên, hắn tế ra Hỗn Độn Chung, tiên lực bàng bạc toàn thân dâng trào, rót vào trong đó, hung hăng trấn áp về phía La Tuyên.

Trong khoảnh khắc Hỗn Độn Chung rời tay.

Pháp ấn trong tay hắn nhanh đến cực hạn, trong chớp mắt, quy tắc Thái Dương mạnh mẽ, đan xen thành mười vầng mặt trời rực rỡ lúc ẩn lúc hiện, phá vỡ hư không, cùng nhau trấn áp về phía La Tuyên.

Thập Nhật Diệt Thế!

Thánh đạo thần thông của Thái Nhất, cũng là bản mệnh thần thông.

Với thiên phú bẩm sinh tinh thông Thái Dương pháp tắc, về mặt quy tắc, lĩnh ngộ của hắn sâu hơn Phục Hy rất nhiều.

Khi thần thông của hắn xuất hiện, thiên uy kinh khủng, đã che lấp Nghịch Loạn Âm Dương của Phục Hy không chỉ một bậc!

"Cùng lên!" Đế Tuấn sợ Thái Nhất có sơ suất.

Hơn nữa, sự việc đã đến nước này, Yêu tộc cũng không còn đường lui.

Ngay lập tức, hắn nghiến răng, Hà Đồ Lạc Thư đan xen thành từng đạo thiên địa trận văn, đồng thời, thánh đạo thần thông giống hệt Thái Nhất, cũng là bản mệnh thần thông, cũng cùng lúc đánh ra.

Côn Bằng cũng không dám chần chừ, lập tức ra tay.

Phục Hy, Thường Hi và Hi Hòa bị thương, cũng nghiến răng một lần nữa điều động sức mạnh, ra tay với La Tuyên.

"Thời gian phản tố!" La Tuyên vô cảm nhìn các chí tôn Yêu tộc như gặp phải đại địch, ai nấy đều dùng hết sức bình sinh, giọng nói không chút gợn sóng vang lên, từng đạo thần thông kinh khủng và pháp bảo đang dao động, đều bị hóa giải, linh bảo trở về tĩnh lặng.

"…" Đế Tuấn và sáu đại chí tôn Yêu tộc, ngay tại chỗ ngây người.

Sức mạnh mạnh nhất đều đã dùng ra, nhưng không thể cản được một câu 'Thời gian phản tố' của La Tuyên, sức mạnh chênh lệch đến cực hạn, khoảng cách lớn đến mức khiến họ ngay cả cơ hội ra tay cũng không có.

Thế này thì đánh cái gì nữa!!!

La Tuyên một đạo "Thời gian phản tố" đã khiến thủ đoạn mạnh nhất của sáu đại cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ như Đế Tuấn trở nên vô hình trong chớp mắt.

Đám chí tôn Yêu tộc của Đế Tuấn ngây người tại chỗ.

Nhưng La Tuyên không hề ngẩn ra, giơ tay tung ra một đạo tiên lực kinh hoàng.

Bụp!

Bụp!

Bụp!

Bụp!

Bụp!

Bụp!

Từng tiếng nổ trầm đục vang lên.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Phục Hy, Thường Hi, Hi Hòa, ngay tại chỗ như những bao cát rách, bị đánh bay ra ngoài, tất cả đều mặt mày xám xịt đâm đầu vào loạn lưu không gian.

Rồi từ trong loạn lưu không gian, lại đập nát hư không, rơi trở lại thế giới Hồng Hoang, bị đánh bay ngược ra nửa cái đại lục Hồng Hoang.

Trong khoảnh khắc đó.

Khí tức của sáu đại chí tôn Yêu tộc rực rỡ như nhật nguyệt trên trời, giống như sáu ngôi sao băng, xẹt qua bầu trời, vô cùng hùng vĩ, khiến vô số sinh linh nhìn thấy đều ngơ ngác.

"Hít!

Thực lực của Tần Tuyên (phu quân) thật kinh khủng!" Bên bờ Đông Hải, Trấn Nguyên Tử và Tây Vương Mẫu đều hít một hơi khí lạnh, không kìm được mà ngẩn người ra nhìn.

"Mẹ nó!

Đại ca (tôn thượng) cũng quá mạnh mẽ rồi đi!" Hoàng Nhạc, Hỏa Lân và ba cường giả Kỳ Lân tộc cũng ngơ ngác.

Vô số sinh linh trên đại lục Hồng Hoang, bao gồm cả Nhân tộc và Yêu tộc đang giằng co, cũng ngơ ngác nhìn lên sáu "ngôi sao băng Chuẩn Thánh" trên bầu trời, ngây ngẩn dừng lại động tác trong tay, ngây người ra.

“Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Ha ha ha ha!

Đệ tử của ta, quả thật là thiên tài tuyệt thế!

Thử hỏi khắp Hồng Hoang, ai có thể bì kịp?” Đảo Kim Ngao ở Đông Hải, Thông Thiên cũng đang quan sát đại kiếp của Nhân tộc bên bờ Đông Hải.

Thậm chí, ông biết mối quan hệ giữa La Tuyên và Tây Vương Mẫu, vẫn luôn để ý đến an nguy của Tây Vương Mẫu, khi Tây Vương Mẫu gặp nguy hiểm, ông đã chuẩn bị ra tay, nhưng cảm ứng được La Tuyên xuất quan, mới nén lại.

Chương 132

Lúc này, khi thấy La Tuyên, chỉ bằng cử chỉ đã trấn áp sáu đại Chuẩn Thánh của Yêu tộc, khiến sáu đại chí tôn Yêu tộc không có chút sức phản kháng, ông không kìm được mà cười lớn sảng khoái!

"Tần Tuyên đã trưởng thành đến mức này rồi!" Bên bờ Đông Hải, Thái Thượng Lão Tử cũng đang quan sát, khi thấy thực lực của La Tuyên, cũng không khỏi chấn động trong lòng.

"Chết tiệt!

Tu vi của hắn sao có thể tăng nhanh như vậy?" Cung Ngọc Hư ở Côn Luân, sắc mặt Nguyên Thủy khó coi đến cực điểm.

Một loạt sự việc xảy ra trước đó, đã sớm khiến ông coi 'Tần Tuyên' là cái gai trong mắt, cái dằm trong thịt, nay thấy La Tuyên trưởng thành nhanh như vậy, trong thời gian ngắn đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Còn khiến sáu Chuẩn Thánh trung kỳ của Yêu tộc cộng lại cũng không phải là đối thủ một hiệp, tâm trạng lập tức tồi tệ đến cùng cực!

"Chuẩn Thánh hậu kỳ a!" Linh Sơn phương Tây, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không kìm được mà than thở trong lòng: "Sớm biết thiên tư của hắn kinh khủng như vậy, dù thế nào cũng nên kéo hắn về phương Tây của chúng ta a!" Trong khoảnh khắc đó.

Không chỉ vô số sinh linh Hồng Hoang chấn động, không chỉ các Thánh nhân bị chấn động.

Ba mươi ba tầng trời, Đạo Tổ Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung, cũng đột nhiên tỉnh giấc, một đôi mắt kinh ngạc bất định nhìn về phía thế giới Hồng Hoang, dừng lại trên người La Tuyên.

“Lực chi đại đạo, Thời gian đại đạo, Không gian đại đạo, ba đại đạo đứng đầu trong ba ngàn đại đạo, vì sao có thể hội tụ trên người đứa trẻ này?” Ông không nghi ngờ về mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Dù sao, ông thân mang bản thể Tạo Hóa Ngọc Điệp, nếu trên người La Tuyên, thậm chí trên người Thánh nhân có mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, ông đều có thể cảm ứng được, căn bản không thể qua mặt được ông.

Nhưng Lực chi đại đạo, Thời gian đại đạo, Không gian đại đạo, ba loại đại đạo đỉnh cao thậm chí là chí cường, lại cùng xuất hiện trên người La Tuyên, quả thực khiến ông kinh ngạc vô cùng!

“Lẽ nào… đứa trẻ này thật sự được đại đạo ưu ái sao?” Giờ phút này, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân, cũng không khỏi bắt đầu nghi ngờ lời đồn trong Hồng Hoang, nghi ngờ La Tuyên có thật sự được đại đạo ưu ái hay không.

Nếu không, một sinh linh bình thường của Hồng Hoang.

Làm sao có thể sau khi mệnh cách vỡ nát, vẫn còn sống?

Làm sao có thể đồng thời lĩnh ngộ được Lực chi đại đạo, Thời gian đại đạo và Không gian đại đạo, trình độ lại siêu phàm đến vậy!

“Tại sao lại như vậy!” Hồng Quân suy nghĩ mãi không ra, lông mày gần như nhíu lại thành một cục.

Quan sát một hồi lâu, ông phát hiện La Tuyên vẫn có tướng mệnh cách vỡ nát, quả thực quái dị đến cực điểm!

Đột nhiên, dường như trong mắt ông lóe lên một tia thần quang, đồng tử dần híp lại thành một đường, lẩm bẩm như nói mớ: “Lẽ nào, hắn không chỉ là biến số của Hồng Hoang, mà còn là biến số dưới đại đạo, là người nên xuất hiện khi Hỗn Độn sơ khai?” … Đại lục Hồng

Hoang.

La Tuyên giơ tay trấn áp sáu đại chí tôn Yêu tộc.

Chấn động cả Hồng Hoang vô số sinh linh, Thánh nhân vì thế mà chấn động, Đạo Tổ cũng bị kinh động.

Nhưng La Tuyên lại hoàn toàn không biết, hắn bước trên hư không, không gian gợn sóng, đã vượt qua nửa Hồng Hoang, đến trước mặt sáu đại chí tôn Yêu tộc đang chật vật ngã ra từ loạn lưu không gian.

"Ngươi!" Đế Tuấn và những người khác sắc mặt đại biến.

Chưa kịp nói, La Tuyên đã ra tay lần nữa.

Ầm!

Tiên lực bàng bạc cuốn ra.

Đế Tuấn và những người khác lại lần nữa đập nát tầng tầng hư không, trực tiếp rơi vào Tây Hải ở cực tây Hồng Hoang.

La Tuyên trong lòng đã quyết, dù Yêu tộc liên quan đến đại kiếp Vu Yêu, không thể xóa sổ, nhưng cũng phải cho chúng một bài học đủ sâu sắc.

Sau khi đánh tất cả Đế Tuấn và những người khác vào Tây Hải.

Hắn vẫn không dừng tay, lại lần nữa vượt qua hư không vô tận, giáng lâm Tây Hải.

"A a a!" Đế Tuấn và những người khác ngửa mặt lên trời gào thét, dốc toàn lực ra tay.

"Thời gian phản tố!" La Tuyên mí mắt cũng không nhấc, sức mạnh quy tắc thời gian lan tỏa trong hư không.

Chỉ trong nháy mắt, hắn lại một lần nữa đánh bay Đế Tuấn và

những người khác.

Lần này, không phải bay ra khỏi Hồng Hoang, mà từ Tây Hải, bay đến Nam Hải.

La Tuyên có ý muốn dạy dỗ Đế Tuấn, tự nhiên phải khiến chúng mất hết mặt mũi, mà muốn khiến chúng mất hết mặt mũi, không gì trực tiếp đơn giản hơn là đánh đập, nghiền ép chúng trước mắt vô số sinh linh Hồng Hoang.

Cứ như vậy.

Sáu đại chí tôn Yêu tộc bi thảm.

Chỉ trong một ý niệm của La Tuyên, đã trở thành những quả bóng da bị hắn đá từ bờ Đông Hải, sang đại lục phía Tây Hồng Hoang, rồi từ đại lục phía Tây đánh vào Tây Hải, từ Tây Hải lại sang Nam Hải, rồi Đông Hải, Bắc Hải.

Mấy lần như vậy, "sáu ngôi sao băng Chuẩn Thánh" gần như đã đi một vòng quanh cả thế giới Hồng Hoang.

Vô số sinh linh Hồng Hoang nhìn lên "sao băng" trên bầu trời, nghe thấy tiếng gào thét bi phẫn của các chí tôn Yêu tộc, ai nấy đều ngẩn ngơ thất thần.

Bên bờ Đông Hải, Nhân tộc và Yêu tộc cũng đều ngơ ngác.

Ngay cả mấy vị Thánh nhân, âm thầm theo dõi cảnh này, cũng không khỏi thương cảm cho sáu đại chí tôn Yêu tộc, âm thầm thở dài, mặc niệm cho họ, đồng thời cũng không khỏi cảm thán, vị phó giáo chủ Tiệt giáo này quả thật đủ tàn nhẫn!

Với thân phận như sáu đại chí tôn Yêu tộc, bị sỉ nhục như vậy, quả thực còn khó chịu hơn cả bị giết!

"Đủ rồi!" Khi Đế Tuấn bi phẫn không biết đã phun bao nhiêu máu,

gần như thần hồn sắp sụp đổ.

Cuối cùng, Đạo Tổ Hồng Quân cũng không thể xem tiếp nữa, khuôn mặt co giật, giọng nói uy nghiêm từ trong Hỗn Độn mênh mông truyền đến, đồng thời một luồng sức mạnh, chặn trước mặt La Tuyên, ngăn hắn lại.

Sáu đại chí tôn Yêu tộc thực sự quá thê thảm.

Mỗi người đều là cường giả Chuẩn Thánh, lại là chí tôn của Yêu tộc, một trong hai đại chủng tộc của Hồng Hoang.

Thân phận địa vị của họ, dù không bằng sáu vị Thánh nhân, nhưng cũng chỉ xếp sau sáu vị Thánh nhân, khi nào từng chịu sự sỉ nhục như vậy?

Hôm nay, bị La Tuyên trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, gần như đánh một vòng quanh cả Hồng Hoang, không chỉ chật vật đến cực điểm, mà còn mất hết mặt mũi.

Không cần nghĩ, cũng biết, sau ngày hôm nay, bốn chữ "chí tôn Yêu tộc", chắc chắn sẽ trở thành trò cười cho chúng sinh Hồng Hoang!

Mỗi khi nghĩ đến đây.

Dù đạo tâm Chuẩn Thánh trung kỳ của Đế Tuấn, cũng gần như sắp sụp đổ!

Đến lúc này, đừng nói mấy vị Thánh nhân, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân, cuối cùng cũng không thể xem tiếp nữa, cũng không còn bận tâm đến mệnh cách của La Tuyên, ra tay ngăn cản hắn.

"Chuyện hôm nay, đến đây là kết thúc!" Giọng nói nhàn nhạt vang lên, không chút gợn sóng, nhưng lại tràn đầy uy nghiêm vô tận.

Còn có một luồng thiên uy khó có thể chống cự, chặn trước mặt

La Tuyên, khiến La Tuyên không thể ra tay với Đế Tuấn nữa.

Chương 133

Như vậy, La Tuyên mới có chút chưa thỏa mãn mà dừng tay, lạnh lùng liếc nhìn mấy người Đế Tuấn một cái, rồi phất tay áo, quay trở lại bờ Đông Hải.

"Đa tạ Đạo Tổ!" Đế Tuấn nghe thấy Hồng Quân ra tay ngăn cản, cuối cùng thở phào một hơi, đồng thời suýt nữa thì khóc òa lên vì sắp sụp đổ.

Nếu không có Hồng Quân ngăn cản, chỉ sợ hắn đã có ý định tự sát.

Nhìn lại bộ dạng chật vật như ăn mày của mình bây giờ.

Ai nhìn vào bộ dạng này, có thể nhận ra đây là chí tôn của Yêu tộc? … Bờ Đông Hải.

Sau khi La Tuyên quay trở lại.

Tây Vương Mẫu, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân, đều đến bên cạnh hắn.

Trấn Nguyên Tử do dự một lúc, cũng theo khí tức của La Tuyên, tìm đến bộ lạc Nhân tộc nơi La Tuyên đang ở.

Sau khi La Tuyên ra tay, các chí tôn Yêu tộc bị dạy dỗ mất hết mặt mũi, đám Yêu tộc còn lại cũng không dám tàn sát Nhân tộc nữa, nhận được tin nhắn mà Đế Tuấn và những người khác không dám lộ mặt truyền đến, ai nấy đều lủi thủi rút khỏi đại lục Hồng Hoang, quay trở về Thiên đình.

Về việc này, La Tuyên cũng không ngăn cản.

Hắn biết, vào khoảnh khắc Hồng Quân ngăn cản, dù là Đế Tuấn hay Yêu tộc, hắn đều không thể ra tay nữa.

Nếu không chắc chắn sẽ khiến Hồng Quân không vui, không

chừng sẽ ra tay với hắn.

Hắn cũng vừa vặn nắm bắt được giới hạn này, vừa cho Đế Tuấn một bài học đủ, cũng không vượt quá giới hạn chịu đựng của Hồng Quân!

Nhìn lại Nhân tộc.

Trải qua cuộc tàn sát vô tình của Yêu tộc, Nhân tộc ngày nay chỉ còn lại chưa đến một nửa, tổn thất gần năm phần, có tới năm nghìn tỷ người đã chết.

Đây là nhờ có Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và các cường giả khác ra tay bảo vệ.

Nếu không, dù Nhân tộc không bị diệt tuyệt, e rằng cũng sẽ tổn thất hơn chín phần!

Năm nghìn tỷ người còn lại, trông có vẻ nhiều, nhưng so với các chủng tộc Hồng Hoang đông tới hàng triệu, hàng chục triệu tỷ, đã là suy tàn đến cực điểm.

Nếu không phải Nhân tộc do Nữ Oa Thánh nhân sáng tạo ra.

Chỉ sợ, không bao lâu nữa, các chủng tộc khác sẽ tiêu diệt toàn bộ Nhân tộc!

"Đại kiếp của Nhân tộc, cuối cùng cũng qua rồi." Dù La Tuyên kiếp này không còn là huyết mạch Nhân tộc, nhưng sâu thẳm trong linh hồn vẫn có nhân quả với Nhân tộc.

Mặc dù đạo nhân quả này, sau khi hắn ra tay với Yêu tộc, đã dần tiêu tan, trong cõi u minh đã cắt đứt sợi dây nhân quả đó.

Nhưng hắn vẫn bị khúc bi ca cuối cùng của các tu sĩ Nhân tộc, tinh thần kiên cường bất khuất, không tiếc tự bạo để ngăn cản Yêu tộc làm chấn động, trong lòng có một cảm giác không nói nên lời.

Bên cạnh.

Tây Vương Mẫu, Hỏa Lân, Hoàng Nhạc, ba cường giả Kỳ Lân tộc, cùng với Trấn Nguyên Tử, nhìn thấy La Tuyên ngũ vị tạp trần, tựa như tự hào, tựa như thương tiếc, tựa như trống rỗng, lại tựa như thanh thản, và nhiều cảm xúc không thể kể hết.

Mọi người trong lòng kinh ngạc, nhưng không làm gián đoạn suy tư của La Tuyên, ai nấy đều im lặng không nói.

Thật ra mà nói, Nhân tộc là một chủng tộc không được chúng sinh Hồng Hoang để vào mắt, nhưng lần này, họ quả thực đã làm mọi người kinh ngạc.

Chỉ khúc bi ca lấy máu thịt lát đường sinh tồn đó, đã đủ làm chấn động tâm thần của tất cả cường giả!

"Nhân tộc chí tôn Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, thay mặt Nhân tộc, thay mặt toàn thể Nhân tộc, bái tạ tiền bối đã cứu mạng Nhân tộc!" Đúng lúc này, tiếng xé gió vang lên, hai nam một nữ toàn thân nhuốm máu, khí tức suy yếu, từ chân trời đáp xuống, đến gần La Tuyên, đồng loạt cúi người thật sâu, hành một đại lễ với hắn.

La Tuyên ra tay tương đương với việc cứu cả Nhân tộc.

Khiến vô số người còn sống sót thoát khỏi cuộc tàn sát của Yêu tộc, đối với Nhân tộc, đối với Nhân văn tam tổ, đều có đại ân!

Nhân tộc tam tổ dù có quỳ xuống khấu đầu, cũng không có gì quá đáng.

Nhưng họ là chí tôn của Nhân tộc, thân là chí tôn của một chủng tộc, tượng trưng cho tinh khí thần của cả chủng tộc, ngoài Thánh mẫu Nhân tộc Nữ Oa nương nương, ngay cả giáo chủ Nhân giáo như Thái Thượng Lão Tử, họ cũng sẽ không quỳ bái!

Ngoài quỳ bái, có thể cúi người hành đại lễ như vậy, đã đủ thể

hiện sự tôn trọng của họ đối với La Tuyên.

Dù sao, đối mặt với Thái Thượng Lão Tử, họ cũng sẽ không hành đại lễ như vậy!

"Ánh dương luôn đến sau cơn mưa, một khúc bi ca thành con đường bá chủ, sau ngày hôm nay, Nhân tộc ắt sẽ hưng thịnh!" La Tuyên nghe thấy lời cảm tạ của Toại Nhân Thị, mới hoàn hồn, tĩnh lặng nhìn họ, khẽ thở dài nói: "Các ngươi thân là chí tôn của Nhân tộc, đừng giống như những người khác, quá chìm đắm trong bi thương.

Chỉ cần Nhân tộc quật cường, mối thù hôm nay của Yêu tộc, ngày sau, chắc chắn sẽ trả lại gấp trăm lần." Dù đại kiếp của Nhân tộc đã qua, nhưng Nhân văn tam tổ vẫn mặt mày bi tráng, tinh khí thần suy yếu đến cực điểm.

Đó không chỉ do bị thương, mà còn do cuộc tàn sát vô cớ của Yêu tộc, cùng với sự khoanh tay đứng nhìn của Thái Thượng Lão Tử và Nữ Oa, khiến họ hoài nghi nhân sinh, hoài nghi đạo tâm của mình.

Vì vậy, La Tuyên mới nhắc nhở một câu.

Ngừng lại một chút, thấy khí thế của Nhân văn tam tổ vẫn còn sa sút, hắn tiếp tục nói: "Cũng đừng trách Nữ Oa đạo hữu, tuy là Thánh nhân, nhưng có những chuyện, vẫn thân bất do kỷ, chuyện Nhân tộc lần này, chính là như vậy.

Còn về việc ta ra tay, cũng là do Nữ Oa đạo hữu nhờ vả." "Tiền bối nói thật sao?" Nghe vậy, ba người Toại Nhân Thị toàn thân chấn động, lập tức ngẩng đầu, trong mắt tinh quang lóe lên.

"Chuyện như vậy, ta không đến mức lừa gạt các ngươi." La Tuyên nhàn nhạt nói.

"Thánh mẫu quả nhiên không từ bỏ chúng ta, ta biết mà, Nhân tộc

chúng ta là do Thánh mẫu tạo ra, Thánh mẫu sao có thể không quan tâm đến chúng ta!" Hữu Sào Thị lập tức không kìm được mà hét lớn, hai hàng lệ máu chảy xuống.

Thân là chí tôn của Nhân tộc, đứng ở tuyến đầu của Nhân tộc, tuy có khí vận Nhân tộc gia thân, không chết trong đại kiếp, nhưng cũng chịu đủ giày vò, trong lòng còn lo lắng hơn bất kỳ ai, chịu đựng nhiều hơn bất kỳ ai.

Nhân tộc coi Nữ Oa là tín ngưỡng.

Dù Yêu tộc tàn sát, cũng không làm đạo tâm của họ sụp đổ, nhưng nếu Nữ Oa từ bỏ họ, khiến họ mất đi tín ngưỡng, chỉ sợ đạo tâm, cũng sẽ sụp đổ trong chớp mắt.

Trong khoảnh khắc này, khi biết được Nữ Oa không từ bỏ họ, chỉ là thân bất do kỷ.

Hắn, người đối mặt với vô số Yêu tộc cũng không hề biến sắc, cuối cùng cũng không kìm được mà bật khóc!

"Chúng ta đa tạ tiền bối chỉ điểm!" Ba người Toại Nhân Thị không kìm được mà lại cúi người hành lễ, nghẹn ngào nói: "Dù thế nào, tiền bối đối với Nhân tộc có đại ân, lần này lại chỉ điểm cho chúng ta, khiến chúng ta không đến mức đạo tâm tịch diệt.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị nhất định sẽ vĩnh viễn khắc ghi trong lòng, sau này, phàm là tiền bối có phân phó, chúng ta nhất định không từ chối!" Ong!

Đúng lúc La Tuyên đang chỉ điểm cho ba vị chí tôn của Nhân tộc thì trong hư không gợn sóng, một bóng người mặc áo huyền thanh lặng lẽ hiện ra.

"Nữ Oa đạo hữu, người... ra rồi sao?" La Tuyên, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử đồng loạt nhìn sang, không khỏi kinh ngạc.

“Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị bái kiến Thánh mẫu Nhân tộc Nữ Oa nương nương.” Toại Nhân Thị và hai người kia cũng sững sờ, rồi vội vàng cúi mình hành lễ.

Chương 134

"Kiếp nạn của Nhân tộc đã qua, thiên số đã định, ta tự nhiên có thể ra ngoài." Nữ Oa khẽ thở dài, nhìn ba người Toại Nhân Thị, giơ tay nâng họ dậy.

Cùng lúc đó, ba luồng ánh sáng tạo hóa hạ xuống, không chỉ giúp trạng thái của Toại Nhân Thị phục hồi đỉnh phong, chữa lành mọi vết thương, mà còn khiến tu vi của họ có dấu hiệu tiến thêm một bước.

"Chúng con đa tạ Thánh mẫu." Ba người Toại Nhân Thị vội vàng cúi mình hành lễ lần nữa.

"Không cần đa lễ!" Nữ Oa buồn bã lắc đầu, rồi đến trước mặt La Tuyên, cúi mình hành lễ: "Nữ Oa đa tạ Tần Tuyên đạo hữu đã ra tay tương trợ, xin nhận của Nữ Oa một lạy!" Hít!

Cái lạy của Nữ Oa khiến cả trường quay náo động.

Ngoại trừ ba vị chí tôn Nhân tộc, những người khác đều tưởng rằng La Tuyên chỉ an ủi các chí tôn Nhân tộc mà thôi.

Nhưng bây giờ, thấy Nữ Oa đường đường là một Thánh nhân lại cúi mình hành một đại lễ gần như quỳ lạy với La Tuyên, ai nấy đều chết lặng, ngây như phỗng.

Chỉ có Nhân Văn Tam Tổ, tảng đá trong lòng cuối cùng cũng hoàn toàn hạ xuống.

Họ cũng đồng loạt theo Nữ Oa cúi mình hành lễ một lần nữa: "Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị thay mặt Nhân tộc, bái tạ tiền bối!" "Nữ Oa đạo hữu khách khí rồi, chỉ là chuyện nhấc tay một cái, làm sao có thể nhận một lạy?" Nữ Oa dám lạy, chứ La Tuyên không dám nhận.

Hắn tuy là Phó giáo chủ Tiệt giáo, nhưng cũng là đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo, là đệ tử của Thông Thiên.

Xét về vai vế, Nữ Oa là sư thúc của hắn, nếu để sư tôn biết được, hoặc giả Nữ Oa biết được, thì chuyện này lớn lắm!

Hắn vội né người sang một bên, đưa tay định đỡ Nữ Oa dậy.

Nhưng Nữ Oa lại nghiêm mặt nói: "Đối với đạo hữu có lẽ chỉ là nhấc tay một cái, nhưng đối với Nữ Oa, đối với Nhân tộc, đại ân này của đạo hữu xứng đáng nhận một lạy của Nữ Oa, xứng đáng nhận một lạy của toàn thể Nhân tộc!" Nữ Oa là Thánh nhân, tu vi sâu không lường được, sao có thể so với Chuẩn Thánh.

Dù La Tuyên có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, đủ sức dễ dàng nghiền ép sáu đại chí tôn Yêu tộc, nhưng khi đỡ Nữ Oa, hắn dùng hết toàn lực cũng không thể giữ được cánh tay bà, đành trơ mắt nhìn Nữ Oa lạy xuống.

"Có thể lạy, nhưng ta không thể chiếm tiện nghi!" La Tuyên thầm lẩm bẩm trong lòng, bất đắc dĩ nhận một lạy của Nữ Oa.

Hết cách rồi, ngăn cũng không ngăn được, biết làm sao bây giờ!

"Ta, Thánh mẫu Nhân tộc Nữ Oa, xin cảm tạ Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên đạo hữu đã ra tay giúp đỡ Nhân tộc trong đại kiếp.

Nay đại kiếp đã qua, ân tình của Tần Tuyên đạo hữu với Nhân tộc ta vô cùng nặng, không gì báo đáp được." "Hôm nay, ta lấy danh nghĩa Thánh mẫu Nhân tộc, lập Tần Tuyên đạo hữu làm Thánh sư của Nhân tộc ta, hưởng hai phần khí vận của Nhân tộc ta!" Nữ Oa không hề màu mè, sau khi cúi mình một lạy, liền quay sang nhìn ba người Toại Nhân Thị, giọng nói lạnh lùng mà đầy uy nghiêm vang vọng khắp lãnh địa Nhân tộc, vang lên trong tai mỗi người Nhân tộc.

Ngao!

Như để hưởng ứng Nữ Oa, trong Thánh điện Nhân tộc ở núi Thủ Dương, con Kim Long khí vận dài trăm mét tượng trưng cho khí vận Nhân tộc lao ra từ sâu trong Thánh điện, cùng với tiếng rồng ngâm vang dội, hóa thành một luồng hồng quang màu vàng, đáp xuống bộ lạc Nhân tộc nơi La Tuyên đang ở, lao thẳng về phía hắn.

La Tuyên hiểu rõ trong lòng, Kim Long khí vận đã công nhận, muốn liên kết với khí vận Nhân tộc của hắn.

Chỉ khi liên kết với khí vận Nhân tộc, hắn mới có thể thực sự hưởng được ba phần khí vận Nhân tộc, nên hắn cũng không ngăn cản.

Ong!

Kim Long khí vận lao xuống, hóa thành một luồng kim quang chui vào giữa trán La Tuyên, một lát sau lại từ giữa trán lao ra.

Nó vui vẻ bay lượn quanh La Tuyên, thỉnh thoảng lại dùng râu rồng quẹt vào mặt hắn, trông rất tinh nghịch, có vài phần tâm tính trẻ con.

Trong chốc lát, La Tuyên cảm thấy linh hồn và thần thức của mình sáng suốt hơn gấp trăm lần.

Hắn mơ hồ cảm thấy tốc độ tu luyện lại được nâng cao, tốc độ lĩnh ngộ đại đạo dường như cũng tăng lên rõ rệt.

Hắn cảm thấy lợi ích của ba phần khí vận Nhân tộc chắc chắn không chỉ có thế, chỉ là những ảo diệu khác, e rằng cần phải từ từ nghiên cứu sau này.

"Hử?" Nữ Oa, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị thấy Kim Long khí vận đối với La Tuyên dường như rất thân thuộc, thậm chí có chút ỷ lại, bộc lộ tâm tính trẻ con, không khỏi kinh ngạc.

Phải biết, Kim Long khí vận là do khí vận Nhân tộc hội tụ mà thành, tuy có linh tính nhưng chưa bao giờ tiếp xúc với sinh linh.

Ngay cả Nữ Oa là Thánh mẫu Nhân tộc, Kim Long khí vận cũng chưa từng tỏ ra thân mật như vậy!

Còn Toại Nhân Thị, ngày thường coi Kim Long khí vận như tổ tông mà thờ cúng, căn bản không dám dễ dàng lại gần, huống chi là thân cận như thế này!

"Có lẽ ta và Nhân tộc có chút duyên nợ!" La Tuyên thấy bốn người Nữ Oa kinh ngạc, trong lòng đã hiểu, chắc chắn lần này ra tay cứu giúp Nhân tộc cũng tương đương với việc cứu Kim Long khí vận.

Cộng thêm nhân quả với Nhân tộc ở cả kiếp trước lẫn kiếp này, mới khiến Kim Long khí vận có biểu hiện bất thường như vậy.

Có duyên nợ gì với Nhân tộc?

Nữ Oa không phải lần đầu nghe câu này, trong lòng càng thêm tò mò rốt cuộc là duyên nợ gì, tại sao chưa từng nghe nói.

Nhưng vì La Tuyên không có ý định nói, bà cũng không hỏi thêm.

"Chuyện ta đã hứa với đạo hữu, sau khi xong việc ở đây, đạo hữu có thể đến Oa Hoàng Cung một chuyến." Nữ Oa truyền âm cho La Tuyên một câu, rồi khẽ gật đầu với mọi người, liền đưa ba người Toại Nhân Thị rời đi.

Nhân tộc đang trăm bề cần xây dựng lại, mọi thứ vẫn còn hỗn loạn, cần bà ra tay giúp đỡ một phen.

Nữ Oa đi rồi, nhưng những lời bà nói trước đó, con sóng mà nó gây ra, chỉ vừa mới bắt đầu.

Trong đó, người bị ảnh hưởng đầu tiên chính là Thái Thượng Lão Tử trong Bát Cảnh Cung ở núi Thủ Dương, bờ Đông Hải.

Thái Thượng Lão Tử lập ra Nhân giáo, giảng đạo cho Nhân tộc

ngàn năm, sáng tạo ra pháp môn Kim Đan đại đạo, cũng chỉ được hưởng hai phần khí vận Nhân tộc.

Nay, Nữ Oa lại mở miệng cho 'Tần Tuyên', một người ngoài, hai phần khí vận!

Dù ba phần khí vận này là được tách ra từ phần của Nữ Oa, nhưng trong lòng Thái Thượng Lão Tử vẫn không thoải mái.

Hơn nữa, lần này Nhân tộc gặp kiếp nạn, có không ít người Nhân tộc quỳ gối bên ngoài Bát Cảnh Cung cầu xin, kể cả đệ tử của ông là Huyền Đô đến giờ vẫn còn quỳ ở đó.

Nhưng vì vướng bận mệnh số Thiên đạo, ông đã không ra tay giúp đỡ Nhân tộc, chỉ âm thầm vạch ra một giới tuyến, khiến những Yêu tộc đang tàn sát không thể đến gần phạm vi vạn dặm quanh núi Thủ Dương.

Làm vậy tuy che chở được không ít người Nhân tộc, nhưng đối với phần lớn Nhân tộc mà nói, ông là một giáo chủ Nhân giáo không làm gì cả.

Đặc biệt là so với 'Tần Tuyên', vị Thánh sư Nhân tộc này, đường đường là Thánh nhân, đường đường là giáo chủ Nhân giáo, lại không bằng một Chuẩn Thánh, một người ngoài, giúp đỡ Nhân tộc nhiều hơn.

Dù người kia ra tay là do Nữ Oa nhờ vả, nhưng cũng đã tạo dựng được uy vọng không nhỏ trong lòng Nhân tộc!

Cứ như vậy, e rằng sau này, ba phần khí vận của ông khó tránh khỏi bị tổn thất, còn hai phần khí vận của 'Tần Tuyên' lại có khả năng tăng thêm một chút sau khi so sánh hai bên.

Đối với ông, điều này không nghi ngờ gì là có hại chứ không có lợi!

“Nữ Oa sư muội sao lại hồ đồ như vậy, khí vận quan trọng đến mức nào, chẳng lẽ điên rồi sao, lại chia cho Tần Tuyên kia hai phần, lập y làm Thánh sư Nhân tộc, Tần Tuyên có đức hạnh gì, có năng lực gì chứ!” Tại Ngọc Hư Cung ở Côn Luân, sắc mặt Nguyên Thủy xanh mét.

Không chỉ vì ‘Tần Tuyên’ mà ông ta căm ghét lại gây ra sóng gió, giành được khí vận Nhân tộc.

Mà còn vì, ngày xưa Nữ Oa tạo ra Nhân tộc, Thái Thượng Lão Tử lại lập Nhân giáo thành Thánh, khiến ông ta cảm thấy Nhân tộc không đơn giản, đã để Quảng Thành Tử làm Nhân sư của Nhân tộc, hòng chia một ít khí vận, nhưng lại bị Nữ Oa từ chối.

Nay, Nữ Oa chỉ vì ‘Tần Tuyên’ ra tay một lần đã cho y hai phần khí vận, lập y làm Thánh sư Nhân tộc.

Chương 135

Sự đối xử khác biệt lớn như vậy, làm sao trong lòng ông ta có thể cân bằng được!

Nhưng dù trong lòng Nguyên Thủy thế nào, ông ta cũng không thể thay đổi quyết định của Nữ Oa.

La Tuyên trở thành Thánh sư Nhân tộc, nhận được hai phần khí vận, cũng đã thành sự thật.

Sau khi Nữ Oa thông báo cho toàn thể Nhân tộc, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị cũng đi khắp nơi truyền tin.

Nhân tộc vốn đã vô cùng cảm kích La Tuyên vì đã ra tay giúp đỡ trong lúc nguy nan.

Khi nghe Thánh mẫu lập La Tuyên làm Thánh sư Nhân tộc, họ không những không có chút dị nghị nào, mà còn vui mừng từ tận đáy lòng.

Vì vậy, khi biết một số người Nhân tộc đang hoang mang, không biết La Tuyên là ai, họ liền tự phát tổ chức, vừa giúp Nhân tộc tái thiết gia viên sau hỗn loạn, vừa truyền bá chiến tích La Tuyên một mình áp chế sáu đại chí tôn Yêu tộc, đánh cho cả Yêu tộc không ngóc đầu lên được.

Trong một thời gian ngắn, toàn thể Nhân tộc đều hưởng ứng lời hiệu triệu của Nữ Oa và Nhân Văn Tam Tổ.

Họ lần lượt dựng tượng Thánh sư Nhân tộc bên cạnh tượng Thánh mẫu trong Thánh điện và trong các bộ lạc của mình để thờ cúng!

Trong bộ lạc Nhân tộc nơi La Tuyên ở, nhờ có Tây Vương Mẫu ra

tay bố trí cấm chế, các tu sĩ may mắn thoát kiếp nạn cuối cùng cũng biết được Tây Vương Mẫu và La Tuyên là những tồn tại như thế nào, còn tận mắt chứng kiến Thánh mẫu Nữ Oa giáng lâm và hành lễ với La Tuyên.

Ai nấy cũng vô cùng kích động, dựng tượng Thánh sư của La Tuyên trong bộ lạc.

Đối với cảnh tượng này, La Tuyên trong lòng khá xúc động.

Hắn khẽ lắc đầu không nói gì, dẫn mọi người trở về căn nhà đang ở.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, lần này phải đa tạ người ra tay, mới giúp Nhân tộc kiên trì được đến lúc bần đạo xuất quan." Có khách ở đây, La Tuyên cũng không sống như một phàm nhân nữa, hắn vẫy tay ra hiệu cho Hỏa Lân, lấy ra món tiên thiên thượng phẩm linh bảo là bàn cờ, đặt giữa phòng làm bàn trà.

Hắn lại lấy ra tiên trà là hậu thiên linh căn, cùng với bộ trà cụ là hạ phẩm linh bảo, để Hỏa Lân pha một ấm trà tiên hảo hạng.

Sau đó, hắn lại lấy ra quả Hoàng Trung Lý và quả Nhật Nguyệt Tinh Thần làm điểm tâm, đặt cả lên bàn, mới ra hiệu cho mọi người ngồi xuống.

"Tần Tuyên đạo hữu quả thật phúc duyên tốt!" Trấn Nguyên Tử có nhãn lực cỡ nào, liếc mắt một cái đã nhận ra trà cụ và bàn trà đều là tiên thiên linh bảo, cũng nhận ra lá trà là hậu thiên linh căn, lập tức không khỏi càng thêm nhìn La Tuyên bằng con mắt khác.

Ông chỉ nghe danh 'Tần Tuyên', biết y là một Chuẩn Thánh đột ngột nổi lên.

Cũng biết 'Tần Tuyên' đã dẫn động sáu lần đại đạo tẩy lễ, bị mấy vị đại Thánh nhân tranh giành, trở thành Phó giáo chủ Tiệt giáo.

Nhưng lại không biết La Tuyên có nội tình như vậy.

Chỉ nhìn việc uống trà đơn giản này thôi, cũng biết nội tình của La Tuyên chắc chắn vô cùng to lớn, so với các Chuẩn Thánh lâu năm e rằng chỉ mạnh hơn chứ không yếu!

"Chẳng qua là ngẫu nhiên có được cơ duyên thôi." La Tuyên giơ tay ra hiệu cho Trấn Nguyên Tử thưởng trà, cũng bưng một chén nhấp một ngụm, cười nhẹ nói: "Trà như tu hành, cũng như nhân sinh, đều là trước đắng sau ngọt, thỉnh thoảng thưởng thức một phen, cũng khá thú vị." "Đạo hữu thật có nhã hứng!

Tâm cảnh thật tốt!" Trấn Nguyên Tử nghe vậy sững sờ, rồi cười lớn, cũng nhấp một ngụm trà.

Ngay sau đó, khóe mắt ông ta liếc thấy quả Hoàng Trung Lý và quả Nhật Nguyệt Tinh Thần trên bàn.

Trước đó không chú ý, lúc này mới phát hiện, không chỉ trà không đơn giản, mà tiên quả cũng tuyệt phi phàm phẩm!

Chẳng bao lâu, sau khi nếm thử quả trên đĩa, ánh mắt ông ta sững lại, dường như vô cùng kinh ngạc nói: "Đây... lẽ nào là Hoàng Trung Lý và quả Nhật Nguyệt Tinh Thần?" Bản thân sở hữu một trong mười đại tiên thiên linh căn là cây Nhân Sâm Quả, Trấn Nguyên Tử không hề xa lạ với chín loại tiên thiên linh căn còn lại, cũng có hiểu biết về cây Tinh Thần và Hoàng Trung Lý, chỉ là chưa từng thấy hai cây linh căn này, nên trong lòng có chút không chắc chắn.

"Không sai!

Chính là Hoàng Trung Lý và quả Nhật Nguyệt Tinh Thần!" La Tuyên mỉm cười gật đầu.

Tu vi không đủ, hắn không dám dễ dàng bộc lộ nội tình.

Nay tu vi đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, cộng thêm nhiều thủ

đoạn và linh bảo, dù Thánh nhân ra tay với hắn, hắn cũng có sức tự vệ, tự nhiên không có lý do gì phải che che giấu giấu nữa!

"Phúc duyên của đạo hữu... quả nhiên không tầm thường!" Trấn Nguyên Tử hít sâu một hơi, nhìn La Tuyên thật sâu, không nhịn được cảm thán.

Chả trách trước giờ, thế gian đồn rằng Phó giáo chủ Tiệt giáo là con cưng của khí vận, được đại đạo ưu ái, trước đây ông chỉ coi là chuyện đùa, nay lại không nhịn được mà thực sự có chút nghi ngờ.

Vừa ra tay đã là hai trong mười đại tiên thiên linh căn.

Nội tình như vậy, đừng nói là các Chuẩn Thánh lâu năm, ngay cả Thánh nhân cũng không bì kịp!

"Đại ca giấu kỹ quá, có bảo bối tốt như vậy mà chưa bao giờ cho đệ nếm thử." Hoàng Nhạc và ba thị tòng của Kỳ Lân tộc, cùng với Hỏa Lân, đều sáng mắt lên, không khỏi kinh ngạc.

Hoàng Nhạc vừa ăn quả Hoàng Trung Lý, vừa không nhịn được lẩm bẩm.

Chỉ có Tây Vương Mẫu đã nếm qua hai loại tiên quả, nên không có gì hiếu kỳ.

Nhưng thấy mọi người kinh ngạc tán thưởng, bà cũng không khỏi âm thầm sinh ra một cảm giác tự hào như thể mình cũng được thơm lây.

"Hoàng Trung Lý và quả Nhật Nguyệt Tinh Thần đều không bịt được miệng ngươi sao?" La Tuyên cười mắng một câu, rồi cười nói: "Hôm nay mọi người ngồi cùng nhau không dễ dàng, vừa hay Trấn Nguyên Tử đạo hữu từ xa đến, lại giúp ta một việc lớn.

Hôm nay, hai loại linh quả này ăn thoải mái!" "Ha ha ha ha!" Nghe vậy mọi người đều vui vẻ.

“Các vị đều là cường giả đương thời của Hồng Hoang, Tần Tuyên đạo hữu càng là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, chúng ta sao không nhân dịp này luận đạo một phen?” Trà qua ba tuần, Trấn Nguyên Tử cảm thấy rất hợp với La Tuyên và mọi người, không nhịn được đề nghị luận đạo.

“Được!” La Tuyên sớm đã có ý định dành thời gian giảng đạo cho Tây Vương Mẫu, Hỏa Lân, Hoàng Nhạc.

Nay nhân cơ hội Trấn Nguyên Tử đề xuất, cũng không ngại có thêm Trấn Nguyên Tử.

Ngay lập tức, mấy người bắt đầu đưa ra những vấn đề tu hành của mình, tiến hành luận đạo.

Nhưng rất nhanh, họ phát hiện ra, gần như tất cả đều đang nêu ra vướng mắc, còn La Tuyên gần như toàn bộ quá trình đều đang giải đáp.

Sau đó, La Tuyên còn suy một ra ba, từ giải đáp nghi nan vướng mắc, tự mình giảng thuật, lời nói tựa châu ngọc, ẩn chứa đạo lý chí cao.

Không lâu sau, tất cả mọi người đều chìm đắm trong việc nghe đạo và ngộ đạo.

Thiên đình Yêu tộc.

Trong lúc La Tuyên đang giảng đạo cho Tây Vương Mẫu, Hỏa Lân, Hoàng Nhạc, Trấn Nguyên Tử và những người khác thì Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng, cùng với Thường Hi và Hi Hòa, đều mang theo thuộc hạ Yêu tộc, xám xịt quay về Thiên đình.

“Tần Tuyên đáng chết, khinh người quá đáng!” Thái Nhất vừa về đến Thiên đình, chân trước vừa thở phào một hơi, chân sau đã không nhịn được gầm lên giận dữ.

Đế Tuấn và những người khác không nói gì, nhưng sắc mặt ai nấy đều khó coi hơn người khác.

Lần này, Yêu tộc có thể nói là mất hết thể diện, chính xác hơn là các chí tôn Yêu tộc này đã mất hết mặt mũi.

Đường đường sáu đại chí tôn Yêu tộc, sáu đại cường giả Chuẩn Thánh, lại bị một tên hậu bối là Phó giáo chủ Tiệt giáo nghiền ép đến mức không có sức phản kháng, bị đuổi đánh một vòng khắp thế giới Hồng Hoang.

Chương 136

Giờ đây, e rằng cả Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều đã biết chuyện nhục nhã này rồi!

"Thiên Đế, Đông Hoàng, Tần Tuyên cố nhiên đáng hận vô cùng, nhưng việc cấp bách của chúng ta bây giờ là phải tập hợp toàn bộ Yêu tộc, xem lần này có thu thập đủ huyết nhục và hồn phách của Nhân tộc không." Phục Hy và Côn Bằng cũng hận La Tuyên đến tận xương tủy, nhưng dù sao vẫn còn lý trí, bản thân cũng là trí giả trong Thiên đình Yêu tộc.

Cố nén cơn giận trong lòng, họ lên tiếng nhắc nhở Đế Tuấn và Thái Nhất.

Yêu tộc tàn sát Nhân tộc không phải để bắt nạt Nhân tộc, hay để thỏa mãn nhất thời, mà xét cho cùng là vì tương lai của cả Yêu tộc, thu thập huyết nhục và hồn phách của Nhân tộc mới là mục đích cuối cùng!

"Lập tức truyền triệu Bạch Trạch..." Đế Tuấn theo bản năng gọi Bạch Trạch, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại, Bạch Trạch đã sớm vẫn lạc.

Trong phút chốc, sắc mặt y càng thêm âm trầm, như mây đen giăng kín, trầm giọng quát ra ngoài Thiên Đế Cung: "Người đâu!

Truyền tin cho Kế Mông Yêu Thánh!" "Vâng, Thiên Đế!" Một tiểu yêu canh gác lập tức nhận lệnh đi.

Một lát sau, Kế Mông, người có tu vi chỉ sau Bạch Trạch trong Thập đại Yêu Thánh, cũng là người mạnh nhất trong bốn Yêu Thánh còn sót lại, vội vã chạy đến, cúi mình hành lễ: "Kế Mông bái kiến Thiên Đế, Đông Hoàng, Hy Hoàng, Yêu Sư và hai vị nương nương."

“Không cần đa lễ!” Đế Tuấn thiếu kiên nhẫn phất tay, nói: “Lập tức tập hợp tất cả tiểu yêu từ Thiên Tiên trở lên, thu thập toàn bộ huyết nhục và hồn phách của Nhân tộc đã thu gom được, xem có đủ để chúng ta luyện chế Đồ Vu Kiếm không!” “Vâng, Thiên Đế!” Kế Mông không dám chậm trễ, lập tức nhận lệnh đi.

Không lâu sau, Kế Mông trở về, mang theo toàn bộ huyết nhục, nguyên thần và hồn phách của Nhân tộc mà Yêu tộc thu thập được, đựng trong cả trăm món linh bảo trữ vật, và hàng vạn món túi tu di đơn sơ do các tiểu yêu luyện chế.

“Thiên Đế, thu hoạch ở Nhân tộc đều ở đây cả.” Kế Mông trình chúng cho Đế Tuấn.

Thần thức của Đế Tuấn khuếch tán ra, bao trùm tất cả các vật phẩm trữ vật.

Ọe!

Giây tiếp theo, Đế Tuấn suýt nôn ra.

Dù y là chí tôn Yêu tộc, dẫn dắt Yêu tộc tàn sát vô số sinh linh, còn có hai trận đại chiến với Vu tộc đánh cho cả Hồng Hoang trời đất tối tăm.

Nhưng lúc này, lần đầu tiên nhìn thấy nhiều huyết nhục hồn phách như vậy trong nhiều bảo vật trữ vật, vẫn cảm thấy có chút kinh hãi, trong lòng không thoải mái!

Nhưng y vẫn tra xét ra tất cả thu hoạch, sau khi bình tĩnh lại một lát, trầm ngâm nói: “Luyện chế một thanh Đồ Vu Kiếm có thể phá vỡ nhục thân của Tổ Vu thì chắc là đủ rồi, nhưng nếu dùng để nâng cao thực lực Yêu tộc ta thì còn kém xa.” Nghĩ đến đây, y không khỏi thầm than.

Lần này Yêu tộc vì tàn sát Nhân tộc, có thể nói là đã đắc tội cả Nữ

Oa.

Nhưng cuối cùng, kết quả nhận được lại không như mong đợi, tất cả đều là do tên Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên kia!

"Đều tại tên Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên đó!

Nếu không phải y, Yêu tộc ta sao đến mức tổn thất hai vị Yêu Thánh, bận rộn cả buổi mà chỉ thu hoạch được chút thành quả này." Thái Nhất cũng có suy nghĩ giống Đế Tuấn, không nhịn được lại oán hận: "Không chỉ vậy, cả Oa Hoàng nữa, đã là Oa Hoàng của Yêu tộc ta thì phải nghĩ cho Yêu tộc ta.

Thế mà không những không giúp Yêu tộc ta, còn đi tìm tên Phó giáo chủ Tiệt giáo kia, hứa cho y hai phần khí vận Nhân tộc, để y đối phó với Yêu tộc ta..." "Đông Hoàng thận trọng lời nói!" Không đợi Thái Nhất nói xong, Côn Bằng đã biến sắc, vội vàng lên tiếng ngăn lại.

Thái Nhất không phản ứng, nhưng khi bắt gặp ánh mắt của Côn Bằng, mới chú ý đến sắc mặt vốn đã không tốt của Phục Hy lại càng khó coi hơn, mới nhận ra, Phục Hy bị kẹp ở giữa mới là người khó xử nhất.

Nhưng trong lòng y vừa oán hận La Tuyên, cũng oán hận Nữ Oa, bảo y xin lỗi Phục Hy là tuyệt đối không thể!

"Hy Hoàng, Thái Nhất chỉ là nhất thời lỡ lời, cũng là vì lo lắng cho tương lai của Yêu tộc chúng ta, mong Hy Hoàng lượng thứ." Cuối cùng, Đế Tuấn đứng ra, chắp tay với Phục Hy giảng hòa.

Thấy sắc mặt Phục Hy hơi dịu đi, y lập tức chuyển chủ đề: "Dù sao đi nữa, nguồn cơn của mọi chuyện hôm nay đều do tên Phó giáo chủ Tiệt giáo kia." "Sỉ nhục mà hôm nay y gây ra cho chúng ta, sau này, đợi chúng ta chiến thắng Vu tộc, quân lâm thiên hạ, nhất định sẽ

bắt y trả lại gấp trăm lần!" Đế Tuấn nói năng hùng hồn dứt khoát, rồi tuyên bố: "Kể từ hôm nay, tất cả Yêu tộc không được tùy ý rời khỏi Thiên đình, sáu Chuẩn Thánh chúng ta sẽ toàn lực luyện chế Đồ Vu Kiếm!" … Đại kiếp của Nhân tộc đã qua, cả Hồng Hoang lại bước vào một thời kỳ ổn định.

Nhưng chỉ có La Tuyên biết, thời kỳ ổn định này tuyệt đối không thể kéo dài quá lâu.

Chẳng bao lâu nữa, Tổ Vu Hậu Thổ của Vu tộc sẽ vì diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi mà vẫn lạc, khiến cho Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thiếu mất một phần không thể thiếu.

Bắt đầu từ lúc đó, một loạt các xung đột giữa Vu tộc và Yêu tộc, cho đến đại kiếp cuối cùng, cũng sẽ từng bước đến gần!

Đương nhiên, La Tuyên không hề quan tâm đến sự sống chết của hai tộc Vu Yêu, điều hắn quan tâm là, sau khi hai tộc Vu Yêu suy tàn, Nhân tộc sẽ bước lên vũ đài bá chủ Hồng Hoang, và Phong Thần sẽ không còn xa nữa.

Hắn vẫn luôn cảm thấy, chỉ cần tu vi của mình vượt qua quỹ đạo đã định, nhất định có thể trở thành biến số, phá vỡ mọi quỹ đạo đã định.

Nhưng bây giờ, cùng với tu vi ngày càng cao, cảm ngộ về trời đất càng nhiều, hắn càng nhận ra cái gọi là thiên số khó thay đổi đến mức nào!

Hồng Vân là như vậy!

Đại kiếp Nhân tộc cũng là như vậy!

Ngay cả Thánh nhân như Nữ Oa cũng không thể chống lại cái gọi là thiên số!

Vậy thì, với tu vi hiện tại của hắn, có thực sự thay đổi được số

mệnh của Tiệt giáo không?

Hắn không chắc!

"Trước khi lượng kiếp cuối cùng của Vu Yêu giáng lâm, ta phải cố gắng hết sức để thành Hỗn Nguyên, thậm chí là cảnh giới cao hơn.

Đợi đến khi Phong Thần giáng lâm, ta không chỉ phải có khả năng trấn áp các Thánh nhân khác, mà còn phải có thực lực đối mặt trực diện với Hồng Quân." "Không cần mạnh hơn, nhưng cũng quyết không thể yếu hơn quá nhiều!" Từng ý niệm xoay chuyển trong đầu La Tuyên, cuối cùng, trong mắt hắn bắn ra tinh quang, hắn đã đặt ra một mục tiêu đủ để Thánh nhân cũng phải ao ước mà không thể với tới.

Với vốn liếng hiện tại, hắn có tư cách để nuôi dưỡng tham vọng như vậy!

Thành Hỗn Nguyên trước khi đại kiếp Vu Yêu giáng lâm không phải là La Tuyên vọng tưởng, mà là hắn có nội tình và vốn liếng!

Hắn cẩn thận sắp xếp lại tất cả những gì mình đang có, bỏ qua mấy món đỉnh tiêm cực phẩm tiên thiên linh bảo, chỉ riêng Thái Nguyên Cổ Bi, hai mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, cùng với vô số tiên dược đủ để hắn đẩy tu vi Chuẩn Thánh đến cực hạn.

Chỉ riêng những thứ này đã đủ để hắn tu luyện không lo lắng trước khi chạm đến ngưỡng cửa Hỗn Nguyên!

"Đáng tiếc đạo Hồng Mông Tử Khí kia lại không thể dùng để chứng đạo như Lục Đại Thánh Nhân." Điều duy nhất khiến La Tuyên cảm thấy tiếc nuối, nhưng cũng bất đắc dĩ, chính là Hồng Mông Tử Khí: "Nếu không, với quy tắc Luân Hồi mà ta tu luyện, dù vòng qua Hậu Thổ, tự mình tìm cách khai mở một phương luân hồi cũng không phải là chuyện khó." "Chỉ là như vậy, tất cả của ta đều sẽ bị phơi bày

dưới tầm mắt của Thiên đạo." "Hơn nữa, can thiệp vào đại thế Hồng Hoang, dù có thành Thánh, cũng sẽ không được Thiên đạo và Hồng Quân dung thứ!" Tuy công dụng lớn nhất của Hồng Mông Tử Khí không thể dùng có chút đáng tiếc, nhưng hắn cũng không cảm thấy hối hận, dù sao Hồng Mông Tử Khí vốn là thứ có được ngoài ý muốn.

Hơn nữa, dù không thể dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, hắn cũng có thể tự mình khai mở một phương thế giới, dùng Hồng Mông Tử Khí để diễn hóa thế giới, cũng có thể tăng cường thực lực!

"Sự cường đại của Thánh nhân, bỏ qua tu vi và đạo tắc, chính là ở chỗ có thể điều động sức mạnh của cả thế giới Hồng Hoang." "Nếu ta có thể dùng Hồng Mông Tử Khí diễn hóa ra một phương Trung Thiên thế giới, cộng thêm nhiều linh bảo và quy tắc của ta, trước khi ta thành Hỗn Nguyên, cũng chưa chắc không có thực lực sánh ngang Thánh nhân!" "Thậm chí, nếu diễn hóa thế giới đến một trình độ nhất định, đối với việc ta siêu thoát Thiên đạo sau này, cũng có tác dụng không nhỏ!" La Tuyên càng ngày càng cảm thấy, diễn hóa thế giới cũng không phải là một cách tồi để đối phó với kiếp nạn của Tiệt giáo.

Chỉ là, để diễn hóa thế giới, ngoài việc khai mở thế giới trong cơ thể, cách tốt nhất là dùng các linh bảo ẩn chứa Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn làm căn cơ, sẽ nhanh hơn, tiện lợi hơn gấp nhiều lần so với thế giới trong cơ thể.

Linh bảo trong tay hắn tuy nhiều, nhưng lại không có món nào quá thích hợp.

"Ngũ Hành Đỉnh thì có thể, nhưng lại phải dùng để luyện đan.

Ngũ Hành Kích cũng được, nhưng lại có chút đáng tiếc." "Hơn nữa, linh bảo thích hợp nhất để diễn hóa thế giới, phải là linh bảo ẩn chứa bản nguyên Càn Khôn!" La Tuyên lướt qua vô số linh bảo trong

đầu, trầm ngâm: "Gần bộ lạc Nhân tộc có một cơ duyên.

Cơ duyên Nữ Oa hứa hẹn, ta cũng chưa đi lấy.

Cộng thêm nhiều trọng bảo trong bảo khố Kỳ Lân mà Hoàng Nhạc đã hứa, có lẽ sẽ có thứ thích hợp." "Nếu trong những thứ đó đều không có, thì dùng linh bảo Ngũ Hành cũng không muộn!" Đã quyết định, La Tuyên lập tức tìm Tây Vương Mẫu, nói ra suy nghĩ trong lòng.

"Dù phu quân không nhắc, thiếp thân cũng định nói với phu quân chuyện này." Bây giờ người trong bộ lạc Nhân tộc này đều biết thân phận và tu vi của nàng và La Tuyên, không thể đối xử như trước nữa, sự cung kính của mọi người khiến nàng cảm thấy khá không tự tại, cũng không thể thể ngộ "nhân pháp tự nhiên" như trước.

Trong lòng nàng liền nảy sinh ý định tìm cơ duyên kia, rồi rời khỏi đây.

Ý định của Tây Vương Mẫu và La Tuyên không hẹn mà gặp, hai người lập tức rời khỏi bộ lạc Nhân tộc.

Dưới sự chỉ dẫn của Tây Vương Mẫu, họ đến một thung lũng nhỏ non xanh nước biếc.

Chương 137

Cảnh sắc thung lũng rất đẹp, sơn thủy tự nhiên, suối trong róc rách, có một hương vị riêng.

La Tuyên và Tây Vương Mẫu vừa đến đây, lập tức cảm ứng được cả thung lũng nhỏ đang lưu động một loại quy tắc trời đất khác lạ, dường như cách biệt với thế giới bên ngoài, tự thành một phương trời đất!

"...Quy tắc Càn Khôn!" Càng khiến La Tuyên vui mừng hơn là, hắn đã bắt được trong phương tiểu thiên địa này có dao động của quy tắc Càn Khôn.

"Phu quân có cảm ứng được chỗ nào khác thường không?" Tây Vương Mẫu đưa La Tuyên đến thung lũng nhỏ này, nhíu mày, bởi vì nơi này giống hệt như lần đầu nàng phát hiện, ngoài việc có thể nhận ra thung lũng nhỏ này không bình thường, và thỉnh thoảng sẽ tỏa ra lực lượng pháp tắc tinh thuần nồng đậm, thì không có gì đặc biệt khác, khiến nàng không biết bắt đầu từ đâu.

"Nơi này chắc không phải là một bí cảnh, mà là do một món linh bảo gây ra." La Tuyên khẽ trầm ngâm, đưa ra suy đoán của mình.

Hắn nhìn quanh cả thung lũng, dù dùng thần thức cũng không thể phát hiện ra điều gì bất thường.

Nhưng, đã đến đây rồi, hắn tự nhiên có cách của mình.

Không chút do dự, hắn lập tức dùng thần thức liên thông với Thái Nguyên Cổ Bi, dùng sức mạnh của Thái Nguyên Cổ Bi bao trùm cả thung lũng nhỏ.

Ong!

Quả nhiên.

Vừa dùng Thái Nguyên Cổ Bi, La Tuyên lập tức nhận ra một vài điều bất thường.

Hắn đột nhiên nhìn về phía vũng suối trong giữa thung lũng.

Tây Vương Mẫu chậm hơn một nhịp, cũng cảm ứng được dao động ở trung tâm thung lũng, hai người cùng tiến lên.

Chỉ thấy vũng suối vốn trong vắt thấy đáy, không có gì khác thường, lúc này lại như có những gợn sóng lăn tăn từ đáy lên mặt nước, dần dần hình thành một xoáy nước.

Trung tâm xoáy nước hiện ra một khoảng chân không đen kịt, như một vực sâu không đáy, lại như miệng của một con quái thú khổng lồ.

"Món linh bảo kia chắc chắn ở bên trong!" La Tuyên khẽ nhắm mắt, theo cảm ứng của Thái Nguyên Cổ Bi, hắn thăm dò vào cái hố đen ngòm kia, thần thức không cảm ứng được gì, nhưng Thái Nguyên Cổ Bi lại có chút xúc động, phản hồi lại cho hắn một luồng dao động độc đáo của linh bảo.

"Nàng ở đây đợi ta, ta đi một lát rồi về." Hắn nhìn Tây Vương Mẫu, thấy nàng có chút lo lắng, liền cho nàng một ánh mắt yên tâm, rồi hít sâu một hơi, triệu hồi ra Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Hắn đạp lên Diệt Thế Hắc Liên, tiến vào khoảng không kia.

Ào ào ào!

La Tuyên vừa tiến vào khoảng không kia, nước trong đầm bắn tung tóe, xoáy nước dần dần tan biến, cái hố hiện ra cũng đang từ từ biến mất.

Tây Vương Mẫu khẽ biến sắc.

Nàng lập tức ra tay muốn chống đỡ không gian kia, nhưng tiên lực

vừa chạm vào không gian đó, lại như trâu đất xuống biển, lặng lẽ mất đi liên lạc.

Không đợi nàng ra tay lần nữa, xoáy nước đã biến mất, đầm nước cũng trở lại như cũ. … La Tuyên, sau khi cưỡi Diệt Thế Hắc Liên tiến vào khoảng không đó, hắn cảm thấy trời đất quay cuồng, giây tiếp theo, trước mắt dần dần xuất hiện ánh sáng.

Nhìn kỹ lại, hắn thấy một nơi giống như Thái Nguyên tiên đảo, Phương Trượng tiên đảo, một thế ngoại tiên cảnh.

Điều khác biệt duy nhất là, mọi thứ trong tiên cảnh này đều có vẻ rất non nớt, phảng phất như một phương trời đất mới được khai mở, hoa cỏ mọc um tùm, cây cối xanh tươi, nhưng không có bất kỳ tiên dược nào.

Tiên khí ở đây cũng không thể nói là nồng đậm, không chỉ không bằng Thái Nguyên tiên đảo, mà so với Kim Ngao Đảo cũng kém không ít.

Điểm đặc biệt duy nhất là, trong không gian này đan xen các loại quy tắc đại đạo, sức mạnh quy tắc nồng đậm đến mức không thể tưởng tượng nổi, gần như hóa thành sương mù thực chất!

"Quy tắc đại đạo thật nồng đậm!" La Tuyên hít sâu một hơi, cũng cảm thấy nguyên thần của mình sáng suốt hơn trăm lần.

Vô số dấu ấn quy tắc trong nguyên thần càng trở nên vô cùng hoạt bát, trong đó sức mạnh quy tắc, chỉ trong một hơi thở, đã tăng lên một chút!

Đừng xem thường một chút tăng lên này, nó vô cùng hiếm có.

Sự tăng lên quy tắc của Chuẩn Thánh, mỗi một tia một sợi, đều phải tích lũy qua hàng ngàn vạn năm, thậm chí hàng ức vạn năm tu hành khổ cực.

Nay, hắn chỉ hít một hơi, mấy loại sức mạnh quy tắc đã tự tăng lên một chút, quả thực có thể gọi là kinh khủng!

"Kia... là Hồng Mông Tử Khí!" La Tuyên cố nén sự chấn động trong lòng, tiếp tục đi sâu vào.

Bỗng nhiên, cả người hắn đứng hình tại chỗ, nhìn những luồng khí màu tím đang trôi nổi trên bầu trời xa xa như những đám mây, đồng tử không khỏi co rút dữ dội.

Những luồng tử khí kia không hề xa lạ, chính là giống hệt với đạo Hồng Mông Tử Khí mà hắn có được!

Điều không thể tin nổi nhất là, những luồng tử khí trôi nổi trên trời, liếc mắt một cái, không dưới trăm đạo!

Một trăm đạo Hồng Mông Tử Khí là khái niệm gì?

Điều đó có nghĩa là, chỉ cần có đủ công đức, đủ để tạo ra một trăm Thánh nhân!

"Nơi này rốt cuộc là nơi nào, lại có nhiều Hồng Mông Tử Khí như vậy?" La Tuyên sau khi chấn động, trong lòng tràn đầy kinh ngạc.

Trong thế giới Hồng Hoang lại có một phương trời đất như vậy, thực sự vượt ngoài dự liệu của hắn.

Nhưng rất nhanh, một vấn đề nảy sinh.

Nơi này sẽ không phải là nơi bản nguyên của thế giới Hồng Hoang chứ?

Nếu như vậy, có thể giải thích được tại sao hắn lại thấy nhiều Hồng Mông Tử Khí như vậy.

Hồng Mông Tử Khí là do năng lượng bản nguyên của Đại Thiên thế giới hóa thành, nếu đây là nơi bản nguyên của Hồng Hoang, thì cũng không lạ.

Nhưng, hắn nhanh chóng dẹp bỏ ý nghĩ này.

“Nếu đây là nơi bản nguyên của thế giới Hồng Hoang, e rằng Hồng Quân đã sớm phát hiện ra ta, thậm chí, trước khi ta vào, sẽ ra tay với ta.

Nơi bản nguyên của thế giới Hồng Hoang, tuyệt đối sẽ không để bất kỳ ai biết!” La Tuyên vừa nghĩ, vừa khẽ lắc đầu, tiếp tục tiến về phía trước thăm dò.

Không lâu sau, hắn lại thấy một cảnh tượng kinh người.

Dưới sự bao bọc của vô số sức mạnh quy tắc gần như thực chất, và từng đạo Hồng Mông Tử Khí, chính giữa bầu trời là một khối cầu ánh sáng màu tím như mặt trời.

Khối cầu ánh sáng màu tím đó, còn chói lóa hơn cả mặt trời, giống như mặt trời của phương trời đất này, chiếu sáng mọi thứ xung quanh.

Nó cũng khiến La Tuyên nhận ra rõ ràng, khối tử quang đó hoàn toàn do Hồng Mông Tử Khí hội tụ mà thành, hơn nữa, khối Hồng Mông Tử Khí đó dường như là một loại bản nguyên còn mạnh hơn.

Dù không nhận ra được sự khác biệt cụ thể, nhưng hắn cũng có thể cảm giác, ‘mặt trời’ đó còn tinh thuần hơn, thuần túy hơn Hồng Mông Tử Khí!

Sau đó, hắn dò xét cả không gian một lần, không gian này không lớn, càng nhìn càng giống một phương thế giới sơ sinh, nhưng bản nguyên lại hoàn chỉnh hơn thế giới sơ sinh rất nhiều.

Chương 138

E rằng bản nguyên của thế giới Hồng Hoang cũng không chắc đã mạnh hơn bản nguyên của không gian này!

"Lẽ nào... phương thế giới mới sinh này là không gian bên trong một món linh bảo, còn khối Hồng Mông Tử Khí kia là bản nguyên của phương trời đất này?" La Tuyên như có điều suy nghĩ, nhìn chằm chằm vào khối 'mặt trời' màu tím kia một lúc lâu, sau khi trầm ngâm, quyết định thử luyện hóa khối bản nguyên đó.

Đương nhiên, việc luyện hóa này không phải là luyện hóa toàn bộ Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Mông Tử Khí là bản nguyên của Đại Thiên thế giới, một đạo đã đủ để Chuẩn Thánh chứng đạo thành Thánh nhân.

Nếu thực sự muốn luyện hóa nhiều Hồng Mông Tử Khí như vậy, e rằng sẽ khiến hắn nổ tan xác chết ngay tại chỗ!

Việc luyện hóa mà hắn nghĩ đến, giống như luyện hóa Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, là đánh dấu thần thức của mình vào bản nguyên, lưu lại một dấu ấn thần thức.

Đã quyết, La Tuyên lập tức ngồi xếp bằng dưới 'mặt trời' màu tím kia, thử đưa thần thức vào khối bản nguyên đó, bắt đầu khắc dấu ấn thần thức của mình vào trong.

Ngoài dự liệu, cả quá trình vô cùng thuận lợi, không có bất kỳ nguy hiểm hay bất ngờ nào.

Khi hắn luyện hóa khối bản nguyên, để lại dấu ấn thần thức, cả người hắn như bị sét đánh.

“Hỗn Độn Châu!

Lại là Hỗn Độn Châu, một trong Tứ đại Hỗn Độn Chí Bảo ngang danh với Bàn Cổ Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, và Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên!” Nhận được thông tin phản hồi từ bản nguyên, La Tuyên đứng hình tại chỗ, rất lâu không thể hoàn hồn.

Vạn lần không ngờ, món linh bảo thai nghén ra không gian này lại là Hỗn Độn Châu!

Hỗn Độn Châu còn có tên là Hồng Mông Châu.

Tương truyền được thai nghén từ thuở Hỗn Độn sơ khai, bên trong chứa đựng một phương Hồng Mông thiên địa, ẩn chứa bản nguyên trời đất hoàn chỉnh nhất thế gian.

Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín, độn đi một.

Một đã độn đi kia, chính là chỉ Hỗn Độn Châu!

Nói cách khác, Hỗn Độn Châu không chỉ ẩn chứa bản nguyên hoàn chỉnh nhất thế gian, không chỉ là một món Hỗn Độn Chí Bảo, mà còn là biến số lớn nhất dưới Đại đạo, là tồn tại mà ngay cả Thiên đạo cũng không thể nhìn trộm, không thể khống chế!

Ngoài ra, Hỗn Độn Châu còn có vô số diệu dụng không thể tưởng tượng được.

Chỉ là đối với những diệu dụng đó, tu vi của La Tuyên có hạn, hiểu biết cũng có hạn, nhiều công dụng cần phải từ từ khám phá sau này.

Nhưng có một điểm có thể khẳng định, đó là, việc diễn hóa thế giới đã có kết quả.

Có Hỗn Độn Châu ở đây, hoàn toàn không cần dùng các linh bảo khác để diễn hóa thế giới, chỉ cần trên cơ sở thế giới Hồng Mông tự

diễn hóa của Hỗn Độn Châu, thúc đẩy thế giới này trưởng thành là được.

Không có thế giới do linh bảo nào diễn hóa ra có thể có bản nguyên hoàn chỉnh hơn Hỗn Độn Châu!

"Quả là một niềm vui bất ngờ!" La Tuyên tâm niệm vừa động, cả Hồng Mông thiên địa biến mất, hóa thành một viên châu màu tím lưu chuyển đạo vận vô tận, rơi vào tay hắn, càng nhìn càng thích.

Cho đến tận bây giờ, hắn vẫn có chút không thể tin, Hỗn Độn Châu trong truyền thuyết lại rơi vào tay mình.

Đây tuyệt đối là một món chí bảo còn mạnh hơn cả Thái Nguyên Cổ Bi!

"Chỉ đáng tiếc, tu vi của ta kém quá nhiều, chỉ có thể giống như Thái Nguyên Cổ Bi, mượn một vài ảo diệu thô thiển, chứ không thể hoàn toàn khống chế được chí bảo bực này." La Tuyên miệng thì nói vậy, nhưng trong lòng vẫn vui như mở cờ.

Sau khi Hỗn Độn Châu bị thu vào tay, khoảng không này cũng biến thành không gian loạn lưu, hư không xung quanh đang sụp đổ từng mảng.

Sợ Tây Vương Mẫu lo lắng, hắn không ở lại lâu, lập tức thoát ra khỏi không gian loạn lưu.

"Phu quân, người về rồi!" Tây Vương Mẫu thấy La Tuyên xuất hiện, trái tim đang treo lơ lửng cuối cùng cũng đặt lại vào trong bụng.

"Chuyến đi này thu hoạch không nhỏ, cụ thể về rồi nói sau." Hỗn Độn Châu quá quý giá, chí bảo bực này, ngay cả Hồng Quân cũng phải đỏ mắt.

Nếu bị Hồng Quân phát hiện nó ở trong tay hắn, chắc chắn sẽ bất chấp tất cả để cướp đoạt, nguy hiểm chỉ có thể lớn hơn mảnh vỡ Tạo

Hóa Ngọc Điệp mang lại.

Hắn ngăn Tây Vương Mẫu đang định hỏi, khẽ lắc đầu nói.

Tây Vương Mẫu lập tức hiểu ý hắn, khẽ gật đầu, hai người cùng nhau trở về bộ lạc Nhân tộc.

Trở về bộ lạc Nhân tộc, La Tuyên lập tức dùng Thái Nguyên Cổ Bi che giấu một khoảng thiên cơ trong sân, không gây ra sự chú ý của bất kỳ ai.

Sau đó, hắn nói chuyện về Hỗn Độn Châu, đổi thành việc mình nhận được truyền thừa của một vị Hỗn Độn Thần Ma, kể cho Tây Vương Mẫu nghe.

So với Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu, truyền thừa của Hỗn Độn Thần Ma hiển nhiên yếu hơn một chút, rủi ro có thể mang lại cũng nhỏ hơn nhiều.

Dù vậy, Tây Vương Mẫu vẫn chấn kinh không thể tự chủ.

Trong lòng những sinh linh sinh ra và lớn lên ở Hồng Hoang như Tây Vương Mẫu, cảnh giới Thánh nhân đã là tầng thứ xa vời không thể với tới, huống chi là Hỗn Độn Thần Ma còn mạnh hơn cả Thánh nhân!

Đó là những tồn tại mà nàng không dám nghĩ tới!

"Phu quân có được Phương Trượng tiên đảo, nay lại có được truyền thừa Hỗn Độn Thần Ma, quả thực là được đại đạo ưu ái, con đường tu hành sau này tất sẽ càng thêm rộng mở.

Dù chứng đạo Hỗn Nguyên, e rằng cũng không phải là chuyện khó, càng không phải là điểm cuối của phu quân!" Sau khi chấn kinh, Tây Vương Mẫu liền cảm thấy vô cùng vui mừng và tự hào.

Thân tâm nàng đều đã giao cho La Tuyên, tự nhiên vui mừng khi

thấy La Tuyên ngày càng mạnh mẽ, vui mừng khi thấy La Tuyên có được đại cơ duyên, từ tận đáy lòng cảm thấy vui mừng cho La Tuyên!

"Ha ha ha ha!" La Tuyên không nhịn được ngửa mặt cười to, giơ tay véo chiếc mũi xinh xắn của Tây Vương Mẫu, cười nói: "Không chỉ ta, nàng sau này cũng sẽ cùng ta chứng đạo Hỗn Nguyên, vượt qua những kẻ gọi là công đức Thánh nhân!" Tây Vương Mẫu cười không nói, chỉ coi La Tuyên đang nói đùa.

La Tuyên cũng nhận ra quan niệm tư duy của Tây Vương Mẫu bị hạn chế bởi thế giới Hồng Hoang, những gì nàng đã trải qua cũng khiến nàng khó có thể nghĩ đến những thứ xa xôi hơn, nên cũng không giải thích nhiều.

Hắn giơ tay lấy ra một viên Địa Thánh Đan, nói: "Đây là Địa Thánh Đan do vi phu luyện chế khi bế quan đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, một viên đủ để tu vi của nàng tiến thêm một bước, thành Chuẩn Thánh hậu kỳ, cầm đi luyện hóa đi!" Địa Thánh Đan khó luyện thành hơn tiên đan Chuẩn Thánh thông thường rất nhiều, hắn chỉ luyện ra được ba viên.

Chỉ có lần đầu sử dụng mới có hiệu quả lớn như vậy, sau này dùng lại sẽ không có tác dụng nhiều.

Sau này La Tuyên đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn, hắn dự định sẽ luyện chế Thiên Thánh Đan, hai viên Địa Thánh Đan thừa ra tự nhiên không còn tác dụng, chi bằng đưa cho Tây Vương Mẫu nâng cao tu vi.

"Địa Thánh Đan?

Một viên đủ để đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ?" Tây Vương Mẫu kinh ngạc há to miệng nhỏ, trong đôi mắt đẹp toàn là vẻ ngỡ ngàng: "Tại sao thiếp thân chưa từng nghe nói đến tiên đan bực này, Thái Thượng Thánh Nhân giỏi luyện đan nhất Hồng Hoang e rằng cũng

không luyện chế ra được tiên đan bực này chứ?" "Thái Thượng Thánh Nhân?" La Tuyên ngẩn ra, khẽ lắc đầu: "Địa Thánh Đan là đan phương do vi phu suy diễn, phụ thêm quy tắc đan đạo luyện chế, Thái Thượng Lão Tử có thể luyện chế ra tiên đan có hiệu quả tương tự hay không thì không biết, nhưng chắc chắn không thể luyện ra Địa Thánh Đan!" "Hít!" Dù Tây Vương Mẫu biết La Tuyên có nhiều thủ đoạn, có thể luyện chế không ít tiên đan, nhưng cũng không ngờ La Tuyên có thể luyện chế ra Địa Thánh Đan, một loại tiên đan mạnh mẽ chưa từng nghe thấy.

"Nàng luyện hóa Địa Thánh Đan đi, vi phu phải tham ngộ một phen truyền thừa Thần Ma kia." La Tuyên nhìn Tây Vương Mẫu đang ngây người không nói nên lời, không nói nhiều, nhét Địa Thánh Đan vào tay nàng, rồi thuận miệng nói một câu, liền tiến vào không gian của Thái Nguyên Cổ Bi.

Tiến vào Thái Nguyên Cổ Bi, hắn lập tức lấy ra Hỗn Độn Châu.

"Có Hỗn Độn Châu là chí bảo bực này, sau này, dù là tu luyện quy tắc, hay diễn hóa thế giới, đều thuận lợi hơn rất nhiều!" La Tuyên mân mê Hỗn Độn Châu, không nhịn được cảm thán một câu.

Ngay sau đó, không nói nhiều, hắn bố trí một đạo cấm chế thời gian, tiến vào không gian của Hỗn Độn Châu.

Không gian của Hỗn Độn Châu vẫn như trước, tràn ngập các loại quy tắc đại đạo, thậm chí còn có nhiều bản nguyên đại đạo, du đãng từng đạo Hồng Mông Tử Khí, ánh sáng ngũ sắc chiếu rọi, trông vô cùng mê người.

Chương 139

Hắn giơ tay thả đạo Hồng Mông Tử Khí kia ra.

Đạo Hồng Mông Tử Khí đó lập tức như chim én về tổ, bay vào hư không, giống như các đạo Hồng Mông Tử Khí khác, vui vẻ bay lượn trong hư không.

"Bản nguyên của Hỗn Độn Châu vô cùng hoàn chỉnh, dù thai nghén ra một phương Đại Thiên thế giới cũng không phải là chuyện khó." Hắn nhìn hư không mênh mông, trầm ngâm nói: "Nhưng phương thiên địa này hiện nay ngoài bản nguyên đại đạo, các phương diện khác còn không bằng cả Tiểu Thiên thế giới, thứ duy nhất còn thiếu là đủ tiên khí." Đối với thứ mà Hỗn Độn Châu thiếu, và cách bổ sung, trong lòng hắn đã sớm có kế hoạch.

Hắn giơ tay lên, lấy ra những tiên dược đã thu thập ở Thái Nguyên tiên đảo, Doanh Châu tiên đảo và Phương Trượng tiên đảo trước đây, đập nát một số tiên dược mà tu vi hiện tại của hắn không dùng đến, hóa thành tiên khí ngập trời, dung nhập vào thế giới Hỗn Độn Châu.

Sau đó, hắn lại lấy ra hơn một nghìn món tiên thiên hạ phẩm linh bảo.

Tiên thiên linh bảo ẩn chứa bản nguyên trời đất, cũng ẩn chứa một lượng tiên khí nhất định.

Trong tay hắn có hơn hai nghìn món tiên thiên linh bảo, dù sáng lập một đại giáo đỉnh tiêm cũng không thể dùng hết nhiều linh bảo như vậy, chi bằng đập nát để hoàn thiện thế giới Hỗn Độn Châu!

Cũng chỉ có La Tuyên mới tài đại khí thô như vậy.

Nếu để các sinh linh khác ở Hồng Hoang, thậm chí cả Thánh nhân,

biết hắn đập nát vô số tiên dược hàng ức vạn năm, và hơn một nghìn món tiên thiên linh bảo, chỉ để lấp đầy tiên khí cho một tiểu thế giới, e rằng sẽ tức đến mức xé sống hắn ra mất!

Quá xa xỉ!

Quá phá của!

Nhưng La Tuyên lại không hề để tâm.

Đối với hắn, nhiều tiên dược, nhiều linh bảo hơn nữa, không dùng đến đều là vô ích.

Thay vì để chúng nằm đó bám bụi, chi bằng dùng để nâng cấp thế giới Hồng Mông của Hỗn Độn Châu, đối với hắn có chút trợ giúp!

Ầm ầm ầm!

Thế giới Hồng Mông trong Hỗn Độn Châu, bản nguyên còn hoàn thiện và mạnh mẽ hơn cả Hồng Hoang.

Sở dĩ nó vẫn mang dáng vẻ của trời đất sơ khai, chính là vì thiếu đủ tiên khí.

Nay dưới bàn tay hào phóng của La Tuyên, tiên khí trong thế giới Hồng Mông lập tức dồi dào hơn trăm lần, lập tức chấn động, bắt đầu mở rộng thành một Tiểu Thiên thế giới.

"Thật mong chờ dáng vẻ trưởng thành của phương thế giới này." La Tuyên nhìn thế giới Hồng Mông đang không ngừng mở rộng, không nhịn được cảm thán: "Nếu thế giới Hồng Mông thực sự trưởng thành, e rằng Hồng Hoang cũng hoàn toàn không thể so sánh được.

Lúc đó, chỉ riêng việc nắm giữ thế giới Hồng Mông, cũng đủ để ta siêu việt Thiên đạo, siêu việt Hồng Quân!" Thế giới trưởng thành không phải là chuyện một sớm một chiều có thể hoàn thành.

Dù bản nguyên của tiểu thế giới Hồng Mông hoàn thiện và mạnh

mẽ, muốn trưởng thành vẫn cần đi từng bước, cùng lắm chỉ nhanh hơn các thế giới diễn hóa thông thường rất nhiều lần, và giới hạn trên cũng cao hơn rất nhiều thôi.

La Tuyên không ở lại trong tiểu thế giới Hồng Mông quá lâu.

Sau khi ra khỏi thế giới Hồng Mông, hắn lập tức tìm Hoàng Nhạc.

"Ngày xưa ta từng hứa, sẽ lấy bảo vật trong bảo khố của Kỳ Lân tộc ra chia đôi." La Tuyên tìm Hoàng Nhạc, vào thẳng vấn đề: "Hiện tại, ta cũng không cần mang hết ra, chỉ cần lấy một ít tiên dược, linh bảo, hoặc tiên thạch ẩn chứa tiên khí dồi dào là được, ngươi có thể làm được không?" Tiểu thế giới Hồng Mông là một cái máy tiêu hao tiên khí cực lớn.

Chỉ trông chờ vào việc hấp thu tiên khí trong trời đất, không biết phải đến bao giờ mới trưởng thành được.

Muốn thúc đẩy tiểu thế giới Hồng Mông nhanh chóng trưởng thành, tiên dược, linh bảo, tiên thạch ẩn chứa tiên khí dồi dào, không nghi ngờ gì là một con đường tắt khổng lồ!

"Ý của La Tuyên đại ca là, cần một lượng lớn tiên khí?" Hoàng Nhạc một câu đã hiểu ý của La Tuyên.

"Không sai!" La Tuyên khẽ gật đầu, trịnh trọng nói: "Rất cần!" "Không thành vấn đề!

Chuyện này cứ giao cho tiểu đệ!" Hoàng Nhạc cũng không hỏi La Tuyên muốn làm gì, lập tức vỗ ngực nói: "Có thánh phù do Thông Thiên Thánh Nhân ban cho, tiểu đệ đủ sức đi xuyên qua cấm chế bí cảnh của Kỳ Hoàng Sơn chúng ta.

Vừa hay, Kỳ Lân tộc ta ngày xưa cũng thu thập không ít trân bảo ẩn chứa tiên khí nồng đậm, tiểu đệ về lấy!" "Tốt!" La Tuyên trong lòng vô cùng vui mừng, nếu có bảo vật của Kỳ Lân tộc, e rằng chẳng

mấy chốc có thể đẩy tiểu thế giới Hồng Mông vượt qua cả tiểu thế giới của Oa Hoàng Cung.

Hắn vỗ vai Hoàng Nhạc, nói: "Nếu làm tốt chuyện này, ta có thể giúp ngươi luyện chế một viên tiên đan, trợ ngươi thành Chuẩn Thánh!" "Đại ca chờ đó, tiểu đệ đi ngay!" Hoàng Nhạc ở bên cạnh La Tuyên mấy năm, cũng đã thấy được những viên tiên đan mà La Tuyên luyện chế, càng biết tu vi của La Tuyên tăng nhanh như vậy là vì đã luyện chế không ít tiên đan.

Vừa nghe La Tuyên muốn luyện chế tiên đan cho mình, giúp mình đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, hắn vui đến mức suýt nhảy cẫng lên.

Vốn định hỏi La Tuyên một vài chỗ chưa hiểu trong lần nghe đạo trước.

Lần này vừa nghe lời của La Tuyên, cũng không hỏi nữa, vội vã chạy về sân, kéo theo ba thị tòng của Kỳ Lân tộc, cấp tốc đi thẳng đến Kỳ Hoàng Sơn.

"Cũng đến lúc nên đi đến Oa Hoàng Cung một chuyến!" La Tuyên nhìn Hoàng Nhạc rời đi, ánh mắt hướng về tinh hải sâu thẳm.

Chỉ trông chờ vào nội tình của Kỳ Lân tộc, cũng không đủ cho tiểu thế giới Hồng Mông tiêu hao.

Tiên khí ở Thái Nguyên tiên đảo, Phương Trượng tiên đảo và Doanh Châu tiên đảo quả thực dồi dào, nếu độ vào tiểu thế giới Hồng Mông, không chừng có thể khiến tiểu thế giới Hồng Mông một bước trở thành Trung Thiên thế giới.

Nhưng ba đại tiên đảo là đạo trường của hắn, là nơi hắn sẽ cắm rễ sau này, tự nhiên không thể vì diễn hóa thế giới mà hủy đi.

Như vậy, chỉ còn lại chỗ của Nữ Oa thôi.

Không biết, lợi ích mà Nữ Oa cho hắn, có phải là những trân bảo

đầy ắp tiên khí không?

Nghĩ vậy, bóng dáng La Tuyên khẽ động, dần dần hư hóa, dung nhập vào hư không.

Giây tiếp theo, bức tường thế giới của Hồng Hoang gợn lên một tầng sóng, bóng dáng La Tuyên dần dần ngưng tụ.

Hỗn Độn thiên địa không giống thế giới Hồng Hoang, không gian vô cùng ổn định, Thánh nhân cũng không thể dễ dàng xé rách.

Vì vậy, xé rách không gian cũng chỉ có thể đi ngang qua rìa Hồng Hoang.

Nhưng hắn có quy tắc không gian, dù không thể xé rách hư không trong thế giới Hỗn Độn, cũng có thể thực hiện dịch chuyển không gian, tốc độ cũng không chậm hơn xé rách hư không bao nhiêu.

Không lâu sau, bóng dáng của Oa Hoàng Cung đã hiện ra trước mắt La Tuyên.

"Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên, đặc biệt đến bái phỏng Nữ Oa đạo hữu!" La Tuyên hít sâu một hơi, hướng về hư ảnh mông lung như ẩn như hiện của tiểu thế giới Oa Hoàng Cung, lớn tiếng hô.

Ầm!

Tiếng nói chưa dứt, Hỗn Độn chi khí trong trời đất đột nhiên cuộn sang hai bên, ở giữa lộ ra một con đường chân không rộng lớn.

Đồng thời, một cây cầu hồng ngưng tụ từ đạo tắc tạo hóa như lần trước, từ sâu trong Oa Hoàng Cung, vươn dài đến dưới chân La Tuyên.

La Tuyên cũng không khách khí, bước chân lên cầu hồng tạo hóa.

Giây tiếp theo, cả người hắn đã được cầu hồng đưa vào trong Oa Hoàng Cung.

Trong Oa Hoàng Cung, mọi thứ vẫn như lần trước hắn thấy, mộc mạc mà đơn giản, thanh tĩnh mà an ninh.

Nữ Oa cũng vẫn như xưa, phảng phất ngồi xếp bằng ở sâu trong một biển sao Hỗn Độn, cả người mông lung, như thật như ảo, khiến người ta không nhìn rõ.

Chỉ có vóc dáng yêu kiều kia, vẫn động lòng người như trước.

Chương 140

"Tần Tuyên đạo hữu đến đây, là vì lời hứa trước đây của ta sao?" Nữ Oa cũng không vòng vo, vào thẳng vấn đề hỏi La Tuyên.

"Không sai!" La Tuyên khẽ gật đầu.

"Ta đã sớm chờ đạo hữu rồi." Trong hư không, vô cùng ánh sáng tạo hóa lan tỏa, bóng dáng Nữ Oa từ từ hiện ra trong đại điện: "E rằng người không tin, cơ duyên kia không chỉ là cơ duyên đối với người, mà đối với ta, cũng là một đại cơ duyên!" "Ồ?" La Tuyên nhíu mày một cách không dễ nhận thấy, không hiểu hỏi: "Nữ Oa đạo hữu có ý gì?" "Ta từng phát hiện một thế giới tàn phá trong Hỗn Độn." Nữ Oa vén mái tóc trước trán, nhàn nhạt nói: "Ta có thể nhìn ra, trong thế giới tàn phá đó có không ít trân bảo và cơ duyên.

Chỉ là, nơi đó đã thai nghén ra hai con tiên thú Chuẩn Thánh đại viên mãn, và một số hung thú Hỗn Độn không yếu hơn Cực đạo Chuẩn Thánh chiếm cứ." "Ý của Nữ Oa đạo hữu là, cơ duyên mà người nói, là để bần đạo đi lấy?" La Tuyên lập tức híp mắt, sắc mặt lạnh đi.

Hai con tiên thú Chuẩn Thánh đại viên mãn tuy khó đối phó, nhưng hắn có nhiều thủ đoạn, phối hợp với mấy món linh bảo mạnh mẽ trong tay, cũng không để trong lòng.

Nhưng, đối mặt với hung thú Hỗn Độn không yếu hơn Cực đạo Chuẩn Thánh, độ khó đã không chỉ lớn bình thường!

Cực đạo Chuẩn Thánh là cách gọi đối với những cường giả ở cực hạn của Chuẩn Thánh, tu vi vô hạn tiếp cận với Thánh nhân, Hỗn Nguyên, không phải là cảnh giới, nhưng cũng không khác cảnh giới là bao.

Tu vi đạt đến Cực đạo Chuẩn Thánh, dù so với Thánh nhân cũng không yếu hơn bao nhiêu.

Thậm chí, những công đức Thánh nhân như ở Hồng Hoang, nếu rời khỏi thế giới Hồng Hoang, bước vào Hỗn Độn, tu vi cũng chỉ ở tầng thứ Cực đạo Chuẩn Thánh!

Bảo hắn đi đối phó với Cực đạo Chuẩn Thánh, chẳng khác nào đối phó với Thánh nhân đã rời khỏi Hồng Hoang!

"La Tuyên đạo hữu hiểu lầm rồi!" Nữ Oa khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Ta không phải bảo đạo hữu đi nộp mạng, mà là cảm thấy thực lực của đạo hữu không yếu, hẳn là có thể đối phó với một số tiên thú và hung thú Hỗn Độn Chuẩn Thánh đại viên mãn." "Ý của ta là, lần này chúng ta cùng nhau đến thế giới đó, ta đối phó với hung thú Hỗn Độn cấp Cực đạo Chuẩn Thánh, còn đạo hữu thì giúp ta ngăn chặn những tiên thú và hung thú Hỗn Độn Chuẩn Thánh đại viên mãn kia." "Chỉ cần chúng ta liên thủ đánh lui hoặc tiêu diệt những hung thú đó." "Tất cả mọi thứ trong thế giới tàn phá đó, ngoài một thứ ta cần, những thứ còn lại đều có thể nhường cho đạo hữu!" Nữ Oa nói một hơi xong, liền không nói thêm gì nữa, yên lặng chờ đợi câu trả lời của La Tuyên.

"Một thế giới tàn phá sao?" La Tuyên thầm động lòng, nếu chỉ đối phó với một vài tiên thú và hung thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn thì cũng không phải chuyện khó, ít nhất, có Thập nhị phẩm liên đài, tự vệ không thành vấn đề.

Cái gọi là phú quý tìm trong hiểm nguy, thu hoạch từ một thế giới chắc chắn sẽ không nhỏ.

"Được!" Hắn khẽ gật đầu.

"Tốt!

Đạo hữu yên tâm, ta chỉ cần một món bảo vật, những thứ còn lại đều là của đạo hữu!" Nữ Oa nhấn mạnh lại một lần nữa, rồi nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi ngay bây giờ đi!" Hai người lập tức rời khỏi Oa Hoàng Cung, bay về phía sâu trong Hỗn Độn.

Càng đi sâu vào Hỗn Độn, La Tuyên phát hiện khí tức của Nữ Oa quả nhiên đã thay đổi rất nhiều trong âm thầm, hoàn toàn không còn vẻ mông lung, sâu không lường được như khi ở Oa Hoàng Cung.

"Chỉ có Hỗn Nguyên đại đạo mới là đại đạo chân chính!" La Tuyên không khỏi thầm than.

Công đức thánh nhân trông có vẻ cao cao tại thượng, ở thế giới Hồng Hoang có thể xưng là vô địch.

Nhưng nếu tiến vào Hỗn Độn, thực lực lại chỉ còn tương đương Cực Đạo Chuẩn Thánh.

Cứ như vậy, chỉ cần tu vi nguyên thần và nhục thân có thể đột phá cảnh giới Cực Đạo Chuẩn Thánh, dựa vào nhiều thủ đoạn và bảo vật trong tay, là đủ để đối đầu với thánh nhân trong Hỗn Độn, thậm chí là chiến thắng thánh nhân!

Nhưng Cực Đạo Chuẩn Thánh đối với hắn mà nói vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Không lâu sau, đi theo Nữ Oa một mạch tiến sâu vào Hỗn Độn, hai người dần dần rời xa thế giới Hồng Hoang.

Hỗn Độn mênh mông một màu hoang sơ.

Khi còn ở gần thế giới Hồng Hoang thì không có nhiều khác biệt.

Cùng lắm là giữa trời đất không có tiên khí, thậm chí không có linh khí, chỉ có Hỗn Độn chi khí vô tận và địa hỏa thủy phong đang tàn phá bừa bãi.

Khi đã ở sâu bên trong, Hỗn Độn chi khí giữa trời đất gần như trở nên vô cùng đặc sệt, giống như sương mù sắp hóa thành thực chất, tầm mắt nhìn thấy một mảng mông lung, tràn ngập lực ăn mòn mạnh mẽ.

Địa hỏa thủy phong cũng trở nên hung hãn hơn.

Cũng may tu vi của hai người đủ sâu, đổi lại là người khác, dù là cường giả mới nhập Chuẩn Thánh, e rằng cũng khó chống đỡ được sự ăn mòn của sương mù Hỗn Độn và địa hỏa thủy phong nơi đây, không thể ở lâu!

Cứ như vậy.

Hai người đã đi suốt hơn một trăm năm.

Ngay khi La Tuyên sắp quên mất mình đã bay bao xa.

Nữ Oa bên cạnh cuối cùng cũng dừng lại, đôi mắt đẹp lấp lánh nhìn về một hướng, nhẹ giọng nói: "Đến rồi!" La Tuyên đưa mắt nhìn sang, quả nhiên, ở cuối tầm mắt xác thực xuất hiện một đường nét mờ ảo.

Đường nét đó còn mơ hồ hơn cả cảnh tượng nhìn thấy Oa Hoàng Cung khi mới vào Hỗn Độn, khí tức cũng hoàn toàn không giống một thế giới mới sinh, mà tràn ngập hơi thở cổ xưa, tang thương, mênh mông, hoang dã.

"Trung Thiên thế giới!

Không phải Trung Thiên thế giới bình thường!" La Tuyên lập tức cảm ứng được, thế giới kia e rằng đã vượt xa phạm trù của Tiểu Thiên thế giới.

"Đó là thế giới được diễn hóa từ thân thể của một Hỗn Độn Thần Ma đã ngã xuống năm xưa, thế giới của Tạo Hóa Thần Ma!" Nữ Oa nhẹ giọng nói bên cạnh.

“Thế giới do Tạo Hóa Thần Ma diễn hóa?” La Tuyên như có điều suy nghĩ, quả thật hắn cũng không cảm nhận được chút khí tức tạo hóa nào.

Chỉ không ngờ, đây lại là một phương thế giới được diễn hóa từ thân thể của Tạo Hóa Thần Ma.

Nhưng Ma Tổ La Hầu năm xưa sau khi trốn khỏi Hồng Hoang cũng đã tìm một thân xác tàn phế để diễn hóa ra Ma giới, nên cũng không có gì đáng kinh ngạc!

“Thứ đạo hữu cần chắc là bản nguyên truyền thừa của Tạo Hóa Thần Ma?” La Tuyên nhìn về phía Nữ Oa.

Chẳng trách Nữ Oa có thể nói ra câu trừ một thứ ra, còn lại đều thuộc về hắn.

Trong các cơ duyên như thế giới do Hỗn Độn Thần Ma để lại, quan trọng nhất chính là bản nguyên truyền thừa của Thần Ma.

“Không sai!” Nữ Oa không phủ nhận, thẳng thắn nói: “Tu vi đến tầm cỡ như ta, muốn tiến thêm một bước gần như là không thể, chỉ có truyền thừa của Thần Ma mới có thể mang lại một tia hy vọng.

Vừa hay, ngươi không tu Tạo Hóa chi đạo, những bảo vật khác chắc chắn sẽ hợp với ngươi hơn là bản nguyên Tạo Hóa.” “Có lẽ vậy!” La Tuyên không tỏ ý kiến, nhướng cằm.

Hắn sở hữu ba đại truyền thừa là Lực chi đại đạo, Thời gian đại đạo, Không gian đại đạo, lại có cả chí bảo như Hỗn Độn Châu, quả thực không có hứng thú lắm với truyền thừa của Tạo Hóa Thần Ma.

Ngược lại, những thứ khác trong thế giới tàn phá này chắc chắn chứa đựng lượng lớn tiên khí.

Nếu có thể để Hồng Mông tiểu thế giới thôn phệ, không chừng có thể giúp Hồng Mông tiểu thế giới một bước lên hàng Trung Thiên thế

giới, khi đó, thực lực của hắn tất sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất!

So ra, đúng là có ích hơn bản nguyên Tạo Hóa!

"Chuẩn bị đi!

Những hung thú Hỗn Độn đó miễn nhiễm với quy tắc sức mạnh, chỉ có thể dùng pháp bảo và tiên lực để đối phó.

Ngươi có Thập nhị phẩm Diệt Thế Hắc Liên, dù không địch lại cũng có thể tự vệ, mọi việc phải cẩn thận!" Nữ Oa hít sâu một hơi, dặn dò một câu, rồi nhẹ nhàng bay về phía đường nét của thế giới kia.

Gần như không hề chậm trễ.

La Tuyên cũng dùng không gian dịch chuyển đuổi theo, tốc độ không hề chậm hơn Nữ Oa là bao.

Hống!

Chương 141

Hai người vừa đến gần phương thiên địa đó chưa đầy triệu ức dặm.

Giữa trời đất bỗng vang lên một tiếng thú gầm kinh thiên động địa.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Giống như chọc phải tổ ong vò vẽ.

Tiếng thú gầm liên tiếp vang vọng trời đất, chấn tan vô tận sương mù Hỗn Độn.

Nữ Oa dường như đã sớm chuẩn bị cho mọi thứ, khi những tiếng thú gầm kia truyền đến, nàng tế ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Càn Khôn Đỉnh, dùng Sơn Hà Xã Tắc Đồ bao bọc lấy bản thân, tay nâng Càn Khôn Đỉnh, giao chiến với mấy con hung thú Hỗn Độn khí thế ngút trời.

"Thực lực Cực Đạo Chuẩn Thánh sao?" La Tuyên chậm hơn vài nhịp, nhìn Nữ Oa chiến đấu với mấy con hung thú Hỗn Độn thân thể cao đến ngàn ức dặm, to lớn như dải ngân hà, cảm nhận khí tức mênh mông và sức mạnh cuồn cuộn toát ra, tâm thần không khỏi hướng về.

Nhưng hướng về là một chuyện, hắn cũng không tụt lại quá xa.

Khi Nữ Oa giao chiến với mấy con hung thú Hỗn Độn sánh ngang Cực Đạo Chuẩn Thánh.

Hắn cũng tế ra Thập nhị phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thí Thần Thương, chân đạp Diệt Thế Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương, tiên lực toàn thân chấn động, như một vị hung thần cái thế, lao về phía đám hung thú cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn đang vây công Nữ Oa.

Lũ hung thú này được thai nghén và lớn lên trong Hỗn Độn, sinh ra đã lấy Hỗn Độn chi khí làm thức ăn.

Chúng bẩm sinh đã mạnh hơn những sinh linh hấp thu tiên khí trưởng thành ở thế giới Hồng Hoang.

Nhưng cũng chính vì Hỗn Độn chi khí mà chúng không có bao nhiêu linh trí, tự nhiên càng không biết tiên thuật và thần thông, cũng không có linh bảo hộ thân, nên đối phó cũng tương đối dễ dàng hơn một chút.

Gào!

Giữa tiếng thú gầm kinh thiên.

La Tuyên chạm trán đầu tiên với một con hung thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn thân thể to lớn như dải ngân hà, toàn thân phủ đầy vảy màu xám tro, ngoại hình cực giống tê tê, một móng vuốt đủ để đập nát nhật nguyệt đang bổ về phía hắn.

Con hung thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn, hình dáng như con tê tê đang lao tới tấn công La Tuyên.

Nó có thân thể khổng lồ sánh ngang dải ngân hà, mỗi bước đi đều làm vỡ nát những dãy núi Hỗn Độn mà Chuẩn Thánh bình thường không thể để lại dấu vết, một móng vuốt tùy ý đủ để đập nát nhật nguyệt tinh thần.

Chìm trong sương mù Hỗn Độn mông lung, nó gần như hòa làm một thể với trời đất Hỗn Độn, mắt thường khó phân biệt.

Chỉ có tiếng gió rít gào.

Mới có thể nhận ra một móng vuốt kia đã vồ tới!

Sắc mặt La Tuyên không đổi.

Hai tay hắn cầm Thí Thần Thương, như một vị thần ma cái thế.

Tiên lực cường hãn vô cùng rót vào Thí Thần Thương, một điểm hàn mang xé rách hư không, nghênh đón móng vuốt kia.

Keng!

Keng!

Keng!

Thí Thần Thương va chạm với móng vuốt đó.

Giữa dòng lũ năng lượng kinh khủng quét qua, lại vang lên một trận âm thanh va chạm kim loại chói tai.

Một lực lượng cực lớn theo Thí Thần Thương truyền đến cánh tay La Tuyên, chấn đến mức lòng bàn tay và cánh tay hắn tê rần.

"Phòng ngự thật mạnh!

Sức mạnh thật kinh khủng!" Chỉ một chiêu thăm dò, La Tuyên đã cảm nhận được sự khó nhằn của hung thú Hỗn Độn.

Quy tắc Chuẩn Thánh vô dụng với chúng, phòng ngự lại mạnh mẽ như vậy.

Dù chỉ có sức mạnh thuần túy, chúng cũng không dễ đối phó như tưởng tượng!

Gào!

Lúc này, một con vượn khổng lồ Hỗn Độn khác gầm thét.

Nó vồ lấy một ngọn núi to bằng một ngôi sao, đập thẳng xuống đầu La Tuyên.

La Tuyên biết sức mạnh của những con hung thú Hỗn Độn này rất kinh khủng, liền không đối đầu trực diện nữa, mà xoay người dùng quy tắc không gian, dịch chuyển ra khỏi vòng vây của hai con hung thú Hỗn Độn.

Chỉ là.

Vừa né được hai con hung thú Hỗn Độn.

Mấy con hung thú Hỗn Độn ở xa cũng đã áp sát.

Nhìn qua, từng con hung thú che trời lấp đất, bất kỳ con nào cũng đủ sức đạp nát vũ trụ tinh hải của Hồng Hoang, gần như nối liền trời đất, vây hắn ở giữa.

Khí thế đáng sợ khiến người ta tê cả da đầu!

"Chẳng trách thân là thánh nhân như Nữ Oa cũng không dám một mình đến đây." La Tuyên cuối cùng cũng hiểu được sự dè chừng của Nữ Oa.

Nhưng may là linh trí của những con hung thú Hỗn Độn này còn sơ khai, chỉ có thể dùng sức mạnh bản năng, không thể điều khiển Hỗn Độn chi khí, nếu không, e rằng chuyến đi này chỉ có thể kết thúc trong vô vọng.

Hít sâu một hơi, lực lượng nhục thân được thúc đẩy đến cực hạn.

Năm trăm đạo Lực chi quy tắc như những con rắn nhỏ màu tím bắn ra từ nguyên thần, lưu chuyển khắp toàn thân.

Khi một luồng hơi ấm tràn ngập toàn thân, một sức mạnh kinh khủng chưa từng có tràn ngập từng tấc da thịt!

Quy tắc vô dụng với hung thú Hỗn Độn, nhưng không ảnh hưởng đến bản thân hắn.

Có Lực chi quy tắc gia trì, sức mạnh của La Tuyên tức thì tăng vọt hơn mười lần, cộng thêm tiên lực cuồn cuộn của Chuẩn Thánh hậu kỳ, và Thí Thần Thương sắc bén vô song.

Lại một lần nữa tìm đúng cơ hội.

Một thương đâm thẳng vào mắt con vượn khổng lồ Hỗn Độn kia.

Vượn khổng lồ Hỗn Độn cảm nhận được nguy cơ, bản năng trong tiềm thức khiến nó giơ bàn tay to như ngôi sao lên che trước mắt.

Phập!

Một tiếng vũ khí sắc bén đâm vào thịt vang lên.

Chương 142

Thí Thần Thương dưới sự thúc đẩy toàn lực của La Tuyên, cuối cùng cũng xuyên thủng bàn tay của con vượn khổng lồ, hung hăng đâm vào mắt nó.

Một mảng lớn tiên huyết màu xám tro phun ra, tựa như một trận mưa máu ngập trời!

Gào!

Bị tiên huyết và vết thương kích thích.

Con vượn khổng lồ Hỗn Độn kia như phát điên, điên cuồng lắc cái đầu khổng lồ, hai tay vung vẩy loạn xạ, nhổ từng ngọn núi to bằng ngôi sao trên mặt đất Hỗn Độn, ném loạn xạ về phía La Tuyên.

La Tuyên lại dùng quy tắc không gian dịch chuyển ra khỏi phạm vi bao phủ.

Nhưng những con hung thú Hỗn Độn đang vây quanh, định tấn công hắn lại gặp họa.

Từng con hung thú thân hình to lớn như dải ngân hà, động tác vụng về, linh trí cũng không cao, giờ đây La Tuyên đột nhiên biến mất trước mắt, chúng không kịp phản ứng, đã bị từng ngọn núi nhỏ bằng ngôi sao đập trúng.

Bầy hung thú Hỗn Độn vốn đang vây công La Tuyên, trong nháy mắt loạn thành một đoàn.

Có vài con hung thú Hỗn Độn hung bạo như rồng khổng lồ phương Tây ở kiếp trước, lập tức gầm lên giận dữ lao về phía con vượn khổng lồ Hỗn Độn kia.

Mấy con hung thú Hỗn Độn khác cũng hoàn toàn không quan tâm

đến La Tuyên, quay sang tấn công con vượn khổng lồ Hỗn Độn.

Những con hung thú Hỗn Độn này vốn không có linh trí, chỉ bị thế giới Tạo Hóa hấp dẫn mà tụ tập ở đây, ngày thường vốn không thiếu tranh đấu.

Chỉ là vì cảm nhận được khí tức của La Tuyên và Nữ Oa là 'kẻ ngoại lai', nên mới đồng lòng bài ngoại.

Nhưng bây giờ, vượn khổng lồ Hỗn Độn bị La Tuyên đâm bị thương mắt, rơi vào điên cuồng.

Các cuộc tấn công không phân biệt của nó lập tức chọc giận các hung thú Hỗn Độn khác!

Vượn khổng lồ Hỗn Độn vốn đã bị thương, mắt không nhìn rõ mọi vật, thực lực giảm đi đáng kể, dưới sự vây công của hơn mười con hung thú không hề yếu hơn.

Chỉ trong chốc lát.

Nó đã bị vô số hung thú xé thành từng mảnh trong một tiếng gầm thét!

"Như vậy cũng được sao?" La Tuyên có chút kinh ngạc, nhưng nhanh chóng hiểu ra.

Xem ra trí tuệ của lũ hung thú này còn thấp hơn hắn tưởng, giữa các hung thú cũng không có khái niệm đồng tộc, thậm chí có thể còn có quan hệ thù địch.

Như vậy thì dễ xử lý hơn nhiều!

Một kế hoạch nảy ra trong đầu, hắn liên tục dùng không gian dịch chuyển, bắt đầu di chuyển qua lại giữa hơn mười con hung thú Hỗn Độn.

Tận dụng sự sắc bén của Thí Thần Thương, hắn lần lượt đâm

xuyên yếu điểm của những con hung thú đó, khiến hơn mười con hung thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn nhanh chóng rơi vào hỗn loạn.

Chỉ là lần này, không có con hung thú nào phát điên như con vượn khổng lồ Hỗn Độn nữa.

Nhưng vẫn tạo ra sự tiện lợi rất lớn cho hắn.

Thân hình hắn lướt đi giữa vô số hung thú Hỗn Độn, những con hung thú đó căn bản không bắt được, cũng không làm hắn bị thương, dù có những luồng kình phong mạnh mẽ quét tới, cũng sẽ bị Diệt Thế Hắc Liên chặn lại, căn bản không thể gây ra thương tổn!

Ngược lại là La Tuyên.

Vô số sức mạnh được thúc đẩy đến cực hạn, dựa vào sự sắc bén của Thí Thần Thương.

Mỗi lần toàn lực ra tay, đều có thể khiến những con hung thú Hỗn Độn đó bị thương không nhẹ, theo những động tác kịch liệt của chúng, một mảng lớn tiên huyết như sông máu đổ xuống, chảy không ngừng.

Gào!

Cuối cùng, trong một tiếng kêu thảm thiết.

Thí Thần Thương trong tay La Tuyên kéo dài ra trăm vạn dặm, hung hăng đâm xuyên qua đầu một con hung thú Hỗn Độn.

Tiên lực kinh khủng hòa cùng sức mạnh, và mũi thương sắc bén vô song, đồng loạt lao vào đầu con hung thú đó, trong nháy mắt đã nghiền nát đầu nó.

Sau khi con hung thú Hỗn Độn đầu tiên bị đích thân hắn giết chết.

Những con hung thú khác càng trở nên cuồng bạo hơn, cũng không

quan tâm đến vết thương gần như đã tạo thành sông máu, biển máu trên mặt đất, từng con một càng hung hãn hơn lao về phía La Tuyên.

Nhưng chúng vẫn không thể chạm vào vạt áo của La Tuyên.

Ngược lại, dưới sự phản kích của La Tuyên, từng con một ngã xuống trên mảnh đất hoang sơ, tiên huyết màu xám tro vô tận gần như đủ để lấp đầy cả một vùng Đông Hải! ...

Ở nơi xa, Nữ Oa vừa xoay xở giữa mấy con hung thú Hỗn Độn cấp Cực Đạo Chuẩn Thánh, vừa thỉnh thoảng chú ý đến tình hình bên phía La Tuyên, không khỏi ánh lên vẻ kinh ngạc trong đôi mắt đẹp.

Mặc dù linh trí của những con hung thú Hỗn Độn này thấp, chỉ có thể dựa vào sức mạnh.

Nhưng dù là phòng ngự vô song hay sức mạnh cường hãn, chúng đều vô cùng khó đối phó!

Dù đổi lại là một Chuẩn Thánh Đại viên mãn bình thường.

Cũng chưa chắc có thể dễ dàng đối phó với nhiều hung thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn như vậy.

Nhưng La Tuyên, một Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại ung dung tự tại giữa hơn mười con hung thú cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn, ngược lại còn phản sát từng con một, thực sự khiến người ta kinh ngạc!

Về điều này, La Tuyên không có cảm giác gì quá lớn.

Càng giao thủ với hung thú Hỗn Độn, hắn càng cảm nhận được, những con hung thú này tuy khó nhằn, nhưng chỉ cần tìm ra phương pháp, cũng không khó đối phó như tưởng tượng.

Đặc biệt là đối với người sở hữu Lực chi quy tắc và Không gian quy tắc như hắn.

Hai quy tắc lớn này, một loại cung cấp cho hắn chiến lực mạnh

mẽ, loại kia cung cấp cho hắn tốc độ cực hạn.

Những con hung thú Hỗn Độn đó ngay cả vạt áo của hắn cũng không chạm tới được, chỉ có thể bị động chịu đòn, tự nhiên hắn càng ngày càng chiếm thế thượng phong!

Hống!

Hống!

Hống!

Kèm theo những tiếng gầm kinh thiên động địa, đủ để chấn vỡ tinh hà.

Hơn mười con hung thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn, dưới Thí Thần Thương của La Tuyên, lần lượt ngã xuống.

Thí Thần Thương sắc bén vô cùng, sau khi nhuốm đầy máu hung thú, trở nên càng thêm sắc bén, ma khí lạnh lẽo phun trào, chói mắt đến cực điểm, mỗi thương đâm ra, uy lực đều tăng lên gấp bội!

Chương 143

Cuối cùng.

Sau gần ba tháng giao chiến.

La Tuyên đã tiêu diệt toàn bộ hơn mười con hung thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn!

Hắn liếc nhìn về phía Nữ Oa, nàng vẫn đang trong cuộc chiến dai dẳng.

Hung thú Hỗn Độn cấp Cực Đạo Chuẩn Thánh mạnh hơn cấp Chuẩn Thánh Đại viên mãn gấp trăm lần không chỉ, không tính đến thánh đạo thần thông và thiên địa chi lực, chúng đã vô hạn tiếp cận thực lực của công đức thánh nhân.

Còn Nữ Oa, không có thiên địa chi lực của Hồng Hoang gia trì, thánh đạo thần thông cũng không dùng được.

Thực lực của nàng không phát huy được một thành.

Hơn nữa, trong tay Nữ Oa không có linh bảo công phạt vô song như Thí Thần Thương.

Càn Khôn Đỉnh và Hồng Tú Cầu trong tay nàng tuy cũng là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nhưng lực sát phạt lại yếu hơn rất nhiều, trong trận chiến với hung thú Hỗn Độn phòng ngự vô song, gần như không chiếm được ưu thế.

Những điều này khiến cho cuộc chiến của Nữ Oa gian nan hơn La Tuyên rất nhiều!

"Trong thế giới tàn phá kia, có hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn, và mấy con Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu ngươi có thể giải quyết, có thể vào thế giới Tạo Hóa tìm cơ duyên trước." Nữ Oa chú ý

đến việc trận chiến bên La Tuyên đã kết thúc, trầm ngâm một lát rồi truyền âm cho hắn.

Bản nguyên truyền thừa của Tạo Hóa Thần Ma không có tác dụng lớn với La Tuyên, hơn nữa, La Tuyên là phó giáo chủ Tiệt giáo, nên nàng cũng không lo La Tuyên sẽ cướp đi bản nguyên Tạo Hóa.

"Được!" La Tuyên biết rõ, với tu vi của mình không thể đối phó với hung thú Hỗn Độn Cực Đạo Chuẩn Thánh, liền đồng ý với đề nghị của Nữ Oa.

Lập tức, hắn thu thập thi thể của những con hung thú Hỗn Độn Chuẩn Thánh Đại viên mãn đã bị chém giết, rồi dịch chuyển về phía thế giới Tạo Hóa.

Thi thể của hung thú Hỗn Độn chứa đựng Hỗn Độn chi khí vô cùng.

Tuy tinh huyết như độc dược, không thể luyện hóa để nâng cao tu vi, huyết nhục cũng không có chút tiên khí nào.

Nhưng xương cốt lại được Hỗn Độn chi khí tôi luyện vô số năm, chất liệu vô cùng cứng rắn, da lông và vảy cũng vậy.

Hai thứ này đều là vật liệu thượng hạng để luyện chế linh bảo, không hề thua kém thần thạch đỉnh cấp, đủ để luyện chế ra hậu thiên linh bảo sánh ngang tiên thiên thượng phẩm linh bảo, tự nhiên hắn sẽ không vứt bỏ lãng phí!

Đoạn đường triệu ức dặm không gần.

Chỉ là, La Tuyên có quy tắc không gian, sau vài lần dịch chuyển đã đến thế giới Tạo Hóa.

Giờ phút này.

Hắn cũng đã nhìn rõ toàn bộ thế giới Tạo Hóa.

Thế giới Tạo Hóa là một thế giới tàn phá, thực ra cũng không hẳn là tàn phá thật, chỉ là so với thế giới Hồng Hoang, bản nguyên không hoàn chỉnh, chỉ có một loại bản nguyên Tạo Hóa mà thôi.

Thế giới như vậy tối đa chỉ có thể diễn hóa đến cực hạn của Trung Thiên thế giới.

Sinh linh sinh ra trong đó, bản nguyên cũng chỉ có một loại là Tạo Hóa, đạo tu hành cũng chỉ có Tạo Hóa chi đạo.

Cho nên mới bị Nữ Oa gọi là thế giới tàn phá!

Thế giới Tạo Hóa vô cùng rộng lớn.

Tuy không bằng Hồng Hoang, nhưng cũng lớn bằng đại lục Hồng Hoang.

La Tuyên vừa tiến vào thế giới Tạo Hóa, liền cảm nhận được một luồng khí tức tạo hóa nồng đậm ập vào mặt, khiến tinh khí thần của hắn chấn động, cảm thấy sảng khoái vô cùng.

"Kẻ ngoại lai?" Hai giọng nói kinh ngạc vang lên trong hư không.

Hai bóng người màu xanh dần ngưng tụ trong hư không, xuất hiện đối diện La Tuyên.

"Hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn kia?" La Tuyên nhướng mày, cũng không thấy bất ngờ.

Tiên thú khác với hung thú Hỗn Độn, giống như sinh linh của thế giới Hồng Hoang, có linh trí cực mạnh, có thể hóa hình, thậm chí có thể tu luyện.

Hiện tại hai con tiên thú này đều đã tu luyện đến Chuẩn Thánh Đại viên mãn, có thể hóa hình cũng không có gì lạ!

"Là đồng bọn của nữ tu kia sao?" Trong hai bóng người, một bóng người trên trán còn giữ lại một chiếc sừng lớn xoắn ốc màu xanh, ánh

mắt lạnh lẽo, một cái đã nhận ra thân phận của La Tuyên, không khỏi lộ ra vẻ mặt dữ tợn: "Không ngờ, đám ngu ngốc bên ngoài lại không cản được ngươi." "Càng không ngờ, lần trước chúng ta không hiện thân, để cho nữ tu kia rời đi, lại rước thêm một phiền phức nữa." "Nhưng mà, đã không biết điều, muốn nhòm ngó thế giới của chúng ta, vậy lần này, cứ ở lại đây mãi mãi đi!" Dứt lời, bóng người có sừng trên trán liền biến mất trong hư không.

Bóng người bên cạnh hắn cũng không hề chậm trễ, biến mất không thấy.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hai bóng người đồng loạt hiện ra hai bên trái phải của La Tuyên.

Lực lượng Tạo Hóa cuồn cuộn, đan xen với vô tận quy tắc Tạo Hóa, quét về phía La Tuyên.

"Không lĩnh ngộ được thánh đạo thần thông?

Quy tắc Chuẩn Thánh cũng chỉ có trăm đạo?" La Tuyên lập tức cười, nhẹ nhàng thốt ra bốn chữ: "Thời gian phản tố!" Ong!

Một sức mạnh thời gian vô hình vô tướng không thể nắm bắt hiện ra.

Hai bóng người kia lập tức phát hiện, mình bị đẩy lùi về vị trí ban đầu, lực lượng Tạo Hóa và quy tắc Tạo Hóa đã bùng phát ra cũng bị ép ngược trở lại cơ thể một cách vô thanh vô tức.

"...Quy tắc thời gian?!" Hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn kinh hãi thất sắc, hoảng sợ thốt lên.

"Cũng có chút kiến thức!" La Tuyên kinh ngạc liếc nhìn hai con tiên thú, khẽ lắc đầu: "Chỉ tiếc, các ngươi đã định sẵn sẽ trở thành dưỡng chất cho Hồng Mông tiểu thế giới của ta!" Dứt lời.

Thời gian giảm tốc!

Không gian cấm cố!

Sinh tử luân hồi!

Hai đại quy tắc sức mạnh đỉnh cấp, và thánh đạo thần thông, đồng thời giáng xuống hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn.

“Không!!!” Dưới tác dụng của quy tắc thời gian và quy tắc không gian.

Dù tu vi của hai con tiên thú đã đạt đến Chuẩn Thánh Đại viên mãn, cũng khó chống lại sự hạn chế của hai đại quy tắc đỉnh cấp.

Chúng còn chưa kịp thoát khỏi sự trói buộc của thời gian và không gian.

Chỉ kịp phát ra một tiếng gầm thét kinh hoàng, liền bị Sinh Tử Luân Hồi biến thành hai vong hồn, bị Sinh Tử Luân Hồi tiêu diệt nguyên thần và thần hồn.

La Tuyên cố ý giữ lại thân thể của chúng.

Nếu không, dưới Sinh Tử Luân Hồi, mọi sinh cơ đều sẽ biến mất vô hình, hoàn toàn tan thành tro bụi!

Chương 144

"Không tệ không tệ!

Thi thể của hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn là bảo bối tốt." Tiên thú sinh ra trong thế giới Tạo Hóa không khác nhiều so với sinh linh Hồng Hoang, so với hung thú Hỗn Độn, nhục thân kém hơn rất nhiều, xương Chuẩn Thánh cũng không cứng rắn và mạnh mẽ bằng xương của hung thú Hỗn Độn.

Nhưng, hai con tiên thú này hấp thu Tạo Hóa chi khí mà trưởng thành.

Trong cơ thể chúng chứa đựng chính là Tạo Hóa chi khí, tinh huyết trong cơ thể cũng không có Hỗn Độn chi khí, hoàn toàn có thể dùng để luyện hóa, nâng cao nhục thân!

"Đợi khi về Hồng Hoang, rút tinh huyết của hai con tiên thú này, đủ để ta luyện chế ra một lò tiên đan giúp nhục thân đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ!" La Tuyên lập tức có kế hoạch trong lòng, hài lòng thu lại thân thể của hai con tiên thú.

Vốn dĩ hắn nghĩ hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn sẽ khó đối phó hơn một chút so với hung thú Hỗn Độn cùng cấp.

Lại không ngờ, ngoài một thân lực lượng Tạo Hóa, quy tắc sức mạnh của chúng chỉ mới ngưng luyện được vẻn vẹn một trăm đạo, cũng không tu luyện ra thánh đạo thần thông, thật sự nằm ngoài dự liệu của hắn!

"Cũng phải, bản nguyên của thế giới Tạo Hóa không hoàn chỉnh, tu luyện tự nhiên sẽ khó hơn rất nhiều." La Tuyên khẽ lắc đầu, ánh mắt rơi vào một khoảng không: "Ra đây, ta đã thấy các ngươi rồi!" Khi hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn kia xuất hiện.

Hắn đã cảm ứng được, trong hư không, ngoài hai con tiên thú, còn có mấy sinh linh Chuẩn Thánh hậu kỳ, Chuẩn Thánh trung kỳ, Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Những sinh linh này đều là những sinh linh đỉnh cấp nhất của thế giới này.

Thế giới Tạo Hóa không có thiên đạo và thánh nhân.

Địa vị của hai con Chuẩn Thánh Đại viên mãn kia là siêu việt, gần như tương đương với địa vị của Hồng Quân ở thế giới Hồng Hoang.

Những sinh linh Chuẩn Thánh này và hai con tiên thú Đại viên mãn kia, không phải là quan hệ thầy trò thuộc hạ.

Địa vị của họ cơ bản tương đương với Lục đại thánh nhân của Hồng Hoang.

Cùng siêu nhiên ngoại vật, đứng trên vô số sinh linh của thế giới Tạo Hóa!

"Tôn thượng!

Chúng thần không có ý mưu hại tôn thượng, xin tôn thượng tha mạng cho chúng thần!" Hư không gợn lên một trận sóng, từng bóng người bước ra từ hư không, toàn thân run rẩy quỳ phục trước mặt La Tuyên, mở miệng cầu xin tha thứ.

Thế giới Tạo Hóa cũng đã trải qua vô số năm diễn hóa, mới có được quy mô như ngày hôm nay.

Chúng cũng đã tu hành vô số năm, mới có được linh trí, rồi hóa hình, rồi mới đến được cảnh giới như hiện tại.

Nếu là trước đây, chúng tuyệt đối sẽ không tin.

Ngoài hai vị tiên thú chi vương kia, sẽ có sinh linh khác có thể nắm giữ sinh tử của chúng!

Nhưng bây giờ.

Hai vị tiên thú chi vương Chuẩn Thánh Đại viên mãn, đều không có sức phản kháng đã ngã xuống trước mắt.

Khiến chúng không thể không sợ hãi!

Hơn nữa, nếu hai con tiên thú kia có thể làm lại lần nữa, e rằng cũng tuyệt đối không dám động thủ với La Tuyên.

Rốt cuộc, chỉ cần còn sống, chúng chính là bá chủ vô thượng của thế giới Tạo Hóa.

Chỉ cần có thể sống, tuyệt đối sẽ không muốn ngã xuống, để cho vô số năm khổ tu hủy trong một sớm!

"Tha?" La Tuyên nheo mắt, lạnh nhạt nói: "Đối với ta mà nói, thi thể của các ngươi, còn hữu dụng hơn mạng sống của các ngươi nhiều!" "Không!

Không!

Không!" Ngày thường, mấy vị Chuẩn Thánh cao cao tại thượng của thế giới Tạo Hóa, giờ phút này, thân thể run rẩy như bị sốt rét.

Chúng chưa từng trải qua bất kỳ ma nạn nào.

Vừa nghe hai chữ 'thi thể', suýt chút nữa đã sợ đến hồn bay phách lạc.

Từng người một, vừa lắc đầu kịch liệt, vừa run rẩy nói: "Chỉ cần tôn thượng tha cho chúng thần, chúng thần có thể làm thị tòng của tôn thượng, cũng có thể làm tọa kỵ của tôn thượng, có thể đem toàn bộ bảo vật của thế giới Tạo Hóa dâng hết cho tôn thượng." "Thị tòng?

Tọa kỵ?" La Tuyên nghe vậy trong đầu chợt lóe lên một tia sáng, bắt đầu cân nhắc.

Nói thật, mấy sinh linh Chuẩn Thánh này đối với hắn mà nói, có

cũng được không có cũng không sao, giết cũng được mà không giết cũng được.

Nếu giết, cùng lắm là rút tinh huyết của sinh linh Chuẩn Thánh hậu kỳ kia, mấy người còn lại thì vứt hết vào Hồng Mông tiểu thế giới hóa thành tiên khí.

Nếu không giết, thay vào đó có thể hợp nhất chúng lại, âm thầm đưa về thế giới Hồng Hoang, đặt ở Thái Nguyên tiên đảo, làm nội tình cho Thái Nguyên tiên đảo, không chừng có thể phát huy tác dụng trong đại kiếp Phong Thần.

Thậm chí, có thể giao chúng cho đệ tử, làm hộ đạo cho đệ tử môn hạ vân vân.

Rốt cuộc là Chuẩn Thánh, đặt ở thế giới Hồng Hoang, cũng là cường giả đỉnh cấp chỉ sau thánh nhân, tác dụng tự nhiên không nhỏ!

Đưa mấy vị Chuẩn Thánh về Hồng Hoang, một ngày nào đó, môn hạ nhất mạch Thái Nguyên tiên đảo của hắn đột nhiên xuất hiện một đám Chuẩn Thánh, chắc chắn đủ để chấn nhiếp toàn bộ Hồng Hoang.

Dù là đại giáo của thánh nhân, cũng không dám tùy ý trêu chọc nhất mạch Thái Nguyên tiên đảo!

La Tuyên lập tức có chủ ý, lạnh lùng nhìn những sinh linh này, nhàn nhạt nói: "Tha cho các ngươi cũng không phải không thể, nhưng ta không tin các ngươi!" Hắn không nói rõ, nhưng ý tứ đã rõ ràng.

Mấy vị Chuẩn Thánh kia tu hành vô số năm, đầu óc còn khôn hơn cả quỷ, tự nhiên cũng hiểu ý của La Tuyên, không khỏi thân thể chấn động.

"Hử?

Không muốn?" La Tuyên nhướng mày, một luồng sát khí bộc phát.

“Ta... chúng thần nguyện ý!” Mấy vị Chuẩn Thánh toàn thân run rẩy, lại có vết xe đổ của hai vị tiên thú chi vương, lần lượt dâng ra nguyên thần của mình.

La Tuyên không chút khách khí lưu lại ấn ký thần thức lên đó.

Sau này nếu đám này dám phản bội, hắn chỉ cần một ý niệm là có thể khiến chúng sống không bằng chết, cũng có thể tùy thời kết liễu mạng sống của chúng!

“Tôn...

Tôn thượng!” Mấy vị Chuẩn Thánh sắc mặt suy sụp hành lễ với La Tuyên.

“Được rồi!

Ghi nhớ, từ hôm nay, các ngươi là môn hạ của nhất mạch Thái Nguyên, ta là La Tuyên!” La Tuyên nói xong, cũng không quan tâm mấy vị Chuẩn Thánh đang mờ mịt về nhất mạch Thái Nguyên, ánh mắt quét qua toàn bộ thế giới Tạo Hóa, tiếp tục nói: “Bây giờ, đi thu thập tất cả bảo vật chứa đựng khí tức tạo hóa trong thế giới này, toàn bộ mang đến cho ta.” Khí tức tạo hóa cũng là một loại tiên khí.

Chỉ là khí tức tạo hóa ở đây, nồng đậm và tinh thuần hơn tiên khí tạo hóa ở thế giới Hồng Hoang, cũng có tác dụng lớn đối với Hồng Mông tiểu thế giới.

“Bẩm tôn thượng, bảo vật của thế giới Tạo Hóa, đều đã ở trong tay chúng thần rồi.” Mấy vị Chuẩn Thánh nghe vậy, không dám chậm trễ, lập tức lấy ra những bảo vật đã cất giấu nhiều năm, toàn bộ đặt trước mặt La Tuyên.

Chương 145

'Khá lắm!' La Tuyên liếc nhìn, không khỏi kinh ngạc trong lòng.

Không hổ là những cường giả đã xưng bá thế giới Tạo Hóa vô số năm.

Chỉ mấy vị Chuẩn Thánh thôi, bảo vật trong tay ngoài việc không có cực phẩm tiên thiên linh bảo, lại không hề thua kém hắn, thậm chí còn hơn.

Phải biết rằng, nội tình trong tay hắn, ngay cả mấy vị thánh nhân Hồng Hoang cũng không bì được!

Nhưng cũng đúng.

Thế giới Hồng Hoang đã trải qua mấy lần đại kiếp.

Vô số cường giả sinh ra rồi lại ngã xuống, đã tiêu hao quá nhiều nội tình của thế giới Hồng Hoang.

Thế giới Tạo Hóa không có thiên đạo thật sự, cũng chưa từng trải qua bất kỳ lượng kiếp nào, từ đầu đến cuối, trừ những cường giả ngã xuống trong các cuộc tranh đấu, cũng chỉ có hai vị tiên thú kia và mấy vị Chuẩn Thánh trước mắt.

Ai nấy đều là những lão cổ đổng đã tồn tại từ khi thế giới Tạo Hóa mới sinh ra cho đến nay.

Dưới sự lắng đọng của vô số năm tháng, tự nhiên không thể ít được.

Hơn nữa, bản nguyên của thế giới Tạo Hóa có khiếm khuyết, con đường tu hành không thuận lợi như thế giới Hồng Hoang, cũng không tiêu hao được bao nhiêu trân bảo.

Gộp cả hai lại, gần như tương đương với bảo tàng của cả một thế giới Tạo Hóa, chỉ bồi dưỡng ra được mấy vị Chuẩn Thánh, phần còn lại, toàn bộ đều hiện ra trước mắt La Tuyên.

Kho báu của gần như toàn bộ một Trung Thiên thế giới, có nhiều như vậy cũng không có gì lạ! ...

"Tôn thượng, bảo vật trong tay chúng thần chỉ là một phần nhỏ, nhiều bảo vật hơn đều bị Thanh Lân và Thanh Huyền chiếm đoạt rồi." Khi La Tuyên đang xem xét kho báu của cả một thế giới trước mắt, trong đó có vị Chuẩn Thánh hậu kỳ duy nhất, sợ La Tuyên không hài lòng, không nhịn được có chút lo lắng mở miệng nói: "Thanh Lân và Thanh Huyền chính là hai tên đã bị tôn thượng chém giết!" "Ồ?" La Tuyên thầm động lòng.

Thần thức lập tức dò vào thi thể của hai con tiên thú, tìm kiếm bảo vật trên người chúng.

Quả nhiên là thế!

Vốn dĩ hắn đã nghĩ bảo vật của mấy vị Chuẩn Thánh này đã đủ nhiều rồi.

Nhưng khi nhìn thấy nội tình của hai con tiên thú kia, mới biết tại sao vị Chuẩn Thánh hậu kỳ kia lại nói chỉ là một phần nhỏ.

Dưới sự dò xét của thần thức, chỉ thấy trong tay hai con tiên thú kia, chỉ riêng cực phẩm tiên thiên linh bảo đã có ba kiện: một cây tiên xử, một cái luân bàn, một cái đỉnh nhỏ, toàn bộ đều là linh bảo tạo hóa.

Ngoài một đống linh bảo.

Tiên dược có niên đại lên đến triệu ức năm, thần thạch, tiên thạch, tiên tinh đỉnh cấp nhất, càng nhiều không kể xiết.

Điều khiến La Tuyên động lòng nhất.

Trong đó lại còn trữ không ít tinh huyết của Hỗn Độn Thần Ma!

Vô số bảo vật cộng lại, so với bảo vật trong tay mấy vị Chuẩn Thánh kia, nhiều hơn gấp trăm lần! !! 'Không hổ là nội tình tích lũy vô số năm của một thế giới!

Phát tài rồi!

Phát tài rồi!' La Tuyên mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng lại vô cùng vui sướng.

Nhiều bảo vật như vậy, đủ để hắn tu luyện đến trước cảnh giới Hỗn Nguyên, hoàn toàn không cần lo lắng về tài nguyên tu luyện!

"Tôn thượng, trong đạo trường của tiểu nhân, có một gốc hậu thiên linh căn." Lúc này, một vị Chuẩn Thánh trung kỳ, mắt đảo lia lịa, đứng ra nịnh nọt nói: "Trong đạo trường của hai tên kia, mỗi người đều giấu một ít trân bảo và hai gốc tiên thiên linh căn!" Tên này thật vô sỉ!

Mấy vị Chuẩn Thánh khác nghe vậy, đều giậm chân tức tối, nhưng đã muộn rồi.

Bây giờ tốt rồi, công lao bị tên kia chiếm hết, trong đạo trường của họ dù có một ít bảo vật, nhưng cũng không đáng kể.

Ngược lại, vị Chuẩn Thánh hậu kỳ đã mở miệng trước đó, lại lần nữa bổ sung: "Tôn thượng, đạo trường của tiểu nhân có một tiên mạch và một gốc hậu thiên linh căn!" Tiên mạch?

Cũng được sao?

Các Chuẩn Thánh khác nghe vậy, không khỏi ngẩn ra, đồng loạt nhìn về phía La Tuyên.

Thấy La Tuyên nghe hai chữ 'tiên mạch', mắt sáng lên, dường như có hứng thú với tiên mạch.

Nhớ lại, trước đó La Tuyên đã đặc biệt dặn thu thập bảo vật chứa đựng khí tức tạo hóa, lập tức đồng loạt đứng ra nói: "Tôn thượng, đạo trường của tiểu nhân cũng có tiên mạch!" Tiên mạch là nơi hội tụ tiên khí.

Tiên mạch thượng hạng thậm chí có thể thai nghén ra tiên thạch và tiên tinh giàu tiên khí!

"Lập tức mang những linh căn, tiên mạch đó đến đây!" La Tuyên không chút do dự, lập tức ra lệnh cho mấy vị Chuẩn Thánh đi mang những thứ đó đến đây.

Bản thân hắn thì nhìn ra ngoài thế giới Tạo Hóa, về phía vẫn còn dư âm chiến đấu truyền đến, không khỏi cười nói: "Nữ Oa thật là người tốt!" Trước khi đến thế giới Tạo Hóa, hắn cảm thấy, Nữ Oa chịu nhường lại các bảo vật khác của thế giới Tạo Hóa cho hắn, hắn cũng không quá để ý.

Thậm chí, có lẽ chính Nữ Oa cũng không để ý!

Nhưng bây giờ, kho báu của thế giới Tạo Hóa vượt xa sức tưởng tượng của hắn.

E rằng Nữ Oa cũng không thể ngờ thế giới Tạo Hóa lại có nhiều bảo vật như vậy, mới hào phóng nhường hết cho hắn, nếu biết, e rằng Nữ Oa cũng sẽ không đưa hắn đến đây!

"Nếu nàng biết thu hoạch của ta, e rằng sẽ khóc không ra nước mắt mất!" La Tuyên không nhịn được thầm nảy ra suy nghĩ xấu xa.

Nữ Oa chắc chắn nghĩ rằng mình lấy được bản nguyên của Tạo Hóa Thần Ma là đã chiếm được món hời lớn nhất.

Nhưng nàng đâu biết, bảo vật của thế giới Tạo Hóa lại nhiều đến thế.

Không cần nghĩ cũng biết, Nữ Oa sinh ra và lớn lên ở thế giới

Hồng Hoang, thậm chí còn chưa từng trải qua đại kiếp thiên địa, chắc chắn không nghĩ đến việc thế giới Tạo Hóa chưa từng có lượng kiếp!

"Tôn thượng!" Chỉ trong chốc lát, mấy vị Chuẩn Thánh đi rồi lại về.

Họ mang toàn bộ tiên mạch và linh căn trong tay mình, cùng với tiên mạch và tiên thiên linh căn của hai đại tiên thú, toàn bộ mang đến cho hắn.

Thậm chí, vị Chuẩn Thánh trung kỳ có chút lanh lợi kia, cố tình đi sau một bước, đặc biệt chạy đến những nơi có khí tức tạo hóa dồi dào trong thế giới Tạo Hóa, cưỡng ép rút toàn bộ tiên mạch mà các tu sĩ Đại La Kim Tiên chiếm giữ, mang về!

"Không tệ!

Không tệ!" La Tuyên nhìn vị Chuẩn Thánh trung kỳ này, càng nhìn càng thuận mắt, không khỏi hỏi: "Ngươi tên gì?" "Bẩm tôn thượng, tiểu nhân tên Kế Huyền." Vị Chuẩn Thánh trung kỳ kia lập tức gật đầu khom lưng nói.

"Ừm!

Sau này, do ngươi dẫn dắt họ tu luyện, khi cần, ta sẽ thông báo." La Tuyên hài lòng gật đầu, trầm ngâm nói: "Nếu biểu hiện đủ xuất sắc, ta sẽ ban cho ngươi mấy viên tiên đan nâng cao tu vi!" "Tạ tôn thượng!" Kế Huyền lập tức mặt mày hớn hở, quỳ xuống đất hành đại lễ.

Chương 146

Cảnh này lọt vào mắt mấy vị Chuẩn Thánh khác, trong lòng đều vừa ghen tị vừa căm ghét, thầm mắng Kế Huyền lão già này quá vô sỉ, biết lấy lòng hai vị tiên thú chi vương, giờ lại biết lấy lòng tôn thượng, thật là một lão già âm hiểm vô sỉ!

La Tuyên chọn Kế Huyền trong số mấy vị Chuẩn Thánh, chỉ để kích thích những người còn lại.

Tiên đan nâng cao tu vi, hắn có thể luyện chế không ít, có thể luyện bất cứ lúc nào.

Đặc biệt là bây giờ đã có được kho báu của cả thế giới Tạo Hóa, luyện chế mấy viên tiên đan Chuẩn Thánh lại càng không thành vấn đề.

Hắn làm vậy, là để những Chuẩn Thánh khác thật lòng làm việc cho hắn, để chúng dần dần thích nghi với thân phận của mình, sau này hoàn toàn dung nhập vào Thái Nguyên tiên đảo, dung nhập vào thế giới Hồng Hoang, trở thành một con cờ và lá bài tẩy ẩn giấu của hắn!

"Sắp xong rồi!" La Tuyên đột nhiên nhận ra dao động chiến đấu bên ngoài thế giới Tạo Hóa đang dần yếu đi.

Hắn biết, Nữ Oa chắc đã chém giết xong mấy con hung thú Hỗn Độn cấp Cực Đạo Chuẩn Thánh, sắp vào thế giới Tạo Hóa, liền giơ tay cuốn Kế Huyền, thu vào trong Diệt Thế Hắc Liên.

Diệt Thế Hắc Liên là cực phẩm tiên thiên linh bảo, cũng có thể che đậy thiên cơ và cảm ứng thần thức.

Dùng Diệt Thế Hắc Liên đưa Kế Huyền về thế giới Hồng Hoang, đủ để qua mắt tất cả mọi người, sẽ không bị ai phát hiện!

Ngay sau khi làm xong những việc này.

Khí tức của Nữ Oa từ xa đến gần, đã vào thế giới Tạo Hóa.

“Sao rồi?

Thu hoạch của Tần Tuyên đạo hữu có được không?” Nữ Oa mặt lộ vẻ mệt mỏi, nhưng một nụ cười vẫn như hoa, khó che đi được phong thái động lòng người.

Nói rồi, nàng giơ tay đẩy mấy quả cầu ánh sáng tiên lực đến trước mặt La Tuyên: “Thi thể của mấy con hung thú Hỗn Độn Cực Đạo Chuẩn Thánh kia, cũng coi như là quà tạ lễ của ta cho đạo hữu!” Nữ Oa không hề biết thế giới Tạo Hóa có bao nhiêu nội tình.

Thấy La Tuyên đã sớm đợi ở đây, khí tức của những Chuẩn Thánh trong thế giới Tạo Hóa cũng đều đã biến mất.

Nàng chỉ nghĩ rằng thu hoạch từ thế giới Tạo Hóa không nhiều như dự kiến, thậm chí, La Tuyên có thể có chút không hài lòng, nên mới sớm chờ ở đây.

Vì vậy, nàng tạm thời thêm một chút bồi thường.

Nàng phong ấn thi thể của mấy con hung thú Cực Đạo Chuẩn Thánh trong quả cầu ánh sáng tiên lực, cùng lúc đưa cho La Tuyên.

Theo nàng thấy, dù thu hoạch của La Tuyên không như ý, có thêm thi thể của mấy con hung thú Cực Đạo Chuẩn Thánh, cũng đủ để chuyến đi này không uổng!

Nhưng.

Nàng lại không biết.

La Tuyên nhìn thi thể của mấy con hung thú Hỗn Độn kia, suýt chút nữa đã không nhịn được cười thành tiếng.

Hắn làm sao có thể không nhìn ra Nữ Oa cảm thấy hắn thu hoạch

được ít, nên mới đưa thi thể của mấy con hung thú làm bồi thường.

Rốt cuộc, bảo vật của thế giới Tạo Hóa vốn là quà tạ lễ của Nữ Oa vì đã hứa giúp đỡ Nhân tộc, giờ lại để La Tuyên phải tự mình động thủ, chém giết hơn mười con hung thú và tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn.

Bản thân Nữ Oa cũng có chút cảm giác áy náy và ngại ngùng!

Về điều này, La Tuyên có thể cảm nhận được, nên mới càng cảm thấy thú vị.

Nếu thật sự thu hoạch không được gì, sự bù đắp như vậy quả thực đủ để thể hiện tâm ý của Nữ Oa, nhưng trớ trêu thay hắn lại thu hoạch được gần như toàn bộ bảo vật của cả một thế giới từ khi mới sinh ra cho đến nay!

Trong tình huống này, Nữ Oa lại làm như vậy, La Tuyên cũng có chút ngại ngùng.

Hắn khẽ trầm ngâm, đẩy quả cầu ánh sáng trong tay Nữ Oa về, nói: "Bần đạo đã nhận bảo vật của thế giới Tạo Hóa, vậy không tiện nhận thêm những thứ khác nữa." Nói thật, thân mang bảo vật của cả thế giới Tạo Hóa.

Hắn hoàn toàn không coi trọng mấy cái xác hung thú Cực Đạo Chuẩn Thánh nữa!

"Chuyến này đạo hữu vốn nên trực tiếp hưởng thụ trân bảo của thế giới này, giờ lại phải ra sức, còn giúp nữ oa rất nhiều, đạo hữu đừng khách khí, cứ coi như đây là thù lao cho chuyến đi này đi!" Nữ Oa không cho từ chối, nhét hết quả cầu ánh sáng vào tay La Tuyên.

Sau đó, nàng chỉ để lại cho La Tuyên một cái gáy, nhẹ nhàng đi tìm bản nguyên Tạo Hóa của thế giới Tạo Hóa.

"Là ngươi nhất quyết muốn tặng đó nhé!" La Tuyên sờ sờ mũi,

lặng lẽ thu lại mấy quả cầu ánh sáng tiên lực.

Đã Nữ Oa nói đến mức này rồi, không lấy thì phí, dù sao, ngày nào đó Nữ Oa biết hắn đã được bao nhiêu bảo vật ở đây, chắc cũng sẽ không có ý kiến gì.

Rốt cuộc, đều là nàng cho mà!

"Thật là người tốt a!" La Tuyên không nhịn được lại cảm thán một câu.

Nếu không có Nữ Oa, không biết cần bao lâu hắn mới có thể gom đủ bảo vật để nâng cấp Hồng Mông tiểu thế giới thành Trung Thiên thế giới, càng không biết bao lâu mới có thể gom đủ tài nguyên tu luyện cần thiết để thành Hỗn Nguyên.

Giờ đi theo Nữ Oa ra ngoài một vòng, lại có đủ cả rồi, cảm giác này sao có thể dùng một chữ 'sướng' mà diễn tả hết được! !! ...

Thân thể và bản nguyên của Tạo Hóa Thần Ma đã diễn hóa thành thế giới Tạo Hóa.

Một khi bị rút đi bản nguyên, thế giới Tạo Hóa tất nhiên sẽ giống như hoa cỏ khô héo, dần dần đi đến hủy diệt.

La Tuyên không đợi lâu, liền cảm nhận rõ ràng.

Khí tức tạo hóa trong trời đất đang suy giảm, quy tắc sức mạnh Tạo Hóa lang thang cũng đang dần nhạt đi.

Hắn biết, Nữ Oa đã rút đi bản nguyên Tạo Hóa, không có bản nguyên cung cấp, chẳng bao lâu nữa, mọi thứ trong thế giới Tạo Hóa sẽ suy tàn!

Chỉ là thời gian đó, cũng không phải là có thể kết thúc trong thời gian ngắn.

Hắn không quan tâm đến sự tồn vong của thế giới Tạo Hóa, lần

này đến đây chỉ vì kho báu của thế giới Tạo Hóa mà thôi!

"Tần Tuyên đạo hữu!" Giọng nói trong trẻo của Nữ Oa xen lẫn vài phần vui mừng khó che giấu truyền đến, thân hình tuyệt thế yểu điệu cũng dần ngưng tụ, xuất hiện trước mặt La Tuyên.

"Chuyến này đa tạ đạo hữu tương trợ, bần đạo mới có thể lấy được bản nguyên Tạo Hóa." Nữ Oa công đức thành thánh, sau khi thành thánh nhân, gần như đã là điểm cuối.

Nhưng bây giờ, có được bản nguyên Tạo Hóa phù hợp với bản thân, tu vi của nàng sẽ lại có thể có một bước tiến lớn, con đường tương lai cũng sẽ rộng mở hơn.

Vì vậy đối với La Tuyên đã ra sức, nàng vô cùng cảm kích, sau khi hiện thân liền cúi người chào, trịnh trọng nói: "Sau này, Tần Tuyên đạo hữu chính là chí giao của Nữ Oa, chỉ cần có việc cần đến Nữ Oa, Nữ Oa tuyệt không từ chối!" Cho một cái nhân tình của thánh nhân?

Loại có thể dùng mãi?

La Tuyên có chút kinh ngạc nhìn Nữ Oa, không ngờ Nữ Oa lại nói ra những lời này.

Nhưng, với tâm tư 'trời cho không lấy, ắt gặp thiên khiển', hắn khẽ mỉm cười, chắp tay đáp lễ: "Nữ Oa đạo hữu khách sáo rồi, chuyến này ta cũng được không ít bảo vật, đáng lẽ phải cùng vui mừng.

Ngoài ra, đã Nữ Oa đạo hữu có lòng kết giao với Tần Tuyên ta làm bằng hữu, sau này Nữ Oa đạo hữu không cần khách sáo như vậy nữa!" Chuyện tốt như vậy, có thể gọi ta nhiều hơn!

Chương 147

Hắn thầm bổ sung một câu trong lòng.

"Việc ở đây đã xong, chúng ta trở về thôi!" Dù là tâm cảnh của thánh nhân như Nữ Oa, lúc này cũng có chút nóng lòng muốn trở về tham ngộ bản nguyên Tạo Hóa.

"Được!" La Tuyên cũng đang vội về nâng cao tu vi, thuận tiện đẩy Hồng Mông tiểu thế giới lên Trung Thiên thế giới, cũng không ở lại lâu, lập tức đồng ý, hai người cùng nhau trở về thế giới Hồng Hoang.

Có lẽ là lòng như tên bay, lại hoặc là tâm trạng tốt.

Tốc độ trở về của hai người nhanh hơn rất nhiều, chỉ dùng tám mươi năm đã trở về thế giới Hồng Hoang.

"Tần Tuyên lần này về Hồng Hoang, liền muốn trở về đạo trường ở Đông Hải, Nữ Oa đạo hữu sau này nếu có thời gian, có thể đến Đông Hải làm khách, nhất định không để đạo hữu thất vọng!" Sau khi đến Hồng Hoang, La Tuyên nói lời cáo biệt với Nữ Oa.

"Nhất định!

Tần Tuyên đạo hữu nếu không có việc gì, cũng có thể thường đến Oa Hoàng Cung!" Nữ Oa chắp tay đáp lễ, trịnh trọng nói.

Sau đó, Nữ Oa trở về Oa Hoàng Cung, La Tuyên thì về Nhân tộc trước, tìm Tây Vương Mẫu và Hỏa Lân.

"Kiếp nạn của Nhân tộc đã qua, giao ước giữa ta và Nữ Oa đạo hữu đã hoàn thành, hôm nay, ta sẽ về Thái Nguyên tiên đảo!" La Tuyên mặt mày tươi cười, sảng khoái nói.

"Phu quân chuyến này nhất định thu hoạch không nhỏ!" Tây Vương Mẫu một cái đã nhìn thấu tâm tình của La Tuyên, đoán ra

được thu hoạch của hắn.

Có thể khiến vị phu quân luôn bình tĩnh như sóng không gợn này vui mừng như vậy, chắc chắn chuyến đi Oa Hoàng Cung đã mang lại lợi ích cực lớn, trong lòng nàng cũng vui mừng thay cho La Tuyên.

"Ha ha ha ha!" La Tuyên cười không nói, lập tức đưa Tây Vương Mẫu, cùng với Lung Nguyệt và Tiểu Man, trở về Thái Nguyên tiên đảo.

Hỏa Lân thì bị giữ lại ở Nhân tộc.

Đợi Hoàng Nhạc trở về, để Hoàng Nhạc mang bảo vật trực tiếp đến Thái Nguyên tiên đảo.

Tuy rằng bây giờ hắn không coi trọng bảo vật của Kỳ Lân nhất tộc nữa, nhưng, bảo vật thứ này, ai lại chê nhiều chứ!

"Đợi ta lần này tu vi lại đột phá, cũng là lúc nên để Thái Nguyên tiên đảo xuất thế rồi!" La Tuyên trở về bên ngoài Thái Nguyên tiên đảo, cảm nhận sự hoang vắng của vùng biển xung quanh, không khỏi nảy sinh ý nghĩ như vậy trong lòng.

Ở thế giới Hồng Hoang, đạo trường cũng là một trong những biểu tượng cho thân phận và địa vị của một tu sĩ.

Dù sao hắn cũng là một đại năng Chuẩn Thánh, lại là phó giáo chủ Tiệt giáo, tự nhiên không thể ngay cả một đạo trường ra hồn cũng không có.

Dù ý nghĩ này chỉ là trong mắt người khác, cũng không được!

Nghĩ vậy, hắn liền đưa Tây Vương Mẫu, Lung Nguyệt và Tiểu Man xuyên qua cấm chế của tiên đảo.

"Hít!

Tiên khí thật nồng đậm!" Vừa tiến vào Thái Nguyên tiên đảo, Tây

Vương Mẫu lập tức sửng sốt, không nhịn được hít sâu một hơi.

Trước đó nàng đã cảm thấy, có thể khiến La Tuyên quật khởi trong thời gian ngắn, lại luôn giữ bí mật đạo trường của mình như vậy, đạo trường của La Tuyên chắc chắn không tầm thường, không chừng còn không thua kém gì bí cảnh Tây Côn Luân.

Nhưng bây giờ mới biết, đâu chỉ là bí cảnh Tây Côn Luân, ngay cả đạo trường của thánh nhân cũng kém xa!

"Cuối cùng cũng về rồi, tiên khí ở đây thật thoải mái!" Lung Nguyệt cũng không nhịn được say sưa hít nhẹ tiên khí dồi dào và trong lành, quay sang chớp mắt với La Tuyên nói: "Sư tôn, con đưa tiểu Man sư muội đi làm quen với môi trường của đạo trường." "Đi đi!

Sau này, các con đều ở đây.

Nếu muốn mở một đạo trường nhỏ ở nơi khác, cũng được!" La Tuyên cười nhẹ nói.

"Yeah!

Sư tôn tốt nhất!" Có lẽ ở cùng Tiểu Man lâu, Lung Nguyệt cũng có vài phần tính trẻ con, nghe La Tuyên đồng ý, lập tức hoan hô nhảy cẫng lên, kéo Tiểu Man chạy về phía một khu rừng tiên thụ hàng ức vạn năm.

"Đi, ta đưa nàng đi xem Thái Nguyên cung!" La Tuyên đưa Tây Vương Mẫu, bay về phía Thái Nguyên cung.

Trên đường đi, mắt Tây Vương Mẫu không ngừng đánh giá môi trường của tiên đảo dưới chân, càng đi sâu, càng phát hiện, cả hòn đảo giống như một kho báu khổng lồ, khắp nơi đều là tiên dược có niên đại vô cùng lâu đời.

Những tiên dược đó tuy không bằng những tiên dược đỉnh cấp mà nàng từng thấy trong tay La Tuyên.

Nhưng nếu mang ra thế giới Hồng Hoang, cũng đủ để vô số Đại La Kim Tiên tranh giành đến vỡ đầu, liều mạng vì chúng!

"Tiên thiên linh căn Hoàng Trung Lý!

Tiên thiên linh căn Tinh Thần Quả Thụ!" Trên Thái Nguyên tiên phong, Tây Vương Mẫu ngay từ cái nhìn đầu tiên đã thấy hai gốc cây được xếp vào hàng mười đại tiên thiên linh căn đỉnh cấp, dù đã biết từ trước, nhưng sau khi tận mắt nhìn thấy, vẫn kinh ngạc không thôi.

"Sau này, nàng chính là nữ chủ nhân của Thái Nguyên tiên đảo, nên làm quen một chút đi!" La Tuyên hiếm có được lúc nhàn rỗi, đưa Tây Vương Mẫu đi bộ một vòng quanh Thái Nguyên tiên phong, lại đưa nàng đi xem một ao Luân Hồi Tử Liên ở hậu đình của Thái Nguyên tiên cung.

Thuận tay hắn cũng di chuyển ao Diệt Thế Hắc Liên ở Phương Trượng tiên đảo đến hoa viên sau của Thái Nguyên tiên cung, đặt ở bên kia của Luân Hồi Tử Liên.

Giữa hai ao sen, chỉ cách nhau một con đường nhỏ quanh co, lại là hai khung cảnh hoàn toàn khác biệt.

Tất cả mọi thứ đều khiến Tây Vương Mẫu có cảm giác như đang ở trong mơ, mãi đến khi xem xong mọi thứ, Tây Vương Mẫu cả người vẫn chưa hoàn hồn.

Sau khi hoàn hồn, tự nhiên không khỏi sinh ra một cảm giác tự hào khó tả.

Ngoài tự hào, Tây Vương Mẫu lần đầu tiên chủ động kéo La Tuyên, hai người ôn tồn một lúc lâu.

La Tuyên mới một mình đến đại điện tu hành của Thái Nguyên tiên cung.

Giơ tay bố trí mấy đạo cấm chế xong, hắn lắc mình tiến vào Hồng

Mông tiểu thế giới bên trong Hỗn Độn Châu.

Cách lần cuối cùng tiến vào Hồng Mông tiểu thế giới đã gần hai trăm năm, đối với người phàm là hai đời hai kiếp, nhưng đối với hắn, đối với Hồng Mông tiểu thế giới, chỉ là một cái búng tay trong nháy mắt.

Mọi thứ không có nhiều thay đổi so với lần trước.

Tiên khí cung cấp lần trước, Hồng Mông tiểu thế giới vẫn chưa tiêu hóa hết, vẫn đang không ngừng mở rộng.

Nhưng cũng đã lờ mờ có đường nét của một tiểu thiên thế giới, cũng có sự nâng cấp rõ rệt.

"Tiểu thế giới hấp thu tiên khí trưởng thành cần không ít thời gian, lần này, sau khi bổ sung đủ tiên khí, đủ để Hồng Mông tiểu thế giới trưởng thành đến mức Trung Thiên thế giới." "Chỉ là, trong đó cần không ít thời gian." "Tiếc là đại đạo trong Hỗn Độn Châu quá hoàn chỉnh, tự thành một phương thế giới hoàn chỉnh, có quy tắc thời gian của riêng nó, quy tắc thời gian mà ta tự ngưng luyện hoàn toàn không có tác dụng gia tốc." La Tuyên thầm nghĩ cảm thán, nhưng cũng không vội.

Hắn giơ tay lấy ra rất nhiều tiên dược hiện tại không dùng đến, cùng với những tiên mạch, tiên thạch, tiên tinh thu được từ thế giới Tạo Hóa, toàn bộ đập vỡ thành tiên khí tinh khiết, đưa vào Hồng Mông tiểu thế giới.

Lại đem mấy gốc linh căn thu được từ thế giới Tạo Hóa, cũng trồng vào tiểu thế giới.

Làm xong những việc này, hắn mới ra khỏi Hồng Mông tiểu thế giới, tiến vào Thái Nguyên cổ bi.

Trong Hồng Mông tiểu thế giới, quy tắc thời gian không có tác

dụng, tu luyện cần phải ở trong Thái Nguyên cổ bi, sẽ tiện lợi hơn một chút.

Hắn giơ tay bố trí mấy đạo cấm chế thời gian.

Lấy ra Tạo Hóa Đỉnh và một ít tiên dược đỉnh cấp, cùng với tinh huyết của hai con tiên thú kia.

Chương 148

Hiện tại tu vi nguyên thần của hắn đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, tu vi nhục thân vẫn còn dừng ở Chuẩn Thánh trung kỳ, lần này hắn định nâng cao tu vi nhục thân lên Chuẩn Thánh hậu kỳ trước.

Nâng cao nhục thân có hai lựa chọn.

Một là tinh huyết Thần Ma bất ngờ thu được từ thế giới Tạo Hóa.

Một là dùng tinh huyết của hai con tiên thú Chuẩn Thánh Đại viên mãn làm dược liệu chính, dùng vô số tiên dược làm dược liệu phụ, luyện chế tiên đan nâng cao tu vi nhục thân.

Sau khi cân nhắc, hắn chọn phương án thứ hai.

Hai con tiên thú tu vi thâm hậu, dùng chúng luyện chế tiên đan, đủ để nhục thân của hắn lại đột phá.

Nhưng nếu dùng tinh huyết Tạo Hóa Thần Ma để đột phá, vậy sau này sẽ không dùng được tiên đan luyện chế từ tinh huyết của hai con tiên thú nữa, nếu dùng tiên đan trước, thì hoàn toàn không ảnh hưởng đến việc luyện hóa tinh huyết Thần Ma sau này.

Thậm chí, sau khi tu vi nhục thân lại được nâng cao.

Luyện hóa tinh huyết Thần Ma ngược lại sẽ càng nhẹ nhàng, càng dễ hấp thu, tu vi nâng cao cũng sẽ nhanh hơn một chút.

La Tuyên thầm nghĩ, liền bắt đầu luyện hóa Tạo Hóa Đỉnh.

Tạo Hóa Đỉnh là một trong ba kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo thu được từ thế giới Tạo Hóa.

Đã là cực phẩm tiên thiên linh bảo, tự nhiên sẽ tốt hơn thượng phẩm tiên thiên linh bảo Ngũ Hành Đỉnh, hiệu quả cũng tốt hơn một

chút, vì vậy, hắn dành một ít thời gian luyện hóa Tạo Hóa Đỉnh trước.

Thời gian không dài.

Hắn đã luyện hóa toàn bộ tiên thiên cấm chế bên trong Tạo Hóa Đỉnh.

Sau đó, dùng Sinh Mệnh Chi Hỏa làm nóng Tạo Hóa Đỉnh, bắt đầu luyện chế Thiên Nguyên Ngọc Tủy Đan đã suy nghĩ từ trước!

Thiên Nguyên Ngọc Tủy Đan thích hợp nhất để nâng cao tu vi nhục thân của Chuẩn Thánh trung kỳ, cũng là một trong số ít tiên đan dùng tinh huyết của tiên thú làm dược liệu chính, hiệu quả cực kỳ tốt, cũng không có bất kỳ tác dụng phụ nào.

Một viên là đủ để tu vi nhục thân dưới Chuẩn Thánh hậu kỳ nâng cao một tiểu cảnh giới!

Nhưng, có một điểm giống với Địa Thánh Đan, mỗi sinh linh chỉ có thể dùng một lần, lần thứ hai hiệu quả sẽ giảm đi đáng kể, gần như không có tác dụng.

La Tuyên đã luyện đan nhiều lần, sớm đã thông thạo vô cùng.

Chẳng bao lâu sau, Thiên Nguyên Ngọc Tủy Đan đã được luyện chế thành công.

Giống như Địa Thánh Đan, chỉ luyện ra được ba viên, nhưng mỗi viên đều có phẩm chất cực cao.

Cất đi hai viên, hắn cầm viên còn lại nuốt vào bụng.

Ầm!

Tiên đan vào bụng.

Đầu tiên là một cảm giác mát lạnh.

Tiếp đó liền phảng phất hóa thành một ngọn lửa hừng hực, nhiệt

độ nóng bỏng thiêu đốt ngũ tạng lục phủ, huyết khí hung bạo cuồng loạn như ngựa hoang thoát cương, điên cuồng xung kích mỗi một tấc huyết nhục kinh mạch.

Năng lượng bàng bạc tràn ngập tứ chi bách hài, tựa như muốn làm cả người nổ tung.

May mà nhục thân La Tuyên giờ đây đã trải qua nhiều lần tôi luyện, sớm đã không còn như xưa, sức mạnh của Thiên Nguyên Ngọc Tủy Đan tuy cuồng bạo nhưng cuối cùng cũng bị hắn chịu đựng được.

Vững chắc tâm thần, hắn lập tức vận chuyển Bàn Cổ Thiên Kinh.

Bàn Cổ Thiên Kinh là công pháp tu luyện của Bàn Cổ, trong quá trình tu luyện vô tận, đạo vận đã lưu lại dấu ấn trên Thái Nguyên Cổ Bi, được La Tuyên lĩnh ngộ trong lần đầu tiên tham ngộ Thái Nguyên Cổ Bi.

Nó cao minh và thâm sâu hơn Cửu Chuyển Huyền Công không biết bao nhiêu lần.

Dù sao thì Cửu Chuyển Huyền Công luyện đến cửu chuyển cũng chỉ tới Hỗn Nguyên, còn Bàn Cổ Thiên Kinh lại chỉ thẳng tới Bán Bộ Bất Hủ đại đạo!

Sau khi La Tuyên vận chuyển Bàn Cổ Thiên Kinh, năng lượng huyết khí đang hoành hành trong cơ thể lập tức trở nên ngoan ngoãn như mèo con, thuận theo lộ tuyến vận hành của công pháp Bàn Cổ Thiên Kinh, dần dần chuyển hóa thành huyết khí tinh thuần hơn, dung nhập vào cơ thể.

Thể phách, huyết nhục, xương cốt của hắn không ngừng được tăng cường, tu vi nhục thân cũng theo đó mà tăng lên.

Sau cảnh giới Chuẩn Thánh, mỗi bước là một trời một vực.

Từ Chuẩn Thánh trung kỳ lên Chuẩn Thánh hậu kỳ, còn khó hơn gấp mười lần việc một sinh linh phàm tục tu luyện đến Chuẩn Thánh trung kỳ!

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, người có tu vi nguyên thần đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng chỉ có một mình Minh Hà.

Còn nhục thân đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ trở lên, ngoài Hồng Quân chấp chưởng thiên đạo, siêu thoát tất cả, cùng với Lục Đại Thánh Nhân ra, thì không còn ai khác!

Độ khó tu luyện sau cảnh giới Chuẩn Thánh, đặc biệt là độ khó tăng cường nhục thân, từ đó có thể thấy được phần nào!

Nhưng La Tuyên lại có ưu thế mà bất kỳ một Chuẩn Thánh nào, thậm chí cả Thánh Nhân trong Hồng Hoang đều không có, đó là ngưng luyện được quy tắc Đan đạo của Thiên đạo, hơn nữa còn có tạo nghệ cực sâu về Đan đạo.

Trong tay hắn còn nắm giữ bảo tàng của cả một Tạo Hóa thế giới.

Bất kể là điểm nào, cũng không phải cường giả nào, thậm chí cả Thánh Nhân có thể so sánh!

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Dưới sự vận chuyển tốc độ cao của Bàn Cổ Thiên Kinh, năng lượng của Thiên Nguyên Ngọc Tủy Đan không ngừng giảm bớt, từng chút một được chuyển hóa thành năng lượng huyết khí của chính La Tuyên.

Một bên tiêu một bên tăng, huyết khí trong cơ thể La Tuyên cùng với tu vi nhục thân, không lúc nào là không tăng lên với một tốc độ cực nhanh.

Rắc!

Rắc!

Vào một khắc nào đó.

Âm thanh tựa như gương vỡ, lại giống như xiềng xích đứt gãy vang lên.

La Tuyên bỗng cảm thấy trong cơ thể dường như có vô số xiềng xích vô hình, vào khoảnh khắc này, toàn bộ đều vỡ nát, thân thể nhẹ nhõm đi rất nhiều, cũng mạnh mẽ hơn rất nhiều, trong lòng cũng dâng lên một loại minh ngộ.

Tu vi nhục thân cuối cùng đã đến Chuẩn Thánh hậu kỳ!

"Ồ?

Đến rồi à?" Lúc này, La Tuyên lòng có cảm giác, Hỏa Lân đã đến bên ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo.

Hắn đã đặt ấn ký thần thức trong nguyên thần của Hỏa Lân, tự nhiên có thể cảm ứng được sự hiện diện của Hỏa Lân, cùng với Hỏa Lân còn có Hoàng Nhạc và ba tên thị tòng của Kỳ Lân nhất tộc. .....

Chương 149

"Hỏa Lân, ngươi chắc chắn đạo trường của La Tuyên đại ca ở đây không?" Bên ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo, Hoàng Nhạc ngờ vực nhìn xung quanh, nhìn thế nào cũng cảm thấy vùng biển hoang vắng này giống như một nơi khỉ ho cò gáy, làm sao có thể là đạo trường của một đại năng Chuẩn Thánh đường đường được!

"Hừ!

Đợi vào Thái Nguyên Tiên Đảo rồi sẽ biết!" Hỏa Lân những năm qua sớm đã quen thân với Hoàng Nhạc, nghe vậy liền đắc ý và ngạo nghễ ngẩng cao đầu, hừ hừ nói.

"Chậc chậc!" Hoàng Nhạc nhìn bộ dạng vênh váo của Hỏa Lân, không khỏi nhún vai.

Ngay lúc đang chậm rãi chờ đợi La Tuyên có cảm ứng.

Một gợn sóng không gian hiện ra, một cánh cửa không gian khổng lồ lặng lẽ xuất hiện trước mặt năm người.

Đồng thời, giọng của La Tuyên cũng truyền đến: "Vào đi!" "Hả? .....Đỉnh cấp tiên thiên đại trận?" Hoàng Nhạc thấy vậy, lập tức kinh ngạc, tổ địa Kỳ Hoàng Sơn của Kỳ Lân nhất tộc cũng có tiên thiên đại trận, là tiên thiên đại trận đỉnh tiêm nhất của thế giới Hồng Hoang, đủ để chống lại cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng lúc này, hắn vừa nhìn đã nhận ra, tiên thiên đại trận trước mắt còn mạnh hơn đại trận của Kỳ Lân nhất tộc rất nhiều!

"Đồ nhà quê, đợi vào trong rồi sẽ biết, Kỳ Lân nhất tộc các ngươi nghèo đến mức nào!" Hỏa Lân thấy Hoàng Nhạc lộ vẻ kinh ngạc, không khỏi càng thêm đắc ý, đầy kiêu ngạo nói: "Trong đạo trường

này, nơi ở của Tôn thượng đều do một tay ta, Hỏa Lân, bố trí đấy!" Nói rồi, y dẫn đầu đi vào Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Hít!" Giống như Tây Vương Mẫu lần đầu tiên tiến vào.

Ngoại trừ Hỏa Lân đã sớm chuẩn bị, bốn người Hoàng Nhạc đều trợn to mắt, phảng phất như những tiểu tu sĩ từ nơi quê mùa hẻo lánh đi ra, khụt khịt mũi, theo bản năng hít lấy hít để mấy ngụm tiên khí nồng đậm.

Nhưng rất nhanh, động tác của họ đã dừng lại.

Không phải tiên khí không thơm.

Ánh mắt họ rơi trên tiên đảo, nơi đâu cũng là những tiên dược cổ lão có tuổi đời ngoài trăm triệu năm, từng gốc tiên dược mọc um tùm như cỏ dại khắp cả hòn đảo.

Năng lượng tiên khí dồi dào, còn sáng lấp lánh như những viên bảo thạch!

Khoảnh khắc này, trong lòng họ cuối cùng cũng hiểu vì sao một đại năng Chuẩn Thánh như La Tuyên lại chọn lập đạo trường ở vùng biển hoang vu này, thì ra nơi đây lại là một tiên cảnh bảo địa như vậy!

"Hay còn ở phía sau kìa!" Hỏa Lân trong lòng thầm cười gian, không để lộ cảm xúc mà dẫn Hoàng Nhạc đến Thái Nguyên Tiên Phong.

"Hít!

Thật sự là Hoàng Trung Lý và Tinh Thần Quả Thụ!" Dưới chân Thái Nguyên Tiên Phong, nhìn bậc thang bằng bạch ngọc nối đất liền trời, thẳng tắp lên tận mây xanh, cùng với Thái Nguyên Tiên Cung trên đỉnh mây, Hoàng Nhạc và những người khác chỉ cảm thấy hoa cả mắt, nhìn không xuể.

Đặc biệt là khi nhìn thấy hai cây cổ thụ có tán lá đủ để che trời lấp đất, bao phủ cả một vùng trời rộng lớn, có thế sánh ngang với nhật nguyệt là Hoàng Trung Lý và Tinh Thần Quả Thụ, họ lại càng không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Dù đã biết trong tay La Tuyên có hai gốc tiên thiên linh căn, thậm chí đã từng được nếm thử tiên quả do hai gốc linh căn này kết ra ở bờ Đông Hải, nhưng khi thực sự nhìn thấy hình dáng của hai gốc linh căn, trong lòng họ không khỏi kinh ngạc tột độ!

"Phục!

Tiểu đệ thật sự phục rồi!" Hoàng Nhạc và ba đại cường giả của Kỳ Lân nhất tộc mãi một lúc lâu sau mới hoàn hồn, không khỏi lắc đầu với Hỏa Lân nói: "Chẳng trách đạo trường của La Tuyên đại ca lại đặt ở đây, phúc địa tiên cảnh bực này, đừng nói là Kỳ Hoàng Sơn của chúng ta, e rằng đạo trường của Thánh Nhân cũng thua xa!" "Ha ha ha ha!

Nhóc con nhà ngươi từ lúc nào cũng học cái thói của Hỏa Lân rồi vậy?" Lúc này, La Tuyên cười nhẹ bước ra từ Thái Nguyên Tiên Cung, chắp tay sau lưng xuất hiện trong tầm mắt mấy người rồi trêu chọc. .....

"Nếu muốn tiếp tục tu hành theo ta, thì hãy tìm một nơi bên ngoài Thái Nguyên Tiên Phong, mở ra một nơi tu luyện." La Tuyên sau khi hàn huyên với Hỏa Lân và Hoàng Nhạc, thản nhiên nói: "Nếu muốn quay về Kỳ Lân nhất tộc, thì cứ tự mình quay về, tất cả tùy theo ý nguyện của các ngươi." Hỏa Lân là tọa kỵ của hắn, bản thể lại là Kỳ Lân, đương nhiên sẽ là thụy thú hộ đảo cho Thái Nguyên Tiên Đảo.

Hiện tại tài nguyên trong tay hắn nhiều đến mức dùng không hết, lúc rảnh rỗi cũng không keo kiệt giúp đỡ Hỏa Lân một phen.

Còn về Hoàng Nhạc, nếu y bằng lòng tiếp tục ở bên cạnh, hắn sẽ

không đuổi người đi, nếu không bằng lòng, hắn cũng không cưỡng ép giữ lại.

"Ở lại!

Tiểu đệ đương nhiên phải ở lại, đi theo bên cạnh đại ca!" Hoàng Nhạc sợ La Tuyên đuổi mình đi, lời vừa dứt liền lập tức tha thiết nói: "Đại ca còn phải luyện chế tiên đan cho tiểu đệ để tăng tu vi nữa mà!" "Đây là toàn bộ bảo vật của Kỳ Lân nhất tộc chúng ta mà tiểu đệ mang đến cho đại ca!" Nói rồi, y đưa tay lấy ra một chiếc hộp báu màu đen cấp bậc thượng phẩm linh bảo, đưa đến trước mặt La Tuyên.

"Ồ?

Thành ý của Kỳ Lân nhất tộc cũng không nhỏ!" La Tuyên dùng thần thức thăm dò vào trong hộp báu, lập tức phát hiện bảo vật bên trong nhiều hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Tuy không thể so sánh với thu hoạch ở Thái Nguyên Tiên Đảo, càng không thể so với thu hoạch ở Tạo Hóa thế giới, nhưng cũng bằng một nửa nhỏ bảo vật trên tiên đảo.

Phân lượng như vậy, đối với hắn mà nói thì không là gì, nhưng đối với Kỳ Lân nhất tộc đang sa sút hiện nay, e rằng đã lấy ra hơn một nửa gia sản!

Chỉ riêng điểm này, hắn đã biết những bảo vật này phần lớn không chỉ là ý của Hoàng Nhạc, mà còn là ý của cả Kỳ Lân nhất tộc đứng sau.

Nếu không, dù Hoàng Nhạc là thái tử của Kỳ Lân nhất tộc, cũng chắc chắn không thể thật sự dọn đi một nửa bảo khố của tộc mình!

Dù vậy, các cường giả của Kỳ Lân nhất tộc cũng sẽ không để Hoàng Nhạc làm như thế!

Hắn cũng hiểu ý của Kỳ Lân nhất tộc.

Ăn của người thì mềm miệng, nhận của người thì chùn tay, mặc dù những thứ này vốn là giao dịch đã hứa hẹn với Hoàng Nhạc từ lâu.

Nhưng phân lượng nhiều hay ít lại do Kỳ Lân nhất tộc nắm chắc!

Sở dĩ họ lấy ra nhiều thứ như vậy, một là vì Kỳ Lân nhất tộc đã sa sút, lại không lấy lại được Ngũ Hành Kích, khí vận trôi đi không thể ngăn cản, nên đi một con đường khác, lấy Hoàng Nhạc làm trung gian, kết nối với một Phó giáo chủ Tiệt giáo kiêm Nhân tộc Thánh sư như hắn.

Hai là cũng để thể hiện thành ý của Kỳ Lân nhất tộc, mong La Tuyên thu nhận Hoàng Nhạc ở bên cạnh tu hành.

Những năm qua, La Tuyên và Hoàng Nhạc ở chung không tệ, Hoàng Nhạc cũng luôn răm rắp nghe theo, gọi hắn là đại ca, cộng thêm thành ý lần này, tự nhiên hắn càng không có ý định đuổi người đi.

Cùng ngày hôm đó, dưới sự dẫn dắt của Hỏa Lân, Hoàng Nhạc và ba thị tòng của Kỳ Lân nhất tộc đã làm quen sơ lược với Thái Nguyên Tiên Đảo, sau đó tìm một ngọn tiên phong, mở ra một nơi tu hành tạm thời.

La Tuyên thì quay về Thái Nguyên Tiên Cung, chuẩn bị luyện chế thêm một ít tiên đan, để tu vi của mình lại có một bước đột phá.

"Tiện thể luyện thêm một lò Địa Thánh Đan!" Địa Thánh Đan chỉ có tác dụng với cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, một lò có thể luyện chế ba viên, cộng thêm viên trong tay hắn, đủ để Hỏa Lân, Hoàng Nhạc và Kế Huyền mang về từ Tạo Hóa thế giới có tu vi tăng thêm một bậc.

Viên còn lại có thể giữ lại để dùng sau này!

Nghĩ rồi, La Tuyên liền tiện tay luyện chế một lò Địa Thánh Đan,

sau đó mới bắt đầu suy tính về tiên đan cần thiết để tu vi nguyên thần đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

"Thánh La Đan, Nhập Hư Đan, Vạn Cổ Đan...

đều có thể giúp nguyên thần của ta tiến thêm một bước, trong đó, Thánh La Đan là phiên bản giản lược của Hỗn Nguyên tiên đan Đại Thiên Thần La Đan, nếu dùng nó, sau này sẽ không thể dùng Đại Thiên Thần La Đan nữa." "Nhập Hư Đan thì dùng đan nhập hư, không chỉ có thể nâng cao tu vi, mà trong quá trình nâng cao tu vi còn có thể tăng cường cảm ngộ đối với đại đạo." "Chỉ đáng tiếc, thời gian luyện hóa lại cần lâu hơn một chút." La Tuyên suy tính một hồi, sàng lọc các loại đan phương trong đầu, cuối cùng, hắn chọn Vạn Cổ Đan.

Trong vô số tiên đan, chỉ có Vạn Cổ Đan là không xung đột với các tiên đan khác, cũng không cần quá nhiều thời gian, hiệu dụng thì ngoài việc tăng tu vi, đúng như tên gọi, còn có thể tăng thêm vạn cổ tuổi thọ.

Vạn cổ tuổi thọ đối với sinh linh bình thường mà nói, không thể không nói là một sự cám dỗ cực lớn.

Nhưng đối với cường giả đã thành Đại La quả vị, có thể vĩnh sinh bất tử, sau Chuẩn Thánh lại càng triệt để thoát khỏi ngũ hành lục đạo, thì vạn cổ tuổi thọ có hơi vô dụng.

Nhưng La Tuyên không coi trọng việc tăng tuổi thọ, mà coi trọng tính hiệu quả của nó.

Chương 150

"Vậy đi!" Suy nghĩ một lượt, hắn liền trực tiếp quyết định dùng Vạn Cổ Đan.

Sau đó, hắn lấy ra Tạo Hóa Đỉnh, sàng lọc ra một đống tiên dược cần thiết cho Vạn Cổ Đan, đưa tay lên, đầu ngón tay đốt lên Sinh Mệnh Chi Hỏa, bắt đầu làm nóng Tạo Hóa Đỉnh, dung luyện các loại tiên dược để luyện chế Vạn Cổ Đan.

Phương pháp luyện chế Vạn Cổ Đan phức tạp hơn Địa Thánh Đan rất nhiều.

Chính xác mà nói, mỗi tiên đan cao hơn một phẩm cấp, phương pháp luyện chế đều phức tạp hơn rất nhiều.

Nhưng La Tuyên sớm đã có tạo nghệ cực sâu về Đan đạo, lại có quy tắc Đan đạo của Thiên đạo tương trợ, chẳng bao lâu sau đã luyện thành Vạn Cổ Đan.

Vạn Cổ Đan khi thành đan ít hơn Địa Thánh Đan, chỉ thành được hai viên mà thôi!

Nhưng đối với La Tuyên, một viên là đủ rồi.

Hắn cất đi một viên Vạn Cổ Đan, viên còn lại ném vào miệng.

Ầm!

Vạn Cổ Đan vừa vào miệng đã tan ra.

Năng lượng bàng bạc lập tức tràn ngập tứ chi bách hài.

Trong đó có một luồng sinh mệnh chi lực mạnh mẽ, gột rửa nhục thân nguyên thần, giúp thân thể La Tuyên lại tăng thêm vạn cổ tuổi thọ, khiến sinh mệnh lực của hắn càng thêm mạnh mẽ, gần như sinh

sôi không ngừng, tựa như ngọn lửa sinh mệnh đang bùng cháy!

La Tuyên không để ý đến việc tuổi thọ tăng lên, toàn tâm toàn ý thúc giục Thượng Thanh Bí Pháp, luyện hóa năng lượng trong cơ thể.

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn là cảnh giới cuối cùng của cảnh giới Chuẩn Thánh.

Không chỉ cần ngưng luyện tiên lực nhiều hơn gấp trăm lần so với Chuẩn Thánh hậu kỳ, độ khó cũng lớn hơn gấp trăm lần không chỉ.

Còn về Cực Đạo Chuẩn Thánh, giống như Đại La Kim Tiên viên mãn năm xưa cần mài giũa đạo cơ Chuẩn Thánh, đây là một quá trình mài giũa đạo cơ Hỗn Nguyên, dần dần làm cho đạo cơ viên mãn, thể ngộ sức mạnh của bản thân, qua đó tiến hành một sự lột xác về chất!

Cực Đạo Chuẩn Thánh có thể coi là một cảnh giới, cũng có thể nói chỉ là một tầng thứ mơ hồ, không có định nghĩa rõ ràng.

Ít nhất, trong mắt chúng sinh, Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn chính là đỉnh phong của Chuẩn Thánh.

Cường giả ở cấp độ này, trong thế giới Hồng Hoang, ngoại trừ Đạo Tổ Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu, Âm Dương, Càn Khôn, Dương Mi và các chí tôn của tiên thiên tam tộc thời Long Hán đại kiếp ra, thì chưa từng xuất hiện.

Ngay cả người mạnh nhất trong Lục Đại Thánh Nhân là Thái Thượng Lão Tử, cũng không tu luyện tới đó mà chỉ ở Chuẩn Thánh trung kỳ, lợi dụng công đức và Hồng Mông Tử Khí để một bước thành Thánh Nhân.

Hôm nay, La Tuyên lại đã đến ngưỡng cửa này, sắp sửa tiếp cận đến trình độ Hỗn Nguyên!

Cảnh giới Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn có thể nói là ngưỡng cửa cuối cùng của Chuẩn Thánh.

Vượt qua nó, liền có thể đúc thành đạo cơ Hỗn Nguyên, có thể thấy được cảnh giới Hỗn Nguyên!

Vì vậy, việc đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng gian nan hơn một chút, thời gian tiêu hao trong quá trình này cũng khó khăn hơn nhiều so với bất kỳ lần đột phá nào trước đây.

Dù La Tuyên có Vạn Cổ Đan, lại có gia tốc thời gian mười vạn lần, cũng không dễ dàng thành Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn như vậy.

.....

Trong lúc La Tuyên chìm đắm trong việc đột phá tu vi.

Thế giới Hồng Hoang bên ngoài, dưới vẻ bề ngoài tĩnh lặng, sóng ngầm lại bắt đầu cuộn trào.

Đầu tiên là việc Yêu tộc tế luyện Đồ Vu Kiếm, dẫn phát dị tượng trời đất, kinh động cả thế giới Hồng Hoang, trong một khoảng thời gian rất lâu, gần như mỗi thời mỗi khắc, trên bầu trời đều phảng phất có vô số vong hồn Nhân tộc đang gào thét.

Cả bầu trời thế giới Hồng Hoang gần như bị nhuộm thành màu đỏ máu.

Cảnh tượng chưa từng có từ trước đến nay, tự nhiên kinh động vô số sinh linh, đặc biệt là Vu tộc và Nhân tộc!

Vu tộc là đối thủ của Yêu tộc, sắp có một trận chiến quyết định sự sống còn của chủng tộc, tự nhiên sẽ chú ý đến tình hình của Yêu tộc.

Đối với việc Yêu tộc tàn sát Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, Thập Nhị Tổ Vu đều biết rõ, nhưng không để trong lòng, đương nhiên, dù có để trong lòng cũng không có cách nào ngăn cản.

Vào lúc Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, Vu tộc cũng bị hạn chế, nếu không, làm sao có thể để mặc Yêu tộc làm càn trên đại địa Hồng

Hoang!

Có ước thúc của Đạo Tổ Hồng Quân từ trăm vạn năm trước, trước khi trận đại chiến cuối cùng đến, họ không thể thật sự khai chiến với Yêu tộc, nên cũng đành mặc kệ Yêu tộc làm gì, tự mình tu hành.

Còn Nhân tộc, là vì Đồ Vu Kiếm được đúc từ huyết nhục hồn phách của Nhân tộc.

Khi dị tượng che trời đó sinh ra, tất cả mọi người trong Nhân tộc đều bị dị tượng kinh động, còn bị dị tượng đó dẫn đến cộng hưởng, vô số người ngửa mặt lên trời rơi lệ máu, tựa như lại quay về khoảng thời gian đen tối sống còn của Nhân tộc.

Cảnh tượng này khiến tất cả Nhân tộc bi thống nhưng lại bất lực.

Nhưng việc Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, giống như một dấu ấn, khắc sâu vào huyết mạch, linh hồn của Nhân tộc, khắc vào trong xương cốt, sau này, nếu Nhân tộc có cơ hội, tất sẽ không để Yêu tộc yên ổn!

Ngoài dị tượng do Yêu tộc gây ra, còn có một chuyện khác gây ra chấn động không nhỏ.

Đó là, chủ nhân của Bồng Lai Tiên Đình, Đông Vương Công, đã mất tích một cách bí ẩn, sống không thấy người chết không thấy xác, cứ thế biến mất khỏi Bồng Lai!

Một cường giả Chuẩn Thánh, chủ nhân của Bồng Lai Tiên Đình, bỗng dưng biến mất, tự nhiên khiến vô số sinh linh chấn động.

Nhưng đối với chuyện này, mấy vị Thánh Nhân đều không lên tiếng.

Họ cũng không rõ Đông Vương Công rốt cuộc đã đi đâu, chỉ mơ hồ đoán được, lần nổi giận của Đạo Tổ trước đây dường như có liên quan đến sự mất tích của Đông Vương Công.

Nhưng việc này lại liên quan đến một số cấm kỵ không thể chạm tới, cũng khiến từng người một ngậm miệng không nói!

Nhất thời, sự mất tích của Đông Vương Công trở thành một bí ẩn lớn của Hồng Hoang.

Cùng với sự mất tích của Đông Vương Công, toàn bộ Bồng Lai trên dưới cũng bắt đầu rơi vào hoảng loạn.

Vị trưởng lão Đại La Kim Tiên còn lại duy nhất lập tức phái tất cả tu sĩ của Bồng Lai đi tìm khắp Bồng Lai Tiên Đình, rồi mở rộng ra Đông Hải, đại lục Hồng Hoang, và ba vùng biển còn lại để tìm kiếm Đông Vương Công.

Tuy cơ hội mong manh, nhưng không thể không làm vậy.

Xưa kia Bồng Lai quật khởi, Đông Vương Công cường thế, đã đắc tội không ít sinh linh, trong đó không thiếu một số cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh tiêm.

Khi Đông Vương Công còn đó, với uy thế của Chuẩn Thánh, những sinh linh kia bao gồm cả những cường giả đó, ai nấy đều giận mà không dám nói.

Nhưng hiện tại Đông Vương Công bỗng dưng mất tích, chỉ sợ chẳng bao lâu nữa, những sinh linh và những cường giả kia sẽ như hung thú nhào đến Bồng Lai, xé nát cả Bồng Lai thành tro bụi.

Khi đó, chỉ với một Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tuyệt đối không thể ngăn cản được nhiều cường giả như vậy!

Gần như cùng lúc.

Tại tận cùng thế giới của Đông Hải, Nam Hải, Tây Hải, Bắc Hải, không phân trước sau, những vùng đất khô cằn ở tận cùng các đại hải vực đều dấy lên một tầng sương mù màu đen.

Chương 151

Một số tu sĩ đi du ngoạn ở những vùng đất hoang vu đó phát hiện dị tượng, đều tưởng là có cơ duyên giáng thế, lần lượt kéo đến thăm dò, kết quả, sau khi chạm vào sương mù màu đen đó, ai nấy đều trực tiếp rơi vào cảnh huyết nhục không còn, chỉ còn lại một đống xương trắng.

Sau khi những tu sĩ này vẫn lạc, từng bóng người không khác gì người thường bước ra từ sương mù màu đen, tràn vào Hồng Hoang mênh mông.

Cùng với sự trở về của họ, tin tức về cơ duyên lớn xuất hiện ở tận cùng tứ hải dần dần lan truyền trong giới tu sĩ cấp trung và cấp thấp, ngày càng nhiều tu sĩ bắt đầu đến tận cùng tứ hải du ngoạn.

Nhưng những tu sĩ này không một ngoại lệ, toàn bộ đều hóa thành một đống xương khô trong sương mù màu đen.

Những bộ xương khô này lại dưới một loại sức mạnh huyền bí nào đó, một lần nữa hóa thành từng tu sĩ, quay trở lại thế giới Hồng Hoang, tiếp tục truyền bá tin tức tận cùng tứ hải có đại cơ duyên.

Cứ thế tuần hoàn lặp đi lặp lại, nhưng lại hoàn toàn không bị Thánh Nhân và Hồng Quân biết đến. .....

Tất cả những gì xảy ra trong thế giới Hồng Hoang, La Tuyên đang bế quan sâu trong Thái Nguyên Tiên Đảo hoàn toàn không biết, cũng không có tâm trí để quan tâm.

Hắn vẫn đang chuyên tâm luyện hóa Vạn Cổ Đan, từng bước tiến tới ngưỡng cửa Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Nhật nguyệt thay đổi, xuân đi thu đến.

Mãi đến khi La Tuyên tu luyện được ức năm, mới cuối cùng luyện hóa xong Vạn Cổ Đan.

Tu vi nguyên thần của hắn cũng cuối cùng theo sự luyện hóa của Vạn Cổ Đan, tiên lực bàng bạc dâng trào đến cực hạn, cả giới hải tiên lực chấn động kịch liệt, dấy lên từng đợt từng đợt triều tiên lực.

Ầm ầm ầm!

Từng tiếng nổ lớn vang lên trong giới hải nguyên thần của La Tuyên, như sấm nổ giữa trời quang.

Dị tượng như vậy kéo dài hơn trăm năm.

Vào một khoảnh khắc nào đó, cùng với một tiếng nổ lớn hơn hẳn bình thường, giới hải tiên lực nguyên thần đột nhiên bành trướng kịch liệt, rồi lại co rút kịch liệt, trong tiếng nổ đó, đột nhiên mở rộng ra gấp trăm lần!

Tiên lực mênh mông cũng vào khoảnh khắc này, tăng vọt lên gấp hai mươi lần!

"Phù!

Tu vi nguyên thần cuối cùng cũng bước vào Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!" La Tuyên chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt sâu thẳm như biển sao, nhật nguyệt trôi nổi, năm tháng đổi thay, tựa như có vạn thế thương tang lưu chuyển, ánh sáng huyền diệu phảng phất tràn đầy sức hấp dẫn vô cùng, có thể hút cả linh hồn người ta vào trong.

"Một ức năm?

Thời gian đột phá lần này thật là lâu!" Bấm tay tính toán, hắn đã bế quan được ức năm.

Dù tốc độ thời gian trong Thái Nguyên Cổ Bi khác với thế giới bên

ngoài, có gia tốc mười vạn lần, thì bên ngoài cũng đã qua hơn một nghìn năm.

Một lần bế quan một nghìn năm, đối với các cường giả khác trong thế giới Hồng Hoang, thậm chí cả tu sĩ bình thường, đều là chuyện hết sức bình thường.

Nhưng đối với La Tuyên, một lần bế quan một nghìn năm, đặc biệt là trong gia tốc thời gian, còn là bế quan ức năm.

Bất kể là cái nào, đều là lần bế quan lâu nhất của hắn sau khi đến thế giới này!

Nhật nguyệt luân chuyển, biển sao trôi nổi.

Vạn cổ năm tháng trong nháy mắt, cũng chỉ đến thế mà thôi!

Rung!

La Tuyên vừa mới đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn chưa lâu.

Trong đầu bỗng có xúc động, trong cõi u minh, dường như có thứ gì đó đang lay động tâm thần của hắn.

"Hồng Mông Tiểu Thế Giới!

Tiểu thế giới tấn thăng!" Sắc mặt hắn vui mừng, tâm thần khẽ động, lập tức tiến vào Hồng Mông Tiểu Thế Giới.

Cách một nghìn năm, một lần nữa tiến vào Hồng Mông Tiểu Thế Giới, La Tuyên phát hiện cả tiểu thế giới đã hoàn toàn thay đổi.

Hồng Mông Tiểu Thế Giới trước kia, hoang vu mênh mông, mặc dù có pháp tắc, quy tắc, đạo tắc nồng đậm, cùng với các loại bản nguyên đại đạo, thậm chí có rất nhiều Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng lại không có chút sinh khí nào, càng không có chút tiên khí nào!

Hiện tại, trong Hồng Mông Tiểu Thế Giới, các loại bản nguyên đại đạo cùng với pháp tắc, quy tắc, đạo tắc dần dần có trật tự ẩn vào trong hư vô, vẫn tồn tại, chỉ là không còn hiển hiện ra ngoài nữa.

Chúng không còn là bản nguyên trôi nổi, mà thực sự trở thành một phần của Hồng Mông Tiểu Thế Giới, trở thành quy tắc trật tự của tiểu thế giới.

Những Hồng Mông Tử Khí kia, cũng trong quá trình lột xác của Hồng Mông Tiểu Thế Giới, dần dần dung nhập vào phương thiên địa này, trở thành bản nguyên thế giới của phương thiên địa này.

Ngoài ra, thế giới mở rộng cùng với sự thay đổi của tiên khí.

La Tuyên đã ném vào đó một nửa nhỏ nội tình tích lũy vô số năm của Kỳ Lân nhất tộc, còn ném vào vô số trân bảo có được ở Thái Nguyên Tiên Đảo, Phương Trượng Tiên Đảo, Doanh Châu Tiên Đảo và Tạo Hóa thế giới.

Thậm chí còn ném vào rất nhiều tiên mạch, hai gốc tiên thiên linh căn và mấy gốc hậu thiên linh căn!

Tổng số trân bảo đó, đủ để vượt qua bất kỳ một Thánh Nhân nào, thậm chí là nội tình của cả tiên thiên tam tộc cộng lại.

Nếu đặt ở thế giới bên ngoài, tuyệt đối có thể khiến Thánh Nhân động lòng!

Dù mang đi bồi dưỡng cường giả, cũng đủ để tạo ra trăm vị Chuẩn Thánh!

Dưới sự tích tụ của nhiều trân bảo như vậy, Hồng Mông Tiểu Thế Giới cuối cùng cũng mở rộng đến tầng thứ tiểu thiên thế giới, hơn nữa còn vượt xa tiểu thiên thế giới bình thường, lớn hơn tiểu thế giới trong Oa Hoàng Cung rất nhiều.

Khí hoang sơ trong tiểu thế giới cũng hoàn toàn bị tiên khí thay thế.

Khắp nơi tràn ngập tiên khí nồng đậm, cũng dần dần có thêm mấy phần khí tức sinh mệnh!

Tin rằng chẳng bao lâu nữa, phương tiểu thế giới này có thể tự mình diễn hóa ra sinh linh!

"Ồ? .....Thế giới chi lực?" La Tuyên bỗng nhiên nhận ra một tia dao động rất nhỏ, ngẩn người ra, rồi lập tức bừng tỉnh, không khỏi kinh ngạc trong lòng: "Tiểu thiên thế giới chỉ là thế giới sơ đẳng, ngay cả thiên đạo cũng không thể sinh ra, càng đừng nói đến việc đản sinh thế giới chi lực, nhưng Hồng Mông Tiểu Thế Giới lại nhanh như vậy đã đản sinh ra thế giới chi lực!" Cùng là tiểu thiên thế giới, tiểu thế giới trong Oa Hoàng Cung cũng không có đản sinh ra thế giới chi lực!

"Hiểu rồi!" Hắn nhanh chóng hiểu ra nguyên nhân: "Bản nguyên của Hồng Mông Tiểu Thế Giới còn hoàn thiện hơn cả thế giới Hồng Hoang, mạnh mẽ hơn, hiện tại tuy chỉ có quy mô tiểu thiên thế giới, nhưng tiềm lực và nội tình lại hùng hậu hơn cả đại thiên thế giới." "Có thể nói, Hồng Mông Tiểu Thế Giới về mặt tiên thiên, đã có ưu thế hơn bất kỳ thế giới cùng tầng thứ nào!" Việc Hồng Mông Tiểu Thế Giới đản sinh ra thế giới chi lực không phải là không thể lý giải.

Nhưng điều này lại có nghĩa là, La Tuyên với tư cách là chủ nhân của phương thế giới này, có thể mượn dùng thiên địa chi lực của phương thế giới này!

Mặc dù phương thế giới này không phải là trung thiên thế giới, sức mạnh có thể cung cấp cho hắn có hạn, nhưng với sự đặc thù của Hồng Mông Tiểu Thế Giới, cũng đủ để gia trì cho hắn sức mạnh cao hơn bản thân gấp mười lần!

Gấp mười lần sức mạnh là khái niệm gì?

Chương 152

Điều đó tương đương với việc hắn vừa mới trở thành Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, đã sở hữu sức mạnh gấp mười lần Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn bình thường!

"Nếu lúc ở Tạo Hóa thế giới đối mặt với Hỗn Độn hung thú, Hồng Mông Tiểu Thế Giới đã lột xác thành tiểu thiên thế giới, thì những con hung thú Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn đó, ta chỉ cần giơ tay là có thể diệt!" Trong mắt La Tuyên bắn ra tia sáng, trong lòng kinh hỉ vạn phần: "Ngay cả những con hung thú cấp Cực Đạo Chuẩn Thánh kia, ta cũng hoàn toàn có thể một trận chiến!" Cũng có nghĩa là, với sự gia trì gấp mười lần sức mạnh của Hồng Mông Tiểu Thế Giới, hắn đã có thực lực đủ để đối mặt với Cực Đạo Chuẩn Thánh!

Đương nhiên, thước đo thực lực này chỉ là về mặt tiên lực và sức mạnh thuần túy, sự cường đại của Cực Đạo Chuẩn Thánh không chỉ nằm ở sức mạnh và tiên lực, mà còn ở sự viên mãn của quy tắc.

Nhưng dù vậy, đây cũng là một thu hoạch cực lớn, một niềm vui bất ngờ!

"Nhưng tài nguyên tiêu hao của Hồng Mông Tiểu Thế Giới cũng thật sự có chút kinh khủng!" La Tuyên vui mừng xen lẫn chút đau đầu.

Theo dự tính trước đó, những tài nguyên đầu tư vào Hồng Mông Tiểu Thế Giới đủ để nó trưởng thành thành trung thiên thế giới.

Nhưng hiện tại, sự đặc thù của Hồng Mông Tiểu Thiên Thế Giới, khiến nó trong lúc đản sinh ra thế giới chi lực, đã tiêu hao gấp mười lần tài nguyên cần thiết cho một tiểu thiên thế giới bình thường trưởng thành! 'Quả nhiên bỏ ra và thu hoạch là tỷ lệ thuận!' Tuy có

chút đau đầu, nhưng cũng không phải là không thể chấp nhận.

Dù sao thì, thế giới chi lực đã cung cấp cho hắn gấp mười lần sức mạnh tăng phúc, sức mạnh này, bất kể dùng cho tiên lực hay nhục thân, đều có gấp mười lần tăng phúc.

Tu vi đến trình độ này, thực lực mỗi lần tăng lên một ly một hào đều cực kỳ khó khăn.

Dù những tài nguyên đó đều dùng cho bản thân hắn, cũng tuyệt không thể nào tăng sức mạnh lên gấp mười lần!

Như vậy xem ra, nâng cấp tiểu thế giới lại có lợi hơn.

Dù sao thì, những tài nguyên đó, hắn hiện tại cũng không dùng đến!

"Phù!

Như vậy, khoảng cách đến ngày Thái Nguyên Tiên Đảo xuất thế lại gần thêm một bước!" La Tuyên hít sâu một hơi, hắn vẫn luôn không quên chuyện để Thái Nguyên Tiên Đảo xuất thế, chính xác mà nói, hắn vẫn luôn canh cánh trong lòng chuyện quang minh chính đại lấy lại thân phận của mình.

Những năm qua, hắn vẫn luôn mang danh 'Tần Tuyên', mang cái danh 'Phó giáo chủ Tiệt giáo'.

Miệng không nói, mặt không biểu hiện, không có nghĩa là trong lòng không khó chịu.

Nếu có thể, ai lại muốn mang một cái hóa danh chứ?

Chỉ là, cả hai thân phận đều đã đắc tội Nguyên Thủy không nhẹ, có thể nói, Nguyên Thủy đối với hắn hận thấu xương, nếu sớm bại lộ thân phận thật, tất nhiên sẽ khiến Nguyên Thủy không nhịn được mà ra tay.

Dù có Thông Thiên giáo chủ bảo vệ, thủ đoạn ngầm của Thánh Nhân cũng khó lòng phòng bị.

Không thể nào cứ mãi ở trong Thái Nguyên Tiên Đảo không ra ngoài được!

"Thế giới chi lực trên cơ sở sức mạnh của bản thân ta, tăng phúc gấp mười lần, cũng có nghĩa là, thực lực bản thân ta càng mạnh, tăng phúc cũng càng mạnh." "Cùng là tăng phúc gấp mười lần, cơ sở là Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn và cơ sở là Cực Đạo Chuẩn Thánh, có thể nói là một trời một vực!" "Phải nhanh chóng nâng cao tu vi nhục thân lên Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, quy tắc sức mạnh cũng phải toàn bộ nâng cao, đến lúc đó, lại có tăng phúc gấp mười lần của Hồng Mông Tiểu Thiên Thế Giới, ta cũng chưa chắc không có sức tự vệ!" La Tuyên trong lòng mang theo ý niệm này, một lần nữa đánh vào Hồng Mông Tiểu Thiên Thế Giới vô số trân bảo.

Mãi đến khi tài nguyên tích tụ gần đủ để Hồng Mông Tiểu Thiên Thế Giới trưởng thành lột xác thành trung thiên thế giới, hắn mới rời khỏi Hồng Mông Tiểu Thiên Thế Giới, quay về trong Thái Nguyên Cổ Bi.

Bên trong Thái Nguyên Cổ Bi.

La Tuyên không chút do dự, lại lấy ra Tạo Hóa Đỉnh và một đống tiên dược.

Ban đầu hắn định dùng tinh huyết của Tạo Hóa Thần Ma có được ở Tạo Hóa thế giới để tu vi nhục thân đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Nhưng hiện tại, hắn đã thay đổi chủ ý.

Tiên dược có được ở Tạo Hóa thế giới quá nhiều, đủ để tu luyện đến cảnh giới Hỗn Nguyên.

Như vậy, hắn định luyện chế tiên đan để nhục thân đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, còn những tinh huyết của Tạo Hóa Thần Ma kia, thì chuẩn bị giữ lại để dùng lúc nhục thân xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên!

Tiên đan để tu vi nhục thân đột phá, trong lòng La Tuyên cũng đã có kế hoạch.

Kim Thánh Lưu Ly Đan!

Một loại tiên đan cùng cấp bậc với Vạn Cổ Đan, chỉ là hiệu dụng nằm ở việc tăng cường nhục thân.

Quyết định rồi, hắn tế ra Sinh Mệnh Chi Hỏa làm nóng Tạo Hóa Đỉnh, rất nhiều tiên dược được ném vào trong đó.

Chẳng bao lâu, mười vạn gốc tiên dược đỉnh tiêm có dược linh cao đến triệu ức năm liền tan chảy thành dược dịch tinh thuần, dược tính không tương dung trong đó dần dần dưới sự khống chế của La Tuyên bị tách ra và bốc hơi đi, chỉ để lại năng lượng tinh thuần nhất.

Rung!

Không lâu sau, Tạo Hóa Đỉnh khẽ rung lên, khí tạo hóa nồng đậm phun trào ra.

Theo sau đó là một luồng đan hương vô cùng nồng đậm!

La Tuyên vỗ một cái vào nắp đỉnh, ba viên đan dược to bằng mắt rồng, đúng như tên gọi, bề mặt lưu chuyển ánh sáng vàng nhạt, toàn thân lại trong suốt như lưu ly, tràn ngập năng lượng tinh thuần bàng bạc vô cùng.

Chỉ cần ngửi mùi đan hương, huyết khí trong cơ thể hắn đã rục rịch.

Tốc độ vận chuyển tự động của Bàn Cổ Thiên Kinh cũng vô hình

trung nhanh hơn mấy lần không chỉ!

Nuốt một ngụm Kim Thánh Lưu Ly Đan xuống, hắn lập tức cảm thấy một luồng sức mạnh tinh thuần bàng bạc vô cùng cuốn đi khắp mọi ngóc ngách toàn thân, huyết khí toàn thân lập tức dưới sự kích thích của năng lượng tiên đan mà sôi trào lên.

Tốc độ vận chuyển tự động của Bàn Cổ Thiên Kinh lại một lần nữa tăng tốc mấy lần!

La Tuyên lập tức giữ vững tâm thần, tiến vào trạng thái thiên nhân hợp nhất, đẩy tốc độ vận chuyển của Bàn Cổ Thiên Kinh đến cực hạn, càng nhanh chóng hấp thu chuyển hóa dược lực của Kim Thánh Lưu Ly Đan.

Dưới sự cung cấp năng lượng gần như vô tận, tu vi nhục thân vừa mới đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ không lâu lập tức tăng lên với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường!

Việc nâng cao tu vi nhục thân nằm ở việc tôi luyện toàn thân huyết nhục kinh mạch, để toàn thể xảy ra từng lần lột xác.

Toàn bộ quá trình không hề dễ dàng hơn việc nâng cao tu vi nguyên thần, thậm chí, vì cần phải tôi luyện mỗi một tấc huyết nhục kinh mạch, thậm chí mỗi một tế bào vi lạp của nhục thân, nên còn khó hơn việc tích lũy tiên lực nguyên thần rất nhiều.

Vì vậy, lần đột phá nhục thân này, La Tuyên đã dùng hết hai ức năm, mới cuối cùng để tu vi nhục thân đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!

Đương nhiên, thời gian này chỉ là thời gian trong gia tốc mười vạn lần, đối với thế giới Hồng Hoang mà nói, chẳng qua chỉ là hai nghìn năm ngắn ngủi, một cái chớp mắt mà thôi!

"Tu vi nhục thân cuối cùng cũng bước vào Chuẩn Thánh Đại Viên

Mãn!" La Tuyên khẽ nắm chặt tay, cảm nhận mỗi một tấc da thịt trên cơ thể đều tràn đầy sức mạnh gấp trăm lần so với Chuẩn Thánh hậu kỳ, không khỏi một niềm vui sướng dâng lên trong lòng: "Với cường độ nhục thân của ta hiện tại, tiên thiên linh bảo cực phẩm thông thường cũng không dễ dàng để lại dấu vết!" Tu vi nhục thân đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, khiến mỗi một vi lạp nhục thân của hắn đều dày đặc đến cực hạn, đáng sợ đến kinh khủng.

Không hề khoa trương khi nói rằng, hắn hiện tại, dù tùy tiện bứt một sợi tóc, cũng đủ để chém nát nhật nguyệt tinh thần, đủ để phá diệt vũ trụ tinh hà!

Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn là một sự lột xác về chất ở tầng thứ Chuẩn Thánh, cũng đại biểu cho một cực hạn của tầng thứ Chuẩn Thánh, vượt xa các cảnh giới trước đó có thể so sánh!

"Tiếp theo, chỉ còn lại việc mài giũa tiên lực và tu luyện quy tắc sức mạnh!" Từ lúc nhục thân đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, rồi nguyên thần đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, rồi nhục thân nâng lên Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, dưới gia tốc thời gian mười vạn lần, trước trước sau sau La Tuyên tương đương với việc đã tu luyện hơn ba ức năm.

Tu luyện nhiều năm như vậy, dù với tu vi Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, cũng không khỏi cảm thấy tâm thần khá mệt mỏi.

Vì vậy, hắn không vội vàng tu luyện quy tắc sức mạnh.

"Hồng Mông Tiểu Thế Giới sau khi trở thành tiểu thiên thế giới, đã chậm lại rất nhiều, muốn tấn thăng trung thiên thế giới, e rằng cần không ít thời gian." Đối với sự lột xác của tiểu thế giới, La Tuyên cũng không có cách nào.

Chương 153

Bản nguyên của Hồng Mông Tiểu Thiên Thế Giới quá hoàn chỉnh, có quy tắc trật tự của riêng nó, quy tắc thời gian của hắn căn bản không thể dùng gia tốc thời gian để thúc đẩy sự trưởng thành của tiểu thế giới.

Như vậy, hắn cũng chỉ có thể mặc kệ nó, để nó chậm rãi trưởng thành.

La Tuyên trực tiếp ra khỏi Thái Nguyên Tiên Cung.

Bên ngoài, Tây Vương Mẫu vẫn đang tu luyện, lần trước hắn quay về Thái Nguyên Tiên Đảo đã làm gián đoạn việc tu hành của Tây Vương Mẫu.

Nhưng may mà Tây Vương Mẫu chỉ nâng cao tu vi nguyên thần, cần luyện hóa dược lực của Địa Thánh Đan, chuyển hóa thành tiên lực của bản thân mà thôi, giữa chừng bị gián đoạn, chỉ cần phong tồn dược lực là được, cũng không có ảnh hưởng gì.

Sau khi quay về Thái Nguyên Tiên Đảo, Tây Vương Mẫu lại một lần nữa bế quan, xung kích Chuẩn Thánh hậu kỳ.

La Tuyên lần này xuất quan, không làm phiền Tây Vương Mẫu, ra khỏi Thái Nguyên Tiên Cung, phát hiện Lung Nguyệt và Tiểu Man cũng đang tu luyện.

Trước đại kiếp Nhân tộc, hắn cảm thấy Yêu tộc hẳn là không nhanh như vậy, đủ để Lung Nguyệt và Tiểu Man trưởng thành, trong đại kiếp Nhân tộc phát huy được tác dụng nhất định.

Kết quả, chuyện Hồng Mông Tử Khí khiến Yêu tộc phát động đại kiếp Nhân tộc trước thời hạn.

Hai tiểu nha đầu lúc đó chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên Đại Viên Mãn, Tây Vương Mẫu lo lắng cho an nguy của họ, nên không cho họ ra ngoài.

Nhưng sau đó, Tây Vương Mẫu cũng từng nhắc đến chuyện này.

Mặc dù chuyện này không có gì, nhưng trong lòng hai tiểu nha đầu lại cảm thấy đã phụ lòng kỳ vọng của La Tuyên.

Quay về Thái Nguyên Tiên Đảo, sau khi làm quen với môi trường trên đảo, chơi đùa một thời gian, họ liền bắt đầu bế quan tu luyện, hiện tại Lung Nguyệt bắt đầu xung kích cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Tiểu Man cũng không hề chậm, tu vi đã đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Tây Vương Mẫu bế quan, hai tiểu nha đầu cũng bế quan, chỉ có Hỏa Lân và Hoàng Nhạc, mỗi ngày ngoài việc mài giũa căn cơ Chuẩn Thánh, thì vẫn là mài giũa căn cơ Chuẩn Thánh, mài giũa nhiều năm như vậy, cũng không thấy đột phá Chuẩn Thánh.

Dứt khoát họ tu hành một thời gian, rồi lại tụ tập một thời gian để tán gẫu chém gió.

Lúc La Tuyên xuất quan, vừa hay hai gã này đang tụ tập lại một chỗ, hắn liền cùng hai gã này phẩm trà, lại lấy ra một số trò chơi của kiếp trước, làm ra một bàn cờ vây và một bàn cờ tướng.

Hiếm có dịp thư giãn một phen, hắn liền dành ra một năm, mỗi ngày chỉ cùng hai gã này phẩm trà, đánh cờ.

Thỉnh thoảng cũng luyện thư pháp, nghiên cứu cầm nghệ, vẽ tranh, ngày tháng cũng thật nhàn nhã!

"Không ngờ La Tuyên đại ca (Tôn thượng) đối với cầm kỳ thư họa lại cũng có tạo nghệ như vậy!" Một ngày, La Tuyên đang vẽ tranh, Hỏa Lân và Hoàng Nhạc đứng bên cạnh xem, không khỏi tấm

tắc khen ngợi.

Dù không hiểu đạo cầm kỳ thư họa, nhưng thấy La Tuyên không dùng bất kỳ thần thức, bất kỳ tiên lực nào, giống như người bình thường mài mực vẽ tranh, mà có thể vẽ ra những bức tranh sống động như thật, cũng biết kỹ nghệ của La Tuyên trong lĩnh vực này không tầm thường!

"Rảnh rỗi không có việc gì, thư giãn tâm thần mà thôi!" La Tuyên thản nhiên cười, phải cảm ơn hai tên bạn thân ở kiếp trước, mới có được nhiều kỹ nghệ như vậy.

Hắn vẫn luôn không coi trọng, hôm nay thư giãn một chút, mới nghĩ ra cách thư giãn này mà thôi!

"Đáng tiếc chỉ là chữ và tranh bình thường, nếu đại ca có thể dùng quy tắc để vẽ, dung nhập đạo vận quy tắc vào trong đó, chỉ sợ bức tranh này sẽ trở thành bảo vật thật sự, truyền ra ngoài, đủ để cường giả Đại La Kim Tiên thậm chí cả Chuẩn Thánh tranh đoạt!" Hoàng Nhạc ngồi một bên chán chường nói, bỗng nhiên linh quang lóe lên, chống tay nói: "Hay là, đại ca dùng quy tắc sức mạnh vẽ cho tiểu đệ một bức tranh, để tiểu đệ lúc rảnh rỗi không có việc gì tham ngộ một chút, biết đâu cũng có thể minh ngộ được đạo Chuẩn Thánh." "Hử?" Người nói vô tình, người nghe hữu ý.

La Tuyên nghe vậy, trong đầu cũng lóe lên một tia sáng.

Tuyệt vời!

Cầm kỳ thư họa vốn là đạo người thuận theo tự nhiên.

Nếu dùng quy tắc sức mạnh để tiến hành, e rằng đối với việc nâng cao quy tắc, cũng có sự giúp đỡ không nhỏ.

Thậm chí, có khả năng còn nhanh hơn tu luyện thuần túy rất nhiều không chừng!

“Đại ca nếu không có hứng thú, vậy thì thôi.” Hoàng Nhạc tưởng La Tuyên không vui, vội vàng bổ sung một câu: “Tiểu đệ chỉ là thuận miệng nói vậy thôi.” “Ha ha ha ha!

Một bức tranh mà thôi!” La Tuyên có ý muốn thử dùng quy tắc sức mạnh để vẽ tranh, lập tức cười lớn một tiếng, giơ tay lên, trên bàn đá thượng phẩm linh bảo, bức tranh sơn thủy đã vẽ xong bị tiện tay ném vào Thái Nguyên Cổ Bi.

Lập tức, hắn lấy ra một khối tiên ngọc cực phẩm thượng hạng.

Dùng quy tắc sức mạnh để vẽ tranh, tự nhiên không thể dùng giấy hay ván gỗ thông thường, chỉ có tiên thạch, tiên ngọc đỉnh tiêm mới có thể chịu được quy tắc sức mạnh.

La Tuyên đặt phẳng tiên ngọc cực phẩm trên bàn đá, dùng tay thay bút, đầu ngón tay lưu chuyển quy tắc sức mạnh sinh mệnh, trong đầu hiện ra hình dáng của bức tranh sơn thủy trước đó, tỉ mỉ từng chút một dùng quy tắc sinh mệnh vẽ lên ngọc thạch.

Không thể không nói, dùng quy tắc sức mạnh để vẽ tranh quả thực là một đề nghị cực hay.

Dùng quy tắc sinh mệnh làm mực, vẽ trên tiên ngọc cực phẩm, lại càng thể hiện ra một hương vị độc đáo, khiến cả bức tranh phảng phất như sống lại, giữa từng nét bút, đều tràn ngập đạo vận vô cùng, càng tràn ngập sinh cơ vô tận!

Thời gian hoàn thành cả bức tranh không dài, chỉ trong chốc lát, La Tuyên đã hoàn thành.

Nhưng hắn luôn cảm thấy thiếu thiếu gì đó.

“Phải có sự đối lập!

Chỉ có sinh cơ, cũng không phải là tác phẩm thượng giai!” Trầm ngâm một lát, nhìn bức tranh sơn thủy đã vẽ xong trên tiên ngọc cực

phẩm, đầu ngón tay chuyển sang lưu chuyển quy tắc tử vong, giữa non nước, điểm lên ngọn núi hùng vĩ một chút tử khí.

Màn sương chiều chìm trong không gian rộng lớn!

Dưới một nét bút điểm xuyết thần kỳ, ngọn núi hùng vĩ tỏa ra tử khí, phản chiếu ánh tà dương sắp lặn về phía tây, càng khiến cả bức tranh tràn ngập một loại đạo vận viên mãn không tì vết!

"Xong rồi!

Nếu ngươi thích, bức tranh này liền tặng cho ngươi!" La Tuyên lúc vẽ tranh, tỉ mỉ cảm nhận quy tắc sức mạnh trong nguyên thần, kinh ngạc phát hiện, chỉ vẽ một bức tranh mà thôi, khí quy tắc lại trực tiếp tăng trưởng bằng tu luyện bình thường một năm mới có được!

Trong lòng vui mừng, dùng cầm kỳ thư họa để nâng cao quy tắc, quả nhiên khả thi!

Đương nhiên, niềm vui trong lòng, trên mặt hắn không hề biểu hiện ra, cười nhạt nhìn về phía Hoàng Nhạc và Hỏa Lân.

Chỉ là, khi ánh mắt rơi trên người hai người, lại phát hiện, ánh mắt của hai người như đã bị cố định trên bức tranh được khắc họa trên tiên thạch cực phẩm, không biết từ lúc nào, tâm thần của họ đã hoàn toàn chìm đắm vào trong đó, trong đôi mắt chỉ còn lại một mảnh ngây dại.

"Cũng có thể ngộ đạo?" La Tuyên không ngờ một bức tranh tiện tay của mình, lại khiến Hoàng Nhạc và Hỏa Lân tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Hơi có chút kinh ngạc, nhưng cũng có thể lý giải, bức tranh này tuy chỉ là tác phẩm tùy hứng, nhưng cũng dung nhập vào một tia tinh khí thần và lĩnh ngộ quy tắc của Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Đặc biệt là mấy nét bút thần kỳ của quy tắc tử vong điểm xuyết,

càng khiến ý cảnh của cả bức tranh siêu thoát khỏi sinh tử, đạt đến một loại cảnh tượng thật sự người thuận theo tự nhiên!

Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn muốn đột phá Chuẩn Thánh, điều cần cảm ngộ chính là người thuận theo tự nhiên.

Có thể nói, tất cả đều là trùng hợp, cũng không phải là trùng hợp.

Có thể nhờ bức tranh của hắn mà đốn ngộ, cũng coi như là cơ duyên của hai người!

"Một bức tranh đốn ngộ, một bức tranh nhập đạo, có thể thu hoạch được bao nhiêu, xem ngộ tính của các ngươi rồi!" La Tuyên thản nhiên cười, giơ tay bố trí hai tầng cấm chế trong đình nghỉ mát, lần lượt bao phủ hai người, sau đó lại bố trí một đạo cấm chế thời gian, phiêu nhiên rời khỏi đình.

Lần này Hoàng Nhạc một lời nói, có thể nói là khiến cả ba người đều có thu hoạch không nhỏ.

Chương 154

Hoàng Nhạc và Hỏa Lân vì một bức tranh mà tiến vào trạng thái ngộ đạo khó gặp khó cầu.

Hắn cũng từ đó được khơi nguồn cảm hứng, tìm ra một phương pháp nâng cao quy tắc sức mạnh nhanh hơn, có thể nói là niềm vui bất ngờ!

La Tuyên rời khỏi đình nghỉ mát, không quay lại Thái Nguyên Cổ Bi tu hành nữa.

Hắn đến hoa viên phía sau Thái Nguyên Tiên Cung, trong đình nghỉ mát giữa một ao Diệt Thế Hắc Liên và một ao Luân Hồi Tử Liên, lúc thì gảy đàn, lúc thì vẽ tranh, lúc thì luyện thư pháp, lúc thì đánh cờ.

Đương nhiên, khi làm những việc này, hắn đều vô hình trung dung nhập quy tắc sức mạnh vào trong đó.

Trong trạng thái vừa thư giãn lại vừa có giới hạn, hoàn toàn quên đi thời gian, khiến người ta hoàn toàn chìm đắm trong cảm ngộ quy tắc của cầm kỳ thư họa, quy tắc sức mạnh sinh tử của hắn gần như mỗi thời mỗi khắc đều tăng lên với một tốc độ kinh khủng!

Không chỉ như vậy, trong lúc La Tuyên không nhận ra, tu vi nguyên thần vừa mới đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng theo sự nâng cao của quy tắc mà không ngừng lắng đọng, lặng lẽ tăng lên.

Tu vi nguyên thần đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, giới hải tiên lực mở rộng trăm lần, tiên lực chỉ bùng nổ hai mươi lần.

Muốn lấp đầy cả giới hải tiên lực, cần một sự tích lũy nhất định.

Khi sự tích lũy này đạt đến cực hạn, giới hải tiên lực viên mãn không tì vết, hoàn toàn được lấp đầy, liền có thể được gọi là Cực

Đạo Chuẩn Thánh!

Ngoài việc quy tắc và tu vi nâng cao, khí tức và khí chất của La Tuyên cũng xảy ra biến hóa cực lớn.

Vừa mới nguyên thần nhục thân song song đột phá Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, khí tức của hắn cuồng dã, mênh mông, hạo hãn, bá đạo, có thể nói là tràn đầy sắc bén, khí tức cũng bá tuyệt thiên địa, cử chỉ nhấc tay, tựa như một vị thần ma cái thế.

Nhưng hiện tại, sau khi thân tâm chìm đắm vào việc người thuận theo tự nhiên, khí chất và khí tức của hắn dần dần trở nên phiêu diêu sâu thẳm, sâu không lường được, dần dần, gần như cả người hắn đều dung nhập vào thiên địa.

Rõ ràng người đang đứng ở đó, lại không hề cảm nhận được bất kỳ khí tức nào!

"Hử?" La Tuyên chìm đắm trong trạng thái huyền diệu không thể tả thành lời đó, hoàn toàn bỏ qua khái niệm thời gian.

Đến khi tỉnh lại, hắn kinh ngạc phát hiện, quy tắc sinh mệnh và quy tắc tử vong, đã lặng lẽ được tu luyện đến cảnh giới viên mãn!

Bên trong ấn ký quy tắc của nguyên thần, hai đại quy tắc mỗi loại đều thể hiện ra ba nghìn đạo quy tắc sức mạnh!

Nhìn lại trên bàn gỗ tiên trong đình nghỉ mát, sớm đã chồng chất đầy các loại tiên thạch cực phẩm, tiên ngọc cực phẩm.

Trên mặt đất cũng như những ngọn núi nhỏ, chồng chất bốn năm đống tiên thạch và tiên ngọc, lỉnh kỉnh các loại, ước tính sơ bộ, không dưới mười vạn viên!

Trong mười vạn viên tiên thạch tiên ngọc, mỗi một viên đều được vẽ đầy một bức tranh sơn thủy, mỗi một bức đều giống hệt bức tranh đã khiến Hoàng Nhạc, Hỏa Lân ngộ đạo.

Điều khác biệt duy nhất là, đạo vận quy tắc trong những bức tranh này, một bức mạnh hơn một bức một chút, những bức trên bàn đá lại càng mạnh mẽ đến cực hạn, mỗi bức đều ẩn chứa đạo vận quy tắc gần ba nghìn đạo!

"Vẽ một trăm năm rồi sao?" La Tuyên bấm tay tính toán, thời gian mới trôi qua trăm năm.

Trăm năm ngắn ngủi, lại tu luyện hai đại quy tắc đến cảnh giới viên mãn, nhanh hơn tu luyện bình thường không chỉ ngàn trăm lần!

Tốc độ như vậy nếu truyền ra thế giới Hồng Hoang, chỉ sợ ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng phải bị kinh động.

Dù sao thì, cảnh giới Chuẩn Thánh vốn không dễ dàng nâng cao.

Quy tắc Chuẩn Thánh lại càng khó đến cực hạn!

Như Đông Vương Công kia, thành Chuẩn Thánh ngàn trăm ức năm, mới không ngưng luyện ra được một nghìn đạo quy tắc thời gian, quy tắc chí dương lại chỉ có vẻn vẹn ba trăm đạo.

So với việc La Tuyên trăm năm ngưng luyện ra mấy nghìn đạo quy tắc sinh, tử, sự chênh lệch trong đó lớn hơn không chỉ vạn lần, quả thực là một trời một vực!

Quy tắc sinh tử viên mãn, La Tuyên dừng lại.

Hắn có thể cảm giác, sự biến hóa của bản thân không chỉ là hai loại quy tắc sinh tử.

Tu vi nguyên thần vừa mới thành Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn cũng đang lặng lẽ tiến đến viên mãn, sắp đạt đến cực hạn của Chuẩn Thánh, cũng chính là ngưỡng cửa Cực Đạo Chuẩn Thánh.

Không chỉ như vậy, khí tức của hắn cũng nội liễm đến cực hạn, có cảm giác phản phác quy chân.

Chỉ cần đứng yên, đã có cảm giác thân thể dung nhập vào thiên địa, đối với cảm ngộ đại đạo của thiên địa, dường như trong cõi u minh đã tăng cường lên một đoạn lớn.

Nếu tốc độ cảm ngộ đại đạo của hắn trước đây là mười vạn lần, thì hiện tại đại khái đã là mười lăm vạn lần!

"Dùng cầm kỳ thư họa tu luyện quy tắc, quả nhiên là một con đường tắt diệu không thể tả." La Tuyên không nhịn được cảm thán, thật đúng là thời cũng là mệnh, nếu không phải tu luyện mệt mỏi, cùng Hỏa Lân và Hoàng Nhạc thư giãn một thời gian, e rằng hiện tại vẫn đang chậm rãi tu luyện.

Đừng nói hai loại quy tắc sinh tử viên mãn, một loại tu luyện viên mãn cũng là không thể!

Hơi lắc đầu, phóng ra thần thức cảm tri, Hỏa Lân và Hoàng Nhạc vẫn đang trong đốn ngộ, Tây Vương Mẫu cũng chưa kết thúc tu luyện, Lung Nguyệt, Tiểu Man cũng đang bế quan.

Vừa hay, cách vẽ tranh để nâng cao quy tắc này, không chỉ không khiến hắn cảm thấy mệt mỏi, ngược lại còn khiến thần hồn thông thấu, tinh thần vô cùng thanh minh sảng khoái.

Hắn liền không nghỉ ngơi, chuẩn bị tiếp tục nâng cao các quy tắc khác.

"Sinh Tử Luân Hồi là thần thông Thánh đạo đầu tiên của ta, cũng là một bộ thần thông tổ hợp, uy lực vượt xa một loại quy tắc, tiếp theo, sẽ tu luyện viên mãn quy tắc Luân Hồi trước." "Nhưng nếu dùng quy tắc Luân Hồi để vẽ tranh, thì nên vẽ cái gì đây?" Dùng vẽ tranh để nâng cao quy tắc sức mạnh, không phải chỉ cần dùng quy tắc vẽ xong là được.

Cần phải vẽ ra được chân ý trong đó, mới có thể thực sự nâng cao

được quy tắc sức mạnh!

Như vậy, Luân Hồi so với hai loại quy tắc sinh tử, độ khó không nghi ngờ gì là lớn hơn một chút.

"Vậy thì vẽ Lục Đạo Luân Hồi đi!" La Tuyên trầm ngâm một lát, chỉ có Lục Đạo Luân Hồi là phù hợp nhất với quy tắc Luân Hồi, cũng dễ dàng vẽ ra chân ý trong đó hơn.

Quyết định rồi, hắn giơ tay cất đi những tiên ngọc, tiên thạch cực phẩm trên bàn và dưới đất, sau đó lấy ra một đống tiên ngọc và tiên thạch cực phẩm thuần khiết chưa dùng đến.

Lục Đạo Luân Hồi là: Thiên đạo, Nhân đạo, A Tu La đạo, Súc sinh đạo, Ngạ quỷ đạo, Địa ngục đạo.

Để vẽ ra mấy loại đạo này một cách cụ thể, La Tuyên trong lòng có chút khó khăn, suy nghĩ hồi lâu, trên một khối tiên ngọc cực phẩm, dùng quy tắc Luân Hồi, trước tiên vẽ ra sáu cánh cửa nửa hư nửa thực.

Mỗi một cánh cửa đều tương ứng với một đạo.

Trong mỗi cánh cửa, lại vẽ xuống một mảnh hư ảnh mông lung, hư ảnh mỗi cái đều tương ứng với đạo của mình.

Trong lòng phác thảo, tay vẽ theo, chậm rãi, dần dần nhập vào cảnh giới tốt nhất.

Sau Lục Đạo Luân Hồi là Quỷ Môn Quan, Phong Đô Thành, Địa Phủ, Hoàng Tuyền Lộ, cầu Nại Hà, thêm vào một cái Thập Bát Tầng Địa Ngục, rồi lại tuần hoàn trở về sáu cánh cửa.

Toàn bộ bức tranh Lục Đạo Luân Hồi, lúc đầu có chút gian nan, nhưng càng về sau, La Tuyên vẽ càng thuận tay.

Không biết tự lúc nào, hắn đã đem toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi

trong tưởng tượng của mình từ trong đầu phác họa ra giấy, sống động như thật, phảng phất như trong tranh thật sự có Lục Đạo Luân Hồi, thật sự có Địa Phủ.

Đặc biệt, để càng thêm chân thực, hắn còn cố ý vẽ thêm Ngưu Đầu Mã Diện, Mạnh Bà Phán Quan, cùng với Thập Điện Diêm La!

Khi một bức tranh Lục Đạo Luân Hồi được hoàn thành, trong ngọc thạch phảng phất thật sự xuất hiện Lục Đạo Luân Hồi, phảng phất thật sự có vô số vong linh đang luân hồi vãng sinh trong đó!

La Tuyên lúc này lại một lần nữa tiến vào cảnh giới vô ngoại vô ngã đó, tựa như đốn ngộ, gần như theo bản năng, đặt bức tranh Lục Đạo Luân Hồi đã vẽ xong sang một bên, lấy khối tiên ngọc cực phẩm thứ hai, tiếp tục phác họa.

Chương 155

Lại không biết rằng, vào khoảnh khắc bức tranh Lục Đạo Luân Hồi hoàn thành.

Cả thế giới Hồng Hoang đều xảy ra một phen dị tượng!

Thế giới bên ngoài.

Bức tranh Lục Đạo Luân Hồi thành hình.

Dường như nó phản chiếu ý chí của trời đất.

Cả thế giới Hồng Hoang, phong vân cuồn cuộn, mây tám phương hội tụ.

Trong biển sao cửu thiên điện chớp sấm rền, mây đen vô tận hội tụ, che lấp nhật nguyệt, trong tầng mây sấm cuồn cuộn đó, một bức tranh mông lung hiện ra trong mắt vô số sinh linh.

Đó là một bức tranh không âm u mà cũng chẳng phải không âm u, không quỷ dị mà cũng chẳng phải không quỷ dị, tóm lại là cho người ta một cảm giác không nói nên lời.

Bức tranh mông lung, mơ hồ có thể thấy trong đó có một đường nét thành trì mờ ảo, trên cổng thành có ba chữ lớn, sau đó là những đình đài lầu các san sát.

Trung tâm các lầu các, một con đường lớn thẳng tắp thông đến một cung điện khí thế hùng vĩ.

Phía trên cung điện, dường như cũng có hai chữ lớn, nhưng cũng không nhìn rõ.

Chỉ có thể mơ hồ thấy, trong cung điện, hình như có một bóng người uy nghiêm, giơ tay ném ra một bộ cổ tịch, bên cạnh một bóng

người đang cúi mình đứng, nhận lấy cổ tịch, trong tay một cây bút gạch một đường trên cổ tịch.

Sau đó, hai bên đại điện bước ra hai bóng người cao lớn, tiến lên bắt lấy bóng người mờ ảo đang quỳ trên đất, áp giải đối phương ra khỏi cung điện, đi trên một con đường nhỏ âm u, qua một cây cầu, ở đầu cầu, lại có một bóng người còng lưng, cho bóng người mờ ảo bị áp giải kia ăn uống gì đó.

Sau đó, bóng người đó, cứ thế bị áp giải đến trước một bánh xe khổng lồ ở cuối đường.

Trên bánh xe, có sáu cánh cửa cũng mờ ảo, trên cửa dường như cũng có khắc tên, nhưng cũng không nhìn rõ.

Chỉ có thể lờ mờ thấy, bóng người bị áp giải đó, cuối cùng bị hai bóng người cao lớn kia đẩy vào một cánh cửa.

Nội dung bức tranh đến đây là kết thúc, không còn bất kỳ thứ gì nữa, nhưng phong vân giữa trời đất vẫn không ngừng cuồn cuộn sôi trào, tiếng sấm rền vang không dứt bên tai, chấn động cả Hồng Hoang!

"Dị tượng gì thế này?

Vì sao trên trời lại xuất hiện một bức họa quyển kỳ lạ như vậy?" "Phàm là thiên địa dị tượng ắt có đại sự phát sinh, nhưng không biết ý nghĩa mà bức họa quyển quỷ dị kia muốn truyền đạt là gì?" "....." Hồng Hoang có vô số sinh linh bị kinh động, từng người đều ngước nhìn bức họa quyển đang dần tan biến trên cửu thiên, phỏng đoán xôn xao.

"Mấy ngàn năm gần đây, thế giới Hồng Hoang dị tượng liên tiếp, lẽ nào... lại có thiên tài tuyệt thế như Tần Tuyên, hoặc là có trọng bảo xuất thế?" Sáu vị Thánh nhân, ngoại trừ Nữ Oa đang bế quan trong Oa

Hoàng Cung ở Thiên Ngoại Thiên, mấy vị Thánh nhân còn lại đều bị cảnh tượng quỷ dị trên bầu trời kinh động, lần lượt xuất quan, nhìn bức họa quyển trên mây, cau mày bấm độn hồi lâu.

Nhưng không ai tính ra được điều gì.

Khi nhìn lại bức họa quyển trên mây lần nữa, họ kinh ngạc phát hiện nó đã dần dần tiêu tán.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Trong khoảnh khắc đều vì một bức Lục Đạo Luân Hồi Đồ mà dấy lên sóng lớn.

Nhưng người thật sự biết ý nghĩa của bức họa quyển đó.

Ngoài La Tuyên ra, e rằng cũng chỉ có Đạo tổ Hồng Quân, và Hậu Thổ sắp thân hóa Luân Hồi!

Ba mươi ba tầng trời, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đột nhiên bừng tỉnh, không cần dùng thần niệm cũng đã nhận ra dị động của thế giới Hồng Hoang, cùng với hư ảnh họa quyển quỷ dị trên bầu trời, sắc mặt không khỏi biến đổi.

".....Lục Đạo Luân Hồi!" Tuy rằng chưa hoàn toàn dung hợp Thiên đạo, nhưng ông cũng biết, Thiên đạo muốn hoàn thiện thì tất yếu phải có quá trình hoàn thiện Luân Hồi.

Chỉ là.

Hiện tại đại thế Thiên đạo vẫn chưa đến bước đó.

Thiên số chưa giáng lâm, vì sao lại xuất hiện dị tượng như vậy?

Giờ phút này, đừng nói là các sinh linh khác và sáu vị Thánh nhân, ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng có chút rối loạn!

Ông giơ tay lên, lập tức bấm độn, nhưng dù thế nào cũng không

thể tính ra được ngọn nguồn, chỉ có thể từ trong mệnh số kia dò ra được một tia khí tức Hồng Hoang.

Nhưng nhiều hơn nữa thì không thể tính ra được.

Ngoài Hồng Quân ra.

Nhìn khắp cả thế giới Hồng Hoang.

Người chấn động nhất chính là Hậu Thổ!

Lúc này, tại Bất Chu Sơn trên đại lục Hồng Hoang, Hậu Thổ cũng bị dị tượng kinh động, thậm chí, vào khoảnh khắc bức họa quyển xuất hiện, nàng mơ hồ cảm nhận được vài phần bất thường.

Hình như...

Phán Quan Bút và Sổ Sinh Tử đặc biệt sôi nổi?

Khoan đã!

Đột nhiên.

Trong tay nàng ánh sáng lóe lên, Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút hiện ra.

Nhìn lại bức họa quyển trên trời, chính xác hơn là trong bức họa quyển đó, tại một đại điện nguy nga, một bóng người uy nghiêm ngồi ở vị trí cao nhất đã ném một bộ cổ tịch cho một bóng người bên cạnh.

Bóng người kia nhận lấy cổ tịch, trong tay xuất hiện một cây bút, rồi gạch lên cổ tịch.

"Vì sao hai thứ đó lại giống Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút đến vậy?" Trong lòng Hậu Thổ tức thì nổi lên sóng to gió lớn.

Thế nhưng, không đợi nàng hoàn hồn, chỉ cảm thấy trong tay nhẹ bẫng, Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút lại khẽ rung động, gợn lên từng vòng sóng gợn chứa đựng hai loại quy tắc sinh tử, bay về phía bức

họa quyển quỷ dị trên trời!

Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút đều là cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Cả hai bảo vật đều là do Hồng Quân ban thưởng cho Hậu Thổ khi nàng còn nghe đạo ở Tử Tiêu Cung.

Hậu Thổ là người Vu tộc, lại là một trong Thập Nhị Tổ Vu, nhục thân cường hãn đến mức thượng phẩm Tiên thiên linh bảo tầm thường cũng khó mà để lại dấu vết!

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo tuy mạnh hơn thượng phẩm Tiên thiên linh bảo gấp trăm lần.

Nhưng đối với một Tổ Vu đường đường mà nói, chung quy cũng chỉ là vật ngoài thân, lại thêm không thể tu luyện nguyên thần, nên nàng không mấy để tâm đến hai món bảo vật này, gần như đã lãng quên chúng!

Hôm nay, hai món linh bảo xảy ra dị trạng như vậy, lại khiến nàng kinh ngạc không thôi!

Chương 156

"Hửm?" Ngay lúc Hậu Thổ đang trầm ngâm.

Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút đã hóa thành hai luồng lưu quang, phá vỡ hư không, bay lên cửu thiên, tốc độ không giảm, như thể muốn đâm vào hư ảnh họa quyển do mây đen tụ lại kia.

Nàng không hiểu, cũng không rõ, liền đuổi theo.

Chỉ là, khi nàng bay lên cửu thiên, hư ảnh họa quyển do mây đen tụ lại đã dần dần biến mất.

Chỉ còn lại Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, giống như hai đứa trẻ bị bỏ rơi, không ngừng rung động trong hư không, phát ra những tiếng kêu trầm thấp, tựa như đang ấm ức.

Hậu Thổ ngẩn ra, ngây người hồi lâu, cũng không nhìn ra được nguyên do.

Nhưng sự nghi hoặc và kinh ngạc trong lòng lại càng thêm nồng đậm!

"Bức họa quyển đó rốt cuộc có ý nghĩa gì?

Vì sao Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút lại có dị động này, trong lòng ta cũng có chút xao động?

Lẽ nào là một loại điềm báo?" "Điềm báo rằng Phán Quan Bút và Sổ Sinh Tử sẽ bị người ta cướp đi?" Nàng nghĩ mãi không ra, Đạo tổ ngày xưa từng nói, Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút có duyên với nàng.

Vì sao trong bức họa quyển kia, chúng lại rơi vào tay hai bóng người xa lạ?

Nếu thật sự bị người ta cướp đi, nhìn khắp Hồng Hoang, lại có ai

có thực lực, có tư cách, cướp đi hai kiện chí bảo từ tay một Tổ Vu của Vu tộc chứ!

"Lẽ nào?" Hậu Thổ đột nhiên nghĩ đến một người, Tiệt giáo Phó giáo chủ Tần Tuyên.

Nếu nói, nhìn khắp Hồng Hoang hiện nay, có ai có thể từ trong tay Vu tộc, từ trong tay một Tổ Vu cướp đi Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, ngoài Hồng Quân và sáu vị Thánh nhân ra, cũng chỉ có Tần Tuyên kia mới có thực lực và vốn liếng đó!

"Tây Vương Mẫu đạo hữu từng nói, nàng và Tần Tuyên kết thành đạo lữ, đạo trường mà nàng sắp đến chính là của Tần Tuyên." Suy nghĩ hồi lâu, nàng trầm ngâm nói: "Là phúc không phải họa, là họa không tránh khỏi, cũng chẳng có gì phải trốn.

Vừa hay ta đang rảnh rỗi, chi bằng, đến đạo trường của Tần Tuyên kia một chuyến vậy!" .....

Sâu trong Đông Hải, Thái Nguyên Tiên Đảo.

Có đại trận tiên thiên đỉnh cấp mà Thánh nhân cũng khó phá, ngăn cách hết thảy mọi thứ.

Tất cả mọi người trên Thái Nguyên Tiên Đảo đều không biết chuyện xảy ra ở thế giới Hồng Hoang, La Tuyên tự nhiên cũng không thể biết được.

Hắn vẫn ở trong lương đình, không ngừng dùng quy tắc Luân Hồi, vẽ lên cực phẩm tiên ngọc, tiên thạch từng bức Lục Đạo Luân Hồi Đồ.

Theo số lượng thành phẩm chất đống trên bàn ngày càng nhiều.

Trong nguyên thần, lực lượng quy tắc Luân Hồi trong lạc ấn Luân Hồi, gần như mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng lên với một tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Tốc độ này thậm chí còn nhanh hơn rất nhiều so với tốc độ tăng trưởng của hai quy tắc sinh tử khi hắn vẽ tranh sơn thủy.

Theo sự tăng tiến của quy tắc Luân Hồi.

Chân ý trong Lục Đạo Luân Hồi Đồ dưới tay La Tuyên càng lúc càng mạnh mẽ, chân thực, ảo diệu vô cùng, cứ thế, lại khiến cho tốc độ tăng trưởng của quy tắc Luân Hồi không ngừng nhanh hơn.

Giữa hai bên đã hình thành một vòng tuần hoàn hoàn mỹ!

Cuối cùng.

Tại một thời khắc nào đó.

La Tuyên tâm có cảm ứng, quy tắc Luân Hồi cũng đã viên mãn!

"Tu vi nguyên thần bước vào Cực đạo, nhục thân cũng đã là Chuẩn Thánh Đại viên mãn, bây giờ, ba đại quy tắc Sinh mệnh, Tử vong, Luân Hồi, đều đã bước vào cảnh giới viên mãn, tương đương với ba đại quy tắc cũng đạt tới Cực đạo!" "Mấy thứ này cộng lại, thực lực toàn thân của ta e rằng đã vượt xa Chuẩn Thánh Cực đạo bình thường cả ngàn lần!" Tu vi nguyên thần cộng thêm mấy loại quy tắc cùng bước vào cảnh giới Cực đạo, tuyệt không phải là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy.

Đó là sự tăng trưởng theo cấp số nhân!

Chỉ riêng tu vi nguyên thần hiện tại của La Tuyên, cộng thêm ba đại quy tắc, đã đủ để vượt xa thực lực của một Chuẩn Thánh Cực đạo nguyên thần khác cả ngàn lần.

Nếu lại thêm sự gia trì của lực lượng thế giới từ tiểu thiên thế giới Hồng Mông, thì sẽ là vạn lần so với Chuẩn Thánh Cực đạo bình thường!

"Với thực lực hiện tại của ta, không hề yếu hơn Nữ Oa khi chiến

đấu với đám hung thú Hỗn Độn bên ngoài thế giới Tạo Hóa, thậm chí, còn mạnh hơn rất nhiều so với sức mạnh mà nàng thể hiện!" La Tuyên trầm ngâm, so sánh mình với Nữ Oa đã ra tay ở thế giới Tạo Hóa, khẽ gật đầu, rồi lại khẽ lắc đầu: "Nhưng cũng không thể nói như vậy, hung thú Hỗn Độn miễn dịch với lực lượng quy tắc, Nữ Oa vẫn chưa từng sử dụng lực lượng quy tắc." "Hơn nữa, nàng không có lực lượng thế giới Hồng Hoang gia trì, thứ nàng tu luyện là đạo tắc." "Đạo tắc là sự lột xác của quy tắc, giống như ba ngàn pháp tắc lột xác thành một đạo quy tắc, ba ngàn quy tắc mới có thể lột xác thành một đạo đạo tắc." "Dù chỉ ngưng luyện được ba năm đạo đạo tắc, cũng mạnh hơn rất nhiều so với ba loại quy tắc viên mãn!" Không có thước đo thực tế.

La Tuyên so đi so lại, cũng không biết hiện tại mình rốt cuộc ở cấp bậc thực lực nào.

Thực sự là chênh lệch tu vi giữa các tu sĩ Hồng Hoang quá lớn.

Hiện tại hắn đã vượt xa những Chuẩn Thánh lão làng kia, chỉ có thể đi so sánh với Thánh nhân, nhưng Thánh nhân không ra tay, người duy nhất hắn thấy là Nữ Oa, lại không dùng toàn lực.

Đến mức, hắn cũng không rõ, tu vi toàn thân mình, rốt cuộc có thể sánh ngang với Thánh nhân hay không?

"Hay là đến Kim Ngao Đảo gặp sư tôn, nếu được thì cùng sư tôn luận bàn một chút, tin rằng đủ để nhận thức rõ ràng thực lực hiện tại của ta, có thể so sánh với Thánh nhân hay không, và chênh lệch bao nhiêu!" La Tuyên đột nhiên nghĩ đến Thông Thiên.

Nếu để Thông Thiên giúp hắn đo lường, vậy thì sẽ có cơ sở.

Nghĩ đến đây, hắn thu dọn đống cực phẩm tiên ngọc, tiên thạch đã vẽ đầy Lục Đạo Luân Hồi Đồ, liếc nhìn những người khác, vẫn là người bế quan thì bế quan, người đốn ngộ thì đốn ngộ, người tu

luyện thì tu luyện.

Liền không kinh động bất kỳ ai, trực tiếp rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo. .....

"Đây hẳn là đạo trường của Tần Tuyên đạo hữu mà Tây Vương Mẫu đạo hữu từng nhắc đến rồi?" Bên ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo, trên vùng biển bao la, Hậu Thổ lăng không đứng đó, đôi mắt đẹp quét qua vùng biển rộng lớn, mày tú khẽ nhíu: "Đạo trường bị đại trận tiên thiên che khuất rồi sao?

Phải làm sao đây!" Vu tộc không tu nguyên thần, dù sức mạnh có thể phá không, có thể phi thiên độn địa.

Nhưng lại không thể giống như các tu sĩ khác, trong một ý niệm, thần thức bao trùm vô tận hải vực, càng không thể cảm ứng được ba động trận pháp ở đây.

Điều khiến nàng đau đầu nhất là, truyền tấn ngọc giản mà Tây Vương Mẫu để lại, ở đây cũng mất đi hiệu lực.

Rõ ràng đã bị đại trận ngăn cách hết thảy!

Ngay lúc nàng đang suy nghĩ cách thông báo cho Tây Vương Mẫu để bái phỏng 'Tần Tuyên'.

Đột nhiên cảm giác được một nơi nào đó sau lưng truyền đến ba động, nàng mạnh mẽ quay đầu lại, chỉ thấy một bóng người mặc trường bào màu tím, trên người lại không có bất kỳ ba động năng lượng nào, mỗi cử chỉ, hành động dường như đều dung nhập vào thiên địa, ẩn chứa đạo vận vô cùng, xuất hiện trong tầm mắt nàng.

"Tần Tuyên đạo hữu?" "Hậu Thổ đạo hữu?" Hai người nhìn nhau, đều có chút kinh ngạc.

"Tần Tuyên đạo hữu, Hậu Thổ mạo muội đến thăm, xin đạo hữu thứ lỗi!" Hậu Thổ sau khi kinh ngạc, khẽ chắp tay hành lễ, mở lời

trước.

“Đâu có đâu có!

Đạo hữu khách sáo rồi!” La Tuyên chắp tay đáp lễ, mỉm cười nói: “Đạo hữu đến tìm Tây Vương Mẫu phải không, thật không may, nàng ấy đang bế quan.” Trước kia khi thành Chuẩn Thánh và lúc ở bờ Đông Hải, hắn đều từng gặp Hậu Thổ, biết Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu có chút giao tình, nên đối với việc Hậu Thổ đến cửa, cũng không lấy làm lạ.

“Đạo hữu hiểu lầm rồi.” Hậu Thổ khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Ta lần này đến là tìm đạo hữu.” “Tìm ta?” La Tuyên có chút kinh ngạc.

Chương 157

Giữa hắn và Hậu Thổ không có giao tình, càng không có giao thiệp gì.

"Chuyện này liên quan trọng đại, không biết có thể vào đạo trường của đạo hữu bàn bạc chi tiết không?" Hậu Thổ thấy vẻ kinh ngạc của La Tuyên không giống giả vờ, trên người La Tuyên cũng không cảm nhận được bất kỳ địch ý nào, nhưng nàng vẫn chưa hoàn toàn yên tâm, chủ động đề nghị vào đạo trường của La Tuyên để nói chuyện.

Nếu La Tuyên thật sự có ý định động thủ với nàng, dù không địch lại, cũng có thể kinh động Tây Vương Mẫu.

Với giao tình của nàng và Tây Vương Mẫu, ở bên trong dù sao cũng sẽ an toàn hơn bên ngoài rất nhiều!

"Được!" La Tuyên nhận ra Hậu Thổ có mấy phần cảnh giác với mình, nhưng lại chủ động đề nghị vào đạo trường của hắn, trong lòng không khỏi thấy kỳ lạ, nhưng cũng không từ chối Hậu Thổ.

"Đạo hữu quả thật phúc duyên tốt, lại có thể tìm được một nơi tiên cảnh phúc địa như vậy làm đạo trường." Hậu Thổ sau khi vào Thái Nguyên Tiên Đảo, cũng bị sự huyền bí của nơi này làm cho kinh ngạc, dù không tu nguyên thần, không có nhu cầu về tiên dược tiên khí, cũng có thể nhìn ra sự mạnh mẽ của Thái Nguyên Tiên Đảo.

Trong lòng không khỏi thầm kinh ngạc, khó trách 'Tần Tuyên' có thể trưởng thành trong thời gian ngắn như vậy.

Một hòn đảo tiên mạnh mẽ hơn cả đạo trường của Thánh nhân, e rằng không bằng ba hòn đảo tiên trong truyền thuyết, thì cũng không kém là bao!

Ý nghĩ này chỉ lướt qua trong đầu Hậu Thổ trong chốc lát, liền phát hiện mình đã sai lầm đến mức nào.

".....Lẽ nào đó là Hoàng Trung Lý, một trong thập đại Tiên thiên linh căn trong truyền thuyết?

Còn cây kia... là Tinh Thần Quả Thụ, cũng là một trong thập đại Tiên thiên linh căn?" Cảm nhận tiên khí trên đảo mạnh gấp trăm lần đạo trường của Thánh nhân, thậm chí nhìn những cây tiên dược có niên đại hàng chục triệu năm khắp nơi, Hậu Thổ đều không có cảm giác gì nhiều, nhưng khi nhìn thấy Hoàng Trung Lý và Tinh Thần Quả Thụ, nàng không còn cách nào giữ được bình tĩnh.

"Không sai!" La Tuyên khẽ gật đầu, sớm đã quen với chuyện này.

Bất luận là Tây Vương Mẫu, Hoàng Nhạc hay Hỏa Lân, đều từng có biểu cảm như vậy.

Với một nơi tiên cảnh phúc địa như Thái Nguyên Tiên Đảo, mạnh hơn đạo trường của Thánh nhân gấp trăm lần, nếu có ai đến mà không kinh ngạc, đó mới là chuyện lạ!

"Đạo hữu lần này tìm bần đạo, là có chuyện gì?" La Tuyên đưa Hậu Thổ đến Thái Nguyên Tiên Cung, vẫn là bàn cờ thượng phẩm linh bảo kia, đã được cải tạo thành một bàn trà thực sự, trên bàn pha một ấm trà, là lá trà từ cây tiên thiên linh căn Tạo Hóa Trà Thụ mà hắn có được trong thế giới Tạo Hóa.

"Hù!" Hậu Thổ nghe vậy, hít sâu một hơi, đè nén sự kinh ngạc trong lòng, trầm ngâm một lát, giơ tay lên, một vệt huyết quang lưu chuyển, dùng năng lượng huyết khí bàng bạc vẽ ra một bức họa quyển giữa hai người: "Đạo hữu có nhận ra bức họa quyển này không?" "Ể?" La Tuyên nhìn bức họa quyển mà Hậu Thổ vẽ ra, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Bức họa quyển đó không phải gì khác, chính là Lục Đạo Luân Hồi Đồ mà hắn đã vẽ trong những năm qua để nâng cao quy tắc Luân Hồi!

Hắn tâm tư thông minh, lập tức hiểu ra, e rằng khi mình vẽ Lục Đạo Luân Hồi Đồ, nhất định đã tạo ra ảnh hưởng đối với thế giới Hồng Hoang, thậm chí, có khả năng đã sinh ra dị tượng.

Dù sao, Lục Đạo Luân Hồi cũng là đại thế của Thiên đạo, là một bộ phận không thể thiếu trong tương lai.

Hiện tại, bộ phận đại thế đó vẫn chưa đến lúc, hắn chỉ là nhất thời hứng khởi, vẽ ra Lục Đạo Luân Hồi Đồ, cũng không chắc chắn sẽ có ảnh hưởng gì đến Hồng Hoang.

Khẽ trầm ngâm, hắn nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Chưa từng thấy, không biết đạo hữu vì sao lại hỏi một câu hỏi kỳ lạ như vậy?" "Chưa thấy sao?" Đôi mắt đẹp của Hậu Thổ không chớp nhìn chằm chằm La Tuyên.

Chỉ dựa vào biểu cảm, nàng cũng không thể phán đoán được lời hắn nói là thật hay giả.

Suy nghĩ một lúc, nàng lại lấy ra hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo là Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, tiếp tục hỏi: "Đạo hữu có nhận ra hai kiện linh bảo này không?" "Sổ Sinh Tử!

Phán Quan Bút!" La Tuyên dù chưa từng thấy, nhưng cũng nhận ra được.

Chỉ là, hắn vẫn không đoán được ý đồ của Hậu Thổ, liền khẽ gật đầu nói: "Ai cũng biết, ngày xưa Đạo tổ giảng đạo, từng ban cho Hậu Thổ đạo hữu hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo, Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, hai kiện này e rằng chính là chúng rồi?" "Chính xác." Hậu Thổ không nhìn ra được điều gì, chỉ có thể khẽ thở dài nói: "Đạo hữu lại không biết, hai kiện linh bảo này từ khi rơi vào tay bần đạo,

chưa từng có bất kỳ dị thường nào, cũng chưa từng được bần đạo tham ngộ ra điểm đặc biệt nào." "Nhưng không lâu trước, Hồng Hoang đã xảy ra một chuyện lớn." "Giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện một dị tượng, chính là bức họa quyển mà bần đạo vừa vẽ cho đạo hữu xem." "Dị tượng do bức họa quyển đó gây ra đã kinh động vô số sinh linh, bần đạo cũng từng quan sát một chút, chỉ là không ngờ, ngày đó Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút dường như có cảm ứng, tự động thoát khỏi sự khống chế của bần đạo, bay về phía dị tượng đó." "May mà dị tượng đó sinh ra nhanh, biến mất cũng nhanh, bần đạo mới không bị mất hai kiện linh bảo." Khi nói những lời này, đôi mắt đẹp của Hậu Thổ vẫn luôn nhìn chằm chằm La Tuyên, muốn nhìn ra sự thay đổi nhỏ nhất trong thần sắc của hắn.

Nhưng nàng nhanh chóng thất vọng.

Hoàn toàn không nhìn ra được gì! 'Thì ra là vậy!' La Tuyên nghe vậy trong lòng đã có phán đoán, cũng đoán được phần nào suy nghĩ của Hậu Thổ.

Khó trách Hậu Thổ đột nhiên đến thăm, lại mang theo mấy phần cảnh giác, không ngừng thăm dò.

Tuy không biết Hậu Thổ làm sao biết chuyện này có liên quan đến mình, nhưng e rằng Hậu Thổ lo lắng hắn sẽ vì hai kiện linh bảo mà gây bất lợi cho nàng hoặc cho Vu tộc?

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi cười nhẹ lắc đầu: "Dị tượng như vậy, quả thực kỳ lạ!

Lại không biết, Hậu Thổ đạo hữu có kiến giải gì về chuyện này?

Và nó có liên quan gì đến bần đạo?" "Bần đạo cũng không nói được." Giữa đôi mày của Hậu Thổ hiện lên một vẻ mờ mịt, nàng nhẹ giọng nói: "Không giấu gì đạo hữu, thực ra, vào khoảnh khắc hai kiện linh bảo bị dị tượng dẫn động, trong cõi u minh bần đạo cũng như có

cảm ứng, mơ hồ có chút xao động với dị tượng đó." "Cảm giác đó ấy..." Trong lòng nàng có một cảm giác kỳ lạ không nói nên lời, nàng sắp xếp lại ngôn từ, tiếp tục nói: "Giống như là chuyện mà bần đạo mệnh trung chú định phải làm, mà chuyện đó, dường như có liên quan đến dị tượng kia, cũng có liên quan đến hai kiện linh bảo này." "Nhưng bần đạo suy nghĩ hồi lâu, không có manh mối nào, nên mới đặc biệt đến bái phỏng đạo hữu." Nói xong, nàng khẽ mím đôi môi đỏ mọng, nhìn La Tuyên không chớp mắt, khẽ cúi người nói: "Bần đạo quan sát khí tức của đạo hữu, dù chưa đến cảnh giới Cực đạo, e rằng cũng không còn xa nữa!

Với tu vi như vậy của đạo hữu, nhất định có kiến giải khác biệt!" La Tuyên nhìn Hậu Thổ hồi lâu, thấy vẻ mặt mê mang lại mờ mịt của nàng, cũng có thể hiểu được.

Đổi lại là ai đột nhiên thấy loại dị tượng đó, linh bảo trong tay xảy ra dị trạng, trong lòng cũng dâng lên cảm giác như vậy, e rằng cũng sẽ không yên ổn!

Chỉ là, hắn không muốn tùy tiện can dự vào đại thế Hồng Hoang.

Điều đó đối với hắn, đối với Tiệt giáo, đều không có lợi, ngược lại có thể mang đến những ảnh hưởng không tốt.

"Đạo hữu nếu vì chuyện này mà đến, bần đạo e rằng không giúp được gì." La Tuyên khẽ lắc đầu: "Trước đó bần đạo vẫn luôn bế quan, đối với chuyện xảy ra ở Hồng Hoang không hề hay biết, lại làm sao có thể giải đáp thắc mắc cho đạo hữu, đạo hữu chi bằng đi hỏi các vị Thánh nhân kia, hoặc là Đạo tổ." "Xin đạo hữu, có thể nể mặt Tây Vương Mẫu đạo hữu, cho bần đạo vài lời chỉ điểm." Không biết vì sao, trực giác mách bảo Hậu Thổ rằng, La Tuyên nhất định có kiến giải khác biệt nào đó, cảm giác này hoang đường, nhưng nàng tin vào cảm giác trực quan nhất từ sâu trong nội tâm.

Nói rồi, nàng hít sâu một hơi, cúi người về phía La Tuyên, định hành một đại lễ.

"Đạo hữu hà tất phải làm vậy?" La Tuyên giơ tay lên, một luồng sức mạnh vô hình đỡ lấy Hậu Thổ, khẽ thở dài nói: "Sinh linh đều có mệnh số, thiên địa cũng có thiên số, vạn vật chúng sinh đều ở trong thiên địa, tuân theo thiên số, tuân theo mệnh số.

Có những chuyện, sớm đã định sẵn, biết trước, đối với đạo hữu có hại vô ích." Hậu Thổ nghe vậy, toàn thân chấn động.

Dù lời của La Tuyên nói rất mơ hồ, nhưng nàng đã nắm bắt được điều quan trọng nhất.

Dị tượng họa quyển kia, bao gồm cả dị động của Sổ Sinh Tử và Phán Quan Bút, rồi cả sự xao động trong cõi u minh của nội tâm, e rằng chính là thiên số và mệnh số mà La Tuyên nói.

Chỉ là, xem ra, mệnh số của nàng, dường như không tốt!

"Hậu Thổ đạo hữu, bần đạo nói đến đây thôi, nếu đạo hữu không có chuyện gì khác, thì mời về cho!" La Tuyên nói xong, không nói thêm lời nào, lẳng lặng bưng một chén trà thơm, im lặng nhấp một ngụm.

"Tần Tuyên đạo hữu....." Hậu Thổ còn muốn nói, nhưng thấy La Tuyên không có ý định mở miệng nữa, chỉ có thể thần sắc ảm đạm, trong lòng thầm thở dài một hơi, chắp tay với La Tuyên nói: "Đa tạ đạo hữu chỉ điểm!" Rời khỏi Thái Nguyên Tiên Cung.

Hậu Thổ quay đầu nhìn lại Thái Nguyên Tiên Cung khí thế hùng vĩ, to lớn bàng bạc.

Chính xác hơn, nàng nhìn sâu vào bóng người trong tiên cung, trong lòng lại thở dài một tiếng, phiêu nhiên rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo.

“Mệnh số... thiên số...

đều là lời nói suông, xét cho cùng đều là do thực lực không đủ mà thôi!” La Tuyên nhìn Hậu Thổ rời đi, lúc này mới thu hồi ánh mắt, đôi mắt sâu thẳm, xuyên qua vòm cung của tiên cung, liếc nhìn phương hướng của Cửu Trọng Thiên Khuyết, lắc đầu, tựa như khinh thường, tựa như cảm thán, tựa như mờ mịt lẩm bẩm một câu.

Bất kể Hậu Thổ có tin hay không, dù sao hắn cũng không tin!

Hậu Thổ đến nhanh đi cũng nhanh.

Từ đầu đến cuối, không hề làm lỡ bao nhiêu thời gian, càng không ảnh hưởng gì đến La Tuyên.

Chương 158

Sau khi Hậu Thổ rời đi, hắn lại một lần nữa rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, trong một ý niệm, thân thể dung nhập vào hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn đã xuất hiện bên ngoài Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo.

"Đệ tử La Tuyên, cầu kiến sư tôn." La Tuyên thấy Thủy Hỏa đồng tử không có ở đó, liền không che giấu thân phận, hành lễ với Bích Du Cung.

"Vào đi!" Giọng của Thông Thiên, mang theo mấy phần trầm ngưng, dường như đang suy tư điều gì đó.

La Tuyên nghe vậy liền trực tiếp tiến vào Bích Du Cung.

"Ngươi đến đúng lúc lắm, vi sư đang có hai chuyện muốn bàn bạc với ngươi!" Bóng dáng Thông Thiên dường như đã sớm đợi trên đài cao, thấy La Tuyên tiến vào, giơ tay đưa một chiếc bồ đoàn đến trước mặt La Tuyên, cau mày hỏi: "Con có nghe nói về thiên địa dị tượng gần đây không?" "Sư tôn có phải đang nói đến bức họa quỷ dị trên bầu trời không?" La Tuyên trong lòng khẽ động, bình tĩnh nói.

"Không sai!

Vi sư vốn tưởng rằng, dị tượng như vậy, hẳn là có thiên tài tuyệt thế như ngươi xuất thế, nhưng sau khi xem xét kỹ, lại luôn cảm thấy có gì đó không đúng." Thông Thiên khẽ gật đầu, mày gần như nhíu lại thành một cục: "Chỉ là, dị tượng đó rốt cuộc là gì, vi sư cũng không nói ra được nguyên do.

Chỉ có trong cõi u minh trong lòng có một chút trực giác, dường như có liên quan đến đại thế Hồng Hoang của chúng ta." "Chuyện này

ngay cả sư tôn cũng không thể minh ngộ, đệ tử lại càng không thể ngộ ra được điều gì, chỉ có thể xem xét thêm thôi." La Tuyên bất đắc dĩ lắc đầu, không nói nhiều về chuyện này, một câu cho qua, chuyển chủ đề: "Không biết chuyện còn lại mà sư tôn nói là gì?" Thông Thiên cảm thấy La Tuyên nói có lý, dù sao cũng không hiểu, liền không nghĩ nhiều nữa.

Nhưng khi nghe câu hỏi sau của La Tuyên, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, trầm giọng nói: "Gần ngàn năm nay, thế giới Hồng Hoang xảy ra một chuyện kỳ lạ, trong giới tu sĩ trung và hạ tầng có lời đồn rằng, nơi tận cùng của tứ hải có đại cơ duyên xuất thế." "Khi đó, chuyện này ồn ào huyên náo, nhưng tin tức đó dường như bị cố ý che đậy, chỉ có tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên mới biết." "Cơ duyên xuất thế, tự nhiên thu hút vô số sinh linh đến đó." "Nhưng những sinh linh đi tìm cơ duyên đó, sau khi trở về, toàn bộ đều trở nên dị thường quỷ dị." "Điều kỳ lạ nhất là, tu vi của họ đều được nâng cao, nhưng lại không chọn che giấu tin tức cơ duyên đó, ngược lại còn tùy ý lan truyền, thu hút nhiều sinh linh hơn đến đó." "Cứ thế, cái gọi là cơ duyên, liền lan truyền lặp đi lặp lại trong số đông sinh linh." "Mãi cho đến không lâu trước, một đệ tử mới của Tiệt giáo chúng ta, tình cờ biết được cơ duyên đó, đã đến đó thăm dò một phen.

Sau khi trở về, cũng trở nên có chút dị thường, phảng phất như bị đoạt xá, tính tình cũng đại biến." "Khi đó, một đệ tử khác có giao hảo với hắn, không biết làm sao đã chọc giận, bị hắn chém giết tại chỗ, lúc này mới kinh động đến vi sư." "Vi sư liếc mắt một cái đã nhận ra không đúng, nhưng sau khi kiểm tra kỹ lưỡng, lại không phát hiện ra bất kỳ vấn đề gì.

Nhưng vi sư lại dùng thiên mệnh số thuật, phát hiện mệnh cách của hắn đã sớm vỡ nát!" Mệnh cách là biểu tượng sinh mệnh của tu sĩ.

Nếu mệnh cách của một tu sĩ vỡ nát, đừng nói là sinh linh bình thường, dù là Chuẩn Thánh đại năng, hay thậm chí là Thánh nhân tôn quý, cũng chắc chắn sẽ vẫn lạc không nghi ngờ.

Nhưng một tu sĩ Kim Tiên sau khi mệnh cách vỡ nát, người lại còn sống sờ sờ, thậm chí có thể giết chết đồng môn đệ tử, làm sao có thể không khiến người ta kinh ngạc!

"Lại có chuyện này?" La Tuyên con ngươi ngưng lại, mày cũng nhíu chặt.

Trầm ngâm một lát, hắn hỏi: "Sư tôn có từng đích thân tra xét nơi tận cùng của tứ hải, có phát hiện điều gì đặc biệt không?" "Đây chính là điều vi sư muốn bàn với con." Thông Thiên khẽ thở dài, có chút khổ não nói: "Khi đó cũng trách vi sư sơ suất, không thể tra ra vấn đề của đệ tử đó, liền theo giáo quy, xóa sổ hắn tại chỗ!" "Đợi đến khi vi sư dùng thần niệm bao trùm tứ hải, tra xét vấn đề đó, tứ hải đã hoàn toàn bình tĩnh trở lại, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì." "Những sinh linh trở về từ biên duyên tứ hải, trà trộn trong chúng sinh Hồng Hoang, mệnh cách đều đã vỡ nát, vi sư cũng đã tìm ra một số, nhưng vẫn không có bất kỳ phát hiện nào." Nghe vậy, lông mày của La Tuyên cũng nhíu chặt.

Trong thế giới Hồng Hoang, Thánh nhân có thể nói là giống như trời, ngay cả Thánh nhân cũng không tra ra được dị thường, vậy thì chuyện này có chút phiền phức rồi!

"Điều khiến vi sư tức giận nhất là, đợi vi sư thu hồi thần niệm, những kẻ đó dường như lại hoạt động trở lại, nơi tận cùng của tứ hải cũng lại xuất hiện một số chuyện bất thường." Thông Thiên lúc này nhìn La Tuyên, tiếp tục nói: "Theo vi sư suy đoán, kẻ ẩn nấp nơi tận cùng tứ hải, hoặc là một cường giả tà đạo nào đó, hoặc là, có thể là sinh linh Ma giới đang giở trò!

Tu vi hắn là không mạnh, nhưng lại có thể dò xét được cảm tri của Thánh nhân!

Vì vậy, vi sư muốn con đi tra xét một phen!" "Sinh linh Ma giới sao?" La Tuyên trong lòng không đồng tình với điều này, cũng không phủ định, chỉ mơ hồ cảm thấy chuyện này không đơn giản như vậy.

Nhưng hắn cũng không nói nhiều, khẽ gật đầu nói: "Chuyện không nên chậm trễ, đệ tử đi ngay!" Chuyện liên quan đến những việc như vậy, Thông Thiên đã bị làm cho đau đầu phiền loạn.

Hắn cũng không tiện đề xuất chuyện luận bàn nữa, lập tức rời khỏi Bích Du Cung, thẳng tiến đến tận cùng Đông Hải.

Tiệt giáo ở Đông Hải.

Thái Nguyên Tiên Đảo cũng ở Đông Hải.

Những thứ cổ quái đó bất cứ lúc nào cũng có thể ảnh hưởng đến an nguy của Đông Hải, cũng có thể ảnh hưởng đến Tiệt giáo, La Tuyên đương nhiên phải đi kiểm tra dị thường ở tận cùng Đông Hải trước.

Kim Ngao Đảo ở sâu trong Đông Hải, khoảng cách đến tận cùng Đông Hải không xa, nhưng cũng không gần.

Nhưng, với tu vi của La Tuyên hiện tại, gần như tương đương với thực lực của một Chuẩn Thánh Cực đạo ngàn lần, lại có không gian đại đạo trong người, chỉ trong một ý niệm, liền vượt qua vô tận hải vực, đến được tận cùng Đông Hải.

Tốc độ này so với Thánh nhân, e rằng cũng không chậm hơn bao nhiêu!

Sau khi đến tận cùng Đông Hải, hắn liền cảm ứng được, có không ít sinh linh từ Thái Ất Kim Tiên trở xuống, hoặc đang bay về phía màn sương mù mông lung ở tận cùng Đông Hải, hoặc từ trong sương mù

đen bay ra, vội vã hướng về thế giới Hồng Hoang.

Nhìn sơ qua, hắn thấy, số lượng tu sĩ tụ tập ở đây, không dưới trăm tỷ!

Nhưng điều quỷ dị là, nhiều tu sĩ như vậy tụ tập lại một chỗ, tìm kiếm một cơ duyên, lại không hề xảy ra bất kỳ cuộc tàn sát tranh đoạt nào, mỗi người dường như đều có cơ duyên của riêng mình.

Quả thực vô cùng quái dị!

"Màn sương mù đen kia có vấn đề!" La Tuyên liếc nhìn đám tu sĩ, ánh mắt rơi vào màn sương mù đen ở tận cùng Đông Hải.

Hắn không tùy tiện dùng thần thức tiến vào màn sương mù đen đó, nhưng cũng có thể nhận ra, màn sương mù đen đó dường như có hiệu quả mê hoặc thần hồn, càng có khả năng ăn mòn huyết nhục nguyên thần của sinh linh.

Dù là Chuẩn Thánh bình thường, cũng tuyệt đối không thể dễ dàng chống lại sức mạnh của màn sương mù đó!

La Tuyên đã dùng Thái Nguyên Cổ Bi che giấu khí tức.

Chỉ cần hắn muốn, Thánh nhân hay thậm chí là Hồng Quân cũng không thể dễ dàng tra xét được khí tức của hắn, màn sương mù đen đó tự nhiên cũng không cảm ứng được, không có bất kỳ biến hóa nào.

Hắn lẳng lặng quan sát hồi lâu, phát hiện quả nhiên như lời Thông Thiên nói.

Nhiều tu sĩ khi đi vào, trong mắt còn có vài phần linh động, chỉ là nhiều hơn là sự vui mừng và tham lam, cùng với khát vọng đối với cơ duyên.

Nhưng đợi những tu sĩ đó ra khỏi màn sương mù đen, từng người một sinh cơ gần như không còn, phảng phất như tảng đá không có

chút khí tức nào, con ngươi cũng trở nên đờ đẫn, thỉnh thoảng lóe lên ánh sáng đen, như tà mị, lại như con rối!

"Xem ra, chỉ nhìn thôi thì không ra được nguyên do, chỉ có thể vào trong tra xét một phen!" La Tuyên trầm tư hồi lâu, không có phát hiện gì.

Đối với thực lực toàn thân, hắn không có nhận thức chính xác, nhưng có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thí Thần Thương, lại thêm thực lực gấp ngàn lần Chuẩn Thánh Cực đạo bình thường, dù đối mặt với Thánh nhân, đánh không lại cũng có thể ung dung rời đi.

Vì vậy, sau khi xác nhận màn sương mù kia dù có ảnh hưởng không nhỏ đến Chuẩn Thánh, nhưng đối với hắn lại không có ảnh hưởng lớn.

Liền lắc mình một cái, hóa thành một tu sĩ Kim Tiên bình thường, trà trộn vào đám tu sĩ đi tìm cơ duyên, tiến vào màn sương mù đen đó.

.....

Trong lúc La Tuyên đi đến tận cùng Đông Hải, tiến vào màn sương mù đen.

Trên bầu trời, một vệt kim quang nổ tung.

Sáu đạo pháp chỉ màu vàng hóa thành sáu luồng lưu quang, lần lượt bay vào đạo trường của sáu vị Thánh nhân, rơi vào tay họ.

"Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, nhận pháp chỉ, mau đến Tử Tiêu Cung!" Sáu vị Thánh nhân mở pháp chỉ màu vàng, bên tai vang lên giọng nói uy nghiêm của Hồng Quân.

Các Thánh nhân trong lòng kinh ngạc.

Nhưng cũng không dám chậm trễ, lần lượt khởi hành, đi đến Tử

Tiêu Cung.

“Bái kiến lão sư!” Chỉ trong chốc lát, sáu vị Thánh nhân đã tụ tập đầy đủ tại Tử Tiêu Cung.

“Lần này gọi các ngươi đến, là vì thế giới Hồng Hoang của chúng ta đã xảy ra một chuyện, chuyện này nguy hại đến căn bản của Hồng Hoang, cần phải cho các ngươi biết, để các ngươi có sự chuẩn bị, cũng có sự đề phòng.” Hồng Quân không nói lời thừa, đi thẳng vào vấn đề nói ra mục đích hạ thiên đạo pháp chỉ.

“?” Trong sáu vị Thánh nhân, ngoài Thông Thiên mơ hồ có suy đoán, mấy vị Thánh nhân còn lại đều đang bế quan thì bị gọi đến, nghe Hồng Quân nói vậy, sắc mặt đều khẽ biến.

Chương 159

Đạo tổ Hồng Quân trong mắt họ, là người có năng lực thông thiên, là tồn tại chí cao vô thượng thực sự của thế giới Hồng Hoang.

Từ miệng ông nói ra mấy chữ có thể nguy hại đến Hồng Hoang, dù những người có mặt đều là Thánh nhân, cũng không khỏi trong lòng căng thẳng!

"Trên Thiên đạo có Đại đạo!" Hồng Quân tựa như đang hồi tưởng lại một chuyện cũ sâu sắc trong ký ức, khẽ thở dài nói: "Thế giới Hồng Hoang có Thiên đạo lượng kiếp, dưới Đại đạo, cũng có Đại đạo lượng kiếp." "Trận chiến ở Hỗn Độn mà các ngươi biết, chính là một lần Hỗn Độn lượng kiếp." "Nay, Hồng Hoang chưa hoàn thiện, Thiên đạo chưa bổ sung đầy đủ, nhưng lại có một lần Đại đạo lượng kiếp nữa sắp đến." "Lần lượng kiếp này, là Vô Lượng Lượng Kiếp, là lượng kiếp mà chúng sinh dưới Đại đạo đều phải trải qua.

Dù là bần đạo và Thiên đạo, cũng ở trong lượng kiếp, không thể thoát ra!" "Hít!" Lời này vừa nói ra, sắc mặt sáu vị Thánh nhân đồng loạt lại biến, không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Nếu không phải Hồng Quân nói ra, họ đều không biết, giữa thiên địa lại có Đại đạo lượng kiếp, trận chiến của Hỗn Độn thần ma kia, chính là một trong những Đại đạo lượng kiếp.

Bây giờ, lại sắp có một lần Vô Lượng Lượng Kiếp nữa!

Nguyên bản, thân là Thánh nhân, là chí cao của Hồng Hoang, chỉ sau Hồng Quân, nguyên thần cũng ký thác vào Thiên đạo, có thể nói là bất tử bất diệt.

Nhưng hiện tại, ngay cả Hồng Quân cũng ở trong lượng kiếp, nghe ngữ khí của ông, dường như cũng có chút nặng nề, từ đó có thể

thấy Vô Lượng Lượng Kiếp nhất định không phải tầm thường.

Nếu Hồng Quân cũng có nguy hiểm, họ lại sao có thể không lo lắng?

"Các ngươi cũng không cần quá lo lắng." Hồng Quân nhận ra sự bất an của các Thánh nhân, nhàn nhạt nói: "Đại đạo lượng kiếp không phải Thiên đạo lượng kiếp, lượng kiếp sắp đến, cũng phải trải qua vô số nguyên hội, trong thời gian ngắn, sẽ không giáng lâm." "Lần này gọi các ngươi đến, chỉ là để các ngươi để tâm nhiều hơn đến thế giới Hồng Hoang, nếu có dị thường, kịp thời dọn dẹp." "Làm như vậy tuy không thể tránh khỏi lượng kiếp, nhưng cũng có thể trì hoãn lượng kiếp." Nói xong, Hồng Quân không nói thêm gì nữa, chỉ lẳng lặng nhìn sáu vị Thánh nhân, đợi họ tiêu hóa.

"Thì ra là vậy!" Sáu vị Thánh nhân trong lòng thở phào một hơi, nhưng vẫn có chút nặng nề.

Ngay sau đó, Hồng Quân lại đơn giản dặn dò vài câu, liền để sáu vị Thánh nhân tự trở về.

"Chuyện kia liên quan đến Vô Lượng Lượng Kiếp, hoàn toàn vượt ngoài dự liệu của ta, không được, phải lập tức đi đưa La Tuyên trở về!" Rời khỏi Tử Tiêu Cung, sắc mặt Thông Thiên vô cùng khó coi, không dừng lại một khắc nào, liền thẳng tiến đến tận cùng Đông Hải.

Ông có một đệ tử có tư chất Hỗn Nguyên như vậy, nếu bị tổn hại ở tận cùng Đông Hải, đối với ông, đối với Tiệt giáo, đều là một tổn thất to lớn, bất kỳ ai trong Tiệt giáo cũng có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chỉ có La Tuyên, tuyệt đối không thể có bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào!

Bên kia.

La Tuyên hoàn toàn không biết chuyện sáu vị Thánh nhân tụ tập ở

Tử Tiêu Cung.

Càng không biết sự quỷ dị ở tận cùng tứ hải, lại liên quan đến Vô Lượng Lượng Kiếp.

Lúc này, hắn đã hóa thành một tu sĩ Kim Tiên bình thường, trà trộn vào trong màn sương mù đen.

Soạt soạt soạt!

Một bước một trời đất.

Chỉ một bước chân, lại như cách biệt trời đất.

Vừa mới tiến vào trong màn sương mù đen, bên tai La Tuyên truyền đến tiếng soạt soạt, sau đó, cảnh tượng quỷ dị hiện ra trước mắt.

Theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy những tu sĩ cùng tiến vào với hắn, bất luận tu vi là Thiên Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên hay Thái Ất Kim Tiên, đều trong nháy mắt, bị màn sương mù đen thôn phệ ăn mòn thành một đống xương trắng.

Chỉ có trong đầu lâu trắng như ngọc, còn sót lại một chút linh quang chưa hoàn toàn tắt ngấm.

Thời gian không lâu.

Những đống xương khô vương vãi đó, lại từng khúc một tổ hợp lại, huyết nhục lại một lần nữa sinh trưởng, mọi thứ lại trở về như ban đầu.

Chỉ có điểm khác biệt.

Là những tu sĩ đó, hai mắt vô thần, trở nên đờ đẫn hơn rất nhiều.

Hơn nữa, tu vi cũng đều được nâng lên một tiểu cảnh giới, chỉ là từng người giống như con rối bị người ta điều khiển, mặt mang vẻ vui mừng thỏa mãn, bay ra khỏi màn sương mù đen.

“Chỉ có vậy thôi sao?” La Tuyên khẽ nhíu mày, không nhìn ra bất kỳ dị thường nào.

Hắn thu hồi ánh mắt, rơi vào màn sương mù đen bao phủ toàn thân.

Từ khoảnh khắc bước vào đây, hắn cũng bị vô tận sương mù đen bao phủ, lực ăn mòn trong sương mù, lập tức lan khắp toàn thân, tựa như muốn ăn mòn, thôn phệ hết huyết nhục nguyên thần của hắn.

Nhưng tu vi của hắn đủ sâu dày.

Dù không cố ý dùng tiên lực chống cự, những màn sương mù đen đó cũng không làm gì được hắn!

“Ta phải xem xem, rốt cuộc là tà túy gì đang tác quái!” La Tuyên mắt khẽ nheo lại, tiên lực toàn thân chấn động, đánh tan những màn sương mù đen đó, thẳng tiến về phía sâu hơn.

Ông!

Màn sương mù đen đó dường như có ý thức.

Nhanh chóng nhận ra sự khác thường của La Tuyên, khẽ chấn động, vô tận sương mù đen cuồn cuộn, như sóng triều, cuốn về phía hắn.

Sương mù đen cuồn cuộn, kích động, phảng phất như sóng to gió lớn.

Có khí thế không thôn phệ La Tuyên không thôi!

Nhưng hắn vẫn không sợ, tay áo phất một cái, tiên lực bàng bạc lan ra, liền chấn tan những màn sương mù đó.

Chỉ là rất nhanh, nhiều hơn, mênh mông hơn, bàng bạc hơn sương mù đen, không ngừng cuồn cuộn từ bốn phương tám hướng, mơ hồ mang theo tiếng sấm gió, bao bọc hết mọi góc độ quanh thân La

Tuyên.

Trong tầm mắt, chỉ còn lại vô tận sương mù đen!

"Giả thần giả quỷ!" La Tuyên sắc mặt không đổi, vẫn giữ tốc độ tiến về phía trước, tay áo thỉnh thoảng vung lên, lần lượt đánh tan những màn sương mù đen đó.

Nhưng mỗi lần bị đánh tan, lại có sương mù đen không ngừng, hung mãnh hơn, lại một lần nữa cuốn tới.

Chỉ là, chúng đến nhanh, tan cũng nhanh.

Trong cuộc chiến giằng co như vậy.

Thân ảnh La Tuyên dần dần đi sâu vào, tiến được một khoảng cách gấp mười lần từ tận cùng Đông Hải đến tận cùng Tây Hải của Hồng Hoang.

Khi đến đây, trong sương mù xung quanh, lực ăn mòn, lực mê hoặc tâm thần đã mạnh hơn trước đó gấp trăm lần không chỉ, dù là Chuẩn Thánh Đại viên mãn bình thường, cũng không thể dễ dàng chống cự.

Nhưng trước mặt hắn, vẫn không chịu nổi một kích!

Chỉ là, theo việc dần dần đi sâu vào, lông mày của hắn, lại dần dần nhíu lại.

Bởi vì màn sương mù đen đó phảng phất như vĩnh viễn không có điểm dừng, trong tầm mắt, trong thần thức, ngoài bóng tối vô tận, vẫn là bóng tối vô tận, tựa như mọi thứ đều không có hồi kết.

Không chỉ vậy.

Sức mạnh của những màn sương mù đen đó, cũng đang tăng dần lên.

Càng đi sâu, sương mù đen càng mạnh, cũng giống như không có

điểm dừng!

Chương 160

Ngoài ra.

Trong màn sương mù đen phảng phất như dâng lên vô tận tuyệt vọng, khủng bố, hắc ám, sát lục, tử vong các loại sức mạnh tiêu cực, ảnh hưởng đến tâm thần của La Tuyên, dù với tu vi của hắn, đi thêm một bước, cũng có chút tâm thần xao động.

"Tiến thêm một đoạn nữa, nếu thật sự vĩnh viễn không có điểm dừng, dù là Chuẩn Thánh Cực đạo, cũng phải lui ra ngoài." La Tuyên cau mày trầm ngâm một lát, quyết định đi thêm một đoạn nữa.

Tốc độ của hắn cực nhanh, dù có sương mù đen ảnh hưởng và cản trở, vẫn không hề giảm sút.

Dần dần.

Sức mạnh của sương mù đen xung quanh, dần dần đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh Cực đạo.

Vô tận sương mù đen, mỗi lần cuồn cuộn, đều đủ để khiến cường giả Chuẩn Thánh Cực đạo bị ảnh hưởng, đủ để khiến cường giả Chuẩn Thánh Cực đạo không thể chống cự, thậm chí trực tiếp bị tiêu diệt trong đó.

Nhưng La Tuyên vẫn có thể dễ dàng chống cự.

Thực lực gấp ngàn lần Chuẩn Thánh Cực đạo bình thường, khiến hắn hoàn toàn không sợ hãi loại sương mù đen này.

Cũng vào lúc này.

Sau khi hắn lại một lần nữa đánh tan màn sương mù đen đó.

Đột nhiên phát hiện màn sương mù đen phảng phất như không

ngừng, vĩnh viễn không có điểm dừng, lại đột nhiên bắt đầu rút lui.

Chính xác hơn, lấy phía trước thân hắn làm ranh giới, sương mù phía sau vẫn còn, nhưng sương mù phía trước lại hoàn toàn biến mất, hiện ra một vùng chân không mênh mông.

Thiên địa rộng lớn, u ám.

Ở cuối nơi sương mù vô tận rút lui, sương mù đen từ bốn phương tám hướng tụ lại, lộ ra một vòng xoáy đen khổng lồ, giữa vòng xoáy, tựa như có một hình bóng ma ảnh.

La Tuyên ánh mắt ngưng lại, tập trung nhìn.

Chỉ thấy ở cuối chân trời trong vòng xoáy đen kia, một hình bóng ma ảnh toàn thân đen kịt, gần như dung hợp với màn sương mù đen, nằm ngang trong vòng xoáy đó, trôi nổi chập chờn, không ngừng hấp thu màn sương mù đen.

Theo việc màn sương mù đen bị hấp thu, bóng người đen kia dường như sống lại.

Toàn thân tỏa ra khí thế kinh người vô cùng, ba động sức mạnh cũng trong một hơi thở, vượt qua Chuẩn Thánh Cực đạo, đạt đến mức vô hạn tiếp cận cấp bậc Thánh nhân!

Cũng vào lúc này.

Một ánh mắt kinh người, từ trong vòng xoáy đen kia, chiếu ra, khóa chặt La Tuyên.

"Gầm!" Phảng phất như tiếng gầm của dã thú.

Ma ảnh kia gầm lên một tiếng, giống như bị người ta quấy rầy giấc ngủ, toàn thân tỏa ra vô tận lực lượng hắc ám, mang theo tuyệt vọng, khủng bố, sát lục, tử vong các loại áo nghĩa tiêu cực, một bước vượt qua vô tận hư không, đến gần La Tuyên.

Lúc này, La Tuyên mới cuối cùng nhìn rõ hình dáng của ma ảnh đen kia, giống như một vị ma thần cái thế.

Toàn thân da dẻ đen nhánh, như mực nhuộm, bề mặt da phủ đầy vảy đen dày đặc, đỉnh đầu có hai chiếc sừng nhọn cong cong, sau lưng mọc một đôi cánh đen khổng lồ bị gãy một nửa.

Nửa đôi còn lại, giống như bị người ta dùng sức mạnh, cưỡng ép xé đi, dâng lên khí đen âm u.

Cơ thể ma ảnh, cũng có những khiếm khuyết không nhỏ, đầu lâu vỡ nát một nửa, thiếu một cánh tay, một cái chân, nửa thân người gần như bị lợi khí đâm xuyên hàng chục vạn cái lỗ, dày đặc, nhìn mà da đầu tê dại!

Khi đến gần La Tuyên.

Cảm xúc tiêu cực càng mãnh liệt hơn bao trùm lấy La Tuyên.

Cũng có một luồng sức mạnh đen vô cùng quỷ dị, hoàn toàn không giống bất kỳ bản nguyên chi lực nào của thế giới Hồng Hoang, cuốn về phía La Tuyên.

"Hù!" Dù với tu vi của La Tuyên, nhìn thấy bộ dạng của ma ảnh đen kia, cũng không khỏi có chút kinh hãi.

Hít sâu một hơi, nhưng cũng không có chút sợ hãi nào, giơ tay về phía hư không một cái, Thí Thần Thương xuất hiện trong tay, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cũng xuất hiện dưới chân.

Tiên lực bàng bạc lan ra, rót vào Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên.

Keng!

Một tiếng thương minh.

Thí Thần Thương mang theo khí thế sắc bén vô song, đâm xuyên

hư không, lao về phía ma ảnh đen kia.

Tu vi đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh Cực đạo này.

Vô hạn tiếp cận cảnh giới Thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên, tốc độ nhanh đến mức, đã sớm vượt qua sự tưởng tượng của sinh linh bình thường, thậm chí là Chuẩn Thánh bình thường.

La Tuyên chân đạp Diệt Thế Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương.

Trong nháy mắt đánh tan những áo nghĩa cảm xúc tiêu cực đó, chạm vào sức mạnh đen kia.

Nhưng khi hai bên tiếp xúc.

Trong lòng hắn lập tức trầm xuống, tiên lực trong Thí Thần Thương, lại bị sức mạnh đen kia trực tiếp cưỡng ép thôn phệ.

Thí Thần Thương đâm xuyên qua sức mạnh đen kia, nhưng sức mạnh đen đó lại không giảm mà còn tăng, sức mạnh đen sau khi thôn phệ tiên lực, với uy thế càng khủng bố hơn, tiếp tục cuốn về phía bản tôn.

"Thời gian giảm tốc!" "Sinh Tử Luân Hồi!" Không chút do dự.

La Tuyên một tay thu hồi Thí Thần Thương, một tay vận động lực lượng quy tắc mênh mông.

Lực lượng quy tắc thời gian và Sinh Tử Luân Hồi đồng loạt rơi xuống ma lực đen kia, cuối cùng, ma lực đen đó bị quy tắc thời gian ảnh hưởng, trở nên trì trệ trong một thoáng.

Cũng trong một thoáng đó.

Sức mạnh Sinh Tử Luân Hồi, vượt qua ma lực đen, rơi lên người ma ảnh đen.

Gầm!

Trong một tiếng gầm kinh thiên động địa.

La Tuyên được Diệt Thế Hắc Liên bao bọc, bị ma lực đen kia cuốn bay ra ngoài.

Ma ảnh đen kia cũng chịu đựng toàn bộ sức mạnh của ba đại quy tắc viên mãn Sinh Tử Luân Hồi, trong nháy mắt, phảng phất như đi một vòng trong sinh tử luân hồi, khí tức toàn thân tức khắc suy yếu đến cực hạn, "bùm" một tiếng, lại hóa thành sương mù đen đầy trời.

.....

La Tuyên bị ma lực đen mạnh mẽ vô song cuốn bay ra ngoài.

Sức mạnh đó, không chỉ chứa đựng sức mạnh quỷ dị giống hệt như sương mù đen, mà còn chứa đựng tiên lực bàng bạc của chính hắn, uy lực mạnh mẽ có thể tưởng tượng được.

Chương 161

May mà ngay từ đầu hắn đã dùng Diệt Thế Hắc Liên.

Dù bị cuốn bay ra ngoài, chịu một chút chấn động, nhưng không bị bất kỳ thương thế nào.

Chỉ có vô tận cảm xúc tiêu cực, áo nghĩa tiêu cực, như giòi trong xương, thẩm thấu qua Diệt Thế Hắc Liên, tác động trực tiếp lên tâm thần La Tuyên, khiến trong lòng hắn tức khắc dâng lên vô tận điên cuồng, sát lục, hủy diệt, tuyệt vọng, khủng bố các loại cảm xúc tiêu cực.

Trong khoảnh khắc, tất cả cảm xúc tiêu cực, dường như đều bị đốt cháy, bị khuếch đại vô số lần.

Mọi thứ của kiếp trước kiếp này, đều hiện ra trước mắt.

Khiến hắn có một thôi thúc muốn hủy diệt tất cả!

Trong mắt La Tuyên lóe lên ánh sáng đen, lập tức cảm thấy ý chí của mình phảng phất như sắp bị cảm xúc tiêu cực nhấn chìm, ý thức và thần hồn cũng sắp bị nhấn chìm, hắn giữ chặt tâm thần, chỉ dựa vào một niệm linh quang của linh đài, cắn vào đầu lưỡi.

Vị máu tanh nồng nặc lan trong miệng, khiến ý thức của hắn tỉnh táo hơn rất nhiều.

Hắn lập tức liên thông với Thái Nguyên Cổ Bi, từng tầng sóng gợn vô hình lan ra, tẩy rửa thần hồn của hắn, cuối cùng đã thanh lý toàn bộ cảm xúc tiêu cực trong cơ thể.

Nhìn lại ma ảnh đen kia, đã dưới tác dụng của Sinh Tử Luân Hồi, hóa thành sương mù đen đầy trời.

“Không đúng!

Hắn chưa chết!" Ánh mắt La Tuyên ngưng lại, mạnh mẽ nhìn về phía sau.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Giữa lúc vô tận khí mù đen cuồn cuộn.

Một luồng ba động yếu ớt gần như không thể nhận ra, ở phía sau hắn, lại một lần nữa hóa thành một tôn ma ảnh đen.

Ma ảnh vẫn như trước, chỉ không biết là do bị phá vỡ một lần, hay là do trước đó rất nhiều sương mù đen đã mê hoặc La Tuyên, không bị thu vào cơ thể.

Khí tức của ma ảnh đen kia suy yếu gấp mười lần không chỉ.

"Lực lượng quy tắc có hiệu quả!" La Tuyên hiểu ra điểm này, trong lòng liền nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Lập tức không dùng Thí Thần Thương và tiên lực nữa, trong tay pháp ấn bắt động, lực lượng quy tắc mênh mông lưu chuyển.

Ba ngàn đạo quy tắc Sinh mệnh!

Ba ngàn đạo quy tắc Tử vong!

Ba ngàn đạo quy tắc Luân Hồi!

Tổng cộng chín ngàn đạo lực lượng quy tắc, giống như chín ngàn thần liên trật tự, vắt ngang hư không, kéo dài ra, biến vô tận thiên địa, phảng phất như thành một tu la trường giao thoa giữa sinh mệnh, tử vong và luân hồi.

Sinh Tử Luân Hồi!

Trong lúc hai tay La Tuyên chuyển động nhanh chóng, Sinh Tử Luân Hồi lại một lần nữa đánh về phía ma ảnh đen.

Ma ảnh đen ý thức không thấp, sau khi bị Sinh Tử Luân Hồi đánh

tan một lần, lần này, hắn không còn cứng rắn chống lại sức mạnh của Sinh Tử Luân Hồi nữa.

Lập tức "bùm" một tiếng, tự động hóa thành sương mù đầy trời, muốn dung hợp với màn sương mù đen ở phía bên kia, để trốn tránh sức mạnh của Sinh Tử Luân Hồi.

Nhưng.

La Tuyên lại làm sao có thể để hắn như ý.

Thời gian giảm tốc!

Không gian cấm cố!

Thời gian phản tố!

Sức mạnh của hai đại quy tắc tối cường thời gian và không gian đồng thời được sử dụng.

Lập tức khiến cơ thể ma ảnh đen vừa mới muốn hóa thành sương mù đen đầy trời, bị cấm cố ngay tại hư không, sau đó, dưới tác dụng của thời gian phản tố, lại ngưng tụ lại thành một tôn ma ảnh.

Cũng vào lúc này.

Lực lượng quy tắc Sinh Tử Luân Hồi, rơi lên người ma ảnh đen.

Trong nháy mắt.

Cơ thể ma ảnh đen, từ trong ra ngoài, bùng cháy ngọn lửa sinh mệnh hừng hực.

Ngọn lửa sinh mệnh đối với sinh linh Hồng Hoang mà nói, tuy đáng sợ, nhưng chỉ cần tu vi đủ mạnh, cũng không đặc biệt khó chống cự.

Trong cuộc giao thủ của các cường giả cùng cấp bậc.

Đốt cháy ngọn lửa sinh mệnh của đối phương, về cơ bản chỉ có

tác dụng can nhiễu.

Nhưng ngọn lửa sinh mệnh rơi lên người ma ảnh đen đầy áo nghĩa tiêu cực, lại phảng phất như chuột thấy mèo, tức khắc khiến cơ thể ma ảnh đen sụp đổ, hóa thành sương mù đen cuồn cuộn.

Từng sợi sương mù đen, giống như có ý thức, điên cuồng trốn ra xung quanh.

Muốn thoát khỏi sự thiêu đốt của ngọn lửa sinh mệnh!

Nhưng sương mù đầy trời kia chưa kịp tan ra.

Thời gian giảm tốc, thời gian phản tố, không gian cấm cố, ba tầng sức mạnh lại một lần nữa giáng lâm.

Sương mù đen sụp đổ kia, lại một lần nữa hóa thành ma ảnh đen, toàn thân bùng cháy ngọn lửa sinh mệnh hừng hực, tỏa ra vô số khói trắng cháy khét, càng mơ hồ truyền ra tiếng gầm thét như của ức vạn sinh linh.

Cảnh tượng như vậy không kéo dài quá lâu.

Ngọn lửa sinh mệnh chuyển thành ngọn lửa tử vong, kế tiếp lại thành ngọn lửa luân hồi.

Ba loại quy tắc chuyển đổi nhuần nhuyễn, tương sinh ra lực lượng sinh tử luân hồi, khiến ma ảnh đen kia, cuối cùng không chịu nổi, lại một lần nữa sụp đổ.

Lần này.

Khí tức của ma ảnh đen, gần như suy yếu đến cực hạn.

Màn sương mù đen không nhìn thấy năm ngón tay, trong khoảnh khắc cũng nhạt đi gấp trăm lần không chỉ, gần như thành màu xám bán trong suốt, trong đó mơ hồ có thể thấy vô số gương mặt sinh linh, mặt mày dữ tợn, không ngừng ai oán, cũng có vô số thi cốt trôi nổi

trong đó.

“Là niệm lực chúng sinh do linh hồn của những tu sĩ kia hội tụ lại sao?” La Tuyên không thể nhìn thấu màn sương mù đen rốt cuộc là thứ gì, nhưng từ sự tồn tại của ma ảnh, hắn đã nhìn ra, chính là thần hồn và niệm lực của những tu sĩ đến đây, sau khi bị sương mù đen thôn phệ, dung hợp lại thành niệm lực chúng sinh.

Nhưng dường như, ma ảnh có một ý chí mạnh mẽ hơn, chủ đạo tất cả.

Chương 162

Chỉ là ý chí đó, dưới tác dụng của Sinh Tử Luân Hồi, đã suy yếu đến cực hạn, mới hiện ra những niệm lực chúng sinh này.

"Hỗn trướng!

Thứ này lại thôn phệ thần hồn và nguyên thần của nhiều tu sĩ như vậy?" Lúc này, trong hư không truyền đến một tiếng quát lớn, thân ảnh của Thông Thiên từ xa đến gần, rơi xuống bên cạnh La Tuyên, một đôi mắt ngưng thị vào màn sương mù đen gần như bán trong suốt kia, mặt đầy vẻ giận dữ.

"Sư tôn?" La Tuyên có chút ngạc nhiên, ngay sau đó, trong lòng ấm áp, trầm ngâm nói: "Sư tôn có thể nhìn ra màn sương mù đen này, rốt cuộc là thứ gì, lai lịch ra sao không?" "Có áo nghĩa tiêu cực, có thể ảnh hưởng đến cảm xúc tiêu cực của sinh linh, hội tụ niệm lực, thần hồn và nguyên thần của vô số sinh linh, nhưng đó không phải là bản chất, trong bản chất của nó, ẩn chứa chướng khí và nghiệp lực." Thông Thiên nghe vậy, im lặng một lát, ngưng thị màn sương mù đen hồi lâu, lúc này mới có chút không chắc chắn nói: "Vi sư cũng không chắc chắn nó rốt cuộc là vật gì, nhưng theo cảm giác và suy đoán của vi sư, hẳn là một hạt giống!" "Hạt giống?" La Tuyên có chút kinh ngạc với câu trả lời này.

"Hoặc là hạt giống linh hồn do một cường giả thời kỳ Hỗn Độn nào đó vẫn lạc để lại, nhiễm phải nghiệp lực thiên địa, biến thành tà chủng.

Cũng có thể... là hạt giống được thai nghén cho một đại kiếp nào đó của thiên địa." Thông Thiên tự biết hạt giống này nhất định là đại kiếp chủng tử của Vô Lượng Lượng Kiếp không nghi ngờ, nhưng

không tiện nói ra, cũng không muốn La Tuyên phải chịu áp lực quá lớn, ảnh hưởng đến đạo tâm, liền nói một cách mơ hồ.

"Tà chủng ở tận cùng tứ hải, hẳn là chỉ có một, sương mù ở ba vùng biển còn lại cũng đã biến mất." Thông Thiên nhìn màn sương mù đang dần tan biến, lộ ra vùng đất hoang vu khô cằn, thần niệm bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, lập tức phát hiện, sương mù ở tận cùng ba vùng biển còn lại, cũng đã tan hết.

Hắn nhìn La Tuyên cười nói: "Chuyện này con làm không tệ!

Nếu không phải con, không biết thứ quỷ quái này sẽ gây họa cho bao nhiêu sinh linh Hồng Hoang!" "Sư tôn quá khen, chỉ là chuyện trong bổn phận mà thôi." La Tuyên không để ý, chỉ là trong lòng luôn cảm thấy, mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Nhưng đó chỉ là một loại trực giác, cũng không tiện nói ra.

Chuyện ở đây đã xong.

Thông Thiên liền trực tiếp trở về Kim Ngao Đảo, La Tuyên không vội rời đi, ở vùng đất khô cằn mênh mông tận cùng Đông Hải, muốn tìm xem có còn điều gì đặc biệt không.

Chỉ là, hắn tìm hồi lâu, cũng không phát hiện dị tượng nào.

Chỉ có thể rời khỏi vùng đất khô cằn.

"Sư tôn nhất định biết điều gì đó, chỉ là, ngài đang cố ý che giấu, chuyện này tuyệt không phải chuyện bình thường." La Tuyên trên đường trở về, không xé rách hư không, cũng không dùng quy tắc không gian, chỉ chậm rãi bay, vừa bay vừa nghĩ lại sự thay đổi nhỏ trong biểu cảm của Thông Thiên lúc đó, tìm ra một tia lo lắng ẩn giấu trong lòng ngài.

Với quan hệ thầy trò, chuyện bình thường, Thông Thiên không thể giấu hắn.

E rằng toàn bộ sự việc, liên quan rất rộng, không chừng, liên quan đến cả Hồng Hoang, thậm chí là những chuyện lớn hơn.

"Lẽ nào có liên quan đến một số Hỗn Độn thần ma chưa vẫn lạc từ ngày xưa?" La Tuyên trong lòng suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có kết quả như vậy, lắc đầu, nhìn về phía Thiên Ngoại Thiên, trầm ngâm nói: "Thôi vậy, đến Oa Hoàng Cung một chuyến sẽ biết!" Cùng là Thánh nhân, không chừng Nữ Oa cũng biết một vài điều.

Nghĩ vậy, trong một ý niệm, thân thể dung nhập vào hư không, giáng lâm tại ngoại vực ngoại thiên địa của thế giới Hồng Hoang, không gian quy tắc di chuyển, rơi xuống trước Oa Hoàng Cung.

"Nữ Oa đạo hữu có ở đó không, bần đạo Tần Tuyên đến bái phỏng!" Giọng nói vang dội của La Tuyên truyền ra.

Trong Oa Hoàng Cung lập tức có phản ứng.

"Tần Tuyên đạo hữu đến rồi sao?" Giọng nói trong trẻo dễ nghe của Nữ Oa truyền đến, tiểu thế giới Oa Hoàng Cung mở ra một cánh cửa không gian, một con đường tạo hóa đại đạo từ sâu trong Oa Hoàng Cung, kéo dài đến dưới chân La Tuyên.

Đối với sự ưu đãi của Nữ Oa, La Tuyên sớm đã quen.

Bước lên cầu vồng tạo hóa, được cầu vồng tạo hóa dẫn vào Oa Hoàng Cung.

"Thời gian ngắn không gặp, không ngờ tu vi của Tần Tuyên đạo hữu lại có tiến bộ không nhỏ!" Giữa đôi mày của Nữ Oa cũng mang một tia lo lắng, nhưng khi nhìn thấy La Tuyên, lại nở một nụ cười, khi thấy khí chất của La Tuyên đại biến, gần như phản phác quy chân, mỗi cử chỉ đều như dung nhập vào thiên địa, không khỏi kinh ngạc.

Lần trước gặp La Tuyên, La Tuyên chỉ mới là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nay, ngắn ngủi mấy ngàn năm không gặp, nàng lại có chút sắp không nhìn ra được cảnh giới của La Tuyên, e rằng tu vi của La Tuyên đã sớm đạt đến Chuẩn Thánh Cực đạo, thậm chí, vô hạn tiếp cận ngưỡng cửa Hỗn Nguyên!

Cảnh giới Chuẩn Thánh, một bước một trời đất.

Đặc biệt là sau khi tu vi đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, với Chuẩn Thánh Đại viên mãn càng có sự khác biệt trời đất!

Dù là Minh Hà, một cường giả Chuẩn Thánh lão làng ngày xưa học theo sáng tạo A Tu La tộc, lại học theo mấy vị Thánh nhân khác lập ra A Tu La giáo, thành Chuẩn Thánh hậu kỳ nhiều năm, đến nay cũng chưa bước vào Chuẩn Thánh Đại viên mãn.

Nhưng La Tuyên thì sao.

Trong ngắn ngủi mấy ngàn năm.

Từ Chuẩn Thánh hậu kỳ vượt qua Chuẩn Thánh Đại viên mãn, thậm chí một lần đạt đến Chuẩn Thánh Cực đạo, thậm chí còn mạnh hơn Chuẩn Thánh Cực đạo bình thường rất nhiều, làm sao có thể không khiến người ta kinh ngạc!

"Tại thế giới Tạo Hóa có được một phen cơ duyên, mới có đột phá, chuyện này phải đa tạ Nữ Oa đạo hữu." La Tuyên mỉm cười, chắp tay nói.

"Ồ?" Nữ Oa trong lòng tuy có suy đoán, nhưng nghe La Tuyên nói vậy, có chút kinh ngạc.

Nàng trên dưới đánh giá La Tuyên, trong lòng không khỏi sinh ra một dự cảm không tốt, bảo vật trong thế giới Tạo Hóa, e rằng đã vượt qua dự tính của nàng, không chừng, so với bản nguyên tạo hóa tàn phá kia, cũng không kém là bao!

Nếu không, dù thiên tư của La Tuyên có yêu nghiệt đến đâu, cũng

tuyệt không thể trong mấy ngàn năm, từ Chuẩn Thánh hậu kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh Đại viên mãn, hay thậm chí là các cấp bậc như Chuẩn Thánh Cực đạo!

Đương nhiên, kinh ngạc thì kinh ngạc, trong lòng nàng cũng không hối hận.

Bất kể bảo vật trong thế giới Tạo Hóa có quý giá đến đâu, đối với nàng cũng không có tác dụng, ngược lại bản nguyên tạo hóa tàn phá kia, lại khiến nàng trong mấy ngàn năm gần đây, thu hoạch không nhỏ.

Tổng thể, nàng và La Tuyên cũng là mỗi bên đều có được thứ mình cần!

Trong lòng không biết là tự an ủi, hay thật sự coi trọng mối quan hệ hợp tác cùng thắng và tình bạn với La Tuyên hơn, trong lòng thầm nghĩ, nhìn La Tuyên hỏi: "Không biết đạo hữu lần này đến có việc gì?" "Bần đạo lần này đến có hai chuyện." La Tuyên cũng không khách sáo, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Một, hỏi Nữ Oa đạo hữu, có biết về biến cố ở tận cùng tứ hải, có thể cho biết một vài điều không?

Hai, cùng Nữ Oa đạo hữu luận bàn một phen trong Hỗn Độn, không biết có được không?" Sau khi vào Oa Hoàng Cung, hắn vẫn luôn chú ý đến sự thay đổi nhỏ trong biểu cảm của Nữ Oa.

Ngay từ cái nhìn đầu tiên đã thấy giữa đôi mày của Nữ Oa cũng có một tia lo lắng, lập tức liền biết, nhất định là sau khi hắn tiến vào màn sương mù đen đó, Hồng Hoang đã xảy ra chuyện gì đó.

Hoặc là, rất có khả năng Hồng Quân đã nói cho sáu vị Thánh nhân biết chuyện gì đó, mới khiến nàng có vẻ lo lắng như vậy!

Vì vậy, hắn liền trực tiếp mở miệng hỏi.

Chỉ không biết, Nữ Oa có giống như Thông Thiên, giấu hắn

không?

"Biến cố ở tận cùng tứ hải?" Ngọc diện của Nữ Oa khẽ biến, nhưng tức khắc liền khôi phục bình thường, nếu không quan sát kỹ, căn bản không thể phát hiện ra sự thay đổi nhỏ đó, nàng trầm ngâm nói: "Đó không phải là một tu sĩ tà đạo, lấy cơ duyên làm mồi nhử, thôn phệ một số tu sĩ trung và hạ tầng của Hồng Hoang để tu luyện thôi sao, đạo hữu từ khi nào lại quan tâm đến chuyện nhỏ như vậy?" "Chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi, đạo hữu không cần để trong lòng." Nói rồi, Nữ Oa khẽ cười nói: "Ngược lại việc đạo hữu đề xuất luận bàn với bần đạo, khá khiến bần đạo kinh ngạc, xem ra trong mấy ngàn năm qua, sự tiến bộ của đạo hữu lớn hơn so với bần đạo tưởng tượng.

Vừa hay, bần đạo gần đây tĩnh cực tư động, liền đi cùng đạo hữu đến Hỗn Độn luận bàn một phen!" "Tu sĩ tà đạo?" La Tuyên tựa như một lời đã nhìn thấu lời nói dối của Nữ Oa, nhưng lại không vội vạch trần, thuận thế chắp tay nói: "Tốt!

Vậy làm phiền đạo hữu rồi!" Hắn biết, bất luận là Thông Thiên hay Nữ Oa, nguyên nhân không nói, phần lớn đều cảm thấy tu vi của hắn thấp.

Nếu đã như vậy, vậy thì hãy thể hiện thực lực cho tốt, để Nữ Oa, để Thông Thiên, để chúng sinh Hồng Hoang đều biết, La Tuyên hiện nay đã đủ sức giao thủ với Thánh nhân!

Khi đó, Nữ Oa hẳn là sẽ chịu nói ra ba!

Trong Hỗn Độn mênh mông, La Tuyên và Nữ Oa rời khỏi Oa Hoàng Cung, liền lao thẳng vào Hỗn Độn vô tận.

Với tu vi cỡ bọn họ, mỗi cử động đều đủ sức hủy thiên diệt địa.

Nếu giao thủ trong thế giới Hồng Hoang, hoặc ở một nơi quá gần

thế giới Hồng Hoang, sẽ rất dễ gây ảnh hưởng đến thế giới Hồng Hoang.

Chương 163

Đương nhiên, trong đó cũng có một phần nguyên nhân khác.

Nữ Oa không cho rằng thực lực của La Tuyên có thể đối kháng với Thánh nhân.

Nếu giao thủ trong thế giới Hồng Hoang, cho dù không cố ý điều động sức mạnh của thế giới Hồng Hoang, Thánh nhân vẫn đủ sức phát huy chiến lực của mình, không phải là thứ mà Cực Đạo Chuẩn Thánh có thể chống lại.

Khoảng cách giữa Chuẩn Thánh và Thánh nhân quá lớn!

Dù là Cực Đạo Chuẩn Thánh gần với Thánh nhân đến vô hạn, trước mặt Thánh nhân cũng chỉ như con kiến hôi mà thôi.

Thánh nhân chi hạ giai lâu nghĩ, tuyệt không phải lời nói suông!

"Nữ Oa đạo hữu thật sự muốn giao thủ với bần đạo ở đây sao?" La Tuyên thấy Nữ Oa đã rời xa Hồng Hoang, bước ra khỏi vực ngoại thiên địa, thật sự tiến vào địa giới Hỗn Độn mênh mông, khí tức của Nữ Oa cũng đã rơi xuống mức Cực Đạo Chuẩn Thánh, không khỏi nhướng mày.

"Đạo hữu không biết sự cường đại của cảnh giới Thánh nhân." Nữ Oa khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Không phải Nữ Oa ta xem thường đạo hữu, mà tu vi cỡ chúng ta, nếu giao thủ trong thế giới Hồng Hoang, thứ cần đối kháng không chỉ có Thánh nhân, mà còn cả thiên địa Hồng Hoang." "Như vậy, chẳng phải là không công bằng sao?" Nói xong, nàng đưa tay ngọc lên, ra hiệu với La Tuyên: "Đạo hữu cứ toàn lực ra tay, không cần lo lắng sẽ làm bị thương bần đạo!" "Được!" La Tuyên nhìn sâu vào Nữ Oa, biết nói nhiều vô ích, liền gật đầu.

Khoảnh khắc tiếp theo, tiên lực bàng bạc trong cơ thể hắn như hồng thủy vỡ đê, tuôn trào ra ngoài.

Keng!

Thí Thần Thương xuất hiện trong tay hắn.

Sức mạnh dời non lấp biển toàn bộ rót vào Thí Thần Thương.

Thần quang đen kịt nổ tung, Thí Thần Thương tức thì xuyên thủng hư không vô tận, nghiền nát vô số vì sao chết, trong Hỗn Độn mênh mông, mạnh mẽ đục ra một đại đạo chân không kéo dài ức vạn dặm, đâm thẳng về phía Nữ Oa.

"Ồ?" Sắc mặt Nữ Oa hơi động, không khỏi thốt lên một tiếng kinh ngạc.

Người trong nghề vừa ra tay là biết có hay không, chỉ cần La Tuyên vừa xuất thủ, nàng lập tức phát hiện, tu vi nguyên thần của La Tuyên không chỉ đạt đến tầng Cực Đạo Chuẩn Thánh, mà tiên lực toàn thân còn hồn hậu hơn gấp mười lần so với Cực Đạo Chuẩn Thánh thông thường!

Chỉ xét về tiên lực, hắn không hề yếu hơn nàng lúc này!

"Quả nhiên không hổ là khí vận chi tử trong truyền thuyết của thế giới Hồng Hoang chúng ta!" Nữ Oa khẽ gật đầu, tuy có kinh ngạc, nhưng cũng không hề hoảng hốt.

Chỉ thấy trong tay nàng quang mang lóe lên, cực phẩm tiên thiên linh bảo Càn Khôn Đỉnh xuất hiện trong lòng bàn tay, tiên lực bàng bạc truyền vào trong đó.

Tiểu đỉnh lớn bằng lòng bàn tay lập tức phóng to vô số lần, trong lúc được nàng đẩy ra bằng một tay, chỉ trong nháy mắt, nó không ngừng phóng đại, phảng phất biến thành một ngọn Hỗn Độn cự sơn nối liền trời đất, nghênh đón Thí Thần Thương.

Keng!

Thí Thần Thương và Càn Khôn Đỉnh va chạm vào nhau.

Trong lúc dòng lũ năng lượng vô tận tàn phá tứ phía, một tiếng nổ vang như chuông lớn vang lên.

Từng ngọn Hỗn Độn cự sơn đủ sức chống đỡ cửu thiên tinh hải từ đại lục Hồng Hoang, trong khoảnh khắc đã vỡ nát vô số.

Giữa lúc cát bụi cuồn cuộn khắp trời, khí Hỗn Độn vô tận bị thổi bay.

Cả những vì sao chết treo lơ lửng trên cao trong Hỗn Độn mênh mông cũng giống như những ngọn Hỗn Độn cự sơn kia, vỡ tan thành hư vô.

Cũng may đây là Hỗn Độn bên ngoài thế giới Hồng Hoang, thiên địa được khí Hỗn Độn gột rửa, kiên cố hơn nhiều so với thiên địa của thế giới Hồng Hoang.

Nếu ở trong thế giới Hồng Hoang, chỉ dư ba từ một lần va chạm này cũng đủ để làm rung chuyển nát nửa đại lục Hồng Hoang, đủ để làm rung chuyển nát nửa tinh hải!

La Tuyên và Nữ Oa lại không hề để tâm đến điều này.

La Tuyên một thương đâm lên Càn Khôn Đỉnh, lập tức cảm nhận được một luồng sức mạnh không hề yếu hơn mình truyền đến từ Thí Thần Thương.

Hắn liền vận dụng sức mạnh nhục thân, huyết khí bàng bạc nháy mắt sôi trào, hóa thành từng luồng khí huyết sắc lưu chuyển toàn thân, một sức mạnh càng thêm hùng hậu tràn ngập khắp cơ thể, rót vào cánh tay.

Có sức mạnh nhục thân gia trì, Thí Thần Thương vốn đang giằng

co với Càn Khôn Đỉnh, khựng lại chưa đến một giây.

Càn Khôn Đỉnh bị sức mạnh dung hợp cả tu vi nhục thân và nguyên thần của hắn đánh bay ra ngoài, Thí Thần Thương cũng không giảm thế lao về phía Nữ Oa.

"Nhục thân Chuẩn Thánh đại viên mãn?" Đôi mắt đẹp của Nữ Oa ngưng lại, trong lòng càng thêm kinh ngạc.

Nàng vốn tưởng La Tuyên chỉ có tu vi nguyên thần tăng lên Cực Đạo Chuẩn Thánh, nên vội vàng tìm đến tỉ thí.

Không ngờ, tu vi nhục thân của hắn cũng đã đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn!

Trong mấy nghìn năm ngắn ngủi, tu vi nguyên thần vượt qua Chuẩn Thánh đại viên mãn, đạt đến tầng Cực Đạo Chuẩn Thánh đã khó như lên trời.

Tu vi nhục thân cũng vượt qua Chuẩn Thánh hậu kỳ, thẳng tiến cảnh giới Chuẩn Thánh đại viên mãn, độ khó của cả hai cộng lại còn lớn hơn vạn lần so với cái trước!

Nàng thực sự không hiểu, rốt cuộc La Tuyên đã nhận được bao nhiêu bảo vật trong Tạo Hóa thế giới?

Tư chất của hắn rốt cuộc yêu nghiệt đến mức nào?

Trong lòng Nữ Oa càng lúc càng kinh ngạc, nhưng sắc mặt không hề thay đổi.

Thấy Càn Khôn Đỉnh bay ngược về, nàng vẫn ung dung, lật bàn tay, bàn tay ngọc ngà vỗ lên Càn Khôn Đỉnh gần như đã hóa thành Hỗn Độn cự sơn, Càn Khôn Đỉnh lại một lần nữa bay ngang ra ngoài.

Nàng cũng đã vận dụng sức mạnh nhục thân, tu vi nhục thân của nàng cũng đạt đến Chuẩn Thánh đại viên mãn!

“Thánh nhân quả nhiên cường đại!” Ánh mắt La Tuyên lóe lên, trong lòng cũng có chút kinh ngạc.

Hắn vẫn luôn cho rằng, Thánh nhân mạnh là ở đạo tắc, ở sức mạnh của thế giới Hồng Hoang.

Lại không ngờ, thoát ly khỏi sức mạnh thế giới Hồng Hoang, không sử dụng bất kỳ đạo tắc nào, Nữ Oa vẫn mạnh mẽ như vậy, không hề thua kém hắn!

Cứ như thế, cuộc giao thủ tiếp theo của hai người biến thành thế quân lực địch.

Sau vài lần ra tay thăm dò, La Tuyên và Nữ Oa đều hoàn toàn bung sức, một người cầm Thí Thần Thương, một người đỡ Càn Khôn Đỉnh, hai bóng người tung hoành ngang dọc trong thiên địa Hỗn Độn, nhanh như sấm sét.

Hầu như mỗi lần ra tay, dư ba từ va chạm của hai người đều làm vỡ nát từng mảng lớn thiên địa Hỗn Độn!

Làn sóng hủy thiên diệt địa đó nhanh chóng quét sạch khí Hỗn Độn vô tận, truyền đến vực ngoại thiên địa, làm rung chuyển bức tường thế giới của Hồng Hoang, khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng rung động nhẹ, sinh ra một tia dao động.

Dù chỉ là một tia dao động, nó vẫn làm chấn động vô số sinh linh trong thế giới Hồng Hoang.

“Dư ba sức mạnh thật cường đại, là ai đang giao thủ vậy?

Rõ ràng không thấy bóng người, không có động tĩnh, mà dư uy lại có thể truyền đến thế giới Hồng Hoang.

Chẳng lẽ là Thánh nhân đang tỉ thí trong Hỗn Độn?” “Dao động tiên lực thật thuần túy, ít nhất cũng phải trên Chuẩn Thánh đại viên mãn, chắc chắn là Thánh nhân giao thủ rồi!” “...” Nhất thời, rất nhiều

Đại La Kim Tiên và cường giả Chuẩn Thánh đều suy đoán là Thánh nhân ra tay.

Trong lúc kinh ngạc, bọn họ cũng nảy sinh ý định quan sát, Thánh nhân ra tay hiếm khi được thấy, nếu có thể nhìn ra được một tia chân ý, đối với họ không khác gì một cơ duyên đốn ngộ!

Nhất thời, rất nhiều cường giả Đại La Kim Tiên lão làng của Hồng Hoang, cũng như những cường giả Chuẩn Thánh không bế quan, như Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, đều lần lượt bước ra khỏi thế giới Hồng Hoang, tiến đến vực ngoại thiên địa.

Chương 164

"Nữ Oa sư muội và Tần Tuyên kia đang ra tay?" Bờ Đông Hải, núi Thủ Dương, Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử là người đầu tiên cảm ứng được dao động trong Hỗn Độn, giữa hai hàng lông mày không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh, sự kinh ngạc đó đã bị thay thế bởi sự kinh hãi.

"Tần Tuyên kia... tu vi nguyên thần đã đạt đến Cực Đạo Chuẩn Thánh, nhục thân cũng đạt Chuẩn Thánh đại viên mãn?" Ánh mắt Thái Thượng Lão Tử ngưng lại, xuyên qua tầng tầng hư không, nhìn vào hai bóng người đang giao thủ trong Hỗn Độn, trong mắt tinh quang lấp lóe, tràn đầy vẻ khó tin.

Là một Thánh nhân, không ai rõ hơn ông cảnh giới Chuẩn Thánh khó phá như thế nào.

Năm xưa, ông đang ở Chuẩn Thánh trung kỳ, lợi dụng Hồng Mông Tử Khí để một bước tiến vào Thánh nhân, chẳng phải vì Chuẩn Thánh hậu kỳ quá khó đột phá sao!

Dù vậy, nền tảng đột phá Thánh nhân từ Chuẩn Thánh trung kỳ vẫn giúp ông vững vàng ngồi ở vị trí đứng đầu các Thánh nhân.

Không có gì khác, chỉ vì các Thánh nhân khác, toàn bộ đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ đã sớm chứng đạo thành Thánh!

Có thể trở thành Thánh nhân, tư chất của họ tự nhiên không kém.

Nhưng với tư chất như vậy, ở tầng Chuẩn Thánh, mỗi bước đi vẫn khó như lên trời.

Còn 'Tần Tuyên' thì sao?

Trở thành Chuẩn Thánh mới bao lâu, tính kỹ lắm cũng chưa đến

vạn năm!

Mà thời gian chưa đến vạn năm, còn không đủ cho một lần bế quan tùy tiện của ông năm xưa. 'Tần Tuyên' lại từ sơ nhập Chuẩn Thánh, vượt qua Chuẩn Thánh trung kỳ, Chuẩn Thánh hậu kỳ, Chuẩn Thánh đại viên mãn ba tầng, tiến vào Cực Đạo Chuẩn Thánh.

Ngay cả tu vi nhục thân cũng đạt tới Chuẩn Thánh đại viên mãn, thật đáng sợ biết bao!

"Tên này thật sự là quái tài đệ nhất từ xưa đến nay!

Chẳng lẽ thật sự là khí vận chi tử được Đại đạo chiếu cố hay sao?" Thái Thượng Lão Tử sắc mặt trầm ngưng, ông cũng không hiểu nổi, tu hành của 'Tần Tuyên' sao lại thuận lợi như vậy, tu vi tăng tiến nhanh đến thế, gần như giống như phàm nhân ăn cơm uống nước.

Nghĩ vậy, ông không thể ngồi yên được nữa, thân hình khẽ động, bước ra khỏi thế giới Hồng Hoang.

Đông Hải, đảo Kim Ngao, Bích Du Cung.

"Hử?

Khí tức của Nữ Oa sư muội và La Tuyên, đang giao thủ?" Thông Thiên cảm ứng được dao động truyền đến từ Hỗn Độn, sắc mặt đang trầm tư của ông khẽ biến, rồi ngay lập tức nhận ra hai người không phải đang tử chiến, mới thở phào một hơi: "Hóa ra là tỉ thí, vậy thì tốt rồi!" "Không đúng!

Bọn họ thân thiết với nhau từ khi nào vậy?" Lông mày ông nhướng lên: "Với lại tu vi của thằng nhóc kia, sao lại âm thầm tăng lên nhiều thế!" Vừa nghĩ đến đây, ông cũng không ngồi yên ở Bích Du Cung nữa, lập tức đi đến Hỗn Độn.

Cùng lúc đó.

Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy cũng cảm ứng được dao động, nhìn thấy cảnh La Tuyên và Nữ Oa giao thủ.

Sắc mặt ông ta lập tức âm trầm, trở nên vô cùng khó coi: "Chết tiệt!

Tần Tuyên rốt cuộc yêu nghiệt đến mức nào, chỉ trong mấy nghìn năm ngắn ngủi đã đến nước này!" "Không thể nào!

Tuyệt đối không phải tình huống bình thường!

Dù có được Đại đạo chiếu cố, cũng tuyệt đối không thể siêu việt lẽ thường như vậy!" "Lão sư từng nói, Vô lượng lượng kiếp sắp đến, chẳng lẽ, Tần Tuyên cũng là một dị số trong đó?" Nguyên Thủy vốn đã không có chút thiện cảm nào với Tiệt giáo, với Thông Thiên, với La Tuyên, với 'Tần Tuyên', thậm chí còn tràn đầy chán ghét và hận ý, tự nhiên không ngần ngại dùng ác ý tồi tệ nhất để suy đoán về 'Tần Tuyên'.

"Ta để xem, ngươi rốt cuộc có vấn đề thật không!" Trong mắt hàn quang lấp lóe, thân hình ông ta lặng lẽ biến mất khỏi Ngọc Hư Cung.

Hầu như cùng lúc.

Tây phương Linh Sơn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng bị kinh động, sau một hồi kinh ngạc, cũng lần lượt lên đường, tiến đến Hỗn Độn mênh mông.

Trong Hỗn Độn vô tận, ánh sáng tạo hóa rực rỡ và thương mang màu đen đã trở thành hai màu sắc vĩnh hằng.

Trong dòng lũ năng lượng hủy thiên diệt địa, bóng người của La Tuyên và Nữ Oa không ngừng giao thoa, Thí Thần Thương và Càn Khôn Đỉnh, va chạm hết lần này đến lần khác, gần như đã phá hủy Hỗn Độn đại địa, tạo ra một vùng phế tích không hề nhỏ hơn thế giới

Hồng Hoang.

Khí Hỗn Độn và địa hỏa thủy phong cuồng bạo xung quanh đã sớm bị dư ba năng lượng chấn động đẩy lùi thành chân không!

"Tần Tuyên, tiên lực, nhục thân, linh bảo của ta và ngươi không hơn kém nhau, hay là chúng ta dùng quy tắc đi?" Giữa ánh sáng tạo hóa mông lung, Nữ Oa như trích tiên giáng trần với dáng người yểu điệu, trong vẻ thánh khiết lại thêm vài phần tôn quý, đôi môi hồng khẽ mở, tiện tay đánh tan dòng lũ năng lượng cuồng bạo, nhẹ giọng nói với La Tuyên.

"Chính có ý này!" Chiến ý của La Tuyên sôi trào, một thân trường bào màu tím bay phần phật, thân hình cao lớn như một vị chiến thần cái thế.

Hắn cất tiếng cười sảng khoái, Thí Thần Thương trong tay biến mất.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tuế nguyệt sinh hoa!

Một đạo thần thông thời gian mà hắn lĩnh ngộ được khi tham ngộ thời gian đại đạo, bao phủ thiên địa vô tận, cũng bao phủ cả Nữ Oa.

"Hử?

Quy tắc thời gian?" Nữ Oa đã biết 'Tần Tuyên' lĩnh ngộ được quy tắc thời gian từ đại kiếp của Nhân tộc.

Nhưng lúc này, tự mình cảm nhận sự biến hóa thời gian quanh thân, trong cõi u minh, tựa như có một thanh thiên đao thời gian chém xuống người, muốn chém đi tuổi thọ của nàng, không khỏi kinh ngạc.

Thời gian đại đạo không hổ là đại đạo mạnh nhất chỉ sau lực chi đại đạo.

Tùy tay có thể chém tuổi thọ người khác, thật sự khó lòng phòng bị, lại đáng sợ vô cùng!

Một chiêu này, nếu rơi vào người Cực Đạo Chuẩn Thánh bình thường, e rằng chỉ vài nhát chém, đủ để một cường giả Cực Đạo Chuẩn Thánh tại chỗ tọa hóa!

Nhưng nàng vẫn không hề hoảng loạn, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Chỉ là quy tắc thời gian của thiên đạo, đối với ta vô dụng!" Nói rồi, trong tay nàng ánh sáng xanh lóe lên.

Một sợi thần liên trật tự màu xanh như dòng sông vĩnh cửu gào thét bay ra, cũng bao phủ thiên địa vô tận.

Trong khoảnh khắc, quy tắc thời gian trong thiên địa xung quanh liền bị đạo tắc tạo hóa mạnh mẽ dập tắt.

Ánh sáng tạo hóa vô cùng tận, thế đi không giảm, sau khi dập tắt quy tắc thời gian, từ bốn phương tám hướng bao phủ xuống, tựa như muốn dập tắt La Tuyên ngay trong đó.

"Uy lực của đạo tắc sao?" La Tuyên ánh mắt ngưng lại, đạo tắc của đại đạo quả nhiên cô đọng.

Một đạo đạo tắc tạo hóa còn cô đọng hơn gấp trăm lần so với một nghìn quy tắc thời gian của thiên đạo, e rằng ngay cả quy tắc sức mạnh viên mãn cũng khó mà chống lại một tia sáng đạo tắc!

"Nếu vậy, chỉ có thể dùng Sinh Tử Luân Hồi!" Vừa nhìn đã cảm nhận được sự đáng sợ của đạo tắc đại đạo, hắn biết bất kỳ loại quy tắc nào cũng không thể là đối thủ của đạo tắc.

Chỉ có thể dùng ba loại quy tắc viên mãn, hợp lực xuất ra, mới có một tia hy vọng!

Chương 165

Sinh Tử Luân Hồi!

Sức mạnh của đạo tắc quá cô đọng, dù là bất kỳ loại quy tắc viên mãn nào cũng không thể so sánh.

Vì vậy, La Tuyên chỉ có thể dùng đến thánh đạo thần thông át chủ bài.

Hắn giơ tay, ba nghìn quy tắc sinh mệnh, ba nghìn quy tắc tử vong, ba nghìn quy tắc luân hồi, giống như chín nghìn sợi xích trật tự của thiên đạo, hiện ra hư ảnh của chín nghìn đạo trong hư không mênh mông sau lưng hắn.

Trong nháy mắt, ba đại quy tắc sức mạnh đã thay đổi trời đất.

Khiến cho trên mảnh đất Hỗn Độn mênh mông, đột nhiên hiện ra một vùng sinh cơ, một vùng tịch diệt và một vùng ánh sáng luân hồi không thể diễn tả bằng lời.

Toàn bộ bóng người của La Tuyên, dưới sự tôn lên của ánh sáng ba đại quy tắc viên mãn, giống như một vị thần ma cái thế, mỗi cử động đều có thể khiến thiên địa thay đổi.

“Ba loại quy tắc viên mãn!!!” Khi La Tuyên tung ra ba đại quy tắc, sắc mặt Nữ Oa lập tức thay đổi, cuối cùng cũng lộ ra vẻ khó tin.

Trong mắt nàng, cho dù La Tuyên thật sự là khí vận chi tử được Đại đạo chiếu cố, có thể trong mấy nghìn năm ngắn ngủi, tu luyện tu vi nguyên thần và tu vi nhục thân đến gần vô hạn với cảnh giới Hỗn Nguyên, đã là siêu việt lẽ thường.

Về phương diện quy tắc, gần như không thể có thành tựu quá lớn!

Sau khi đánh ra ánh sáng tạo hóa, nàng chuẩn bị để La Tuyên cảm

nhận rõ ràng khoảng cách giữa mình và Thánh nhân, sau đó kết thúc trận tỉ thí này, rồi sẽ cùng La Tuyên bàn luận về tu hành, chỉ điểm cho La Tuyên, để tránh La Tuyên cao ngạo tự mãn.

Nhưng vạn vạn không ngờ.

La Tuyên không chỉ tu vi nguyên thần và tu vi nhục thân đạt đến một trình độ không thể tưởng tượng.

Ngay cả phương diện quy tắc, cũng có thành tựu đáng sợ như vậy!

Trọn vẹn ba đại đạo đỉnh tiêm!

Trọn vẹn chín nghìn quy tắc sức mạnh!

Thêm cả quy tắc thời gian trước đó, đã là hơn vạn quy tắc sức mạnh.

Dù không tính các quy tắc khác của La Tuyên, chỉ riêng vạn quy tắc này cũng đủ kinh thế hãi tục, khiến Thánh nhân cũng phải kinh hồn bạt vía!

Giây phút này, không chỉ có Nữ Oa.

Những cường giả đến thiên địa Hỗn Độn, cả những Chuẩn Thánh, và các Thánh nhân, cũng đều ngây ra như phỗng.

"Hít!

Ba loại quy tắc Chuẩn Thánh viên mãn!

Tần Tuyên đạo hữu rốt cuộc tu luyện như thế nào?

Tại sao lĩnh ngộ quy tắc còn đáng sợ hơn cả việc tăng tu vi nguyên thần và nhục thân?" Về lý thuyết, ba loại quy tắc viên mãn có thể tương đương với ba tầng Cực Đạo Chuẩn Thánh a!

Trấn Nguyên Tử vừa đến Hỗn Độn, liền thấy cảnh này, tại chỗ

không nhịn được hít một hơi khí lạnh, kinh hãi thất thanh.

"Không phải hai vị Thánh nhân giao thủ sao, người kia... là Phó giáo chủ Tiệt giáo?" "Hít!

Tu vi của Phó giáo chủ Tiệt giáo kia đã đến mức này rồi sao?

Dám giao thủ với Thánh nhân, gây ra động tĩnh lớn như vậy?" "Không thấy Thánh nhân Nữ Oa trong Hỗn Độn, về phương diện tu vi cũng chỉ có thể ngang bằng với Phó giáo chủ Tần Tuyên sao!

Với tu vi của Phó giáo chủ Tần Tuyên, hẳn là đủ để xưng là đệ nhất nhân dưới Thánh nhân rồi nhỉ?" "Quả nhiên không hổ là khí vận chi tử được Đại đạo chiếu cố!" "Với tư chất kinh thiên động địa này, e rằng vị đệ cửu thân truyền kia có mạnh hơn trăm lần cũng không theo kịp!" "Đệ cửu thân truyền?

Ha, đệ cửu thân truyền đã sớm là Đại La Kim Tiên đại viên mãn, nay đang ở bên cạnh Thông Thiên Thánh nhân chờ đột phá Chuẩn Thánh!

Nhưng Phó giáo chủ Tần Tuyên đã sắp chạm đến ngưỡng cửa cảnh giới Hỗn Nguyên, sao có thể so sánh với đệ cửu thân truyền được?" "..." Những Chuẩn Thánh và cường giả Đại La Kim Tiên lão làng đến sau cũng một phen xôn xao.

Ai cũng không ngờ, trong Hỗn Độn, một trong hai bóng người nghi là Thánh nhân giao thủ, lại là Phó giáo chủ Tiệt giáo mới nổi lên trong mấy nghìn năm gần đây!

Càng vạn vạn không ngờ.

Vị Phó giáo chủ Tiệt giáo kia không chỉ tu vi đạt đến đỉnh cao, đủ để sánh vai với Thánh nhân trong Hỗn Độn.

Mà quy tắc Chuẩn Thánh của hắn còn ngưng luyện ra chín nghìn đạo, trọn vẹn ba loại quy tắc viên mãn!

“Thông Thiên sư đệ thật sự nhặt được bảo vật rồi!

Với tốc độ tu hành này, tư chất này, Tần Tuyên đủ để xưng là đệ nhất nhân từ xưa đến nay, tin rằng lão sư năm xưa ở cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng tuyệt đối không có tư chất yêu nghiệt như vậy!” “E rằng... ngay cả cảnh giới Hỗn Nguyên, tên này cũng chưa chắc không thể chạm đến!” Nơi rìa Hỗn Độn, Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, mấy vị đại Thánh nhân đứng kề vai nhau, khi thấy La Tuyên thể hiện ra chín nghìn quy tắc sức mạnh, Thái Thượng Lão Tử không nhịn được cảm thán một tiếng, trong lòng cũng âm thầm sinh ra một tia hối hận và tiếc nuối.

Sớm biết vị Phó giáo chủ Tiệt giáo này yêu nghiệt như vậy, cho dù Nhân giáo chỉ có hai thầy trò, cũng phải kéo Tần Tuyên về làm Phó giáo chủ!

“Ha ha ha ha!

Ta cũng thấy vậy!” Thông Thiên lại không hề khiêm tốn.

Phải biết, La Tuyên không chỉ là Phó giáo chủ Tiệt giáo, mà còn là đệ tử thân truyền của ông.

Bất kể là thân phận đệ tử thân truyền hay Phó giáo chủ, người được khen đều là đệ tử của ông, tự nhiên ông cũng vui mừng cho La Tuyên.

Càng thêm tự hào và kiêu ngạo vì quyết định anh minh năm xưa sớm lập La Tuyên làm đệ cửu thân truyền, sau đó lại lập làm Phó giáo chủ Tiệt giáo!

“Cảnh giới Hỗn Nguyên?

Hừ!

Từ xưa đến nay bao nhiêu người tư chất trác tuyệt, có mấy ai chạm đến được cảnh giới Hỗn Nguyên!” Nguyên Thủy nghe vậy hừ

lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Chẳng lẽ thế gian đồn là khí vận chi tử, được Đại đạo chiếu cố, thì thật sự được Đại đạo chiếu cố sao?" "Chẳng lẽ... ngươi cho rằng hắn có thể sánh vai với lão sư sao?" Tuy rằng La Tuyên bây giờ, cả tu vi lẫn tư chất đều thể hiện ra một trình độ vượt xa lẽ thường.

Nhưng nói hắn có thể thành Hỗn Nguyên, Nguyên Thủy một vạn lần không tin, từ khi khai thiên đến nay, trừ Đạo Tổ Hồng Quân, chưa có bất kỳ sinh linh nào thành Hỗn Nguyên!

Đạo Tổ Hồng Quân là ai?

Đó là cường giả chí cường thời Hỗn Độn, từng là tồn tại ngang hàng với Bàn Cổ đại thần!

Đó là cường giả đỉnh cao dưới Đại đạo!

Lời này vừa ra, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên đều trầm xuống, không ai nói gì, nhưng trong lòng đều sinh ra một tia bất mãn với Nguyên Thủy.

Thông Thiên đã sớm nhận định đệ tử của mình chắc chắn có tư chất Hỗn Nguyên, nay bị Nguyên Thủy phủ định như vậy, lại thêm vốn đã có nhiều chán ghét và không ưa Nguyên Thủy, tự nhiên không có sắc mặt tốt.

Chương 166

Thái Thượng Lão Tử thì cảm thấy, Nguyên Thủy lén lút nhắm vào Tiệt giáo thì thôi.

Nhưng nay mọi người đều đang ở đây, lại nói năng không kiêng nể như vậy, còn phủ định ngay khi ông vừa mở lời khen ngợi, mặt mũi của ông và Thông Thiên để đâu?

"Ha ha!

Mấy vị sư huynh nói đều có lý!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy vậy, đảo mắt một vòng, ra mặt giảng hòa: "Nhưng, bất kể thế nào, tư chất của Tần Tuyên cũng xứng là yêu nghiệt đương thời, tu vi cũng không thể xem thường!" "Nhưng mà, giữa Thánh nhân và Chuẩn Thánh, khoảng cách như trời với đất." Mặc dù Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng xem trọng La Tuyên, nhưng vẫn không cho rằng La Tuyên có thể cầm cự được lâu dưới tay Nữ Oa, lắc đầu nói: "Dù Tần Tuyên tu luyện ra ba đại quy tắc viên mãn, cũng tuyệt đối không thể chống lại sức mạnh của đạo tắc!" Mấy vị đại Thánh nhân nghe vậy, đều gật đầu không nói.

Khoảng cách giữa Chuẩn Thánh và Thánh nhân, thật sự quá lớn, dù La Tuyên là Cực Đạo Chuẩn Thánh, lại có nhiều loại quy tắc, lại đang ở trong Hỗn Độn, cũng tuyệt đối không thể chống lại Nữ Oa!

Trong lúc các cường giả ở xa kinh thán, năm vị đại Thánh nhân nghị luận sôi nổi, tại trung tâm của mọi ánh nhìn, La Tuyên tung ra ba đại quy tắc viên mãn, trực tiếp sử dụng thánh đạo thần thông Sinh Tử Luân Hồi.

Chớp mắt, giữa quy tắc sinh mệnh, quy tắc tử vong và quy tắc luân hồi, hình thành một vòng tuần hoàn hoàn mỹ.

Ba đại quy tắc đỉnh tiêm viên mãn lưu chuyển không ngừng, lại mạnh mẽ chống lại ánh sáng tạo hóa kia, và đang với một tốc độ mắt thường khó phân biệt, dần dần thôn phệ sức mạnh của đạo tắc tạo hóa!

"Cái gì?" Nữ Oa và năm vị đại Thánh nhân ở xa đồng loạt biến sắc, khó tin nói: "Ba loại quy tắc rốt cuộc dung hợp như thế nào, tại sao chỉ là sức mạnh quy tắc, lại có thể chống lại, thậm chí thôn phệ sức mạnh của đạo tắc?" Các cường giả khác, kể cả Chuẩn Thánh, đều không nhìn ra sự biến hóa nhỏ bé đó.

Nhưng các Thánh nhân này lại một mắt nhìn ra Sinh Tử Luân Hồi không tầm thường, càng có thể nhận ra, ba loại quy tắc dung hợp lại một chỗ, dường như đã đạt được một loại tuần hoàn nào đó, từ đó sinh ra một luồng sức mạnh càng thêm huyền diệu khó lường.

Luồng sức mạnh kia đã chống lại ánh sáng tạo hóa, và đang thôn phệ sức mạnh của đạo tắc tạo hóa!

Mặc dù tốc độ rất chậm, chậm đến mức gần như không thể nhận ra, cả quá trình biến hóa cũng nhỏ đến mức gần như có thể bỏ qua, nhưng nó lại thật sự tồn tại!

Là Thánh nhân, không ai rõ hơn họ khoảng cách giữa đạo tắc và quy tắc, tuyệt đối không phải số lượng có thể bù đắp!

Khoảng cách đó còn lớn hơn gấp mười, gấp trăm lần so với khoảng cách giữa Cực Đạo Chuẩn Thánh và Thánh nhân!

Nay, sức mạnh của chín nghìn đạo tắc lại chống lại được một đạo đạo tắc, thậm chí còn có dấu hiệu thôn phệ đạo tắc.

Cảnh tượng quỷ dị như vậy, gần như lật đổ nhận thức của sáu vị đại Thánh nhân về quy tắc và đạo tắc, về lẽ thường của thiên địa đại đạo!

“Hử?

Mấy vị Thánh nhân sao vậy?” Các cường giả khác có mặt, chú ý đến sắc mặt của mấy vị đại Thánh nhân, ai nấy đều không khỏi kinh ngạc.

“Không biết!

Chẳng lẽ sức mạnh quy tắc của Phó giáo chủ Tần Tuyên, có điểm gì đặc biệt sao?” “Tại sao chúng ta không hề nhận ra?

Chẳng lẽ khoảng cách giữa chúng ta và Phó giáo chủ Tần Tuyên đã lớn đến mức này rồi sao?” “...” Rất nhiều cường giả Đại La Kim Tiên tuy kinh ngạc trước bộ dạng của các Thánh nhân, nhưng mặc cho cảm ứng thế nào cũng không nhận ra bất kỳ điều gì bất thường, không khỏi lộ vẻ chán nản, ai nấy đều lắc đầu thở dài.

Ngược lại Trấn Nguyên Tử và Minh Hà, mơ hồ nhận ra có chút không ổn, rất nhanh cũng phản ứng lại, liếc nhìn nhau, đều thấy được vẻ kinh hãi trong mắt đối phương.

“Sức mạnh dung hợp quy tắc của Tần Tuyên đạo hữu đã chống lại đạo tắc của Thánh nhân, mơ hồ có năng lực tiêu hao sức mạnh đạo tắc!

Làm sao làm được vậy?” Trong lòng Trấn Nguyên Tử và Minh Hà dâng lên sự kinh hãi như sông cuộn biển gầm.

“Tần Tuyên đạo hữu, hôm nay tỉ thí đến đây thôi, chúng ta hòa nhau, dừng tay đi, thế nào?” Nữ Oa sau khi kinh hãi, sắc mặt do dự bất định, hít sâu một hơi, giơ tay thu hồi đạo tắc tạo hóa kia, nói với La Tuyên.

“Hòa nhau?

Dừng tay?” La Tuyên có chút không hiểu, thu hồi sức mạnh quy tắc của Sinh Tử Luân Hồi, kinh ngạc nhìn Nữ Oa sắc mặt biến ảo bất

định, không biết tại sao Nữ Oa đang yên đang lành lại muốn dừng tay.

Nhưng, nếu Nữ Oa đã nói vậy, hắn cũng không tiện ra tay nữa.

Lần giao thủ này tuy có cảm giác đầu voi đuôi chuột, nhưng hắn cũng đã có nhận thức rõ ràng về sức mạnh của mình.

Trong Hỗn Độn, tu vi của Nữ Oa đại khái tương đương với hắn, về tu vi và linh bảo, hắn có thể ngang bằng với Thánh nhân, thứ duy nhất thiếu sót là ở đạo tắc.

Đạo tắc của Thánh nhân mạnh hơn quy tắc của Chuẩn Thánh quá nhiều.

Dù đã tung ra ba đại quy tắc viên mãn, đối mặt với đạo tắc tạo hóa của Nữ Oa, vẫn có chút lép vế.

Đương nhiên, hắn cũng có át chủ bài, sức mạnh của tiểu thế giới Hồng Mông, một chút cũng chưa dùng đến, nếu dùng đến, bất kể là phương diện tu vi hay quy tắc, đều sẽ tăng lên gấp mười lần!

Như vậy, dù không thể nghiền ép Nữ Oa, cũng hẳn là một trận hòa.

Vì vậy, lần này cũng đã đạt được mục đích, hắn thu hồi toàn bộ sức mạnh vào trong cơ thể, rồi mới chắp tay với Nữ Oa nói: "Lần này đa tạ đạo hữu đã nhường!" "Đâu có!

Thực lực của đạo hữu, quả thật vượt ngoài sức tưởng tượng của Nữ Oa." Nữ Oa nhẹ nhàng lắc đầu, lại hít sâu một hơi, bình ổn lại nội tâm kích động, chắp tay với La Tuyên nói: "Không biết đạo hữu có thể đến đạo trường của bần đạo một chuyến nữa không?" Sắp đồng ý rồi sao?

La Tuyên trong lòng khẽ động, khẽ gật đầu nói: "Được!" "Nữ Oa sư muội, ta có thể cùng đi không?" Lúc này, một tiếng cười sảng khoái truyền đến, bóng người của Thông Thiên hiện ra bên cạnh La

Tuyên, chắp tay hỏi Nữ Oa.

"Nếu là Thông Thiên sư huynh, tự nhiên có thể." Nữ Oa khẽ gật đầu, nói: "Nếu vậy, chúng ta cùng về đi!" Nói xong, nàng hóa thành một đạo hồng quang tạo hóa, độn về hướng Oa Hoàng Cung.

La Tuyên và Thông Thiên liếc nhìn nhau, gật đầu ra hiệu, cũng lần lượt hóa thành hồng quang, biến mất trong thiên địa Hỗn Độn.

"Hòa nhau?" Nữ Oa và La Tuyên đi rồi.

Nhưng những cường giả đang quan sát tại hiện trường lại ngây người tại chỗ, sau một hồi tĩnh lặng liền bùng nổ.

"Phó giáo chủ Tần Tuyên tuy thực lực cường hãn, nhưng lĩnh ngộ đại đạo cuối cùng vẫn yếu hơn Thánh nhân một bậc, tại sao Thánh nhân Nữ Oa lại chủ động đề xuất hòa nhau và dừng tay?" "Hô!

Lời của Thánh nhân chắc chắn có thâm ý, nhất định là sức mạnh quy tắc của Phó giáo chủ Tần Tuyên có điểm đặc biệt nào đó, Thánh nhân Nữ Oa mới nói như vậy!" "..." Rất nhiều Đại La Kim Tiên, kể cả Trấn Nguyên Tử và Minh Hà, đều có chút không hiểu, tại sao La Tuyên và Nữ Oa lại đột nhiên dừng tay, mà lại là Nữ Oa chủ động dừng tay.

Người khác không hiểu, nhưng hai người họ có thể nhìn ra.

Dù dung hợp quy tắc của La Tuyên có dị thường, nhưng vẫn yếu hơn đạo tắc một bậc mà!

Tại hiện trường, chỉ có Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn bốn vị Thánh nhân, trong lòng rõ ràng tại sao Nữ Oa lại quyết định như vậy, cũng định đi theo đến Oa Hoàng Cung để xác nhận một phen.

Nhưng Nữ Oa, La Tuyên và Thông Thiên đi quá nhanh.

Chưa kịp mở miệng, ba người đã biến mất không thấy!

Thiên ngoại thiên, trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa ngồi trên một tấm bồ đoàn tạo hóa, giữa hai người đặt một chiếc bàn trà cấp tiên thiên trung phẩm linh bảo, pha một ấm trà thơm ngát, tuy không phải linh căn, nhưng cũng là tiên trà đỉnh cấp.

Thông Thiên và La Tuyên ngồi trên hai tấm bồ đoàn hai bên, im lặng nhìn Nữ Oa pha trà.

Một lát sau, đợi Nữ Oa pha xong trà, lần lượt rót ra một chén, đặt trước mặt Thông Thiên và La Tuyên.

Rồi mới đưa đôi mắt đẹp nhìn Thông Thiên, lại không chớp mắt nhìn vào La Tuyên, đôi môi hồng khẽ mở nói: "Không biết thánh đạo thần thông kia của Tần Tuyên đạo hữu tên là gì?" "Thần thông?" La Tuyên liếc nhìn Thông Thiên cũng đang tò mò, cũng không che giấu, cười nhẹ nói: "Sinh Tử Luân Hồi!" "Sinh Tử Luân Hồi..." Nữ Oa và Thông Thiên liếc nhìn nhau, đều khẽ nhíu mày, trầm ngâm.

Hồi lâu, đến khi La Tuyên uống xong một chén trà, Nữ Oa mới hoàn hồn, tiếp tục hỏi: "Không biết Tần Tuyên đạo hữu, làm thế nào dung hợp ba loại quy tắc đó thành một đạo thánh đạo thần thông, lại làm sao khiến ba loại quy tắc hiện ra sức mạnh như vậy?" Nàng cũng từng thấy La Tuyên sử dụng Sinh Tử Luân Hồi.

Chỉ là lúc đó, Sinh Tử Luân Hồi chưa đến mức như hôm nay, nàng không chú ý, nay nhìn lại, lại càng thấy có chút không tầm thường!

"Dung hợp?" La Tuyên nhướng mày, thản nhiên nói: "Chỉ là cơ duyên trùng hợp thôi, chẳng lẽ đạo thần thông của bần đạo có vấn đề gì sao?" "Vấn đề thì không có, chỉ là..." Nữ Oa khẽ lắc đầu, cũng không biết nên hình dung thế nào, nói nửa ngày, nghiêm túc nói: "Chỉ là có chút quá cổ quái!" Cổ quái?

Chương 167

Câu trả lời này là sao?

La Tuyên cũng nhận ra mấy vị đại Thánh nhân, đối với Sinh Tử Luân Hồi có thái độ không tầm thường, nhưng câu trả lời này của Nữ Oa, thực sự khiến hắn khó hiểu.

"Quả thật có chút cổ quái!" Lúc này, Thông Thiên ở bên cạnh dường như thấy được sự không vui trong lòng La Tuyên, nhấp một ngụm tiên trà, gật đầu phụ họa: "Không phải ở tầng thứ của chúng ta, không biết khoảng cách giữa đạo tắc và quy tắc, bình thường, ba nghìn quy tắc sức mạnh sẽ thuế biến thành một đạo đạo tắc." "Sự thuế biến này là một ngưỡng cửa, giống như khoảng cách giữa Cực Đạo Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên, và Thánh nhân." "Dù Sinh Tử Luân Hồi bao hàm ba loại quy tắc viên mãn, cũng không thể sánh bằng sức mạnh của một đạo đạo tắc!" Nói rồi, ông dừng lại một chút, nhìn chăm chú La Tuyên, tiếp tục nói: "Nhưng đạo thần thông của ngươi, sau khi dung hợp, lại có một loại siêu thoát khỏi lẽ thường mà quy tắc và đạo tắc tuân theo, thực sự kỳ lạ!" "Vậy sao?" La Tuyên nghe vậy cũng hiểu Sinh Tử Luân Hồi quả thực có điểm đặc biệt.

Nơi đặc biệt nhất của nó, là ở chỗ hắn biết giữa thiên địa có luân hồi, và lấy chân ý luân hồi làm cơ sở, thêm vào hai đại quy tắc sinh tử, lĩnh ngộ ra đạo thần thông Sinh Tử Luân Hồi.

Chỉ là lục đạo luân hồi, nay vẫn chưa được sáng tạo, chúng sinh chưa biết.

Do đó, chúng sinh Hồng Hoang bao gồm sáu vị đại Thánh nhân, chỉ xem luân hồi là một loại đại đạo, chứ không thể lĩnh hội được chân ý trong đó!

Chỉ là cách nói này, hiển nhiên không thể nói cho Thông Thiên và Nữ Oa, chỉ có thể đợi sau này khi luân hồi xuất hiện, họ sẽ từ từ thể hội chân ý trong đó.

Hắn thản nhiên cười nói: "Đạo tu hành, chí lý vạn thiên, tất cả đều tuân theo đại đạo.

Tuy bần đạo cũng không biết tại sao Sinh Tử Luân Hồi sau khi dung hợp lại như vậy, nhưng, nếu đã nó có thể tồn tại, thì hợp lý.

Điều đó chứng tỏ, nó vẫn tuân theo chí lý của đại đạo!" "Nói cũng đúng!" Nữ Oa và Thông Thiên nghe vậy trầm tư hồi lâu, gật đầu một cách nửa hiểu nửa không.

Ngay sau đó, hai người hoàn hồn, đều kinh ngạc nhìn La Tuyên, khó có thể tưởng tượng, La Tuyên lại có thể nói ra những lời chứa đựng chí lý như vậy, không khỏi nhìn La Tuyên bằng con mắt khác.

"Nữ Oa đạo hữu mời bần đạo, e rằng không chỉ vì chuyện này chứ?" La Tuyên gật đầu một cách không thể phủ nhận, rồi nhấp một ngụm tiên trà được Nữ Oa rót đầy lại, ra vẻ vô tình hỏi.

"Ngươi cũng đoán được rồi!" Thông Thiên lúc này cười, làm sao ông có thể không nhìn ra, e rằng La Tuyên đã đoán ra được.

Ông liếc nhìn Nữ Oa, trao đổi ánh mắt với Nữ Oa, sau đó trầm giọng nói: "Hẳn ngươi cũng nghi ngờ biến cố ở tận cùng Tứ Hải, rốt cuộc là do ai gây ra, nhưng, tu vi không đủ, ta lo sẽ ảnh hưởng đến tu hành của ngươi." "Hôm nay, nếu đã ngươi đã thể hiện ra thực lực như vậy, Nữ Oa đạo hữu cũng có ý muốn nói cho ngươi biết, vậy ta cũng không cần che giấu nữa." Nói đến đây, ông dường như đã hạ một quyết định trọng đại, hít sâu một hơi, tiếp tục nói: "Không sai!

Biến cố ở tận cùng Tứ Hải, không phải do sinh linh Ma giới gây ra, cũng không phải do tu sĩ tà đạo tác quái, mà là điềm báo của Vô

lượng lượng kiếp!" "Vô lượng lượng kiếp?" La Tuyên trong lòng giật thót.

Trong thế giới Hồng Hoang, hai từ 'vô lượng' và 'lượng kiếp', đều không phải từ ngữ bình thường. 'Vô lượng' bao hàm muôn vàn đại đạo, gần với ý của đại đạo, hai từ 'lượng kiếp', lại càng dễ hiểu, là một loại kiếp nạn.

Nhưng hai từ này kết hợp lại, lại càng không bình thường!

"Chẳng lẽ giữa thiên địa, sắp có một trận đại đạo lượng kiếp sao?" La Tuyên không nhịn được hỏi.

"Quả thật như vậy!" Nữ Oa và Thông Thiên gật đầu, đồng thanh trầm giọng nói.

"Ngày đó sau khi tiến vào tận cùng Đông Hải để tra xét tình hình, chúng ta bị Đạo Tổ truyền triệu đến Tử Tiêu Cung, được cho biết, giữa thiên địa sắp có một trận Vô lượng lượng kiếp." Thông Thiên thở dài một tiếng như mất mát: "Vô lượng lượng kiếp là lượng kiếp mạnh nhất dưới Đại đạo, trận chiến Hỗn Độn năm xưa, chính là một trận đại đạo lượng kiếp, Vô lượng lượng kiếp e rằng cũng không hề nhỏ.

Đến lúc đó, không chỉ chúng ta, không chỉ Hồng Hoang, mà cả lão sư, thậm chí toàn bộ Hỗn Độn đều nằm trong lượng kiếp!" Hít!

Nghe vậy, dẫu cho tâm cảnh của La Tuyên, cũng không khỏi thắt lại, khẽ hít một hơi.

Hắn vẫn luôn cho rằng lượng kiếp của thế giới Hồng Hoang là nguy hiểm nhất, lại không ngờ, ngoài thiên đạo dưới đại đạo, lại có một trận Vô lượng lượng kiếp.

Mà Vô lượng lượng kiếp đó, nay đã có manh mối!

"Nhưng cũng không cần lo lắng, theo lời lão sư, Vô lượng lượng

kiếp còn vô số nguyên hội nữa mới đến, cụ thể bao lâu, không rõ.

Truyền triệu chúng ta, chỉ là để chúng ta chú ý nhiều hơn đến những điều quỷ dị trong Hồng Hoang, nếu có phát hiện, kịp thời xử lý.

Như vậy, có thể trì hoãn lượng kiếp giáng lâm." Thông Thiên dường như thấy được sự kinh ngạc trong lòng La Tuyên, cố làm ra vẻ thoải mái cười nói.

"Không sai!

Chúng ta nói cho đạo hữu biết chuyện này, cũng là vì cảm thấy thực lực của đạo hữu cực kỳ gần với chúng ta, xứng đáng là đệ nhất nhân dưới Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang!" Nữ Oa cũng mở miệng nói ra mục đích thật sự khi gọi La Tuyên đến: "Thậm chí, ta cảm thấy đạo hữu có lẽ có tư chất Hỗn Nguyên, tương lai nếu có chuyện gì xảy ra, chúng ta nên giúp đỡ lẫn nhau." "Hóa ra là vậy!" La Tuyên khẽ gật đầu, thản nhiên cười nói: "Nữ Oa đạo hữu từng nói, chúng ta là chí giao, bần đạo lại là Phó giáo chủ Tiệt giáo, nếu ngày sau thật sự có đại kiếp giáng lâm, chúng ta tự nhiên nên tương trợ lẫn nhau." La Tuyên và Thông Thiên không ở lại Oa Hoàng Cung lâu.

Ba người lại hàn huyên một hồi, La Tuyên và Thông Thiên liền rời khỏi Oa Hoàng Cung.

"Từ khi nào ngươi có giao tình như vậy với Nữ Oa?" Vừa ra khỏi Oa Hoàng Cung, Thông Thiên liền không nhịn được kinh ngạc đánh giá La Tuyên hỏi.

"Sư tôn từ khi nào cũng thích hỏi thăm những chuyện như vậy?" La Tuyên sờ sờ chóp mũi, không đáp mà hỏi ngược lại.

"Ha ha ha ha!" Thông Thiên đầu tiên ngẩn ra, rồi phá lên cười lớn, một lúc sau mới vỗ vỗ vai La Tuyên đầy ẩn ý, nói: "Tuy ngươi là đệ

tử của ta, nhưng cũng là Phó giáo chủ Tiệt giáo của ta, danh phận đệ tử có thể có hoặc không, nếu thật sự có ý, vi sư cũng có thể tác thành cho." Nói xong, không đợi La Tuyên phản ứng, lại một trận cười sảng khoái, biến mất trong hư không.

Phụt!

Hồi lâu sau, La Tuyên mới phản ứng lại ý của Thông Thiên, suýt nữa phun ra một ngụm máu già.

Chuyện đâu ra đâu, đang yên đang lành lại lôi sang chuyện đó, vị sư tôn này cũng quá là vì lão bất tôn rồi!

Với lại, từ khi nào vị sư tôn này lại trở nên nhiều chuyện như vậy!

Trong lòng thầm oán thầm, hắn nhìn theo bóng lưng Thông Thiên lắc đầu cười khổ, một ý niệm, sức mạnh quy tắc không gian lưu chuyển, cũng trực tiếp trở về Thái Nguyên tiên đảo.

"Phu quân, người về rồi?" Vừa về đến Thái Nguyên tiên cung, Tây Vương Mẫu liền đi ra đón.

La Tuyên nhìn kỹ, không chỉ Tây Vương Mẫu đã xuất quan, mà trong đại điện còn có một bóng hình xinh đẹp, không phải ai khác, chính là Hậu Thổ.

"Tần Tuyên đạo hữu, bần đạo mạo muội đến thăm, xin hãy thứ lỗi." Hậu Thổ từ trên bồ đoàn từ từ đứng dậy, chắp tay hành một đạo lễ với La Tuyên.

"Phu quân, thiếp vừa mới xuất quan, thấy phu quân không ở đây, rảnh rỗi không có việc gì liền mời Hậu Thổ đạo hữu đến, xin phu quân đừng trách." Tây Vương Mẫu không biết ý đồ của Hậu Thổ, sợ La Tuyên tức giận, vội ôm lấy cánh tay La Tuyên, như một tiểu nữ nhân dịu dàng giải thích.

“Sao có thể chứ!” La Tuyên nghe vậy gõ nhẹ lên mũi ngọc của Tây Vương Mẫu, cười nhẹ nói: “Nàng là nữ chủ nhân của Thái Nguyên tiên đảo, bạn của nàng chính là bạn của vi phu, bạn bè đến thăm, sao lại có tội gì?” Tâm tư hắn thông minh đến mức nào, làm sao có thể không biết, trong lòng Hậu Thổ vẫn canh cánh chuyện Lục Đạo Luân Hồi Đồ.

Lần này đến đây, chắc chắn là mượn giao tình với Tây Vương Mẫu, để dò hỏi chuyện đó.

Hậu Thổ quả là thông tuệ, cũng đủ kiên trì!

Chỉ tiếc, hắn không thể nhúng tay vào đại thế luân hồi, nay đã biết về Vô lượng lượng kiếp, càng không thể nhúng tay vào những chuyện như vậy.

“Hậu Thổ đạo hữu nếu không có việc gì, có thể ở lại Thái Nguyên tiên đảo thêm vài ngày, để ôn lại tình xưa, bần đạo có chút lĩnh ngộ, xin không làm phiền.” La Tuyên thản nhiên cười, tiện tay xua tay, liền đi thẳng vào lương đình trong hoa viên phía sau, chuẩn bị tiếp tục tu hành mấy đại quy tắc của mình.

Tuy chuyến đi này đã giúp hắn hiểu rõ về thực lực của mình, nhưng, hắn vẫn không hài lòng với thực lực hiện tại, đặc biệt là sau khi biết về Vô lượng lượng kiếp kia.

“Đan đạo quy tắc không thích hợp chiến đấu, có thể tạm gác lại, trước tiên nâng cao lực chi quy tắc, thời gian quy tắc và không gian quy tắc!” Lực chi quy tắc, thời gian quy tắc và không gian quy tắc, đều là những đại đạo chí cao chí cường.

Nếu ba đại quy tắc này cũng tu luyện đến cảnh giới viên mãn, chắc chắn đủ để thực lực tổng thể của hắn, lên một tầm cao mới!

Đến lúc đó, không cần chứng đạo Hỗn Nguyên, hắn cũng đủ thực

lực để trấn áp Thánh nhân trong Hỗn Độn, dù ở Hồng Hoang, chỉ cần tiểu thiên thế giới Hồng Mông tiến thêm một bước, cũng không sợ giao chiến với Thánh nhân!

Nghĩ vậy, hắn liền lấy ra một đống cực phẩm tiên ngọc và cực phẩm tiên thạch.

Những thứ này hắn có rất nhiều, nếu không phải bất ngờ nảy ra ý tưởng, phát hiện ra diệu pháp nâng cao quy tắc này, e rằng những thứ này đều bị vứt vào góc nhà phủ bụi rồi.

Nay cũng coi như vật tận kỳ dụng!

Chương 168

"Chỉ là... lực chi quy tắc, thời gian quy tắc và không gian quy tắc, nên dùng hình dạng gì để vẽ ra đây?" Pháp môn đã có, nhưng đến lúc thực thi, La Tuyên đột nhiên phát hiện, dường như không có cách nào thể hiện được chân ý của ba loại quy tắc này để hạ bút vẽ.

Lực chi đại đạo bao hàm tất cả, phàm là nơi có sức mạnh, đều là nơi quy tắc tồn tại.

Thời gian và không gian cũng vậy, vô hình vô tướng, không thể nắm bắt, không thể chạm vào, cũng khó mà cụ thể hóa ra!

"Không thể vẽ ra, không có nghĩa là không thể dùng cách khác để cụ thể hóa chân ý." La Tuyên cũng không cứng nhắc với một phương thức vẽ tranh, trong đầu tư duy bay nhanh, không ngừng suy diễn các phương pháp khác, hồi lâu sau, hắn nghĩ ra một cách có thể cụ thể hóa chân ý của thời gian.

"Vậy thì đàn một khúc thời gian đi!" Nghĩ vậy, hắn từ trong đám linh bảo, lôi ra một cây cổ cầm cấp thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

Hắn, vốn không hiểu cầm nghệ, nhưng cũng giống như vẽ tranh, từ sau lần bị 'nãi na' kia, liền có một cách kỳ diệu.

Nhưng đây là lần đầu tiên hắn đàn cầm.

Hắn ngồi xếp bằng trong lương đình, hít sâu một hơi, tâm thần dần dần trống rỗng, sau đó, trong đầu hiện lên một số khúc nhạc của kiếp trước, đầu ngón tay nhẹ nhàng gảy dây đàn, bắt đầu đàn một bản danh khúc của kiếp trước《Cao Sơn Lưu Thủy》.

Đinh đông!

Tiếng đàn dần vang lên, thanh âm du dương.

Cùng với sự bắt đầu của khúc nhạc, trong đầu La Tuyên cũng hiện lên chân ý của bản nhạc này, cả người như đang ngồi trên một hòn đảo tiên giữa đại dương bao la, xung quanh đảo, sóng cả cuồn cuộn, bọt sóng tung bay.

Bầu trời như có vô số hải âu bay lượn, tiếng kêu trong trẻo êm tai, vang vọng không dứt.

Trên đảo tiên, rừng thông xanh tươi, non xanh nước biếc, giữa cao sơn lưu thủy, một vẻ đẹp diệu kỳ tự nhiên nảy sinh trong lòng.

Những ngón tay thon dài của La Tuyên không ngừng gảy dây đàn, khúc cầm du dương, dần vào hồi hay, dần dần lan tỏa khắp Thái Nguyên tiên đảo.

"Ồ?

Khúc nhạc này!" Trong Thái Nguyên tiên cung, Tây Vương Mẫu đang cùng Hậu Thổ vừa thưởng thức trà thơm, vừa trò chuyện về những chuyện thú vị ở Hồng Hoang.

Bỗng nghe từ hoa viên phía sau truyền đến một khúc cầm du dương, tiếng đàn du dương, lập tức khiến hai người tinh thần chấn động, dường như linh hồn cũng được gột rửa, nhẹ nhõm đi rất nhiều.

Không chỉ vậy, tiếng đàn du dương đó còn như chứa đựng ma lực vô cùng.

Rõ ràng chỉ là một khúc cầm, lại khiến hai nàng có cảm giác như đang ở giữa núi cao biển rộng, lúc thì nghe tiếng sóng cả cuồn cuộn, chim biển hót vang, lúc thì nghe tiếng núi cao nước chảy, hươu nai nô đùa, cùng vô số cảnh tượng diệu kỳ khó tả.

Nhất thời, hai nàng đều không khỏi nghe đến ngây ngất.

Đến khi một khúc nhạc kết thúc, khúc nhạc đột ngột chuyển sang một khung cảnh đầy sát khí, phảng phất như mười phương tám

hướng, đều có đại địch sắp đến, không khí gần như ngưng đọng, bầu không khí áp bức khiến người ta không thở nổi thì, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu cuối cùng cũng tỉnh lại, liếc nhìn nhau, đều thấy vẻ kinh ngạc trong đôi mắt đẹp của đối phương.

"Tần Tuyên đạo hữu từ khi nào lại có nghiên cứu về cầm đạo như vậy?" Hậu Thổ sau khi hoàn hồn, kinh ngạc nhìn Tây Vương Mẫu.

Chẳng lẽ cái gọi là 'có chút lĩnh ngộ' của hắn, là muốn đi đàn một khúc nhạc?

Nhưng hai khúc nhạc này tuy ý cảnh không tệ, nhưng cũng chỉ là không tệ mà thôi, làm sao có thể xứng với sự lĩnh ngộ của một cường giả có thể giao chiến với Thánh nhân!

"Ta cũng không biết." Tây Vương Mẫu cười khổ lắc đầu.

Đừng nói Hậu Thổ tò mò, nàng cũng tò mò phu quân từ khi nào lại nghiên cứu cầm đạo.

Phải biết, trong vô số đại đạo của thế giới Hồng Hoang, đan đạo đã là một trong ức vạn, huống chi là tiểu đạo như cầm đạo!

Nhưng nàng tin La Tuyên làm vậy, có dụng ý của hắn.

Nàng khẽ trầm ngâm nói: "Có lẽ, phương thức tu luyện của phu quân, khác với mọi người!" "Có lẽ vậy!" Hậu Thổ gật đầu một cách không thể phủ nhận.

Một đôi mắt đẹp lại không chớp mắt nhìn chằm chằm về phía hoa viên phía sau, im lặng lắng nghe khúc nhạc mang đầy sát khí kia.

Giây phút này, cả Thái Nguyên tiên đảo đều theo đó mà thay đổi bầu không khí.

Sát khí sắc bén, phảng phất như ngưng tụ thành đao kiếm thực chất, bao phủ hòn đảo tiên rộng lớn, vô số sinh linh run rẩy, phủ phục

trên đất, không dám có bất kỳ hành động nào.

Cũng may La Tuyên đang tu luyện, không dùng tiên lực, càng chưa thật sự bắt đầu dùng quy tắc.

Nếu không, dưới một khúc nhạc, e rằng cả Thái Nguyên tiên đảo, sẽ phải trải qua một trận đại kiếp, không có sinh linh nào có thể sống sót!

Nhưng, bầu không khí áp bức này không kéo dài quá lâu.

Một lát công phu, một khúc nhạc đã kết thúc.

Cả Thái Nguyên tiên đảo đều theo đó mà yên tĩnh lại.

Trong Thái Nguyên tiên cung, Tây Vương Mẫu và Hậu Thổ cũng yên lặng, không còn giao đàm, chuyển sang nhìn về phía hoa viên phía sau, im lặng chờ đợi khúc nhạc mới.

Họ tin rằng, hai khúc nhạc đầu chắc chắn chỉ là khúc dạo đầu, có lẽ, phía sau mới là sự lĩnh ngộ thật sự của La Tuyên.

Tu vi của La Tuyên đã đến mức này, dù không bằng Thánh nhân, cũng không kém bao nhiêu.

Nếu La Tuyên không cố ý che giấu ngộ đạo, vậy thì là ngầm cho phép có thể lắng nghe, không chừng, họ cũng có thể từ đó lĩnh ngộ ra được điều gì đó.

Đây là một cơ hội hiếm có!

Đinh!

Cứ như vậy, hai nàng im lặng chờ đợi hồi lâu.

Ngay khi họ tưởng rằng, La Tuyên đã bắt đầu ngộ đạo, không đàn nữa thì.

Một âm thanh trong trẻo như suối trong vỗ vào đá, lại vang lên, sau

đó, hai nàng lập tức cảm thấy thời không xung quanh đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Thái Nguyên tiên cung vẫn là Thái Nguyên tiên cung, bồ đoàn vẫn là bồ đoàn, bàn trà vẫn là bàn trà, tất cả vật chất đều không thay đổi, nhưng trong cõi u minh, lại dường như có thứ gì đó vô hình vô tướng đã thay đổi.

"Thời gian!" Nguyên thần của Tây Vương Mẫu đã có, tu vi nay cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhanh chóng phản ứng, không khỏi trợn to đôi mắt đẹp.

Nàng biết La Tuyên có tu luyện quy tắc thời gian, lại không ngờ, La Tuyên chỉ tấu một khúc nhạc, lại có thể đàn ra được nhịp điệu của thời gian, chân ý của tuế nguyệt luân chuyển!

"Thật vậy!" Hậu Thổ cũng nhận ra sự biến hóa của thời gian sau đó.

Biến hóa trực quan nhất, chén tiên trà trên bàn, trong khoảnh khắc, đã hết hơi nóng, càng nhanh chóng nguội lạnh, lại dần dần mất đi tiên khí, mục nát thành một chén nước đen ngòm.

"Vẫn nghe Tần Tuyên đạo hữu có thành tựu trên thời gian đại đạo, năm xưa khi Nhân tộc gặp kiếp, càng một tay thời gian phản tố, khiến mấy vị chí tôn của Yêu tộc đều không có sức phản kháng, nay xem ra, quả nhiên danh bất hư truyền!" Trong đôi mắt đẹp của Hậu Thổ, ánh sáng lạ liên tục lóe lên.

Nhưng rất nhanh, dường như đã hiểu ra, không khỏi kinh ngạc nhìn Tây Vương Mẫu nói: "Chẳng lẽ, thành tựu thời gian đại đạo của Tần Tuyên đạo hữu, chính là đàn cầm đàn ra?" "Càng không biết." Tây Vương Mẫu cười khổ lắc đầu, nhưng trong lòng cũng kinh ngạc vô cùng.

Thế gian đồn phu quân được Đại đạo chiếu cố, là khí vận chi tử, tu luyện tăng tiến như phàm nhân ăn cơm uống nước.

Chương 169

Không ai không biết phương thức tu luyện hoặc tu luyện chi pháp của phu quân, nàng cũng đối với điều này tò mò không thôi, chỉ là, giữ bổn phận của mình, nàng chưa từng dò xét tu hành của La Tuyên, cũng không có hứng thú.

Hôm nay là lần đầu tiên thấy La Tuyên tu hành.

Có thể nói, không chỉ Hậu Thổ kinh ngạc, mà người đầu ấp tay gối như nàng cũng kinh ngạc không thôi!

Nếu phu quân thật sự chỉ đàn cầm, đã có thể nâng cao quy tắc thời gian, vậy thì thật quá đáng sợ!

Trong lương đình, La Tuyên không biết Tây Vương Mẫu và Hậu Thổ đang âm thầm quan sát, càng không biết sự kinh ngạc trong lòng họ.

Lúc này, sau khi đàn hai khúc nhạc phổ thông của kiếp trước, hắn dần dần mò mẫm ra được một tia chân ý của khúc nhạc thời gian, cùng với mười ngón tay gảy trên dây đàn, từng sợi quy tắc thời gian, như thực chất hóa, gợn ra từng vòng đạo ngân.

Dần dần, quanh thân La Tuyên tích tụ ngày càng nhiều đạo ngân.

Áo nghĩa thời gian và đạo ngân thời gian nồng đậm, gần như làm méo mó cả thiên địa, không biết không giác, cả Thái Nguyên tiên đảo, đều bị áo nghĩa quy tắc thời gian mênh mông huyền ảo kia bao phủ.

Thời gian lưu chuyển, tuế nguyệt thay đổi.

Giây phút này, Thái Nguyên tiên đảo như rơi vào trạng thái giảm tốc thời gian vô số lần.

Cảnh sắc vĩnh cửu trên đảo tiên, lại trong khoảnh khắc, có sự biến

hóa của xuân hạ thu đông, vô số tiên dược, tiên dược, tiên thụ và những sinh linh kia, càng như ăn phải thuốc tăng trưởng, điên cuồng sinh trưởng.

Ngay cả Hoàng Trung Lý và Tinh Thần Quả Thụ, hai trong mười đại tiên thiên linh căn, cũng bị ảnh hưởng bởi sức mạnh quy tắc thời gian, lặng lẽ nở ra từng đóa tiên hoa, sau đó, lại từ từ tàn lụi, chuyển sang kết thành từng quả tiên quả, tiên quả lại trong nháy mắt, nhanh chóng chín mọng.

Những quả tiên quả chín mọng như những ngôi sao lấp lánh, treo lơ lửng trên trời cao, sánh ngang nhật nguyệt, vô cùng hùng vĩ!

Không chỉ sinh linh bình thường trên đảo tiên, Tây Vương Mẫu, Hậu Thổ, Lung Nguyệt, Tiểu Man, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân, ba đại cường giả của tộc Kỳ Lân, đều trong giây phút này, cảm nhận rõ ràng sự biến hóa đáng sợ của thời gian trôi đi.

Ai nấy phảng phất như trong nháy mắt đã trải qua vạn cổ tuế nguyệt, thương hải tang điền, quanh thân đều tiên khí lượn lờ, như vạn dòng sông đổ về biển cả, tu vi thì gần như tăng trưởng điên cuồng với tốc độ mắt thường có thể thấy!

Ầm!

Tu vi của Lung Nguyệt và Tiểu Man thấp nhất, bị ảnh hưởng lớn nhất.

Gần như chỉ trong nửa ngày, tu vi của hai tiểu nha đầu đều đột phá, tu vi của Lung Nguyệt phá vỡ cảnh giới Đại La Kim Tiên, thành công đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Tiểu Man cũng tăng lên Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn!

Ù!

Không lâu sau khi hai tiểu nha đầu đột phá, Hoàng Nhạc và Hỏa

Lân, vốn đang đốn ngộ trước bức sơn thủy đồ mà La Tuyên để lại, cuối cùng cũng chạm đến một tia cơ duyên, trong giây phút này, nhờ vào gia tốc thời gian, nắm bắt được tia linh quang đó, tu vi đột nhiên bắt đầu có sự thuế biến cực lớn.

Ầm!

Ầm!

Trong hai tiếng nổ kinh thiên động địa, Hoàng Nhạc và Hỏa Lân gần như cùng lúc, tu vi song song từ Đại La Kim Tiên đại viên mãn, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh!

Ầm ầm ầm!

Hoàng Nhạc và Hỏa Lân phá vỡ cảnh giới Chuẩn Thánh.

Tiên khí trong Thái Nguyên tiên đảo điên cuồng cuộn về phía hai người, gần như hình thành một cơn bão tiên khí quanh thân họ, cuộn thành một đám mây hình nấm, thông thẳng lên trời đất.

Trên cửu thiên, phong lôi trận trận.

Giây phút này, không chỉ Thái Nguyên tiên đảo có biến hóa, mà cả thế giới Hồng Hoang cũng chấn động.

Sắc trời của thế giới Hồng Hoang nháy mắt tối sầm đi rất nhiều, trong tinh hải vô ngần, lôi vân cuồn cuộn, hà quang phá tan mây đen, hóa thành hai cột sáng thông thiên, từ sâu trong tinh hải, kéo dài đến Đông Hải.

Thẳng xuyên qua đại trận của Thái Nguyên tiên đảo, lần lượt bao phủ Hoàng Nhạc và Hỏa Lân.

Cột sáng đó không phải gì khác, chính là đại đạo quang trụ của cảnh giới Chuẩn Thánh, ban cho đại đạo quy tắc tẩy lễ!

"Đại đạo quy tắc tẩy lễ!

Có sinh linh đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, một lần hai người!" Vô số cường giả trong thế giới Hồng Hoang, đều trong giây phút này bị kinh động, lần lượt xuất quan.

"Đại đạo quy tắc giáng lâm ở Đông Hải!" "Hử?

Hai cường giả này, hình như ở cùng một chỗ, chẳng lẽ cùng tham ngộ một loại cơ duyên nào đó, đồng thời đột phá?" "Đó là đại trận gì vậy, có thể che khuất thần thức của chúng ta, nếu không phải đại đạo quy tắc khiến nó hiện ra, e rằng chúng ta đều không phát hiện được!

Chẳng lẽ đó cũng là một hòn đảo tiên đỉnh tiêm?

Không phải là Doanh Châu tiên đảo chứ?" "Đại trận này, chỉ khi đại đạo quy tắc giáng lâm mới hiện ra một tia hư ảnh, vẫn không bị thần thức cảm ứng, chắc chắn không phải đảo tiên tầm thường.

Lại có hai vị cường giả có thể cùng chứng đạo Chuẩn Thánh, e rằng thật sự có khả năng là Doanh Châu!" "Doanh Châu tiên đảo à!

Cũng không biết hai lão gia hỏa nào, lại có vận may tốt như vậy!" Rất nhiều cường giả sau khi tập trung ánh mắt lên bầu trời Thái Nguyên tiên đảo, ai nấy đều bị đại trận của đảo tiên thu hút ánh nhìn, lần lượt suy đoán và cảm thán.

"Đạo trường của thằng nhóc đó lại ở đây?" Đảo Kim Ngao, Bích Du Cung, Thông Thiên cũng bị kinh động, ánh mắt xuyên qua tầng tầng hư không, nhìn vào Thái Nguyên tiên đảo.

Ông phát hiện, đừng nói những Đại La và Chuẩn Thánh kia, ngay cả thần thức và ánh mắt của ông cũng không thể xuyên qua đại trận đó, nhưng lại có thể thông qua hai cột sáng đại đạo quy tắc, cảm ứng ra khí tức của Hỏa Lân và Hoàng Nhạc.

"Hai tên này cũng may mắn!" Thông Thiên cũng có chút hiểu biết về Hoàng Nhạc và Hỏa Lân, biết họ đều là tộc Kỳ Lân, tuy căn cơ sâu

dày, nhưng đã kẹt ở Đại La Kim Tiên đại viên mãn vô số năm.

Đặc biệt là Hoàng Nhạc, sớm từ khi Thông Thiên và các Thánh nhân khác còn chưa ra đời, Hoàng Nhạc đã nổi danh trong đại kiếp Long Hán, dẫn dắt cường giả tộc Kỳ Lân chinh chiến tứ phương, từ đại kiếp Long Hán đến nay, thời gian tu luyện của Hoàng Nhạc, có thể nói là lâu hơn cả các Thánh nhân vô số năm.

Nhưng lại kẹt ngoài ngưỡng cửa Chuẩn Thánh, vô số năm không thể tiến thêm.

Nay, có thể theo bên cạnh La Tuyên, hưởng được chút ánh sáng, thành Chuẩn Thánh, không thể không nói là cũng đã qua cơn bĩ cực!

"Sinh linh của tộc Kỳ Lân?" Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cũng trong thời gian đầu tiên cảm ứng được Đông Hải sắp sinh ra hai vị Chuẩn Thánh, càng lập tức cảm ứng ra, hai sinh linh đó là tộc Kỳ Lân.

Khiến trong lòng họ kinh ngạc không thôi.

Từ sau đại kiếp Long Hán, Tiên thiên tam tộc ngay cả Đại La Kim Tiên cũng khó mà phá vỡ.

Nay lại xuất hiện hai con kỳ lân sắp thành Chuẩn Thánh, làm sao không khiến người ta kinh ngạc!

"Là bọn chúng!

Không phải đang ở bên cạnh La Tuyên sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn từ trên người hai con kỳ lân, cảm nhận được một tia khí tức quen thuộc, cẩn thận hồi tưởng lại, sắc mặt lập tức biến đổi, âm trầm đến đáng sợ: "Chết tiệt!

Đạo trường của La Tuyên kia, La Tuyên không ở đảo Kim Ngao, cũng không theo Thông Thiên bế quan, ta bị hắn và Thông Thiên lừa rồi!" Năm xưa Quảng Thành Tử bị La Tuyên chém giết, chính tay

Thông Thiên đã đưa La Tuyên và hai con kỳ lân kia đến đảo Kim Ngao.

Đến nay ông ta vẫn nhớ rõ!

Bây giờ hai con kỳ lân xuất hiện trên một hòn đảo tiên thần bí, thành Chuẩn Thánh, e rằng, La Tuyên cũng ở trên hòn đảo tiên đó!

"Đồ súc sinh!

Chương 170

Dám qua mặt ta, chạy ra ngoài, thật không biết sống chết!" Nguyên Thủy mỗi khi nghĩ đến Quảng Thành Tử bị giết ngay trước mắt, hận ý trong lòng ngút trời, ngọn lửa giận dữ trong lòng gần như muốn thiêu đốt cả lý trí của ông ta, vĩnh viễn không thể quên được nỗi sỉ nhục đó!

Giây phút này, ông ta hận không thể một chưởng đánh qua.

Đem cả hòn đảo tiên kia, cùng với Hoàng Nhạc, Hỏa Lân, và cả La Tuyên có thể cũng ở trong đó, đập thành thịt nát.

Nhưng ông ta không thể, cũng không dám!

Đại đạo quy tắc tẩy lễ có một lớp bảo vệ đối với tu sĩ, lúc này ra tay với tu sĩ đang tiếp nhận đại đạo tẩy lễ, tất nhiên sẽ bị đại đạo quy tắc phản phệ.

Dù là Thánh nhân, cũng không thể dễ dàng chống lại sự phản phệ của đại đạo quy tắc!

"Cứ để ngươi sống thêm vài ngày, đợi trăm ngày sau, ta nhất định sẽ đòi ngươi một lời giải thích!" Nguyên Thủy sắc mặt âm trầm đến mức như có thể vắt ra nước, trong đôi mắt âm u, càng hàn quang lạnh lẽo, nhưng sau khi hít sâu một hơi, cuối cùng cũng không manh động.

Vì để giết một La Tuyên, mà phải chịu sự phản phệ của hai cột sáng đại đạo quy tắc.

Cái giá đó, đủ để khiến ông ta vẫn lạc!

Đến lúc đó, dù nguyên thần ký thác vào thiên đạo cũng vô dụng, chịu cái giá như vậy, cũng không đáng!

Thái Nguyên tiên đảo.

Hoàng Nhạc và Hỏa Lân hoàn toàn không biết đã bị Nguyên Thủy để mắt đến.

Lúc này, họ vẫn đang chìm đắm trong đại đạo quy tắc tẩy lễ, tham lam hấp thu đại đạo quy tắc, củng cố tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, cũng ngưng luyện quy tắc Chuẩn Thánh.

Phía Thái Nguyên tiên cung.

La Tuyên cũng bị đại đạo quy tắc giáng lâm, làm kinh tỉnh.

Nhưng, khi thấy Hoàng Nhạc và Hỏa Lân đang đột phá, hắn chỉ liếc nhìn một cái, rồi tiếp tục chìm đắm trong việc nâng cao quy tắc thời gian của mình, cảm giác huyền diệu vô cùng đó khiến hắn không thể dứt ra, cũng diệu kỳ khó tả.

Trong khoảnh khắc.

Trong Thái Nguyên tiên đảo, trừ lương đình nơi Hoàng Nhạc và Hỏa Lân đang ở, bị cột sáng đại đạo bao phủ, các nơi khác lại một lần nữa tràn ngập sức mạnh quy tắc thời gian nồng đậm, sự huyền diệu của tuế nguyệt luân chuyển, vạn cổ trôi qua, lại một lần nữa tràn ngập cả Thái Nguyên tiên đảo.

Ù!

Lúc này, hai cột sáng đại đạo quy tắc, dường như cảm ứng được quy tắc thời gian nồng đậm xung quanh.

Trong đó lại có không ít quy tắc thời gian, tỏa ra, dung nhập vào quy tắc thời gian của thiên địa bên ngoài, trong nháy mắt, quy tắc thời gian bao phủ Thái Nguyên tiên đảo, gần như nồng đậm đến cực hạn.

Dù là tu vi của Lung Nguyệt và Tiểu Man, cũng có thể thấy rõ vết tích quy tắc thời gian đang dao động trong hư không!

Còn La Tuyên, càng trong giây phút này, lập tức cảm thấy ấn ký

quy tắc thời gian trong nguyên thần, trở nên vô cùng hoạt bát, sự tăng trưởng của sức mạnh quy tắc thời gian, càng đạt đến một tốc độ cực kỳ đáng sợ!

Ầm ầm ầm!

Vào khoảnh khắc đó, trên bầu trời toàn bộ Thái Nguyên Tiên Đảo, phong vân cuồn cuộn, thiên địa đột biến.

Cùng với một tiếng nổ vang trời, đại trận tiên đảo mà ngay cả Thánh nhân cũng khó lòng phá vỡ đột nhiên bị xé toạc ra một vết rách.

Một dòng sông dài màu bạc mênh mông chảy ra từ thời không vô tận, trực tiếp bao trùm lấy cả người La Tuyên.

Trong nháy mắt, La Tuyên cảm giác như một cái chớp mắt đã là vạn năm.

Chỉ trong chốc lát, lực lượng quy tắc thời gian bên trong nguyên thần của hắn, dưới sự rót vào của dòng sông dài mênh mông kia, đã trực tiếp đạt tới cảnh giới viên mãn.

Không chỉ vậy, sau khi ba nghìn đạo quy tắc thời gian đạt đến viên mãn, nó vẫn không hề dừng lại.

Dưới sự dồn nén và rót vào của dòng sông thời gian mênh mông, ba nghìn đạo sức mạnh quy tắc lại bị ngưng tụ áp súc thành hai đạo!

Lúc này, quy tắc thời gian dường như mới thật sự viên mãn, tỏa ra ánh sáng viên mãn tròn trịa vô cùng.

Nhưng dòng sông thời gian vẫn không hề rút đi, vẫn xoay quanh thân thể La Tuyên.

Đợi đến khi La Tuyên không còn cảm ứng được sự tăng tiến của quy tắc thời gian nữa, hắn dừng tiếng đàn trong tay lại, dòng sông thời gian mênh mông kia mới cuối cùng dần dần ẩn vào hư vô, như thể

chưa từng xuất hiện!

"Quy tắc thời gian...

đã lột xác thành đạo tắc sao?" La Tuyên kinh ngạc cảm ứng sự biến hóa của ấn ký quy tắc thời gian, cũng như sự biến đổi của lực lượng quy tắc thời gian.

Hắn chỉ thấy trong quy tắc, ẩn hiện ánh sáng của đạo tắc, vô hạn tiếp cận với Tạo hóa đạo tắc mà Nữ Oa từng thi triển.

Không, hắn phát hiện ra một vài điểm khác biệt: "Có vẻ như không được ngưng luyện như Tạo hóa đạo tắc, như vậy là không có sự hạn chế của siêu quy tắc, chỉ có thể xem là bán bộ đạo tắc?" Quy tắc thời gian tu luyện viên mãn, nhưng lại từ ba nghìn đạo ngưng luyện thành hai đạo.

Hiện tượng này La Tuyên chưa từng nghe thấy, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc hắn nắm giữ bán bộ đạo tắc thời gian, cũng như sự cường đại sau khi quy tắc thời gian lột xác thành bán bộ đạo tắc!

Đại đạo đạo tắc được dung hợp từ ba nghìn sức mạnh quy tắc, lại trải qua một lần đại đạo tẩy lễ, một lần lột xác, sự cường đại của nó vượt xa những gì quy tắc viên mãn có thể so sánh.

Bây giờ ba nghìn quy tắc thời gian ngưng luyện thành hai đạo bán bộ đạo tắc, tuy không sánh được với sự ngưng luyện của đạo tắc, cũng không mạnh mẽ bằng đạo tắc, nhưng cũng đã trải qua một lần tẩy lễ của dòng sông thời gian, vô hạn tiếp cận với lực lượng đạo tắc!

So với ba nghìn sức mạnh quy tắc cộng lại trước đó, còn mạnh hơn gấp ngàn lần không chỉ!

Cũng trong khoảnh khắc này, La Tuyên cuối cùng cũng ý thức được sự khác biệt giữa quy tắc và đạo tắc, cũng cuối cùng hiểu được

vì sao Thông Thiên và Nữ Oa lại kinh ngạc đến vậy trước thần thông tổ hợp Sinh Tử Luân Hồi.

Không phải Thánh nhân không có kiến thức, mà Sinh Tử Luân Hồi thật sự đã vượt quá lẽ thường!

"Tổ hợp Sinh Tử Luân Hồi đã mạnh mẽ đến thế, nếu thời gian và không gian dung hợp thành thời không, chẳng phải sẽ còn mạnh hơn sao?" Trong đầu La Tuyên nảy ra ý nghĩ này, một trái tim không nhịn được mà đập thình thịch.

Hắn nhìn Hoàng Nhạc và Hỏa Lân đang tiếp nhận đại đạo tẩy lễ, trong lòng trầm ngâm một lát rồi thầm nói: "Nếu tu luyện quy tắc không gian cũng hấp thu sức mạnh của cột sáng Đại Đạo, vậy thì chỉ có thể nói xin lỗi thôi!" Hắn biết rõ trong lòng, sự biến hóa của quy tắc thời gian có quan hệ nhất định với việc cột sáng Đại Đạo giáng lâm.

Mặc dù Hoàng Nhạc và Hỏa Lân không lĩnh ngộ đại đạo thời gian, cột sáng Đại Đạo tán ra cũng chỉ có quy tắc thời gian, nhưng điều đó cuối cùng sẽ khiến cột sáng Đại Đạo trở nên không còn viên mãn không tì vết, sẽ khiến pháp tắc của Hoàng Nhạc và Hỏa Lân khi lột xác, giới hạn bị kéo thấp đi rất nhiều.

Nhưng, cơ hội như vậy quá hiếm có, biến cố trước đó cũng không phải là ý muốn của hắn.

Nếu như lúc tu luyện quy tắc không gian vẫn có sự biến hóa này, vậy thì chỉ có thể nói lời xin lỗi, cùng lắm sau này tặng hai viên tiên đan!

Ừm!

Cứ quyết định vậy đi!

La Tuyên nghĩ vậy, hít sâu một hơi, giơ tay lấy ra từng viên tiên

tinh không gian và tiên thạch không gian.

Trong lúc tăng cường quy tắc thời gian, hắn đã nghĩ ra cách để tăng cường quy tắc không gian.

Đó là, lấy tiên thạch, tiên tinh thuộc tính không gian làm cơ sở, ở bên trong mở ra không gian, thậm chí là mở ra thứ nguyên tiểu thế giới.

Làm như vậy, chắc chắn có thể giống như dùng quy tắc sinh tử để vẽ tranh, dùng thời gian để gảy đàn, khắc họa ra chân ý của không gian!

Chương 171

Hắn cứ thế ngồi xếp bằng trong lương đình, một tay nắm tiên thạch không gian, một tay vận chuyển sức mạnh quy tắc không gian, bắt đầu mở ra không gian và thứ nguyên tiểu thế giới trong tiên thạch không gian.

Trong rất nhiều quy tắc của La Tuyên, quy tắc không gian và quy tắc lực có trình độ thấp nhất, sau đó là quy tắc đan đạo.

Nhưng bây giờ, sau khi dùng sức mạnh quy tắc không gian mở ra từng phương không gian, thứ nguyên tiểu thế giới, thậm chí là vị diện tiểu thế giới trong từng viên tiên thạch, tiên tinh không gian.

Sức mạnh quy tắc không gian trong ấn ký không gian ở nguyên thần của hắn lập tức bắt đầu tăng vọt điên cuồng.

Không bao lâu sau, sức mạnh quy tắc không gian nồng đậm, đan xen với áo nghĩa không gian huyền diệu khó hiểu, xoay quanh thân thể La Tuyên, dần dần sinh ra cảm ứng với thiên địa xung quanh, khiến thân ảnh của hắn dần dung nhập vào hư không, phảng phất như bị ngăn cách ở một thế giới khác.

Quy tắc và áo nghĩa không gian mênh mông không chỉ bao bọc La Tuyên, mà còn dần dần lan rộng ảnh hưởng đến toàn bộ Thái Nguyên Tiên Đảo.

Ong!

Khi áo nghĩa quy tắc không gian bàng bạc lan đến rìa hai cột sáng Đại Đạo kia, hai cột sáng Đại Đạo lại một lần nữa khẽ rung lên, tỏa ra vô cùng sức mạnh quy tắc không gian, dần dần dung hợp với sức mạnh quy tắc không gian của Thái Nguyên Tiên Đảo, khiến cho quy tắc không gian giữa thiên địa lập tức trở nên nồng đậm đến cực hạn.

La Tuyên lập tức cảm thấy sức mạnh quy tắc không gian quanh thân gần như trở nên sền sệt.

Ấn ký quy tắc không gian trong nguyên thần cũng trở nên vô cùng hoạt bát, giống như cá voi hút nước, điên cuồng thôn phệ sức mạnh quy tắc không gian trôi nổi xung quanh, nhanh chóng tăng cường quy tắc không gian trong ấn ký nguyên thần.

Một trăm đạo.

Một trăm mười đạo...

Hai trăm đạo.

Ban đầu, quy tắc không gian trong nguyên thần La Tuyên tăng với tốc độ một trăm đạo một lần.

Nhưng sau đó, tốc độ ngày càng nhanh, cuối cùng còn bắt đầu tăng với mức hai trăm đạo một lần.

Ong.

Có lẽ chỉ trong một khoảnh khắc, lại tựa như đã qua hàng ngàn vạn thế kỷ.

La Tuyên chỉ cảm thấy ấn ký quy tắc không gian trong nguyên thần khẽ rung lên.

Quy tắc không gian cuối cùng cũng theo sát quy tắc thời gian, bước vào cảnh giới viên mãn.

Và, giống như quy tắc thời gian, nó vẫn không hề dừng lại, vẫn đang bị một luồng ngoại lực huyền diệu nào đó áp súc, ngưng luyện.

Thế nên, ba nghìn quy tắc không gian không dừng lại bao lâu, lại bắt đầu giảm mạnh.

Ba nghìn đạo.

Một nghìn năm trăm đạo.

Bảy trăm năm mươi đạo...

Hai đạo!

Cho đến cuối cùng, quy tắc không gian cũng giống như quy tắc thời gian, dung hợp thành hai đạo bán bộ không gian đạo tắc!

Cũng vào lúc này, thiên địa đột nhiên phong vân biến sắc, sấm chớp rền vang.

Ngay cả hai cột sáng Đại Đạo cũng bắt đầu khẽ rung động.

Ầm ầm ầm!

Trên cửu thiên, không, chính xác là bên ngoài thế giới Hồng Hoang, từ nơi sâu thẳm của bầu trời Hỗn Độn vô tận, truyền đến một tiếng nổ vang động cả Hồng Hoang, khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang rung chuyển dữ dội như sắp vỡ tan!

Sau đó, một cột sáng vàng khổng lồ không thể dùng lời nào để hình dung, từ ngoài trời, xuyên qua tường thế giới, xuyên qua biển sao cửu thiên, giống như một thác nước vàng, tỏa ra đạo vận Đại Đạo vô cùng, rơi xuống Thái Nguyên Tiên Đảo, bao phủ lấy La Tuyên.

"...Đại đạo đạo tắc tẩy lễ khi thành Thánh?" Bên ngoài, khi nhìn thấy cột sáng vàng chói lọi đến mức dù nhắm mắt lại cũng hiện lên trong sâu thẳm tâm trí, vô số cường giả trong toàn cõi Hồng Hoang đều bùng nổ.

Cột sáng Đại Đạo thông thiên triệt địa, gần như xuyên suốt cả Hồng Hoang, lại còn to lớn và rực rỡ đến không thể hình dung.

Rõ ràng giống hệt với đại đạo tẩy lễ mà Lục đại Thánh nhân đã tiếp nhận khi thành Thánh năm xưa!

"Chẳng lẽ trên tiên đảo đó, có một cường giả sắp chứng đạo thành

Thánh?" Trong phút chốc, Thái Nguyên Tiên Đảo vốn đã thu hút vô số ánh mắt, giờ đây càng khiến vô số tu sĩ kinh hãi thất thanh, từng cặp mắt đều tràn đầy vẻ chấn động khó tin.

Ngay cả Lục đại Thánh nhân lúc này cũng không thể ngồi yên được nữa.

Đặc biệt là Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Trong lòng Thông Thiên là "tên tiểu tử này", còn trong lòng Nguyên Thủy là "tên tiểu súc sinh kia", nhưng cả hai đều có chung một ý nghĩ kinh hãi: "Chẳng lẽ hắn muốn lập địa thành Hỗn Nguyên?" Thông Thiên và Nguyên Thủy đều toàn thân chấn động, con ngươi co lại thành như mũi kim.

Ngay khoảnh khắc này, cả hai đều không thể giữ được bình tĩnh, lần lượt bước qua hư không vô tận, giáng lâm bên ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo.

Gần như không phân trước sau, trong hư không gợn lên từng đợt sóng gợn.

Thân ảnh của Thái Thượng Lão Tử, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng lần lượt xuất hiện bên ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo, mỗi người đều nhìn chằm chằm vào Thái Nguyên Tiên Đảo với vẻ kinh nghi bất định.

Lục đại Thánh nhân nhìn chăm chú một hồi lâu, Thái Thượng Lão Tử nhíu mày trầm ngâm nói: "Không giống đại đạo tẩy lễ khi thành Thánh, ngược lại giống như đại đạo tẩy lễ do quy tắc, không, là do đạo tắc lột xác dẫn tới!" "Không thể nào!" Nguyên Thủy Thiên Tôn buột miệng theo phản xạ, "Tên tiểu súc sinh đó chẳng phải chỉ là Đại La Kim Tiên đại viên mãn sao, làm sao có thể ngưng luyện ra đạo tắc, lại làm sao có thể dẫn tới đại đạo đạo tắc tẩy lễ?" "Hửm?" Mấy vị Thánh nhân còn lại thấy phản ứng của ông ta lớn như vậy, không khỏi

lộ vẻ kỳ quái, đồng loạt nhìn về phía Nguyên Thủy.

Chỉ có Thông Thiên, nhận ra Nguyên Thủy dường như đã phát hiện ra La Tuyên, nghe vậy sắc mặt trầm xuống, trầm giọng quát: "Nguyên Thủy sư huynh thận trọng lời nói!

Đó là đệ tử của ta, cũng là sư điệt của ngươi.

Nếu còn ăn nói không kiêng nể như vậy, đừng trách ta không khách khí!" Đệ tử?

Sư điệt?

Mấy vị Thánh nhân còn lại càng nghe càng hồ đồ.

Nhưng rất nhanh, họ không nhịn được mà đồng thanh hỏi: "Chẳng lẽ La Tuyên cũng ở trong tiên đảo đó?

Người dẫn tới đại đạo đạo tắc tẩy lễ là La Tuyên?" "Không sai!" Thông Thiên vốn không có ý định tiếp tục che giấu thân phận của La Tuyên, nhưng sự việc đã đến nước này, cũng không tiện che giấu nữa, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Tên đệ tử này, cái gì cũng tốt, chỉ là thiên tư quá yêu nghiệt.

Động một chút là gây ra thiên địa dị tượng, không muốn gây chú ý cũng không được!

"Thật sự là La Tuyên!" Mấy vị Thánh nhân còn lại đều toàn thân chấn động, khó tin nói: "Không phải hắn nên ở bên cạnh ngươi mài giũa đạo cơ, chuẩn bị đột phá Chuẩn Thánh sao?

Sao lại chạy đến đây, còn dẫn tới đại đạo đạo tắc tẩy lễ?" "Chuyện này... ta cũng không biết!" Thông Thiên nghe vậy bèn nhún vai, cũng tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Tuy ông là sư tôn của La Tuyên, nhưng bí mật trên người La Tuyên quá nhiều, những chỗ vượt quá lẽ thường cũng quá nhiều, ông

lại không theo La Tuyên mỗi ngày, làm sao có thể biết hết được?

Chương 172

"Từ sau khi Tần Tuyên kia hoành không xuất thế, ta vẫn luôn cho rằng, thiên tư của Tần Tuyên đó là hiếm thấy trên đời, dù nhìn khắp từ khi khai thiên đến nay cũng là độc nhất vô nhị." Ngay cả Thái Thượng Lão Tử vốn không thích nói nhiều, đối mặt với bất cứ chuyện gì cũng không hề gợn sóng, lúc này cũng không nhịn được mà đầy vẻ ngưỡng mộ, cảm thán với Thông Thiên: "Nhưng hôm nay xem ra, e rằng thiên tư của La Tuyên, so với Tần Tuyên kia cũng không hề thua kém, thậm chí còn có phần hơn!" "Thông Thiên sư huynh quả thật có phúc duyên tốt." Nữ Oa cũng không khỏi cảm thán một câu.

"Ai!

Tây phương giáo của ta khi nào mới có được đệ tử như vậy?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì sớm đã đỏ mắt không chịu nổi.

Nếu không phải có Thông Thiên ở đây, nếu không phải biết đó là La Tuyên, e rằng họ đã chuẩn bị sẵn sàng, đợi sau khi quy tắc Đại Đạo tan đi sẽ ra tay cướp người!

Chỉ có Nguyên Thủy, vốn đã đầy lòng hận ý với La Tuyên, lúc này nghe mấy người Thái Thượng Lão Tử hết lời ca ngợi La Tuyên, sắc mặt tái mét, khó coi đến cực điểm.

Ông ta hừ lạnh một tiếng, nói giọng chua loét: "Thiên tư có tốt đến đâu, không thành Hỗn Nguyên, vẫn là con kiến!

Huống hồ, dù có thiên tư như vậy, nếu giữa đường chết yểu, tất cả cũng là công cốc!" "..." Lại một lần nữa nghe những lời không hề giữ mặt mũi của Nguyên Thủy, Thái Thượng Lão Tử và Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều không nói gì nữa.

Họ đều biết ân oán giữa Nguyên Thủy và La Tuyên, cái chết của

Quảng Thành Tử là khúc mắc không thể gỡ trong lòng Nguyên Thủy.

Đối với chuyện này, họ cũng không tiện nói gì.

Thậm chí, thấy Tiệt giáo liên tiếp xuất hiện những cường giả yêu nghiệt như vậy, sâu trong lòng họ cũng hy vọng có thể như Nguyên Thủy mong muốn, nếu không, thế lực của Tiệt giáo quá mạnh rồi!

Chỉ có Nữ Oa, vốn có giao hảo tốt với 'Tần Tuyên', lại mang ơn 'Tần Tuyên' lần trước ra tay giúp đỡ không ít.

Sau đó lại cùng 'Tần Tuyên' và Thông Thiên đạt được thỏa thuận tương lai sẽ tương trợ lẫn nhau.

Lúc này nghe Nguyên Thủy nói vậy, lập tức không nhịn được mà nói: "Nguyên Thủy sư huynh, dù La Tuyên từng có ân oán với Quảng Thành Tử, nhưng đó dù sao cũng là tranh chấp giữa các đệ tử.

Thân là trưởng bối, lại cứ so đo tính toán như vậy, e rằng có mất thân phận trưởng bối, thân phận Thánh nhân không?" "Ta mất thân phận?" Sắc mặt Nguyên Thủy biến đổi dữ dội, giống như con mèo bị giẫm phải đuôi, lập tức xù lông: "Nữ Oa sư muội, vì một tên nghiệt súc mưu hại đồng môn sư huynh đệ mà lại chỉ trích sư huynh của ngươi như vậy?

Chẳng lẽ ngươi ở cùng Tần Tuyên kia lâu, cũng học được cái thói không coi trưởng bối ra gì của hắn rồi sao?" "Ngươi!" Nữ Oa lập tức tức nghẹn.

Nàng vừa định nói thêm, Thông Thiên ở bên cạnh đã không nhịn được nữa.

"Phóng túng!" Thông Thiên quát lớn một tiếng, ánh mắt sắc lạnh như đao, gắt gao nhìn chằm chằm Nguyên Thủy quát: "Nguyên Thủy lão thất phu, đừng có được đằng chân lân đằng đầu!

Ta kính ngươi là sư huynh, chuyện của Quảng Thành Tử, La

Tuyên quả thực đã ra tay hơi nặng, nhưng tất cả đều là Quảng Thành Tử tự chuốc lấy!" "Sau này nếu còn không biết điều như vậy, nếu còn xuất ngôn bất kính, đừng trách bần đạo không khách khí với ngươi!" Nói xong, kiếm khí quanh thân ngưng tụ, ẩn hiện giữa đó, hư ảnh Tru Tiên Tứ Kiếm sắp ngưng tụ thành thực thể, ra cái thế chỉ cần một lời không hợp là động thủ!

"Ngươi?

Chẳng lẽ ngươi không coi trưởng bối ra gì, muốn động thủ với ta sao?" Nguyên Thủy nghe Nữ Oa, một người 'ngoài', nói đỡ cho La Tuyên, tâm trạng vốn đã tệ đến cực điểm, lúc này thấy Thông Thiên lại bày ra tư thế đó, lập tức cứng cổ, mặt đỏ tai hồng chỉ vào mũi Thông Thiên quát.

"Hai vị sư huynh!

Hai vị sư huynh!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cuối cùng không nhìn nổi nữa, đứng ra mỗi người kéo một người, giảng hòa: "Hai vị sư huynh nguôi giận, chẳng phải chỉ là mâu thuẫn giữa các đệ tử sao, đều đã qua lâu như vậy rồi, hà tất phải vì chuyện này mà nổi giận chứ?" Thái Thượng Lão Tử cũng gật đầu nói: "Ở đây có bao nhiêu đạo hữu ngày xưa cùng nghe đạo, lại có bao nhiêu sinh linh Hồng Hoang, đừng để họ xem trò cười, làm mất thân phận Thánh nhân của chúng ta." "Hừ!" Nghe Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Thái Thượng Lão Tử khuyên giải, lửa giận của Thông Thiên và Nguyên Thủy mới dịu đi một chút, mỗi người hừ lạnh một tiếng rồi quay đầu đi.

Nhưng trong lòng hai người, sự căm ghét đối với nhau ngày càng sâu sắc!

Đối với cuộc tranh cãi giữa các Thánh nhân, các cường giả khác tuy có cảm nhận được, nhưng cũng không quá để ý.

Ánh mắt của mỗi người đều tập trung nhiều hơn vào ba cột sáng

Đại Đạo trên bầu trời Thái Nguyên Tiên Đảo, đặc biệt là cột sáng vàng ở giữa.

La Tuyên đang chìm đắm trong đại đạo đạo tắc tẩy lễ, lại càng không biết Thông Thiên và Nguyên Thủy vì hắn mà suýt chút nữa đã động thủ.

Lúc này, trong lòng hắn cũng đang kinh ngạc.

"Ta không phải vừa mới nảy ra một ý tưởng thôi sao, Đại Đạo đã giáng xuống một cột sáng đại đạo đạo tắc, giúp ta dung hợp hai loại bán bộ đạo tắc thời gian và không gian.

Chẳng lẽ ta thật sự là con cưng của Đại Đạo, là khí vận chi tử được Đại Đạo ưu ái?" Trong khoảnh khắc này, đừng nói là các sinh linh khác, ngay cả bản thân La Tuyên cũng bắt đầu hoài nghi những lời đồn bên ngoài.

Lúc thành Chuẩn Thánh, nhục thân, nguyên thần, bốn loại pháp tắc đều tu luyện đến cảnh giới viên mãn, lại còn được mài giũa vô cùng tròn trịa, dẫn tới sáu lần đại đạo quy tắc tẩy lễ, còn có thể hiểu được.

Nhưng bây giờ, hắn chỉ muốn dung hợp hai loại bán bộ đạo tắc thời gian và không gian, Đại Đạo dường như thật sự có cảm ứng, giáng xuống cột sáng đại đạo đạo tắc vượt quá lẽ thường, giúp hắn dung hợp hai đại bán bộ đạo tắc, thật sự khiến hắn kinh ngạc!

"Thôi kệ!

Dù có phải hay không, chung quy cũng là chuyện tốt!" La Tuyên không tìm hiểu sâu, dù sao cũng không hiểu được.

Hắn hít sâu một hơi, loại bỏ tạp niệm, bắt đầu nhanh chóng hấp thu lực lượng đại đạo đạo tắc từ cột sáng vàng chiếu xuống, dùng nó để dung hợp đạo tắc thời gian đã đạt đến bán bộ, với đạo tắc không gian cũng đã đạt đến bán bộ.

Vốn dĩ đối với việc dung hợp thời gian và không gian, trong đầu hắn cũng chỉ có một ý tưởng.

Cụ thể làm thế nào để dung hợp, vẫn chưa có manh mối.

Nhưng bây giờ, có cột sáng đại đạo đạo tắc giáng lâm, có lực lượng đại đạo đạo tắc từ bên ngoài giúp hắn dung hợp hai đại bán bộ đạo tắc, lại trở nên dễ dàng đến cực điểm.

Không bao lâu sau, một đạo bán bộ đạo tắc thời gian liền cùng một đạo bán bộ đạo tắc không gian dần dần dung hợp lại với nhau, không ngừng diễn hóa, lột xác thành một loại đạo tắc hoàn toàn mới.

Trong lúc La Tuyên dung hợp hai đại bán bộ đạo tắc thời gian và không gian, bên ngoài Tam Thập Tam Thiên, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cũng bị cột sáng đại đạo đạo tắc gần như muốn chấn vỡ cả thế giới Hồng Hoang kia kinh động.

"Đại đạo đạo tắc tẩy lễ?

Chẳng lẽ thế giới Hồng Hoang của ta đã sinh ra một vị Hỗn Nguyên?" Ý niệm đầu tiên nảy ra trong đầu Hồng Quân cũng là về việc đột phá tu vi, nhưng rất nhanh, ông cũng nhận ra có điều không đúng, nhíu mày trầm ngâm: "Không giống có sinh linh đang đột phá Hỗn Nguyên, nhưng nếu đã như vậy, sao lại có đại đạo quy tắc tẩy lễ?" Đôi mắt sâu thẳm của ông, trong khoảnh khắc mở ra, đã xuyên thấu tầng tầng hư không, rơi xuống Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Hửm!

Tần Tuyên?

La Tuyên?

Tên nhóc này quả nhiên đã lừa được cả Thánh nhân, thậm chí cả bần đạo!" Khi Hồng Quân nhìn thấy thân ảnh trong cột sáng đại đạo đạo tắc, không khỏi con ngươi ngưng lại, trên mặt lộ ra một vẻ kỳ

quái vừa như cười vừa như không, lại tựa như tự giễu, cụ thể cũng không nói rõ là loại cảm xúc gì.

Nhưng ông cũng không tìm hiểu sâu, ánh mắt rơi vào quy tắc thời gian và quy tắc không gian đang dao động quanh thân La Tuyên.

"Muốn dung hợp thời gian và không gian?

Như vậy mới dẫn tới đại đạo đạo tắc tẩy lễ sao?" Hồng Quân trong lòng kinh hãi.

Dù là tâm cảnh của ông sắp bước vào Thiên Đạo Thánh nhân, cũng không khỏi bị lá gan của La Tuyên làm cho kinh sợ.

Lại dám làm chuyện chưa từng có tiền lệ là dung hợp hai loại đại đạo chí cường chỉ đứng sau đại đạo lực là thời gian và không gian, không biết nên nói La Tuyên có gan dạ, hay là nên nói La Tuyên đang tìm chết!

Giữa các đại đạo có tương sinh tương khắc.

Có thể dùng thần thông mượn sức mạnh của hai hoặc nhiều loại đại đạo đã là giới hạn của tu hành.

Nhưng La Tuyên, lại muốn triệt để dung hợp hai loại đại đạo!

Hành vi như vậy, một khi thất bại, hoặc là hai loại đại đạo có xung đột, đó sẽ là kết cục tu sĩ trực tiếp hồn phi phách tán!

Chuyện như vậy, đừng nói là La Tuyên, ngay cả ông, một Thiên Đạo Thánh nhân, cũng không dám làm!

Chương 173

Thế mà La Tuyên lại làm như vậy, làm sao ông không kinh hãi cho được!

"Quả là một thiên tài tung hoành từ khi khai thiên Hồng Hoang đến nay, độc nhất vô nhị.

Chỉ tiếc là, lá gan cũng thật sự lớn đến cực điểm, nếu không có đại đạo đạo tắc giáng lâm, e rằng lúc này sớm đã hóa thành tro bụi rồi!" Hồng Quân không khỏi khen ngợi, cũng không khỏi cảm thán: "Tên nhóc này cũng thật sự may mắn, như vậy cũng có thể dẫn tới đại đạo đạo tắc hộ đạo!

Khí vận bực này, đừng nói là khí vận chi tử, bần đạo thậm chí có chút hoài nghi hắn là đại đạo chi tử!" Tuy hành vi của La Tuyên, động tĩnh gây ra đã vượt quá sức tưởng tượng của ông, cũng vượt quá lẽ thường của Thiên Đạo.

Nhưng trong lòng ông lại không hề phản cảm, thậm chí còn có chút vui mừng khi thấy thành công.

Nếu La Tuyên thật sự là kẻ được Đại Đạo ưu ái, đối với thế giới Hồng Hoang cũng là một chuyện tốt!

Không chừng, trong Vô Lượng Lượng Kiếp sắp tới, các Thiên Đạo Thánh nhân như ông sẽ được hưởng chút ánh sáng của khí vận chi tử này, cũng chưa chắc là không thể!

"Nhất ẩm nhất trác giai vi thiên định." Hồng Quân sau khi cảm thán, lại cảm thấy đây không phải là một sự ngẫu nhiên, ông nhìn sâu xa vào nơi sâu thẳm của bầu trời Hỗn Độn vô tận trên đỉnh đầu, trong lòng thầm suy tính: 'Chẳng lẽ, La Tuyên là một tia sinh cơ mà Đại Đạo ban cho sau khi giáng xuống Vô Lượng Lượng Kiếp?' Càng nghĩ

càng có khả năng.

Nhưng, về việc La Tuyên rốt cuộc chỉ là biến số dưới Thiên Đạo, hay là biến số dưới Đại Đạo, rốt cuộc có phải là tia sinh cơ đó hay không, tạm thời cần phải quan sát thêm một phen mới biết được.

Ầm ầm ầm!

Khi Hồng Quân thốt ra lời hoài nghi La Tuyên là đại đạo chi tử, giữa thiên địa lại lần nữa đột biến.

Nơi sâu thẳm của thiên địa Hỗn Độn vô tận, đạo tắc Đại Đạo càng kinh khủng hơn, gần như ngưng tụ thành thực chất, đổ xuống, nhuộm cả người La Tuyên thành màu vàng.

Việc dung hợp bán bộ đạo tắc thời gian và bán bộ đạo tắc không gian, cũng vào khoảnh khắc này, hoàn thành lột xác trong nháy mắt.

Không chỉ vậy, sau khi thành công lột xác thành thời không đạo tắc, một cảnh tượng càng kinh người hơn đã ra đời! ...

Bên dưới sự càn quét của dòng lũ vàng mênh mông kinh khủng, áo nghĩa đại đạo đạo tắc vô tận, tựa như thể hồ quán đỉnh, tràn vào nguyên thần của La Tuyên, khiến cho bán bộ đạo tắc thời gian và bán bộ đạo tắc không gian mà hắn muốn dung hợp, trong nháy mắt thực sự trưởng thành thành đại đạo đạo tắc mới — thời không đạo tắc.

Trong khoảnh khắc thời không đạo tắc xuất thế, dị tượng càng kinh người hơn giữa thiên địa đã ra đời!

Một đạo thiên âm Đại Đạo mờ ảo, không biết từ đâu truyền đến, trực tiếp vang vọng và khắc sâu vào linh hồn của tất cả sinh linh.

“Đại Đạo ba nghìn linh một, sức mạnh chí cường, thời không chí cao!” Theo sau âm thanh giống như thiên âm, lại tựa như ý chí khắc ghi này xuất hiện trong đầu tất cả sinh linh, bầu trời hoàn toàn nổ tung ra ánh sáng vàng rực trời.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều bắt đầu rơi xuống mưa hoa vàng vô tận, trên mặt đất, dòng lũ vàng cuồn cuộn trào ra, bao phủ mỗi tấc đất, mỗi tấc đại dương, sinh ra vô số kim liên.

Bất luận là trời ban mưa hoa, hay đất trào kim liên, mỗi một cánh hoa, mỗi một đóa kim liên đều ẩn chứa năng lượng tinh thuần vô cùng, cùng với cảm ngộ Đại Đạo.

Trong khoảnh khắc này, giống như Đại Đạo chúc phúc cho chúng sinh Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều ở trong mưa hoa vàng rực trời, thân thể hoặc chạm vào mưa hoa, hoặc chạm vào dòng lũ vàng hay kim liên trên mặt đất.

Từng người một, tu vi nguyên thần, tu vi nhục thân, thậm chí là pháp tắc, quy tắc, đạo tắc, đều bắt đầu tăng vọt điên cuồng!

Cũng vào lúc này, nơi sâu thẳm vô cùng của bầu trời Hỗn Độn, một dòng lũ vàng càng kinh khủng hơn, phá tan mọi thứ, xuyên qua thế giới Hồng Hoang và Hỗn Độn vô tận, theo cột sáng vàng đó tràn vào thế giới Hồng Hoang, bao phủ lấy La Tuyên.

"Đại Đạo công đức?" La Tuyên lập tức nhận ra dòng lũ vàng theo sau, rõ ràng là Đại Đạo công đức.

Sự mênh mông của công đức này, e rằng so với công đức thành Thánh của Lục đại Thánh nhân cộng lại, còn mênh mông hơn gấp ngàn vạn lần không chỉ. 'Chỉ cần luyện hóa những công đức này, ta có thể lập địa thành Hỗn Nguyên!' Trong lòng hắn lập tức nảy sinh sự minh ngộ này, cũng lập tức trở nên vô cùng nóng bỏng.

Cảnh giới Hỗn Nguyên!

Từ cổ chí kim, bao nhiêu tu sĩ mơ ước mà không dám xa vời!

Bản thân hắn, tuy có tư chất Hỗn Nguyên, tuy có vô số trân bảo, cung cấp cho hắn một con đường Đại Đạo bằng phẳng, khiến hắn có

tự tin và vốn liếng để đột phá Hỗn Nguyên.

Nhưng khi một cơ duyên càng mạnh mẽ hơn đến, hắn không nhịn được mà trong lòng mừng như điên.

Đừng nói là hắn, đổi lại là Hồng Quân, đổi lại là những Hỗn Độn Thần Ma cổ xưa kia, đặt ở vị trí này, e rằng cũng sẽ kích động không thể tự kiềm chế, lập địa thành Hỗn Nguyên là điều không thể tránh khỏi.

Nhưng hắn thì không!

"Có nhiều Đại Đạo công đức như vậy, đủ để ta thành Hỗn Nguyên, thậm chí không chỉ đơn giản là sơ nhập Hỗn Nguyên, tất sẽ một bước lên trời, vượt qua Thái Thượng Lão Tử!" "Nhưng, bây giờ quy tắc lực và quy tắc đan đạo của ta vẫn chưa tu luyện viên mãn, nếu đột phá lúc này, sẽ thiếu đi hai lần đại đạo tẩy lễ." "Ta muốn tu luyện chúng đến viên mãn rồi mới đột phá, không những những Đại Đạo công đức này không chạy đi đâu được, vẫn có thể giúp ta đột phá Hỗn Nguyên, mà ta còn có thể có thêm hai lần đại đạo tẩy lễ!" La Tuyên cố gắng kìm nén sự thôi thúc muốn lập địa đột phá Hỗn Nguyên, giơ tay phong ấn những Đại Đạo công đức mênh mông đang tràn tới.

Đại Đạo công đức đã giáng xuống, chắc chắn sẽ không biến mất.

Chỉ cần tu luyện quy tắc lực và quy tắc đan đạo đến cảnh giới viên mãn, rồi dùng Đại Đạo công đức để đột phá cũng không muộn.

Đến lúc đó, lợi ích nhận được chỉ có thể lớn hơn, nhiều hơn!

"Hít!

Công đức thật kinh khủng!

Nhiều Đại Đạo công đức như vậy, so với lúc chúng ta thành Thánh, nhiều hơn đâu chỉ trăm lần?" Bên ngoài, Lục đại Thánh nhân nhìn vào lượng Đại Đạo công đức khổng lồ đang đan xen với cột sáng

quy tắc Đại Đạo, từng người một tròng mắt suýt nữa thì lồi ra, đôi mắt sung huyết trừng trừng nhìn vào công đức mênh mông đó, kinh hãi thất thanh không thể tin nổi: "Hắn rốt cuộc đã làm gì?

Tại sao lại giáng xuống nhiều Đại Đạo công đức như vậy?" Trong thế giới Hồng Hoang, công đức vốn là bảo vật mà vô số sinh linh chỉ có thể ao ước chứ không thể chạm tới.

Chỉ cần có đủ công đức, trong một ngày thành Chân Tiên, thành Đại La, thành Chuẩn Thánh, thậm chí là thành Thánh nhân, đều không phải là không thể.

Giống như Thái Thượng Lão Tử, năm xưa chính là một sớm thành Thánh, từ Chuẩn Thánh trực tiếp bước vào cảnh giới Thánh nhân!

Đây chính là lợi ích của công đức!

Ngoài ra, công đức có thể luyện hóa linh bảo, luyện chế tiên đan, luyện hóa tiên thiên đại trận, tẩy rửa tư chất, tăng cường căn nguyên, v.v., diệu dụng vô cùng, có thể nói là kể không hết!

Nhưng công đức thứ này, quá hư vô mờ mịt.

Chỉ có những người có cống hiến lớn cho thế giới Hồng Hoang, mới có khả năng nhận được phần thưởng Thiên Đạo công đức!

Mà đó cũng chỉ là Thiên Đạo công đức.

Thiên Đạo công đức tuy tốt, nhưng sẽ khiến sinh linh và Thiên Đạo sinh ra nhân quả, gây ra một số vấn đề không cần thiết, thậm chí hấp thu đủ nhiều công đức, còn có thể khiến trong cơ thể sinh linh sinh ra ấn ký Thiên Đạo, trở thành con rối của Thiên Đạo!

Nhưng Đại Đạo công đức thì khác.

Chính cái gọi là Thiên Đạo có tư, Đại Đạo chí công.

Đại Đạo công đức do Đại Đạo giáng xuống mới là bảo vật thuần

túy không tì vết, hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng phụ nào, nói là chí bảo có thể gặp không thể cầu cũng không ngoa.

Chỉ là, Đại Đạo công đức cần phải hoàn thiện Thiên Đạo, thậm chí là cống hiến cho Đại Đạo, mới có khả năng nhận được!

Độ khó để có được, so với Thiên Đạo công đức, khó hơn gấp ngàn vạn lần không chỉ.

Gần như giống với xác suất bánh từ trên trời rơi xuống!

Chương 174

Đừng nói là Thái Thượng Lão Tử, ngay cả Hồng Quân cũng đỏ mắt với Đại Đạo công đức, nhưng lại chưa từng có được.

Thậm chí, đừng nói Đại Đạo công đức, ngay cả Thiên Đạo công đức đối với ông cũng như một hy vọng xa vời!

Nhưng bây giờ, La Tuyên không chỉ nhận được Đại Đạo công đức, mà còn nhận được nhiều Đại Đạo công đức hơn cả Lục đại Thánh nhân thành Thánh cộng lại, làm sao có thể khiến mấy vị Thánh nhân không đỏ mắt, không chấn động, không kinh hãi!

Lúc này, không chỉ Lục đại Thánh nhân, ngay cả Hồng Quân đang quan sát cảnh này cũng đỏ mắt không thôi.

"Lượng Đại Đạo công đức khổng lồ như vậy, e rằng đủ để cho tên nhóc kia… để cho La Tuyên đạo hữu một bước đăng lâm Hỗn Nguyên tam cảnh rồi nhỉ?

Nếu bần đạo có được công đức này, cũng đủ để lập địa thành Thiên Đạo Thánh nhân!" Hồng Quân tắc lưỡi lại đầy ngưỡng mộ nhìn vào lượng Đại Đạo công đức khổng lồ, hai tay trong tay áo bào siết chặt, cố gắng kiềm chế sự thôi thúc trong lòng, ông nhìn sâu xa về phía nơi sâu thẳm của thiên địa Hỗn Độn.

Ông từ từ hít sâu một hơi, bình ổn tâm tình, nhưng trong lòng vẫn kích động không thôi.

"La Tuyên đạo hữu thành công dung hợp đại đạo thời gian và đại đạo không gian, khiến nó trở thành đại đạo thời không.

Càng vượt qua đại đạo lực, xếp hàng đầu trong ba nghìn linh một đại đạo, cũng một bước trở thành Thời Không Đại Đạo Chi Chủ.

Từ nay về sau, sẽ được Đại Đạo che chở.

Tất cả những gì chúng ta từng có, e rằng không bao lâu nữa, sẽ phải sánh ngang với tư thế đỉnh phong của chúng ta." "Hôm nay, Hồng Hoang của ta sắp sinh ra một tồn tại đủ để đăng lâm đỉnh cao của Đại Đạo!" Hồng Quân càng lúc càng ngũ vị tạp trần, càng lúc càng không nhịn được mà cảm thán.

Dù ông đã siêu thoát ra ngoài Thiên Đạo, đứng trên chúng sinh, tu vi sâu không lường được, lại từng trải qua trận chiến Hỗn Độn đó, đạo tâm sớm đã được mài giũa đến vạn sự bất kinh, hôm nay cũng chịu sự va chạm khó có thể tưởng tượng!

Chỉ là ông không biết, trong đó, có một phần công lao của ông, một công lao rất lớn!

"Trời ạ!

Sao ta mới ngưng tụ được hai đạo quy tắc Chuẩn Thánh?" "Hít!

Ta cũng vậy!" Trên Thái Nguyên Tiên Đảo, trong cột sáng vàng của Đại Đạo, đạo tắc Đại Đạo và Đại Đạo công đức nồng đậm vẫn đang không ngừng giáng xuống.

Nhưng đại đạo tẩy lễ của Hoàng Nhạc và Hỏa Lân, trong lúc bất tri bất giác, đã đến hồi kết.

Khi cột sáng quy tắc Đại Đạo biến mất, họ dần dần tỉnh lại.

Khi cảm nhận được sức mạnh bàng bạc gấp trăm lần trong cơ thể, cả hai đều vui mừng, nhưng khi phát hiện ra mình mới ngưng tụ được hai đạo quy tắc Chuẩn Thánh, mặt đều đen lại!

"Sao lại như vậy?

Chẳng lẽ ta, đường đường là thái tử của Kỳ Lân nhất tộc, thiên tư lại thấp kém đến thế sao?" Hoàng Nhạc đau răng đến mức muốn phát

điên.

Nhìn khắp Hồng Hoang, khi các cường giả khác thành Chuẩn Thánh, không phải là mấy chục đạo, thậm chí là trên trăm đạo quy tắc sao.

Sao đến lượt mình, lại chỉ có hai đạo?

"Ta cũng hai… Ờ, vậy thì không sao rồi!" Hỏa Lân đang định bất đắc dĩ nói một câu mình cũng chỉ có hai đạo quy tắc, nhưng nghĩ đến sự khác biệt giữa huyết mạch của mình và Hoàng Nhạc, đột nhiên lại cảm thấy, hai đạo dường như cũng không phải là không thể chấp nhận.

Ngay cả đường đường là thái tử của Kỳ Lân nhất tộc cũng chỉ ngưng tụ được hai đạo quy tắc.

Một con kỳ lân huyết mạch loãng như mình, hai đạo dường như cũng không ít, ít nhất, không thua kém Hoàng Nhạc, thái tử kỳ lân này!

"Hả?

Đại ca hình như cũng đang tiếp nhận đại đạo tẩy lễ, đó là… đại đạo đạo tắc tẩy lễ?

Còn có Đại Đạo công đức giáng lâm?

Đại ca chẳng lẽ muốn một bước thành Hỗn Nguyên chi cảnh?" Lúc này, Hoàng Nhạc đột nhiên nhận ra cột sáng Đại Đạo trên không trung của Thái Nguyên Tiên Cung cách đó không xa, không khỏi trừng lớn mắt: "Ta nhìn nhầm sao?" "Hít!

Không phải chứ!

Chúng ta mới vừa thành Chuẩn Thánh, Tôn thượng đã muốn bước vào Hỗn Nguyên rồi sao?" Hỏa Lân nhìn qua, cũng ngây người tại chỗ, không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy trong cột sáng rực rỡ, hoàn toàn do đại đạo đạo tắc và Đại Đạo công đức hội tụ lại, La Tuyên ngồi xếp bằng trong đó, cả người đều bị nhuộm thành màu vàng sáng, bảo tướng uy nghiêm, giống như một vị thần linh hoàng kim!

La Tuyên chỉ ngồi ở đó, không hề nhúc nhích.

Nhưng lại có nguồn năng lượng đại đạo đạo tắc không ngừng, từ tam hoa thập nhị phẩm trên đỉnh đầu, rót vào nguyên thần, không ngừng lớn mạnh thời không đạo tắc.

Ở giữa mi tâm, càng ẩn hiện một đạo văn màu vàng.

Đạo văn đó khẽ lấp lánh, thu hút áo nghĩa Đại Đạo càng nồng đậm hơn, khiến tốc độ ngưng luyện thời không đạo tắc của La Tuyên lại nhanh hơn gấp trăm lần không chỉ!

Tất nhiên, những điều này Hỏa Lân và Hoàng Nhạc không cảm nhận được.

Điều họ có thể cảm nhận, cảm giác trực quan nhất, là vị đại ca (tôn thượng) này, dường như đang chứng đạo Hỗn Nguyên, khí tức không lúc nào là không trở nên mạnh hơn.

Khí chất uy nghiêm đó, càng khiến họ có cảm giác không dám nhìn thẳng.

Đặc biệt là đạo văn vàng ở mi tâm La Tuyên, càng rực rỡ như một vầng thần quang chói lọi, chỉ nhìn một cái, lập tức cảm thấy trước mắt tối sầm, mắt và thần thức đau nhói, như thể bị mù!

"Cường giả Hỗn Nguyên mạnh mẽ đến vậy sao?" Hoàng Nhạc và Hỏa Lân vừa mới đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, trong lòng tự nhiên đang lúc ý khí phong phát.

Nhưng khi phát hiện, dù đã có tu vi Chuẩn Thánh, trước mặt La Tuyên, ngay cả việc nhìn thẳng cũng không làm được, trong lòng

không khỏi nảy sinh sự ngưỡng mộ và kính sợ sâu sắc.

Trong một lúc, hai người không dám nói thêm lời nào, đứng chắp tay, như hai pho tượng gỗ.

Trong cột sáng vàng của Đại Đạo, La Tuyên hoàn toàn không cảm nhận được những gì xảy ra bên ngoài.

Lúc này, hắn hoàn toàn chìm đắm trong trạng thái tuyệt diệu của việc phong ấn Đại Đạo công đức, hấp thu đại đạo đạo nghĩa và đạo tắc tẩy lễ, ngưng luyện và tăng cường thời không đạo tắc.

Không thể không nói, Đại Đạo quả thật quá hào phóng, đối với hắn cũng quá tốt.

Không chỉ giáng xuống vô tận Đại Đạo công đức, mà còn khiến thời không đạo tắc, ngay sau khi vừa dung hợp xong, đã được tăng vọt nhanh chóng.

Hai đạo bán bộ đạo tắc thời gian và hai đạo bán bộ đạo tắc không gian, theo lý thường, chỉ có thể ngưng tụ ra hai đạo thời không đạo tắc, nhưng bây giờ, thời không đạo tắc đã ngưng luyện ra được tới mười đạo!

Đại đạo đạo tắc không giống như đại đạo quy tắc.

Giữa hai cái, khác biệt một trời một vực, hoàn toàn không có tính so sánh.

Do đó, mặc dù ở thời kỳ Chuẩn Thánh, những sinh linh có thiên tư trác tuyệt có thể trong đại đạo quy tắc tẩy lễ, ngưng luyện ra mấy chục thậm chí trên trăm đạo quy tắc.

Nhưng khi tiếp nhận đại đạo đạo tắc tẩy lễ, nhiều nhất cũng chỉ ngưng luyện ra một hai đạo, hai ba đạo.

La Tuyên, còn chưa thành Hỗn Nguyên chi cảnh, đã ngưng luyện

ra mười đạo đại đạo đạo tắc!

Nhiều đại đạo đạo tắc như vậy, e rằng có thể so sánh với Thánh nhân!

Chương 175

Đây vẫn chưa phải là cực hạn.

Đại đạo đạo tắc tẩy lễ và vô tận Đại Đạo công đức vẫn đang tiếp tục.

La Tuyên cũng không biết mình đã phong ấn bao nhiêu.

Chỉ biết rằng, khi thời không đạo tắc ngưng luyện ra hai mươi đạo, cột sáng Đại Đạo xuyên suốt cả thế giới Hồng Hoang kia mới từ từ dừng lại, hóa thành ánh sáng vàng rực trời, biến mất giữa thiên địa.

"Hai mươi đạo thời không đạo tắc, nhiều thời không đạo tắc như vậy, e rằng đủ để sánh ngang với Thánh nhân, thậm chí là vượt qua rồi nhỉ?" La Tuyên từ từ tỉnh lại, nhìn lại thu hoạch lần này, không khỏi trong lòng kinh hỷ, thầm tắc lưỡi.

Không hổ là lợi ích do Đại Đạo giáng lâm, quả nhiên đủ phong phú!

"Sự thay đổi lớn nhất, dường như không phải là cái này." Hắn khẽ trầm ngâm, chỉ cảm thấy mi tâm nóng lên, ở đó, rõ ràng đã có thêm một ấn ký đạo văn màu vàng.

Thông tin mà ấn ký này truyền đến cho hắn, hoặc nói là, thông tin mà Đại Đạo truyền đến, đây là một ấn ký bản nguyên Đại Đạo, hắn là Thời Không Đại Đạo Bản Nguyên Chi Chủ.

Mặc dù không hiểu Thời Không Đại Đạo Bản Nguyên Chi Chủ đại diện cho cái gì, nhưng chỉ nghe cái danh xưng này, đã biết là không tầm thường!

Ngoài ra, ấn ký này còn cho hắn năng lực có thể tùy thời tùy chỗ tiếp dẫn cột sáng đại đạo thời không.

Chỉ cần hắn muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể kích phát ấn ký, dẫn cột sáng đại đạo thời không gia thân.

Đến lúc đó, đủ để khiến việc hắn khống chế thời không đạo tắc tạm thời tăng lên gấp đôi, thực lực các phương diện cũng sẽ có một sự tăng phúc cực lớn.

Thậm chí, trong cột sáng đại đạo thời không, chỉ cần không vượt quá một đại cảnh giới, hắn chính là tồn tại vô địch!

Ong!

Lúc này, trong biển sao cửu thiên, một đạo pháp chỉ vàng xuyên qua nhật nguyệt tinh hà, cũng xuyên qua đại trận Thái Nguyên Tiên Đảo, giáng xuống Thái Nguyên Tiên Đảo.

"La Tuyên đạo hữu, mời đến Tử Tiêu Cung một chuyến!" Giọng nói bình tĩnh mà không mất đi uy nghiêm của Hồng Quân, vang vọng khắp Thái Nguyên Tiên Đảo.

Cùng lúc đó, một cây cầu hồng vàng, từ Tử Tiêu Cung ngoài Tam Thập Tam Thiên, giống như một thác nước vàng, kéo dài xuống, rơi xuống bên ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo.

Cầu hồng vàng tuy không hùng vĩ như cột sáng Đại Đạo, nhưng cũng tràn đầy đạo vận vô tận, ánh sáng chói lọi, đủ để khiến Thánh nhân không dám nhìn thẳng!

"Thiên Đạo pháp chỉ và Thiên Đạo hồng kiều!

Lão sư muốn làm gì, chẳng lẽ muốn đích thân mời La Tuyên kia đến Tử Tiêu Cung?" Sau khi Đại Đạo công đức giáng lâm, Nguyên Thủy sớm đã sắc mặt khó coi đến không nói nên lời, ánh mắt vẫn luôn gắt gao nhìn chằm chằm vào Thái Nguyên Tiên Đảo, sợ rằng La Tuyên một bước thành Hỗn Nguyên.

Nếu như vậy, sau này, ông ta vĩnh viễn không thể áp chế được La

Tuyên, thậm chí có khả năng bị La Tuyên cưỡi lên đầu.

Bây giờ cột sáng Đại Đạo biến mất, không cảm ứng được khí tức Hỗn Nguyên, cũng không có đại đạo đạo tắc tẩy lễ nào lại rơi xuống, cuối cùng ông ta cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng hơi thở còn chưa thở xong, Thiên Đạo pháp chỉ và Thiên Đạo hồng kiều cùng lúc rơi xuống Thái Nguyên Tiên Đảo, giọng nói của Hồng Quân cũng rơi vào tai Nguyên Thủy và mấy vị Thánh nhân khác, khiến sắc mặt Nguyên Thủy, trong nháy mắt lại trở nên tái mét.

Ông ta cũng không hiểu, La Tuyên không phải chỉ dẫn tới một lần đại đạo quy tắc tẩy lễ thôi sao?

Tuy dị tượng như vậy, từ cổ chí kim chưa từng có, so với Tần Tuyên kia dẫn tới sáu lần đại đạo quy tắc tẩy lễ cũng không hề thua kém, nhưng cũng không đến mức khiến Đạo Tổ, một tồn tại siêu nhiên vật ngoại như vậy, phải đích thân giáng hạ pháp chỉ mời chứ?

Phải biết rằng, ngay cả họ, những Thánh nhân, cũng chưa từng có được đãi ngộ như vậy!

"Lần đại đạo quy tắc tẩy lễ này, chắc chắn có chỗ phi thường." Thái Thượng Lão Tử nhíu mày trầm ngâm một lát, phỏng đoán: "Có lẽ, lão sư biết một số nguyên nhân, cho nên mới gọi La Tuyên đến Tử Tiêu Cung." Mấy người còn lại, bao gồm cả Thông Thiên, đều không nói gì.

Chỉ có một cặp mắt, cũng kinh ngạc không thôi nhìn chằm chằm vào bóng lưng đang bước lên cầu hồng, được Thiên Đạo hồng kiều đích thân tiếp dẫn về phía ngoài trời, trong mắt tinh quang lấp lánh, không biết đang nghĩ gì… Bên ngoài Tam Thập Tam Thiên, Tử Tiêu Cung.

La Tuyên lần đầu tiên đến Tử Tiêu Cung, cũng là lần đầu tiên nhìn

gần Tử Tiêu Cung.

Nhìn một cái, chỉ thấy Tử Tiêu Cung khí thế hùng vĩ, to lớn bàng bạc, so với Oa Hoàng Cung của Nữ Oa, còn hùng vĩ và to lớn hơn gấp trăm lần không chỉ.

Toàn bộ cung điện, giống như một con cự thú tuyên cổ bất hủ, nằm phủ phục trên mặt đất Hỗn Độn.

Lại như một tấm bia bất hủ đã trải qua bao năm tháng tang thương mà vẫn đứng vững không đổ.

Chỉ cần nằm ngang ở đó, đã khiến người ta không thể xem nhẹ, khiến người ta sinh lòng nhỏ bé, kính sợ.

E rằng Chuẩn Thánh đến đây, cũng sẽ sinh lòng kính sợ mà chùn bước!

Nhưng La Tuyên lại không có cảm giác gì quá lớn, trực tiếp bị Thiên Đạo hồng kiều đưa vào trong Tử Tiêu Cung, cũng là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy vị Đạo Tổ Hồng Quân đó.

"Hồng Quân?" La Tuyên ánh mắt rơi vào thân ảnh trên cao đài âm dương lưỡng khí cổ xưa đang lưu chuyển.

Chỉ cảm thấy Hồng Quân và sinh linh bình thường, dường như không có quá nhiều khác biệt, giống như một ông lão tuổi đã cao, thân mặc một bộ đạo bào màu xám, lại có mái tóc hạc dung nhan trẻ thơ, mặt như bạch ngọc, mũi thẳng miệng vuông, lông mày dài vào tận tóc mai, trông khá uy nghiêm.

Ngoài ra, không cảm nhận được một chút khí tức nào, phảng phất như nơi đó không phải là một người sống, mà là một pho tượng.

Hắn biết, tu vi hai người chênh lệch quá lớn, Hồng Quân lại sớm đã phản phác quy chân, gần như đạt đến cảnh giới vô vật vô ngã, cho nên mới có cảm giác như vậy.

Trong lúc La Tuyên đang quan sát Hồng Quân, Hồng Quân cũng đang quan sát La Tuyên.

Tuy đã nhìn thấy La Tuyên không chỉ một lần, nhưng chính thức gặp mặt như thế này, cũng là lần đầu tiên.

Đối với một hậu bối đạo môn như La Tuyên, ông sớm đã có chú ý, sớm đã nhận ra chỗ bất phàm của La Tuyên, chỉ là chưa từng nghĩ, sẽ có một ngày, ông sẽ đích thân tiếp La Tuyên đến đây.

Càng không ngờ, La Tuyên sẽ đi đến bước này!

"Đạo hữu mời ngồi!" Hồng Quân ánh mắt lóe lên, không thấy ông làm động tác gì, một chiếc bồ đoàn âm dương nhị khí lưu chuyển đã rơi xuống trước mặt La Tuyên.

"Đệ tử Tiệt giáo La Tuyên ra mắt Đạo Tổ." La Tuyên không vội ngồi xuống, trước tiên chắp tay hành lễ, sau đó mới ngồi xuống bồ đoàn.

Tuy nhiên, một cái lễ đơn giản lại khiến sắc mặt Hồng Quân biến đổi.

"Đạo hữu thận trọng lời nói!" Hồng Quân con ngươi hơi ngưng lại, liếc nhìn đỉnh Tử Tiêu Cung, khẽ thở ra một hơi, trầm giọng nói: "Đạo hữu hãy nhớ, sau ngày hôm nay, ngươi không còn là đệ tử Tiệt giáo, càng không phải là phó giáo chủ Tiệt giáo!

Ngươi là Thời Không Đạo Chủ, là bậc chí tôn của thiên địa dưới Đại Đạo, tuyệt đối không thể tự hạ thấp mình nữa!" "Nếu không!" Ông khẽ dừng lại, tiếp tục nói: "Nếu không, tất nhiên sẽ mang đến cho Tiệt giáo, cho Đạo môn, tai nạn khó có thể tưởng tượng!

Có Thông Thiên ở đây, đạo hữu sau này tuyệt đối không thể xưng hô thầy trò nữa!" "Hửm?" La Tuyên nghe Hồng Quân nói ra hai thân phận của mình, trong lòng lập tức kinh hãi.

Nhưng khi nghe những lời phía sau, không nhịn được hỏi: "Đạo Tổ vì sao lại nói vậy?" "Đạo hữu sau này cũng không thể gọi bần đạo là Đạo Tổ nữa!" Hồng Quân sắc mặt nghiêm túc nói: "Sau này, chúng ta xưng hô là đạo hữu là được rồi!" "Về vấn đề của đạo hữu…" Ông hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra vài phần mờ mịt, vài phần hồi tưởng, nói: "Tất cả, phải nói từ ba nghìn đại đạo.

Đại đạo thế gian vốn có ba nghìn, ba nghìn Hỗn Độn Thần Ma năm xưa, chính là mỗi người đều chấp chưởng một loại đại đạo.

Họ không chỉ là ba nghìn thần ma, mà còn là ba nghìn đại đạo bản nguyên chi chủ, cũng là đại đạo đạo chủ!" "Bây giờ…" Nói đến đây, ánh mắt của ông đột nhiên trở nên vô cùng sâu thẳm, nhìn chằm chằm vào La Tuyên nói: "Bây giờ đạo hữu dung hợp hai loại đại đạo thời gian và không gian, tự thành một đạo thời không, không chỉ khiến số lượng ba nghìn đại đạo biến thành ba nghìn linh một đại đạo, mà còn được Đại Đạo công nhận, sở hữu ấn ký bản nguyên Đại Đạo!" "Ấn ký bản nguyên chính là tượng trưng cho thân phận Thời Không Đạo Chủ của đạo hữu!" "Thân phận Đạo Chủ, chỉ đứng sau Đại Đạo, đứng trên tất cả chúng sinh!" "Thông Thiên và Tiệt giáo chẳng qua chỉ là sinh linh Hồng Hoang và một tiểu giáo của Hồng Hoang, vẫn ở dưới Thiên Đạo.

Nếu đạo hữu còn xưng hô thầy trò với họ, e rằng sẽ dẫn tới đại đạo thần phạt.

Lúc đó, cho dù nguyên thần của Thông Thiên ký thác vào Thiên Đạo, cũng sẽ bị lực lượng Đại Đạo xóa sổ cùng với cả Tiệt giáo, để chứng minh uy nghiêm của Đạo Chủ!" Từ đầu đến cuối, Hồng Quân nói rất nghiêm túc, trong lời nói cũng hé lộ sự kinh khủng của Đại Đạo Chi Chủ.

La Tuyên nghe vậy không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Chương 176

Hắn thật sự không biết, ấn ký bản nguyên và thân phận Thời Không Chi Chủ, lại có những quy định như vậy!

"Ấn ký bản nguyên không phải là ấn ký tầm thường, thân phận Đại Đạo Đạo Chủ, cũng xa không đơn giản như đạo hữu nghĩ." Hồng Quân thấy La Tuyên kinh ngạc, khẽ lắc đầu nói: "Nhưng, có một số thứ, bần đạo không thích hợp nói ra, chỉ có thể dựa vào đạo hữu sau này tự mình suy ngẫm." "Hôm nay mời đạo hữu đến, là vì hai chuyện." Hồng Quân đợi La Tuyên tiêu hóa một lát, mới tiếp tục nói: "Một là để nhắc nhở đạo hữu, sự tôn nghiêm của Đạo Chủ không thể xem nhẹ, đây vốn là thế giới cường giả vi tôn, hy vọng đạo hữu có thể hiểu.

Hai, là để đạo hữu xem một chuyện." Nói xong, ông giơ tay vẫy vào hư không, hư không trống rỗng lập tức giống như một tấm gương, hiện ra một cảnh tượng.

Cảnh tượng được chia thành bốn khối, tương ứng với bốn nơi tận cùng của tứ hải.

"Hửm?" La Tuyên nhìn về phía tứ hải trong tấm gương, lập tức phát hiện, nơi tận cùng của tứ hải lại có sự biến hóa.

Chỉ là khác với sương mù đen của lần trước.

Lần này, bốn mảnh đất hoang vu lại dâng lên sương mù màu tím, sau lớp sương mù đó, có thể mơ hồ nhìn thấy một phương thiên địa khác.

"Trước đây, điềm báo của Vô Lượng Lượng Kiếp, giáng lâm nơi tận cùng của tứ hải, đạo hữu đã đích thân trải qua, hẳn là rõ ràng." Hồng Quân cũng nhìn vào hình ảnh nơi tận cùng của tứ hải, trầm

giọng nói: “Vốn dĩ điềm báo đại kiếp đó, sẽ không dễ dàng biến mất, không bao lâu nữa sẽ quay trở lại, chỉ là…” Nói đến đây, ông nhìn sâu vào La Tuyên: “Chỉ vì đạo hữu trở thành Thời Không Đạo Chủ, khiến quy tắc Đại Đạo xảy ra một số biến hóa, điềm báo lượng kiếp ở tận cùng tứ hải biến mất, nhưng lại dẫn tới một chuyện chưa biết.” “Chuyện gì?

Chẳng lẽ còn phiền phức hơn cả Vô Lượng Lượng Kiếp?” La Tuyên nghe ra sự nặng nề trong giọng của Hồng Quân, không khỏi nhướng mày hỏi.

Điềm báo Vô Lượng Lượng Kiếp đều đã biến mất, không phải nên là chuyện tốt sao, ngược lại không thấy Hồng Quân nhẹ nhõm, chẳng lẽ có chuyện còn khó giải quyết hơn cả Vô Lượng Lượng Kiếp?

“Bần đạo cũng không biết chuyện này là phúc hay họa.” Hồng Quân khẽ lắc đầu, có chút do dự, có chút bất đắc dĩ: “Vô Lượng Lượng Kiếp cố nhiên đáng sợ, nhưng không biết bao lâu nữa mới giáng lâm, chúng ta có không ít thời gian.

Nhưng lần này, đạo hữu đã ảnh hưởng đến toàn bộ thời không, lại vô tình đả thông thời không từng bị đứt gãy, khiến cho thế giới Hồng Mông đã biến mất từ lâu cùng với thế giới Hồng Hoang tiếp giáp.” “Thế giới Hồng Mông?” La Tuyên ánh mắt ngưng lại.

“Không sai!

Thế giới Hồng Mông!” Hồng Quân khẽ thở dài nói: “Trong những năm tháng xa xưa hơn cả thời kỳ Hỗn Độn, từng có một phương thiên địa Hồng Mông, chủ đạo phương thiên địa đó là thế giới Hồng Mông.

Thế giới Hồng Mông cũng có ba nghìn Đạo Chủ, chỉ là sau đó, đại đạo lượng kiếp lần thứ nhất, cũng là Hồng Mông lượng kiếp giáng lâm.

Rất nhiều Đạo Chủ của thế giới Hồng Mông, để tránh né lượng kiếp, đã liên thủ phong bế thời không, cách ly mọi thứ." "Sau đó, thời không liền xảy ra đứt gãy, thế giới Hồng Mông triệt để biến mất trong phương đại đạo thời không này." "Sau đó, chính là sự ra đời của thiên địa Hỗn Độn, chuyện sau này, đạo hữu ít nhiều cũng biết một chút." "Sự tồn tại của thiên địa Hồng Mông, bần đạo vốn tưởng rằng chỉ giống như hình chiếu Đại Đạo của ảo ảnh trên biển, nhưng không ngờ, bây giờ, nó thật sự đã xuất hiện." Nói xong, vẻ bất đắc dĩ trên mặt Hồng Quân càng thêm nồng đậm.

Triệu chứng của Vô Lượng Lượng Kiếp xuất hiện sớm, đã vượt quá dự liệu của ông, bây giờ thiên địa Hồng Mông hoành không xuất thế, càng khiến ông trở tay không kịp.

Dù ông từng là Hỗn Độn Tiên Đạo Đạo Chủ, bây giờ cũng là Thiên Đạo của Hồng Hoang, cũng có chút không biết nên làm thế nào cho phải!

"Thế giới Hồng Mông…" La Tuyên nhíu mày, cũng cảm thấy vô cùng đau đầu, trầm ngâm nói: "Đạo hữu có biết, ba nghìn Đạo Chủ của thế giới Hồng Mông đó, đều có tu vi như thế nào không?

Có khả năng sẽ cùng lúc giáng lâm vào thế giới Hồng Hoang của chúng ta không?" "Đã là Tiên Thiên Đại Đạo Đạo Chủ, tự nhiên phải có tu vi trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên." Hồng Quân không nhịn được lại thở dài một tiếng, nói: "Chỉ là, việc giáng lâm Hồng Hoang, ngược lại không quá khả năng.

Ít nhất, trong thời gian ngắn là không thể." "Thế giới Hồng Mông bây giờ vẫn ở một phương thời không khác, ảnh hưởng của đạo hữu, chỉ là khiến nó giáng lâm vào phương thời không này, để thực sự tiếp giáp với thế giới Hồng Hoang, cần một khoảng thời gian không ngắn." "Ngoài ra, hai giới tiếp giáp, thậm chí dung hợp, cũng cần thời

gian.” “Trước khi hai giới triệt để dung hợp, quy tắc trật tự của Hồng Hoang sẽ bài xích sinh linh ngoại giới, đặc biệt là những cường giả có tu vi vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên!

Muốn giáng lâm Hồng Hoang, cũng không dễ dàng!” Nghe vậy, La Tuyên khẽ gật đầu, trầm ngâm nói: “Như vậy, chúng ta có không ít thời gian!” “Không sai!” Hồng Quân tinh thần phấn chấn, trong mắt tinh quang lấp lánh nhìn chằm chằm vào La Tuyên, nói từng chữ một: “Cho nên, thời gian còn lại, ngoài việc bần đạo nhanh chóng thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, sớm ngày khôi phục tu vi đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, thắp lại ấn ký bản nguyên Đại Đạo ra.” “Phải xem đạo hữu, một vị Hậu Thiên Đại Đạo Đạo Chủ duy nhất từ cổ chí kim, có thể trưởng thành với tốc độ mà bần đạo dự kiến, cùng bần đạo đối phó với kiếp nạn chưa biết này không.” “Bần đạo tự nhiên sẽ cố gắng hết sức!” La Tuyên gật đầu thật mạnh.

Chuyện liên quan đến sự hưng vong của Hồng Hoang, không thể qua loa được.

Nếu thế giới Hồng Mông đó thật sự dung hợp, thậm chí nuốt chửng Hồng Hoang, đó không chỉ là một kiếp nạn đối với chúng sinh Hồng Hoang, mà đối với hắn, đối với Hồng Quân cũng là một kiếp nạn.

Không nói đến việc những cường giả của thế giới Hồng Mông đó có tha cho hai vị Đại Đạo Chi Chủ của hai thời đại này hay không, dù có tha, La Tuyên cũng không thể mang theo Thái Nguyên Tiên Đảo và toàn bộ Tiệt giáo, trốn đến nơi chim không thèm ị như thiên địa Hỗn Độn được!

“Có câu nói này của đạo hữu, bần đạo yên tâm rồi!” Hồng Quân trên mặt cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười như trút được gánh nặng, phảng phất như tất cả sự nặng nề trước đó, chỉ là vì một câu nói của

La Tuyên.

La Tuyên nhìn nụ cười của Hồng Quân, nhìn thế nào cũng cảm thấy giống như nụ cười của một con cáo già.

Nhưng, việc Hồng Quân nhắc nhở hắn nhanh chóng trưởng thành, đối với hắn có lợi không có hại, nên cũng không lo lắng có âm mưu gì.

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, bao nhiêu âm mưu cũng đều là vô nghĩa!

"Đạo hữu lấy thân hậu thiên, thành Đại Đạo Đạo Chủ, lại còn là Đạo Chủ đứng đầu ba nghìn linh một đại đạo, chuyện này cũng là nhất ẩm nhất trác, giai vi thiên định.

Có lẽ, cũng là một tia sinh cơ mà Đại Đạo ban cho thời đại của chúng ta." Lúc này, trong tay Hồng Quân ánh sáng lóe lên, hiện ra một vòng ngọc điệp tựa ngọc không phải ngọc, tựa vàng không phải vàng, tựa đá không phải đá, ông giơ tay đẩy đến trước mặt La Tuyên, nói: "Đạo hữu là hy vọng của thế giới Hồng Hoang chúng ta, bần đạo tự nhiên sẽ hết lòng giúp đỡ đạo hữu." "Đây là Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong đó có đại đạo lực và đan đạo, đạo hữu có thể lấy đi tham ngộ, mau chóng tu luyện hai loại quy tắc đó đến viên mãn, sớm ngày bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên!" La Tuyên trong lòng kinh hãi.

Hắn hoàn toàn không ngờ, Hồng Quân lại hào phóng như vậy, lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp ra cho hắn tham ngộ. 'Xem ra chuyện thế giới Hồng Mông giáng lâm, quả nhiên đã khiến vị Đạo Tổ siêu nhiên vật ngoại này thật sự lo lắng sốt ruột rồi!' Trong lòng nghĩ vậy, hắn cũng không khách khí, nhận lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp, chắp tay nói: "Như vậy, đa tạ Hồng Quân đạo hữu rồi!" La Tuyên không ở lại Tử Tiêu Cung lâu.

Sau khi cùng Hồng Quân bàn bạc chi tiết thêm về đại thế Hồng Hoang, cũng như một số chi tiết, hai người đạt được thỏa thuận,

nhanh chóng giải quyết vấn đề.

Hồng Quân lập tức bắt tay vào việc thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, hoàn thiện Thiên Đạo, tranh thủ sớm ngày trở lại cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thắp lại ấn ký bản nguyên Tiên Đạo.

Còn La Tuyên, thì một lòng một dạ nâng cao tu vi, sớm ngày chứng đạo Hỗn Nguyên, thậm chí là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Đối với cảnh giới Hỗn Nguyên, La Tuyên không có áp lực.

Nhưng cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, hắn lại không dám sớm xa vời như vậy, về điểm này, ngược lại Hồng Quân còn có lòng tin hơn hắn!

"Nhất ngôn nhất hành của Đại Đạo Đạo Chủ, đều có thể ảnh hưởng đến thiên địa Đại Đạo, e rằng có rất nhiều chuyện, ta vẫn chưa hiểu rõ." La Tuyên vừa quay về Thái Nguyên Tiên Đảo, vừa trong lòng suy tính.

Hồng Quân có thể có lòng tin với hắn như vậy, lại còn nỡ lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp ra cho hắn tham ngộ, một mặt chắc chắn là áp lực từ thế giới Hồng Mông.

Nhưng mặt khác, chắc chắn có liên quan đến thân phận Đại Đạo Đạo Chủ này, một số chuyện mà hắn không biết.

Chỉ tiếc là, dù sau đó hắn có dò hỏi thế nào, Hồng Quân cũng chỉ nói một câu: Thiên cơ bất khả tiết lộ!

Thái Nguyên Tiên Đảo.

Khi La Tuyên trở về, vô số cường giả xung quanh, theo sự biến mất của thiên địa dị tượng, cũng như việc hắn bị Hồng Quân mời đi, đã lần lượt rời đi.

Lần này bất ngờ trở thành Thời Không Đạo Chủ, khiến Đại Đạo giáng xuống nhiều lợi ích như vậy, sinh linh của toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều được hưởng chút phúc trạch.

Những cường giả đó thấy La Tuyên đã đến Tử Tiêu Cung, không có gì náo nhiệt để xem, tự nhiên muốn nhanh chóng trở về bế quan, tranh thủ tu vi tiến thêm một bước.

Lục đại Thánh nhân cũng không ở lại, họ cũng có được một số cảm ngộ, lần lượt quay về đạo trường của mình bế quan tham ngộ.

Khi La Tuyên trở lại Thái Nguyên Tiên Đảo, trên tiên đảo lại rất náo nhiệt.

Tây Vương Mẫu, Hậu Thổ, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân, cùng với hai đệ tử của Tây Vương Mẫu, Lung Nguyệt và Tiểu Man, đều đang ở trong Thái Nguyên Tiên Cung.

"Phu quân!" "Sư tôn!" "Đại ca!" "Tôn thượng!" La Tuyên vừa bước vào đại điện tiên cung, Tây Vương Mẫu và mọi người liền lần lượt chào đón.

Chỉ có Hậu Thổ, hơi lùi lại một bước, nhìn La Tuyên với vẻ cười như không cười, nhẹ giọng hỏi: "Bần đạo nên gọi đạo hữu là La Tuyên đạo hữu?

Hay là nên gọi đạo hữu là Tần Tuyên đạo hữu?" Hậu Thổ vốn là người thông minh.

Trước đây không để ý đến Hoàng Nhạc và Hỏa Lân, bây giờ cả hai đều đã tiến giai Chuẩn Thánh, thân phận và khí tức độc nhất vô nhị lộ ra không sót gì.

Việc nàng nhìn thấu mọi chuyện, tự nhiên không phải là chuyện bất ngờ!

"Đạo hữu đã biết, lại cần gì phải hỏi nữa?" La Tuyên mỉm cười

nhạt, cũng không có ý định che giấu nữa.

Chương 177

Bây giờ chỉ còn một bước là có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, lại còn trở thành Thời Không Đạo Chủ, ngưng tụ ra hai mươi đạo thời không đạo tắc.

Cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn có biết được thân phận của hắn, cũng không sao cả.

Với tu vi hiện tại, hoàn toàn không cần thiết phải che giấu thân phận nữa!

"Đạo hữu quả thật đã giấu chúng ta khổ sở!" Hậu Thổ miệng nói vậy, một đôi mắt đẹp lại dịu dàng, trong lòng càng thêm kinh ngạc.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, lại đích thân xác nhận, nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, ai có thể đoán được, vị phó giáo chủ Tiệt giáo lừng lẫy danh tiếng kia, lại là vị đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo từng giết đệ tử của Thánh nhân?

Ai có thể tưởng tượng được, hai thân phận, địa vị, thậm chí là tu vi hoàn toàn khác nhau, vẫn luôn bị đem ra so sánh, lại là cùng một người?

"Bần đạo trước đây cũng là bất đắc dĩ mà thôi!" La Tuyên khẽ lắc đầu, không muốn nói nhiều về chuyện này.

Hắn dừng lại, nhìn về phía Tây Vương Mẫu và mọi người nói: "Các ngươi lui xuống trước, ta có chuyện cần nói riêng với Hậu Thổ đạo hữu." "Vâng." Mấy người nghe vậy, tuy trong lòng tò mò, nhưng cũng không hỏi nhiều, lần lượt lui xuống.

Ngược lại là Hậu Thổ, trong lòng mơ hồ cảm thấy, mình đã đến Thái Nguyên Tiên Đảo mấy lần, lại ở đây lâu như vậy, e rằng cuối

cùng cũng sắp đợi được câu trả lời của La Tuyên!

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, nàng nghe thấy La Tuyên tự mình ngồi xuống, rót một tách tiên trà, ung dung nhấp một ngụm, mở miệng nói: "Hậu Thổ đạo hữu không phải muốn biết chuyện về Lục Đạo Luân Hồi Đồ sao?

Hôm nay, bần đạo sẽ nói cho ngươi biết!" Vốn dĩ hắn không định nhúng tay vào đại thế Hồng Hoang, nhưng sự việc đã đến nước này, cũng phải thúc đẩy một chút.

Một là, Hồng Quân chỉ còn một bước nữa là có thể thành Thiên Đạo Thánh nhân, cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Nếu để thế giới Hồng Mông sớm triệt để tiếp giáp với Hồng Hoang, có một Thiên Đạo Thánh nhân đứng trước, không nghi ngờ gì sẽ có thêm nhiều thời gian để nâng cao thực lực.

Hai là, việc sáng lập Lục Đạo Luân Hồi là hoàn thiện Thiên Đạo, sẽ được giáng xuống công đức, Đại Đạo công đức.

Nếu do hắn chỉ điểm Hậu Thổ, sớm thúc đẩy Hậu Thổ sáng lập Lục Đạo Luân Hồi, chắc chắn có thể từ đó chia được một ít Đại Đạo công đức.

Tuy những Đại Đạo công đức đó chắc chắn không nhiều, khẳng định không thể so sánh với những gì hắn nhận được trước đó, thậm chí chỉ là chín trâu mất một sợi lông.

Nhưng thịt trên đùi muỗi cũng là thịt.

Bây giờ thế giới Hồng Mông giống như một thanh đao treo trên đỉnh đầu, hắn cũng không còn tính toán nhiều như vậy, chỉ muốn nhanh chóng nâng cao thực lực!

Lục Đạo Luân Hồi Đồ?

Nguyên lai bức đồ quyển đó tên là Lục Đạo Luân Hồi Đồ sao!

Hậu Thổ trong lòng đột nhiên xúc động, nhưng không vội mở miệng, đợi La Tuyên tiếp tục.

"Trước tiên xem cái này!" La Tuyên giơ tay lấy ra một viên tiên ngọc cực phẩm có vẽ Lục Đạo Luân Hồi Đồ, đẩy đến trước mặt Hậu Thổ, mới tiếp tục nói: "Đây là bản gốc của Lục Đạo Luân Hồi Đồ, là do bần đạo ngẫu hứng vẽ ra, dùng để nâng cao quy tắc luân hồi, không ngờ lại dẫn động thiên địa dị tượng." "Về phần sổ sinh tử và phán quan bút của đạo hữu, tại sao lại bị Lục Đạo Luân Hồi Đồ hấp dẫn, bần đạo có thể nói cho ngươi biết ở đây, ngươi chính là chủ nhân của Lục Đạo Luân Hồi do trời định." Nói đến đây, hắn không nói thêm nữa, đợi Hậu Thổ vừa xem Lục Đạo Luân Hồi Đồ, vừa tiêu hóa thiên cơ mà hắn tiết lộ.

"Ta là chủ nhân của Lục Đạo Luân Hồi do trời định?" Hậu Thổ nắm Lục Đạo Luân Hồi Đồ trong tay, sổ sinh tử và phán quan bút trên người lập tức tự động bay ra, khẽ rung động xung quanh khối tiên ngọc cực phẩm đó, xoay quanh, như muốn dung nhập vào trong.

Trên mặt nàng lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng khi nghe những lời của La Tuyên, lập tức lại bị sự kinh ngạc thay thế, có chút nửa tin nửa ngờ nói: "Ý của ngươi là, chẳng lẽ… ta chính là vị Thánh nhân của Vu tộc mà Đạo Tổ từng nói?" "Không tệ!" La Tuyên nhấp một ngụm trà tiên, nói: "Chính là Thánh nhân của Vu tộc do trời định, chỉ có điều, vị Thánh nhân này, chỉ là Thánh nhân trong Lục Đạo Luân Hồi." "Cần phải dùng thân Tổ Vu làm căn cơ của Lục Đạo Luân Hồi, sáng lập Lục Đạo Luân Hồi." "Việc sáng lập Lục Đạo Luân Hồi là hoàn thiện Thiên Đạo, sẽ có đại đạo công đức giáng xuống, giúp ngươi tái tạo nhục thân, đồng thời sẽ khiến toàn bộ nguyên thần, tu vi

của ngươi đạt thẳng đến Cực Đạo Chuẩn Thánh." "Với tu vi Cực Đạo Chuẩn Thánh, lại thêm Lục Đạo Luân Hồi là do nhục thân Tổ Vu tạo nên, ở trong phương thiên địa đó, ngươi chính là người sáng tạo và chưởng khống quy tắc trật tự, đủ để sánh ngang với Thánh nhân!" Không hề úp mở, thấy Hậu Thổ đã tiêu hóa được phần nào, hắn liền nói hết phần còn lại cho nàng.

"Vứt bỏ chân thân Tổ Vu để sáng lập Lục Đạo Luân Hồi?" Đồng tử Hậu Thổ co rụt lại, thân thể mềm mại run lên dữ dội, trái tim càng như bị một bàn tay to lớn siết chặt, khiến nàng có cảm giác ngạt thở.

Trong khoảnh khắc, sắc mặt nàng trắng bệch, cả người phảng phất như mất hồn, miệng không ngừng lẩm bẩm câu nói đó.

Vu tộc là do tinh huyết của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Họ luôn tự xem mình là Bàn Cổ chính tông, ngay cả Tam Thanh hay Hồng Quân cũng không đặt vào mắt, chỉ có Bàn Cổ mới là tín ngưỡng duy nhất mà họ tôn sùng.

Huyết mạch Bàn Cổ cũng là niềm kiêu hãnh và vinh quang lớn nhất của họ.

Thế nhưng bây giờ, lại yêu cầu một Tổ Vu phải từ bỏ chân thân Tổ Vu, từ bỏ tín ngưỡng duy nhất, điều này còn khó chịu hơn cả việc giết họ!

La Tuyên hiểu sâu sắc điều này.

Vì vậy, hắn cũng không thúc giục, cứ thế lẳng lặng thưởng thức trà, chờ Hậu Thổ từ từ tiêu hóa.

Một lúc lâu sau.

Hậu Thổ mới chậm rãi hoàn hồn, cay đắng nói: "Ta bây giờ thật sự có chút hối hận vì đã tìm đến ngươi." "Chẳng phải đều như nhau cả sao, chuyện sớm muộn thôi." La Tuyên thản nhiên nói.

“Ngươi nói là thiên số và mệnh số sao?” Vẻ cay đắng trên mặt Hậu Thổ càng đậm hơn, dáng vẻ thất hồn lạc phách, giọng nói khàn khàn: “Nếu như, ta nếu như… nếu như ta không tuân theo cái mệnh số này, thì sẽ ra sao?” “Vu tộc không có nơi chôn xác, triệt để diệt vong, biến mất khỏi lịch sử Hồng Hoang!” Giọng La Tuyên lạnh lùng, không chút gợn sóng.

Vu tộc sống chết, không liên quan đến hắn, hắn chỉ quan tâm đến những người hắn quan tâm ở bên cạnh, còn những người khác, đều không khác gì lũ kiến!

Thân là Thời Không Đạo Chủ, hắn có thể, cũng có năng lực ngăn cản Hậu Thổ, thậm chí giúp Hậu Thổ tránh được một kiếp.

Nhưng hắn sẽ không làm vậy.

Hắn và Hậu Thổ cũng chẳng có giao tình gì lớn lao.

Hắn tuyệt đối sẽ không vì một Hậu Thổ không thân quen mà ảnh hưởng đến đại thế Hồng Hoang có lợi cho mình!

Có lẽ hơi vô tình, nhưng, giữa đại ngã và tiểu ngã, dù cho hắn chọn một vạn lần, hắn cũng chỉ chọn tiểu ngã!

Hơn nữa, dù hắn không can thiệp.

Vu tộc vẫn sẽ có mệnh số như vậy, trừ khi Bàn Cổ tái thế, nếu không không thể thay đổi!

“Chẳng lẽ Vu tộc ta không có một chút cơ hội thắng nào sao?” Hậu Thổ không cam lòng siết chặt nắm đấm.

“Vu tộc so với Tiên Thiên Tam Tộc thì thế nào?” La Tuyên nhìn sâu vào Hậu Thổ, im lặng nói: “Không chỉ Vu tộc, Yêu tộc cũng vậy.” Lời này vừa thốt ra, Hậu Thổ như bị rút cạn tinh khí thần, cả người như quả bóng xì hơi, trầm mặc một hồi lâu, mới chán nản hỏi: “Lẽ nào ta tuân theo mệnh số này, Vu tộc có thể thay đổi được thiên số

sao?" "Không thể!

Nhưng lại có thể mượn Lục Đạo Luân Hồi, bảo toàn một dòng huyết mạch cho Vu tộc." La Tuyên nói.

Hậu Thổ lại trầm mặc.

Một lúc lâu sau.

Nàng mới ngẩng đầu nhìn lên bầu trời bên ngoài đại điện, khịt khịt chiếc mũi xinh, giọng nói càng thêm khàn đặc: "Ta biết rồi!

Hôm nay, đa tạ đạo hữu đã chỉ điểm!" Nói xong, Hậu Thổ liền như cái xác không hồn, đờ đẫn đứng dậy, lảo đảo bước ra khỏi Thái Nguyên Tiên Cung, rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Ai!" La Tuyên nhìn theo Hậu Thổ rời đi, không nhịn được khẽ thở dài, rồi lóe lên xuất hiện trên không trung Thái Nguyên Tiên Đảo: "Hôm nay, Thái Nguyên Tiên Đảo của ta cũng nên xuất thế rồi!" Hít sâu một hơi, vung tay áo bào, không gian gợn sóng.

Ầm ầm ầm!

Cả hòn tiên đảo chấn động dữ dội, từ trong hư không vô ngấn vỡ ra, hiện lên trên vùng biển Đông Hải.

La Tuyên kết nối với Thái Nguyên cổ bi, Phương Trượng cổ bi, Doanh Châu cổ bi.

Chương 178

Tiên lực mênh mông trong cơ thể cuồn cuộn rót vào ba tấm cổ bi, đồng thời Thời Không đạo tắc cũng lan ra, theo tiên lực cùng lúc tràn về phía Doanh Châu Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo.

"Hợp!" Hắn quát khẽ một tiếng.

Trong chốc lát, ở nơi sâu thẳm của Tây Hải, Phương Trượng Tiên Đảo ẩn mình trong hư không vô tận, cùng với Doanh Châu Tiên Đảo cũng đang ở Đông Hải.

Đồng thời rung chuyển dữ dội, chấn vỡ hư không mênh mông, cùng lúc phá vỡ không gian, bay về phía Thái Nguyên Tiên Đảo.

Ầm ầm ầm!

Âm thanh như sấm sét kinh thiên, trong nháy mắt chấn động cả thế giới Hồng Hoang.

Sau đó, phàm là sinh linh cư ngụ trên con đường bay của hai hòn tiên đảo và Thái Nguyên Tiên Đảo, đều kinh hãi phát hiện, trên bầu trời mênh mông, lại có hai hòn tiên đảo to lớn vô cùng, phá vỡ hư không, bay về phía sâu trong Đông Hải.

Giây tiếp theo.

Giọng nói uy nghiêm mà vang dội của La Tuyên truyền khắp cả thế giới Hồng Hoang.

"Ta, Thời Không Đạo Chủ La Tuyên, hôm nay, dung hợp ba đại tiên đảo Doanh Châu, Phương Trượng, Thái Nguyên, lập đạo trường tại Thái Nguyên Tiên Đảo ở Đông Hải!" "Ngoài ra, ta lấy danh nghĩa La Tuyên thông cáo Hồng Hoang: Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên chính là hóa danh của ta, từ nay về sau, cái tên Tần Tuyên sẽ không

còn tồn tại.

Từ hôm nay, ta, La Tuyên, rút khỏi Tiệt giáo, tự lập Thái Nguyên nhất mạch!" Ngao!

Lời này vừa thốt ra, trời đất chấn động.

Con kim long khí vận Tiệt giáo ẩn giấu trên người La Tuyên bay ra từ giữa trán hắn, lượn lờ quanh thân, phát ra một tiếng gào thảm thiết vang dội, sau đó, xuyên qua hư không vô tận, quay trở về Tiệt giáo.

Ào!

Cùng lúc đó.

Cả thế giới Hồng Hoang như mặt hồ phẳng lặng bị ném xuống một quả bom chìm, một hòn đá làm dấy lên ngàn lớp sóng, vô số sinh linh vì thế mà xôn xao.

Vài câu nói của La Tuyên.

Quả thực như sét đánh giữa trời quang, chấn kinh tất cả mọi người!

Không ai ngờ rằng, La Tuyên lại một mình tìm được Doanh Châu Tiên Đảo, Phương Trượng Tiên Đảo, cùng với một hòn đảo không rõ tên là Thái Nguyên Tiên Đảo.

Thế gian tương truyền có ba đại tiên đảo, từ xưa đến nay, cũng chỉ có Đông Vương Công tìm được một hòn Bồng Lai.

Lại không ngờ, La Tuyên lại lặng lẽ không một tiếng động, tìm được cả hai hòn còn lại, và còn dung hợp chúng lại làm một!

Càng không ai ngờ rằng.

Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên và đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo La Tuyên, lại là cùng một người, Tần Tuyên chỉ là hóa danh của La Tuyên!

Chẳng phải điều đó có nghĩa là, La Tuyên sớm đã thành Chuẩn Thánh, nay lại càng tiếp cận vô hạn với cảnh giới Hỗn Nguyên?

Lại tập hợp cả hai thân phận thiên tài tuyệt thế được chúng sinh Hồng Hoang bàn tán sôi nổi, thiên tư của La Tuyên phải khủng bố đến mức nào! .....

La Tuyên tìm được hai trong ba đại tiên đảo, nay lại dung hợp hai hòn đảo đó vào Thái Nguyên Tiên Đảo.

La Tuyên và Tần Tuyên, hai người luôn được chúng sinh Hồng Hoang đem ra so sánh, lại là cùng một người, Tần Tuyên chỉ là hóa danh của La Tuyên.

Hai tin tức này vừa được tung ra.

Cả thế giới Hồng Hoang một phen xôn xao.

Mọi sinh linh trong lòng đều dấy lên sóng to gió lớn, nhưng nói đến việc La Tuyên có nhiều biểu hiện siêu việt lẽ thường, lại có tin đồn là khí vận chi tử được Đại Đạo ưu ái, dường như, việc có được hai đại tiên đảo cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Chỉ có việc Tần Tuyên và La Tuyên là một, khiến chúng sinh nhất thời có chút không phản ứng kịp.

Nhưng, điều khiến tất cả sinh linh đều không thể tin, càng khiến họ không thể hiểu nổi, là La Tuyên lại đột nhiên tuyên bố muốn rút khỏi Tiệt giáo, tự lập Thái Nguyên nhất mạch!

Tin tức này.

Đừng nói là chúng sinh, ngay cả những cường giả lão làng, thậm chí Chuẩn Thánh, hay cả Thánh nhân, đều cảm thấy không thể tin được.

Tại sao La Tuyên đang yên đang lành lại muốn rút khỏi Tiệt giáo

chứ?

"Thật không ngờ, Tần Tuyên lại là La Tuyên, tên nhóc này quả thật giấu quá kỹ, ngay cả đám Thánh nhân chúng ta, cũng bị lừa hoàn toàn!" Bờ biển Đông Hải, trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử nghe được lời của La Tuyên, cũng kinh ngạc không thôi.

Nếu nói La Tuyên có được ba hòn tiên đảo thần kỳ, trong đó hai hòn là hai trong ba đại tiên đảo trong truyền thuyết, ông còn có thể chấp nhận, dù sao với thiên tư mà La Tuyên thể hiện ra, nếu không có đại cơ duyên, ông cũng không tin.

Nhưng Tần Tuyên là La Tuyên, chuyện này lại nằm ngoài dự liệu của ông.

Dù là ông, cũng chưa từng nghĩ, Phó giáo chủ Tiệt giáo Tần Tuyên và đệ tử thân truyền thứ chín La Tuyên, lại là cùng một người!

Nếu vậy.

Thiên tư của La Tuyên quả thật khủng bố đến cực hạn a!

Thái Thượng Lão Tử trong lòng đang cảm khái, lại nghe La Tuyên tuyên bố rút khỏi Tiệt giáo, không khỏi trầm ngâm nói: "Trước đó hắn đã đến Tử Tiêu Cung, lẽ nào… là lão sư đã cho hắn thứ gì, mới khiến hắn có quyết định này?" Chờ đã!

Đột nhiên, ông nhíu mày: "Hắn tự xưng là Thời Không Đạo Chủ, lẽ nào vấn đề nằm ở cái danh xưng Đạo Chủ này?" Hai chữ Đạo Chủ không hề đơn giản!

Càng không phải sinh linh nào cũng dám gọi!

Chẳng nói đâu xa, Hồng Quân là Đạo Tổ, nay lại xuất hiện một Đạo Chủ, nếu chuyện này Hồng Quân không biết, ông không tin, e rằng danh xưng Đạo Chủ này cũng phải được Hồng Quân công nhận.

Nếu không, La Tuyên rút khỏi Tiệt giáo, không chỉ là tổn thất của Tiệt giáo, mà còn là tổn thất lớn của Đạo môn!

"Chỉ là rốt cuộc thế nào là Đạo Chủ?

Vì sao hắn có thể làm như vậy?" Đối với danh xưng Đạo Chủ này, Thái Thượng Lão Tử suy nghĩ nát óc, nhưng trăm lần suy nghĩ cũng không ra lời giải.

Cùng lúc đó.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

"Cái gì?

Tên Tần Tuyên kia là hóa danh của tiểu súc sinh La Tuyên?

Hắn có được ba hòn tiên đảo, trong đó lại có hai hòn ngang hàng với Bồng Lai là Doanh Châu và Phương Trượng?" Trong đại điện, Nguyên Thủy vốn đang xử lý thu hoạch bất ngờ lần này, lại đột nhiên nghe thấy giọng của La Tuyên, lập tức mở bừng hai mắt, trong con ngươi lóe lên hai đạo thần quang sắc lẹm, sắc bén như đao, xuyên thủng hư không, chiếu thẳng đến Đông Hải.

Ông ta cũng vạn lần không ngờ, Tần Tuyên và La Tuyên lại là cùng một người.

Chương 179

Cũng vào lúc này.

Ông ta cuối cùng cũng hiểu, vì sao lúc đầu Tần Tuyên lại mạo hiểm có thể đắc tội mình, không chút do dự từ chối lời mời của ông ta.

Càng là lúc Hồng Mông Tử Khí xuất thế, khiến ông ta một lần nữa tổn thất một đại đệ tử thân truyền.

Nếu Tần Tuyên chỉ là một người xa lạ, cách làm như vậy thật khiến người ta khó hiểu.

Nhưng đổi lại Tần Tuyên là La Tuyên, thì mọi chuyện đều giải thích được!

Chỉ là, điều này lại khiến cho hận ý trong lòng Nguyên Thủy càng sâu hơn, hai mắt gần như muốn phun ra lửa: "Tên tiểu súc sinh đáng chết này, trước mặt ta, giết đệ tử của ta, lại còn dám che giấu thân phận, ở trước mặt ta làm càn, khiến ta suýt nữa đã chiêu mộ hắn vào Xiển giáo!" "Chuyện này nhất định là tên tiểu súc sinh kia cố ý làm, lại dám sỉ nhục ta như vậy!" Đến lúc này.

Ông ta mới nhớ ra, vì sao lúc đó, sắc mặt Thông Thiên có một chút kỳ quái.

E rằng không chỉ La Tuyên, lúc đó Thông Thiên, cũng đã biết thân phận thật sự của La Tuyên, và hai thầy trò họ, nhìn ông ta hạ mình chiêu mộ, trong lòng chắc đã cười nở hoa rồi nhỉ!!!

"A a a!" Nguyên Thủy càng nghĩ càng xấu hổ và tức giận đến cực điểm, mặt đỏ tai hồng, tóc dài "bụp" một tiếng làm bung cả phát quan, ngửa mặt lên trời thét dài: "Hay cho một tên tiểu súc sinh!

Hay cho một Thông Thiên!

Sao các ngươi dám như thế!

Sao các ngươi dám như thế a!" Ngọn lửa giận không thể hình dung, đã thiêu cháy lý trí của ông ta.

Đến nỗi ngay cả tin tức lớn hơn là La Tuyên rút khỏi Tiệt giáo, ông ta cũng không để ý nhiều.

Trong tiếng gầm thét chấn động cả Côn Luân, khiến mười một Kim Tiên Xiển giáo run lẩy bẩy, bóng dáng ông ta, trong nháy mắt biến mất ở nơi sâu trong Ngọc Hư Cung.

Tây phương, Linh Sơn.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng bị ba tin tức tiết lộ trong vài câu nói đơn giản của La Tuyên làm cho kinh ngạc không nhẹ.

"Thảo nào La Tuyên kia có thể trưởng thành nhanh như vậy!

Thảo nào Tần Tuyên kia vừa xuất thế, liền lập tức thành Chuẩn Thánh, càng giống như yêu nghiệt, ở cảnh giới Chuẩn Thánh đột phá như người thường uống nước!" "Thì ra, hắn đã có được ba hồn tiên đảo đỉnh cấp, e rằng hồn Thái Nguyên Tiên Đảo kia, so với Doanh Châu và Phương Trượng cũng chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn đâu!" Một hồn Bồng Lai Tiên Đảo đã tạo ra một Đông Vương Công.

Ba hồn Doanh Châu, Phương Trượng và Thái Nguyên không hề yếu hơn Bồng Lai, tạo ra một La Tuyên mạnh hơn Đông Vương Công trăm lần, so sánh như vậy, ngược lại cảm thấy việc La Tuyên nổi lên bất ngờ hợp lý hơn nhiều.

"Chỉ là, tại sao La Tuyên lại đột nhiên rút khỏi Tiệt giáo?" Chuẩn Đề cũng vô cùng tò mò về điểm này.

"Ta cũng không biết." Tiếp Dẫn mặt mày đau khổ, lông mày nhíu

chặt lại, nghĩ một lúc lâu cũng không hiểu, nhưng vốn không phải người thích đâm đầu vào ngõ cụt, bỗng nhiên nói: "Sư đệ, La Tuyên kia đã rút khỏi Tiệt giáo, chúng ta sao không lôi kéo hắn vào Tây phương giáo của chúng ta?" "Chuyện này e rằng không được đâu!" Chuẩn Đề nghe vậy, vô cùng động lòng, nhưng trầm ngâm một lát, lại lắc đầu, khẽ thở dài: "La Tuyên nay đã thành thế lực, sớm đã không còn là Chuẩn Thánh mới nổi ngày nào, trong cả Hồng Hoang, chỉ đứng sau những đại năng đỉnh cấp như chúng ta!

Tuy không biết vì sao hắn rút khỏi Tiệt giáo, nhưng, muốn để hắn gia nhập Tây phương giáo của chúng ta, khó như phàm nhân lên trời a!" "Cũng không hẳn!" Tiếp Dẫn lại không nghĩ vậy, đầu óc quay nhanh, con ngươi đảo qua đảo lại, nói: "Phải biết, ngày xưa La Tuyên trước mặt Nguyên Thủy, đã giết Quảng Thành Tử, chuyện này sớm đã bị Nguyên Thủy ghi hận.

Sau đó, La Tuyên hóa danh Tần Tuyên, lại một lần nữa khiến Nguyên Thủy tổn thất một đại đệ tử thân truyền." "Tuy thân phận đại đệ tử thân truyền kia có vấn đề lớn, hành động này của La Tuyên đối với Xiển giáo cũng là chuyện tốt, nhưng với tính cách của Nguyên Thủy, tất nhiên sẽ ghi hận La Tuyên hóa danh Tần Tuyên." "Có thể nói, cả hai thân phận, đều đắc tội Nguyên Thủy không nhẹ!" "Bây giờ, hai thân phận, hợp thành một, tất nhiên sẽ phải chịu đựng lửa giận gấp đôi, thậm chí gấp mười của Nguyên Thủy!

Lại rút khỏi Tiệt giáo, Thông Thiên tất nhiên sẽ không bảo vệ hắn nữa, ta ngược lại cảm thấy, Tây phương giáo của chúng ta có cơ hội!" "Hử?" Chuẩn Đề nghe Tiếp Dẫn nói vậy, mắt càng lúc càng sáng, mạnh mẽ vỗ đùi, kêu lên: "Sư huynh nói không sai!

Nếu như vậy, cơ hội của chúng ta đã tăng lên nhiều rồi!" "Không sai!

Điều duy nhất khó làm, là phải đắc tội Nguyên Thủy." Tiếp Dẫn khẽ gật đầu, nói: "Nhưng, La Tuyên và Tần Tuyên là một, hợp thiên tư của cả hai vào một thân, nhất định có tư chất Hỗn Nguyên, không chừng chẳng bao lâu nữa, liền có thể thành Hỗn Nguyên.

Nếu hắn chịu gia nhập Tây phương giáo của chúng ta, dù đắc tội Nguyên Thủy, cũng không sao!" "Chính là như vậy!" Chuẩn Đề vỗ tay cười.

Lúc này, đột nhiên phát giác điều gì, sắc mặt khẽ động, thần niệm khuếch tán ra ngoài.

Giây tiếp theo.

Ông ta không nhịn được phá lên cười lớn: "Ha ha ha ha!

Sư huynh quả nhiên thần cơ diệu toán, cơ hội của chúng ta, đến rồi a!" Tiếp Dẫn nghe vậy, cũng mắt sáng rực lên.

Hai người nhìn nhau một cái, lần lượt biến mất trong đại điện.

Gần như cùng một lúc.

Thiên ngoại thiên, Oa Hoàng Cung.

"Tần Tuyên đạo hữu lại là hóa danh của đệ tử thân truyền La Tuyên của Tiệt giáo?" Nữ Oa đang ở trong Oa Hoàng Cung tham ngộ Tạo Hóa đại đạo, cũng nghe thấy giọng nói của La Tuyên truyền khắp cả thế giới Hồng Hoang, bỗng dưng mở đôi mắt đẹp, trong mắt tràn ngập vẻ kinh ngạc nồng đậm.

Khẽ hít một hơi, nàng lẩm bẩm: "Hít!

Bất luận là Tần Tuyên đạo hữu, hay La Tuyên, thiên tư đều có thể gọi là tung thiên chi tư!

Nay cả hai là một người, chẳng phải, thiên tư của La Tuyên, càng đạt đến một cảnh giới không thể đo lường sao?" E rằng chẳng bao lâu

nữa, Hồng Hoang sẽ sau Đạo Tổ, lại xuất hiện một vị cường giả Hỗn Nguyên a!

"Chỉ là… tại sao hắn lại chọn rút khỏi Tiệt giáo?" Nữ Oa cũng chỉ có điểm này, không thể hiểu nổi, lông mày khẽ nhíu lại, trầm ngâm hồi lâu, mới lắc đầu nói: "Thôi vậy!

Ta đích thân đến Thái Nguyên Tiên Đảo hỏi một chuyến là biết!" Đối với việc La Tuyên là La Tuyên cũng là Tần Tuyên, nàng cũng không để ý.

Ở thế giới Hồng Hoang, nguy cơ trùng trùng, người sử dụng hóa danh, nhiều không kể xiết, nàng cũng từng sử dụng, tự nhiên sẽ không vì thế mà cảm thấy khó xử, hay có khúc mắc.

Bây giờ điều duy nhất nàng lo lắng, là Thông Thiên và La Tuyên nảy sinh tâm kết.

Nếu như vậy, đối với ước định trước đó của họ, không phải là một tin tốt!

Nữ Oa trong lòng nghĩ vậy, bóng dáng cũng biến mất tại Oa Hoàng Cung.

Lại không biết, La Tuyên và Thông Thiên thầy trò nhiều năm, Thông Thiên sớm đã vô cùng tin tưởng La Tuyên, nếu không, sao lại dễ dàng hứa hẹn vị trí Phó giáo chủ Tiệt giáo, để La Tuyên hưởng một nửa khí vận của Tiệt giáo?

Lúc này tại Kim Ngao Đảo.

Hoặc có thể nói, toàn bộ Tiệt giáo trên dưới, xác thực đang một phen sôi sục.

Từ những đệ tử mới nhập môn bình thường, đệ tử ngoại môn, đến đệ tử nội môn, và cả tám vị thân truyền, không ai không sau khi nghe lời của La Tuyên, đều nổ tung.

Vô số sinh linh Hồng Hoang đều không ngờ La Tuyên sẽ làm vậy, huống chi là họ!

Vì thế, khi nghe La Tuyên muốn rút khỏi Tiệt giáo, tất cả đệ tử Tiệt giáo đều tự phát đến ngoài Kim Ngao Đảo, cầu kiến Thông Thiên, muốn làm rõ chuyện này.

Phải biết, trong Tiệt giáo hiện nay.

Bất luận là danh tiếng của La Tuyên, hay danh tiếng của Tần Tuyên, đều có thể nói là như mặt trời ban trưa, được vô số đệ tử theo đuổi.

Thậm chí, rất nhiều đệ tử mới nhập môn, vốn là nhắm vào đệ tử thân truyền thứ chín và Phó giáo chủ Tiệt giáo, muốn bái nhập môn hạ của hắn, nay, biết được Tần Tuyên và La Tuyên là cùng một người, trong lòng tuy cũng kinh ngạc vô cùng.

Nhưng nhiều hơn cả, là lo lắng cho việc La Tuyên muốn rút khỏi Tiệt giáo!

"Bình tĩnh, chớ nóng vội!" Tiệt giáo hiện nay sớm đã vượt qua thế vạn tiên triều bái, số đệ tử Tiệt giáo tụ tập ngoài Kim Ngao Đảo, đủ hai mươi vạn người, Thông Thiên nhìn thấy sự hoảng loạn của tất cả đệ tử, nhưng lại không hề hoảng sợ.

Chương 180

Dưới từng ánh mắt mong chờ, ông lại như người không có chuyện gì, bước ra khỏi Bích Du Cung, nhàn nhạt nói: "La Tuyên làm như vậy, nhất định có lý do của hắn, các ngươi đừng kinh hoảng, đợi vi sư đi xem là biết." Nói xong, ông cũng lắc mình biến mất bên ngoài Kim Ngao Đảo.

Trong một lúc.

Thái Nguyên Tiên Đảo vì vài câu nói của La Tuyên.

Trong nháy mắt trở thành nơi phong vân hội tụ của cả thế giới Hồng Hoang, thu hút ánh mắt của vô số sinh linh, níu kéo tâm thần của vô số sinh linh.

Ngay cả sáu vị Thánh nhân, cũng lần lượt vì chuyện này mà xuất quan, cùng tụ tập tại Thái Nguyên Tiên Đảo!

Đối với điều này, La Tuyên sớm đã dự liệu, cũng sớm đã chuẩn bị.

Khi hắn dùng sức mạnh bàng bạc, dung hợp Doanh Châu Tiên Đảo và Phương Trượng Tiên Đảo vào Thái Nguyên Tiên Đảo, ba đại trận cũng sau khi ba tấm cổ bi dung hợp, lại một lần nữa lột xác, biến thành đại trận càng thêm khủng bố.

Làm xong những việc này, hắn liền chắp tay đứng trong hư không, lẳng lặng chờ sáu vị Thánh nhân giáng lâm.

Tần Tuyên và La Tuyên là cùng một người, nay lại rút khỏi Tiệt giáo, nhất định sẽ khiến cả Hồng Hoang chấn động, khiến mấy vị Thánh nhân kia cũng kinh động, Thông Thiên nhất định sẽ đến!

Nguyên Thủy nhất định sẽ đến!

Nữ Oa nhất định sẽ đến!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng nhất định sẽ đến hóng chuyện!

"Chỉ không biết, Thái Thượng Lão Tử kia có đến hóng chuyện không?" Nhàn nhạt cười một tiếng, trong lòng nghĩ vậy, không khỏi khẽ lắc đầu.

Bất kể Thái Thượng Lão Tử có đến hay không, hôm nay, Thái Nguyên Tiên Đảo chắc chắn sẽ không yên tĩnh!

Ông!

Trong lúc La Tuyên suy nghĩ, hư không gợn sóng.

Bóng dáng Thông Thiên là người đầu tiên xuất hiện trên không trung Thái Nguyên Tiên Đảo, xuất hiện đối diện La Tuyên, ánh mắt mang theo chút lo lắng và dò hỏi, rơi trên người La Tuyên.

"Thông Thiên đạo hữu bình tĩnh chớ nóng vội." La Tuyên nhìn thấy ánh mắt quan tâm của Thông Thiên, không khỏi trong lòng ấm lại.

Hướng về Thông Thiên có tính tình nóng nảy, có thể không chất vấn ngay lập tức, ngược lại có ánh mắt như vậy, đủ để chứng minh sự tin tưởng và quan tâm của ông đối với hắn.

Chỉ là, bây giờ không phải là thời điểm tốt nhất để giải thích, hắn kiên nhẫn nói: "Hôm nay, có một số chuyện cần giải quyết, đợi chuyện giải quyết xong, bần đạo tự nhiên sẽ nói rõ với đạo hữu." "Hử?" Thông Thiên nghe cách xưng hô của La Tuyên, lập tức nhíu mày, trong lòng càng thêm lo lắng.

Nhưng dựa vào sự tin tưởng đối với La Tuyên, cũng như thuận theo lời của La Tuyên, ông cũng biết chuyện mà La Tuyên nói, liền kìm nén nghi vấn trong lòng, khẽ gật đầu nói: "Bất kể thế nào, hôm nay, vi… bần đạo sẽ đứng về phía ngươi!" "Cái gì?

Lẽ nào chuyện đã đến nước này, Thông Thiên sư đệ còn muốn bảo

vệ tên nghiệt chướng đồ sát đồng môn sư huynh đệ, phản bội sư môn này sao?" Lúc này, trong hư không một bóng dáng hiện ra, vừa hay nghe được lời của Thông Thiên, sắc mặt vốn đã âm trầm đến mức có thể nhỏ ra nước, lại càng khó coi đến cực điểm, lập tức không nhịn được hét lớn với Thông Thiên: "Thông Thiên lẽ nào hồ đồ rồi sao!" Thế nhưng.

Đối với câu chất vấn của Nguyên Thủy, Thông Thiên lại không thèm nhìn, căn bản không buồn để ý.

Hôm nay là sân nhà của La Tuyên, ông muốn xem xem, La Tuyên rốt cuộc muốn làm gì!

Ông!

Hư không gợn sóng.

Một đạo lại một đạo bóng dáng giáng lâm, Thái Thượng Lão Tử, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lần lượt đến.

Vừa mới xuất hiện, đã nghe thấy lời chất vấn của Nguyên Thủy, nhìn thấy Nguyên Thủy mặt mày âm lãnh, trong mắt tràn đầy sát ý lạnh lẽo.

La Tuyên lẳng lặng quét qua sáu vị Thánh nhân.

Nếu là trước đây, hắn chắc chắn sẽ có chút kinh hãi, đối mặt với sát ý của Nguyên Thủy, cũng sẽ chọn tạm thời tránh né.

Nhưng bây giờ, thân là Thời Không Chi Chủ, bất luận thân phận, hay tu vi bản thân, đều cho hắn đủ tự tin và vốn liếng để đối mặt với bất kỳ Thánh nhân nào!

"La Tuyên đạo hữu!" Nữ Oa ánh mắt quét qua Nguyên Thủy và Thông Thiên, thấy Thông Thiên không xung đột với La Tuyên, trong lòng thở phào một hơi, chắp tay hành lễ với La Tuyên.

“Nữ Oa đạo hữu.” La Tuyên khẽ gật đầu, chào hỏi, nhàn nhạt nói: “Hôm nay, có một số chuyện cần xử lý, Nữ Oa đạo hữu và Thông Thiên đạo hữu đợi một lát, đợi ta giải quyết xong chuyện, rồi đến đạo trường của ta một chuyến.” “Được!” Nữ Oa nhìn sâu La Tuyên và Nguyên Thủy một cái, bước đến bên cạnh Thông Thiên, giống như Thông Thiên, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, lẳng lặng xem La Tuyên muốn làm gì.

Thái Thượng Lão Tử không mở miệng, nhưng cũng khẽ gật đầu ra hiệu với La Tuyên, đứng sang một bên.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì có ý muốn lôi kéo La Tuyên, nhưng thấy tình hình giữa La Tuyên và Nguyên Thủy như vậy, biết không phải lúc, chỉ có thể kìm nén sự sốt ruột trong lòng, cũng đi sang một bên.

Trong nháy mắt.

Trên sân chỉ còn lại La Tuyên và Nguyên Thủy đối mặt nhau.

“Nguyên Thủy, ngày xưa ta còn ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, ngươi phái Quảng Thành Tử đến thượng cổ bí cảnh ở bờ biển Đông Hải, âm mưu cướp đoạt cơ duyên của ta.

Quảng Thành Tử cướp đoạt không thành, lại dùng thân phận Thánh nhân để ép ta.” “Đây là nguồn gốc ân oán của chúng ta.” La Tuyên lẳng lặng nhìn Nguyên Thủy, như đang kể một chuyện nhỏ không quan trọng, ngữ khí bình thản không gợn sóng: “Sau đó, ta vốn không có ý oán hận với Xiển giáo, nhưng Quảng Thành Tử ba lần bảy lượt sau lưng tính kế ta, đối với điều này ngươi không những không ngăn cản, ngược lại còn ngầm đẩy sóng thêm gió, nối giáo cho giặc, mới gây ra cái chết của Quảng Thành Tử…” “Câm miệng!” Nguyên Thủy hét lớn một tiếng, đột nhiên ngắt lời La Tuyên, lạnh giọng nói: “Nghiệt súc, tàn hại đệ tử Đạo môn, lại còn sỉ nhục ta như vậy.

Hôm nay, ta nhất định phải khiến ngươi sống không được, chết không xong!" Nói rồi, ánh mắt quét qua mấy vị Thánh nhân khác: "Hôm nay, ân oán giữa ta và La Tuyên, phải có một kết thúc, mấy vị không cần ra tay.

Nhưng, nếu mấy vị đứng về phía đối diện với ta, vậy thì, đừng trách ta không nể tình đồng môn, không chết không thôi!" Lời này vừa thốt ra.

Mấy vị Thánh nhân đều nhíu mày.

Không chỉ cảm thấy không vui với giọng điệu của Nguyên Thủy, mà còn cảm nhận được sát ý và sát tâm không hề che giấu của Nguyên Thủy, cảm thấy chuyện hôm nay, e rằng thật sự khó mà giải quyết êm đẹp!

Ai!

Thái Thượng Lão Tử trong lòng thở dài, âm thầm lắc đầu, không ủng hộ nhưng cũng không ngăn cản.

Thông Thiên và Nữ Oa nhìn nhau, trao đổi ánh mắt, đều âm thầm gật đầu, nếu La Tuyên gặp khó khăn, dù có phải không chết không thôi với Nguyên Thủy, cũng tuyệt đối phải ra tay.

Ngược lại là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Nghe lời Nguyên Thủy, suýt nữa đã vui mừng nhảy dựng lên, chỉ mong Nguyên Thủy lập tức ra tay.

Như vậy, chỉ cần Thông Thiên và Nữ Oa đứng ngoài xem, rồi vào thời khắc mấu chốt cứu La Tuyên, việc lôi kéo La Tuyên về phương Tây, e rằng mười phần chắc chín!

"Ta hôm nay để Thái Nguyên xuất thế, cũng chính là có ý này." La Tuyên sắc mặt không đổi, chắp tay đứng, nhàn nhạt nhìn Nguyên Thủy nói: "Nếu ngươi cũng có suy nghĩ như vậy, vậy ta sẽ đợi ngươi

trong Hỗn Độn, giữa ta và Xiển giáo sẽ có một cái kết!" Nói xong, bóng dáng hắn dần dần hư ảo, biến mất trên không trung Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Thằng nhãi cuồng vọng!

Lẽ nào ngươi cho rằng, dựa vào việc được đại đạo quy tắc tẩy lễ, lại được một ít đại đạo công đức, là có thể ở trước mặt ta kiêu ngạo như vậy sao?" Ngày đó, thấy La Tuyên nhận được nhiều đại đạo công đức như vậy, trong lòng Nguyên Thủy thật sự đã kinh ngạc.

Nhưng bây giờ, bất kể La Tuyên vì lý do gì, chưa luyện hóa những đại đạo công đức đó, chỉ cần La Tuyên chưa thành Hỗn Nguyên, thì hoàn toàn không cần phải để La Tuyên vào mắt!

Trong lúc những lời nói lạnh lẽo thốt ra, bóng dáng ông ta, cũng biến mất trong hư không.

"Ai!" Mấy vị Thánh nhân khác nhìn nhau, đều trong lòng thầm thở dài.

Chương 181

Không ai ngờ, hận ý của Nguyên Thủy đối với La Tuyên, lại sâu đến như vậy, càng không ngờ, La Tuyên lại cũng cứng rắn như thế.

Sự đã đến nước này.

Họ cũng không tiện nói gì.

Chỉ có thể theo sau La Tuyên và Nguyên Thủy, ra khỏi thế giới Hồng Hoang.

"Sư mẫu, sư tôn thật sự có thể chiến thắng Thánh nhân sao?

Thông Thiên Thánh nhân và Nữ Oa Thánh nhân, có giúp sư tôn không?" Trên Thái Nguyên Tiên Đảo, Tây Vương Mẫu, Lung Nguyệt, Tiểu Man, Hoàng Nhạc cùng Hỏa Lân, đều đã nghe được cuộc đối thoại giữa La Tuyên và mấy vị Thánh nhân, cũng đã thấy mọi chuyện, Lung Nguyệt lập tức lo lắng, trong đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ lo âu.

"Hô!" Tây Vương Mẫu cũng không ngờ sự tình sẽ phát triển đến bước này.

Hít sâu một hơi, cố gắng đè nén tâm thần đang kích động, căng mặt nói: "Sư tôn là Cực Đạo Chuẩn Thánh, dù không bằng Thánh nhân, cũng tuyệt không phải Thánh nhân có thể tùy tay khống chế.

Nếu ngài đã chọn như vậy, nhất định là có lòng tin vào bản thân, chúng ta nên tin tưởng ngài mới phải!" Nói một câu không biết là an ủi Lung Nguyệt, hay an ủi chính mình.

Tây Vương Mẫu giơ tay phóng ra hộ đạo đại trận của Thái Nguyên Tiên Đảo.

Bao phủ cả hòn tiên đảo, sau đó, nói với Lung Nguyệt, Tiểu Man, Hỏa Lân: "Ở lại đây, ta phải ra ngoài xem." "Nữ tôn (đại tẩu), chuyện

của tôn thượng (đại ca) là chuyện của chúng ta, chúng ta cùng đi với ngài!" Lúc này, Hỏa Lân và Hoàng Nhạc cùng đứng ra, khí tức Chuẩn Thánh bùng phát, chiến ý ngút trời nói: "Dù chúng ta không địch lại Thánh nhân, nhưng cũng tuyệt không để tôn thượng (đại ca) một mình đối mặt!" "Tốt!" Tây Vương Mẫu trong lòng xúc động, nhưng nghĩ đến hai người theo La Tuyên cũng không ít ngày, tu vi cũng đều là Chuẩn Thánh, liền không nói nhiều, khẽ gật đầu đồng ý.

Lập tức, ba người ra khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, xé rách hư không, thẳng tiến đến vực ngoại hỗn độn thiên địa.

Trong hỗn độn thiên địa.

Bóng dáng La Tuyên xuất hiện đầu tiên.

Bây giờ hắn, đã thành Thời Không đại đạo, càng ngưng luyện ra hai mươi đạo Thời Không đạo tắc.

Chỉ xét về tốc độ, nhìn khắp cả Hồng Hoang.

E rằng cũng chỉ có Đạo Tổ Hồng Quân, có thể dựa vào chênh lệch tu vi khổng lồ, thắng hắn một bậc.

Những người khác, dù là sáu vị Thánh nhân, cũng tuyệt không thể vượt qua hắn về phương diện này!

Soạt!

Soạt!

Soạt!

Sau một hơi thở, tiếng xé gió liên tục vang lên.

Bóng dáng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Tử và các Thánh nhân khác, mới xuất hiện trong hỗn độn thiên địa.

"Thời Không chi đạo, mạnh đến vậy sao?" Mấy vị Thánh nhân chỉ nhìn thấy tốc độ của La Tuyên, liền kinh hãi không thôi.

Không nói những thứ khác, chỉ riêng tốc độ, La Tuyên một Cực Đạo Chuẩn Thánh, đã vượt qua các vị Thánh nhân.

Dù là Thái Thượng Lão Tử, thủ lĩnh của các Thánh nhân, cũng phải tự thấy hổ thẹn về tốc độ!

"Hừ!

Tốc độ nhanh thì sao, trước sự chênh lệch thực lực, tất cả đều là hư ảo, ngươi vĩnh viễn không biết, sự chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Thánh nhân, rốt cuộc lớn đến mức nào!" Nguyên Thủy cũng kinh ngạc về tốc độ của La Tuyên, nhưng trên mặt vẫn đầy vẻ khinh thường âm lãnh, hừ lạnh một tiếng, liền trực tiếp ra tay với La Tuyên.

Chỉ thấy trong lúc lật tay.

Một lá cờ nhỏ màu đỏ máu to bằng lòng bàn tay, cực kỳ giống với lệnh kỳ, hiện ra trong tay ông ta.

Thánh lực bàng bạc cuồn cuộn, toàn bộ rót vào Bàn Cổ Phiên, vung một cái về phía La Tuyên.

Lập tức một dòng lũ màu đỏ máu cuồn cuộn, như một dòng sông sao màu máu, khuấy động khí hỗn độn vô tận, mang theo uy thế hủy thiên diệt địa, nhắm thẳng vào La Tuyên.

Tiên thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên!

Nguyên Thủy vừa lên đã dùng Bàn Cổ Phiên, có thể thấy sát tâm đối với La Tuyên quả thật mãnh liệt đến cực hạn.

"Sát phạt chí bảo Bàn Cổ Phiên sao?

Lại không biết, so với Thí Thần Thương thì thế nào!" La Tuyên hiên ngang không sợ.

Trong một ý niệm, Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đồng thời xuất hiện.

Chân đạp Diệt Thế Hắc Liên, tay cầm Thí Thần Thương, tiên lực bàng bạc cuồn cuộn, vung ra một đạo thương mang khổng lồ dài cả ức vạn dặm, chém tan trời đất hỗn độn, chém lên dòng sông sao màu máu.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa không dứt bên tai.

Dòng lũ màu máu như sông sao kia, dưới mũi nhọn của Thí Thần Thương, không ngừng vỡ nát, trong chớp mắt gần như tan biến.

Thương mang của Thí Thần Thương khi phá vỡ dòng sông sao màu máu vô tận.

Cũng dần dần ảm đạm, sau khi phá vỡ dòng lũ màu máu đó, cũng hư ảo đến mức gần như mắt thường không thấy được.

Dưới một kích.

La Tuyên lại cùng Nguyên Thủy cứng đối cứng một trận ngang tài ngang sức!

Nhưng vẻ mặt ngưng trọng của Thông Thiên và Nữ Oa, cũng không vì thế mà giãn ra, ba vị Thánh nhân còn lại, cũng mặt không đổi sắc.

Chỉ là va chạm sức mạnh, La Tuyên sớm đã trong trận giao đấu với Nữ Oa, thể hiện ra sức mạnh có thể sánh ngang Thánh nhân trong Hỗn Độn, cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Trận giao phong này, phần quan trọng thật sự, là phải xem cuộc đọ sức đạo tắc!

"Thí Thần Thương lại mạnh đến vậy sao?" Dù cuộc đọ sức sức

mạnh chỉ là khởi đầu, nhưng Nguyên Thủy vẫn có chút kinh ngạc về Thí Thần Thương.

Phải biết, Bàn Cổ Phiên trong tay ông ta là tiên thiên chí bảo, trong tình huống sức mạnh gần như không chênh lệch với La Tuyên, lại không chiếm được chút lợi thế nào!

"Thí Thần Thương mạnh mẽ thì sao, chung quy chỉ là một hậu bối!" Nguyên Thủy sắc mặt không đổi, sát ý vẫn lẫm liệt.

Tu vi đến cảnh giới của họ, trừ khi cảnh giới chiếm ưu thế tuyệt đối, nếu không, phải xem lĩnh ngộ trên đại đạo đạo tắc!

Không chút do dự thu lại Bàn Cổ Phiên.

Chương 182

Nếu Bàn Cổ Phiên không chiếm ưu thế, vậy thì dùng đạo tắc.

Hôm nay, bất kể thế nào, nhất định phải khiến La Tuyên sống không được chết không xong, dùng máu của La Tuyên, nhuộm đỏ Hồng Hoang, chính danh Thánh nhân!

"Có thể khiến ta dùng đến lực lượng đạo tắc, ngươi cũng chết không hối tiếc!" Trong mắt Nguyên Thủy hàn quang lấp lánh, quanh thân đạo vận lưu chuyển, lực lượng sấm sét tung hoành, lập tức, chống ra một khoảng chân không trong hỗn độn thiên địa không hề thua kém thế giới Hồng Hoang.

Trong vùng đất trống đó.

Dày đặc chi chít những tia sét màu tím.

Cả một vùng trời đất rộng lớn trong nháy mắt, hóa thành một biển sấm sét khổng lồ.

Những tia sét đan xen ngang dọc, to lớn như Thái Cổ Long Vương, thanh thế đáng sợ vô cùng, quả thực còn khủng bố hơn cả Thiên Đạo Thần Phạt!

"Ngươi lúc nào cũng nói nhảm nhiều vậy sao?" La Tuyên thần sắc thản nhiên, cũng thu lại Thí Thần Thương.

Thần niệm chuyển động, quanh thân sức mạnh thời không lưu chuyển, trong im lặng, một phương thời không lớn gấp trăm lần Hồng Hoang, toàn bộ được thu vào trong cảm ứng thần thức của hắn.

Sự minh ngộ huyền diệu khó lường dâng lên trong lòng, mọi thứ dường như đều nằm trong một ý niệm!

"Miệng lưỡi sắc bén!

Ngọc Thanh Thần Lôi, dẫn!" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, một tay kết pháp ấn, một tay chộp vào biển sấm sét ngập trời.

Ngao!

Vô số lôi long gầm thét.

Trong chớp mắt, hơn trăm vạn lôi long lao tới, va chạm vào nhau.

Hóa thành một con lôi long có thân thể to lớn không thể tưởng tượng, lực lượng sấm sét quanh thân, càng ngưng tụ đến cực hạn, ngửa mặt lên trời một tiếng thét dài, bị Nguyên Thủy kéo vào trong lòng bàn tay.

Giống như vung một cây roi, vung về phía La Tuyên.

Con lôi long khổng lồ đó, lập tức như một tia chớp uốn lượn, đột phá hư không vô tận, chém về phía La Tuyên!

"Thời Không Phản Tố!" Đối với điều này, La Tuyên chỉ nhàn nhạt thốt ra bốn chữ.

Trong khoảnh khắc, xung quanh sức mạnh thời không vô tận cuồn cuộn, cả thời không của hỗn độn thiên địa, dường như đều đang vặn vẹo, điên cuồng đảo ngược.

Ngao!

Con lôi long khổng lồ đó, lập tức phảng phất như rơi vào loạn lưu thời không, toàn thân vặn vẹo từng trận.

Đầu rồng dữ tợn ngửa mặt lên trời gầm thét, lực lượng sấm sét mênh mông cuồn cuộn, khiến cả hư không hỗn độn thiên địa đều bị điện giật đến mức có cảm giác cháy xém vặn vẹo, lại thoát ra khỏi sự trói buộc của thời không.

Vẫn lao về phía La Tuyên!

"Thời Không Thiết Cát!" La Tuyên một tay chộp về phía trước.

Nơi thần thức chạm tới, lập tức thời không vỡ nát, hóa thành từng phương thời không bị chia cắt.

Khi sức mạnh đó rơi lên thân con lôi long, lập tức đem thân thể con lôi long đã bị Thời Không Phản Tố làm suy yếu đi rất nhiều, cắt thành vô số mảnh, phân biệt giam cầm trong những thời không thiên địa khác nhau!

"Hử?" Nguyên Thủy thấy vậy, sắc mặt biến đổi.

Ngọc Thanh Thần Lôi mà ông ta đã tu luyện vô số năm, lại bị cắt đứt liên hệ!

Giây tiếp theo.

Sắc mặt ông ta lại biến đổi: "Không ổn!" Không chút do dự, bóng dáng ông ta, lập tức hóa thành tử quang ngập trời, dung nhập vào cả biển sấm sét, điên cuồng lùi về phía xa.

Ầm ầm ầm!

Nguyên Thủy còn chưa kịp lùi đi.

Ngọc Thanh Thần Lôi bị đánh ra trước đó, đã bị La Tuyên dịch chuyển thời không.

Đột nhiên giáng xuống nơi Nguyên Thủy vừa đứng, theo sau đó là từng phương thời không thiên địa nổ tung, sức mạnh của cả con lôi long, nổ tung trong biển sấm sét!

"Tiểu súc sinh!

Ta phải giết ngươi!" Trong tiếng nổ kinh thiên, truyền đến tiếng gầm thét điên cuồng của Nguyên Thủy.

Dù đã cảm ứng trước, hóa thân thành biển sấm sét, dung làm một thể với biển sấm sét ngập trời, ông ta vẫn bị con lôi long dùng hết toàn lực đó, làm cho bị thương không nhẹ.

Bị chính thủ đoạn của mình làm bị thương, sao có thể khiến Nguyên Thủy không giận!

"Thời Không chi đạo lại quỷ dị và mạnh mẽ đến vậy!" Ở rìa hỗn độn thiên địa, mấy vị Thánh nhân chăm chú nhìn La Tuyên và Nguyên Thủy giao thủ, thấy Nguyên Thủy bị La Tuyên chơi một vố đau, lần lượt đồng tử co lại, lộ vẻ mặt nặng nề.

"Thời Không chi đạo của La Tuyên, e rằng không yếu hơn Nguyên Thủy!" Thái Thượng Lão Tử sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói.

Thời Không chi đạo là đứng đầu trong ba ngàn linh một đại đạo hiện nay, thậm chí có thể áp đảo Lực chi đại đạo một bậc, sự mạnh mẽ của nó có thể thấy rõ.

Trên tiên thiên đại đạo, Thời Không mạnh hơn Lôi Đình đại đạo rất nhiều.

Điểm này, chỉ cần nhìn La Tuyên chỉ dùng một đạo Thời Không đạo tắc, đã áp chế được Ngọc Thanh Thần Lôi do hai đạo Ngọc Thanh Thần Lôi tu thành của Nguyên Thủy, là có thể thấy được!

Không chỉ như vậy.

Ông thậm chí còn nghi ngờ, Thời Không chi đạo của La Tuyên, vốn đã vượt qua trình độ của Nguyên Thủy trên Lôi Đình đại đạo!

Dù có chút không thể tin được, dù sao thời gian tu luyện của La Tuyên, ngay cả một phần nhỏ của Nguyên Thủy, cũng không bằng, dù có nhận được đại đạo đạo tắc tẩy lễ, ngưng tụ ra Thời Không đại đạo, cũng không nên mạnh đến vậy.

Nhưng La Tuyên quá thản nhiên!

Sự thản nhiên trong từng cử chỉ, và tư thế kiêu hãnh không thể che giấu, tuyệt đối không phải là giả vờ!

Lại liên tưởng, La Tuyên lấy danh Tần Tuyên hành tẩu Hồng Hoang, nay lại đột nhiên mạo hiểm bị Nguyên Thủy ra tay, bộc lộ thân phận của mình, càng rút khỏi Tiệt giáo.

Trong lòng ông càng ngày càng cảm thấy, Nguyên Thủy lần này e rằng sẽ lật thuyền trong mương!

"Không biết La Tuyên có che giấu gì, hay là sau khi trải qua lần đại đạo tẩy lễ kia, mới đạt đến trình độ này?" Đôi mắt đẹp của Nữ Oa lấp lánh ánh sáng kỳ lạ, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi.

Nếu lần trước, La Tuyên thể hiện ra thực lực như vậy, e rằng trận chiến đó, không chừng nàng đã phải chịu thiệt!

Nhưng nếu nói La Tuyên sau khi trải qua đại đạo tẩy lễ, mới có thực lực như vậy.

Vậy thì sự ưu ái của đại đạo đối với hắn, cũng quá không hợp lẽ thường rồi!

Chương 183

"Ngọc Thanh Thần Lôi của Nguyên Thủy e rằng đã ngưng luyện ra mười đạo, La Tuyên về thời gian tu hành, chung quy có chút thiệt thòi!" Trong lòng Thông Thiên vẫn không lạc quan.

Cùng Nguyên Thủy chung sống vô số năm, sau khi phân gia, lại gây ra bao nhiêu mâu thuẫn, ông quá hiểu Nguyên Thủy.

Nếu chỉ là Nguyên Thủy của trước đây, với uy lực của Thời Không đại đạo mà La Tuyên thể hiện lần này, chỉ cần mười đạo Thời Không đạo tắc chi lực, đủ để trấn áp Nguyên Thủy.

Nhưng bây giờ.

Bọn họ đều nhờ La Tuyên dẫn đại đạo đạo tắc và đại đạo công đức giáng lâm.

Đều nhận được một ít phúc trạch, lực lượng đạo tắc sở tu đều tăng lên gấp đôi, Nguyên Thủy chắc chắn cũng không khác là bao!

Như vậy.

Nguyên Thủy gần như đã nắm giữ mười đạo Ngọc Thanh Thần Lôi, tương đương với hai mươi đạo Lôi Đình đạo tắc chi lực!

"Cứ xem đã!" Nữ Oa nghe vậy, cũng khẽ nhíu mày, trầm mặc.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không mở miệng.

Nhưng trên mặt hai người có chút không cười nổi.

Vốn dĩ muốn lôi kéo La Tuyên, chỉ có khi La Tuyên rơi vào thế yếu, chịu thiệt, thậm chí tính mạng bị uy hiếp, mới có đất dụng võ.

Nhưng bây giờ.

La Tuyên ngược lại làm cho Nguyên Thủy chịu thiệt.

Làm sao có thể đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết, lôi kéo La Tuyên về phương Tây?

"Phu quân!" Tây Vương Mẫu, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân đã đến nơi, nhìn vào biển sấm sét ngập trời, sự chênh lệch tu vi khổng lồ, sớm đã khiến họ không thể nhìn rõ cuộc giao thủ của La Tuyên và Nguyên Thủy.

Với tu vi của họ, cũng không thể đến gần Hỗn Độn.

Vốn đều muốn giúp La Tuyên một tay.

Nhưng bây giờ, chỉ ở vực ngoại thiên địa bên ngoài Hồng Hoang, liền bị dư âm và uy áp khủng bố đó, ép đến mức không thể tiến thêm, chỉ có thể từng người cắn răng nhìn về phía đó, dốc hết toàn lực muốn nhìn rõ dáng vẻ của La Tuyên.

"Có Thánh nhân giao thủ!

Lẽ nào Thông Thiên Thánh nhân và Nguyên Thủy Thánh nhân vì La Tuyên mà đánh nhau?" "Không!

Cũng có thể là La Tuyên đối đầu với Nguyên Thủy Thánh nhân!" "Không sai!

La Tuyên trước đó hóa danh Tần Tuyên, không phải là để tránh Nguyên Thủy Thánh nhân sao, nay tự bộc lộ thân phận, e rằng có thủ đoạn để kháng cự Nguyên Thủy Thánh nhân!" "Sự chênh lệch giữa Thánh nhân và Chuẩn Thánh lớn biết bao!

Ngày xưa Minh Hà đại năng vừa vào Chuẩn Thánh hậu kỳ, lên Kim Ngao Đảo giao đấu với Thông Thiên Thánh nhân, lại bị Thánh nhân một câu quát lui, ngay cả sức phản kháng cũng không có!

La Tuyên dù có tư chất tung thiên, cũng không thể có thực lực như vậy chứ?" "Minh Hà đại năng ngày xưa mới có tu vi gì?" "La Tuyên hiện nay có thể vô hạn tiếp cận cảnh giới Thánh nhân, trước đó giao

thủ với Nữ Oa Thánh nhân, đều kết thúc hòa, tại sao không thể cùng Nguyên Thủy Thánh nhân một trận chiến?" Trong vực ngoại thiên địa.

Ngoài Tây Vương Mẫu và những người khác, cũng hội tụ không ít cường giả Hồng Hoang.

Trong đó chỉ có số ít mấy vị Chuẩn Thánh, bước vào vực ngoại thiên địa, còn những cường giả vẫn dừng lại ở Đại La Kim Tiên, lúc này lại chỉ có thể ở rìa thế giới chi bích, không thể tiến thêm.

Từng người không khỏi đều cảm thấy vô cùng chấn động trước thực lực của những người đang giao thủ.

Trong lúc chấn động, cũng lần lượt suy đoán, rốt cuộc là La Tuyên và Nguyên Thủy giao thủ, hay là Thông Thiên và Nguyên Thủy đang giao thủ.

Chuẩn Thánh còn không nhìn rõ tình hình thực tế, huống chi là họ!

Trong hỗn độn thiên địa.

Nguyên Thủy hóa thân thành biển sấm sét ngập trời, cùng với lôi điện đạo tắc đã tu thành, dung làm một thể.

Lại vẫn bị La Tuyên dùng lực lượng thời không na di, đem Ngọc Thanh Thần Lôi kia dẫn nổ trong biển sấm sét, khiến Nguyên Thủy bị một vố đau, bị thương không nhẹ.

Nhưng điều này không khiến Nguyên Thủy lùi bước, ngược lại càng kích phát hung tính của ông ta!

"Tiểu súc sinh, ta thay đổi chủ ý rồi, hôm nay, nhất định phải khiến ngươi hoàn toàn tan thành tro bụi!" Giọng nói lạnh lẽo của Nguyên Thủy, như gió lạnh từ cửu u, thổi khắp cả hỗn độn thiên địa, khiến nhiệt độ giữa trời đất, đều đột ngột giảm xuống triệu ức độ.

Khiến khí hỗn độn vô tận trong hỗn độn thiên địa, đều ngưng kết

thành tinh thể băng màu xám.

Biển sấm sét màu tím mênh mông đó, khí thế càng bùng nổ đến cực hạn, cuốn theo sấm sét ngập trời, quét sạch hỗn độn vô tận, chỉ một tia điện hồ, cũng đủ để tiêu diệt một vị Cực Đạo Chuẩn Thánh!

Giây phút này, Nguyên Thủy đã dùng toàn lực.

Biển sấm sét mênh mông khủng bố đó, hừng hực cuồn cuộn hai mươi đạo Lôi Đình đạo tắc!

Ngay cả, chính ông ta cũng hóa thân thành biển sấm sét, hoàn toàn dung hợp tu vi cả đời, vào sấm sét đạo tắc ngập trời, càng khiến cho uy lực mà biển sấm sét bộc phát ra, đáng sợ như hủy thiên diệt địa!

"Không biết sống chết!" Bồ tát bằng đất sét còn có ba phần lửa giận, huống chi là La Tuyên.

Thấy Nguyên Thủy mở miệng thao thao bất tuyệt, bên trái một tiếng nghiệt chướng, bên phải một tiếng tiểu súc sinh, hắn cũng không còn thử nghiệm sức mạnh của Thời Không đạo tắc nữa, hoàn toàn bộc phát toàn bộ thực lực.

Tròn hai mươi đạo Thời Không đạo tắc chi lực.

Trong nháy mắt theo thần thức của hắn, bao phủ hỗn độn thiên địa vô tận, cũng bao trùm cả biển sấm sét nơi Nguyên Thủy đang ở.

Bản tôn của hắn cũng đẩy sức mạnh lên đến cực hạn, hóa thân thành thời không vô tận!

Hóa thân thành đại đạo, là thủ đoạn của Thánh nhân trở lên, cũng là của Hỗn Nguyên trở lên.

Thủ đoạn này có thể dung hợp tu vi cả đời, vào đại đạo đạo tắc, khiến nó bộc phát ra sức mạnh vượt qua giới hạn!

Nhưng loại thủ đoạn này cũng có khuyết điểm.

Đó là, nếu đại đạo đạo tắc không đủ mạnh, một khi bị nghiền ép, liền có nguy hiểm thân tử đạo tiêu!

Nhưng Nguyên Thủy sau khi chịu thiệt, đã hoàn toàn bị kích nộ.

Hoàn toàn không quan tâm, lập tức không do dự hóa thân thành biển sấm sét, càng phóng ra toàn bộ lực lượng Lôi Đình đạo tắc, âm mưu một đòn diệt sát La Tuyên!

La Tuyên tuy không phải Thánh nhân, cũng không phải cảnh giới Hỗn Nguyên.

Nhưng hắn là Thời Không Đạo Chủ!

Một sự tồn tại siêu nhiên là chủ nhân của một đại đạo, khiến cho tu vi hiện nay của hắn, cũng đủ để làm được việc hóa thân thành thời không, thân dung đại đạo!

Sau khi thân dung đại đạo, hai mươi đạo Thời Không đạo tắc chi lực, trong nháy mắt theo thần thức của hắn, bao phủ hỗn độn vô tận, đem cả biển sấm sét ngập trời nơi Nguyên Thủy đang ở, cũng cùng lúc bao trùm vào trong.

Chương 184

"Thời Không Thiết Cát!" Giọng nói uy nghiêm mà phiêu diêu như của một vị thần linh cao cao tại thượng, vang lên từ mọi ngóc ngách của thời không vô tận.

Nguyên Thủy lập tức cảm thấy biển sấm sét ngập trời dường như đều bị sức mạnh thời không trói buộc.

Giây tiếp theo.

Tựa như có vô số lưỡi dao đang cắt vào thân thể.

Sức mạnh thời không có mặt ở khắp nơi đó, lại đem cả biển sấm sét ngập trời, giống như Ngọc Thanh Thần Lôi trước đó, cắt ra, phân phong vào từng phương thời không khác nhau.

"Hai mươi đạo Thời Không đạo tắc chi lực!

Không!

Không thể nào!

Ngươi làm sao có thể có trình độ đại đạo mạnh mẽ như vậy?" Nguyên Thủy cuối cùng cũng hoảng sợ.

Đến lúc này, ông ta mới phát hiện, La Tuyên lại che giấu hai mươi đạo Thời Không đạo tắc.

Ban đầu một đạo Thời Không đạo tắc chi lực, nghiền ép Ngọc Thanh Thần Lôi do hai đạo Lôi Đình đạo tắc chi lực tu thành, khiến ông ta rơi vào thế yếu, nhưng lúc đó, ông ta có hai mươi đạo Lôi Đình đạo tắc chi lực làm chỗ dựa, cũng không hề sợ La Tuyên.

Thậm chí vẫn có tự tin trấn áp La Tuyên!

Nhưng bây giờ, La Tuyên lại thể hiện ra tròn hai mươi đạo Thời

Không đạo tắc chi lực, lại còn giống như ông ta hóa thân thành thời không.

Khiến ông ta cảm nhận được bóng ma của cái chết, ngửi thấy mùi vị tử vong chưa từng có!

"Không!

Ta là Thánh nhân, ta bất tử bất diệt!

Ngươi không giết được ta!" Nguyên Thủy gào thét điên cuồng, cũng vang vọng trong biển sấm sét ngập trời, từng tấc góc cạnh.

Sức mạnh của biển sấm sét ngập trời đó, càng bị đẩy lên đến cực hạn, nhưng từng phương thiên địa thời không, như từng tòa nhà tù thế giới, không chỉ từng tấc phân cắt sức mạnh của ông ta, mà còn không ngừng đè ép.

Tựa như muốn tiêu diệt ông ta vậy!

"Hai mươi đạo Thời Không đạo tắc!

Hít!

Trong thời gian ngắn ngủi, làm sao có thể ngưng luyện ra nhiều đạo tắc như vậy?" Ở xa, bất luận là Thái Thượng Lão Tử đang đứng xem, Thông Thiên và Nữ Oa đang chuẩn bị ra tay, hay là chủ thể đang mong có thể đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, đều không khỏi trợn to mắt, hít vào một ngụm khí lạnh.

Lực lượng đạo tắc không giống với quy tắc sức mạnh của Chuẩn Thánh.

Vừa vào cảnh giới Chuẩn Thánh, nhận được đại đạo tẩy lễ, có thể dễ dàng ngưng luyện ra mấy chục đạo, thậm chí cả trăm đạo quy tắc Chuẩn Thánh.

Nhưng tu vi đến cảnh giới của họ, cần ngưng luyện, là lực lượng

của đại đạo đạo tắc, sức mạnh bản nguyên nhất của thiên địa đại đạo.

Có thể trong lúc nhận được đại đạo đạo tắc tẩy lễ, ngưng luyện ra một hai đạo, thậm chí ba năm đạo, đã có thể gọi là thiên phú dị bẩm!

Dù là Thái Thượng Lão Tử năm đó với căn cơ Chuẩn Thánh trung kỳ, chứng đạo thành Thánh.

Lúc thành Thánh, cũng chỉ ngưng luyện ra ba đạo đạo tắc, nay tu luyện vô số năm, cũng chỉ ngưng luyện ra hai mươi lăm đạo Âm Dương đạo tắc chi lực mà thôi!

Giống như Thông Thiên, Nữ Oa mới cùng Nguyên Thủy ngưng luyện ra hai mươi đạo.

Hai kẻ thiếu công đức thành Thánh là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, càng không cần phải nói, nay cũng khổ tu vô số năm, mới miễn cưỡng ngưng luyện được mười đạo đạo tắc mà thôi!

Nhưng La Tuyên lại ngưng luyện ra hai mươi đạo đạo tắc!

La Tuyên mới tu luyện bao lâu?

Mới có tu vi gì?

Sự tương phản khổng lồ như vậy, đừng nói là Thông Thiên và Nữ Oa, hay là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đang có vẻ dở khóc dở cười, muốn khóc mà không có nước mắt.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử luôn tôn sùng vô vi, tâm thần cũng bị một cú sốc lớn!

"Thảo nào La Tuyên chọn một trận chiến trong Hỗn Độn, chỉ bằng hai mươi đạo Thời Không đạo tắc, e rằng bần đạo cũng không thể dễ dàng trấn áp!" Mấy vị Thánh nhân trầm mặc hồi lâu, Thái Thượng Lão Tử cuối cùng hít sâu một hơi, bình ổn lại đạo tâm đang dao động,

giọng nói có chút khàn khàn: “Nguyên Thủy sư đệ đến Hỗn Độn, đã là một sai lầm!” Nơi mạnh nhất của Thánh nhân là ở đâu?

Không phải là ở thế giới Hồng Hoang sao!

Chỉ cần ở thế giới Hồng Hoang, Thánh nhân có thể mượn dùng sức mạnh trời đất vô cùng vô tận, khi cần thiết, còn có thể mượn dùng Hồng Hoang thiên địa đạo tắc gia trì cho bản thân, như vậy mới có câu nói dưới Thánh nhân đều là kiến!

Nhưng Nguyên Thủy lại cứ theo La Tuyên đến Hỗn Độn, tự tay xóa đi chỗ dựa lớn nhất của mình.

Cũng không thể nói Nguyên Thủy không có não, thực sự là trình độ đại đạo của La Tuyên, quá siêu việt lẽ thường, bình thường, đổi lại là Thái Thượng Lão Tử, cũng tuyệt đối không để La Tuyên vào mắt!

Chỉ có thể nói, tất cả đều là tạo hóa trêu ngươi!

“Tên nhóc này tự xưng Thời Không Đạo Chủ, cái xưng hô này, e rằng tuyệt không phải là một hư danh đơn giản như vậy.

Nếu không, tuyệt không thể được đại đạo ưu ái như vậy, hậu ái như vậy!” Hơi dừng lại, Thái Thượng Lão Tử nhíu mày nhìn Thông Thiên và Nữ Oa, thấy họ cũng một vẻ mờ mịt, không khỏi nhìn về hướng Tử Tiêu Cung, không biết đang nghĩ gì.

Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, thì càng nhìn nhau.

Hoàn toàn không hiểu tại sao La Tuyên đột nhiên trở nên mạnh như vậy, lẽ nào chỉ vì lần đại đạo tẩy lễ kia sao?

Lẽ nào La Tuyên thật sự là khí vận chi tử, thật sự được đại đạo sủng ái như vậy sao?

“A a a!” Trong lúc mấy vị Thánh nhân suy nghĩ miên man, Nguyên

Thủy lại ai oán liên tục.

Tiếng kêu thảm thiết, trong nháy mắt khiến mấy vị Thánh nhân hoàn hồn, từng người tập trung nhìn lại, chỉ thấy, trong phương thiên địa thời không dường như đã bị cách ly.

Biển sấm sét ngập trời do Nguyên Thủy hóa thành, đã bị cắt ra, và sấm sét bên trong, đang bị từng đạo từng đạo xóa đi.

Trong biển sấm sét hóa thành, mỗi một tia sét, đều là bản nguyên của Nguyên Thủy.

Mỗi khi tổn thất một đạo bản nguyên, Nguyên Thủy sẽ suy yếu một phần, nếu tất cả bản nguyên hoàn toàn bị xóa đi, vậy thì Nguyên Thủy sẽ phải vẫn lạc!

Dù nguyên thần của Thánh nhân ký thác vào Thiên Đạo, nhưng vẫn sẽ vẫn lạc!

Tuy sau khi vẫn lạc, không hoàn toàn tiêu vong.

Nhưng muốn tái tạo nguyên thần, tái tạo nhục thân, trở lại cảnh giới Thánh nhân, không chỉ phải chịu đựng nỗi đau không thể tưởng tượng, mà còn tương đương với việc từ một sinh linh phàm tục, tu luyện lại thành Thánh nhân, độ khó sánh ngang với phàm nhân lên trời!

"Không lẽ thật sự muốn đồ Thánh sao?" Mấy vị Thánh nhân đều sắc mặt khẽ biến, trong lòng nảy ra ý nghĩ như vậy.

Chương 185

Hỗn độn thiên địa mênh mông.

Sức mạnh thời không vô tận lan tỏa khắp tám phương, phong tỏa một khu vực cực lớn, gần như biến nó thành một phương thiên địa khác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa thân thành biển sấm sét ngập trời, âm mưu một đòn trấn áp La Tuyên.

Lại bị La Tuyên hóa thân thành thời không, trấn áp biển sấm sét ngập trời.

Trong phương thiên địa thời không có thể nhìn thấy nhưng không thể chạm tới đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn gào thét liên tục, tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Nhưng vẫn không thể chống lại sức mạnh ma diệt khủng bố của thời không!

"Tiểu súc sinh, ngươi ép ta!

Hôm nay dù có liều mạng vẫn lạc một lần, ta cũng phải khiến ngươi tan thành tro bụi!" Sau khi khí tức của Nguyên Thủy Thiên Tôn giảm đi hai phần, cuối cùng ông ta không thể không chấp nhận hiện thực.

Ở trong Hỗn Độn, không có thế giới Hồng Hoang làm chỗ dựa, ông ta căn bản không thể là đối thủ của La Tuyên sở hữu hai mươi đạo Thời Không đạo tắc!

Thấy La Tuyên cũng thật sự đã động sát tâm.

Nghiến răng một cái, tiếng gầm thét như sấm trời cuồn cuộn, vang vọng giữa trời đất, trong biển sấm sét ngập trời bị từng phương thời

không chia cắt, một đạo tắc chi lực đột nhiên nổ tung.

Ầm!

Lực lượng của đại đạo đạo tắc tự bạo, khủng bố biết bao!

Chỉ trong một khoảnh khắc, bão năng lượng khủng bố, cuốn sạch cả hỗn độn thiên địa, không chỉ phá tan phong tỏa đạo lôi đình đạo tắc kia của thời không thiên địa.

Càng phá nát hàng ngàn vạn thời không tiểu thiên địa xung quanh!

"Không ổn!

Mau lùi!" Giây phút này, đối mặt với cơn sóng năng lượng mênh mông đó, dù là Thái Thượng Lão Tử, cũng biến sắc, lần lượt lùi nhanh.

Nữ Oa và Thông Thiên càng chú ý đến Tây Vương Mẫu, vội vàng ra tay phong tỏa bão năng lượng trong Hỗn Độn, bảo vệ Tây Vương Mẫu và những người khác, cùng một số cường giả Hồng Hoang.

Một đạo đại đạo đạo tắc chi lực tự bạo.

Đủ để trọng thương cường giả Hỗn Nguyên hay Thánh nhân, dù chỉ là dư âm, cũng tuyệt không phải những Chuẩn Thánh kia có thể chống đỡ!

"Hỏng rồi!

La Tuyên!" Nữ Oa và Thông Thiên theo bản năng lùi ra, thuận tay bảo vệ Tây Vương Mẫu và những người khác cùng những cường giả Hồng Hoang đang quan chiến.

Nhưng sau khi lùi ra, La Tuyên lại ở chính trung tâm của vụ nổ, không khỏi sắc mặt đại biến.

"Ha ha ha ha!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tự bạo một đạo đạo tắc, phá tan phương thời không thiên địa kia, liên đới cả những thời không

thiên địa xung quanh đều bị ảnh hưởng, trong nháy mắt giành được tự do.

Không khỏi ngửa mặt lên trời cười điên cuồng, mái tóc dài bay loạn, như một kẻ điên thét dài: "Nghiệt súc, đừng tưởng rằng ngưng luyện ra hai mươi đạo Thời Không đạo tắc, là có thể tùy tay khống chế ta!" "Hôm nay, ta sẽ cho ngươi biết, tu hành bao nhiêu năm của ta, vĩnh viễn không phải là một lần cơ duyên có thể so sánh được!" Gầm thét như vậy, nghiến răng một cái, lại một đạo Lôi Đình đạo tắc, ầm ầm dẫn nổ!

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc.

Cả Hỗn Độn như xảy ra một trận đại kiếp diệt thế.

Vô số ngọn núi hỗn độn khổng lồ cao chọc trời, đủ để xuyên qua nhật nguyệt, từng ngọn từng ngọn vỡ nát, hóa thành bụi đá ngập trời, bay về bốn phương tám hướng.

Mỗi một mảnh vỡ, đều mang theo sức mạnh vô cùng cường đại.

Dù Cực Đạo Chuẩn Thánh dính phải, cũng đủ bị lực lượng kinh khủng đó, trong nháy mắt xé thành phấn vụn!

La Tuyên, người đang ở trung tâm của tất cả, hóa thân thành thời không, càng ở tại trung tâm của bão năng lượng.

Phương thời không dường như bị cách ly thành một thiên địa khác.

Trong vụ nổ đạo tắc kinh hoàng đó, gần như trong nháy mắt liền vỡ nát, từng tấc thời không tiêu tan, khí tức của La Tuyên, cũng theo đó từ thịnh chuyển sang suy, trong chớp mắt không còn khí tức!

"La Tuyên!" "Phu quân!" "Đại ca!" "Tôn thượng!" Giây phút này,

Nữ Oa, Thông Thiên, Tây Vương Mẫu, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân, đều sắc mặt đại biến, kinh hãi thất thanh.

Họ nghe rõ tiếng gầm điên cuồng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng cảm nhận rõ sự biến mất của khí tức La Tuyên!

Nữ Oa và Thông Thiên vốn đã chuẩn bị ra tay.

Lại không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại tàn nhẫn và quyết đoán như vậy, lại không màng đạo cơ bản thân bị tổn thương, một lần nữa tự bạo một đạo Lôi Đình đạo tắc!

Tốc độ nhanh đến kinh người.

Càng khiến hai vị Thánh nhân, cũng phản ứng không kịp.

Khi họ phản ứng lại, khí tức của La Tuyên, đã biến mất!

"La Tuyên… cứ thế vẫn lạc rồi?" Thánh nhân ở Hồng Hoang là vô địch, nhưng ở trong Hỗn Độn, cũng không thể dễ dàng chống lại uy lực của đạo tắc tự bạo, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại điên cuồng đến vậy.

Khi Nguyên Thủy tự bạo đạo tắc, họ cũng theo bản năng lùi ra.

Nhưng khi hoàn hồn, cũng chuẩn bị ra tay cứu La Tuyên, lại phát hiện, La Tuyên đã không còn khí tức.

Lập tức đứng ngây tại chỗ, ngơ ngác nhìn cơn bão năng lượng hỗn tạp đá vụn đang hoành hành, nhất thời cũng không biết nên nói gì cho phải.

"Đạo tắc tự bạo, dù là chúng ta, ở trong tình cảnh đó, e rằng cũng cửu tử nhất sinh, huống chi La Tuyên còn là một Cực Đạo Chuẩn Thánh!" Thái Thượng Lão Tử khẽ thở dài, không nhịn được âm thầm lắc đầu.

Ông cũng không ngờ Nguyên Thủy lại dùng chiêu tự bạo đạo tắc,

trong lòng kinh ngạc trước sự tàn nhẫn và quyết đoán của Nguyên Thủy, đồng thời cũng không khỏi cảm khái vô cùng cho sự vẫn lạc của một thiên tài tuyệt thế.

Tu hành chi đạo không dễ.

Dù thiên tư của La Tuyên có xuất chúng đến đâu, nhưng thời gian tu hành còn ngắn, chung quy vẫn quá xem thường Nguyên Thủy.

Bây giờ lại phải hóa thành một nắm đất vàng, trở thành bụi trần trong lịch sử Hồng Hoang, biến mất trong dòng sông thời gian.

Chỉ tiếc cho một thân thiên phú a!

"Dù có tư chất tung thiên, được đại đạo ưu ái, thì sao chứ?

Số mệnh của ngươi, sớm đã vào khoảnh khắc ngươi theo ta đến Hỗn Độn, đã được định đoạt!" Tự bạo hai đạo Lôi Đình đạo tắc, Nguyên Thủy cũng bị thương không nhẹ, bản nguyên bị tổn thương cực lớn, đạo cơ Thánh nhân đều xuất hiện vết nứt.

Lần này, có thể nói là thương địch một ngàn, tự tổn tám trăm.

Nhưng vậy thì sao?

Chương 186

La Tuyên cuối cùng vẫn lạc trong tay ông ta!

Như vậy, là đủ rồi!!!

“Vậy sao?” Thế nhưng, lời Nguyên Thủy còn chưa dứt, giữa trời đất, một giọng nói nhàn nhạt vang lên, cơn bão năng lượng đang hoành hành, trong nháy mắt tan biến không còn một mảnh.

Tại trung tâm của tất cả phong ba.

Một cột sáng màu bạc cao chọc trời, gần như xuyên thủng Hỗn Độn, thẳng đến nơi sâu thẳm của bầu trời Hỗn Độn, sừng sững uy nghi, như một tấm bia đá vĩnh hằng bất hủ, tràn đầy ánh sáng thần tính mênh mông, cổ xưa, tang thương mà bất hủ.

Trong vầng sáng đó bao phủ.

Một dáng người vĩ ngạn phong thần như ngọc, đang chắp tay đứng lơ lửng trong hư không, lẳng lặng nhìn Nguyên Thủy.

“La Tuyên?

Ngươi không chết?” Đồng tử Nguyên Thủy đột nhiên co rút lại, sắc mặt cuồng biến, kinh hãi thất thanh: “Không thể nào!

Ngươi chỉ là một Cực Đạo Chuẩn Thánh, ta tự bạo hai đạo đạo tắc, dù là Thánh nhân cũng không thể dễ dàng chống lại, sao ngươi có thể bình an vô sự?” “Kẻ ếch ngồi đáy giếng như ngươi, sẽ không bao giờ biết được ‘Đạo Chủ’ có ý nghĩa gì.” La Tuyên khẽ thở dài, giơ tay chộp về phía hư không, lập tức, cả thời không của Hỗn Độn, dường như đều nằm trong một bàn tay, bị vặn vẹo.

Nguyên Thủy càng cảm thấy toàn thân phảng phất như bị một sức mạnh vô hình không thể kháng cự giam cầm, thân thể lại không tự

chủ được bị sức mạnh đó, kéo về phía La Tuyên!

"Không!

Sao có thể có sức mạnh mạnh đến thế?

Đây không phải là sức mạnh của Thánh nhân!" Sắc mặt Nguyên Thủy đột biến, ông ta dốc toàn lực muốn thoát khỏi sự trói buộc của sức mạnh Thời Không, nhưng lại phát hiện, dù giãy giụa thế nào, thân thể cũng không thể di chuyển dù chỉ một li một hào.

Thậm chí, ngay cả nguyên thần và thần hồn cũng đang dần ngưng kết.

Ông ta âm thầm nghiến răng, cố gắng tự bạo đạo tắc chi lực một lần nữa.

Nhưng khi điều động đạo tắc trong nguyên thần, ông ta mới phát hiện, đạo tắc cũng không thể điều động nổi!

"Đừng phí sức nữa!

Đây là sức mạnh bản nguyên Thời Không, cho dù ngươi tu thành trăm đạo đạo tắc, tu vi mạnh hơn gấp mười lần, cũng không thể thoát được!" Giọng nói nhàn nhạt của La Tuyên vang lên, hắn nhẹ nhàng đưa một tay ra, bóp lấy cổ Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Nếu không phải ta chưa thể thích ứng nhanh với sức mạnh Thời Không, hôm nay, ta đã dùng máu Thánh nhân để chứng danh Thời Không Đạo Chủ của ta!" Phải công nhận, Nguyên Thủy rất tàn nhẫn và quyết đoán.

Chuyện như tự bạo Đại Đạo đạo tắc, e rằng không một Thánh nhân nào có mặt ở đây dám làm, càng không ai làm chuyện tự tổn tu vi, tự tổn đạo cơ như vậy.

Nhưng Nguyên Thủy lại làm thế!

Điều này không chỉ nằm ngoài dự liệu của mấy vị Thánh nhân, mà

cũng nằm ngoài dự liệu của hắn.

Chỉ tiếc là, Nguyên Thủy căn bản không biết, Đại Đạo Đạo Chủ rốt cuộc là sự tồn tại như thế nào.

Phàm là Đạo Chủ, đều nắm giữ một loại bản nguyên Đại Đạo, còn có một ấn ký bản nguyên Đại Đạo tương ứng, có thể tiếp dẫn cột sáng bản nguyên Đại Đạo tương ứng giáng lâm.

Trong cột sáng bản nguyên Đại Đạo, Đạo Chủ chính là chúa tể, chỉ cần Thời Không Đại Đạo bất diệt, Đạo Chủ sẽ bất tử bất diệt!

Chỉ có người cùng là Đạo Chủ mới có thể tiêu diệt Đạo Chủ!

Đại Đạo Đạo Chủ mạnh mẽ như vậy, đó cũng là mục đích mà Hồng Quân thà mạo hiểm dung hợp Thiên Đạo, cũng phải đưa tu vi trở về Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, một lần nữa thắp sáng ấn ký bản nguyên Đại Đạo!

"Bản nguyên Thời Không...

Thời Không Đạo Chủ sao?" Nguyên Thủy thất thần lẩm bẩm một câu, rồi đột nhiên vẻ mặt trở nên dữ tợn đối diện với đôi con ngươi lóe ánh bạc của La Tuyên, không cam lòng nói: "Ta không thua ngươi, chỉ thua vì đã bất cẩn rời khỏi Hồng Hoang mà thôi!

Dù hôm nay ta có ngã xuống nơi này, thì đã sao?" "Sau hàng tỷ năm tháng, ta vẫn sẽ trở lại ngôi vị Thánh nhân!" "Khi đó, ta vẫn là Thánh nhân, vẫn vô địch thế gian, trừ phi ngươi trốn trong Hỗn Độn!

Bằng không, mối nhục hôm nay, ta nhất định sẽ trả lại gấp mười!" Sự việc đã đến nước này, Nguyên Thủy biết kết cục đã định.

Ông ta liền không còn chút kiêng dè nào, khuôn mặt lập tức đầy vẻ cười gằn.

Trước đây, ông ta cũng từng tức giận vì nguyên thần ký thác vào

Thiên Đạo khiến tu vi bị hạn chế, không thể tăng lên được nữa, việc đề thăng đạo tắc cũng vô cùng chậm chạp.

Nhưng bây giờ, nguyên thần ký thác Thiên Đạo lại trở thành chỗ dựa của ông ta.

Chỉ cần Thiên Đạo bất diệt, ông ta sẽ vĩnh viễn không mất ngôi vị Thánh nhân, không ai có thể giết chết!

"Ếch ngồi đáy giếng!" La Tuyên lắc đầu khẽ than một tiếng.

Đạo Chủ là chủ nhân của Thời Không Đại Đạo, đứng trên cả Thiên Đạo.

Sao một Công Đức Thánh nhân dưới trướng Thiên Đạo có thể suy đoán được?

Đừng nói Nguyên Thủy chỉ là một Công Đức Thánh nhân, ngay cả Thiên Đạo, rơi vào lãnh địa bản nguyên Thời Không, sinh mệnh cũng chỉ có thể mặc cho chúa tể định đoạt, đủ để dễ dàng xóa sạch mọi dấu ấn của nó trong đại thiên địa Thời Không này!

Đại Đạo Chi Chủ, chính là bá đạo như vậy!

Nhìn Nguyên Thủy lần cuối, trong mắt hắn lập tức bắn ra hai luồng ánh sáng bạc sắc bén vô cùng, trong khoảnh khắc, toàn bộ cơ thể hắn đều tỏa ra ánh hào quang màu bạc rực rỡ chói mắt.

Hai luồng ánh sáng bạc đó, càng bắn thẳng về phía mi tâm của Nguyên Thủy!

"Ai!" Lúc này, một tiếng thở dài khẽ vang lên trong hư không.

Thân ảnh Hồng Quân lặng lẽ xuất hiện bên ngoài lãnh địa bản nguyên Thời Không, chắp tay hành lễ với La Tuyên nói: "Xin La Tuyên đạo hữu xem mặt mũi bần đạo, thủ hạ lưu tình!" Soạt!

Giọng nói của Hồng Quân không hề che giấu.

Âm thanh tuy không lớn, nhưng lại vang vọng rõ ràng trong tai mỗi một sinh linh ở vực ngoại, khiến tất cả cường giả toàn thân chấn động.

"Hai vị cường giả giao thủ trong Hỗn Độn là Nguyên Thủy Thánh nhân và La Tuyên!" "Xem ra!

Dường như La Tuyên đã trấn áp Nguyên Thủy Thánh nhân!

Nhưng tại sao Đạo Tổ lại xuất hiện, chẳng lẽ La Tuyên muốn đồ Thánh sao?" "Hít!

Chẳng lẽ các ngươi không nghe thấy, Đạo Tổ gọi La Tuyên là đạo hữu, còn khách khí như vậy bảo La Tuyên nể mặt, thủ hạ lưu tình sao?

La Tuyên từ lúc nào có thể khiến Đạo Tổ coi trọng như vậy?" "..." Trong thiên địa vực ngoại bên ngoài thế giới Hồng Hoang, vô số cường giả như nổ tung, sau một khoảng lặng chết chóc, toàn trường trở nên xôn xao.

Đừng nói người khác, Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cũng đều trừng lớn mắt, như thể tròng mắt sắp rơi ra ngoài, vẻ mặt đầy khó tin.

Mặc dù thực lực của La Tuyên đã vượt xa tưởng tượng của các Thánh nhân, không những không ngã xuống trong tay Nguyên Thủy, ngược lại còn dễ dàng trấn áp ông ta, sự đảo ngược lớn như vậy đã khiến họ kinh ngạc.

Nhưng họ cũng vạn lần không ngờ, sư phụ của họ, Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang và Đạo Tổ Hồng Quân, lại đích thân xuất hiện!

Càng không ngờ, trong mắt họ, vị sư phụ sâu không lường được, tu vi đã sớm không biết đến mức nào, lại gọi La Tuyên một tiếng đạo hữu, hạ mình như vậy, bảo La Tuyên nể mặt!

Chương 187

Lúc này, các Thánh nhân cảm thấy thế giới quan của mình sắp bị lật đổ.

Cú sốc tinh thần quá lớn, cho dù tu vi của họ cao thâm, đạo tâm vững chắc, cũng có chút không thể chịu đựng nổi!

"Thời Không Đạo Chủ...

Đó là thân phận Đạo Chủ sao?" Trong số mấy vị Thánh nhân, chỉ có Thái Thượng Lão Tử vẫn luôn chú ý từng chữ La Tuyên nói, trong cuộc đối thoại giữa La Tuyên và Nguyên Thủy, ông ta đã xác nhận, thân phận Thời Không Đạo Chủ của La Tuyên chắc chắn vô cùng siêu việt.

Vì vậy mới khiến La Tuyên ở tầng thứ Cực Đạo Chuẩn Thánh lại có thực lực mạnh mẽ như vậy!

Nhưng ông ta cũng không ngờ.

Thân phận này, lại khiến sư phụ của họ, Đạo Tổ Hồng Quân, cũng đối xử như người ngang hàng, thậm chí còn hành đạo lễ bình đẳng!

Trong thiên địa Hỗn Độn.

La Tuyên hòa mình vào Thời Không vô tận.

Hắn tự nhiên thấy được tất cả những lời bàn tán và phản ứng của các sinh linh vực ngoại, bao gồm cả các Thánh nhân.

Hắn biết, Hồng Quân cố ý làm vậy, nếu không lời nói của Hồng Quân sao có thể để tất cả sinh linh biết được!

Hồng Quân sở dĩ hạ mình xưng danh La Tuyên, tự nhiên là vì bảo

vệ Nguyên Thủy!

"Không phải ta không nể mặt đạo hữu, đạo hữu nên biết, Đạo Chủ không thể bị sỉ nhục!" Mặc dù Hồng Quân đã cho đủ mặt mũi, nhưng La Tuyên vẫn không lập tức nhượng bộ.

Giọng nói bình tĩnh của hắn cũng không hề che giấu, truyền đi khắp thiên địa vực ngoại và thiên địa Hỗn Độn, lọt vào tai tất cả sinh linh, khiến sắc mặt tất cả cường giả lại một lần nữa biến đổi.

"Hít!

La Tuyên lại dám nói chuyện với Đạo Tổ như vậy?" Vô số cường giả đều chết lặng.

Mặc dù không nhìn rõ dáng vẻ của La Tuyên và Đạo Tổ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến tâm trạng của họ lúc này.

Trong mắt họ, thậm chí trong mắt vô số sinh linh Hồng Hoang, Đạo Tổ luôn cao cao tại thượng, hoàn toàn thoát khỏi quy tắc, là sự tồn tại siêu việt đứng trên Lục Đại Thánh nhân!

Lục Đại Thánh nhân đã là xa không thể với, huống chi là Đạo Tổ!

Nhưng bây giờ, một Chuẩn Thánh La Tuyên, lại dám không nể mặt như vậy sau khi Đạo Tổ đích thân mở lời?

Hắn gan lớn đến mức nào?

Chẳng lẽ không sợ đắc tội Đạo Tổ sao?

"Đạo Chủ không thể bị sỉ nhục...

Chẳng lẽ cái gọi là Đạo Chủ, là một loại chúa tể Đại Đạo?

La Tuyên tự mình tạo ra Thời Không chi đạo, nên trở thành chủ nhân của Thời Không Đại Đạo?" Mấy vị Thánh nhân khác cũng ngây như phỗng, một lúc lâu sau vẫn chưa hoàn hồn.

Cuối cùng, vẫn là Thái Thượng Lão Tử phản ứng đầu tiên, miệng lẩm bẩm, đồng tử đột nhiên co lại thành một điểm.

Ông ta cuối cùng đã hiểu tại sao La Tuyên đột nhiên mạnh đến vậy, ngay cả Thánh nhân tự bạo đạo tắc cũng không thể làm hắn bị thương, cũng cuối cùng hiểu tại sao Đạo Tổ lại nể mặt La Tuyên như vậy.

E rằng... vị trí Đạo Chủ đó, quả thực như ông ta suy đoán, là một loại chúa tể Đại Đạo.

Nếu vậy, La Tuyên gần như ngang hàng với Tam Thiên Thần Ma thời xưa, được sư phụ của họ đối đãi như vậy, cũng có thể giải thích được!

"Chúa tể Thời Không Đại Đạo?

Hít!" Mấy người Thông Thiên nghe vậy, đều hít một hơi khí lạnh.

Được Thái Thượng Lão Tử nhắc nhở như vậy, họ cuối cùng đã biết, La Tuyên người nắm trong tay Thời Không Đại Đạo đã đạt đến trình độ nào.

Dù tu vi La Tuyên vẫn là Cực Đạo Chuẩn Thánh, nhưng chỉ bằng thân phận chúa tể Thời Không Đại Đạo, cũng đủ để vượt qua họ, sánh ngang với Hỗn Độn Thần Ma thời xưa, sánh ngang với Đạo Tổ bây giờ!

Trong khoảnh khắc, không cần La Tuyên giải thích.

Thông Thiên cũng cuối cùng hiểu tại sao La Tuyên lại rời khỏi Tiệt giáo, lại tại sao xưng hô với ông là đạo hữu.

Chúa tể Thời Không Đại Đạo, một sự tồn tại cấm kỵ như vậy, sao có thể chịu dưới trướng người khác, La Tuyên bằng lòng ở lại Tiệt giáo tiếp tục làm đệ tử của ông, làm Phó giáo chủ Tiệt giáo, e rằng Đại Đạo cũng không cho phép a!

Thậm chí, nếu La Tuyên cưỡng ép ở lại Tiệt giáo, lại xưng hô là sư đồ, e rằng đều có khả năng mang đến Đại Đạo thần phạt cho ông và Tiệt giáo!

Mọi việc La Tuyên làm, cuối cùng đều là vì cân nhắc cho Tiệt giáo a!

Trong thiên địa Hỗn Độn.

La Tuyên và Hồng Quân đều không còn quan tâm đến suy nghĩ của những người khác.

Chỉ im lặng nhìn đối phương, La Tuyên không lùi một bước, ánh mắt kiên định, Hồng Quân thì nhìn sâu vào La Tuyên một lúc, cuối cùng quyết định lùi một bước.

Ông truyền âm cho La Tuyên nói: "Đạo hữu nên biết, ta cũng từng là Đạo Chủ.

Nguyên Thủy chẳng qua chỉ là một Công Đức Thánh nhân của Hồng Hoang, sau ngày hôm nay, trong mắt đạo hữu, chẳng qua chỉ là con kiến mà thôi.

Chẳng lẽ đạo hữu ngay cả chút mặt mũi nhỏ này, cũng không muốn cho bần đạo?" "Ta đã nói, không phải ta không nể mặt đạo hữu." La Tuyên lạnh lùng nhìn Hồng Quân, trầm giọng nói: "Đạo hữu hẳn là rõ tính cách của Nguyên Thủy, dù hôm nay tha cho ông ta, trở về thế giới Hồng Hoang, ông ta cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua!

Chẳng lẽ ta phải bị tìm đến cửa lần thứ hai, lần thứ ba?

Đạo hữu lại thay ông ta cầu tình lần thứ hai, lần thứ ba?" Thân là Đạo Chủ của Thời Không Đại Đạo, cho dù ở thế giới Hồng Hoang, hắn cũng đã có thực lực xem thường Thánh nhân.

Nhưng đúng như hắn nói, nếu Nguyên Thủy hết lần này đến lần

khác tìm rắc rối, Hồng Quân có thể thay Nguyên Thủy cầu tình mấy lần?

Đến lúc đó, không đồng ý thì Hồng Quân mất mặt; đồng ý thì thể diện của Thời Không Đạo Chủ đặt ở đâu?

"Ai!" Hồng Quân lại thở dài một tiếng.

Ông cũng hiểu lời của La Tuyên không phải không có lý.

Chỉ là, Nguyên Thủy là Công Đức Thánh nhân, là một phần của Thiên Đạo hoàn thiện.

Nếu Nguyên Thủy ngã xuống, đối với Thiên Đạo, đối với ông, đều là một tổn thất to lớn, thậm chí có khả năng ảnh hưởng đến việc ông dung hợp Thiên Đạo, tuyệt đối không thể để Nguyên Thủy ngã xuống!

Nhưng ông cũng không thể dựa vào tu vi để ép La Tuyên.

Không chỉ vì tương lai ông cần La Tuyên giúp một tay, cùng nhau đối phó vấn đề của thế giới Hồng Mông, mà còn vì, Đại Đạo Chi Chủ ở một mức độ nhất định đại biểu cho Đại Đạo chí cao vô thượng.

Chương 188

Ép La Tuyên đồng nghĩa với việc bất kính với Đại Đạo!

Trước khi một lần nữa thắp sáng ấn ký bản nguyên Tiên Đạo, khôi phục thân phận Đạo Chủ, ông không thể làm như vậy, nếu không, Đại Đạo cũng sẽ có ảnh hưởng đối với ông!

"Đạo hữu, không phải bần đạo nhất định phải bảo vệ Nguyên Thủy, ..." Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Hồng Quân đem tác dụng của Nguyên Thủy đối với Thiên Đạo nói cho La Tuyên biết.

Sau đó, trầm ngâm nói: "Bần đạo lùi một bước nữa, đạo hữu có thể trấn áp Nguyên Thủy ở đây một thời gian!

Như vậy, vừa có thể dùng danh của Nguyên Thủy Thánh nhân để chứng danh Thời Không Đạo Chủ, lại không đến mức để Nguyên Thủy lại chọc giận đạo hữu, bần đạo vẫn nợ đạo hữu một ân tình, thế nào?" "Được!" La Tuyên giả vờ trầm ngâm rồi khẽ gật đầu.

Trong lòng hắn cũng rõ, Hồng Quân đã nói đến mức này, không thể nào để hắn giết Nguyên Thủy.

Với thực lực của hắn, ngược lại có thể cưỡng ép giết Nguyên Thủy, Hồng Quân cũng không thể tùy ý ra tay với hắn.

Nhưng tạm thời không thể, cũng sẽ không vì một Nguyên Thủy cỏn con mà gây sự với Hồng Quân, như vậy, được Hồng Quân một ân tình, lại trấn áp được Nguyên Thủy, cũng coi như vẹn cả đôi đường!

Hồng Quân và La Tuyên cứ thế định đoạt số phận của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy lại bị La Tuyên giam cầm, từ đầu đến cuối, một câu cũng không xen vào được, cũng một câu không nghe được.

Chỉ thấy đôi mắt sâu thẳm của Hồng Quân nhìn mình, ông ta biết, ân oán lần này với La Tuyên, chắc chắn đã khiến Hồng Quân trong lòng không vui.

Nhưng ông ta cũng biết, đã có Hồng Quân ra mặt, tính mạng chắc chắn không lo.

Nhưng không biết vì sao, trong lòng lại có một dự cảm không lành!

Quả nhiên.

Khoảnh khắc tiếp theo, lời nói của La Tuyên đã chứng thực suy đoán của ông ta.

"Trước đây, Nguyên Thủy mạo phạm ta, ta vốn nên trấn sát ông ta, nhưng nể mặt Hồng Quân đạo hữu, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.

Hôm nay, ta lấy danh nghĩa Thời Không Đạo Chủ, trấn áp Nguyên Thủy tại đây ba mươi triệu năm!" Theo giọng nói đầy uy nghiêm vô tận của La Tuyên truyền khắp thiên địa.

Hắn giơ tay, chỉ một cái vào đại địa Hỗn Độn, đại địa Hỗn Độn kiên cố không thể phá hủy, Chuẩn Thánh khó lay động, lập tức tách ra một khe nứt khổng lồ dài hàng tỷ dặm, rộng hàng trăm vạn dặm.

Cùng lúc đó, toàn thân Nguyên Thủy bị sức mạnh Thời Không phong ấn.

Cả người bị La Tuyên trở tay ném vào khe nứt khổng lồ.

Ngay sau đó, La Tuyên liên tục vung tay, từng ngọn núi Hỗn Độn khổng lồ nối trời liền đất mọc lên, bị di chuyển, dung hợp thành một tấm bia đá bất hủ thông thiên triệt địa, trấn áp lên trên.

Ầm ầm ầm!

Theo một tiếng nổ lớn rung chuyển Hỗn Độn.

Nguyên Thủy, một Thánh nhân, từ đây bị trấn áp trong thiên địa Hỗn Độn.

Một thân ảnh vĩ ngạn phong hoa tuyệt đại, bá thiên tuyệt địa khác, lại như một vầng thái dương rực rỡ, từ từ mọc lên, định sẵn sẽ chiếu sáng chư thiên vạn giới, rung chuyển toàn bộ Hồng Hoang!

"Hít!

Thời Không Đạo Chủ đó rốt cuộc là gì?

Tại sao La Tuyên lại mạnh mẽ và cường thế như vậy, chỉ bằng tu vi Chuẩn Thánh đã trấn áp Thánh nhân, Đạo Tổ ra mặt cầu tình cũng vô ích?" "Thân phận Thời Không Đạo Chủ, bần đạo không biết!

Nhưng, bần đạo biết chuyện hôm nay đủ để ảnh hưởng thế giới Hồng Hoang hàng tỷ năm, câu nói 'dưới Thánh nhân đều là con kiến' cũng sẽ vì thế mà trở thành hư ảo!" "Tên của La Tuyên, tên của Thời Không Đạo Chủ, sau ngày hôm nay, tất sẽ khiến chúng sinh run rẩy!" "Nhưng danh tiếng của Nguyên Thủy Thánh nhân và Xiển giáo, lại vì thế mà rơi xuống vực thẳm!" "..." Các cường giả ở thiên địa vực ngoại, cuối cùng cũng không hiểu Thời Không Đạo Chủ rốt cuộc đại diện cho cái gì.

Nhưng điều đó không ảnh hưởng đến việc họ hiểu được kết cục của trận đại chiến này.

La Tuyên với tư thế ngạo nghễ, hoàn toàn chiến thắng Nguyên Thủy, ngay cả Đạo Tổ ra mặt cầu tình, cũng chỉ giữ lại được tính mạng cho Nguyên Thủy, vẫn để ông ta phải chịu số phận bị phong ấn ba mươi triệu năm!

Kết quả này truyền về, đủ để khiến cả Hồng Hoang xảy ra một trận đại địa chấn hủy thiên diệt địa!

Sau ngày hôm nay, dù La Tuyên vẫn là Chuẩn Thánh, dù đã rời khỏi Tiệt giáo, mất đi sự che chở của Thánh nhân, nhưng tuyệt đối sẽ không bị bất kỳ sinh linh nào xem thường, thậm chí, sẽ còn khiến người ta kính sợ hơn cả Thánh nhân!

Chỉ một câu 'Đạo Chủ không thể bị sỉ nhục', liền cường thế trấn áp một vị Thánh nhân.

Ai còn dám xem thường vị Thời Không Đạo Chủ này?

"Ai!

Nguyên Thủy sư đệ lần này đã xem thường La Tuyên, chỉ hy vọng trong ba mươi triệu năm này, có thể nhìn thấu một vài chuyện!" Thái Thượng Lão Tử thở dài một tiếng.

Trong lòng biết La Tuyên đã thực sự thành đại thế, cho dù là Thánh nhân cũng không thể chống lại sự sắc bén của hắn!

Nhớ lại sự trưởng thành của La Tuyên trong những năm qua, ông vẫn cảm thấy không thể tin nổi.

Mấy ngàn năm trước, La Tuyên chỉ là một đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo.

Trong mấy ngàn năm ngắn ngủi, trước tiên lấy tên La Tuyên, chứng được Đại La quả vị, đạp lên mười ba vị trưởng lão của Bồng Lai tiên đảo, thành danh đệ nhất nhân dưới Chuẩn Thánh!

Sau đó, lại nhờ tay Yêu tộc chí tôn Phục Hy, lập địa thành Chuẩn Thánh.

Sau nữa lại trong một trận giao đấu với Nữ Oa, được truyền tụng là đệ nhất nhân dưới Thánh nhân!

Hôm nay, một trận chiến với Nguyên Thủy, đã hoàn toàn định vị địa vị của La Tuyên trong thế giới Hồng Hoang.

Sau ngày hôm nay, La Tuyên sẽ là chí tôn, danh xưng Thời Không Đạo Chủ đủ để đứng trên Lục Đại Thánh nhân, chỉ sau Đạo Tổ Hồng Quân!

Không!

Phải là sánh ngang với Đạo Tổ!

"Hừ!

Kiếp nạn hôm nay, chẳng phải do tự chuốc lấy sao!" Thông Thiên hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: "Nếu sau ba mươi triệu năm, vẫn không nhìn thấu, e rằng sư phụ cũng sẽ không hạ mình đi bảo vệ ông ta như vậy nữa!" Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều không nói gì.

Đối với Nguyên Thủy ra sao, họ không quan tâm, điều họ quan tâm, đều là La Tuyên.

Nữ Oa vẫn đang chìm đắm trong thực lực mà La Tuyên thể hiện hôm nay, cũng như tư thái bá thiên tuyệt địa, khiến Đạo Tổ phải nhượng bộ đó, cho đến bây giờ, vẫn có cảm giác như đang trong mơ.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì ôm mục đích lôi kéo La Tuyên.

Lại vạn lần không ngờ, kết quả lại là La Tuyên ngược lại trấn áp Nguyên Thủy ba mươi triệu năm, từ đầu đến cuối, ngay cả cơ hội ra tay cũng không có!

"Ai!

La Tuyên đại thế đã thành, định sẵn không có duyên với Tây phương chúng ta rồi!" Hai vị Thánh nhân đều trong lòng than thở một tiếng, âm thầm lắc đầu, quay người trở về Linh Sơn Tây phương.

Chương 189

Ân oán giữa La Tuyên và Nguyên Thủy, theo việc Nguyên Thủy bị trấn áp mà kết thúc.

Các cường giả ở thiên địa vực ngoại cũng không ở lâu, lần lượt tăng tốc độ lên đến cực hạn, hướng về thế giới Hồng Hoang quay trở lại, đều nóng lòng muốn đem tin tức đủ để khiến Hồng Hoang bùng nổ một trận đại địa chấn hôm nay, truyền về thế giới Hồng Hoang.

Hồng Quân cũng không ở lâu, sau khi Nguyên Thủy bị trấn áp, liền nhìn sâu vào La Tuyên, nhắc nhở nói: "Đạo hữu nếu không có việc gì, sau này nên chăm chỉ tu hành, mau chóng nâng cao tu vi, đừng quên những gì chúng ta phải đối mặt." Nói xong, thân ảnh của ông liền dần dần hư hóa, trong nháy mắt biến mất không thấy.

La Tuyên im lặng nhìn về hướng Hồng Quân rời đi, quay người vung tay áo, đáp xuống trước mặt Thông Thiên, Nữ Oa và Tây Vương Mẫu.

"Hẳn là nên hiểu rồi chứ!" Hắn vừa nói, ánh mắt lại càng nhìn nhiều hơn về phía Thông Thiên.

"Tiệt giáo tuy không nhỏ, ta tuy là Thánh nhân, nhưng cũng không thể chứa chấp một vị Đại Đạo Chúa Tể." Thông Thiên nghe vậy cười khổ một tiếng, chắp tay lắc đầu nói: "Bần đạo phải đa tạ La Tuyên đạo hữu vì Tiệt giáo mà lo nghĩ, để ta và cả Tiệt giáo tránh được một trận thiên tai!" Thật lòng mà nói, dù đã chấp nhận chuyện La Tuyên là Thời Không Đạo Chủ, nhưng trong lòng ông vẫn khó có thể thích ứng với sự thay đổi thân phận này.

Không lâu trước, La Tuyên còn là đệ tử của ông, được ông đặt nhiều kỳ vọng.

Hôm nay mới bao lâu, La Tuyên đã biến thành chúa tể Thời Không Đại Đạo, khiến ông cũng chỉ có thể ngước nhìn, phải nói, cảm giác và tư vị này, thật sự không thoải mái!

Ông vẫn luôn mong La Tuyên có thể nhanh chóng trưởng thành, thậm chí sớm ngày chứng đạo Hỗn Nguyên, vì ông, vì Tiệt giáo tranh quang.

Nhưng bây giờ, nếu có thể làm lại, ông thật sự hy vọng La Tuyên vẫn là đệ tử của mình!

"Thông Thiên đạo hữu khách khí rồi!" La Tuyên khẽ chắp tay, hành lễ nói: "Ta tuy là Thời Không Đạo Chủ, tự lập Thái Nguyên nhất mạch, nhưng vẫn luôn tâm niệm Tiệt giáo, sau này, Thái Nguyên nhất mạch và Tiệt giáo tự nhiên sẽ vĩnh viễn giao hảo.

Giữa chúng ta, cũng nên kề vai đồng hành!" "..." Thông Thiên nghe vậy lập tức ngẩn ra, lại không biết nên nói gì cho phải.

Tuy trong lòng ông cũng nghĩ như vậy, nhưng thân phận Thời Không Đạo Chủ của La Tuyên, ít nhiều cũng mang lại cho ông không ít áp lực, khiến ông khó có thể dùng ánh mắt và thái độ trước đây để đối đãi với La Tuyên.

Sự thay đổi chênh lệch lớn như vậy, cuối cùng vẫn cần thời gian để thích ứng!

"Thông Thiên sư huynh trước nay luôn hào sảng, hôm nay sao lại bắt đầu lề mề thế?" Lúc này, Nữ Oa bên cạnh đột nhiên lên tiếng, liếc Thông Thiên một cái nói: "La Tuyên đạo hữu là Thời Không Đạo Chủ, thân phận còn cao hơn ta, còn không xa lánh chúng ta, huynh còn rề rà cái gì?" "Ha ha ha ha ha!" Thông Thiên bị Nữ Oa lần đầu tiên không khách khí như vậy mắng, trước tiên ngẩn ra, tiếp theo không khỏi lắc đầu cười khổ: "Là ta đa cảm rồi!

Sau ngày hôm nay, Tiệt giáo ta, sẽ cùng Thái Nguyên nhất mạch và Oa Hoàng Cung cùng tiến cùng lui!" "Thế mới phải chứ!" Nữ Oa nở nụ cười, nói với La Tuyên: "La Tuyên đạo hữu, không biết hôm nay có phúc phận, đến đạo trường của đạo hữu, chiêm ngưỡng cảnh sắc thịnh vượng của hai đại tiên đảo trong truyền thuyết không?" "Vô cùng hoan nghênh!" La Tuyên khẽ cười, tâm niệm vừa động.

Sức mạnh Thời Không trong thiên địa xoay chuyển, khoảnh khắc tiếp theo, tất cả mọi người liền xuất hiện tại quảng trường trước Thái Nguyên Tiên Phong.

"Hít!

Sức mạnh Thời Không quả nhiên mạnh mẽ!" Bị La Tuyên một niệm đưa từ thiên địa Hỗn Độn đến Thái Nguyên Tiên Đảo, Thông Thiên và Nữ Oa nhìn nhau, trong lòng đều kinh ngạc.

Phải biết, họ là Thánh nhân.

Dù không đề phòng La Tuyên, nhưng cũng tuyệt đối không đến mức bị di chuyển xa như vậy trong im lặng! 'E rằng sự hiểu biết của chúng ta về Thời Không Đại Đạo, quá phiến diện!' Thông Thiên và Nữ Oa trong lòng không khỏi thầm than.

Nhưng, họ cũng không quá để ý, Thời Không Đại Đạo vốn sinh ra từ tay La Tuyên, một Đại Đạo mới chưa từng có, không hiểu cũng là chuyện bình thường!

"Hử?

Đó là... tiên thiên linh căn Hoàng Trung Lý và Tinh Thần Quả Thụ?" Vừa đặt chân lên quảng trường trước Thái Nguyên Tiên Cung, tầm mắt của Thông Thiên và Nữ Oa lập tức bị hai đại tiên thiên linh căn thu hút.

Chính xác mà nói, hai đại linh căn quá bắt mắt.

Dù không cố ý chú ý, nhưng cũng không ai có thể bỏ qua!

“Không sai!

Hôm nay hai vị đạo hữu có lộc ăn rồi!” La Tuyên cười nhạt, nói với Tây Vương Mẫu: “Phu nhân đi hái tiên quả, cho hai vị đạo hữu nếm thử.” “Phu quân và hai vị đạo hữu chờ một lát.” Tây Vương Mẫu dịu dàng như nước khẽ cười, đích thân đi đến hai cây tiên thiên linh căn hái tiên quả.

La Tuyên thì dẫn Thông Thiên và Nữ Oa tiến vào Thái Nguyên Tiên Cung, lúc tiến vào đại điện, nụ cười trên mặt Nữ Oa lại càng lúc càng nhạt, cuối cùng, gần như biến mất.

Dù sớm đã có suy đoán về mối quan hệ giữa Tây Vương Mẫu và La Tuyên.

Nay tận tai nghe La Tuyên gọi như vậy, trong lòng tràn đầy khó chịu, lập tức phiền muộn không rõ nguyên nhân! .....

Không lâu sau khi La Tuyên trở về Thái Nguyên Tiên Đảo, các cường giả đã quan sát trận chiến giữa La Tuyên và Nguyên Thủy ở thiên địa Hỗn Độn và thiên địa vực ngoại, cũng lần lượt quay trở lại thế giới Hồng Hoang.

Khi tin tức Nguyên Thủy thất bại, bị La Tuyên trấn áp tại thiên địa Hỗn Độn ba mươi triệu năm, truyền về Hồng Hoang.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang lập tức dậy lên một trận đại địa chấn.

Vô số sinh linh chấn động!

Trong một thời gian.

Tên của Thời Không Đạo Chủ La Tuyên, không cần đi đâu cũng lại trở thành đề tài nóng hổi trong miệng sinh linh Hồng Hoang.

Nhưng toàn bộ Xiển giáo, lại theo việc Nguyên Thủy bị trấn áp, hoàn toàn phai nhạt khỏi tầm mắt chúng sinh, mười một Kim Tiên còn lại, đều ở lại bí cảnh Côn Luân, không dám tùy ý xuống núi nữa.

Trước đây họ đều từng đắc tội không ít sinh linh.

Trong đó không thiếu một vài Đại La Kim Tiên tán tu, hoặc là đệ tử mới gia nhập Tiệt giáo.

Lúc có Nguyên Thủy che chở, họ không sợ hãi gì.

Nhưng bây giờ, Nguyên Thủy bị trấn áp, dù danh xưng Thánh nhân vẫn khiến chúng sinh Hồng Hoang không dám xem thường, nhưng họ cũng không dám ra ngoài khoe khoang, sợ bị cường giả nào đó để mắt tới!

"Thời Không Đạo Chủ..." Thiên đình Yêu tộc, Đế Tuấn và mấy vị chí tôn Yêu tộc vừa mới xuất quan.

Chưa kịp vui mừng vì đã luyện thành công Đồ Vu Kiếm, sự tự tin đối phó Vu tộc tăng lên rất nhiều, đã nghe được tin tức này.

Trong một lúc, bốn vị chí tôn đều trầm mặc không nói.

"Chúng ta phải chiến thắng Vu tộc, đưa Yêu tộc trở thành bá chủ thiên địa, nếu không, sau này Nhân tộc nếu lớn mạnh, lại có La Tuyên che chở, hậu quả khó lường!" Trầm mặc một lúc lâu, Đế Tuấn cuối cùng cũng sinh ra một chút hối hận vì đã đồ sát Nhân tộc.

Nhân tộc Thánh sư La Tuyên từng che chở Nhân tộc, nay đã trở thành Thời Không Đạo Chủ, trấn áp Nguyên Thủy Thánh nhân tại thiên địa Hỗn Độn ba mươi triệu năm.

Thật không biết đắc tội cường giả như vậy, đối với tương lai Yêu tộc là tốt hay xấu.

Nhưng sự việc đã đến nước này, không có đường lui, chỉ có thể

dốc hết mọi nỗ lực, liều mạng chiến thắng Vu tộc!

Cùng lúc đó.

Vu tộc cũng nghe được tin tức này.

Mười một Tổ Vu và toàn bộ Vu tộc, cũng kinh ngạc không thôi trước những gì La Tuyên làm.

Chương 190

Duy chỉ có Hậu Thổ, lại tựa như không liên quan, sắc mặt càng lúc càng tái nhợt, lẩm bẩm như nói mớ: "Thời Không...

Thời Không... chẳng lẽ người đã sớm thông suốt Thời Không, nhìn thấy mọi thứ trong tương lai sao?" "Ta Hậu Thổ, cuối cùng cũng khó thoát số mệnh sao?" Nàng khẽ lẩm bẩm, hai hàng lệ trong veo theo gò má tái nhợt, thuận gió rơi xuống.

Qua một lúc lâu, nàng như đã hạ quyết tâm, cắn chặt môi hồng, một mình rời khỏi Vu tộc, đi thẳng về phía tây. .....

Một loạt ảnh hưởng gây ra ở Hồng Hoang.

La Tuyên không cần đoán cũng có thể biết được một vài điều, nhưng, hắn không có tâm tư để ý.

Sau khi Thông Thiên và Nữ Oa rời đi, hắn liền tập trung giảng đạo một lần cho Tây Vương Mẫu, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân, Lung Nguyệt và Tiểu Man, sau đó, liền bắt đầu bế quan, chuẩn bị tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

"Thời Không Đại Đạo cho ta thực lực có thể chiến một trận với Thánh nhân, thậm chí nghiền ép Thánh nhân, ấn ký bản nguyên Thời Không càng khiến ta gần như đứng ở vị trí bất tử bất diệt." "Nhưng tu vi của ta, cần phải không ngừng tăng lên!" Chuyện Nguyên Thủy đến Thái Nguyên Tiên Đảo, đối với La Tuyên, chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ.

Điều mà trong lòng hắn thực sự canh cánh, thực sự khiến hắn có cảm giác cấp bách, là thế giới Hồng Mông có thể giáng lâm bất cứ lúc nào.

Thế giới Hồng Mông từ vô số năm trước cả Hỗn Độn, đã có ba ngàn Đại Đạo Đạo Chủ, những Đại Đạo Đạo Chủ đó, không giống như hắn, một Đạo Chủ nửa vời, mỗi người đều có tu vi từ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trở lên!

Đối với Đại Đạo của riêng mình, càng là một trình độ khó có thể suy đoán!

Sự tồn tại như vậy nếu xuất hiện ở thế giới Hồng Hoang, chỉ cần tùy tiện thổi một hơi, hắn cùng cả thế giới Hồng Hoang đều sẽ biến thành tro bụi, bản nguyên Thời Không Đại Đạo cũng không bảo vệ được!

"Bất luận là suy đoán của Hồng Quân, hay là quan điểm của ta, Đại Đạo Chi Chủ đều không thể dễ dàng giáng lâm." "Nhưng nếu họ biết, vì ta dung hợp Thời Không Đại Đạo, mới khiến Thời Không bị đứt gãy của thế giới Hồng Mông được nối lại, quay trở lại trong Lượng Kiếp thiên địa, chắc chắn sẽ không dễ dàng tha cho ta." "Khi đó, cường giả ta phải đối mặt, vẫn sẽ mạnh hơn nhiều so với Công Đức Thánh nhân như Nguyên Thủy!" Mang trên vai áp lực như vậy, nói là nhẹ nhõm, đó là giả.

Nhưng La Tuyên từ trước đến nay không phải là người dễ dàng từ bỏ, càng không phải là người sẽ lùi bước trước áp lực!

"Phải mau chóng tu luyện viên mãn quy tắc Đan đạo và quy tắc Lực chi, sớm ngày đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên, thậm chí cảnh giới cao hơn." La Tuyên vừa nghĩ, vừa ngồi xếp bằng trong Diệt Thế Hắc Liên, dùng đạo tắc Thời Không, mở ra một tiểu thiên địa Thời Không có tốc độ dòng chảy nhanh gấp mười triệu lần, lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp tựa kim không phải kim, tựa ngọc không phải ngọc, tựa đá không phải đá, dáng vẻ cổ xưa lại tang thương, chất liệu

giống hệt mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Chỉ là đạo vận lan tỏa càng thêm nồng đậm, tràn ngập các loại áo nghĩa Đại Đạo.

Trong đó, liền bao gồm Lực chi Đại Đạo và Đan chi Đại Đạo.

"Quy tắc Đan đạo tương đối dễ dàng hơn một chút, quy tắc sức mạnh cũng sớm đạt tiểu thành, vậy thì trước tiên tham ngộ Đan chi Đại Đạo." Hiện nay Đan đạo và Lực chi Đại Đạo đều chưa viên mãn, dù tu luyện loại nào trước, cũng không ảnh hưởng.

Ngược lại Đan đạo sẽ nhanh hơn một chút.

Suy nghĩ của La Tuyên vừa chuyển, liền bắt đầu tham ngộ Đan chi Đại Đạo.

Ông!

Khi thần thức xâm nhập vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, Tạo Hóa Ngọc Điệp lập tức khẽ rung, phun ra vô tận áo nghĩa Đan đạo.

Trong chốc lát, tâm thần của La Tuyên, như chìm đắm trong đại dương áo nghĩa Đan đạo, trải qua sự tẩy lễ của áo nghĩa Đan đạo, áo nghĩa mênh mông không ngừng được lĩnh ngộ, chuyển hóa thành quy tắc sức mạnh Đan đạo, hội tụ vào ấn ký Đan đạo.

Sau Chuẩn Thánh, mỗi bước là một trời một vực.

Sự tăng lên của quy tắc sức mạnh, càng khó như phàm nhân lên trời.

Đặc biệt là sau khi quy tắc ngưng luyện ra một ngàn đạo, đạt quy tắc tiểu thành, về sau, mỗi một đạo quy tắc tăng lên, độ khó đều có thể tăng lên gấp mười, gấp trăm lần!

Nhưng, La Tuyên cũng sớm đã không còn như xưa, lại có Thời Không Đại Đạo và Tạo Hóa Ngọc Điệp tương trợ.

Quy tắc Đan đạo gần như mỗi giờ mỗi khắc đều đang tăng lên nhanh chóng.

Một ngàn hai trăm đạo.

Một ngàn năm trăm đạo.

Hai ngàn đạo...

Theo La Tuyên dần dần chìm đắm trong sự tăng lên của quy tắc Đan đạo, dần dần, hắn hoàn toàn tiến vào trạng thái vô vật vô ngã, không còn khái niệm thời gian.

Cũng vào lúc hắn bắt đầu bế quan, tại nơi giao giới giữa Tây đại lục và Nam đại lục của Hồng Hoang, trong một biển máu mênh mông không thấy bến bờ, lại nghênh đón một vị khách cực kỳ đặc biệt.

"Hậu Thổ?

Nàng đến đây làm gì?" Sâu trong biển máu, Minh Hà ngay lập tức cảm ứng được một luồng khí tức Chuẩn Thánh đang đến gần.

Nhìn kỹ, phát hiện là Hậu Thổ, trong lòng kinh ngạc, ông ta và Vu tộc và Hậu Thổ không có giao tình, Hậu Thổ tự dưng đến biển máu làm gì?

Ánh mắt trầm ngưng, đầy nghi hoặc, nhưng lại không xuất hiện.

Bởi vì ông ta phát hiện trạng thái của Hậu Thổ, dường như có chút không ổn, cả người như mất hồn, đang đứng ở ven biển máu, hai mắt thất thần nhìn biển máu, miệng dường như đang lẩm bẩm gì đó.

Lặng lẽ dò ra thần thức, lập tức, ông ta nghe được nội dung Hậu Thổ lẩm bẩm.

"Chúng sinh đều khổ?

Vong linh có nơi chốn?

Lục đạo luân hồi?

Đại ngã tiểu ngã?

Toàn là những thứ gì lộn xộn thế này?" Minh Hà lặng lẽ nghe Hậu Thổ tự nói xong, đôi mày kiếm rậm rạp, nhíu chặt lại, nhưng đè nén nghi vấn trong lòng, im lặng quan sát Hậu Thổ.

Hậu Thổ không có nguyên thần.

Tự nhiên không thể cảm nhận được sự dò xét không ác ý của Minh Hà.

Đương nhiên, dù có nguyên thần, với trạng thái lúc này của nàng, cũng không thể nào cảm ứng được chuyện gì khác.

Nàng cứ thế im lặng đứng ở ven biển máu, như chìm đắm trong một loại ngộ đạo nào đó, lại như rơi vào ảo cảnh, lại giống như bị mất trí, cứ thế kéo dài suốt một trăm năm.

Trăm năm thời gian trôi qua.

Minh Hà cuối cùng cũng không ngồi yên được nữa, chuẩn bị ra ngoài hỏi một phen.

Lại thấy Hậu Thổ bên ngoài đột nhiên có động tĩnh khác thường, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Hậu Thổ một bước bước ra, thẳng đến không trung trung tâm biển máu, ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, phóng ra Tổ Vu chân thân.

"Nàng muốn làm gì?" Minh Hà lập tức như gặp đại địch, tiên lực trong cơ thể cũng cuộn trào.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, ông ta biết mình đã trách lầm Hậu Thổ, Hậu Thổ không có ý định ra tay với ông ta, với biển máu.

Chương 191

Chỉ thấy Hậu Thổ sau khi hóa thành Tổ Vu chân thân, dường như đã hạ một quyết định trọng đại, sắc mặt kiên định ngửa mặt lên trời hét lớn: "Hồng Hoang từ khi khai thiên đến nay, đã qua bốn ngàn bảy trăm triệu ức nguyên hội, thiên địa tuy đã dần hoàn thiện, nhưng vẫn có chỗ chưa hoàn chỉnh." "Đại Đạo có âm dương, vạn vật có sinh tử, giữa sinh tử, nên có luân hồi thay thế!" "Hôm nay, ta Vu tộc Tổ Vu Hậu Thổ, nguyện noi theo Phụ Thần Bàn Cổ, lấy thân Tổ Vu, diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, vì Hồng Hoang tạo ra một Lục Đạo Luân Hồi!" "Lục đạo giả, là Thiên đạo, Nhân đạo, A Tu La đạo, Súc Sinh đạo, Ngạ Quỷ đạo và Địa Ngục đạo." "Từ nay về sau, Lục Đạo Luân Hồi là nơi nương náu của vong hồn sau khi sinh linh ngã xuống.

Bất kể sinh linh nào ở Hồng Hoang ngã xuống, vong hồn đều có thể tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, dựa vào công đức nghiệp lực khi còn sống để phán định, lần lượt tiến vào sáu đạo luân hồi chuyển thế!" "Lục Đạo Luân Hồi, lập!" Nhiều năm lĩnh ngộ cộng với sự hiểu biết về bức Lục Đạo Luân Hồi Đồ của La Tuyên.

Hậu Thổ sớm đã có nhận thức rõ ràng về Lục Đạo Luân Hồi.

Hôm nay trong đầu hoàn toàn hiện ra dáng vẻ của Lục Đạo Luân Hồi Đồ, y nguyên mô phỏng cảnh tượng trong Lục Đạo Luân Hồi Đồ, dùng nó để diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Ầm!

Tiếng nói vừa dứt.

Thiên địa Hồng Hoang tựa như có cảm ứng.

Trên bầu trời vô tận, sấm sét cuồn cuộn, mây đen che khuất mặt trời, phong vân cuộn trào.

Hậu Thổ hoàn toàn không để ý đến dị tượng này, nhục thân trong một niệm, ầm ầm phân giải, hóa thành huyết vụ đầy trời, rơi vào biển máu, dần dần hóa thành một bánh xe máu khổng lồ.

Bánh xe máu không ngừng xoay chuyển.

Trong đó dần dần sinh ra Phong Đô thành, Quỷ Môn quan, Địa Phủ, Hoàng Tuyền lộ, cầu Nại Hà, cùng với sáu cửa luân hồi.

Cuối cùng, dưới sự thúc đẩy của La Tuyên, Hậu Thổ triệt để thân hóa Lục Đạo Luân Hồi!

"Vứt bỏ Tổ Vu chân thân, diễn hóa một phương luân hồi, chỉ vì tạo ra một nơi nương náu vong hồn cho chúng sinh?" Trong biển máu vô tận, Minh Hà nghe những lời Hậu Thổ nói, nhìn Hậu Thổ thật sự binh giải Tổ Vu chân thân, biến nó thành một bánh xe máu, cả người lập tức ngây như phỗng.

Dù ông ta không phải Vu tộc, nhưng cũng biết Vu tộc đối với chân thân của mình, vô cùng coi trọng.

Chính xác mà nói, coi trọng huyết mạch Bàn Cổ chảy trong cơ thể, đó là niềm kiêu hãnh và vinh quang của tất cả Vu tộc!

Hậu Thổ thân là Tổ Vu của Vu tộc, tự nhiên càng coi trọng huyết mạch của mình.

Thập Nhị Tổ Vu cũng luôn tự xưng là Bàn Cổ chính tông, vì điều này, trước khi Lục Đại Thánh nhân thành đạo, đã không ít lần vì chuyện này mà tranh chấp với Tam Thanh, thậm chí không tiếc đại chiến.

Nhưng bây giờ, Hậu Thổ binh giải Tổ Vu chân thân, đem toàn bộ huyết mạch Bàn Cổ, hóa thành Lục Đạo Luân Hồi.

Làm sao có thể không khiến người ta kinh ngạc!

“Hậu Thổ đạo hữu đại đức a!” Sau khi kinh ngạc, Minh Hà sắc mặt nghiêm nghị, cũng không tính toán chuyện Hậu Thổ không được đồng ý mà chiếm cứ biển máu, hướng về bánh xe máu khổng lồ đó, cung kính hành lễ nói: “Khí phách, tấm lòng của Hậu Thổ đạo hữu, quả là hiếm thấy trên đời, Minh Hà bội phục!” Trong khoảnh khắc, ông ta từ tận đáy lòng bội phục Hậu Thổ.

Phải biết, Vu tộc không có nguyên thần, nếu ngã xuống, ngay cả cơ hội đoạt xá trọng sinh cũng không có.

Như vậy cũng có nghĩa là, sau khi Hậu Thổ ngã xuống hôm nay, thế gian sẽ không còn cá nhân Tổ Vu Hậu Thổ nữa, Thập Nhị Tổ Vu cũng sẽ chỉ còn lại mười một người!

Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, hoàn thiện đại thế Thiên Đạo.

Trong cõi u minh, Thiên Đạo có hồi ứng, đem giọng nói của Hậu Thổ, khuếch tán đến từng tấc đất của Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều nghe được lời của Hậu Thổ, đều tâm thần chấn động.

“Lục Đạo Luân Hồi...” Trong khoảnh khắc, chúng sinh trong lòng đều có cảm ứng.

Thế giới Hồng Hoang sau này, sẽ theo sự thành lập của Lục Đạo Luân Hồi, hiện ra một mảnh thanh minh.

Không chỉ tranh chấp ít đi, những vong hồn của các sinh linh đã ngã xuống trước đây, sẽ không còn lang thang trong thiên địa như trước, có một nơi nương náu.

Càng có cơ hội luân hồi chuyển thế, tái sinh!

“Hậu Thổ nương nương từ bi, đại ân đại đức, đáng được chúng sinh truyền tụng chân danh!” Chúng sinh Hồng Hoang trong lòng xúc động đồng thời, không kiềm được lộ vẻ bi thương, bất luận là sinh

linh đang bế quan, hay sinh linh đang tranh đấu, đều dừng lại, trong lòng niệm chân danh Hậu Thổ, cầu nguyện nói: "Hậu Thổ nương nương lấy tiểu ngã thành toàn đại ngã chúng sinh, Thiên Đạo, đáng là công đức bất thế, nguyện Đại Đạo, Thiên Đạo thương xót, bảo vệ chân linh Hậu Thổ nương nương bất diệt!" Lúc này, từ sinh linh bình thường, cho đến Đại La Kim Tiên, đều bắt đầu tự phát cầu nguyện cho Hậu Thổ.

"Hậu Thổ đạo hữu có phách lực như vậy, chúng ta tự thấy không bằng a!" Các cường giả Chuẩn Thánh, thậm chí Lục Đại Thánh nhân, cũng lộ vẻ than thở, lần lượt niệm chân danh Hậu Thổ, thay Hậu Thổ cầu nguyện.

Ông!

Chúng sinh Hồng Hoang cầu nguyện, thiên địa tự có cảm ứng.

Trong cõi u minh, từng luồng niệm lực màu vàng mà mắt thường không thấy được, từ mỗi góc của Hồng Hoang bay ra, đan vào nhau trong thiên địa thành một tấm lưới vàng dày đặc, như vạn dòng chảy về biển, đồng loạt đổ về biển máu.

Hội tụ vào bánh xe máu khổng lồ đó, bao bọc lấy một tia chân linh cuối cùng của Hậu Thổ!

"Hậu Thổ muội muội sao lại hồ đồ như vậy a!" Bất Chu Sơn, trong đại điện Bàn Cổ, mười một Tổ Vu tụ họp.

Mỗi một khuôn mặt thô kệch của các đại hán, cũng như Huyền Minh, đều vừa đau lòng, vừa tức giận, vừa than thở.

Chúc Dung tính tình nóng nảy, không nhịn được oán trách nói: "Chẳng lẽ muội ấy không biết, trận quyết chiến giữa Vu tộc và Yêu tộc, có thể nổ ra bất cứ lúc nào?

Trận chiến này liên quan đến sự tồn vong của Vu tộc ta, sao có thể

đùa giỡn như vậy!" "Lão già Hồng Quân đó và mấy Thánh nhân, lần trước đã che chở Yêu tộc, nay để Yêu tộc thành thế lớn, Vu tộc ta đã không còn ưu thế, lần này lại không có Hậu Thổ muội muội, Vu tộc ta làm sao có thể chiến thắng Yêu tộc, trở thành bá chủ thiên địa?" "Đừng nói đến tranh chấp giữa Vu tộc ta và Yêu tộc." Một Tổ Vu khác cũng mặt đầy bi thương nói: "Bàn Cổ Phụ Thần vì khai tịch Hồng Hoang, thân tử đạo tiêu, công đức như vậy đối với chúng sinh Hồng Hoang là đại ân.

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại không nhớ ơn Phụ Thần, Thiên Đạo và Yêu tộc kia càng bất lợi cho Vu tộc ta, những kẻ vong ân phụ nghĩa như vậy, Hậu Thổ muội muội cần gì phải quan tâm sống chết của chúng!" "Chỉ tiếc cho Hậu Thổ muội muội a!" Các Tổ Vu khác căm phẫn, vừa tức giận với Thiên Đạo Hồng Hoang và chúng sinh Hồng Hoang, cũng thương tiếc Hậu Thổ, duy chỉ có Đế Giang, mặt đầy đau thương, trong lòng không quan tâm đến Thiên Đạo chúng sinh, chỉ đau lòng cho Hậu Thổ.

Hậu Thổ là muội muội nhỏ nhất, cũng là muội muội ông yêu thương nhất, là trí giả duy nhất trong mười hai Vu Tổ.

Ông tin Hậu Thổ đưa ra quyết định này, chắc chắn có thâm ý, tuyệt không phải là tùy hứng, không chừng, trong đó có nguyên nhân liên quan đến cả Vu tộc.

Chính vì như vậy, trong lòng ông mới càng đau lòng cho Hậu Thổ.

"Không được!

Chúng ta tuyệt đối không thể để Hậu Thổ muội muội ngã xuống như vậy, phải đi ngăn cản!" Chúc Dung hét lớn một tiếng, vội vã lao ra khỏi thần điện Bàn Cổ, thân ảnh hóa thành một luồng hỏa quang, xé rách bầu trời, thẳng đến biển máu.

"Chúng ta cũng đi!" Các Tổ Vu khác thấy vậy, cũng không do dự

rời khỏi thần điện Bàn Cổ, thẳng đến biển máu.

Cùng lúc đó, trong thiên đình Yêu tộc.

Bốn vị chí tôn Yêu tộc nghe tin Hậu Thổ hóa luân hồi, lại mỗi người đều vui mừng ra mặt.

"Đúng là trời giúp Yêu tộc ta!" Thái Nhất lập tức không nhịn được ngửa mặt lên trời cười lớn: "Vu tộc mạnh, là ở chỗ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nay, Hậu Thổ ngã xuống, Vu tộc không còn cách nào lập được Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Yêu tộc ta lại có Đồ Vu Kiếm các chí bảo." "Đợi ngày Yêu tộc ta lại tích lũy thêm chút thực lực, chắc chắn có thể quét ngang Hồng Hoang, một lần đánh vào Bất Chu Sơn, đồ diệt cả Vu tộc!" Càng nói càng khoái trá.

Chỉ cảm thấy uất khí trong lòng nhiều năm, đều trong khoảnh khắc này, quét sạch!

"Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi quả thực nằm ngoài dự liệu, chuyện này đối với Yêu tộc ta, cũng quả thực là một chuyện đại hỷ!" Đế Tuấn và Côn Bằng cũng gật đầu phụ họa, vẻ kinh hỉ hiện rõ trên mặt.

Duy chỉ có Phục Hy, trong lòng có chút xúc động, cũng có chút bùi ngùi.

Mặc dù hai bên đang ở thế đối địch, nhưng Hậu Thổ vứt bỏ vinh quang Vu tộc, lấy Tổ Vu chân thân vì chúng sinh diễn hóa ra một nơi luân hồi chuyển thế, đáng là phách lực vô thượng và đại công đức, trong lòng ông ta nhiều hơn là kính phục.

Chỉ tiếc là, Vu Yêu không đội trời chung, lại không thể đích thân đi bái phỏng Hậu Thổ một phen.

Thậm chí, suy nghĩ này cũng không thể biểu hiện ra ngoài!

Ầm ầm ầm!

Chương 192

Trên biển máu vô tận.

Mây sấm cuồn cuộn nổ tung, một cột sáng vàng thông thiên triệt địa, từ sâu trong thương khung kéo dài, xuyên thủng thiên địa, rơi xuống biển máu, bao trùm bánh xe máu khổng lồ đó.

Khoảnh khắc tiếp theo, Lục Đạo Luân Hồi diễn hóa càng nhanh hơn.

Một tia chân linh của Hậu Thổ được chúng sinh niệm lực bảo vệ, cũng sau khi đại đạo công đức giáng lâm, nhanh chóng lớn mạnh, trong nháy mắt lại hóa thành dáng vẻ của Hậu Thổ, còn có thêm một đạo nguyên thần!

"La Tuyên đạo hữu nói, thành Luân Hồi Thánh nhân sao?" Hậu Thổ không vui không buồn, im lặng cảm nhận sự tẩy lễ của đại đạo công đức, mặc cho sức mạnh đại đạo đó, giúp nàng tái tạo nhục thân, lớn mạnh nguyên thần, lại đưa tu vi từ không có gì, một đường đẩy lên Chuẩn Thánh, lại tiến về cảnh giới cao hơn.

"Hít!

Đại đạo công đức!" Sâu trong biển máu, Minh Hà đang thay Hậu Thổ tụng niệm chân danh cầu nguyện, bỗng thấy công đức giáng lâm, sau đó liền thấy trong luân hồi, Hậu Thổ sống lại.

Tu vi không ngừng mạnh lên, trong nháy mắt đã vượt qua ông ta.

Lập tức hít một hơi khí lạnh, mí mắt giật liên hồi, không nhịn được tự nói: "Ta hiểu rồi!

Ta hiểu rồi!

Chuyện lớn như thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, tự nhiên sẽ có đại

công đức, công đức như vậy, e rằng so với công đức thành Thánh của Lục Đại Thánh nhân, cũng không kém bao nhiêu a!

Chẳng lẽ Hậu Thổ đạo hữu, là Vu tộc Thánh nhân mà Đạo Tổ từng nói?" Ông!

Lúc này, một khối công đức lớn từ cột sáng công đức bay ra.

Với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, nhanh chóng chui vào mi tâm của Minh Hà.

"Bần đạo cũng có phần?" Minh Hà thấy vậy, trong lòng vui mừng khôn xiết, vội vàng hướng về phía Lục Đạo Luân Hồi chắp tay hành lễ nói: "Cảm tạ Hậu Thổ đạo hữu hào phóng!" Ông!

Tiếng nói chưa dứt.

Trong cột sáng công đức lại một lần nữa phân ra một lượng công đức đủ gấp vạn lần, hóa thành một luồng hồng quang màu vàng, xé rách bầu trời, thẳng đến phương đông.

"Hít!

Nhiều công đức như vậy, ít cũng phải ba thành chứ?" Minh Hà mắt trừng trừng nhìn nhiều công đức như vậy, bay về phía đông, lập tức cảm thấy công đức trong tay mình cũng không còn thơm nữa.

Mắt đỏ vừa ghen tị, lại có chút kinh nghi bất định nói: "Nhiều công đức như vậy, nếu cho ta, đủ để ta lập địa thành Chuẩn Thánh đại viên mãn, thậm chí Cực Đạo Chuẩn Thánh, chạm đến ngưỡng cửa Hỗn Nguyên a!

Rốt cuộc là ai, lại có thể từ đó phân ra nhiều công đức như vậy?" Minh Hà đầy nghi vấn, lại không có ai có thể trả lời. .....

Thái Nguyên Tiên Đảo.

La Tuyên đang tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, ngưng luyện quy

tắc Đan đạo.

Lại đột nhiên cảm thấy trong lòng một trận rung động, mạnh mẽ mở mắt ra, lập tức trong tầm mắt xuất hiện một luồng kim quang nồng đậm, không đợi hắn phản ứng, đã chui vào mi tâm của hắn.

"Đại đạo công đức?" Hắn nhướng mày, ngay sau đó, nhìn về hướng biển máu một tiếng than: "Đã thân hóa luân hồi rồi sao?" Hậu Thổ bước ra một bước này.

Vu Yêu đại kiếp cuối cùng cũng không còn xa nữa.

Khi đó, Hồng Quân cũng sẽ thật sự bước vào Thiên Đạo Thánh nhân, cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, một lần nữa thắp sáng ấn ký bản nguyên Đại Đạo, trở lại vị trí Đại Đạo Đạo Chủ!

"Ta cũng phải tăng tốc hơn nữa, tranh thủ trước Vu Yêu lượng kiếp, bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên!" La Tuyên vừa nghĩ, vừa phong ấn những đại đạo công đức đó, tiếp tục tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, nâng cao quy tắc Đan đạo.

Theo thời gian không ngừng trôi đi, dưới sự phụ trợ kép của thời gian gia tốc gấp mười triệu lần và Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Quy tắc Đan đạo, cuối cùng đã tu luyện đến cảnh giới viên mãn, trọn vẹn ba ngàn quy tắc Đan đạo, như ba ngàn xiềng xích thần trật tự, vắt ngang trong ấn ký Đan đạo, lấp lánh phát sáng, tràn ngập đạo vận vô tận.

"Tiếp theo, chỉ còn lại quy tắc Lực chi!" La Tuyên không dừng lại, tiếp tục bắt đầu tham ngộ quy tắc Lực chi.

Quy tắc Lực chi lúc chứng Chuẩn Thánh, đã ngưng luyện ra năm trăm đạo quy tắc sức mạnh, sau đó trong quá trình tự nhiên tăng trưởng, đã tăng thêm mấy đạo, nhưng đại thể vẫn ở khoảng năm trăm.

So với ba ngàn quy tắc viên mãn, còn một khoảng cách không nhỏ.

Nhưng hắn cũng không vội, thời gian gia tốc gấp mười triệu lần, và sự trợ giúp của Tạo Hóa Ngọc Điệp, đủ để hắn trong thời gian ngắn nhất, tu luyện viên mãn quy tắc Lực chi.

Khi đó, chính là ngày thành Hỗn Nguyên! .....

La Tuyên đang bế quan viên mãn quy tắc Lực chi.

Thế giới Hồng Hoang cũng vì Hậu Thổ thân hóa luân hồi mà dậy sóng.

Lại không ai chú ý, ở tận cùng Tứ Hải, nơi vốn là vùng đất khô cằn, dần dần xuất hiện ngày càng nhiều sức mạnh Thời Không nồng đậm, cùng với một loại sức mạnh đặc thù không thể diễn tả.

Dưới sự tràn ngập của loại sức mạnh này và sức mạnh Thời Không, vùng đất chết ở tận cùng Tứ Hải, dần dần hồi sinh, trên đại địa hoang vu khô cằn lạnh lẽo, dần dần bắt đầu mọc lên hoa cỏ thực vật.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Một ngày nọ, trong hư không đột nhiên gợn lên một tầng gợn sóng nhàn nhạt.

Một thân ảnh vĩ ngạn toàn thân tử khí bao quanh, hai mắt như điện, phảng phất như vượt qua dòng sông Thời Không vô tận, từ trong Thời Không mờ mịt hoang vu đó bước ra, giáng lâm xuống vùng đất khô cằn ở tận cùng Đông Hải.

"Đây chính là thiên địa đã xúc động Thời Không đứt gãy, kéo Hồng Mông thiên địa của chúng ta quay trở lại trong Đại Đạo Lượng Kiếp sao?" Thân ảnh màu tím xuất hiện trong nháy mắt, liền thu liễm toàn bộ khí tức, sức mạnh Thời Không gợn sóng, cũng sau khi một điểm tử quang ở mi tâm lóe lên, biến mất vô hình, không gây ra bất kỳ dao động nào.

Hắn im lặng quan sát vùng đất hoang vu, khẽ nhíu mày nói: "Đại Đạo chi lực quả nhiên nồng đậm như trong truyền thuyết, nếu ta có thể tu hành ở thiên địa này, e rằng không cần bao lâu, liền có thể bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên!

Chỉ là, bản nguyên chi khí ở đây, so với Hồng Mông Đạo Khí của Hồng Mông thiên địa chúng ta, lại kém quá nhiều quá nhiều!" "Thôi bỏ đi!

Những chuyện này tạm thời không nhắc đến!" "Đồ Đằng đại nhân khó khăn lắm mới vì Thạch Linh nhất tộc chúng ta tranh thủ được cơ hội này, cầu xin vị kia xoay chuyển Thời Không, đưa ta đến thiên địa này, ta không thể phụ lòng đại nhân và sự coi trọng của vị kia." "Việc cấp bách nhất bây giờ, là phải mau chóng điều tra rõ thiên địa này, đang ở thời đại nào, lại có cường giả ra sao, có vượt qua được Đại Đạo Lượng Kiếp năm xưa hay không!" Thân ảnh màu tím lẩm bẩm, hóa thành một luồng tử quang, men theo hướng Đông Hải độn đi.

Hắn có thể cảm ứng được, dao động năng lượng truyền đến từ bên đó, nồng đậm hơn nhiều so với ở đây, chắc chắn có sinh linh của thiên địa này, chỉ cần có sinh linh, là có thể nhanh chóng thăm dò rõ ràng mọi thứ hắn muốn biết.

Một lúc lâu sau, thân ảnh màu tím cuối cùng cũng ẩn náu trong đám tiểu tu sĩ ở Đông Hải, bắt một tu sĩ đi lẻ, dùng pháp thuật sưu hồn, tra xét tất cả thông tin mà người đó biết.

"Thế giới Hồng Hoang?

Do Bàn Cổ khai thiên sáng tạo sau Hỗn Độn?" Hắn kinh ngạc tiêu hóa những thông tin đó, mày dần dần nhíu lại thành một cục: "Hỗn Độn là lúc Đại Đạo mới mở, sau Hỗn Độn là Hồng Hoang, sinh linh của thiên địa này, lại không biết có Hồng Mông chúng ta tồn tại trước đó?

Thật là có lý đó sao!" Hồng Mông là nguồn gốc của Đại Đạo, thân là cường giả của Hồng Mông thiên địa.

Hắn luôn cho rằng Hồng Mông thiên địa, phải là mạnh nhất trong mọi thời đại, sinh linh của Hồng Mông thiên địa, cũng đủ để quét ngang bất kỳ thời đại nào, đủ để khiến các thời đại sau này ghi nhớ.

Nhưng bây giờ, sinh linh của thời đại này, lại không biết đến Hồng Mông thiên địa, làm sao có thể không tức giận!

Chương 193

"Thôi bỏ đi!

Hồng Mông thiên địa chúng ta rồi sẽ có một ngày, dưới sự dẫn dắt của vị kia và chúng đa Đạo Chủ, giáng lâm thiên địa này, cuối cùng sẽ biết mình ngu dốt, ngu xuẩn, nực cười đến mức nào!" Hắn lắc đầu, trầm ngâm nói: "Nhưng, thời đại này cũng đủ yếu!

Hỗn Độn kia có Tam Thiên Thần Ma, hẳn đều là tồn tại cấp bậc Đạo Chủ, chỉ tiếc là, không tránh được Đại Đạo Lượng Kiếp." "Bây giờ may mắn còn sót lại, chỉ có một Đạo Tổ Hồng Quân sao?" "Ha ha!

Chỉ là một Thánh nhân dung hợp Thiên Đạo của đại thiên thế giới, mà cũng dám tự xưng Đạo Tổ?

Mấy Thánh nhân thành Thánh bằng công đức, cũng dám nói dưới Thánh nhân đều là con kiến?

Sinh linh của thiên địa này, quả nhiên ngu muội!" "Ngược lại Thời Không Đạo Chủ kia có chút thú vị, sau Hồng Mông, thiên địa chỉ còn lại Tam Thiên Đại Đạo, Thời Không Đạo Chủ kia lại có thể trong môi trường suy tàn như vậy, dung hợp Thời gian và Không gian, một lần nữa chứng được Thời Không Đại Đạo." "Tư chất thiên tài như vậy, cũng không uổng cái danh Khí Vận Chi Tử mà những sinh linh cấp thấp kia truyền tụng!" "Chỉ tiếc là, một Đạo Chủ chưa thành Hỗn Nguyên, một cựu Đạo Chủ nửa sống nửa chết, lại định sẵn không giữ được thiên địa này, định sẵn sẽ bị Hồng Mông thiên địa chúng ta giẫm dưới chân!" "Người mà vị kia bảo ta thăm dò, người đã nối lại Thời Không đứt gãy, để Hồng Mông thiên địa chúng ta quay trở lại, hẳn là Thời Không Đạo Chủ kia!" "Con kiến nhỏ bé a!

Mãi mãi không biết, mình đã chọc vào sự tồn tại như thế nào a!"

Trên hòn đảo vô danh, thân ảnh toàn thân tử khí bao quanh, tự xưng là Thạch Linh nhất tộc, sau khi tiêu hóa tất cả thông tin, không nhịn được tấm tắc khen lạ, liên tục cảm thán.

"Tiếc là thiên địa này quá yếu, trật tự Đại Đạo bảo vệ thiên địa này, Hồng Mông thiên địa chúng ta lại không thể lập tức giáng lâm nơi này, cường giả của Hồng Mông thiên địa chúng ta, cũng không thể." "Ngay cả vị kia đích thân ra tay, cũng chỉ đưa được ta một Chuẩn Thánh trung kỳ đến, còn lại, chỉ có thể đợi hai bên Thời Không từ từ dung hợp." "Nhưng, Chuẩn Thánh ở Hồng Mông thiên địa nhiều như lông trâu, ở đây, lại cũng là cường giả hàng đầu, ta cũng có thể vì sự giáng lâm của Hồng Mông thiên địa chúng ta, làm một vài chuyện!" Chuẩn Thánh của Thạch Linh nhất tộc vừa trầm ngâm, vừa điểm vào mi tâm, một ấn ký hình ngọn núi hiện ra ở mi tâm, đem tất cả những gì hắn biết về thiên địa này, đánh vào ấn ký đó.

Sau đó sau một hồi suy nghĩ, thẳng đến thiên địa Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang.

Thời Không Đạo Chủ kia và một Công Đức Thánh nhân gây ra sóng gió, Công Đức Thánh nhân kia bị trấn áp, lại là một cơ hội không tồi, không chừng có thể bị Hồng Mông thiên địa lợi dụng!

"Ứm?" Ngay khi vị Chuẩn Thánh của Thạch Linh nhất tộc bước vào Hồng Hoang thiên địa, tại Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời, Hồng Quân bỗng tỉnh lại từ trong tu luyện, nhíu mày nhìn về phía thế giới Hồng Hoang.

Vừa rồi, ông bỗng nhiên cảm giác được một luồng dao động bất thường, thế nhưng, khi thần niệm bao trùm toàn bộ Hồng Hoang thì lại không có bất kỳ phát hiện nào.

Chỉ có thời không nơi tận cùng Tứ Hải dường như đã xảy ra một vài biến hóa!

“Sức mạnh thời không của Hồng Mông thế giới đã bắt đầu dung hợp với sức mạnh thời không của Hồng Hoang rồi sao?” Hồng Quân khẽ than một tiếng, mày nhíu chặt lại.

Với tư cách là Thiên đạo của thế giới Hồng Hoang, làm sao ông có thể không cảm ứng được việc có một sức mạnh thời không từ bên ngoài đang triệt để kết nối với thời không của phương thiên địa Hồng Hoang này!

“Dù Hồng Mông thiên địa có ba nghìn Đạo Chủ, nhưng cũng chỉ là những kẻ bị Đại đạo ruồng bỏ, với tu vi hiện tại thì tạm thời cũng không ảnh hưởng được Hồng Hoang, chúng ta vẫn còn thời gian.” “Chỉ là, thời gian dài ngắn bao lâu lại không thể nắm bắt được.” “Ai!

Cứ như vậy chỉ có thể mau chóng thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, sớm ngày trở về cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, sớm ngày thắp lại bản nguyên ấn ký của Tiên đạo!

Chuyện còn lại, chỉ có thể xem La Tuyên có thể trưởng thành đến bước nào!” Không tìm thấy bất kỳ điều gì khác thường, ông liền cho rằng đó chỉ là dao động sinh ra khi hai phương thời không kết nối với nhau.

Lắc đầu thở dài một tiếng, ông lại lần nữa chìm đắm vào ngộ đạo.

Lại không biết rằng.

Giờ phút này, có một Chuẩn Thánh của Hồng Mông thiên địa đã lẻn vào thế giới Hồng Hoang, thậm chí lúc này đang ở vùng rìa Hỗn Độn.

“Đây chính là Hỗn Độn?

Thời đại được sinh ra sau Hồng Mông của ta sao?” Vị Chuẩn Thánh của Thạch Linh nhất tộc bước vào trong Hỗn Độn, hít một hơi Hỗn Độn chi khí, không khỏi khẽ gật đầu nói: “Hỗn Độn chi khí cũng

khá gần với bản nguyên chi khí của Hồng Mông thiên địa chúng ta, mạnh hơn tiên khí của thế giới Hồng Hoang nhiều!" Hắn vừa tò mò quan sát, vừa nhanh chóng tìm thấy tấm đạo bi mà La Tuyên dùng để trấn áp Nguyên Thủy trong Hỗn Độn.

"Chậc chậc!

Một Công đức Thánh nhân quèn mà cũng dám đối địch với một vị Đạo Chủ, thật đúng là không biết sống chết!" "Cũng may Hồng Quân kia được xem là nửa vời Đạo Chủ, có lẽ vì e dè Hồng Mông thiên địa chúng ta nên đã đạt thành một loại thỏa thuận nào đó." "Nếu không, bây giờ sao ngươi còn mạng!" Mặc dù chỉ là một Chuẩn Thánh, nhưng trong lời nói của hắn lại tràn đầy vẻ khinh thường và miệt thị đối với một Thánh nhân như Nguyên Thủy.

Hắn cẩn thận quan sát tấm đạo bi một lượt.

Đạo bi chỉ được dung hợp từ một ngọn núi Hỗn Độn khổng lồ bình thường, chỉ tương đương với một thượng phẩm tiên thiên linh bảo thông thường, nhưng đạo tắc chi lực thời không ẩn chứa bên trong lại không thể xem thường.

Dù là một Cực đạo Chuẩn Thánh bình thường, tay cầm cực phẩm tiên thiên linh bảo, cũng khó có thể dễ dàng phá vỡ tấm đạo bi này!

"Tấm đạo bi này đúng là có chút phiền phức." Vị Chuẩn Thánh của Thạch Linh nhất tộc nhíu mày nhìn chằm chằm vào đạo bi, quan sát hồi lâu.

Hắn chỉ có thể để tử khí lưu chuyển trên đầu ngón tay, một lần nữa điểm lên ấn ký hình ngọn núi trên mi tâm, kích hoạt đồ đằng ấn ký của Thạch Linh nhất tộc.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ấn ký tỏa ra ánh sáng lấp lánh.

Một hư ảnh ngọn núi mờ ảo hiện ra.

“Thạch Nham, ta đã không dặn dò ngươi, không có việc gì thì đừng tùy tiện liên lạc với ta, đừng kinh động đến cường giả của phương thiên địa kia sao?” Một giọng nói uy nghiêm mà tang thương vang lên từ hư ảnh ngọn núi.

Vị Chuẩn Thánh của Thạch Linh nhất tộc lập tức cảm nhận được một luồng uy áp vô hình, phảng phất như xuyên qua vô tận thời không giáng xuống người mình, khiến hắn lập tức không chịu nổi áp lực mà quỳ rạp xuống đất.

“Đồ Đằng đại nhân, Thạch Nham không có ý mạo phạm đại nhân, xin đại nhân thứ tội.” Dù Thạch Nham là một cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng lúc này, đối mặt với hư ảnh ngọn núi kia, trán hắn cũng vã mồ hôi lạnh, thân thể run lên như cầy sấy, đó là sự run rẩy phát ra từ tận sâu trong linh hồn.

“Nói đi, có chuyện gì?” Hư ảnh mờ ảo kia nhàn nhạt hỏi.

“Là thế này, đại nhân, vị Thời Không Đạo Chủ kia...” Thạch Nham nghe vậy như được đại xá, không kịp lau mồ hôi đầy mặt, vội vàng kể lại toàn bộ sự việc ở đây, rồi nói ra kế hoạch trong lòng mình.

“Ồ?

Có chuyện này sao?” Hư ảnh ngọn núi nghe vậy liền phát ra một tiếng kinh ngạc, trầm mặc một lát rồi nói: “Mưu kế không tồi!

Một Công đức Thánh nhân quèn ở Hồng Mông thiên địa không là gì, nhưng ở phương thiên địa kia lại là cường giả đỉnh tiêm, đủ để giúp đỡ thế giới Hồng Mông của chúng ta.” “Vậy đi!

Ta sẽ ban cho ngươi một đạo thần niệm, đưa ngươi vào trong phong ấn.” “Hãy thu phục tên Công đức Thánh nhân kia, để hắn phục vụ cho Hồng Mông thiên địa chúng ta, giúp thế giới Hồng Mông của

ta sớm ngày giáng lâm.

Nếu ngươi làm được việc này, không chỉ ta sẽ cho ngươi một vài phần thưởng, mà ngay cả Đạo Chủ, thậm chí vị kia, cũng sẽ nhìn ngươi bằng con mắt khác!" "Đây không chỉ là cơ hội của Hồng Mông thiên địa chúng ta, mà còn là cơ duyên của Thạch Linh nhất tộc ta, hiểu chưa?" Nói xong, ánh mắt mông lung không rõ của hư ảnh ngọn núi chiếu lên người Thạch Nham.

"Thạch Nham hiểu rồi!

Nhất định không phụ sự kỳ vọng của Đồ Đằng đại nhân!" Thạch Nham nghe vậy, toàn thân chấn động, tinh thần lập tức phấn chấn hẳn lên.

Đồ Đằng của Thạch Linh nhất tộc là tồn tại cỡ nào, chỉ cần tùy tiện hé ra một chút đồ vật cũng đủ khiến Hỗn Nguyên tranh đoạt, huống chi còn được Đạo Chủ và vị kia nhìn bằng con mắt khác, nếu có thể thành công, đúng là một bước lên trời!

"Được rồi, chờ thêm một thời gian nữa, ta cần chút thời gian để vượt giới." Hư ảnh ngọn núi nhàn nhạt nói xong liền dần dần biến mất.

Dù La Tuyên, vị Thời Không Đạo Chủ này, chỉ có thể xem là một Đạo Chủ nửa vời, tu vi còn cách xa Đạo Chủ chân chính không biết bao nhiêu.

Nhưng phong ấn kia dù sao cũng là sức mạnh của một tôn Đạo Chủ, dù là cường giả như hắn, vượt qua hai thời không, trong tình huống không để La Tuyên cảm ứng được mà đưa Thạch Nham vào phong ấn, cũng không phải dễ dàng như vậy! …...

Thái Nguyên Tiên Đảo.

Bất luận là Hồng Quân hay La Tuyên, đều không biết có sinh linh

từ Hồng Mông thiên địa giáng lâm.

Càng không biết sinh linh kia đang tìm kẽ hở, chuẩn bị lôi kéo Nguyên Thủy để trợ giúp thời không Hồng Mông thiên địa dung hợp với Hồng Hoang, và lúc này đang có đồ đằng của Thạch Linh nhất tộc cố gắng chạm vào phong ấn của hắn.

Lúc này, hắn vẫn đang chìm đắm trong việc tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, nâng cao Lực chi quy tắc.

Theo thời gian trôi qua, Lực chi quy tắc ngưng luyện được một nghìn đạo, hắn đã đạt đến tiểu thành trên Lực chi quy tắc.

Chương 194

Sau đó, độ khó ngưng luyện đã tăng lên gấp mười lần không chỉ, không phải là chuyện có thể hoàn thành trong một sớm một chiều.

Hồng Hoang không tính năm tháng, búng tay một cái đã ngàn năm.

Một nghìn năm tuế nguyệt trôi qua, Lực chi quy tắc của La Tuyên cuối cùng cũng theo kịp mấy loại quy tắc khác, đạt đến cảnh giới viên mãn!

"Phù!

Tất cả cuối cùng cũng đã viên mãn, tiếp theo, nên đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh!" Hắn hít sâu một hơi, xoa xoa mi tâm hơi căng trướng, trong lòng cuối cùng cũng nhẹ nhõm đi phần nào, một đạo tâm vốn tĩnh lặng như giếng cổ cũng dấy lên vài phần kích động.

Dù sao bây giờ hắn đã là Thời Không Đạo Chủ, thực lực mạnh hơn Hỗn Nguyên thông thường rất nhiều.

Nhưng khi tu vi của bản thân thực sự tiến thêm một bước, trong lòng khó tránh khỏi vài phần vui sướng, Hỗn Nguyên chi cảnh dù sao cũng là một cảnh giới khác biệt, cũng là một ngưỡng cửa lớn trong tu hành!

"Ứm?

Thiên địa đại thế bắt đầu rồi sao?" Đột nhiên, La Tuyên cảm giác được một tia khí tức khác lạ, thần thức dò ra khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Hắn lập tức phát hiện.

Lục đạo luân hồi đã dần dần ổn định, Hậu Thổ không bao lâu nữa sẽ tái tạo nguyên thần nhục thân, hóa thân thành Thánh nhân Luân Hồi

trở về.

Giữa Vu Yêu lưỡng tộc cũng lại bắt đầu có ma sát.

Thế giới Hồng Hoang vốn yên tĩnh, bỗng nhiên có thêm một tia khí tức của thiên địa đại kiếp.

E rằng không lâu sau, mười tiểu kim ô của Yêu tộc sẽ xuống trần gian tác loạn, từ đó dẫn phát trận chiến cuối cùng giữa Vu Yêu lưỡng tộc.

"Xem ra Hồng Quân mấy năm nay cũng không hề nhàn rỗi." La Tuyên nhàn nhạt liếc nhìn về phía Hỗn Độn, lắc đầu, hít sâu một hơi, điều chỉnh trạng thái lên đỉnh phong, lấy ra cực phẩm tiên thiên linh bảo Tạo Hóa Đỉnh.

Hiện tại trong tay hắn vẫn còn vô số tiên dược, Đan đạo quy tắc cũng đã tu luyện viên mãn, hoàn toàn có thể thử luyện chế Hỗn Nguyên tiên đan.

"Vậy luyện chế loại Hỗn Nguyên Đan đơn giản nhất đi!" Việc luyện chế Hỗn Nguyên tiên đan có độ khó cao hơn chuẩn thánh tiên đan gấp vạn lần không chỉ.

Tiên dược trong tay La Tuyên tuy nhiều, nhưng Hỗn Nguyên tiên đan động một cái là cần đến hàng trăm triệu gốc tiên dược đỉnh tiêm, toàn bộ quá trình không cho phép xảy ra quá nhiều sai sót.

Vì vậy, sau một hồi cân nhắc, hắn quyết định luyện chế Hỗn Nguyên Đan.

Hỗn Nguyên Đan chỉ là loại sơ cấp và dễ luyện chế nhất trong số các Hỗn Nguyên tiên đan, nhưng cũng là loại thực dụng nhất.

Nó không chỉ có thể giúp Cực đạo Chuẩn Thánh cảm ngộ Hỗn Nguyên đại đạo, đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh, mà còn có thể dùng nhiều lần.

Nói cách khác, nếu luyện chế ra ba viên Hỗn Nguyên Đan, sau khi tu vi đột phá vào Hỗn Nguyên, hắn có thể dùng hai viên còn lại để củng cố tu vi, khiến tu vi lại tinh tiến thêm một chút.

Nói là làm.

Hắn lập tức lấy ra toàn bộ tiên dược thu được trong Tạo Hóa thế giới, sau đó dùng Sinh mệnh chi hỏa làm nóng Tạo Hóa Đỉnh, lần lượt cho từng gốc tiên dược đỉnh tiêm vào trong.

Không bao lâu.

Từng gốc tiên dược hóa thành tiên dịch tinh thuần.

Dược tính không tương thích dần dần bay hơi, còn dược lực tinh thuần nhất thì dần dần dung hợp.

La Tuyên bấm tay niệm quyết, từng đạo Đan đạo quy tắc lưu chuyển, đánh vào trong đó, khắc sâu vào viên đan dược đang dần dung hợp ngưng tụ.

Ong!

Không lâu sau, Tạo Hóa Đỉnh khẽ rung lên.

Vô tận Tạo Hóa chi khí phun trào ra, theo sau đó là một luồng đan hương nồng đậm chưa từng có.

La Tuyên chỉ ngửi một hơi hương thơm thấm vào ruột gan đó, lập tức cảm thấy bình cảnh tu vi của mình dường như bị xúc động, có dấu hiệu tiếp tục lỏng ra.

Tiên lực trong giới hải nguyên thần tiên lực càng trở nên vô cùng hoạt bát.

Vèo!

Vèo!

Vèo!

Hắn giơ tay vỗ vào nắp đỉnh.

Lập tức có ba đạo lưu quang có tử sắc đạo vân lưu chuyển bay ra khỏi Tạo Hóa Đỉnh, bay về phía hư không xa xa.

"Hừ!" La Tuyên hừ lạnh một tiếng.

Thời không xung quanh tức khắc đông kết.

Ba viên tiên đan màu tím kia chỉ trong một ý niệm đã bị kéo đến trước mặt, hắn giơ tay tóm lấy ba viên tiên đan.

Chỉ thấy trên ba viên Hỗn Nguyên Đan, ngũ thải đan vân đã lột xác thành tử sắc đạo vân, tràn ngập vô tận đại đạo áo nghĩa và sức mạnh vô cùng dâng trào.

Quan trọng nhất là, ba viên Hỗn Nguyên Đan đều đã sinh ra ý thức vô cùng mạnh mẽ, so với thần thức của Chuẩn Thánh bình thường còn mạnh hơn rất nhiều.

Nếu để chúng bay đi, chỉ cần một hơi tiên khí là có thể lập tức thành Chuẩn Thánh, tu vi còn có thể đạt thẳng đến Cực đạo Chuẩn Thánh!

Nhưng, La Tuyên đã hao phí gần như toàn bộ tiên dược thu được từ Tạo Hóa thế giới để luyện chế chúng là vì để nâng cao tu vi, chứ không phải để tạo ra ba Cực đạo Chuẩn Thánh.

Không chút do dự, hắn giơ tay dùng sức mạnh thời không phong ấn hai viên Hỗn Nguyên Đan, viên còn lại trực tiếp đưa vào miệng.

Ầm ầm ầm!

Hỗn Nguyên Đan vừa vào miệng, trong cơ thể La Tuyên lập tức vang lên một tiếng nổ như sấm sét.

Đan khí bàng bạc trong nháy mắt tràn ngập tứ chi bách hài, căng

phồng nhục thân của hắn lên cao, tựa như sắp bị trương vỡ.

Đan khí không nơi nào để giải phóng còn theo các lỗ chân lông toàn thân tràn ra khỏi cơ thể, ngưng kết thành từng viên năng lượng tiên tinh tinh thuần trên bề mặt da!

"Năng lượng thật mạnh mẽ!" Hắn không ngờ dược lực của Hỗn Nguyên Đan lại bàng bạc đến vậy.

Hắn lập tức giữ vững tâm thần, phong tỏa huyết nhục và lỗ chân lông, khóa chặt dược lực bàng bạc trong cơ thể, vận chuyển Thượng Thanh Bí Pháp, bắt đầu luyện hóa sức mạnh tinh thuần trong cơ thể, không ngừng chuyển hóa nó thành từng đạo tử sắc tiên lực, dung nhập vào giới hải của nguyên thần.

Cùng lúc đó, trong những luồng đan khí bàng bạc kia, vô tận đại đạo áo nghĩa tuôn ra, xông vào thức hải mi tâm của La Tuyên, mở rộng thần thức của hắn, cũng gột rửa nguyên thần, và còn không ngừng công kích một loại ràng buộc nào đó.

Ong!

Vào một khoảnh khắc nào đó, sâu trong thức hải, đột nhiên hiện ra một cánh cửa hư ảo nửa thật nửa ảo.

Chương 195

Cánh cửa dường như vô hạn lớn, dù là tâm thần của hắn cũng không thể dò xét được nó cụ thể lớn đến đâu.

Toàn thân nó có màu đồng xanh, tỏa ra khí tức cổ xưa, tang thương, mênh mông, trên đó chi chít các loại đạo văn.

Đó chính là các đại đạo mà hắn đã tu luyện viên mãn hoặc ngưng tụ thành đạo tắc như Thời Không đại đạo, Lực chi đại đạo!

Việc đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh khác với các cảnh giới trước đó.

Muốn vượt qua ngưỡng cửa này, không chỉ cần tu vi nguyên thần mài giũa đến cực hạn, mà còn cần tu vi nhục thân, sức mạnh quy tắc, tất cả đều phải mài giũa đến viên mãn, đến cực hạn.

Chỉ có như vậy mới có thể làm được chân chính viên nhuận như một, từ đó cảm triệu ra Hỗn Nguyên chi môn!

Mọi thứ nói thì đơn giản, nhưng làm được thì khó như phàm nhân lên trời.

Nếu không, trong vô tận tuế nguyệt từ khi khai thiên đến nay, cũng sẽ không chỉ có một sinh linh là Đạo tổ Hồng Quân, dựa vào tu hành mà vượt qua được ngưỡng cửa này!

Nhưng, những điều này đối với các sinh linh khác thì khó, đối với La Tuyên lại không có độ khó lớn.

Từ khi thành Đại La quả vị, hắn đã luôn cố gắng tu luyện mọi thứ đến viên mãn, dùng cảnh giới viên nhuận như một để phá vỡ ràng buộc.

Chuẩn Thánh như thế, Hỗn Nguyên cũng như thế!

Cơ sở để thành Hỗn Nguyên đã hoàn thành, lúc này sau khi cảm triệu ra Hỗn Nguyên chi môn, hắn liền nhất tâm nhị dụng.

Vừa hấp thu đan khí bàng bạc trong cơ thể, chuyển hóa thành tử sắc tiên lực, rót đầy giới hải tiên lực của nguyên thần.

Vừa điều động các loại sức mạnh quy tắc trong nguyên thần ấn ký, cũng như Thời không đạo tắc chi lực, công kích cánh cửa Hỗn Nguyên kia.

Hỗn Nguyên chi môn vô cùng kiên cố.

Muốn phá vỡ ràng buộc của nó, độ khó chỉ cao chứ không thấp hơn việc đập vỡ một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Hơn nữa, dùng sức mạnh quy tắc và đạo tắc chi lực thuần túy để công kích, độ khó còn lớn hơn vô số lần.

May mắn là La Tuyên đã dung hợp Thời gian quy tắc và Không gian quy tắc, ngưng tụ thành Thời không đạo tắc, và đã nâng Thời không đạo tắc lên hai mươi đạo.

Dùng hai mươi đạo đạo tắc chi lực để công kích Hỗn Nguyên chi môn, so với các sinh linh thông thường công kích Hỗn Nguyên chi môn, thậm chí so với Hồng Quân năm xưa công kích Hỗn Nguyên chi môn, đều dễ dàng hơn vô số lần! .....

Trong lúc La Tuyên đang đột phá Hỗn Nguyên, tại Hỗn Độn thiên địa mênh mông, dưới tấm đạo bi phong ấn Nguyên Thủy.

"Ồ?" Trong hư không trống rỗng, đột nhiên vang lên một giọng nói kinh ngạc bất định: "Sức mạnh thời không ở đây dường như đã suy yếu đi rất nhiều." "Đồ Đằng đại nhân, lẽ nào đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn sao?" Một giọng nói khác vang lên, hư không gợn sóng, hiện ra thân ảnh của Thạch Nham và hư ảnh của một tấm thạch bản cổ xưa đầy đạo văn.

“Thời Không Đạo Chủ kia hẳn là đang đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh, cho nên đã ảnh hưởng đến Thời không đạo tắc chi lực mà hắn lưu lại ở đây.” Hư ảnh thạch bản cổ xưa nhàn nhạt nói, rồi bỗng nhiên cười lên: “Đây lại là cơ hội của chúng ta!

Cứ như vậy, ta không cần tích trữ thêm sức mạnh nữa là có thể đưa ngươi vào!” Thạch Nham nghe vậy, lập tức mừng rỡ.

Chỉ thấy hư ảnh thạch bản cổ xưa khẽ gợn sóng.

Một luồng sức mạnh vô hình lan tỏa ra, dần dần chạm đến đạo bi, bao bọc toàn bộ đạo bi, sau đó chậm rãi mở ra một cái lỗ lớn bằng bàn tay trên đạo bi.

Nhưng dường như việc này đã khiến hư ảnh thạch bản cổ xưa dùng hết toàn lực.

Nó lập tức tối đi quá nửa, trông như có thể tiêu tán bất cứ lúc nào, giọng nói cũng yếu đi rất nhiều: “Nhanh!” Thạch Nham không dám chậm trễ, lập tức hóa thành một đạo lưu quang, theo cái lỗ lớn bằng bàn tay đó, độn vào bên trong đạo bi.

“Ba ngày sau, ta sẽ đến đón ngươi!” Giọng nói yếu ớt như muỗi kêu của tấm thạch bản cổ xưa truyền đến, không đợi Thạch Nham trả lời, đã hoàn toàn im hơi lặng tiếng.

“Đây là thiên địa bên trong phong ấn sao?” Thạch Nham tiến vào trong đạo bi, chỉ thấy trước mắt toàn là sức mạnh thời không vô tận và đạo vận đại đạo vô cùng huyền diệu.

Rõ ràng là đang ở trong lòng đất, nhưng lại như đang xuyên qua trong thế giới thời không vô tận, tràn đầy cảm giác không thể tưởng tượng nổi.

“Sức mạnh thời không quả nhiên không tầm thường!” Hắn không khỏi cảm thán một câu, không dám sơ suất, vội vàng kích hoạt ấn ký

trên mi tâm.

Một ấn ký hình ngọn núi nhàn nhạt hiện ra, tỏa ra từng vòng gợn sóng đại đạo, bao bọc toàn bộ người hắn.

Cảm giác hỗn loạn như lạc vào vô tận thời không lập tức biến mất, thay vào đó là mặt đất Hỗn Độn màu đen kịt.

Cả người hắn giống như bị chôn sống trong lòng đất.

Nhưng, đất đai Hỗn Độn cỏn con này lại không thể khiến một tôn Chuẩn Thánh ngạt thở, cũng không đủ để khiến hắn bó tay chịu trói.

Chỉ cần một ý niệm, Thạch Nham lập tức hóa thành nham thạch, thân thể dung nhập vào lòng đất.

Rất nhanh, hắn liền xuất hiện trước mặt một người đàn ông trung niên đang bị giam cầm.

"Đây là Nguyên Thủy Thánh nhân sao?

Quả nhiên thảm hại!" Hắn thầm nghĩ, không khỏi hóa lại dáng vẻ ban đầu, giọng ồm ồm ngạo nghễ nói: "Nguyên Thủy, ta là Chuẩn Thánh Thạch Nham của Thạch Linh nhất tộc ở Hồng Mông thiên địa, hôm nay đến đây là để cứu ngươi ra ngoài." "Nhưng trước khi cứu ngươi, ngươi phải lập Đại đạo thệ ngôn, hoặc giao cho ta một luồng nguyên thần, đồng ý giúp Hồng Mông thiên địa của ta sớm ngày giáng lâm thế giới này!" "....." Nguyên Thủy ngơ ngác nhìn kẻ đầu đá đột nhiên xuất hiện này, chỉ thấy miệng hắn cứ mấp máy mà không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào, không khỏi nhíu mày.

Gã này, trông giống như sinh linh do đá hóa thành, nhưng lại có điểm khác biệt.

Lẽ nào La Tuyên vi phạm ước định với Đạo tổ, phái người đến mưu hại mình?

Nhưng mình chưa từng thấy hắn.

Càng chưa từng nghe nói bên cạnh La Tuyên có sinh linh như vậy!

"À!

Quên mất ngươi đang bị sức mạnh của Thời Không Đạo Chủ kia giam cầm." Thạch Nham thấy Nguyên Thủy ngơ ngác không nói lời nào, chỉ một mực nhìn mình một cách kỳ quái, không khỏi vỗ trán, kích phát ấn ký mi tâm đến cực hạn, đạo vận lan tỏa bao trùm lấy Nguyên Thủy.

"Ngươi là ai?

Có phải do La Tuyên phái tới không?" Nguyên Thủy phát hiện mình đột nhiên có thể mở miệng, lập tức nhìn chằm chằm vào Thạch Nham, cười lạnh nói: "Tên tiểu súc sinh đó quả nhiên không nhịn được mà ra tay với ta sao?

Hừ!

Quả nhiên là một kẻ ti tiện giảo hoạt!" "Hừ!

Bằng các ngươi, sinh linh của thế giới Hồng Hoang, không xứng để sai khiến ta!" Thạch Nham nghe vậy hừ lạnh một tiếng, mất kiên nhẫn nói: "Nghe đây..." Hắn nhanh chóng lặp lại những lời vừa rồi một lần nữa, sau đó mới ngạo nghễ nhìn Nguyên Thủy nói: "Chỉ cần ngươi giúp ta một tay, ngày sau, khi Hồng Mông thiên địa của ta giáng lâm, tất sẽ ban cho ngươi cơ duyên vô thượng, để tu vi của ngươi tiến thêm một bước, dù là nghiền ép Thời Không Đạo Chủ kia, cũng không phải là không thể!" Để tu vi của Nguyên Thủy tiến thêm một bước đương nhiên không có vấn đề gì.

Nhưng để Nguyên Thủy nghiền ép Thời Không Đạo Chủ thì căn bản là không thể, có thể đối phó Đạo Chủ, chỉ có Đạo Chủ.

Dù cho đồ đằng của Thạch Linh nhất tộc đích thân giáng lâm, cũng

không thể dễ dàng trấn áp Thời Không Đạo Chủ kia.

Nhưng, Nguyên Thủy không biết những điều này.

Hắn tự nhiên không ngại dùng nó để lừa gạt Nguyên Thủy!

Chương 196

"Hồng Mông thiên địa?

Thạch Linh nhất tộc?

Đều là cái thứ gì?" Nguyên Thủy nghe những lời phía trước, cứ như là nói nhảm, vớ vẩn, nhưng nghe đến đoạn sau thì mặt mũi đen lại: "Phóng tứ!

Một Chuẩn Thánh quèn mà cũng dám sai khiến ta, một Thánh nhân đường đường?" "Lớn mật!" Thạch Nham nghe Nguyên Thủy gọi Hồng Mông thiên địa và Thạch Linh nhất tộc là "thứ gì", cũng vô cùng tức giận, quát lên: "Một Công đức Thánh nhân quèn mà dám xem thường Thạch Linh nhất tộc và Hồng Mông thiên địa của ta!" "Ta nói cho ngươi biết, Hồng Mông thiên địa là thiên địa được sinh ra trước cả Hỗn Độn, là cội nguồn của thiên địa đại đạo." "Năm xưa Đại đạo lượng kiếp giáng lâm..." Hắn giận dữ nhìn Nguyên Thủy, đem lịch sử của thế giới Hồng Mông, cũng như chuyện La Tuyên trở thành Thời Không Đạo Chủ, nối lại thời không đã từng đứt gãy, khiến Hồng Mông trở về dưới sự cai quản của Đại đạo, từ đầu đến cuối kể lại cho Nguyên Thủy.

Nói xong, hắn hừ lạnh nói: "Tốt nhất ngươi nên hiểu rõ, nếu bây giờ ngươi đầu quân cho Thạch Linh nhất tộc ta, đầu quân cho Hồng Mông thiên địa của ta, không chỉ có thể sống sót, mà còn có thể nhận được cơ duyên vô thượng." "Nếu không, thì cứ yên tâm ở đây bị trấn áp ba nghìn vạn năm, đợi Hồng Mông thiên địa của ta giáng lâm, dù nguyên thần của ngươi ký thác vào Thiên đạo, cũng khó thoát khỏi kết cục vẫn lạc!" "Ngoài ra." Thạch Nham dừng lại một chút, khinh bỉ nói: "Lẽ nào ngươi thật sự cho rằng Đạo tổ Hồng Quân kia, vì niệm

tình sư đồ mới cầu xin cho ngươi sao?" "Ngươi có ý gì?" Nguyên Thủy bị chuyện Hồng Mông thiên địa làm cho đầu óc rối bời, cũng không phân biệt được lời Thạch Nham nói là thật hay giả, nhưng câu nói sau cùng lại khiến sắc mặt hắn càng thêm khó coi.

"Hừ!

Thấy ngươi đáng thương như vậy, ta liền nói cho ngươi biết!" Vẻ mặt khinh thường của Thạch Nham hiện rõ trên lời nói: "Hồng Quân và La Tuyên kia, chẳng qua là biết được Hồng Mông thiên địa của chúng ta sắp giáng lâm, bị áp lực từ Hồng Mông thiên địa của ta, mới cố gắng liên thủ để chống lại thế giới Hồng Mông của ta." "Mà ngươi, chẳng qua chỉ là một quân cờ để hoàn thiện Thiên đạo, nếu ngươi vẫn lạc sẽ ảnh hưởng đến việc hợp đạo của Hồng Quân, ảnh hưởng đến việc ông ta trở về cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên." "Không thể trở về cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thì không thể thắp lại bản nguyên ấn ký của Đại đạo, không thể trở lại vị trí Tiên đạo Đạo Chủ!" "Nếu không phải như vậy, ông ta sao lại quan tâm đến sống chết của ngươi?" Lời này vừa nói ra, Nguyên Thủy như bị sét đánh.

"Không thể nào!

Tuyệt đối không phải như vậy!" Hắn lập tức như rơi vào ma chướng, gầm lên với Thạch Nham: "Dù thật sự có Hồng Mông thiên địa, dù Hồng Mông thiên địa có ba nghìn Đạo Chủ, càng có hơn vạn Đồ Đằng Chi Chủ, thì cũng chỉ là những kẻ bị Đại đạo ruồng bỏ, đừng hòng ly gián ta!" "Hỗn xược!" Một câu "những kẻ bị Đại đạo ruồng bỏ" của Nguyên Thủy lập tức chọc giận Thạch Nham, khiến hắn vô cùng tức giận, một cái tát liền quất vào mặt Nguyên Thủy.

"Kẻ ngu muội vô tri!

Nếu đã không biết sống chết như vậy, thì cứ ở đây mà chờ đi!"

“Có lẽ không cần đến ba nghìn vạn năm, thế giới Hồng Mông của ta sẽ hoàn toàn dung hợp với thời không Hồng Hoang.” “Đến lúc đó, ngươi cứ chờ mà triệt để vẫn lạc đi!” Cường giả Hồng Mông thiên địa đã cắt đứt thời không, thoát khỏi Đại đạo lượng kiếp, nhưng cũng bị Đại đạo ruồng bỏ, toàn bộ thiên địa chỉ có đạo của ba nghìn Đạo Chủ.

Tất cả sinh linh Hồng Mông thiên địa, tu hành đều chỉ có thể dựa vào tham ngộ đạo của ba nghìn Đạo Chủ, ngoài ra, cơ bản không có phương pháp nâng cao nào khác.

Sự hạn hẹp của Hồng Mông thiên địa cũng là nỗi đau của sinh linh Hồng Mông!

Bây giờ Nguyên Thủy lại chọc vào điểm này, khiến ánh mắt Thạch Nham trở nên lạnh lẽo, trong lòng dấy lên sát tâm sâu sắc.

Nếu không phải lo lắng bị La Tuyên phát hiện, hắn đã sớm dùng đến đạo thần niệm mà đồ đằng của Thạch Linh nhất tộc đã cho, triệt để xóa sổ Nguyên Thủy!

Nhưng cuối cùng hắn vẫn nhịn được.

Không chỉ vì kiêng dè La Tuyên, mà còn vì hành động lần này là chuyện mà đồ đằng và Đạo Chủ, cũng như vị kia đích thân dặn dò.

Nhưng Nguyên Thủy ngoan cố như vậy, không biết điều như vậy, hắn cũng không có cách nào, chỉ có thể vô cùng phiền muộn mà kích động nói: “Lẽ nào ngươi không báo thù sao?

Lẽ nào ngươi cứ thế dung túng sự sỉ nhục của La Tuyên đối với ngươi?” “Dù ngươi không nói, còn đệ tử của ngươi thì sao?

Quảng Thành Tử chết trong tay La Tuyên có phải không?” “Ngoài ra, ta có thể nói cho ngươi biết thêm một điều, đệ tử Xiển giáo hiện tại cũng không khá hơn đâu, từng người một đều bị một số đệ tử Tiệt

giáo chặn ở Côn Luân bí cảnh, ra cũng không dám ra!" "Mới bao lâu chứ?" "Ngươi cứ chờ xem, ba nghìn vạn năm sau, không chỉ ngươi phải vẫn lạc, mà Xiển giáo của ngươi cũng sẽ theo đó mà bị hủy diệt!" "À không!

Có lẽ các ngươi đều không trụ được đến lúc đó, những sinh linh Hồng Hoang mới gia nhập Tiệt giáo mà ngươi đã đắc tội, đủ để khiến các ngươi thân tử đạo tiêu." "Chậc chậc!

Một Thánh nhân đường đường, lại rơi vào tình cảnh này, ta còn thấy xấu hổ thay cho ngươi, thấy đáng thương thay cho đệ tử của ngươi..." "Đủ rồi!" Nguyên Thủy đột nhiên lên tiếng cắt ngang lời Thạch Nham, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống, gắt gao nhìn chằm chằm vào Thạch Nham nói: "Dù ta không khá, ngươi cũng sống không lâu đâu!

Chẳng lẽ ngươi nghĩ mình vào trong phong ấn, La Tuyên không cảm ứng được sao?" "Ha ha ha ha!" Thạch Nham nghe vậy như nghe được một chuyện cười lớn nhất thiên hạ: "Ngu muội vô tri, thật sự ngốc đến mức khiến ta phải bật cười!" "Đây là thủ đoạn mà Đồ Đằng đại nhân của Thạch Linh nhất tộc ta đã vượt giới sử dụng, đừng nói là tên Thời Không Đạo Chủ nửa vời kia, ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng không thể nào biết được!" "Nếu không, ta sao có thể yên ổn ở đây?" Nghe vậy, đồng tử Nguyên Thủy co rút lại.

Hắn cuối cùng cũng cảm giác được có điều gì đó không đúng, vừa rồi nghe Thạch Nham nói như vậy, cuối cùng hắn cũng phản ứng lại.

Một sinh linh Chuẩn Thánh trung kỳ, lén lút tiến vào trong phong ấn của thời không đạo bi.

La Tuyên lại chậm chạp không xuất hiện, ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng như không hề hay biết, lẽ nào... những gì gã này nói đều là thật?

Trên đời thật sự có một phương Hồng Mông thiên địa sao?

Nếu như vậy, tại sao Hồng Quân không nói cho mình biết, mình là Thánh nhân, lẽ nào ngay cả tư cách để biết cũng không có?

Chờ đã!

Hắn đột nhiên nhớ lại năm xưa Hồng Quân đích thân mời La Tuyên đến Tử Tiêu Cung, rồi trong trận chiến với La Tuyên, lại hiện thân xưng hô La Tuyên là đạo hữu.

Thái độ đối với La Tuyên dường như còn cao hơn cả những đệ tử, những Thánh nhân như bọn họ không chỉ một bậc!

Vậy thì... lẽ nào Hồng Quân cứu mình thật sự như gã này nói, chỉ vì mình là một quân cờ, vẫn còn có ích với Hồng Quân?

"Tốt cho La Tuyên!

Tốt cho Hồng Quân!" Nguyên Thủy không phải kẻ ngốc, hắn phân biệt được thật giả trong lời nói của một Chuẩn Thánh quèn, chỉ là có những chuyện, hắn không muốn nghĩ sâu, càng không muốn bị một Chuẩn Thánh khống chế.

Nhưng bây giờ, thông suốt tất cả, hận ý trong lòng hắn, trong nháy mắt liền như hồng thủy ngập trời, bùng phát ra!

"Cuối cùng cũng lung lay rồi!" Thạch Nham vẫn luôn chú ý đến biểu cảm vi diệu của Nguyên Thủy, lúc này nhìn thấy hận ý sâu trong đôi mắt Nguyên Thủy, lập tức thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

Hắn lập tức rèn sắt khi còn nóng nói: "Ngươi là Thánh nhân Hồng Hoang, lại chỉ là quân cờ của Hồng Quân, ông ta không hề bảo vệ ngươi, mặc cho ngươi bị La Tuyên, một Chuẩn Thánh, bắt nạt!" "Dù không có Hồng Mông thiên địa của ta giáng lâm, ngày sau ngươi thoát khốn, vẫn phải sống dưới hơi thở của La Tuyên, lẽ nào ngươi thật sự định trong vô số năm sau này, đều sống tạm bợ như vậy sao?" "Đầu

quân cho Hồng Mông thiên địa của ta, tu vi tiến thêm một bước, thậm chí thoát khỏi sự khống chế của Thiên đạo, báo thù nỗi sỉ nhục của La Tuyên.

Sống tạm bợ, sống dưới hơi thở của La Tuyên, trong lòng ngươi hẳn là không khó để hiểu rõ, đúng không?" Nói xong, Thạch Nham không nói thêm gì nữa, chỉ lẳng lặng chờ đợi câu trả lời của Nguyên Thủy.

Nhưng Nguyên Thủy lại như rơi vào tâm ma, chỉ một mực ánh mắt đỏ ngầu, bùng phát hận ý vô cùng, mãi không trả lời.

Ba ngày thời gian trôi qua trong chớp mắt.

Trong thời gian đó, Thạch Nham đã thuyết phục Nguyên Thủy không ít, nhưng vẫn không nhận được câu trả lời, Nguyên Thủy vẫn giữ bộ dạng quỷ quái đó.

"Ai!

Phải làm sao đây?" Thạch Nham đột nhiên có chút hối hận vì đã kích động Nguyên Thủy quá nhiều.

Ngay khi hắn cho rằng hành động lần này sắp thất bại, không những không được thưởng mà còn phải bị trách phạt vì điều này thì Nguyên Thủy đột nhiên mở miệng: "Ta làm sao có thể tin ngươi?" "A?" Thạch Nham trước tiên sững sờ, sau đó mừng rỡ, vội vàng giơ ba ngón tay, hướng lên trời nói: "Ta lấy vinh diệu của Hồng Mông thiên địa và Thạch Linh nhất tộc ra thề!" "Được!" Trong ba ngày, Nguyên Thủy đã biết gã trước mắt này, đối với Hồng Mông thiên địa và Thạch Linh nhất tộc có sự tự cao và tự hào từ trong xương tủy, giống như niềm tin của Tam Thanh và Vu tộc đối với Bàn Cổ đại thần.

Thân thể không thể động, hắn chỉ có thể khàn giọng nói: "Ngươi

cứu ta ra ngoài bằng cách nào?" "Yên tâm!

Ta đã mang theo thần niệm của Đồ Đằng Chi Chủ của Thạch Linh nhất tộc ta!" Thạch Nham cười lớn nói: "Chỉ cần ngươi giao cho ta một luồng nguyên thần, hoặc lập Đại đạo thệ ngôn, ta liền có thể thả ngươi ra." "Ta là Thánh nhân, bị sai khiến là tuyệt đối không thể!" Nguyên Thủy có điểm mấu chốt và tôn nghiêm của mình, lạnh lùng nhìn Thạch Nham nói: "Ta, Nguyên Thủy, lấy danh nghĩa Thánh nhân, lập Đại đạo thệ ngôn: chỉ cần Thạch Nham giúp ta thoát khốn, giúp ta nâng cao tu vi, đối phó La Tuyên, ta liền giúp Hồng Mông thiên địa giáng lâm Hồng Hoang.

Nếu không, tất sẽ bị Đại đạo thần phạt!" "Tốt!" Chuyện đã đến nước này, Thạch Nham cũng không quan tâm đến hình thức của Nguyên Thủy, chỉ cần có câu nói đó của Nguyên Thủy là đủ rồi.

Lập tức, hắn điểm vào ấn ký ngọn núi trên mi tâm.

Hư ảnh thạch bản cổ xưa lại một lần nữa hiện ra, tỏa ra một luồng sức mạnh vô cùng huyền bí, tách rời sức mạnh thời không đang giam cầm Nguyên Thủy.

Nó lại tách ra một luồng khí tức trên người Nguyên Thủy, thay thế bản tôn của Nguyên Thủy, bị những sức mạnh thời không kia giam cầm.

Sau đó mới cuốn lấy Nguyên Thủy và Thạch Nham, cùng nhau thoát khỏi phong ấn của thời không đạo bi!

Nguyên Thủy đã được cường giả thế giới Hồng Mông cứu ra.

Hắn đã dùng khí tức của Nguyên Thủy để thay thế Nguyên Thủy, bị sức mạnh thời không giam cầm phong ấn.

Chương 197

Toàn bộ quá trình không gây ra bất kỳ dao động sức mạnh thời không nào.

La Tuyên ở Thái Nguyên Tiên Đảo và Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung, tự nhiên không biết chuyện này.

Lúc này La Tuyên vẫn đang đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh.

Hỗn Nguyên chi cảnh là một vực thẳm khổng lồ trên con đường tu hành, là ranh giới phân chia giữa trên Hỗn Nguyên và dưới Hỗn Nguyên.

Thành Hỗn Nguyên thì vượt lên trên chúng sinh, không thành thì dưới Hỗn Nguyên đều là giun dế!

Ngưỡng cửa lớn như vậy, tuyệt đối không dễ dàng đột phá!

Dù La Tuyên có thời gian gia tốc gấp thiên vạn lần, có Hỗn Nguyên Đan hỗ trợ, lại có Thời không đạo tắc chi lực công kích Hỗn Nguyên chi môn, chắc chắn sẽ nhanh hơn nhiều so với Hồng Quân năm xưa đột phá, nhưng cũng không thể quá siêu việt lẽ thường.

Thời gian không ngừng trôi.

La Tuyên vẫn đang công kích Hỗn Nguyên chi môn.

Nhưng thế giới Hồng Hoang bên ngoài đã loạn rồi.

Mấy năm gần đây, Vu Yêu lưỡng tộc tuy lại có ma sát, nhưng cũng không thực sự động thủ, thậm chí chưa đến mức ma sát ra lửa.

Nhưng mấy ngày gần đây, cường giả cấp bậc Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên của Vu Yêu lưỡng tộc dần dần bắt đầu tranh đấu, tạo ra ảnh hưởng không nhỏ.

Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên là trụ cột của hai tộc.

Cường giả hai cấp bậc này bắt đầu động thủ, trực tiếp mở rộng cục diện của hai bên!

Một ngày, ngoài Thái Dương Tinh.

Hai thân ảnh mờ ảo, im hơi lặng tiếng xuất hiện trong hư không.

"Ngươi chắc chắn thả mười đứa con của Đế Tuấn ra, có thể khiến Vu Yêu lưỡng tộc triệt để đánh nhau không?" Một thân ảnh toàn thân như được đúc bằng nham thạch, giọng ồm ồm nhìn chằm chằm người đàn ông trung niên bên cạnh, nói: "Vu Yêu lưỡng tộc đánh nhau, Hồng Quân thật sự sẽ không quan tâm đến Hồng Mông thiên địa của chúng ta sao?" "Hừ!

Đã nói rồi, Vu Yêu lượng kiếp là đại sự của Hồng Quân, sao có thể không quan tâm!" Nguyên Thủy lạnh lùng liếc nhìn Thạch Nham một cái, hừ lạnh nói: "Nếu ngươi cảm thấy có cách tốt hơn, thì cứ làm theo cách của ngươi, dù sao bần đạo chỉ có một cách này." "Ngươi!" Thạch Nham nghe vậy mặt đầy tức giận, nhưng không lời nào để phản bác, chỉ có thể lạnh lùng nhắc nhở: "Tốt nhất ngươi nên thành thật giúp đỡ Hồng Mông thiên địa của ta, đừng quên ngươi đã lập Đại đạo thệ ngôn, cũng đừng quên, ngươi không có đường lui!

Nếu chuyện này giúp Hồng Quân một tay, lại không thể tranh thủ cơ hội cho Hồng Mông thiên địa của ta, ngươi nên biết hậu quả!" "Chuyện này không cần ngươi nói!" Nguyên Thủy nghe những lời này hận không thể một cái tát đánh chết Thạch Nham.

Nhưng Thạch Nham mang trong mình một đạo thần niệm của Đồ Đằng Chi Chủ, một tồn tại vượt qua Hỗn Nguyên chi cảnh, đó không phải là thứ mà hắn có thể chống lại!

Hơn nữa, chuyện đã đến nước này, hắn quả thực không còn

đường lui!

Hắn chỉ có thể lạnh lùng liếc nhìn Thạch Nham một cái, sau đó che đậy thiên cơ của phương này, im hơi lặng tiếng xóa đi cấm chế mà Đế Tuấn đã bố trí trên Thái Dương Tinh.

"Hả?

Huynh trưởng, cấm chế trên Thái Dương Tinh hình như biến mất rồi?" Cấm chế biến mất, một con kim ô lập tức phát hiện ra điều bất thường, kinh ngạc bất định kêu lên.

"Không thể nào!

Phụ hoàng nói, chúng ta chưa đến Đại La, cấm chế sẽ không biến mất!" Đại kim ô trầm ổn nhất, nghe vậy lập tức lên tiếng phản bác.

"Đại ca, cấm chế thật sự biến mất rồi!" Lúc này, lại một con kim ô khác, đến nơi tu luyện của đại kim ô, nói với đại kim ô.

"Tại sao cấm chế lại biến mất?" Đại kim ô bán tín bán nghi nhìn ra ngoài, kết quả phát hiện, cấm chế quả thực đã biến mất.

Suy nghĩ mãi không ra, trầm ngâm hồi lâu, mới nói: "Cấm chế không thể vô cớ biến mất, chắc chắn đã xảy ra chuyện gì, chúng ta phải lập tức về thiên đình, báo cho phụ hoàng!" "Không được đâu?

Đại ca, nếu chúng ta về, chẳng phải lại bị nhốt ở đây sao?" "Đúng vậy!

Khó khăn lắm mới có được cơ hội trời cho như vậy, chúng ta sao không đi du lịch Hồng Hoang một chuyến!" "Thất đệ có chủ ý hay!" "Ta cũng đồng ý với chủ ý của thất đệ, phụ hoàng tu vi thông thiên, chắc chắn không bao lâu nữa sẽ biết chuyện cấm chế biến mất.

Đến lúc đó, chắc chắn sẽ bắt chúng ta về, chi bằng nhân lúc này, nhanh chóng ra ngoài du lịch một chuyến." "....." Mấy tiểu kim ô đều

từ khi sinh ra đã bị đặt trên Thái Dương Tinh.

Lớn đến từng này, chưa từng thấy thế giới bên ngoài, chỉ có thể đợi mỗi lần mẫu hậu Thường Hi đến thăm, mới có thể nghe được những chuyện thú vị ở Hồng Hoang.

"....." Đại kim ô cũng khá động lòng, do dự một lát, cuối cùng hạ quyết tâm: "Được!

Chúng ta đi du lịch Hồng Hoang trăm năm, nếu trăm năm sau, phụ hoàng không phát hiện, chúng ta liền về thiên đình báo cho phụ hoàng!" "Tốt!" Trong mắt thất kim ô, một tia lôi quang nhàn nhạt lóe lên, trên mặt không dấu vết lộ ra một nụ cười đầy ý vị sâu xa.

Chỉ là các kim ô khác đều không chú ý đến điểm này, nghe đại kim ô đồng ý, liền lần lượt reo hò vui sướng, xông ra khỏi Thái Dương Tinh, hóa thành kim ô chân thân, xông về phía Hồng Hoang mênh mông.

"Đi đi!

Cứ quậy cho thỏa thích, ta mới có cơ hội!" Thạch Nham nhìn những tiểu kim ô đang hoan hô nhảy nhót kia, trên mặt lộ ra nụ cười nồng đậm: "Tiếp theo chúng ta làm gì?" "Đợi!" Nguyên Thủy thản nhiên liếc nhìn hướng những tiểu kim ô rời đi, nói: "Ngươi đến tận cùng Nam Hải đợi, nơi đó không dễ bị các Thánh nhân khác phát hiện, đồng thời cũng có thể chạm đến thời không của Hồng Mông thiên địa, chỉ cần Hồng Hoang náo nhiệt, chúng ta sẽ có cơ hội mở ra một khe nứt thời không!" "Tốt!" Thạch Nham gật đầu.

Hai người lập tức bay về phía Nam Hải, từ đầu đến cuối không hề tiết lộ bất kỳ khí tức nào.

Chỉ là lần này, Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời, lại cảm ứng được một chút bất thường.

“Hồng Hoang đại thế đã bị một bàn tay thúc đẩy trước thời hạn!” Ông nhíu mày, lập tức tỉnh lại từ trong tu luyện, một đôi mắt lập tức quét về phía Thái Dương Tinh, lại thấy Thái Dương Tinh không còn bóng dáng của mười tiểu kim ô.

Nhưng kỳ lạ là, nơi đó không có bất kỳ khí tức của sinh linh nào khác, càng không có bất kỳ dấu vết nào!

“Lần này lại là ai?” Ánh mắt ông ngưng lại, bấm tay tính toán.

Kết quả lại giống như lần với Đông Vương Công, một mảnh mờ mịt, không tính ra được gì.

Ông lại nghịch chuyển thời không của vùng đó, vẫn không có bất kỳ phát hiện nào.

Chỉ thấy cấm chế kia dường như im hơi lặng tiếng biến mất!

“Gã lần trước, hay là người khác?” Hồng Quân càng nhíu mày càng sâu, vào thời điểm Hồng Mông thế giới sắp giáng lâm, lại một lần nữa xuất hiện chuyện không thể khống chế, đối với ông đây không phải là chuyện tốt.

“Ta đối với thời không chỉ có thể nghịch chuyển sơ bộ, không thể làm được truy tố thời không, xem ra, phải tìm La Tuyên đạo hữu ra tay mới được.” Ông thầm nghĩ, một đạo thần niệm phân thân, giáng lâm ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo.

Thực ra nếu đơn thuần thông báo cho ai đó, chỉ cần một đạo Thiên đạo pháp chỉ, hoặc thần niệm truyền âm là được, nhưng La Tuyên là Thời Không Đạo Chủ, làm như vậy có chút không thích hợp.

Chỉ là khi giáng lâm Thái Nguyên Tiên Đảo, ông bỗng cảm thấy khí tức của Thiên Nguyên Tiên Đảo có chút khác thường.

“La Tuyên đạo hữu bắt đầu đột phá Hỗn Nguyên?” Hồng Quân cảm thấy khá đau đầu, suy nghĩ một chút, chỉ có thể bất đắc dĩ quay

về Tử Tiêu Cung: “Thôi vậy, thúc đẩy Hồng Hoang đại thế, đối với ta cũng là một chuyện tốt, tạm thời đợi La Tuyên đạo hữu xuất quan rồi xem xem gã ba lần bốn lượt làm rối loạn thiên cơ kia rốt cuộc là ai!” Thái Nguyên Tiên Đảo.

Dưới sự công kích toàn lực của La Tuyên, Hỗn Nguyên chi môn cuối cùng cũng xuất hiện một vết nứt.

Hắn có thể mơ hồ cảm nhận được bản nguyên đạo vận phía sau, nhưng toàn bộ ngưỡng cửa vẫn như một vực thẳm, chắn ngang giữa Cực đạo Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên.

Hắn cũng không vội.

Vẫn đang không ngừng luyện hóa năng lượng của Hỗn Nguyên Đan.

Chương 198

Vừa lấy Thời không đạo tắc làm chủ, các quy tắc khác làm phụ, công kích Hỗn Nguyên chi môn.

Vừa không ngừng chuyển hóa dược lực của Hỗn Nguyên Đan thành tử sắc tiên lực, không ngừng công kích về phía giới hải tiên lực của nguyên thần.

Nhìn chung, việc La Tuyên đột phá Hỗn Nguyên rất thuận lợi, chỉ cần thời gian mà thôi.

Những người khác trên Thái Nguyên Tiên Đảo cũng đều đang bế quan tu hành.

Chỉ có thế giới Hồng Hoang vốn không yên tĩnh, sau khi thập đại kim ô xuống trần gian, dần dần sinh ra một trận sóng gió.

Thập đại kim ô xuống trần gian, để trốn tránh tai mắt của Đế Tuấn và Yêu tộc, đã thu liễm khí tức, hóa thành dáng vẻ của sinh linh Thái Ất Kim Tiên bình thường, đi lại trong thế giới Hồng Hoang, cũng luôn tránh né Vu Yêu lưỡng tộc.

Thỉnh thoảng gặp Yêu tộc yếu thế bị Vu tộc áp chế, mới âm thầm ra tay.

Vu Yêu lưỡng tộc theo sự va chạm không ngừng leo thang, có va chạm cấp bậc Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên, sớm đã không còn là bí mật.

Bây giờ tiểu kim ô âm thầm ra tay, tự nhiên không khiến Vu Yêu lưỡng tộc, hay các sinh linh Hồng Hoang khác, cảm thấy bất thường.

Nhưng sau nhiều lần ra tay, vẫn gây ra sự chú ý của một tôn Đại vu của Vu tộc là Khoa Phụ.

“Nghiệt chướng!

Giỏi trò lén lút sau lưng, hôm nay xem ta không lôi các ngươi ra, băm thây vạn mảnh!” Một ngày, mười tiểu kim ô vừa mới âm thầm liên thủ, xóa sổ hai tôn tiểu vu Thái Ất Kim Tiên của Vu tộc, trong hư không lập tức vang lên một tiếng gầm thét.

Một cây gậy đá khổng lồ, mang theo sát khí ngút trời, từ chân trời phía tây bay tới.

“Không ổn!

Đại vu của Vu tộc, mau chạy!” Đại kim ô sắc mặt biến đổi, vội vàng dẫn theo mấy tiểu kim ô, chạy về phía đông.

Tuy hắn chỉ là Thái Ất Kim Tiên, nhưng tốc độ cực nhanh, hiểm lại hiểm tránh được cây gậy đá khổng lồ kia.

“Chạy đi đâu!” Khoa Phụ gầm lên một tiếng.

Chỉ vài bước chân, đã đến nơi cây gậy đá rơi xuống.

Hắn giơ tay từ một ngọn núi khổng lồ bị đâm xuyên, rút ra cây gậy đá, thân ảnh như điện, đuổi theo mười tiểu kim ô.

Đại vu là cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Dù Vu tộc không tu nguyên thần, chỉ tu nhục thân, tốc độ vẫn nhanh hơn Thái Ất Kim Tiên rất nhiều.

Trong chốc lát, sát khí của Khoa Phụ, đan xen với sát khí, lại một lần nữa bao trùm mười tiểu kim ô, cây gậy đá trong tay cũng lại một lần nữa giơ lên, ném về phía tiểu kim ô ở cuối cùng.

“A!” Tiểu kim ô kia sắc mặt đại biến, kinh hô một tiếng.

Hắn cũng không còn quan tâm đến việc bị Đế Tuấn hay các Yêu tộc khác phát hiện, theo bản năng hóa thành bản thể tam túc kim ô, triển khai tốc độ cực hạn, mới hiểm lại hiểm một lần nữa tránh được

cây gậy đá.

“Tất cả hóa về bản thể, nhanh chóng chạy trốn!” Đại kim ô biết rõ không hóa về bản thể, không thể nào thoát khỏi sự truy kích của Đại La Kim Tiên.

Hắn cũng nghiến răng, hô lớn một tiếng, hóa thành bản thể kim ô, lập tức hóa thành một đạo lưu quang màu vàng, tốc độ nhanh hơn trăm lần không chỉ, trong nhất thời lại kéo dài khoảng cách với Khoa Phụ.

“Tam túc kim ô?

Tốt lắm!

Hóa ra là nghiệt chủng của Đế Tuấn giết chết nhị lang của Vu tộc ta!” Khoa Phụ thấy mười tiểu kim ô hóa về bản thể, trên mặt nộ sắc càng đậm, trên người sát khí và sát khí cũng nồng đậm đến cực điểm.

Nhưng hắn lấy sức mạnh làm sở trường chứ không phải tốc độ.

Dù là tu vi Đại vu, muốn đuổi kịp tam tộc kim ô có tốc độ cực nhanh bẩm sinh, cũng không dễ dàng.

Hai bên một đuổi một chạy.

Nhanh chóng vượt qua nửa Trung đại lục, tiến vào Đông đại lục.

Khoa Phụ vẫn không thể đuổi kịp mười tiểu kim ô.

Nhưng mười tiểu kim ô thoát khỏi sự hoảng loạn ban đầu, không chỉ ung dung giữ khoảng cách với Khoa Phụ, mà còn thỉnh thoảng phun ra Thái dương chân hỏa quấy nhiễu Khoa Phụ.

Khổ nỗi tốc độ của Khoa Phụ không đủ nhanh.

Vốn dĩ đã có một khoảng cách không ngắn với mười tiểu kim ô.

Nếu lại dừng lại để chống đỡ những ngọn Thái dương chân hỏa

kia, e rằng khoảng cách giữa hai bên sẽ ngày càng xa!

“Nghiệt chướng chết tiệt!

Hôm nay, ta nhất định phải giết sạch các ngươi!” Khoa Phụ phiền không chịu nổi, gầm lên liên tục, cuối cùng, dứt khoát nghiến răng, dựa vào nhục thân cường hãn, cứng rắn chống đỡ những ngọn Thái dương chân hỏa kia, giữ tốc độ nhanh nhất, truy kích mười tiểu kim ô.

Tiểu kim ô chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên, tốc độ đủ nhanh, nhưng Thái dương chân hỏa lại không mạnh mẽ.

Nhưng dù vậy, sau nhiều lần cứng rắn chống đỡ Thái dương chân hỏa của mười tiểu kim ô, Khoa Phụ vẫn bị ảnh hưởng không nhỏ, huyết khí trong cơ thể bị bốc hơi quá nửa!

Nhưng hắn vẫn không từ bỏ, nghiến răng kiên trì.

Mối thù nhiều năm của Vu Yêu lưỡng tộc, vốn không đội trời chung, bây giờ khó khăn lắm mới gặp được tiểu kim ô, hắn sớm đã hạ quyết tâm, nhất định phải giết sạch mười tiểu kim ô, để Đế Tuấn cảm nhận nỗi đau mất con!

Nhưng theo thời gian trôi qua, Khoa Phụ không những không đuổi kịp tiểu kim ô, ngược lại huyết khí trong cơ thể gần như bị tiêu hao sạch.

Đợi khi hắn phản ứng lại, phát hiện da của mình bắt đầu nứt nẻ, bong ra từng mảng lớn, lộ ra từng mảng huyết nhục khô héo không còn huyết khí, kinh mạch cũng bắt đầu teo tóp khô héo.

“Không ổn!” Hắn cuối cùng cũng ý thức được điều không ổn.

Không dám truy kích mười tiểu kim ô nữa, vội vàng tìm kiếm nguồn nước khắp nơi.

Không lâu sau, hắn tìm thấy một con sông lớn cuồn cuộn, cũng

không quan tâm nước sông có đục hay không, thu liễm chân thân Đại vu, lại một lần nữa phóng ra, nằm rạp trên mặt đất, cái miệng to lớn một ngụm chống đỡ cả con sông, uống ừng ực nước sông.

Huyết khí và nước trong cơ thể Khoa Phụ mất đi quá nhiều.

Hắn cần gấp bổ sung nước, làm đầy huyết khí, nhưng khi uống cạn cả con sông, huyết khí trong cơ thể vẫn không được làm đầy.

"Nước!

Nước!" Ý thức của hắn bắt đầu mơ hồ, lảo đảo lại tìm thấy một con sông lớn khác.

Không chút do dự, hắn nằm rạp trên mặt đất, lại một lần nữa uống ừng ực như trước.

Nhưng lúc này, thân thể tiếp xúc với mặt đất, từng khối huyết nhục nứt nẻ, khô héo chưa kịp được làm đầy đã rơi xuống đất, dần dần, cả thân thể hắn đều hóa thành một dãy núi.

Chương 199

"Ha ha ha ha!

Chúng ta đã giết một tôn Đại vu của Vu tộc, sau khi về thiên đình, phụ hoàng chắc chắn sẽ khen ngợi chúng ta!" "Nghe nói Vu tộc không có trí tuệ, bây giờ xem ra quả nhiên như vậy!" "Đại vu của Vu tộc cũng không phải là đối thủ của ta, chỉ cần không chọc vào tổ vu của Vu tộc, ta liền không còn đối thủ!

Huynh đệ, chúng ta sao không nhân cơ hội này, giết thêm một vài Đại vu, vì Yêu tộc chúng ta, cống hiến một phần sức mạnh!" "....." Nhìn thấy Khoa Phụ vẫn lạc, mười tiểu kim ô lập tức hoan hô nhảy nhót, trong lòng hào tình vạn trượng, hào khí bỗng sinh.

Lần này, ngay cả đại kim ô vốn trầm ổn, cũng không chút do dự, dẫn đầu các tiểu kim ô khác, lại cùng nhau quay lại địa giới của Vu tộc.

"Khoa Phụ là một trong số ít Đại vu của bộ lạc Hậu Thổ của Vu tộc, được thập nhất tổ vu của Vu tộc vô cùng coi trọng, có giao tình mạc nghịch với Đại Nghệ được chọn để bù vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" "Khoa Phụ lấy sức mạnh làm sở trường, không đủ để đuổi kịp mười tiểu kim ô." "Nhưng Đại Nghệ lại lấy tốc độ làm sở trường, trong tay lại có một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo Lạc Nhật Cung, nếu hắn ra tay, mười tiểu kim ô chắc chắn không có lý do để sống sót!" "Chỉ cần giết chín tiểu kim ô, để lại một con cho Đế Tuấn và Thường Hi báo tin, chắc chắn sẽ khiến Yêu tộc đại loạn." "Thường Hi và Đế Tuấn cũng tất nhiên sẽ không tha cho Đại Nghệ." "Cứ như vậy, Vu Yêu lưỡng tộc sẽ nhanh chóng triệt để bùng nổ, dẫn động thiên đạo lượng kiếp cuối cùng!

Đến lúc đó chính là cơ hội của chúng ta, đã thông báo cho Đồ Đằng Chi Chủ của Thạch Linh nhất tộc chưa?" Tận cùng Nam Hải, Nguyên Thủy đem tất cả nhìn vào trong mắt, trong mắt tinh quang lấp lánh.

Mười tiểu kim ô tự nhiên sẽ không tùy ý đi tàn sát Vu tộc, chọc vào Khoa Phụ, Khoa Phụ cũng sẽ không dễ dàng phát hiện ra mười tiểu kim ô, tất cả phía sau, tự nhiên đều là do hắn cẩn thận thúc đẩy.

Khoa Phụ và tiểu kim ô, thậm chí cả Đại Nghệ sắp nhập cuộc, toàn bộ đều là quân cờ mà hắn đã chọn ra!

"Yên tâm đi!" Thạch Nham nhàn nhạt nói: "Ta đã liên hệ với Đồ Đằng đại nhân, đến lúc đó, vị chí tôn kia của Hồng Mông thiên địa chúng ta, sẽ liên hợp với ba nghìn Đạo Chủ, cùng với vô số Đồ Đằng Chi Chủ, cùng nhau ra tay." "Chỉ cần ngươi phối hợp ở đây, chắc chắn có thể xé rách thời không ra một khe nứt." "Đến lúc đó, đối với ngươi, đối với sinh linh Hồng Hoang, cũng là một cơ duyên lớn!" Đương nhiên, đối với Hồng Mông thiên địa thiếu thốn đại đạo bản nguyên chi lực, cũng như các sinh linh được sinh ra sau này, cũng là một cơ duyên lớn.

Hắn thầm bổ sung một câu trong lòng, tiếp tục chờ đợi thời cơ đến.

Nguyên Thủy cũng không nói thêm gì nữa, lẳng lặng chờ đợi sự việc phát triển.

Chỉ là, hiện tại Đại Nghệ vẫn đang ở trong Bàn Cổ thần điện, được thập nhất tổ vu truyền thụ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng như cùng thập nhất tổ vu mài giũa đại trận, trong thời gian ngắn e rằng không thể thúc đẩy thêm một bước.

Nhưng không ngờ, một lần chờ, lại là nghìn năm.

Trong nghìn năm thời gian, một đại sự liên quan đến La Tuyên, lại xảy ra trước khi Đại Nghệ xuất quan.

Thái Nguyên Tiên Đảo.

Sau nghìn năm luyện hóa, Hỗn Nguyên Đan cuối cùng cũng bị triệt để luyện hóa.

Hỗn Nguyên chi môn cũng dưới sự công kích không ngừng nghỉ suốt nghìn năm, cuối cùng cũng triệt để vỡ nát, vô tận đại đạo áo nghĩa trào ngược ra.

Trong một khoảnh khắc nào đó, La Tuyên đang ngồi trên thập nhị phẩm Diệt Thế Hắc Liên, trong lòng sinh ra một loại minh ngộ, ầm một tiếng, theo sau sự vỡ nát của Hỗn Nguyên chi môn, trong cơ thể dường như có vô số xiềng xích đứt gãy, tu vi nghênh đón một sự lột xác kinh thiên động địa.

Ầm!

Trong một tiếng nổ lớn, ràng buộc của Hỗn Nguyên chi cảnh lúc này triệt để bị phá vỡ.

Tu vi nguyên thần, trong nháy mắt phá vỡ tất cả, xông vào Hỗn Nguyên chi cảnh!

Ầm ầm ầm!

Cũng vào khoảnh khắc đó, Hồng Hoang thiên địa, phong vân đột biến, mây lành tụ hội.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều bị ánh sáng vàng rực rỡ bao phủ, trên bầu trời, vô số hoa vũ màu vàng rơi xuống, trên mặt đất và bốn biển, suối vàng tuôn trào, sinh ra từng đóa sen vàng.

Thiên hoa loạn trụy!

Địa dũng kim liên!

Rõ ràng giống như lần trước, La Tuyên dẫn động cột sáng đại đạo quy tắc giáng lâm, nhưng thanh thế lại còn to lớn hơn.

Mỗi một góc của thế giới Hồng Hoang đều bị nhuộm thành màu vàng rực rỡ!

"Có Thánh nhân xuất thế?" "Không!

Dao động ở hướng Đông Hải!

Lẽ nào vị ở Thái Nguyên Tiên Đảo kia đã thành Hỗn Nguyên chi cảnh rồi sao?" "Hỗn Nguyên chi cảnh a!

Từ khi khai thiên đến nay, ngoài mấy vị thành Thánh nhờ Hồng Mông Tử Khí, cũng chỉ có vị kia và Đạo tổ, dựa vào sức mình mà thành Hỗn Nguyên a!" "Thực lực của vị kia vốn đã vượt qua mấy vị Thánh nhân, bây giờ thành Hỗn Nguyên, e rằng ngoài Đạo tổ, sáu đại Thánh nhân liên thủ, cũng chưa chắc là đối thủ của vị kia!" "....." Trong nhất thời, chúng sinh Hồng Hoang, đều có cảm ứng.

Từng đạo ánh mắt xa xôi nhìn về phía Đông Hải, trong mắt tràn đầy vẻ ngưỡng mộ, tôn sùng, mô bái.

Từ khi La Tuyên trấn áp Nguyên Thủy tại Hỗn Độn thiên địa, danh tiếng của Thời Không Đạo Chủ đã vang dội khắp mọi ngóc ngách Hồng Hoang, thanh danh lừng lẫy, hoàn toàn che lấp tất cả các Thánh nhân.

Hôm nay, La Tuyên chứng đạo Hỗn Nguyên.

Mặc dù vô số sinh linh trong lòng sớm đã có suy đoán, nhưng khi thực sự nhìn thấy cảnh này, vẫn chấn động vô cùng!

"Hỗn Nguyên chi cảnh... cuối cùng cũng đi đến bước này rồi!" Kim Ngao Đảo, Thông Thiên tỉnh lại từ trong tu luyện, nhìn về phía Thái Nguyên Tiên Đảo, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng vô cùng.

Dù bây giờ La Tuyên không còn là đệ tử của ông, cũng không còn là phó giáo chủ của Tiệt giáo.

Nhưng có thể tận mắt chứng kiến La Tuyên chứng đạo Hỗn Nguyên, trong lòng ông vẫn có một niềm vui không thể diễn tả, vẫn từ đáy lòng vui mừng thay cho La Tuyên, tự hào vì Tiệt giáo có thể bước ra một tôn cường giả như vậy!

"Hỗn Nguyên chi cảnh...

Thời Không Đạo Chủ... e rằng không bao lâu nữa, có thể thực sự ngang hàng với lão sư rồi nhỉ?" Bờ biển Đông Hải, Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử cũng không nhịn được mà cảm khái.

Mấy nghìn năm trước, La Tuyên chẳng qua chỉ là một đệ tử Tiệt giáo, còn chưa có tiếng tăm.

Dù thành Đại La Kim Tiên đại viên mãn, đạp lên danh tiếng của mười ba Đại La Bồng Lai, được đồn là đệ nhất nhân dưới Chuẩn Thánh, cũng là dẫm lên tên tuổi của Quảng Thành Tử mà bước vào tầm mắt của các Thánh nhân như bọn họ.

Sau đó nữa, cũng là lúc La Tuyên thành Cực đạo Chuẩn Thánh, tại Hỗn Độn thiên địa cùng Nữ Oa giao đấu.

Rồi trấn áp Nguyên Thủy, thể hiện ra thực lực siêu tuyệt, hai mươi đạo Thời không đạo tắc, cùng với chân lý của Thời Không Đạo Chủ, mới thực sự khiến bọn họ phải nhìn bằng con mắt khác!

Dù vậy, một ngày chưa vào Hỗn Nguyên, có thể thành Hỗn Nguyên hay không, vẫn là một biến số.

Mặc dù ở thế giới thực lực vi tôn, thực lực mới là tất cả, nhưng ngưỡng cửa Hỗn Nguyên này, thật sự đã chôn vùi không ít kẻ có thiên tư trác tuyệt.

Nếu La Tuyên không thể vượt qua ngưỡng cửa này, dù thực lực

có mạnh đến đâu, cùng lắm chỉ có thể nhận được sự kính sợ, sợ hãi, sùng bái của chúng sinh, không thể thực sự được tất cả sinh linh từ nội tâm công nhận, bao gồm cả Chuẩn Thánh và Thánh nhân của Hồng Hoang!

Bây giờ, La Tuyên cuối cùng cũng bước ra bước đó.

Lúc này mới được xem là thực sự cùng một tầng thứ với sáu đại Thánh nhân, thậm chí với thân phận Đạo Chủ còn vượt lên trên Thánh nhân, chứ không phải là một cường giả Chuẩn Thánh vượt qua Thánh nhân!

"Không biết, lần này liệu có thể dẫn động được nhiều đại đạo đạo tắc tẩy lễ như vậy không?" Vừa cảm thán, Thái Thượng Lão Tử đối với số lượng đại đạo đạo tắc mà La Tuyên có thể dẫn động, cũng vô cùng tò mò.

Dù sao, La Tuyên cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thứ hai của thế giới Hồng Hoang, chỉ sau Hồng Quân, cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà ông được thực sự chứng kiến lần đầu tiên!

"Hỗn Nguyên chi cảnh!

Chương 200

Tên tiểu súc sinh đó sao lại nhanh chóng bước vào Hỗn Nguyên chi cảnh như vậy!" Tận cùng Nam Hải, Nguyên Thủy đang đợi Đại Nghệ xuất quan, đột nhiên nhìn thấy thiên địa Hồng Hoang, cũng cảm nhận được uy áp của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, sau đó nhìn về phía Đông Hải, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái mét.

"Đó là Thời Không Đạo Chủ, lúc còn ở cảnh giới Cực Đạo Chuẩn Thánh đã có thể trấn áp ngươi, nay đã thành Hỗn Nguyên, cho dù ở thế giới Hồng Hoang, mượn sức mạnh của Hồng Hoang Thiên Địa, ngươi cũng không thể nào là đối thủ của hắn!" Thạch Nham ở bên cạnh lên tiếng nói.

"Hừ!

Ta không cần ngươi nhắc nhở!" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, sắc mặt càng lúc càng khó coi.

Thánh nhân đường đường là hắn, sao có thể luẩn quẩn cùng một Chuẩn Thánh, lại còn bị một Chuẩn Thánh trào phúng ngay trước mặt như vậy.

Tất cả đều là sỉ nhục do La Tuyên mang lại!

Sẽ có một ngày, hắn phải trả lại cho La Tuyên gấp mười, gấp trăm, gấp ngàn lần!

"Ha ha!

La Tuyên tuy mạnh, nhưng cũng không phải là không thể địch lại." Thạch Nham thấy vậy, con ngươi đảo một vòng, tiếp tục nói: "Chỉ cần đạo hữu có thể giúp Hồng Mông Thiên Địa chúng ta mở ra một

khe nứt thời không, đến lúc đó, chỉ cần thủy triều Đạo khí từ thế giới Hồng Mông tràn vào, cũng đủ để tu vi của đạo hữu tăng lên mấy tiểu cảnh giới!" "Thủy triều Đạo khí?" Nguyên Thủy nhíu mày, lạnh lùng nói: "Trước đây ngươi chưa từng nói chuyện này!

Huống hồ, có thủy triều Đạo khí, ta sẽ đề thăng, chẳng lẽ La Tuyên kia lại không đề thăng?" "Thủy triều Đạo khí chỉ là phụ thêm mà thôi!" Thạch Nham nhún vai, nói: "Về phần La Tuyên, cứ yên tâm đi!

Đồ Đằng đại nhân và Đạo Chủ, thậm chí cả vị kia, đều sẽ ban cho đạo hữu một vài phần thưởng!" "Phải biết rằng, tu vi đến bậc đó, rất nhiều chí bảo đã không còn dùng được, tùy tiện rò rỉ ra một ít, cũng đủ để cường giả Hỗn Nguyên tranh đoạt!" "Có những thứ đó, còn sợ không vượt qua được La Tuyên sao?" Quả nhiên là kẻ ngu muội vô tri, tồn tại bực Đạo Chủ, há có thể dùng tu vi cỏn con để đo lường?

Miệng thì an ủi Nguyên Thủy như vậy, nhưng trong lòng lại càng thêm khinh thường.

"Hi vọng là như vậy!" Nguyên Thủy nhìn Thạch Nham thật sâu, không nói nhiều nữa, quay đầu nhìn về phía Đông Hải.

Ầm ầm ầm!

Giờ phút này, cả Đông Hải đều vô cùng náo nhiệt.

Trên không Thái Nguyên Tiên Đảo giáng xuống cột sáng đạo tắc Đại Đạo, đường kính bao phủ của cột sáng lớn hơn lần trước vô số lần, trực tiếp bao trùm toàn bộ Đông Hải, cột sáng Đại Đạo hùng vĩ đó khiến vô số sinh linh ở Đông Hải phải kinh ngạc thán phục.

Mặc dù không được đạo tắc Đại Đạo gột rửa, nhưng có thể ở trong cột sáng Đại Đạo do một cường giả chứng đạo Hỗn Nguyên dẫn dắt, đối với họ mà nói, bản thân đã là một loại vinh quang vô

thượng!

“Ai!

Nếu vị kia vẫn là sư huynh của Tiệt giáo chúng ta thì tốt biết bao?

Một giáo hai Hỗn Nguyên, đủ để danh tiếng lưu truyền vạn cổ!” “Ha!

Nếu có thêm một vị phó giáo chủ Hỗn Nguyên, chúng ta có thể sống thoải mái hơn nhiều rồi!” “Mấy vị sư đệ cẩn thận lời nói!

Sư tôn cách đây không lâu mới tự mình dặn dò, sau này không được phép tùy ý nhắc đến chuyện này nữa, đừng để các sư huynh sư tỷ chân truyền nghe thấy!” “Tuy không biết vì sao vị kia đang yên đang lành lại đột nhiên rời khỏi Tiệt giáo chúng ta, nhưng trong đó nhất định có ẩn tình không tầm thường!” “Nói nhảm!

Không nghe sư tôn nói sao?

Sau này gặp vị kia, phải đối đãi như gặp sư tôn vậy!” “...” Giữa mênh mông Đông Hải.

Hơn trăm vạn đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo, chứng kiến La Tuyên thành Hỗn Nguyên, cũng không nhịn được mà âm thầm bàn tán.

“Cảnh giới Hỗn Nguyên...” Trong đó, một thanh niên gầy gò, xa xa nhìn về hướng Thái Nguyên Tiên Đảo, miệng lẩm bẩm, không khỏi thất thần.

Đã từng có lúc, họ là huynh đệ cùng là đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo.

Giờ đây, họ còn chưa từ ngoại môn bước vào nội môn, thì vị kia đã vượt qua Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh, trọn vẹn hai đại cảnh giới, trở thành cường giả Hỗn Nguyên cao cao tại thượng, ngang hàng với Thánh nhân.

Mấy năm nay, quả thật như một giấc mơ!

"Ai!

Nếu có thể, ta thật sự hy vọng ngài ấy vẫn là tiểu sư đệ của ta!" "Sư muội đừng nói nữa!

Ngoài ra, sau này nói chuyện chú ý một chút, sư tôn đã tự mình dặn dò, đừng lấy thân phận cũ để gọi vị kia.

Nếu không, có thể sẽ rước lấy tai họa trời giáng!" "Đúng là nên chú ý một chút!

Nếu không phải có hạn chế đó, ngài ấy tuyệt đối sẽ không rời khỏi Tiệt giáo chúng ta!" "Hay là, mấy ngày nữa chúng ta đến Thái Nguyên Tiên Đảo xem thử?" "Cũng được, chỉ không biết, ngài ấy có còn để chúng ta trong lòng không, nếu chúng ta đến mà ngay cả đại trận cũng không vào được, há chẳng phải làm mất mặt sư tôn sao?" "Ngài ấy tuyệt đối sẽ không làm như vậy!

Hừ!

Các ngươi không đi, ta tự mình đi!" "Thôi được rồi!

Chúng ta cùng đi!" Trên đảo Kim Ngao, tám đại thân truyền của Tiệt giáo tụ tập lại một chỗ, vừa cảm khái, vừa không khỏi hoài niệm.

Chỉ tiếc là.

Bát đại thân truyền.

Sau này vẫn chỉ còn lại tám đại thân truyền, thế gian lại không còn đệ cửu thân truyền nữa!

Ầm ầm ầm!

Giữa thiên địa, tiếng sấm nổ vang liên miên không dứt.

Từng cột sáng đạo tắc Đại Đạo giáng lâm Thái Nguyên Tiên Đảo,

kéo dài suốt một ngàn năm!

Trong ngàn năm tuế nguyệt.

Tu vi nguyên thần của La Tuyên đã củng cố cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chính thức bước vào cảnh giới thứ nhất trong Cửu cảnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tu vi nhục thân cũng trong quá trình gột rửa của quy tắc Đại Đạo.

Đột phá bình cảnh, theo sát tu vi nguyên thần, bước vào cảnh giới thứ nhất của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Không chỉ như vậy.

Rất nhiều đạo tắc của hắn, cũng trong quá trình gột rửa của Đại Đạo, lần lượt lột xác thành đạo tắc, hơn nữa còn ngưng luyện ra ba mươi đạo đạo tắc Đại Đạo các loại.

Thời không đạo tắc đã ngưng luyện ra hai mươi đạo từ trước, nay lại tăng lên một trăm hai mươi đạo!

Tăng lên trọn vẹn một trăm đạo!

Đây chính là ưu thế của La Tuyên khi là Thời Không Đạo Chủ.

Đổi lại là cường giả khác mới vào Hỗn Nguyên cảnh giới thứ nhất, ngưng luyện ra một hai đạo mới là bình thường; ngưng luyện ra ba năm đạo, đã có thể nói là thiên tư trác tuyệt; ngưng luyện ra mười đạo, đã là yêu nghiệt có tư chất kinh thiên động địa!

Dù sao, tu luyện viên mãn ba ngàn đạo tắc Đại Đạo, liền có thể thành Bán Bộ Bất Hủ!

Tiến thêm một bước nữa, chính là Bất Hủ Đại Đạo cảnh!

Chương 201

Lực lượng của trăm đạo đạo tắc, trong tình huống bình thường, là sức mạnh Đại Đạo mà chỉ tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên mới có thể sở hữu!

Chỉ có điều.

La Tuyên không biết rằng.

Sau khi Thời Không đạo tắc ngưng luyện được trăm đạo.

Thời không của Hồng Hoang Thiên Địa và cả Hỗn Độn Thiên Địa, trong lặng lẽ, lại một lần nữa xảy ra một vài biến hóa không thể lường trước.

"Sao lại thế này?" Ba mươi ba tầng trời ngoại, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân nhìn thấy La Tuyên thành công bước vào Hỗn Nguyên, đang âm thầm mừng rỡ, áp lực trên người cũng cảm thấy nhẹ đi không ít.

Nhưng chưa kịp nhẹ nhõm bao lâu, lại phát hiện, ở nơi tận cùng của tứ hải, sức mạnh thời không đột nhiên đậm đặc gấp trăm lần!

Hồng Mông Thiên Địa vốn chỉ là một hư ảnh giáng lâm.

Chỉ có cường giả bực như ông ta, mới có thể nhìn thấy, cảm ứng được!

Nhưng bây giờ, theo sức mạnh thời không tăng cường, hư ảnh Hồng Mông Thiên Địa dần dần ngưng thực, đủ để cường giả từ Chuẩn Thánh trở lên có thể nhìn thấy, cảm ứng được, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Hồng Quân!

"Trăm đạo Thời Không đạo tắc!

Hắn ngưng luyện Thời Không đạo tắc, đã vượt qua trăm đạo!" Hồng Quân bật dậy từ bồ đoàn, dưới tay áo bào, hai nắm đấm siết chặt, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm về hướng Thái Nguyên Tiên Đảo, sắc mặt vô cùng khó coi: "Đạo tắc của hắn tăng lên, khiến thời không của Hồng Hoang Thiên Địa xảy ra biến hóa, cũng tác động đến thời không của Hồng Mông Thiên Địa!" Nếu là trước đây, thấy Thời Không đạo tắc của La Tuyên tăng mạnh như vậy, ông ta nhất định sẽ vô cùng vui mừng.

Nhưng bây giờ, việc Thời Không đạo tắc của La Tuyên tăng lên, lại ảnh hưởng đến thời không của Hồng Mông Thiên Địa, khiến sức mạnh thời không của nó trở nên hoạt động mạnh mẽ, đẩy nhanh tốc độ kết nối với thời không của thế giới Hồng Hoang.

Điều này khiến ông ta nhất thời không biết việc La Tuyên đề thăng là tốt hay xấu!

"Ha ha ha ha!

Không ngờ!

Thật không ngờ!" Trái ngược hoàn toàn với Hồng Quân, Thạch Nham ở nơi tận cùng của Nam Hải, cảm ứng được sự biến hóa của sức mạnh thời không xung quanh, lập tức liên lạc với đồ đằng của Thạch Linh nhất tộc, sau khi nhận được hồi âm của đồ đằng, không nhịn được mà cất tiếng cười to.

"Đúng là trời giúp Hồng Mông Thiên Địa chúng ta!" "Không ngờ việc Thời Không Đạo Chủ kia tăng cường đạo tắc, lại ảnh hưởng đến cả đại thời không của thiên địa, đẩy nhanh quá trình giáng lâm của thế giới Hồng Mông chúng ta!

Đúng là niềm vui bất ngờ!" Việc Chuẩn Thánh cũng có thể cảm ứng được sự biến hóa của thời không có ý nghĩa gì?

Điều đó tượng trưng cho việc.

Cường giả dưới Hỗn Nguyên, đều sẽ không còn bị thế giới này bài xích, có thể tùy thời phá vỡ hư không, giáng lâm nơi này!

Chỉ cần kế hoạch của bọn chúng thành công.

Ngay cả cường giả Hỗn Nguyên, cũng đủ sức giáng lâm thế giới này!

Đợi đến khi cường giả Hỗn Nguyên có thể giáng lâm, thì Đồ Đằng Chi Chủ hay thậm chí là Đạo Chủ, còn xa sao?

Hồng Mông Thiên Địa hoàn toàn giáng lâm, còn xa sao?

"Đó là Hồng Mông Thiên Địa sao?" Nguyên Thủy bây giờ cũng có thể cảm nhận được Hồng Mông Thiên Địa một cách thực tế, vận đủ mục lực, nhìn về phía vùng đất mờ mịt màu tím đó, cũng không khỏi chấn động trong lòng.

Trôi nổi trong Hồng Mông Thiên Địa.

Đều là khí màu tím giống như Hồng Mông Tử Khí!

"Cũng không đến mức đó!" Một bên, Thạch Nham nhìn ra suy nghĩ trong lòng Nguyên Thủy, lên tiếng giải thích: "Hồng Mông Tử Khí là bản nguyên của một đại thiên thế giới, Hồng Mông Thiên Địa của ta tuy mạnh, nhưng cũng không đến mức khắp nơi đều là Hồng Mông Tử Khí.

Những khí màu tím đó là Hồng Mông Đạo khí, cũng giống như tiên khí của Hồng Hoang Thiên Địa, là bản nguyên chi khí của Hồng Mông Thiên Địa, chỉ là cao cấp hơn tiên khí mà thôi!" Tuy nói như vậy.

Nhưng trong lòng Nguyên Thủy vẫn vô cùng chấn động.

Tâm tư trôi nổi hồi lâu, mới đè nén được sự bồn chồn trong lòng,

trầm giọng hỏi: “Thủy triều Đạo khí mà ngươi nói, có phải là Hồng Mông Đạo khí không?” “Không sai!

Đó là cơ duyên của chúng ta, cũng là cơ duyên của sinh linh Hồng Hoang!” Thạch Nham cũng không che giấu, hơi kích động gật đầu nói: “Bây giờ, chỉ cần kế hoạch của chúng ta thành công, Hồng Mông Thiên Địa của chúng ta không bao lâu nữa, có thể chân chính giáng lâm đại thời không này!”. ...

Cùng lúc đó.

Các cường giả từ Chuẩn Thánh trở lên của thế giới Hồng Hoang, đều cảm ứng được sự biến hóa ở nơi tận cùng của tứ hải.

“Kia là cái gì?

Tại sao nơi tận cùng của tứ hải lại trôi nổi nhiều Hồng Mông Tử Khí như vậy?” “Không!

Đó là sức mạnh thời không!

Đó là một thế giới khác!” “Hít!

Rốt cuộc là thế giới như thế nào, mà lại trôi nổi nhiều Hồng Mông Tử Khí như vậy?

Như thế này, chẳng phải sinh linh của thế giới đó, toàn bộ đều có thể trở thành Thánh nhân sao?” Giờ khắc này.

Bất luận là đại năng Chuẩn Thánh, hay mấy vị Thánh nhân kia, đều vào giờ khắc này, kinh hãi thất thanh.

Hồng Mông Tử Khí là mấu chốt để thành Thánh.

Chỉ cần sở hữu Hồng Mông Tử Khí, lĩnh ngộ được ảo diệu trong đó, liền có thể lập địa thành Thánh.

Mấy vị Thánh nhân hiện nay của thế giới Hồng Hoang, đều là nhờ đó mà chứng đạo thành Thánh!

Nhưng Hồng Mông Tử Khí vô cùng quý giá.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng chỉ xuất hiện bảy đạo mà thôi!

Nay, ở nơi tận cùng của tứ hải kia, lại nghi là xuất hiện một thế giới đầy Hồng Mông Tử Khí, quả thực như một cơn sóng thần, va đập vào tâm thần của rất nhiều cường giả!

"Ai!

Cái gì đến, cuối cùng cũng sẽ đến!" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân nhìn thấy phản ứng của tất cả cường giả từ Chuẩn Thánh trở lên, không khỏi thở dài trong lòng.

Trầm ngâm một lát, ông ta giơ tay đánh ra từng đạo Thiên Đạo pháp chỉ, bay vào thế giới Hồng Hoang, rơi vào tay của mỗi một Chuẩn Thánh, và các Thánh nhân khác ngoài Nguyên Thủy.

"Thấy Thiên Đạo pháp chỉ như thấy Hồng Quân, phàm người nhận được pháp chỉ, lập tức đến Tử Tiêu Cung!" Thái Nguyên Tiên Đảo.

La Tuyên vừa kết thúc đột phá, đang cảm nhận sức mạnh hoàn toàn mới, cũng như sự lột xác của cảnh giới Hỗn Nguyên.

Bỗng cảm nhận được một đạo Thiên Đạo pháp chỉ từ trời giáng xuống.

Chương 202

Giọng nói đầy uy nghiêm của Hồng Quân, vang vọng khắp Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Hửm?

Đã xảy ra chuyện gì?" Dù La Tuyên không cố ý phóng ra thần niệm, nhưng cũng cảm nhận được, từ trên trời giáng xuống không chỉ một đạo pháp chỉ, thần niệm khẽ động, lập tức bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Giây tiếp theo.

Trên mặt hắn cũng lộ ra vẻ kinh ngạc: "Thế giới Hồng Mông sao lại xảy ra biến hóa lớn như vậy?

Chẳng lẽ việc ta đột phá, đã gây ra một vài biến số không thể lường trước?" Trước khi hắn đột phá.

Thế giới Hồng Mông vẫn chưa có biến hóa như vậy.

Chỉ trong ngàn năm ngắn ngủi, lại có biến hóa như thế, chắc chắn có liên quan đến việc hắn đột phá!

"Chẳng trách Hồng Quân đột nhiên hạ Thiên Đạo pháp chỉ, e rằng, tất cả cường giả từ Chuẩn Thánh trở lên của thế giới Hồng Hoang, đều đã cảm ứng được sự biến hóa ở nơi tận cùng của tứ hải, cũng cảm ứng được thế giới Hồng Mông." La Tuyên khẽ nhíu mày, ánh mắt trầm ngưng, nhẹ nhàng lắc đầu, bước ra khỏi Thái Nguyên Tiên Cung.

"Phu quân, nơi tận cùng của tứ hải..." Tây Vương Mẫu đã sớm chờ đợi bên ngoài Thái Nguyên Tiên Cung, khi thấy La Tuyên, liền lập tức đón lấy, chuẩn bị hỏi.

“Chuyện này một hai câu không nói rõ được, nàng cùng ta đến Tử Tiêu Cung, gặp Hồng Quân đạo hữu, những gì ta biết, hôm nay ông ấy sẽ nói hết.” Chuyện thế giới Hồng Mông vô cùng trọng đại, không cần đoán La Tuyên cũng biết, Hồng Quân tuyệt đối không thể nói ra chuyện thế giới Hồng Mông, chỉ là hắn cũng không biết Hồng Quân sẽ nói gì, đành phải ngắt lời Tây Vương Mẫu, thuận miệng nói.

“Thôi được!” Tây Vương Mẫu thấy La Tuyên lòng không yên, liền không hỏi nhiều nữa.

La Tuyên vung tay áo bào, một ý niệm, liền mang theo Tây Vương Mẫu, trực tiếp đến bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Lúc này.

Thiên Đạo pháp chỉ đã giáng xuống.

Nhưng trong Tử Tiêu Cung ngoài Hồng Quân ra, vẫn chưa có ai khác.

Không dừng lại, hắn dẫn Tây Vương Mẫu, trực tiếp bước vào đại điện Tử Tiêu Cung.

“La Tuyên đạo hữu!” Hồng Quân thấy La Tuyên, khẽ chắp tay, giơ tay chỉ về hai cái bồ đoàn đã chuẩn bị sẵn, ra hiệu cho La Tuyên ngồi xuống.

La Tuyên liếc nhìn Hồng Quân với ánh mắt dò hỏi, thấy Hồng Quân không để lại dấu vết mà lắc đầu, liền không vội mở miệng, dẫn Tây Vương Mẫu đi thẳng đến trước hai cái bồ đoàn, ngồi xuống.

Vèo!

Vèo!

Vèo!

Ngoài Tử Tiêu Cung, từng tiếng xé gió truyền đến.

Nữ Oa, Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, cùng rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang, bao gồm cả Hậu Thổ vừa thành Luân Hồi Thánh nhân, cũng lần lượt đến Tử Tiêu Cung.

Khi bước vào Tử Tiêu Cung.

Tất cả đều thấy La Tuyên và Tây Vương Mẫu đã có mặt, đối với điều này, cũng không có gì ngạc nhiên.

La Tuyên chủ tu Thời Không đạo tắc, tốc độ vốn chiếm ưu thế.

Nay đã thành cảnh giới Hỗn Nguyên, tự nhiên càng xa không thể so sánh!

"Bái kiến Đạo Tổ!

Bái kiến Thời Không Đạo Chủ!" Các cường giả lần lượt tiến vào Tử Tiêu Cung, chắp tay hành lễ với Hồng Quân và La Tuyên.

Sau đó, mới dưới sự ra hiệu của Hồng Quân, lần lượt ngồi xuống, nghiêm trang ngồi ngay ngắn.

"Hôm nay triệu các ngươi đến, chắc các ngươi cũng đã đoán được chuyện gì." Hồng Quân không vòng vo, đi thẳng vào vấn đề: "Trước đây, bần đạo đã thông báo cho sáu đại Thánh nhân, dưới Đại Đạo sẽ có một trận Vô Lượng Lượng Kiếp." "Bất luận là biến hóa trước kia của tứ hải, hay biến hóa hiện nay, đều là điềm báo của lượng kiếp giáng lâm." "Chỉ là, khoảng cách đến khi lượng kiếp thực sự giáng lâm, vẫn cần một khoảng thời gian không ngắn." "Cụ thể cần bao lâu, bần đạo cũng không rõ." "Hôm nay bần đạo có thể nói cho các ngươi, chỉ có hai điểm.

Một, Vô Lượng Lượng Kiếp này ảnh hưởng rất rộng, bần đạo và toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí cả Hỗn Độn, đều ở trong lượng kiếp." "Hai, lượng kiếp tuy là kiếp nạn, nhưng cũng là cơ duyên, không bao

lâu nữa, sẽ có một trận thủy triều tiên khí." "Chỉ cần các ngươi nắm bắt cơ hội, tu vi đều có thể hưởng lợi từ đó!

Thánh nhân cũng không ngoại lệ!" "Hơn nữa, sau khi thủy triều tiên khí giáng lâm, Hồng Hoang chúng ta sẽ có thêm một vài cường giả Hỗn Nguyên!" "Như vậy, các ngươi có nghi vấn gì không?" Hồng Quân nói xong, lẳng lặng nhìn các cường giả, sắc mặt không vui không buồn, tĩnh lặng như nước, không nhìn ra chút dao động cảm xúc nào.

"Vô Lượng Lượng Kiếp?

Thủy triều tiên khí?" Các cường giả có mặt tu vi đều trên Chuẩn Thánh, chỉ một lời nói, liền hiểu được ý của Hồng Quân.

Nghe Hồng Quân nói sẽ có Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm.

Hồng Quân bao gồm cả Hồng Hoang, thậm chí cả Hỗn Độn Thiên Địa đều ở trong lượng kiếp, tất cả đều tâm thần chấn động, từng người sắc mặt trắng bệch.

Ngay cả cường giả bực Đạo Tổ Hồng Quân, cũng ở trong lượng kiếp, vậy khi lượng kiếp giáng lâm, họ làm sao có thể sống sót?

Chỉ là, khi nghe lượng kiếp không biết bao lâu mới giáng lâm, trong lòng mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó nữa, nghe đến thủy triều tiên khí, nghe Hồng Quân nói, đây là đại cơ duyên, Thánh nhân cũng có khả năng hưởng lợi.

Cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, không chừng có thể thành Hỗn Nguyên.

Tâm tư của từng cường giả, trong nháy mắt lại hoạt động trở lại.

Cảnh giới Hỗn Nguyên a!

Đó là cảnh giới trước đây chỉ có thể trông mà không thể chạm tới,

nay, lại có cơ hội chạm đến, thậm chí trở thành Hỗn Nguyên.

Niềm vui lớn như vậy.

Trong nháy mắt đã che lấp đi sự kinh hoàng do lượng kiếp mang lại!

Vô Lượng Lượng Kiếp tuy đáng sợ, nhưng ngay cả cường giả như Hồng Quân cũng ở trong đó, thì có gì phải sợ.

Dù trời có sập xuống, cũng có Hồng Quân và Thời Không Đạo Chủ La Tuyên chống đỡ!

Thủy triều tiên khí thì khác.

Nếu có thể mượn cơ hội này thành cảnh giới Hỗn Nguyên, không chỉ có thể chạm đến cảnh giới hằng mơ ước, mà còn có thể tăng cơ hội sống sót trong đại kiếp!

Huống hồ, dù có ngã xuống trong lượng kiếp, lấy thân phận Hỗn Nguyên mà ngã xuống, cũng là danh tiếng lưu truyền vạn cổ, hưởng thụ một phen huyền diệu của cảnh giới ngang hàng Thánh nhân.

Sáng nghe đạo, tối chết cũng cam lòng!

"Không biết Đạo Tổ có biết thủy triều tiên khí đó, khi nào sẽ giáng lâm?" Minh Hà là người đầu tiên không nhịn được đứng ra hỏi.

Ông ta là Chuẩn Thánh mạnh nhất dưới Thánh nhân, tu vi sớm đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, nay La Tuyên kẻ đến sau lại vượt lên, trở thành cảnh giới Hỗn Nguyên.

Chương 203

Ông ta lại nhờ một phần công đức Hậu Thổ hóa luân hồi, đề thăng lên Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Có thể nói vẫn là cường giả gần với ngưỡng cửa Hỗn Nguyên nhất trong số các Chuẩn Thánh của thế giới Hồng Hoang!

Vốn sau khi thất bại trong việc tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Gần như đã cho rằng cả đời này vô vọng với cảnh giới Hỗn Nguyên!

Nhưng lần này nghe nói có thủy triều tiên khí, có thể khiến Chuẩn Thánh chạm đến ngưỡng cửa Hỗn Nguyên, thậm chí bước qua ngưỡng cửa đó, sao có thể không kích động!

"Đại Đạo Lượng Kiếp không thể dự đoán, việc thủy triều tiên khí giáng lâm, bần đạo cũng không thể biết được." Hồng Quân nghe vậy, khẽ lắc đầu nói: "Có thể là hôm nay, có thể là ngày mai, cũng có thể là ngàn vạn năm sau, bần đạo chỉ có thể khẳng định nhất định sẽ có thủy triều tiên khí giáng lâm." "Vậy sao?

Đa tạ Đạo Tổ giải đáp!" Minh Hà trong lòng đương nhiên không hài lòng với câu trả lời như vậy, nhưng ngay cả Hồng Quân cũng không rõ, ông ta cũng chỉ có thể đè nén sự kích động trong lòng, chắp tay hành lễ, lui về bổ đoàn của mình.

"Những người khác có nghi vấn gì không?" Hồng Quân nhàn nhạt quét mắt khắp nơi, lại hỏi.

Đương nhiên là có nghi vấn!

Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên và mấy vị Thánh nhân khác, trong lòng âm thầm nghĩ.

Họ là Thánh nhân, nhìn thấy, cảm nhận được, nhiều hơn Chuẩn Thánh rất nhiều, có thể cảm giác được, nơi đó chắc chắn là một thế giới, tuyệt không phải là điềm báo của lượng kiếp!

Mặc dù không biết thủy triều tiên khí là thật hay giả, nhưng câu nói phía trước tuyệt đối có vấn đề!

Chỉ là, Hồng Quân đã che giấu sự thật, dù có hỏi ra, cũng tuyệt đối không thể nhận được câu trả lời thật sự, thậm chí còn có thể vì vậy mà làm Hồng Quân không vui.

Hoặc là, nghĩ kỹ hơn.

Hồng Quân che giấu, e rằng nói ra sự thật, sẽ khiến thế giới Hồng Hoang đại loạn.

Nếu như vậy, biết được câu trả lời, thì có thể làm gì?

"Nếu các ngươi không có nghi vấn, thì trở về đi!

Chuyện lượng kiếp đừng truyền ra ngoài nữa, chỉ cần tĩnh tâm chờ đợi thủy triều tiên khí giáng lâm là được!" Ánh mắt Hồng Quân dừng lại trên người mấy vị Thánh nhân một thoáng, không để lại dấu vết mà hài lòng gật đầu, mở miệng tiễn các cường giả có mặt.

Chỉ có La Tuyên sau khi theo dòng người ra khỏi Tử Tiêu Cung, liền để Tây Vương Mẫu trở về Thái Nguyên Tiên Đảo trước, còn mình thì lặng lẽ quay lại Tử Tiêu Cung.

"Hồng Quân đạo hữu, lần này Hồng Mông Thiên Địa xảy ra dị biến, có phải liên quan đến việc bần đạo đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên không?" Quay lại Tử Tiêu Cung, La Tuyên lập tức đi thẳng vào vấn đề.

"Không sai!" Hồng Quân dường như đã sớm liệu được La Tuyên sẽ quay lại hỏi, không chút do dự mà khẽ thở dài nói: "Đây cũng là điều bần đạo không ngờ tới!

Chỉ là bây giờ, sự đã đến nước này, chỉ có thể đi một bước xem một bước!" "Dù thế nào đi nữa, đạo hữu với tư cách là Đạo Chủ duy nhất của thời đại này, phải nhanh chóng đề thăng tu vi!" Hồng Quân sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, cuối cùng đưa ra quyết định, trầm giọng nói: "Cho dù mỗi bước đột phá của ngươi, đều sẽ khiến thế giới Hồng Mông đẩy nhanh tốc độ giáng lâm, ngươi cũng phải nhanh chóng trưởng thành!" "Đáng lẽ phải như vậy!" Cách nghĩ của Hồng Quân lại trùng hợp với La Tuyên.

Bất kể việc đề thăng có ảnh hưởng đến việc Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm sớm hay không, mọi chuyện cuối cùng cũng sẽ đến, không quan trọng sớm hay muộn, cuối cùng vẫn cần thực lực đủ mạnh để đối mặt!

"Phu quân, chuyện này chắc không chỉ đơn giản là lượng kiếp phải không?" Trong Thái Nguyên Tiên Cung, Tây Vương Mẫu rót cho La Tuyên một tách trà tiên, đôi mắt đẹp không chớp nhìn La Tuyên hỏi.

Với huệ chất lan tâm của nàng, làm sao có thể không đoán ra, La Tuyên lại quay lại Tử Tiêu Cung, chắc chắn đã cùng Hồng Quân mật đàm chuyện quan trọng.

Chuyện đó, chắc chắn có liên quan đến cái gọi là Vô Lượng Lượng Kiếp!

"Không sai!" La Tuyên khẽ thở dài, xua tay nói: "Chuyện này nàng không cần lo lắng, trời có sập xuống, đã có vi phu và Hồng Quân chống đỡ.

Chỉ là, mấy ngày tới, chuyện của Thái Nguyên Tiên Đảo cần nàng quán xuyến." Dừng lại một chút, hắn tiếp tục nói: "Bắt đầu từ hôm nay, ta muốn bế quan, nàng hãy chú ý nhiều hơn đến động tĩnh ở nơi tận cùng của Đông Hải.

Nếu có dị động, lập tức thông báo cho ta." "Như vậy sẽ không làm phiền phu quân tu hành chứ?" Tây Vương Mẫu nhíu mày, tu hành kỵ nhất là bị làm phiền, đặc biệt là khi tu vi đột phá.

"Không sao!

Trong lòng nàng niệm chân danh của ta là được!" La Tuyên dặn dò đơn giản xong, liền tiến vào đại điện tu hành, lấy ra Thái Nguyên Cổ Bi, lóe mình tiến vào trong Thái Nguyên Cổ Bi.

"Tu vi bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên, mỗi bước đề thăng đều khó như người phàm lên trời.

Chỉ là, ta vẫn còn không ít Đại Đạo công đức, đủ để tu vi nguyên thần của ta tiến thêm một bước." "Hỗn Độn thần ma tinh huyết có được từ Tạo Hóa thế giới, vốn định dùng để phụ trợ nhục thân đột phá Hỗn Nguyên, nay không dùng đến, cũng đủ để nhục thân có chút đề thăng." "Việc đề thăng đạo tắc khó hơn nhiều, dù có Tạo Hóa Ngọc Điệp và hai mảnh vỡ, trong thời gian ngắn, muốn có đề thăng rõ rệt cũng không dễ." "Về phương diện pháp bảo thì có thể có một phen đề thăng." "Nay tu vi ta đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên, đủ để dung hợp Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, hẳn là đủ để chúng sánh ngang với Hỗn Độn linh bảo thông thường." "Ngoài ra, Thái Nguyên Cổ Bi cũng có thể thử luyện hóa!" La Tuyên trước tiên xem xét kỹ lưỡng các phương diện có thể đề thăng hiện tại, lấy ra tất cả Đại Đạo công đức đã phong ấn trước đó.

Trước đây có rất nhiều tiên dược từ Tạo Hóa thế giới, dùng Đại Đạo công đức để đề thăng tu vi có chút lãng phí.

Nay lại vừa hay có thể dùng để đề thăng tu vi!

Chỉ có một điều đáng tiếc.

Đại Đạo công đức chỉ khi được Đại Đạo trực tiếp giáng xuống,

mới có thể trực tiếp đề thăng tu vi, thậm chí đột phá cảnh giới.

Lúc đó hắn đã phong ấn tất cả công đức, nay chỉ có thể tốn thời gian luyện hóa.

Nhưng cũng không có cách nào, Tạo Hóa thế giới bất quá chỉ là một trung thiên thế giới đỉnh tiêm, không thể sinh ra cường giả Hỗn Nguyên, tiên dược sinh ra tự nhiên cũng bị hạn chế rất lớn, gần như vô dụng với tu vi trên Hỗn Nguyên.

Tài nguyên tu hành khó có được, cũng chỉ có thể lựa chọn như vậy!

"May mà công đức luyện hóa dễ hơn đan dược nhiều, cũng không làm lỡ quá nhiều thời gian." La Tuyên khẽ lắc đầu, giơ tay bố trí một đạo thời gian cấm chế.

Nay Thời Gian đạo tắc đã tăng lên một trăm đạo, thời gian cấm chế có thể mở gia tốc thời gian mười ức lần, tu luyện trong thời gian cấm chế một năm, bằng cường giả thông thường mười ức năm!

Tuy sau cảnh giới Hỗn Nguyên, mỗi bước đề thăng đều cực kỳ gian nan.

Nhưng có gia tốc thời gian mười ức lần và Đại Đạo công đức, chắc chắn không bao lâu, tu vi nguyên thần liền đủ để tiến thêm một bước!

Nghĩ vậy.

Hắn giơ tay lấy một đoàn lớn Đại Đạo công đức, bắt đầu luyện hóa.

Đại Đạo công đức cực kỳ tinh thuần, là sức mạnh tinh thuần nhất thế gian.

So với bất kỳ tiên đan, tiên dược, tiên tinh, thậm chí cả Thiên Đạo

công đức và tiên khí trên thế gian, đều tinh thuần hơn vô số lần.

La Tuyên vừa bắt đầu luyện hóa Đại Đạo công đức.

Tiên nguyên chi lực trong cơ thể trở nên vô cùng hoạt bát, tốc độ luyện hóa rõ ràng nhanh hơn nhiều so với luyện hóa tiên dược tiên đan.

Dưới sự xung kích của Đại Đạo công đức không ngừng.

Tu vi nguyên thần, lập tức tăng lên với tốc độ không thể tưởng tượng.

Mặc dù tốc độ này so với biển giới tiên nguyên mênh mông vô tận của cảnh giới Hỗn Nguyên, gần như không thể thấy được, tiên nguyên tăng lên cũng không có biên độ rõ rệt.

Nhưng so với cảnh giới dưới Hỗn Nguyên.

Mỗi phút mỗi giây đề thăng, đều đủ để một người bình thường, trong nháy mắt trở thành Cực Đạo Chuẩn Thánh!

Chương 204

...

Hồng Quân không nói ra chuyện Hồng Mông Thiên Địa.

Lại dùng một cái cớ Vô Lượng Lượng Kiếp hư vô mờ mịt để lấp liếm các cường giả của thế giới Hồng Hoang.

Cách làm này tuy không thích hợp, nhưng cũng là cách làm bất đắc dĩ.

Mấy đại Thánh nhân đã sớm biết chuyện Vô Lượng Lượng Kiếp, dù có hoài nghi, thậm chí có thể đoán ra đó là một thế giới khác, nhưng cũng tuyệt đối không nghĩ đến Hồng Mông Thiên Địa.

Như vậy, sự hoảng loạn trong lòng họ, sẽ bớt đi một chút.

Chỉ cần họ không hoảng loạn, các Chuẩn Thánh bên dưới, thậm chí chúng sinh Hồng Hoang, sẽ không loạn!

Nếu không.

Hồng Hoang lớn như vậy nếu loạn.

Nền tảng của ông ta có thể bị hủy hoại bất cứ lúc nào!

Vào thời điểm quan trọng này, nền tảng bị hủy, đối với ông ta, tuyệt đối là đòn đánh chí mạng!

So sánh với điều đó, thà lấy một cái cớ Vô Lượng Lượng Kiếp để tạm thời lấp liếm, có thể kéo dài bao lâu thì kéo dài bấy lâu.

Nếu thật sự có một ngày không thể che giấu, đó chắc chắn là lúc Hồng Mông Thiên Địa thật sự giáng lâm Hồng Hoang.

Lúc đó.

Cũng không cần phải che giấu nữa!

Sau khi Hồng Quân triệu tập các cường giả, liền không tiếp tục dung hợp Thiên Đạo, mà âm thầm quan sát đại thế Hồng Hoang, chờ đợi cường giả thúc đẩy đại thế kia ra tay lần nữa.

Trước đây vốn định để La Tuyên nghịch chuyển thời không tìm kiếm hắc thủ trong bóng tối đó.

Nhưng nay áp lực từ Hồng Mông Thiên Địa đã đủ lớn, việc La Tuyên cần làm nhất, chỉ có đề thăng tu vi, lại để La Tuyên phân tâm chuyện khác, có chút không đành lòng.

Tu vi đến bước này.

Muốn đề thăng một chút một hào cũng cực kỳ khó khăn.

Việc dung hợp Thiên Đạo cũng chỉ còn thiếu cú hích cuối cùng khi lượng kiếp kết thúc, thà dành thời gian ra, trước tiên dọn dẹp ẩn hoạn bên trong thế giới Hồng Hoang!

Thế giới Hồng Hoang.

Các cường giả trở về, đều bị tin tức Vô Lượng Lượng Kiếp, làm cho tâm thần bất an.

Nhưng có tin tức thứ hai về thủy triều tiên khí.

Sự chú ý của họ, phần lớn đều đặt vào thủy triều tiên khí.

Dù sao, Hồng Quân đã đích thân nói, thủy triều tiên khí là đại cơ duyên, hơn nữa có thể khiến Hồng Hoang có thêm một vài cường giả Hỗn Nguyên.

Những người gần với Hỗn Nguyên nhất trong thế giới Hồng Hoang, không phải là họ sao!

Vì vậy, sau khi trở về Hồng Hoang, những cường giả Chuẩn Thánh đó, liền từng người hăm hở, vừa không ngừng tu hành, vừa chú

ý đến thủy triều tiên khí có thể giáng lâm bất cứ lúc nào ở nơi tận cùng của tứ hải.

Như vậy, lại khiến thế giới Hồng Hoang an định không ít.

Cũng vào lúc này.

Ở Nam Hải, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thạch Nham, lại không chịu yên phận...

"Hồng Quân triệu tập họ đến Tử Tiêu Cung, không biết, có giải thích tin tức về thế giới Hồng Mông không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về hướng Tử Tiêu Cung, mày nhíu chặt.

Không biết vì sao, trong lòng hắn mơ hồ có một cảm giác bất an.

"Hơn nữa, Hồng Quân đã để ý đến chúng ta, e rằng chúng ta tạm thời không thể nhúng tay vào đại thế Hồng Hoang nữa, chỉ có thể mặc cho nó tự phát triển." Nguyên Thủy nhìn Thạch Nham, hỏi: "Bên phía Đồ Đằng Chi Chủ thế nào?" Hồng Quân hạ Thiên Đạo pháp chỉ, tự nhiên không thể giấu được bọn họ.

Ngay lúc đó, Thạch Nham đã thông qua ấn ký đồ đằng, truyền tin trở về Thạch Linh nhất tộc.

"Ý của Đồ Đằng đại nhân, cũng là để chúng ta tạm thời ẩn mình một thời gian." Thạch Nham khẽ gật đầu, trầm ngâm nói: "Chỉ là, đại thế Hồng Hoang không thể nhúng tay, nhưng không có nghĩa là chuyện khác không thể làm." "Ồ?" Nguyên Thủy nhướng mày, biết Thạch Nham có chủ ý.

Sau những ngày tiếp xúc với Thạch Nham, hắn đã biết vì sao chuyện lớn như vậy, lại có thể đến lượt Thạch Nham, một Chuẩn Thánh trung kỳ không hề mạnh trong cùng cảnh giới.

Cái đầu của gã này, thông minh hơn sinh linh bình thường rất nhiều, hoàn toàn không hề ngốc nghếch như vẻ bề ngoài!

“Chuyện Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, lớn đến nhường nào!” Thạch Nham liếc nhìn hướng Tử Tiêu Cung, lại nhìn về Hồng Hoang mênh mông, trong mắt tinh quang lóe lên nói: “Hồng Quân tuyệt đối sẽ không nói chuyện này cho những Chuẩn Thánh hay cả Thánh nhân kia, e rằng đã dùng lý do khác để lấp liếm.” “Ý của ngươi là... tung chuyện này ra ngoài?” Nguyên Thủy híp mắt, lập tức hiểu được ý đồ của Thạch Nham.

“Không sai!” Thạch Nham cười nham hiểm.

Chỉ cần thế giới Hồng Hoang loạn, còn sợ Hồng Quân theo dõi sao?

“Không ổn!” Nguyên Thủy trầm tư một lát, khẽ lắc đầu nói: “Chuyện này vô cùng trọng đại, nếu tung ra, tuy có thể khiến Hồng Hoang đại loạn, tạo cơ hội cho chúng ta, nhưng cũng có thể bại lộ vị trí của chúng ta.

Mất nhiều hơn được!” Dừng lại một chút, hắn tiếp tục nói: “Ngươi cũng xem thường uy nghiêm của Hồng Quân ở Hồng Hoang rồi, dù Hồng Hoang đại loạn, chỉ cần ông ta mạnh mẽ một chút, e rằng cũng chỉ có thể gây ra loạn nhất thời, không có tác dụng lớn.” “Nhưng chúng ta cũng không thể ngồi chờ được!” Thạch Nham nhíu mày nói.

“Đương nhiên là không!” Lúc này, trong đầu Nguyên Thủy lóe lên một tia linh quang, nói: “Muốn làm Hồng Hoang loạn, không nhất thiết phải làm như vậy.

Nay Tiệt giáo ở Hồng Hoang đang như mặt trời ban trưa, danh tiếng lẫy lừng, nếu có thể làm Tiệt giáo loạn, Hồng Hoang cũng sẽ loạn!” “Có lý!

Như vậy vừa có thể tránh được Hồng Quân, lại có thể đạt được mục đích của chúng ta.” Thạch Nham cười nham hiểm nhìn Nguyên

Thủy một cái, chợt cảm thấy cứu Nguyên Thủy ra đúng là một nước cờ tuyệt diệu!

Sau khi quyết định chủ ý.

Nguyên Thủy và Thạch Nham không tiếp tục ở lại Nam Hải, mà chuyển hướng đến Đông Hải, chuẩn bị ra tay đối phó Tiệt giáo. ...

Phía khác.

La Tuyên trở về Thái Nguyên Tiên Đảo bắt đầu bế quan.

Hoàn toàn không biết trong Nam Hải, Nguyên Thủy đã sớm thoát khốn, và liên hợp với sinh linh của Hồng Mông Thiên Địa, đang chuẩn bị ra tay với Tiệt giáo, khuấy động cả Hồng Hoang.

Thủ đoạn của một vị Đồ Đằng Chi Chủ, không chỉ giấu được hắn, mà còn giấu được cả Hồng Quân.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, e rằng không ai có thể ngờ.

Chương 205

Kẻ bị phong ấn dưới Thời Không Đạo Bi trong Hỗn Độn Thiên Địa kia, đã sớm trở thành một luồng khí tức của Nguyên Thủy mà thôi!

Lúc này, La Tuyên vẫn đang luyện hóa Đại Đạo công đức.

Có gia tốc thời gian mười ức lần, và sự trợ giúp của Đại Đạo công đức không ngừng, tu vi nguyên thần, mỗi giờ mỗi khắc đều đang tăng trưởng nhanh chóng.

Theo thời gian trôi đi.

Tu vi cảnh giới thứ nhất Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới vào.

Đã dần dần đạt đến đỉnh phong của cảnh giới thứ nhất, sắp chạm đến ngưỡng cửa của cảnh giới thứ hai!

Thời gian luân chuyển, tuế nguyệt thay đổi.

Búng tay một cái, ngàn năm thời gian vội vã trôi qua.

Đổi lại là thời gian trong Thái Nguyên Cổ Bi, La Tuyên đã tu luyện một vạn ức năm.

Bùm!

Một ngày nọ.

Cùng với một tiếng nổ vang như sấm trong nguyên thần.

Biển giới tiên nguyên mênh mông, đột nhiên trong sự co bóp bành trướng kịch liệt, mở rộng ra một vạn lần.

Tiên nguyên chi lực cũng theo đó mà tăng vọt một ngàn lần!

Tu vi nguyên thần, cuối cùng cũng dưới sự tích lũy kép của thời

gian và Đại Đạo công đức, từ cảnh giới thứ nhất Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thành công đột phá cảnh giới thứ hai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Hỗn Nguyên cửu cảnh, một bước một trời, chênh lệch của mỗi cảnh giới đủ cả vạn lần." "Chênh lệch lớn như vậy cứ tích lũy dần, Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh đã không thể tưởng tượng, không biết, tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên lại mạnh đến mức nào?" La Tuyên hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên một tia tang thương, vừa khao khát vừa không khỏi lắc đầu.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh đối với hắn mà nói, đã đủ xa vời.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kia, với hắn bây giờ, cũng chỉ có thể là cảnh giới trông mà không thể chạm tới!

"Chỉ là, Đại Đạo đối với ta quả thật hào phóng, giáng xuống Đại Đạo công đức, vượt xa dự liệu của ta, nếu luyện hóa toàn bộ, e rằng đủ để ta đề thăng lên Hỗn Nguyên đệ tam cảnh!" "Chẳng lẽ, ngày đó lại có ai đó nịnh ta một phen?" Nhìn Đại Đạo công đức vẫn còn mênh mông, gần như không có thay đổi, La Tuyên không khỏi nghĩ như vậy.

Đại Đạo công đức mà hắn có được.

Phần lớn là khi thành Thời Không Đạo Chủ.

Lúc đó, hắn chỉ là một Cực Đạo Chuẩn Thánh, công đức có được, lại nhiều hơn công đức thành Thánh của sáu đại Thánh nhân cộng lại gấp mấy ngàn lần, quả thật kinh người!

Chờ đã!

Trong đầu lóe lên một tia linh quang.

Nếu không phải Đại Đạo công đức vượt quá tưởng tượng, trong một lúc, hắn gần như đã quên mình có một năng lực đặc biệt.

“Không biết tu vi của ta đến bực này, năng lực đó còn hữu dụng không?” La Tuyên trong lòng khẽ động.

Nếu năng lực đó vẫn còn hữu dụng.

Vậy việc tu hành của hắn, sẽ không hề vì thành Hỗn Nguyên, hay sau khi dùng hết Đại Đạo công đức, mà chậm lại, thậm chí trì trệ!

“Chuyện này cũng không cần vội, trước tiên luyện hóa hết Đại Đạo công đức còn lại, rồi đi kiểm chứng một phen cũng không muộn!” Năng lực đó cuối cùng có chút mơ hồ, La Tuyên cũng không chắc có mang lại bất ngờ cho mình không.

Vì vậy.

Hắn đè nén sự bồn chồn trong lòng, tiếp tục chìm đắm trong việc luyện hóa Đại Đạo công đức.

Chỉ cần luyện hóa hết Đại Đạo công đức còn lại.

Tu vi nguyên thần, có thể vững vàng tiến thêm một bước, đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tam cảnh, lại một lần nữa đề thăng vạn lần thực lực!

Đến lúc đó, không còn Đại Đạo công đức, tu vi đề thăng chắc chắn sẽ chậm đi rất nhiều.

Dù có gia tốc thời gian mười ức lần.

E rằng cũng phải mất hàng trăm hàng ngàn vạn năm, thậm chí hàng ức năm dài đằng đẵng.

Đến lúc đó, lại đi tìm cách khác, cũng không muộn!

Trong ngàn năm La Tuyên tu luyện.

Thế giới Hồng Hoang lại sau một thời gian ngắn yên bình, lại dấy lên không ít sóng gió.

Uy danh của Tiệt giáo khi La Tuyên còn là phó giáo chủ, đã lan khắp mọi ngóc ngách Hồng Hoang, nay đệ tử Tiệt giáo ra ngoài, Kim Tiên bình thường, cũng cao hơn người khác một bậc, khiến Thái Ất Kim Tiên không dám xem thường!

Là thánh nhân đại giáo đệ nhất Hồng Hoang.

Gần ngàn năm nay, đệ tử môn hạ lại thường xuyên ngã xuống một cách bí ẩn.

Trong đó không chỉ có đệ tử ngoại môn mới nhập môn, mà còn có không ít đệ tử nội môn lâu năm!

Thậm chí, nếu không phải tám đại thân truyền của Tiệt giáo, mỗi người đều mang theo thánh nhân hộ thân phù do Thông Thiên tự tay ban cho, sau khi xảy ra chuyện một lần, toàn bộ đều ở lại đảo Kim Ngao, e rằng cũng sẽ có thân truyền ngã xuống!

Thánh nhân thân truyền có thể coi như nửa con ruột của Thánh nhân.

Xưa kia Nguyên Thủy vì Quảng Thành Tử, đã nhiều lần giao thủ với Thông Thiên, cuối cùng, lại vì Quảng Thành Tử, mà bị Thời Không Đạo Chủ La Tuyên trấn áp tại Hỗn Độn Thiên Địa ba ngàn vạn năm!

Thông Thiên cũng vì La Tuyên, nhiều lần ra tay với Nguyên Thủy, thậm chí không tiếc trở mặt!

Từ đó có thể thấy.

Địa vị của thánh nhân thân truyền cao đến mức nào!

Nhưng địa vị như vậy, lại suýt nữa ngã xuống, đủ để khiến Thánh nhân nổi trận lôi đình!

Gần như ngay lúc Đa Bảo trên đường đến Thái Nguyên Tiên Đảo,

giữa đường gặp chuyện, Thông Thiên liền giáng lâm nơi sâu thẳm của Đông Hải, tuy không bắt được đối phương, nhưng cũng vì thế mà lật tung cả thế giới Hồng Hoang, có thể nói là đào sâu ba thước!

Chuyện có thanh thế lớn như vậy, lại liên quan đến Thánh nhân, tự nhiên khiến vô số sinh linh Hồng Hoang phải chấn kinh.

Không ai ngờ được, với thanh thế hiện nay của Tiệt giáo, lại có sinh linh dám ra tay với đệ tử Tiệt giáo, lại còn dám ra tay với tám đại thân truyền của Tiệt giáo, sinh linh đứng sau quả thật gan to bằng trời!

Chỉ là.

Điều khiến chúng sinh Hồng Hoang càng không ngờ hơn.

Chương 206

Ngay cả Thông Thiên Thánh nhân đào sâu ba thước, lật tung cả Hồng Hoang, lại vẫn không thể tìm ra sinh linh ra tay sau lưng!

Trong một lúc.

Danh tiếng của Tiệt giáo tổn hại nặng nề, uy vọng của Thông Thiên cũng sụt giảm nghiêm trọng.

Rất nhiều sinh linh đều đang đồn đoán, kẻ đứng sau, có phải là một vị Thánh nhân nào đó ra tay, Thông Thiên cũng không phải là không tìm được đối phương, mà là phát hiện đối phương cũng là Thánh nhân, nên đã chọn cách dĩ hòa vi quý.

Suy đoán này, khiến rất nhiều sinh linh có ý định gia nhập Tiệt giáo, lần lượt từ bỏ ý định.

Càng khiến nhiều đệ tử ngoại môn mới gia nhập Tiệt giáo, trong lòng nảy sinh ý định rời khỏi Tiệt giáo, chỉ vì nể mặt Thánh nhân, mới đè nén trong lòng, không dám nói ra.

Dù vậy, cảm xúc hoảng loạn, vẫn đang lan rộng.

Đệ tử Tiệt giáo gần như ai cũng nơm nớp lo sợ!

Mãi đến khi Thông Thiên một hơi tạo ra mấy chục vạn thánh nhân hộ thân phù, mỗi đệ tử đều được trang bị, mới có hiệu quả phòng ngừa nguy cơ đệ tử Tiệt giáo ngã xuống!

Mặc dù nguy hiểm của đệ tử Tiệt giáo tạm thời được giải trừ, nhưng Thông Thiên vẫn tức giận không thể kiềm chế, một bụng lửa giận không có chỗ phát tiết.

“Không được!

Ta tuyệt đối không thể bỏ qua chuyện này!" Kể từ khi tất cả đệ tử đều có hộ thân phù do mình ban cho, đối phương không còn ra tay nữa, nhưng trong lòng ông ta vẫn tức tối, trầm ngâm hồi lâu, đột nhiên nghĩ: "Chuyện này tuyệt không phải là chuyện nhỏ, e rằng, cường giả ra tay sau lưng kia, tu vi không khác gì ta, thậm chí còn mạnh hơn.

Nếu không, tuyệt đối không thể trước khi ta ra tay, đã thong dong rút lui, càng không thể ẩn nấp lâu như vậy mà không bị phát hiện." Trong thời gian đó, ông ta không phải không chủ động để đệ tử ra ngoài thăm dò đối phương, nhưng không có hiệu quả gì.

Đối phương dường như hoàn toàn biết được hành tung của ông ta.

Mỗi lần đều có thể tránh được, tác phong xảo quyệt như chuột, khiến ông ta vừa khinh bỉ vừa bất lực!

Nhưng hôm nay, ông ta đột nhiên liên tưởng đến nơi tận cùng của tứ hải, nơi nghi là một thời không khác, càng lúc càng cảm thấy, chuyện quỷ dị như vậy, có thể xuất phát từ đó.

"Xem ra, đã đến lúc phải đến Tử Tiêu Cung một chuyến!" Thông Thiên vừa nghĩ đến đây, không tìm kiếm hắc thủ sau lưng đó nữa, trực tiếp đến Tử Tiêu Cung.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân mấy ngày nay cũng không rảnh rỗi.

Ông ta cũng vẫn luôn tìm kiếm bàn tay đen thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, nhưng kết quả, vẫn không thu hoạch được gì.

Mãi đến khi Tiệt giáo xảy ra chuyện.

Ông ta mới ý thức được, hắc thủ kia có lẽ không thể quan tâm đến đại thế Hồng Hoang, nên, đã nhắm mũi nhọn vào Tiệt giáo.

Cũng vào lúc này, ông ta cuối cùng cũng hiểu rõ, mục đích của đối

phương, là để khuấy động Hồng Hoang!

Nghĩ đến điểm này.

Ông ta lập tức nghĩ đến Hồng Mông Thiên Địa.

Nhưng thời không của Hồng Mông Thiên Địa, hiện nay vẫn chưa hoàn toàn kết nối với thế giới Hồng Hoang, dù ba ngàn Đạo Chủ cùng ra tay, cũng tuyệt đối không thể đưa cường giả trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đến!

Sinh linh dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên giáng lâm Hồng Hoang.

Dù có thủ đoạn của Đạo Chủ hộ thân, khiến ông ta nhất thời không thể phát hiện, nhưng cũng tuyệt đối không thể ẩn nấp lâu như vậy.

Càng không có lý do, lần đầu tiên ra tay với tám đại thân truyền của Tiệt giáo, bị Thông Thiên đuổi kịp, sau khi đối đầu với Thông Thiên nửa chiêu, lại có thể thong dong rút lui!

"Tiếc là ta không phát hiện ra vấn đề của Tiệt giáo nằm ở đâu ngay từ đầu, đã bỏ lỡ một cơ hội, nếu không, trong lúc gã đó giao thủ với Thông Thiên, đủ để ta bắt hắn ra!" Hồng Quân trong lòng cũng cảm thấy tức tối.

Đường đường là Đạo Tổ Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang, lại bị một con kiến, tác oai tác quái ngay dưới mắt, trong lòng sao có thể không giận!

"Đừng để bần đạo bắt được ngươi, nếu không, dù trên người ngươi có thủ đoạn của Đạo Chủ, bần đạo cũng phải khiến ngươi chết không có chỗ chôn!" Kể từ khi thành Thánh, Hồng Quân chưa bao giờ tức tối như vậy.

Dù là tâm cảnh của ông ta, cũng không khỏi lửa giận bừng bừng!

“Lão sư có ở đó không, đệ tử Thông Thiên cầu kiến!” Trong lúc Hồng Quân tức tối, ngoài Tử Tiêu Cung truyền đến giọng nói của Thông Thiên.

“Ai!

Cuối cùng cũng đến!” Hồng Quân khẽ thở dài, biết rằng chuyện Hồng Mông Thiên Địa, cuối cùng giấy không gói được lửa, hôm nay nếu không nói cho Thông Thiên, e rằng Thông Thiên sẽ không dễ dàng rời đi.

“Vào đi!” Ông ta bình ổn lại tâm tình, lại một lần nữa trở lại vẻ mặt tĩnh lặng như nước.

“Đệ tử bái kiến lão sư!” Thông Thiên tiến vào Tử Tiêu Cung, trước tiên cung kính hành lễ, mới đi thẳng vào vấn đề: “Chắc lão sư đối với chuyện xảy ra với Tiệt giáo của con trong ngàn năm qua, có nghe nói.

Không biết lão sư có thể cho đệ tử biết, chuyện này có liên quan đến thời không kia không?

Trong thời không đó, có phải là một thế giới thật sự, có rất nhiều cường giả?” Nếu là trước đây.

Hồng Quân đã che giấu, ông ta cũng sẽ không vạch trần.

Nhưng bây giờ, chuyện đã nguy hại đến Tiệt giáo, thậm chí cả Hồng Hoang, ông ta không thể tiếp tục mặc kệ nữa!

“Ai!” Hồng Quân nghe vậy, trong lòng lại thở dài, im lặng một lát, mới đối diện với ánh mắt thẳng tắp của Thông Thiên, nói: “Ngươi nói đúng, mà cũng không đúng!

Thời không kia có cường giả là không sai, nhưng kẻ ra tay với Tiệt giáo, lại chưa chắc là cường giả của thời không đó!” “Thời không kia quả nhiên là một thế giới!” Thông Thiên nghe vậy, dù trong lòng đã

sớm có chuẩn bị, vẫn không khỏi kinh hãi.

Ông ta rõ ràng bắt được sự thay đổi vi diệu của Hồng Quân, trong lòng biết rõ cái gọi là cường giả trong miệng Hồng Quân, e rằng không chỉ là Thánh nhân hay Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cái gọi là cường giả đó.

Thậm chí có khả năng có tồn tại cùng đẳng cấp với Hồng Quân, thậm chí vượt qua Hồng Quân, nếu không Hồng Quân tuyệt đối không thể dùng Vô Lượng Lượng Kiếp để lấp liếm!

Đây mới là điều khiến ông ta kinh hãi nhất!

Nhưng cuối cùng ông ta cũng là Thánh nhân, rất nhanh, liền đè nén sự chấn động trong lòng, trầm giọng hỏi: "Lão sư, ý của người là gì?

Vì sao lại nói đúng mà cũng không đúng?" "Suy đoán trước đây của ta cũng giống hệt ngươi." Hồng Quân nhíu mày, trầm ngâm nói: "Nhưng vào khoảnh khắc đó trong Tử Tiêu Cung, ta đã nghĩ đến một khả năng khác." Nói đến đây, ông ta cũng có chút không chắc chắn, hơi do dự tiếp tục nói: "Hoặc có lẽ cường giả của thế giới đó, đã liên thủ đưa một con cờ đến đây, rồi dùng con cờ đó, xúi giục một Thánh nhân nào đó của Hồng Hoang chúng ta!" "Hửm?

Chẳng lẽ hai người ở phương Tây có vấn đề?" Thông Thiên cũng không phải không nghi ngờ Nữ Oa và Thái Thượng Lão Tử.

Chỉ là Thái Thượng Lão Tử chủ trương vô vi chi đạo, từ trước đến nay không tham gia vào đại thế Hồng Hoang, lại cùng ông ta là Tam Thanh, với thể diện của Thái Thượng Lão Tử, gần như không thể ra tay với đệ tử Tiệt giáo.

Nữ Oa thì lại có giao tình sâu sắc với ông ta, hoặc là với La Tuyên, cũng không có khả năng làm ra chuyện như vậy.

Vậy người có khả năng nhất, cũng chỉ có hai người ở phương

Tây.

Hai gã đó nổi tiếng là không cần mặt mũi, nếu bị xúi giục, làm ra chuyện hạ tác như vậy, cũng không phải là không thể!

Chương 207

Nhưng ông ta không hiểu.

Rốt cuộc là cách gì, có thể xúi giục hai Thánh nhân làm ra chuyện như vậy?

"Không phải!" Hồng Quân nghe vậy khẽ lắc đầu, ông ta cũng đã nghi ngờ Tây phương nhị thánh, nhưng sau đó lại gạt bỏ ý nghĩ đó, im lặng nói: "Chẳng lẽ ngươi quên, thế giới Hồng Hoang còn có một Thánh nhân?" "Ý của lão sư là...

Nguyên Thủy?" Thông Thiên đồng tử co rụt lại.

Trước đây ông ta không nghĩ đến Nguyên Thủy.

Nhưng bây giờ, quả thật có chút giống tác phong của Nguyên Thủy, nhưng Nguyên Thủy không phải đã bị La Tuyên trấn áp rồi sao?

"Không sai!" Hồng Quân gật đầu, trầm giọng nói: "La Tuyên xưa kia phong ấn Nguyên Thủy, dù sao cũng chỉ là một Cực Đạo Chuẩn Thánh, Thời Không đạo tắc dù mạnh, nhưng cũng chỉ ngưng luyện ra hai mươi đạo.

Nếu có cường giả trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên vượt qua thời không ra tay..." Không chỉ La Tuyên không cảm ứng được, ta cũng có khả năng không cảm ứng được!

Ông ta âm thầm bổ sung một câu trong lòng, không nói hết, nhưng ý đã rõ ràng.

"Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?" Thông Thiên con ngươi gần như co lại thành một điểm, suýt nữa kinh hãi thất thanh.

"Sự việc đến nước này, ta cũng không giấu ngươi nữa." Hồng

Quân đã sớm liệu được sẽ có cảnh này, thở dài nói: "Thời không kia là một đại thiên thế giới do một Hỗn Độn Thần Ma xưa kia diễn hóa ra, trong đó không chỉ sinh ra một vài Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mà Hỗn Độn Thần Ma đó cũng còn sống, tu vi trên cả ta." Mặc dù quyết định nói cho Thông Thiên một vài sự thật, nhưng không hoàn toàn tiết lộ.

Dùng một Hỗn Độn Thần Ma, để thay thế cho Hồng Mông Thiên Địa.

Có một vài chuyện, nói thẳng ra, có lẽ ông ta không thể chấp nhận được, nhưng tiết lộ từng chút một, cuối cùng sẽ dễ chấp nhận hơn!

Dù vậy.

Thông Thiên trong lòng vẫn vô cùng chấn động.

Một Hỗn Độn Thần Ma có tu vi mạnh hơn Hồng Quân, tu vi ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, vượt ngoài sức tưởng tượng của ông ta, hoàn toàn không thể tưởng tượng được, đó là tồn tại kinh khủng đến mức nào!

"Lão sư, cường giả đó..." Hồi lâu, Thông Thiên hoàn hồn, hít sâu một hơi, đang định hỏi.

"Trong thời gian ngắn sẽ không giáng lâm!" Hồng Quân trực tiếp ngắt lời Thông Thiên, nói: "Sự dung hợp của thời không, cần một khoảng thời gian không ngắn, trừ phi có một ngày hai thế giới thật sự dung hợp, quy tắc trật tự hợp thành một, nếu không, cuối cùng sẽ bị trật tự thời không của Hồng Hoang Thiên Địa bài xích!

Nếu không, bọn họ cũng không đến mức phải tốn đại giá, vượt qua thời không đưa Nguyên Thủy ra, và xúi giục Nguyên Thủy khuấy động Hồng Hoang." "Vậy sao?" Thông Thiên nhìn ngữ khí kiên định, đanh thép của Hồng Quân, trong lòng cũng thư thái hơn một chút, lập

tức nhíu mày hỏi: "Nhưng Nguyên Thủy phải xử trí thế nào, có thủ đoạn của cường giả đó, đệ tử không thể bắt hắn ra, chẳng lẽ lão sư mặc cho hắn tác oai tác quái?" "Ta trước đây phát hiện có kẻ khuấy động đại thế Hồng Hoang, vẫn luôn theo dõi đại thế, lại nhất thời sơ suất, bỏ lỡ cơ hội hắn ra tay với đệ tử Tiệt giáo." Hồng Quân cũng không che giấu những điều này, bất lực nói: "Đợi bần đạo phản ứng lại, lại không thể tìm thấy khí tức và tung tích của hắn, ngay cả luồng nguyên thần ký thác trong Thiên Đạo, cũng bị cách ly." "Bây giờ." Không đợi Thông Thiên lại mở miệng, ông ta tiếp tục nói: "Cũng chỉ có thể đợi La Tuyên đạo hữu xuất quan, trước tiên xác định có phải thật sự là Nguyên Thủy không, sau đó, để La Tuyên đạo hữu đảo ngược thời không, truy ngược quá khứ, tìm ra tung tích của hắn!" "Cũng chỉ có thể như vậy." Thông Thiên bất lực đáp một tiếng.

Thủ đoạn của Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên khó có thể tưởng tượng, ngay cả Hồng Quân cũng không có cách nào, ông ta thì có thể làm gì! ...

Thái Nguyên Tiên Đảo.

La Tuyên hoàn toàn chìm đắm trong việc đề thăng tu vi.

Tây Vương Mẫu thì biết được chuyện xảy ra với Tiệt giáo, nhưng nơi tận cùng của tứ hải không có dị động, Tiệt giáo tuy có sóng gió không nhỏ, nhưng có Thông Thiên, một Thánh nhân đường đường trấn giữ, thân truyền của Tiệt giáo cũng không có tổn thất.

Nên nàng không thông báo cho La Tuyên, để tránh ảnh hưởng đến việc tu hành của La Tuyên.

Như vậy.

La Tuyên tự nhiên cũng không biết chuyện bên ngoài.

Trong trạng thái không linh hoàn toàn vô vật vô ngã, tu vi của hắn

lại một lần nữa được đề thăng cực lớn.

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ.

Chớp mắt đã là ngàn vạn năm tuế nguyệt vội vã trôi qua.

Trong ngàn vạn năm.

Thế giới Hồng Hoang lại yên tĩnh hơn nhiều.

Bề ngoài có thần niệm của Thông Thiên thỉnh thoảng bao trùm cả Hồng Hoang, trong tối lại có Hồng Quân theo dõi cả Hồng Hoang, Tiệt giáo không xảy ra chuyện gì nữa.

Đại thế Hồng Hoang dưới sự can thiệp cố ý của Hồng Quân.

Cũng luôn dừng lại sau khi mười con tiểu kim ô hại chết Khoa Phụ.

Vu tộc đại vu Đại Nghệ vẫn ở trong điện thần Bàn Cổ, vừa hội tụ toàn bộ huyết khí của huyết trì Bàn Cổ để đột phá cảnh giới Tổ Vu, vừa mài giũa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hoàn toàn không hay biết Khoa Phụ đã ngã xuống.

Mười con tiểu kim ô của Yêu tộc cũng bị nhốt trong một mật cảnh ở Hồng Hoang đại lục.

Chỉ có Thường Hi mỗi ngàn năm đến Thái Dương Tinh thăm mười con tiểu kim ô, Hồng Quân sẽ phong ấn một phần ký ức của chúng, đưa chúng trở về Thái Dương Tinh đoàn tụ với Thường Hi, sau đó lại nhốt chúng vào mật cảnh đó.

Hồng Quân đích thân ra tay.

Thường Hi tự nhiên không phát hiện ra bất kỳ điều gì bất thường!

Về phần Hồng Mông Thiên Địa.

Sau khi Nguyên Thủy và Thạch Nham im hơi lặng tiếng, cũng

không xảy ra biến động lớn nào nữa, vẫn đang từ từ kết nối với thời không này.

Cứ như vậy.

Hồng Hoang đã trải qua ngàn vạn năm bình tĩnh, La Tuyên cũng như vậy.

Mãi đến khi ngàn vạn năm trôi qua, tu vi của hắn cuối cùng cũng sau khi luyện hóa hết toàn bộ Đại Đạo công đức còn lại, thành công bước vào Hỗn Nguyên đệ tam cảnh!

"Tu vi Hỗn Nguyên đệ tam cảnh, quả nhiên mạnh mẽ!" Trong Thái Nguyên Cổ Bi, La Tuyên cảm nhận trong biển giới tiên nguyên của nguyên thần, tiên nguyên mênh mông vô tận, từng sợi từng luồng đều như sóng cả biển lớn cuồn cuộn mênh mông, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười hài lòng.

Hỗn Nguyên cửu cảnh một bước một trời.

Tu vi đến bực này, dù là một sợi tóc tiên nguyên, cũng đủ để trấn áp cường giả Hỗn Nguyên đệ nhất cảnh!

Chênh lệch khổng lồ như vậy.

Hoàn toàn không phải là sự tích lũy của chênh lệch vạn lần cỏn con giữa một cảnh giới và một cảnh giới, có thể đo lường được!

"Trong sáu đại Thánh nhân, năm người ở cảnh giới thứ nhất." "Chỉ có Thái Thượng Lão Tử thành Thánh với tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, lại may mắn, dựa vào Hồng Mông Tử Khí, Thiên Đạo công đức và Bàn Cổ khai thiên công đức, một bước lên trời, trở thành Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh, đứng đầu các Thánh nhân." "Chỉ là, đạo tắc của ông ta ngưng luyện quá ít, bản thân lại là công đức thành Thánh, nguyên thần ký thác Thiên Đạo." "Rời khỏi thế giới Hồng Hoang chỗ dựa này, cũng phải rơi xuống thành Cực Đạo Chuẩn Thánh." "Đương

nhiên, ở Hồng Hoang, dựa vào tu vi Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh và sức mạnh thế giới Hồng Hoang, cũng sớm đã không phải là đối thủ của ta khi ta bước vào Hỗn Nguyên đệ nhất cảnh." "Nay, ta không chỉ thực lực vượt xa, mà cảnh giới tu vi cũng bỏ xa ông ta." "Ta của hiện tại mới có thể thật sự đạt đến bực gần với Hồng Quân!" "Chỉ có một điều đáng tiếc, sau này không còn Đại Đạo công đức, tu vi của ta muốn tiến thêm một bước, đều khó như người phàm lên trời, dù là đề thăng một sợi một luồng tiên nguyên, cũng cần hàng ngàn vạn năm, ức vạn năm để tích lũy!" Tu vi của La Tuyên quả thật đủ mạnh.

Thậm chí có thể nói, mạnh đến mức Thánh nhân cũng không thể tưởng tượng được!

Nhưng vấn đề đi kèm, lại cũng khiến hắn đau đầu, không chỉ là thời gian dài đằng đẵng, mà tiên khí của thế giới Hồng Hoang, cũng không đủ để chống đỡ cho hắn tu hành.

Nếu muốn đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh.

E rằng hút cạn cả Hồng Hoang, lại rút cạn tiên lực trên người tất cả sinh linh, cũng không đủ để hắn đột phá!

Chương 208

Giờ khắc này.

Hắn cuối cùng cũng hiểu.

Vì sao Hồng Quân sau khi thành Thánh, lại mạo hiểm dung hợp Thiên Đạo.

Nếu không làm như vậy, tu vi của Hồng Quân trong mấy ức vạn năm ngắn ngủi, căn bản không thể đạt đến bực như hiện nay, thậm chí, có thể đạt đến Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh không, cũng là một ẩn số!

"Xem ra, cũng chỉ có thể thử cách đó!" La Tuyên xoa xoa mi tâm đang trướng lên, trong lòng suy tính.

Sau Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chênh lệch của mỗi cảnh giới quá lớn.

Hắn không thể như trước đây, mỗi cảnh giới đều có thể để tu vi nguyên thần, tu vi nhục thân và pháp tắc, quy tắc cùng tiến.

Trước đây, làm như vậy.

Cũng là để đạo cơ càng thêm viên mãn, lợi ích thu được sau khi đột phá đại cảnh giới càng lớn!

Nhưng hiện nay.

Khoảng cách đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên quá xa vời.

Từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tam cảnh đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, nhìn như chênh lệch sáu tiểu cảnh giới, thực ra mỗi bước đều khác biệt một trời một vực, như mây với bùn!

Cảnh giới như vậy.

Nếu lại để mọi thứ đồng bộ đề thăng.

E rằng đến khi Hồng Mông thế giới giáng lâm, thậm chí Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, cũng chưa chắc có thể để nguyên thần, nhục thân, toàn bộ đề thăng lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh!

"Việc đề thăng nhục thân tạm gác lại, việc đề thăng đạo tắc cũng tạm gác lại." "Việc dung hợp Thái Nguyên Cổ Bi và Thập Nhị Phẩm Liên Đài, cũng tạm lùi lại, trước tiên đi thử cách đó!" Nếu năng lực đó không còn tác dụng, lại tiến hành theo kế hoạch trước đó cũng không muộn.

La Tuyên nghĩ vậy, lập tức ra khỏi Thái Nguyên Cổ Bi.

"Phu quân, người xuất quan rồi?" Tây Vương Mẫu không ngờ La Tuyên bế quan một lần, lại bế quan ngàn vạn năm, nàng chưa từng thấy La Tuyên bế quan lâu như vậy.

Nếu là trước đây, ngàn vạn năm tuế nguyệt đối với nàng, cũng chỉ là trong chớp mắt.

Nhưng kể từ khi theo La Tuyên, thời gian bế quan một lần trước đây, lại khiến nàng có cảm giác như đã qua một đời!

Đương nhiên, chủ yếu cũng vì có lời dặn của La Tuyên, nàng vẫn luôn không tu luyện sâu, chỉ tu hành nông, từng giờ từng khắc cảm nhận dòng chảy của thời gian, cũng từng giờ từng khắc chú ý đến sự biến hóa của Hồng Hoang và tứ hải.

Nếu không.

Ngàn vạn năm đối với nàng cũng chỉ là trong chớp mắt mà thôi!

"Mấy ngày nay quả thật vất vả cho nàng!" La Tuyên là Thời Không Đạo Chủ, tự nhiên không cần đoán cũng cảm nhận được sự biến hóa của thời gian, biết đã qua ngàn vạn năm, trong khoảng thời gian này, Tây Vương Mẫu cũng vẫn luôn canh giữ ở đây.

Cái khổ của việc chờ đợi ngàn vạn năm, không phải ai cũng có thể kiên trì được.

Hắn lập tức ôm Tây Vương Mẫu vào lòng, không đợi Tây Vương Mẫu nói nhiều, ôm ngang eo nàng, liền tiến vào trắc điện của Thái Nguyên Tiên Cung.

Cùng Tây Vương Mẫu ôn tồn hồi lâu.

La Tuyên mới trong tiếng cầu xin của Tây Vương Mẫu mà buông ra.

Sau đó, lẳng lặng ôm Tây Vương Mẫu, nói đến chuyện chính, trầm ngâm nói: "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chia làm cửu cảnh, một bước một trời, chênh lệch giữa mỗi cảnh giới, đủ cả vạn lần.

Vi phu nay đã đến đệ tam cảnh, nàng cảm thấy tốc độ tu hành của vi phu thế nào?" "A?" Tây Vương Mẫu không ngờ La Tuyên đột nhiên hỏi vậy.

Nàng ngây ra, rồi nép vào ngực La Tuyên, mặt đầy sùng bái, mắt mê ly nói: "Tốc độ tu hành của phu quân, Hồng Hoang hiện nay, không có bất kỳ sinh linh nào có thể sánh kịp, e rằng Đạo Tổ, cũng không có được thiên tư như phu quân!" Không có tác dụng?

La Tuyên không để lại dấu vết mà nhíu mày.

Theo lý, sau khi Tây Vương Mẫu nói xong câu này, trong cơ thể hắn ít nhất cũng phải có sự thay đổi về tốc độ vận chuyển tiên nguyên, nhưng bây giờ, hoàn toàn không có cảm giác gì, tiên nguyên cũng không hề gia tăng tốc độ.

Năng lực đó đã biến mất cùng với việc hắn bước vào Hỗn Nguyên rồi sao?

Hay là, Hồng Quân thật sự không có thiên tư đó, hai người tự nhiên không có gì để so sánh?

Hoặc là, tu vi của Tây Vương Mẫu quá thấp, không thể tạo ra phản hồi? 'Xem ra chuyện này tìm Tây Vương Mẫu thử, suy xét của ta có chút không ổn.' Dù là khả năng nào, chênh lệch tu vi giữa Tây Vương Mẫu và La Tuyên, đều quá lớn, có lẽ không thể kích hoạt năng lực đó.

Nghĩ đến đây, hắn liền hỏi Tây Vương Mẫu: "Hồng Hoang mấy năm nay có gì bất thường không?" "Trước đây Tiệt giáo có xảy ra một chuyện lạ..." Nhắc đến chuyện của Tiệt giáo, trên mặt Tây Vương Mẫu không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trong lòng nàng, ngoài những tồn tại như Hồng Quân và phu quân, Thánh nhân là tồn tại mà Chuẩn Thánh cũng chỉ có thể trông mà không thể chạm tới.

Câu nói dưới Thánh nhân đều là kiến, bị La Tuyên phá vỡ, nhưng đối với những Chuẩn Thánh lâu năm, vẫn là quy luật sắt!

Vậy mà, một vị Thánh nhân như vậy.

Lại đối với dị biến của Tiệt giáo, đều bó tay không có cách, sao có thể không khiến người ta kinh hãi!

"Phu quân, thời không ở nơi tận cùng của tứ hải, chẳng lẽ cũng là một đại thế giới?

Ở đó không phải có rất nhiều cường giả, có những cường giả so với Thánh nhân cũng không hề yếu, thậm chí còn mạnh hơn?" "...

Cường giả của thời không đó, có thể đến Hồng Hoang sao?" Tây Vương Mẫu từ chỗ La Tuyên nghe được vài lời, cũng giống như mấy vị Thánh nhân, không tin vào lời lấp liếm của Hồng Quân, cũng có hoài nghi giống như Thông Thiên, chỉ là suy đoán của nàng chính xác hơn Thông Thiên một chút.

"Cũng gần như vậy!

Chỉ là, cũng không nghiêm trọng như nàng nghĩ!" La Tuyên khẽ nhíu mày, chỉ nghe Tây Vương Mẫu nói vậy, liền biết, e rằng Thông Thiên biết nhiều thứ hơn.

Chỉ không biết, Hồng Quân có còn che giấu không.

Hắn liền không ở lại thêm, nói với Tây Vương Mẫu: "Trời có sập xuống, cũng có vi phu và Hồng Quân chống đỡ, nàng không cần nói nhiều, chuyện này cũng đừng truyền ra ngoài, vi phu đi Tử Tiêu Cung một chuyến trước." Nói xong, bóng dáng của hắn liền biến mất không một tiếng động.

Bên ngoài Tam Thập Tam Thiên, trong Tử Tiêu Cung.

Chỉ với một ý niệm, La Tuyên đã xuất hiện ngay bên ngoài Tử Tiêu Cung. "La Tuyên đạo hữu, đã xuất quan rồi à?" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lập tức kinh tỉnh, kế đó là mừng rỡ vô cùng, gương mặt vốn tĩnh lặng như giếng cổ cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Trông mong suốt cả chục triệu năm, cuối cùng cũng đợi được La Tuyên ra ngoài! "Hồng Quân đạo hữu." La Tuyên một bước tiến vào Tử Tiêu Cung, khẽ gật đầu với Hồng Quân rồi đi thẳng vào vấn đề: "Ta nghe nói trong gần chục triệu năm qua, Tiệt giáo đã xảy ra một số chuyện, có phải do cường giả Hồng Mông Thiên Địa gây ra không?" Chuyện có thể khiến một Thánh nhân đường đường như Thông Thiên cũng phải bó tay, hắn theo lẽ tự nhiên mà liên tưởng ngay đến cường giả của Hồng Mông Thiên Địa. "Không phải!

Chương 209

Bần đạo không thể xác định, chuyện này cũng đang đợi đạo hữu xuất quan để xác nhận." Hồng Quân khẽ lắc đầu, nói: "Đạo hữu xin hãy theo bần đạo!" Dứt lời, thân ảnh của ông ta liền hóa thành hư vô, biến mất trong Tử Tiêu Cung. "Hửm?" La Tuyên nhướng mày.

Thân ảnh hắn cũng theo sát Hồng Quân rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn đã cùng Hồng Quân đến trước Thời Không Đạo Bi đang trấn áp Nguyên Thủy. "Ý của Hồng Quân đạo hữu là, Nguyên Thủy đã ra ngoài rồi?

Bị cường giả của Hồng Mông Thiên Địa thả ra?" La Tuyên lập tức hiểu ra ý của Hồng Quân, ánh mắt hơi ngưng lại.

Cùng lúc đó, không thấy hắn có động tác gì, tấm Thời Không Cổ Bi đã biến mất, để lộ ra nơi trấn áp Nguyên Thủy bên dưới.

Nơi đó chỉ còn lại một luồng khí tức, không còn bóng dáng Nguyên Thủy đâu cả! "Quả nhiên là vậy!" Dù trong lòng Hồng Quân đã sớm có suy đoán, nhưng vẫn không khỏi co rụt đồng tử, lạnh giọng nói: "Xem ra ngày đó quả thật bần đạo có chút nhân từ, mới để cho nghiệt súc đó có cơ hội!

Tốt cho một Nguyên Thủy, lại dám cấu kết với sinh linh Hồng Mông Thiên Địa, gây họa cho thế giới Hồng Hoang của chúng ta!" "Chuyện này cũng do bần đạo sơ suất." La Tuyên nheo mắt, nhìn chằm chằm vào luồng khí tức bị sức mạnh thời không phong tỏa, rồi nhìn về phía Hồng Mông Thiên Địa, trầm giọng nói: "Không ngờ, trong Hồng Mông Thiên Địa lại có cường giả trên cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, chịu bỏ ra cái giá lớn, vượt qua thời không để cứu một

Nguyên Thủy!" "Bỏ ra một chút cái giá để sắp đặt một quân cờ là Nguyên Thủy, đối với bọn chúng mà nói, trăm lợi không một hại, tự nhiên là đáng giá." Hồng Quân cũng có ánh mắt trầm ngưng, đôi mắt sâu thẳm nhìn về phía tận cùng Tứ Hải, trầm giọng nói: "Điều phiền phức nhất là, Nguyên Thủy mang theo thủ đoạn của đám người đó, ngay cả bần đạo cũng không thể phát hiện tung tích.

Thậm chí, luồng nguyên thần mà Nguyên Thủy ký thác ở Thiên Đạo cũng đã bị cách ly!" Ông ta dừng lại một chút rồi hỏi: "Đạo hữu có thể nghịch chuyển thời không, truy tìm quá khứ để tìm ra hắn không?" "Chuyện này không khó." La Tuyên trầm ngâm nói: "Đạo hữu có thể suy đoán ra, trên người Nguyên Thủy có mang theo thủ đoạn tấn công của đám người đó không?" "Thủ đoạn như vậy hẳn là không có." Hồng Quân từng là một Đạo Chủ đỉnh phong, sau khi cân nhắc một phen, ông ta vô cùng chắc chắn nói: "Vượt qua thời không cứu Nguyên Thủy ra ngoài đã là giới hạn của bọn chúng.

Ngoài ra, thủ đoạn che giấu khí tức và tung tích kia, e rằng cũng là do con kiến vượt thời không kia mang đến.

Thủ đoạn của bọn chúng, tuyệt đối không thể dễ dàng đưa tới." "Được!" La Tuyên khẽ gật đầu, không còn do dự.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một điểm thần quang từ mi tâm hắn bắn ra, vô tận thời không lập tức bắt đầu vặn vẹo.

Trăm đạo Thời Không Đạo Tắc như mạng nhện lan ra, trải dài khắp toàn bộ Hỗn Độn hư không.

Cột sáng bản nguyên Thời Không Đại Đạo cũng được triệu hồi bởi ấn ký bản nguyên thời không.

Trong cột sáng màu bạc thông thiên triệt địa.

Hắn một bước tiến vào trường hà thời không đã vỡ nát, ngược dòng đi lên, thời gian không ngừng đảo ngược.

Năm triệu năm.

Ba triệu năm.

Một triệu năm.

La Tuyên từng bước ngược dòng thời không, trong nháy mắt đã quay về mười triệu năm trước.

Khi đó, Nguyên Thủy vẫn chưa bị trấn áp, hắn bèn truy ngược về thời không trước khi Nguyên Thủy đột phá Hỗn Nguyên.

Hỗn Độn mênh mông vẫn như trước.

Khắp nơi đều là Hỗn Độn chi khí đặc quánh chảy xuôi, Địa Thủy Hỏa Phong tàn phá bừa bãi bao trùm trời đất, giống như thiên tai vĩnh hằng, không lúc nào không càn quét toàn bộ Hỗn Độn.

Hắn lặng lẽ chắp tay đứng trong hư không, dùng cột sáng bản nguyên thời không để che giấu thân ảnh và khí tức.

Cả người hắn dường như hoàn toàn hòa nhập vào thời không nơi đây.

Với sự tồn tại siêu việt của một Thời Không Đạo Chủ, chỉ cần tu vi không vượt quá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên sơ nhập quá nhiều, không ai có thể phát hiện ra sự tồn tại của hắn!

Thời gian chầm chậm trôi.

Mãi cho đến khi La Tuyên ở thời không này đang đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên.

Hắn cuối cùng cũng nhạy bén bắt được một điểm dao động trong hư không.

Hắn ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy trong Hỗn Độn hư không hiện ra một thân ảnh thanh niên toàn thân như được đúc từ đá.

Nơi mi tâm của thanh niên đó.

Một ấn ký hình ngọn núi từ từ hiện ra.

Sau đó, hắn cảm nhận được trong gợn sóng nhỏ bé không thể nhận ra, hư không gợn lên một vòng sóng lăn tăn, một hư ảnh tấm bia đá cổ xưa từ từ xuất hiện. "Ồ?

Lại có cường giả của tương lai vượt qua trường hà thời không?

Thời Không Đạo Chủ?" Hư ảnh bia đá cổ xưa vừa mới hiện ra một chút, liền khựng lại một thoáng, một giọng nói kinh ngạc vang lên. "Cường giả trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cảnh giới thứ ba!" La Tuyên ngưng mắt lại, nhưng cũng không hoảng sợ, lạnh lùng nhìn hư ảnh bia đá đó, nói: "Cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên của Hồng Mông Thiên Địa đường đường, từ khi nào lại làm cái trò trộm cắp vặt vãnh này?" "Ha ha ha ha!" Bia đá cổ xưa đó không giận mà còn cười: "Xem ra quân cờ mà bản tôn sắp đặt cũng có chút tác dụng không nhỏ, lại khiến cho Thời Không Đạo Chủ, bậc tôn quý của Đạo Chủ, phải đích thân vượt thời không truy tìm đến đây." "Chỉ tiếc là, ngươi không ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, căn bản không thể lĩnh ngộ được sự cường đại của cảnh giới này." "Hôm nay, ngươi không thể ngăn cản được mọi chuyện xảy ra, cũng không thể tìm được ta!" Bia đá cổ xưa tuy chỉ là hư ảnh, nhưng lời nói lại đanh thép hữu lực, tràn đầy tự tin, cũng ngập tràn tư thái ngạo nghễ xem chúng sinh vạn vật như không. "Ta cố nhiên không thể thay đổi được chuyện đã xảy ra, nhưng, các hạ lại sắp gặp chuyện không hay rồi!" Chuyện đã xảy ra, nếu tùy ý thay đổi, chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến xu thế của tương lai.

La Tuyên tự nhiên sẽ không đi thay đổi, chỉ cần tìm được tung tích

của Nguyên Thủy là có thể đến tương lai bắt hắn, hoàn toàn không cần phải mạo hiểm.

Nhưng trong lúc này, ra tay với bia đá cổ xưa lại không hề ảnh hưởng đến Hồng Hoang!

Lời còn chưa dứt.

Cột sáng bản nguyên thời không gia trì lên người.

Toàn thân hắn hoàn toàn khoác lên một tầng ánh sáng bạc rực rỡ, như một tia tinh quang vĩnh hằng bất diệt, lại như một vị Chiến Thần cái thế, giơ tay nhấc chân đều có sức mạnh Thời Không Đạo Tắc cuồn cuộn.

Một giọng nói lãnh đạm với vạn vật vang vọng giữa đất trời. "Vạn Cổ Giai Không!" "Ngươi dám?!" Một giọng nói kinh hãi và giận dữ vang vọng trong hư không.

Hư ảnh bia đá cổ xưa đó chấn động kịch liệt, những vòng sóng lăn tăn đang gợn lên, dưới sức mạnh thời không, lập tức bắt đầu tiêu tan.

Vạn Cổ Giai Không!

Là thần thông La Tuyên lĩnh ngộ được khi chứng đạo Hỗn Nguyên, trong lúc được Đạo tắc của Đại Đạo gột rửa.

Nó đã siêu thoát khỏi thời gian và không gian, là thần thông thực sự thuộc về Thời Không Đại Đạo!

Dưới thần thông này, vạn cổ đều là không!

Bia đá cổ xưa đó tuy là Đồ Đằng Chi Chủ của một tộc, tu vi còn trên cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cảnh giới thứ ba.

Chương 210

Nhưng chung quy vẫn bị thời không nơi đây bài xích, lại vượt qua thời không của hai thế giới, ngoài việc dùng một vài thủ đoạn nhỏ, căn bản không thể thi triển được thủ đoạn của mình.

Thậm chí lúc này, có thể nói là sơ hở lộ ra, là lúc sức kháng cự yếu ớt nhất.

Hắn cũng vạn lần không ngờ.

Một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như La Tuyên, lại có gan ra tay với hắn!

Vì thế.

Dưới một chiêu Vạn Cổ Giai Không.

Hư ảnh bia đá cổ xưa như bị sét đánh, trong khoảnh khắc đã tiêu tan giữa đất trời.

Thấp thoáng, La Tuyên có thể nghe thấy từ thời không bên kia truyền đến một tiếng gầm thét kinh thiên động địa, hiển nhiên bản thể của bia đá cổ xưa đó đã bị thương, vì vậy mà bùng phát cơn thịnh nộ như sấm sét.

Chỉ tiếc là.

Ngăn cách bởi thời không của hai thế giới.

Dù gã đó có phẫn nộ đến đâu, cũng không thể vượt qua thời không được!

Phía dưới.

Thanh niên kia mang theo Nguyên Thủy độn đi về phía thế giới Hồng Hoang.

Nút thời gian mà La Tuyên lựa chọn là lúc hư ảnh Đồ Đằng cổ xưa cứu Nguyên Thủy ra ngoài, hắn ra tay với bia đá Đồ Đằng, từ đầu đến cuối không hề kinh động đến Nguyên Thủy và thanh niên dị tộc kia.

Hắn của bây giờ.

Tu vi đã vượt xa Nguyên Thủy quá nhiều.

Chỉ cần hắn không xuất hiện, Nguyên Thủy căn bản không thể phát hiện, thậm chí, ngay cả dao động khi hắn ra tay cũng không thể cảm nhận được! "Tiếp theo, hắn là đến Thái Dương Tinh, khuấy động đại thế Hồng Hoang!" La Tuyên nhớ lại những gì Hồng Quân đã nói, liền thoáng thân đáp xuống bên ngoài Thái Dương Tinh.

Đợi không bao lâu.

Quả nhiên.

Trong hư không, hai bóng người gần như không thể thấy được xuất hiện bên ngoài Thái Dương Tinh, thả mười con tiểu kim ô ra ngoài.

La Tuyên không vội ra tay.

Dùng sức mạnh của Thời Không Đại Đạo, thân thể hắn hòa vào hư không, Nguyên Thủy và thanh niên dị tộc kia vẫn không phát hiện ra bất kỳ manh mối nào.

Hắn cứ thế đi theo Nguyên Thủy và thanh niên đó, bước đi trong trường hà thời không, chứng kiến hai người thả tiểu kim ô, rồi lại ngấm ngầm thúc đẩy mười con tiểu kim ô tàn sát không bị cản trở, dẫn dụ Khoa Phụ, rồi Khoa Phụ vẫn lạc.

Trong lúc đó.

La Tuyên cảm ứng được sự dò xét của Hồng Quân ở thời không

tương lai.

Nhưng có Thời Không Đại Đạo hộ thân, Hồng Quân cũng không thể phát hiện ra hắn ở đâu.

Cứ như vậy, hắn lần theo dấu vết của Nguyên Thủy và thanh niên dị tộc kia, truy tìm đến chuyện hai người thương nghị đối phó Tiệt giáo ở Nam Hải, rồi lại thấy hai người cùng nhau đến Đông Hải, định ra tay với đệ tử Tiệt giáo.

Đối mặt với hành vi vô sỉ của hai người.

Trong mắt La Tuyên lóe lên hàn quang sắc bén, trong lòng dấy lên sát ý vô hạn.

Nhưng lúc này, hắn ở thời không tương lai đang ở vào thời khắc mấu chốt của tu luyện, nếu ra tay với Nguyên Thủy, không chắc cường giả ở thời không kia có hành động gì không.

Mặc dù hắn không lo lắng đám cường giả đó có thể sử dụng quá nhiều thủ đoạn.

Nhưng nếu vì thế mà khiến thời không nơi tận cùng Tứ Hải xảy ra dị biến, chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến việc tu hành của hắn ở thời không tương lai, từ đó ảnh hưởng ngược lại lên bản thân hắn ở hiện tại, đúng là mất nhiều hơn được! "Vậy cứ để các ngươi sống thêm một thời gian nữa!" La Tuyên vừa lẩm bẩm như vậy, vừa ngồi xếp bằng trong hư không, lặng lẽ chờ đợi.

Thời gian xoay vần, năm tháng đổi thay.

Cuối cùng, hắn đã đi hết mười triệu năm, quay trở lại thời đại khi nghịch chuyển trường hà thời không. "La Tuyên đạo hữu, có phát hiện được tung tích của hắn không?" Hồng Quân cảm ứng được La Tuyên trở về, lập tức đón tới hỏi. "Ở Nam Hải!" La Tuyên mở đôi mắt đang nhắm hờ, bắn ra hai luồng thần quang sắc bén, xuyên thủng tầng tầng

hư không, chiếu thẳng vào nơi sâu thẳm của Nam Hải, lên hai bóng người đang chìm dưới đáy biển sâu triệu dặm. "Không hay rồi!

Chúng ta bị phát hiện rồi!" Lúc này, ở nơi sâu thẳm của Nam Hải, Thạch Nham đã trầm mặc mười triệu năm đột nhiên sắc mặt đại biến. "Chuyện gì vậy?" Nguyên Thủy bỗng nhiên kinh tỉnh, đồng tử co rụt lại, lạnh lùng nhìn Thạch Nham nói: "Không phải Đồ Đằng Chi Chủ của Thạch Linh nhất tộc các ngươi, tu vi thông thiên triệt địa, trong thế giới Hồng Hoang căn bản không ai có thể phát hiện chúng ta sao?" "Là Thời Không Đạo Chủ!" Sắc mặt Thạch Nham khó coi, nắm chặt hai tay nói: "Đồ Đằng đại nhân vừa mới truyền tin, Thời Không Đạo Chủ kia đã nghịch chuyển thời không, truy về mười triệu năm trước, tìm được tung tích của chúng ta." "Đồ Đằng đại nhân bị thời không bài xích, không thể truyền sức mạnh vào thời không này." "Đáng hận là Thời Không Đạo Chủ kia lại dám ra tay với Đồ Đằng đại nhân, khiến Đồ Đằng đại nhân bị thời không phản phệ, e rằng, trong ức vạn năm sau này, đều không thể bảo vệ chúng ta nữa." Nói đến đây, sắc mặt hắn càng lúc càng khó coi.

Mất đi sự bảo vệ của Đồ Đằng Chi Chủ, với thực lực của hắn, e rằng sẽ bị xóa sổ trong nháy mắt! "Phải làm sao bây giờ?" Nguyên Thủy trong lòng chấn động, mí mắt cũng giật liên hồi. "Các ngươi đừng hoảng!" Đúng lúc này, một giọng nói xa lạ nhưng đầy uy nghiêm vô tận vang lên bên tai hai người: "Thạch Linh Đồ Đằng bị thương, chuyện này ta nhất định sẽ khiến Thời Không Đạo Chủ kia phải trả giá!

Nhưng, trước đó, ta sẽ đưa các ngươi đi trước!

Đừng phản kháng!" "Đạo Chủ đại nhân!" Thạch Nham nghe thấy giọng nói đó, vẻ vui mừng kinh ngạc lập tức hiện rõ trên mặt.

Hắn không dám chậm trễ, lập tức kéo Nguyên Thủy đang ngẩn

người, hai người lập tức từ bỏ chống cự, toàn thân thu liễm sức mạnh lại.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thời không xoay chuyển.

Thân ảnh của Nguyên Thủy và Thạch Nham cùng lúc biến mất ở nơi sâu thẳm của Nam Hải. "Biến mất rồi!" Thân ảnh của La Tuyên và Hồng Quân gần như không phân trước sau, đáp xuống nơi sâu thẳm của Nam Hải, nơi Nguyên Thủy và Thạch Nham vừa ở, nhưng ở đó đã không còn bóng dáng của họ.

La Tuyên nhíu mày trầm ngâm nói: "Khí tức của Ngũ Hành Đại Đạo!

Ngũ Hành Đạo Chủ đã ra tay!" "Đúng là Ngũ Hành Đạo Chủ đã ra tay!" Hồng Quân từng là Hỗn Độn Thần Ma, đối với khí tức của Ngũ Hành Đại Đạo tự nhiên không lạ gì.

Sắc mặt ông ta âm trầm và khó coi, trầm giọng nói: "Không ngờ phản ứng lại nhanh như vậy, ngay cả Đạo Chủ cũng không tiếc chịu đựng thời không phản phệ, đích thân ra tay, chuyện này càng lúc càng phiền phức rồi!" Hai thời không giao thoa, trước khi dung hợp, các cường giả của hai bên sẽ luôn bài xích lẫn nhau.

Sinh linh tu vi càng mạnh, sự bài xích phải chịu càng lớn.

Chương 211

Nếu cưỡng ép chống lại sự bài xích này, cưỡng ép ra tay, tất nhiên sẽ phải chịu đựng thời không phản phệ!

Nhưng bây giờ, trong Hồng Mông Thiên Địa, đã bắt đầu có Đạo Chủ không tiếc cứng rắn chống lại sự phản phệ này, giúp đỡ hai quân cờ là Nguyên Thủy và thanh niên dị tộc kia, hiển nhiên là vô cùng xem trọng họ.

Trong đó cũng tất nhiên có mưu đồ lớn lao! "Hoặc là mượn tay Nguyên Thủy, từ biên giới Hồng Hoang, đánh xuyên qua hai thời không." La Tuyên trầm ngâm một lát, đoán ra được vài phần dụng ý của đối phương. "Chỉ bằng hắn?" Hồng Quân nghe vậy, ánh mắt lạnh lùng nói: "Có chúng ta nhìn chằm chằm, hắn còn không dám ló mặt ra, làm sao có thể ảnh hưởng đến hai thời không được?" "Đây cũng là điều ta không hiểu." La Tuyên cũng khẽ nhíu mày, trầm mặc một lúc lâu, trong đầu chợt lóe lên một tia sáng: "Đạo hữu trước đây có ngấm ngầm thúc đẩy đại thế Hồng Hoang không?" "Không sai!" Hồng Quân gật đầu. "Nếu vậy, cũng không hẳn là hoàn toàn không có cơ hội!" La Tuyên nheo mắt lại, trong mắt ánh sáng lấp lóe: "Hoặc là mượn đại thế Hồng Hoang, để hắn sớm hoàn thành việc dung hợp với Thiên Đạo, dùng cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên để kiềm chế chúng ta." "Hai tên nghiệt chướng này, tâm tư quả thật sâu không lường được!" Hồng Quân trước đây vẫn luôn nghĩ đến khả năng này, nhưng chưa bao giờ nghĩ sâu hơn, dù sao thì, trở thành cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đối với Hồng Mông Thiên Địa cũng là một mối uy hiếp.

Nhưng không ngờ.

Vì để đánh xuyên hai thời không, Nguyên Thủy và Thạch Nham lại dám làm như vậy!

Chỉ là, hiểu thì hiểu.

Cách đối phó vẫn là một vấn đề, không lẽ cứ phải nhìn chằm chằm vào thế giới Hồng Hoang mãi sao? "Chỉ là hai tên hề nhảy nhót mà thôi!

Không gây được sóng gió gì đâu!" "Sau ngày hôm nay, hắn cũng càng không dám dễ dàng ló mặt ra nữa!" La Tuyên thấy được sự phiền não của Hồng Quân, ánh mắt sâu thẳm nhìn về phía thời không mông lung nơi tận cùng Nam Hải, thản nhiên nói: "Hơn nữa, dù cho hắn có mở ra được một vết nứt, nhiều nhất cũng chỉ có thể để sinh linh cấp Hỗn Nguyên vượt qua, đối với chúng ta cũng không tạo thành ảnh hưởng lớn." Nói đến đây, hắn dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Ngược lại, thế giới Hồng Hoang tuy là Đại Thiên thế giới, nhưng chung quy không bằng cả một Hồng Mông Thiên Địa.

Nếu có năng lượng của Hồng Mông Thiên Địa tràn vào, toàn bộ Hồng Hoang đều sẽ được hưởng lợi!" Bất kể là xét từ góc độ Hồng Hoang, hay từ góc độ của bản thân.

Trong lòng hắn đều cảm thấy, mở ra một vết nứt thời không, là một chuyện tốt.

Rốt cuộc, thế giới Hồng Hoang hiện nay, tiên khí đã bị rút cạn, cũng không thể chống đỡ cho việc tu hành của hắn.

Muốn tiến thêm một bước, quá khó quá khó.

Nếu có thủy triều năng lượng của Hồng Mông Thiên Địa, hoặc là bảo vật trên người các cường giả Hỗn Nguyên của thế giới Hồng Mông, hắn cũng sẽ được hưởng lợi! "Ngươi đồng ý để hắn sớm đánh xuyên hai thời không?" Hồng Quân làm sao có thể không nhìn ra ý của

La Tuyên, ông ta nhìn chằm chằm vào La Tuyên, trầm giọng nói: "Ngươi phải hiểu rõ, thế giới kia, có ba ngàn Đạo Chủ, còn có không ít Đồ Đằng của các chủng tộc có tu vi ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" "Nếu để hắn tìm được cơ hội, e rằng hậu quả khó lường!" Hai thời không chưa đánh xuyên qua thì còn tốt.

Dù cho tu vi của các Đạo Chủ và Đồ Đằng Chi Chủ kia có mạnh mẽ đến đâu, cũng không thể dưới sự áp chế của thời không nơi đây mà cưỡng ép phá vỡ chất cốc thời không của Hồng Mông Thiên Địa!

Nhưng nếu phá ra một vết nứt, cho hắn cơ hội.

Với thủ đoạn của hắn, muốn để Hồng Mông Thiên Địa hoàn toàn giáng lâm, dễ hơn rất nhiều! "Họa là chỗ dựa của phúc, phúc là nơi ẩn náu của họa!" La Tuyên nhìn đôi mày nhíu chặt của Hồng Quân, thản nhiên nói: "Hồng Mông Thiên Địa nguy hiểm cũng là kỳ ngộ, đừng quên, sắp tới sẽ có một trận Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm cũng là chuyện sớm muộn." "Cái gì phải đến sớm muộn cũng sẽ đến, cái gì phải đối mặt cuối cùng cũng phải đối mặt." "Dù sao tu vi của chúng ta cũng khó có thể có sự đề thăng đáng kể nữa, chi bằng để mọi chuyện đến sớm hơn, chỉ cần có thể trong khoảng thời gian này, nhanh chóng đề thăng tu vi, chuyện này chưa chắc đã là kiếp nạn!" Cầu ổn là biện pháp an toàn nhất.

Nhưng vấn đề là, đợi sau khi Hồng Quân dung hợp Thiên Đạo, muốn tiến thêm một bước nữa, cũng sẽ giống như hắn, khó như phàm nhân lên trời!

Thay vì tiêu tốn thời gian trong những năm tháng vô tận sau này, chi bằng đặt mọi chuyện ra trước mắt! "Chuyện này ta cần phải suy nghĩ một phen." Chuyện liên quan đến sự sống còn của cả Hồng Hoang, Hồng Quân nhất thời cũng không dám dễ dàng hạ quyết định. "Chuyện này cũng không vội nhất thời, ngược lại có một chuyện cần

đạo hữu tương trợ." La Tuyên chuyển chủ đề, hắn vẫn chưa quên chuyện quan trọng nhất lần này. "Chuyện gì?" Hồng Quân có chút ngạc nhiên.

Ở Hồng Hoang dường như không có bao nhiêu chuyện có thể làm khó được La Tuyên nữa rồi chứ? "Khụ khụ, đạo hữu có thể khen ta một câu không?" La Tuyên ho nhẹ một tiếng, bổ sung: "Tốt nhất là về phương diện tu hành nhanh, cảnh giới đột phá nhanh, hoặc là tu vi đề thăng..." "Hửm?" Sắc mặt Hồng Quân lập tức trở nên vô cùng kỳ quái.

Nếu không phải tu vi đã đến mức này, không thể giống như phàm nhân bị rối loạn tinh thần, ông ta gần như đã cho rằng La Tuyên bị rối loạn tinh thần rồi! 'Áp lực quá lớn rồi sao?' 'Cũng phải, thời gian trưởng thành dù sao cũng quá ngắn, đổi lại là Lục Đại Thánh Nhân gánh vác mọi thứ, e rằng cũng không thể dễ dàng gánh nổi, huống chi là một tu sĩ trẻ tuổi!' Nghĩ vậy, ông ta trầm ngâm nói: "La Tuyên đạo hữu thiên phú dị bẩm, là khí vận chi tử được Đại Đạo ưu ái, tự nhiên phúc duyên vô song, tốc độ tu hành không ai có thể sánh kịp!

Ngay cả bần đạo, cũng tự thấy hổ thẹn không bằng!" "Không có tác dụng?" La Tuyên cẩn thận cảm nhận từng tấc sức mạnh trong cơ thể, phát hiện không có bất kỳ biến hóa nào.

Hắn không khỏi nhíu mày.

Rốt cuộc là Hồng Quân khen không đúng chỗ, hay là năng lực đó đã biến mất? 'Hay là, cần phải kích hoạt?' Nghĩ vậy, hắn nhớ lại, mỗi một lần được người ta khen thành công, dường như đều là lúc hắn thể hiện ra sự phi phàm.

Nghĩ đến đây.

Hắn thầm nói: "Đạo hữu, tu vi của bần đạo đã đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ ba!" "Hỗn Nguyên cảnh giới thứ ba?" Hồng Quân nghe vậy, đồng tử co rụt lại, trong lòng chấn

động dữ dội.

Kể từ khi La Tuyên trở thành Thời Không Đạo Chủ, ngoại trừ lúc kham phá Hỗn Nguyên gây ra dị tượng trời đất, những lúc khác, ông ta không thể cảm ứng được tu vi của La Tuyên rốt cuộc ở cảnh giới nào!

Nhưng kể cả khi tính cả công đức Đại Đạo mà La Tuyên nhận được lúc trở thành Thời Không Đạo Chủ.

Ông ta cũng chỉ nghĩ, La Tuyên hẳn là có thể đột phá đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ nhất, thậm chí có khả năng đột phá cảnh giới thứ hai.

Khi đó Đại Đạo công đức giáng xuống, đan xen với quy tắc Đại Đạo.

Ngay cả ông ta cũng không thể thăm dò được, Đại Đạo cụ thể đã giáng xuống bao nhiêu công đức.

Vì thế, tuy biết công đức Đại Đạo chắc chắn không ít, nhưng cũng không nghĩ sẽ nhiều đến mức, để La Tuyên một bước lên trời, đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ ba! "Có lúc, bần đạo thật sự cảm thấy đạo hữu giống như Đại Đạo chi tử, chứ không chỉ là khí vận chi tử!" "Đạo hữu nếu có thể ở cảnh giới Hỗn Nguyên mà vẫn giữ được tốc độ như vậy, đừng nói bần đạo, e rằng đổi lại là bất kỳ ai trong ba ngàn Hỗn Độn Đạo Chủ ngày xưa, cũng không thể so sánh với đạo hữu được!" Biết được La Tuyên chỉ trong mười triệu năm ngắn ngủi, đã trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ ba.

Dù cho tâm cảnh của Hồng Quân cũng không khỏi chấn kinh không thôi, sau khi chấn kinh, không nhịn được mà cảm thán từ tận đáy lòng.

Trước đó chỉ là ứng theo ý của La Tuyên, nửa khen ngợi nửa sự thật, nhưng bây giờ, ông ta thật sự từ tận đáy lòng cảm thấy tốc độ đề thăng tu vi của La Tuyên, có thể nói là kinh khủng!

Phải biết rằng.

Cảnh giới Hỗn Nguyên không thể so sánh với cảnh giới Chuẩn Thánh, hay những cảnh giới dưới Chuẩn Thánh.

Ngay cả những Hỗn Độn Thần Ma, Căn Nguyên Đạo Chủ năm xưa, tiến cảnh ở cảnh giới Hỗn Nguyên, mỗi một bước cũng đều tính bằng vạn ức năm!

Nhưng La Tuyên thì sao?

Chỉ hơn mười triệu năm, từ Cực Đạo Chuẩn Thánh lên Hỗn Nguyên cảnh giới thứ ba, liên tục đột phá ba cảnh giới!

Tốc độ kinh thế hãi tục như vậy, dù có công đức Đại Đạo, cũng kinh khủng đến cực hạn.

Bởi vì, La Tuyên không hề trực tiếp mượn dùng công đức Đại Đạo, mà là sau này mới luyện hóa! 'Huynh đệ, người ta nói đều là sự thật cả đấy!' La Tuyên nhìn dáng vẻ cảm thán của Hồng Quân, trong lòng khá là bất đắc dĩ, khoa trương một chút, khoa trương một chút có hiểu không.

Lúc này.

Chương 212

Hắn thật sự muốn từng câu từng chữ dạy Hồng Quân cách khen.

Nhưng lại lo lắng như vậy sẽ khiến năng lực bị động kia xảy ra sự cố.

Trầm mặc một lúc lâu, hắn chỉ có thể sờ sờ mũi, bất đắc dĩ hỏi: "Đạo hữu cảm thấy, bần đạo đột phá cảnh giới thứ tư, đại khái cần bao lâu?" "Cái này à!" Hồng Quân trầm ngâm nói: "Với trình độ trăm đạo Thời Không Đạo Tắc của đạo hữu, hẳn là đủ để gia tốc thời gian mười ức lần, như vậy, trăm ức năm hẳn là không chênh lệch nhiều!" "Trăm ức năm..." La Tuyên da đầu tê dại, kiên nhẫn nói: "Nếu như tốc độ giống như hai cảnh giới trước thì sao?" "Tốc độ giống như hai cảnh giới trước?" Hồng Quân mặt mày mờ mịt, chẳng phải ngươi đã trải qua rồi sao, dùng hết mười triệu năm mà?

Trong lòng nghĩ vậy, nhưng lại cảm thấy hành động này của La Tuyên chắc chắn có thâm ý, thế là, ông ta thật thà nói: "Thêm một mười triệu năm nữa đi!" Mười triệu năm... hẳn là giới hạn mà Hồng Quân có thể tưởng tượng được rồi!

Mặc dù mười triệu năm thay cho trăm ức năm, đủ để bất kỳ một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào ngủ cũng có thể cười tỉnh, nhưng vẫn không phải là kết quả hắn muốn!

La Tuyên hít sâu một hơi.

Sự việc đã đến nước này, chỉ có thể ngả bài.

Nếu ngả bài rồi mà không có tác dụng, vậy chỉ có thể là vô duyên! "Đạo hữu, có thể ngươi không tin, kỳ thực bần đạo có một năng lực đặc thù." La Tuyên vừa suy nghĩ vừa nói: "Năng lực đặc thù này nghe có chút đặc biệt, cũng có chút khó tin, nhưng trên thực tế, bần đạo

chính là dựa vào năng lực này, mới có được thành tựu hôm nay." Năng lực đặc thù?

Hồng Quân ra vẻ như có điều suy nghĩ, hành động vừa rồi của La Tuyên, quả nhiên không phải là tùy ý nói đùa.

Ông ta không mở miệng cắt ngang lời La Tuyên, tiếp tục chờ La Tuyên giải thích. "Ban đầu..." La Tuyên đơn giản kể lại việc từ chỗ Lưu Hoàn kích hoạt năng lực đó, rồi những lần được hưởng lợi sau này, đơn giản kể lại cho Hồng Quân một lượt, sau đó mới xòe tay nói: "Bần đạo hôm nay làm vậy, cũng là vì vô tình nghĩ đến, liền thử một phen, xem có hiệu quả không." "Đạo hữu có năng lực như vậy?" Đồng tử Hồng Quân co rút lại thành như đầu kim, sau khi nghe xong, ông ta rơi vào trầm mặc.

Từ lâu, ông ta đã cảm thấy La Tuyên có chút đặc biệt, chỉ là dù thế nào cũng không nói ra được vấn đề nằm ở đâu.

Nhưng bây giờ xem ra.

Rất có thể là vì năng lực đặc thù này của La Tuyên!

Nếu như vậy, La Tuyên có thể thật sự là Đại Đạo chi tử, chứ không chỉ là một lời khen ngợi nữa!

Trầm ngâm một lúc lâu, ông ta đột nhiên ngẩng đầu, thăm dò nói: "La Tuyên đạo hữu được Đại Đạo ưu ái, hôm nay liền có thể lập tức đốn ngộ, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ tư?" Ầm!

Lời của Hồng Quân còn chưa dứt.

Chỉ nghe trong cơ thể La Tuyên vang lên một tiếng nổ lớn.

Một luồng khí thế cường đại không thể kiểm soát từ trong cơ thể hắn tỏa ra, càn quét toàn bộ Hỗn Độn thiên địa!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ tư!

La Tuyên cuối cùng cũng cảm nhận được cảm giác đã lâu không có, hắn nhắm mắt lại cẩn thận thể ngộ những biến hóa hoàn toàn mới, vẫn đang trong trạng thái đốn ngộ.

Hồng Quân thì ngây người.

Mẹ kiếp!

Thế cũng được à???

Mặc dù đã nghe La Tuyên kể về năng lực đặc thù, chỉ cần khen là có thể đột phá, thậm chí có thể nhận được một số linh bảo mà ban đầu không phát hiện ra.

Nhưng ông ta cũng không ngờ, lại khoa trương đến mức này!

Một câu nói đột phá một cảnh giới.

Chuyện kinh thế hãi tục như vậy, gần như lật đổ nhận thức đã lắng đọng vô số năm tháng!

Đại Đạo chi tử!

Không cần nghi ngờ nữa, La Tuyên chính là Đại Đạo chi tử, chắc như đinh đóng cột rồi!

Hồng Quân trong lòng nghĩ thầm không thể tin được, cố nén sự chấn động trong lòng, hít sâu một hơi, nhìn La Tuyên vẫn đang trong trạng thái minh ngộ, trầm ngâm nói: "La Tuyên đạo hữu là Đại Đạo chi tử, hôm nay đương phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ năm, không, đương một bước thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" Dứt lời, ông ta mắt trông mong nhìn La Tuyên, chờ La Tuyên tiếp tục đột phá.

Chỉ là lần này.

Đợi một lúc lâu, vẫn không thấy La Tuyên đột phá nữa. "Chẳng lẽ

phương thức khen ngợi của bần đạo không đúng?" Hồng Quân tận mắt chứng kiến năng lực đặc thù của La Tuyên, tự nhiên không cho rằng nó sẽ đột nhiên biến mất, nhất định là có vấn đề ở đâu đó.

Thấy La Tuyên vẫn đang thể ngộ sức mạnh hoàn toàn mới.

Ông ta liền một mình trầm mặc ở một bên, suy ngẫm về năng lực đặc thù này của La Tuyên.

Nếu là trước đây, biết La Tuyên có năng lực như vậy, ông ta chắc chắn sẽ nảy sinh một số tâm tư khác, nhưng hiện tại, gần có áp lực từ Hồng Mông Thiên Địa, xa có Vô Lượng Lượng Kiếp.

Xảy ra chuyện như vậy, đối với ông ta, đối với toàn bộ thế giới Hồng Hoang, đều có thể gọi là phúc âm trời ban!

Gần như có thể nói.

Nếu có thể tùy ý kích hoạt năng lực đặc thù này của La Tuyên.

E rằng không bao lâu nữa, La Tuyên có thể trưởng thành đến mức trên cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Khi đó.

Ông ta cũng đã hoàn toàn dung hợp Thiên Đạo, hai vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Chủ liên thủ, Hồng Mông Thiên Địa còn có gì đáng sợ! "Thôi vậy!

Chuyện này cần phải cùng hắn thảo luận mới được!" Hồng Quân nghĩ nửa ngày, cũng không biết làm thế nào để giúp La Tuyên vận dụng năng lực này, ông ta cũng đã thử khen ngợi La Tuyên thêm vài lần, không có ngoại lệ, một lần cũng không thành công.

Như vậy, trong lòng tiếc nuối đồng thời, cũng có chút cân bằng hơn.

Quả nhiên năng lực đặc thù này cần một hình thức nhất định để

kích hoạt, nếu tùy tiện có thể kích hoạt, chẳng phải La Tuyên đã một bước thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thậm chí một bước thành Đại Đạo bất hủ rồi sao?

Ông ta sống nhiều năm như vậy, chẳng phải là sống trên thân súc sinh rồi! "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ tư!

Năng lực đó quả nhiên vẫn còn!" Trong Hỗn Độn thiên địa, La Tuyên cảm nhận được tiên nguyên chi lực trong cơ thể lại một lần nữa tăng lên vạn lần, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

Hắn không chỉ vui mừng vì tu vi đột phá, mà còn vui mừng hơn vì năng lực bị động đặc thù đó. ‘Thần kỹ!

Quả thật là một bị động thần kỹ!’ La Tuyên trong lòng không nhịn được mà cảm thán.

Chương 213

Ngay cả ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có tác dụng, sau này việc đề thăng tu vi còn khó khăn sao? "Đạo hữu e rằng quá lạc quan rồi!" Lúc này, Hồng Quân ở một bên, dường như đã nhận ra suy nghĩ trong lòng La Tuyên, không nhịn được mà khẽ lắc đầu, mở miệng nói: "Tuy rằng bần đạo cũng hy vọng đạo hữu có thể dễ dàng đề thăng tu vi như vậy, nhưng, vạn vật đều có nhân mới có quả." "Năng lực này của đạo hữu, e rằng cần một số yếu tố đặc thù kích phát, mới có khả năng kích hoạt." Nói thật.

Hồng Quân thật sự ngưỡng mộ năng lực bị động này của La Tuyên, cũng thật tâm cảm thấy năng lực này rất mạnh.

Nhưng tương ứng với nó, muốn kích hoạt, cũng không phải chuyện dễ! "Quả thực là như vậy!" La Tuyên từ từ mở hai mắt ra, khẽ thở ra một hơi, gật đầu nói: "Quả thực cần yếu tố đặc thù để kích hoạt, yếu tố đặc thù này, bần đạo cũng đã nắm bắt được một chút, chỉ là tạm thời không có cách nào để thử nữa." Kết hợp với mấy lần cảnh ngộ của mình, cùng với lần kích hoạt bởi Hồng Quân này, trong lòng hắn đã mơ hồ biết cách kích hoạt.

Chỉ là muốn kích hoạt lại ở chỗ Hồng Quân, trong thời gian ngắn là không thể rồi! "Hoặc là, Hồng Mông Thiên Địa cũng là một cơ hội!" Lúc này, trong lòng La Tuyên lại nghĩ đến Hồng Mông Thiên Địa, không khỏi nghĩ thầm.

Hồng Mông Thiên Địa cường giả rất nhiều, nếu có thể bắt sống một số cường giả Hồng Mông Thiên Địa, để kích phát bị động thần kỹ này.

Có lẽ, không bao lâu nữa, hắn có thể bước vào Hỗn Nguyên Đại

La Kim Tiên cảnh giới thứ chín.

Thậm chí, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng không phải là chuyện khó!

Khoảnh khắc này.

Trong lòng La Tuyên thật sự nảy sinh ý định thúc đẩy Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm.

Hồng Mông Thiên Địa là một quả bom hẹn giờ, cũng là một con dao hai lưỡi, nếu mọi thứ hắn sắp đặt đều đã thành, dù cho hai giới giao thoa, cũng không phải hoàn toàn không thể kiểm soát.

Thậm chí đối với hắn mà nói, còn có lợi lớn có thể mưu cầu!

Nhưng, chuyện này cũng không thể vội vàng, sự việc trọng đại, một bước đi sai, chính là kết cục thua cả bàn cờ.

Hắn đối với cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên hoàn toàn không biết gì, người duy nhất từng thấy, cũng là cái bia đá Đồ Đằng đó.

Chỉ là lúc đó, bia đá Đồ Đằng bị thời không bài xích, không thể sử dụng ra sức mạnh thực sự, thậm chí chỉ có thể bị động chịu đòn.

Hoàn toàn không thể để hắn thể nghiệm thế nào là Hỗn Nguyên Vô Cực!

Vì thế, chuyện này, cần phải cùng Hồng Quân đạt thành nhất trí mới được.

La Tuyên đến Hỗn Độn lần này, chỉ là để thử xem, bị động thần kỹ đó có còn hay không.

Bây giờ đã có được một kết quả hài lòng.

Hắn không ở lại lâu, cùng Hồng Quân lại đơn giản trò chuyện vài câu về chuyện của Nguyên Thủy và thanh niên dị tộc kia, lại một lần

nữa đề cập đến chuyện thúc đẩy Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, không nhận được câu trả lời khẳng định, liền trực tiếp quay trở lại Thái Nguyên Tiên Đảo. "Bất kể Hồng Quân có đồng ý hay không, chuyện này đã đâm lao phải theo lao." "Trừ khi ông ta không hoàn toàn dung hợp Thiên Đạo, trở thành cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, không đốt cháy lại ấn ký bản nguyên Đại Đạo, trở lại vị trí Đạo Chủ!" "Nếu không, liền chỉ có thể thúc đẩy đại thế Hồng Hoang!" "Một khi bắt đầu thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, thậm chí để Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, ông ta chỉ có thể chìm vào đột phá tu vi." "Khi đó, đồng ý cũng tốt, không đồng ý cũng tốt, thủy triều năng lượng sớm muộn gì cũng sẽ giáng lâm." Trên đường trở về Thái Nguyên Tiên Đảo, La Tuyên đang suy tính chuyện thủy triều năng lượng, đợi khi trở về tiên đảo, hắn đã có quyết định.

Hắn lập tức gọi Tây Vương Mẫu, Long Nguyệt, Tiểu Man, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân tất cả đến. "Phu quân!" "Sư tôn!" "Sư công!" "Đại ca!" "Tôn thượng!" Mấy người lần lượt hành lễ, đều có chút kinh ngạc.

Trừ Tây Vương Mẫu, những người còn lại đều đang bế quan, bị La Tuyên gọi tỉnh, gọi đến. "Hiện nay Tứ Hải có dị biến, đó là một cơ duyên, không bao lâu nữa, sẽ có một trận thủy triều tiên khí giáng lâm." "Khi đó, tất cả sinh linh Hồng Hoang, đều sẽ nhận được một lần phúc trạch, có một lần cơ hội đột phá tu vi lớn!" La Tuyên nói xong, nhìn về phía Tây Vương Mẫu, giơ tay lấy ra một viên Vạn Cổ Đan, đẩy vào tay Tây Vương Mẫu: "Đây là Vạn Cổ Đan, uống vào có thể giúp nàng trong thời gian ngắn, tu vi đột phá đến Chuẩn Thánh Đại viên mãn." "Nàng là người trong một mạch Thái Nguyên Tiên Đảo của ta, gần với cảnh giới Hỗn Nguyên nhất, vi phu hy vọng lần này nàng có thể nắm bắt cơ hội, tốt nhất có thể nhân cơ hội này bước vào Hỗn Nguyên!" "Đa tạ phu quân." Tây Vương Mẫu thần sắc nghiêm

lại, nhận lấy Vạn Cổ Đan, liền trực tiếp cáo lui trở về đại điện tu luyện.

Luyện hóa Vạn Cổ Đan dễ dàng, nhưng muốn đột phá Hỗn Nguyên, lại khiến nàng một chút nắm chắc cũng không có, phải nắm chặt thời gian, cố gắng viên mãn đạo cơ hết mức có thể. "Long Nguyệt, Tiểu Man!" La Tuyên nhìn về phía Long Nguyệt và Tiểu Man, giơ tay mỗi người đánh ra mấy viên tiên đan: "Đây là tiên đan đề thăng Đại La Kim Tiên, nay các ngươi đều đã là Đại La, có thể nhân cơ hội này đạt đến Đại La Kim Tiên Đại viên mãn." "Đợi thủy triều tiên khí đến, nhất định phải nhân cơ hội này đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, có tự tin không?" Cảnh giới Đại La Kim Tiên không giống cảnh giới Chuẩn Thánh, đề thăng dễ hơn nhiều.

Ngưỡng cửa của cảnh giới Chuẩn Thánh cũng dễ hơn cảnh giới Hỗn Nguyên vô số lần, vì thế, trong số mấy người ở đây, Long Nguyệt và Tiểu Man là dễ thu hoạch được lợi ích lớn nhất!

Có thể, Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng không phải là giới hạn của họ! "Long Nguyệt (Tiểu Man) nhất định sẽ không để sư tôn (sư công) thất vọng!" Long Nguyệt và Tiểu Man đồng thanh hành lễ, nhận lấy tiên đan, liền mỗi người trở về cung điện của mình, tiếp tục tu hành. "Hai người các ngươi!" Ánh mắt La Tuyên cuối cùng rơi vào Hoàng Nhạc và Hỏa Lân đang trông mong nhìn mình, thản nhiên nói: "Cách cảnh giới Hỗn Nguyên còn có một khoảng cách không nhỏ, ta có một số tiên đan luyện chế lúc ở cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ và Chuẩn Thánh trung kỳ, chưa dùng hết, lần này ban cho các ngươi." "Những tiên đan này chỉ có thể giúp các ngươi đột phá đến Chuẩn Thánh hậu kỳ." "Về sau, có thể chạm đến ngưỡng cửa đột phá Hỗn Nguyên là tốt nhất, nếu không, ít nhất cũng phải nhân cơ hội này trở thành Cực Đạo Chuẩn Thánh, đừng lãng phí cơ duyên!" Dứt lời, hắn giơ tay đem mấy viên tiên đan còn thừa lúc dùng ở cảnh giới Chuẩn Thánh, tùy tay ném

cho Hoàng Nhạc và Hỏa Lân. "Đa tạ đại ca (tôn thượng)!" Mặc dù chỉ là tiên đan của Chuẩn Thánh sơ kỳ và Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng Hoàng Nhạc và Hỏa Lân vẫn vui mừng khôn xiết, lần lượt nhận lấy tiên đan, vui vẻ trở về tu luyện. ... "Tiếp theo, ta cũng nên tiếp tục kế hoạch trước đó." La Tuyên không nhịn được mà khẽ thở dài một tiếng.

Sau Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mỗi một bước đều quá khó để đề thăng.

Với tu vi nguyên thần ở Hỗn Nguyên cảnh giới thứ tư như hiện nay, muốn tiến thêm một bước nữa, so với lúc ở Hỗn Nguyên cảnh giới thứ ba, còn gian nan hơn vô số lần.

Nếu từ Hỗn Nguyên cảnh giới thứ ba lên cảnh giới thứ tư, hút cạn cả Hồng Hoang cũng không đủ.

Thì từ Hỗn Nguyên cảnh giới thứ tư lên Hỗn Nguyên cảnh giới thứ năm, hút cạn một vạn thế giới Hồng Hoang, cũng hoàn toàn không thấm vào đâu!

Như vậy, hắn cũng chỉ có thể như đã quy hoạch trước đó, luyện hóa tinh huyết Tạo Hóa Thần Ma nhận được ở thế giới Tạo Hóa, đề thăng một phen tu vi nhục thân.

Sau khi dung hợp Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, sau đó, lại luyện hóa Thái Nguyên Cổ Bi.

Nghĩ vậy, La Tuyên lấy ra những tinh huyết Thần Ma đó, đem toàn bộ bôi lên nhục thân.

Tinh huyết Thần Ma nhận được ở thế giới Tạo Hóa không ít.

Nếu là trước đây, hắn căn bản không dám liều mạng lấy ra nhiều tinh huyết như vậy, toàn bộ lấy ra luyện hóa.

Nhưng bây giờ.

Tu vi nguyên thần đã đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ tư.

Mỗi một lần tu vi nguyên thần đột phá, tiên nguyên chi lực bàng bạc đó, đều sẽ có hiệu quả tôi luyện nhất định đối với nhục thân.

Bốn lần như vậy, cũng đã để nhục thân của hắn, theo đó mà được hưởng lợi không ít.

Một lần luyện hóa hết những tinh huyết Tạo Hóa Thần Ma này, hoàn toàn không có vấn đề gì!

Ầm!

Kể cả như vậy.

Tinh huyết Thần Ma cuồng bạo nhập thể.

Vẫn khiến cho huyết khí trong cơ thể La Tuyên chấn động, huyết nhục bị từng tấc xé nát, toàn thân như con tôm luộc đỏ, từng mảng da hiện lên màu đỏ thẫm, gân xanh nổi lên, gần như muốn căng rách da.

Nhưng, so với mỗi lần tu luyện của hắn, cảnh tượng lần này đã tốt hơn nhiều.

Chương 214

La Tuyên bình tĩnh ngưng thần, vận chuyển Bàn Cổ Thiên Kinh.

Nhanh chóng hấp thu huyết khí Tạo Hóa Thần Ma bàng bạc đó, nuôi dưỡng, tôi luyện nhục thân của mình.

Cùng lúc đó.

Từng tia Tạo Hóa chi lực ẩn chứa trong tinh huyết Thần Ma.

Cũng đang không ngừng gột rửa huyết nhục của hắn, tăng cường khả năng phục hồi và dẻo dai, cũng như sinh mệnh lực của nhục thân.

Tu luyện không có năm tháng.

Nháy mắt ngàn năm trôi qua.

Trong ngàn năm, vì La Tuyên ra tay một lần, Nguyên Thủy và Thạch Nham không còn ló mặt ra nữa, đại thế Hồng Hoang vẫn bị Hồng Quân kìm hãm.

Hồng Quân cũng vẫn ở lại Tử Tiêu Cung không có động tĩnh.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng yên bình.

Cũng trong hoàn cảnh như vậy, tu vi nhục thân của La Tuyên, sau mấy lần tiên nguyên tôi luyện, lại qua tinh huyết Tạo Hóa Thần Ma gột rửa.

Cuối cùng đã đột phá chất cốc, đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ hai!

Tu vi nhục thân và tu vi nguyên thần giống nhau.

Một bước một trời một đất, mỗi một bước, đều mạnh hơn trước vạn lần.

Chỉ là tu vi nhục thân ở Hỗn Nguyên cảnh giới thứ hai, so với tu vi nguyên thần ở Hỗn Nguyên cảnh giới thứ tư, định sẵn chỉ có thể có tác dụng phụ trợ một chút.

Sự chênh lệch khổng lồ khiến nó không thể cung cấp cho La Tuyên bao nhiêu tăng cường về thực lực. "Thịt trên đùi muỗi cũng là thịt, tu hành vốn là nước chảy thành sông, cần phải từ từ tích lũy." La Tuyên cũng không cảm thấy không có ý nghĩa.

Tu hành vốn là như vậy, cuối cùng cũng sẽ gặp bình cảnh, tốc độ chậm lại.

Ầm ầm ầm!

Cũng vào lúc này.

Trong đầu La Tuyên đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn. "Hửm? ...Hồng Mông tiểu thiên thế giới tấn thăng trung thiên thế giới?" Hắn đầu tiên là sững sờ, sau đó là mừng rỡ.

Không chút do dự, tâm niệm vừa động, trực tiếp tiến vào Hồng Mông tiểu thiên thế giới.

Nhìn một vòng.

Chỉ thấy Hồng Mông tiểu thiên thế giới hiện nay, đã hoàn toàn thay đổi bộ dạng.

Hồng Mông tiểu thiên thế giới trước đây tuy mạnh hơn tiểu thế giới ban đầu nhiều, nhưng vẫn không có bao nhiêu sinh cơ, không gian cũng không lớn.

Nhưng Hồng Mông trung thiên thế giới hiện nay, có thể so sánh với toàn bộ Đông Hải!

Cả thế giới tràn ngập tiên khí nồng đậm.

Mười triệu năm.

Không chỉ khiến tu vi của La Tuyên có bước nhảy vọt cực lớn, từ Chuẩn Thánh vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ tư, Hồng Mông trung thiên thế giới cũng đã âm thầm, sinh ra rất nhiều sinh linh.

Ngày đêm thay đổi, bốn mùa luân chuyển, sinh lão bệnh tử.

Những quy luật tự nhiên bình thường mà thế giới Hồng Hoang có, ở đây, đang dần dần hoàn thiện.

Điều duy nhất thiếu sót, là thiếu một Thiên Đạo.

Tu vi của sinh linh trong thế giới cũng tương đối thấp, kẻ mạnh nhất cũng chỉ có tu vi Huyền Tiên đại viên mãn, ngay cả một Kim Tiên cũng không có.

Ngược lại có mấy sinh linh căn cốt tương đối mạnh mẽ, khí tức vượt qua Kim Tiên, chỉ là chưa thực sự hóa hình. "Hồng Mông trung thiên thế giới không giống các trung thiên thế giới khác, bản nguyên mạnh hơn thế giới Hồng Hoang, hoàn chỉnh hơn." "Những sinh linh đỉnh tiêm được sinh ra trong thế giới như vậy, căn cốt thiên phú so với những đại năng Hồng Hoang kia, cũng không hề thua kém!" Trong mắt La Tuyên tinh quang lấp lóe, hắn không vội đi ra ngoài.

Trầm ngâm một lát, hắn đứng sừng sững giữa trời, giọng nói uy nghiêm truyền khắp toàn bộ Hồng Mông trung thiên thế giới: "Ta là Hồng Mông thế giới chi chủ, hôm nay, nhân dịp Hồng Mông tiểu thế giới tấn thăng trung thiên thế giới, sẽ ban phúc trạch cho chúng sinh!" "Phàm là sinh linh của Hồng Mông trung thiên thế giới ta, đều có thể nghe ta giảng đạo!" Sự hoàn thiện của thế giới không thể tách rời sự trưởng thành và phồn thịnh của sinh linh.

Hiện nay Hồng Mông trung thiên thế giới vừa mới sinh ra sinh linh, hệ thống tu luyện còn chưa hoàn chỉnh, gần như đều sinh ra ở cảnh giới nào, thì ở yên cảnh giới đó.

Không có được cơ duyên như sinh linh Hồng Hoang.

Đợi chúng tự tìm tòi ra phương pháp tu luyện, không biết phải đến bao lâu.

Vì thế, La Tuyên liền quyết định thúc đẩy một phen, để sinh linh của thế giới này trưởng thành, chỉ có trưởng thành, Hồng Mông trung thiên thế giới mới có thể nhanh chóng biến đổi thành Đại Thiên thế giới.

Khi giọng nói của hắn truyền khắp toàn bộ thế giới.

Hắn liền ngồi xếp bằng trong hư không, quanh thân đạo quang lan tỏa, tỏa ra từng vòng sóng áo nghĩa Đại Đạo, bao phủ toàn bộ Hồng Mông trung thiên thế giới.

Trong khoảnh khắc.

Toàn bộ Hồng Mông trung thiên thế giới, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, vô cùng áo nghĩa Đại Đạo, lan tỏa khắp đất trời.

Ngay sau đó.

La Tuyên bắt đầu giảng đạo cho chúng sinh Hồng Mông trung thiên thế giới.

Dưới sự phụ trợ của vô tận đạo vận, sinh linh của Hồng Mông trung thiên thế giới, bắt đầu nghênh đón một trận trưởng thành bùng nổ.

Tu vi của vô số sinh linh, đều có được sự đề thăng to lớn.

Những sinh linh căn cốt đỉnh tiêm, cũng trong lúc giảng đạo, nhanh chóng hấp thu đạo vận áo nghĩa được phóng thích ra, nhanh chóng trưởng thành, không ngừng tiến gần đến mức độ hóa hình. "Chúng ta bái tạ thế giới chi chủ!" Thời gian La Tuyên giảng đạo không dài, chỉ có ngàn năm.

Nhưng ngàn năm thời gian, lại so với sinh linh nơi đây tự tìm tòi ức vạn năm, thu hoạch còn lớn hơn nhiều.

Đợi hắn giảng đạo xong.

Những Huyền Tiên trước đó, đã kham phá Kim Tiên, đề thăng cả một đại cảnh giới, vô hạn tiếp cận cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Chương 215

Mấy sinh linh căn cốt đỉnh tiêm đó, cũng đã sớm hoàn thành hóa hình, mỗi người đều trở thành Thái Ất Kim Tiên. "Sức mạnh thế giới so với trước đây đã tăng lên gấp mười!" La Tuyên giảng đạo xong, liền ra khỏi Hồng Mông trung thiên thế giới, nhưng lại có thể cảm nhận rõ ràng, cùng với việc tu vi của những sinh linh đó đề thăng, sức mạnh thế giới của Hồng Mông trung thiên thế giới, đã tăng lên cả chục lần.

Sự đề thăng lớn như vậy, cộng với sức mạnh thế giới của trung thiên vốn có, khiến Hồng Mông trung thiên thế giới, đủ để mang lại cho hắn sự tăng phúc to lớn!

Sức mạnh thế giới của Hồng Mông trung thiên thế giới, và sức mạnh nhục thân có chỗ khác nhau.

Tu vi nhục thân ở Hỗn Nguyên cảnh giới thứ hai, so với tu vi nguyên thần ở Hỗn Nguyên cảnh giới thứ tư, gần như chỉ là một phần ức sức mạnh.

Sức mạnh như vậy, sự tăng phúc có thể cung cấp, thực sự có hạn.

Thậm chí có thể bỏ qua không tính!

Nhưng Hồng Mông trung thiên thế giới thì khác.

Sau khi trưởng thành thành trung thiên thế giới, sức mạnh thế giới sinh ra, đủ để mang lại cho cường giả Hỗn Nguyên sự tăng phúc cực lớn.

Sự tăng phúc này.

Dựa trên cơ sở tu vi sức mạnh của tu sĩ mà không có sự khác biệt trong việc tăng phúc!

Tức là, La Tuyên dùng sức mạnh thế giới Hồng Mông gia trì nhục thân, đủ để khiến sức mạnh nhục thân tăng cường vạn lần.

Tương đương với việc tăng phúc một tiểu cảnh giới!

Dùng sức mạnh thế giới Hồng Mông trung thiên gia trì tu vi nguyên thần, cũng có thể khiến sức mạnh mà tu vi nguyên thần bộc phát ra, tăng cường đủ vạn lần!

Cũng là tăng phúc một tiểu cảnh giới, tăng phúc tu vi nguyên thần, hiển nhiên mạnh hơn tăng phúc nhục thân, sức mạnh tăng phúc cung cấp cũng mạnh hơn.

Rốt cuộc, tu vi nguyên thần là Hỗn Nguyên cảnh giới thứ tư.

Tăng phúc vạn lần tương đương với việc đề thăng thực lực của La Tuyên lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ năm! "Hồng Mông tiểu thiên thế giới thành công tấn thăng trung thiên thế giới, quả thật mang lại cho ta kinh hỉ không nhỏ!" Trên mặt La Tuyên không nhịn được mà lộ ra nụ cười.

Sự tăng phúc của một tiểu cảnh giới, ở cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có thể là sự khác biệt giữa trời và đất!

Có được sự tăng phúc sức mạnh thế giới của Hồng Mông trung thiên, đủ để hắn giơ tay nhấc chân, xóa sổ một đám Hỗn Nguyên cảnh giới thứ tư!

Sự khác biệt giữa hai bên, hoàn toàn không phải là số lượng có thể bù đắp! "Tiếp theo, nên dung hợp hai tòa Thập Nhị Phẩm Liên Đài, cũng như luyện hóa Thái Nguyên Cổ Bi." La Tuyên hít sâu một hơi, lấy ra hai tòa liên đài.

Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên được tử quang bao quanh, lấp lánh sinh huy, tỏa ra đạo vận luân hồi mông lung, đan xen với vô tận luân hồi chi khí.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên thì gợn sóng hủy diệt khí tức đen kịt như mực, giống như một vòng diệt thế ma bàn, nặng nề áp bức.

Giơ tay lên, Thời Không Đạo Tắc lưu chuyển, trong hư không sinh sinh tụ ra một cái Thời Không Dung Lô.

Một ý niệm ném hai tòa liên đài vào trong đó.

Mấy loại đạo tắc đan xen, đốt cháy ngọn lửa đạo tắc hừng hực, nung nấu Thời Không Dung Lô, kích phát bản nguyên của hai tòa liên đài.

Tiên nguyên chi lực bàng bạc rót vào trong đó.

Thúc đẩy ngọn lửa đạo tắc, cũng thúc đẩy hai đại bản nguyên, khiến chúng dần dần dung hợp làm một.

Dung hợp hai loại bản nguyên hoàn toàn khác nhau.

Là một chuyện vô cùng nguy hiểm, cũng vô cùng gian nan.

Hơi bất cẩn có thể sinh ra sức phá hoại khó kiểm soát, phản phệ lại tu sĩ, nhẹ thì nguyên thần trọng thương, lưu lại đạo thương không thể xóa nhòa.

Nặng thì có thể tại chỗ hóa thành tro bụi!

Nhưng với tu vi nguyên thần Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ tư như của La Tuyên hiện nay, cộng thêm sức mạnh thế giới Hồng Mông trung thiên gia trì, có thể so sánh với Hỗn Nguyên cảnh giới thứ năm.

Với tu vi như vậy, dung hợp hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vốn cùng nguồn gốc, chỉ là bản nguyên ẩn chứa bên trong khác nhau, tự nhiên không thành vấn đề lớn.

Không bao lâu.

Toàn bộ quá trình đã được hoàn thành dễ dàng.

La Tuyên hoàn toàn dung hợp hai tòa cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo làm một, khiến liên đài biến đổi thành một tòa liên đài màu đen tím hoàn toàn mới.

Liên đài hoàn toàn mới đã vượt qua mười hai phẩm, đạt đến mười tám phẩm, phẩm chất còn đạt đến cực hạn của Tiên Thiên Chí Bảo.

Vô hạn tiếp cận hạ phẩm Hỗn Độn Linh Bảo! "Chỉ có mười tám phẩm, phẩm cấp cũng không phải Hỗn Độn Linh Bảo sao?" Mặc dù phẩm chất của liên đài hoàn toàn mới là Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh tiêm, phòng ngự vô song còn đủ để sánh ngang với hạ phẩm Hỗn Độn Linh Bảo thông thường.

Nhưng La Tuyên vẫn không hài lòng. "Thí Thần Thương cũng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cùng nguồn gốc với hai tòa liên đài." "Với tu vi của ta hiện nay, dù cho Thí Thần Thương công phạt vô song, có thể so sánh với Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng có chút không đủ dùng." "Chi bằng nhân cơ hội này, đem nó dung hợp làm một, để Thập Bát Phẩm Liên Đài biến đổi thành Hỗn Độn Linh Bảo thực sự!" Trầm ngâm một lát, hắn cắn răng một cái, đem Thí Thần Thương cũng lấy ra, dung hợp vào hai tòa liên đài.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên do hạt sen của Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành.

Thí Thần Thương do thân sen của Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành.

Ba thứ đều cùng nguồn gốc, dung hợp, tự nhiên sẽ không có bao nhiêu bài xích.

Gần như không tốn chút công sức nào.

Thí Thần Thương cũng bị La Tuyên hoàn toàn dung hợp vào tòa liên đài màu tím đen hoàn toàn mới, cả tòa liên đài lại một lần nữa xảy ra biến đổi, trưởng thành thành Nhị Thập Tứ Phẩm Liên Đài.

Phẩm chất cuối cùng cũng đạt đến cấp độ hạ phẩm Hỗn Độn Linh Bảo.

Có thể so sánh với hạ phẩm Hỗn Độn Linh Bảo đỉnh tiêm nhất!

Chỉ xét về lực phòng ngự.

E rằng đủ để sánh ngang với trung phẩm Hỗn Độn Linh Bảo! "Không tệ!

Không tệ!

Một kiện phòng ngự chí bảo có thể so sánh với trung phẩm Hỗn Độn Linh Bảo, đủ để ta bỏ qua bất kỳ tu sĩ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ năm nào không có linh bảo vượt qua cấp bậc của liên đài." "Thậm chí, nếu trong tay chỉ có Tiên Thiên Linh Bảo." "Kể cả cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ sáu, cũng không thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự vô song của ta!" Từ Tiên Thiên Linh Bảo đến Hỗn Độn Linh Bảo, là một sự biến đổi về chất.

Chương 216

Sự khác biệt trong đó, giống như sự khác biệt giữa Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên, hoàn toàn không thể đánh đồng!

Hiện nay ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bỏ thì tiếc, vương thì tội, đã dung hợp thành một tòa liên đài cấp độ Hỗn Độn Linh Bảo hoàn toàn mới.

Tác dụng đối với La Tuyên lớn đến mức nào, không cần phải nghi ngờ! "Sau này, cứ gọi là Hỗn Độn Hắc Liên đi!" La Tuyên cầm tòa liên đài trong tay, cảm nhận bản nguyên chi lực bàng bạc bên trong liên đài hoàn toàn mới, cũng như khí tức Hỗn Độn Linh Bảo hoàn toàn khác biệt, càng nhìn càng hài lòng.

Cường giả Hỗn Nguyên có một kiện Hỗn Độn Linh Bảo trong tay, và cường giả Hỗn Nguyên không có Hỗn Độn Linh Bảo.

Cũng là sự khác biệt trời và đất! "Không biết, Thái Nguyên Cổ Bi rốt cuộc là linh bảo cấp bậc nào, nếu là thượng phẩm Hỗn Độn Linh Bảo, thậm chí là cực phẩm Hỗn Độn Linh Bảo, vậy thì càng hoàn mỹ hơn!" La Tuyên lẩm bẩm, ngồi xếp bằng trên Hỗn Độn Hắc Liên, lấy ra Thái Nguyên Cổ Bi, bắt đầu luyện hóa Thái Nguyên Cổ Bi.

Ngày xưa khi nhận được Thái Nguyên Tiên Đảo.

Hắn chỉ luyện hóa hạch tâm trận pháp của Thái Nguyên Cổ Bi, dùng nó để khống chế Thái Nguyên Tiên Đảo, thậm chí cả hai tòa tiên đảo còn lại.

Khi đó, tu vi còn nông cạn.

Mặc dù có thể sử dụng Thái Nguyên Cổ Bi, nhưng lại không thể phát huy ra sức mạnh thực sự của Thái Nguyên Cổ Bi, cũng không thể

thực sự khống chế Thái Nguyên Cổ Bi, dùng nó như một linh bảo.

Nay tu vi đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ tư.

Cộng thêm sức mạnh thế giới Hồng Mông gia trì, càng có thể so sánh với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ năm.

Hắn có đủ tự tin, để hoàn toàn luyện hóa và khống chế Thái Nguyên Cổ Bi, biến nó thành linh bảo hộ thân!

Linh bảo được chia thành Hậu Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo.

Mỗi một loại phẩm cấp linh bảo.

Lại được chia thành hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm và chí bảo.

Trong đó Hậu Thiên Linh Bảo là do hậu thiên tạo thành.

Bất kể là hậu thiên tự mình thai nghén, hay hậu thiên nhân tạo luyện chế, đều không chứa cấm chế.

Tiên Thiên Linh Bảo ẩn chứa Tiên Thiên cấm chế.

Từ hạ phẩm đến chí bảo, lần lượt là từ mười hai đạo Tiên Thiên cấm chế đến tám mươi mốt đạo Tiên Thiên cấm chế.

Hỗn Độn Linh Bảo khác với Hậu Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Linh Bảo.

Hỗn Độn Linh Bảo không ẩn chứa bất kỳ cấm chế nào, nhưng lại có bản nguyên Đại Đạo làm hạch tâm!

Muốn luyện hóa Hỗn Độn Linh Bảo, phải luyện hóa bản nguyên Đại Đạo bên trong nó.

Giống như Diệt Thế Hắc Liên, Luân Hồi Tử Liên, nhưng thực ra

lại có chỗ khác biệt, đầu tiên là đối với tu vi có hạn chế cực lớn.

Không ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, căn bản không thể cảm ứng được bản nguyên bên trong Hỗn Độn Linh Bảo!

Như loại Hỗn Độn Linh Bảo không biết phẩm cấp như Thái Nguyên Cổ Bi.

Đến nay La Tuyên cũng không biết phẩm cấp nào, chỉ là theo tu vi đề thăng, càng lúc càng cảm thấy nó phi thường.

Trực giác trong lòng mách bảo hắn, Thái Nguyên Cổ Bi tuyệt đối không phải Hỗn Độn Linh Bảo tầm thường.

Một khi luyện hóa.

Chắc chắn có thể mang lại cho hắn lợi ích không nhỏ!

Vì thế, dù cho hiện nay hắn cũng không cảm ứng được bản nguyên bên trong Thái Nguyên Cổ Bi, nhưng vẫn định thử luyện hóa Thái Nguyên Cổ Bi!

La Tuyên lấy ra Thái Nguyên Cổ Bi, không vội cảm ứng bản nguyên Đại Đạo bên trong Thái Nguyên Cổ Bi, mà trước tiên điều động sức mạnh thế giới của Hồng Mông trung thiên thế giới, tăng phúc tu vi nguyên thần lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ năm!

Sau đó lại tâm thần dung nhập vào Nhị Thập Tứ Phẩm Hỗn Độn Hắc Liên.

Dùng bản nguyên của Hỗn Độn Hắc Liên, tăng cường thần hồn thần thức đến cực hạn, mới thăm dò vào trong Thái Nguyên Cổ Bi.

Ông!

Dưới sự tăng phúc của Hồng Mông trung thiên thế giới và Hỗn Độn Hắc Liên.

Lần này, thần thức của La Tuyên lại một lần nữa thăm dò vào Thái Nguyên Cổ Bi, lập tức kích hoạt một luồng dao động khác thường.

Trong Thái Nguyên Cổ Bi gợn sóng lăn tăn.

Vô hình chung lại có thêm một luồng đạo vận quen thuộc đến vô cùng.

Chính là Thời Không Đạo Vận! "Chẳng lẽ...

Thái Nguyên Cổ Bi là một kiện Thời Không Chí Bảo?" Trong lòng La Tuyên đột nhiên nảy ra ý nghĩ như vậy.

Nhưng hắn không hiểu, Thái Nguyên Cổ Bi rõ ràng là bảo vật Bàn Cổ để lại, sao có thể liên quan đến thời không được?

Trong lòng nghĩ vậy, hắn không chút do dự, lập tức điều động Thời Không Đạo Tắc trong nguyên thần.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc.

Hư không bên trong Thái Nguyên Cổ Bi chấn động kịch liệt.

Không gian của cổ bi vốn như một vũ trụ khô héo, hư không giống như một tấm gương, trong chấn động kịch liệt đó, từng tấc vỡ nát.

Một luồng khí tức mênh mông, xa xưa, phiêu diêu, tối nghĩa, huyền diệu lại không thể nắm bắt.

Lập tức tràn ngập toàn bộ không gian cổ bi!

Theo sau đó.

Là một luồng bản nguyên thời không vô cùng cường đại, cùng với một đoạn tin tức cổ xưa tối nghĩa. "Thời Không Chí Bảo...

Thời Không Tháp?" "Sinh ra từ thời đại Hồng Mông, là Hồng

Mông Chí Bảo?" "Ngày xưa ba ngàn Đạo Chủ Hồng Mông, chính là mượn sức mạnh của nó, hợp lực cắt đứt thời không, phong ấn Hồng Mông Thiên Địa?" "Ba ngàn Đạo Chủ Hồng Mông cắt đứt thời không, phong ấn Hồng Mông, nhưng lại để nó ở lại thế giới này, để nó thay toàn bộ Hồng Mông Thiên Địa gánh chịu thần phạt của Đại Đạo, bản nguyên bị tổn hại, thất lạc trong Hỗn Độn." "Sau đó trôi dạt vô số năm, ngẫu nhiên rơi vào tay Bàn Cổ." "Bàn Cổ không biết ảo diệu của thời không, coi nó như một khối Ngộ Đạo Bi, khắc ấn trận pháp, để lại ở Thái Nguyên Tiên Đảo." Khi La Tuyên tiếp nhận đoạn tin tức cổ xưa tối nghĩa đó, cả người hắn đều ngẩn ra tại chỗ.

Chương 217

Dù hắn đã cảm thấy Thái Nguyên Cổ Bi không tầm thường.

Đặc biệt là sau khi trở thành Thời Không Đạo Chủ, cũng như sau khi đột phá Hỗn Nguyên, cảm giác càng mãnh liệt.

Nhưng hắn cũng vạn lần không ngờ, Thái Nguyên Cổ Bi lại là một kiện Thời Không Chí Bảo của thời đại Hồng Mông, là mấu chốt để các cường giả Hồng Mông Thiên Địa ngày xưa, cắt đứt thời không phong ấn Hồng Mông! "Thật đúng là một miếng ăn một ngụm uống đều là mệnh số." "Ngày xưa vứt bỏ Thời Không Tháp, để Thời Không Tháp gánh chịu thần phạt của Đại Đạo, bản nguyên bị tổn hại, biến thành một khối Đạo Bi, thất lạc trong Hỗn Độn vô số năm, khiến cho minh châu bị bụi phủ." "Hôm nay, khi bọn chúng lại một lần nữa giáng lâm thời không này." "Thời Không Tháp lại rơi vào tay ta, và, sẽ trở thành chí bảo để ta đối phó với bọn chúng!" Phải nói, thật đúng là tạo hóa trêu người.

Mãi đến lúc này.

La Tuyên cuối cùng cũng nhìn thấy bộ dạng thực sự của Thái Nguyên Cổ Bi.

Hình dạng cổ bi ban đầu biến thành một tòa tháp nhỏ bằng lưu ly màu bạc, tràn ngập khí tức tang thương, cổ xưa, nặng nề, lại phiêu diêu không thể nắm bắt.

Bên trong tháp nhỏ lưu chuyển sức mạnh của Thời Không Đạo Tắc, càng giống như biển cả, một cái liếc mắt không thể nhìn ra có bao nhiêu.

Cũng vào lúc này.

Hắn mới biết vì sao mình lại dễ dàng dung hợp hai loại Đại Đạo Thời Gian và Không Gian.

Nguyên nhân đằng sau mọi chuyện, lại có nguyên nhân của Thời Không Tháp!

Có thể nói, từ lúc hắn tìm thấy Thái Nguyên Tiên Đảo, nhận được Thời Không Tháp đã hóa thành Thái Nguyên Cổ Bi.

Đã định sẵn hắn và Thời Không Tháp, kiện Hồng Mông Chí Bảo này, đã có nhân quả không thể tách rời, cũng định sẵn phải đi trên con đường của Thời Không Đạo Chủ! "Chỉ tiếc là, Thời Không Tháp hiện nay, bản nguyên vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, chỉ mới khôi phục đến mức thượng phẩm Hồng Mông Linh Bảo." La Tuyên cảm thán đồng thời cũng không khỏi tiếc nuối cho sự tổn hại bản nguyên của Thời Không Tháp.

Thời Không Tháp ở thời kỳ toàn thịnh, là Hồng Mông Chí Bảo!

Cùng phẩm cấp với Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng lại mạnh hơn Hỗn Độn Chí Bảo một chút, là Đại Đạo Chí Bảo!

Khi đó, kể cả một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ nhất nhận được Thời Không Tháp, cũng đủ để nghịch thiên hành sự, lấy cảnh giới Hỗn Nguyên, vượt qua một đại cảnh giới, nghịch phạt Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Từ đó có thể thấy uy năng của Thời Không Tháp toàn thịnh!

Dù sao cũng là một kiện chí bảo đã giúp ba ngàn Đạo Chủ, cắt đứt thời không Hồng Mông, phong ấn Hồng Mông Thiên Địa, lại còn tồn tại được sau thần phạt của Đại Đạo!

Chỉ tiếc là, Thời Không Tháp hiện nay.

Vượt qua cả một Hỗn Độn, lại từ lúc Hồng Hoang khai thiên đến nay.

Thời gian xa xôi như vậy, cũng chỉ mới khôi phục được đến mức thượng phẩm Hồng Mông Linh Bảo, tương đương với thượng phẩm Hỗn Độn Linh Bảo nhưng mạnh hơn một bậc.

Nếu không.

Với tu vi hiện nay có thể so sánh với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ năm.

Đủ để dựa vào Thời Không Tháp ở thời kỳ toàn thịnh, nghịch phạt Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Thậm chí.

Gặp phải cái bia đá Đồ Đằng từ Hồng Mông Thiên Địa, tu vi trên cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cảnh giới thứ ba trước đó, cũng có thể có một trận chiến, thậm chí có thể vượt qua thời không để tiêu diệt nó! "Nhưng, cũng may là chưa hoàn toàn khôi phục." "Nếu không, với tu vi của ta hiện nay, và tạo nghệ về Đạo tắc Đại Đạo, vẫn không thể để nó trở về bản nguyên, càng đừng nói là luyện hóa." "Hơn nữa, kể cả khi Thời Không Tháp đã rơi xuống thành thượng phẩm Hồng Mông Linh Bảo, vẫn có uy năng mà linh bảo tầm thường khó có thể sánh kịp.

Có nó trong tay, dù cho cường giả Hỗn Nguyên cảnh giới thứ chín có thượng phẩm Hỗn Độn Linh Bảo trong tay, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của ta!" Mặc dù việc phẩm cấp của Thời Không Tháp bị tụt xuống là đáng tiếc, nhưng La Tuyên cũng không cảm thấy mất mát.

Lợi dụng Thời Không Đạo Tắc để Thời Không Tháp trở về bản nguyên, hiện ra bộ dạng vốn có, hắn liền đem thần thức thăm dò vào bản nguyên thời không mênh mông đó, bắt đầu luyện hóa Thời Không Tháp.

“Tháp Thời Không!

Khí tức của Tháp Thời Không!

Tháp Thời Không đã hiện thế!” “Ở trong không thời gian của cái thế giới tên là Hồng Hoang!

Ai đã lấy được Tháp Thời Không, chỉ là một sinh linh nhỏ bé, làm sao có thể được Tháp Thời Không công nhận?” “Thời Không Đạo Chủ!

Chắc chắn là tên Thời Không Đạo Chủ đó!” “Ngoài tên Thời Không Đạo Chủ đó ra, không thể có ai khác được Tháp Thời Không công nhận!

Đó từng là đệ nhất chí bảo của Hồng Mông chúng ta!

Ngay cả các Đạo Chủ như bọn ta, thậm chí là vị kia cũng không thể được nó công nhận!” “Chẳng trách tên sinh linh hèn mọn đó lại có thể trở thành Thời Không Đạo Chủ, hóa ra là nhờ Tháp Thời Không ban cho.

Khó trách một thế giới chỉ do một Đạo Chủ khai tịch lại có thể sinh ra một vị siêu nhiên Đạo Chủ!” “Chết tiệt!

Bất luận thế nào, Tháp Thời Không cũng là chí bảo do Hồng Mông Thiên Địa của chúng ta sinh ra, sao có thể rơi vào tay một sinh linh hèn mọn?

Dù hắn đã thành Đạo Chủ cũng không được!” “Uy năng của Tháp Thời Không không thể lường được, dù ngày trước phải chịu Đại đạo thần phạt, cũng không phải chí bảo tầm thường có thể so sánh!

Tên Thời Không Đạo Chủ đó mang địch ý với Hồng Mông Thiên Địa của chúng ta, tuyệt đối không thể để nó rơi vào tay hắn!” “...” Khi La Tuyên kích hoạt bản nguyên Thời Không Đại Đạo trong Thái Nguyên Cổ Bi, khiến nó phản bản quy nguyên, một lần nữa lột xác trở

về thành Tháp Thời Không.

Không thời gian mông lung nơi tận cùng Tứ Hải sinh ra chấn động kịch liệt.

Trong Hồng Mông Thiên Địa, mơ hồ truyền ra từng tiếng kinh hô, phẫn nộ, gào thét âm lãnh kinh thiên động địa.

Trong một ngày.

Toàn bộ Hồng Mông Thiên Địa như thể tận thế giáng lâm.

Từng bóng người che trời lấp đất xuất hiện trong tinh không của Hồng Mông Thiên Địa, che khuất cả mặt trời mặt trăng vốn lớn hơn thế giới Hồng Hoang cả ức vạn lần.

Khí tức mênh mông, tang thương, nặng nề mà cường đại, che trời lấp đất bao trùm toàn bộ Hồng Mông Thiên Địa, khiến vô số sinh linh, ngay cả những Đồ Đằng Chi Chủ cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cũng phải run rẩy!

Cảnh tượng dị thường này.

Không chỉ xảy ra ở Hồng Mông Thiên Địa, mà còn xuyên qua không thời gian, truyền đến biên giới thế giới Hồng Hoang, khiến không thời gian nơi tận cùng Tứ Hải run rẩy, trời đất biến sắc.

Bốn biển mênh mông cuộn lên những con sóng kinh thiên.

Từng cột nước khổng lồ phóng thẳng lên cửu thiên, đánh nát các vì sao, xuyên thủng cả mặt trời mặt trăng!

“Tứ Hải đã xảy ra chuyện gì?

Sao lại gây ra chấn động lớn như vậy?

Chẳng lẽ lại là Thời Không Đạo Chủ đang giao thủ với Thánh nhân?” “Ngoài việc Thời Không Đạo Chủ giao thủ với Thánh nhân, e là cũng không còn khả năng nào khác đâu nhỉ!” “Đây chính là sức

mạnh của cường giả Hỗn Nguyên và Thánh nhân sao?

Cách cả đại lục Hồng Hoang mà vẫn khiến Tứ Hải xảy ra biến động dữ dội như vậy!" "..." Động tĩnh chấn động của Tứ Hải lập tức kinh động đến tất cả sinh linh trên đại lục Hồng Hoang.

Chương 218

Vô số sinh linh đổ dồn ánh mắt về phía Tứ Hải, ai nấy đều kinh nghi bất định mà suy đoán, bàn luận.

Chỉ có những cường giả từ Đại La Kim Tiên trở lên.

Mới biết được, đó không phải là La Tuyên và Thánh nhân giao thủ, mà là một trận thiên tai đột ngột!

Họ càng thấy rõ, trong Tứ Hải, vô số sinh linh bị những con sóng thần đó va đập đến mức nguyên thần và nhục thân đều tan biến.

Vô số vong hồn từ Tứ Hải phiêu dạt về phía biển máu vô tận, rơi vào Lục Đạo Luân Hồi!

"Sao lại thế này?

Không phải Đạo Tổ đã nói Vô Lượng Lượng Kiếp còn rất lâu nữa mới giáng lâm sao?" "Lẽ nào đây là điềm báo của một lượng kiếp mới?

Hay là điềm báo về tiên khí triều tịch mà Đạo Tổ đã nói?" Những cường giả Chuẩn Thánh biết chút nội tình, giờ phút này cũng tâm thần bất an nhìn chằm chằm vào biến cố trong Tứ Hải, ai nấy đều kinh nghi bất định.

Đặc biệt là Ngũ Đại Thánh Nhân, lúc này cũng mang vẻ mặt mờ mịt, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng không có thời gian để suy nghĩ nhiều.

Từng người lần lượt xuất quan, bình ổn chấn động của Tứ Hải, cứu giúp những sinh linh bị ảnh hưởng.

Nếu không ra tay, cứ để Tứ Hải chấn động tiếp, e rằng toàn bộ

sinh linh Tứ Hải chẳng mấy ai có thể thoát khỏi trận phong ba này!

"Là cường giả của không thời gian bên kia đang oanh kích không thời gian của hai giới sao?

Cách một phương thiên địa không thời gian mà vẫn có thể khiến Tứ Hải chấn động như vậy, đây chính là sức mạnh cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên sao?" Đông Hải, đảo Kim Ngao, trong Bích Du Cung.

Biết được nhiều "nội tình" hơn, Thông Thiên ngay lập tức rời khỏi Bích Du Cung, một mặt ra tay trấn áp động tĩnh của Tứ Hải, một mặt dùng tâm thần khóa chặt không thời gian mông lung nơi tận cùng Đông Hải, ánh mắt ngưng trọng, trong lòng vô cùng nặng nề.

"Ai!

Cũng không biết Lão sư và La Tuyên đạo hữu sẽ đối phó với chuyện này thế nào, liệu có thể ngăn được cường giả cấp bậc đó không?" Thông Thiên không khỏi thở dài một tiếng, trong lòng cảm thấy vừa bất đắc dĩ lại vừa bất lực.

Đường đường là Thánh nhân, được tôn là chí tôn của Hồng Hoang, đứng trên vô số sinh linh.

Vậy mà hôm nay đối mặt với một không thời gian khác, lại cũng giống như những sinh linh kia, chỉ có thể đứng ngoài cuộc, ngay cả tư cách nhập cuộc cũng không có, thật là bi ai! 'Hy vọng trận tiên khí triều tịch đó đến sớm một chút, để tu vi của ta cũng nhờ đó mà tiến thêm một bước, không chừng có thể giúp được một tay.' Thông Thiên thầm nghĩ trong lòng, không khỏi lắc đầu.

Cho đến hôm nay, y cuối cùng cũng biết Lão sư và La Tuyên đã gánh vác gánh nặng lớn đến nhường nào.

Cũng cuối cùng biết được vì sao lúc đầu họ không nói cho các

Thánh nhân biết.

E rằng, nếu sớm biết, dù là đạo tâm của Thánh nhân cũng sẽ vì chuyện này mà xuất hiện vết rạn! ...

Ba mươi ba tầng trời, Tử Tiêu Cung.

"Không thời gian bắt đầu bất ổn rồi sao?

Hắn lại làm gì vậy?" Hồng Quân cũng cảm ứng được biến động của Tứ Hải Hồng Hoang, bị dị động đó kinh tỉnh, một đôi mắt tang thương vẩn đục, ngưng trọng nhìn về phía tận cùng Tứ Hải, trầm mặc không nói.

"Ai!

Thôi vậy!" Hồi lâu, lão khẽ thở dài, lẩm bẩm: "Như lời La Tuyên đạo hữu đã nói, cái gì cần đến cuối cùng cũng sẽ đến, trì hoãn cũng chỉ là lãng phí thời gian, không có ý nghĩa gì, chi bằng, hãy để mọi thứ đến sớm hơn đi!" Nói rồi, ánh mắt lão dần trở nên lạnh lùng, rơi vào một bóng người trong Bàn Cổ Thần Điện của thế giới Hồng Hoang, cùng với mười con tiểu Kim Ô đang bị nhốt.

Chỉ một ý niệm khẽ động.

Mười con tiểu Kim Ô đã thoát ra khỏi bí cảnh Thượng Cổ đột nhiên xuất hiện giam giữ chúng, một lần nữa quay trở lại thế giới Hồng Hoang.

Chỉ là chúng không biết, Hồng Hoang hiện tại đã trôi qua hàng chục triệu năm.

Ký ức của chúng. vẫn còn dừng lại ở mười triệu năm trước!

Chúng càng không biết.

Lúc này, một tiểu vu của bộ lạc Hậu Thổ đã đến Bàn Cổ Thần Điện, tìm Đại Nghệ, báo tin Khoa Phụ đã bỏ mình dưới tay mười con

Kim Ô.

Đại Nghệ đang mang theo Lạc Nhật Cung hùng hổ đi tới!

Trong phút chốc.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa sóng ngầm cuộn trào.

Là kẻ đầu sỏ gây ra mọi chuyện, La Tuyên hoàn toàn không biết việc mình kích hoạt Tháp Thời Không đã khiến hai không thời gian xảy ra chấn động cực lớn, càng khiến Tứ Hải xảy ra một trận thiên tai.

Lúc này, hắn đang đắm mình trong bản nguyên Thời Không Đại Đạo vô cùng vô tận của Tháp Thời Không, một mặt luyện hóa Tháp Thời Không, một mặt hấp thụ bản nguyên Thời Không, nâng cao lực lượng Thời Không Đạo Tắc của bản thân.

Tháp Thời Không là Hồng Mông chí bảo, càng là Thời Không chí bảo.

Dù từng chịu Đại đạo thần phạt, phẩm cấp sụt giảm, bản nguyên tổn thương, lực lượng bản nguyên Thời Không ẩn chứa bên trong vẫn mênh mông đến mức khiến người ta không thể tưởng tượng.

La Tuyên chìm đắm trong việc luyện hóa Tháp Thời Không.

Bản nguyên Thời Không tỏa ra từ Tháp Thời Không trực tiếp bao bọc lấy toàn thân hắn, khiến cả nguyên thần và nhục thân đều ngâm trong bản nguyên Thời Không.

Dù không cố ý dồn tâm tư vào việc nâng cao Thời Không Đạo Tắc.

Lực lượng Thời Không Đạo Tắc trong nguyên thần cũng đang với một tốc độ không thể tưởng tượng, theo quá trình luyện hóa Tháp

Thời Không mà tăng lên điên cuồng!

Một trăm mười đạo.

Một trăm hai mươi đạo.

Một trăm ba mươi đạo...

Theo thời gian trôi đi.

La Tuyên vẫn chưa luyện hóa xong Tháp Thời Không, nhưng trong nguyên thần, trong dấu ấn màu bạc độc thuộc về Thời Không Đại Đạo, từng đạo lực lượng Thời Không Đạo Tắc đang với tốc độ mà người thường khó có thể tưởng tượng, không ngừng tăng vọt.

Không lâu sau.

Đã tiếp cận hai trăm đạo, mà thế tăng vẫn chưa hề suy giảm! ...

Chương 219

Bên kia.

Hồng Quân sau khi đã hạ quyết tâm, dứt khoát không còn trì hoãn đại thế của Hồng Hoang, thậm chí còn đích thân ra tay thúc đẩy tiến trình của đại thế.

Dưới sự thúc đẩy của lão.

Đại Nghệ biết được Khoa Phụ bỏ mình dưới tay mười con tiểu Kim Ô, phẫn nộ xuất quan, mang theo Lạc Nhật Cung, không lâu sau đã tìm được mười con tiểu Kim Ô đang gieo họa cho Vu tộc, trêu đùa, tàn sát những Vu tộc bình thường.

"Nghiệt súc!

Hại chết huynh đệ đồng tộc của ta, còn dám ở đây tác oai tác quái, hôm nay, ta không thể tha cho các ngươi!" Đại Nghệ hét dài một tiếng.

Lạc Nhật Cung trong tay tỏa sáng rực rỡ, tựa như hóa thành một vầng trăng khuyết, được nắm trong tay.

Xung quanh thân huyết khí, sát khí đan xen.

Trên cây cung dài hình trăng khuyết, ngưng tụ ra một mũi tên màu máu tỏa ra hàn quang lạnh lẽo.

Trong nháy mắt.

Mũi tên màu máu xé toạc không gian, mang theo hàn ý lạnh thấu xương, khóa chặt một con tiểu Kim Ô.

"Không ổn!

Mau chạy!" Mặc dù mũi tên chỉ khóa chặt một con tiểu Kim Ô.

Nhưng cả mười con tiểu Kim Ô đều cảm nhận được hàn ý lạnh

lẽo mang theo trên mũi tên, đủ để đóng băng cả không gian, dập tắt Thái Dương Chân Hỏa.

Đặc biệt là con tiểu Kim Ô bị khóa chặt.

Thân thể bản năng rùng mình một cái, hóa lại bản thể Kim Ô, nhưng xung quanh thân thể dường như vẫn bị bao phủ bởi hàn ý vô tận, khiến nó lạnh thấu xương, máu trong cơ thể gần như đông cứng lại!

Sự áp chế trong lòng, cùng với cảm nhận thực tế.

Khiến mười con tiểu Kim Ô biết rõ, cường giả Vu tộc trước mắt tuyệt không phải là kẻ chúng có thể đối đầu!

Không chút do dự.

Lập tức đổi hướng, bay về phía đông ngược lại với Đại Nghệ.

"Hừ!

Chạy?" Đại Nghệ hừ lạnh một tiếng, sắc mặt càng thêm lạnh lùng.

Hắn không thèm nhìn mũi tên vừa bắn ra, giơ tay lên, trên cây cung trăng khuyết lại lần nữa ngưng tụ ra một mũi tên, bắn về phía con tiểu Kim Ô thứ hai.

Vút!

Vút!

Hai mũi tên một trước một sau, nhưng lại đồng thời trúng vào hai con tiểu Kim Ô, lập tức xuyên thủng sau gáy của chúng, từ giữa trán xuyên ra.

Mũi tên sắc bén lạnh lẽo, xuyên qua cả nguyên thần của tiểu Kim Ô.

Hai con tiểu Kim Ô gần như không kịp kêu thảm một tiếng, đã hoàn toàn mất đi sinh khí, hóa thành hai ngọn lửa hừng hực.

Giống như hai mặt trời nhỏ, từ trên cửu thiên rơi xuống.

“Tam đệ!

Ngũ đệ!” “Tam ca!

Ngũ ca!” Mấy con Kim Ô còn lại thấy trong nháy mắt, hai huynh đệ đã chết ngay trước mắt.

Ai nấy đều hai mắt muốn nứt ra, toàn thân lửa cháy bùng lên, gần như phát điên.

“Đi!

Đừng quay đầu lại!” Đại Kim Ô thấy mấy huynh đệ định quay lại liều mạng với Đại Nghệ, vội vàng hét lên một tiếng, tiên lực cuộn trào cuốn về phía mấy con tiểu Kim Ô.

“Đại ca!” Mấy con tiểu Kim Ô sắc mặt đột biến.

Chúng đã rời xa Đại Nghệ, nhưng đại ca, lại vì một khoảnh khắc chậm trễ, đã bị mũi tên của Đại Nghệ khóa chặt lần nữa.

“Không!!!” Trong tiếng gào thét khản cổ của mấy con tiểu Kim Ô.

Đại Kim Ô quay mặt về phía chúng, trên mặt vẫn còn vẻ lo lắng, nhưng hai mắt dần dần ảm đạm.

Một cái lỗ đẫm máu, to bằng ngón tay cái, đã xuyên qua giữa trán và sau gáy của nó.

Nguyên thần cũng dưới một mũi tên của Đại Nghệ mà tiêu tán vô hình.

Thực sự hồn phi phách tán, ngay cả cơ hội luân hồi chuyển thế cũng không có!

“Vu tộc chết tiệt!

Bản thái tử liều mạng với ngươi!” Một con tiểu Kim Ô hét lên đầy đau đớn, định xông lên liều mạng với Đại Nghệ, nhưng đã bị Nhị Kim Ô ngăn lại.

“Đi!

Chẳng lẽ muốn đại ca chết vô ích sao?” Nhị Kim Ô gầm lên một tiếng, cứng rắn kéo con tiểu Kim Ô đó đi.

Nhưng, đã muộn.

Vút!

Chỉ nghe một tiếng xé gió lại vang lên.

Một đạo hàn quang màu xanh lam đã xuyên qua giữa trán con tiểu Kim Ô đó, cơn tức giận ngập tràn của nó cùng với thân thể, đồng loạt hóa thành ngọn lửa ngút trời, từ đầu ngón tay của Nhị Kim Ô rơi xuống đại địa Hồng Hoang.

Mấy con tiểu Kim Ô còn lại thấy vậy, sắc mặt càng thêm kịch biến.

Giờ phút này, không ai còn quay đầu lại, tất cả đều dồn hết sức lực, điên cuồng bay về phía đông.

Chỉ trong nháy mắt.

Đại Kim Ô, Tam Kim Ô, Ngũ Kim Ô, Bát Kim Ô, bốn huynh đệ đều đã bỏ mình trước mắt.

Thêm vào câu nói như gậy cảnh tỉnh của Nhị Kim Ô.

Chương 220

Không ai dám do dự nữa, càng không dám xông lên nộp mạng.

Giờ phút này, chúng đã hiểu rõ, Đại Nghệ tuy cũng là Đại Vu, nhưng thực lực hoàn toàn không thể so sánh với Khoa Phụ.

Chỉ riêng tốc độ cực nhanh, cùng với tiễn thuật sắc bén vô song đó, đủ để khắc chế chúng đến chết!

Tam Túc Kim Ô thiên phú dị bẩm, trời sinh cực tốc.

Dù chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên, tốc độ cũng không phải Đại La Kim Tiên bình thường có thể so bì!

Nhưng Đại Nghệ đã nổi sát tâm.

Làm sao có thể để chúng rời đi?

"Đừng vội!

Rất nhanh, tất cả đều sẽ xuống dưới bầu bạn với chúng!" Lời nói lạnh lẽo từ miệng Đại Nghệ thốt ra, từng mũi tên nối tiếp nhau ngưng tụ thành hình, trong nháy mắt ba mũi tên xé toạc không gian, khóa chặt ba con Kim Ô.

Trong đó có cả Nhị Kim Ô.

"Không ổn!" Nhị Kim Ô trong lòng trầm xuống, biết hôm nay e rằng khó thoát khỏi kiếp nạn, dứt khoát vứt bỏ sinh tử, ngửa mặt lên trời hét dài: "Vu tộc chết tiệt!

Hôm nay bản thái tử dù có chết, cũng đừng hòng sống yên!" Tiếng nói chưa dứt.

Hắn liền vận động toàn thân tiên lực, ầm một tiếng, tự bạo!

"Thất đệ!

Cửu đệ!

Mau chạy, về báo cho phụ hoàng, nhất định phải để phụ hoàng tàn sát toàn bộ Vu tộc, báo thù cho đại ca!" Tứ Kim Ô và Lục Kim Ô đồng loạt ngửa mặt lên trời hét dài.

Biết không thể thoát, chúng liền quả quyết giống như Nhị Kim Ô, lựa chọn tự bạo nguyên thần và nhục thân.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Liên tiếp mấy tiếng nổ vang lên.

Cơn bão năng lượng mạnh mẽ lập tức làm vỡ nát ba mũi tên màu xanh lam đó, cuốn về phía Đại Nghệ.

Phải thừa nhận.

Việc ba con tiểu Kim Ô tự bạo đã gây ra không ít phiền phức cho Đại Nghệ.

Nhưng dù sao hắn cũng là Đại Vu, một Đại Vu hàng đầu.

Chỉ cách cảnh giới Tổ Vu một bước chân, được xem là Đại Vu có tiềm lực trở thành Tổ Vu nhất!

Ba con tiểu Kim Ô chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên.

Thế nên, dù chúng tự bạo nguyên thần và nhục thân, cũng chỉ gây ra một chút phiền phức cho Đại Nghệ mà thôi.

Chỉ là, khi hắn thoát ra khỏi cơn bão năng lượng do tự bạo gây ra, lại phát hiện, Thất Kim Ô và Cửu Kim Ô đã chạy xa.

"Chạy?

Chạy thoát được sao?" Đại Nghệ lạnh lùng nói, giơ tay cắn rách

ngón trỏ, một giọt tinh huyết nhỏ lên Lạc Nhật Cung.

Ông!

Lạc Nhật Cung khẽ rung lên.

Dường như lập tức hóa thành một vầng huyết nguyệt, lấp lánh sắc đỏ tà dị.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một mũi tên màu đỏ như máu ngưng tụ thành hình.

Ngay khoảnh khắc ngón tay buông ra, nó rời khỏi dây cung, bắn về phía Cửu Kim Ô đang tụt lại phía sau!

"Xong rồi!

Lẽ nào bản thái tử hôm nay cũng phải chết ở đây sao?" Cửu Kim Ô ngay lập tức cảm ứng được mũi tên sắc bén vô song đó, bóng đen của cái chết bao trùm tâm trí, trong lòng lập tức dâng lên một cảm giác tuyệt vọng, định tự bạo.

"Đi!" Lúc này, Thất Kim Ô phát hiện dị thường, cắn răng, lùi lại một đoạn, giơ tay dùng tiên lực đánh bay Cửu Kim Ô.

Hắn thì không chút do dự chắn giữa Cửu Kim Ô và mũi tên màu máu đó.

Hắn sớm đã nhìn ra, một khi bị mũi tên của Đại Nghệ khóa chặt, nếu không thấy máu, tuyệt không có khả năng tiêu tán.

Để tranh thủ cơ hội cho tiểu Kim Ô.

Hắn chỉ có thể dùng thân thể mình, chặn lại mũi tên màu máu đó.

Phụt!

Huyết tiễn xuyên vào cơ thể.

Nhục thân của Thất Kim Ô lập tức vỡ ra một cái lỗ lớn, máu tiên

màu vàng óng ào ạt văng tung tóe.

Nhưng cuối cùng hắn cũng đã chặn được mũi tên máu của Đại Nghệ, cứu được Cửu Kim Ô, bản thân cũng tránh được chỗ yếu hại, chỉ bị trúng vào ngực!

Nhưng hắn biết.

Hắn không thể đi được nữa!

Lúc toàn thịnh còn không thể trốn thoát, huống hồ là bị trọng thương thế này!

"Đừng quay đầu lại!

Đừng quan tâm ta!" Thất Kim Ô chỉ kịp dùng khẩu hình nói với Cửu Kim Ô một câu, liền thấy Đại Nghệ lại lần nữa nhỏ ra một giọt tinh huyết, chuẩn bị giương cung bắn tên, lập tức cũng không chút do dự lao về phía Đại Nghệ.

Ầm!

Trong khoảnh khắc lao về phía Đại Nghệ.

Chương 221

Thất Kim Ô cũng hiên ngang lựa chọn tự bạo nguyên thần và nhục thân.

Không cầu có thể kéo theo Đại Nghệ, thậm chí làm Đại Nghệ bị thương, chỉ cầu có thể cầm chân hắn, cho Cửu Kim Ô một chút cơ hội là đủ!

"Thất ca!" Cửu Kim Ô ở phía chân trời xa xôi, nhìn thấy tất cả, nước mắt lã chã làm ướt đẫm gò má.

Nhưng nó không dám quay đầu, cũng không dám giảm tốc độ.

Chỉ có thể dốc hết sức, tiếp tục độn về phía đông, chỉ có trốn thoát, mới không phụ lòng mấy vị huynh trưởng đã dùng cái chết để đổi lấy một tia sinh cơ!

"Thật là một cảnh tượng cảm động!

Chỉ tiếc rằng, sai một ly đi một dặm, các ngươi không nên là nghiệt chủng của Đế Tuấn, không nên đến Vu tộc ta giương oai, càng không nên hại chết Khoa Phụ huynh đệ của ta!" Đại Nghệ nhìn Cửu Kim Ô với vẻ mặt đầy bi phẫn và oán hận, sắc mặt không vui không buồn, lạnh lùng đến cực điểm.

Hắn không hề nương tay, lại một giọt tinh huyết nhỏ lên Lạc Nhật Cung.

Ông!

Tuy nhiên.

Chưa đợi hắn bắn thêm một mũi tên.

Trong tầm mắt hắn không gian gợn sóng, bóng dáng Cửu Kim Ô

đã biến mất!

"Ai?

Kẻ nào đã ra tay cứu nghiệt chủng của Yêu tộc?" Đại Nghệ vừa kinh ngạc vừa tức giận.

Sinh linh nào lại dám cứu tiểu Kim Ô ngay dưới mí mắt hắn!

Lạc Nhật Cung mất đi mục tiêu, cũng chỉ có thể thu lại, lập tức tăng tốc độ đến cực hạn, hóa thành một đạo hồng quang, trong nháy mắt đã đến nơi Cửu Kim Ô biến mất.

Hắn rõ ràng thấy Cửu Kim Ô biến mất ở đây.

Nhưng khi đến nơi, lại không cảm nhận được bất kỳ dao động nào, cũng hoàn toàn không thể tìm ra khí tức của Cửu Kim Ô!

"A a a!

Rốt cuộc là ai?" Đại Nghệ lập tức nổi giận đùng đùng.

Nhưng Vu tộc không có nguyên thần, hoàn toàn không thể lần theo dao động không gian đó, tìm ra Cửu Kim Ô và sinh linh đã cứu nó, chỉ có thể liên tục gào thét, bắn từng mũi tên về phía hư không tám hướng.

Kết quả.

Dĩ nhiên là không thu hoạch được gì! ...

"Đó là... khí tức của Lục Áp?" Cùng lúc đó, tại Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời.

Hồng Quân đang thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, sắc mặt khẽ biến, lập tức vận dụng thị lực đến cực hạn, nhìn chằm chằm vào nơi Cửu Kim Ô biến mất cuối cùng, trầm mặc hồi lâu.

"Lục Áp ngày trước là Thái Dương Đạo Chủ, trong trận chiến

năm đó, hắn là kẻ quyết đoán nhất, người đầu tiên độn vào thế giới Hồng Hoang.

Nhiều năm đã qua, thủy chung không thấy tung tích của hắn, ta cũng sắp quên mất rồi.

Không ngờ, hôm nay lại nhảy ra." Sắc mặt lão ngưng trọng, trầm giọng lẩm bẩm: "Xem ra hắn cũng bị Hồng Mông Thiên Địa kinh động, có chút không ngồi yên được nữa rồi nhỉ!" "Nếu đã như vậy, vậy thì đừng đứng ngoài cuộc nữa!" Nói đến đây, trong mắt lão tinh quang lóe lên, lại lần nữa ra tay ngăn cản đại thế Hồng Hoang, sau đó nhìn về phía Thái Nguyên Tiên Đảo, chờ đợi La Tuyên xuất quan.

Với sự xảo quyệt của Lục Áp, chắc chắn hắn có hậu chiêu mới lộ diện.

Nếu không, với tính cách của gã đó, tuyệt đối sẽ không cứu một con tiểu Kim Ô của Yêu tộc!

Càng sẽ không vì một con tiểu Kim Ô không đáng kể mà bại lộ sự tồn tại của mình!

Lại cân nhắc đến việc Lục Áp là người đầu tiên tiến vào Hồng Hoang, lão quyết định cẩn thận một chút, đợi La Tuyên xuất quan rồi nói sau.

Cùng lúc đó.

Trong một không gian bên trong một hoang đảo sâu trong Đông Hải.

"Tốt quá rồi!

Các vị Đạo Chủ của Hồng Mông Thiên Địa chúng ta cuối cùng cũng sắp ra tay!" Dấu ấn ngọn núi giữa trán Thạch Nham lóe lên, từ đó hắn nhận được tin tức truyền đến từ Hồng Mông Thiên Địa.

Hôm nay không biết vì sao, ba ngàn Đạo Chủ đột nhiên tuyên cáo với toàn bộ Hồng Mông, nói ra sự tồn tại của Hồng Hoang Thiên Địa, và biểu thị, sẽ hợp lực của ba ngàn Đạo Chủ, phá vỡ giới bích không thời gian!

Ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ là tồn tại cỡ nào?

Ngày trước họ có thể liên thủ cắt đứt vạn cổ thời không, phong ấn Hồng Mông Thiên Địa, khiến toàn bộ Hồng Mông đều tránh được Đại đạo lượng kiếp!

Bất kỳ một vị nào giáng lâm thế giới Hồng Hoang, cũng đủ để trong nháy mắt hủy diệt Hồng Hoang vô số lần.

Huống hồ là ba ngàn Đạo Chủ hợp lực ra tay!

"Ba ngàn Đạo Chủ cùng ra tay?" Nguyên Thủy Thiên Tôn con ngươi co rụt lại, suýt nữa thất thanh.

Lão hiện tại, sau hàng chục triệu năm tiếp xúc với Thạch Nham, sớm đã biết không ít chuyện về Hồng Mông Thiên Địa.

Lão cũng biết Hồng Mông Thiên Địa có ba ngàn Đạo Chủ, mỗi một vị đều không thua kém ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma ngày trước, thậm chí còn hơn!

Dù là Thánh nhân, lão cũng không thể tưởng tượng, một Đạo Chủ thực sự rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Càng không thể tưởng tượng ba ngàn Đạo Chủ cùng ra tay.

Sẽ kinh khủng đến nhường nào!

"Giới bích không thời gian của Hồng Mông Thiên Địa vô cùng kiên cố, vị Đạo Chủ đứng sau Thạch Linh nhất tộc của ta đã nói, bảo chúng ta cố gắng hết sức ra tay, tìm cơ hội phá vỡ một vết nứt không thời gian càng sớm càng tốt." "Chỉ cần chúng ta có thể mở rộng một

vết nứt không thời gian, các ngài hợp lực có thể đánh xuyên một thông đạo không thời gian!" Thạch Nham hăng hái nói, trong mắt tinh quang lóe lên, đầu óc quay cuồng.

"Khó!" Nguyên Thủy nghe lời Thạch Nham nói, cũng lòng sôi sục.

Nếu có thể mở ra vết nứt không thời gian, dẫn Hồng Mông Đạo Khí của Hồng Mông Thiên Địa tràn vào thế giới Hồng Hoang, dù là tu vi của lão, cũng sẽ được lợi vô cùng.

Chưa kể, làm thành chuyện này, còn có thể nhận được phần thưởng của vị Đạo Chủ đứng sau Thạch Linh nhất tộc!

Chỉ là, lão không bị kích động làm mờ mắt, trong lòng vẫn bình tĩnh, ngưng trọng nói: "Bây giờ ta đang bị Hồng Quân và La Tuyên theo dõi, một khi lại ra tay khuấy động đại thế Hồng Hoang, chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu của mọi người." "Chuyện này các ngươi không cần lo lắng!" Lúc này, dấu ấn ngọn núi giữa trán Thạch Nham tỏa ra ánh sáng ngũ sắc mông lung, một giọng nói đầy uy nghiêm từ đó truyền ra: "Ta đã nghĩ ra cách giúp các ngươi, các ngươi có thể đến Tây phương, lôi kéo hai vị được gọi là Tây phương Nhị Thánh, để họ thúc đẩy đại thế Hồng Hoang." "Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn?" Nguyên Thủy con mắt hơi ngưng lại, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ họ cũng đã đầu nhập vào Hồng Mông Thiên Địa?" "Tạm thời chưa có." Ánh sáng ngũ sắc lưu chuyển, giọng nói nhàn nhạt: "Nhưng chẳng phải họ là những kẻ nợ Thiên Đạo công đức để thành Thánh, thực lực thấp nhất trong Lục Thánh Hồng Hoang sao?" "Không sai!" Nguyên Thủy lập tức hiểu ý của Ngũ Hành Đạo Chủ.

"Đây là Huyền Nguyên Mẫu Khí, là chí bảo cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Khi giọng nói đó lại vang lên, từ trong ánh sáng ngũ sắc bay ra ba luồng khí màu tím huyền ảo, rơi xuống trước mặt Nguyên Thủy: "Mỗi một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, đều có thể

giúp một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nâng cao một tiểu cảnh giới tu vi nguyên thần, loại chí bảo này, ở Hồng Mông Thiên Địa của ta cũng không nhiều.

Chương 222

Ngươi thấy, vật này có thể lay động được họ không?" "Huyền Nguyên Mẫu Khí?

Một đạo có thể nâng cao một cảnh giới?" Nguyên Thủy trong mắt tinh quang bắn ra, sâu trong con ngươi lóe lên vẻ tham lam nồng đậm.

Huyền Nguyên Mẫu Khí trông có vẻ hơi giống Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng lại tràn ngập năng lượng bàng bạc tinh thuần mà Hồng Mông Tử Khí không có.

Xuyên qua ánh sáng màu tím rực rỡ, lão có thể cảm nhận rõ ràng năng lượng mênh mông bên trong, toàn bộ tiên nguyên chi lực của lão cũng không bằng một phần vạn của nó!

Chỉ nhìn một cái, lão đã biết.

Vật này chắc chắn như lời Ngũ Hành Đạo Chủ đã nói, có thể giúp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nâng cao một tiểu cảnh giới! 'Nếu ta luyện hóa cả ba đạo, tu vi chắc chắn có thể một bước nâng lên Hỗn Nguyên đệ tứ cảnh.

Khi đó, lại có Hồng Mông Đạo Khí triều tịch giáng lâm.

Dù La Tuyên là Thời Không Đạo Chủ, có Thời Không Đại Đạo làm chỗ dựa, e rằng cũng không phải đối thủ của ta?' Nguyên Thủy thủy chung không quên mối thù với La Tuyên, ngay lập tức nảy ra ý nghĩ như vậy.

"Bản tôn khuyên ngươi tốt nhất đừng có suy nghĩ như vậy, càng đừng coi thường tên Thời Không Đạo Chủ đó!" Phảng phất như nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Nguyên Thủy, ánh sáng ngũ sắc hơi gợn sóng,

giọng nói lạnh lùng xuyên thấu tâm thần nguyên thần, như thể vang vọng sâu trong linh hồn: “Tu vi của Thời Không Đạo Chủ, hiện tại ở Hỗn Nguyên đệ tam cảnh, tạo nghệ về Thời Không Đại Đạo cũng phi phàm, dù tu vi ngươi đạt đến Hỗn Nguyên đệ tứ cảnh, cũng không thể là đối thủ của hắn!” “Ngoài ra, bản tôn quên nói cho ngươi biết, Huyền Nguyên Mẫu Khí mỗi sinh linh, cả đời chỉ có thể luyện hóa một đạo.” “Trong ba đạo, vốn có một đạo là của ngươi, còn hai đạo còn lại, là bản tôn giao cho ngươi, để ngươi đi lôi kéo Tây phương Nhị Thánh.” “Nếu ngươi có thể làm thành chuyện này, thành công thúc đẩy đại thế Hồng Hoang.” “Bản tôn tự sẽ cho ngươi phần thưởng còn bất ngờ hơn!” Nói xong, không thấy có động tác gì, ba đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí đều rơi vào tay Nguyên Thủy.

“Chỉ có một cơ hội thôi sao?” Nguyên Thủy nghe vậy trong lòng có chút thất vọng, nhưng cũng không thể nói là quá thất vọng.

Huyền Nguyên Mẫu Khí có thể nâng cao một tiểu cảnh giới tu vi cho cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cũng có nghĩa là.

Nó cũng có thể giúp một Chuẩn Thánh, trở thành cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là tồn tại đỉnh cao nhất của Hồng Hoang, trong thế giới Hồng Hoang chỉ đứng sau Thiên Đạo Hồng Quân, loại chí bảo này, có hạn chế như vậy cũng nói được.

Dù sao, nếu không có hạn chế.

Hồng Mông Thiên Địa chẳng phải có thể tùy tiện tạo ra một đống cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên sao?

Mặc dù trong tay cầm ba đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, nhưng chỉ có thể luyện hóa một đạo, nhưng trong lòng Nguyên Thủy vẫn vô

cùng nóng rực.

Sau khi thành Thánh nhân, tu vi của lão gần như đình trệ không tiến.

Nếu luyện hóa một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, tuy không thể khiến tu vi vượt qua La Tuyên, thậm chí là nghiền ép La Tuyên, nhưng cũng đủ để lão vượt qua Thông Thiên, đạt đến cảnh giới ngang bằng với Thái Thượng Lão Tử!

Quan trọng nhất là.

Ngũ Hành Đạo Chủ, hay nói cách khác, Hồng Mông Thiên Địa sau khi cứu lão ra, lần đầu tiên cho lão một hồi báo thực tế.

Bây giờ lão hoàn toàn tin tưởng.

Lời Ngũ Hành Đạo Chủ đã nói, chỉ cần làm thành chuyện này, sẽ cho lão phần thưởng lớn hơn, tuyệt không phải là lời nói suông!

"Chỉ cần ngươi làm việc tốt cho Hồng Mông Thiên Địa của ta, Hồng Mông Thiên Địa của ta tự nhiên sẽ không bạc đãi ngươi.

Sau này, đợi Hồng Mông Thiên Địa của ta thực sự giáng lâm thế giới Hồng Hoang, để ngươi làm Thiên Đạo mới của Hồng Hoang, cũng không phải là không thể!" "Khi đó, dù tu vi không bằng, cũng đủ để ngươi có cơ hội tự tay trấn áp tên Thời Không Đạo Chủ đó!" Giọng nói nhàn nhạt của Ngũ Hành Đạo Chủ vừa dứt, ánh sáng ngũ sắc mông lung liền biến mất.

Nhưng lời của Ngũ Hành Đạo Chủ, vẫn còn vang vọng trong đầu Nguyên Thủy.

Dù là tâm cảnh của Thánh nhân, cũng không khỏi một trận lòng sôi sục, tâm thần kích động!

"Huyền Nguyên Mẫu Khí tuy có thể giúp ta nâng cao một tiểu

cảnh giới, nhưng luyện hóa lại không biết phải mất bao nhiêu thời gian, nếu làm lỡ đại sự, thì được không bù mất." "Huống hồ, dù luyện hóa Huyền Nguyên Mẫu Khí, ta vẫn không phải đối thủ của La Tuyên." Nguyên Thủy sắc mặt hơi trầm, biết Ngũ Hành Đạo Chủ sẽ không lừa mình, nhưng trong lòng khó chịu.

Năm xưa, La Tuyên trong mắt lão chẳng khác gì con kiến, hôm nay, lại khiến lão dù có được chí bảo như Huyền Nguyên Mẫu Khí cũng không thể sánh bằng, trong lòng làm sao có thể cân bằng!

"Đều tại La Tuyên!

Sẽ có một ngày, ta nhất định phải khiến ngươi sống không được chết không xong!" Mỗi khi nghĩ đến La Tuyên, hận ý trong lòng Nguyên Thủy ngút trời, chỉ muốn phát cuồng.

Cũng chính vì có chấp niệm như vậy, lão mới đè nén được sự thôi thúc muốn luyện hóa Huyền Nguyên Mẫu Khí, ánh mắt lóe lên, mang theo Thạch Nham lặng lẽ biến mất ở nơi sâu trong Đông Hải, thẳng tiến đến Linh Sơn ở Tây phương.

Thái Nguyên Tiên Đảo.

La Tuyên vẫn chìm đắm trong việc luyện hóa Tháp Thời Không và hấp thu bản nguyên Thời Không.

Tháp Thời Không là Hồng Mông chí bảo sánh ngang Hỗn Độn chí bảo, càng là đệ nhất chí bảo thời Hồng Mông, e rằng so với Hỗn Độn Thanh Liên ba mươi sáu phẩm, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Bàn Cổ Phủ thời kỳ đỉnh phong, cũng không hề thua kém, thậm chí còn hơn!

Loại chí bảo này, dù bản nguyên bị tổn thương, việc luyện hóa cũng không phải là chuyện dễ. ...

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Trong nháy mắt ngàn năm đã qua.

Trong ngàn năm này.

La Tuyên vẫn luôn ngồi xếp bằng trong Tháp Thời Không, không hề nhúc nhích, một mực luyện hóa bản nguyên Thời Không, cũng hấp thu bản nguyên Thời Không, nâng cao Thời Không Đạo Tắc.

Sau một ngàn năm.

Hắn cuối cùng cũng đã luyện hóa được Tháp Thời Không, hoàn mỹ khống chế được sức mạnh của nó.

"Thời Không Đạo Tắc lại nâng cao được năm trăm đạo?" Điều khiến La Tuyên kinh ngạc và vui mừng là, lực lượng Thời Không Đạo Tắc trong nguyên thần, không biết từ lúc nào, đã nâng cao được trọn vẹn bốn trăm đạo!

Đạo tắc khác với pháp tắc và quy tắc.

Độ khó để nâng cao còn lớn hơn nhiều so với tu vi cảnh giới!

Phải biết rằng, trăm đạo lực lượng đạo tắc là trình độ mà một Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bình thường phải mất rất nhiều năm tháng mới tích lũy được!

Hôm nay ngưng luyện được năm trăm đạo Thời Không Đạo Tắc.

E rằng một Đạo Chủ vừa mới bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng khó có thể ngưng luyện ra nhiều đạo tắc như vậy!

"Cũng không biết Tiên Đạo Đạo Tắc của Hồng Quân có ngưng luyện ra được năm trăm đạo không?" La Tuyên trong lòng suy nghĩ, không khỏi hơi lắc đầu.

Dù sao đối với tầng thứ từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trở lên, hắn biết quá ít, đây không phải là một chuyện tốt.

"Nhưng, dù không bằng Hồng Quân, với tu vi nguyên thần Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh của ta, cộng thêm sức mạnh gia trì của thế giới Hồng Mông trung thiên, lại có năm trăm Thời Không Đạo Tắc, cường giả Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh bình thường, cũng chưa chắc là đối thủ của ta!" "Nếu lại thêm Hỗn Độn Hắc Liên hai mươi tư phẩm và Tháp Thời Không, hẳn là đủ để dễ dàng trấn áp cường giả Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh bình thường!" Mặc dù không có thước đo rõ ràng, nhưng La Tuyên đối với thực lực của mình cũng có một ước lượng đại khái, càng có sự tự tin vô cùng mãnh liệt.

"Điều duy nhất đáng tiếc là, việc nâng cao sau này, mỗi một bước đều sẽ khó như phàm nhân lên trời." Hắn không khỏi khẽ thở dài.

Chương 223

Thế giới Hồng Hoang cuối cùng quá nhỏ, tiên khí hoàn toàn không đủ dùng. 'Xem ra, đã đến lúc nên thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, để năng lượng triều tịch của thế giới Hồng Mông tràn vào Hồng Hoang!' Bất luận là vì việc nâng cao tu vi sau này, hay vì sự tự tin vào thực lực hiện tại, La Tuyên trong lòng đều quyết định, lần xuất quan này, bất luận thế nào cũng phải thuyết phục Hồng Quân, thúc đẩy đại thế Hồng Hoang.

Để thế giới Hồng Mông và thế giới Hồng Hoang thực sự kết nối với nhau!

"Hửm?

Đại thế Hồng Hoang đã đi trước một bước?" La Tuyên trước đó vẫn chìm đắm trong tu luyện không để tâm đến việc khác.

Hôm nay thả lỏng, dù không cố ý cảm ứng, thần niệm mênh mông cũng dễ dàng nắm bắt được thiên cơ bị Hồng Quân lặng lẽ che đậy, và việc tiểu Kim Ô bỏ mình.

"La Tuyên đạo hữu xuất quan rồi?" Khi thần niệm của La Tuyên khuếch tán ra ngoài, Hồng Quân ở ngoài ba mươi ba tầng trời cũng cảm ứng được La Tuyên.

Lập tức thân ảnh nhạt dần, biến mất khỏi Tử Tiêu Cung.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thân ảnh của lão vô thanh vô tức xuất hiện bên ngoài Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Đạo hữu thông suốt rồi sao?" Thân ảnh La Tuyên cũng lặng lẽ không tiếng động, xuất hiện đối diện Hồng Quân.

“Ai!

Thế giới Hồng Hoang có thể dựa vào, chẳng qua là hai chúng ta.

Hiện tại, tu vi của chúng ta đều đã đạt đến một bình cảnh nhất định, muốn tiến thêm một bước, quá khó quá khó!” Hồng Quân khẽ thở dài nói: “Cứ như vậy, trì hoãn thêm nữa cũng chỉ là lãng phí thời gian.

Chi bằng, lần này thuận theo tâm ý của ngươi, dù sao cái gì cần đến cuối cùng cũng sẽ đến, sớm muộn cũng như nhau.” “Phải như vậy!” La Tuyên khẽ gật đầu.

Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm dù là nguy cơ, nhưng cũng ẩn chứa cơ duyên to lớn.

Thay vì lãng phí thời gian, cũng lãng phí cả đạo tâm và nhuệ khí, chi bằng trực tiếp đối mặt, ít nhất, cũng không đến mức loạn đạo tâm!

“Nếu đã như vậy, chúng ta hãy để Vu Yêu Lượng Kiếp triệt để giáng lâm đi!” Ánh mắt Hồng Quân dần trở nên sắc bén, nhìn về phía thế giới Hồng Hoang mênh mông, nhưng rất nhanh, lão lại nói: “Bần đạo đến đây, có hai chuyện muốn thương nghị với đạo hữu.” “Một, một khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc, bần đạo tất sẽ theo đó bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.” “Khi đó, bần đạo sẽ một lần nữa thắp sáng ấn ký bản nguyên Tiên Đạo, cần một khoảng thời gian không ngắn.” “Mọi chuyện của thế giới Hồng Hoang, giao cho đạo hữu nắm giữ!” “Chuyện thứ hai, khi bần đạo thúc đẩy đại thế, đã bất ngờ phát hiện tung tích của Thái Dương Đạo Chủ Lục Áp ngày trước, khi Yêu tộc Cửu Kim Ô gặp nguy, hắn đã ra tay cuốn Cửu Kim Ô vào nơi tu hành của mình.” “Bần đạo không biết hắn làm vậy vì sao, nhưng nếu đã xuất hiện, chắc chắn sẽ phát hiện ra sự biến hóa của thiên địa không thời gian.” “Với tu vi và thực lực của Lục Áp, hắn là đủ để giúp chúng ta, vì vậy, bần đạo muốn thỉnh đạo hữu đi

một chuyến, đến bái phỏng Lục Áp!" Hồng Quân miệng nói khách khí, nhưng nếu Lục Áp từ chối, e rằng chữ 'thỉnh' này sẽ biến vị.

"Chuyện của Hồng Hoang, đạo hữu cứ yên tâm." La Tuyên khẽ gật đầu, chuyện thứ nhất không có vấn đề gì lớn.

Với những thủ đoạn hiện tại của hắn, đủ để trấn áp cường giả Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh bình thường.

Khi không thời gian Hồng Mông và không thời gian Hồng Hoang bước đầu kết nối, nhiều nhất chỉ có thể để đối phương gửi một vài cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sang, hoàn toàn không cần phải có bất kỳ gánh nặng nào.

Dù đối phương không tiếc trả giá lớn, có cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cưỡng ép vượt qua không thời gian ra tay.

Có sự suy yếu vô hạn của hai không thời gian, hắn hiện tại cũng không hề sợ hãi!

Ngược lại chuyện thứ hai, khiến hắn khá kinh ngạc.

Cái tên Thái Dương Đạo Chủ Lục Áp, có lẽ chúng sinh Hồng Hoang sẽ xa lạ, nhưng hắn thì không hề xa lạ.

Kiếp trước hắn nghe nói, thời kỳ Phong Thần có một cường giả tán tu tên là Lục Áp, lai lịch thần bí, một tay Trảm Tiên Phi Đao không vật gì không phá, không ai có thể ngăn cản, bản thân hắn càng tự xưng 'tiên có Bàn Cổ sau có trời, bản tôn còn trước Bàn Cổ'!

Dám so sánh với Bàn Cổ, còn sớm hơn Bàn Cổ.

Không nghi ngờ gì, Lục Áp chắc chắn là Hỗn Độn Thần Ma ngày trước!

Từ một số thông tin kiếp trước xem ra, Lục Áp dám can thiệp vào Phong Thần đại kiếp, e rằng so với Hồng Quân cũng không hề thua

kém!

Chỉ là, điều khiến La Tuyên bất ngờ là, Lục Áp kiếp trước thời kỳ Phong Thần mới xuất thế, đời này, lại vì biến cố của thế giới Hồng Hoang, đã bị Hồng Quân phát hiện sớm hơn!

"Lục Áp sao?" La Tuyên ánh mắt lóe lên, gật đầu nói: "Được!" Lục Áp dù sao cũng từng là Hỗn Độn Thần Ma, càng là Thái Dương Đạo Chủ có thứ hạng rất cao.

Nếu tu vi của Lục Áp cũng ở Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh, cũng chịu giúp đỡ thế giới Hồng Hoang, quả thực cũng có thể giúp được không ít!

Hai người bàn bạc xong.

Liền lên đường đến bờ Đông Hải, nơi Cửu Kim Ô biến mất.

"Lục Áp đạo hữu, Hồng Quân đến bái phỏng, xin đạo hữu hiện thân gặp mặt." Nếu là trước đây, Hồng Quân mà biết Lục Áp ở dưới mí mắt mình, đừng nói là khách khí, không đuổi Lục Áp ra khỏi thế giới Hồng Hoang đã là may rồi.

Nhưng hiện tại, tình thế ép buộc.

Có thể lôi kéo Lục Áp trở thành trợ lực, cố gắng lôi kéo vẫn tốt hơn!

"Thời Không Đạo Chủ La Tuyên, đến bái phỏng Lục Áp đạo hữu." La Tuyên và Lục Áp không có giao tình, cũng tùy ý hơn nhiều.

Tiếng nói vừa dứt.

Hư không một mảnh tĩnh lặng, không có bất kỳ hồi đáp nào.

"Lục Áp đạo hữu, Hồng Quân đến bái phỏng, xin hiện thân gặp mặt." Hồng Quân mày hơi nhíu, kiên nhẫn, lại lần nữa chắp tay hướng về hư không hô.

Tuy nhiên.

Vẫn không nhận được hồi đáp.

Thấy vậy, ánh mắt lão ngưng lại, quay sang nhìn La Tuyên, chắp tay nói: "La Tuyên đạo hữu." "Ừm." La Tuyên khẽ gật đầu.

Chỉ một ý niệm khẽ động, thiên địa không thời gian đều nằm trong một ý niệm.

Tiểu thiên địa mật cảnh nơi Lục Áp ở, trốn được sự dò xét của Hồng Quân và Thiên Đạo, nhưng lại không thể trốn được cảm ứng của La Tuyên, vị Thời Không Chi Chủ này.

Là Thời Không Chi Chủ, thiên địa không thời gian đều nằm trong một ý niệm.

Chỉ cần nơi Lục Áp ở, vẫn ở trong không thời gian này, không thể nào trốn được cảm tri của La Tuyên.

Trong khoảnh khắc.

Dưới sự bao phủ của thần niệm, liền xuất hiện một tiết điểm thiên địa.

Khí tức yếu ớt, yếu ớt đến mức gần như không thể cảm ứng, nhưng vẫn bị La Tuyên tìm ra.

"Ai!

Lẽ nào hai vị nhất định phải đuổi cùng giết tận?" Lúc này, phảng phất như cảm ứng được La Tuyên đã tìm ra tiết điểm không gian, trong hư không đột ngột vang lên một giọng nói đầy tang thương và bất đắc dĩ.

"Lục Áp đạo hữu hiểu lầm rồi!" Hồng Quân lắc đầu nói: "Bần đạo đến đây, không phải vì tiểu Kim Ô, mà đặc biệt đến bái phỏng đạo hữu.

Đạo hữu đã ra tay cứu Cửu Kim Ô, hẳn là biết được tình cảnh hiện tại của thế giới Hồng Hoang." "Hồng Mông Thiên Địa sao?" Giọng nói đó hơi ngừng lại, trầm mặc một lúc rồi nói: "Bản tôn không tham gia vào chuyện giữa các ngươi và thế giới Hồng Mông." "Tổ chim bị lật, sao còn trứng nguyên!" La Tuyên mày nhíu lại, trầm giọng nói: "Lẽ nào đạo hữu sau này, định sống dưới hơi thở của những cường giả Hồng Mông Thiên Địa đó, hay là đã chuẩn bị sẵn sàng cho những năm tháng vô tận sau này sẽ sống chui lủi trong hỗn độn?" "Hừ!" Nghe vậy, Lục Áp hừ lạnh một tiếng, khá không vui nói: "Tiểu bối, dù ngươi là Thời Không Đạo Chủ, nhưng cũng chỉ là một hậu bối của Hồng Hoang, tu vi cũng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh." "Bản tôn ngày trước cũng là Đạo Chủ!

Chương 224

Chuyện bản tôn làm, lẽ nào cần ngươi chỉ tay năm ngón?" "Lục Áp đạo hữu!" Hồng Quân bên cạnh sắc mặt trầm xuống, quát: "La Tuyên đạo hữu là Đạo Chủ duy nhất của Hồng Hoang hiện tại và cả toàn bộ Hỗn Độn thiên địa, đạo hữu nên biết, Đạo Chủ không thể nhục!" "Chẳng qua là một Đạo Chủ nửa vời, thì có thể làm gì?" Lục Áp vẫn khinh thường.

"Ha ha!" La Tuyên nghe vậy cười, cười vô cùng xán lạn.

Nhưng dưới nụ cười xán lạn đó, lại tràn ngập hàn ý vô tận.

Không thấy hắn có động tác gì, toàn bộ thiên địa không thời gian đã như đông cứng lại, hóa thành dạng keo trong suốt, một tiết điểm không gian màu vàng đỏ, trong đó lúc ẩn lúc hiện, vô cùng bắt mắt.

"Các hạ đã không coi trọng Đạo Chủ như ta, vậy thì để ta xem xem, các hạ, vị Đạo Chủ ngày trước, bây giờ đã đến mức nào!" Tiếng nói chưa dứt, tiên nguyên mênh mông của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh của La Tuyên đã cuồn cuộn quanh thân.

Sức mạnh thế giới Hồng Mông trung thiên theo đó gia trì lên người.

Khí tức của hắn, lập tức đạt đến mức độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ ngũ cảnh!

Không chỉ như vậy.

Năm trăm đạo lực lượng Thời Không Đạo Tắc đó, cũng không chút bảo lưu mà tuôn ra, giống như năm trăm sợi thần liên trật tự, lấy La Tuyên làm trung tâm, lan ra hư không mênh mông.

Trong khoảnh khắc.

Thân ảnh của hắn liền biến mất không thấy.

Thay vào đó, là một không thời gian khác dường như đã bị cách ly ra.

Thân hóa thành không thời gian!

La Tuyên không hề khách khí với Lục Áp.

Mới bắt đầu đã dùng đến thủ đoạn mạnh nhất của cường giả Hỗn Nguyên, trực tiếp hóa thân thành một không thời gian.

Tiết điểm không gian màu vàng đỏ đó, lập tức sau khi hắn hóa thân thành không thời gian, đã vỡ nát tan tành, lộ ra một thiên địa lớn ngang với tiểu thiên thế giới, tràn ngập quy tắc Thái Dương và lực lượng Thái Dương nồng đậm.

Trong thiên địa đó.

Một già một trẻ hai bóng người ngồi đối diện nhau, dường như đang nói chuyện.

Đột nhiên.

Bóng người già nua tang thương hơn, đột nhiên sắc mặt biến đổi, thất thanh kinh hô: "Năm trăm đạo Thời Không Đạo Tắc!

Sao có thể, hắn chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh." "Trong thời gian ngắn ngủi, làm sao có thể ngưng tụ ra năm trăm đạo Thời Không Đạo Tắc?" Năm trăm đạo lực lượng đạo tắc.

Gần như là tầng thứ mà một cường giả lão làng đã bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên rất lâu mới có thể lĩnh ngộ được!

Dù hắn từng là Hỗn Độn Thần Ma, là Thái Dương Đại Đạo Đạo Chủ.

Từ lúc khai thiên đến nay, vô tận năm tháng đã qua, cũng chỉ khôi phục được bốn trăm đạo Thái Dương Đạo Tắc mà thôi!

Mặc dù tu vi nguyên thần của hắn dựa vào tàn khu của Thần Ma ngày trước, miễn cưỡng khôi phục lại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, chỉ cách Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên một bước chân.

Nhưng chênh lệch một trăm đạo đạo tắc, lại khiến hắn cảm nhận được cảm giác nguy cơ cực lớn!

Lục Áp cuối cùng cũng không dám coi thường La Tuyên, vị Thời Không Đạo Chủ này.

Không dám đại ý, vội vàng vung tay áo, cuốn thiếu niên bên cạnh vào trong tay áo, sau đó, toàn thân Thái Dương Đạo Tắc phun trào, thân ảnh cũng biến mất, hóa thành một mặt trời chói lọi!

Ông!

Hư không nhẹ nhàng gợn sóng.

Dao động cực kỳ nhỏ, còn nhỏ hơn cả dao động do cấp bậc Thái Ất Kim Tiên tạo ra gấp trăm ngàn lần.

Nhưng sát cơ sắc bén ẩn chứa bên trong lại khiến người ta da đầu tê dại, dù là cường giả vừa mới bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, rơi vào trong sát cơ này, e rằng cũng phải bỏ mạng tại chỗ!

Dù vậy, Lục Áp cũng không dễ chịu!

Không thời gian và mặt trời chói lọi đó va chạm vào nhau.

Không thời gian gần như đã hóa thành thực chất đó, tuy không trực tiếp làm vỡ nát, hay là dập tắt mặt trời chói lọi đó, nhưng lại khiến ánh sáng của mặt trời đó ảm đạm đi mấy phần, bắn ra ngọn lửa màu vàng đỏ ngập trời!

"Phụt!" Trong nháy mắt đã giao đấu ức vạn lần.

Không lâu sau, mặt trời chói lọi do Lục Áp hóa thành, như bị sét đánh, biến trở lại hình dạng ban đầu, chưa đứng vững, đã há miệng

phun ra một ngụm máu tiên màu vàng đỏ!

Chỉ là một va chạm thăm dò đơn giản, không ai dùng đến sức mạnh thực sự.

Dù sao, đây là thế giới Hồng Hoang, dù chỉ rò rỉ ra một chút khí tức, cũng đủ để hủy diệt toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

Nhưng Lục Áp vạn lần không ngờ.

La Tuyên không dựa vào ấn ký bản nguyên Thời Không Đại Đạo, chỉ dựa vào tu vi của bản thân, một luồng sức mạnh thế giới, cùng với năm trăm đạo lực lượng đạo tắc, đã khiến hắn, một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, bị đạo thương không nhẹ!

Dù đã hóa lại bản thể, trong cơ thể vẫn còn sót lại không ít sức mạnh thời không, đang xâm thực sức mạnh và bản nguyên của hắn! ...

"Không hổ là Thời Không Đạo Chủ!" Lục Áp hóa lại hình dạng lão già ban đầu, toàn thân lửa cháy bùng lên, phun ra nuốt vào Thái Dương Đạo Tắc nóng rực.

Hắn giơ tay lau đi hỗn nguyên thánh huyết nơi khóe miệng, trong mắt hàn quang sắc bén, nhìn chằm chằm vào La Tuyên nói: "Chỉ là, lẽ nào các hạ nghĩ rằng, như vậy là có thể áp chế được bản tôn sao?" "Dù Thời Không Đại Đạo của các hạ cường hoành, nhưng bản tôn cũng là Đạo Chủ ngày trước!" "Nếu hôm nay các ngươi ép bản tôn quá đáng, dù phải bỏ mình, bản tôn cũng sẽ kéo các ngươi và thế giới Hồng Hoang, cùng nhau bị hủy diệt!" Nói rồi, ánh mắt âm lãnh của hắn rơi vào trên người Hồng Quân.

Tuy miệng nói cứng rắn, nhưng nếu chưa đến bước cuối cùng, tự nhiên hắn không muốn chết một cách uất ức như vậy.

Từ lúc khai thiên đến nay đã vô số năm.

Hắn vẫn luôn tiềm tâm tu dưỡng khôi phục tu vi, hôm nay khó

khăn lắm mới khôi phục lại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Không chỉ chỉ cách cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên một bước.

Chỉ cách việc thắp sáng ấn ký bản nguyên Đại Đạo, trở lại ngôi vị Thái Dương Đạo Chủ, cũng chỉ còn một bước mà thôi!

"Lục Áp đạo hữu hiểu lầm." Hồng Quân biết rõ La Tuyên không thích bị uy hiếp, không đợi La Tuyên mở miệng, vội vàng đứng ra giảng hòa: "Chúng ta không có ý ép buộc đạo hữu, chỉ là chuyện của Hồng Mông Thiên Địa, còn đáng sợ hơn nhiều so với đạo hữu tưởng tượng." "Đạo hữu có thể không biết, không thời gian bên kia, không chỉ có thế giới Hồng Mông." "Mà là toàn bộ Hồng Mông Thiên Địa!" "Ở đầu kia của không thời gian, không chỉ có một hai chí cường giả, mà là trọn vẹn ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ!" "Nếu không phải như vậy, bần đạo hà cớ gì phải phiền đến đạo hữu?" Nói đến đây, lão không khỏi khẽ thở dài, mặt mày sầu não.

"Hồng Mông Thiên Địa?

Ba ngàn Đạo Chủ?" Lục Áp nghe vậy con ngươi đột nhiên co rụt lại, sắc mặt kịch biến.

Là một trong ba ngàn Hỗn Độn Đạo Chủ ngày trước, tự nhiên hắn cũng biết sự tồn tại của Hồng Mông Thiên Địa.

Càng biết rằng.

Chương 225

Trước thời Hỗn Độn, ba ngàn Đạo Chủ của Hồng Mông Thiên Địa, đã dùng một kiện Thời Không chí bảo cấp bậc Hồng Mông chí bảo cắt đứt thời không, phong ấn Hồng Mông Thiên Địa.

Ban đầu hắn vẫn tưởng Hồng Mông Thiên Địa chỉ là truyền thuyết.

Không ngờ, Hồng Mông Thiên Địa lại vào lúc này, quay trở lại không thời gian này!

Thời đại Hồng Mông cũng có ba ngàn Đạo Chủ, chỉ vì để tránh Hồng Mông lượng kiếp, sau khi cắt đứt Hồng Mông thời không, liền bị Đại Đạo vứt bỏ.

Sau đó, mới có Hỗn Độn Kỷ Nguyên, có ba ngàn Hỗn Độn Đạo Chủ.

Đại Đạo ba ngàn.

Đạo Chủ cũng là ba ngàn!

Hôm nay, ba ngàn Đạo Chủ Hồng Mông quay về, chẳng phải có nghĩa là.

Chỉ cần Hồng Mông Thiên Địa triệt để giáng lâm, trừ phi hắn vượt qua được vị Thái Dương Đạo Chủ thời đại Hồng Mông đó.

Nếu không, dù có trở lại cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng không thể thắp sáng ấn ký bản nguyên Thái Dương Đại Đạo, trở lại ngôi vị Thái Dương Đạo Chủ?

"Đạo hữu bây giờ hẳn là đã hiểu rồi chứ?" Hồng Quân khẽ thở dài nói.

Lục Áp không trả lời, trong lòng vẫn vì cú sốc cực lớn mà dậy sóng, sắc mặt cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Đạo Chủ thời đại Hồng Mông, không trải qua Đại đạo lượng kiếp.

Vậy chắc chắn là cực hạn của Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thậm chí là cấp bậc bán bộ Bất Hủ Đại Đạo!

Sau Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mỗi bước là một trời một vực.

Sau Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên càng như vậy, thậm chí chênh lệch giữa mỗi một bước, còn lớn hơn chênh lệch giữa các tầng thứ của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cả vạn lần!

Chênh lệch lớn như vậy.

Dù hắn có trở lại cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, trước mặt những tồn tại đó, cũng chỉ là con kiến mà thôi!

Lại nói gì đến việc tranh đoạt ngôi vị Thái Dương Đạo Chủ?

Không chỉ như vậy, đợi ba ngàn Đạo Chủ của Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm không thời gian này, chắc chắn sẽ tìm đến những Hỗn Độn Đạo Chủ còn sống như họ, cướp đoạt bản nguyên, để từ đó tấn công Đại Đạo Chi Cảnh!

Đây mới là vấn đề chí mạng nhất!

Nghĩ đến đây, dù là tâm cảnh của Lục Áp, cũng không khỏi thở dài một tiếng, giọng khàn khàn nói: "Bản tôn bây giờ cũng chẳng khá hơn ngươi là bao, thậm chí, ngươi dung hợp Thiên Đạo, trở lại ngôi vị Đạo Chủ, vẫn còn có hy vọng." "Bản tôn, trừ phi tìm lại được bản nguyên ngày trước, nếu không, muốn trở lại ngôi vị Đạo Chủ, cũng không biết phải đến năm nào tháng nào!" "Với thực lực như chúng ta, làm sao có thể chống lại ba ngàn Đạo Chủ đỉnh phong?" Không phải Lục Áp tự coi nhẹ mình, không đến cấp bậc đó, căn bản không hiểu

được sự tồn tại đó, rốt cuộc có sức mạnh vĩ đại đến nhường nào.

Hắn ngày trước từng ở cảnh giới đó, tự nhiên rõ ràng sự chênh lệch giữa mình và cảnh giới đó.

Đơn giản giống như khoảng cách giữa phàm nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Cũng chưa chắc!" Thấy Lục Áp đã buông lỏng, Hồng Quân phấn chấn tinh thần, xua tan vẻ sầu não trước đó, trong mắt tinh quang lóe lên nói: "Việc dung hợp hai không thời gian vốn không dễ, huống hồ Hồng Mông thời không bị Đại Đạo vứt bỏ, muốn giáng lâm tuyệt không dễ dàng." "Cũng đúng." Lục Áp trầm tư một lúc, khẽ gật đầu, sắc mặt cũng dịu đi nhiều.

Trước đó đột nhiên bị tin tức ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ làm kinh hãi, loạn cả tâm thần, mới không nghĩ nhiều.

Hôm nay nghĩ lại.

Đợi Hồng Mông thời không giáng lâm, e rằng một Vô Lượng Lượng Kiếp nữa cũng sắp đến rồi!

Khi đó, kẻ chịu trận đầu tiên nên là ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ đó, nói như vậy, ngược lại lại thành một chuyện tốt.

"Khụ khụ!" Hồng Quân thấy Lục Áp trong lòng có ý không cho là đúng, không khỏi khẽ ho một tiếng, nói: "Nhưng mà, trong thế giới Hồng Hoang của chúng ta, có một Thánh nhân, đã đầu hàng Hồng Mông Thiên Địa, đang tìm cách từ biên giới Hồng Hoang ra tay, đả thông giới bích không thời gian của hai giới." "Ngoài chuyện đó ra." Lão ngừng lại một chút, không để ý đến ánh mắt trợn trừng của Lục Áp, tiếp tục nói: "Bần đạo và La Tuyên đạo hữu đã thương nghị, quyết định thúc đẩy chuyện này!" "Các ngươi điên rồi sao?" Lục Áp suýt nữa nhảy dựng lên, nhìn Hồng Quân và La Tuyên như nhìn kẻ

điên, mắt trợn tròn, thất thanh hét lên: “Hồng Mông Thiên Địa mạnh mẽ đến mức nào, chẳng lẽ các ngươi không biết sự chênh lệch giữa Hồng Hoang và Hồng Mông, làm như vậy, chẳng lẽ muốn cùng Hồng Hoang chôn vùi trong dòng sông thời gian sao?” Giờ phút này.

Tâm tình của Lục Áp giống như phàm nhân kiếp trước ngồi tàu lượn siêu tốc.

Trước bị ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ dọa cho đủ sợ, sau đó, vừa mới vì một câu nói của Hồng Quân mà dịu lại, lại nghe thế giới Hồng Hoang có Thánh nhân đầu hàng Hồng Mông.

Hồng Quân và La Tuyên, không những không ngăn cản, ngược lại còn có ý thúc đẩy chuyện này, tim của hắn lập tức nhảy lên đến cổ họng!

“Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm là chuyện sớm muộn.” Lúc này, La Tuyên nhìn Lục Áp một cái, nhàn nhạt mở miệng: “Với tài nguyên hiện tại của thế giới Hồng Hoang, không đủ để chúng ta tiến thêm một bước.” “Hỗn Độn thiên địa vốn có thể tu hành, nhưng đã bị các ngươi đánh nát từ vô tận năm tháng trước, bây giờ hỗn độn chi khí đã không thể hấp thu.” “Thứ có thể tu hành, cũng chỉ còn lại Đại Đạo.” “Nhưng tu hành phương diện Đại Đạo, động một chút là ức vạn năm, cũng chưa chắc có sự nâng cao rõ rệt.” “Cứ như vậy, thay vì đợi đến lúc Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm thì tự sinh tự diệt, chi bằng chủ động thúc đẩy mọi thứ sớm hơn, để cục diện ít nhiều có lợi cho chúng ta hơn một chút.” “Dù sao, hai không thời gian dung hợp, Hồng Mông thời không càng cao cấp hơn.

Đối với không thời gian của chúng ta mà nói, cũng là một cơ duyên lớn!” “Như vậy quá mạo hiểm rồi!” Lục Áp trong lòng hiểu rõ những gì La Tuyên nói là sự thật, nhưng y vẫn cảm thấy cách làm này chẳng khác gì tự tìm đến cái chết.

Cố nén sự kinh ngạc trong lòng, y không nhịn được nhìn về phía Hồng Quân nói: "Ngươi nên biết rõ thủ đoạn của một Đạo Chủ đỉnh phong, một khi mở ra một khe nứt thời không, bọn họ tất nhiên sẽ nắm bắt cơ hội, chẳng bao lâu sau sẽ có thể thật sự đả thông hai phương thời không, khiến Hồng Mông Thiên Địa hoàn toàn giáng lâm." "Thời Không Đạo Chủ không biết thì thôi, sao ngươi cũng hồ đồ như vậy?" Sau khi chứng kiến thủ đoạn của La Tuyên, Lục Áp cũng không dám xem thường hắn nữa, trong lời nói cũng bất giác thay đổi cách xưng hô.

"Bần đạo sao có thể không biết rõ chứ?" Hồng Quân hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Chính vì biết rõ nên mới có quyết định như vậy." "Ngươi có biết, Hồng Hoang của chúng ta vì sao lại có Thánh nhân có thể đầu hàng Hồng Mông Thiên Địa không?" "Chuyện này hoàn toàn là do một Đồ Đằng của chủng tộc trong Hồng Mông Thiên Địa không tiếc trả giá đắt để làm ra!" "Ngươi lại có từng biết, Hồng Mông Thiên Địa có một quân cờ đã trà trộn vào thế giới Hồng Hoang, và để che giấu tung tích của quân cờ đó cùng Nguyên Thủy, có một vị Đạo Chủ đã không tiếc trả giá rất lớn để ra tay?" "Tuy hai phương thời không khó có thể dễ dàng đả thông, nhưng ngươi chẳng lẽ thật sự ngây thơ cho rằng việc Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm có thể kéo dài vô số lượng kiếp sao?" Lời này vừa thốt ra.

Sắc mặt Lục Áp trong phút chốc trở nên tái mét, bị Hồng Quân chất vấn đến á khẩu không trả lời được.

Phải!

Đạo Chủ đỉnh phong là tầng thứ gì chứ.

Thứ vĩ lực tu vi thông thiên triệt địa đó đã sớm vượt xa sự tưởng tượng của sinh linh bình thường, thậm chí là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Một vị Đạo Chủ chịu vì che giấu khí tức của hai quân cờ mà không tiếc trả giá đắt, vượt qua thời không để ra tay.

Điều đó đủ để chứng minh, vị Đạo Chủ đó có thừa tự tin!

Lại liên tưởng đến ba ngàn Đạo Chủ của Hồng Mông đã liên thủ cắt đứt thời không Hồng Mông, phong ấn Hồng Mông Thiên Địa để trốn tránh Đại đạo lượng kiếp.

Có thể thấy.

Ba ngàn Đạo Chủ của Hồng Mông hoàn toàn không giống với ba ngàn Đạo Chủ của Hỗn Độn.

Năm xưa vì để chứng đắc Đại đạo, vì tranh đoạt cơ duyên Đại đạo mà tranh đấu đến mức gần như toàn bộ đều ngã xuống.

Nhưng ba ngàn Đạo Chủ của Hồng Mông lại đoàn kết như một khối!

"Thật ra, chúng ta cũng có ưu thế của chúng ta." Hồng Quân không cho Lục Áp quá nhiều thời gian suy nghĩ, liền chuyển chủ đề, nhìn về phía La Tuyên nói: "Bọn họ có ba ngàn Đạo Chủ, chúng ta cũng có một Thời Không Đạo Chủ đứng ngoài ba ngàn Đại đạo, tự thành một đạo." Dừng một chút, ông tiếp tục: "Hơn nữa, đạo hữu có lẽ không biết, La Tuyên đạo hữu chính là Đại đạo chi tử!" "Đại đạo chi tử?" Lục Áp nhướng mày, mặt đầy kinh ngạc.

Đại đạo chi tử chỉ là một danh xưng, hoặc là một lời khen ngợi dành cho những kẻ có thiên tư yêu nghiệt.

Nếu là lúc bình thường, Hồng Quân khen La Tuyên như vậy, dù miệng không nói nhưng trong lòng y cũng thừa nhận.

Nhưng Hồng Quân lại nói ra trong hoàn cảnh này, lại khiến y cảm nhận được một ý vị khác thường!

“Không sai.” Hồng Quân vô cùng chắc chắn gật đầu: “Trên người La Tuyên đạo hữu có một năng lực cường đại không ai biết, năng lực này cực kỳ đặc thù, chỉ cần có sinh linh khen ngợi La Tuyên đạo hữu, liền có thể khiến La Tuyên đạo hữu nhận được lợi ích cực lớn.” Nói đến đây, ông vẫn không nhịn được cảm thấy có chút không chân thật: “Không lâu trước, tu vi của La Tuyên đạo hữu vẫn còn ở Hỗn Nguyên đệ tam cảnh.

Chính vì bần đạo tự mình kiểm chứng, thuận miệng nói một câu ‘Đạo hữu hôm nay có thể phá Hỗn Nguyên đệ tứ cảnh’, mới có được tu vi như hiện tại!” “Hít!

Có chuyện như vậy sao?” Lục Áp nghe vậy, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn chằm chằm La Tuyên, con ngươi gần như co lại thành một điểm.

Chương 226

Y và Hồng Quân quen biết nhiều năm, năm xưa còn là đối thủ.

Đối với tính cách của Hồng Quân, y cũng rất quen thuộc, biết Hồng Quân tuyệt không phải là hạng người nói năng tùy tiện.

Huống chi, tâng bốc một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cho dù Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên này là Đạo Chủ, đối với Hồng Quân mà nói cũng không có ý nghĩa gì!

Chỉ là.

Một câu khen ngợi có thể khiến một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tăng lên một tiểu cảnh giới, chuyện như vậy cũng quá khó tin rồi đi?

Y nhìn chằm chằm La Tuyên, ngưng thị một lúc lâu, đột nhiên, thăm dò nói: "La Tuyên đạo hữu thiên phú hơn người, được Đại đạo ưu ái, hôm nay liền có thể đột phá Hỗn Nguyên đệ ngũ cảnh chăng?" Ầm!

Lời còn chưa dứt.

Dưới ánh mắt kinh hãi tột độ của Lục Áp.

Tiên nguyên bàng bạc trong cơ thể La Tuyên chấn động, dường như có thêm vô cùng sức mạnh từ hư không.

Tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh trong nháy mắt đã phá vỡ bình cảnh, đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ ngũ cảnh!

Mẹ kiếp!

Thật sự là Đại đạo chi tử a!

Vào lúc này.

Dù là Thái Dương Đạo Chủ, một trong ba ngàn Đạo Chủ Hỗn

Độn năm xưa, hiện tại cũng là cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh như Lục Áp, cũng suýt nữa văng tục một câu, trực tiếp nhảy dựng lên!

Gương mặt y đầy vẻ chấn động nhìn La Tuyên, trong mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Dáng vẻ y hệt như Hồng Quân lúc ban đầu!

"Thế nào?

Bần đạo không lừa ngươi chứ?" Hồng Quân nhìn dáng vẻ của Lục Áp, trong lòng lập tức cân bằng lại, cũng thoải mái hơn nhiều.

Lúc ban đầu khi kiểm chứng, dáng vẻ của ông cũng không khác Lục Áp là bao, cho đến tận bây giờ, ông vẫn còn nhớ rõ cái cảm giác phức tạp ngũ vị tạp trần không nói nên lời lúc đó.

Hôm nay nhìn thấy Lục Áp, người từng là Đạo Chủ như mình, cũng có biểu hiện tương tự, trong lòng không khỏi cảm thấy một trận khoan khoái.

Đương nhiên.

Người khoan khoái nhất tại đây.

Không nghi ngờ gì, chính là La Tuyên, lúc nghe Hồng Quân nhắc đến mấy chữ 'Đại đạo chi tử', hắn đã lờ mờ đoán được.

Nhưng hắn cũng không ngờ Lục Áp lại dễ vào tròng như vậy.

Càng không ngờ, chuyến đi hôm nay lại có thể nhẹ nhàng từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh bước một bước vào đệ ngũ cảnh, tiết kiệm được vô số năm khổ tu!

Cái cảm giác không cần làm gì cả.

Được người khác "buff" một câu là trực tiếp tăng một tiểu cảnh giới, quả thật không thể nào sảng khoái hơn!

“Đúng là không ngờ, thế gian lại có năng lực kỳ lạ như vậy, Thời Không Đạo Chủ quả thật không hổ danh ‘Đại đạo chi tử’!” Hồi lâu sau, Lục Áp hít sâu một hơi, cố nén sự chấn động trong lòng, không nhịn được hỏi: “Nếu Thời Không Đạo Chủ có năng lực như vậy, vì sao không một bước tiến thẳng vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lẽ nào... trong đó có hạn chế?” “Không sai!” La Tuyên khẽ gật đầu, trầm ngâm nói: “Bần đạo và Hồng Quân đạo hữu đã nhiều lần suy đoán, có lẽ, chỉ khi nào chạm đến tâm thần, gây ra dao động tâm tư cực lớn của một sinh linh nào đó, năng lực này mới có thể sử dụng.” “Đây cũng là nguyên nhân bần đạo quyết định đánh cược một phen cùng La Tuyên đạo hữu!” Hồng Quân không phải lần đầu tiên thấy cảnh tượng huyền bí này, nhưng trong lòng vẫn tràn đầy kinh ngạc: “Không chỉ việc Hồng Mông thời không giáng lâm sẽ mang lại không ít lợi ích cho Hồng Hoang, cũng mang đến cho chúng ta một vài cơ duyên.

Riêng năng lực này của La Tuyên đạo hữu, nếu dùng tốt, cũng đủ để mang lại trợ lực cực lớn cho thế giới Hồng Hoang của chúng ta!” “La Tuyên đạo hữu có năng lực này, quả thật có thể đánh cược một phen.” Lục Áp trầm ngâm một lúc lâu, cuối cùng cắn răng, quyết định cùng Hồng Quân và La Tuyên đánh cược một phen.

Không chỉ vì sự đặc thù của La Tuyên.

Càng bởi vì, Đại đạo có ba ngàn, Đạo Chủ có ba ngàn, cho dù y không trêu chọc cường giả của Hồng Mông Thiên Địa, thì Thái Dương Đạo Chủ của thời đại Hồng Mông cũng sẽ không tha cho y.

Đương nhiên, trong đó còn có một phần nguyên nhân là vì, Thời Không Đạo Chủ siêu việt ngoài ba ngàn Đại đạo, là Đại đạo chí tôn.

Vừa cường đại lại không có bất kỳ xung đột nào với Đại đạo của y!

“Tốt!” Hồng Quân và La Tuyên nhìn nhau, cả hai đều nở nụ cười.

Có một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, lại từng là Thái Dương Đạo Chủ tương trợ, mọi chuyện đã dễ dàng hơn nhiều. … Một nơi khác.

Tây Phương Linh Sơn.

Nguyên Thủy và Thạch Nham không hề biết, Hồng Quân và La Tuyên đã quyết định thúc đẩy đại thế, âm thầm sau lưng giở trò, chuẩn bị lợi dụng bọn họ để đả thông hai phương thời không sớm hơn.

Lúc này, bọn họ đã lặng lẽ lên Linh Sơn, gặp được Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

“Nguyên Thủy sư huynh??” Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đối với sự xuất hiện đột ngột của Nguyên Thủy trong lòng tràn đầy kinh ngạc, quan trọng nhất là, bọn họ lại không hề cảm ứng được Nguyên Thủy đến gần.

Mãi đến khi Nguyên Thủy lặng lẽ không tiếng động tiến vào Đại Hùng Bảo Điện, bọn họ mới phát hiện ra sự xuất hiện của hắn.

Mà đó, cũng là vì Nguyên Thủy đã lộ ra thân ảnh, kinh động đến bọn họ.

Cùng là Thánh nhân, Nguyên Thủy lại có thể im hơi lặng tiếng xuyên qua cấm chế do bọn họ bố trí, rồi cố ý lộ ra sơ hở mới bị phát hiện, làm sao có thể không khiến bọn họ chấn động!

Nếu như Nguyên Thủy mang địch ý, thậm chí trực tiếp ra tay.

E rằng lúc này bọn họ đều đã bị trọng thương!

“Hai vị sư đệ vẫn khỏe chứ.” Nguyên Thủy lộ ra thân ảnh, nhưng không hề lộ ra bất kỳ khí tức nào, chỉ lẳng lặng nhìn Chuẩn Đề và

Tiếp Dẫn, chắp tay, lộ ra một nụ cười.

Biểu hiện như vậy càng khiến hai người họ thêm kinh ngạc.

"Nguyên Thủy sư huynh không phải..." Chuẩn Đề kinh nghi bất định hỏi, nói được nửa câu lại nuốt trở về.

Nhưng Nguyên Thủy đã hiểu ý của Chuẩn Đề.

Không khỏi sắc mặt trầm xuống, trầm giọng hỏi: "Chuẩn Đề sư đệ, ta bị tên nghiệt chướng La Tuyên đó phong ấn tại Hỗn Độn Thiên Địa, làm sao có thể ra ngoài chứ?" "…" Loại lời này, Chuẩn Đề tự nhiên không tiện trả lời, chỉ có thể khẽ gật đầu.

Mặc dù biết chuyện này là bí mật của Nguyên Thủy, cũng là nỗi đau của Nguyên Thủy, không thích hợp để nói rõ ra.

Nhưng trong lòng y thật sự quá tò mò.

Một người bị trấn áp phong ấn ngàn vạn năm không hề xuất hiện, sao đột nhiên lại xuất hiện?

Y chưa hề nghe được chút phong thanh nào cả!

Chương 227

Càng quan trọng hơn là, vì sao lần này Nguyên Thủy xuất hiện lại quỷ dị như vậy, mang lại cho người ta một cảm giác không thể nắm bắt được!

"Thật không dám giấu, ta sau khi bị phong ấn không lâu thì đã ra ngoài." Nguyên Thủy liếc nhìn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đầy tò mò, hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Thậm chí, mấy năm nay, một vài chuyện ở Hồng Hoang cũng là do ta đứng sau thúc đẩy." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghe vậy, đồng tử đều co rụt lại.

Trong nháy mắt, bọn họ đã liên tưởng đến chuyện không lâu trước đây, đệ tử Tiệt giáo không hiểu sao lại ngã xuống, ngay cả Thông Thiên đích thân ra tay cũng không làm gì được.

Vạn vạn không ngờ, chuyện đó lại là do Nguyên Thủy làm sau lưng!

"Còn về vì sao ta có thể ra ngoài, là do Đồ Đằng Chi Chủ của Thạch Linh nhất tộc ở Hồng Mông Thiên Địa ra tay tương trợ." Nguyên Thủy trong lòng rất hài lòng với sự tò mò của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, nói xong, lại bổ sung một câu: "Vị Đồ Đằng Chi Chủ đó, là một cường giả đã siêu việt Thiên đạo, siêu việt cả Hồng Quân, ở tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" Ầm!

Lời này vừa thốt ra.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều sắc mặt đại biến, đồng loạt lùi lại mấy bước, trên mặt tràn đầy vẻ đề phòng đối với Nguyên Thủy.

Với trí tuệ của Thánh nhân, bọn họ tự nhiên trong nháy mắt đã hiểu ra, cái gọi là Hồng Mông Thiên Địa, chắc chắn là nơi đứng sau phương thời không ở tận cùng Tứ hải.

Rất lâu trước kia.

Bọn họ đã cảm giác được tận cùng Tứ hải có điều không ổn, mặc dù Hồng Quân nói nơi đó là điềm báo của vô lượng lượng kiếp.

Nhưng trong lòng họ vẫn luôn cho rằng, đó chắc chắn là một phương thời không khác.

Sở dĩ không truy cứu đến cùng, là vì cảm thấy, phương thời không đó có lẽ vẫn chưa rõ ràng, hoặc là, trong đó ẩn chứa nguy hiểm lớn, nên Hồng Quân mới nói như vậy.

Hôm nay nghe Nguyên Thủy nói, mới biết, phương thời không đó quả nhiên không đơn giản.

Trong đó lại có cường giả tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên a!

Đó là cảnh giới mà năm xưa chỉ có Hỗn Độn Thần Ma mới có thể chạm đến!

Cho dù hiện tại đã đăng lâm cảnh giới Thánh nhân, đối với cảnh giới đó, họ cũng chỉ có thể ngưỡng vọng, trong lòng thậm chí không sinh ra được một tia khát vọng.

Đó là cảnh giới không thể trông cũng không thể với tới.

Cảnh giới mà ngay cả nhìn cũng không thấy, hoàn toàn là một thế giới khác!

Chỉ là vạn vạn không ngờ, thế gian lại có cường giả như vậy, là cường giả trong phương thời không ở tận cùng Tứ hải.

Càng không ngờ hơn nữa.

Nguyên Thủy lại cấu kết với cường giả bậc đó trong phương thời không kia, không khác gì phản bội Hồng Hoang, phản bội Đạo Tổ!

“Ha ha!

Hai vị sư đệ cảm thấy ta phản bội?” Nguyên Thủy sao lại không nhìn ra được suy nghĩ trong lòng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cười lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: “Chỉ cảm thấy ta phản bội Hồng Hoang, phản bội Thiên đạo, phản bội Hồng Quân, nhưng có từng nghĩ, tất cả ngọn nguồn, đều là bọn họ phản bội ta trước!” Nói đến đây, hắn không khỏi nắm chặt hai tay, hai mắt vì sung huyết mà trở nên đỏ ngầu: “Tên La Tuyên đó chẳng qua chỉ là một đệ tử Tiệt giáo, giết đệ tử của ta thì không nói, còn tự tay trấn áp ta trong Hỗn Độn Thiên Địa tối tăm không có ánh mặt trời.” “À không!

Tên tiểu súc sinh đó lúc ấy đã rời khỏi Tiệt giáo, rời khỏi Đạo môn.” “Nhưng một kẻ bất nhân bất nghĩa, tàn hại đồng môn sư huynh đệ, sau đó lại phản bội Đạo môn ta như vậy, Hồng Quân và Thông Thiên không những không ra tay trấn áp, ngược lại còn mặc cho hắn ra tay với ta, khiến ta mất hết mặt mũi, còn bị phong ấn trong Hỗn Độn Thiên Địa.” “Vì một người ngoài mà đối xử với ta như vậy, bọn họ có từng nghĩ cho ta không?” Ngọn lửa này đã bị Nguyên Thủy nén trong lòng ngàn vạn năm.

Chỉ là vẫn chưa có đối tượng thích hợp để thổ lộ, hôm nay đối mặt với Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cuối cùng hắn cũng không nhịn được mà trút hết mọi oán hận trong lòng ra.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghe Nguyên Thủy trút giận, trong lòng cũng cảm thấy khó hiểu.

Cho đến tận bây giờ.

Bọn họ vẫn không hiểu, vì sao La Tuyên đã rời khỏi Tiệt giáo, rời khỏi Đạo môn, mà Thông Thiên và Hồng Quân lại bảo vệ La Tuyên như vậy.

Đặc biệt là Hồng Quân, thái độ đối với La Tuyên còn thay đổi lớn,

gần như xem như ngang hàng, cực kỳ khách khí.

Có thể nói, đối xử với La Tuyên còn tốt hơn gấp mười, gấp trăm lần so với những đệ tử này!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đối với tao ngộ của Nguyên Thủy, cũng không có đồng tình, hay là cảm giác đồng cảm.

Xét cho cùng, ân oán giữa hai bên cũng là do Nguyên Thủy một tay gây ra, lại một tay tạo nên.

Thế giới Hồng Hoang thực lực vi tôn.

Nguyên Thủy có kinh nghiệm và tao ngộ ngày hôm nay, đều là do thực lực không đủ mà thôi!

Nhưng thái độ của Hồng Quân đối với La Tuyên, lại khiến bọn họ kinh ngạc không thôi, đến bây giờ vẫn không hiểu.

Vào lúc này.

Kết hợp với những lời trước đó của Nguyên Thủy, trong lòng họ cuối cùng cũng lờ mờ có một vài suy đoán mơ hồ.

Nhưng, bọn họ vẫn không mở miệng, chỉ lẳng lặng lắng nghe.

Chỉ nghe Nguyên Thủy tiếp tục nói: "Những lời vừa rồi, chỉ là trong lòng ta nhất thời buồn bực, thổ lộ tâm sự với hai vị sư đệ một phen." "Nếu hai vị sư đệ không muốn nghe, ta sẽ không nói nhiều, hai vị sư đệ cũng không cần để trong lòng." "Nhưng những lời sau đây, ta hy vọng hai vị sư đệ có thể nghiêm túc lắng nghe!" Nói đến đây, hắn sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "Hai vị sư đệ hẳn đã đoán ra, sau lưng phương thời không ở tận cùng Tứ hải, là một phương thiên địa, vị Đồ Đằng Chi Chủ đó đến từ phương thiên địa đó." "Chỉ là, hai vị sư đệ có lẽ không biết, phương thiên địa đó, là Hồng Mông Thiên Địa!" "Hồng Mông Thiên Địa là khởi nguyên của Đại đạo, là thời đại còn xa xưa hơn cả Hỗn Độn Thiên Địa!" "Khi đó, giống như thời đại

Hỗn Độn, cũng có ba ngàn Đạo Chủ của Đại đạo, ừm, tương đương với việc cũng có ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma!" "Chỉ có điều, lúc đó Đại đạo giáng xuống lượng kiếp, cường giả của Hồng Mông Thiên Địa, để tránh né Đại đạo lượng kiếp, đã dùng vĩ lực vô thượng, cắt đứt thời không, phong ấn Hồng Mông Thiên Địa, cách ly khỏi Đại đạo lượng kiếp." "Sau vô số năm tháng Hồng Mông Thiên Địa biến mất, mới có Hỗn Độn Thiên Địa ra đời." "Hôm nay, vì tên tiểu súc sinh La Tuyên đó trở thành Thời Không Đạo Chủ, đã nối lại đoạn thời không từng đứt gãy, mới khiến Hồng Mông Thiên Địa từng biến mất một lần nữa giáng lâm vào phương thời không này." "Theo ta được biết, trong Hồng Mông Thiên Địa có ba ngàn Đạo Chủ, còn có hơn vạn Đồ Đẳng Chi Chủ, những tồn tại này, mỗi một vị đều có tu vi từ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trở lên!" "Những Đạo Chủ của Đại đạo đó còn ai nấy đều vô hạn tiếp cận cảnh giới Bất Hủ Đại đạo!" "Bọn họ vốn sẽ không giáng lâm vào phương thời không này, nhưng tên tiểu súc sinh La Tuyên đó đã hại bọn họ quay trở lại Đại đạo lượng kiếp, còn mang đến tai họa diệt vong cho Hồng Hoang Thiên Địa của chúng ta!" "Chỉ cần Hồng Mông Thiên Địa thật sự giáng lâm, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều không thể thoát khỏi!" Nói đến đây, Nguyên Thủy liền không tiếp tục nói nữa, chờ đợi Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tiêu hóa một phen.

Năm xưa khi biết được những điều này, hắn cũng đã kinh ngạc đến mức hồi lâu không tỉnh táo lại được, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn e rằng cũng vậy.

Quả không ngoài dự đoán.

Sau khi nghe xong mọi chuyện hắn kể.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ngay tại chỗ sắc mặt kịch biến, đồng tử gần như co lại thành một điểm, trong lòng càng dấy lên sóng to gió lớn.

Dù đã sớm cảm thấy phương thời không đó không đơn giản, nhưng cũng không ngờ lại đáng sợ đến vậy!

Hồng Mông Thiên Địa!

Ba ngàn Đại đạo Đạo Chủ!

Hơn vạn Đồ Đằng Chi Chủ!

Dù là tâm cảnh tầng thứ Thánh nhân.

Lúc này nghe được những chuyện kinh thế hãi tục như vậy, cũng không khỏi tâm thần chấn động, có cảm giác linh hồn run rẩy!

Cú sốc cực lớn.

Khiến bọn họ suýt chút nữa tâm thần thất thủ, đạo tâm băng liệt.

"Hù!" Không biết qua một khoảnh khắc hay một trăm năm, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chậm rãi tỉnh táo lại, hít sâu một hơi, bình ổn lại nội tâm đang kích động.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Nguyên Thủy, giọng nói có phần run rẩy hỏi: "Những lời Nguyên Thủy sư huynh nói có thật không?

Những chuyện như vậy, huynh lại nghe được từ đâu?" "Tất cả đều là sự thật." Đừng nói Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hoài nghi, năm xưa Nguyên Thủy cũng không dám tin, khẽ thở dài nói: "Thiên địa rộng lớn, vượt xa tưởng tượng của chúng ta!

Chương 228

Chúng sinh Hồng Hoang đều cho rằng Thánh nhân chúng ta là chí tôn của trời đất, dưới Thánh nhân đều là con kiến!

Lại không biết, chúng ta cũng chỉ là ếch ngồi đáy giếng mà thôi!" Nghe vậy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lại rơi vào trầm mặc.

Hồi lâu.

Mới lại mở miệng: "Nguyên Thủy sư huynh hôm nay đến đây vì chuyện gì?

Lại vì sao nói cho chúng ta biết những chuyện này?" "Vi huynh ở thế giới Hồng Hoang, có thể gọi là có tình nghĩa, không ai khác ngoài hai vị sư đệ." Nguyên Thủy một mặt thành khẩn nói: "Lần này đến tìm hai vị sư đệ, tự nhiên không muốn trơ mắt nhìn hai vị sư đệ vì sai lầm mà tên tiểu súc sinh La Tuyên đó phạm phải, khiến vô số năm khổ tu bị hủy hoại trong một sớm." "Thật không dám giấu, Hồng Mông Thiên Địa tuy mạnh, nhưng năm xưa những cường giả đó cắt đứt thời không, cũng khiến Hồng Mông Thiên Địa không thể dễ dàng giáng lâm." "Vì vậy, ta muốn nhờ hai vị sư đệ, trợ giúp vi huynh một tay!" Nói đến đây, hắn giơ tay lấy ra hai đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí mà Ngũ Hành Đạo Chủ ban cho, đẩy đến trước mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

"Đương nhiên, vi huynh cũng sẽ không để hai vị sư đệ phải ra sức vô ích, đây là Huyền Nguyên Mẫu Khí, là chí bảo của Hồng Mông Thiên Địa." "Chỉ cần luyện hóa một đạo, là đủ để hai vị sư đệ bước vào Hỗn Nguyên Thánh nhân đệ nhị cảnh!" "Huyền Nguyên Mẫu Khí?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn hai luồng tử khí mờ mịt, cảm nhận được năng lượng bàng bạc không thể dùng lời diễn tả bên trong, trong

lòng chấn động mạnh.

Bọn họ đã đoán được Nguyên Thủy có thể sẽ lôi kéo mình.

Nhưng không ngờ, Nguyên Thủy, hoặc là Hồng Mông Thiên Địa, lại hào phóng như vậy, trực tiếp lấy ra hai đạo chí bảo như Huyền Nguyên Mẫu Khí!

Sau Hỗn Nguyên, một bước một trời.

Nhiều năm qua, bọn họ đã sớm hiểu rõ điều này, cũng bị nó làm phiền lòng sâu sắc.

Bản thân họ nợ công đức Thiên đạo để thành Thánh, thực lực vốn không bằng mấy Thánh nhân trước đó, sau khi thành Thánh, sự tiến bộ cũng gần như đình trệ.

Hiện tại đã qua vô số năm.

Đừng nói Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh, ngay cả Hỗn Nguyên đệ nhất cảnh viên mãn, cũng còn kém xa mười vạn tám nghìn dặm!

Bây giờ biết được một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí có thể khiến họ bước vào Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh, dù là tâm cảnh của họ, cũng không khỏi rung động.

"Huyền Nguyên Mẫu Khí loại chí bảo này tuy trân quý, nhưng cũng không phải là duy nhất." Lúc này, Nguyên Thủy rèn sắt khi còn nóng nói: "Vi huynh lần này đến, đã được một vị Đạo Chủ hứa hẹn, chỉ cần từ biên giới Hồng Hoang mở ra một khe nứt thời không, sẽ có chí bảo còn trân quý hơn cả Huyền Nguyên Mẫu Khí!" "Thậm chí, đợi Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, chúng ta trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng không phải là không thể!" "Hít!" Lời này vừa thốt ra, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, hai trái tim càng không nhịn được đập thình thịch.

Nhưng nghĩ đến sự nguy hiểm của chuyện này, họ đè nén sự kích

động trong lòng, hỏi: "Nguyên Thủy sư huynh không nói, nếu Thiên đạo dùng nguyên thần của chúng ta để khống chế chúng ta, thì phải làm sao?" "Ha ha ha ha!" Nguyên Thủy nghe vậy cười lớn nói: "Hai vị sư đệ không cần lo lắng, có cường giả Đạo Chủ đích thân ra tay, Thiên đạo cũng đừng hòng khống chế!

Vi huynh chính là ví dụ tốt nhất!" "Chẳng lẽ các ngươi thật sự cho rằng Hồng Quân và La Tuyên không biết ta đã phá phong ấn ra ngoài sao?" "Hai vị sư đệ, Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, là chuyện sớm muộn, chuyện này đối với chúng ta mà nói, tuyệt đối là cơ duyên vô thượng." "Nếu bỏ lỡ cơ hội này, sau này, chúng ta e rằng chỉ có thể sống dưới hơi thở của sinh linh Hồng Mông Thiên Địa." Nguyên Thủy không tiếc lời khuyên nhủ: "Còn về Hồng Hoang... không chỉ năm xưa chúng ta dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, đem nguyên thần ký thác vào Thiên đạo, bị Thiên đạo khống chế.

Ngay cả lần này Hồng Quân đem mọi chuyện nói cho tên La Tuyên đó, lại không nói cho chúng ta, thậm chí vi huynh còn bị tên nghiệt chướng La Tuyên đó phong ấn.

Bao nhiêu chuyện như vậy, có đáng để hai vị sư đệ bận tâm không?" "Hai vị sư đệ, là tiếp tục bị Thiên đạo chi phối, sau này luồn cúi sống tạm bợ dưới hơi thở của sinh linh Hồng Mông?

Hay là cùng vi huynh làm một trận, sau này thành cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, siêu thoát Thiên đạo?" "Hắn là nên có một kết quả rồi chứ!" Sau một hồi thuyết giảng dài dòng, ánh mắt Nguyên Thủy không chớp mà nhìn chằm chằm vào mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, chờ đợi câu trả lời của hai người.

Đừng nhìn miệng hắn nói nhẹ nhàng, trong lòng cũng đổ mồ hôi.

Dù sao, hiện tại hắn là kẻ phản bội thế giới Hồng Hoang, đến gặp Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn là đang mạo hiểm cực lớn!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vô cùng rối rắm.

Hai người vẫn còn do dự, nói thật, lời dụ dỗ mà Nguyên Thủy đưa ra không thể nói là không lớn.

Không nói đến chuyện thành Hỗn Nguyên Vô Cực, siêu thoát Thiên đạo xa vời kia, chỉ riêng Huyền Nguyên Mẫu Khí trước mắt đã đủ khiến họ động lòng.

Chỉ là, chung quy họ vẫn là sinh linh Hồng Hoang, là Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang.

Nếu như chuyện này làm không thành.

Chẳng phải sẽ trở thành tội nhân của Hồng Hoang, bị vô số sinh linh chỉ trích sao?

Và cả Tây Phương giáo, làm sao có thể tồn tại được?

Nhưng nếu nói không, những lợi ích mà Nguyên Thủy đưa ra lại quá hấp dẫn!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn rối rắm, vô cùng rối rắm.

Nguyên Thủy cũng không thúc giục nữa, hắn hiểu sâu sắc đạo lý dục tốc bất đạt, chỉ cần Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không ra tay với hắn, không đi cáo giác với Hồng Quân và La Tuyên, thì hắn hoàn toàn không cần lo lắng gì.

Đại Hùng Bảo Điện cứ thế chìm vào một khoảng lặng chết chóc.

Hồi lâu.

Chuẩn Đề đột nhiên cắn răng, mở miệng hỏi: "Có Thiên đạo và La Tuyên đang theo dõi, sư huynh làm sao có thể tìm được cơ hội mở ra khe nứt thời không?" "Đây chính là nguyên nhân vi huynh tìm đến các ngươi, cũng là cơ duyên của các ngươi!" Nguyên Thủy nghe vậy trong lòng yên tâm, vỗ tay cười nói: "Hai vị sư đệ có điều không biết,

Hồng Quân dung hợp Thiên đạo, thúc đẩy Hồng Hoang lượng kiếp, xúc tiến Thiên đạo trưởng thành, tuy đã thành công, nhưng cũng bị hạn chế." "Hai vị sư đệ chỉ cần âm thầm thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, để lượng kiếp của Vu Yêu hai tộc có kết quả càng sớm càng tốt, liền có thể khiến Hồng Quân tự động bế tử quan." "Khi đó, sẽ có cường giả Đạo Chủ đích thân ra tay ngăn cản La Tuyên, chúng ta liền có thể dễ như trở bàn tay mở ra một khe nứt thời không!" Hắn còn chưa nói.

Ba ngàn Đạo Chủ của Hồng Mông Thiên Địa đều đã sẵn sàng.

Khi đó, La Tuyên phải đối mặt, không chỉ là sức mạnh của một tôn Đạo Chủ vượt qua thời không, mà rất có thể là ba ngàn!

"Được!

Nếu sư huynh đã làm đến mức này, sư đệ tự nhiên không thể để sư huynh một mình gánh vác nguy hiểm." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau, cả hai đều trong lòng nhẫn tâm, đồng ý lời lôi kéo của Nguyên Thủy, cũng không quên thuận tay thu lấy hai đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí đó.

"Ha ha!

Có hai vị sư đệ tương trợ, lần này đại sự của chúng ta tất thành, sau này, hãy xem chúng ta cùng nhau đăng lâm cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đó!" Nguyên Thủy trong lòng thầm mắng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nói hay, nhưng trên mặt lại không hề biến sắc, ngửa mặt cười lớn, lại cùng hai người thương nghị một phen chi tiết, mới hài lòng rời đi.

Tiễn Nguyên Thủy rời đi.

Nụ cười trên mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn biến mất không thấy, thay vào đó là một vẻ mặt trầm ngưng.

“Sư huynh, huynh cảm thấy chuyện này có thể làm được không?” Chuẩn Đề trầm ngâm hồi lâu, quay đầu hỏi Tiếp Dẫn: “Chúng ta lẽ nào thật sự đáp ứng Nguyên Thủy, phản bội cả Hồng Hoang?” “Theo lời hắn nói, chuyện này hẳn là không có sơ hở.” Tiếp Dẫn vừa suy nghĩ vừa nói: “Còn về phản bội cả Hồng Hoang, sư đệ nói quá lời rồi.” Nói đến đây, trong mắt y tinh quang lấp lánh, mặt đầy ý cười nói: “Chúng ta chỉ nhận Huyền Nguyên Mẫu Khí, giúp Nguyên Thủy thúc đẩy đại thế Hồng Hoang mà thôi!

Thiên đạo không nói cho chúng ta biết chuyện này, chúng ta nhận bảo vật của người ta giúp người ta làm việc, cho dù bị vạch trần, có gì sai chứ?” “Nếu nói như vậy, chuyện này không thành, chúng ta cũng có thể thoái thác, còn có thể được một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Chuyện này nếu thành, chúng ta cũng có thể nhận được nhiều bảo vật hơn từ Hồng Mông Thiên Địa.” Trong mắt Chuẩn Đề cũng lấp lánh ánh sáng rực rỡ, thuận theo lời của Tiếp Dẫn nói.

Nói xong, hai người nhìn nhau, đều không nhịn được ngửa mặt cười lớn, chỉ là nụ cười âm hiểm đến cực điểm. … Một nơi khác.

La Tuyên và Hồng Quân đã lôi kéo được Lục Áp.

Nhưng bọn họ không lập tức để Lục Áp xuất thế, hiện thân trước mắt thế nhân, mà để Lục Áp ẩn mình trong bóng tối, để phòng bất trắc.

Có Lục Áp làm một tầng bảo hiểm, việc thúc đẩy Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm sẽ càng thêm mấy phần chắc chắn.

Không hề do dự.

Hồng Quân ngay ngày hôm đó liền khởi động lại đại thế.

Chỉ là, điều khiến ông không ngờ là, chưa cần ông thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, đã có hai thân ảnh âm thầm ra tay, thông qua một yêu

binh của Yêu tộc, để Thiên đình Đế Tuấn và Thường Hi biết được chuyện tiểu kim ô ngã xuống.

Chương 229

"Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn?" Ngoài ba mươi ba tầng trời, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lập tức sắc mặt hơi biến, một đôi mắt già nua đục ngầu trở nên sắc bén như dao: "Không ngờ hai tên nghiệt súc này cũng đi cùng tên nghiệt súc Nguyên Thủy đó!" "Tây Phương Nhị Thánh trước nay không có lợi không dậy sớm, lần này e rằng đã nhận được không ít lợi ích từ Nguyên Thủy, hoặc là từ Hồng Mông Thiên Địa." Giọng nói nhàn nhạt vang lên trong hư không, một hư ảnh thần niệm của La Tuyên từ không trung hiện ra.

Ánh mắt sâu thẳm của hắn ngưng thị vào thân ảnh của Tây Phương Nhị Thánh, nhàn nhạt cười nói: "Nhưng, cũng chưa chắc là chuyện xấu!" Bọn họ vốn đã định thúc đẩy đại thế Hồng Hoang.

Giờ có hai tên này âm thầm ra tay, cũng đỡ mất công sức!

"Sau này sẽ tính sổ!" Trong mắt Hồng Quân hàn mang lấp lánh, cuối cùng vẫn không vội ra tay, ngầm thừa nhận hành động thúc đẩy đại thế Hồng Hoang của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Ông lấy lại Tạo Hóa Ngọc Điệp từ tay La Tuyên, liền bắt đầu điều chỉnh trạng thái, chờ đợi lượng kiếp Vu Yêu kết thúc, một lần bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, một lần nữa đốt cháy ấn ký bản nguyên Đại đạo.

La Tuyên.

Mặc dù hóa thân thành thời không, không lúc nào không chú ý đến Hồng Hoang Thiên Địa, nhưng hắn cũng dẫn động cột sáng bản nguyên thời không gia thân, lợi dụng Thời Không Tháp để cách ly, luyện hóa hai mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp về thời gian và không gian, nâng cao Thời Không Đại đạo.

Cột sáng màu bạc thông thiên triệt địa đó gần như ngày đêm không ngừng chiếu rọi trên bầu trời toàn bộ Thái Nguyên Tiên Đảo, cũng chiếu sáng ngày đêm của Hồng Hoang, vô cùng hùng vĩ.

Hồng Quân ở trong Tử Tiêu Cung điều chỉnh trạng thái, tùy thời chuẩn bị theo sự hoàn thiện của Thiên đạo mà bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

La Tuyên cũng hóa thân thành thời không, một bên quan sát Hồng Hoang, một bên nâng cao đạo tắc thời không.

Trong bóng tối, cũng có Lục Áp ở đại lục Hồng Hoang, lặng lẽ quan sát biến động của đại thế.

Dưới sự chú thị của ba đại cường giả đỉnh tiêm.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã lợi dụng một yêu binh của Yêu tộc để báo cho Đế Tuấn và Thường Hi biết chuyện tiểu kim ô ngã xuống.

Mười tiểu kim ô ngã xuống chín, có một không rõ tung tích!

Tin tức này, như một tảng đá lớn, ném vào mặt hồ phẳng lặng, lập tức gây ra sóng to gió lớn ở Thiên đình.

Trong Thiên Đế Cung.

Đế Tuấn nổi giận đùng đùng, Thái Nhất cũng tức giận không thể kiềm chế, hai huynh đệ lập tức muốn xuống Thiên đình, xông vào Bất Chu Sơn của Vu tộc, diệt tên Đại Nghệ đó.

Nhưng lại bị Phục Hy và Côn Bằng ngăn lại.

"Thiên Đế, Đông Hoàng, mấy đứa cháu ngã xuống, chúng ta cũng vô cùng bi thương, chúng ta cũng muốn xuống hạ giới đồ sát cả Vu tộc." "Nhưng hiện tại, Hậu Thổ tuy đã hóa thân luân hồi, nhưng lại để lại một giọt tinh huyết, để Vu tộc một lần nữa thai nghén ra một Đại Nghệ." "Đại Nghệ thiên tư hơn người, trong vòng ngàn vạn năm ngắn

ngủi đã trở thành Đại Vu đỉnh tiêm, còn cùng với mười một Tổ Vu của Vu tộc luyện tập Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nhiều năm.

Dù không bằng Hậu Thổ năm xưa, e rằng cũng không kém quá nhiều." "Ngược lại Yêu tộc của chúng ta, nguyên khí vẫn chưa hồi phục đến đỉnh phong, cường giả của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng chưa bổ sung đầy đủ." "Nếu bây giờ khai chiến với Vu tộc, Yêu tộc của chúng ta không những cục diện bất lợi, thậm chí có khả năng toàn bộ bị tiêu diệt!" Phục Hy và Côn Bằng mặt đầy bi thương kéo Đế Tuấn và Thái Nhất, khổ tâm khuyên nhủ.

"Ta là Thiên Đế, nếu ngay cả thù của con mình cũng không thể báo, sao xứng làm cha của nó?

Sao xứng thống ngự thiên hạ Yêu tộc?

Sao xứng dẫn dắt Yêu tộc trở thành bá chủ trời đất?" Nỗi đau mất con khiến Đế Tuấn chưa bao giờ tức giận như vậy, hai mắt sung huyết trở nên đỏ ngầu, trong mắt đầy tơ máu, mắt muốn nứt ra, gào thét khản cổ.

"Ngã xuống là con của đại ca, là cháu ruột của ta Thái Nhất!

Các ngươi có thể không đi, nhưng đừng ngăn cản chúng ta, nếu không, hôm nay dù phải động thủ, ta Thái Nhất cũng nhất định sẽ báo thù cho cháu ta!" Thái Nhất cũng tức giận đến mức tóc dựng đứng, trong tay trực tiếp tế ra Hỗn Độn Chung, ra vẻ như nếu Phục Hy và Côn Bằng không nhường đường, liền sẽ động thủ.

Mặc dù như vậy.

Phục Hy và Côn Bằng vẫn không nhường một bước, ngược lại tiến lên một bước, chắn trước mặt Thái Nhất, gần như mặt kề mặt, trầm giọng quát: "Ngươi có thể tỉnh táo một chút không!

Lẽ nào ngươi cảm thấy chín đứa cháu ngã xuống chưa đủ, muốn kéo cả Yêu tộc của chúng ta cùng chôn vùi trong tay Vu tộc mới được?" "Ngươi có nghĩ không, tên Đại Nghệ đó được mười một Tổ Vu của Vu tộc coi trọng đến mức nào, chỉ bằng chúng ta đi, làm sao có thể qua được ải của mười một Tổ Vu đó?" "Muốn kéo cả Yêu tộc của chúng ta, làm sao để chống lại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc?" "Còn mối thù chúng ta bị La Tuyên sỉ nhục năm xưa, lẽ nào cũng không báo nữa sao?" "Nếu như những điều này, đều không đủ để ngươi tỉnh táo!

Tốt!

Chúng ta cũng đi, hôm nay, chúng ta liền dẫn cả Yêu tộc, cùng ngươi chôn vùi ở Bất Chu Sơn!" Phục Hy và Côn Bằng cũng đã nổi nóng.

Đặc biệt là Phục Hy, hoàn toàn không nể mặt Đế Tuấn và Thái Nhất, gần như chỉ vào mũi mắng.

Mắng xong.

Phục Hy cũng không ngăn cản Đế Tuấn và Thái Nhất nữa, trực tiếp kéo Côn Bằng đang không ngừng ra hiệu, bước thẳng ra khỏi Thiên Đế Cung, ngửa mặt lên trời hét lớn: "Nhị lang của Yêu tộc ta đâu?" "Hy Hoàng khoan đã!" Côn Bằng thấy Phục Hy khuyên nhủ một hồi, ngược lại còn nổi nóng hơn cả Đế Tuấn và Thái Nhất, còn định đi trước triệu tập toàn bộ Yêu tộc, lập tức giật nảy mình, vội vàng kéo Phục Hy lại.

Y bị chôn vùi ở Bất Chu Sơn không sao, nhưng hắn thì có!

"Hy Hoàng!" Đế Tuấn và Thái Nhất cũng ngớ người.

Con cháu chết, tự nhiên là lửa giận ngút trời, không thể kiềm chế, nổi giận cũng là lẽ thường tình.

Nhưng Phục Hy lại nổi nóng như vậy, bọn họ lại chưa từng thấy, suốt ức vạn năm, cũng chưa từng thấy.

Ngay cả lúc bị La Tuyên sỉ nhục như vậy, Phục Hy cũng chưa từng tức giận đến thế!

Biểu hiện như vậy của Phục Hy.

Lập tức trấn trụ Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Ai!" Hai bên nhìn nhau, trầm mặc hồi lâu, cuối cùng không nhịn được ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, hai mắt nhắm chặt, hai tay nắm chặt, khàn giọng nói: "Chuyện này là chúng ta đã xúc động, mong Hy Hoàng và Yêu Sư thông cảm, không phải huynh đệ ta muốn chôn vùi cả Yêu tộc, thực sự là Vu tộc đó quá đáng!" "Hai vị có từng nghĩ, Vu tộc đang yên đang lành vì sao lại có thể giết được mấy đứa cháu?

Lẽ nào mười một Tổ Vu đích thân chạy đến Thái Dương Tinh phá vỡ cấm chế, thả chúng ra, rồi lại ở đại lục Hồng Hoang giết chúng sao?" Nghe Đế Tuấn và Thái Nhất nói vậy, lửa giận trong lòng Phục Hy mới hơi nguôi đi, ánh mắt sâu thẳm quét qua hai người, rồi hướng về phía sâu trong biển sao mênh mông, trầm giọng nói: "Sau lưng chuyện này nhất định có tồn tại trên Chuẩn Thánh âm thầm thúc đẩy!" "Ý của Hy Hoàng là..." Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng đều đồng tử co rụt lại, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Trên Chuẩn Thánh có ai?

Không ngoài La Tuyên và mấy Thánh nhân kia, cộng thêm một Thiên đạo.

Nếu sau lưng chuyện này thật sự có bóng dáng của bọn họ, thì chuyện này không chỉ đơn giản là ngã xuống mấy tiểu kim ô nữa rồi!

"Ai!

Cho nên bần đạo mới càng không thể để các ngươi xúc động!"

Phục Hy khẽ thở dài, lắc đầu nói: "Bất kỳ ai trong số đó đều có sức mạnh hủy diệt cả Yêu tộc của chúng ta.

Vì sao họ lại làm vậy, bần đạo không biết, nhưng có một điểm có thể khẳng định, là họ muốn Yêu tộc và Vu tộc của chúng ta đánh nhau!" "Làm như vậy có lợi gì cho họ?" Đế Tuấn và Thái Nhất đều mặt đầy tức giận, thấp giọng gào thét: "Lẽ nào họ thật sự cho rằng mình cao cao tại thượng, Yêu tộc của chúng ta chỉ có thể trở thành quân cờ, trở thành đồ chơi, mặc cho họ sắp đặt sao?" "Hy Hoàng nói có lý." Côn Bằng ở bên cạnh mở miệng trầm ngâm nói: "Mục đích của họ tạm thời không rõ, nhưng chuyện của Yêu tộc và Vu tộc của chúng ta, rõ ràng có liên quan đến những thứ chưa biết, sau này, chúng ta phải hành sự thận trọng." Đế Tuấn và Thái Nhất không nói nữa.

Nhưng sắc mặt càng ngày càng khó coi, gần như tái mét, đường đường là chí tôn Yêu tộc, đại năng Chuẩn Thánh, lại như con kiến, bị một số cường giả sau lưng tính kế như vậy.

Trong lòng sao có thể không tức giận, sao có thể cam tâm!

Nhưng lại không thể làm gì, thực lực đó hoàn toàn không phải là thứ họ có thể chống lại, dù biết bị tính kế, cũng chỉ có thể cắn răng chịu đựng! 'Nhất định phải để Yêu tộc của ta đăng lâm bá chủ Hồng Hoang!

Khi đó, bất luận kẻ nào đứng sau thúc đẩy, nhất định phải nhuộm máu biển sao!' Hai đại chí tôn Yêu tộc đều trong lòng phát lời thề độc.

Trong Thiên đình.

Đế Tuấn và Thái Nhất biết được mười tiểu kim ô ngã xuống chín, một mất tích, tức giận không thể kiềm chế, lập tức muốn xuống hạ giới tìm Vu tộc báo thù.

Chương 230

Nhưng dưới sự khuyên nhủ của Phục Hy và Côn Bằng, cuối cùng đã kìm nén được lửa giận và bi thương trong lòng, lựa chọn tạm thời ẩn nhẫn không phát.

Họ nhẫn được.

Nhưng Thường Hi lại không nhẫn được!

"Vu tộc đáng chết, dám giết chín đứa con của ta, hại Tiểu Thập cũng không rõ tung tích, chuyện này quyết không thể bỏ qua!

Ta Thường Hi nhất định phải để Vu tộc, để Đại Nghệ phải trả giá!" Trong Thiên Hậu Cung, Thường Hi biết được chín tiểu kim ô ngã xuống, đã ngay lập tức tìm đến Đế Tuấn, nhưng lại được báo rằng, sau lưng có lẽ có La Tuyên và Thánh nhân can thiệp, vì cả Yêu tộc, tạm thời không thể đối phó với Vu tộc.

Chín đứa con ngã xuống, một đứa con mất tích.

Thường Hi sao có thể nhẫn được?

Ở Thiên Đế Cung cô đã nể mặt Đế Tuấn, không cãi không làm ầm ĩ, nhưng sau khi trở về, hận ý ngút trời trong lòng lại không thể xóa nhòa.

Nhưng Đế Tuấn đã trịnh trọng dặn dò, chuyện này liên quan đến La Tuyên và Thánh nhân, một chút sơ suất có thể khiến cả Yêu tộc bị hủy diệt!

Cô cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng nếu cứ thế không quan tâm, thật sự như Đế Tuấn nói, đợi Yêu tộc tích lũy đủ thực lực rồi mới ra tay với Vu tộc, cô cũng không đợi được!

“Kế hoạch hiện tại, chỉ có thể mời nương nương ra tay thôi.” Thường Hi suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng cũng không kìm nén được hận ý và phẫn nộ trong lòng, phẫn nộ rời khỏi Thiên Hậu Cung, lặng lẽ quay trở lại Thái Âm Tinh.

Quay về Thái Âm Tinh.

Cô dừng lại hồi lâu, nhắm mắt ngưng thần, cho đến khi xua tan hết mọi oán niệm trong lòng, đổi lại tâm cảnh một mảnh trong sáng.

Mới bước đến trước cây Nguyệt Quế tiên thiên khổng lồ có tán cây gần như che kín cả Thái Âm Tinh, quỳ xuống.

“Nương nương, Thường Hi có chuyện muốn cầu, hy vọng nương nương có thể hiện thân một lần!” Giọng của Thường Hi không lớn, nhưng vô cùng thành kính, giọng nói trong trẻo, thanh thoát, du dương truyền khắp cả Thái Âm Tinh.

Nhưng lời vừa dứt.

Trong cây Nguyệt Quế tiên thiên, cũng không có như thường lệ, truyền ra bất kỳ hồi đáp nào.

“Nương nương…” Thường Hi quỳ dưới cây Nguyệt Quế, dung mạo thê lương lặp lại một lần nữa.

Chỉ là, vẫn không có hồi đáp.

Cô mím đôi môi đỏ mọng, cũng không nói nhiều nữa, cứ thế quỳ trên mặt đất, không nhúc nhích.

Một lần quỳ.

Tròn một trăm năm!

Trong một trăm năm, Thường Hi không hề nhúc nhích, luôn duy trì tư thế quỳ như lúc ban đầu.

Dù tư thế này đối với một Chuẩn Thánh không phải là đau khổ.

Nhưng có thể khiến một Chuẩn Thánh quỳ một trăm năm, tuyệt đối là chuyện chưa từng có trong cả thế giới Hồng Hoang!

Càng đừng nói, Chuẩn Thánh này còn là Thiên hậu của Thiên đình!

"Ai!" Thường Hi quỳ một trăm năm, sau một trăm năm, vẫn không có ý định rời đi, trong cây Nguyệt Quế tiên thiên đó, cuối cùng cũng truyền ra một tiếng thở dài quen thuộc đến vô cùng.

"Nương nương!" Thường Hi tinh thần chấn động, đôi mắt đẹp lập tức ngưng vọng về phía cây Nguyệt Quế.

"Bản tôn không phải đã nói với ngươi, sau khi rời khỏi Thái Âm Tinh, đừng dễ dàng quay lại, càng không được tiết lộ sự tồn tại của bản tôn sao?" Giọng nói từ cây Nguyệt Quế, mềm mại, dịu dàng, mang theo một chút lười biếng, lại tràn đầy sức quyến rũ vô tận.

Dù chỉ nghe giọng nói, cũng biết là một tuyệt thế giai nhân!

Nhưng giọng nói động lòng người đó lọt vào tai Thường Hi, lại khiến Thường Hi toàn thân chấn động, thân thể mềm mại run rẩy như bị điện giật.

Cơ thể cô lập tức phủ phục xuống đất, run giọng nói: "Thường Hi không hề tiết lộ sự tồn tại của nương nương, càng không tùy ý làm phiền nương nương.

Chỉ là lần này, chín đứa con của Thường Hi đã ngã xuống, con út cũng không rõ tung tích." "Chỉ cầu nương nương có thể nhìn vào nửa phần tình nghĩa sư đồ, có thể ra tay giúp Thường Hi một lần, Thường Hi bảo đảm, sau lần này, Thường Hi sẽ không bao giờ đặt chân vào Thái Âm Tinh nửa bước, không bao giờ làm phiền nương nương nữa!" Nói đến đây, Thường Hi không nhịn được nước mắt thấm ướt hàng mi dài, từng chuỗi lệ châu từ gò má tinh xảo như ngọc lăn xuống, dáng vẻ thê lương, khiến người ta thương xót.

Sự tồn tại trong cây Nguyệt Quế đó, nghe vậy cũng trầm mặc.

"Cuối cùng vẫn khó thoát khỏi một chữ số mệnh." Hồi lâu, giọng nói mềm mại, có chút lười biếng, lại tràn đầy quyến rũ đó thấp giọng ngâm một tiếng, khẽ thở dài: "Bản tôn có thể nói rõ cho ngươi biết, chuyện này, bản tôn sẽ không can thiệp, nhưng lại có thể giúp ngươi.

Nhưng, ngươi có biết, làm như vậy, sẽ khiến ngươi rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục không?" "Thường Hi dù chết cũng không hối hận!" Thường Hi nghe vậy, gương mặt xinh đẹp đầy vẻ quyết tuyệt.

"Tên Đại Nghệ đó có một thê tử, tên là Thường Nga, là một sinh linh phàm tục, tuổi thọ có hạn.

Bản tôn có thể ban cho một đạo Thái Âm chi lực, hóa thành tiên đan bất lão, để ngươi dụ dỗ nàng đến Thái Âm Tinh." "Như vậy, tên Đại Nghệ đó tất nhiên sẽ theo sau, ngươi có thể dùng Thường Nga làm con tin, bắt hắn lập lời thề Thiên đạo, hóa thân thành Ngô Cương, vĩnh sinh vĩnh thế ở Thái Âm Tinh chặt cây Nguyệt Quế." Giọng nói trong cây Nguyệt Quế vang lên, một đạo năng lượng màu xanh huyền ảo rơi xuống trước mặt Thường Hi, hóa thành một viên tiên đan màu xanh nước biển.

"Thường Hi đa tạ nương nương chỉ điểm!" Thường Hi thấy vậy mừng rỡ, nhận lấy viên tiên đan màu xanh nước biển đó, một lần nữa phủ phục xuống đất hành một đại lễ, liền vội vàng rời khỏi Thái Âm Tinh.

"Ai!" Sau khi Thường Hi đi, trong cây Nguyệt Quế lại truyền ra một tiếng thở dài, vầng sáng màu xanh mờ ảo lưu chuyển, một thân ảnh màu xanh nhạt dần dần hiện ra, ánh mắt hướng về hư không vô tận, nhàn nhạt nói: "Đạo hữu, đã đến rồi, sao không hiện thân một lần?" "Thế gian đồn rằng Thái Âm Tinh có một nữ thần, tên là Vọng Thư, không ngờ, hôm nay thật sự có thể thấy được dung nhan của nữ

thần, đạo hữu còn kinh diễm hơn cả trong lời đồn." Giọng nói nhàn nhạt vang lên.

Hư không gợn sóng, vô tận sức mạnh thời không lưu chuyển, dần dần hội tụ thành một thân ảnh, chính là La Tuyên.

"Ồ?" Thân ảnh xinh đẹp màu xanh nước biển có dáng người uyển chuyển đó, nghe La Tuyên một lời nói toạc ra thân phận của mình, không khỏi trong lòng kinh ngạc.

Nhưng trên mặt vẫn không hề biến sắc, không hỏi La Tuyên vì sao biết được danh tính của mình, chuyển lời nói: "Bản tôn đã theo đại thế Hồng Hoang thúc đẩy Thường Hi một nước cờ, những chuyện khác, bản tôn không có ý định can thiệp, mong đạo hữu đừng tiết lộ chuyện của bản tôn ra ngoài." "Đạo hữu có lẽ không biết, đại thế Hồng Hoang hôm nay không phải là chuyện nhỏ, mà là kiếp nạn thật sự…" La Tuyên đã để một đạo thần niệm hình chiếu giáng lâm, tự nhiên sẽ không đi dễ dàng như vậy, hắn đi thẳng vào vấn đề, đem tình hình hiện tại của Hồng Hoang, cũng như chuyện của Hồng Mông Thiên Địa, đơn giản nói cho Vọng Thư biết.

"Hồng Mông Thiên Địa?

Lời này là thật sao?" Vọng Thư nghe vậy, thân ảnh vốn hư ảo khẽ run lên, dường như cũng nhạt đi rất nhiều.

"Đương nhiên, nếu không bần đạo cũng sẽ không đến đây." La Tuyên khẽ gật đầu, nói: "Đạo hữu đã từng là Thái Âm Đạo Chủ, tu vi cũng đã khôi phục đến Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh, sau này cũng khó tránh khỏi một kiếp, sao không cùng nhau giúp Hồng Hoang vượt qua kiếp này?" "Không ngờ thế gian thật sự có Hồng Mông!" Nghe lời La Tuyên nói, thân ảnh xinh đẹp màu xanh nhạt của Vọng Thư, xung quanh gợn sóng, trong lời nói tràn đầy vẻ chấn động và không thể tin được.

Cách nghĩ của nàng lúc đầu cũng không khác Lục Áp là bao.

Nếu ở trạng thái đỉnh phong, dù kinh ngạc, nhưng cũng sẽ không có biểu hiện như vậy, nhưng hiện tại, nàng không ở đỉnh phong, thậm chí cách đỉnh phong còn mười vạn tám nghìn dặm.

Trạng thái như vậy.

Làm sao chống lại được ba ngàn Đạo Chủ đỉnh phong?

E rằng ngay cả vạn Đồ Đằng Chi Chủ dưới ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ, nàng cũng không thể chống lại được bất kỳ ai.

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ khác nhau hai chữ, nhưng lại là trời và đất!

Khoảng cách giữa hai bên quá lớn quá lớn!

Đừng nói Hồng Hoang chỉ có La Tuyên, Hồng Quân, Lục Áp và bốn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh tiêm, dù có ngàn vạn người.

Chương 231

Cũng không thể chống lại một tôn Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

"Như vậy, trước đây ngươi ra tay với Lục Áp, sau đó lại dừng tay, cũng là để lôi kéo hắn?" Vọng Thư đột nhiên nhớ lại không lâu trước đây cảm ứng được khí tức của Lục Áp, còn cảm ứng được Lục Áp giao thủ với La Tuyên, bị La Tuyên áp đảo, sau đó hai bên không hiểu sao lại dừng tay, mỗi người tự rút lui, khiến nàng cảm thấy khá kinh ngạc.

Theo hiểu biết của nàng về Lục Áp, Lục Áp tuyệt không phải là loại người chịu thiệt thòi mà dễ dàng dừng tay, thậm chí là nhượng bộ.

Bây giờ xem ra, e rằng Hồng Quân và La Tuyên tìm đến Lục Áp, chính là để lôi kéo Lục Áp!

Lục Áp có thể nhẫn nhịn, chắc chắn cũng vì biết được chuyện của Hồng Mông Thiên Địa, mới lựa chọn dừng tay, thậm chí cùng La Tuyên và Hồng Quân liên thủ.

"Không sai!" La Tuyên nhàn nhạt gật đầu, lại đơn giản nói về ưu thế, cơ hội và kỳ ngộ của Hồng Hoang, sau đó hỏi: "Thế nào?

Vọng Thư đạo hữu có thể cân nhắc một chút không?" "Có thể!" Vọng Thư trả lời dứt khoát, nhưng lại chuyển chủ đề nói: "Nhưng, bản tôn cần đạo hữu ra tay giúp một việc nhỏ!

Đương nhiên, cũng là giúp đạo hữu và cả Hồng Hoang!" "Ồ?" La Tuyên nhướng mày, nói: "Cứ nói thử xem." "Thật ra bản tôn không phải Thái Âm Chi Chủ, mà là Thần Đạo Đạo Chủ, và Thái Âm Chi Chủ là bạn thân chí cốt." Vọng Thư hít sâu một hơi, dường như đang hồi tưởng, ánh mắt mơ màng khẽ thở dài: "Năm xưa Thái Âm Chi

Chủ ngã xuống, bản nguyên bị bản tôn mang đến Hồng Hoang, chôn ở Thái Âm Tinh, mượn sức mạnh của Thái Âm để nuôi dưỡng bản nguyên của nàng, hy vọng có một ngày có thể tụ tập lại những mảnh vỡ chân linh đã tan biến trong trời đất." "Chuyện này, vốn chỉ là một dự tính, không ngờ, sau đó Thái Âm Tinh lại sinh ra hai sinh linh mang thiên số." "Ừm, cũng chính là Thường Hi và Hi Hòa." "Bọn họ là do bản nguyên chi lực của Thái Âm thai nghén ra, là lô đỉnh thượng hạng." "Cho nên, bản tôn liền đem hai mảnh vỡ chân linh của Thái Âm Chi Chủ mà ta đã vất vả tìm được, ngưng tụ thành hai hạt giống chân linh, trồng vào người họ." "Hiện tại, hai hạt giống đều đã thức tỉnh, chỉ còn thiếu một bước vào Hỗn Nguyên chi cảnh, chân linh của Thái Âm liền có thể dùng hai hạt giống chân linh làm dẫn, một lần nữa ngưng tụ." "Chỉ là, chưa đợi Thái Âm trở về, họ đã rơi vào Thiên đạo lượng kiếp.

Cho nên, bản tôn hy vọng đạo hữu có thể ra tay, kéo họ ra khỏi lượng kiếp, giúp Thái Âm Chi Chủ trở về!" Nói xong, Vọng Thư ánh mắt rực rỡ ngưng thị vào La Tuyên, chờ đợi câu trả lời của La Tuyên.

Với giao tình của La Tuyên và Thiên đạo, nếu La Tuyên chịu giúp đỡ, chuyện để Thái Âm Chi Chủ trở về liền dễ như trở bàn tay!

"Đương nhiên, chuyện này cũng không phải để đạo hữu giúp không." Vọng Thư dường như lại nghĩ đến điều gì đó, trong đôi mắt đẹp lấp lánh ánh sáng kỳ lạ, bổ sung: "Thái Âm có một kiện chí bảo, có thể giúp đạo hữu tu vi tiến thêm một bước, thậm chí trong thời gian ngắn bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, trở thành Đạo Chủ chí tôn thật sự!" "Ồ?" La Tuyên trong lòng khẽ động.

Sau Hỗn Nguyên, một bước một trời.

Đừng nhìn hắn hiện tại đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ ngũ cảnh, cách đệ cửu cảnh chỉ còn bốn tiểu cảnh giới.

Nhưng bốn tiểu cảnh giới này muốn vượt qua.

Mỗi một bước đều khó khăn hơn cả việc tu luyện từ sinh linh phàm tục đến cảnh giới Hỗn Nguyên!

Nếu lời Vọng Thư nói là thật, giúp Thái Âm Chi Chủ đó một chút, cũng không phải là không thể!

Không nói có thể giúp hắn nhanh chóng nâng lên cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên hay không, chỉ cần có thể tiến thêm một bước, đều có thể tiết kiệm được vô số năm khổ tu!

Về phía Thường Hi và Hi Hòa.

Mặc dù đang ở trong kiếp nạn, nhưng lại không phải là nhân vật chính yếu nhất, cứu họ ra, cũng không phải là chuyện khó.

"Được!" La Tuyên trầm ngâm chốc lát, khẽ gật đầu.

Hắn cũng không lo Vọng Thư sẽ nói suông, dù Vọng Thư là cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, muốn lừa gạt hắn cũng phải cân nhắc hậu quả!

Dù sao, khi còn ở Hỗn Nguyên đệ tứ cảnh, hắn đã có thể áp chế Lục Áp.

Hiện tại tu vi nguyên thần đã nâng lên Hỗn Nguyên đệ ngũ cảnh, cộng thêm sức mạnh thế giới của Hồng Mông Trung Thiên, có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ lục cảnh.

Đối phó với một Vọng Thư có tu vi tương đương Lục Áp, Đại đạo cũng không khác biệt nhiều, tự nhiên càng không thành vấn đề!

"Như vậy liền đa tạ đạo hữu rồi!" Vọng Thư nghe vậy cười.

Trong một khoảnh khắc, tất cả cây Nguyệt Quế trên toàn bộ Thái Âm Tinh, bao gồm cả cây Nguyệt Quế tiên thiên đó, toàn bộ đều nở ra vô số đóa hoa màu xanh nước biển rực rỡ, hương thơm ngây ngất

lòng người, tràn ngập cả Thái Âm Tinh.

Có ức vạn tiên hoa làm nền, dáng người vốn đã uyển chuyển, khiến người ta kinh diễm của Vọng Thư lập tức càng thêm động lòng người, khiến nhật nguyệt cũng phải lu mờ.

"Cáo từ!" La Tuyên nhìn sâu vào Vọng Thư một cái, không ở lại lâu, thân ảnh dần dần hư hóa, một lần nữa hóa thành vô số sức mạnh thời không.

"Thái Âm à!

Không phải tỷ tỷ không có nghĩa khí, thực sự là Thời Không Đạo Chủ này, thật sự là yêu nghiệt tuyệt thế xuyên suốt cổ kim, gọi là Đại đạo chi tử cũng không ngoa." "E rằng chẳng bao lâu nữa, hắn có thể bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, thậm chí vượt qua chúng ta, đi trước một bước đạt đến Đạo Chủ đỉnh phong, cũng không phải là không thể!" "Nếu có thể có chút ràng buộc với hắn, sau này đối với tỷ, đối với ta, đều có lợi ích vô cùng lớn, chỉ có thể xin lỗi ngươi rồi!" Nhìn về hướng La Tuyên rời đi, Vọng Thư không nhịn được trong lòng thầm lẩm bẩm một câu, thân ảnh cũng dần dần biến mất trong hư không.

Cũng lúc đó.

La Tuyên vừa mới xua tan hình chiếu thần niệm.

Đột nhiên cảm giác được trong cơ thể lại có thêm một luồng sức mạnh từ trong cõi u minh, khiến tốc độ tu vi của hắn tăng nhanh hơn vạn lần không chỉ!

Tốc độ ngưng luyện đạo tắc thời không cũng theo đó tăng nhanh hơn vạn lần không chỉ!

"…Lẽ nào Vọng Thư sau lưng đã 'buff' ta một phát?" Bản tôn của La Tuyên lập tức từ trong ngộ đạo tỉnh lại, kinh ngạc nhìn về hướng

Thái Âm Tinh, trầm ngâm nói: "Cách chúc phúc sau lưng thế này, xem ra hiệu quả còn tốt hơn cả việc chúc phúc thẳng mặt sau khi mọi chuyện đã rồi." Mặc dù lần này, không trực tiếp tăng cảnh giới, chỉ tăng tốc độ tu luyện.

Nhưng, phải biết rằng, ở cảnh giới Hỗn Nguyên, tốc độ tu hành của hắn đã nhanh hơn sinh linh bình thường mười vạn lần.

Tốc độ lĩnh ngộ Đại đạo nhanh hơn mười lăm vạn lần.

Nhưng sau cảnh giới Hỗn Nguyên, hắn đã đứng cùng một vạch xuất phát với Hỗn Độn Thần Ma.

Hiện tại, hắn lại vượt qua Hỗn Độn Thần Ma, có tốc độ tu hành sánh ngang với vạn lần Hỗn Độn Thần Ma!

Sự gia tăng này trong thời gian ngắn, có lẽ hiệu quả không trực quan bằng việc tăng một tiểu cảnh giới.

Nhưng, cứ tiếp tục như vậy, tuyệt đối lợi ích còn lớn hơn một tiểu cảnh giới!

"Phản ứng của Yêu tộc nhanh hơn chúng ta dự đoán không ít, chỉ không biết, một Thường Hi nhỏ bé có thể dùng cách gì để đối phó với tên Đại Nghệ đó?" Ngoài Bất Chu Sơn.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sau khi âm thầm giở trò, mượn một tiểu yêu để báo cho Thiên đình biết chuyện Đại Nghệ bắn chết tiểu kim ô, liền ở đây chờ đợi động tĩnh của Yêu tộc.

Vốn tưởng rằng lần này Yêu tộc tất nhiên sẽ hưng sư động chúng, dốc toàn lực, cả tộc xuống Thiên đình, cùng Vu tộc quyết một trận tử chiến.

Không ngờ lại chỉ có một Thường Hi.

Thường Hi tuy là đại năng Chuẩn Thánh, nhưng đối đầu với mười

một Tổ Vu của Vu tộc thì không đủ nhìn, càng đừng nói, trong tay mười một Tổ Vu, đối phó với tên Đại Nghệ đó!

"Cứ xem đã!" Tiếp Dẫn trầm ngâm nói: "Nếu Thường Hi không đối phó được tên Đại Nghệ đó, chúng ta liền âm thầm giúp một tay!" Dưới sự quan sát âm thầm của hai đại Thánh nhân.

Thường Hi sau khi đến Vu tộc, không trực tiếp ra tay với Đại Nghệ, khổ tư suy nghĩ hồi lâu, hóa thân thành một bà lão của Vu tộc, từ một tiểu binh Vu tộc biết được tin tức của Thường Nga.

Thường Nga là thê tử của Đại Nghệ, lại là sinh linh phàm tục.

Đừng nói tiến vào Bàn Cổ Thần Điện, có thể ở lại bộ lạc Hậu Thổ, cũng là vì Đại Nghệ là Đại Vu của Vu tộc.

Nếu không, một sinh linh phàm tục, sao có thể ở lại bộ lạc Hậu Thổ?

"Đại Nghệ đối với Thường Nga cũng rất quan tâm, không chỉ đem cơ hội lựa chọn bảo vật từ kho báu của Vu tộc, đưa cho Thường Nga lựa chọn tiên dược kéo dài tuổi thọ, còn phái Vu tộc của bộ lạc Hậu Thổ đi tìm tiên dược cải thiện thể chất và kéo dài tuổi thọ." "Tốt!

Càng quan tâm, mới có thể khiến ngươi càng đau khổ!

Cứ chờ đi!

Cuối cùng ngươi sẽ phải trả giá cho tội nghiệt mà mình đã gây ra!" Thường Hi sau khi dò hỏi biết được không ít Vu tộc của bộ lạc Hậu Thổ được Đại Nghệ nhờ vả, tìm tiên dược cho Thường Nga.

Chương 232

Liền lấy danh nghĩa hiến tiên đan bất lão, trà trộn vào bộ lạc Hậu Thổ, cũng trà trộn vào trong cung điện của Thường Nga.

"Bà bà, đây là tiên đan bất lão sao?

Tiên dược đó thật sự có thể khiến ta vĩnh sinh bất lão, thanh xuân vĩnh trú sao?" Thường Nga sau khi nhận được tin tức, lập tức gặp Thường Hi, cả người vui mừng không thôi.

Sinh linh phàm tục, thể chất cũng vô cùng đặc thù, trời sinh đã định không thể thành tiên, dù Đại Nghệ tìm cho nàng bao nhiêu tiên pháp, tiên dược, cũng không có một chút thay đổi.

Đại Nghệ thân là Đại Vu đỉnh tiêm của Vu tộc, giống như Đại La Kim Tiên, chỉ cần không ngã xuống, tuổi thọ gần như vô cùng vô tận.

Nàng chỉ là một Bán Bộ Địa Tiên, chỉ có hơn một ngàn vạn năm tuổi thọ.

Nếu không có cách nào kéo dài tuổi thọ, chẳng bao lâu nữa, nàng sẽ ngã xuống, không bao giờ có thể ở bên cạnh Đại Nghệ nữa.

Nhiều năm qua.

Điều này gần như đã trở thành tâm bệnh của nàng và Đại Nghệ!

"Khụ khụ!

Không sai!" Bà lão Vu tộc do Thường Hi hóa thân khẽ ho một tiếng, cố nén oán hận trong lòng, nói: "Kim ô của Yêu tộc đó hoành hành đại địa Hồng Hoang, còn đồ sát không ít nhị lang của Vu tộc ta, ngay cả Khoa Phụ Đại Vu cũng ngã xuống trong tay chúng." "Đại Nghệ tộc trưởng tự tay bắn chết những tiểu kim ô đó, không chỉ trừ hại cho Vu tộc ta, còn báo thù cho Khoa Phụ Đại Vu." "Đây cũng là ý

trời!" "Năm xưa Khoa Phụ Đại Vu cứu lão thân khỏi nước lửa, khiến lão thân được sống sót, đối với lão thân có đại ân, chỉ tiếc lão thân không thể báo thù cho Khoa Phụ Đại Vu." "Hôm nay Đại Nghệ tộc trưởng đã báo thù cho Khoa Phụ Đại Vu, cũng hoàn thành tâm nguyện của lão thân.

Lão thân có được tiên đan bất lão, vừa hay để kéo dài tuổi thọ cho Thường Nga nương nương, đúng là một miếng ăn một ngụm uống, đều do trời định!" Thường Hi miệng nói như vậy, trong lòng lại càng thêm căm hận Đại Nghệ.

Con trai của cô chết thì chết, mất tích thì mất tích, mang trong mình nỗi đau mất con, lại phải nói xấu con trai mình như vậy, sao có thể không đau lòng!

Nhưng đáng hận là đang ở địa giới Vu tộc, không thể tùy ý sử dụng tiên lực.

Thường Nga cũng quá cẩn thận.

Chính xác hơn là, Đại Nghệ quá yêu thương Thường Nga, mỗi khi có Vu tộc hiến tiên dược, Đại Nghệ tất yếu phải kiểm tra trước.

Hiện tại nhân lúc Đại Nghệ không có ở đây, để tránh Đại Nghệ, nói những lời này, cũng hoàn toàn là để xóa bỏ sự đề phòng của Thường Nga, không thể không làm vậy!

"Phu quân là tộc trưởng của bộ lạc Hậu Thổ, trừ hại cho Vu tộc ta, bảo vệ bộ lạc ta bình an, cũng là điều nên làm.

Bà bà quá khách khí rồi!" Thường Nga miệng khiêm tốn, nhưng trên mặt lại nở hoa, có thể nghe được Đại Nghệ được lòng dân trong bộ lạc Vu tộc, còn vui hơn cả việc được khen ngợi.

"Sự cường đại và anh minh của tộc trưởng, chúng ta đều thấy rõ.

Với thiên tư của tộc trưởng, sau này, tất sẽ theo kịp bước chân

của Hậu Thổ Tổ Vu, thật sự trở thành Tổ Vu đỉnh thiên lập địa của Vu tộc ta!" Thường Hi không biết mệt mỏi mà thuận theo Thường Nga, nói những lời tốt đẹp về Đại Nghệ, sau đó chuyển chủ đề: "Đúng rồi, lúc lão thân nhận được tiên đan bất lão, vị thượng tiên đó đặc biệt dặn dò, cần phải uống trong vòng một canh giờ, nếu không, dược hiệu sẽ mất đi." "A?

Có chuyện như vậy sao?" Thường Nga nghe vậy kinh ngạc.

"Không sai!

Chỉ trách Vu tộc ta không có nguyên thần, không thể tu hành tiên lực, cũng không thể sử dụng bảo vật để cất giữ tiên đan.

Lão thân trên đường về cũng đã trì hoãn không ít thời gian, nương nương không bằng bây giờ uống tiên đan luôn đi?" Thường Hi giả vờ tiếc nuối thở dài.

Nghe vậy, Thường Nga càng không có tâm đề phòng, lời của bà lão trước mặt nói gần như bao quát được tâm tư của rất nhiều Vu tộc bình thường.

Chỉ là, nàng không lập tức nhận tiên đan: "Nhưng… phu quân dặn dò, khi không có chàng ở đây, không cho ta tùy ý uống bất kỳ tiên dược, tiên đan nào." "?

Lẽ nào nương nương không tin lão thân sao?" Thường Hi giả vờ thất vọng, sắc mặt sa sầm, trong đôi mắt đục ngầu, đầy vẻ thất lạc.

Vừa nói, vừa đi ra ngoài: "Nếu nương nương không tin, lão thân liền đi!" "A!

Bà bà khoan đã!" Thường Nga thấy bà lão muốn đi, lập tức sốt ruột, ba bước thành hai bước, đuổi theo Thường Hi, kéo lấy tay áo, cắn răng nói: "Bà bà, ta tin!" Cơ duyên như tiên đan bất lão quá khó có được.

Nàng từ đáy lòng muốn ở bên cạnh Đại Nghệ lâu hơn, nhưng cũng từ đáy lòng không muốn Đại Nghệ vì nàng mà trả giá quá nhiều, vừa phải lo lắng cho Vu tộc, vừa phải bị nàng làm liên lụy.

Hôm nay, khó khăn lắm mới có một cơ hội một lần và mãi mãi, nàng không muốn lãng phí!

Nói xong, Thường Nga không do dự nữa, giơ tay nắm lấy tiên đan bất lão trong tay Thường Hi, ngửa đầu nuốt xuống.

Ong!

Tiên đan bất lão vào miệng liền tan.

Sức mạnh Thái Âm nhu hòa hóa thành một luồng năng lượng vô cùng tinh thuần, lại khiến toàn thân sảng khoái, tẩy rửa thân tâm và linh hồn của Thường Nga, lập tức khiến cả người nhẹ đi mấy phần, có cảm giác lâng lâng như tiên.

"Quả nhiên có tác dụng!" Thường Nga cảm nhận được sự thay đổi của cơ thể, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Nàng có thể cảm nhận rõ ràng, tuổi thọ của mình đã tăng lên rất nhiều, gần như vô cùng vô tận, trong cơ thể tràn đầy sinh cơ bồng bột, ngay cả dung nhan cũng càng thêm rạng rỡ!

Tuy nhiên.

Lúc này, dị biến đột ngột phát sinh.

"Sao lại thế này?" Thường Nga thất thanh hét lên, cơ thể dần bị Thái Âm Chi Lực bao bọc, một luồng hấp lực không thể chống cự xuất hiện, thân thể không tự chủ được bay ra ngoài cung điện.

Trong khoảnh khắc.

Toàn bộ Thái Âm Tinh rực rỡ như mặt trời chói lọi, tỏa ra ánh sáng xanh lam diệu mắt, đồng thời truyền đi một sức mạnh kinh

người, kéo cả người Thường Nga về phía Thái Âm Tinh!

"Ha ha!

Ha ha ha ha!

Thường Nga à Thường Nga, cuối cùng ngươi cũng trúng kế của bản hậu, sau ngày hôm nay, cứ chờ mà tương kiến bất tương thức với Đại Nghệ đi!" "Nỗi đau Đại Nghệ gây ra cho con trai bản hậu, bản hậu sẽ khiến hắn phải trả lại gấp mười, gấp trăm lần!" Lúc này, Thường Hi cũng không còn che giấu, hóa lại thành dáng vẻ Thiên Hậu, cười điên cuồng gần như mất trí.

"Thiên Hậu Thường Hi!

Thiên Hậu Thường Hi!

Không!" Thường Nga chỉ kịp phát ra một tiếng kêu ai oán thê lương, thân thể liền bị sức mạnh của Thái Âm Tinh trói buộc, kéo ra khỏi Vu tộc, bay thẳng vào biển sao trên cửu thiên.

"Không hay rồi!

Khí tức Yêu tộc!

Có Chuẩn Thánh Yêu tộc xông vào Vu tộc chúng ta!" Trong điện thần Bàn Cổ, mười một Tổ Vu đồng thời mở mắt, thần quang sắc bén vô song nhìn về phía bộ lạc Hậu Thổ.

Gần như không chút do dự.

Mười một bóng người đồng loạt rời khỏi điện thần Bàn Cổ, lao về phía bộ lạc Hậu Thổ.

Đại Nghệ chậm một bước, cũng phát hiện có điều không ổn, sắc mặt đại biến, hoảng hốt lao ra khỏi điện thần Bàn Cổ, vừa hay nhìn thấy cảnh Thường Nga bị Thái Âm Chi Lực kéo về phía Thái Âm Tinh.

Chương 233

"Thường Nga!

Không!" Đại Nghệ ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, tức khắc hóa thành Đại Vu chân thân, chân đạp sơn hà đại địa, xông thẳng lên cửu thiên đuổi theo.

"Cuối cùng cũng phát hiện ra rồi sao?

Tiếc thật!

Muộn rồi!" Trong bộ lạc Hậu Thổ, Thường Hi cảm ứng được khí tức của mười một Tổ Vu đang khóa chặt mình và lao tới.

Nàng ta cười lạnh một tiếng, giơ tay xé rách hư không, trong nháy mắt biến mất không thấy đâu.

"Thường Hi!

Thiên Hậu Yêu tộc Thường Hi!

Hỏng rồi, Thường Nga biến mất rồi!" Mười một Tổ Vu chỉ vài bước đã đến bộ lạc Hậu Thổ, nhưng lại đến không, chỉ bắt được khí tức còn sót lại của Thường Hi.

Sắc mặt họ biến đổi, vội nhìn về phía biển sao trên cửu thiên, thấy Đại Nghệ hóa thành Đại Vu chân thân, đang bay về phía Thái Âm Tinh trên cửu thiên.

"Đại Nghệ, không được!" Mười một Tổ Vu sắc mặt lại biến đổi, gầm lên, lập tức đuổi theo Đại Nghệ.

Thế nhưng...

Chưa đuổi ra khỏi Bất Chu Sơn, Đại Nghệ trên cửu thiên lại như được thần trợ, tốc độ bỗng nhanh hơn không biết bao nhiêu lần, trong

nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt.

"Là ai?

Ai đang ra tay trong tối?" Mười một Tổ Vu sắc mặt tái xanh, bước chân khựng lại, ánh mắt âm u lạnh lùng quét khắp dãy núi Bất Chu, nhưng không phát hiện ra bất cứ điều gì.

"Đại ca, Đại Nghệ không thể xảy ra chuyện được, chúng ta mau cứu Đại Nghệ về rồi nói sau!" Huyền Minh nhắc nhở một tiếng, không nhiều lời, thẳng thừng lao về phía Thái Âm Tinh.

Mười Tổ Vu còn lại cũng không dám chậm trễ, vội vàng theo sau Huyền Minh, đuổi theo dấu chân của Đại Nghệ.

"Không thể để ngươi phá hỏng đại sự được!" Ở một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn, Chuẩn Đề thấy mười một Tổ Vu đuổi theo, bèn cười nham hiểm, giơ tay lên, hư không trên cửu thiên vỡ nát, thông thẳng đến Thiên Đế Cung của Thiên Đình.

"Phóng túng!

Kẻ nào dám làm loạn Thiên giới của ta?" Trong Thiên Đế Cung, ánh mắt uy nghiêm của Đế Tuấn lập tức xuyên thủng hư không, nhìn về phía đầu kia của thông đạo không gian bị phá vỡ, thấy mười một Tổ Vu đang bay về phía Thái Âm Tinh.

"Chuyện gì vậy?

Vì sao Vu tộc lại đến Thái Âm Tinh?

Chẳng lẽ muốn phá hỏng trận cơ đại trận của ta sao?" Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy và Côn Bằng vẫn chưa biết chuyện gì đã xảy ra, sắc mặt khẽ biến, đồng loạt nhìn về phía Thái Âm Tinh, vừa hay thấy Thường Hi đang giam cầm một nữ tử phàm tục cảnh giới bán bộ Địa Tiên trong Quảng Hàn Cung nơi nàng ta tu hành trước đây.

Mà hậu duệ xuất sắc của Vu tộc là Đại Nghệ, đang ở ngoài Quảng Hàn Cung đối đầu với Thường Hi.

"Hi nhi lần này quá hấp tấp rồi!" Đế Tuấn thoáng chốc đã hiểu ra mọi chuyện, sắc mặt trầm xuống, không dám chậm trễ, sợ mười một Tổ Vu sẽ đến Thái Âm Tinh trước một bước mà làm hại Thường Hi.

"Thái Nhất, Hy Hoàng, Yêu Sư, theo bản đế đi ngăn cản mười một Tổ Vu!" Hắn lập tức gọi Thái Nhất cùng ba vị chí tôn Yêu tộc khác, một bước tiến vào thông đạo hư không, xé rách không gian, vượt qua Vô Ngân Tinh Hải dưới Thái Âm Tinh, chặn ngay trước mặt mười một Tổ Vu.

"Đế Giang!

Đường này không thông!" Theo một tiếng hét lớn, Đế Tuấn trực tiếp tế ra Hà Đồ Lạc Thư, giăng ngang trước mặt mười một Tổ Vu.

"Vu tộc đừng có mà ngang ngược!" Thái Nhất quát lạnh một tiếng, Hỗn Độn Chung cũng phá vỡ hư không, chắn ở phía trước.

Thân ảnh của Phục Hy và Côn Bằng cũng lần lượt xuất hiện, đứng sóng vai cùng Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Đế Tuấn!

Tốt lắm!

Hóa ra tất cả đều do ngươi đứng sau giật dây!" Đế Giang và các Tổ Vu khác đều sắc mặt ngưng lại, rồi lập tức lửa giận ngút trời, tốc độ của Đại Nghệ vừa rồi đột nhiên tăng nhanh, chắc chắn là do Đế Tuấn giở trò sau lưng.

Nếu không, phản ứng của Đế Tuấn sao có thể nhanh đến vậy!

Mười một Tổ Vu lòng như lửa đốt vì an nguy của Đại Nghệ, từng người gầm thét, trực tiếp hóa lại thành Tổ Vu chân thân.

Không gian thần thông, thời gian thần thông các loại bản nguyên thần thông cũng lần lượt tuôn ra, bao phủ lấy Đế Tuấn.

"Lại bị tính kế rồi!" Đế Tuấn và những người khác nghe vậy liền biết sự tình không đơn giản, chắc chắn lại bị kẻ khác giật dây sau lưng.

Nhưng tên đã lên dây, không thể không bắn.

Họ lập tức không dám chậm trễ, từng người dốc toàn lực, chặn trước mặt mười một Tổ Vu, chiến đấu cùng nhau.

Trên Thái Âm Tinh.

"Thường Hi, kẻ giết con trai ngươi là ta, không liên quan đến Thường Nga, hãy thả nàng ấy ra, ta mặc cho ngươi xử trí!" Đại Nghệ hai mắt gần như phun lửa nhìn chằm chằm vào Thường Hi đang dùng một tay bóp cổ Thường Nga trong Quảng Hàn Cung, sát khí toàn thân cuồn cuộn, Lạc Nhật Cung trong tay đã sớm ngưng tụ tên nhưng chần chừ mãi không dám bắn ra.

"Ha ha ha ha!

Đại Vu đường đường của Vu tộc, ngươi không cảm thấy mình quá ngây thơ sao?" Thường Hi ngửa mặt cười, nụ cười lạnh lẽo vô cùng, quát lạnh: "Đại Nghệ, bản hậu không nói nhảm với ngươi nữa, lập tức lập Thiên Đạo thệ ngôn, hóa thành Ngô Cương, ở Thái Âm Tinh chặt Nguyệt Quế Thụ, lúc nào chặt xong, lúc đó mới có thể đoàn tụ với Thường Nga." "Nếu không, bản hậu sẽ giết Thường Nga, rồi hành hạ ngươi đến chết!

Để hôm nay các ngươi được tương phùng trong Lục Đạo Luân Hồi!" "Ồ không!

Bản hậu suýt quên mất, Vu tộc không có nguyên thần, nếu vẫn lạc, ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có!" "Ha ha!

Ha ha ha ha!" Nói xong, Thường Hi lại không nhịn được mà cười điên cuồng.

"Ngươi…!" Đại Nghệ giận dữ, nhưng lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, cố nén giận nói: "Chỉ cần ngươi thả Thường Nga, ta sẽ làm theo ý ngươi, lập lời thề đó.

Nếu không, ta tuyệt đối sẽ không để ngươi sắp đặt." "Kéo dài thời gian à?" Thường Hi cười lạnh một tiếng, giơ tay lên, hư không gợn sóng, hình ảnh Đế Tuấn và các chí tôn Yêu tộc khác chặn mười một Tổ Vu hiện ra trước mặt Đại Nghệ: "Nhìn đi!

Bọn họ không cứu được ngươi đâu!" Đại Nghệ nhìn vào hình ảnh trong gương, thấy các chí tôn Yêu tộc và mười một Tổ Vu đang chiến đấu thành một đoàn, lòng lập tức nguội lạnh đi một nửa.

Mười một Tổ Vu liên tục cố gắng xông ra, nhưng đều bị Đế Tuấn và những người khác chặn lại một cách cứng rắn, rõ ràng là không thể đến kịp!

"Ngươi suy nghĩ cho kỹ đi!

Nếu để bản hậu tự mình ra tay, thì sẽ không dễ dàng như vậy đâu!" Lúc này, Thường Hi lạnh lùng nói, giơ tay thu lại hình ảnh trong hư không.

"Rốt cuộc ngươi muốn thế nào mới chịu thả Thường Nga?" Đại Nghệ vẫn không từ bỏ, nắm chặt Lạc Nhật Cung, đôi mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm vào Thường Hi hỏi.

"Thả ư!

Hừ!

Chương 234

Mơ tưởng!" Thường Hi làm sao có thể thả Thường Nga, mặt đầy oán độc nói: "Lúc ngươi giết chín đứa con của bản hậu, ngươi có từng thả chúng không!" "…" Đại Nghệ im lặng.

"Được rồi!" Thường Hi cuối cùng cũng mất kiên nhẫn, không đợi Đại Nghệ trả lời, giơ tay đánh ra một đạo tiên lực, hóa thành vạn ngàn đao quang, bao phủ lấy Đại Nghệ.

"A!" Dù Đại Nghệ có nhục thân Đại Vu đỉnh tiêm, dưới tiên lực của Chuẩn Thánh, cũng lập tức như bị thiên đao vạn quả, toàn thân máu thịt be bét, sâu đến thấy xương.

Thường Hi cũng không có ý định giết Đại Nghệ, nàng ta muốn hành hạ Đại Nghệ, khiến Đại Nghệ vĩnh sinh vĩnh thế, cầu sinh không được cầu tử không xong.

"Không!

Đừng!" Thường Nga cuối cùng cũng được Thường Hi thả ra, khóc thét như điên, muốn nhào về phía Đại Nghệ, nhưng lại đập vào cấm chế của Quảng Hàn Cung, ngã văng trở lại.

"Thường Nga!" Đại Nghệ đau thấu xương, cơn đau kịch liệt càn quét mọi ngóc ngách cơ thể, xung kích tâm thần của hắn.

Nhưng hắn vẫn nghiến răng, cố gắng bò về phía Quảng Hàn Cung.

"Đau chưa?

Vẫn chưa đủ đâu!

Nỗi đau của ngươi sao có thể bù đắp được nỗi đau trong lòng bản hậu, sao có thể bù đắp được nỗi đau của mấy đứa con ta chứ?" Thường Hi mặt mày vặn vẹo, nhìn cảnh bi thảm của Thường Nga và

Đại Nghệ với vẻ mặt đầy oán độc, trên môi nở một nụ cười méo mó.

Nàng ta giơ tay lên, cơ thể Thường Nga liền như quả bóng xì hơi, va đập khắp nơi trong Quảng Hàn Cung.

Đại Nghệ cũng bị sức mạnh của nàng ta cuốn bay đi, trên người vẫn bị vạn ngàn đao quang bao phủ, cắt xé máu thịt của hắn.

Tầm mắt hắn mơ hồ, cơ thể cũng đau đến gần như tê dại.

Nhưng hắn vẫn nghiến chặt răng.

Bất kể bị Thường Hi ném đi bao xa, hắn vẫn bò về phía Quảng Hàn Cung, miệng không ngừng gọi tên Thường Nga.

Thường Hi thì lạnh lùng đứng nhìn.

Nàng ta hết lần này đến lần khác ra tay đánh bay Thường Nga, rồi lại đánh bay Đại Nghệ, để hai người đối mặt, nhìn nhau chịu đựng sự hành hạ, trải qua sự giày vò cả về thể xác lẫn tinh thần!

Cứ như vậy không biết đã bao lâu.

Khi Thường Nga mặt mày biến dạng, toàn thân đầy thương tích, Đại Nghệ cũng gần như lộ ra xương trắng toàn thân, máu tươi gần như cạn kiệt, Thường Hi cuối cùng cũng dừng tay, lại mở miệng: "Đại Nghệ, bây giờ ngươi có nguyện lập Thiên Đạo thệ ngôn, ở đây chặt Nguyệt Quế Thụ không?

Nghĩ cho kỹ đi, nếu ngươi không lập lời thề, thì hôm nay, ngươi và Thường Nga sẽ cùng chôn thây nơi đây!" "Thường Nga có nguyên thần, còn có thể vào luân hồi chuyển thế, nhưng ngươi thì sẽ hoàn toàn biến mất giữa trời đất, vĩnh viễn xa cách thực sự!" Lúc nói, Thường Hi mặt mày tươi cười, cười vô cùng vui vẻ.

Nhưng trong mắt Thường Nga và Đại Nghệ, nụ cười đó lại khiến người ta lạnh thấu tim gan, làm cả hai da đầu tê dại, sởn gai ốc!

“Ngươi đừng động vào nàng ấy nữa, ta lập lời thề là được!” Đại Nghệ gần như hơi tàn, nhưng hoàn toàn không để ý, hắn không thể nhìn Thường Nga tiếp tục chịu hành hạ được nữa.

Lập tức, hắn cắn răng, cuối cùng không chịu nổi áp lực, giọng nói trầm thấp khàn khàn vang vọng khắp Thái Âm Tinh.

“Ta, Đại Nghệ của Vu tộc, xin thề với trời, nguyện hóa thân thành Ngô Cương, vĩnh sinh vĩnh thế ở lại Thái Âm Tinh chặt Nguyệt Quế Thụ, Nguyệt Quế không đổ, Đại Nghệ không đi!” Ầm!

Thiên Đạo thệ ngôn được lập.

Trong đầu Đại Nghệ lập tức vang lên một tiếng nổ như sấm sét.

Hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, hoàn toàn mất đi ý thức.

Giây tiếp theo.

Toàn thân hắn được bao bọc trong một luồng năng lượng vô hình.

Trong nháy mắt, hắn đã thay đổi dung mạo, trong tay cũng có thêm một chiếc rìu, phảng phất như đã quên hết mọi chuyện trước đó, không thèm nhìn Thường Nga một cái, đi thẳng đến dưới một gốc Nguyệt Quế Thụ và bắt đầu chặt.

Biển Nguyệt Quế Thụ trên Thái Âm Tinh được sinh ra từ Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ.

Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ là một trong mười đại linh căn tiên thiên của Hồng Hoang, còn có tên là Bất Tử Căn, sức sống của nó vô cùng ngoan cường, có thể nói là bất tử bất diệt!

Những cây Nguyệt Quế Thụ bình thường này tuy không phải là Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, nhưng cũng kế thừa một phần đặc tính bất tử.

Đại Nghệ đã hóa thành Ngô Cương, một rìu bổ xuống, chỉ làm cây

Nguyệt Quế Thụ tróc một mảng vỏ.

Chưa đợi nhát rìu thứ hai bổ xuống, vết chém trên cây Nguyệt Quế Thụ đã biến mất, lại trở về dáng vẻ hoàn hảo không tổn hại!

Nhưng Ngô Cương như một con rối, trong mắt chỉ có Nguyệt Quế Thụ, không ngừng chặt cây một cách máy móc, không hề dừng lại một khắc.

"Nghệ!" Trong Quảng Hàn Cung.

Thường Nga nhìn người từng đỉnh thiên lập địa, một tay bắn hạ chín mặt trời, dám giương cung với chí tôn Yêu tộc, giờ lại ra nông nỗi này, toàn thân như bị rút cạn khí lực.

Cơ thể nàng mềm nhũn trước cấm chế Quảng Hàn Cung, trượt theo cấm chế ngồi bệt xuống đất, trong đôi mắt gần như khóc ra lệ máu.

"Chỉ mới bắt đầu thôi!" Thường Hi nhìn cảnh này, trong mắt không hề có chút gợn sóng, lạnh lùng liếc nhìn Thường Nga và Đại Nghệ, rồi ánh mắt chuyển sang mười một Tổ Vu đang giao chiến với Đế Tuấn, thì thầm: "Cứ chờ xem!

Sắp tới cả Vu tộc sẽ theo đó mà bị tiêu diệt!" Nói xong, Thường Hi quỳ xuống lạy một lạy lớn với Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, sau đó, không ngoảnh đầu lại mà lao về phía chiến trường của các Chuẩn Thánh.

"Haiz!" Trong Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, truyền ra một tiếng thở dài thườn thượt, rồi bất ngờ lên tiếng: "Thời Không đạo hữu, … tình là gì?" "Tình?" Trong hư không, giọng nói của La Tuyên vang lên, có vẻ hơi trầm ngâm.

Hồi lâu sau, mới thở dài nói: "Ta từng nghe một câu, hỏi thế gian tình là gì, mà khiến người ta sống chết có nhau!

Nhưng nếu hỏi ta, tình là gì, ta cũng không thể trả lời được." "Vậy tình yêu của họ, có được tính là tình yêu không?" Giọng nói trong Nguyệt Quế Thụ lại vang lên, nhưng không còn phiêu diêu nữa, mà vô hình trung có thêm vài phần dịu dàng và khao khát.

"Chắc là vậy!" La Tuyên chưa từng trải qua cảnh ngộ như Đại Nghệ và Thường Nga, cũng chưa từng trải qua cái gọi là tình yêu oanh oanh liệt liệt.

Đời trước không có, đời này cũng không.

Ngay cả việc kết hợp với Tây Vương Mẫu cũng là sau khi ở bên nhau đã lâu mới có được sự ràng buộc đó, một kiểu tương ái mưa dầm thấm lâu, rõ ràng khác với kiểu của Đại Nghệ và Thường Nga.

"Đạo hữu từng trải qua loại tình cảm này chưa?" Vọng Thư nghe câu trả lời không chắc chắn của La Tuyên, không nhịn được hỏi, nhưng lời vừa ra khỏi miệng, nàng liền bật cười.

Nếu La Tuyên đã trải qua, sao lại có thể không chắc chắn như vậy.

Hơn nữa, với tốc độ trưởng thành và tu vi hiện tại của La Tuyên, nhìn khắp cả Hồng Hoang, lại có ai có thể khiến hắn trải qua sự giày vò như vậy chứ?

Thế nhưng, câu trả lời của La Tuyên lại khiến nàng ngẩn người.

"Từng… có lẽ vậy!" Trong giọng nói nhàn nhạt, mang theo chút hồi tưởng, chút cảm thán, ai mà không có một thời thanh xuân ngây ngô mà rực rỡ chứ.

Loại tình cảm đó tuy không giống như của Đại Nghệ và Thường Nga, nhưng cũng có một ngọn lửa, có chút trải nghiệm tương tự.

Chỉ tiếc là, bây giờ đã vật đổi sao dời.

Chương 235

"Có… có sao?" Vọng Thư thì thầm, phảng phất như bị ma ám.

Nàng im lặng hồi lâu, nhưng không nghe thấy bất kỳ câu trả lời nào nữa từ La Tuyên, khiến nàng càng thêm tò mò.

Rốt cuộc là một nữ tử như thế nào, lại đối mặt với hoàn cảnh ra sao, mà khiến một cường giả như La Tuyên cũng có trải nghiệm tương tự? 'Hỏi thế gian tình là gì, mà khiến người ta sống chết có nhau sao?' Vọng Thư nghĩ thầm, trong đầu đột nhiên nảy ra một ý nghĩ táo bạo, nàng đột nhiên cũng muốn thử một lần.

Ý nghĩ này vừa nảy sinh, liền như hạt giống bén rễ nảy mầm, không thể xóa bỏ.

Nhưng với tình thế hiện tại, nàng cuối cùng cũng kiềm chế được sự thôi thúc trong lòng, cũng chìm vào im lặng, không nói thêm gì nữa. …… Trong Vô Ngân Tinh Hải.

Mấy vị chí tôn Yêu tộc dốc toàn lực, trảm thi phân thân của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng xuất hiện ở trung tâm chiến trường, tay cầm Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung chặn bốn vị Tổ Vu.

Bản tôn của Đế Tuấn và Thái Nhất, cùng với Côn Bằng và Phục Hy liên thủ, thì chặn bảy Tổ Vu còn lại.

Mặc dù rất vất vả, nhưng cuối cùng cũng cầm cự được.

Đang lúc chiến đấu kịch liệt, thân ảnh của Thường Hi lặng lẽ xuất hiện từ hư không, không nói một lời liền tấn công Huyền Minh, khiến Huyền Minh bị trọng thương.

Cùng lúc đó, thân ảnh của Hi Hòa cũng lặng lẽ xuất hiện, phối hợp vô cùng ăn ý với Thái Nhất, trọng thương Tổ Vu Nhục Thu.

“Thường Hi!

Hi Hòa!” Đế Giang và các Tổ Vu khác đều chấn nộ, đặc biệt là khi nhìn thấy Thường Hi, ai nấy sắc mặt đều khó coi đến cực điểm, lạnh giọng quát: “Ngươi đã làm gì Đại Nghệ rồi?” “Đại Nghệ?

Ha ha ha ha!” Thường Hi nghe vậy liền cười, nụ cười vô cùng rạng rỡ: “Thế gian này không còn nghiệt chướng Đại Nghệ nữa rồi!” “Cái gì?” Đế Giang, Chúc Dung và mấy Tổ Vu khác đồng tử co rút lại, rồi lập tức giận dữ: “Thường Hi đáng chết!

Hôm nay bọn ta nhất định sẽ đồ sát cả Yêu tộc, để chôn cùng Đại Nghệ!” “Đại ca!

Mấy vị huynh trưởng!” Lúc này, Huyền Minh kéo họ lại, hiện giờ nàng bị Thường Hi đánh lén trọng thương, Nhục Thu cũng thân bị trọng thương.

Không phải là họ sợ mấy vị chí tôn Yêu tộc.

Nhưng vấn đề là, Vô Ngân Tinh Hải là địa bàn của Yêu tộc, nằm trong phạm vi bao phủ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Lúc trước do hấp tấp, xông vào đây, không nghĩ được nhiều như vậy.

Yêu tộc cũng không khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không có ý định tử chiến với Vu tộc, chỉ chặn họ lại mà thôi.

Nhưng bây giờ, nếu tử chiến với Yêu tộc, một khi Yêu tộc khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, mười một Tổ Vu lại không thể ngưng tụ ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, người chịu thiệt chắc chắn là họ!

Chuyện này liên quan đến sự tồn vong của cả Vu tộc, không thể không cẩn thận.

Huyền Minh nhỏ giọng nói những điều mình lo ngại cho bảy Tổ Vu còn lại, bảy Tổ Vu nghe vậy, cuối cùng cũng cố nén lửa giận, không hoàn toàn trở mặt với Yêu tộc.

"Thường Hi!

Cùng với cả Yêu tộc các ngươi, sau này, Vu tộc ta nhất định sẽ nghiền xương các ngươi thành tro!" Đế Giang và các Tổ Vu khác lạnh lùng để lại một câu, rồi quay người đồng loạt rút khỏi Vô Ngân Tinh Hải.

Đúng như Huyền Minh lo ngại, trong số họ có hai Tổ Vu bị thương, lại mất đi Đại Nghệ, cấp bách cần một người để bù vào chỗ khuyết của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là căn cơ của Vu tộc, cũng là vốn liếng để họ tung hoành Hồng Hoang.

Không có đại trận, thực lực tổng thể của Vu tộc sẽ giảm đi chín phần!

Tổn thất Đại Nghệ, đối với họ, có thể nói là một đòn chí mạng!

"Phu quân, tại sao không chặn họ lại, giữ toàn bộ họ ở đây, như vậy chẳng phải có thể một lần diệt sạch cả Vu tộc sao?" Thường Hi thấy mười một Tổ Vu rời đi, lập tức sốt ruột.

Con của nàng chết chín đứa, một đứa không rõ tung tích, chỉ trừng phạt một Đại Nghệ và một Thường Nga sao đủ?

Nàng muốn cả Vu tộc phải chôn cùng!

"Đủ rồi!" Đế Tuấn lạnh giọng quát: "Nàng có biết hôm nay suýt nữa đã mang đến đại họa cho Yêu tộc ta không?" "Cái gì?

Ta lại mang đại họa cho Yêu tộc?" Thường Hi nghe vậy, lập tức như con mèo bị giẫm phải đuôi, thất thanh hét lên: "Con của ta bị Vu

tộc giết, chàng không giúp con báo thù thì thôi, ta tự mình báo thù cho con, lại nói ta gây đại họa cho Yêu tộc!" "Yêu tộc!

Yêu tộc!

Cả ngày chỉ lo cho Yêu tộc, chàng có bao giờ nghĩ cho mẹ con ta không?" "Nếu không phải chàng cứ nhất quyết giữ chúng ở Thái Dương Tinh, không cho theo ta, sao có thể xảy ra chuyện như hôm nay!" Nàng vốn đã có oán niệm rất lớn về việc mười tiểu Kim Ô ở lại Thái Dương Tinh, ngàn năm mới được gặp một lần.

Nay thấy Đế Tuấn như vậy, oán khí tích tụ nhiều năm cuối cùng cũng không nhịn được mà bùng phát!

"…" Đế Tuấn á khẩu không trả lời được, việc mấy đứa con vẫn lạc, đúng là có một phần trách nhiệm của hắn.

Nhưng ai mà biết được, sau lưng lại có một bàn tay đen tối thúc đẩy mọi chuyện chứ!

Im lặng hồi lâu, hắn mới khẽ thở dài: "Nàng nghĩ ta không muốn báo thù cho con sao?

Ta còn muốn diệt cả Vu tộc hơn nàng!" "Nhưng bây giờ, thực lực của Yêu tộc ta vẫn chưa đủ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vẫn chưa hoàn chỉnh, căn bản không thể giữ họ lại được." "Hơn nữa!" Hắn dừng lại, rồi truyền âm cho Thường Hi: "Sau lưng chuyện này, có Thánh nhân thậm chí là La Tuyên, tệ hơn nữa có thể là Thiên Đạo đang thúc đẩy, ta đến nay vẫn không rõ dụng ý, nếu nàng hành động hấp tấp, e rằng chỉ chôn vùi ta và cả Yêu tộc thôi!" "Cái gì?" Thường Hi cuối cùng cũng bình tĩnh lại một chút, nhớ lại việc tiểu Kim Ô không biết từ lúc nào đã rời khỏi Thái Dương Tinh, còn vẫn lạc đã lâu mới được biết.

Trước đây bị thù hận che mờ hai mắt, nàng không nghĩ nhiều như

vậy.

Nay nghĩ lại, không khỏi cảm thấy sởn gai ốc!

“Ai!

Đều về cả đi!” Đế Tuấn không nhịn được lại thở dài một tiếng.

Vị Yêu tộc đế vương bễ nghễ bát phương, bá tuyệt thiên địa lúc chiến đấu với Tổ Vu, giờ phút này lại mặt mày mệt mỏi, thân ảnh dường như cũng còng xuống vài phần.

Thường Hi cuối cùng cũng không cãi lại Đế Tuấn nữa, lẳng lặng theo sau Đế Tuấn và mấy vị chí tôn Yêu tộc khác, trở về Thiên Đình.

Các chí tôn Yêu tộc và mười một Tổ Vu đều là cường giả Chuẩn Thánh.

Trận chiến này tự nhiên kinh động cả Hồng Hoang, gây ra một phen sóng gió không nhỏ, trong cõi u minh, rất nhiều sinh linh đều ngửi thấy một luồng khí tức sinh linh đồ thán.

Yêu tộc và Vu tộc tuy không vì chuyện của Đại Nghệ mà hoàn toàn khai chiến, nhưng hai bên cũng như tên đã lên dây, bất cứ lúc nào cũng có thể phá vỡ trường không mà va vào nhau.

Dưới dòng chảy ngầm đang cuộn trào đó, vô số sinh linh trong lòng đều sinh ra một tia minh ngộ, e rằng không bao lâu nữa, trận chiến cuối cùng của Vu Yêu hai tộc sắp đến rồi!

“Sắp rồi!

Sắp rồi!

Thời khắc đó sắp đến rồi!” Ở một nơi nào đó tại Đông Hải, Thạch Nham nghe Nguyên Thủy kể lại, cả người kích động đến mặt đỏ bừng.

Chương 236

Ẩn nấp trong thế giới Hồng Hoang hàng chục triệu năm, ngày nào cũng nơm nớp lo sợ, nay cuối cùng cũng sắp đến lúc đả thông vết nứt thời không.

Khi đó, chỉ cần thuận lợi mở ra vết nứt thời không, hắn sẽ nhận được phần thưởng của Đồ Đằng Chi Chủ, Ngũ Hành Đạo Chủ, thậm chí là vị tồn tại đỉnh cao nhất kia, không chừng có thể nhân cơ hội này một bước tiến vào Hỗn Nguyên chi cảnh!

Tuy Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ở Hồng Mông Thiên Địa rất nhiều, Đồ Đằng Chi Chủ đã có hơn vạn người.

Nhưng Hồng Mông lớn đến mức nào?

Đó là nơi lớn hơn Hỗn Độn Thiên Địa vô số lần.

Phải biết rằng, những Hỗn Độn Thần Ma năm xưa cũng chưa từng đi hết cả Hỗn Độn Thiên Địa, huống chi là Hồng Mông Thiên Địa còn lớn hơn!

Với sự rộng lớn của Hồng Mông Thiên Địa, những cường giả tưởng chừng như rất nhiều đó, nếu phân tán ra, ở một nơi lớn bằng mười, một trăm thế giới Hồng Hoang cũng chưa chắc có một tôn Hỗn Nguyên cường giả!

Dưới Hỗn Nguyên đều là giun dế!

Câu nói này ở Hồng Mông Thiên Địa cũng vậy.

Dù chỉ là sơ nhập Hỗn Nguyên đệ nhất cảnh, cũng mạnh hơn cực đạo Chuẩn Thánh vạn lần, địa vị càng không thể so sánh!

Ngay cả trong Thạch Linh nhất tộc, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có địa vị vô cùng quan trọng!

Quan trọng nhất là, chỉ cần bước vào Hỗn Nguyên chi cảnh, là có thể được Đồ Đằng Chi Chủ coi trọng hơn, cũng có thể làm được nhiều việc hơn cho Hồng Mông Thiên Địa, có thể nhận được nhiều lợi ích hơn.

Một vòng tuần hoàn tích cực không thể tưởng tượng!

"A!

Sắp rồi!" Nguyên Thủy trong lòng cũng khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Vốn tưởng sẽ gặp phải trở ngại không nhỏ, không ngờ, toàn bộ quá trình lại thuận lợi hơn dự kiến rất nhiều.

Chỉ là, tại sao trong lòng lại có một cảm giác bất an?

"Mọi chuyện, có phải là quá thuận lợi rồi không?" Nguyên Thủy trầm ngâm một lát, nhíu mày nhìn Thạch Nham: "Từ lúc bần đạo đến Linh Sơn, lôi kéo Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, những chuyện sau đó, tại sao lại thuận lợi như vậy?" Trước đây lúc thúc đẩy đại thế Hồng Hoang, y còn bị Hồng Quân để mắt tới, thậm chí bị La Tuyên ngược dòng thời không truy tìm tung tích.

Nay đổi thành Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, sao Hồng Quân và La Tuyên lại không có chút động tĩnh nào?

"Quả thật có hơi quá thuận lợi!" Thạch Nham nghe vậy cũng nhận ra có điều không ổn, im lặng một lát, rồi suy đoán: "Chẳng lẽ Hồng Quân và La Tuyên đang có việc bận?

Dù sao, Hồng Mông Thiên Địa chúng ta giáng lâm, áp lực mà họ phải gánh chịu cũng không nhỏ!

Không chừng, lúc này đang khổ tu thì sao!" "Cũng có lý!" Nguyên Thủy khẽ lắc đầu, nói: "Hy vọng là ta nghĩ nhiều rồi." "Không cần nghĩ nhiều nữa, bất kể ai đang tính toán gì, việc Hồng Mông Thiên Địa chúng ta giáng lâm đều là đại thế sở xu, không ai có thể ngăn cản

được!" Thạch Nham trong mắt tinh quang lấp lánh nói: "Chỉ cần chúng ta mở ra một vết nứt thời không, toàn bộ Hồng Hoang sẽ không còn bất kỳ trở ngại nào nữa!" …… "Chỉ còn bước cuối cùng thôi sao?" Trên Thái Nguyên Tiên Đảo, trong cột sáng màu bạc thông thiên triệt địa, vô tận sức mạnh thời không lưu chuyển, dần dần hội tụ thành một bóng người.

Đôi mắt sâu thẳm của La Tuyên ngưng tụ nhìn nghiệp lực và sát khí đang dần dâng lên giữa trời đất, ánh mắt rơi vào tận cùng Tứ Hải, trong lòng đột nhiên có chút phiền muộn.

Tuy rằng để Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm sớm là biện pháp tốt nhất, cũng là biện pháp không còn cách nào khác, hắn cũng vẫn luôn thúc đẩy chuyện này.

Nhưng trong lòng hắn cũng không chắc chắn.

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên rốt cuộc mạnh đến mức nào, hắn cũng không có một khái niệm cụ thể, ưu thế mà hắn có thể chiếm được, chỉ là một thân thực lực vượt xa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh bình thường.

Cùng với vùng lãnh địa thời không không thể kiểm soát giữa hai không gian.

Vùng lãnh địa đó, có thể coi là sân nhà, cũng là nơi hắn có thể phát huy Thời Không Đại Đạo đến cực hạn!

"Có một số người, nên đi gặp lại một lần!" Tu vi đến cảnh giới như hắn, trong thời gian ngắn muốn có tiến bộ, là quá khó khăn.

Dù có sự trợ giúp của Vọng Thư, khiến hắn có tốc độ tu hành gấp vạn lần Hỗn Độn Thần Ma.

Lại có cột sáng bản nguyên Thời Không Đại Đạo, cùng với hai mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa thời gian và không gian tương

trợ.

Tu vi của hắn vẫn không có nhiều tiến bộ, cũng chỉ là Thời Không Đạo Tắc tăng lên được một chút.

Nếu đã như vậy, hắn cũng không định tiếp tục tu luyện, chuẩn bị ra ngoài đi dạo.

Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, đối với thế giới Hồng Hoang mà nói, là đại cơ duyên, cũng là đại nguy cơ, định sẵn sẽ có rất nhiều sinh linh vẫn lạc.

Không biết trong số những sinh linh vẫn lạc đó, có bóng hình quen thuộc hay không, thậm chí không biết có một ngày hắn cũng sẽ nằm xuống dòng sông thời không hay không.

Cho nên, hắn ra ngoài đi dạo.

La Tuyên không thông báo cho Tây Vương Mẫu, một mình đi ra khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, như một người phàm, từng bước đi trên Đông Hải mênh mông.

Những nơi từng đi qua, những nơi từng du lịch, những chuyện từng trải qua, từng cảnh từng cảnh hiện ra trước mắt.

Thời gian thay đổi, năm tháng xoay vần.

Đi mãi đi mãi, hắn liền đến nơi tu hành lúc mới giáng lâm thế giới này, Hỏa Long Đảo.

Hỏa Long Đảo cũng giống như trước, hàng chục triệu năm không gặp, vẫn rực rỡ như một ngọn núi lửa giữa biển, tràn ngập nham thạch nóng bỏng.

Cả hòn đảo tiên phảng phất như một ngọn lửa rực cháy.

Điều duy nhất khác biệt là, Hỏa Long Đảo bây giờ, có thêm một số sinh linh, đa số tu vi ở Huyền Tiên, một phần nhỏ ở Kim Tiên.

Có hai Thái Ất Kim Tiên và một Đại La Kim Tiên.

Hỏa Vân Giáo!

La Tuyên ánh mắt quét qua cả hòn đảo tiên, trên ngọn núi tiên ở trung tâm nhất, khắc ba chữ lớn ẩn chứa Đại La pháp tắc, hiển nhiên là một giáo phái được lập ở đây.

"Ai?

Tại sao lại tự tiện xông vào Hỏa Vân Giáo của ta?" Lúc này, một tiếng quát trong trẻo truyền đến, hai bóng hình yểu điệu từ xa đến gần, đáp xuống không xa La Tuyên.

La Tuyên yên lặng nhìn một cái, không nhiều lời, xoay người định rời đi.

Ngay từ lúc rời khỏi Hỏa Long Đảo, nơi này cũng như một hòn đảo tiên vô chủ, không còn bất kỳ quan hệ gì với hắn.

Bây giờ trở về, chỉ là hoài niệm một chút mà thôi.

Nhưng nữ tu sĩ kia lại không có ý định để hắn cứ thế rời đi.

Nàng dẫn theo một cô bé bên cạnh có hai bím tóc sừng dê, tuổi tác trông khoảng mười ba mười bốn, tu vi ở Thiên Tiên đại viên mãn, hóa thành một đạo hồng quang chặn trước mặt La Tuyên.

"Các hạ chưa nói rõ lai lịch?

Càng chưa nói rõ tại sao lại đến Hỏa Vân Giáo chúng ta?

Chương 237

Cứ thế rời đi, có quá thất lễ không?" Nữ tử mặt đầy vẻ kiêu căng nói: "Ngươi có biết không, nơi này là đạo trường năm xưa của Thời Không Đạo Chủ đương kim, dù là Chuẩn Thánh đại năng đến đây, cũng phải vào bái kiến thánh tượng của lão nhân gia Thời Không Đạo Chủ!

Sao ngươi có thể vô lễ như vậy!" "Ồ?" La Tuyên nghe vậy liền cười.

Hắn thật sự không để ý Hỏa Long Đảo lại có thánh tượng của mình, thần niệm khẽ quét qua, quả nhiên, trong động phủ hắn từng tu luyện, có một pho tượng.

Chỉ là pho tượng đó không có chút nào giống hắn.

Chính xác mà nói, chỉ điêu khắc ra một bóng hình mông lung chắp tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn trời, điêu khắc cũng không tồi, có mấy phần đạo vận.

Cả động phủ cũng được quét dọn không một hạt bụi.

Ngay cả bồ đoàn đặt trong đó, cũng là bồ đoàn hắn dùng tu luyện năm xưa, cũng không một hạt bụi, đặt ở vị trí cũ, dường như có người ngày ngày chăm sóc.

"Hỏa Vân Giáo các ngươi và Thời Không Đạo Chủ có quan hệ gì sao?" La Tuyên lần đầu mở miệng, giọng nói bình thản, trên khuôn mặt tuấn tú cũng không một gợn sóng.

Vẻ mặt bình tĩnh của hắn càng khiến nữ tu sĩ tức giận.

"Đó là đương nhiên!

Hỏa Vân Giáo chúng ta được sáng lập để phụng thờ thánh tượng

của lão nhân gia Thời Không Đạo Chủ, nhìn khắp cả Đông Hải, có mấy tu sĩ không biết đại danh của Hỏa Vân Giáo chúng ta?" Nữ tu sĩ mặt đầy tức giận quát La Tuyên: "Ngươi dám đối đãi với thánh tượng của lão nhân gia Thời Không Đạo Chủ như vậy, nếu còn không nói rõ lai lịch, đừng trách ta không khách khí!" Nói rồi, nàng giơ tay lên, trong lòng bàn tay ngọc đã có một lá bùa cổ xưa, trực tiếp bóp nát nó.

"…" La Tuyên sờ sờ chóp mũi, không khỏi có chút cạn lời.

Sao lại có tu sĩ vì phụng thờ thánh tượng mà sáng lập một giáo phái, lại trung thành với một pho tượng vô diện như vậy?

Hắn cũng có ý định một chưởng đánh bay nha đầu này đi, nhưng người ta đang bảo vệ sự uy nghiêm của 'thánh tượng' hắn, ra tay thì có hơi mất thân phận.

Soạt!

Soạt!

Soạt!

Ngay lúc La Tuyên đang nghĩ xem có nên cứ thế đi luôn không, xa xa mấy đạo hồng quang phá không mà đến, từ sâu trong Hỏa Long Đảo bay đến gần La Tuyên, đứng cùng với nữ tu sĩ kiêu căng kia.

"Tiểu Miên!" "Sư muội!" Trong số những người đến, có hai tu sĩ Thái Ất Kim Tiên dáng vẻ trung niên, dẫn theo mấy Kim Tiên.

Mấy người vừa đến liền mang theo ánh mắt dò hỏi, đồng loạt nhìn về phía nữ tu sĩ kiêu căng kia, thấy nàng không sao, mới thở phào nhẹ nhõm, hỏi: "Xảy ra chuyện gì vậy?" "Là hắn!

Một tu sĩ vô danh, lén lút lảng vảng bên ngoài Hỏa Long Đảo chúng ta, bị ta phát hiện, không nói rõ lai lịch, cũng không vào bái kiến thánh tượng của lão nhân gia Thời Không Đạo Chủ, định cứ thế rời đi!" Nữ tu sĩ kiêu căng chỉ vào La Tuyên, căm phẫn nói.

“Ồ?” Hai Thái Ất Kim Tiên và mấy Kim Tiên kia đồng tử ngưng lại, ánh mắt đều tỏa ra quang mang nguy hiểm.

Chỉ là khi ánh mắt họ rơi vào người La Tuyên, kinh hãi phát hiện, cả người La Tuyên lại như hòa vào trời đất, không cảm ứng được bất kỳ khí tức nào.

Thậm chí, họ còn không cảm ứng được sự tồn tại của hắn!

Cường giả!

Ít nhất cũng là Đại La Kim Tiên cường giả!

Hai Thái Ất Kim Tiên cầm đầu đều kinh hãi trong lòng, liếc nhìn nhau, thấy được sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Sau đó, ánh mắt họ dịu lại, một trong hai người chắp tay nói: “Tôn thượng, Tiểu Miên tu vi còn thấp, không biết tôn thượng đại giá, có chỗ đắc tội, mong tôn thượng thứ tội.” Nói xong, ông ta lại chuyển lời, hỏi: “Không biết tôn thượng đến Hỏa Long Đảo chúng ta có việc gì?

Giáo chủ của chúng ta vẫn đang bế quan tu hành, nếu tôn thượng có việc, bần đạo có thể đánh thức giáo chủ.” Lời nói rất có kỹ xảo.

Vừa giữ đủ thể diện cho La Tuyên, lại vừa chỉ ra Hỏa Vân Giáo cũng có Đại La Kim Tiên cường giả, và có thể xuất quan bất cứ lúc nào, dùng điều này để trấn nhiếp La Tuyên, tránh cho La Tuyên ra tay làm hại người!

“Không có gì, chỉ là về chốn cũ thăm lại thôi.” La Tuyên không có tâm tư dây dưa với mấy tu sĩ nhỏ này, lắc đầu nói: “Bây giờ chốn cũ đã thấy, bần đạo không ở lâu!” “Tôn thượng xin dừng bước!” Hai Thái Ất Kim Tiên kia nghe vậy liền kinh hãi, vội vàng gọi La Tuyên lại: “Tôn thượng nói nơi này là chốn cũ, có phải từng quen biết lão nhân gia Thời Không Đạo Chủ, hay là Hỏa Vân Thiên Quân không?”

“Thời Không Đạo Chủ sao?

Có chút giao tình.” La Tuyên bước chân khựng lại, không quay đầu lại nói: “Còn về Hỏa Vân Thiên Quân, thì chưa từng nghe qua.” “Vậy thì tốt quá!” Nghe vậy, hai Thái Ất Kim Tiên kia đại hỷ, vội vàng nói: “Tôn thượng không biết đó thôi, Hỏa Vân Thiên Quân là danh hiệu của một vị tân tấn thân truyền đệ tử của Tiệt giáo, Lưu Hoàn tôn thượng.” “Lưu Hoàn?” La Tuyên kinh ngạc, quay đầu lại nói: “Hỏa Vân Giáo và Lưu Hoàn có quan hệ?

Chẳng lẽ là do hắn sáng lập?” “Cũng không phải.” Vị Thái Ất Kim Tiên kia lắc đầu, giải thích: “Hỏa Vân Giáo tuy không phải do Hỏa Vân Thiên Quân sáng lập, nhưng chưởng giáo chí tôn của Hỏa Vân Giáo chúng ta và Hỏa Vân Thiên Quân là bạn sinh tử chi giao, có thể lập giáo ở đây, đứng vững ở Đông Hải, cũng là nhờ Hỏa Vân Thiên Quân chỉ điểm.” “Chỉ là không lâu trước, Hỏa Vân Thiên Quân bị mắc kẹt trong một tòa thượng cổ bí cảnh, chưởng giáo chí tôn đi cứu viện, lại bị trọng thương, lúc về còn gặp cừu địch, suýt nữa vẫn lạc, đến nay vẫn đang bế quan dưỡng thương.” “Nếu tôn thượng và Hỏa Vân Thiên Quân có quen biết cũ, hoặc có thể lên Thái Nguyên Tiên Đảo, xin tôn thượng làm phiền, báo cho Thời Không Đạo Chủ một tiếng, hy vọng lão nhân gia có thể niệm tình cũ, cứu Hỏa Vân Thiên Quân khỏi nước sôi lửa bỏng.” Nói xong, vị Thái Ất Kim Tiên kia cúi gập người, thái độ vô cùng thành khẩn.

“Làm phiền tôn thượng.” Vị Thái Ất Kim Tiên còn lại cũng cúi người hành lễ, ngay cả mấy Kim Tiên phía sau, và nữ tu sĩ Kim Tiên kia, tuy không hiểu chuyện gì, nhưng cũng theo đó cúi người hành lễ.

“Lưu Hoàn gặp nạn?

Ở đâu?” La Tuyên đồng tử ngưng lại, buột miệng hỏi, rồi lại lắc đầu: “Thôi bỏ đi, ta tự mình xem là biết!” Nói rồi, thần niệm mênh

mông của hắn đã khuếch tán ra toàn bộ Hồng Hoang, không bao lâu, ở một nơi được bao phủ bởi tiên thiên đại trận tại Nam Hải, đã tìm thấy khí tức của Lưu Hoàn.

Không chút do dự, thân ảnh của hắn trực tiếp lặng lẽ biến mất tại chỗ.

"Hít!

Vị này rốt cuộc tu vi ra sao, tại sao chúng ta đều không cảm nhận được ngài ấy rời đi?" "Vị đó vừa rồi hình như… hòa vào hư không!" Hai Thái Ất Kim Tiên kia chưa kịp hoàn hồn, đã thấy La Tuyên biến mất, lập tức hít một hơi khí lạnh, kinh hãi không thôi.

"Hắn… hắn…!" Ngược lại là nữ tu sĩ kia, hình như nghĩ ra điều gì, đồng tử co rút lại, chỉ về hướng La Tuyên rời đi, lắp bắp hồi lâu, cũng không nói nên lời.

"Sao vậy?" Những người khác đều nhìn về phía nữ tu sĩ tên Tiểu Miên.

"Hù!" Tiểu Miên hít sâu một hơi, nói: "Ta nghe cha nói, Hỏa Vân Thiên Quân và Thời Không Đạo Chủ năm xưa là đồng môn sư huynh đệ, giao tình sâu đậm.

Hỏa Long Đảo ngoài Thời Không Đạo Chủ ra, chỉ có Hỏa Vân Thiên Quân sẽ đến, không còn cường giả nào có quan hệ cũ với Thiên Quân, với Hỏa Long Đảo cả!" "Hít!" Nghe vậy, mọi người đều chết lặng, lắp bắp nói: "Ý của ngươi là… vị vừa rồi, rất có thể là bản tôn của Đạo Chủ?" "E là vậy!" Tiểu Miên mặt mày ảo não và chán nản.

Cả Hỏa Vân Giáo trên dưới đều sùng bái vị Đạo Chủ đó nhất, vẫn luôn khao khát có cơ hội được diện kiến ngài.

Nhưng bây giờ, thực sự gặp được ngài, lại thất lễ như vậy.

Dù với cảnh giới của ngài, sẽ không đến mức ghi hận nàng, nhưng

cũng sẽ không có ấn tượng tốt đẹp gì đâu nhỉ? …… Ở một bên khác, La Tuyên hoàn toàn không biết những suy nghĩ của đám người Hỏa Vân Giáo sau khi hắn rời đi, lúc này, chỉ trong một ý niệm, hắn đã giáng lâm bên ngoài tiên thiên đại trận ở Nam Hải.

Sau khi đến bí cảnh nơi Lưu Hoàn đang ở, hắn giơ tay lên, đại trận đủ sức chống lại Đại La Kim Tiên liền trực tiếp hóa thành tro bụi.

Mọi thứ trong đại trận lập tức hiện ra trước mắt hắn.

Chỉ thấy trong đại trận, cũng giống như bí cảnh ở bờ Đông Hải mà hắn và Lưu Hoàn từng đi, cũng là chiến trường năm xưa của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc.

Khác biệt là, trong bí cảnh này, không có nhiều tiên khí, mà lại tràn ngập lệ khí, oán khí và tử khí.

Cả bí cảnh xám xịt, tràn ngập khí tức hoang tàn.

Những sinh linh vẫn lạc trong Long Hán đại kiếp năm xưa, cũng đều hóa thành tử linh, tràn ngập lệ khí vô tận.

Trong đó đa số đều có tu vi cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, thỉnh thoảng có thể thấy mấy tôn tử linh cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Những tử linh này không có nhiều ý thức, nhưng lại tràn ngập ý chí sát lục, hủy diệt, không ngừng tàn sát thôn phệ lẫn nhau.

Chương 238

Nơi nhốt Lưu Hoàn là một nơi có một tử linh Đại La Kim Tiên hậu kỳ và mấy tử linh Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cùng với một đám tử linh Thái Ất Kim Tiên.

Lúc này, Lưu Hoàn đang dùng một kiện tiên thiên hạ phẩm linh bảo hình ấn vuông, khổ sở chống đỡ một tầng màn trời màu vàng, ngăn chặn những tử linh đó.

Còn những tử linh kia, thì như bầy chó sói đói ngửi thấy mùi thịt, đang không ngừng công kích màn trời màu vàng đó.

Tuy không công phá được màn trời, nhưng La Tuyên liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, tiên lực của Lưu Hoàn cũng đã tiêu hao gần hết, hoàn toàn dựa vào một cỗ ý chí để chống đỡ.

Nếu không có ai đến đây, nhiều nhất là trăm năm nữa, hắn chắc chắn sẽ bị những tử linh đó thôn phệ!

"Hừ!" La Tuyên hừ lạnh một tiếng.

Bất chợt, thiên địa chi lực vô hình nghiền ép xuống, trong nháy mắt, liền chấn nát toàn bộ tử linh trong bí cảnh.

"Hả?" Trong màn trời màu vàng, Lưu Hoàn đang khổ sở chống đỡ, bỗng nhiên mở mắt ra, nhìn về phía La Tuyên.

Giây tiếp theo, hắn chỉ cảm thấy hốc mắt nóng lên, buột miệng hét lên: "La Tuyên sư huynh!" Ầm ầm ầm!

Tiếng "sư huynh" vừa vang lên.

Trên cửu thiên, sấm sét cuồn cuộn.

Một luồng thiên uy vô cùng khủng bố trực tiếp khóa chặt Lưu

Hoàn, dường như có thể giáng xuống Đại Đạo Thần Phạt bất cứ lúc nào!

La Tuyên thấy vậy, khẽ nhíu mày, sức mạnh thời không quanh thân lan tỏa ra, chắn trước mặt Lưu Hoàn.

Trong nháy mắt, luồng thiên uy đó biến mất vô hình, đến nhanh mà đi cũng nhanh.

Nhưng lại khiến Lưu Hoàn sợ đến toát mồ hôi lạnh, suýt nữa đứng không vững, luồng thiên uy vừa rồi quá khủng bố.

Dù hắn có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cũng suýt nữa tâm thần thất thủ, linh hồn tại chỗ tan biến!

"Ngay cả sư tôn lão nhân gia, cùng với các sư huynh sư tỷ trong nhà cũng phải kiêng kỵ sao?" Lưu Hoàn nào không biết cách xưng hô theo tiềm thức của mình đã phạm vào điều cấm kỵ, sắc mặt khẽ tối sầm lại, không khỏi có một cảm giác xa lạ nồng đậm dâng lên.

Năm xưa, cùng là sư huynh đệ, cùng nhau tu hành, cùng nhau khám phá thượng cổ bí cảnh.

Mới ngắn ngủi chục triệu năm không gặp.

La Tuyên đã là Thời Không Đạo Chủ cao quý, thoát ly Tiệt giáo, trở thành chí tôn thiên địa ngang hàng với Đạo Tổ Hồng Quân.

Còn hắn, lại chỉ vừa mới bước vào Đại La Kim Tiên.

Dù có may mắn được Thông Thiên Thánh Nhân thu làm thân truyền đệ tử thứ mười của Tiệt giáo, nhưng cũng chỉ là một thân truyền đệ tử của Thánh nhân mà thôi.

Đừng nói so với chí tôn thiên địa như La Tuyên, so với lúc La Tuyên trở thành thân truyền đệ tử thứ chín năm xưa, cũng kém xa vạn dặm!

Sự chênh lệch tu vi và thân phận địa vị quá lớn, khiến hắn trong nhất thời có chút hoang mang vô định!

"Haiz!" La Tuyên nào có thể không nhìn ra trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó, sự thay đổi tâm cảnh của Lưu Hoàn, và sự xa cách từ trong xương tủy, hoặc là sự kính sợ từ trong xương tủy đối với cường giả.

Hắn biết, họ không còn như những sư huynh đệ cùng sinh cộng tử nữa, tình hữu nghị năm xưa, đã lặng lẽ biến mất trong sự chênh lệch tu vi địa vị quá lớn!

Thương hải tang điền, vật đổi sao dời!

"Hôm nay ta về Hỏa Long Đảo, nghe nói…" Sau một khoảng im lặng ngắn, La Tuyên chủ động mở miệng, cố gắng dùng giọng điệu ôn hòa kể lại những chuyện xảy ra hôm nay cho Lưu Hoàn nghe một cách đơn giản.

"Ta đã liên lụy Hỏa Linh đại ca." Lưu Hoàn nghe tin chưởng giáo chí tôn của Hỏa Vân Giáo suýt nữa vẫn lạc, không khỏi sắc mặt càng thêm u ám, hai nắm đấm siết chặt, mặt đầy vẻ tự trách, cảm kích nhìn về phía La Tuyên, cúi người hành lễ nói: "Đa tạ Thời Không Đạo Chủ tương cứu!" "Ai!

Chúng ta từng đồng môn một trường, không cần đa lễ như vậy, cũng không cần xa cách như vậy!" La Tuyên không nhịn được lại khẽ thở dài, khẽ lắc đầu nói: "Năm xưa ta có thể trở thành thân truyền đệ tử của Tiệt giáo, càng trưởng thành đến ngày hôm nay, đều là nhờ tình cảm ngươi dẫn ta đến tòa thượng cổ bí cảnh đó!" "Vốn dĩ ta đã sớm chuẩn bị tìm ngươi, chỉ là sau đó, quá nhiều chuyện ràng buộc, thoáng cái đã chục triệu năm, có hơi đối xử không phải với ngươi." Suy cho cùng, tất cả đều bắt đầu từ lúc Lưu Hoàn đến Hỏa Long Đảo, từ lúc đó, một phần nhân quả trong cõi u minh đã định.

Bây giờ tĩnh cực tư động, về chốn cũ thăm lại, cũng là để chặt đứt sợi nhân quả đó, để có trạng thái tốt hơn, đối mặt với Hồng Mông Thiên Địa sắp tới!

"Đạo chủ nói gì vậy?

Đạo chủ thiên tư tung hoành, dù không có Lưu Hoàn, cũng nhất định sẽ trở thành chí tôn thiên địa.

Lưu Hoàn năm xưa có thể giúp Đạo chủ một tay, là vinh hạnh của Lưu Hoàn!" Lưu Hoàn trên mặt gượng cười, cũng nhớ lại lúc cùng nhau xông vào bí cảnh ở bờ Đông Hải năm xưa, và thời gian xa hơn nữa, lúc hai người cùng nhau du lịch, trong lòng không khỏi càng thêm ảm đạm.

"Lần này xuất quan, ta vốn chuẩn bị tìm ngươi, vừa hay hôm nay gặp lại, sau này, ngươi theo ta đến Thái Nguyên Tiên Đảo tu hành, thế nào?" La Tuyên vẫy vẫy tay, nói ra suy nghĩ của mình.

Lưu Hoàn có thể coi là người bạn đầu tiên của hắn ở thế giới này, cũng là người bạn tốt nhất từng có, nếu có thể, đương nhiên sẽ kéo Lưu Hoàn một tay, để Lưu Hoàn có thể trưởng thành.

Dù không thể tìm lại được tình huynh đệ năm xưa, ít nhất cũng không thể để Lưu Hoàn tiếp tục mạo hiểm như vậy!

"Thái Nguyên Tiên Đảo tuy tốt, nhưng không nhất định phù hợp với ta." Lưu Hoàn khẽ lắc đầu.

Hắn từng mong ngóng có ngày có thể đến Thái Nguyên Tiên Đảo xem thử, có thể tu hành ở Thái Nguyên Tiên Đảo.

Nhưng bây giờ, sự chênh lệch giữa hai người quá lớn, lớn đến mức hắn không thể nảy sinh ý nghĩ đối diện trực tiếp với La Tuyên, chỉ có thể ngưỡng vọng.

Nếu cứ như vậy mà đến Thái Nguyên Tiên Đảo, con đường tu

hành sau này dù sẽ bằng phẳng hơn nhiều, nhưng cũng sẽ vì thế mà gượng ép, dẫn đến đạo tâm có khiếm khuyết!

Nhưng, hắn lại cảm thấy từ chối La Tuyên như vậy sẽ làm tổn thương thể diện của La Tuyên, trầm ngâm một lát, rồi khẽ cúi người nói: "Đạo chủ nếu không chê, có thể ở lại Hỏa Long Đảo một thời gian không?" "Đúng rồi, chuyện này chưa nói rõ với Đạo chủ, Hỏa Long Đảo đó sau khi Đạo chủ rời đi, ta đã chăm sóc một thời gian, thu nhận một số sinh linh gặp nạn.

Mong Đạo chủ đừng trách!" "Nói gì vậy, ta đã không quay lại Hỏa Long Đảo nữa, nơi đó là đất vô chủ, ngươi tùy ý xử trí." La Tuyên không hề để ý mà vẫy vẫy tay, giơ tay lên, một luồng sức mạnh cuốn lấy Lưu Hoàn, nói: "Vậy đến Hỏa Long Đảo ở một thời gian." La Tuyên mang theo Lưu Hoàn, trong nháy mắt đã trở về Hỏa Long Đảo, thời gian ở giữa cũng chỉ tốn công nói mấy câu.

Hai Thái Ất Kim Tiên kia dẫn theo mấy Kim Tiên, và cô gái tên Tiểu Miên, đều đang ngẩn người bên ngoài Hỏa Long Đảo.

"Đạo… Đạo chủ!" Hai Thái Ất Kim Tiên kia nhìn thấy La Tuyên, phản ứng đầu tiên, vội vàng cúi người hành lễ: "Không biết Đạo chủ đại giá quang lâm, có chỗ tiếp đãi không chu đáo, mong Đạo chủ hải hàm!" "Tham kiến Đạo Chủ!" Những người khác cũng lần lượt cúi người hành lễ, mặt đầy vẻ kính sợ.

"Người không biết không có tội, đứng lên cả đi!" La Tuyên nhàn nhạt nói, một luồng sức mạnh vô hình liền nâng mấy người dậy, nhìn về phía Lưu Hoàn nói: "Người bạn kia của ngươi đang có thương tích trong người, hay là ta thuận tay giúp hắn chữa trị một phen." Nếu là bình thường, hắn không có thời gian quan tâm đến sống chết của một Đại La Kim Tiên.

Nhưng bây giờ, Lưu Hoàn đã không muốn đến Thái Nguyên Tiên

Đảo, hắn cũng không ép buộc, lại thấy Lưu Hoàn coi trọng nơi này như vậy, và cả sinh linh ở đây, thôi thì coi như bù đắp cho phần nhân quả năm xưa đi!

"Có Đạo chủ ra tay, Hỏa Linh đại ca nhất định có thể bình an vô sự, ta thay Hỏa Linh đại ca tạ ơn Đạo chủ!" Lưu Hoàn nghe vậy liền vui mừng, vội vàng cúi người hành lễ lần nữa.

"Sau này không cần đa lễ như vậy, cũng không cần khách sáo như vậy, nếu không, ta sẽ không ở đây lâu đâu." La Tuyên đối với việc Lưu Hoàn động một chút là hành đại lễ, khá là bất đắc dĩ, cũng khá là phiền muộn, đành phải giả vờ tức giận nói.

"…" Lưu Hoàn nhất thời nghẹn lời.

"Thiên quân, nếu Đạo chủ đã nói vậy, Thiên quân đừng từ chối nữa, sẽ làm tổn thương một phen hảo ý của Đạo chủ." Ngược lại là một Thái Ất Kim Tiên tinh ranh hơn bên cạnh, thấy vậy vội tiến lên một bước nhỏ, kéo kéo vạt áo của Lưu Hoàn, nhỏ giọng nói.

"Thôi được rồi!" Lưu Hoàn lúc này mới bất đắc dĩ gật đầu.

"Đi thôi!

Trước tiên đi xem Hỏa Linh kia đã." La Tuyên khẽ lắc đầu, biết rằng để một sinh linh Hồng Hoang thuần túy như Lưu Hoàn tiếp nhận lý niệm của hậu thế là gần như không thể, cũng không nói nhiều nữa, xoay người bước lên đảo tiên.

Lưu Hoàn và những người khác lập tức theo sau.

Chương 239

Một lát sau, dưới sự dẫn dắt của Lưu Hoàn và những người khác, La Tuyên đã gặp được Hỏa Linh Đạo Nhân kia, cũng là giáo chủ của Hỏa Vân Giáo.

Hỏa Linh Đạo Nhân lưng hùm vai gấu, tóc dài râu dài, sắc mặt hơi đen, mũi thẳng miệng vuông, lông mày dài nhập tóc mai, nhìn qua, có phần giống với Quan Nhị gia trong truyền thuyết hậu thế.

Trên thực tế, người tu hành Hỏa chi đại đạo, tính tình quả thực cũng nóng nảy hơn một chút.

"Thương thế của ngươi cũng không nặng, không cần luyện chế tiên đan." La Tuyên liếc mắt một cái, thương thế trên người Hỏa Linh Đạo Nhân, ngoài việc nguyên thần bị nhiễm tử khí, còn có một số pháp tắc đạo thương.

Những thương thế này đối với Đại La Kim Tiên mà nói, có thể coi là thương thế chí mạng.

Nhưng đối với hắn, lại không phải.

Hắn chỉ giơ tay lên, đã dùng tiên nguyên chi lực, gột rửa nguyên thần của Hỏa Linh Đạo Nhân, loại bỏ hết pháp tắc và tử khí trong đó.

Chỉ một lát công phu, Hỏa Linh Đạo Nhân vốn đang hơi tàn, chỉ miễn cưỡng giữ được tâm thần, lay lắt giữa sự sống và cái chết, liền lập tức tỉnh táo lại, sắc mặt cũng hồng hào hơn.

"Hử?

Lưu Hoàn đạo hữu?

Các ngươi cũng ở đây cả sao?" Hỏa Linh Đạo Nhân mở mắt ra, đập vào mắt là Lưu Hoàn và mấy nhân vật quan trọng của Hỏa Vân

Giáo đều ở đây, bên cạnh có một thanh niên tuấn tú không nhìn ra thân phận, cũng không cảm nhận được khí tức, giống như một người bình thường, nhưng nhất cử nhất động lại như hòa vào cả trời đất, không nhịn được hỏi: "Vị này là…?" "Hỏa Linh đại ca, vị này là người mà ta thường nhắc với huynh, sư, ừm, Thời Không Đạo Chủ!

Nhờ có Đạo chủ, huynh mới có thể bình an vô sự!" Lưu Hoàn theo tiềm thức lại gọi sư huynh, nhưng lời đến bên miệng, nhớ lại Đại Đạo Thần Phạt trước đó, vội vàng đổi lời.

"Hóa ra là Thời Không Đạo Chủ chân thân giáng lâm, giáo chủ Hỏa Vân Giáo Hỏa Linh, bái kiến tôn thượng!

Đa tạ tôn thượng cứu mạng chi ân!" Hỏa Linh nghe vậy, lập tức sắc mặt nghiêm túc, định quỳ xuống khấu đầu.

"Không cần đa lễ." La Tuyên khẽ nhíu mày, một luồng sức mạnh vô hình lập tức chặn Hỏa Linh đang định quỳ xuống.

"Hỏa Linh đại ca, Đạo chủ không giống các cường giả khác, không thích đa lễ, may mắn được Đạo chủ muốn ở đây nghỉ ngơi một thời gian, chỉ cần không tiếp đãi qua loa là được." Lưu Hoàn tiến lên kéo kéo vạt áo Hỏa Linh Đạo Nhân nói.

"Đạo chủ muốn ở đây nghỉ ngơi?

Tốt quá!" Không chỉ Hỏa Linh Đạo Nhân, mà mấy người khác nghe vậy cũng không giấu được vẻ vui mừng.

Đối với họ, Thời Không Đạo Chủ và các chí tôn thiên địa khác, là những tồn tại chỉ có thể ngưỡng vọng như Đạo Tổ.

Một tồn tại như vậy có thể ở lại Hỏa Vân Giáo, tin này truyền ra ngoài đủ để khiến các đại năng Chuẩn Thánh phải ghen tị!

Cứ như vậy, La Tuyên liền ở lại Hỏa Long Đảo, vẫn là động phủ tu hành năm xưa, đã được trên dưới Hỏa Vân Giáo chăm sóc vô cùng

sạch sẽ.

Có lẽ là yêu ai yêu cả đường đi lối về, đối với sinh linh của Hỏa Vân Giáo, hắn cũng mang theo vài phần hảo cảm.

Liên tiếp mấy ngày, hắn tiện tay bố trí cấm chế gia tốc thời gian một tỷ lần, lúc giảng đạo cho Lưu Hoàn, cũng sẽ kèm theo Hỏa Linh Đạo Nhân của Hỏa Vân Giáo, hai Thái Ất Kim Tiên kia, cùng với mấy Kim Tiên và nữ tu sĩ tên Tiểu Miên.

Một tỷ lần gia tốc, một ngày bằng gần ba triệu năm của thế giới Hồng Hoang!

Tuy ba triệu năm đối với chúng sinh Hồng Hoang cũng chỉ là một cái búng tay, nhưng có sự chỉ điểm của La Tuyên, lại là một cảnh tượng hoàn toàn khác.

Với tu vi Hỗn Nguyên đệ ngũ cảnh của La Tuyên, đừng nói là chỉ điểm mấy tu sĩ Đại La, Thái Ất, hay Kim Tiên, ngay cả chỉ điểm Chuẩn Thánh, cũng đủ để tu vi của họ một bước lên trời.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày, có thể nói là đã trở thành những ngày tháng thoải mái nhất từ khi hóa hình đến nay của mấy nhân vật quan trọng Hỏa Vân Giáo và Lưu Hoàn.

Dưới sự chỉ điểm của La Tuyên, tu vi của họ gần như đều tăng vọt.

Mấy Kim Tiên toàn bộ đều một bước đạt đến Thái Ất Kim Tiên, hai Thái Ất Kim Tiên kia cũng đạt đến Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn, chỉ còn một bước nữa là có thể chứng đắc Đại La quả vị.

Đương nhiên, đó là vì, La Tuyên chủ yếu giảng đạo cho Lưu Hoàn, những người khác chỉ là nghe ké.

Về sau, họ gần như nghe như vịt nghe sấm.

Vì vậy, trong số họ người thu hoạch lớn nhất là Lưu Hoàn và Hỏa Linh Đạo Nhân, hai người tu vi tương cận, đều ở Đại La, lại được La Tuyên đặc biệt chiếu cố, tự nhiên lợi ích không nhỏ.

Trong ngắn ngủi mấy ngày, toàn bộ đều từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ, một bước tăng lên Đại La Kim Tiên đại viên mãn!

Tất nhiên, trong đó không chỉ có giảng đạo, mà còn có tác dụng của một lò tiên đan mà La Tuyên đặc ý chọn ra một số tiên dược từ tay Lưu Hoàn để luyện chế.

Dù vậy, trong ngắn ngủi mấy ngày từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tăng lên Đại La Kim Tiên đại viên mãn, tin này truyền ra ngoài cũng đủ để kinh động thế nhân!

Cũng vào lúc này, La Tuyên cảm nhận rõ ràng, trong cõi u minh, sợi nhân quả giữa hắn và Lưu Hoàn đã hoàn toàn biến mất.

"Ngươi thật sự không muốn theo ta đến Thái Nguyên Tiên Đảo sao?" Hắn lặng lẽ nhìn về phía Lưu Hoàn hỏi.

"May mắn được đại ca không bỏ rơi, tiểu đệ vạn phần cảm kích!

Chỉ là, tiểu đệ bây giờ và đại ca tu vi chênh lệch quá lớn, đến Thái Nguyên Tiên Đảo, chỉ làm gánh nặng cho đại ca, đạo tâm của tiểu đệ cũng sẽ vì thế mà bị ảnh hưởng, chỉ có thể tạ ơn hảo ý của đại ca!" Mấy ngày ở chung, trong cấm chế thời gian, đã là hàng chục triệu năm, Lưu Hoàn và La Tuyên cũng đã thân thiết hơn nhiều, xưng hô huynh đệ, nhưng cuối cùng vẫn không vượt qua được rào cản trong lòng.

"Nếu đã như vậy, ta tặng ngươi thêm một thứ." La Tuyên giơ tay ngưng tụ ra một lá Thời Không Đạo Phù, đẩy đến trước mặt Lưu Hoàn, nói: "Không bao lâu nữa, giữa trời đất sẽ có một đại biến, là kiếp nạn cũng là cơ duyên, nếu có thể nắm bắt, có lẽ có thể nhân cơ

hội này thành Chuẩn Thánh.” “Đây là Thời Không Đạo Phù, trong đó có một chưởng lực của ta, một chưởng lực có thể bảo mệnh, cũng có thể đồ thánh, hãy cẩn thận sử dụng!” Nói xong, thân ảnh của La Tuyên liền dần dần hư hóa, phiêu nhiên rời đi, chỉ còn lại một mình Lưu Hoàn mặt mày kinh hãi, nhìn chằm chằm vào Thời Không Đạo Phù, hồi lâu không nói nên lời.

“Đa tạ sư huynh!” Rất lâu sau khi La Tuyên rời đi, Lưu Hoàn mới hoàn hồn, nhìn sâu vào hướng La Tuyên vừa đi, hốc mắt đỏ hoe, cúi người hành lễ.

Ở một nơi khác.

Sau khi rời khỏi đảo Hỏa Long, La Tuyên không vội đến Tiệt giáo mà đến bờ Đông Hải trước, trở lại bí cảnh Long Phượng mà ngày xưa hắn và Lưu Hoàn phát hiện.

Bí cảnh ngày nay đã bị hai người họ vơ vét gần như sạch sẽ.

Chỗ còn lại chỉ là một vài cây tiên dược non chưa trưởng thành, cùng với một ít thi thể của long, phượng, kỳ lân ở cấp bậc Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên.

“Một miếng ăn, một ngụm uống đều do trời định, ngày xưa ta được lợi từ nơi này, hôm nay cũng nên trả lại một phần nhân quả.” La Tuyên lẳng lặng quét mắt nhìn toàn bộ bí cảnh, giơ tay lên, tiên nguyên bàng bạc hóa thành tiên khí vô cùng dồi dào, tràn ngập khắp bí cảnh.

Một vài cây tiên dược vạn năm mà hắn đã không còn dùng đến, cùng một vài Hậu thiên linh bảo và Tiên thiên linh bảo thông thường cũng bị hắn ném vào trong bí cảnh.

Làm xong những việc này, hắn bỗng cảm thấy thần hồn càng thêm sáng suốt, trong cõi u minh, một tia liên kết cuối cùng với bí cảnh này

cũng đã bị chặt đứt hoàn toàn.

"Bước tiếp theo, Tiệt giáo!" Hắn thầm nghĩ, thong thả quay về Đông Hải, đến đảo Kim Ngao.

"La Tuyên?

Ngươi xuất quan rồi à?" La Tuyên không hề che giấu tung tích, trong Bích Du Cung, Thông Thiên là người đầu tiên phát hiện ra hắn, lập tức nghênh đón.

"Thông Thiên đạo hữu!" La Tuyên khẽ chắp tay hành lễ.

"La Tuyên đạo hữu." Thông Thiên vội vàng chắp tay đáp lễ, trong lòng cũng vô cùng cảm khái.

Không lâu trước đây, La Tuyên là đệ tử thân truyền thứ chín của Tiệt giáo, sau khi thành Chuẩn Thánh thì trở thành Phó giáo chủ Tiệt giáo.

Nhưng hôm nay, hắn đã đứng ở một vị thế mà ngay cả các Thánh nhân cũng chỉ có thể ngước nhìn chứ không thể chạm tới, quả đúng là thế sự vô thường, tạo hóa trêu ngươi!

Chương 240

“Đạo hữu đến đây là để đoạn tuyệt nhân quả ngày xưa sao?” Mặc dù Thông Thiên sớm biết sẽ có ngày này, nhưng trong lòng vẫn có chút buồn bã và bất lực.

“Ừm.” La Tuyên khẽ gật đầu, trong lòng cũng dâng lên một nỗi buồn man mác.

Từng cảnh tượng ở Tiệt giáo phảng phất như mới ngày hôm qua, vậy mà chỉ trong nháy mắt đã thành dĩ vãng.

Bãi bể nương dâu, cũng chỉ đến thế mà thôi!

“Đạo hữu mời!” Thông Thiên không nói nhiều.

Ông biết áp lực mà La Tuyên đang gánh trên vai, cũng biết khi tu vi và thân phận đã đến mức độ này, có những chuyện cũng thân bất do kỷ.

Vì vậy, ông không nói thêm gì nữa, để không ảnh hưởng đến sự viên mãn tâm cảnh của La Tuyên.

“Ta, Thời Không Đạo Chủ La Tuyên, hôm nay sẽ giảng đạo một trăm ngày trên đảo Kim Ngao, phàm là đệ tử Tiệt giáo đều có thể đến nghe đạo!” La Tuyên khẽ gật đầu, giọng nói bình tĩnh mà không mất đi vẻ uy nghiêm, vang vọng bên tai mỗi một đệ tử Tiệt giáo.

“Thời Không Đạo Chủ?

Ngài đã trở về!

Ngài về giảng đạo cho chúng ta!

Ta biết mà, ngài từng là Phó giáo chủ Tiệt giáo, chắc chắn không thể nào vứt bỏ Tiệt giáo chúng ta được!” “Sư đệ thận trọng lời nói!

Chớ quên những điều kiêng kỵ!" "Tốt quá rồi!

Sư tôn từng nói, tu vi của Thời Không Đạo Chủ cao thâm, đã sớm không phải Thánh nhân có thể so sánh, e rằng so với Đạo Tổ cũng không thua kém bao nhiêu." "Hôm nay ta có may mắn được nghe Đạo Chủ giảng đạo, e rằng thu hoạch lần này còn hơn cả sư tôn ngày xưa nghe đạo ở Tử Tiêu Cung!" Nghe tin La Tuyên sắp giảng đạo, toàn bộ Tiệt giáo trên dưới đều sôi sục.

Vô số đệ tử sớm đã biết uy danh của La Tuyên, thậm chí rất nhiều đệ tử mới nhập môn vốn là gia nhập Tiệt giáo vì danh tiếng của hắn.

Tuy La Tuyên đã rời khỏi Tiệt giáo từ vạn năm trước, nhưng danh vọng của hắn ở Tiệt giáo vẫn như mặt trời ban trưa, được hàng vạn đệ tử kính ngưỡng!

Trong phút chốc, bất kể là đệ tử Tiệt giáo đang bế quan hay du lịch bên ngoài, đều lần lượt quay về Kim Ngao đảo, chờ đợi nghe La Tuyên giảng đạo.

"Cuối cùng cũng phải rời đi!" Trên đảo Kim Ngao, Bát Đại Chân Truyền ngước nhìn bóng dáng vĩ ngạn gần như hòa làm một với trời đất trên không trung, vẻ mặt đầy phức tạp và tiếc nuối.

Họ đã theo Thông Thiên nhiều năm, tự nhiên biết rằng La Tuyên lần này về đảo Kim Ngao giảng đạo là để đoạn tuyệt nhân quả ngày xưa.

Sau hôm nay, La Tuyên sẽ hoàn toàn cắt đứt quan hệ với Tiệt giáo, không còn bất kỳ liên hệ nào nữa, trong lòng họ không khỏi luyến tiếc.

"Hay là sau khi nghe giảng đạo xong, chúng ta đến đảo Thái Nguyên xem thử?" Bích Tiêu vốn hoạt bát, lúc này hốc mắt cũng đỏ hoe, cố nén nước mắt, nói với mấy vị sư huynh sư tỷ.

"Chỉ e rằng chúng ta bây giờ không có tư cách đặt chân lên đảo

Thái Nguyên đâu!" Đa Bảo và những người khác đều thầm than trong lòng, nhưng không nói ra để đả kích Bích Tiêu, chỉ gật đầu nói: "Đợi nghe đạo xong rồi nói sau!" Nói xong, họ cũng lần lượt hóa thành hồng quang, đáp xuống phía dưới La Tuyên, mỗi người tự ngưng tụ ra một cái bồ đoàn rồi ngồi xuống đất.

Đệ tử Tiệt giáo nườm nượp kéo về đảo Kim Ngao.

Có những đệ tử ở rất xa, nhưng cũng không hề có một lời oán thán, ai nấy đều dùng hết sức bình sinh để chạy về nghe đạo.

Thời gian trôi qua, hàng vạn đệ tử Tiệt giáo đã tập trung đầy đủ trên đảo Kim Ngao, từ trung tâm đảo lan ra tận rìa, tạo thành một đám đông hình quạt khổng lồ.

Sau khi đến đảo Kim Ngao, tất cả đệ tử đều tự giác ngồi xuống theo thứ tự tu vi và thân phận.

Toàn bộ quá trình không hề có bất kỳ sự ồn ào hay hỗn loạn nào.

"Người thuận theo Đất, Đất thuận theo Trời, Trời thuận theo Đạo, Đạo thuận theo Tự nhiên.

Do đó, khởi nguồn của Đạo chính là Tự nhiên..." La Tuyên thấy đệ tử Tiệt giáo đã đông đủ, liền giơ tay bố trí một đạo cấm chế gia tốc thời gian.

Hắn hồi tưởng lại những điều Thái Thượng Lão Tử từng giảng về Kim Đan Đại Đạo cho Nhân tộc, lấy đó làm khởi đầu, kết hợp với những cảm ngộ tu hành của bản thân, bắt đầu giảng đạo cho các đệ tử Tiệt giáo.

Trong số hàng vạn đệ tử Tiệt giáo, rất nhiều người còn ở cảnh giới Huyền Tiên, Kim Tiên.

Vì vậy, hắn bắt đầu giảng từ Huyền Tiên lên Kim Tiên, rồi đến Thái Ất Kim Tiên, sau đó là Đại La Kim Tiên.

Hắn vô cùng tỉ mỉ đem những cảm ngộ tu hành của bản thân, những cảm ngộ nghe đạo trong nhiều năm, cùng với những lý giải về tu hành hiện tại, hòa quyện vào làm một.

Tất cả đều được truyền đạt cho các đệ tử Tiệt giáo bằng những lời lẽ đơn giản nhất.

Cấm chế thời gian vẫn là một tỷ lần.

Mỗi ngày trong thế giới Hồng Hoang tương đương với gần ba triệu năm trong cấm chế, một trăm ngày trôi qua, tương đương với việc hắn đã giảng đạo suốt ba trăm triệu năm.

Trọn vẹn ba trăm triệu năm giảng đạo, toàn bộ Tiệt giáo trên dưới, tất cả đệ tử đều có được sự đề thăng cực lớn.

Căn cốt và thiên tư của họ vốn đã mạnh hơn đám sinh linh trên đảo Hỏa Long rất nhiều, lại có cơ hội lắng nghe Thánh nhân giảng Đại đạo.

Nền tảng của họ vốn cũng mạnh hơn đám sinh linh trên đảo Hỏa Long rất nhiều.

Thêm vào đó, lần giảng đạo này thời gian còn dài hơn, nên thu hoạch của họ đều vượt xa đám sinh linh trên đảo Hỏa Long.

Toàn bộ vạn đệ tử, những người tu vi ở Huyền Tiên, tất cả đều vượt qua ngưỡng cửa Kim Tiên, tu vi đạt từ Kim Tiên sơ kỳ đến Kim Tiên đại viên mãn.

Những người tu vi ở Kim Tiên, phần lớn đều bước vào Kim Tiên đại viên mãn, một số ít vượt qua được bình cảnh Thái Ất Kim Tiên, bước vào cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Những người vốn đã ở Thái Ất Kim Tiên, thì ai nấy đều đề thăng lên Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn.

Đương nhiên, trong số đó, người có sự đề thăng lớn nhất phải kể đến Bát Đại Thân Truyền có thiên phú căn cốt cao nhất.

Ai nấy đều giống như Lưu Hoàn, đề thăng lên Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Đa Bảo, Triệu Công Minh và Vô Đương Thánh Mẫu thậm chí còn đạt đến cảnh giới bán bộ Chuẩn Thánh, chỉ cần mài giũa đạo cơ là có thể đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh!

Thời gian trăm ngày nhanh chóng trôi qua.

Cùng với việc La Tuyên giảng đạo trăm ngày dưới gia tốc thời gian một tỷ lần, trong cõi u minh, sợi dây nhân quả ràng buộc hắn với Tiệt giáo cũng hoàn toàn biến mất.

"Không lâu nữa, thế giới Hồng Hoang sẽ có một trận đại cơ duyên, với tu vi của các ngươi, hẳn là có thể nhận được không ít chỗ tốt!

Nhưng tất cả, đều phải xem các ngươi nắm bắt thế nào!" La Tuyên kết thúc giảng đạo, ánh mắt quét qua mỗi một đệ tử Tiệt giáo, cuối cùng dừng lại một chút trên người Bát Đại Thân Truyền cùng với đệ tử thân truyền thứ mười mới được thu nhận là Lưu Hoàn.

Ngay sau đó, hắn khẽ chắp tay với Thông Thiên, thân ảnh dần dần biến mất.

"Bây giờ đa số nhân quả đã đoạn tuyệt, chỉ cần chờ sau khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, là có thể đối phó với Hồng Mông Thiên Địa rồi!" Quay về đảo Thái Nguyên, La Tuyên khẽ than một tiếng, thân ảnh dần dần hóa thành Thời Không chi lực mênh mông, hòa làm một với cột sáng Thời Không đại đạo thông thiên triệt địa, một lần nữa chìm đắm trong việc lĩnh ngộ đạo tắc.

Thế giới Hồng Hoang, sóng gió nổi lên.

Kể từ khi Đại Nghệ bị mai một trên Thái Âm tinh, hóa thân thành Ngô Cương, hai tộc Vu Yêu liền tranh chấp khắp nơi, ma sát không ngừng.

Ban đầu chỉ là những trận giao tranh giữa yêu binh và vu binh bình thường.

Chương 241

Tình hình ngày càng leo thang trong các cuộc xung đột, dần dần biến thành những cuộc ma sát quy mô lớn giữa hai tộc.

Thời gian trôi qua, Yêu tộc cấp bậc Thái Ất Kim Tiên và Tiểu Vu tương đương Thái Ất Kim Tiên cũng dần dần ra tay, bắt đầu tàn sát lẫn nhau.

Ngay cả một số Đại La Kim Tiên của Yêu tộc và Đại Vu có sức mạnh tương đương Đại La cũng thỉnh thoảng ra tay.

Nhưng mấy vị Chí tôn của Yêu tộc và mười một Tổ Vu vẫn giữ được bình tĩnh, chưa hoàn toàn bùng nổ.

"Không được!

Cứ lề mề như vậy, đến bao giờ mới thực sự kết thúc trận lượng kiếp này?" Tận sâu trong Đông Hải, Nguyên Thủy và Thạch Nham ngồi không yên, lại một lần nữa tìm đến Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, nhờ họ đứng sau thúc đẩy một phen.

"Nguyên Thủy sư huynh, không phải chúng ta không muốn ra tay, thật sự là... hai tộc Vu Yêu không còn gì có thể thúc đẩy được nữa, bây giờ sắp đi đến bước cuối cùng rồi." "Việc hoàn toàn bùng nổ chỉ là chuyện sớm muộn, chúng ta hà tất phải vội vàng nhất thời!" "Nếu vì thế mà để Thiên Đạo và La Tuyên phát hiện ra manh mối, chúng ta chẳng phải là tính mệnh nguy cấp sao?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có tính toán của riêng mình, trước khi Hồng Mông Thiên Địa hoàn toàn giáng lâm, họ cũng không muốn đắc tội chết với Hồng Quân và La Tuyên.

Huống hồ, chuyện đã hứa với Nguyên Thủy họ đã làm, chỗ tốt cũng đã lấy, hà tất phải mạo hiểm thêm nữa?

“Hừ!” Nguyên Thủy sao có thể không nhìn ra tính toán của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Hắn biết không thể nào sai khiến hai người này được nữa, liền phất tay áo bỏ đi, quay về Đông Hải thương nghị với Thạch Nham.

“Sự việc đã đến mức này, Hồng Quân chắc chắn đã bắt đầu chuẩn bị để vượt qua bước cuối cùng đó.” “Thời Không Đạo Chủ kia cũng nhất định đang mưu tính chuyện Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, phần lớn sẽ không có thời gian để ý đến chúng ta.” “Như vậy, chúng ta hoàn toàn có thể tự mình thúc đẩy!” Thạch Nham sau một hồi suy nghĩ sâu xa, hỏi: “Liệu có chỗ nào ở hai tộc Vu Yêu có thể lợi dụng để thúc đẩy không?” “Chuyện này...” Nguyên Thủy trầm ngâm, một lúc lâu sau, khẽ lẩm bẩm: “Nếu có thể giả dạng thành Yêu tộc, giết chết mấy Đại Vu của Vu tộc, rồi lại ngụy trang thành Vu tộc, giết chết mấy Yêu Thánh của Yêu tộc, có lẽ sẽ được!” “Vậy thì làm thế đi!

Ngươi đến Vu tộc, ta đến Yêu tộc!” Thạch Nham lập tức quyết định.

Sau đó, hắn và Nguyên Thủy chia nhau đến địa bàn hai tộc Vu Yêu, trong lúc hai tộc đang ma sát, mỗi người tự ra tay, giết chết mấy Đại Vu của Vu tộc và mấy Yêu Thánh của Yêu tộc.

“A a a!

Yêu tộc đáng chết, khi dễ Vu tộc ta quá đáng!

Chí tôn Yêu tộc đường đường, lại làm ra chuyện bỉ ổi như vậy, lén lút tập kích Đại Vu của Vu tộc ta.” “Hôm nay, ta Đế Giang xin thề, nhất định sẽ đánh nát Thiên giới, diệt sạch Yêu tộc!” Khi tin tức mấy Đại Vu của Vu tộc vẫn lạc truyền đến Bàn Cổ thần điện, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác lập tức giận dữ không thể kiềm chế, ai nấy đều ngửa mặt lên trời gầm thét, cũng không quan tâm đến việc để Hình Thiên mài giũa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nữa, dẫn dắt

toàn bộ Vu tộc, trực tiếp tấn công Thiên đình của Yêu tộc.

"Vu tộc đáng chết!

Uổng cho các ngươi tự xưng là Bàn Cổ chính tông, lại không tuân thủ quy củ như vậy, Tổ Vu đường đường lại không màng mặt mũi, ra tay với Yêu Thánh của Yêu tộc ta." "Đại ca, chúng ta cũng không cần phải chờ nữa, hôm nay liền để Vu tộc hoàn toàn biến mất khỏi thế giới Hồng Hoang!" Thái Nhất nghe tin Yêu tộc không hiểu sao lại vẫn lạc mất mấy Yêu Thánh, cũng lập tức nổi giận, cả người trực tiếp nổi điên.

"Ai!

Đằng sau chuyện này, e rằng lại có kẻ nào đó đang thúc đẩy!" Phục Hy và Côn Bằng đều thầm than trong lòng.

Với trí tuệ của họ, sao có thể không nhìn thấu rằng toàn bộ sự việc đều lộ ra vẻ quỷ dị.

Họ sớm đã điều tra rõ ràng, Vu tộc cũng có mấy Đại Vu vẫn lạc, đều do Yêu tộc làm như lời đồn!

"Sự việc đã đến nước này, chúng ta cũng chỉ có thể cùng Vu tộc một trận chiến!

Trận chiến hôm nay sẽ quyết định Yêu tộc ta trở thành bá chủ Hồng Hoang hay trở thành cát bụi lịch sử." "Chư vị, bản đế biết rằng đằng sau chuyện này, nhất định có Thánh nhân, thậm chí là La Tuyên, hay cả Thiên Đạo thúc đẩy, nhất định có một bí mật không thể cho ai biết." "Nhưng chúng ta đã là Chí tôn của Yêu tộc, phải dốc hết toàn lực, giúp Yêu tộc ta leo lên đỉnh cao, hoàn toàn thoát khỏi sự khống chế của họ, cũng quyết không thể để họ coi Yêu tộc ta như con kiến, như đồ chơi nữa!" Đế Tuấn cũng biết đằng sau nhất định lại có ai đó đang thúc đẩy.

Nhưng hiện tại, Yêu tộc đã tên đã lên dây, không thể không bắn, nếu không, ai biết được sau này có thêm nhiều Yêu Thánh vẫn lạc nữa hay không?

Hơn nữa, Vu tộc đã xuất quân, toàn bộ Vu tộc đều đang tấn công Yêu tộc, sao có thể tránh không chiến!

Cứ như vậy, dưới sự thúc đẩy ngầm của Nguyên Thủy và Thạch Nham, mấy vị Chí tôn của Yêu tộc dù biết đằng sau có kẻ giở trò, nhưng cũng không thể làm gì khác, chỉ có thể dẫn dắt toàn bộ Yêu tộc, men theo Thông Thiên Kiến Mộc, tiến về đại lục Hồng Hoang.

"Đế Tuấn, sau ngày hôm nay, Yêu tộc các ngươi sẽ chìm sâu dưới lòng đất Hồng Hoang, thế gian cũng sẽ không còn Yêu tộc nữa!" Toàn bộ lực lượng của hai tộc Vu Yêu đều hội tụ dưới Thông Thiên Kiến Mộc, Đế Giang chỉ hét lớn một tiếng vang trời, liền vung tay ra lệnh: "Phàm là nhị lang Vu tộc ta, theo chúng ta giết sạch tất cả Yêu tộc!" "Giết!" Số lượng Vu tộc tuy không bằng Yêu tộc, nhưng khí thế lại chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Cùng với tiếng hô giết vang trời, tất cả Vu tộc đều phóng ra chân thân Vu tộc, sát khí ngút trời ngưng tụ thành dòng lũ huyết khí cuồn cuộn, lao về phía Yêu tộc.

"Hừ!

Ta là Thiên Đế, hôm nay sẽ dẫn dắt toàn bộ Yêu tộc, san bằng hoàn toàn Vu tộc, để Vu tộc trở thành cát bụi của lịch sử!" Khí thế của Đế Tuấn cũng không hề yếu kém, hắn ngửa mặt lên trời hét lớn, cũng vung tay hô: "Sau ngày hôm nay, Yêu tộc ta sẽ là bá chủ Hồng Hoang, phàm là nhị lang Yêu tộc ta, vì vinh quang của Yêu tộc, giết!" "Hai tộc Vu Yêu!

Hai tộc Vu Yêu lại khai chiến rồi!" "Trận chiến cuối cùng của hai tộc Vu Yêu, cuối cùng cũng đến, e rằng không lâu nữa, hai tộc Vu Yêu

sẽ chỉ còn lại một!" "Không biết ai sẽ trở thành người thắng cuối cùng, trở thành bá chủ thực sự của thế giới Hồng Hoang?" "…" Hai tộc Vu Yêu cộng lại có đến hàng trăm triệu ức thành viên, trận đại chiến của chủng tộc khổng lồ như vậy, khí thế kinh thiên động địa, trong nháy mắt đã chấn động toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Vô số sinh linh ngửi thấy mùi sát lục, từng đạo ánh mắt đều hướng về phía Thông Thiên Kiến Mộc.

"Ai!

Vu Yêu lượng kiếp cuối cùng cũng đến!

E rằng thế giới kia cũng sắp giáng lâm rồi?" Đông Hải, đảo Kim Ngao, Thông Thiên khẽ than một tiếng, nhìn về phía cuối Đông Hải.

Thân là Thánh nhân, vốn có thể trong cõi u minh nắm bắt được một tia mệnh số của sinh linh Hồng Hoang.

Bây giờ, đại chiến Vu Yêu hoàn toàn giáng lâm, ông cũng hoàn toàn nhìn thấu vận mệnh của hai tộc Vu Yêu, đều sẽ trở thành cát bụi của lịch sử, trở thành dưỡng chất để Thiên Đạo hoàn thiện.

Đằng sau tất cả, nhất định là do Hồng Quân thúc đẩy không còn nghi ngờ gì nữa.

Hồng Quân thúc đẩy tất cả, hoàn thiện Thiên Đạo, chắc chắn là để đối phó với thế giới sắp giáng lâm ở cuối bốn biển kia.

Bao gồm cả việc La Tuyên trước đó đoạn tuyệt mọi nhân quả, e rằng cũng là để đối phó tốt hơn với thế giới kia.

Từ đó có thể thấy, thế giới kia chắc chắn không đơn giản như lời Hồng Quân nói, ít nhất, so với những gì ông ta nói, e rằng còn nguy hiểm hơn gấp bội!

Chỉ tiếc là tu vi của ông quá yếu, ngay cả tư cách biết được chân

tướng cũng không có!

Đã từng có lúc, Thánh nhân được chúng sinh coi là cao cao tại thượng, sao có lúc lại bất lực và vô vọng đến thế này?

"Mệnh số!

Mệnh số!

Thân ở dưới Thiên Đạo, đã định trước không thể thoát khỏi một chữ mệnh số!" Bờ Đông Hải, Thái Thượng Lão Tử cũng không nhịn được lắc đầu than thở.

Ông không chỉ cảm thán cho sự suy tàn sắp tới của hai tộc Vu Yêu, thời đại Vu Yêu sắp kết thúc, mà còn cảm thán cho chính mình.

Thân là người đứng đầu các Thánh nhân, Thông Thiên có thể phát hiện ra điều khác thường, sao ông lại không phát hiện ra.

Chỉ là ông vẫn luôn không mở miệng hỏi, cảm thấy Hồng Quân hẳn sẽ chủ động nói cho ông biết chân tướng.

Nhưng sự thật đã chứng minh, ông đã nghĩ quá nhiều!

Vạn năm trôi qua, ngay cả khi Hồng Quân thúc đẩy Vu Yêu lượng kiếp để bù đắp cho sự không hoàn thiện của Thiên Đạo, cũng không muốn nói cho ông biết chân tướng.

Ông biết chuyện ở cuối bốn biển chắc chắn không đơn giản như vậy.

Nhưng cho đến hôm nay, ông vẫn không biết, không gian ở cuối bốn biển kia, rốt cuộc là một sự tồn tại như thế nào!

Chương 242

Thánh nhân đường đường, so với chúng sinh mênh mông kia, có khác gì nhau?

"Huynh trưởng!" Thiên ngoại thiên, trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng vào khoảnh khắc này, nhìn rõ mệnh số của hai tộc Vu Yêu, cũng nhìn thấy cảnh Phục Hy vẫn lạc.

Trong lòng không khỏi đau buồn.

Mặc dù sau khi thành Thánh nhân, tâm cảnh của nàng đã không còn bị ảnh hưởng bởi những tình cảm phàm tục thông thường.

Nhưng huynh trưởng đã từng ở bên nàng vô số năm tháng, sắp vẫn lạc giữa trời đất, từ nay thiên nhân cách biệt.

Trong lòng không nhịn được một trận bi thương.

"Không được!

Không thể để huynh trưởng cứ thế vẫn lạc!" Nữ Oa khẽ cắn môi đỏ, day dứt hồi lâu, cuối cùng không nhịn được cắn răng nói: "Dù có nợ một nhân quả lớn hơn nữa, ta cũng phải cầu xin hắn ra tay, để huynh trưởng thoát khỏi một kiếp này!" Nói xong, thân ảnh của nàng lặng lẽ biến mất trong Oa Hoàng Cung.

"Cuối cùng cũng bắt đầu rồi!" "Đánh đi!

Đánh thật ác vào!

Đánh càng kịch liệt, trận Thiên Đạo lượng kiếp này sẽ càng nhanh kết thúc, Hồng Quân cũng sẽ càng sớm chìm vào giấc ngủ.

Đến lúc đó, chính là lúc chúng ta mở ra khe nứt không gian!" Sâu trong Đông Hải, Nguyên Thủy và Thạch Nham lại vô cùng kích động,

âm thầm cổ vũ cho cuộc tàn sát của hai tộc Vu Yêu, chỉ mong hai tộc lập tức chết sạch.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì không mong Vu Yêu lượng kiếp nhanh chóng kết thúc.

Thậm chí, họ còn mong nó kéo dài thêm một chút, bởi vì họ vẫn chưa quyết định được, rốt cuộc có nên đầu nhập vào Hồng Mông Thiên Địa hay không.

Rốt cuộc, tất cả đều là nghe từ miệng Nguyên Thủy.

Hồng Mông Thiên Địa rốt cuộc có mạnh như vậy không, có thể thực sự nghiền ép La Tuyên và Hồng Quân hay không, vẫn là một ẩn số.

Họ cũng không tiện đánh giá.

"Thôi vậy!

Cứ xem kết quả ra sao đã, nếu như La Tuyên và Thiên Đạo không chống đỡ được Hồng Mông Thiên Địa, vậy chúng ta... cũng chỉ có thể vì chúng sinh phương Tây mà suy tính rồi!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thở dài một tiếng, vẫn giữ vẻ mặt sầu não. … Ầm ầm ầm!

Thiên địa chấn động không ngừng.

Sông núi sụp đổ, đất đai vỡ nát.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang có thể nói là bị hai tộc Vu Yêu đánh cho nhật nguyệt vô quang, không chỉ đại địa bao la bị đánh thành từng rãnh sâu vạn dặm, ức vạn dặm.

Ngay cả những ngôi sao trên trời cũng như mưa rơi xuống đại lục Hồng Hoang và bốn biển, không ngừng gây ra núi lở biển gầm.

Tại trung tâm đại chiến Vu Yêu, cũng có vô số chiến sĩ Yêu tộc và Vu tộc, hoặc bị những khe nứt núi sông chôn sống, hoặc bị những

ngôi sao rơi xuống nghiền chết.

Trận đại chiến của chủng tộc với hàng trăm triệu ức thành viên gần như một cái máy xay thịt, mỗi thời mỗi khắc, đều có hàng triệu, hàng chục triệu chiến sĩ của hai tộc vẫn lạc trong đó.

Nhưng hai tộc Vu Yêu đều đã giết đến đỏ mắt.

Mười một Tổ Vu và mấy vị Chí tôn của Yêu tộc càng như thế.

Lực lượng cấp thấp và cấp trung của hai tộc Vu Yêu tàn sát nhau trên đại lục Hồng Hoang, huyết khí ngút trời bao phủ khắp đại địa.

Máu chảy thành sông, thây chất đầy đồng!

Cuộc chiến của các chiến lực Chuẩn Thánh đỉnh cao của hai tộc tuy không thảm liệt như vậy, nhưng cũng vô cùng kịch liệt.

Đế Tuấn cầm Hà Đồ Lạc Thư, Thái Nhất cầm Hỗn Độn Chung, cùng Phục Hy, Côn Bằng, Thường Hi, Hi Hòa, liên thủ với trảm thi phân thân, cùng mười một Tổ Vu, từ mặt đất đánh lên trời, lại đánh đến tận tinh hải vô tận.

Nơi họ đi qua, hư không vỡ nát.

Cả trời đất dường như dưới tay họ biến thành giấy vụn, không gian bị bóp méo không ra hình dạng, lại còn không ngừng vỡ nát.

Dòng chảy hỗn loạn của hư không tràn vào thế giới Hồng Hoang, khiến vô số sinh linh, cùng không ít sinh linh của hai tộc Vu Yêu hóa thành tro bụi!

Họ hoàn toàn không để ý.

Trận chiến của hai chủng tộc đỉnh cao, đã định trước phải phân thắng bại từ chiến lực đỉnh cao.

Còn về Vu tộc và Yêu tộc bên dưới, bất kể tổn thất bao nhiêu, chỉ cần giành được thắng lợi, không cần bao nhiêu năm, lại có thể bổ

sung gấp mười, trăm, nghìn lần!

Dù vậy, Đế Tuấn trơ mắt nhìn hàng trăm triệu ức Yêu tộc, trong cuộc xung sát của Vu tộc, chết từng mảng từng mảng, trong lòng vẫn đau như cắt.

"Nhị lang Yêu tộc ta nghe lệnh, kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Cuối cùng, Đế Tuấn không nhịn được hét lớn một tiếng, thân ảnh lóe lên khỏi vòng chiến Chuẩn Thánh, tay cầm một phương Thái Dương phiên đang cháy hừng hực, tiên lực bàng bạc dồn vào trong đó, Thái Dương chi lực và Thái Dương chân hỏa cuồn cuộn đồng loạt giáng xuống người hắn.

Cột sáng Thái Dương thông thiên triệt địa gia thân, khiến hắn trong nháy mắt trở thành trung tâm của cả trời đất!

"Kết trận!" Cùng với việc Đế Tuấn lấy ra Thái Dương phiên, Thái Nhất cũng ngửa mặt lên trời gầm lớn một tiếng, trong tay cũng xuất hiện một lá Thái Dương phiên, dẫn động cột sáng Thái Dương.

Thái Dương chi lực và Thái Dương chân hỏa nồng đậm gia thân.

Thái Nhất trong nháy mắt hóa thành một vị Liệt Diễm Chiến Thần, toàn thân cháy hừng hực Thái Dương chân hỏa, thần uy vô song!

Cùng lúc đó, Thường Hi và Hi Hòa cũng đồng loạt lấy ra Thái Âm phiên, tiếp dẫn sức mạnh của Thái Âm tinh gia thân, thân ảnh di chuyển đến một vị trí tương đối với Thái Âm tinh.

Họ cùng Đế Tuấn, Thái Nhất xa xa đối lập, tạo thành chủ trận nhãn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Mấy Yêu Thánh còn lại của Yêu tộc, ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Kim Tiên, và ba nghìn sáu trăm năm mươi Thái Ất Kim Tiên, cũng lần lượt lấy ra Tinh Thần phiên, thoát khỏi chiến đoàn, cùng Đế Tuấn Thái Nhất nhanh chóng tạo thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Trong chốc lát, tinh thần chi lực mênh mông như những dòng sông ngân hà thác đổ, từ trên cửu thiên, buông xuống, giáng lâm lên người mỗi một cường giả Yêu tộc cầm Tinh Thần phiên.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thành hình.

Toàn bộ tinh hải vô ngần, lấy vô số ngôi sao cùng Thái Dương tinh và Thái Âm tinh làm trung tâm, tất cả đều chuyển động, rắc xuống ánh sáng mênh mông.

Vào khoảnh khắc này, toàn bộ sức mạnh của biển sao đều gia trì lên người Đế Tuấn và các cường giả Yêu tộc, khiến chiến lực của họ tăng vọt.

Uy áp bùng nổ, trong nháy mắt đã đè nén khiến vô số sinh linh trong thế giới Hồng Hoang run rẩy.

Sức mạnh này đã vô hạn tiếp cận sức mạnh của Thánh nhân!

"Các Yêu tộc nhị lang khác, theo ta kết Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!" Khi Đế Tuấn và mấy vị Chí tôn Yêu tộc kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Phục Hy cũng nhận lấy Hà Đồ Lạc Thư mà Đế Tuấn ném qua.

Chương 243

Trong một tiếng hô vang, ông ta dẫn dắt các Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên còn lại của Yêu tộc, ngưng tụ ra Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Hai tòa đại trận đỉnh cao kết hợp lại, uy áp kinh khủng, trong nháy mắt đã át đi khí thế của Vu tộc, thẳng bức đến cấp bậc Thánh nhân!

"Kết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Đế Giang và các Tổ Vu cảm nhận được khí tức kinh khủng của đại trận Yêu tộc, tất cả đều biến sắc, không dám đại ý, vội vàng rút lui, lấy ra Đô Thiên Thần Sát Kỳ, ngưng tụ ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Huyết khí của mười một Tổ Vu ngút trời, gần như hóa thành mười một cột sáng huyết sắc thông thiên triệt địa!

Duy chỉ có Hình Thiên tu vi vẫn còn ở cảnh giới Đại Vu, huyết khí toàn thân kích phát ra cột sáng huyết sắc, rõ ràng nhỏ hơn một đoạn lớn.

Nhưng cũng miễn cưỡng hội tụ cùng mười một Tổ Vu.

Ong!

Trong khoảnh khắc, trời đất rung chuyển.

Thân ảnh của mười một Tổ Vu và Hình Thiên đồng loạt biến mất, thay vào đó là một bóng người huyết sắc vĩ ngạn thông thiên triệt địa.

Bóng người đó vừa xuất hiện, liền che lấp ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần, màu máu dường như trở thành sắc thái duy nhất giữa trời đất, bóng người vĩ ngạn đó cũng dường như trở thành trung tâm của trời đất.

Uy áp mênh mông vô song, càng khiến cả Hồng Hoang rung

chuyển dữ dội.

Mọi ngóc ngách của Hồng Hoang mênh mông, dường như đều có huyết khí vô cùng bốc lên, hội tụ về phía hư ảnh huyết sắc đó.

Gầm!

Cột chống trời Bất Chu Sơn, cũng vào khoảnh khắc này, mơ hồ truyền ra một tiếng gầm vang vọng khắp Hồng Hoang, huyết khí vô cùng từ trong Bất Chu Sơn phun ra, cùng lúc dồn về phía hư ảnh huyết sắc đó.

Huyết khí mênh mông gần như nhuộm đỏ cả Hồng Hoang!

"Bàn Cổ Đại Thần!

Bàn Cổ Đại Thần!" Vô số sinh linh trong lòng nảy sinh một sự minh ngộ, sự kính sợ phát ra từ tận đáy lòng, khiến họ đồng loạt quỳ lạy về phía trung tâm trời đất.

"Bàn Cổ Chân Thân!" Dù Yêu tộc đã đối mặt với Bàn Cổ Chân Thân một lần, nhưng giờ phút này, khi đối mặt lần nữa, vẫn có một sự thôi thúc không thể kìm nén, muốn quỳ xuống đất bái lạy.

Ngay cả Đế Tuấn cũng không ngoại lệ.

"Giết!" Đế Tuấn ngửa mặt lên trời gầm dài, cưỡng ép đè nén sự chấn động trong lòng, không đợi hư ảnh huyết sắc đó hoàn toàn thành hình, liền vận chuyển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tập hợp sức mạnh của đông đảo cường giả Yêu tộc và nhật nguyệt tinh thần.

Hội tụ thành một cột sáng rực rỡ đến cực hạn, một cột sáng khổng lồ màu đỏ và xanh lam xen kẽ, xuyên thủng nửa đại lục Hồng Hoang, oanh kích về phía hư ảnh Bàn Cổ Chân Thân!

Ầm ầm ầm!

Cả bầu trời dường như bị xé rách!

“Giết!” Một giọng nói dường như đến từ thời tuyên cổ, tang thương mà trầm thấp, truyền ra từ hư ảnh Bàn Cổ Chân Thân.

Hắn giơ tay về phía hư không một cái.

Huyết khí mênh mông cuồn cuộn từ mọi ngóc ngách của thế giới Hồng Hoang, trong nháy mắt hóa thành một cây búa khổng lồ, rơi vào tay hắn.

Chỉ thấy hắn hai tay nắm chặt cán búa, đơn giản chém về phía hư không một nhát!

Ầm!

Một tiếng vang lớn.

Hư ảnh cây búa cũng do huyết khí hội tụ thành, chém vào cột sáng màu đỏ xanh xen kẽ kia.

Cột sáng màu đỏ xanh xen kẽ hội tụ sức mạnh của năm Chuẩn Thánh đại năng của Yêu tộc, cùng với hàng trăm Đại La và hàng nghìn Thái Ất Kim Tiên Yêu tộc.

Càng hội tụ sức mạnh của cả biển sao!

Sức mạnh như vậy, đủ để đối đầu với Thánh nhân!

Nhưng sức mạnh kinh khủng như vậy, dưới một nhát chém của hư ảnh cây búa huyết sắc, lại trong nháy mắt bị chém thành hai nửa.

Sức mạnh của cột sáng mênh mông trong khoảnh khắc tan rã.

Hóa thành những mảnh vỡ tinh quang, như đá vụn bay tứ tung, tán lạc về bốn phương tám hướng, đánh nát hư không thành một cái sàng.

Vô số sinh linh Hồng Hoang, cùng với hai tộc Vu Yêu, vẫn lạc trong đó!

Nhưng hư ảnh cây búa huyết sắc đó, chỉ mờ đi một chút, vẫn

không giảm uy thế, hung hăng chém vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc.

"Phụt!

Phụt!

Phụt!" Sức mạnh mênh mông xuyên qua đại trận, truyền đến người mỗi một cường giả Yêu tộc.

Lập tức khiến đông đảo cường giả Yêu tộc, bao gồm cả Đế Tuấn, Thái Nhất, tất cả đều khí huyết cuộn trào, miệng phun máu tươi.

Không ít Thái Ất Kim Tiên càng bị chấn động.

Dù có đại trận làm suy yếu sức mạnh đó, vẫn bị chấn đến thân tử đạo tiêu ngay tại chỗ, nhục thân hóa thành huyết vụ, nguyên thần cũng tan rã ngay lập tức!

Chỉ một nhát búa, đủ để trọng thương Thánh nhân!

Nhưng, Yêu tộc cuối cùng cũng dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chống đỡ được một nhát búa của Bàn Cổ Chân Thân.

"Tinh Vẫn Diệt Thế!" Đế Tuấn không màng thương thế trong cơ thể, đế quan đã sớm bị một nhát búa đó làm vỡ nát, mái tóc dài màu đỏ lửa tung bay, phát ra một tiếng gầm khàn khàn.

Thái Nhất, Côn Bằng, Thường Hi, Hi Hòa cùng các cường giả Yêu tộc còn lại, lập tức biến đổi trận thế.

Khoảnh khắc tiếp theo, khí tức của cả đại trận thay đổi.

Trên cửu thiên, tinh hải chấn động dữ dội, từng ngôi sao bị sức mạnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận kéo đi, từ sâu trong tinh hải, rơi xuống đại lục Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm!

Sức mạnh của tinh thần đã vô cùng kinh khủng.

Vô số ngôi sao rơi xuống, lại đáng sợ đến mức nào!

Chỉ thấy những ngôi sao khổng lồ đó, như một cơn mưa sao băng, hội tụ thành một dòng lũ tinh thần, từ trên cửu thiên, cuồn cuộn đổ xuống.

Trực tiếp đánh vỡ không gian của thế giới Hồng Hoang.

Chương 244

Phảng phất như xé rách hư không, trong nháy mắt từ sâu trong tinh hải, rơi về phía Bàn Cổ Chân Thân!

Đối mặt với Bàn Cổ Chân Thân kinh khủng, Đế Tuấn chỉ có thể sử dụng chiêu mạnh nhất của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dẫn động vô số ngôi sao, hình thành một dòng lũ tinh thần cuồn cuộn, lao về phía Bàn Cổ Chân Thân.

Vô số ngôi sao xuyên thủng hư không, cũng xé rách bầu trời.

Cả bầu trời Hồng Hoang dường như bị hủy diệt hoàn toàn, trong vô số ánh mắt, chỉ còn lại những ngôi sao dày đặc.

Khoảnh khắc này, tất cả các ngôi sao trong tinh hải vô ngần đều bị kéo đi.

Uy lực diệt thế kinh khủng, đủ để khiến Thánh nhân đổ máu!

"Khai!" Dù Vu tộc chiến thiên đấu địa, đối mặt với vô số ngôi sao rơi xuống, cũng cảm thấy da đầu tê dại.

May mắn là lúc này, trong miệng Bàn Cổ Chân Thân lại một lần nữa phát ra một tiếng gầm trầm thấp khàn khàn, cây búa huyết sắc trong tay lại giơ lên, chém về phía dòng lũ tinh thần đó.

Ầm ầm ầm!

Lại một tiếng vang kinh thiên động địa vang vọng khắp thế giới Hồng Hoang.

Trong khi vô số sinh linh và hai tộc Vu Yêu bị chấn thành huyết vụ, cây búa huyết sắc lại một lần nữa chém tan dòng lũ tinh thần đó.

Lưỡi búa huyết sắc không giảm uy thế, chém tan trời đất, một

vầng huyết quang, lấy cây búa huyết sắc làm điểm, trực tiếp chia đôi tinh hải mênh mông, kéo dài đến tận sâu trong hỗn độn.

Trong chốc lát, cả bầu trời Hồng Hoang sụp đổ.

Vô tận không gian cương phong xen lẫn với dòng chảy hỗn loạn không gian, tràn vào Hồng Hoang, nhưng lại bị cây búa huyết sắc chấn thành hư vô.

Phụt!

Phụt!

Phụt!

Chiêu mạnh nhất của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị phá.

Các cường giả chủ trì đại trận, bao gồm cả Đế Tuấn và các Chí tôn Yêu tộc, lại một lần nữa nhuốm máu trời cao.

Lần này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị phá hủy càng thảm liệt hơn.

Ba nghìn sáu trăm năm mươi Thái Ất Kim Tiên của Yêu tộc, toàn bộ đều đổ máu tại chỗ, hóa thành huyết vụ.

Chỉ còn lại Đế Tuấn và hơn ba trăm Đại La Kim Tiên, khổ sở chống đỡ, xem ra cũng không thể tổ thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nữa.

Ngay cả Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận do Phục Hy chủ trì, cũng vì che chắn cho Đế Tuấn, chống đỡ một phần sức mạnh của nhát búa đó, mà hoàn toàn vỡ nát!

Nhưng lần này, Vu tộc cũng không khá hơn.

"Phụt!" Mặc dù cây búa huyết sắc của Bàn Cổ Chân Thân đã chém tan dòng lũ tinh thần mênh mông, nhưng sức mạnh mà dòng lũ tinh thần đó mang theo, cũng xuyên qua cây búa huyết sắc, truyền đến Bàn

Cổ Chân Thân.

Lực phản chấn khổng lồ giáng lên người mười một Tổ Vu và Hình Thiên.

Mười một Tổ Vu là cường giả Chuẩn Thánh, còn đỡ hơn một chút.

Dù gánh chịu, cũng không bị thương nặng.

Nhưng Hình Thiên chỉ là một Đại Vu.

Dù sức mạnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã bị cây búa huyết sắc, bị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận suy yếu vô số lần, phần lớn lại bị mười một Tổ Vu gánh chịu.

Sức mạnh còn lại, vẫn khiến Hình Thiên phun máu tươi tại chỗ, cả người khí tức yếu ớt đến cực điểm, trực tiếp từ trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, rơi ra ngoài!

"Hình Thiên!" Mười một Tổ Vu vô cùng lo lắng.

Không chỉ lo lắng cho an nguy của Hình Thiên, mà còn bởi vì, chỉ cần thêm một đòn nữa, là đủ để tiêu diệt Đế Tuấn và hơn ba trăm Đại La Kim Tiên Yêu tộc kia!

Nhưng đúng lúc này, Hình Thiên lại không chịu nổi!

"Giết!" Đế Tuấn vốn đã tuyệt vọng, Bàn Cổ Chân Thân của Vu tộc quá mạnh mẽ, gần như vô địch, căn bản không phải thứ họ có thể chống lại.

Nhưng lúc này, thấy Hình Thiên rơi ra khỏi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Bàn Cổ Chân Thân cũng theo đó mà hư hóa dần, gần như biến mất.

Các Chí tôn Yêu tộc trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt vui mừng, ngửa mặt lên trời gầm dài, lao về phía mười một Tổ Vu.

“Ai!

Huyền Minh, ngươi đi đưa Hình Thiên đến Huyết Hải, giao cho...

Bình Tâm muội muội chăm sóc, chúng ta đi diệt Yêu tộc!” Không còn Bàn Cổ Chân Thân, Vu tộc mất đi tuyệt chiêu một đòn tất sát Yêu tộc, Đế Giang không nhịn được thở dài một tiếng.

Nhưng dù sao cũng là Vu tộc chiến thiên đấu địa, họ không hề mất đi ý chí chiến đấu, dù không có Bàn Cổ Chân Thân, họ tự tin vẫn có thể diệt Yêu tộc.

Hắn lập tức phân phó Huyền Minh, rồi dẫn dắt Chúc Cửu Âm và chín Tổ Vu khác, đồng loạt lao về phía Đế Tuấn và mấy Chí tôn Yêu tộc.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Cùng với những tiếng nổ kinh thiên động địa, Đế Giang và mười Tổ Vu cùng sáu Chí tôn Yêu tộc giao chiến, toàn thân chiến lực bùng nổ, giơ tay nhấc chân, hủy thiên diệt địa.

Phe Yêu tộc vốn đã yếu thế.

Bây giờ Đế Tuấn vì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị Bàn Cổ Chân Thân phá vỡ, gần như ai cũng bị thương, chiến lực tổn hại nghiêm trọng.

Giao thủ lần nữa, phe Yêu tộc gần như liên tục bại lui.

Không lâu sau, họ đã bị Vu tộc áp đảo, lùi về đỉnh Thông Thiên

Kiến Mộc, một mạch rút về Thiên giới.

“Đại ca!

Mau dùng Đồ Vu Kiếm đi!

Cứ kéo dài nữa, e rằng Yêu tộc ta sẽ cùng Thiên đình diệt vong mất!” Dù là Thái Nhất trời không sợ đất không sợ, lúc này sau khi toàn thân đầy thương tích, tinh thần cũng bị đả kích nặng nề, có chút không giữ được bình tĩnh.

Chương 245

"Vu tộc đáng chết!

Hôm nay, ta sẽ để các ngươi toàn bộ chôn thây tại Thiên đình của ta!" Đế Tuấn hét lớn, tay hướng về hư không một cái.

Trong nháy mắt, hư không vỡ nát.

Một thanh trường kiếm màu máu đỏ rực, từ sâu trong hư không bay ra, rơi vào tay Đế Tuấn.

Trường kiếm vừa xuất hiện, nhiệt độ của cả Thiên giới đột ngột giảm xuống một đoạn lớn, hàn khí lạnh lẽo khiến Yêu tộc và Vu tộc cấp bậc Kim Tiên run rẩy.

Trên thanh huyết kiếm còn có những vong linh hư ảnh, hoặc cụt tay, hoặc cụt chân, hoặc máu thịt be bét, càng khiến người ta da đầu tê dại.

Tiếng rên rỉ, tiếng khóc, tiếng than ai oán truyền ra từ đó, càng như xé lòng xé gan, khiến hai tộc Vu Yêu đều run rẩy, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng có chút không chịu nổi!

"Pháp bảo ngưng tụ từ máu thịt và hồn phách của Nhân tộc ta đã xuất thế rồi!" Bờ Đông Hải, Nhân tộc bị ảnh hưởng bởi đại chiến Vu Yêu, vô số người bị liên lụy mà chết thảm, số người vẫn lạc lên đến hàng trăm triệu.

Trong khi các cường giả Nhân tộc đang đau khổ vì điều này, bỗng nhiên, tất cả mọi người đều cảm nhận được một nỗi bi thương và thê lương cuộn trào từ sâu trong linh hồn, bất kể tu vi thế nào, đều không nhịn được đôi mắt đỏ hoe, lệ máu tuôn trào.

Từng người Nhân tộc ngẩng đầu nhìn trời.

Dù không nhìn thấy hình dạng của Đồ Vu Kiếm, nhưng họ vẫn có thể cảm nhận được, những đồng tộc đã vẫn lạc trong đại kiếp của Nhân tộc ngày xưa, lúc này đang bị Yêu tộc luyện thành pháp bảo, dùng để đối phó Vu tộc.

"Yêu tộc đáng chết!

Dù các ngươi chiến thắng Vu tộc, trở thành bá chủ trời đất, sau này, Nhân tộc ta nhất định sẽ nợ máu trả bằng máu!" Từng người Nhân tộc gào thét trong lòng, phát ra lời thề như vậy.

Thậm chí, không ít cường giả Nhân tộc có tu vi không yếu, không nói một lời, tự phát rời khỏi Nhân tộc, tiến về phía Thông Thiên Kiến Mộc.

Họ tìm những Yêu tộc đi lẻ hoặc yếu thế, rồi ra tay tàn sát!

Thiên giới.

Đế Tuấn vẫn chưa biết sau khi Đồ Vu Kiếm xuất hiện, Nhân tộc lại có phản ứng lớn như vậy, càng có không ít cường giả Nhân tộc lao về phía chiến trường Vu Yêu.

Lúc này, sau khi lấy ra Đồ Vu Kiếm, hắn liền tung một đòn tập kích, trọng thương Tổ Vu Đế Giang đang xông lên phía trước!

Đế Giang đang đánh cho Yêu tộc liên tục bại lui.

Sao có thể ngờ, trong tay Đế Tuấn đột nhiên xuất hiện một thanh huyết kiếm khắc chế nhục thân.

Đối mặt với Đồ Vu Kiếm sắc bén vô song, hắn căn bản không thèm nhìn, một quyền đã đấm ra.

Phụt!

Chỉ nghe một tiếng binh khí đâm vào thịt.

Nhục thân cứng như Tiên thiên linh bảo, dưới thanh huyết kiếm

đó, lại như tờ giấy mỏng, dễ dàng bị rạch nát.

Đồ Vu Kiếm đâm thủng mu bàn tay Đế Giang, lưỡi kiếm sắc bén, trực tiếp xuyên thủng cả cánh tay của Đế Giang, mãi đến khi xuyên ra từ sau xương bả vai.

Từng mảng lớn tinh huyết của Tổ Vu bắn tung tóe, nhuộm đỏ cả trời cao!

"Chí bảo gì mà có thể phá được nhục thân Vu tộc ta?" Đế Giang kinh hãi.

Hắn cảm nhận rõ ràng thanh huyết kiếm đó, không chỉ xuyên thủng nhục thân cường đại dám cứng đối cứng với Hỗn Độn Chung của hắn, mà còn đang thôn phệ huyết khí trong cơ thể hắn.

Khiến vết thương khó mà hồi phục, huyết khí cũng đang điên cuồng trôi đi.

Chỉ trong nháy mắt, hắn đã mất đi một nửa!

"Lẽ nào đó là Đồ Vu Kiếm trong truyền thuyết, thứ mà Yêu tộc phát động đại kiếp Nhân tộc, đồ sát vô số Nhân tộc, chuyên môn luyện chế để khắc chế nhục thân Vu tộc ta?" Đế Giang từng nghe qua chuyện này, nhưng chưa bao giờ để ý, cũng chưa bao giờ cho rằng Đồ Vu Kiếm được luyện chế từ máu thịt hồn phách Nhân tộc, lại có thể thực sự khắc chế nhục thân Vu tộc.

Nhưng không ngờ, hôm nay Đế Tuấn lại dùng thanh kiếm này, một kiếm phá vỡ nhục thân của hắn!

"Ha ha ha ha!

Đồ Vu Kiếm quả không phụ danh đồ vu!" Thấy Đồ Vu Kiếm một kiếm trọng thương Đế Giang, sức mạnh của nó còn mạnh hơn trong tưởng tượng, Đế Tuấn không nhịn được trút ra một hơi uất khí, ý khí phong phát cười lớn nói: "Đế Giang!

Vu tộc không có Bàn Cổ Chân Thân, trong mắt bản đế chỉ như cỏ rác!" "Hôm nay, bản đế sẽ cầm Đồ Vu Kiếm, uống cạn máu của các ngươi!" Bất kể là những lần bị tính kế trước đó, hay sau khi đại chiến bắt đầu, bị Bàn Cổ Chân Thân hai đòn phá vỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đều khiến lòng Đế Tuấn phủ một tầng mây đen.

Hôm nay, Đồ Vu Kiếm xuất kỳ bất ý, lại còn trọng thương Đế Giang có chiến lực mạnh nhất, Đế Tuấn sao có thể không kinh hỉ!

Hắn hét lớn, cứng rắn chịu một quyền phản công của Đế Giang, Đồ Vu Kiếm trong tay mạnh mẽ rạch ngang.

Phụt!

Phụt!

Phụt!

Cánh tay của Đế Giang trực tiếp bị lưỡi kiếm sắc bén của Đồ Vu Kiếm rạch thành hai nửa.

Mũi kiếm ở xương bả vai càng rạch xuyên nửa lồng ngực, cắt lá phổi thành hai mảnh.

Bốn cánh sau lưng cũng bị rạch mất hai cánh!

Khoảnh khắc này, sắc mặt Đế Giang trắng bệch, huyết khí trong cơ thể trực tiếp bị rút cạn chín phần, cả người không còn duy trì được chân thân Tổ Vu.

Thân thể cũng không tự chủ được lảo đảo lùi lại mấy bước, suýt nữa ngã khỏi hư không!

"Huynh trưởng!" Các Tổ Vu khác thấy vậy, ai nấy đều lo lắng.

Chỉ là, trước mắt ai cũng có đối thủ của mình, duy chỉ có Cường Lương đang cùng Đế Giang chiến đấu với Đế Tuấn.

"Đế Tuấn đừng có ngông cuồng!" Thấy Đế Giang bị trọng

thương, Cường Lương giận đến mức mắt muốn nứt ra, cái đầu hổ to lớn ngửa mặt lên trời gầm rú, bốn vó bay nhanh, đạp nát trường không, hai tay vẽ một vòng tròn trong hư không.

Một con lôi long to bằng đường kính của Thái Âm tinh, gầm thét lao ra từ vòng tròn huyết sắc đó, trực tiếp lao về phía Đế Tuấn.

Đế Tuấn sắc mặt không đổi.

Hắn kiêng kỵ nhục thân của Đô Tổ Vu, nhưng đối với thần thông của Thập Nhị Tổ Vu, hắn hoàn toàn không sợ.

Giơ tay lên, quy tắc Thái Dương mênh mông tuôn ra, hóa thành một vầng mặt trời rực rỡ, treo ngang hư không.

Trong nháy mắt đã dập tắt con lôi long đó!

Lúc này, Cường Lương đã xông đến, một quyền nhắm vào mặt Đế Tuấn!

"Cường Lương không được!" Đế Giang thấy vậy vội vàng hét lớn.

Chương 246

Hắn đã chịu thiệt trên Đồ Vu Kiếm, Cường Lương làm như vậy chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

"Muộn rồi!" Đế Tuấn cười lạnh.

Đồ Vu Kiếm trong tay nhanh như chớp, một kiếm rạch ngang trời, trực tiếp chém đứt cánh tay dài ức vạn dặm của Cường Lương.

Trong thoáng chốc, tinh huyết Tổ Vu phun tung tóe, phảng phất như mưa máu!

Đế Tuấn được thế không tha người, sau khi chém đứt cánh tay Cường Lương, bước một bước vượt qua hư không vô tận, thanh kiếm dài ức vạn trượng trong tay lại một lần nữa phình to.

Với thế lực phách hoa sơn, hắn chém thẳng xuống đầu Cường Lương!

"Không!" Cảm nhận được nguy hiểm sinh mệnh to lớn, Cường Lương ngửa mặt lên trời gào thét, liều mạng ngưng tụ ra một tấm màn trời sấm sét, cố gắng chặn lại Đồ Vu Kiếm.

Tuy nhiên, sự sắc bén của Đồ Vu Kiếm vượt xa linh bảo thông thường.

Hơn nữa, tạo nghệ của Đế Tuấn trên quy tắc Thái Dương cũng vượt xa thần thông Lôi đạo bản nguyên của Cường Lương.

Hắn chỉ cần sử dụng quy tắc Thái Dương một lần nữa, tấm màn sấm sét đó liền như băng tuyết tan chảy.

Đồ Vu Kiếm không giảm uy thế, chém nát chân thân Tổ Vu to lớn như tinh thần của Cường Lương thành hai nửa!

“Cường Lương!!!” “Huynh trưởng!!!” Các Tổ Vu khác bi phẫn gầm lên.

Đế Giang càng liều mạng cưỡng ép tụ lại chân thân Tổ Vu, sáu chân lớn và hai cánh còn lại sau lưng điên cuồng vỗ, lao về phía Đế Tuấn.

Dù thân thể Tổ Vu cường hãn vô cùng, dù bị đánh nát thành huyết vụ, cũng có thể tích huyết trùng sinh, nhanh chóng tái tạo chân thân!

Nhưng sự quỷ dị của Đồ Vu Kiếm, hắn đã tự mình trải nghiệm, thanh trường kiếm đủ để thôn phệ sát khí và huyết khí của Vu tộc, hoàn toàn khắc chế nhục thân Vu tộc!

Đế Tuấn không cho Đế Giang cơ hội cứu viện, càng không cho Cường Lương cơ hội tái tạo nhục thân!

Đồ Vu Kiếm trong tay sau khi chém Cường Lương thành hai nửa, tiên lực bàng bạc phun ra, thúc đẩy Đồ Vu Kiếm, phun ra sát khí vô cùng, định giảo nát nhục thân Cường Lương ngay tại chỗ.

Với khả năng của Đồ Vu Kiếm, một khi giảo nát nhục thân Vu tộc, dù là Cường Lương Tổ Vu, cũng chỉ có thể nhận lấy kết cục thân tử đạo tiêu!

“Đế Tuấn, đừng có đắc ý, ta dù có vẫn lạc, cũng phải kéo ngươi chôn cùng!” Cường Lương nhìn ra ý đồ của Đế Tuấn, cũng biết nhục thân bị Đồ Vu Kiếm khắc chế, không thể nào có cơ hội sống sót.

Hắn gào lên một tiếng, không chút do dự, trực tiếp tự bộc hai nửa nhục thân!

Ầm ầm ầm!

Chuẩn Thánh tự bạo kinh khủng đến mức nào.

Ngày xưa Hồng Vân tự bạo, nếu không có Chu Thiên Tinh Đấu

Đại Trận ngăn cản, đủ để san bằng cả Đông Hải!

Cường Lương tuy không bằng Hồng Vân, nhưng cũng tuyệt đối không yếu.

Nhục thân của hắn tự bạo, lập tức làm sụp đổ nửa Thiên giới!

Đế Tuấn đứng mũi chịu sào, càng không kịp phòng bị, bị chấn bay vào dòng chảy hỗn loạn của hư không vỡ nát!

"Cường Lương!" "Huynh trưởng!" Chín Tổ Vu còn lại đồng loạt ngửa mặt lên trời gào thét, giọng nói khàn khàn, nhưng không còn nhận được hồi âm của Cường Lương nữa.

Vù!

Nhân lúc này, Đế Tuấn phá vỡ hư không, từ trong dòng chảy hỗn loạn lao ra, Đồ Vu Kiếm lấp lánh huyết quang lạnh lẽo trong tay, trực tiếp xuyên thủng Đế Giang đang thất thần.

"A!" Đế Giang vốn đã bị Đồ Vu Kiếm làm bị thương, trọng thương sâu sắc, lúc này lại bị Đế Tuấn một kiếm trúng tim, cả người lập tức khí tức yếu ớt đến cực điểm.

Thừa thắng xông lên!

Đế Tuấn tập kích Đế Giang thành công, khiến Đế Giang mất đi chiến lực, định giết chết Đế Giang ngay tại chỗ.

Nhưng Đế Giang phản ứng cực nhanh.

Hắn giận đến mức mắt muốn nứt ra, quay đầu trừng mắt nhìn Đế Tuấn, gào thét: "Đế Tuấn tiểu nhi, hôm nay, ta dù có vẫn lạc, cũng tuyệt không để lại ngươi!" Nói rồi, hai tay nắm chặt Đồ Vu Kiếm sắc bén vô song, cũng không quan tâm lưỡi kiếm huyết sắc trên đó rạch nát lòng bàn tay, càng nhanh chóng thôn phệ huyết khí của hắn.

Hắn dùng sức đâm Đồ Vu Kiếm xuyên qua nhục thân, cơ thể áp

sát Đế Tuấn.

"Thằng điên này!" Đế Tuấn lập tức hiểu ra Đế Giang muốn làm gì, sắc mặt đại biến, không màng đến Đồ Vu Kiếm, buông tay định lùi lại.

Tuy nhiên, hai cánh tay như núi của Đế Giang đã ôm chặt lấy hắn, sau đó, trong một tiếng gầm dài, hắn tự bạo!

Ầm!

Huyết khí của Đế Giang tổn thất nghiêm trọng, nhưng hắn vẫn là Chí tôn của Vu tộc.

Tự bạo còn kinh khủng hơn Cường Lương, huyết khí mênh mông như một thế giới phát nổ, càn quét cả Thiên giới.

Sống sượng làm nổ tung hơn một nửa Thiên giới!

Các Tổ Vu và mấy Chí tôn Yêu tộc đang chiến đấu, toàn bộ đều bị dòng lũ năng lượng kinh khủng cuốn đi, bay ngược vào dòng chảy hỗn loạn không gian.

Những Yêu tộc và Vu tộc dưới Chuẩn Thánh càng chết vô số, bị tiêu diệt hơn một nửa trong nháy mắt.

Hàng trăm triệu ức Yêu tộc, chết chỉ còn lại chưa đến trăm ức!

Đế Tuấn đứng mũi chịu sào, vì linh bảo hộ thân Hà Đồ Lạc Thư đang ở trong tay Phục Hy, lại vừa trải qua một trận tự bạo của Cường Lương, cả nhục thân không một tiếng động bị nổ thành phấn vụn!

Chỉ còn lại một tia nguyên thần, cuốn lấy Đồ Vu Kiếm, độn ra khỏi hư không, định bỏ chạy.

"Chạy đi đâu!" Chúc Cửu Âm trơ mắt nhìn Đế Giang và Cường Lương liên tiếp tự bộc chết đi, Đế Tuấn lại vẫn còn một tia nguyên

thần thoi thóp.

Hắn trợn tròn mắt, gầm lên, sát khí ngút trời cuốn về phía nguyên thần của Đế Tuấn.

Tốc độ nhanh đến mức ngay cả Thái Nhất cũng không phản ứng kịp!

"Không ổn!" Đế Tuấn sắc mặt đại biến.

Chưa kịp độn ra khỏi hư không, đã bị sát khí ngút trời bao bọc.

Hắn tự biết chỉ bằng một tia nguyên thần, tuyệt đối không thể chống đỡ được sát khí của Chúc Cửu Âm, trong lòng lập tức tuyệt vọng.

"Ta là Thiên Đế, sao có thể chết trong tay các ngươi!" "Thái Nhất!

Hi Hoàng!

Yêu Sư!

Chương 247

Xin các vị dẫn dắt Yêu tộc ta, đồ diệt Vu tộc, dùng máu Vu tộc nhuộm khắp Hồng Hoang!" Khuôn mặt nguyên thần của Đế Tuấn trở nên dữ tợn, hắn cắn răng, không chút do dự lựa chọn tự bạo nguyên thần.

Ầm!

Dù Đế Tuấn bị hai lần tự bạo làm bị thương, chỉ còn lại một tia nguyên thần, nhưng đó cũng là một cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ thực thụ.

Nguyên thần tự bạo, lập tức làm cho Thiên giới vốn đã không chịu nổi, lung lay sắp sụp, hoàn toàn vỡ nát!

Khoảnh khắc này, bầu trời dường như sụp đổ.

Chúc Cửu Âm cũng bị liên lụy, cả cơ thể bay ngược ra ngoài, đập nát ức vạn ngôi sao, hung hăng đâm vào dòng chảy hỗn loạn hư không.

"A a a!

Đại ca!" Thái Nhất thấy Đế Tuấn vẫn lạc ngay trước mắt, cả người như điên dại, tay cầm Hỗn Độn Chung, cũng không màng dòng lũ năng lượng kinh khủng từ vụ tự bạo của nguyên thần Đế Tuấn.

Hắn một mình xông vào trong đó, sống sượng đánh tan hư không, Hỗn Độn Chung hung hăng đập vào người Chúc Cửu Âm.

Bành!

Nhục thân của Chúc Cửu Âm bị đánh nát tại chỗ, hóa thành huyết vụ.

Nhưng trong nháy mắt, nhục thân của hắn lại tụ lại, chỉ là khí tức giảm xuống một đoạn lớn, chân thân Tổ Vu gần như không duy trì được.

"Kiếm!" Thái Nhất ngửa mặt lên trời gào thét.

Đồ Vu Kiếm rạch nát hư không, rơi vào tay hắn.

Một tay cầm Hỗn Độn Chung, một tay nắm Đồ Vu Kiếm, phảng phất như một vị Sát Thần, đạp nát hư không vô tận.

Đồ Vu Kiếm diễn hóa ra kiếm mang huyết sắc dài ức vạn dặm, hung hăng chém xuống Chúc Cửu Âm.

Bành!

Chúc Cửu Âm vốn cùng Xa Bỉ Thi chiến đấu với Thái Nhất.

Dù hai Đại Tổ Vu hợp lực cũng không làm gì được hắn, huống chi hiện tại bị Đế Tuấn tự bạo liên lụy, lại cứng rắn chịu một đòn Hỗn Độn Chung!

Gần như không kịp phản kháng, chân thân Tổ Vu của Chúc Cửu Âm trải dài khắp bầu trời sao, dưới kiếm mang ức vạn dặm của Đồ Vu Kiếm, bị chém nát.

Đây là một kiếm đầy phẫn nộ của Thái Nhất.

Chúc Cửu Âm ngay cả tự bạo cũng không kịp, bị Đồ Vu Kiếm chém nát thành huyết vụ.

Vừa định tái tạo nhục thân, lại bị Hỗn Độn Chung một đòn chấn nát, Đồ Vu Kiếm lại một lần nữa quét ngang, trực tiếp hút hết huyết khí vào trong.

Đến đây, sau Cường Lương và Đế Giang, Tổ Vu thứ ba của Vu tộc, Chúc Cửu Âm, vẫn lạc!

"Huynh trưởng!" Các Tổ Vu còn sống khác, mắt muốn nứt ra,

nhưng cũng không kịp cứu viện.

“Giết!

Giết!

Giết!” Thái Nhất tắm trong máu của Chúc Cửu Âm, càng như điên dại, một tay kéo Hỗn Độn Chung, một tay cầm Đồ Vu Kiếm, lao về phía Xa Bỉ Thi gần nhất.

Xa Bỉ Thi sắc mặt đại biến.

Hắn vốn phụ trợ Chúc Cửu Âm mới có thể cùng Thái Nhất một trận chiến.

Lúc này Chúc Cửu Âm đã vẫn lạc, một mình hắn tuyệt không phải là đối thủ của Thái Nhất!

Các Tổ Vu khác đều bị mấy Chí tôn Yêu tộc và trảm thi phân thân của họ giữ chân, căn bản không thể rảnh tay.

Phụt!

Trong nháy mắt giao thủ hàng triệu lần, Xa Bỉ Thi không phòng bị, bị Đồ Vu Kiếm đâm xuyên nhục thân.

“A!” Lúc này, Xa Bỉ Thi cuối cùng cũng biết vì sao hai huynh trưởng mạnh nhất, Đế Giang và Chúc Cửu Âm, lại chết một cách tức tưởi dưới Đồ Vu Kiếm như vậy.

Đồ Vu Kiếm đối với nhục thân Vu tộc gần như hoàn toàn khắc chế.

Tu vi của hắn cũng không hơn kém Cường Lương bao nhiêu, sau khi bị Đồ Vu Kiếm đâm xuyên nhục thân, gần như trong nháy mắt đã bị thôn phệ hơn một nửa huyết khí.

Trong tuyệt vọng, Xa Bỉ Thi cũng hai mắt đỏ ngầu, trực tiếp lựa chọn tự bạo!

Từng vị Tổ Vu tự bạo, trong khoảnh khắc, khiến cả Thiên giới hóa thành phế tích, vũ trụ tinh hải cũng sụp đổ hơn một nửa.

Vô số ngôi sao tàn phá, kéo theo vệt lửa dài, từ trên cửu thiên rơi xuống.

Khoảnh khắc này, cả thế giới Hồng Hoang đều như mưa lớn.

Chỉ là những giọt mưa lại là từng giọt tinh huyết của Chuẩn Thánh, và những mảnh vỡ của vô số ngôi sao!

Đảo Thái Nguyên.

La Tuyên lẳng lặng nhìn tất cả.

Từ đầu đến cuối, sắc mặt hắn không có bất kỳ thay đổi nào, không chỉ vì hắn đã sớm dự đoán được kết cục của hai tộc Vu Yêu, mà còn vì bây giờ, hai tộc Vu Yêu trong mắt hắn chỉ như cỏ rác!

Toàn bộ sinh linh của thế giới Hồng Hoang, đều vào khoảnh khắc này vì trận chiến thảm liệt của hai tộc Vu Yêu mà chấn động, vì sự tự bạo của các Tổ Vu và Đế Tuấn mà đau buồn.

Trong lòng hắn lại không một gợn sóng.

Nhưng, Nữ Oa không biết từ lúc nào đã đứng bên cạnh hắn, sau khi tận mắt chứng kiến các Tổ Vu lần lượt tự bạo, liên lụy đến Phục Hy, nàng không còn có thể im lặng nữa.

"Đạo hữu…" Nữ Oa không nhịn được lại mở miệng.

"Không cần nói nữa!" La Tuyên xua tay ngắt lời Nữ Oa, lạnh lùng nói: "Đây là mệnh số của hai tộc Vu Yêu, cứu Phục Hy, tuyệt đối không thể!" "Nhưng…" Hắn khẽ nhíu mày, nhìn Nữ Oa sắp khóc, khẽ than: "Cũng có thể giữ lại một tia chân linh bất diệt của y.

Nhưng, chỉ có chân linh, trừ khi để y tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, nếu không không bao giờ có cơ hội sống lại một đời nữa!" "Lục Đạo

Luân Hồi?" Sắc mặt Nữ Oa càng thêm ảm đạm.

Hai tộc Vu Yêu là kẻ thù không đội trời chung, dù Hậu Thổ đã trút bỏ thân phận Tổ Vu, trở thành Bình Tâm hiện tại, nhưng cũng quyết không thể giúp Phục Hy, thân là Hi Hoàng của Yêu tộc.

Nàng trầm mặc hồi lâu, cắn răng nói: "Một tia chân linh cũng được, chỉ cần đạo hữu ra tay giữ lại một tia chân linh của huynh trưởng, Nữ Oa xin đối trời thề, nguyện từ nay về sau đi theo tả hữu đạo hữu, cùng nhau đối mặt với đại địch ở cuối bốn biển kia!" Dù không biết cuối bốn biển rốt cuộc có gì, nhưng nàng cũng biết La Tuyên và Hồng Quân coi trọng cuối bốn biển như vậy, càng coi trọng sự hoàn thiện của Thiên Đạo như vậy, nhất định đang chịu áp lực cực lớn.

"Ngoài ra, Nữ Oa vẫn nợ đạo hữu một nhân tình nhân quả!" "Có đáng không?" La Tuyên nhíu mày nhìn về phía Nữ Oa.

Tu vi đã đến mức này, chỉ vì một người anh trai không cùng cha cùng mẹ, sao lại đáng để làm như vậy?

Chương 248

"Không phải Nữ Oa một lòng nghĩ đến tình huynh muội." Nữ Oa nghe vậy, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Thực ra, từ sớm khi kiếp nạn Nhân tộc giáng lâm, Nữ Oa đã chém đứt sợi tình nghĩa đó.

Hôm nay, làm vậy chẳng qua là để trả hết nhân quả được huynh trưởng và Yêu tộc chăm sóc ngày trước, triệt để viên mãn đạo tâm, từ nay lòng không vướng bận, một lòng tu hành!" "Vậy sao?" La Tuyên khẽ gật đầu.

Cũng đúng, tu vi của Nữ Oa dưới sự trợ giúp của bản nguyên Tạo Hóa đã mơ hồ sắp bước vào cảnh giới thứ hai của Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Nếu lần này có thể chặt đứt nhân quả với Yêu tộc, biết đâu lại có thể nhân cơ hội này một bước tiến vào cảnh giới thứ hai của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng là một chuyện tốt!

"Được!" Hắn khẽ đáp một tiếng, đồng ý chuyện này.

"Đa tạ đạo hữu!" Nữ Oa nghe vậy mừng rỡ, vội cúi người hành lễ. … Trên bầu trời, trận chiến giữa hai tộc Vu Yêu vẫn đang tiếp diễn.

Giao tranh đến mức này, hai tộc Vu Yêu cũng đã đánh cho ra hết oán khí tích tụ vô số năm, sớm đã tiến vào giai đoạn gay cấn.

Bất luận là chiến trường Chuẩn Thánh hay các chiến trường bên dưới, tất cả đều bắt đầu dùng cách tự bạo lấy mạng đổi mạng!

Có thể thấy trước được, không bao lâu nữa, trận đại kiếp này sẽ thực sự kết thúc.

Khi đó, hai tộc Vu Yêu e rằng sẽ thật sự suy tàn, rút khỏi vũ đài

của thế giới Hồng Hoang!

“Sắp rồi!

Sắp rồi!

Ta không thể chờ đợi thêm được nữa để mở ra khe nứt thời không, nghênh đón ánh bình minh của Hồng Mông Thiên Địa chúng ta!” Tận cùng Đông Hải, Thạch Nham mặt mày hưng phấn và kích động.

Đại chiến trên bầu trời kinh thiên động địa, chấn động cả Hồng Hoang, không cần Nguyên Thủy ở bên cạnh thuật lại, hắn cũng có thể quan sát được.

Đối mặt với sự thảm liệt của hai tộc Vu Yêu, trong lòng hắn lại là một mảnh cuồng hỉ.

“Ha!

Cuối cùng cũng sắp rồi!” Nguyên Thủy không nói rõ được tâm trạng của mình.

Hắn mong sao hai tộc Vu Yêu mau chóng chết sạch, để sớm mở ra khe nứt thời không, để Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, cũng để hắn nhận được phần thưởng của Hồng Mông Thiên Địa, sớm ngày nâng cao tu vi, thậm chí dưới sự giúp đỡ của Hồng Mông Thiên Địa, trở thành Thiên đạo mới của Hồng Hoang, báo mối thù với La Tuyên.

Nhưng khi màn này thật sự diễn ra, trong lòng hắn lại có cảm giác ngũ vị tạp trần, một nỗi buồn bã và phức tạp không nói nên lời.

“Cái gọi là mệnh số, cái gọi là thiên số, cũng chẳng qua là trong một ý niệm của Thiên đạo!

Một ngày chưa siêu thoát Thiên đạo, một ngày vẫn còn phải sống dưới hơi thở của Thiên đạo, mặc cho nó sắp đặt!” “Ngô Nguyên

Thủy, nhất định sẽ siêu thoát Thiên đạo!" Một mặt hắn xua đi những suy nghĩ hỗn tạp trong lòng, một mặt kiên định đạo tâm của mình.

Bất luận là ân oán giữa hắn và La Tuyên, việc Thiên đạo vứt bỏ hắn, cùng với những hành động khiến hắn thất vọng.

Thậm chí hơn cả là việc hắn đầu nhập vào Hồng Mông Thiên Địa, tất cả đều khiến hắn không còn đường lui, cũng sẽ không quay đầu lại, càng không thể đi theo La Tuyên và Thiên đạo, cùng nhau chôn thân!

"Chúng ta có thể bắt đầu chuẩn bị rồi!" Nguyên Thủy quay đầu nhìn Thạch Nham, trầm mặc nói: "Ngươi xác định bên các ngươi sẽ có cường giả cấp Đạo Chủ đích thân ra tay, ngăn cản La Tuyên chứ?"
"Yên tâm!

Một tên Thời Không Đạo Chủ chưa trưởng thành, cho dù các Đạo Chủ vẫn không thể giáng lâm quá nhiều sức mạnh, cũng đủ để trấn áp!" Thạch Nham tự tin tràn đầy bảo đảm.

"…" Nguyên Thủy không nói nhiều, chỉ nhìn sâu vào Thạch Nham một cái, rồi hai người cùng nhau biến mất trong vùng biển sâu của Đông Hải.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trận chiến trên Cửu Thiên vẫn tiếp tục.

Kể từ sau khi Đế Giang và Chúc Cửu Âm vẫn lạc, Thái Nhất không ai có thể cản nổi, tay cầm Đồ Vu Kiếm và Hỗn Độn Chung, càng như vào chốn không người.

Không một Tổ vu nào có thể ngăn cản được mũi nhọn của y!

Do đó, cuối cùng, gần như từng vị Tổ vu đều bị Thái Nhất ép đến mức phải tự bạo nhục thân!

Trong những lần tự bạo liên tiếp, Thái Nhất cuối cùng cũng không chống đỡ nổi, khi quay đầu nhìn lại, kinh hãi phát hiện Vu tộc đã bị giết hoặc tự bạo gần hết.

Bản thân y cũng chỉ còn lại một sợi nguyên thần!

"Ha ha ha ha!

Thiên địa bá chủ!

Chẳng qua chỉ là mơ mộng hão huyền mà thôi!

Không chỉ Yêu tộc ta, Vu tộc cũng chẳng khá hơn!" "Thiên đạo!

Hay cho một chữ Thiên đạo!" Sự việc đã đến nước này, Thái Nhất làm sao còn không nhìn ra, hai tộc Vu Yêu bị đẩy đến bước đường hôm nay, giữa chừng lại xảy ra nhiều 'biến cố' như vậy, sớm đã bị Thiên đạo sắp đặt cả rồi.

Mục đích chính là để hai tộc Vu Yêu lưỡng bại câu thương, cùng nhau diệt vong, chưa từng có ý định để cho bất kỳ tộc nào tồn tại!

"Trước có Long Hán tam tộc, giờ lại có Vu Yêu nhị tộc ta sao?" "Ha ha ha ha!

Thiên đạo!

Nghe đây!

Dù ngươi cao cao tại thượng, có thể tùy ý sắp đặt Yêu tộc ta, nhưng ngươi cũng không phải vô địch!" "Ngươi nghĩ rằng chuyện ở tận cùng Tứ Hải, bọn ta thật sự không nhìn ra sao?" "Ồ!

Đúng rồi!

Ngươi thúc đẩy tất cả, cũng là để hoàn thiện bản thân, đối phó với

sự tồn tại của không thời gian bên kia phải không?" "Hóa ra ngươi cũng biết sợ!" "Kiệt kiệt!

Yêu tộc ta dù hôm nay diệt vong tại đây, nhưng chẳng bao lâu nữa, e rằng cả Thiên đạo nhà ngươi cũng phải chôn cùng!

Yêu tộc ta vong cũng không thiệt!

Ha ha ha ha!" "Ta, Thái Nhất hôm nay, xin thề lần cuối!

Thề với Đại đạo!

Nếu không thời gian bên kia giáng lâm, hãy để La Tuyên và Thiên đạo cùng chôn theo Yêu tộc ta!" Thái Nhất hoàn toàn lâm vào điên cuồng, ngửa mặt lên trời cười dài, cũng không ra tay với những người còn lại là Chúc Dung, Thiên Ngô, Cộng Công, và Huyền Minh đang chạy đến nữa.

Y quay người ném Hỗn Độn Chung và Đồ Vu Kiếm vào trong loạn lưu không gian.

Cuối cùng nhìn Hi Hòa một cái, trong mắt lóe lên một tia dịu dàng, miệng mấp máy một khẩu hình, dường như muốn nói gì đó.

Chương 249

Nhưng câu nói đó chưa kịp thốt ra, y đã ầm ầm tự bạo sợi nguyên thần cuối cùng!

"Phu quân!" Thường Hi, Hi Hòa mắt trơ trơ nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất vẫn lạc ngay trước mắt, nước mắt tuôn như mưa, mặt đầy vẻ tuyệt vọng bi thương.

Hai người không thèm nhìn các Tổ vu còn lại, liếc nhau một cái, với vẻ mặt quyết tuyệt ngồi xếp bằng giữa hư không, chuẩn bị tự vẫn.

Ông!

Nhưng đúng lúc này, một bàn tay vô hình trực tiếp phong ấn sức mạnh của hai nàng, đưa họ ra khỏi chiến trường Vu Yêu.

Thuận tay, bàn tay đó cũng cuốn đi Đồ Vu Kiếm và Hỗn Độn Chung đang bị cuốn vào loạn lưu không gian, cùng với bản nguyên không gian của Đế Giang và bản nguyên thời gian của Chúc Cửu Âm.

"Hử?

Thánh nhân hèn hạ thật!" Trong số các Tổ vu còn lại, Chúc Dung vốn nghe thấy lời của Thái Nhất, thấy Thái Nhất tự bạo, trong lòng đang vô cùng chấn động.

Nhưng đột nhiên thấy Thường Hi và Hi Hòa bị đưa đi, lập tức cho rằng là Nữ Oa ra tay cứu hai người.

Ngọn lửa giận vừa mới bình ổn vì lời của Thái Nhất, bỗng chốc lại bùng lên.

Từng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống dán chặt vào Kôn Bằng và Phục Hy.

Bây giờ Vu tộc rơi vào tình cảnh này là do Yêu tộc, hại chết bao nhiêu huynh trưởng, sao có thể cứ thế bỏ qua!

Nghĩ đến đây, Chúc Dung và Thiên Ngô không chút do dự lao về phía Phục Hy và Kôn Bằng, chuẩn bị tự bạo trực tiếp, kéo theo hai tên tội đồ cuối cùng của Yêu tộc cùng xuống hoàng tuyền!

"Một lũ điên!" Kôn Bằng thấy vậy giật nảy mình, hắn đã tận mắt chứng kiến sự điên cuồng của Vu tộc, không đời nào cho rằng chúng chỉ đang dọa dẫm.

Hắn không do dự nữa, cuốn lấy Luyện Yêu Phiên rơi ra sau khi Đế Tuấn vẫn lạc, đau lòng liếc nhìn nơi Hỗn Độn Chung và Đồ Vu Kiếm biến mất.

Hắn cắn răng, cũng không quan tâm đến sống chết của Phục Hy, hóa thành bản tôn, đôi cánh vỗ một cái liền biến mất khỏi biển sao!

"Kôn Bằng!" Phục Hy cũng không ngờ rằng, vào thời khắc sinh tử, Kôn Bằng, người đã xưng huynh gọi đệ suốt mấy ngàn vạn năm, lại bỏ hắn mà chạy.

Vốn dĩ đã ôm lòng quyết tử, giờ phút này vì Kôn Bằng bỏ đi mà ngây người một thoáng, càng triệt để mất đi cơ hội chạy trốn!

Chúc Dung và Thiên Ngô thấy Kôn Bằng chạy thoát, gần như không cần suy nghĩ, đồng loạt lao về phía Phục Hy, hai đại Tổ vu một trái một phải bao vây Phục Hy, rồi ầm ầm tự bạo nhục thân!

Ầm ầm ầm!

Hai đại Tổ vu kéo theo Phục Hy tự bạo.

Phục Hy cũng biết mình không thể may mắn thoát khỏi, liền tự bạo theo.

Vụ tự bạo của ba cường giả Chuẩn Thánh trong nháy mắt làm

sụp đổ cả hoàn vũ.

Trong phút chốc, trời thật sự sập, đất thật sự lún.

Vô vàn tinh thần không chỉ rơi xuống từng ngôi một, mà cả một dải ngân hà, một hệ ngân hà đều nổ tung, rơi xuống, vô số thiên thạch bao phủ cả Hồng Hoang!

"Ai!" Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên cuối cùng không nhịn được phải ra tay.

Hai vị Thánh nhân hợp lực phong ấn những tinh thần rơi xuống, đồng loạt đưa chúng ra khỏi thế giới Hồng Hoang, ném vào hỗn độn thiên địa.

Nếu không ra tay, chỉ riêng những thiên thạch này rơi xuống Hồng Hoang cũng đủ để hủy diệt hơn nửa Hồng Hoang, đủ để hủy diệt tất cả sinh linh dưới Đại La Kim Tiên!

Thế giới Hồng Hoang là căn bản của Thiên đạo, cũng là căn bản của Thánh nhân.

Tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Hồng Hoang bị phá hủy!

Trên Thái Nguyên Tiên Đảo, La Tuyên đưa tay vồ vào hư không, rút ra một sợi chân linh của Phục Hy trước khi hắn diệt vong, đưa vào tay Nữ Oa.

Sau đó, y cũng phất tay áo bào về phía bầu trời mênh mông.

Y đích thân ra tay, chỉ trong một lòng bàn tay, đã nhẹ nhàng đưa toàn bộ những tinh thần rơi xuống ra khỏi thế giới Hồng Hoang.

Đến đây, Vu Yêu lượng kiếp đã gần đến hồi kết.

Hai tộc cộng lại, tổng cộng mười tám cường giả Chuẩn Thánh, những người còn lại ngoại trừ Hậu Thổ đã hóa thành Bình Tâm, Thường Hi và Hi Hòa được La Tuyên cứu, và Côn Bằng đã chạy trốn,

thì cũng chỉ còn lại Cộng Công và Huyền Minh trên bầu trời.

Một trận chiến, không ai có được thắng lợi thật sự.

Vu tộc nhìn qua còn lại hai đại Tổ vu, nhưng những Vu tộc bình thường bên dưới, trong những trận tự bạo của các Tổ vu cũng như Đế Tuấn, Thái Nhất, đã chết gần hết.

Vu tộc vốn số lượng cực ít, chỉ có mấy trăm triệu mà thôi, lúc này số còn lại chưa đến một triệu.

Chút Vu tộc này đừng nói là chinh phục thế giới Hồng Hoang, có thể giữ được Bất Chu Sơn hay không cũng là vấn đề!

Yêu tộc cũng chẳng khá hơn.

Sáu vị chí tôn của Yêu tộc, đứng đầu là Đế Tuấn, Thái Nhất và Phục Hy đều đã vẫn lạc, Côn Bằng chạy trốn, Thường Hi và Hi Hòa không rõ tung tích.

Hàng trăm triệu tỷ Yêu tộc bình thường cũng chết gần hết, còn lại chưa đến một trăm triệu.

Một trăm triệu Yêu tộc nghe có vẻ không ít, nhưng so với con số cơ bản hàng trăm triệu tỷ, thương vong có thể nói là lớn hơn Vu tộc vạn lần không chỉ.

Tổn thất trong đó, căn bản không thể đong đếm!

Đến mức này, đừng nói là tranh bá Hồng Hoang, trở thành bá chủ Hồng Hoang.

Lực lượng còn sót lại của hai tộc cộng lại, có thể chống lại những chủng tộc hùng mạnh ngày xưa hay không, cũng là một vấn đề!

Dù sao, ngày trước hai tộc Vu Yêu bá đạo vô song, đã đắc tội với không ít chủng tộc.

Những chủng tộc đó số lượng cũng lên tới hàng trăm triệu, tuy

cường giả trong đó không nhiều, nhưng đó là lúc bình thường.

Bây giờ so với hai tộc Vu Yêu đã suy tàn, khoảng cách giữa hai bên, ngoại trừ chiến lực đỉnh cao, đã sớm đảo ngược!

"Tại sao lại như vậy?

Tại sao?" "Lẽ nào Thiên đạo thật sự muốn diệt Vu tộc ta sao?" Trên bầu trời, Cộng Công đầu tóc rối bời từ trong loạn lưu không gian đi ra, nhìn xuống một vùng trời đất tan hoang.

Trong cảm ứng không còn những khí tức quen thuộc nữa.

Những người huynh đệ sớm tối bên nhau vô số năm tháng, giờ đây từng người một đều vẫn lạc trước mắt, vẫn lạc trong trận chiến này.

Kẻ thù từng có cũng lần lượt vẫn lạc.

Cuối cùng, không ai trở thành người chiến thắng, tất cả đều trở thành quân cờ và dưỡng chất để hoàn thiện Thiên đạo.

Chương 250

Cộng Công nhất thời không thể chấp nhận được cục diện như vậy.

Hắn hai tay ôm đầu, giống như một đứa trẻ, tồn tại trong hư không mênh mông, thất thanh khóc rống.

Tranh bá vô số năm tháng, vì cái gì?

Lẽ nào là để cuối cùng, lưỡng bại câu thương, cùng nhau suy tàn sao?

"Thiên đạo bất nhân!

Thiên đạo bất nhân a!" Sau khi khóc rống, Cộng Công mặt mày dữ tợn ngửa mặt lên trời gào thét, giọng nói khản đặc.

Vu tộc, là hậu duệ của Bàn Cổ đại thần, là Bàn Cổ chính tông đường đường!

Ngày xưa Bàn Cổ đại thần vì khai thiên mà vẫn lạc, thân thể hóa thành thế giới Hồng Hoang, mới có được một phương thiên địa, nuôi dưỡng chúng sinh một phương.

Nhưng cuối cùng thì sao?

Thiên đạo và chúng sinh lại không dung, thật khiến người ta đau lòng!

"A a a!

Nếu thiên địa không dung Vu tộc ta, vậy thì hãy cùng chúng ta diệt vong, để cả trời đất đều quy về hỗn độn đi!" Cộng Công ngửa mặt lên trời gào thét, đột nhiên, hai mắt sung huyết, đỏ rực một mảng, tóc dài múa loạn, điên cuồng lao về phía Bất Chu Sơn.

Sau đó, trong ánh mắt kinh hãi tột độ của Huyền Minh, hắn đâm đầu thật mạnh vào Bất Chu Sơn.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ như sấm sét, Bất Chu Sơn ầm ầm sụp đổ, gãy ngang lưng, ngọn núi chống đỡ trời đất vô số năm, nghiêng xuống, nặng nề đập xuống đại địa Hồng Hoang.

Khoảnh khắc này, trong lòng tất cả sinh linh của thế giới Hồng Hoang đều chấn động.

Dường như có thứ gì đó, bị một luồng sức mạnh huyền bí, từ sâu trong linh hồn, sống sờ sờ rút đi.

"Trời... sập rồi!" Vô số sinh linh lẩm bẩm.

Những ánh mắt kinh hãi tột độ, đổ dồn vào cái lỗ khổng lồ xuất hiện trên bầu trời sau khi Bất Chu Sơn sụp đổ.

Bất Chu Sơn là xương sống của Bàn Cổ đại thần, là trụ trời chống đỡ cả thế giới Hồng Hoang, cũng là nơi ký thác và tín ngưỡng sâu trong linh hồn của vô số sinh linh!

Nhưng khoảnh khắc này, Bất Chu Sơn sụp rồi, trụ trời sập rồi, tín ngưỡng cũng sụp đổ!

"Cộng Công đáng chết, dám tiết độc ý chí của Bàn Cổ Phụ Thần, ta há có thể tha cho ngươi?" Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên cũng bị hành động của Cộng Công làm cho kinh ngạc.

Đợi đến khi phản ứng lại, Bất Chu Sơn đã sụp đổ, Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên đều đại nộ.

Họ là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, cũng tự nhận là Bàn Cổ chính tông, xem Bất Chu Sơn là tín ngưỡng!

Cộng Công húc đổ Bất Chu Sơn, không chỉ hủy đi tín ngưỡng của

chúng sinh Hồng Hoang, mà còn hủy đi cả tín ngưỡng của bọn họ!

Hai vị Thánh nhân định ra tay tại chỗ xóa sổ Cộng Công.

"Hai vị đạo hữu khoan đã!" Lúc này, hư không gợn sóng, thân ảnh của Bình Tâm dần ngưng tụ, chắn trước mặt Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên.

Dù không còn là Hậu Thổ, cũng không còn là Tổ vu, không còn mối liên hệ huyết mạch với Vu tộc, hành động húc đổ Bất Chu Sơn của Cộng Công cũng khiến bà vô cùng chấn động và tức giận.

Nhưng Cộng Công dù sao cũng từng là huynh trưởng của bà, hết mực yêu thương bà, bây giờ, mười hai Tổ vu chỉ còn lại Cộng Công và Huyền Minh.

Tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Cộng Công lại vẫn lạc!

"Hai vị đạo hữu, hành động này của Cộng Công tuy có lỗi tiết độc Phụ Thần, nhưng cũng không phải là bản ý, tất cả… đều là 'thiên ý'!" Bình Tâm khẽ thở dài, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Cửu Thiên, trầm giọng nói: "Hy vọng hai vị nể mặt Bình Tâm, tha cho Cộng Công một lần!" "Dù là vô tình, nhưng hành động này trời giận người oán, không thể giữ lại!" Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên kiên quyết đồng thanh nói.

"Ai!" Bình Tâm nhìn thái độ vô cùng kiên quyết của Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên, lại nhìn Cộng Công sau khi húc đổ Bất Chu Sơn, thất hồn lạc phách như mất hồn.

Trong lòng bà khẽ thở dài, chỉ có thể chắp tay về hướng Đông Hải nói: "La Tuyên đạo hữu, Bình Tâm tự hỏi giao tình với ngài nông cạn, cũng biết ngài nhất định đang gánh vác trọng trách mà chúng ta không biết." "Cho nên, ngày trước Bình Tâm thân hóa Luân Hồi, cho đến khi Vu tộc gặp kiếp, đều chưa từng mở miệng cầu xin ngài." "Hôm nay,

hy vọng đạo hữu nể tình Bình Tâm và Tây Vương Mẫu đạo hữu có tình tỷ muội nhiều năm, có thể giúp Bình Tâm một lần." Nói xong, bà cúi người về hướng Đông Hải, hành một đại lễ.

"Hà tất phải thế?" Trong hư không, một tiếng thở dài khe khẽ vang lên, vô số sức mạnh thời không hội tụ, dần dần ngưng tụ thành hư ảnh gương mặt của La Tuyên.

Hắn nhìn xuống Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên và Bình Tâm đang đối đầu, trong lòng thầm lắc đầu.

Nếu là lúc bình thường, hắn cũng lười quản Cộng Công.

Nhưng bây giờ, Bình Tâm đích thân hành đại lễ cầu xin, hắn cũng không tiện phớt lờ.

Dù sao, trong thế giới Hồng Hoang tương lai của hắn, Địa đạo cũng vô cùng quan trọng, chắc chắn sẽ vượt qua Lục đại Thánh nhân.

Bất luận là giao tình giữa Bình Tâm và Tây Vương Mẫu, hay tầm quan trọng của Lục đạo luân hồi, đều không thể phớt lờ Bình Tâm.

Dù sao một tên Cộng Công cũng chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay, hắn trầm ngâm một lát, rồi nhìn về phía Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên.

Hắn không mở miệng, nhưng ý tứ đã rõ ràng.

"…" Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên không ngờ Bình Tâm lại mời La Tuyên ra mặt, họ có thể không nể mặt Bình Tâm, nhưng lại không thể không nể mặt La Tuyên.

Chỉ là, cứ thế tha cho Cộng Công, thể diện của Bàn Cổ chính tông còn đâu?

La Tuyên cũng biết trong lòng họ nghĩ gì, ngập ngừng một chút, nhìn về phía Bình Tâm nói: "Cộng Công húc đổ Bất Chu Sơn, tội chết

có thể miễn, tội sống khó tha, cứ để hai vị đạo hữu trấn áp hắn trong Bàn Cổ Thần Điện mười triệu năm.

Ý ngài thế nào?" "Được!" Bình Tâm cũng biết hai vị Thánh nhân không thể nào dễ dàng tha cho Cộng Công, La Tuyên cũng không thể hoàn toàn đứng về phía bà, có La Tuyên đứng ra, có thể giành được kết quả này, đã là kết quả tốt nhất.

Bà đành phải bất đắc dĩ gật đầu.

"Được!" Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên thấy vậy, cũng biết không thể không cho La Tuyên một chút thể diện, cũng khẽ gật đầu.

Sau đó, hai người trừng mắt nhìn Cộng Công đang thất hồn lạc phách, quát lớn: "Tội vu Cộng Công húc đổ Bất Chu Sơn, đáng bị thiên đao vạn quả!

Nhưng niệm tình trong cơ thể hắn cũng chảy dòng máu của Bàn Cổ Phụ Thần, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha." "Hôm nay, Thái Thượng Lão Tử (Thông Thiên) trấn áp Cộng Công tại Bàn Cổ Thần Điện mười triệu năm, chúng sinh cùng biết!" Cùng với giọng nói của hai vị Thánh nhân vang vọng khắp Hồng Hoang, Cộng Công bị hai luồng sức mạnh Thánh nhân cuốn lấy, ném vào Bàn Cổ Thần Điện, hai luồng sức mạnh Thánh nhân hóa thành phong ấn, đan xen vào nhau, rơi xuống Bàn Cổ Thần Điện.

"Đa tạ đạo hữu!

Hôm nay, Bình Tâm nợ đạo hữu một nhân quả.

Ngày sau, đạo hữu nếu có việc cần, Bình Tâm nhất định không từ chối!" Bình Tâm lại cúi người hành lễ một lần nữa, nói với La Tuyên xong, thân ảnh dần dần tiêu tán trong hư không.

Ông!

Lúc này, trên Cửu Thiên, sau khi Bất Chu Sơn sụp đổ, trong cái lỗ

thủng, sức mạnh của thế giới bị phá tan.

Chương 251

Nước Thiên Hà cuồn cuộn, xen lẫn với khí hỗn độn, và địa hỏa thủy phong đang hoành hành, cùng nhau đổ vào thế giới Hồng Hoang.

Nước Thiên Hà đó là nước trong biển Hỗn Độn do khí hỗn độn trong hỗn độn thiên địa hóa lỏng ngưng tụ thành.

Nó có sức ăn mòn cực lớn đối với nhục thân và nguyên thần của sinh linh.

Ngay cả Chuẩn Thánh bình thường cũng không thể dễ dàng chống lại nước Thiên Hà hình thành từ khí hỗn độn hóa lỏng!

Khí hỗn độn và địa hỏa thủy phong còn đỡ, tu sĩ từ Thái Ất Kim Tiên trở lên đều có thể chống lại, đủ để bảo vệ một chủng tộc!

Nhưng nước Thiên Hà đổ vào Hồng Hoang, lại là một tai nạn mang tính hủy diệt.

Ngay cả cương phong trong loạn lưu không gian cũng không thể so sánh được!

Nếu để mặc không quản, Chuẩn Thánh cũng chỉ có thể rời khỏi Hồng Hoang, hoặc cùng thế giới Hồng Hoang bị ăn mòn mà diệt vong!

Ông!

Nước Thiên Hà còn chưa rơi xuống, hư ảnh gương mặt của La Tuyên khẽ gợn sóng, từng đợt sức mạnh thời không lan ra như gợn sóng, đưa nước Thiên Hà vào trong dòng sông thời không.

Cũng lúc này, sâu trong bầu trời kim quang nổ tung, từng đạo pháp chỉ của Thiên đạo, rơi xuống trước mặt Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

“Trụ trời sụp đổ là đại tai họa cho Hồng Hoang, năm vị Thánh nhân tiếp pháp chỉ, mau chóng thương nghị việc vá trời!” Giọng nói uy nghiêm của Hồng Quân vang vọng bên tai năm vị Thánh nhân.

Sau đó hơi ngập ngừng, giọng nói trở nên ôn hòa và khách khí, nói: “La Tuyên đạo hữu, chuyện này, cần phải làm phiền ngài!” “Đạo hữu khách khí rồi!” La Tuyên hờ hững nói xong, chân thân và Nữ Oa cùng nhau xuất hiện tại Bất Chu Sơn.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng từ Linh Sơn, vượt qua hư không vô tận mà đến.

“Vá trời cần luyện chế một viên đá vá trời, viên đá này phải có sức mạnh càn khôn tạo hóa, Nữ Oa đạo hữu dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế là thích hợp nhất.” La Tuyên trong lòng còn lo lắng chuyện tận cùng Tứ Hải, lười lãng phí quá nhiều thời gian ở đây, đi thẳng vào vấn đề: “Ngoài ra, cần không ít thần thạch, tiên thạch đỉnh cấp, phàm những ai tham gia đều có thể nhận được công đức!” Ban đầu mấy vị Thánh nhân có chút cau mày ủ dột.

Ai cũng không biết cái lỗ thủng trên trời nên vá thế nào.

Nhưng bây giờ, nghe La Tuyên nói có công đức, mấy vị Thánh nhân đều tinh thần chấn động, có lại tinh thần, đặc biệt là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

“Bần đạo trong tay có không ít tiên thạch, thần thạch, toàn bộ có thể đưa cho Nữ Oa sư muội luyện chế đá vá trời!” Hai người nói xong, trực tiếp đổ hết gia tài ra.

Mặc dù bây giờ đã có Huyền Nguyên Mẫu Khí, công đức tầm thường đã sớm không coi ra gì, nhưng công đức vá trời, là đại sự tạo phúc chúng sinh, công đức nhất định sẽ không ít, làm sao có thể bỏ qua!

“Ta trong tay cũng có một ít thần thạch.” Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên cũng lần lượt lấy ra những tiên thạch, thần thạch để dành dưới đáy hòm.

Những thứ này đối với họ mà nói, không có tác dụng lớn, nhiều nhất là giúp đệ tử luyện chế linh bảo.

Làm sao có thể so được với việc lấy ra luyện chế đá vá trời, chia được một ít công đức!

“Ta trong tay cũng có một ít.” Nữ Oa cũng lấy ra không ít thần thạch và tiên thạch, đặt cùng một chỗ.

Chỉ là, cho dù năm vị Thánh nhân vét sạch gia tài, tất cả thần thạch, tiên thạch cộng lại, cũng không đủ để vá trời.

Vá trời không phải là luyện chế pháp bảo.

Không chỉ cần lượng lớn thần thạch và tiên thạch, mà còn có yêu cầu cực cao đối với tiên thạch, đứng đầu là những tiên thạch thần thạch ẩn chứa sức mạnh tạo hóa!

Loại thần thạch tiên thạch này, lại là thứ khó có được nhất!

Vì thế, thấy của cải của mấy người cộng lại cũng không đủ, ánh mắt họ đồng loạt đổ dồn về phía La Tuyên.

“Trên người ta cũng có một ít.” La Tuyên không có hứng thú với công đức Thiên đạo.

Nhưng, công đức Thiên đạo cũng có thể dùng để luyện hóa linh bảo, cũng không phải hoàn toàn vô dụng.

Hơn nữa, tận cùng Tứ Hải bất cứ lúc nào cũng có thể bị Nguyên Thủy và Thạch Nham mở ra khe nứt thời không, việc vá trời cũng không thể trì hoãn.

Không do dự, hắn lập tức ném ra một số tiên thạch và thần thạch

thu được từ thế giới Tạo Hóa, mà trước nay chưa dùng đến.

"Hít!

Vơ vét cả một thế giới sao?" Thái Thượng Lão Tử và các vị Thánh nhân khác, nhìn những viên tiên thạch và thần thạch mà La Tuyên ném ra, không khỏi trợn tròn mắt.

Của cải của một mình La Tuyên, lại nhiều hơn cả năm vị Thánh nhân cộng lại gấp rưỡi!

"Tạo Hóa tiên thiết, Tạo Hóa tiên kim, Tạo Hóa ngọc… Toàn bộ là bảo vật ẩn chứa sức mạnh tạo hóa!" Dù những người có mặt đều là Thánh nhân, cũng không khỏi vì những bảo vật La Tuyên lấy ra mà kinh ngạc. 'Bảo vật của thế giới Tạo Hóa!

Toàn bộ đều là bảo vật của thế giới Tạo Hóa!' Nữ Oa trong lòng không nhịn được gào thét.

Cuối cùng bà cũng hiểu tại sao khi đến thế giới Tạo Hóa, lúc đưa cho La Tuyên những thi thể hung thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh đại viên mãn làm bồi thường, biểu cảm của La Tuyên lại kỳ quái như vậy.

E rằng, không, có thể khẳng định!

Bảo vật La Tuyên có được trong thế giới Tạo Hóa nhất định không ít, thậm chí, còn quý giá hơn nhiều so với chút bản nguyên Tạo Hóa trong tay bà!

Chỉ riêng những tiên thiết, tiên ngọc, tiên kim này, đã có thể thấy được một phần!

Nhưng, lúc này, hiển nhiên không thể so đo những thứ đó nữa, huống hồ, vốn dĩ là phân phối như vậy!

Bất kể trong lòng Nữ Oa nhỏ máu thế nào, hối hận ra sao, cuối

cùng cũng đã qua lâu như vậy, chỉ có thể tự mình nuốt quả đắng.

"Bắt đầu đi!" La Tuyên cảm thấy dược liệu đã gần đủ, nhàn nhạt nhắc nhở.

"Ừm!" Nữ Oa thu liễm tâm thần, hít sâu một hơi, bình ổn lại tâm cảnh dao động, lấy ra Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu dung luyện vô số bảo vật, luyện chế đá vá trời. … Tận cùng Đông Hải.

"Cuối cùng cũng kết thúc rồi!

Vừa rồi Thiên đạo giáng pháp chỉ, lệnh cho mấy vị Thánh nhân và La Tuyên thương nghị việc vá trời, chính là cơ hội của chúng ta!" Trong mắt Nguyên Thủy tinh quang rực rỡ, nhìn chằm chằm vào Thạch Nham nói: "Thiên đạo hẳn là đã bắt đầu đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, mau mau thông tri cho Ngũ Hành Đạo Chủ, chúng ta phá vỡ khe nứt thời không!" "Tốt!" Chuyện quan trọng, Thạch Nham không dám lơ là, càng không dám chậm trễ.

Hắn liền dùng đầu ngón tay điểm vào mi tâm, kích hoạt đồ đằng lạc ấn của Thạch Linh nhất tộc.

Rất nhanh, một lạc ấn hình ngọn núi hiện ra.

Đầu kia truyền đến hồi âm của Ngũ Hành Đạo Chủ: "Thời cơ đã đến rồi sao?

Bắt đầu đi!" "!" Nguyên Thủy và Thạch Nham vốn có chút căng thẳng, nhưng khi nghe thấy giọng nói phiêu diêu mà đầy uy nghiêm của Ngũ Hành Đạo Chủ, trong lòng lập tức ổn định lại.

Hai người liếc nhau một cái, Thạch Nham lùi ra xa.

Nguyên Thủy thì hít sâu một hơi, giơ tay lên, Bàn Cổ Phiên xuất hiện trong tay.

Chương 252

"Khai!" Hắn bước một bước ra, thân ảnh hiện ra giữa hư không nơi tận cùng Đông Hải.

Đối mặt với không thời gian màu tím mông lung, hắn truyền sức mạnh Hỗn Nguyên bàng bạc vào trong Bàn Cổ Phiên, Bàn Cổ Phiên trong tay giống như một cây rìu khai thiên, hung hăng bổ xuống.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, giới bích không thời gian rung động dữ dội.

Thế giới chi bích của thế giới Hồng Hoang vỡ tan, nhưng lại không gây ra loạn lưu không gian, có chăng, chỉ là sức mạnh thời không vô tận đang bắn ra.

Nguyên Thủy thấy một đòn không đủ, Bàn Cổ Phiên trong tay lại vung ra, trong nháy mắt đã vung ra cả trăm vạn lần.

Ầm một tiếng, giới bích không thời gian đó cuối cùng cũng vỡ ra một khe nứt!

Ầm!

Bên kia khe nứt không thời gian, dường như đã xảy ra một trận thủy triều năng lượng.

Dòng lũ năng lượng màu tím cuồn cuộn, giống như một dòng sông năng lượng hóa lỏng, xuyên qua khe nứt không thời gian đó, tràn vào thế giới Hồng Hoang.

Khoảnh khắc này, cả Hồng Hoang đều chấn động dữ dội!

Vô cùng tử khí tràn vào Hồng Hoang, dung nhập vào thế giới chi bích, thuận theo thế giới chi bích, trong nháy mắt bao phủ cả Hồng

Hoang.

Trong phút chốc, tiên khí trong thế giới Hồng Hoang đã nồng đậm hơn cả trăm lần!

Hơn nữa, luồng tử khí như vô tận đó, đang đổ vào Hồng Hoang, khiến cho nồng độ tiên khí của thế giới Hồng Hoang, vẫn đang không ngừng tăng vọt!

"Hít!

Hồng Mông Đạo Khí sao?

Năng lượng thật nồng đậm, quả thực còn mạnh hơn bất kỳ tiên đảo nào ở Hồng Hoang cả trăm, cả ngàn lần!" "Nếu có thể tu hành trong môi trường như vậy, chỉ sợ trong vòng vài chục triệu năm ngắn ngủi, tu vi của ta có thể tiến thêm một bước nữa a!" Nguyên Thủy và Thạch Nham đang đứng ở đầu sóng ngọn gió của khe nứt không thời gian, toàn thân gần như bị Hồng Mông Đạo Khí nồng đậm bao bọc, cả người như ngâm mình trong đại dương tiên khí hóa lỏng, lỗ chân lông toàn thân đều giãn nở, hít thở Hồng Mông Đạo Khí.

Một hít một thở, phiêu phiêu dục tiên!

"Đó là tự nhiên!

Hồng Mông Thiên Địa của ta chính là nơi khởi nguồn của Đại đạo, là căn bản của vạn vật trời đất!" Thạch Nham vẻ mặt ngạo nghễ nói.

"Hô!" Nguyên Thủy lại tham lam hít một hơi lớn Hồng Mông Đạo Khí, lúc này mới bình ổn lại nội tâm kích động, nhíu mày nhìn về hướng tây nói: "Tên La Tuyên kia e là sắp đến rồi!" Tại Bất Chu Sơn, La Tuyên đang chỉ điểm Nữ Oa luyện chế đá vá trời.

Bỗng nhiên cảm nhận được ở tận cùng Đông Hải, một luồng sức mạnh vô cùng bàng bạc, như một vầng mặt trời rực rỡ, dâng lên.

Đó là khí tức của Thánh nhân!

"Nguyên Thủy!" Ánh mắt hắn ngưng lại, lập tức nhìn về phía tận cùng Đông Hải.

Hắn thấy Nguyên Thủy đứng sừng sững giữa hư không, không hề che giấu, lấy ra Bàn Cổ Phiên, chém rách không thời gian tạo thành một khe nứt.

Khe nứt không lớn, dài khoảng ba mươi vạn tỷ dặm, rộng khoảng một vạn tỷ dặm, ngay cả một ngôi sao cũng không nhét vừa, quy mô còn không bằng sự phá hoại do một Đại La Kim Tiên gây ra.

Nhưng đó là khe nứt không thời gian!

Một khe nứt không thời gian lớn như vậy, đủ để năng lượng của Hồng Mông Thiên Địa, đổ vào thế giới Hồng Hoang, và sẽ làm cho khe nứt không thời gian đó bị xé rách ra một cái miệng lớn hơn!

Càng đủ để cho cường giả của Hồng Mông Thiên Địa, có đất dụng võ!

"Đông Hải!

Nguyên Thủy?

Phá vỡ giới bích không thời gian giữa Hồng Hoang và thế giới bên kia?" Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, sau La Tuyên, cũng phát hiện ra dị biến ở Đông Hải.

Khi nhìn thấy dòng lũ năng lượng màu tím cuồn cuộn, đổ vào thế giới Hồng Hoang, trên mặt các vị Thánh nhân đều hiện lên vẻ kinh hãi.

Nếu là người bình thường, cảm nhận được dòng lũ năng lượng nồng đậm đó, chắc chắn sẽ vui mừng khôn xiết, thậm chí ngay lập tức nghĩ đến lợi ích cho việc tu hành sau này.

Nhưng điều đầu tiên họ nghĩ đến là, năng lượng đổ vào Hồng

Hoang đã bàng bạc, tinh thuần và mênh mông như vậy, cường giả của thế giới bên kia, sẽ mạnh mẽ đến mức nào? 'Thế giới dị vực mà La Tuyên và Đạo Tổ vẫn luôn kiêng dè sao?

Nguyên Thủy đầu quân cho thế giới đó từ khi nào, tại sao không ngăn cản Nguyên Thủy?' Ánh mắt của mấy vị Thánh nhân đồng loạt đổ dồn về phía La Tuyên.

Khi thấy La Tuyên vẻ mặt bình tĩnh, dường như đã sớm dự liệu, thậm chí lúc này cũng không có ý định ra tay ngăn cản Nguyên Thủy, trong lòng họ đều ổn định lại.

E rằng La Tuyên và Đạo Tổ đã sớm có kế hoạch!

Quả nhiên, giây tiếp theo, họ thấy La Tuyên nhàn nhạt nhìn về phía Nữ Oa, trầm mặc nói: "Tiếp tục luyện chế đá vá trời, luyện xong thì vá trời là được!

Ta đi một lát rồi về!" Nói xong, thân ảnh La Tuyên, lặng lẽ, biến mất tại chỗ.

"Đó rốt cuộc là một thế giới như thế nào, lại có năng lượng mênh mông như vậy, và cũng giống với Hồng Mông Tử Khí đến thế?" "Một thế giới như vậy, trong đó sẽ có bao nhiêu cường giả?" "E rằng cường giả vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không phải là không có khả năng, thậm chí không chỉ một hai vị?" Nhìn La Tuyên rời đi, các vị Thánh nhân có mặt, trong lòng đều có chút không biết phải làm sao.

"Quả nhiên như Nguyên Thủy đã nói, thế giới đó không đơn giản a!

E rằng thật sự là cái gọi là Hồng Mông Thiên Địa!" "Chỉ là năng lượng đổ vào Hồng Hoang, đã bàng bạc mênh mông như vậy, năng lượng trong thế giới đó, sẽ mênh mông đến mức nào?" "Cường giả

của thế giới đó, sẽ mạnh mẽ đến mức nào?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy La Tuyên bình tĩnh như vậy, hiển nhiên đã sớm dự liệu, thậm chí không can thiệp vào việc Nguyên Thủy ra tay, đều kinh ngạc không thôi.

Ban đầu họ cho rằng La Tuyên nhất định không biết chuyện này, thấy Nguyên Thủy ra tay, chắc chắn sẽ ngăn cản.

Nhưng La Tuyên lại mặc kệ Nguyên Thủy như vậy, khiến họ thật sự có chút không hiểu!

"Lẽ nào La Tuyên và Thiên đạo đã có thủ đoạn?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ngầm trao đổi ánh mắt, đều nhìn ra tâm tư của đối phương, trong lòng khẽ động, càng thêm kiên định tiếp tục quan sát.

Nếu Hồng Mông Thiên Địa trong trận giao tranh này chiếm được thế thượng phong, những việc họ đã làm trước đó, cũng đủ để làm lễ ra mắt.

Nếu La Tuyên và Thiên đạo chiếm thế thượng phong, họ cũng không tổn thất gì, thậm chí còn không công có được hai đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, xem ra đều có lời! … "Không thời gian ở tận cùng Đông Hải đã xảy ra biến hóa!" "Hít!

Luồng năng lượng màu tím đó vô cùng giống với Hồng Mông Tử Khí?

Mênh mông như vậy, tinh thuần như vậy, còn tinh thuần hơn tiên khí cả trăm lần!" "Đó dường như là một phương không thời gian thiên địa!" "Năng lượng bàng bạc như vậy, nếu trong thế giới đó có cường giả, sẽ mạnh đến mức nào?" "Nếu đến thế giới Hồng Hoang, chúng ta có thể chống lại được không?" "Nguyên Thủy Thánh nhân!

Là Nguyên Thủy Thánh nhân đã phá vỡ giới bích không thời gian đó!

Không phải ông ta đã bị Thời Không Đạo Chủ trấn áp rồi sao?

Tại sao lại xuất hiện ở Đông Hải?

Chương 253

Lại còn phá vỡ giới bích không thời gian đó?" "Thời Không Đạo Chủ đâu?

Lẽ nào không phát hiện Nguyên Thủy phá phong ấn ra sao?

Lẽ nào không phát hiện hành động của Nguyên Thủy, tại sao không ngăn cản ông ta?" Không lâu sau, các cường giả Chuẩn Thánh trong thế giới Hồng Hoang, và cả những cường giả Đại La Kim Tiên, đều cảm ứng được sự biến hóa của trời đất.

Từng ánh mắt đổ dồn về Đông Hải.

Khi thấy khe nứt không thời gian, cùng với Hồng Mông Đạo Khí đổ vào, và cả thân ảnh của Nguyên Thủy, sắc mặt từng người đều đại biến.

Cảm giác hoảng sợ lập tức lan tràn khắp Hồng Hoang!

Tận cùng Đông Hải, sức mạnh thời không khẽ lưu chuyển, thân ảnh của La Tuyên dần hiện ra, trong nháy mắt, ngưng tụ thành hình dạng của hắn.

"La Tuyên?

Ha ha ha ha!

Muộn rồi!" "Mưu tính ngàn vạn năm, cuối cùng ngươi vẫn thua ta một nước cờ a!" "Chờ đó đi!

Chẳng bao lâu nữa, Hồng Mông Thiên Địa sẽ giáng lâm, ba ngàn Đạo Chủ và hàng vạn Đồ Đằng Chi Chủ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đều sẽ vượt qua không thời gian!" "Khi đó, đừng nói là ngươi, ngay cả Thiên đạo, cũng đừng mong sống tốt!" Nguyên Thủy thấy La Tuyên xuất hiện, không những không sợ hãi, ngược lại

còn ngửa mặt lên trời cười lớn một cách ngang ngược.

Dáng vẻ đó, giống hệt một người chiến thắng đang chế giễu và khinh thường kẻ thất bại!

"Ngươi nghĩ rằng, không có ta đồng ý, ngươi có thể phá vỡ không thời gian này sao?

Thật sự cho rằng ngươi có thực lực và thời gian đó à?" La Tuyên chắp tay sau lưng đứng giữa hư không, ánh mắt nhàn nhạt, vẫn luôn nhìn vào khe nứt không thời gian và Hồng Mông Đạo Khí.

Mãi đến khi Nguyên Thủy mở miệng, hắn mới nhìn về phía Nguyên Thủy, trầm giọng nói.

"Hử?" Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thạch Nham đều sững sờ, rồi đồng tử co rút lại.

Họ luôn cảm thấy mọi chuyện quá thuận lợi, nhưng lại không biết vấn đề ở đâu, bây giờ, cuối cùng cũng đã hiểu ra.

Hóa ra La Tuyên đã biết rõ tất cả những gì họ làm, chỉ là La Tuyên chưa bao giờ ngăn cản, thậm chí còn cố ý để họ làm vậy!

"Ngươi cũng đã đầu nhập vào Hồng Mông Thiên Địa?" Nguyên Thủy nhướng mày, ánh mắt dò hỏi, rơi xuống người Thạch Nham.

"Không thể nào!

Ta chưa bao giờ tiếp xúc với Thời Không Đạo Chủ, Đồ Đằng đại nhân và Đạo Chủ cũng chưa bao giờ cử cường giả nào khác!" "Nếu có chuyện như vậy, Đồ Đằng đại nhân và Đạo Chủ nhất định sẽ thông báo cho chúng ta!" Thạch Nham cũng kinh ngạc không thôi, nhưng hắn vô cùng chắc chắn, La Tuyên tuyệt đối không phải là người của Hồng Mông Thiên Địa!

"Tu vi của chúng ta đã đến bình cảnh, nếu muốn tiến thêm một

bước, chỉ có thể mượn sức mạnh của Hồng Mông Thiên Địa, ta đây là đang làm một việc tốt cho Hồng Hoang." La Tuyên nhàn nhạt nói.

"Hử?" Nguyên Thủy nghe vậy lại ngẩn người, rồi không nhịn được ngửa mặt lên trời cười lớn: "Ha ha ha ha!

Tên nhãi ngông cuồng!

Quả nhiên là kẻ không coi ai ra gì!" "E rằng ngươi không biết Hồng Mông Thiên Địa là tồn tại như thế nào phải không?" Điều hắn lo lắng nhất là khi mở khe nứt không thời gian, sẽ bị La Tuyên hoặc Thiên đạo ngăn cản, thậm chí trấn áp.

Bây giờ khe nứt không thời gian đã mở ra thuận lợi, có Ngũ Hành Đạo Chủ của Hồng Mông Thiên Địa làm chỗ dựa, hắn hoàn toàn không lo La Tuyên sẽ ra tay với mình!

Lúc này nghe lời của La Tuyên, hắn không nhịn được lắc đầu cười khẩy: "Ngươi có biết, Hồng Mông Thiên Địa là thời đại còn xa xưa hơn cả Hỗn Độn Thiên Địa!

Thời đại đó, không chỉ có ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ sánh ngang với ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma!" "Còn có hàng vạn Đồ Đằng Chi Chủ có tu vi ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" "Ở trước mặt họ, ngươi ngay cả con kiến cũng không bằng!

Nếu họ ra tay, chỉ cần một ý niệm, ngươi sẽ tan thành tro bụi!" Nguyên Thủy mặt mày ngạo nghễ, nói cứ như hắn chính là Đồ Đằng Chi Chủ, là Hồng Mông Đạo Chủ vậy!

"Ai!

Luôn vô tri như vậy!" La Tuyên khẽ thở dài, không thèm nhìn Nguyên Thủy, ánh mắt rơi xuống người Thạch Nham, chính xác hơn là, rơi xuống lạc ấn hình ngọn núi đang lấp lánh trên mi tâm của Thạch Nham: "Đồ Đằng Chi Chủ?

Hồng Mông Đạo Chủ?" "Đã đến rồi, sao không hiện thân?" "Chẳng lẽ cường giả của Hồng Mông Thiên Địa, lại rụt rè như vậy?" Khi hắn giáng lâm, đã cảm ứng được trên người Thạch Nham, có một luồng sức mạnh, hoặc ý chí, không thuộc về bản thân hắn.

Không còn nghi ngờ gì nữa, ý chí đó không phải của Đồ Đằng Chi Chủ, thì chính là của Hồng Mông Đạo Chủ!

"Không hổ là Thời Không Đạo Chủ!

Không ngờ, trong một đại thiên thế giới nhỏ bé lại có thể sinh ra một thiên kiêu như vậy!" Một giọng cười nhạt bình tĩnh mà không mất đi uy nghiêm vang lên.

Lạc ấn hình ngọn núi trên mi tâm của Thạch Nham, đột nhiên bắn ra vô số ánh sáng năm màu rực rỡ.

Một hư ảnh mông lung ngưng tụ từ ngũ sắc hà quang hiện ra.

Hư ảnh đó mơ hồ, mơ hồ đến mức gần như không nhìn rõ hình dáng, thân ảnh bán trong suốt hư ảo, trông như thể một cơn gió thổi qua là có thể tan biến!

Nhưng khi thân ảnh đó xuất hiện, liền như trở thành trung tâm của trời đất.

Mọi thứ xung quanh, bao gồm cả khe nứt không thời gian và Hồng Mông Đạo Khí cuồn cuộn, đều trở nên ảm đạm thất sắc!

Ngũ hành đạo tắc, quy tắc, pháp tắc, cho đến ngũ hành chi lực trong trời đất, tất cả đều trở nên vô cùng hoạt náo, như vạn dòng sông đổ về biển, lại như đang triều thánh, vây quanh thân ảnh đó, hình thành từng vòng hào quang năm màu!

"Trong trời đất có thể sinh ra một thiên kiêu như ngươi, thật không dễ.

Huống hồ, ngươi lại tự thành một đạo, không có bất kỳ xung đột nào với đại đạo của chúng ta!" "Nếu ngươi nguyện gia nhập Hồng Mông Thiên Địa của ta, bản tôn không chỉ tha cho ngươi một mạng, mà còn có thể giúp ngươi sớm ngày đặt chân đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thực sự chen chân vào vị trí chí tôn của Đạo Chủ, thế nào?" Ánh sáng năm màu mông lung lưu chuyển, hư ảnh hư ảo đó, đùa nghịch với ngũ hành pháp tắc, quy tắc, đạo tắc chi lực xung quanh, thản nhiên nói.

"Đạo Chủ!" Nghe vậy, Nguyên Thủy sắc mặt biến đổi, không nhịn được mở miệng.

Trước đó Hồng Mông Thiên Địa và Ngũ Hành Đạo Chủ đã hứa hẹn, sẽ để hắn đặt chân đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, giúp hắn trấn áp La Tuyên, thậm chí giúp hắn trở thành Thiên đạo mới của Hồng Hoang.

Bây giờ sao lại bắt đầu chiêu mộ La Tuyên?

Nếu La Tuyên gia nhập Hồng Mông Thiên Địa, hắn chẳng phải là chỉ có một con đường chết!

"Ồn ào!" Ngũ Hành Đạo Chủ lạnh lùng hừ một tiếng.

Không có bất kỳ hành động nào, nhưng lại có một luồng uy áp vô hình, như một ngọn núi Thái Cổ, rơi xuống người Nguyên Thủy.

Phụt!

Nguyên Thủy tại chỗ thổ huyết bay ngược ra ngoài.

"Lúc bản tôn nói chuyện, không thích bị ai làm phiền.

Lần này xem như ngươi đã lập công cho Hồng Mông Thiên Địa, tha cho ngươi không chết, nếu có lần sau, ngươi nên biết hậu quả!" Ngũ Hành Đạo Chủ lạnh lùng liếc nhìn Nguyên Thủy một cái, ánh mắt lại quay về phía La Tuyên.

Ở xa, Nguyên Thủy thấy vậy, răng cắn ken két, nhưng không dám nói thêm gì nữa.

Chỉ có một đôi mắt âm lãnh, gắt gao nhìn chằm chằm vào La Tuyên, sợ La Tuyên mở miệng đồng ý, cũng càng thêm tràn đầy oán hận.

Chương 254

Nếu không phải La Tuyên, hắn sao có thể chịu nhục lớn như vậy?

Nhưng khoảng cách tu vi giữa hắn và Ngũ Hành Đạo Chủ quá lớn, lớn đến mức hắn không dám để lộ ra một chút bất mãn hay oán hận nào đối với Ngũ Hành Đạo Chủ, thậm chí trong lòng cũng không dám có bất kỳ lời oán thán nào.

Hắn chỉ có thể đổ hết tất cả lên đầu La Tuyên!

Tuy nhiên, La Tuyên không thèm nhìn Nguyên Thủy, chỉ lặng lẽ nhìn Ngũ Hành Đạo Chủ, cười nhạt nói: "Nếu ngươi có thể đem toàn bộ bản nguyên Ngũ Hành đại đạo tặng cho ta, ta ngược lại có thể cân nhắc một chút." Bá!

Nghe vậy, dù là tâm cảnh của Ngũ Hành Đạo Chủ, sắc mặt cũng không khỏi lập tức âm trầm xuống.

Cho dù người ngoài không nhìn rõ được dung mạo của y, cũng biết lúc này y đang vô cùng tức giận, nhiệt độ xung quanh càng đột ngột giảm xuống, khiến cho Nguyên Thủy cũng phải rùng mình.

Khoảnh khắc này, không chỉ Nguyên Thủy và Thạch Nham có cảm giác linh hồn bị đóng băng, vô số sinh linh trong thế giới Hồng Hoang, đều cảm ứng được một luồng hàn ý kinh khủng, bao phủ lấy họ.

Cho dù luồng hàn ý đó không cố ý nhắm vào họ, cũng khiến họ có cảm giác linh hồn sắp bị đóng băng nứt ra!

"Hàn ý thật kinh khủng!

Cảm xúc dao động, đã kéo theo sự biến hóa của trời đất!

Rốt cuộc là cường giả cấp bậc nào, lại có thực lực như vậy?

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh?

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?" Đừng nói là sinh linh bình thường, những cường giả Chuẩn Thánh đó, cho đến mấy vị Thánh nhân đang luyện chế đá vá trời, lúc này cũng có cảm giác lạnh thấu xương!

"Quả nhiên là cường giả Đạo Chủ!

Ngũ Hành Đạo Chủ sao?" Tại một nơi nào đó trên đại lục Hồng Hoang, và trên cây Nguyệt Quế Tiên Thiên của Thái Âm Tinh, đều truyền ra hai luồng dao động yếu ớt.

Ánh mắt của Lục Áp và Vọng Thư, đều vượt qua hư không vô tận, nhìn về phía tận cùng Đông Hải.

Nhưng, họ không trực tiếp nhìn vào Ngũ Hành Đạo Chủ.

Tu vi đến cấp bậc của Ngũ Hành Đạo Chủ, đối với mọi thứ đều vô cùng nhạy cảm, nếu không phải La Tuyên ngầm ra tay, họ tự nhiên không thể trực tiếp nhìn vào Ngũ Hành Đạo Chủ để tránh bị chú ý!

"Ở thế giới Hồng Hoang này, không đến lượt ngươi giương oai!" Tận cùng Đông Hải, La Tuyên lạnh lùng hừ một tiếng, sức mạnh thời không quanh thân lan tỏa, như từng vòng gợn sóng lan ra.

Lập tức hóa giải toàn bộ hàn ý.

Cùng lúc đó, sức mạnh của Hồng Mông Trung Thiên Thế giới trong cơ thể gia trì lên bản thân, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ ngũ cảnh, lập tức tăng vọt lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ lục cảnh.

Hơn năm trăm đạo thời không đạo tắc chi lực, cũng cuộn trào quanh thân, Thời Không Tháp cũng hiện ra trong tay hắn.

Không chút do dự, hắn giơ tay truyền tiên nguyên chi lực bàng bạc

và thời không đạo tắc, vào trong Thời Không Tháp, tiểu tháp lưu ly màu bạc trong tay, trấn áp về phía hư ảnh năm màu đó.

"Lớn mật!" Ngũ Hành Đạo Chủ đại nộ.

Y sinh ra đã là Đạo Chủ, đứng ở vị trí Đạo Chủ vô tận năm tháng, trừ khi từng chiến đấu với cường giả đồng cấp Đạo Chủ, ngay cả Đồ Đằng Chi Chủ cũng không dám có nửa phần bất kính với y!

Nhưng bây giờ, một sinh linh của đại thiên thế giới nhỏ bé, cho dù đã đứng vào hàng ngũ Đạo Chủ, cũng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ ngũ cảnh mà thôi, lại dám ra tay với y, sao có thể không giận!

Đạo Chủ nổi giận, trời đất biến sắc!

Ngũ hành chi lực, ngũ hành chi khí của cả thế giới Hồng Hoang, bao gồm ngũ hành đạo tắc, pháp tắc và quy tắc, đều chấn động.

Hóa thành thủy triều năng lượng hung mãnh vô cùng, hội tụ về phía Ngũ Hành Đạo Chủ.

Thân ảnh của Ngũ Hành Đạo Chủ, lập tức trở nên ngưng thực hơn rất nhiều.

Y giơ tay lên, trong tay ánh sáng năm màu lưu chuyển, một luồng sức mạnh bàng bạc vô cùng, liền cuốn về phía Thời Không Tháp.

Ầm!

Sức mạnh vượt xa cấp bậc Thánh nhân, bùng nổ ở tận cùng Đông Hải, cơn bão năng lượng mênh mông, gần như muốn hủy diệt cả thế giới Hồng Hoang.

Hồng Hoang vừa mới trải qua một trận đại kiếp, thế giới vốn không ổn định, vào khoảnh khắc này, rung chuyển dữ dội, lung lay sắp đổ, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ nát.

"Hừ!" La Tuyên lạnh lùng hừ một tiếng.

Sức mạnh thời không lan ra, sống sờ sờ định trụ cả không thời gian.

Khiến cho trời đất đang lung lay sắp đổ, đột nhiên bình tĩnh lại, không còn bất kỳ dao động nào.

Ngũ hành chi lực đang quét qua từ bốn phương tám hướng, cũng đều bị định trụ giữa hư không.

Ngũ Hành Đạo Chủ dù sao cũng không phải là sinh linh của thế giới Hồng Hoang.

Thế giới Hồng Hoang, hay nói đúng hơn là, cả không thời gian thiên địa nơi Hồng Hoang tọa lạc, vốn đã có sự bài xích đối với y.

Chỉ vì y chấp chưởng Ngũ Hành đại đạo, mới có thể khiến ngũ hành chi lực và đạo tắc pháp tắc trở nên hoạt náo như vậy.

Bây giờ, La Tuyên một ý niệm trấn áp tất cả, sức mạnh của Ngũ Hành Đạo Chủ lập tức bị cắt đứt hơn nửa.

Hắn giơ tay đón lấy Thời Không Tháp bay ngược về, sức mạnh bàng bạc lại lần nữa rót vào trong, trấn áp về phía Ngũ Hành Đạo Chủ.

Cùng lúc đó, một tay hắn bấm pháp ấn, thời không đạo tắc chi lực lưu chuyển.

Thần thông thánh đạo độc thuộc về Thời Không đại đạo, càng từng trọng thương Đồ Đằng Chi Chủ của Thạch Linh nhất tộc lại hiện ra.

Vạn Cổ Giai Không!

Một tay thần thông, một tay Thời Không Tháp.

Hai luồng sức mạnh cường đại đến cực hạn, chỉ riêng dư ba đã đủ để chấn chết Thánh nhân, đồng thời đè lên người Ngũ Hành Đạo

Chủ.

“Phụt!” Thạch Nham, vật chứa ý chí của Ngũ Hành Đạo Chủ, tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi lớn, cả người khí tức yếu ớt đến cực hạn.

Bị ảnh hưởng, thân ảnh vốn hư ảo của Ngũ Hành Đạo Chủ, lập tức trở nên hư ảo hơn, dường như bất cứ lúc nào cũng sắp tiêu tán.

Ngũ Hành Đạo Chủ có thể giáng lâm vào không thời gian thiên địa nơi thế giới Hồng Hoang tọa lạc, hoàn toàn dựa vào một sợi ý chí ký thác trên người Thạch Nham.

Thạch Nham chỉ là một Chuẩn Thánh, sự bài xích mà hắn phải chịu gần như có thể bỏ qua, đủ để gánh chịu không ít sức mạnh bài xích không thời gian cho Ngũ Hành Đạo Chủ.

Nhưng bây giờ, uy áp của La Tuyên khiến Thạch Nham bị thương, ý chí của Ngũ Hành Đạo Chủ cũng bị ảnh hưởng theo, sức mạnh vốn không nhiều, lập tức bị suy yếu hơn nửa.

Sức mạnh của bản thân y, đối mặt với thủ đoạn của La Tuyên, đã có chút kém cạnh.

Lúc này bị không thời gian bài xích, bị suy yếu hơn nửa, càng không thể nào chống lại được sức mạnh của La Tuyên!

Chương 255

"Chư vị Đạo Chủ trợ ta một tay!" Vào thời khắc mấu chốt, Ngũ Hành Đạo Chủ vẫn vô cùng trầm ổn, bản tôn liên lạc với các Đạo Chủ khác của Hồng Mông Thiên Địa.

Các Đạo Chủ khác sớm đã tập trung lại một chỗ, chờ Nguyên Thủy mở ra khe nứt không thời gian.

Lúc này thấy La Tuyên ra tay với Ngũ Hành Đạo Chủ, các Đạo Chủ khác không thể trơ mắt nhìn Ngũ Hành Đạo Chủ một mình chống lại sự bài xích của không thời gian.

Họ đồng loạt ra tay, truyền sức mạnh vào trong khe nứt không thời gian, gánh chịu sự bài xích từ không thời gian của Hồng Hoang.

Có người gánh chịu một phần áp lực, áp lực trên bản tôn của Ngũ Hành Đạo Chủ lập tức suy yếu hơn nửa.

Tay hắn bấm pháp ấn, sức mạnh càng thêm mênh mông, vượt qua giới bích không thời gian của hai giới, truyền sức mạnh vào trong hình chiếu ý chí trên mi tâm của Thạch Nham.

Ông!

Thân ảnh hư ảo vô cùng lại lần nữa tràn đầy.

"Ngũ Hành Diệt Thế!" Giọng nói lạnh lùng mà uy nghiêm vang vọng khắp trời đất.

Sức mạnh Ngũ Hành đại đạo mênh mông, đột nhiên bùng phát ra khí tức hủy diệt kinh khủng vô cùng, bao phủ lấy La Tuyên.

Ông!

Hư không khẽ rung động, trong nháy mắt phá diệt hàng tỷ lần.

La Tuyên và Ngũ Hành Đạo Chủ đều không muốn hủy diệt thế giới Hồng Hoang, sức mạnh kinh khủng đến cực hạn, toàn bộ bị nén lại trong lãnh địa của mỗi người.

Dù vậy, trời đất xung quanh cũng lặng lẽ sụp đổ một mảng lớn.

Chỉ riêng dư uy đã khiến Thạch Nham và Nguyên Thủy kinh hãi đến nỗi trợn mắt há mồm, thân thể như bị định trụ, ngơ ngác nhìn mà không nói nên lời.

Khoảnh khắc này, Nguyên Thủy cuối cùng cũng ý thức được khoảng cách giữa hắn và La Tuyên, rốt cuộc lớn đến mức nào. 'Hỗn Nguyên đệ thất cảnh?

Đệ bát cảnh?

Đệ cửu cảnh?' Bây giờ La Tuyên đối với Nguyên Thủy mà nói, giống như một đại dương mênh mông, đã sớm không nhìn ra được cảnh giới.

Hắn chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được khí tức mênh mông như biển của La Tuyên, khiến hắn không thể nhìn thẳng!

Từ trước đến nay, hắn đều đứng ở trên cao nhìn xuống La Tuyên.

Ngay cả khi La Tuyên lúc đầu phong ấn hắn, hắn cũng chỉ thừa nhận La Tuyên có thực lực cảnh giới Hỗn Nguyên.

Nhưng hắn không ngờ, chỉ trong vòng ngàn vạn năm ngắn ngủi không gặp, La Tuyên đã đến mức này, quả thực kinh người!

Dù là đạo tâm của Thánh nhân, lúc này cũng có chút không thể chấp nhận được sự thật bị La Tuyên vượt qua nhiều như vậy!

"Tu vi của La Tuyên đã mạnh đến mức này rồi sao?" "Rốt cuộc tu luyện như thế nào, mà có thể đột phá nhanh như vậy, thành Hỗn Nguyên mới được bao lâu?" "…" Tại Bất Chu Sơn, Thái Thượng Lão

Tử, Thông Thiên, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cũng chú ý đến việc La Tuyên ra tay, cảm nhận khí tức mênh mông như biển sao của La Tuyên, từng người cũng kinh hãi tột độ.

Ngay cả Nữ Oa đang toàn tâm toàn ý luyện chế đá vá trời, cũng bị dao động kinh khủng vô hình đó làm kinh động, một đôi mắt đẹp không chớp nhìn chằm chằm vào La Tuyên, trong mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Bà chưa bao giờ xem thường La Tuyên.

Thậm chí, sau khi La Tuyên trấn áp Nguyên Thủy, bà luôn đặt địa vị của La Tuyên rất cao, chưa bao giờ dám chậm trễ.

Nhưng lúc này mới hiểu ra, cuối cùng bà vẫn xem thường La Tuyên.

Không cảm ứng được tu vi của La Tuyên, nhưng lại có thể cảm nhận được cái cảm giác, ở trước mặt La Tuyên, giống như cát sông Hằng đối mặt với biển sao mênh mông, cảm giác nhỏ bé đó! 'E rằng tu vi của La Tuyên, đã gần bằng Đạo Tổ rồi!' Mấy vị Thánh nhân trong lòng đều nảy ra ý nghĩ như vậy.

"Hử?" Đúng lúc trong lòng mấy vị Thánh nhân nảy ra ý nghĩ như vậy, La Tuyên lập tức cảm giác sức mạnh trong cơ thể đột nhiên tăng vọt.

Tu vi tuy không trực tiếp đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ lục cảnh, nhưng cũng đã đến cực hạn của đệ ngũ cảnh.

Toàn thân sức mạnh vô hạn tiếp cận cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

"Sao lại như vậy?" Ngũ Hành Đạo Chủ cũng ngay lập tức nhận ra sức mạnh của La Tuyên đã tăng lên một đoạn dài.

Y cảm nhận rõ ràng, luồng sức mạnh đó, giống như xuất hiện từ

hư không, hoàn toàn không tuân theo bất kỳ lẽ thường nào!

Bị hạn chế bởi không thời gian, cho dù có ba ngàn Đạo Chủ hợp lực gánh chịu sức mạnh bài xích của không thời gian, y cũng chỉ có thể miễn cưỡng truyền được sức mạnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Sức mạnh như vậy bản thân đã khiến y vô cùng khó chịu.

Bây giờ tu vi sức mạnh của La Tuyên lại tăng vọt, cuộc giao tranh giữa hai người, khiến y rơi vào thế hạ phong!

"Nguyên Thủy, mượn nhục thân của ngươi dùng một chút!" Không chút do dự, Ngũ Hành Đạo Chủ quyết đoán từ bỏ thân thể của Thạch Nham, ý chí trực tiếp chui vào mi tâm của Nguyên Thủy.

Không đợi Nguyên Thủy phản kháng, Ngũ Hành Đạo Chủ đã hoàn toàn khống chế nhục thân của hắn.

"Không!" Khoảnh khắc ý chí của Ngũ Hành Đạo Chủ rời đi, áp lực kinh khủng đó, liền rơi xuống người Thạch Nham.

Hắn chỉ kịp thốt ra nửa chữ "không".

Cả người đã bị uy áp kinh khủng đó ép thành hư vô, hoàn toàn tiêu vẫn giữa trời đất.

Cho đến khi chết, Thạch Nham cũng không hiểu tại sao mình lại vẫn lạc.

Ban đầu hắn còn mơ mộng sau khi mở ra khe nứt không thời gian, sẽ được Đồ Đằng của Thạch Linh nhất tộc, cho đến Ngũ Hành Đạo Chủ, thậm chí cả hai vị Đạo Chủ đỉnh cao nhất ban thưởng.

Nhưng hắn đều không ngờ, cuối cùng lại vẫn lạc vì bị Ngũ Hành Đạo Chủ từ bỏ!

"Quả nhiên thân thể Hỗn Nguyên dễ dùng hơn một chút!" Nguyên

Thủy trầm mặc mở miệng, nhưng lại là giọng của Ngũ Hành Đạo Chủ, y khẽ vặn vẹo cổ, thích ứng với nhục thân mới.

Nhìn về phía La Tuyên, ánh mắt khẽ ngưng lại: "Không ngờ ngươi còn ẩn giấu một chút thực lực, nhưng, dù vậy, hôm nay, ngươi vẫn phải vẫn lạc!" Nói xong, thân thể y đột nhiên nổ tung.

Chính xác hơn là, mượn thân thể của Nguyên Thủy, diễn hóa thành vô tận ngũ hành chi quang.

Rõ ràng là đại thần thông của cường giả cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thân hóa Ngũ Hành!

Trong khoảnh khắc, tận cùng Đông Hải hóa thành một phương ngũ hành thiên vực.

Sức mạnh Ngũ Hành đại đạo mênh mông, không chừa một lỗ hổng nào bao trùm cả tận cùng Đông Hải, bao phủ về phía La Tuyên.

"Đây là thế giới Hồng Hoang, không phải Hồng Mông!" La Tuyên lạnh lùng hừ một tiếng.

Thân thể cũng lập tức hóa thành vô số sức mạnh Thời Không đại đạo.

Chương 256

Một thế giới màu bạc và một thế giới năm màu, trong nháy mắt va chạm vào nhau, không có bất kỳ dao động kinh khủng nào truyền ra.

Nhưng lại đan xen với sức mạnh phá diệt kinh người vô cùng!

La Tuyên và Ngũ Hành Đạo Chủ đang va chạm bằng bản nguyên nhất, từng ly từng tấc ma diệt đều là bản nguyên của mỗi người!

Ai yếu thế trong cuộc va chạm như vậy, tổn thương sẽ là căn cơ đại đạo!

"Các hạ có phải là quá cuồng vọng, quá coi thường thế giới Hồng Hoang của chúng ta rồi không?" "Các hạ đừng nói là tưởng rằng Hỗn Độn Thiên Địa của chúng ta chỉ có thể tùy ý nhào nặn?" Lúc này, trong hư không đột nhiên vang lên hai giọng nói một nam một nữ, hai luồng sức mạnh vô cùng mênh mông, cùng nhau cuốn về phía ngũ hành thiên vực đó.

"Không ổn rồi!" Ngũ Hành Đạo Chủ sắc mặt đại biến.

Sao lại thế được, Hồng Hoang thế giới lại có hai vị cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ chín!

Nếu là bình thường.

Vẻn vẹn hai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ chín, thổi một hơi cũng đủ chết cả đám!

Nhưng bây giờ.

Sức mạnh của hắn bị thời không bài xích, sức mạnh vượt qua thời không này, đối phó với La Tuyên đã có chút miễn cưỡng.

Huống chi là thêm vào hai vị cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên Cảnh giới thứ chín nữa!

"Phóng túng!" "Ngươi dám!" "..." Bên kia khe nứt thời không truyền đến từng tiếng gầm giận dữ kinh thiên, chấn động đến mức vách ngăn thời không của hai giới cũng rung chuyển dữ dội.

Nhưng lại không hề ảnh hưởng đến hai đại cường giả vừa xuất hiện.

Sức mạnh trực tiếp giáng xuống Ngũ Hành Thiên Vực, kết hợp hoàn hảo với sức mạnh của La Tuyên, lập tức chấn vỡ Ngũ Hành Thiên Vực.

Đầy trời lực lượng Ngũ Hành đại đạo, trong khoảnh khắc tan vỡ thành hư vô.

"La Tuyên đạo hữu!

Chúng ta đến muộn!" Sau khi Ngũ Hành Thiên Vực của Ngũ Hành Đạo Chủ tan vỡ, một bóng người màu vàng và một màu lam xuất hiện bên cạnh La Tuyên.

Hai bóng người này không phải ai khác.

Chính là Thái Dương Đạo Chủ Lục Áp và Thần Đạo Đạo Chủ Vọng Thư!

"Hồng Mông Đạo Chủ?

Cũng chỉ thế mà thôi!" Lục Áp chắp tay hành lễ với La Tuyên, sau đó ánh mắt khinh thường nhìn Ngũ Hành Thiên Vực đã tan vỡ, không nhịn được mà bĩu môi.

"Hắn chưa chết!" Giọng nói nhàn nhạt của La Tuyên vang lên.

Đầy trời lực lượng thời không ngưng tụ lại thành một bóng người.

Cùng lúc đó.

Nơi Ngũ Hành Thiên V vực tan vỡ, một luồng hào quang năm màu nổ tung, ngưng tụ lại thành dáng vẻ của Nguyên Thủy.

Chỉ là 'Nguyên Thủy' lúc này, sắc mặt trắng bệch như giấy.

Khí tức toàn thân suy yếu như ngọn nến sắp tắt, leo lét chập chờn!

"Tốt!

Tốt!

Bản tôn nhớ kỹ các ngươi!" Ngũ Hành Đạo Chủ để lại một câu độc địa, ý chí liền thoát ly khỏi nhục thân của Nguyên Thủy, muốn thông qua khe nứt thời không độn về Hồng Mông Thiên Địa.

"Chạy?" La Tuyên, Lục Áp, Vọng Thư đồng loạt ra tay.

Lực lượng Thời Không đại đạo, lực lượng Thái Dương đại đạo, lực lượng Thần Đạo, đan xen vào nhau, cùng lúc giáng lên luồng ý chí của Ngũ Hành Đạo Chủ.

"A!" Chỉ nghe một tiếng hét thảm truyền đến.

Luồng ý chí của Ngũ Hành Đạo Chủ như băng tuyết tan chảy, dưới ba loại lực lượng đại đạo, trong khoảnh khắc đã không còn sót lại chút gì!

"Nghiệt chướng!

Bản tôn giết các ngươi!" "Ngũ Hành, không được!" Bên kia khe nứt thời không.

Vang lên tiếng gào thét điên cuồng của Ngũ Hành Đạo Chủ, cùng với nhiều giọng nói xa lạ khác đang ngăn cản.

Vách ngăn thời không rung chuyển dữ dội một lúc lâu mới từ từ bình tĩnh lại.

Chỉ còn lại cuồn cuộn Hồng Mông đạo khí, không ngừng từ Hồng

Mông Thiên Địa đổ về, nuôi dưỡng cả Hồng Hoang thế giới.

"Hừ!

Vẻn vẹn một luồng ý chí mà cũng dám kiêu ngạo như vậy!" Lục Áp hừ lạnh một tiếng, thái độ đối với Ngũ Hành Đạo Chủ cực kỳ khó chịu.

Dù sao y cũng từng là Thái Dương Đạo Chủ, một Đạo Chủ đỉnh phong của thời đại Hỗn Độn, vậy mà lại bị Ngũ Hành Đạo Chủ xem thường như vậy, trong lòng sao có thể thoải mái được!

"Haizz!

Bây giờ chỉ một luồng ý chí giáng xuống đã khiến chúng ta phải dốc toàn lực.

Lần sau, e rằng sẽ không dễ đối phó như vậy nữa." Vọng Thư thở dài một tiếng, trên mặt không vui mà lại lo.

"Binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn!" La Tuyên bình thản nhìn Hồng Mông đạo khí cuồn cuộn trong khe nứt thời không, nó còn hùng vĩ hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn: "Ngũ Hành Đạo Chủ bị thương, trong thời gian ngắn không thể ra tay nữa." "Hơn nữa, có Ngũ Hành Đạo Chủ chịu thiệt trước, các Đạo Chủ khác chắc cũng sẽ không tùy tiện tiến vào Hồng Hoang." "Tiếp theo, chỉ có thể đợi khe nứt thời không giữa hai giới lớn hơn, bọn họ nhiều nhất cũng chỉ có thể bỏ sức ra thúc đẩy tốc độ lớn lên của khe nứt!" "Có một khoảng thời gian đệm, chắc cũng đủ để Hồng Quân đạo hữu đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên." "Ngoài ra, có Hồng Mông đạo khí đổ về Hồng Hoang, tu vi của chúng ta cũng có thể được tăng lên một phen, cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội." Thúc đẩy Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm, chính là vì Hồng Mông đạo khí.

Bây giờ Hồng Mông đạo khí còn hùng vĩ hơn dự liệu.

Chỉ một hít một thở, tu vi đạt đến cực hạn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ năm của hắn đã có cảm giác sắp đột phá.

Đối với hắn, đây tự nhiên là chuyện tốt!

"Cũng chỉ có thể như vậy!" Lục Áp và Vọng Thư im lặng gật đầu.

Sự đã đến nước này, dù có ngăn cản thì mọi chuyện cũng đã muộn.

Bây giờ chỉ có thể cố gắng tăng tu vi, cũng như xem tốc độ trưởng thành của La Tuyên, và việc Hồng Quân thắp lại ấn ký bản nguyên Đại đạo!

"Nhưng trước đó, có một việc phải xử lý." Ánh mắt bình thản của La Tuyên rơi xuống mặt đất tĩnh lặng bên dưới: "Tự ra, hay để ta lôi ra?" "..." Dưới lòng đất, Nguyên Thủy đã hóa thành hạt bụi, thu liễm khí tức đến cực hạn, da mặt co giật dữ dội.

Hắn biết không thể trốn được.

Chương 257

Dứt khoát cắn răng, bay ra khỏi lòng đất, đáp xuống đối diện La Tuyên.

"La Tuyên, ta nói cho ngươi biết..." Nguyên Thủy cứng cổ, vẻ mặt nghiêm nghị nhưng trong lòng run sợ.

Nhưng La Tuyên không cho hắn thời gian nói nhảm.

Một niệm trấn áp Nguyên Thủy, tách Bàn Cổ Phiên và đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí trên người hắn ra.

"Ồ?

Huyền Nguyên Mẫu Khí?" Lục Áp và Vọng Thư nhìn thấy Huyền Nguyên Mẫu Khí, lập tức trong lòng kinh ngạc: "Hồng Mông Thiên Địa quả nhiên hào phóng, lại nỡ cho bảo vật bực này." "Huyền Nguyên Mẫu Khí?" La Tuyên cũng chỉ cảm ứng được trên người Nguyên Thủy có Huyền Nguyên Mẫu Khí, cũng có thể cảm nhận được năng lượng hùng vĩ trong đó, nhưng không biết là vật gì, thấy Lục Áp và Vọng Thư kinh ngạc, không khỏi nhướng mày.

"Huyền Nguyên Mẫu Khí là năng lượng bản nguyên nhất của trời đất, là sơ thủy chi khí, bản nguyên chi khí, có thể tăng tu vi của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, đủ để cường giả Hỗn Nguyên chi cảnh tăng lên một tiểu cảnh giới." Lục Áp nói, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ ghen tị.

Mặc dù một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí đối với y trong quá khứ không là gì, nhưng đối với y hiện tại, cũng được xem là chí bảo!

Chỉ tiếc.

Người có được Huyền Nguyên Mẫu Khí không phải y, với tu vi

của y, cũng không dùng được Huyền Nguyên Mẫu Khí.

"Có công dụng diệu kỳ như vậy sao?" Trong mắt La Tuyên lóe lên ánh sáng.

Để mặc Nguyên Thủy mở ra khe nứt thời không quả nhiên không sai, bất kể là Hồng Mông đạo khí hay Huyền Nguyên Mẫu Khí, đều đã mang đến cho hắn không ít kinh hỉ!

"Huyền Nguyên Mẫu Khí có thể luyện hóa nhiều lần không?" Vừa rồi khi giao thủ với Ngũ Hành Đạo Chủ, sức mạnh thời không trấn áp cả Hồng Hoang, hắn mơ hồ cảm nhận được khí tức tương tự trên người Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Nếu không lầm.

Trên người Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chắc cũng có mỗi người một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Nếu có thể luyện hóa nhiều lần, chỉ cần mượn hai đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí đó, không bao lâu nữa, tu vi của hắn đủ để thẳng tiến Hỗn Nguyên Cảnh giới thứ chín!

"Đã là bản nguyên chi khí bản nguyên nhất của trời đất, tự nhiên có thể luyện hóa nhiều lần!" Lúc này, Vọng Thư lên tiếng.

"Hai vị đạo hữu, thời gian tới, phiền hai vị đạo hữu chú ý nhiều hơn đến khe nứt thời không, ta có thể sẽ bế quan một thời gian." La Tuyên nghe vậy, trong lòng lập tức có quyết định.

"Được!" Lục Áp và Vọng Thư nhìn nhau, đều thấy được vẻ kinh ngạc trong mắt đối phương.

Với trí tuệ của họ, làm sao không nhìn ra, La Tuyên e rằng có được không chỉ một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Ít nhất.

La Tuyên chắc chắn biết tung tích của nhiều hơn một đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí!

La Tuyên lấy đi Bàn Cổ Phiên và Huyền Nguyên Mẫu Khí trên người Nguyên Thủy, rồi ném hắn cho Lục Áp, để Lục Áp trông coi.

Hiện giờ Hồng Quân đang ở thời khắc quan trọng đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên chi cảnh.

Tự nhiên không thể giết Nguyên Thủy.

Làm vậy sẽ khiến Thiên Đạo có thiếu sót, càng ảnh hưởng đến việc đột phá của Hồng Quân.

Dù sao một Nguyên Thủy cũng không còn tác dụng gì, càng không có uy hiếp, không bằng ném cho Lục Áp tạm thời trông coi.

Đợi Hồng Quân thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Tu vi không còn bị Thiên Đạo ảnh hưởng, lúc đó xóa sổ Nguyên Thủy, cũng không muộn.

La Tuyên thì đi đến Bất Chu Sơn.

"Kính kiến Thời Không Đạo Chủ!" Mấy vị Thánh nhân thấy La Tuyên, toàn thân đều chấn động, bất giác cúi người hành lễ, phảng phất như đang đối mặt với Hồng Quân.

"Không cần đa lễ!" La Tuyên cười nhạt, nhìn về phía Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nói: "Hai vị đạo hữu, ta muốn mượn Huyền Nguyên Mẫu Khí của hai vị dùng một lát, không biết ý hai vị thế nào?" "Hả?" Mấy Thánh nhân khác nghe vậy đều kinh ngạc, ánh mắt đồng loạt rơi trên người Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Bọn họ đều có chút tò mò Huyền Nguyên Mẫu Khí là thứ gì.

Thứ có thể khiến La Tuyên mở miệng mượn, chắc chắn không phải vật tầm thường, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lại lấy được từ đâu?

Phụt!

Nhưng.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghe vậy.

Lại suýt phun ra một ngụm máu tươi!

Huyền Nguyên Mẫu Khí là thứ gì?

Đó là bản nguyên chi khí sơ thủy nhất của trời đất, là chí bảo tăng tu vi, thứ như vậy sao có thể tùy tiện cho mượn!

Hơn nữa.

Thứ luyện hóa rồi sẽ mất, mượn cho La Tuyên, chẳng phải là có mượn không có trả sao!

Trong lòng bọn họ đương nhiên một ngàn vạn lần không muốn!

Nhưng khi đối diện với ánh mắt và nụ cười đầy ẩn ý của La Tuyên, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Chỉ nhìn ánh mắt đó.

Bọn họ sao không biết, La Tuyên chắc chắn biết chuyện họ cấu kết với Nguyên Thủy, và làm việc cho Hồng Mông Thiên Địa. 'Nguyên Thủy đúng là thành sự không đủ, bại sự có thừa!' Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thầm mắng Nguyên Thủy trong lòng, nhưng trên mặt lại không chút biểu cảm, vẻ mặt mờ mịt nói: "Huyền Nguyên Mẫu Khí là vật gì?

Chúng ta chưa từng nghe nói đến thứ như vậy." "Vậy sao?" Nụ cười trên mặt La Tuyên càng thêm đậm: "Nghe nói hai vị và Nguyên Thủy giao tình sâu đậm, không bằng đi bầu bạn với hắn một thời gian, để khỏi cô đơn tịch mịch!" "Khụ khụ!

Chúng ta nhớ ra rồi!

Trước đây Nguyên Thủy hình như có gửi ở chỗ chúng ta hai món đồ, hình như gọi là Huyền Nguyên Mẫu Khí." "Lúc đó chúng ta định giao cho đạo hữu hoặc Đạo Tổ, xem có phải là vật có hại cho Hồng Hoang của chúng ta không." "Nay đạo hữu tự mình hỏi đến, tự nhiên phải giao cho đạo hữu kiểm tra một phen, để tránh bị Nguyên Thủy kia lợi dụng!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn trong lòng đều đang rỉ máu, nhưng không thể không gượng cười, run rẩy đưa hai đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí đến trước mặt La Tuyên.

"Hai vị đạo hữu yên tâm, vật này chỉ mượn dùng một thời gian, sau này nhất định sẽ trả!" La Tuyên không chút khách khí nhận lấy hai đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Quay sang nói với Nữ Oa: "Tiếp tục luyện chế đá vá trời, sau khi luyện xong thì vá lại lỗ thủng trên trời." "Ngoài ra, bốn cực chấn động cần có trụ trời chống đỡ, Bắc Hải có một con Huyền Quy, có thể đến Bắc Hải chém bốn chân của nó xuống, luyện chế thành trụ trời, chống đỡ bốn cực trời đất." "Nhưng, Huyền Quy đó chắc chắn sẽ không dễ dàng chấp nhận, có thể nói cho nó biết, việc này là đại cơ duyên, có thể giúp nó thoát khỏi khốn cảnh." "Mặt khác, nếu nó đồng ý, có thể tạm thời gửi chân linh của nó ở chỗ ngươi, sau này sẽ bái nhập môn hạ của ta!" Những lời sau cùng của La Tuyên đều là truyền âm.

Sau khi dặn dò Nữ Oa vài việc đơn giản, hắn liền mang theo ba đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, trở về Thái Nguyên Tiên Đảo.

Vút!

Vút!

Chương 258

Vút!

Sau khi La Tuyên đi, ánh mắt của mấy vị Thánh nhân đồng loạt rơi trên mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Vừa rồi bọn họ đều đã thấy hết.

Hai đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí cực kỳ giống Hồng Mông Tử Khí, nhưng lại tràn ngập năng lượng vô tận và huyền diệu.

Dù không biết công dụng của Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Nhưng cũng có thể đoán được tám chín phần!

Trong tay Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lại có chí bảo như vậy, lại dễ dàng cho La Tuyên mượn, thật sự khiến người ta có cảm giác không chân thật!

"Ba vị không cần nhìn nữa, thứ đó là Nguyên Thủy đưa, chúng ta cũng không biết bên trong có vấn đề gì không, nên vẫn giữ lại chưa dùng." "Nay La Tuyên đạo hữu hỏi đến, chắc chắn bên trong có vấn đề, chúng ta cũng là vì sự ổn định của Hồng Hoang." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã nói dối, tự nhiên không thể đổi lời, chỉ có thể bực bội giải thích một câu.

Nhưng càng nghĩ, trong lòng càng ấm ức.

"Mấy vị, chuyện còn lại giao cho các vị, chúng ta xin cáo từ!" Bọn họ không thể ở lại thêm nữa, quay đầu liền biến mất vào hư không. ...

Bên kia.

La Tuyên mang theo ba đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí trở về Thái Nguyên Tiên Đảo.

Lập tức liền trực tiếp tiến vào Thái Nguyên Tiên Cung, lấy ra Thời Không Tháp, ngồi xếp bằng trong Thời Không Tháp, chuẩn bị luyện hóa đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí đầu tiên.

Huyền Nguyên Mẫu Khí là chí bảo tăng tu vi.

Lần này có được ba đạo, thật sự là kinh hỉ trong kinh hỉ! 'Chắc hẳn Ngũ Hành Đạo Chủ có giấu giếm Nguyên Thủy, Nguyên Thủy chắc chắn không biết Huyền Nguyên Mẫu Khí có thể luyện hóa nhiều lần.' 'Nếu không, với tính cách của hắn, tuyệt đối sẽ không lấy ra hai đạo để lôi kéo Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn!' 'Chỉ là, cuối cùng lại đều làm lợi cho ta!' La Tuyên thầm nghĩ trong lòng, bắt đầu luyện hóa Huyền Nguyên Mẫu Khí trong tay.

Năng lượng của Huyền Nguyên Mẫu Khí cực kỳ hùng vĩ.

Tuy có khác biệt không nhỏ với Hồng Mông Tử Khí, nhưng trong đó cũng ẩn chứa vô cùng vô tận áo nghĩa đại đạo.

Khi hắn bắt đầu hấp thu Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Không chỉ tu vi nguyên thần tăng nhanh, Thời Không đạo tắc cũng tự động hấp thu áo nghĩa đại đạo trong đó, bắt đầu tự chủ tăng lên.

Chỉ là, đạo tắc tăng lên, chỉ là phụ.

Tốc độ và biên độ tăng lên, đều xa không bằng tu vi tăng nhanh và rõ ràng.

Đương nhiên.

La Tuyên vốn không trông mong có thể tăng đạo tắc.

Chỉ cần có thể tăng tu vi nguyên thần, đã đủ rồi!

Cứ như vậy.

Dưới sự gia tốc mười tỷ lần của Thời Không Tháp.

Hắn nhanh chóng hoàn toàn đắm chìm trong việc luyện hóa Huyền Nguyên Mẫu Khí, tu vi đang gần Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ sáu, cũng nhanh chóng tấn công bình cảnh Cảnh giới thứ sáu.

Ầm!

Không bao lâu.

Tu vi vốn đã đạt đến cực hạn Hỗn Nguyên Cảnh giới thứ năm, dưới sự tấn công của Huyền Nguyên Mẫu Khí, nhanh chóng bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ sáu!

Lúc này.

Huyền Nguyên Mẫu Khí còn lại hơn một nửa, gần như không có tiêu hao rõ rệt.

Hắn tự nhiên cũng không vội lấy ra đạo thứ hai, tiếp tục luyện hóa đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí trong tay.

Khi La Tuyên tiến vào bế quan.

Tận cùng Tứ Hải, đầu kia của khe nứt thời không, lại vẫn chưa bình tĩnh.

"Thời Không Đạo Chủ đó không biết điều, không chỉ từ chối ý tốt của Ngũ Hành, còn dám ra tay nặng như vậy với Ngũ Hành, không thể tha thứ!" "Đáng ghét là Hồng Hoang thế giới quá yếu ớt, phương thời không đó cũng quá nhỏ bé." "Hồng Mông Thiên Địa của chúng ta sao lại kết nối với một thời không của đại thiên thế giới thế này!" "Nếu đổi thành Hỗn Độn Thiên Địa kia, bây giờ chúng ta cũng có thể cưỡng ép vượt qua thời không đi rồi!" "..." Từng bóng người kinh thiên động địa, che kín bầu trời, khí tức mênh mông thông thiên triệt địa, như từng mặt trời mặt trăng được phóng đại vô số lần.

Vù!

Đúng lúc nhiều Đạo Chủ Hồng Mông đang bàn tán sôi nổi.

Tiếng xé gió vang lên, hai đạo pháp chỉ màu bạc, từ sâu thẳm vô tận của Hồng Mông truyền đến, rơi vào giữa đám bóng người khí tức ngút trời.

"Từ hôm nay, các vị Đạo Chủ, Đồ Đằng Chi Chủ, tách bản nguyên của đại thiên thế giới của mình, rót vào Hồng Hoang thế giới, giúp Hồng Hoang thế giới trưởng thành!" Hai giọng nói uy nghiêm, đồng thanh vang vọng trong tai nhiều Đạo Chủ, cũng như nhiều Đồ Đằng Chi Chủ bên dưới, khiến nhiều cường giả đều kinh ngạc.

"Tách bản nguyên đại thiên thế giới của chúng ta, giúp Hồng Hoang thế giới trưởng thành?

Tại sao?" "Tại sao hai vị chí tôn đều truyền lời như vậy?" Nhiều Đồ Đằng Chi Chủ đều không hiểu tại sao.

"Hai vị đó nói có lý!

Nếu Hồng Hoang thế giới yếu ớt, vậy chúng ta giúp nó trưởng thành, cũng có thể đẩy nhanh tốc độ mở rộng của khe nứt thời không, và sự dung hợp của hai giới thời không!" Các Đạo Chủ có mặt tại đó lập tức hiểu ra ý chỉ của hai đạo pháp chỉ kia, từng người tâm tư đều trở nên linh hoạt.

Lập tức.

Hai nghìn chín trăm chín mươi tám vị Đạo Chủ Hồng Mông, trên vạn Đồ Đằng Chi Chủ, lần lượt bắt đầu rút bản nguyên của thế giới mình, thông qua khe nứt thời không, truyền vào Hồng Hoang thế giới.

Ầm!

Động thái lớn như vậy của Hồng Mông Thiên Địa.

Tự nhiên gây ra phản ứng kịch liệt của Hồng Hoang thế giới.

Thay đổi trực quan nhất, Hồng Hoang thế giới đột nhiên bắt đầu mở rộng, gần như mỗi thời mỗi khắc, tận cùng Tứ Hải đều đang mở rộng.

Đại lục Hồng Hoang cũng đang mở rộng.

Núi non hùng vĩ, sông núi biển cả, tất cả đều đang mở rộng.

Bản nguyên trong trời đất càng thêm hùng hậu, không chỉ tiên khí dưới sự nuôi dưỡng của Hồng Mông đạo khí, trở nên càng thêm nồng đậm mênh mông.

Chương 259

Các loại pháp tắc, quy tắc, thậm chí là áo nghĩa đạo tắc của Đại đạo, cũng đang điên cuồng tăng vọt!

Đây là một trận thủy triều trời đất thực sự giáng lâm!

Không chỉ như vậy.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng dưới sự biến đổi kịch liệt của thế giới, xảy ra thay đổi cực lớn.

Trong đó rõ ràng nhất, chính là sinh linh bình thường.

Sinh linh bình thường tu vi thấp, nền tảng nông cạn, dưới sự gột rửa của áo nghĩa Đại đạo nồng đậm, cùng với Hồng Mông đạo khí, từng người tu vi tăng vọt.

Sinh linh phàm tục gần như trong nháy mắt đã trở thành Địa Tiên, Thiên Tiên, thậm chí là Chân Tiên!

Ảnh hưởng đối với những người trên Chân Tiên tương đối nhỏ hơn một chút.

Nhưng phàm là tu vi đang ở bình cảnh, dưới đến Chân Tiên, Kim Tiên, trên đến Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, tu vi đều trong trận thủy triều trời đất này, đột nhiên đột phá nút thắt!

Cường giả trên Chuẩn Thánh.

Tuy tu vi không có thay đổi rõ rệt, nhưng đều cảm nhận được tốc độ tu hành của mình, đã tăng lên trăm lần, nghìn lần!

“Thủy triều trời đất!

Thủy triều trời đất mà Đạo Tổ và Thời Không Đạo Chủ đã nói!

Thật sự đã đến rồi!” “Tốt quá rồi!

Đây là phúc lành của chúng sinh, phúc lành của trời đất a!

Bần đạo vốn tuổi thọ sắp hết, nay tu vi đột phá, Kim Tiên có hy vọng a!" "..." Nhất thời, cả Hồng Hoang, vô số sinh linh, một mảnh sôi trào.

"Thủy triều trời đất giáng lâm, phương thời không đó e rằng cũng sắp triệt để dung hợp với Hồng Hoang, mọi chuyện, rốt cuộc là phúc hay họa?" Khác với sinh linh bình thường.

Cường giả trên Chuẩn Thánh, lại từng người lo lắng.

Đặc biệt là mấy vị Thánh nhân đang ở Bất Chu Sơn.

Lúc này từng người đều cảm ứng được trong khe nứt thời không ở tận cùng Đông Hải, không chỉ có Hồng Mông đạo khí đổ về Hồng Hoang, mà còn có vô tận bản nguyên thế giới và bản nguyên Đại đạo đổ về.

Hồng Mông đạo khí đổ về Hồng Hoang, bọn họ đã sớm biết.

Nhưng bản nguyên thế giới và bản nguyên Đại đạo tràn vào, bọn họ chưa từng nghe nói, càng chưa từng nghe La Tuyên nói qua.

"Cũng không biết việc này có nằm trong dự liệu của ngài ấy không, nếu không, e rằng Hồng Hoang thế giới của chúng ta nguy rồi!" Mấy vị Thánh nhân nhìn nhau, đều thấy được sự lo lắng của đối phương.

Chỉ là, những chuyện như vậy, rõ ràng đã vượt ra ngoài phạm vi kiểm soát của họ, chỉ có thể đợi La Tuyên và Đạo Tổ xuất quan mới được!

Haizz!

Mấy vị Thánh nhân trong lòng đều thở dài.

Chỉ có thể bất lực ở lại Bất Chu Sơn tiếp tục vá trời, may mà có

thủy triều trời đất và bản nguyên thế giới đổ về, các loại tàn phá của Hồng Hoang thế giới, cũng bắt đầu lành lại.

Vô hình trung cũng đã giúp họ. ...

Thái Nguyên Tiên Đảo.

La Tuyên vẫn đang bế quan, không hề biết đến sự biến đổi kịch liệt của trời đất, nhưng Thời Không Tháp đã bị kích động.

Ánh sáng bạc nhàn nhạt lóe lên.

Thời Không Tháp tự động xoay tròn, nuốt chửng Hồng Mông đạo khí trong trời đất, cùng với những bản nguyên thế giới và bản nguyên Đại đạo đổ về, phản bổ lại cho La Tuyên đang tu hành trong tháp.

Khiến cho tốc độ luyện hóa Huyền Nguyên Mẫu Khí của La Tuyên, lại nhanh hơn trăm lần không chỉ!

Ngoài ra.

Thời Không đạo tắc cũng trở nên cực kỳ hoạt bát, bắt đầu hấp thu bản nguyên mà Thời Không Tháp phản bổ, nhanh chóng tăng lên.

Ông!

Cũng vào lúc này.

Mi tâm La Tuyên khẽ rung, một luồng ánh sáng tím bắn ra.

Lại là Hỗn Độn Châu tự chủ bay ra, trong nháy mắt bay lên trên không Thái Nguyên Tiên Đảo, điên cuồng xoay tròn, nuốt chửng những bản nguyên thế giới và bản nguyên Đại đạo từ Hồng Mông Thiên Địa.

Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới bên trong nó.

Cũng trong sự biến đổi kịch liệt của Hồng Hoang thế giới, được tăng lên cực lớn!

“Hả?

Tại sao lại cảm giác có thứ gì đó, đang chia cắt bản nguyên thế giới mà chúng ta rót vào Hồng Hoang?” Thời Không Tháp và Hỗn Độn Châu đều từng là chí bảo của hai thời đại.

Mặc dù bây giờ có tổn thất, uy năng vẫn xa không phải linh bảo tầm thường có thể so sánh.

Dù không được La Tuyên thúc đẩy, chỉ tự chủ hấp thu bản nguyên trong trời đất, tốc độ vẫn nhanh đến mức không thể tin nổi!

Gần như có thể sánh ngang với tốc độ hấp thu và tiêu hóa những bản nguyên đó của Hồng Hoang thế giới!

Sự thay đổi như vậy.

Tự nhiên cũng nhanh chóng thu hút sự chú ý của những cường giả Hồng Mông Thiên Địa ở đầu kia thời không.

“Chẳng lẽ là Thời Không Đạo Chủ và hai con kiến kia đang hấp thu?” “Chắc là vậy!

Hừ!

Tưởng rằng như vậy có thể chiếm được lợi của Hồng Mông Thiên Địa chúng ta, có thể có được sức mạnh chống lại chúng ta sao?

Thật nực cười!” “Hồng Mông Thiên Địa chúng ta có bản nguyên của trên vạn đại thiên thế giới, còn có bản nguyên của ba nghìn Đại đạo, cứ để cho chúng hấp thu, lại có thể hấp thu được bao nhiêu!” Sau một hồi kinh ngạc ngắn ngủi, những cường giả đó, tiếp tục ra sức rút bản nguyên của đại thiên thế giới của mình, truyền vào Hồng Hoang thế giới.

“Cuối cùng cũng vá xong rồi!” Tại Bất Chu Sơn, Nữ Oa sau khi trải qua trăm năm luyện chế, cuối cùng cũng luyện ra một viên đá thần

năm màu, vá lại lỗ thủng trên bầu trời.

"Chỉ là bốn cực vẫn còn lung lay sắp đổ, cần chúng ta nghĩ cách, ổn định một phen mới được!" Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên vẫn chưa thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

Chương 260

"Việc này La Tuyên đạo hữu đã có dặn dò." Nữ Oa lại không chút lo lắng, cười nhạt, bóng dáng dần dần hư ảo, một niệm hoành khóa đại lục Hồng Hoang, giáng lâm Bắc Hải.

"Ồ?" Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên nhìn nhau, cũng theo sau Nữ Oa, đến Bắc Hải.

Mênh mông Bắc Hải.

Nhìn một lượt trừ việc nó đã lớn hơn, tiên khí nồng đậm hơn nhiều so với trước, tu vi sinh linh mạnh hơn nhiều so với trước, thì không có gì đặc biệt.

Chỉ là, họ biết, La Tuyên tự mình dặn dò Nữ Oa, trong đó chắc chắn có chỗ mà họ không nhìn thấy.

"Huyền Quy đạo hữu có ở đây không, Nữ Oa đến bái phỏng!" Lúc này, giọng nói bình tĩnh mà không mất đi uy nghiêm của Nữ Oa, vang vọng trên khắp bầu trời Bắc Hải.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc.

Toàn bộ Bắc Hải rung chuyển dữ dội, vô số sinh linh kinh hãi thất sắc.

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả sinh linh, bao gồm cả ba vị Thánh nhân, toàn bộ Bắc Hải đột nhiên được nâng cao lên hàng tỷ dặm.

Một con vật khổng lồ, lại cõng trên lưng vô số tiên đảo thần sơn, từ trong Bắc Hải nổi lên, sinh sinh nâng cả Bắc Hải lên!

“Đó là Huyền Quy?” Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên đều kinh ngạc vô cùng.

Nếu không phải Huyền Quy hiện thân, họ đều không nhận ra, trong Bắc Hải lại đang ngủ say một con vật khổng lồ như vậy!

Nữ Oa cũng có chút kinh ngạc.

Mặc dù từ miệng La Tuyên biết được, bốn chân của Huyền Quy có thể chống trời, nhưng cũng không ngờ, thân hình của Huyền Quy lại lớn đến vậy.

“Không biết Thánh nhân giá lâm, có việc gì?” Huyền Quy ồm ồm mở miệng, giọng nói vang dội, càng chấn động khiến vô số sinh linh màng nhĩ đau nhức.

“Là thế này...” Nữ Oa trầm ngâm, ngưng giọng nói: “Đạo hữu chắc cũng biết, nay trụ trời Bất Chu sụp đổ, bốn cực trời đất không ổn định, trời sắp nghiêng, nay chính cần một vật trấn áp bốn cực.” “Ý của Nữ Oa Thánh nhân, vật trấn áp bốn cực, ở trong tay ta?” Huyền Quy nghe vậy bật cười, cười khan nói: “Được Thánh nhân đề cao, Huyền Quy ta từ khi khai thiên đến nay, vẫn luôn ở trong Bắc Hải, hóa hình còn chưa làm được, lại có đức có năng gì mà giúp được Thánh nhân trấn áp bốn cực chứ?” Đừng nói là không có, cũng không biết làm sao trấn áp bốn cực.

Dù có, cũng tuyệt đối không thể giúp, bị vây khốn ở Bắc Hải, vẫn luôn không thể hóa hình, chính là bị cái gọi là mệnh số Thiên Đạo hạn chế.

Nó không hận Thiên Đạo trong lòng, đã là thắp hương cao.

Sao có thể đại độ đi giúp Thiên Đạo?

“Đạo hữu nói sai rồi!” Nữ Oa lắc đầu nói: “Bốn chân của đạo hữu, chính là có thể làm trụ trời, để trấn áp bốn cực Hồng Hoang!”

“Cái gì?” Huyền Quy sắc mặt đại biến, thất thanh gầm lên: “Lớn mật!

Dù ngươi là Thánh nhân, nhưng cũng không thể là một tiểu bối, lại muốn dùng tính mạng của ta để vá Hồng Hoang!

Chẳng lẽ, ngươi cho rằng là Thánh nhân, thì có thể vô pháp vô thiên sao?” Nó hấp thu sát khí trời đất mà trưởng thành.

Đến nay không thể hóa hình, chính là vì sát khí trong cơ thể quá nặng, có chút tương tự với Vu tộc, nhưng lại có chỗ khác biệt.

Vu tộc chặt đứt tứ chi, chỉ cần tiêu hao một ít huyết khí, có thể mọc lại.

Nhưng nó lại là nhục thân cùng mệnh tức tức tương quan.

Dù là tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn, một khi chặt đứt tứ chi, cũng tuyệt đối không có cơ hội sống!

“Đạo hữu bớt giận!” Nữ Oa mặt không đổi sắc, nhàn nhạt nói: “Việc này là La Tuyên đạo hữu tự mình dặn dò, ngươi bị vây khốn ở đây, không thể hóa hình, đây chính là cơ duyên của ngươi.” “Nếu ngươi chịu chặt đứt tứ chi trấn áp bốn cực, tất sẽ nhận được công đức vá trời to lớn, có thể giống như Bình Tâm đạo hữu, tái tạo nhục thân, thậm chí là nguyên thần.” “Ngoài ra, La Tuyên đạo hữu đặc biệt nói.” “Nếu ngươi đồng ý bái nhập Thái Nguyên Tiên Đảo nhất mạch, có thể tạm thời gửi chân linh ở trong tay bần đạo, đợi ngài ấy xuất quan, sẽ đích thân đưa ngươi đi Lục Đạo Luân Hồi, giúp ngươi luân hồi chuyển thế, sau này sẽ dẫn ngươi nhập môn hạ!” Nữ Oa một hơi nói hết những gì La Tuyên dặn dò cho Huyền Quy.

Nghe vậy, sắc mặt Huyền Quy mới dịu lại, lửa giận cũng tiêu tan hơn nửa.

Nó kinh ngạc nhìn Nữ Oa nói: “Thời Không Đạo Chủ thật sự nói vậy sao?

Việc này thật sự là do ngài ấy sắp đặt?" "Không sai!" Nữ Oa bình tĩnh nhìn Huyền Quy: "Ngươi nên biết địa vị của ngài ấy hiện nay, nếu có thể bái nhập môn hạ của ngài ấy, đối với ngươi, cũng là một cơ duyên thiên đại!" Huyền Quy im lặng.

Nếu Nữ Oa vô cớ chém đứt tứ chi của nó, nó thà chết, để cho sát khí toàn thân nhuộm đỏ Bắc Hải, cũng phải để Nữ Oa gánh chịu nhân quả của cả Bắc Hải, vì việc này mà trả giá!

Nhưng bây giờ.

Nữ Oa lại đưa Thời Không Đạo Chủ ra.

Không thể không nói, nếu mọi chuyện thật như Nữ Oa nói, vậy đối với nó, thật sự là một đại cơ duyên không tầm thường.

Dù sao.

Vị đó là tồn tại có thể ngồi ngang hàng với Đạo Tổ Hồng Quân!

Nếu có thể bái nhập Thái Nguyên Tiên Đảo nhất mạch, trở thành đệ tử thân truyền của vị đó, con đường tu hành sau này của nó, chắc chắn sẽ bằng phẳng hơn vô số lần so với ba nghìn khách mời Tử Tiêu năm xưa.

Dù là khôi phục lại tu vi Chuẩn Thánh đại viên mãn như bây giờ, e rằng cũng không mất bao lâu!

Im lặng một lúc lâu.

Huyền Quy cuối cùng sau khi cân nhắc, đã đưa ra quyết định, trầm giọng nói: "Nếu Thời Không Đạo Chủ thật sự như vậy, ta nguyện ý dùng tứ chi trấn áp bốn cực, nguyện ý bái nhập Thái Nguyên Tiên Đảo nhất mạch.

Chỉ là..." "Ta có thể lập lời thề Thiên Đạo." Nữ Oa lòng dạ quang minh, lập tức lập lời thề Thiên Đạo.

“Được!” Huyền Quy gật đầu, thân thể lại lần nữa nâng cao, tứ chi hoàn toàn hiện ra trước mặt ba vị Thánh nhân.

Nữ Oa khẽ gật đầu.

Giơ tay lên, dùng tay làm đao, chém đứt tứ chi của Huyền Quy, đưa cho Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên.

“Hai vị sư huynh, ta phải đưa chân linh của Huyền Quy đến Thái Nguyên Tiên Đảo, việc trấn áp bốn cực, giao cho các huynh!” Nữ Oa nói xong, mang theo chân linh của Huyền Quy, đi đến Thái Nguyên Tiên Đảo.

Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên thì tại chỗ tế luyện tứ chi của Huyền Quy, luyện chế thành bốn cây trụ trời, trấn áp tại bốn cực của trời đất.

Đến đây.

Hồng Hoang thế giới cuối cùng cũng hoàn toàn ổn định.

Bốn cực trời đất ổn định, cũng đánh dấu thời đại Vu Yêu triệt để kết thúc, Vu Yêu hai tộc từ đây triệt để rút lui khỏi vũ đài Hồng Hoang.

Thái Nguyên Tiên Đảo.

Nữ Oa mang theo chân linh của Huyền Quy đến, nhưng La Tuyên vẫn đang bế quan, chỉ có thể tạm thời giao chân linh của Huyền Quy cho Tây Vương Mẫu, sau đó, một mình trở về Oa Hoàng Cung.

Nay trời đất ổn định, nguy cơ ở tận cùng Tứ Hải vẫn còn đó.

Nàng cũng không thể chờ đợi được nữa mà muốn tăng tu vi hơn, để tránh một ngày nào đó, phương thời không đó triệt để giáng lâm, Thánh nhân cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Thái Nguyên Tiên Đảo.

Chương 261

La Tuyên vẫn đang bế quan.

Năng lượng của Huyền Nguyên Mẫu Khí cực kỳ mênh mông, lại thêm Thời Không Tháp tự động hấp thu Hồng Mông đạo khí và các loại bản nguyên bên ngoài phản bổ.

Năng lượng hùng vĩ khiến cho tu vi của hắn mỗi thời mỗi khắc, đều đang nhanh chóng tăng lên.

Nhưng hố sâu giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ sáu và Cảnh giới thứ bảy quá lớn quá lớn, lớn đến mức Thánh nhân cũng không thể tưởng tượng.

Muốn dần dần vượt qua, tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

Cũng may có Huyền Nguyên Mẫu Khí và Hồng Mông đạo khí tương trợ, nếu không, chỉ dựa vào tu hành bình thường, dù có mười tỷ lần thời gian gia tốc.

Dù La Tuyên có tốc độ tu hành gấp vạn lần Hỗn Độn Thần Ma.

Muốn hoành khóa cảnh giới này, động một chút cũng phải tính bằng mấy chục, mấy trăm tỷ nguyên hội!

Thời gian trôi qua.

Sau khi Ngũ Hành Đạo Chủ bị thương, cũng không có cường giả Hồng Mông Thiên Địa nào, lại tùy tiện tiến vào Hồng Hoang thế giới.

Chỉ không ngừng rót các loại bản nguyên vào Hồng Hoang.

Hồng Hoang thế giới trở thành người hưởng lợi lớn nhất, cả thế giới theo thời gian trôi đi, không ngừng mở rộng, bản nguyên không ngừng tăng lên.

Trong trăm năm Nữ Oa luyện chế đá vá trời.

Toàn bộ Hồng Hoang mở rộng gấp trăm lần, bản nguyên càng vượt qua trước đây hàng nghìn lần!

Trong thời gian sau đó.

Hồng Hoang thế giới càng hoàn toàn thay đổi diện mạo.

Trước đây vốn cao đến vạn tỷ dặm, trăm vạn tỷ dặm, nghìn vạn tỷ dặm, thậm chí cao hơn những thần sơn nối trời, càng từng ngọn núi cao lên đủ để xuyên qua toàn bộ Hồng Hoang trước đây.

Cây cỏ thực vật trong trời đất, cũng tăng trưởng một cách khoa trương.

Nếu đổi thành thế giới Hồng Hoang đã mở rộng gấp trăm lần trước đây, e rằng cũng sẽ bị một số núi sông cây cỏ, phá vỡ vách ngăn thế giới, mọc ra ngoài Hỗn Độn! .

Đây mới chỉ là hiệu ứng trong một thời gian ngắn.

Sự diễn biến của thế giới từ trước đến nay đều là một quá trình tích lũy qua năm tháng dài đằng đẵng, theo thời gian không ngừng trôi đi, Hồng Hoang chắc chắn sẽ trở nên càng mạnh hơn.

Hồng Hoang thế giới trở nên mạnh hơn.

Sinh linh Hồng Hoang tự nhiên cũng được hưởng lợi sâu sắc hơn.

Chỉ trong nghìn năm.

Đại La Kim Tiên của Hồng Hoang thế giới đã tăng gấp mười lần so với trước, còn có không ít Đại La Kim Tiên lão làng, một bước trở thành cường giả Chuẩn Thánh.

Trong đó có những người nổi tiếng hơn.

Có Cửu đại thân truyền của Tiệt giáo: Đa Bảo, Vô Đương Thánh

Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, và đệ tử thân truyền thứ mười Lưu Hoàn.

Ngoài các đệ tử thân truyền của Tiệt giáo, còn có Nhiên Đăng, Khổng Tuyên và một số Đại La lão làng khác, cũng đều đã trở thành Chuẩn Thánh!

Đại La Kim Tiên có tiến bộ, cường giả Chuẩn Thánh cũng không hề tụt hậu.

Minh Hà có tu vi sớm đã bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Sau khi mượn công đức Hậu Thổ hóa luân hồi, bước vào Chuẩn Thánh đại viên mãn, tốc độ tu hành không giảm mà còn tăng, trong thủy triều trời đất, càng tiến thêm một bước, thẳng tiến Cực Đạo Chuẩn Thánh.

Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Tây Vương Mẫu, tu vi cũng đều được tăng lên cực lớn.

Đặc biệt là Tây Vương Mẫu.

Có sự giúp đỡ của La Tuyên và tiên đan, trực tiếp theo đó phá vỡ Cực Đạo Chuẩn Thánh, nhất thời, tu vi lại trở thành người thứ nhất dưới Hỗn Nguyên.

Trấn Nguyên Tử và Côn Bằng cũng không yếu, mỗi người đều đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

E rằng không bao lâu nữa, có thể đột phá Chuẩn Thánh đại viên mãn!

Ngoài những Chuẩn Thánh lão làng này.

Các Chuẩn Thánh mới nổi như Hỏa Lân và Hoàng Nhạc, cũng được hưởng lợi không nhỏ.

Bọn họ đều tu hành ở Thái Nguyên Tiên Đảo, Thái Nguyên Tiên Đảo vốn đã có tiên khí gấp trăm lần nơi khác.

Sau khi thủy triều trời đất giáng lâm.

Có Hỗn Độn Châu và Thời Không Tháp ra sức hấp thu Hồng Mông đạo khí và các loại bản nguyên được rót vào Hồng Hoang.

Lại thêm đại trận của Thái Nguyên Tiên Đảo tự chủ hấp thu.

Toàn bộ tiên khí của Thái Nguyên Tiên Đảo gần như nồng đậm thành sương mù tiên, tiên khí ngưng thành sương, tiên khí hóa thành mưa.

Trong môi trường như vậy.

Tu vi của họ tự nhiên cũng tăng trưởng cực lớn.

Vốn trong tay có tiên đan do La Tuyên ban, lại thêm thiên thời địa lợi, tu vi thẳng đuổi kịp những Chuẩn Thánh lão làng như Trấn Nguyên Tử, một bước trở thành cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Không chỉ vậy.

Trong Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới bên trong Hỗn Độn Châu.

Bảy vị Chuẩn Thánh như Kế Huyền bị La Tuyên thu phục từ Tạo Hóa Thế Giới, cũng trong lúc Hỗn Độn Châu hấp thu thủy triều trời đất và bản nguyên trời đất, mở rộng Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới, được hưởng lợi không nhỏ.

Từng người tu vi đều được tăng lên cực lớn.

Vị Chuẩn Thánh hậu kỳ đó, càng một bước vượt qua Chuẩn Thánh đại viên mãn, tu vi cũng thẳng tiến Cực Đạo Chuẩn Thánh!

Trong nháy mắt.

Thời gian đã trôi qua nghìn năm.

Chỉ trong nghìn năm, đối với những sinh linh như vậy, không bằng một giấc ngủ, nhưng bây giờ, lại khiến cho tu vi của tất cả sinh linh, đều xảy ra thay đổi trời long đất lở.

Chương 262

Thực lực của toàn bộ Hồng Hoang thế giới, bị nâng cao lên mấy bậc!

Đừng nói là sinh linh bình thường.

Các Thánh nhân như Thái Thượng Lão Tử, cũng được không ít lợi ích, tuy không đột phá cảnh giới, nhưng tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn nghìn lần, vạn lần!

Và tốc độ này.

Vẫn luôn theo thời gian trôi đi, không ngừng nhanh hơn!

Trong lúc mọi chuyện đều đang phát triển theo hướng tốt đẹp.

Tu vi nguyên thần của La Tuyên, cũng trong lúc luyện hóa đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí đầu tiên, cùng với Thời Không Tháp hấp thu phản bổ Hồng Mông đạo khí và bản nguyên trời đất, vô thanh vô tức đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ bảy!

"Ồ?

Đạo tắc cũng mỗi loại tăng lên mười đạo?" Khi hắn tỉnh lại, kinh ngạc phát hiện, nhiều đạo tắc trong nguyên thần, lại cũng mỗi loại tăng lên mười đạo.

Mười đạo đạo tắc xem ra không nhiều.

Thực tế lại không dễ hơn việc tăng nửa tiểu cảnh giới!

Dù sao, đạo tắc tăng lên vốn vô cùng gian nan, đặc biệt là Thời Không đạo tắc, sau năm trăm đạo, mỗi bước đều khó như phàm nhân lên trời.

Độ khó của việc tăng mười đạo đạo tắc.

Hoàn toàn không dễ hơn việc tu vi nguyên thần của La Tuyên từ Cảnh giới thứ sáu đột phá Cảnh giới thứ bảy!

"Không ngờ, đám người đó lại nghĩ ra ý tưởng như vậy, cũng thật hào phóng, cũng đủ có khí phách!" La Tuyên trong lòng biết rõ độ khó của việc tăng đạo tắc, cũng sau khi tỉnh lại, nhận ra Hồng Mông đạo khí và bản nguyên trời đất hoạt động bất thường trong Thời Không Tháp.

Thần niệm khuếch tán ra ngoài.

Lập tức nhận ra sự thay đổi của khe nứt thời không, cũng phát hiện ra việc các cường giả Hồng Mông Thiên Địa, đang rót bản nguyên thế giới và nhiều bản nguyên Đại đạo.

Đồng thời cũng phát hiện khe nứt thời không đã lớn hơn lúc mới mở gấp trăm lần.

Đủ để cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ hai giáng lâm!

Đối với điều này, tuy có chút bất ngờ, nhưng hắn không ngăn cản, càng không hoảng loạn.

Sự thay đổi của khe nứt thời không cũng giống như sự thay đổi của Hồng Hoang thế giới, là một quá trình cần năm tháng tích lũy để dần dần biến đổi.

Ban đầu có thể thay đổi lớn hơn.

Nhưng càng về sau, độ khó sẽ càng lớn, thay đổi cũng sẽ càng ngày càng chậm.

Hắn hoàn toàn không lo lắng những Đồ Đằng Chi Chủ, thậm chí là Đạo Chủ Hồng Mông sẽ giáng lâm Hồng Hoang.

Thậm chí.

Hắn còn mong những cường giả đó cưỡng ép hoành khóa thời không giáng lâm Hồng Hoang.

Như vậy đối với hắn, không chừng lại có thể thu hoạch được không ít, những bảo vật tương tự như Huyền Nguyên Mẫu Khí, để cho tu vi của hắn, có một sự tăng trưởng nhanh hơn.

"Hồng Hoang thay đổi cũng không nhỏ." Khi La Tuyên khuếch tán thần niệm ra ngoài, cũng phát hiện ra sự thay đổi của Hồng Hoang thế giới.

Với sự biến đổi của Hồng Hoang thế giới hiện nay.

Muốn phá vỡ hư không, xé rách hư không, phi Cực Đạo Chuẩn Thánh không thể!

Dù là Thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chiến đấu, cũng không thể dễ dàng phá vỡ Hồng Hoang thế giới!

Theo La Tuyên ước tính.

Hồng Hoang hiện nay đủ để chịu được toàn lực ra tay của cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ hai.

Muốn giơ tay nhấc chân phá vỡ Hồng Hoang, chỉ có Hỗn Nguyên Cảnh giới thứ ba trở lên mới được.

Một sự thay đổi về chất và lượng cực lớn!

"Mới chỉ nghìn năm mà thôi, sau này, Hồng Hoang thế giới chỉ sẽ trở nên càng mạnh hơn, đám người đó cũng thật chịu bỏ công sức." La Tuyên sao có thể không hiểu tâm tư của những cường giả Hồng Mông Thiên Địa đó.

Chẳng qua là thúc đẩy Hồng Hoang thế giới trưởng thành, để mở rộng khe nứt thời không, cũng là đẩy nhanh sự dung hợp của hai giới thời không!

Chỉ tiếc.

Đám người đó lại xem thường tốc độ trưởng thành của hắn.

Với tốc độ tăng tu vi của hắn, đợi đến khi Hồng Hoang thế giới đủ để dung nạp Đồ Đằng Chi Chủ giáng lâm.

E rằng hắn cũng đã sớm khám phá được cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, chen chân vào hàng ngũ Đạo Chủ thực sự!

"Ồ!

Chân linh Huyền Quy?" Thần niệm của La Tuyên bao trùm Hồng Hoang, tự nhiên cũng bao trùm Thái Nguyên Tiên Đảo, cũng phát hiện ra chân linh Huyền Quy đang được Tây Vương Mẫu sắp xếp tại Thái Nguyên Tiên Cung.

Hắn trầm ngâm, bước ra khỏi Thời Không Tháp.

"Hả?" Trong Thái Nguyên Tiên Cung, chân linh Huyền Quy đang được Tây Vương Mẫu nuôi dưỡng trong một viên tiên ngọc cổ xưa.

Đang buồn chán chờ đợi La Tuyên xuất quan.

Bỗng nhiên trước mắt tối sầm, xuất hiện một bóng người vĩ ngạn hư vô phiêu miểu, lập tức trong lòng kinh ngạc.

"Đã vì Thái Nguyên Tiên Đảo, xem như ngươi đã lựa chọn bái nhập Thái Nguyên nhất mạch của ta." La Tuyên nhàn nhạt mở miệng, giơ tay nắm lấy viên tiên ngọc nuôi dưỡng chân linh Huyền Quy, nói: "Nếu đã như vậy, sau này ngươi chính là tiểu sư đệ của Thái Nguyên nhất mạch, vi sư đưa ngươi đi luân hồi!" "Đa tạ sư tôn!" Chân linh Huyền Quy nghe vậy vui mừng khôn xiết.

Nó tưởng rằng phải chờ rất lâu mới có thể đợi La Tuyên xuất quan.

Dù sao, La Tuyên từ rất lâu trước đây, đã là cường giả Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên, tồn tại bực đó bế quan, trăm triệu năm cũng không là gì.

Nhưng không ngờ.

Mới chỉ nghìn năm, đã trông mong được La Tuyên xuất quan, sao có thể không kinh hỉ!

La Tuyên không nói nhiều.

Mang theo chân linh Huyền Quy, một niệm giáng lâm Lục Đạo Luân Hồi trong Huyết Hải.

"Bình Tâm đạo hữu, La Tuyên đến bái phỏng." Với tu vi của La Tuyên hiện nay, dù Lục Đạo Luân Hồi đều nằm trong sự kiểm soát của Bình Tâm, nhưng nếu không cố ý phóng thích khí tức, Bình Tâm cũng không thể phát hiện sự tồn tại của hắn.

Chương 263

Nếu phóng thích khí tức.

Chỉ sợ trong nháy mắt sẽ làm sụp đổ cả Lục Đạo Luân Hồi, nên chỉ có thể mở miệng nhắc nhở.

"La Tuyên đạo hữu?" Bình Tâm đang tu hành ở sâu trong luân hồi, nghe vậy trong lòng kinh ngạc, bóng dáng lập tức xuất hiện trước cửa Lục Đạo Luân Hồi.

Khi nhìn thấy La Tuyên rõ ràng ở trước mắt, nhưng lại như không thể nắm bắt, khí tức phiêu miểu, hoàn toàn không bị thần niệm cảm ứng.

Đôi mắt đẹp của nàng co rút dữ dội.

Một lúc lâu sau, mới hít sâu một hơi, hồi thần, cảm thán nói: "La Tuyên đạo hữu không hổ là con trai của Đại đạo trong truyền thuyết, với tu vi hiện nay, chỉ sợ không bằng Đạo Tổ, thì cũng không kém là bao rồi!" "Có chút tiến bộ thôi!" La Tuyên cười nhạt.

Nếu chỉ luận về thực lực, hắn hiện nay, hoàn toàn vượt qua Hồng Quân trước khi bế quan!

Đối với điều này hắn không có cảm giác gì.

Nhưng chân linh Huyền Quy nghe lời của Bình Tâm, trong lòng lại nổi lên sóng to gió lớn. 'Tu vi của sư tôn có thể sánh ngang Đạo Tổ?' Dù trong lòng Huyền Quy đã sớm chuẩn bị, cũng sớm biết vị sư tôn này là một cái đùi to hơn cả Bất Chu Sơn, nhưng cũng không ngờ, hoặc, căn bản không dám nghĩ La Tuyên rốt cuộc ở cấp độ nào.

Nay nghe lời của Bình Tâm, trong lòng sao có thể không kinh ngạc!

“Ta đến đây để giúp đồ nhi của ta, nhập Thiên Đạo luân hồi chuyển thế trùng tu, mong Bình Tâm đạo hữu tạo điều kiện thuận lợi!” La Tuyên nhàn nhạt nhìn Bình Tâm nói.

“Ồ?” Bình Tâm lúc này mới chú ý đến chân linh Huyền Quy.

Chỉ nhìn một cái, đã nhận ra Huyền Quy không tầm thường, kinh ngạc nói: “Nguyên lai là Huyền Quy có công đức vá trời, căn cốt thiên tư cũng sâu dày.

Nhưng, có thể được đạo hữu coi trọng, cũng là một phúc duyên tốt!” Mặc dù thiên tư của Huyền Quy không tầm thường, lại là người có đại công đức.

Nhưng trong mắt Bình Tâm, vẻn vẹn công đức Thiên Đạo, sao có thể bằng được việc trở thành đệ tử của La Tuyên, phúc duyên càng thêm sâu dày!

Nếu Huyền Quy là đệ tử của La Tuyên, được La Tuyên coi trọng.

Bình Tâm cũng không nói nhiều, trực tiếp mang theo chân linh Huyền Quy, đưa vào cửa Thiên Đạo luân hồi.

“Huyền Quy căn cốt thiên tư sâu dày, bản thân và Huyền Vũ nhất tộc càng thêm phù hợp, nghìn năm sau, sẽ được sinh ra ở Huyền Vũ nhất tộc.” Sau khi đưa Huyền Quy vào luân hồi, Bình Tâm báo cho La Tuyên thông tin chuyển thế.

“Nghìn năm sao?

Đa tạ đạo hữu!” La Tuyên khẽ gật đầu, không ở lại Lục Đạo Luân Hồi lâu, nhanh chóng trở về Thái Nguyên Tiên Đảo, gọi Tây Vương Mẫu.

“Phu quân!” Tây Vương Mẫu đối với việc La Tuyên xuất quan cực kỳ kinh hỉ.

Mặc dù La Tuyên chỉ bế quan nghìn năm, nhưng dưới sự gia tốc mười tỷ lần của đối phương, cũng tương đương với vạn tỷ năm không gặp, tự nhiên vô cùng nhớ nhung!

La Tuyên cũng biết tình ý của Tây Vương Mẫu, lập tức cùng Tây Vương Mẫu ôn tồn một lúc lâu, mới giao phó: "Nghìn năm sau, Huyền Quy sinh ra ở Huyền Vũ nhất tộc, lúc đó, ta chắc đang bế quan tu hành, nàng đi đưa nó về." "Ngoài ra." Trầm ngâm một lát, tâm niệm chuyển động, thôi diễn ra một thiên công pháp tu luyện nguyên thần.

Ngón tay điểm vào mi tâm của Tây Vương Mẫu nói: "Đây là công pháp nguyên thần do vi phu thôi diễn, gọi là Thái Nguyên Đạo Kinh, làm công pháp truyền thừa của Thái Nguyên nhất mạch.

Quay về truyền cho Long Nguyệt và Tiểu Man.

Đợi Huyền Quy hóa hình, cũng truyền cho Huyền Quy." "Phu quân yên tâm, việc này thiếp thân nhất định sẽ xử lý thỏa đáng!" Tây Vương Mẫu răm rắp đồng ý, trong đôi mắt đẹp dịu dàng như nước, đầy vẻ quyến luyến.

Nàng biết, khi La Tuyên dặn dò những việc này, cũng là lúc hắn sắp bế quan.

Nhưng nàng biết áp lực mà La Tuyên gánh vác, dù trong lòng không nỡ, cũng không vì vậy mà làm loạn.

Sau khi La Tuyên giao phó xong, liền lại trở về đại điện tu hành, tiến vào Thời Không Tháp, lấy ra đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí thứ hai.

"Hô!" Hít sâu một hơi, điều chỉnh trạng thái, liền bắt đầu luyện hóa đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí thứ hai.

Năng lượng của Huyền Nguyên Mẫu Khí mênh mông, ẩn chứa vô cùng áo nghĩa Đại đạo.

Đối với sinh linh dưới Hỗn Nguyên chi cảnh, Huyền Nguyên Mẫu Khí chỉ là chí bảo tăng một cảnh giới tu vi.

Nhưng đối với những cường giả như La Tuyên.

Công dụng diệu kỳ mới có thể thực sự phát huy đến cực hạn, cũng là căn bản thực sự có thể để Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên luyện hóa nhiều lần, vẫn có thể đột phá tu vi cảnh giới!

Không lâu sau.

La Tuyên lại lần nữa đắm chìm trong muôn vàn ảo diệu của Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Huyền Nguyên Mẫu Khí là chí bảo của Hồng Mông Thiên Địa.

Bảo vật bực này, dù ở Hồng Mông Thiên Địa, cũng tuyệt không nhiều!

Ban đầu cường giả Hồng Mông Thiên Địa chịu lấy ra ba đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí cho Nguyên Thủy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Một là xem trọng thân phận Thánh nhân của họ, đủ để trở thành con cờ cực tốt.

Hai là Huyền Nguyên Mẫu Khí đối với tồn tại cấp Đạo Chủ, đã sớm như cỏ rác, căn bản không thèm để ý.

Chỉ là cuối cùng.

Ba đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí lại đều làm lợi cho La Tuyên!

Huyền Nguyên Mẫu Khí là bản nguyên chi khí sơ thủy nhất của trời đất, ẩn chứa vô cùng ảo diệu, ở một phương diện nào đó, hoàn toàn không kém Hồng Mông Tử Khí.

Thậm chí.

Còn huyền diệu hơn Hồng Mông Tử Khí mà các Thánh nhân công

đức dùng để chứng đạo!

Dù sao, Huyền Nguyên Mẫu Khí có thể luyện hóa nhiều lần, mỗi đạo đều có thể để Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tăng một tiểu cảnh giới tu vi.

Cũng có thể để sinh linh phàm tục, một bước lên trời, thành Hỗn Nguyên chi cảnh!

Hiệu quả như vậy.

Tuyệt không phải Hồng Mông Tử Khí có thể so sánh!

Dưới sự cung cấp năng lượng gần như vô tận của Huyền Nguyên Mẫu Khí, cùng với nhiều Đại đạo cảm ngộ cung cấp.

Tu vi nguyên thần của La Tuyên, mỗi thời mỗi khắc đều đang nhanh chóng tăng lên.

Lại thêm Thời Không Tháp hấp thu Hồng Mông đạo khí và bản nguyên thế giới, bản nguyên Đại đạo phản bổ.

Tốc độ tăng trưởng ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ bảy, hoàn toàn không chậm hơn bao nhiêu so với Cảnh giới thứ sáu.

Chương 264

Thời gian luôn lặng lẽ trôi đi trong vô tình.

Trong nháy mắt.

Hồng Hoang thế giới lại lần nữa trôi qua nghìn năm.

Trong nghìn năm, khe nứt thời không ở tận cùng Đông Hải, lại lần nữa mở rộng gấp trăm lần.

Có thể sánh với một ngôi sao có đường kính ba mươi vạn tỷ dặm!

Trong khe nứt thời không khổng lồ đó.

Cuồn cuộn Hồng Mông đạo khí đan xen với vô tận bản nguyên thế giới, và các loại bản nguyên Đại đạo, vẫn đang không ngừng nuôi dưỡng Hồng Hoang thế giới.

"Không ngờ những cường giả đối diện lại chịu bỏ ra một cái giá lớn như vậy, chỉ trong hai nghìn năm, đã để cho bản nguyên Hồng Hoang tăng cường nhiều như vậy!" "Chỉ sợ không bao lâu nữa, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh giới thứ ba cũng có thể vượt qua thời không!" Trong hư không không xa khe nứt thời không.

Lục Áp phảng phất như một mặt trời rực rỡ, lơ lửng trong hư không, nhìn khe nứt thời không không ngừng mở rộng, và Hồng Hoang thế giới không ngừng tăng cường, không nhịn được phát ra một tiếng cảm thán.

"Càng về sau sự thay đổi của khe nứt thời không sẽ càng chậm, sự diễn hóa của Hồng Hoang thế giới cũng sẽ càng ngày càng chậm." "Bản tôn tin rằng, tốc độ trưởng thành của La Tuyên đạo hữu, nhất định sẽ vượt qua sự thay đổi của khe nứt thời không!" Bên kia.

Vọng Thư như một vầng trăng tròn màu xanh u tối, tỏa ra vô cùng

Thái Âm chi lực, nghe Lục Áp cảm thán, từ từ mở mắt đẹp, nhàn nhạt nhìn Lục Áp một cái, ánh mắt rơi trên Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Có lẽ vậy!" Lục Áp không thể phủ nhận gật đầu, sau đó lại nói: "Chỉ tiếc, tu vi của chúng ta đến mức này, cũng chỉ có bản nguyên Đại đạo có chút tác dụng, nếu không, hấp thu hết những Hồng Mông đạo khí này, tu vi của bản tôn không chừng lập tức có thể khôi phục cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" "Có bản nguyên Đại đạo còn không biết đủ?" Vọng Thư liếc Lục Áp một cái, nói: "Có thời gian nói nhảm, không bằng tu hành nhiều hơn!" "Haizz!

Bản tôn không phải đang cảm khái sao!" Lục Áp lẩm bẩm: "Lại nói, bảo vệ Hồng Hoang thế giới vốn là nhiệm vụ của hai người đó!

Hay thật, vứt lại đống lộn xộn cho chúng ta, lại chạy đi tu luyện, không thể để bản tôn có chút thời gian để giết thời gian nhàm chán sao?" "Vậy ngươi tiếp tục đi!" Vọng Thư lại lần nữa đảo mắt, nhìn về phía Thái Nguyên Tiên Đảo, trong lòng thở dài, lại lần nữa tiến vào tu luyện.

"Thật là vô vị!

Như vậy, sao có thể mong chờ có người theo đuổi chứ?" Lục Áp thấy Vọng Thư lại bắt đầu tu hành, không nhịn được nhỏ giọng lẩm bẩm một câu.

"Hả?" Vọng Thư đột nhiên mở mắt đẹp, hai đạo thần quang sắc bén vô cùng, như hai thanh đao sắc bén, rơi trên người Lục Áp.

"Không!

Không!

Bản tôn cảm thấy, nhìn khắp Hồng Hoang, cũng chỉ có La Tuyên đạo hữu và nàng là trời sinh một cặp!" Lục Áp gượng cười nói.

"Hừ!" Vọng Thư nhíu chiếc mũi xinh xắn, hừ lạnh một tiếng,

lười để ý Lục Áp ở đó ba hoa, phong bế thất cảm tiếp tục tu hành.

"Bên kia mà gửi sang hai người để đánh cho đỡ ngứa tay cũng tốt!" Lục Áp thấy vậy, cũng tự thấy vô vị, nhìn khe nứt thời không vẫn còn yên tĩnh, thở dài một hơi, cũng bắt đầu tu hành.

Ầm ầm ầm!

Cũng vào lúc này.

Đại lục Bắc rộng lớn hơn cả đại lục Hồng Hoang trước đây.

Kèm theo từng trận tiếng sấm trời.

Trên bầu trời, kim quang xé toạc mây sấm, đầy trời hào quang bắn ra, bao trùm nửa bầu trời.

Trong một vùng thần sơn lãnh địa nào đó ở đại lục Bắc.

Cuồn cuộn mây lành màu vàng hội tụ, đan xen ra các loại dị tượng tốt lành, ẩn hiện có ảo ảnh của rồng phượng kỳ lân, bao bọc một quả trứng vàng khổng lồ hư ảnh.

Trên quả trứng vàng đó, từng vết nứt hiện ra, vô cùng sinh cơ lan tỏa, tựa như có một sinh mệnh nhỏ đang được thai nghén, sắp ra đời.

"Dị tượng trời đất!

Không ngờ Huyền Vũ nhất tộc của ta, lại có một đứa trẻ có thiên tư như vậy ra đời, trời phù hộ Huyền Vũ nhất tộc của ta!" "Dị tượng bực này, thật sự là thiên tượng, e rằng đứa trẻ của Huyền Vũ nhất tộc ta, thiên tư so với Đại đế của tộc ta cũng không kém bao nhiêu!" "Sao chỉ có thế!

Bản tôn cảm thấy, đứa trẻ này chắc chắn có tư chất Hỗn Nguyên!" "Hồng Hoang hiện nay không như trước đây, bản nguyên trời đất đã mạnh hơn rất nhiều, Chuẩn Thánh trên đời cũng đã nhiều hơn không ít.

Trong hoàn cảnh như vậy, tộc ta có thể sinh ra một đứa trẻ có tư chất Hỗn Nguyên, thật sự là một niềm vui lớn!" "Mau mau thông báo cho Đại đế!" Vùng thần sơn Huyền Vũ.

Tất cả sinh linh của Huyền Vũ nhất tộc, đều bị thiên tượng kinh tỉnh, từng người nhìn về phía nguồn gốc của dị tượng, không khỏi vui mừng khôn xiết, hoan hô nhảy múa.

"Nghìn năm đã qua, Huyền Quy cũng nên ra đời rồi!" Tại Thái Nguyên Tiên Đảo, Tây Vương Mẫu từ trong tu luyện tỉnh lại, bấm ngón tay tính toán, thời gian cũng sắp đến, đang định đi đến Huyền Vũ nhất tộc, liền cảm ứng được dị tượng trời đất, không khỏi cười nói: "Cũng đúng lúc quá!" Giọng nói chưa dứt.

Liền một bước bước ra, bóng dáng biến mất tại Thái Nguyên Tiên Đảo.

Cùng lúc đó.

Dị tượng trời đất ở đại lục Bắc Hồng Hoang, cũng kinh động không ít cường giả Chuẩn Thánh của Hồng Hoang thế giới, cũng như năm vị Thánh nhân.

"Ồ?

Huyền Vũ nhất tộc cũng thật có phúc duyên!

Lại có một tiểu bối có thiên tư như vậy ra đời, đứa trẻ này ra đời vào lúc này, tất là người được trời phù hộ, nếu có thể làm đệ tử của ta, sẽ tạo phúc cho Huyết Hải của ta vạn thế!" "Nguyên lai là một tiểu gia hỏa ra đời, hôm nay lại là ngày giỗ nghìn năm của Hồng Vân đạo hữu, như vậy cũng là một duyên phận, ta cũng đi xem thử!" "..." Từng Chuẩn Thánh cảm ứng được dị tượng Huyền Quy ra đời, lần lượt đi về phía đại lục Bắc Hồng Hoang.

Nhưng.

Mấy vị Thánh nhân lại không động.

“Nguyên lai là Huyền Quy ra đời!

Đứa trẻ này thân mang công đức Thiên Đạo, lại được sự nuôi dưỡng của sự biến đổi của Hồng Hoang hiện nay, e rằng đã có tư chất Hỗn Nguyên!” “La Tuyên đạo hữu cũng đã thu được một đệ tử tốt, đứa trẻ này chỉ cần bồi dưỡng một chút, không bao lâu nữa, Thái Nguyên nhất mạch e rằng lại sẽ có thêm một vị cường giả Hỗn Nguyên!” “Ha!

Chỉ không biết tu vi của La Tuyên đạo hữu hiện nay đã đến mức nào?

E rằng đã thực sự ngang hàng với lão sư rồi!” Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên và Nữ Oa đều có chút cảm khái, chỉ có Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không biết sự thật, từ Linh Sơn vội vã đi đến đại lục Bắc Hồng Hoang.

“Tốt!

Tốt!

Tốt!

Tộc Huyền Vũ ta có được kỳ tài bực này giáng thế, chính là điềm báo đại hưng!” Tại Thần sơn Huyền Vũ.

Lão tổ tông của tộc Huyền Vũ cũng được hưởng lợi từ thiên địa triều tịch, tu vi đã đạt tới cấp bậc Đại viên mãn Chân Võ Đại Đế.

Biết được tiểu gia hỏa mới sinh của tộc Huyền Vũ đã gây ra dị tượng trời đất, ông không khỏi liên tiếp nói ba tiếng “tốt”, cố ý xuất quan.

“Hử?

Chương 265

Đứa nhỏ này lại thân mang đại công đức?" Chân Võ Đại Đế tu vi đã đến Chuẩn Thánh Đại viên mãn, chỉ cần liếc mắt một cái liền nhìn ra sự bất phàm của Huyền Quy.

Sắc mặt ông không khỏi biến đổi, trầm giọng nói: "Thân mang công đức như vậy, tuyệt không phải sinh linh tầm thường, không biết là vị đại năng nào đã vẫn lạc, chuyển thế vào tộc Huyền Vũ của ta." "Đại năng chuyển thế?" Các cường giả khác của tộc Huyền Vũ cũng biến sắc.

Người có thể được xưng là đại năng, kiếp trước không ai không phải là bậc Chuẩn Thánh.

Sự tồn tại bực này dù chuyển thế, chẳng bao lâu sau khi quay lại cảnh giới Chuẩn Thánh, chắc chắn sẽ thức tỉnh ký ức kiếp trước.

Khi đó không phải là chuyện mà tộc Huyền Vũ có thể trói buộc được!

"Nhưng… ta chưa từng nghe nói có vị đại năng thân mang đại công đức nào vẫn lạc cả?" Chân Võ Đại Đế không khỏi nhíu mày, suy nghĩ hồi lâu cũng không đoán ra được lai lịch của Huyền Quy.

Các cường giả khác của tộc Huyền Vũ nghe vậy, thần sắc lại khẽ động.

Một vị trưởng lão tộc Huyền Vũ không nhịn được nói: "Nếu không có cường giả nổi danh nào vẫn lạc, vậy không thể đồng hóa nó thành cường giả của tộc Huyền Vũ ta sao?" "Không sai!

Nếu là một đại năng vô danh, Đại Đế ra tay phong ấn ký ức của nó, sau này cho dù thành Chuẩn Thánh, chỉ cần tu vi không vượt qua

Đại Đế, cũng không cách nào thức tỉnh ký ức kiếp trước." "Như vậy, chẳng phải vẫn là phúc duyên của tộc Huyền Vũ ta sao!" "…" Các cường giả khác lần lượt hùa theo.

"Cứ xem xét đã!" Chân Võ Đại Đế trong lòng không hề thả lỏng chút nào, trầm ngâm nói: "Công đức trên người đứa nhỏ này không phải chuyện đùa, đợi nó xuất thế rồi nói sau!" Ông!

Ngay lúc các cường giả tộc Huyền Vũ đang vui buồn lẫn lộn.

Không gian gợn sóng, thân ảnh của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đồng thời bước ra từ hư không, đến Thần sơn Huyền Vũ.

"Hai vị thánh nhân phương Tây?" Chân Võ Đại Đế và đông đảo cường giả tộc Huyền Vũ sững sờ, rồi lập tức tiến lên hành lễ: "Chân Võ dẫn dắt tộc Huyền Vũ, bái kiến hai vị thánh nhân!" "Đạo hữu khách khí rồi!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn khẽ mỉm cười, hư tay nâng lên, liếc nhìn quả trứng khổng lồ đang tỏa ánh vàng rực rỡ trong một đại điện, rồi đi thẳng vào vấn đề: "Chúng ta đến đây, là vì dị tượng này." "Tộc Huyền Vũ có thể sinh ra một kỳ tài có tư chất Hỗn Nguyên, thật sự là phúc âm của tộc Huyền Vũ, cũng là phúc âm của trời đất." "Chúng ta xem nó có duyên với phương Tây, muốn thu làm đệ tử, không biết Chân Võ đạo hữu thấy thế nào?" Nói rồi, ánh mắt hắn không ngừng quan sát xung quanh, thần niệm cũng cảm ứng các thánh nhân khác, thấy họ đều không có động tĩnh gì, không khỏi khẽ thở phào nhẹ nhõm, ý cười trên mặt càng thêm đậm.

"…" Chân Võ Đại Đế đoán được ý đồ của hai vị thánh nhân, nhưng cũng không ngờ hai người lại mở miệng nói thẳng ra như vậy.

Trong nhất thời có chút do dự.

Có thể để hậu bối tộc Huyền Vũ bái nhập môn hạ thánh nhân, tự nhiên là chuyện tốt, nhưng danh tiếng của hai vị thánh nhân phương Tây lại không được tốt cho lắm.

Huống hồ, hiện nay trong số các đại giáo của thánh nhân, chỉ có Tiệt giáo mới là đại giáo mạnh nhất Hồng Hoang.

Thậm chí.

Nếu có cơ hội.

Ông càng muốn để tiểu gia hỏa này bái nhập vào mạch Thái Nguyên, trở thành đệ tử của vị Thời Không Đạo Chủ có thể sánh ngang với Đạo Tổ.

Nếu có thể bái nhập môn hạ của vị đó.

Cho dù tiểu gia hỏa này có thức tỉnh ký ức kiếp trước, tộc Huyền Vũ nhờ mối quan hệ này, được vị đó chiếu cố một chút, đối với tộc Huyền Vũ cũng là phúc duyên vô thượng!

"Sao?

Đạo hữu lẽ nào không đồng ý?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy Chân Võ Đại Đế do dự, không khỏi nhíu mày, sắc mặt hơi trầm xuống nói: "… Chân Võ đạo hữu xem thường hai thánh nhân chúng ta?" "Không phải vậy!" Chân Võ Đại Đế thấy thánh nhân nổi giận, trong lòng dù nghĩ vậy nhưng miệng nào dám nói ra, chỉ có thể cứng rắn nói: "Hai vị thánh nhân hẳn cũng nhìn ra, đứa nhỏ này thân mang đại công đức, chắc chắn là một vị đại năng nào đó chuyển thế, nhưng bần đạo cũng không nhìn ra lai lịch của nó." "Như vậy, nó có thể đứng về phía tộc Huyền Vũ của ta hay không vẫn còn là một ẩn số, bần đạo làm sao có thể quyết định sự trưởng thành của nó bây giờ?" "Hay là hai vị thánh nhân xem thử, đứa nhỏ này rốt cuộc có lai lịch gì?" Chân Võ trước đó trong lòng đã suy đoán, nhưng không có kết quả gì, giờ linh quang chợt lóe, lập tức nghĩ ra cách dùng chuyện này để chuyển dời sự chú ý của hai vị thánh nhân.

"Thì ra là vậy!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tự nhiên cũng nhìn ra

được điều này.

Hai người nhìn nhau, khẽ trầm ngâm nói: "Chúng ta cũng chưa từng chú ý đến việc này, để ta tính thử xem!" Nói rồi.

Hai người bắt đầu bấm ngón tay, suy tính lai lịch của Huyền Quy.

Nhưng rất nhanh, hai người trong lòng đều kinh ngạc, tất cả mọi thứ về Huyền Quy, lại bị một luồng sức mạnh mông lung che đậy, cho dù là thánh nhân cũng không tính ra được!

"Lạ thật!

Đứa nhỏ này rốt cuộc là ai chuyển thế?

Tại sao chúng ta chưa từng nghe nói, cũng không tính ra được lai lịch?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau, đều thấy được sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Xoẹt!

Đúng lúc này.

Hư không bị xé rách, một thân ảnh thon thả uyển chuyển bước ra từ hư không, đến Thần sơn Huyền Vũ.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Chân Võ Đại Đế đều quay sang nhìn.

"Tây Vương Mẫu nương nương?" Khi thấy rõ dung mạo người tới, mấy người đều có chút kinh ngạc.

Ai cũng biết, từ khi Tây Vương Mẫu trở thành đạo lữ của La Tuyên, rất ít khi rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo.

Đặc biệt là hơn mười triệu năm gần đây.

Bây giờ lại đến Thần sơn Huyền Vũ một mình, thật sự có chút kỳ lạ.

"Ba vị đạo hữu!" Tây Vương Mẫu khẽ gật đầu với ba người, sau

đó nhìn về nơi Huyền Quy đang ở, nói với Chân Võ Đại Đế: "Hẳn ngài là Chân Võ Đại Đế của tộc Huyền Vũ rồi?

Ta là Tây Vương Mẫu, là đạo lữ của Thời Không Đạo Chủ." "Kính chào Tây Vương Mẫu đạo hữu!" Chân Võ Đại Đế vừa nghe đến tên La Tuyên, vội vàng hành lễ với Tây Vương Mẫu.

Dù quanh năm ở Thần sơn Huyền Vũ không ra ngoài, ông cũng biết danh tiếng của La Tuyên, càng biết Tây Vương Mẫu là đạo lữ của La Tuyên, tự nhiên không dám chậm trễ.

"Đạo hữu không cần đa lễ!" Tây Vương Mẫu hư tay nâng lên, nói: "Hôm nay đến Thần sơn Huyền Vũ làm phiền đạo hữu, thực ra là do phu quân nhờ vả." "Ngàn năm trước, khi phu quân bế quan, đã từng đặc biệt dặn dò." "Bắc Hải Huyền Quy kia xả thân trấn áp tứ cực, Nữ Oa đạo hữu đã đích thân bảo vệ chân linh của nó bái nhập vào mạch Thái Nguyên của ta, được phu quân che chở, tiến vào Thiên Đạo luân hồi, sẽ chuyển thế vào tộc Huyền Vũ sau ngàn năm." "Hôm nay, kỳ hạn ngàn năm đã đến, Huyền Quy đã xuất thế, ta đặc biệt đến đây đưa nó về Thái Nguyên Tiên Đảo.

Mong đạo hữu tạo điều kiện thuận lợi!" Nói một hơi rõ ràng ngọn ngành sự việc, nàng liền khẽ mỉm cười, không nói thêm gì nữa.

"Đứa nhỏ này là Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế?

Trước khi chuyển thế đã bái nhập vào mạch Thái Nguyên, bái Thời Không Đạo Chủ làm thầy?" Chân Võ Đại Đế, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghe vậy, trong lòng đều vô cùng kinh hãi.

Chẳng trách chỉ có thể nhìn ra Huyền Quy thân mang đại công đức, thiên tư dị bẩm, lại không nhìn ra được lai lịch, càng không tính ra được kiếp trước.

Thì ra là được La Tuyên che chở!

“Hỏng rồi!” Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sau khi kinh hãi, trong lòng liền thầm kêu không ổn.

Chẳng trách năm đại thánh nhân chỉ có hai người họ đến đây.

Trước đó còn cảm thấy, với tư chất kinh thiên động địa bực này, đáng lẽ các thánh nhân phải cùng đến mới đúng, thế mà các thánh nhân khác lại không đến.

Bây giờ cuối cùng đã hiểu ra.

Ngàn năm trước khi tứ chi của Huyền Quy trở thành thiên trụ, trấn áp tứ cực, mọi chuyện đã được định đoạt.

Tất cả đều do La Tuyên cùng Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa làm.

Chắc hẳn chính vì vậy.

Chương 266

Thái Thượng Lão Tử mới không đến, vì sớm đã biết, Huyền Quy và La Tuyên đã có danh phận thầy trò, đến cũng vô ích.

Chỉ là, dù trong lòng đã rõ, nhưng họ cũng không muốn từ bỏ như vậy.

Phải biết rằng, Huyền Quy có tư chất Hỗn Nguyên, là một thiên tài kinh thiên động địa, không hề thua kém La Tuyên năm xưa bao nhiêu!

Thiên tài bực này từ khi khai thiên lập địa đến nay, ngoài La Tuyên ra, cũng chỉ có một Yêu Đế mà thôi!

La Tuyên năm xưa.

Có thể một mình dẫn dắt cả Tiệt giáo, khiến Tiệt giáo trở thành 'Bách vạn tiên thần triều', quân lâm vị trí đệ nhất đại giáo Hồng Hoang!

Nếu Huyền Quy có thể gia nhập Tây phương giáo.

Dù không bằng La Tuyên, Tây phương giáo cũng không bằng Tiệt giáo, nhưng cũng đủ để Tây phương giáo đại hưng, đại hưng Tây phương vô số năm tháng!

Nhưng Huyền Quy đã có danh phận thầy trò với La Tuyên, lại còn được La Tuyên đích thân đưa vào luân hồi, bây giờ phải làm sao đây?

Liên quan đến La Tuyên.

Hai đại thánh nhân cũng không có cách nào!

"Huyền Quy chuyển thế?

Có danh phận thầy trò với Thời Không Đạo Chủ?" Khác với hai thánh nhân phương Tây, Chân Võ Đại Đế sau khi kinh hãi, lại có cảm

giác như đại cơ duyên từ trên trời rơi xuống.

Ban đầu ông đã nghĩ, nếu có thể, tốt nhất là để tiểu gia hỏa này bái nhập vào mạch Thái Nguyên.

Bây giờ, đã trở thành sự thật, làm sao có thể không kinh hỉ!

Nhưng sau khi kinh hỉ.

Cũng có những lo lắng tương ứng.

Nếu Huyền Quy và La Tuyên đã có danh phận thầy trò, lại còn được La Tuyên đích thân đưa vào Thiên Đạo luân hồi chuyển thế, vậy việc giáng thế tại tộc Huyền Vũ, chẳng phải chỉ là đi một vòng cho có lệ.

Bây giờ Tây Vương Mẫu lại đích thân đến đây đón Huyền Quy vào mạch Thái Nguyên.

Tộc Huyền Vũ chẳng phải đã mừng hụt một phen?

"Chân Võ đạo hữu cứ yên tâm!" Tây Vương Mẫu nhìn ra được sự lo lắng của Chân Võ Đại Đế, thản nhiên nói: "Phu quân từng nói, Huyền Quy dù là đệ tử của mạch Thái Nguyên ta, nhưng đời này, dù sao cũng là hậu bối của tộc Huyền Vũ, ân sinh thành dưỡng dục sẽ không đoạn tuyệt!" "A?" Chân Võ Đại Đế không ngờ La Tuyên đã tính đến bước này, sững sờ một lúc, vội vàng chắp tay hành lễ nói: "Đa tạ đại đức của Thời Không Đạo Chủ!

Đa tạ đại đức của Tây Vương Mẫu đạo hữu!

Chân Võ đối với việc Huyền Quy gia nhập mạch Thái Nguyên, tuyệt không có bất kỳ dị nghị nào!" Đừng nói là bản thân ông vốn đã có ý muốn để Huyền Quy chuyển thế gia nhập mạch Thái Nguyên, dù không có, Tây Vương Mẫu đã đích thân đến, La Tuyên lại còn đích thân dặn dò, ông cũng tuyệt đối không dám có nửa phần ngăn cản.

Huống hồ.

La Tuyên và Tây Vương Mẫu vốn không có ý định cưỡng ép cắt đứt mối nhân quả của Huyền Quy và tộc Huyền Vũ.

Đối với tộc Huyền Vũ, đây có thể nói là một chuyện tốt thiên đại, thậm chí mọi việc còn thuận lợi hơn so với dự tính rất nhiều!

"Khoan đã!" Lúc này, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không nhịn được nữa.

Tiến lên một bước, cùng nhau nhìn về phía Tây Vương Mẫu nói: "Tây Vương Mẫu đạo hữu, đã là đạo lữ của La Tuyên đạo hữu, hẳn cũng biết, năm xưa khi vá trời, La Tuyên đạo hữu đã từng mượn của chúng ta hai món chí bảo." "Hai món chí bảo đó liên quan đến Nguyên Thủy, chúng ta vì sự an ninh của Hồng Hoang, liền nhẫn đau cắt ái nhượng lại cho La Tuyên đạo hữu." "Lúc đó, La Tuyên đạo hữu đã từng nói, sau này nhất định sẽ bồi thường cho chúng ta." "Bây giờ, La Tuyên đạo hữu tuy không ở đây, nhưng đạo hữu là đạo lữ của La Tuyên đạo hữu, cũng có thể thay La Tuyên đạo hữu làm chủ." Nói đến đây, hai người dường như đã hạ quyết tâm, đồng thanh nói: "Hai món chí bảo đó, chúng ta không cần La Tuyên đạo hữu bồi thường nữa, Huyền Quy chuyển thế này, liền dùng để đổi lấy phần nhân quả đó.

Thế nào?" Dù sao cũng không thể lấy lại được Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Chi bằng nhân lúc La Tuyên không có ở đây, gây áp lực với Tây Vương Mẫu, dùng việc này để mưu cầu Huyền Quy, cũng có thể bù đắp một phần tổn thất!

Lộp bộp!

Chân Võ Đại Đế nghe vậy tim đập thót một cái, ánh mắt lập tức rơi vào trên người Tây Vương Mẫu.

Ông không biết, La Tuyên lại nợ Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn một phần nhân quả, nếu Tây Vương Mẫu dùng Huyền Quy chuyển thế để đổi lấy nhân quả, tộc Huyền Vũ chẳng phải sẽ phải dính líu với Tây phương giáo sao?

"Hai vị đạo hữu nói sai rồi!" Tây Vương Mẫu cũng không ngờ Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sẽ đem chuyện Huyền Nguyên Mẫu Khí ra nói, nhưng, bà cũng từng nghe La Tuyên nhắc đến chuyện này, biết rõ nguyên do trong đó.

Vì vậy, nghe hai thánh nhân phương Tây nhắc đến, bà không hề hoảng hốt, thản nhiên mỉm cười nói: "Ta từng nghe phu quân nói, Huyền Nguyên Mẫu Khí đó là do kẻ có lòng dạ bất chính, dùng để lôi kéo tay chân trong thế giới Hồng Hoang của chúng ta?

Lẽ nào hai vị có ý định làm tay chân cho kẻ đó?" "Ngươi!" Hai thánh nhân phương Tây nghe lời của Tây Vương Mẫu, vừa kinh vừa giận, lại vừa chột dạ, chỉ biết trân trân nhìn Tây Vương Mẫu hồi lâu, cuối cùng không dám cũng không tiện đáp lại lời của bà.

Nếu Tây Vương Mẫu đem chuyện họ làm ra nói hết, hai thánh nhân bọn họ sẽ giống như Nguyên Thủy, trở thành trò cười bị chúng sinh Hồng Hoang phỉ nhổ.

Chẳng phải sao.

Những năm này chúng sinh tuy không dám công khai bàn luận, nhưng sau lưng, không ít kẻ ngấm ngầm chọc vào xương sống của Nguyên Thủy!

Kéo theo cả Xiển giáo, bây giờ cũng phải co rúm trong bí cảnh Côn Luân, không dám bước ra một bước!

Họ chỉ có thể âm thầm nghiến răng, trong lòng hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng không thể không ngậm bồ hòn làm ngọt.

Thậm chí, Tây Vương Mẫu đại diện cho lời nói của La Tuyên, họ không thể không nể mặt La Tuyên, gượng cười nói: "Tây Vương Mẫu đạo hữu nói rất phải!

Nếu đã như vậy, chúng ta xin cáo từ!" Nói xong.

Không còn mặt mũi nào nhìn Chân Võ Đại Đế, quay đầu liền biến mất trong hư không.

"Không hổ là đạo lữ của Thời Không Đạo Chủ!" Chân Võ Đại Đế từng nghe danh Tây Vương Mẫu, nhưng chưa từng gặp, hôm nay tận mắt thấy Tây Vương Mẫu mấy câu đã đuổi được hai vị thánh nhân, không khỏi nhìn bà bằng con mắt khác, trong lòng âm thầm cảm thán.

Ông cũng càng thêm kiên định, Huyền Quy chuyển thế gia nhập mạch Thái Nguyên, chắc chắn sẽ trở thành cơ duyên thiên đại của tộc Huyền Vũ!

"Hôm nay làm phiền không ít đạo hữu rồi." Lúc này, ánh mắt Tây Vương Mẫu chuyển hướng xung quanh, cảm ứng được từng luồng khí tức quen thuộc đang đến gần, bà bước lên một bước, cao giọng nói: "Hậu bối mới sinh của tộc Huyền Vũ, chính là Huyền Quy năm xưa chuyển thế, ngàn năm trước đã bái nhập vào mạch Thái Nguyên của ta, chư vị đạo hữu xin mời trở về!" Đối mặt với đông đảo cường giả Hồng Hoang, giọng nói của bà không còn ôn nhu như nước khi ở bên cạnh La Tuyên, mà tràn đầy uy nghiêm của một đại năng giả.

Khí tức Cực đạo Chuẩn Thánh, cũng không hề che giấu mà phóng thích ra ngoài.

Lập tức khiến các cường giả từ các phương đang chạy tới, trong lòng kinh hãi, đều dừng lại ở hư không xa xa, nhìn nhau không nói nên lời.

Đừng nói Huyền Quy chuyển thế đã gia nhập mạch Thái Nguyên,

chỉ riêng một Cực đạo Chuẩn Thánh như Tây Vương Mẫu, cũng không phải là người họ có thể trêu vào!

Nhiều cường giả, bao gồm cả các đại năng Chuẩn Thánh như Trấn Nguyên Tử và Minh Hà, nghe lời của Tây Vương Mẫu, từng người cũng không thể không, từ đâu đến thì về lại nơi đó!

Tây Vương Mẫu không ở lại tộc Huyền Vũ lâu.

Tộc Huyền Vũ tuy là một chủng tộc ra đời từ rất xa xưa, nội tình vô cùng hùng hậu, thậm chí còn hơn cả ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân hiện nay, có cường giả Chuẩn Thánh Đại viên mãn như Chân Võ Đại Đế trấn giữ.

Nhưng so với Thái Nguyên Tiên Đảo, nội tình còn kém quá xa.

Vì vậy, Tây Vương Mẫu chỉ đơn giản thương nghị vài câu với Chân Võ Đại Đế, liền mang theo Huyền Quy chuyển thế còn chưa hóa hình, trở về Thái Nguyên Tiên Đảo.

Chương 267

Theo sự dặn dò trước đó của La Tuyên.

Bà đặt Huyền Quy chuyển thế vào giữa lương đình giữa một hồ Luân Hồi Tử Liên và một hồ Diệt Thế Hắc Liên, đồng thời đánh vào một luồng Huyền Nguyên Mẫu Khí mà La Tuyên để lại trước khi bế quan, để đúc nên đạo cơ Hỗn Nguyên cho Huyền Quy chuyển thế!

"Có luồng Huyền Nguyên Mẫu Khí này, mới thực sự có tư chất Hỗn Nguyên, hãy mau lớn lên nhé!" Tây Vương Mẫu mặt mày hiền hòa khẽ vuốt ve quả trứng Huyền Vũ, trong mắt không khỏi ánh lên vài phần hào quang của tình mẫu tử.

Bà sớm đã có ý định muốn có một đứa con với La Tuyên.

Chỉ tiếc là, tu vi của họ đã đến cảnh giới bực này, đặc biệt là ở tầng thứ như La Tuyên, muốn có con, quá khó khăn.

Độ khó không hề thua kém một sinh linh phàm tục thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

Bây giờ Huyền Quy đã thành đạo cơ Hỗn Nguyên, khi hóa hình xuất thế chắc chắn sẽ khác với sinh linh bình thường, sẽ giống như một hài nhi của Nhân tộc giáng thế, từng bước trưởng thành.

Điều này khiến trong lòng bà không khỏi có vài phần kỳ vọng.

"Hi hi!

Tiểu sư đệ thật có phúc duyên, tiểu gia hỏa phải mau xuất thế nhé, ta nghe sư tôn nói thu con làm tiểu sư đệ của mạch Thái Nguyên, đã chuẩn bị không ít đồ tốt đâu!" Bên cạnh, Long Nguyệt và Tiểu Man cũng vui vẻ khẽ vuốt ve quả trứng Huyền Vũ, vô cùng mong đợi tiểu

gia hỏa sắp xuất thế.

Thậm chí, họ còn có thể tưởng tượng.

Trong tương lai không xa, sẽ có một tiểu gia hỏa như búp bê sứ, từ trong quả trứng Huyền Vũ bước ra, bập bẹ gọi họ là sư tỷ!

"Hãy chăm sóc tiểu gia hỏa thật tốt, sư nương lần này bế quan, là để đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên!" "Sư tôn, sư công cũng đang bận tu hành, trong thời gian ngắn sẽ không xuất quan." "Thân là đại sư tỷ, nhị sư tỷ của mạch Thái Nguyên, các con phải chăm lo Thái Nguyên Tiên Đảo cho tốt!" Tây Vương Mẫu dặn dò hai tiểu nha đầu.

Chính vì câu nói một mạch không thể có hai người đứng đầu.

Từ lâu, Tiểu Man đã kế thừa môn hạ của La Tuyên, trở thành nhị đệ tử của hắn.

Bây giờ hai tiểu nha đầu đều là đệ tử của mạch Thái Nguyên, cùng tôn La Tuyên làm sư tôn, tôn bà làm sư nương.

"Yên tâm đi sư nương!

Con nhất định sẽ chăm sóc tốt cho tiểu sư đệ, quản lý tốt Thái Nguyên Tiên Đảo của chúng ta!" Hai tiểu nha đầu như gà con mổ thóc, liên tục gật đầu.

"Ừm, đây là Thái Nguyên Đạo Kinh, công pháp do sư tôn đích thân suy diễn, là truyền thừa của mạch Thái Nguyên chúng ta.

Bây giờ, sư nương truyền cho các con trước." "Sau này, khi tiểu sư đệ xuất thế, nếu đến cảnh giới Địa Tiên, sư nương chưa xuất quan, các con hãy truyền cho tiểu sư đệ, hiểu chưa?" Tây Vương Mẫu giơ tay điểm một chỉ vào giữa trán hai tiểu nha đầu, truyền thụ Thái Nguyên Đạo Kinh cho chúng, lại dặn dò một hồi, mới trở về cung điện tu hành, bắt đầu bế quan.

Lần này bà cũng được hưởng lợi từ thiên địa triều tịch, cũng như phúc trạch của Thời Không Tháp và Hỗn Độn Châu.

Không chỉ tu vi đạt đến Chuẩn Thánh Đại viên mãn, mà chẳng bao lâu sau, đã chạm đến bình cảnh, nhìn thấy cánh cửa Hỗn Nguyên!

Sau lần bế quan này, có lẽ bà sẽ trở thành cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thứ hai của Thái Nguyên Tiên Đảo! … Chuyện Huyền Quy chuyển thế vào tộc Huyền Vũ, chẳng bao lâu sau, đã lan truyền khắp Hồng Hoang.

Vô số sinh linh, cường giả, thậm chí cả đại năng Chuẩn Thánh, tuy có không ít người ngưỡng mộ thiên tư của Huyền Quy, nhưng phần lớn hơn, đều cảm thán vận mệnh của Huyền Quy quá tốt.

Bây giờ tu vi địa vị của La Tuyên đều có thể sánh ngang với Đạo Tổ.

Trở thành đệ tử của cường giả bực này, chắc chắn đãi ngộ còn tốt hơn ba ngàn khách Tử Tiêu năm xưa, thậm chí còn tốt hơn cả sáu vị thánh nhân!

Không chỉ sinh linh bình thường ngưỡng mộ.

Đại La Kim Tiên, thậm chí cả cường giả Chuẩn Thánh, trong lòng cũng có ý định bái nhập vào mạch Thái Nguyên.

Chỉ là, phần lớn họ, hoặc là cường giả lão làng, hoặc là đệ tử Tiệt giáo, hoặc là thiên tư không đủ.

Nếu muốn bái nhập vào mạch Thái Nguyên Tiên Đảo.

Vừa phải xem xét thân phận của mình, lại phải cân nhắc được mất.

Dù sao, La Tuyên là hậu bối xuất chúng, bái nhập môn hạ La Tuyên, cũng cần phải giữ thể diện.

Đương nhiên, thể diện đều là thứ yếu.

Chủ yếu họ đều là cường giả thế hệ trước, bái nhập môn hạ La Tuyên thì tốt, nếu bị La Tuyên từ chối ngoài cửa, sẽ giống như Nguyên Thủy, trở thành trò cười cho chúng sinh!

Vì nhiều lý do.

Nhiều sinh linh và cường giả dù có ý định, cũng chỉ có thể ngưỡng mộ vận mệnh tốt của Huyền Quy!

Đối với những điều này, La Tuyên tự nhiên không biết.

Lúc này hắn vẫn đang trong trạng thái bế quan, theo sự luyện hóa không ngừng của đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí thứ hai, đang dần tiến gần đến cảnh giới thứ tám của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ngoài chuyện Huyền Quy chuyển thế.

Thế giới Hồng Hoang về cơ bản không có biến động gì, chúng sinh đều đã thích nghi với sự thay đổi của thế giới Hồng Hoang, đa số đều đang tranh thủ thời gian tu hành.

Cứ như vậy.

Thời gian lặng lẽ trôi đi.

Trăm năm, ngàn năm, vạn năm, mười vạn năm… Khi thế giới Hồng Hoang vừa trải qua mười vạn năm yên bình.

Vào một ngày nào đó.

Trên bầu trời vang lên một tiếng sấm kinh thiên, chấn động toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Ánh sấm màu tím rực rỡ, xé toạc bầu trời, như xuyên thấu cả hỗn độn, cũng như xuyên thấu trời đất.

Hào quang màu vàng vô tận, từ trên cửu thiên, như dải ngân hà

vàng rực rỡ buông xuống, trực tiếp kéo dài đến Thái Nguyên Tiên Đảo.

"… Thánh nhân, không, là đại đạo quy tắc tẩy lễ của cảnh giới Hỗn Nguyên!" "Thái Nguyên Tiên Đảo!

Lẽ nào Tây Vương Mẫu đã thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" "Chắc chắn là Tây Vương Mẫu không sai!

Mười vạn năm trước từng ở Thần sơn Huyền Vũ phóng thích khí tức Cực đạo Chuẩn Thánh, Cực đạo Chuẩn Thánh lúc đó, nhìn khắp Hồng Hoang cũng chỉ có một người!" "Cảnh giới Hỗn Nguyên à!

Không ngờ, Tây Vương Mẫu đạo hữu lại đi trước Minh Hà đạo hữu một bước, đi ở phía trước!" "Không lâu sau, mạch Thái Nguyên sẽ có song Hỗn Nguyên, không, đợi tiểu gia hỏa kia trưởng thành, e rằng sẽ là một mạch ba Hỗn Nguyên!" "…" Dị tượng ở Thái Nguyên Tiên Đảo, chấn động cả Hồng Hoang, so với lúc Huyền Quy chuyển thế năm xưa, thanh thế lớn hơn gấp trăm lần.

Vô số cường giả đều bị kinh động, từng luồng ánh mắt, tập trung vào Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Một môn song Hỗn Nguyên ư!

Chương 268

Tiệt giáo của ta năm xưa cũng như vậy!" Đông Hải, Kim Ngao Đảo, Thông Thiên từ trong tu hành tỉnh lại, đôi mắt tang thương nhìn về phía Thái Nguyên Tiên Đảo, không khỏi gợi lại ký ức không lâu trước đây.

Bây giờ.

Tất cả dường như vẫn còn như ngày hôm qua.

Nhưng trong chớp mắt, địa vị của La Tuyên đã sánh ngang Đạo Tổ, tu vi đứng đầu Hồng Hoang, bây giờ ngay cả đạo lữ, cũng đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên.

Không thể không nói, thế sự vô thường, tạo hóa trêu ngươi! … "Một môn song Hỗn Nguyên, La Tuyên đạo hữu thật có thủ bút lớn." Thái Thượng Lão Tử cũng không nhịn được cảm thán.

Tây Vương Mẫu trong số các Chuẩn Thánh, tu vi tuyệt không phải là đỉnh cao nhất, thậm chí, so với Trấn Nguyên Tử và Minh Hà, còn có một khoảng cách khá xa.

Nhưng bây giờ.

Tây Vương Mẫu có thể vượt qua Trấn Nguyên Tử và Minh Hà để thành Hỗn Nguyên, nếu nói không có La Tuyên giúp đỡ, không ai tin!

Nhưng.

Bất kể La Tuyên có ra tay hay không.

Đó đều là chuyện của mạch Thái Nguyên, mạch Thái Nguyên có song Hỗn Nguyên, là sự thật không thể chối cãi.

Sau ngày hôm nay.

Mạch Thái Nguyên e rằng sẽ càng thêm lừng lẫy hơn xưa.

May mà mạch Thái Nguyên nhân số ít ỏi, La Tuyên thu đồ cũng cực kỳ tùy duyên, nếu không, nếu giống như Tiệt giáo, chẳng phải lại gây ra sóng gió lớn ở Hồng Hoang sao.

"Tây Vương Mẫu…" Thiên ngoại thiên, trong Oa Hoàng Cung, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa đầy vẻ phức tạp, miệng lẩm bẩm, không biết đang nói gì.

Tây Vương Mẫu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đã gây ra sóng gió lớn ở thế giới Hồng Hoang, khiến cho toàn bộ Hồng Hoang, phong trào tu luyện càng thêm sôi nổi.

Đặc biệt là những cường giả Chuẩn Thánh lão làng.

Từng người gần như đều dốc hết sức lực, đều đang bế quan tu hành, kỳ vọng một ngày nào đó cũng có thể phá vỡ cánh cửa Hỗn Nguyên, bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên mơ ước!

Thái Nguyên Tiên Đảo.

"Long Nguyệt, Tiểu Man, Hoàng Nhạc, Hỏa Lân, chúc mừng sư nương (đại tẩu/nữ tôn) bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên!" Long Nguyệt và Tiểu Man, bao gồm cả Hoàng Nhạc và Hỏa Lân đang bế quan, đều tiến lên chúc mừng.

"Không cần đa lễ." Tây Vương Mẫu khẽ mỉm cười, giơ tay nâng mọi người lên, nhìn về phía Long Nguyệt và Tiểu Man hỏi: "Gần mười vạn năm qua, có chuyện gì không?" "Thưa sư nương, nhờ hồng phúc của sư tôn và sư nương, mọi việc đều tốt đẹp." Long Nguyệt và Tiểu Man cung kính trả lời xong, ánh mắt chuyển hướng nói: "Tiểu sư đệ, mười vạn năm qua, không có một chút động tĩnh nào." "Tiểu gia hỏa tuy sự trưởng thành khác với sinh linh bình thường, nhưng cũng không tránh khỏi quá trình hóa hình." Nghe vậy, Tây Vương Mẫu

lắc đầu cười, ánh mắt dừng lại ở lương đình một lát, rồi nhìn về phía Thái Nguyên Tiên Cung: "Chỉ không biết, phu quân khi nào xuất quan?" … Trong Thái Nguyên Tiên Cung.

La Tuyên vẫn đang luyện hóa đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí thứ hai.

Trong mười vạn năm, hắn luôn duy trì tư thế tu luyện, không hề động đậy, như một lão tăng nhập định.

Hồng Hoang đã qua mười vạn năm.

Trong Thời Không Tháp đã qua một trăm triệu triệu năm.

Trong khoảng thời gian dài đằng đẵng như vậy, cuối cùng hắn đã luyện hóa xong đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí thứ hai.

Tu vi nguyên thần cũng cuối cùng đạt đến cực hạn của cảnh giới thứ bảy Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ầm!

Vào năm thứ mười sau khi Tây Vương Mẫu thành Hỗn Nguyên, sau khi trong Thời Không Tháp lại qua thêm trăm tỷ năm.

La Tuyên cuối cùng cũng có động tĩnh.

Theo một tiếng nổ lớn trong cơ thể, tu vi nguyên thần cảnh giới thứ bảy Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cuối cùng đã phá vỡ bình cảnh, bước vào cảnh giới thứ tám của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Chỉ còn một bước nữa là có thể chạm đến ngưỡng cửa của cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực!" La Tuyên chậm rãi mở mắt, trong mắt thời không tuế nguyệt luân chuyển, tinh hà đại hải chìm nổi, tràn ngập sự tang thương vô tận.

Một lần bế quan trong Thời Không Tháp hơn một trăm triệu triệu năm.

Không nghi ngờ gì là lần bế quan lâu nhất từ trước đến nay, vượt xa bất kỳ lần bế quan nào.

Nhưng.

Vẫn là nhờ phúc duyên của Huyền Nguyên Mẫu Khí.

Nếu không có Huyền Nguyên Mẫu Khí, đừng nói một trăm triệu triệu năm, dù là ngàn triệu triệu năm, thậm chí một vạn triệu triệu năm, cũng chưa chắc có được đột phá như vậy!

Xét cho cùng.

Sau Hỗn Nguyên, khoảng cách giữa mỗi bước tiến quá lớn, có thể nói mỗi bước đều là một vực sâu, một trời một vực!

"Hử?

Tây Vương Mẫu cũng đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên?" Khi thần niệm của La Tuyên bao trùm toàn bộ Hồng Hoang, cảm nhận sự thay đổi của thế giới Hồng Hoang, hắn đột nhiên phát hiện, trên Thái Nguyên Tiên Đảo lại có thêm một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chính là Tây Vương Mẫu!

"Hai tiểu nha đầu cũng tiến bộ không tệ, ừm, Hoàng Nhạc và Hỏa Lân cũng đã trưởng thành không ít." Ánh mắt hắn quét qua toàn bộ Thái Nguyên Tiên Đảo.

Long Nguyệt và Tiểu Man đều đã đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, Long Nguyệt chỉ còn cách đỉnh phong Chuẩn Thánh sơ kỳ không xa.

Hoàng Nhạc và Hỏa Lân đã nhập cảnh giới Chuẩn Thánh nhiều năm, lại được ban cho tiên đan.

Bây giờ hai người cũng bất tri bất giác, đã leo lên cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, cách Chuẩn Thánh Đại viên mãn cũng không còn xa!

Nhưng.

Tất cả sinh linh đều được hưởng lợi lớn trong khoảng thời gian thiên địa triều tịch giáng lâm, sau này, khi đã thích nghi với Hồng Mông đạo khí.

Mọi thứ lại sẽ chậm lại.

Đương nhiên, khoảng thời gian này, có thể kéo dài không ngắn.

Dù chậm lại, nhưng môi trường tu hành cũng tốt hơn Hồng Hoang trước đây gấp ngàn lần, vạn lần, đủ để chúng sinh có giới hạn cao hơn!

"Ba trăm Chuẩn Thánh, ngàn vạn Đại La… chúng sinh Hồng Hoang cũng đã tiến bộ không ít." Ánh mắt La Tuyên vượt qua Thái Nguyên Tiên Đảo, nhìn ra toàn bộ Hồng Hoang, phát hiện sinh linh Hồng Hoang, đã xuất hiện không ít cường giả.

Bất luận là Đại La Kim Tiên, cường giả Chuẩn Thánh, đều nhiều hơn so với lúc Vu Yêu đại kiếp vừa kết thúc rất nhiều.

Chương 269

Chỉ là con số này.

So với thế giới Hồng Hoang rộng lớn vô ngần hiện nay, lại có chút không đáng kể.

Bây giờ Hồng Hoang.

Đã mở rộng gấp vạn lần.

Ngoài Nhân tộc, các chủng tộc khác sinh sôi nảy nở, đều không theo kịp tốc độ tăng cường của Hồng Hoang.

Bây giờ Nhân tộc cũng thay đổi không nhỏ.

Nhân văn tam tổ Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị đều đã đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, tu vi bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ.

Đại La Kim Tiên cũng đã sinh ra hơn ngàn vị.

Chỉ luận về số lượng Đại La Kim Tiên, đã sớm vượt qua Yêu tộc thời kỳ đỉnh cao gấp mấy lần, nhìn khắp Hồng Hoang, cũng có thể được xưng là đại tộc đỉnh cao!

"Hỗn Nguyên cảnh giới thứ ba có thể vượt qua thời không, không bị sức mạnh thời không bài xích." Cuối cùng, tâm tư của La Tuyên đặt vào khe nứt thời không, trong lòng khẽ động, trầm ngâm một lát, không xuất quan nghỉ ngơi, mà lấy ra đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí thứ ba.

Không lâu sau.

Lại một lần nữa tiến vào trạng thái tu hành sâu.

Huyền Nguyên Mẫu Khí cuồn cuộn không ngừng, cung cấp năng lượng và áo nghĩa đại đạo vô tận, khiến cho tu vi nguyên thần, lại một

lần nữa tăng vọt điên cuồng.

Giữa cảnh giới thứ chín Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và cảnh giới thứ tám Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Vẫn là khoảng cách vạn lần!

Trong tình huống bình thường.

Vừa mới đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên thứ tám, muốn bước vào cảnh giới thứ chín, thường phải mất trăm vạn triệu triệu năm.

Khoảng thời gian dài đằng đẵng này.

Đủ để kéo dài qua hai đại thời đại Long Hán đại kiếp và Vu Yêu lượng kiếp.

Nhưng có Huyền Nguyên Mẫu Khí trong tay, lại có Thời Không Tháp và thời gian gia tốc gấp một tỷ lần, khoảng thời gian này bị nén lại vô hạn.

Bốn mùa thay đổi, nhật nguyệt luân chuyển.

Trong nháy mắt một tỷ năm tuế nguyệt trôi qua.

Vào một ngày nọ.

La Tuyên cuối cùng cũng luyện hóa xong đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí cuối cùng, tu vi nguyên thần lại tiến thêm một bước, đạt đến cảnh giới thứ chín của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Cảnh giới thứ chín Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên… cuối cùng cũng đến rồi!

Ồ, đạo tắc thời không cũng đã tăng lên sáu trăm đạo, không tệ!" La Tuyên cẩn thận cảm nhận sức mạnh trong cơ thể.

Khi phát hiện đạo tắc thời không tăng lên, dù với tâm cảnh của hắn, cũng không khỏi vui mừng ra mặt.

Tăng lên sáu trăm đạo đạo tắc thời không, thật sự có thể coi là một niềm vui bất ngờ to lớn!

"Tiếp theo, nên đột phá bình cảnh Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, chỉ là, bình cảnh này nên đột phá như thế nào, lại cần phải hỏi Lục Áp và Vọng Thư." Tu vi nguyên thần của La Tuyên đã đạt đến cảnh giới thứ chín Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đã đến cực hạn của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Nhưng đối với việc làm thế nào để vượt qua ngưỡng cửa Hỗn Nguyên Vô Cực, hắn vẫn chưa có bất kỳ manh mối nào.

Tiên nguyên chi lực bàng bạc trong nguyên thần, đã tràn đầy đến cực hạn.

Theo cách đột phá của hắn, đáng lẽ lượng biến sẽ dẫn đến chất biến, dùng sức mạnh bàng bạc hơn, phá vỡ giới hải tiên nguyên của nguyên thần, rồi tái tạo giới hải, từ đó lột xác đột phá.

Nhưng bây giờ hắn có thể cảm nhận rõ ràng.

Cho dù phá vỡ bình cảnh giới hải, tái tạo nó, cũng tuyệt đối không thể vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Không nghi ngờ gì đây là một vấn đề!

Nhưng.

Trong Hồng Hoang có ba cường giả từng ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Cho dù Hồng Quân đã bế tử quan, cũng có thể tìm Lục Áp và Vọng Thư để thảo luận về cách đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực!

"Tiểu gia hỏa, mau, nhìn xem sư tỷ cầm gì trong tay này?" "Y y nha nha!

Nha nha!" La Tuyên vừa ra khỏi Thời Không Tháp, bên tai đã truyền đến giọng nói quen thuộc của Long Nguyệt, còn có một giọng trẻ con non nớt bập bẹ.

"Huyền Quy đã xuất thế hóa hình!" Hắn nhướng mày, trong mắt lóe lên một tia sáng, cả người biến mất tại Thái Nguyên Tiên Cung.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn vô thanh vô tức xuất hiện tại quảng trường trước Thái Nguyên Tiên Cung.

Trước mắt, hắn thấy Long Nguyệt và Tiểu Man, mỗi người cầm một linh bảo giống như trống bỏi, đang trêu đùa một búp bê sứ búi tóc hai chỏm, thân hình nhỏ nhắn, khuôn mặt tròn trịa.

"… Huyền Quy chuyển thế?" La Tuyên không khỏi bật cười.

Nếu không phải tận mắt chứng kiến, ai có thể ngờ, Huyền Quy từng chống đỡ cả Bắc Hải, lại biến thành bộ dạng này.

Nhưng hắn cũng biết.

Huyền Quy có thể biến thành bộ dạng này, có ảnh hưởng của Thiên Đạo công đức, có ảnh hưởng của luân hồi chuyển thế, cũng có ảnh hưởng của một luồng Huyền Nguyên Mẫu Khí mà hắn để lại.

Huyền Nguyên Mẫu Khí và Thiên Đạo công đức, cùng với năng lượng tinh thuần của hai hồ sen ở hậu viện, cộng thêm Hồng Mông đạo khí và các loại bản nguyên do thiên địa triều tịch mang lại.

Nhiều yếu tố tập trung vào một thân.

Khiến cho Huyền Quy sau khi chuyển thế, còn chưa xuất thế, đã có tư chất Hỗn Nguyên.

Như vậy, hóa hình và trưởng thành đều khác biệt rất lớn so với sinh linh bình thường.

Không chỉ khi xuất thế, tu vi giống như sinh linh phàm tục nhỏ bé, rất giống với Nhân tộc.

Thậm chí, tu hành.

Chương 270

Cũng cần phải đến sau Địa Tiên, mới có thể thực sự bắt đầu!

Đương nhiên, với thiên tư của Huyền Quy, và đại công đức bẩm sinh, chỉ cần bắt đầu bước vào con đường tu hành, chắc chắn sẽ tiến bộ một ngày ngàn dặm.

Dù là Tam Thanh Lục Thánh năm xưa, cũng không thể sánh bằng!

Thẳng tiến đến cảnh giới Hỗn Nguyên, Huyền Quy sẽ không có bất kỳ ngưỡng cửa nào, thời gian cũng sẽ rút ngắn vô số lần!

"A?

Sư tôn xuất quan rồi?" Long Nguyệt và Tiểu Man nghe tiếng cười của La Tuyên, đều quay đầu lại, trước tiên sững sờ, sau đó mừng rỡ, vội vàng cúi người hành lễ: "Kính chào sư tôn!" "Y y nha nha!" Tiểu gia hỏa thấy mình bị hai cô gái bỏ rơi, không khỏi bĩu môi, vẻ mặt như sắp khóc.

Nhưng khi nhìn thấy bộ dạng của La Tuyên.

Nó không khỏi nghiêng đầu, miệng ngậm một ngón tay, trong mắt đầy vẻ tò mò.

Nó chưa thức tỉnh ký ức kiếp trước, thậm chí, linh trí cũng vì tình huống đặc biệt, mà dừng lại ở mức của một đứa trẻ một hai tuổi.

Nhưng sâu trong linh hồn, lại có một chút ảnh hưởng của La Tuyên.

Chút ảnh hưởng đó dù đã trải qua lục đạo luân hồi, vẫn không hề bị xóa nhòa, càng không hề phai nhạt.

Khiến nó vừa nhìn thấy La Tuyên, đã có một cảm giác vô cùng

quen thuộc!

"Y y nha!" Tiểu gia hỏa không hiểu, cũng không nghĩ nhiều, loạng choạng chạy tới, cũng không hề lạ lẫm, giang tay đòi bế.

"Tiểu gia hỏa này!

Trước khi xuất thế, hai chúng ta làm sư tỷ, đã bảo vệ con hơn một tỷ năm, cũng không thấy thân thiết như vậy." "Vậy mà vừa nhìn thấy sư tôn lần đầu, đã thân mật như thế!" Long Nguyệt và Tiểu Man thấy vậy, đều không nhịn được nhíu mũi, giả vờ giận dỗi, làm mặt quỷ với tiểu gia hỏa: "Đúng là đồ vô lương tâm!" "Ha ha ha ha!" La Tuyên bế tiểu gia hỏa, thấy nó chớp chớp đôi mắt to đen như bảo thạch, trong mắt đầy vẻ vô tội, không khỏi phá lên cười: "Sư nương có đặt tên cho tiểu gia hỏa chưa?" "Thưa sư tôn, sư nương đã nói rồi, tiểu gia hỏa là đệ tử của sư tôn, tự nhiên phải do sư tôn sau khi xuất quan đích thân đặt tên!" Long Nguyệt và Tiểu Man đồng thanh ngoan ngoãn trả lời, đôi mắt đẹp nhìn tiểu gia hỏa đầy vẻ ngưỡng mộ.

Được sư tôn đặt tên, tiểu gia hỏa này phúc duyên nghịch thiên rồi!

Thử hỏi toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Có ai có tư cách, lại có vinh hạnh, được sư tôn của họ đặt tên chứ?

"Chưa đặt tên sao?" La Tuyên nghe vậy trầm ngâm một lát, nhìn tiểu gia hỏa nói: "Đã là Huyền Quy chuyển thế, lại ở trong tộc Huyền Vũ, vậy lấy chữ Huyền làm đầu, gọi là Huyền Đình đi!" "Y nha nha!" Tiểu gia hỏa như hiểu như không nghe, ôm lấy cổ La Tuyên, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào, thân mật cọ cọ lên mặt La Tuyên.

"Haha!

Xem ra tiểu gia hỏa cũng rất thích cái tên này, vậy sau này, con sẽ tên là Huyền Đình!" La Tuyên cất tiếng cười lớn.

“Huyền Đình… Huyền Đình… sư tôn đích thân đặt tên, đương nhiên là tên hay!” Long Nguyệt và Tiểu Man lẩm bẩm hai lần, đôi mắt to xinh đẹp, cũng cong thành vầng trăng khuyết.

“Tên Huyền Đình, quả thực không tệ.” Lúc này, giọng nói của Tây Vương Mẫu truyền đến, thân ảnh thướt tha của nàng, từ từ đi tới từ phía trước, trong tay cầm một giỏ nhật nguyệt tinh thần quả.

Từ xa đã mỉm cười dịu dàng, gật đầu nói: “Chúc mừng phu quân tu vi lại tiến thêm một bước lớn, thành đại đạo, chỉ trong gang tấc!” “Phu nhân lần này thu hoạch cũng không nhỏ, những năm này vất vả cho nàng rồi.” La Tuyên mỉm cười nói.

“Sư tôn, sư tôn, còn có con nữa, con cũng đã tu luyện rất tốt!” Hai tiểu nha đầu cũng tranh nhau giơ tay.

“Haha!

Tốt!

Cũng không lười biếng, đều vất vả rồi!

Hôm nay, vi sư sẽ thưởng lớn!” La Tuyên thấy vậy trong lòng không nói ra được sự thoải mái dễ chịu, nụ cười trên mặt càng đậm, cười lớn dẫn mấy người đến lương đình ở hậu viện.

Những ngày tiếp theo.

Hắn không tu luyện, cũng không có manh mối, bèn dành thời gian bên cạnh Tây Vương Mẫu, cũng giảng đạo cho ba tiểu gia hỏa, luyện đan, dạy dỗ hai tiểu nha đầu một phen.

Cứ như vậy ở lại mười năm.

La Tuyên mới một mình rời khỏi Thái Nguyên Tiên Đảo, đến khe nứt thời không ở cuối Đông Hải.

“Hai vị đạo hữu, những năm này vất vả rồi!” La Tuyên vô thanh

vô tức xuất hiện trong hư không không xa khe nứt thời không, nhìn qua, Lục Áp và Vọng Thư đang tu hành trong tiềm thức, giọng nói nhàn nhạt nhẹ nhàng truyền ra.

"Hử?

La Tuyên đạo hữu xuất quan rồi?" Lục Áp và Vọng Thư đều kinh ngạc, cùng nhau nhìn về phía La Tuyên, lập tức đồng tử co rút, kinh nghi bất định nói: "Chỉ mới một tỷ năm không gặp, đạo hữu lẽ nào đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?" Cùng là cường giả cảnh giới thứ chín Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bây giờ lại không hề cảm nhận được khí tức của La Tuyên, thậm chí, ngay cả việc La Tuyên đến, họ cũng không hề cảm ứng được!

Điều này có nghĩa là gì?

Nếu La Tuyên có sát tâm, e rằng họ chưa kịp phản ứng, có lẽ đã bị trọng thương chí mạng, thậm chí vẫn lạc tại chỗ!

"Không!

Không phải cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, vẫn còn ở cảnh giới Hỗn Nguyên!

Nhưng cùng là cảnh giới Hỗn Nguyên… tại sao chúng ta lại không hề cảm nhận được khí tức?" Không đợi La Tuyên trả lời, Lục Áp và Vọng Thư vừa kinh vừa ngạc tự lẩm bẩm, phủ định lời nói lúc trước.

"Hai vị dù sao cũng từng là Đạo Chủ, chỉ là cảnh giới thứ chín Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không đến mức khiến hai vị như vậy chứ?" La Tuyên thấy bộ dạng của Vọng Thư và Lục Áp, không khỏi bật cười, sờ sờ mũi, khá là cạn lời.

"…" Lục Áp và Vọng Thư nhìn nhau, sau đó nhìn sâu vào La Tuyên, trầm giọng nói: "Không phải vậy!" "Ồ?" La Tuyên nhướng mày.

“Chúng ta cùng là cảnh giới thứ chín Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chúng ta năm xưa cũng là Đạo Chủ, cường giả cùng cảnh giới bình thường không cảm nhận được khí tức của đạo hữu, chúng ta lại làm sao có thể không cảm nhận được?” “Nếu như vậy, chúng ta làm sao trấn áp khe nứt thời không?” Lục Áp nhíu mày trầm ngâm nói: “Nhưng khí tức của đạo hữu, không hề cảm nhận được, như vậy, chỉ có một khả năng.” “La Tuyên đạo hữu đã chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.” Vọng Thư mở miệng nói tiếp.

“Không sai!

Nhất định là Huyền Nguyên Mẫu Khí đó, Huyền Nguyên Mẫu Khí của Hồng Mông Thiên Địa, so với Huyền Nguyên Mẫu Khí của hỗn độn, còn huyền diệu hơn!” Trong mắt Lục Áp tinh quang lấp lánh, vô cùng khẳng định nói: “Huyền Nguyên Mẫu Khí của thời đại hỗn độn, đối với cảnh giới thứ chín Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vô dụng, nhưng của Hồng Mông Thiên Địa, lại đối với việc đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, vẫn có tác dụng lớn!” “Chính vì đã luyện hóa mấy đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, mới khiến đạo hữu chạm đến ngưỡng cửa đó!” Đây có thể là một phát hiện kinh người.

Nếu thật sự như vậy, cũng có nghĩa là, chỉ cần có đủ Huyền Nguyên Mẫu Khí, có lẽ có thể nhanh hơn khôi phục cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, trở lại ngôi vị Đạo Chủ!

“Thật sự như vậy?” Trong mắt La Tuyên tinh quang bắn ra, hiểu được ý của Lục Áp và Vọng Thư.

“Hẳn là như vậy!” Vọng Thư khẽ gật đầu, lại khẽ lắc đầu nói: “Nếu không, chúng ta cũng không nghĩ ra có khả năng nào, sẽ khiến đạo hữu có sự thay đổi như vậy.” “Nhưng… tại sao ta lại cảm thấy, việc nhìn thấu cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, không có bất kỳ phương hướng nào?” La Tuyên nhíu mày, khá là khó hiểu.

“Đáng ra phải như vậy!” Vọng Thư thản nhiên mỉm cười nói: “Đạo hữu không biết, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lại là một trời một vực khác, ngưỡng cửa này và các cảnh giới trước đó, hoàn toàn khác nhau.” “Muốn nhìn thấu cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, không chỉ cần tu vi nguyên thần tu luyện đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, tu vi nhục thân cũng phải tu luyện đến viên mãn.” “Ngoài ra, đại đạo đạo tắc cũng phải ngưng luyện ra năm trăm đạo.” “Như vậy… cũng chỉ mới sơ bộ đúc được đạo cơ Vô Cực mà thôi!” Hít sâu một hơi, nàng nói tiếp: “Thực sự muốn vượt qua ngưỡng cửa đó, cần phải lấy bản thân làm lò luyện đại đạo, triệt để dung hợp nguyên thần, nhục thân, đạo tắc thành một thể!

Thực sự trở thành đại đạo chi thể, từ đó không còn khuyết điểm, viên mãn như một!

Ta là đại đạo!

Đại đạo là ta!” “Thì ra là vậy!” La Tuyên nghe vậy, bỗng nhiên thông suốt.

Một ý tưởng táo bạo nào đó trong lòng, cũng vào lúc này, càng thêm kiên định.

Chương 271

Trầm ngâm hồi lâu, hắn giơ tay bố trí một đạo cấm chế thời không, trầm giọng nói: "Ta muốn đến Hồng Mông Thiên Địa, không biết hai vị đạo hữu thấy thế nào?" "Ngươi?" Lục Áp và Vọng Thư nghe vậy đại kinh thất sắc, suýt chút nữa kinh hãi thất thanh.

Lục Áp đầy vẻ khó tin nhìn chằm chằm La Tuyên, khó có thể tin nói: "Đạo hữu, đầu kia của khe nứt thời không, có không biết bao nhiêu cường giả Hồng Mông Thiên Địa, đạo hữu có biết, ở nơi đó, họ đều ở trạng thái đỉnh cao!" "Không sai!

Đối mặt với cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thậm chí là Đạo Chủ đỉnh cao gần như cảnh giới đại đạo, chỉ cần một ý niệm…" Vọng Thư cũng vội vàng khuyên can, lời tuy chưa nói hết, nhưng ý tứ đã rõ ràng.

Khoảng cách giữa Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quá lớn.

Cực đạo Chuẩn Thánh có thiên tư trác tuyệt, hoặc là Đạo Chủ cấp Cực đạo Chuẩn Thánh, còn có khả năng cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ nhất một trận, thậm chí nghịch phạt Hỗn Nguyên!

Nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới thứ chín dù có nghịch thiên đến đâu.

Cũng tuyệt đối không thể nghịch phạt cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, càng đừng nói, đối diện có thể có ba ngàn Đạo Chủ đỉnh cao!

Nhiều cường giả như vậy.

Đừng nói La Tuyên một mình, dù là ba người, thậm chí mang cả Hồng Quân, tất cả trói lại một chỗ, cũng không thể chịu được một hơi thở của người ta!

Với sự chênh lệch lớn như vậy.

Làm sao có thể để La Tuyên đi mạo hiểm!

"Nếu thêm một kiện cực phẩm Hồng Mông linh bảo thì sao?" La Tuyên không từ bỏ, tiếp tục hỏi.

"Cực phẩm Hồng Mông linh bảo?" Lục Áp và Vọng Thư nhướng mày, đầu vẫn lắc như trống bỏi: "Không được!

Tuyệt đối không được!

Đạo Chủ đỉnh cao trong tay đều có đại đạo chí bảo, mỗi kiện đều là chí bảo!" Đạo Chủ đỉnh cao không có bất kỳ khuyết điểm nào.

Không chỉ bản thân đã sớm viên mãn như một, không còn khuyết điểm, phương diện linh bảo cũng đã đạt đến cực hạn dưới đại đạo.

Sự tồn tại bực này chỉ có Đạo Chủ cùng cấp có thể địch, tuyệt không phải sinh linh bình thường có thể tưởng tượng!

"Ba ngàn Hồng Mông Đạo Chủ không thể lúc nào cũng canh giữ khe nứt thời không chứ?" La Tuyên cuối cùng cũng nhíu mày, trầm giọng nói: "Lẽ nào với hơn vạn Đồ Đằng Chi Chủ, ba ngàn Đạo Chủ, có thể lúc nào cũng chú ý đến Hồng Hoang?" "Cũng không có." Lục Áp trầm ngâm nói: "Một tỷ năm trước, không cảm nhận được uy áp cấp Đạo Chủ, chỉ có Đồ Đằng Chi Chủ đang thay phiên nhau truyền thế giới bản nguyên và đại đạo bản nguyên vào thế giới Hồng Hoang." "Nhưng dù vậy, đạo hữu mạo muội tiến vào Hồng Mông Thiên Địa, vẫn có nguy cơ rất lớn!" Họ không lo lắng Đồ Đằng Chi Chủ có thể phát hiện ra một Đạo Chủ như La Tuyên.

Những Đạo Chủ đỉnh cao kia tuy tu vi đã đến cực hạn, trừ phi

vượt qua đại đạo lượng kiếp, thành đại đạo, nếu không, cũng không thể có không gian đề thăng, hoàn toàn không cần tu hành.

Nhưng với thân phận của họ, cũng không thể lúc nào cũng nhìn chằm chằm Hồng Hoang.

Nhưng vấn đề là.

Dù không phải lúc nào cũng nhìn chằm chằm, nếu ngẫu nhiên liếc mắt một cái, vừa hay đụng phải La Tuyên, đó cũng là nguy hiểm thập tử vô sinh!

"Nếu không có Đạo Chủ nào nhìn chằm chằm, tại sao lại không thể đi?" La Tuyên thản nhiên mỉm cười, vẻ mặt thong dong trấn định.

Trước đó hắn đã có suy nghĩ này, Đạo Chủ đỉnh cao tuy mạnh, nhưng cũng không thể lúc nào cũng trấn thủ khe nứt thời không.

Huống hồ.

Với sự kiêu ngạo của cường giả Hồng Mông Thiên Địa, tuyệt đối sẽ không nghĩ rằng, thế giới Hồng Hoang sẽ có sinh linh dám vượt qua thời không, đến Hồng Mông Thiên Địa!

Dù có.

Cũng tuyệt đối không thể qua được ải của đông đảo Đồ Đằng Chi Chủ!

Chính vì suy nghĩ những điều này, hắn mới càng thêm kiên định suy nghĩ như vậy, dù sao, thế giới Hồng Hoang cuối cùng cũng hạn chế sự trưởng thành của hắn.

Nếu chỉ ở lại thế giới Hồng Hoang.

Vậy chỉ có thể bị động chờ Hồng Mông Thiên Địa 'gửi tài nguyên' đến, làm sao có thể thoải mái bằng việc tự mình vượt qua để 'lấy tài nguyên'!

“Quá nguy hiểm!

Đạo hữu làm vậy quá mạo hiểm!” Lục Áp vẫn lắc đầu, không đồng ý.

“Không sai!” Vọng Thư cũng không dám đồng ý để La Tuyên lấy thân phạm hiểm, mặt mày lo lắng nói: “Dù đạo hữu như nguyện vượt qua thời không hai giới, đến bên kia chỉ cần gây ra chút động tĩnh, đều dễ dàng bị phát hiện.” “Chuyện này cũng không khó.” La Tuyên thản nhiên cười nói: “Lẽ nào các vị đã quên?

Năm xưa với thân phận Đạo Chủ đỉnh cao, còn không thể đi khắp hỗn độn, Đạo Chủ của Hồng Mông Thiên Địa há lại không như vậy?” “Hơn nữa…” Hắn dừng lại, trong mắt quang mang lóe lên, tiếp tục nói: “Hai vị đừng quên, ta có một loại năng lực đặc biệt, nếu hai vị có thể… ừm, có thể giúp ta một tay, liền có thể vạn vô nhất thất!” “Hử?” Lục Áp và Vọng Thư nghe vậy, đều trầm mặc.

Đối với năng lực đặc biệt đó của La Tuyên, họ cực kỳ kinh ngạc, những năm trấn thủ khe nứt thời không, cũng từng bàn luận.

Chỉ là, dù từng là Đạo Chủ đỉnh cao, cũng không thể hiểu được, đó rốt cuộc là năng lực gì.

Cuối cùng.

Chỉ có thể quy tất cả cho sự ưu ái của đại đạo!

Chỉ cần liên quan đến đại đạo, đó không phải là thứ họ có thể suy đoán, nếu vậy, cũng không phải là không thể!

Nhưng nguy hiểm ở Hồng Mông Thiên Địa thật sự đáng sợ.

La Tuyên đối với thế giới Hồng Hoang lại quá quan trọng, họ không thể chấp nhận việc La Tuyên lấy thân phạm hiểm!

Nhưng ngược lại.

Hình như ý của La Tuyên đã quyết, khuyên can, e rằng không đủ để dập tắt suy nghĩ của La Tuyên!

Trầm mặc hồi lâu, Lục Áp trầm giọng hỏi: "Đạo hữu có nhất quyết như vậy?" "Không phải ta nhất quyết như vậy!" La Tuyên nghe vậy khẽ thở dài nói: "Chỉ là thủ bút của những năm này, đã vượt ngoài một số dự liệu.

Hai vị cũng biết, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên gian nan đến mức nào!" "Nếu Hồng Hoang được thúc đẩy đến bước đó." "Chúng ta chưa bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, Hồng Quân đạo hữu cũng chưa công thành xuất quan, hậu quả sẽ ra sao?" Mọi chuyện tự nhiên không đến mức nghiêm trọng như vậy.

Chỉ là nếu có thể phòng bệnh hơn chữa bệnh, tự nhiên mới thực sự là vạn vô nhất thất!

"Được rồi!" Lục Áp và Vọng Thư biết không thể ngăn cản La Tuyên, chỉ có thể thở dài nói: "Đạo hữu có tư chất kinh thiên động địa, là con của đại đạo, được đại đạo sâu sắc ưu ái, chuyến đi Hồng Mông Thiên Địa lần này, tự có đại đạo che chở, sẽ không bị Hồng Mông Đạo Chủ phát hiện!" Ông!

Lời này vừa nói ra.

La Tuyên lập tức cảm giác trong cõi u minh, một luồng sức mạnh vô hình rơi xuống người, dường như, cả người càng thêm phiêu diêu.

"Đạo hữu không hổ là con của đại đạo!" Lục Áp và Vọng Thư cũng không có cách nào khác, nhưng không ngờ, lời vừa dứt, đã thấy hiệu quả.

Cho dù La Tuyên đang đứng trước mắt, họ cũng không thể cảm nhận được một chút nào, thậm chí nếu không nhìn bằng mắt thường, thân ảnh cũng không thể bắt được!

La Tuyên lại biết.

Tất cả đều nhờ vào việc hắn đề xuất lần này, đã làm chấn động tâm thần của Lục Áp và Vọng Thư, nếu không, tuyệt không dễ dàng kích hoạt như vậy.

Nhưng, đã có đại đạo che chở, vậy chuyến đi này có thể càng thêm dễ dàng rồi!

Chương 272

"Hai vị đạo hữu, thế giới Hồng Hoang giao cho hai vị trấn giữ!" La Tuyên không chút do dự, lập tức dặn dò một câu, liền thân ảnh dần dần hư hóa, hóa thành vô số sức mạnh thời không.

Dần dần cùng với thời không nơi khe nứt thời không tồn tại, dung hợp thành một thể.

"Ai!

Hy vọng La Tuyên đạo hữu lần này đến Hồng Mông, đừng gặp nguy hiểm mới tốt!" Lục Áp không nhịn được lại thở dài.

"Sự đã đến nước này, chúng ta chỉ có thể mong ngài ấy có thể bình an vô sự, nếu lúc trở về, có thể vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, tự là tốt nhất!" Vọng Thư im lặng một lát, rồi lại hóa thành một vầng trăng sáng, tu luyện. … Ở một bên khác.

Sau khi La Tuyên dung nhập vào thời không.

Lập tức cảm nhận được sự cường đại của thời không hai giới, sức mạnh thời không mênh mông đó, dù với tạo nghệ thời không đại đạo của hắn, cũng không khỏi có cảm giác kinh hãi!

Muốn vô thanh vô tức, dung nhập vào thời không hai giới, một lần vượt qua hai phương thời không.

Cũng khó hơn trong tưởng tượng rất nhiều!

Nếu đi qua khe nứt thời không bình thường, tuyệt sẽ không có khó khăn, Hồng Mông Thiên Địa cũng sẽ không bài xích.

Nhưng bây giờ.

Tuy thời không Hồng Mông vẫn không có ý bài xích, lại có ý định

muốn đồng hóa!

Hắn hiểu ra.

Thời không Hồng Mông đang dung hợp thời không Hồng Hoang thiên địa.

Hắn đã hóa thành sức mạnh thời không, dung nhập vào thời không hai giới, tự nhiên không tránh khỏi việc bị coi là thời không Hồng Hoang để dung hợp!

Đây là một tai nạn nhỏ.

Nhưng cũng không phải là vấn đề lớn.

Để giải quyết vấn đề này, hắn không vội vàng vượt qua thời không hai giới, mà dừng lại ở giữa thời không hai giới.

Thân ở giữa thời không hai giới, cảm nhận sự dung hợp của thời không hai giới.

Đối với La Tuyên tu hành thời không đại đạo mà nói, không nghi ngờ gì cũng là một cơ hội tốt để nâng cao thời không đại đạo!

Mạo hiểm đến thế giới Hồng Mông, cũng là để nâng cao tu vi.

Dù sao cũng là để đề thăng.

Tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt vạn năm khó gặp như vậy!

Thân thể dung nhập vào thời không hai giới, nhanh chóng chìm đắm trong sức mạnh thời không vô tận và ảo diệu của thời không, dần dần quên đi sự trôi qua của thời gian.

Cứ như vậy không biết bao lâu.

La Tuyên đột nhiên phát hiện, trong nguyên thần đó, dấu ấn thời không đại đạo, trở nên vô cùng rực rỡ và trong suốt.

Đạo tắc thời không lưu chuyển trong đó.

Hách nhiên đã không biết từ lúc nào, tăng lên một ngàn đạo!

“Một ngàn đạo đạo tắc thời không?

Vượt qua thời không hai giới, đến Hồng Mông Thiên Địa, quả nhiên là một ý tưởng chính xác!” La Tuyên cảm nhận được đạo tắc thời không mênh mông trong nguyên thần, trong lòng tràn đầy kinh hỉ.

Những thứ khác tạm thời không nói.

Chỉ riêng một ngàn đạo đạo tắc thời không này, chuyến đi này không uổng!

Đương nhiên, hắn cũng không vì vậy mà từ bỏ ý định đến Hồng Mông Thiên Địa.

Ở đây, đạo tắc đề thăng tuy nhanh, nhưng vẫn không thể khiến hắn sớm bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực mới là quan trọng nhất!

Việc đề thăng đạo tắc chậm hơn tu vi rất nhiều.

Bất kể là ở thế giới Hồng Hoang hay Hồng Mông Thiên Địa, đây đều là một nhận thức chung.

Nhất là sau khi lĩnh ngộ một nghìn đạo tắc Thiên đạo, mỗi một đạo tắc muốn đề thăng đều khó như phàm nhân lên trời!

La Tuyên biết rõ nếu cứ tiếp tục lãng phí thời gian trong không thời gian của hai thế giới, cũng không biết bao lâu nữa mới có thể có sự tiến bộ rõ rệt.

Vì vậy, hắn không ở lại lâu trong không thời gian của hai thế giới nữa.

Không lâu sau.

Cả người hắn như nước hòa vào biển lớn, men theo nơi giao nhau

giữa không thời gian của hai thế giới, dần dần dung nhập vào không thời gian Hồng Mông.

Lại không biết qua bao lâu.

Tựa như một thoáng chốc, lại như đã qua vô số nguyên hội.

La Tuyên đột nhiên cảm nhận được từng luồng khí tức cường đại, như những ngọn núi nguy nga sừng sững trên đại địa, tràn ngập cảm giác nặng nề không thể lay chuyển.

"Là các Đồ Đằng Chi Chủ của Hồng Mông Thiên Địa!" Hắn lập tức nhận ra thân phận của những khí tức đó, không dám chủ quan, cố hết sức men theo vách ngăn không thời gian của Hồng Mông Thiên Địa, không ngừng rời xa những khí tức ấy.

Toàn bộ quá trình diễn ra thuận lợi.

Không một Đồ Đằng Chi Chủ nào phát hiện ra điều khác thường, giữa chừng cũng không có cường giả Đạo Chủ nào chú ý.

Đợi đến khi La Tuyên không còn cảm ứng được khí tức của các Đồ Đằng Chi Chủ nữa.

Hắn mới dùng lực lượng không thời gian chu thiên hội tụ, dần dần ngưng tụ ra thân ảnh, hiện ra trong một thế giới hoàn toàn mới.

"Hồng Mông Thiên Địa sao?" Vừa hiện thân, hắn lập tức cảm nhận được một luồng Hồng Mông đạo khí tinh thuần đậm đặc hơn tiên khí Hồng Hoang vô số lần ập vào mặt, còn đậm đặc hơn gấp mười lần so với Hồng Mông đạo khí được truyền vào Hồng Hoang.

Nơi tầm mắt nhìn đến.

Trên đại địa bao la, từng cây cổ thụ chọc trời, phảng phất như những ngọn núi bất hủ, mỗi một cây nếu mang đến Hồng Hoang đều có thể xuyên thủng cả thế giới!

Vô số ngọn thần sơn màu tím.

Chương 273

Tùy tiện một ngọn cũng lớn hơn cả thế giới Hồng Hoang!

Những sinh linh ngao du giữa đất trời cũng có tu vi Chuẩn Thánh, thậm chí là Hỗn Nguyên chi cảnh, thân ảnh che trời lấp đất, khí tức uy thế ngút trời!

La Tuyên quan sát vài lần.

Nơi hắn xuất hiện, hẳn là địa giới của một chủng tộc tương tự như Dực tộc ở Hồng Hoang.

Tất cả sinh linh xuất hiện trong tầm mắt.

Phía sau không có đôi cánh thì cũng là bốn cánh, sáu cánh, có vài kẻ đạt tới Hỗn Nguyên chi cảnh, sau lưng còn có tám cánh, mười cánh và mười hai cánh!

"Kẻ mạnh nhất là một cường giả mười hai cánh Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh?

Không có Đồ Đằng Chi Chủ sao?" Hắn tung ra một luồng thần niệm, bao trùm toàn bộ lãnh địa của chủng tộc tựa như Dực tộc này, phát hiện trong khu vực rộng lớn tương đương mười thế giới Hồng Hoang hiện tại, chỉ có một chủng tộc duy nhất.

Trong đó có không ít cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Kẻ mạnh nhất là một cường giả Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh có mười hai cánh, không phát hiện ra Đồ Đằng Chi Chủ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Nhưng dù vậy.

Vẫn đủ khiến người ta kinh hãi!

Phải biết rằng, đây chỉ là một góc tùy tiện trong Hồng Mông Thiên Địa, ở toàn bộ Hồng Mông Thiên Địa có lẽ không hề đáng chú ý.

Nhưng ở một nơi như vậy.

Chỉ có một chủng tộc, trong đó có không dưới một nghìn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn có một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh!

Nếu không phải bị không thời gian của hai thế giới bài xích, khiến Hồng Mông Thiên Địa không thể giáng lâm hoàn toàn.

Chỉ cần một chủng tộc này.

Đã đủ khiến thế giới Hồng Hoang của mười ức năm trước phải trời long đất lở!

"Hồng Mông Thiên Địa quả không hổ là thời đại xa xưa hơn cả Hỗn Độn Thiên Địa, quan trọng nhất là, Hỗn Độn Thiên Địa từng bị đánh vỡ, còn Hồng Mông Thiên Địa thì không." Nền tảng của Hồng Mông Thiên Địa là do vô tận năm tháng tích lũy.

Về điểm này, ngay cả Hỗn Độn Thiên Địa cũng không thể so sánh!

"Nhưng, điều đó cũng có nghĩa là có nhiều cơ duyên hơn!" Trong mắt La Tuyên lóe lên ánh sáng, thần niệm bao trùm khu vực rộng lớn đã sớm phát hiện không ít trân bảo đủ để hữu dụng với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trong đó không thiếu một số trân bảo hữu dụng cho nhục thân.

Thứ hắn cần đề thăng nhất hiện nay chính là tu vi nhục thân, chỉ có tu vi nhục thân đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, mới có thể bắt đầu đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Nghĩ đến đây.

Hắn lắc mình biến hóa, khí tức được Hồng Mông đạo khí đồng

hóa, không khác gì sinh linh của Hồng Mông Thiên Địa.

Dáng vẻ cũng biến thành một sinh linh tám cánh.

“Ồ?

Vũ tộc chúng ta từ khi nào xuất hiện một vị Vũ Hoàng thượng tôn tám cánh?

Tại sao vị thượng tôn này trông lạ mặt thế?” “Có lẽ đã bế quan rất lâu, gần đây mới ra ngoài đi lại chăng!” “Là thượng tôn của Thanh Vũ nhất tộc chúng ta, xem ra, không phải vừa bế quan đột phá cảnh giới Vũ Hoàng tám cánh, thì là từ bên ngoài du lịch vừa trở về!” “...” Sau khi La Tuyên thay đổi dung mạo và khí tức, cũng không che giấu thân hình nữa.

Khi thân ảnh của hắn bị các thành viên Vũ tộc khác nhìn thấy, lập tức gây ra một trận xôn xao không nhỏ.

Bởi vì Vũ tộc tám cánh là cường giả Hỗn Nguyên.

Cường giả bậc này trong toàn bộ Vũ tộc cũng là những tồn tại lừng lẫy, tự nhiên thu hút không ít ánh mắt! ‘Là Thanh Vũ nhất tộc sao?’ La Tuyên nghe thấy những tiếng truyền âm nghị luận, trong lòng đã hiểu rõ, cất bước đi về phía một nơi cất giữ trân bảo.

Thấy La Tuyên đi về phía trung tâm của Thanh Vũ nhất tộc.

Những thành viên Vũ tộc đang đồn đoán lung tung càng thêm khẳng định La Tuyên là cường giả Vũ tộc đi xa trở về, cũng không còn tò mò nữa.

Hồng Mông Thiên Địa cũng lấy cường giả vi tôn.

Thế giới của những nhân vật lớn, không phải là thứ bọn họ có thể tưởng tượng!

“Đứng lại!

Đây là trọng địa bảo khố của Thanh Vũ nhất tộc, thượng tôn tự ý đến gần, có thánh lệnh của Thanh Lân Vũ Đế không?" Khi La Tuyên còn cách nơi cất giữ trân bảo đó trăm ức dặm, liền bị mấy Chuẩn Thánh cực đạo có khí tức không yếu chặn lại.

Mấy Chuẩn Thánh cực đạo này tuy là Chuẩn Thánh sáu cánh của Vũ tộc, nhưng lại là tinh nhuệ trấn thủ bảo khố của Thanh Vũ nhất tộc, được Vũ Đế của Thanh Vũ nhất tộc đích thân phong tặng, là cận vệ tâm phúc của Vũ Đế.

Tự nhiên không sợ thân phận Vũ Hoàng tám cánh của La Tuyên!

La Tuyên thấy mấy Chuẩn Thánh cực đạo chặn đường, không hề có chút kiêng dè nào, giơ tay vung ống tay áo vào hư không.

Mấy Chuẩn Thánh cực đạo cỏn con.

Ngay cả tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền lặng yên không tiếng động tan biến giữa đất trời.

Hành động này, giống như chọc vào tổ ong vò vẽ, lập tức kinh động hai Vũ tộc tám cánh đang trấn thủ bảo khố.

"Hỗn xược!

Là ai?

Dám tàn sát đồng tộc, lẽ nào không sợ Vũ Đế trách tội sao?" Hai Vũ tộc tám cánh kia trong nháy mắt vượt qua trăm ức dặm, xuất hiện không xa La Tuyên, đánh giá khuôn mặt xa lạ của hắn, không phát hiện ra lai lịch, nhưng lại vô cùng tức giận.

Ở Vũ tộc, giết hại đồng tộc là tội lớn!

Huống chi là cường giả Vũ tộc trấn thủ trọng địa bảo khố!

Nếu bị Vũ Đế biết được, cho dù La Tuyên là Vũ Hoàng tám cánh của Vũ tộc, cũng tuyệt đối không thể tha nhẹ!

Thế nhưng.

La Tuyên vốn không phải người của Vũ tộc, càng không phải người của Thanh Vũ nhất tộc.

Hắn đến đây chỉ vì bảo vật, tự nhiên sẽ không phí lời với hai Hỗn Nguyên của Thanh Vũ nhất tộc, chỉ là hai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất cảnh.

Chỉ cần giơ tay, liền trực tiếp bị xóa sổ!

Chương 274

"Không hay rồi!

Hai vị Vũ Hoàng đại nhân bảo vệ bảo khố của tộc ta đã vẫn lạc!" Khi La Tuyên giơ tay xóa sổ hai Vũ Hoàng tám cánh.

Tại trung tâm Thanh Vũ nhất tộc, trên một ngọn thần sơn khổng lồ nối liền trời đất, còn hùng vĩ tráng lệ hơn cả thế giới Hồng Hoang.

Một Chuẩn Thánh cực đạo hốt hoảng la hét, từ sườn núi thần sơn, nhanh chóng leo lên đỉnh, đến bên ngoài một tòa thần điện lơ lửng vô cùng hùng vĩ nguy nga.

"Cái gì?" Hai Chuẩn Thánh cực đạo đang canh gác ngoài thần điện, đang định quát mắng ngăn cản Chuẩn Thánh cực đạo kia, bỗng nghe thấy lời này, sắc mặt đại biến.

Không dám chậm trễ, vội vàng xông vào trong thần điện.

"Bẩm báo Đại Đế!

Tộc ta xảy ra đại sự, hai vị Vũ Hoàng đại nhân trấn thủ bảo khố.....

đã vẫn lạc!" Trong thần điện nguy nga hùng vĩ, trải đầy vô số đạo văn, tràn ngập đạo vận vô tận.

Trống rỗng không một vật!

Nhưng sau khi hai Chuẩn Thánh cực đạo mở miệng.

Một luồng khí tức vô cùng khủng bố lập tức quét qua toàn bộ đại điện, khiến hai Chuẩn Thánh cực đạo lập tức cảm thấy như một chiếc thuyền lá, rơi vào giữa đại dương mênh mông vô tận!

Dù là Chuẩn Thánh cực đạo.

Trong khí thế kinh người đó, cũng bị áp chế đến mức gan mật nứt vỡ!

"Lại có chuyện này?" Cùng với một giọng nói phiêu diêu mà uy nghiêm từ xa vọng lại.

Giữa trung tâm thần điện trống rỗng, vô cùng đạo vận lưu chuyển, tựa như có cảnh tượng trời đất sơ khai, hỗn độn diễn biến.

Trung tâm của vô cùng biến hóa.

Một thân ảnh vĩ ngạn đang ngồi xếp bằng, đường nét mơ hồ, dần dần từ hư ảo biến thành thực thể, ngưng tụ ra một thân ảnh hữu hình.

Đó là một người đàn ông trung niên mang mười hai cánh, toàn thân phủ đầy vảy màu xanh, dung mạo uy nghiêm, ánh mắt sắc bén như chim ưng.

Sau khi hiện thân.

Hắn không thèm liếc nhìn hai Chuẩn Thánh cực đạo đang quỳ rạp dưới đất, mười hai cánh sau lưng khẽ động, thân ảnh liền biến mất trong thần điện.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn đã xuất hiện bên ngoài bảo khố của Thanh Vũ nhất tộc.

Giọng nói uy nghiêm lạnh lùng cũng truyền khắp toàn bộ Thanh Vũ nhất tộc.

"Tất cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Thanh Vũ nhất tộc ta, lập tức tập hợp tại bảo khố!" Giọng nói còn chưa dứt.

Ánh mắt uy nghiêm của hắn rơi vào một cung điện có quy mô tương tự hùng vĩ, khắc vô số đạo văn mà ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường cũng không thể phá hủy.

Xuyên qua vô số cấm chế và đạo văn, rơi vào trong cung điện, lên

thân ảnh đang thu thập bảo vật của Thanh Vũ nhất tộc.

Vèo!

Vèo!

Vèo!

Chỉ trong chốc lát.

Từng đạo thân ảnh đã hóa thành cầu vồng, vây quanh người đàn ông trung niên uy nghiêm đó.

"Chúng thần tham kiến Vũ Đế!" Những thân ảnh này, sau lưng mỗi người ít nhất đều mang tám cánh, chứng minh thân phận Vũ Hoàng sánh ngang Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Số lượng không dưới một nghìn!

Nhưng trước mặt người đàn ông trung niên uy nghiêm kia, ai nấy đều vô cùng cung kính!

"Cùng ta đi xem xem, là kẻ không biết sống chết nào, dám tàn sát đồng tộc, dám tự tiện xông vào cấm địa bảo khố của tộc ta!" Vũ Đế tưởng rằng là cường giả của chủng tộc khác, hoặc là Vũ tộc của chi nhánh khác gây ra.

Nhưng khi nhìn thấy thân ảnh trong cung điện, trong lòng không khỏi kinh ngạc, lại là một Vũ Hoàng tám cánh xa lạ.

Là của Thanh Vũ nhất tộc!

Dưới sự dẫn dắt của Vũ Đế, hơn một nghìn Vũ Hoàng cảnh giới Hỗn Nguyên, khí thế ngút trời, như cuốn theo một cơn bão tinh hải, hội tụ về phía bảo khố.

"Không hổ là bảo khố của một chủng tộc, nhiều bảo vật như vậy, tùy tiện một món mang đến thế giới Hồng Hoang, cũng đủ khiến Thánh nhân phải tranh giành đến rách mặt!" "Ồ!

Bảo vật tu luyện nhục thân cũng không ít, e là đủ để nhục thân của ta đột phá Hỗn Nguyên đệ tam cảnh!" Trong bảo khố, La Tuyên không hề khách khí chút nào.

Đại thủ vung lên, vô số trân bảo tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hoặc là tiên dược, hoặc là linh bảo, hoặc là các loại tiên kim, tiên thạch, tiên ngọc, toàn bộ đều bị thu vào túi, không bỏ sót một món nào.

Cái gọi là vắt cổ chày ra nước, cũng không hơn!

Cũng vào lúc này.

Hắn đã cảm nhận được một nghìn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khí thế hung hăng bên ngoài, có thể nói là toàn bộ cường giả của chủng tộc này đã dốc toàn bộ lực lượng!

"Nhanh như vậy đã phát hiện ra sao?" La Tuyên cũng không ngạc nhiên, càng không hề hoảng loạn.

Hắn đã quang minh chính đại giết hai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia, lại phá vỡ cấm chế bảo khố, không hề che che đậy đậy.

Dù sao cũng đã đến Hồng Mông Thiên Địa.

Dù các Đạo Chủ kia có tinh ranh đến đâu, cũng không thể nào một Đạo Chủ đường đường, lại chỉ là một Đạo Chủ chưa trưởng thành hoàn toàn.

Sẽ vượt qua không thời gian, chủ động đến Hồng Mông Thiên Địa!

Với sự rộng lớn của Hồng Mông Thiên Địa, sự đa dạng của các chủng tộc, sự thường xuyên của các cuộc tranh đấu tàn sát.

Những Đạo Chủ đứng ở đỉnh cao nhất của con đường tu hành, chỉ còn thiếu một bước là chạm đến cảnh giới Đại Đạo, cao cao tại thượng, lại càng không để ý đến chuyện này!

Vì vậy, ngoài khí tức và Thời Không đại đạo ra, hắn căn bản không cần phải che giấu gì cả!

Ầm ầm ầm!

La Tuyên vừa ung dung thu hết tất cả bảo vật.

Chương 275

Cánh cửa bảo khố mở toang.

Người đàn ông trung niên mười hai cánh uy nghiêm đó, dẫn theo một đám Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tám cánh, mười cánh, hùng hổ tiến vào đại điện bảo khố.

Đại điện.

Thực tế toàn bộ bảo khố không hề nhỏ hơn đại lục Hồng Hoang.

Bản thân nó cũng là một món chí bảo được cường giả luyện chế, sánh ngang với Hỗn Độn linh bảo thông thường!

Chứa hơn một nghìn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không hề có vẻ chật chội!

Khi nhiều cường giả như vậy tràn vào đại điện bảo khố.

Khí thế ngút trời đó càng giống như sóng to gió lớn, quét qua toàn bộ bảo khố.

Từng đạo thân ảnh khí thế ngút trời.

Phía sau đều diễn hóa ra những dị tượng đáng sợ của vạn vật sinh diệt, tinh hải chìm nổi, bầu trời vỡ nát, kinh hãi vô cùng!

“Tiểu bối to gan!

Ai cho phép ngươi tự tiện xông vào bảo khố của tộc ta, tự ý lấy chí bảo của Thanh Vũ nhất tộc ta?” Trong số rất nhiều cường giả tràn vào, một cường giả trẻ tuổi không rõ sự tình đã không nhịn được mà lớn tiếng quát lên đầu tiên.

“Hỗn xược!

Dám tự tiện xông vào bảo khố, diện kiến Vũ Đế không quỳ lạy,

đáng tội gì?" "Tiểu bối to gan!

Mau quỳ xuống cầu xin Vũ Đế tha thứ, niệm tình ngươi là Vũ Hoàng mới tấn thăng, có lẽ Vũ Đế có thể tha cho ngươi không chết!" "..." Trong chốc lát.

Các Vũ tộc tám cánh, mười cánh khác cũng lần lượt lên tiếng, đồng loạt gây áp lực lên La Tuyên.

Khí thế khủng bố kinh người.

Càng đáng sợ như muốn làm sụp đổ vũ trụ tinh hải!

"Sau ngày hôm nay, cái gọi là Thanh Vũ nhất tộc, sẽ không còn tồn tại!" La Tuyên thu hết tất cả bảo vật, liền không còn chút lưu luyến nào, hờ hững liếc nhìn vô số cường giả của Thanh Vũ nhất tộc, lạnh lùng mở miệng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh triệt để bùng phát, như sóng cả đại dương, cuồn cuộn dâng trào, lập tức lấn át hơn nghìn cường giả Hỗn Nguyên!

"Ngươi... rốt cuộc là ai?" Giờ phút này, cảm nhận được khí tức khủng bố của La Tuyên, Vũ Đế của Thanh Vũ nhất tộc, cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh đứng đầu, cuối cùng cũng biến sắc, kinh hãi thất thanh.

"Không cần biết!" Cùng với giọng nói lạnh lùng của La Tuyên, sức mạnh mênh mông đã mang theo uy thế hủy diệt vũ trụ, quét tới.

"Chết tiệt!

Là cường giả của tộc khác!" Nhiều cường giả Thanh Vũ nhất tộc cảm nhận được sức mạnh kinh người của La Tuyên, ai nấy đều sắc mặt đại biến, trong lòng đều bị một tầng bóng ma tử vong bao phủ.

Sức mạnh kinh khủng đó, khiến họ có cảm giác ngạt thở!

Nhưng dù sao họ cũng đều là cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tự nhiên sẽ không dễ dàng khuất phục, càng sẽ không phản ứng không kịp.

Chỉ thấy từng luồng khí tức như núi lửa phun trào.

Từng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Thanh Vũ nhất tộc, đều dốc hết tiên nguyên chi lực, quanh thân tràn ngập tạo hóa đạo tắc.

Hoặc diễn hóa ra từng đạo thần thông.

Hoặc đem toàn bộ sức mạnh, truyền vào linh bảo của mình, công kích về phía La Tuyên.

Trong đó đáng sợ nhất chính là cường giả mười hai cánh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh được tôn xưng là Vũ Đế!

Ngay cả thần điện bảo khố sánh ngang với Hỗn Độn linh bảo thông thường.

Cũng vào giờ phút này kịch liệt run rẩy, tựa như sắp bị sức mạnh khủng bố kinh người làm vỡ nát!

Thế nhưng.

Tu vi nguyên thần của La Tuyên, hiện nay đã chạm đến ngưỡng cửa cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, sao có thể so sánh với một đám Hỗn Nguyên thông thường.

Ầm ầm ầm!

Chỉ thấy tiên nguyên chi lực kinh người chấn động hư không.

Bao gồm cả Vũ Đế Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh kia, hơn nghìn cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Thanh Vũ nhất tộc, trong khoảnh khắc toàn bộ hóa thành sương máu đầy trời.

Thánh huyết Hỗn Nguyên vô cùng vô tận tràn ngập toàn bộ bảo khố.

Ánh sáng bản nguyên của đạo tắc Hỗn Nguyên mênh mông, cũng như ánh sao đầy trời, xen lẫn trong thánh huyết màu xanh vô tận, tỏa ra thần quang vô cùng quỷ dị mà diễm lệ!

Trong đó có không ít Hỗn Độn linh bảo, không, phải là Hồng Mông linh bảo, rải rác trong đó.

Phảng phất như những đốm sao, vô cùng chói mắt!

"Thánh huyết Hỗn Nguyên..... cũng là thứ tốt!" La Tuyên một chút cũng không khách khí, mắt cũng không chớp.

Hắn thu hết toàn bộ thánh huyết và bản nguyên đạo tắc của những cường giả Thanh Vũ nhất tộc đã vẫn lạc, cùng với những Hồng Mông linh bảo rơi ra.

Mặc dù ngoài thánh huyết của cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh kia ra, thánh huyết của các cường giả khác đều không có tác dụng với hắn.

Những bản nguyên đạo tắc đó cũng vô dụng với hắn.

Nhưng những thứ này mang về thế giới Hồng Hoang, đều là chí bảo hiếm có trên đời, đủ để làm lớn mạnh thêm không ít cho Thái Nguyên nhất mạch!

"Chỉ một chủng tộc nhỏ bé, đã có nhiều trân bảo như vậy, mang lại cho ta thu hoạch lớn như vậy, Hồng Mông Thiên Địa quả thật là một nơi tốt!" Hồng Mông Thiên Địa quá mênh mông, quá rộng lớn, cũng quá cường đại.

Trải qua vô số năm tích lũy, sớm đã không biết đạt đến trình độ nào, đối với La Tuyên mà nói, không khác gì một kho tàng thần thánh khổng lồ kinh thiên!

“Có thánh huyết của cái gọi là Vũ Đế, phối hợp với vô số bảo vật cất giữ trong bảo khố, hẳn là đủ để nhục thân của ta đột phá Hỗn Nguyên đệ tứ cảnh!” “Hồng Mông linh bảo của gã kia, đối với ta cũng có chút tác dụng.” Hiện nay La Tuyên đang ở Hồng Mông Thiên Địa.

Thời Không Tháp và Hắc Liên Hỗn Độn hai mươi bốn phẩm, hai món linh bảo một là quá cường đại, quá hấp dẫn người khác, hai là có ấn ký bản nguyên của thế giới Hồng Hoang, chắc chắn không thể dễ dàng sử dụng.

Như vậy cần một món linh bảo thuận tay để tạm thời thay thế.

Chương 276

Vừa hay cái gọi là Vũ Đế, trong tay có một món cổ ấn cấp trung phẩm Hồng Mông linh bảo.

Đối với hắn mà nói, cũng là chuyện tốt!

Mang theo tâm tư như vậy trong lòng.

La Tuyên không vội rời đi, tại chỗ trong bảo khố, bố trí cấm chế, lấy ra những bảo vật có thể đề thăng nhục thân mà hắn thu được trước đó.

Thiên Tâm Ngọc Tủy!

Hồng Mông Tạo Hóa Quả!

Thánh huyết cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên còn sót lại sau khi một Đồ Đằng Chi Chủ cổ xưa vẫn lạc!

Và nhiều thứ khác!

Hít sâu một hơi.

Hắn lập tức bắt đầu luyện hóa Thiên Tâm Ngọc Tủy, đề thăng tu vi nhục thân.

Hiện nay tu vi nguyên thần của hắn đã đề thăng lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, Thời Không đạo tắc cũng đã tu luyện được một nghìn đạo.

Khoảng cách đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Cũng chỉ còn thiếu một nhục thân viên mãn mà thôi!

Không lâu sau.

La Tuyên hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện.

Cùng với sự vận chuyển của Bàn Cổ Thiên Kinh, Thiên Tâm Ngọc Tủy giống như dương chi ngọc, tỏa ra ánh tím mờ ảo và đạo vận vô cùng, lập tức hóa thành huyết khí vô cùng bàng bạc, chảy khắp tứ chi bách hài, tràn ngập nhục thân của hắn.

Cũng đang thần hóa từng hạt vi lạp nhục thân!

"Trong bảo khố có tiếng động truyền ra!

Chẳng lẽ Vũ Đế và các vị Vũ Hoàng đại nhân, đang chiến đấu với Vũ Hoàng tự tiện xông vào bảo khố?" "Vị Vũ Hoàng thượng tôn kia thật đáng sợ!

Lại dám giết hai vị Vũ Hoàng thượng tôn trấn thủ bảo khố, uổng công chúng ta còn tưởng ngài ấy đến diện kiến Vũ Đế, nhận phong hoàng vị!" "Không ổn!

Va chạm như vậy, tuyệt đối không phải là Vũ Đế đánh giết một Vũ Hoàng có thể gây ra!" "Vũ Hoàng đó cũng tuyệt đối không phải cường giả của Thanh Vũ nhất tộc chúng ta!

Là người ngoài!" "Hiện nay Vũ Đế và các vị Vũ Hoàng đại nhân đều chưa ra, e là đã gặp bất trắc, chúng ta phải lập tức thông báo cho các chi nhánh khác của Vũ tộc và chí tôn của Vũ tộc chúng ta!" "..." Bất luận là lệnh triệu tập trước đó của Vũ Đế, hay động tĩnh trong bảo khố, đều đã kinh động toàn bộ sinh linh của Thanh Vũ nhất tộc.

Khi thấy bảo khố sau lần va chạm kinh khủng đó lại không còn động tĩnh gì nữa, tất cả đều hoảng loạn suy đoán.

Một số sinh linh Thanh Vũ nhất tộc lanh lợi.

Lặng lẽ rời khỏi phạm vi bảo khố, đi về phía thần điện tu luyện của Vũ Đế kia, chuẩn bị thông báo cho các cường giả Vũ tộc khác, và chí tôn của Vũ tộc!

Đối với động tĩnh của Vũ tộc bên ngoài.

La Tuyên đang trong trạng thái tu luyện hoàn toàn không biết gì.

Đương nhiên, nếu biết, hắn cũng sẽ không ngăn cản, ngược lại còn mong bọn họ đi tìm các cường giả Vũ tộc khác đến nộp mạng.

Hồng Mông Thiên Địa quá rộng lớn, chủng tộc cũng quá nhiều.

Căn bản không phải thế giới Hồng Hoang có thể so sánh.

Ngay cả Hồng Mông Đạo Chủ cũng không thể đi hết toàn bộ Hồng Mông, cũng không thể biết hết mọi chuyện.

Những Đồ Đằng Chi Chủ cường đại đó, cũng đang bận rộn truyền bản nguyên vào thế giới Hồng Hoang.

Lại làm gì có cường giả có thể uy hiếp được hắn, lại đến một nơi hẻo lánh chim không thèm ị này!

Chỉ cần không phải những cường giả đó.

Dù có đến bao nhiêu, La Tuyên đều không sợ hãi, thậm chí, còn mong họ đến tặng bảo vật, đỡ phải đi tìm từng chút một!

Cứ như vậy.

Hắn chìm đắm trong tu luyện.

Cùng với việc luyện hóa không ngừng vô số bảo vật.

Tu vi nhục thân đang đình trệ ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất cảnh, cuối cùng cũng có dấu hiệu đột phá, bắt đầu tăng vọt.

Thiên Tâm Ngọc Tủy.

Hồng Mông Tạo Hóa Quả.

Thánh huyết do Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên để lại... vân vân.

Từng món chí bảo một, bị La Tuyên lần lượt luyện hóa, tu vi nhục thân của hắn, cuối cùng cũng nghênh đón sự lột xác.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ vang.

Trong cơ thể La Tuyên tựa như có một biển cả đang gào thét cuồn cuộn, từng luồng thánh huyết cổ xưa tuôn trào trong kinh mạch, tựa như muốn phá vỡ xiềng xích của nhục thân, xông ra ngoài cơ thể.

Quanh thân hắn.

Huyết khí màu bạc vô tận lan tỏa, diễn hóa ra vô số dị tượng thần thông.

Giờ phút này, hắn phảng phất hóa thân thành một món chí bảo màu bạc, vạn đạo hà quang, nghìn dải thụy thái.

"Tu vi nhục thân cuối cùng cũng đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhị cảnh!" La Tuyên từ từ mở mắt, liếc nhìn vô số chí bảo trước mặt, chỉ tiêu hao một phần rất nhỏ không đáng kể.

Nhưng lại khiến tu vi nhục thân của hắn có được đột phá.

Huyết khí bàng bạc trong cơ thể, kinh mạch, xương cốt, đều được rèn luyện cực lớn, sức mạnh nhục thân càng tăng lên vạn lần!

Nhưng.

So với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, vẫn có khoảng cách không nhỏ.

Chương 277

"Ồ!

Bên ngoài dường như sắp có động tĩnh!" Trước đó khi tu luyện, tâm thần hắn hoàn toàn chìm đắm trong việc đề thăng nhục thân.

Giờ phút này dừng tu hành.

Dù thần niệm không cố ý phóng ra, cũng đã cảm nhận được động tĩnh bên ngoài.

Cảm ứng được vài đạo khí tức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, cùng với một đạo khí tức sâu xa hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh đang đến gần.

"Cũng là cường giả của Vũ tộc sao?" "Cái gọi là Vũ tộc cũng không yếu, chỉ không biết, trong đó có Đồ Đằng Chi Chủ không?" Hắn khẽ trầm ngâm, giơ tay gỡ bỏ cấm chế, thu luôn cả bảo khố của Thanh Vũ nhất tộc mà hắn đang ở.

Bảo khố của Thanh Vũ nhất tộc cũng là bảo vật sánh ngang Hỗn Độn linh bảo, tự nhiên sẽ không bỏ sót.

Ầm ầm ầm!

Cũng vào lúc này.

Hư không vang lên một tiếng nổ lớn.

Bầu trời màu tím mênh mông bị xé toạc, trong cơn bão không gian vô tận khủng bố, đủ để xé nát cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh thông thường.

Một thân ảnh vĩ ngạn mang mười ba cánh, quanh thân bao phủ bởi thần quang vô tận, tựa như có trời đất diễn hóa, vạn vật sinh diệt, từ

trong đó bước ra.

Trong ảo quang quanh thân hắn.

Một màn trời màu xanh nhạt, bao bọc mấy đạo thân ảnh, mấy đạo thân ảnh này, ai nấy đều có khí tức sâu như biển, sâu không lường được, sau lưng cũng mang mười hai cánh với màu sắc khác nhau.

Hiển nhiên không ai yếu hơn cái gọi là Vũ Đế trước đó!

"Chính là ngươi đã tàn sát Thanh Vũ nhất mạch của Vũ tộc ta?

Nói!

Rốt cuộc ngươi là sinh linh của tộc nào, nói ra, ta có thể ban cho ngươi một cái chết!" Cường giả mang mười ba cánh kia vô cùng bá đạo, vừa xuất hiện đã khóa chặt La Tuyên bằng ánh mắt, lạnh lùng mở miệng.

Giọng nói như sấm trời cuồn cuộn, tựa như ẩn chứa thần phạt đại đạo, nhiếp hồn đoạt phách!

Hắn là chí tôn của một tộc, tu vi vô hạn tiếp cận cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Chỉ cần không phải Đồ Đằng Chi Chủ cường đại, hoặc chí tôn của chủng tộc cường đại, tu vi của hắn đã đủ để ngạo thị thiên địa!

Hắn có tư cách bá đạo, cũng có thực lực như vậy!

"Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?" Ánh mắt La Tuyên khẽ nheo lại, cảm nhận được sự cường đại của kẻ này.

Hiển nhiên đã tu luyện cả nguyên thần và nhục thân đến cực hạn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Hơn nữa, nhục thân và nguyên thần đã triệt để dung hợp.

Chỉ còn thiếu đạo tắc tu luyện chưa đủ năm trăm đạo mà thôi.

Nếu không.

Kẻ hắn phải đối mặt, có lẽ không chỉ là một bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, mà là một cường giả đã triệt để bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Dù vậy.

Sức mạnh mà cường giả bậc này sở hữu, cũng mạnh hơn nhiều so với sức mạnh mà Ngũ Hành Đạo Chủ bộc phát sau khi bị áp chế ở thế giới Hồng Hoang!

Bởi vì, Ngũ Hành Đạo Chủ bị thời không bài xích, sức mạnh có thể truyền qua thời không cũng không nhiều.

Còn đây là Hồng Mông Thiên Địa.

Cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên được hoàn toàn buông tay chân, tuyệt đối có thể xưng là khủng bố!

Nhưng La Tuyên vẫn trấn định.

Dù hiện nay không thể dễ dàng bộc lộ Thời Không đạo tắc, thậm chí không thể bộc lộ Thời Không Tháp.

Nhưng hắn vẫn là Đạo Chủ chi tôn, về mặt tiên thiên, xa không phải những cường giả thông thường này có thể so sánh!

Hơn nữa.

Bỏ qua Thời Không đạo tắc, hắn còn có mấy loại đạo tắc khác!

"Không cần nhiều lời vô ích, chỉ cần biết, hôm nay, toàn bộ Vũ tộc đều sẽ bị hủy diệt tại đây là được!" La Tuyên chỉ liếc nhìn cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kia một cái, liền lạnh lùng mở miệng, sát ý không hề che giấu.

Giọng nói còn chưa dứt.

Hắn đã hiên ngang ra tay.

Tiên nguyên chi lực bàng bạc hơn xa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh thông thường, cuồn cuộn tuôn ra.

Cùng lúc đó.

Sinh Mệnh đạo tắc, Tử Vong đạo tắc, Luân Hồi đạo tắc, Lực chi đạo tắc, bốn đại đạo tắc đỉnh tiêm, cùng lúc tuôn ra.

Mặc dù những năm này.

Hắn không chủ tu những đạo tắc này.

Nhưng những đạo tắc này vẫn theo sự biến hóa của thế giới Hồng Hoang, cùng với một số cơ duyên phụ đới, và sự tăng trưởng hàng ngày, v.v., mỗi loại đều đề thăng hơn một trăm đạo!

Hiện nay bốn đại đạo tắc cùng xuất, xa không đơn giản như một cộng một bằng hai.

Hầu như trong chốc lát.

Lực chi đạo tắc lan tỏa toàn thân, tăng cường sức mạnh của bản thân, đồng thời diễn hóa ra lĩnh vực trọng lực vô tận, gia trì lên trời đất nơi này.

Sinh Mệnh đạo tắc, Tử Vong đạo tắc, Luân Hồi đạo tắc, thì đồng thời đan xen vào nhau, diễn hóa ra thần thông đã lâu không sử dụng.

Sinh Tử Luân Hồi!

"Bốn đại đạo tắc?

Rốt cuộc là cường giả phương nào?

Tại sao lại liên quan đến nhiều đại đạo như vậy?" Thấy La Tuyên thi triển ra bốn đại đạo tắc.

Chương 278

Cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bá đạo vô song kia, và mấy cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh khác, đều đồng tử co rút, kinh hãi thất thanh.

Hồng Mông Thiên Địa khác với thế giới Hồng Hoang.

Mỗi sinh linh chỉ tu hành một loại đại đạo, cùng với chủng tộc sau lưng, đều phụ thuộc vào một vị Đạo Chủ.

Dù chủng tộc nhiều không đếm xuể, cũng không ai có thể thoát khỏi chân lý này.

Bởi vì Hồng Mông Thiên Địa không có Đại Đạo, bị Đại Đạo từng tồn tại ruồng bỏ, sinh linh của thế giới này muốn tu hành, chỉ có thể đi theo đại đạo của vị Đạo Chủ mà họ phụ thuộc!

Điều này cũng dẫn đến.

Ở Hồng Mông Thiên Địa, tu hành một loại đại đạo nào đó, giống như chọn một tín ngưỡng.

Chọn đại đạo để tu hành, trên người sẽ bị khắc dấu ấn của Đạo Chủ của đại đạo đó, tu luyện đại đạo khác, sẽ bị coi là kẻ phản bội, bị tất cả sinh linh tu hành đại đạo đó không dung!

Dù Đạo Chủ của đại đạo sẽ không trách tội.

Vô số chủng tộc phụ thuộc bên dưới, thậm chí cả chủng tộc của chính sinh linh tu hành đại đạo đó, cũng sẽ coi kẻ đó là tội nghiệt mà xóa sổ, để tránh dẫn đến sự tức giận của Đạo Chủ, dẫn đến toàn bộ chủng tộc bị hủy diệt!

Nhưng sinh linh trước mắt này.

Lại cùng lúc thi triển ra bốn loại đại đạo, quả thực vượt quá lẽ thường, làm sao có thể không chấn động!

Bọn họ ngẩn người, nhưng La Tuyên thì không.

Cường giả giao thủ vốn chỉ sai một ly là quyết định sinh tử.

Trong khoảnh khắc họ ngẩn người.

Thủ đoạn của La Tuyên đã bao trùm lên bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đó, và mấy cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh khí thế hung hăng kia.

"Không ổn!" Bao gồm cả cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kia, mấy cường giả đều sắc mặt đại biến.

"Giết!" Dù sao cũng là cường giả.

Sau khi kinh ngạc, đã nhanh chóng phản ứng lại, lần lượt phun trào tiên nguyên chi lực, đạo tắc chi lực đan xen, mỗi người đều sử dụng thần thông mạnh nhất của mình.

Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực cường giả đi đầu, nhục thân huyết khí và nguyên thần tiên nguyên chi lực dung hợp làm một, mỗi cử động đều kinh người đến cực hạn!

Thực lực của cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kinh hãi vô cùng.

Dù ra tay chậm một bước, sức mạnh bộc phát không đạt đến đỉnh phong, cũng không thể xem thường.

Dù sao cũng là cường giả tồn tại ở Hồng Mông Thiên Địa vô số năm.

Có thể trở thành chí tôn của một tộc, tuyệt đối không phải cường giả thông thường, cũng tuyệt đối không thể xem thường!

Chỉ thấy toàn thân hắn tựa như huyết khí lại tựa như tiên nguyên

chi lực, nhưng lại là hai loại hợp hai làm một, mạnh hơn bất kỳ loại sức mạnh nào rất nhiều.

Thậm chí vượt xa sức mạnh khủng bố của hai loại sức mạnh cộng lại lan tỏa.

Cộng thêm bốn trăm đạo tạo hóa đạo tắc chi lực.

Sức mạnh mênh mông lập tức lan tỏa toàn thân, mười ba cánh sau lưng bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kia, tỏa ra hàn quang màu xanh lạnh lẽo vô tận.

Từng chiếc lông vũ dựng đứng, như từng lưỡi dao sắc bén.

Ánh sáng lạnh lẽo lấp lánh, khiến hư không vỡ nát, bị những chiếc lông vũ lấp lánh đó đánh thành sàng.

Đây mới chỉ là khí thế tỏa ra mà thôi!

Sau khi sức mạnh của hắn bộc phát, toàn thân sức mạnh xuyên qua cơ thể, đan xen ra từng đạo đạo văn màu xanh huyền diệu khó lường.

Từ hai cánh tay lan đến hai lòng bàn tay.

Giơ tay lên.

Hai chưởng ấn màu xanh khổng lồ, đan xen vô số đạo văn, phù văn, mang theo thần quang rực rỡ chói mắt, và uy thế khủng bố vô song, quét về phía La Tuyên.

Mấy cường giả Vũ tộc mười hai cánh khác cũng lần lượt ra tay.

Sức mạnh dâng trào trên người họ, so với chí tôn Vũ tộc bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kia, yếu hơn một chút.

Nhưng cũng cường đại vô song.

Sức mạnh mênh mông, tựa như có thể làm sụp đổ vũ trụ!

Ầm ầm ầm!

Sức mạnh kinh khủng va chạm vào nhau trong hư không.

Âm thanh chấn tai nhức óc, tại chỗ đã chấn chết vô số sinh linh Thanh Vũ nhất tộc.

Dư ba khủng bố theo sau đó.

Càng khiến khu vực rộng lớn tương đương hơn mười thế giới Hồng Hoang, trong khoảnh khắc bị san thành bình địa.

Đại địa bao la đang nứt vỡ.

Vô số thần sơn Hồng Mông có quy mô không thua gì núi Bất Chu vỡ nát.

Vô số biển cả mênh mông.

Cũng đang sụp đổ, tan vỡ, vỡ nát, bốc hơi!

Những ngôi sao treo trên trời, càng như sủi cảo rơi xuống, lả tả rơi xuống, trực tiếp hủy diệt toàn bộ Thanh Vũ nhất tộc thành hư vô.

Giờ phút này.

Trời đất nghiêng ngả, tinh thần rơi rụng, càn khôn chấn động!

"Chết tiệt!" Chí tôn Vũ tộc cảnh giới bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đó, mắt thấy toàn bộ Thanh Vũ nhất tộc bị hủy diệt, tựa như đem toàn bộ hận thù đổ lên người La Tuyên.

Mặc dù ngoài các cường giả từ Hỗn Nguyên trở lên của Thanh Vũ nhất tộc ra.

Những sinh linh bình thường khác, hắn không hề để vào mắt, nếu không cũng sẽ không trực tiếp động thủ với La Tuyên.

Nhưng Thanh Vũ nhất tộc dù sao cũng là thể diện của hắn.

Chương 279

Nay bị hủy diệt, tự nhiên phải đem toàn bộ hận thù, đổ lên người La Tuyên!

Chưa kể.

Vừa rồi dưới một chiêu Sinh Tử Luân Hồi của La Tuyên.

Mấy Vũ Đế Vũ tộc khác mà hắn mang theo, đã toàn bộ vẫn lạc, trong nháy mắt, chỉ còn lại một mình hắn trơ trọi.

Vũ Đế Vũ tộc mười hai cánh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Đó đều là cường giả đỉnh tiêm của toàn bộ Vũ tộc, là đế hoàng của các chi mạch, mỗi người thống lĩnh một chi nhánh, đã theo hắn vô số năm tháng!

Vũ tộc có thể tồn tại ở Hồng Mông Thiên Địa mênh mông đến nay.

Công lao của họ có thể nói là không thể không kể!

Nhưng bây giờ.

Đều đã vẫn lạc!

Vẫn lạc trong tay kẻ dị đoan trước mắt này!

Có thể dự đoán, sau ngày hôm nay, dù có giết được La Tuyên, Vũ tộc cũng sẽ triệt để suy tàn.

Mất đi nhiều cường giả như vậy.

Chỉ riêng những kẻ địch mạnh của Vũ tộc đang rình rập xung quanh, cũng đủ khiến hắn ăn không ngon ngủ không yên!

“Nếu ngươi nguyện thần phục ta, hôm nay, ta có thể tha cho ngươi

không chết!" La Tuyên lần đầu tiên giao thủ với cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Thấy đối phương sinh sinh chống đỡ được Sinh Tử Luân Hồi, chỉ khí tức suy yếu đi một đoạn, thực lực tổng thể vẫn bảo tồn được bảy tám phần.

Trên mặt hắn không khỏi lộ ra vài phần kinh ngạc.

Không hổ là cường giả chạm đến ngưỡng cửa Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, quả nhiên phi thường, trong lòng lập tức có ý định thu phục!

Đang ở Hồng Mông Thiên Địa.

Nếu có thể có mấy kẻ theo hầu thực lực không tồi giúp làm việc, đủ để hắn sau này ở mảnh đất này đi lại tốt hơn, làm việc cũng thuận tiện hơn!

"Hôm nay, bản tôn nhất định phải giết ngươi!" Chỉ là, chí tôn Vũ tộc kia hiển nhiên đã nổi giận thật sự, nghe lời La Tuyên nói, hàn quang trong mắt càng thêm sắc bén.

Giơ tay nhấc chân, quanh thân hắn bùng cháy ngọn lửa màu xanh.

Cả người như hóa thành người lửa màu xanh, khí tức nóng rực, phảng phất như một vầng mặt trời rực rỡ, thiêu đốt đến mức hư không cũng bắt đầu vặn vẹo, vỡ nát!

Bản thân khí thế của hắn không giảm mà còn tăng.

Đột nhiên tăng vọt một đoạn lớn, so với trạng thái đỉnh phong trước đó, còn mạnh hơn vài phần!

"Là một loại bí pháp đốt cháy bản nguyên?" La Tuyên lập tức hiểu ra thủ đoạn của chí tôn Vũ tộc kia.

Thấy chí tôn Vũ tộc sát ý lẫm liệt, hắn cũng không nói nhiều nữa,

quanh thân tiên nguyên chi lực và sức mạnh đạo tắc chấn động.

Cả người như khoác lên một lớp tiên y màu tím.

Khí thế bá đạo vô song, phảng phất như một vị Thái Cổ Chiến Thần, thân ảnh vĩ ngạn giơ tay nhấc chân, lại một lần nữa đan xen ra sức mạnh Sinh Tử Luân Hồi!

Tốc độ của chí tôn Vũ tộc kia cũng không chậm.

Trước đó chấn động vì La Tuyên có nhiều đạo tắc, nhưng bây giờ, hắn hoàn toàn không để ý đến những điều đó.

Trong lòng chỉ còn lại một ý niệm.

Đó là giết La Tuyên!

Hàn quang màu xanh quanh thân càng thêm lẫm liệt, trong tay vô số đạo văn, phù văn lưu chuyển, đan xen ra từng đạo thần thông cường đại vô song.

Chấn vỡ sơn hà, tinh thần, làm vỡ nát hư không.

Mang theo thế phá diệt vũ trụ, lại một lần nữa quét về phía La Tuyên!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Chí tôn Vũ tộc dù sao cũng là cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Thực lực xem ra chỉ mạnh hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh nửa bậc, nhưng lại xa không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh có thể so sánh!

Tu vi của La Tuyên yếu hơn một chút.

Nhưng đạo tắc lại cường đại hơn, bốn loại đạo tắc đỉnh tiêm dung hợp, cũng không thua gì chí tôn Vũ tộc kia, thậm chí còn mạnh hơn một chút!

Nhưng muốn triệt để xóa sổ vị chí tôn Vũ tộc này.

Cũng không phải là chuyện dễ!

Trong chốc lát.

Hai người giao thủ ức vạn lần.

Va chạm của hai cường giả mạnh nhất dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lập tức phá hủy trời đất thành một mảnh hỗn độn!

Không chỉ hủy diệt lãnh địa của Thanh Vũ nhất tộc, lãnh địa của các Vũ tộc khác cũng sắp bị ảnh hưởng.

Một số thế giới do các cường giả từ Hỗn Nguyên trở lên diễn hóa ra.

Dưới sự giao thủ của hai đại chí cường giả, toàn bộ đều sụp đổ thành hư vô!

"Hít!

Cường giả của tộc nào đang giao thủ với chí tôn của tộc ta, không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh sao, tại sao lại đáng sợ như vậy?" "E là không phải cường giả của mấy tộc đó!

Không thấy trên người hắn lưu chuyển ánh sáng của bốn loại đạo tắc sao?" "Là một dị đoan!

Dị đoan mạnh như vậy, từ đâu chui ra, tại sao lại ở Vũ tộc chúng ta?" "Dị đoan chết tiệt!

Chương 280

Dám tàn sát mấy vị Vũ Đế của Vũ tộc ta, còn hủy diệt Thanh Vũ nhất tộc, sau ngày hôm nay, e là dù chí tôn có diệt sát được hắn, Vũ tộc chúng ta cũng phải đối mặt với sự uy hiếp của các chủng tộc khác!" "..." Cuộc giao thủ giữa La Tuyên và chí tôn Vũ tộc, uy thế quá khủng bố, nhanh chóng lan rộng ra toàn bộ Vũ tộc.

Lãnh địa Vũ tộc có thể sánh ngang với hơn nghìn thế giới Hồng Hoang.

Lại có hơn vạn trung thiên thế giới, mấy chục vạn tiểu thiên thế giới, dưới sự giao thủ của hai đại cường giả, từng tòa một sụp đổ thành hư vô.

Những cường giả Hỗn Nguyên khác của Vũ tộc căn bản không kịp mang đi thế giới của mình.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn thế giới bản nguyên mà mình đã tốn bao công sức diễn hóa ra vỡ nát, thậm chí, tộc nhân, cũng chỉ có thể cứu được một phần nhỏ.

Khiến ai nấy đều mắt đỏ ngầu, lòng như nhỏ máu, sát ý ngút trời.

Nhưng.

Một cường giả có thể giao thủ với chí tôn Vũ tộc, căn bản không phải là thứ họ có thể chống lại.

Cuộc giao thủ của những tồn tại bậc đó, cũng không phải là thứ họ có thể chạm vào!

"Biến động này... là phương hướng của Vũ tộc!

Lão già của Vũ tộc đó đang giao thủ với một cường giả!" "Kiệt kiệt!

Lão già bất tử của Vũ tộc đó, lại chọc phải một dị đoan, thú vị!

Thật sự thú vị!" "Các Vũ Đế mười hai cánh của Vũ tộc đều đã vẫn lạc, hiện nay chỉ còn lại lão già đó chống đỡ, dù có giết được dị đoan kia, thực lực của bản thân e là cũng không còn một phần mười.

Sau ngày hôm nay, Vũ tộc có thể biến mất rồi!" "..." Cuộc giao thủ giữa La Tuyên và chí tôn Vũ tộc đó.

Không chỉ kinh động toàn bộ Vũ tộc, khiến toàn bộ Vũ tộc hỗn loạn, mà còn kinh động các chủng tộc khác gần đó.

Các chủng tộc đó khá phức tạp.

Có Hỏa Linh nhất tộc tu hành Hỏa chi đại đạo, có Thần Quy nhất tộc tu hành Thủy chi đại đạo, có U Minh nhất tộc tu hành Hủy Diệt đại đạo.

Cũng có Thái Cổ Ma tộc tu hành Ma chi đại đạo!

Nơi này tên là Hỗn Loạn Chi Địa, là nơi giao nhau dưới sự thống trị của mấy vị Đạo Chủ đại đạo, địa vực vô cùng rộng lớn, trên đại địa mênh mông vô ngần, có mấy chủng tộc cường đại tọa lạc, cũng có vô số thế giới tọa lạc.

Nhưng.

Cũng chỉ là những chủng tộc không đáng kể nhất dưới trướng Đạo Chủ.

Nếu không cũng không thể nào ngay cả một Đồ Đằng Chi Chủ, thậm chí chí tôn chủng tộc mạnh hơn một chút cũng không có, càng sẽ không ở lại nơi hỗn loạn hoang vu này!

Chủng tộc phức tạp, khó tránh khỏi tranh chấp.

Ngay cả các chủng tộc dưới trướng cùng một Đạo Chủ, cũng sẽ có tranh chấp và tàn sát, huống chi là các chủng tộc dưới trướng các

Đạo Chủ khác nhau.

Hồng Mông Thiên Địa chưa bao giờ thiếu sự tẩy lễ của máu và lửa.

Thậm chí.

Vì Hồng Mông Thiên Địa rộng lớn vô ngần, chủng tộc đa dạng, tàn sát tranh chấp, như cơm bữa, còn loạn hơn thế giới Hồng Hoang không biết bao nhiêu lần.

Giống như Vu Yêu đại kiếp, Long Hán đại kiếp, những cuộc tàn sát hàng trăm triệu ức sinh linh.

Đặt ở Hỗn Nguyên Chi Địa.

Hầu như đều có thể coi là chuyện nhỏ.

Chỉ riêng việc hủy diệt Thanh Vũ nhất tộc, trừ đi hơn nghìn cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, các sinh linh bên dưới, không dưới trăm vạn triệu ức!

Trong đó chỉ riêng Chuẩn Thánh cực đạo, đã có trăm ức!

Đây chỉ là một chi trong Vũ tộc không mạnh.

Chủng tộc như vậy.

Trải qua sự mài giũa của năm tháng, trải qua vô số lần tranh chấp chủng tộc, đều sừng sững trên đại địa bao la, nguy nga không đổ.

Đặt ở thế giới Hồng Hoang.

Gọi là chủng tộc vĩnh hằng bất hủ cũng không ngoa!

Chỉ tiếc, nay lại dính phải La Tuyên, đối với cả Hồng Hoang đều là một thế lực khổng lồ như Vũ tộc, lại sắp phải suy tàn tại đây.

Ầm ầm ầm!

Cuộc va chạm giữa trời đất của Vũ tộc vẫn tiếp diễn.

Hư không của Hồng Mông Thiên Địa vững chắc là thế, cũng bị đánh vỡ, dòng loạn lưu không gian mênh mông, quét qua toàn bộ Vũ tộc.

Vô số ngọn thần sơn đủ để chống lại một đòn toàn lực của cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, cũng dưới cương phong, hóa thành tro bụi!

Vô số sinh linh Vũ tộc mà các Hỗn Nguyên của Vũ tộc cũng không mang đi hết được.

Hầu như mỗi thời mỗi khắc, đều với tốc độ ức vạn, trăm ức vạn, không ngừng vẫn lạc!

"A a a!

Dám hủy tộc ta, ta nhất định phải giết ngươi, rồi sẽ tàn sát toàn bộ chủng tộc sau lưng ngươi!" Chí tôn Vũ tộc kia sớm đã không còn vẻ bá đạo cường thế trước đó.

Lúc này hắn, giống như một con sói cô độc dính máu, trong đôi mắt tràn ngập ánh sáng khát máu, sát ý trên người ngút trời.

Mỗi một lần ra tay, đều dốc hết toàn lực.

Từng đạo thần thông đan xen bởi đạo văn, phù văn khủng bố, tỏa ra ánh sáng chói mắt vô cùng, ẩn chứa uy thế hủy diệt vũ trụ.

Chỉ riêng dư ba đã chấn vỡ vô số thế giới.

Nhưng khi quét về phía La Tuyên.

Lại ngay cả vạt áo của La Tuyên cũng không chạm tới, bị sức mạnh cường hoành của La Tuyên chặn lại toàn bộ.

Ngược lại là Sinh Tử Luân Hồi.

Ẩn chứa mấy loại đạo tắc đỉnh tiêm cường đại, chồng chất lên nhau, uy lực còn vượt xa đạo tắc thông thường.

Chương 281

Mỗi một lần rơi xuống người chí tôn Vũ tộc, đều đủ để khiến chí tôn Vũ tộc bị thương.

Sau mấy trăm vạn ức lần giao thủ.

Nhục thân của chí tôn Vũ tộc cuối cùng cũng không chịu nổi trước tiên.

Toàn thân hắn lấp lánh ánh sáng xanh lạnh lẽo.

Như được đúc bằng đồng xanh, phảng phất toàn thân phủ đầy lưỡi dao sắc bén, nhục thân mười ba cánh đang vỗ, phảng phất như đồ sứ, hiện ra từng đạo vết nứt.

Từng chiếc lông vũ như kiếm sắc, vỡ nát không biết bao nhiêu.

Thánh huyết cảnh giới bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, càng như ánh sáng sao rơi xuống, trút xuống bầu trời mênh mông.

Mỗi một giọt đều rực rỡ chói mắt như tinh thần!

Chí tôn Vũ tộc điên cuồng thúc đẩy tạo hóa đạo tắc, cố gắng sửa chữa vết thương trên nhục thân, nhưng mặc cho ánh sáng đạo tắc đan xen trên từng tấc vết thương.

Những vết thương đó không thể lành lại.

Thậm chí còn đang nứt vỡ với tốc độ nhanh hơn!

Không chỉ như vậy.

Nguyên thần dưới sự phá hoại của ba đại đạo tắc đỉnh tiêm Sinh Tử Luân Hồi, cũng phủ đầy những vết nứt nhỏ dày đặc.

Dù là cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Nhục thân và nguyên thần sớm đã viên mãn như một, chỉ còn thiếu đạo tắc đạt năm trăm, rồi dung hợp lần nữa, là có thể thực sự bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Lúc này cũng không thể hoàn toàn chống lại sức mạnh của Sinh Tử Luân Hồi!

"Rõ ràng chỉ là một sinh linh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, sao lại mạnh như vậy?" "Lẽ nào dị đoan đều mạnh như vậy sao?" Vũ Đế biết rõ vết thương của mình, sắp ảnh hưởng đến căn cơ, nhưng khí thế của La Tuyên vẫn cường thịnh như đỉnh phong.

Ngọn lửa sinh mệnh rực rỡ đó, khiến trong cơ thể hắn lạnh thấu xương.

Sự đan xen của ba đại đạo tắc đỉnh tiêm quá mạnh mẽ!

Trước đó lòng đầy hận thù, không hề sợ hãi, thậm chí muốn đánh giết La Tuyên.

Nhưng sau nhiều lần giao thủ như vậy, đã có chút kinh hãi.

Rất lâu trước đó.

Hắn từng nghe nói về sự cường đại của dị đoan.

Truyền thuyết từng có một dị đoan, thân mang hai loại đại đạo đạo tắc, đã tàn sát chủng tộc của hắn!

Ngay cả chí tôn bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng vẫn lạc trong tay dị đoan đó.

Cuối cùng một vị chí tôn chủng tộc cường đại dưới trướng Đồ Đằng Chi Chủ, tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên tự mình ra tay, mới trấn áp được dị đoan đó!

Vốn tưởng rằng những truyền thuyết như vậy, cũng chỉ là truyền thuyết.

Nhưng vạn vạn không ngờ.

Hiện nay, lại có một dị đoan, giáng lâm Hỗn Loạn Chi Địa, giáng lâm lãnh địa của Vũ tộc, trở thành kẻ thù của Vũ tộc!

Lúc này.

Trong lòng hắn có chút hối hận vì đã ra tay quá vội vàng.

Thậm chí, trong lòng bắt đầu thầm mắng Thanh Vũ nhất tộc, sao lại chọc phải một dị đoan mạnh như vậy.

Chỉ là.

Mọi hối hận đều đã muộn.

Không vẫn lạc tại đây, chỉ có thể chạy trốn, nhưng nếu chạy trốn, toàn bộ Vũ tộc sẽ triệt để bị hủy diệt!

"Muốn đi?" La Tuyên lập tức bắt được cảm xúc vi diệu thoáng qua trong mắt chí tôn Vũ tộc, công kích trong tay càng thêm lẫm liệt, không cho chí tôn Vũ tộc cơ hội thở dốc.

Cuối cùng.

Sau khi giao thủ thêm hơn ba nghìn ức lần.

Chí tôn Vũ tộc kia không chịu nổi gánh nặng, nhục thân và nguyên thần đã dung hợp làm một, triệt để vỡ nát.

Trong Sinh Tử Luân Hồi, hoàn toàn tan thành hư vô!

Ầm ầm ầm!

Cùng với tiếng nổ kinh thiên động địa.

Chí tôn Vũ tộc, một cường giả bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đã đổ máu nơi đây.

Từng giọt thánh huyết trong như ngọc, tỏa ra ánh sáng màu xanh lấp lánh, chói mắt như tinh thần, rải đầy trời.

Vô số trân bảo quý giá, tỏa ra ánh sáng vô tận.

Cũng theo sự vẫn lạc của chí tôn Vũ tộc, xen lẫn trong những giọt thánh huyết đó, từ hư không mênh mông, rơi xuống đại địa Hồng Mông.

Giờ phút này.

Bầu trời mênh mông phảng phất như đang mưa ánh sáng trân bảo.

Bất luận là thánh huyết của chí tôn một tộc, hay trân bảo đầy trời, đều đủ để khiến cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, tranh giành đến vỡ đầu!

Nhưng lại không ai dám động thủ.

Chỉ vì trên hư không, thân ảnh vĩ ngạn toàn thân đan xen ánh sáng đạo tắc bốn màu, quanh thân như ánh sao lưu chuyển, đang đứng sừng sững trên hư không.

Một mình chấn nhiếp vô số sinh linh!

Bao gồm cả các chí tôn của Hỏa Linh nhất tộc, Thần Quy nhất tộc, U Minh nhất tộc, Thái Cổ Ma tộc.

Lúc này cũng sắc mặt kinh hãi.

Không dám tin nhìn chằm chằm vào thân ảnh bá thiên tuyệt địa trên hư không, chỉ cảm thấy trong lòng một mảnh lạnh lẽo.

Chương 282

"Đây là sự cường đại của dị đoan sao?

Mạnh hơn trong truyền thuyết rất nhiều!" "Chẳng trách dị đoan khó sống như vậy, mà vẫn có không ít sinh linh, mạo hiểm đi trên con đường dị đoan này." "Với sự cường đại của dị đoan kia, trừ phi là chí tôn chủng tộc tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, hoặc là Đồ Đằng Chi Chủ ra tay, mới có thể trấn áp được hắn nhỉ!" "..." Vũ tộc có thể sừng sững trên đại địa rộng lớn vô số năm.

Hoàn toàn là do uy danh lẫy lừng của vị chí tôn Vũ tộc kia và mấy vị Vũ Đế Vũ tộc trấn áp, thực lực hoàn toàn không thua kém bốn đại chủng tộc kia!

Nếu không.

Vũ tộc cũng không thể nào tồn tại lâu dài trong khe hở như vậy!

Nhưng hôm nay.

Vũ tộc như một đại tộc bất hủ, Vũ tộc đã sừng sững ở Hỗn Loạn Chi Địa vô số năm tháng, lại bị hủy diệt!

Hủy diệt trong tay một dị đoan đột nhiên xuất hiện!

Trơ mắt nhìn vô số người Vũ tộc hóa thành tro bụi.

Ngay cả chí tôn Vũ tộc và mấy vị Vũ Đế, cũng lần lượt vẫn lạc trong tay dị đoan kia, chí tôn của các chủng tộc khác, làm sao có thể bình tĩnh!

Dị đoan kia có thể diệt Vũ tộc.

Chẳng phải có nghĩa là, cũng có thể hủy diệt họ sao?

Trong chốc lát.

Chí tôn của bốn đại chủng tộc, như ngồi trên đống lửa!

"Không phải chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh sao, dù có tu luyện bốn đại đạo tắc đỉnh tiêm, thì có thể mạnh đến đâu?" "Nếu ở thời kỳ đỉnh phong, chúng ta có lẽ không bằng." "Nhưng bây giờ, hủy diệt Vũ tộc, còn trấn sát lão già của Vũ tộc kia, chắc chắn sẽ có tiêu hao không nhỏ." "Thay vì để lại tai họa cho Hỗn Loạn Chi Địa, không bằng chúng ta cùng ra tay, nhân cơ hội này, tiêu diệt hắn tại đây, các vị thấy thế nào?" Rất lâu sau.

Chí tôn của Thái Cổ Ma tộc.

Một tồn tại toàn thân bao phủ trong sương mù đen vô biên, toàn thân tỏa ra ma khí kinh người, gần như muốn nuốt trời ăn đất, lạnh lùng mở miệng.

Trong giọng nói lạnh lùng, tràn ngập sát ý vô tận.

Cùng với lời nói của hắn.

Ma khí cuồn cuộn che trời lấp đất, tùy ý cuộn trào, dập tắt vô số ngôi sao cổ xưa chết chóc lớn gấp mười, trăm lần so với thế giới Hồng Hoang.

Ngay cả không ít đại thế giới của Ma tộc, cũng dưới sự áp bức của khí tức ma khí ngút trời đó, hóa thành tro bụi!

Đường đường một vị ma tôn, tâm cảnh sớm đã không còn kinh ngạc trước vinh nhục.

Nhưng bây giờ lại vì sự xuất hiện của La Tuyên, mà gây ra biến động lớn như vậy, có thể thấy hắn kỵ húy La Tuyên đến mức nào!

"Thủ đoạn của dị đoan tàn nhẫn như vậy, e là Vũ tộc chỉ là khởi đầu, chúng ta không có lý do gì để được miễn." "Bản tôn ủng hộ Thao Việt Ma Tôn." Chí tôn của Hỏa Linh nhất tộc, thân ảnh cũng ẩn nấp trong chân hỏa ngút trời, không thấy rõ thân ảnh.

Nhưng ngọn lửa bùng cháy không ngừng, cũng cho thấy sự không bình tĩnh của hắn lúc này.

Mối lo của ma tôn kia không phải không có lý.

Tự cổ truyền ngôn, nơi dị đoan đi qua, không một sinh linh nào có thể sống sót.

Phàm là dị đoan đều là cỗ máy giết chóc tàn nhẫn, cũng chính vì sự tàn sát tùy ý, đã tạo nên sự cường đại của dị đoan thân mang nhiều đại đạo.

Cũng vì như vậy.

Mới có chuyện dị đoan bị coi là tội nghiệt, sẽ bị chí tôn chủng tộc cường đại, thậm chí Đồ Đằng Chi Chủ tự mình ra tay trấn áp!

Theo họ thấy.

La Tuyên thân mang bốn loại đại đạo, chắc chắn đã tàn sát không ít chủng tộc, thôn phệ luyện hóa bản nguyên đại đạo của những chủng tộc đó, mới có được thành quả hôm nay!

Hôm nay.

La Tuyên đến Hỗn Loạn Chi Địa, còn hiện thân tàn sát vô số cường giả của Vũ tộc.

E là phần lớn cũng vì cướp đoạt bản nguyên!

Họ không thể giống như chí tôn Vũ tộc, ngồi chờ chết, bị La Tuyên sau này tìm đến từng người một!

"Phải như vậy!" Hai đại chí tôn của Thần Quy nhất tộc và U Minh nhất tộc, thần niệm ở trong hư không mênh mông, cùng với chí tôn Ma tộc và chí tôn Hỏa Linh nhất tộc va chạm vào nhau.

Chỉ hơi trầm ngâm, liền đồng ý với đề nghị của hắn.

Mối lo của ma tôn và chí tôn Hỏa Linh, không phải không có lý, trong lòng họ cũng có cùng mối lo ngại!

Nếu không nhân cơ hội này liên thủ với dị đoan trước mắt.

E là sau này.

Thật sự có khả năng xảy ra chuyện như họ lo ngại!

"Hửm?" Khi bốn đại chí tôn chủng tộc, phát ra sát ý lẫm liệt, La Tuyên ở xa tại khu vực của Vũ tộc, lập tức cảm nhận được.

Tu vi đến bậc này.

Dù cách xa ngàn vạn triệu ức.

Đối với sát ý mạnh mẽ như vậy, cũng không thể không cảm nhận được, huống chi, bốn đại chí tôn đó đều không hề che giấu.

Thậm chí.

Ngay cả khí tức cũng không hề che giấu.

Đang xé rách hư không, với một tốc độ cực kỳ khủng bố, lao về phía khu vực của Vũ tộc.

"Đã gây ra công phẫn sao?" La Tuyên không biết mình bị gọi là dị đoan, nhưng cũng từ lời nói của chí tôn Vũ tộc, lờ mờ nắm bắt được một số thứ.

Nhưng hắn không hề để ý.

Hoàn toàn không có cảm giác nguy cơ sắp đối mặt với bốn đại chí tôn chủng tộc.

Ngược lại, ánh mắt hắn rơi vào những giọt thánh huyết và vô số trân bảo rơi vãi sau khi chí tôn Vũ tộc vẫn lạc.

Chí tôn Vũ tộc là chí tôn của Vũ tộc.

Nền tảng và kho tàng hoàn toàn không thể so sánh với Thanh Vũ

nhất tộc kia, dù sao cũng là chí tôn trên đầu mấy chi mạch.

Chương 283

Chỉ riêng vô số linh bảo trên bầu trời, đã không dưới trăm món, không có món nào thấp hơn hạ phẩm Hồng Mông linh bảo!

Trong đó còn có một món gần như là thượng phẩm Hồng Mông linh bảo!

Đó là một tòa tiểu tháp, chất liệu như lưu ly, toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh ảo diệu, vạn đạo lưu quang rực rỡ, trông vô cùng diễm lệ.

Quan trọng nhất.

Khí tức mà tiểu tháp tỏa ra, vô cùng kinh người, như một vị bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Còn mạnh hơn khí tức của chí tôn Vũ tộc kia một bậc!

Vừa rồi khi La Tuyên và chí tôn Vũ tộc giao chiến.

Đối phương nhiều lần muốn tế ra linh bảo, nhưng tu vi đến bậc này, một chút thất thần, đều có thể mang lại kết quả không thể cứu vãn.

La Tuyên cũng biết khuyết điểm của mình là không có linh bảo có thể sử dụng.

Nên luôn áp chế chí tôn Vũ tộc, không cho hắn cơ hội lấy ra linh bảo, nếu không, có tòa tiểu tháp này trong tay, e là trận chiến này sẽ còn kéo dài rất lâu!

"Nếu đã muốn vội vã đi chết, vậy thì ta tiễn các ngươi một đoạn!" La Tuyên vốn định dọn dẹp Vũ tộc trước, tiêu hóa hết vô số trân bảo thu được từ Vũ tộc, rồi mới đi tìm mấy chủng tộc kia gây sự.

Nhưng bây giờ, mấy vị chí tôn của các chủng tộc đó đã tự tìm tới

cửa.

Hắn tự nhiên sẽ không tránh né, chi bằng một lần xử lý sạch sẽ mọi phiền phức!

Những chủng tộc kia có thể cùng Vũ tộc đứng sừng sững trên mảnh đất này, nội tình cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Nếu gom hết tích lũy vô số năm của năm đại chủng tộc vào người, nói không chừng, lần này có thể tu luyện nhục thân đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Đến lúc đó, liền có thể trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Nếu có thể trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, sau này hành tẩu ở Hồng Mông Thiên Địa sẽ có thêm nhiều sự bảo đảm!

Dù cho Hồng Mông Thiên Địa giáng lâm Hồng Hoang, khi trở về thế giới Hồng Hoang, hắn cũng đủ tự tin hơn!

Những suy nghĩ này lướt qua trong đầu La Tuyên, thân ảnh của hắn đã hóa thành một dải lưu quang, lặng lẽ biến mất tại chỗ.

Không gian của Hồng Mông Thiên Địa vô cùng vững chắc.

Nếu không phải là Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên thì căn bản không thể phá vỡ hư không.

Vì thế, La Tuyên chỉ có thể dùng Hóa Hồng chi thuật để đối mặt với bốn vị chí tôn chủng tộc kia.

Dù vậy, tốc độ của hắn cũng không hề chậm hơn bao nhiêu.

"Không chạy trốn sao?" Bốn vị chí tôn của các đại chủng tộc vốn nghĩ La Tuyên sẽ chọn cách chạy trốn, khiến bọn họ phải tốn chút công sức.

Nhưng bây giờ, thấy La Tuyên chủ động lao về phía chí tôn U Minh nhất tộc, mấy vị chí tôn đều có chút kinh ngạc, nhưng trong lòng

càng nhiều hơn là vẻ khinh thường và nụ cười lạnh.

Nếu La Tuyên chọn chạy trốn, có lẽ sẽ có chút phiền phức.

Nhưng La Tuyên lại chọn đối đầu trực diện.

Đó chính là tự tìm đường chết!

"Cho rằng bản tôn là kẻ dễ đối phó nhất sao?" Chí tôn U Minh nhất tộc thấy La Tuyên chọn ra tay với mình trước, sắc mặt lập tức âm trầm như nước.

Nhiệt độ trong hư không đột nhiên giảm mạnh.

Hồng Mông đạo khí mờ mịt trong khoảnh khắc đều ngưng tụ thành băng sương, lả tả rơi xuống, tựa như những bông tuyết màu tím!

Không gian dưới sự dao động khí tức của y dường như sắp ngưng kết, lại như sắp sụp đổ.

Nơi y đi qua, vô số thế giới của Vũ tộc cùng những tinh thần cổ xưa trên bầu trời, tất cả đều hóa thành tro bụi trong cơn giận dữ!

Bốn đại chủng tộc kia cách Vũ tộc không xa, nhưng cũng tuyệt không gần, ít nhất cách nhau khoảng cách bằng đường kính của hơn vạn cương vực Vũ tộc.

Dù cho có tốc độ xé rách hư không của Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cũng tuyệt đối không thể dễ dàng vượt qua khoảng cách xa xôi như vậy!

Nếu không, chí tôn Vũ tộc trước đó cũng sẽ không mất nhiều thời gian như vậy mới đến được Thanh Vũ nhất tộc!

Khoảng chênh lệch thời gian này chính là cơ hội của La Tuyên.

Hắn phải đối đầu với chí tôn U Minh nhất tộc trước tiên, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai để trấn sát y!

Thời gian chí tôn Vũ tộc đuổi đến Thanh Vũ nhất tộc, nhục thân của La Tuyên từ Hỗn Nguyên đệ nhất cảnh đã vượt lên Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh, trong đó đã dùng đến trăm năm dưới gia tốc thời gian mười tỷ lần.

Bốn vị chí tôn này đuổi đến, theo hắn ước tính, cũng cần khoảng một trăm năm mươi năm.

Nhưng sau khi hắn chủ động lao về phía chí tôn U Minh nhất tộc, khoảng cách giữa hai người đã được rút ngắn vô hạn.

Chỉ chưa đến tám mươi năm, La Tuyên đã gặp được chí tôn U Minh nhất tộc trong hư không.

Không có bất kỳ lời nói thừa thãi nào.

Sức mạnh đạo tắc trong cơ thể hắn trực tiếp lan ra toàn thân, ánh tím lung linh bao phủ, như vạn đạo tinh quang màu tím lưu chuyển, tỏa ra khí tức cường đại bất hủ bất diệt.

Cùng lúc đó, ba đại đạo tắc Sinh Mệnh, Tử Vong, Luân Hồi cũng đan xen vào nhau, từ trong ấn ký nguyên thần tuôn ra.

Chúng lưu chuyển trên đầu ngón tay, hóa thành Sinh Tử Luân Hồi, bao trùm về phía chí tôn U Minh nhất tộc.

U Minh nhất tộc tương tự vong linh, một dạng hình thái giống như hồn thể, đối với loại sinh linh này, Sinh Tử Luân Hồi tuyệt đối là khắc tinh!

Đây cũng là lý do hắn chọn ra tay với chí tôn U Minh nhất tộc trước!

"Chết tiệt!

Loại thần thông bảo thuật này khắc chế linh thể của U Minh nhất tộc chúng ta!" Chí tôn U Minh nhất tộc trước đó dù cách một khoảng

cách xa xôi vô tận, cảm ứng được sự cường đại của La Tuyên và sự dao động của mấy loại đạo tắc đỉnh tiêm, nhưng lại không hề nhận ra sự khủng bố của Sinh Tử Luân Hồi.

Giờ phút này, sau khi cảm nhận được sức mạnh Sinh Tử Luân Hồi ở cự ly gần, y lập tức biến sắc, cảm nhận được Sinh Tử Luân Hồi khắc chế mạnh mẽ đối với linh thể của U Minh nhất tộc!

Cũng may y đã tận mắt chứng kiến sự sụp đổ của chí tôn Vũ tộc.

Dù cho vô cùng phẫn nộ vì bị La Tuyên nhắm đến đầu tiên, y cũng không hề sơ suất, đã sớm lấy ra linh bảo bản mệnh.

Đó là một chiếc đầu lâu tử khí âm u, tràn ngập khí tức hủy diệt.

Nó là đầu lâu của một vị Đồ Đằng Chi Chủ vô cùng cường đại sau khi vẫn lạc vô số năm trước, được chôn vùi trong lòng đất Hồng Mông.

Chương 284

Trải qua vô tận năm tháng gột rửa, nó đã thai nghén thành một kiện linh bảo cường đại, phẩm chất không hề thua kém một kiện Hồng Mông trung phẩm linh bảo đỉnh tiêm.

Giống như tòa tiểu tháp của chí tôn Vũ tộc, nó đã vô hạn tiếp cận thượng phẩm Hồng Mông linh bảo!

Chí tôn U Minh trong lòng rõ ràng, trong tình huống linh thể bị Sinh Tử Luân Hồi khắc chế, với tu vi, sức mạnh và thần thông không khác mấy so với chí tôn Vũ tộc, y căn bản không thể chiếm được ưu thế trước La Tuyên.

Chỉ có kiện linh bảo trong tay mới là chỗ dựa để y đối mặt với La Tuyên!

Vì thế, khi chạm mặt La Tuyên, y không chút do dự lấy ra linh bảo, đạo văn mênh mông đan xen với phù văn tràn ngập khí tức hủy diệt, rót vào bên trong chiếc đầu lâu màu đen.

Trong chốc lát, khí tức hủy diệt khủng bố tuôn ra như muốn hủy thiên diệt địa.

Từng luồng sóng đen vô hình lấy chiếc đầu lâu màu đen làm trung tâm lan tỏa ra, làm nứt vỡ hư không, nhấn chìm trời đất.

Mang theo uy thế lật đổ càn khôn, phá diệt tinh vũ, nó cuồn cuộn cuốn về phía La Tuyên!

"Cũng thông minh đấy!" La Tuyên tung ra một đòn Sinh Tử Luân Hồi.

Thấy chí tôn U Minh dùng linh bảo chống đỡ, sức mạnh dao động trên chiếc đầu lâu màu đen cũng đã chặn được phần lớn sức mạnh

của Sinh Tử Luân Hồi.

Hắn sắc mặt không đổi, thân ảnh biến ảo trong hư không, né tránh sức mạnh khủng bố của chiếc đầu lâu màu đen.

Sau đó, trong tay hắn cũng lấy ra tòa tiểu tháp lưu ly kia.

Mặc dù tòa tiểu tháp lưu ly này chưa được luyện hóa, nhưng dùng như một vật chết, dù không phát huy được bao nhiêu sức mạnh, nó cũng không yếu hơn linh bảo cường đại là chiếc đầu lâu màu đen kia.

Đủ để cứng đối cứng với nó!

Cầm tòa tiểu tháp lưu ly, hắn trực tiếp dùng nó như một chiếc đại ấn, thẳng tay nện về phía chiếc đầu lâu màu đen của chí tôn U Minh.

Ầm ầm ầm!

Thiên uy khủng bố bùng nổ.

Trời đất như nứt vỡ, vô số tia lửa bắn ra, xen lẫn sức mạnh hủy diệt mênh mông và tiên nguyên chi lực, càn quét khắp trời đất.

Trong khoảnh khắc, vô số tinh thần cổ xưa rơi rụng, những thế giới còn lại của Vũ tộc cũng tan vỡ hết, khắp nơi là cảnh tượng tận thế hủy thiên diệt địa!

"Một kiện linh bảo chưa được luyện hóa mà cũng dám đấu với bản tôn sao?" Chí tôn U Minh thấy La Tuyên lại lấy ra linh bảo của lão già Vũ tộc, không khỏi cười lạnh một tiếng, trong mắt đầy vẻ khinh thường.

Y vốn còn e ngại La Tuyên có thủ đoạn thông thiên.

Nhưng bây giờ, ngay cả một kiện linh bảo chưa luyện hóa cũng đã lấy ra, chỉ sợ đã là kế cùng lực kiệt rồi?

Sự thật cũng đúng như y dự đoán, một kiện linh bảo chưa luyện hóa, dù mạnh mẽ đến đâu cũng khó lòng chống lại chiếc đầu lâu màu

đen.

Trong vụ nổ vô biên, tòa tiểu tháp lưu ly màu xanh lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Nó không hề gây ra bất kỳ trở ngại nào cho chí tôn U Minh, thậm chí còn không làm chiếc đầu lâu màu đen trong tay y ngưng trệ dù chỉ một thoáng.

Nó vẫn không hề giảm thế mà trấn áp về phía La Tuyên!

Uy thế khủng bố đó đủ để xóa sổ bất kỳ cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh nào.

Dù cho là hàng chục, hàng trăm cường giả cấp bậc Vũ Đế cũng tuyệt đối không thể chống đỡ nổi!

Cơn thủy triều năng lượng khủng bố dường như sắp nhấn chìm La Tuyên!

"Tự làm bậy, không thể sống!" Lúc này, vẻ mặt La Tuyên vẫn bình tĩnh.

Hắn lạnh lùng nhìn chí tôn U Minh đang nở nụ cười dữ tợn, giọng nói nhàn nhạt còn chưa dứt, sau lưng hắn đã có một bóng ảo lặng lẽ hiện ra.

"Đạo Tắc Pháp Thân?" Chí tôn U Minh cười gằn một tiếng, trong đôi mắt sắc như dao găm, vẻ khinh thường càng thêm đậm đặc.

Dùng Đạo Tắc Pháp Thân để đối đầu với Hồng Mông linh bảo?

Thật không biết La Tuyên bị ngốc hay điên rồi!

Chỉ là nụ cười trên mặt y vừa nở đã đông cứng lại, nhanh chóng bị thay thế bởi một vẻ kinh hãi.

"Một nghìn đạo tắc?

Ngưng luyện ra một nghìn đạo tắc?" Khi cảm nhận được sự dao động cường đại của Đạo Tắc Pháp Thân đó, sắc mặt chí tôn U Minh cuồng biến.

Dao động truyền ra từ Đạo Tắc Pháp Thân đó, mặc dù thuộc tính đã bị cố ý loại bỏ, không nhìn ra là đại đạo gì, chỉ có dao động đạo tắc thuần túy, nhưng lại có đủ một nghìn đạo tắc!

Không!

Cộng thêm bốn loại đạo tắc đã sử dụng trước đó, kẻ dị đoan trước mắt này có đến hơn một nghìn năm trăm đạo tắc!

Hơn một nghìn năm trăm đạo tắc là khái niệm gì?

Đó là tầng thứ mà chỉ có Đồ Đằng Chi Chủ mới có thể chạm tới!

Dù cho tu vi không phải Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, chỉ bằng Đạo Tắc Pháp Thân một nghìn đạo tắc này, cũng đủ để bùng phát ra uy lực khủng bố của cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực thông thường!

Giờ phút này, chí tôn U Minh chỉ cảm thấy da đầu tê dại, như thể thiên linh cái bị lật mở, có đạo tắc Băng chi đại đạo đậm đặc rót xuống.

Cái lạnh thấu xương khiến y có cảm giác máu huyết đông đặc, linh hồn như bị đóng băng!

"Diệt!" Một chữ lạnh lùng được thốt ra từ miệng La Tuyên.

Không chứa đựng bất kỳ dao động cảm xúc nào, giống như một vị trích tiên trên chín tầng trời đối diện với một con kiến dưới mặt đất.

Mặc dù không thể tùy ý sử dụng Thời Không Tháp, thậm chí cả Thời Không đạo tắc cũng không thể dùng ở Hồng Mông Thiên Địa, nếu không sẽ thu hút sự chú ý của ba nghìn Đạo Chủ.

Nhưng sức mạnh của một nghìn đạo tắc thuần túy không thuộc

tính sau khi đã loại bỏ thuộc tính thời không, vẫn cường hãn vô song.

Tuyệt không phải thứ mà các chí tôn chủng tộc có thể so bì!

Đây cũng là chỗ dựa và thủ đoạn mạnh nhất của hắn sau khi nhận được sự thăng cấp và cơ duyên ở nơi giao giới giữa hai giới thời không, khi giáng lâm Hồng Mông thời không!

Ong!

Theo tiếng nói lạnh lẽo của La Tuyên vang vọng trong hư không, Đạo Tắc Pháp Thân sau lưng hắn hướng về phía chí tôn U Minh, cách không chỉ một ngón tay, sức mạnh đạo tắc mênh mông tuôn ra.

Giây tiếp theo, chí tôn U Minh chỉ cảm thấy thân thể hoàn toàn bị định trụ.

Ngay cả cầu xin tha thứ cũng không kịp, liền bị sức mạnh đạo tắc cuồn cuộn đó quét sạch thành hư vô trong vẻ mặt kinh hãi tuyệt vọng.

Chương 285

Ngay cả thánh huyết cũng không hề lưu lại!

Chỉ có chiếc đầu lâu màu đen vô hạn tiếp cận thượng phẩm Hồng Mông linh bảo, cùng một đống chí bảo vô số được cất giữ sâu trong linh hồn chí tôn U Minh, và bản nguyên đại đạo của chính y, sau khi mất đi vật chứa là chí tôn U Minh, đã rơi từ trên không trung xuống.

Trong nháy mắt, bảo quang vô tận bao phủ bầu trời, như vạn đạo ánh ráng, lại như vô tận tinh quang rủ xuống từ trời sao.

Hồng Mông linh bảo, tiên kim quý giá, tiên quả trân quý... vân vân, nhiều không kể xiết.

La Tuyên chỉ liếc mắt một cái, đã thu hết tất cả bảo vật.

Sau đó, ánh mắt hắn nhìn về phía ba vị chí tôn còn lại đang xé rách hư không chạy tới.

"Hít!" Giờ phút này, ba vị chí tôn của Thái Cổ Ma tộc, Hỏa Linh nhất tộc và Thần Quy nhất tộc đã sớm bị cái chết của chí tôn U Minh, không, chính xác hơn là bị Đạo Tắc Pháp Thân một nghìn đạo tắc mà La Tuyên thi triển ra làm cho kinh ngạc đến ngây người tại chỗ.

Không chỉ chí tôn U Minh, khi nhìn thấy Đạo Tắc Pháp Thân ẩn chứa dao động của một nghìn đạo tắc, bọn họ cũng cảm thấy một luồng khí lạnh thấu xương từ lòng bàn chân dâng lên, xộc thẳng lên thiên linh cái!

Đạo Tắc Pháp Thân ngưng tụ từ một nghìn đạo tắc!

Đó là sức mạnh cường đại chỉ xuất hiện trên người Đồ Đằng Chi Chủ.

Hôm nay, lại gặp phải trên người một kẻ dị đoan có tu vi chỉ vỏn

vẹn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Mà bọn họ lại định tiêu diệt một kẻ dị đoan như vậy.

Làm sao không khiến bọn họ chấn động! 'May mà lão quỷ U Minh kia bị nhắm đến đầu tiên, nếu không, kẻ vẫn lạc có lẽ là bản tôn!' Giờ phút này, trong lòng ba vị chí tôn lại dâng lên một cảm giác may mắn vô cùng hoang đường.

Cảm giác này nếu là lúc khác, tuyệt đối không thể xuất hiện trong nhận thức của bọn họ!

Nhưng bây giờ, nó lại vô cùng chân thực, vô cùng rõ ràng!

"Không ổn!

Hắn muốn giết chúng ta!" Ngay khi ba vị chí tôn đang thầm may mắn, đột nhiên cảm nhận được ánh mắt của La Tuyên xuyên qua hư không vô tận chiếu tới.

Bọn họ lập tức như rơi vào hầm băng, lông tóc toàn thân dựng đứng, da đầu như muốn nứt ra! 'Chạy!' Ba vị chí tôn không hề suy nghĩ.

Ai cũng không có một chút do dự, trực tiếp không quay đầu lại mà xé rách hư không, liều mạng bỏ chạy về phía chủng tộc của mình!

Sức mạnh của Đạo Tắc Pháp Thân ngưng tụ từ một nghìn đạo tắc, tuyệt không phải là thứ bọn họ có thể chống lại!

Nếu còn không biết sống chết mà xông lên, kết cục sẽ như chí tôn U Minh!

Là những lão cổ đổng đã tồn tại vô số năm tháng, bọn họ quý trọng sinh mệnh của mình hơn bất kỳ sinh linh nào, không thể nào uổng phí mạng sống ở đây.

Lúc này, bọn họ thậm chí không còn quan tâm đến chủng tộc của

mình.

Cũng hoàn toàn không cân nhắc, nếu mình bỏ chạy, chủng tộc của mình sẽ phải làm sao!

Hiện tại chỉ muốn chạy càng xa càng tốt!

Về phần phương hướng là chủng tộc của mình, hoàn toàn là vì phương hướng đó ngược với La Tuyên, là con đường trốn chạy tốt nhất!

"Không ngờ Đạo Tắc Pháp Thân lại mạnh đến thế!" Ở hư không xa xôi, La Tuyên không trực tiếp đuổi theo ba vị chí tôn đang bỏ chạy, mà tâm thần đặt trên Đạo Tắc Pháp Thân.

Sử dụng Đạo Tắc Pháp Thân chỉ là một ý nghĩ bất chợt, một thủ đoạn thử nghiệm tạm thời.

Hắn hoàn toàn không ngờ, chỉ một ngón tay tùy tiện đã xóa sổ một vị chí tôn chủng tộc cảnh giới Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Thậm chí, sức mạnh còn không được khống chế tốt, ngay cả thánh thể và thánh huyết của chí tôn U Minh cũng bị xóa sổ!

"Hắn là do Hồng Mông Thiên Địa!" La Tuyên chưa từng sử dụng Đạo Tắc Pháp Thân.

Nhưng hắn cũng biết, Đạo Tắc Pháp Thân không bằng thân hóa đại đạo, ở thế giới Hồng Hoang cũng tuyệt không thể bùng phát ra uy lực như vậy.

Như vậy chỉ có một khả năng, đó là ưu thế thiên nhiên của Hồng Mông Thiên Địa đã khuếch đại uy lực của Đạo Tắc Pháp Thân!

"Chạy?

Chạy được sao?" Khi hiểu rõ sự cường đại của Đạo Tắc Pháp Thân ở thế giới Hồng Mông, La Tuyên nhìn bóng dáng điên cuồng bỏ

chạy của ba vị chí tôn, không khỏi bật cười.

Hắn khẽ lắc đầu, tâm niệm vừa động, Đạo Tắc Pháp Thân liền chỉ một ngón tay về phía chí tôn Thái Cổ Ma tộc.

Vẫn chỉ là một ngón tay đơn giản, nhưng lại bùng phát ra uy lực vô cùng khủng bố, trực tiếp xuyên thủng hư không, với một tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Nó vượt qua khoảng cách xa xôi vô tận, trực tiếp rơi xuống người chí tôn Thái Cổ Ma tộc!

"Không!" Chí tôn Thái Cổ Ma tộc chỉ kịp phát ra một tiếng gào thét xé lòng.

Thân thể cường hãn vô song của y liền như một con hổ giấy, nổ tung trong hư không.

Giống như chí tôn U Minh, y nổ tung thành vô số ánh ráng rực rỡ, vạn đạo tinh huy, mang theo bảo quang chói mắt, rơi vãi về phía Hồng Mông đại địa.

"Thao Việt Ma Tôn vẫn lạc rồi!" Dù ba vị chí tôn đều biết, pháp thân ngưng tụ từ một nghìn đạo tắc có uy lực phi thường, không phải là thứ bọn họ có thể chống lại.

Nhưng khi thực sự thấy La Tuyên dùng Đạo Tắc Pháp Thân, cách một khoảng cách xa như vậy, một ngón tay xóa sổ Thao Việt Ma Tôn, chí tôn Hỏa Linh nhất tộc và chí tôn Thần Quy nhất tộc không khỏi cảm thấy da đầu tê dại, tâm thần chấn động!

Chỉ một ngón tay đó, uy lực của nó không hề thua kém một đòn của cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Cũng chỉ có uy lực cỡ đó, mới có thể dễ dàng xóa sổ một chí tôn chủng tộc cấp bậc Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

“Không chạy được đâu!” Sau cơn chấn động, chí tôn Hỏa Linh nhất tộc và chí tôn Thần Quy nhất tộc đều dừng lại.

Ngay sau đó, không chút do dự, họ quỳ xuống hướng về phía La Tuyên, năm vóc sát đất, cúi đầu quỳ lạy nói: “Chúng ta có mắt không thấy uy lực của Thượng tôn, cầu Thượng tôn khoan thứ, nguyện đi theo Thượng tôn, vì Thượng tôn mà gan não lấm đất!” Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên và Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhìn như chỉ chênh nửa bước, thực tế lại là trời vực!

Cái hố ngăn cách đó, không tự mình trải qua, tuyệt đối không thể thể nghiệm được sự khủng bố mà nửa bước đó mang lại!

Mặc dù thực sự không hiểu, một kẻ dị đoan chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, làm sao có thể ngưng luyện ra một nghìn đạo tắc, thậm chí còn có bốn loại khác cộng lại đến năm trăm đạo tắc?

Nhưng điều đó không ảnh hưởng đến việc họ nhìn thấu sự chênh lệch trong đó.

Càng không ảnh hưởng đến việc họ quỳ đất cúi đầu cầu xin tha thứ, cầu La Tuyên tha cho một mạng!

Chỉ cần không chết!

Chương 286

"Hửm?

Hai kẻ này cũng biết điều đấy." Giữa bầu trời mênh mông, La Tuyên bước một bước ra, Đạo Tắc Pháp Thân nhàn nhạt gợn sóng, xuyên qua hư không vô tận, mở ra một thông đạo không gian.

Một bước liền đến trước mặt hai vị đại chí tôn, thuận tay thu lấy vô số trân bảo rơi ra sau khi chí tôn Thái Cổ Ma tộc vẫn lạc.

"Thượng tôn mới đến Hỗn Loạn Chi Địa, chắc chắn không biết nhiều chuyện ở đây.

Chúng ta nguyện đi theo Thượng tôn, phò tá Thượng tôn thống nhất toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa, dùng vô số tài nguyên của Hỗn Loạn Chi Địa để trợ giúp Thượng tôn thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" Ở cự ly gần cảm nhận được uy lực khủng bố của Đạo Tắc Pháp Thân của La Tuyên, chí tôn Hỏa Linh nhất tộc và Thần Quy nhất tộc càng cúi đầu thấp hơn, sợ La Tuyên không vừa ý sẽ ra tay giết chóc, vội vàng biểu lộ lòng trung thành.

"Nếu Thượng tôn không tin chúng ta, chúng ta có thể mở rộng nguyên thần, tùy ý Thượng tôn để lại thần niệm ấn ký!" Dường như lo lắng La Tuyên không tin, hai vị chí tôn không chút do dự, lại bổ sung một câu.

Giờ phút này, tận mắt chứng kiến hai vị chí tôn chủng tộc đã minh tranh ám đấu vô số năm tháng cứ thế vẫn lạc ngay trước mắt, họ đã không còn để ý đến thể diện.

Càng không để ý đến sự kiêu ngạo và khí phách của chí tôn chủng tộc.

Chỉ cần có thể sống sót là được!

Chỉ cần sống sót, sẽ có cơ hội, có cơ hội tìm một vị Đồ Đằng Chi Chủ, ra tay xóa đi ấn ký trong nguyên thần, thậm chí tiêu diệt kẻ dị đoan này!

Bất luận là Đồ Đằng Chi Chủ dưới trướng Đạo Chủ đại đạo nào, đều không thể để mặc một kẻ dị đoan trưởng thành!

Đặc biệt là những Đồ Đằng Chi Chủ bị bao phủ bởi mấy loại đại đạo mà kẻ dị đoan kia dính líu đến!

"Vốn tưởng các ngươi biết điều, xem ra vẫn là không biết sống chết!" Mặc dù La Tuyên tu hành năm tháng ngắn ngủi, nhưng không có nghĩa là hắn ngây thơ.

Dù không thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng hai vị chí tôn chủng tộc, nhưng là một Đạo Chủ, hắn cũng có thể cảm ứng mơ hồ rằng, hai vị chí tôn chủng tộc này đối với hắn có ác ý cực lớn!

Kết hợp với những lời nói trước đó, hắn lập tức hiểu được ý đồ trong lòng hai vị chí tôn chủng tộc này!

"Thượng tôn..." Hai vị chí tôn chủng tộc nghe vậy, sắc mặt đại biến, vừa định mở miệng giải thích.

La Tuyên không chút do dự chỉ một ngón tay, luồng sáng rực rỡ chia làm hai, rơi xuống người hai vị đại chí tôn chủng tộc.

Bành!

Bành!

Không có bất kỳ bất ngờ nào.

Hai vị đại chí tôn đã đứng sừng sững giữa trời đất vô tận năm tháng, thống trị hai đại chủng tộc vô số năm, cũng nối gót chí tôn Thái Cổ Ma tộc và chí tôn U Minh nhất tộc.

Hoàn toàn vẫn lạc giữa thiên địa!

"Nhiều bảo vật thế này, hẳn là đủ để nhục thân ta đột phá Hỗn Nguyên đệ cửu cảnh rồi chứ?" Chí tôn chủng tộc là cường giả đỉnh tiêm của một tộc, giống như tín ngưỡng, như một vị thần bảo hộ của cả tộc!

Tất cả những bảo vật quý giá nhất tự nhiên đều mang theo trên người bốn vị chí tôn.

La Tuyên xóa sổ bốn vị đại chí tôn, lập tức thu hết nội tình đạo tàng vô số năm của bốn đại chủng tộc vào túi, thu hoạch so với một phân nhánh của Thanh Vũ nhất tộc đã nhiều hơn không biết bao nhiêu lần!

"Không... ruồi muỗi nhỏ cũng là thịt!" Hắn không có ý định bỏ qua kho báu của các phân nhánh chủng tộc kia.

Hồng Mông Thiên Địa quá giàu có, Hồng Hoang Thiên Địa quá nghèo nàn, dù cho những thứ đó đối với hắn tác dụng đã không lớn.

Nhưng đối với những người khác của Thái Nguyên nhất mạch lại là vô thượng chí bảo!

Chỉ riêng kho báu của Thanh Vũ nhất tộc đã đủ để nội tình của Thái Nguyên nhất mạch tăng cường gấp mười, gấp trăm lần.

Huống hồ là tất cả các phân nhánh của bốn đại chủng tộc cộng lại!

La Tuyên mang theo suy nghĩ như vậy, trực tiếp thúc giục Đạo Tắc Pháp Thân, đem tất cả kho báu của các phân nhánh bốn đại chủng tộc, toàn bộ càn quét sạch sẽ.

Về phần những sinh linh Vũ tộc đang chạy tán loạn trên mặt đất, hắn không thèm liếc mắt.

Ba đại chủng tộc kia ở khá xa, chỉ có chí tôn chủng tộc mới nhận ra biến động ở Vũ tộc và chạy tới.

Từ lúc vẫn lạc, dù dao động lớn, nhưng cũng không mang lại bao nhiêu hoảng loạn cho sinh linh của ba tộc kia.

Đương nhiên, những chuyện này đối với La Tuyên mà nói, cũng là chuyện không quan trọng.

Âm thầm càn quét hết tất cả trân bảo của bốn đại chủng tộc, hắn liền trực tiếp biến mất giữa thiên địa, tìm một thế giới sơ khai vô cùng hẻo lánh.

"Sáu trăm kiện Hồng Mông linh bảo!" "Trong đó có bốn kiện linh bảo hộ thân của chí tôn chủng tộc, vô hạn tiếp cận thượng phẩm Hồng Mông linh bảo!" "Thái Tuế Thần Tủy!" "Hồng Mông tiên kim!" "Cửu Thiên Tiên Viêm!" "Đạo cốt, tinh huyết cấp bậc Đồ Đằng Chi Chủ!" "..." Trong thế giới sơ khai, La Tuyên lấy ra những gì thu hoạch được lần này, ánh mắt lướt qua từng món, lập tức có cảm giác nhìn không xuể.

Với tu vi như hắn bây giờ, đạo tâm sớm đã vững như bàn thạch, khó bị ngoại vật lay động.

Nhưng bốn đại chủng tộc đã đứng sừng sững ở Hồng Mông đại địa vô số năm tháng.

Nội tình đạo tàng mà họ sở hữu quá phong phú, quá khủng bố, hoàn toàn không phải Hồng Hoang có thể so sánh, cũng vượt xa dự liệu của hắn!

Dù cho là tâm cảnh của hắn, cũng không khỏi kinh hãi!

"Không hổ là Hồng Mông Thiên Địa!" Trong thế giới sơ khai, La Tuyên kiểm kê xong thu hoạch lần này, không nhịn được phát ra một tiếng cảm thán từ tận đáy lòng.

Kho báu của Thanh Vũ nhất tộc trước đây đã khiến hắn có cảm giác mở rộng tầm mắt.

Nhưng đối mặt với toàn bộ nội tình đạo tàng của bốn đại chủng tộc, một Thanh Vũ nhất tộc nhỏ nhoi quả là có chút ếch ngồi đáy giếng!

Nếu so với thế giới Hồng Hoang, càng không cần phải nói nhiều, e rằng dù có đào hết toàn bộ di tàng của các Hỗn Độn Thần Ma tiềm ẩn trong cả Hồng Hoang, cũng tuyệt đối không thể bì được với thu hoạch lần này!

"Quả nhiên trong nguy cơ lớn cũng đi kèm cơ duyên lớn." Hắn khẽ thở dài, giơ tay thu lại vô số chí bảo, chỉ để lại vài món.

Tòa tiểu tháp gần như là thượng phẩm Hồng Mông linh bảo.

Thánh huyết của chí tôn Vũ tộc, Thái Tuế Thần Tủy, Niết Thế Kim Liên, Vạn Cổ Thánh Huyết Ngọc, đạo cốt và tinh huyết của Đồ Đằng Chi Chủ.

Sau trận chiến này, La Tuyên đã nhận ra sự thiếu sót của mình.

Thời Không Tháp và Thời Không đạo tắc không thể dễ dàng sử dụng, Đạo Tắc Pháp Thân phải được dùng làm lá bài tẩy mạnh nhất, có thể giữ lại thì cứ giữ lại.

Như vậy, trong tay hắn thiếu một kiện linh bảo thuận tay.

Tòa tiểu tháp do chí tôn Vũ tộc để lại sau khi vẫn lạc, ẩn chứa sức mạnh tạo hóa vô cùng, phẩm cấp cũng là chí bảo đỉnh tiêm trong số các linh bảo thu được lần này.

Vừa hay có thể lấy ra luyện hóa, tạm thời thay thế Thời Không Tháp.

Về phần những bảo vật khác, không cần nói nhiều, tự nhiên là

dùng để tăng cường tu vi nhục thân, cố gắng đẩy tu vi nhục thân lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Chương 287

Như vậy, mới có thể trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

"Trước tiên luyện hóa linh bảo!" Hắn suy nghĩ, việc tăng cường tu vi nhục thân cần không ít thời gian, cũng là một quá trình dài.

Trong thời gian ngắn, cũng không thể mang lại bất kỳ sự tăng cường thực lực nào.

Chi bằng trước tiên luyện hóa linh bảo, có một kiện linh bảo gần như là thượng phẩm Hồng Mông linh bảo trong tay, dù không sử dụng Đạo Tắc Pháp Thân, với tư cách là Đạo Chủ, hắn cũng đủ để dễ dàng trấn áp những chí tôn chủng tộc cấp bậc như chí tôn Vũ tộc!

Tâm tư lưu chuyển, La Tuyên bố trí một đạo cấm chế gia tốc thời gian mười tỷ lần, bắt đầu luyện hóa bản nguyên bên trong tòa tiểu tháp lưu ly màu xanh trong tay.

Hồng Mông linh bảo và Hỗn Độn linh bảo đều là linh bảo được thai nghén từ bản nguyên sơ thủy của thiên địa, không tồn tại cấm chế.

Phương pháp luyện hóa chỉ có một.

Đó là luyện hóa bản nguyên ẩn chứa bên trong!

Điểm này giống như Thập Nhị Phẩm Liên Đài trước đây, và Nhị Thập Tứ Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên hiện nay.

Thời Không Tháp cũng như vậy.

Tòa tiểu tháp lưu ly màu xanh là linh bảo cường đại vô hạn tiếp cận cấp bậc thượng phẩm Hồng Mông linh bảo.

Bản nguyên Tạo Hóa đại đạo ẩn chứa bên trong vô cùng cường thịnh.

Dù cho tu vi La Tuyên đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, cũng không thể nào luyện hóa được chí bảo cấp bậc này.

Ong!

Khi hắn bắt đầu luyện hóa tiểu tháp, đạo tắc tạo hóa đậm đặc lập tức phun trào ra, hóa thành vạn đạo lưu quang màu xanh, lan tỏa khắp cấm chế.

Nó cũng bao trùm và nhấn chìm toàn bộ thân ảnh của hắn.

Không lâu sau, trong toàn bộ cấm chế, chỉ còn lại ánh sáng tạo hóa đậm đặc và ảo nghĩa Tạo Hóa đại đạo vô cùng vô tận.

Từng sợi đạo tắc chi ngân, giống như một tấm lưới lớn, lại giống như một tầng thiên mạc, hoàn toàn che khuất thân ảnh La Tuyên.

Dáng vẻ ngồi xếp bằng thẳng tắp của hắn, giống như một chiếc thuyền nhỏ trôi nổi giữa đại dương mênh mông, không ngừng chìm nổi trong đó, mông lung không thể nắm bắt, như thể đã bị cách ly khỏi thời không của phương thiên địa này.

Trong cảnh giới huyền diệu đó, thời gian không ngừng trôi.

Chớp mắt đã một năm trôi qua.

Thế giới bên ngoài chỉ qua một năm, nhưng trong cấm chế đã qua mười tỷ năm dài đằng đẵng.

Mười tỷ năm, La Tuyên cuối cùng cũng luyện hóa hoàn toàn tòa tiểu tháp lưu ly màu xanh, cũng hoàn toàn nắm giữ được uy năng của tòa tiểu tháp này.

"Tạo Hóa Phù Đồ Tháp!" Hắn cũng biết được tên của tòa tiểu tháp này.

“Bây giờ ta có thể phát huy hoàn toàn uy lực của Phù Đồ Tháp, nếu đối mặt với chí tôn U Minh nhất tộc lần nữa, dù không dùng Đạo Tắc Pháp Thân, cũng đủ để dễ dàng trấn áp!” Bỏ qua Thời Không Tháp, Tạo Hóa Phù Đồ Tháp có thể nói là linh bảo mạnh nhất trong tay hắn.

Dù cho là Nhị Thập Tứ Phẩm Hủy Diệt Hắc Liên, cũng chỉ là một kiện trung phẩm Hỗn Độn linh bảo mà thôi!

Chỉ xét về phẩm cấp, nó còn yếu hơn một bậc!

Một kiện linh bảo công phòng nhất thể mạnh mẽ như vậy, đối với sự tăng cường thực lực của hắn là không cần phải bàn cãi!

“Tiếp theo nên tăng cường tu vi nhục thân rồi.” Hắn hít sâu một hơi, thân ảnh tiến vào Tạo Hóa Phù Đồ Tháp, biến Tạo Hóa Phù Đồ Tháp thành một hạt bụi, bên trong lại bố trí gia tốc thời gian mười tỷ lần.

Lúc này mới lấy ra thánh huyết của chí tôn Vũ tộc.

Chí tôn Vũ tộc là cường giả Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thánh huyết của y cường đại đến mức nào không cần phải nói.

Dù cho đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh cũng có chút tác dụng.

Mặc dù tác dụng không lớn, nhưng đối với tu vi nhục thân Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh hiện tại của hắn, đủ để mang lại sự tăng cường không nhỏ.

Vì thế, hắn trực tiếp bỏ qua tinh huyết Vũ Đế đã dùng trước đó, đổi thành thánh huyết của chí tôn Vũ tộc.

Giống như trước đây, La Tuyên đem toàn bộ thánh huyết thoa đều lên nhục thân.

Cảm nhận cảm giác mát lạnh tê dại, cùng với cảm giác đau nhói như bị ăn mòn nhanh chóng lan ra, hắn thu liễm tâm thần, vận chuyển Bàn Cổ Thiên Kinh.

Ong!

Hình như cảm ứng được quy tắc trật tự thiên địa khác biệt, hoặc là cảm ứng được Hồng Mông đạo khí đậm đặc, tốc độ vận chuyển của Bàn Cổ Thiên Kinh so với ở thế giới Hồng Hoang nhanh hơn gấp mười lần không chỉ.

Dưới sự thúc đẩy toàn lực của La Tuyên, nó lập tức bắt đầu điên cuồng vận chuyển, đem huyết khí bàng bạc bên ngoài cơ thể, theo vạn lỗ chân lông, vận chuyển vào trong.

Theo công pháp vận chuyển, những huyết khí đó hóa thành từng luồng huyết khí tinh thuần thuộc về chính hắn, làm lớn mạnh và thần hóa mỗi một hạt vi lạp nhục thân, cũng nâng cao tu vi nhục thân của hắn!

Chỉ trong chốc lát, trong Tạo Hóa Phù Đồ Tháp đã vang lên tiếng nổ ầm ầm như sấm dậy đất bằng.

Đó là huyết khí bàng bạc trong cơ thể La Tuyên cuồn cuộn như sóng biển, gây ra dị tượng.

Giờ phút này, mỗi một hạt vi lạp nhục thân, dường như đều đang khai thiên tích địa!

Sau lưng hắn, vô số huyết quang xông thẳng lên đỉnh Tạo Hóa Phù Đồ Tháp, khí tức cường hãn như muốn phá vỡ đỉnh tháp, xông ra thế giới bên ngoài.

Trong đó còn có vô số hư ảnh sinh linh cường đại và các dị tượng huyền bí khác!

Ầm ầm ầm!

Trong dị tượng kinh người đó, không lâu sau, tu vi nhục thân của La Tuyên đã phá vỡ bình cảnh của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam cảnh, tiến thêm một tầng.

Nhưng, thánh huyết của chí tôn Vũ tộc vẫn còn lại một phần.

Dù cho thánh huyết của chí tôn Vũ tộc chỉ là thứ kém nhất trong số vài món chí bảo lưu lại, lợi ích nó mang lại cũng không thể đo lường.

Hắn không dừng tu luyện theo tu vi đột phá.

Tiếp tục thúc đẩy Bàn Cổ Thiên Kinh, không ngừng luyện hóa những huyết khí còn lại, làm lớn mạnh và sung mãn nhục thân, nâng cao tu vi nhục thân!

Thánh huyết cường đại cấp bậc Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên của chí tôn Vũ tộc, năng lượng huyết khí vô cùng dồi dào.

Đặc biệt là đối với nhục thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tam cảnh của La Tuyên mà nói.

Sau khi tu vi nhục thân đạt được đột phá, năng lượng huyết khí bàng bạc vẫn còn lại hơn một nửa, thậm chí không có biến hóa quá rõ rệt.

Hắn liền không dừng tu luyện.

Chương 288

Tiếp tục thúc đẩy Bàn Cổ Thiên Kinh vận chuyển, hấp thu và chuyển hóa năng lượng huyết khí mênh mông vô tận đó.

Gần như mỗi giờ mỗi khắc, trăm vạn tỷ vi lạp huyết nhục toàn thân, dưới sự thần hóa của năng lượng huyết khí bàng bạc, đều tỏa ra ánh sáng ngày càng trong suốt, lạc ấn vô số đạo quang huyền diệu.

Mỗi một hạt vi lạp huyết nhục dường như đều trở thành tiên ngọc, tiên thạch, tỏa ra bảo quang mờ ảo.

Cả người hắn càng giống như sắp hóa thành một tôn nhân hình chí bảo!

Thời gian chậm rãi trôi.

Ở thế giới Hồng Hoang, thời gian là thứ không đáng giá nhất.

Ở Hồng Mông Thiên Địa càng như vậy!

Bất kỳ sinh linh nào ở phương thiên địa này, trừ những kẻ chiến tử hoặc bị thời gian bào mòn, vẫn lạc trong dòng sông thời gian, những sinh linh tồn tại từ lúc Hồng Mông ra đời cho đến nay, mỗi một tôn đều giống như hóa thạch sống, còn cổ xưa hơn Hỗn Độn Thần Ma vô số lần.

Đối với những sinh linh như vậy, thời gian gần như đã trở thành một con số.

Dù cho đối với La Tuyên, thời gian cũng sớm đã như cát bụi sông Hằng.

Gần như không lâu sau, hắn hoàn toàn mất đi khái niệm thời gian, tâm thần hoàn toàn chìm đắm trong Bàn Cổ Thiên Kinh và sự tăng cường tu vi nhục thân.

Ầm!

Một khắc nào đó, trong cơ thể La Tuyên truyền ra một tiếng nổ lớn như sấm sét.

Trăm vạn tỷ tế bào toàn thân cũng vào lúc này vang lên từng trận tiếng nổ ầm ầm, như đang cùng với tiếng sấm sét đó hòa ca.

Huyết khí cuồng bạo cuồn cuộn xông lên trời, sau lưng hình thành một cột sáng huyết khí màu bạc khổng lồ, trong cột sáng, mơ hồ hình thành một huyết khí hư ảnh giống hệt bản tôn.

Chỉ là hư ảnh đó, trông càng thêm bạo ngược, cuồng dã, bá đạo, tràn ngập sát khí vô cùng!

Trăm vạn tỷ vi lạp nhục thân, cũng vào lúc này, càng thêm rực rỡ trong suốt như tuyệt thế tiên ngọc, tỏa ra vô cùng quang mang.

Mơ hồ có hương thơm như tiên dược truyền ra!

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh!" La Tuyên đột nhiên mở mắt, trong mắt ánh sáng màu bạc lóe lên.

Hai đạo huyết khí thần mang xuyên thủng hư không, kéo dài đến tận cùng không gian bên trong Tạo Hóa Phù Đồ Tháp, chạm vào cấm chế, mới từ từ tiêu tán.

Đó là còn trong không gian của Tạo Hóa Phù Đồ Tháp.

Nếu ở bên ngoài, chỉ bằng hai đạo thần mang vô tình tỏa ra, cũng đủ để xuyên thủng và phá diệt thế giới sơ khai bên ngoài.

Dù cho Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thông thường cũng khó lòng chống lại thần uy như vậy!

Sau Hỗn Nguyên, một bước một trời.

Càng không cần nói Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh đã mạnh hơn Hỗn Nguyên đệ tam cảnh đến cả vạn lần.

So với Hỗn Nguyên đệ nhất cảnh và đệ nhị cảnh, sự chênh lệch to lớn đó đơn giản là không thể đo lường!

"Thái Tuế Thần Tủy!" La Tuyên tâm niệm vừa động, đem Thái Tuế Thần Tủy đang tỏa ra ánh sáng màu tím mờ ảo, hút vào trong tay.

Thái Tuế Thần Tủy là bản nguyên của một chủng tộc sinh linh cổ xưa ở Hồng Mông Thiên Địa tên là Thái Tuế Thần.

Chủng tộc sinh linh này ra đời vào thuở sơ khai của Hồng Mông Thiên Địa.

Trải qua vô cùng lâu dài, khi Hồng Mông Thiên Địa ra đời, chúng gần như được thai nghén cùng với ba nghìn Hồng Mông Đạo Chủ.

Tuy chưa từng trở thành Đạo Chủ, cũng không thể so sánh với Đạo Chủ.

Thậm chí Thái Tuế nhất tộc hiện nay, còn có lời đồn bị thiên địa bài xích, đã sớm tiêu tan trong dòng sông năm tháng.

Nhưng sự cường đại của Thái Tuế nhất tộc là không thể nghi ngờ.

Truyền thuyết rằng chủng tộc này, điều kiện ra đời cực kỳ hà khắc, mỗi một tôn Thái Tuế ra đời tức là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Khối Thái Tuế Thần Tủy trong tay hắn, chính là bản nguyên được thai nghén trong cơ thể một ấu thể Thái Tuế cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Do chí tôn U Minh nhất tộc tình cờ có được.

U Minh nhất tộc là hồn thể, không tu nhục thân, nên mới giữ lại khối Thái Tuế Thần Tủy này.

Nếu đổi lại là chí tôn của ba đại chủng tộc kia, e rằng đã sớm dùng khối Thái Tuế Thần Tủy này, phụ thêm các chí bảo khác, thử

trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Chỉ đáng tiếc, cuối cùng lại làm lợi cho La Tuyên!

La Tuyên sau khi hút Thái Tuế Thần Tủy vào tay, hai lòng bàn tay đối nhau, đặt nó ở giữa, hợp lại trước đan điền khi ngồi xếp bằng.

Vận chuyển Bàn Cổ Thiên Kinh.

Từng luồng sức mạnh thiên công huyền diệu khó lường, lưu chuyển ra, theo hai cánh tay chảy vào hai lòng bàn tay, hấp thu năng lượng của Thái Tuế Thần Tủy, vận chuyển vào trong cơ thể hắn, thay thế sức mạnh của thánh huyết, thần hóa các vi lạp nhục thân của hắn.

Trong chốc lát, tu vi nhục thân vừa bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh, lại một lần nữa với tốc độ càng kinh khủng hơn, điên cuồng tăng lên.

Dưới sự cung cấp năng lượng huyền diệu của Thái Tuế Thần Tủy, trăm vạn tỷ vi lạp nhục thân, giống như miếng bọt biển khô cạn, tham lam hấp thu Thái Tuế Thần Tủy.

Tốc độ lại còn nhanh hơn hấp thu thánh huyết của chí tôn Vũ tộc!

"Thái Tuế Thần Tủy hình như có một loại sức mạnh huyền diệu khác!" Vừa mới bắt đầu hấp thu Thái Tuế Thần Tủy, La Tuyên đã nhận ra sự khác thường trong đó.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng, năng lượng ẩn chứa trong Thái Tuế Thần Tủy, không chỉ là cường hóa nhục thân, nâng cao tu vi nhục thân đơn giản như vậy.

Bên trong ẩn chứa một loại bản nguyên thần kỳ nào đó siêu thoát ngoài ba nghìn đại đạo.

Nó còn hóa thành từng đạo đại đạo phù văn mắt thường không thể thấy, lạc ấn vào trong mỗi một vi lạp nhục thân.

Khiến cho mỗi một hạt vi lạp nhục thân, đều mạnh mẽ và kiên cố hơn so với sự thần hóa bình thường!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Cùng với tiếng phong lôi cuồn cuộn, mỗi một hạt vi lạp nhục thân đều như sống lại.

Tựa như thuở thiên địa sơ khai, mỗi một hạt vi lạp nhục thân, đều bắt đầu phát triển theo hướng khai thiên tích địa, diễn hóa thế giới!

Chương 289

"Còn có sự huyền diệu như vậy sao?" La Tuyên nhíu mày, trong mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Thái Tuế Thần Tủy vượt ngoài dự liệu, không chỉ cường hóa nhục thân của hắn, mà còn khiến các vi lạp nhục thân của hắn diễn hóa thành thế giới.

Trăm vạn tỷ vi lạp nhục thân, diễn hóa thành trăm vạn tỷ thế giới, khủng bố đến mức nào!

Dù cho những thế giới này đều chỉ là thế giới sơ khai.

Hoàn toàn không thể so với tiểu thế giới chân chính, càng không thể so với tiểu thiên thế giới, trung thiên thế giới.

Nhưng đó là trăm vạn tỷ thế giới.

Mặc dù chỉ là sơ khai, cũng đủ để bùng phát ra uy lực sánh ngang tiểu thế giới chân chính!

Hơn nữa, vi lạp nhục thân diễn hóa thế giới sơ khai cũng chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Chỉ cần không ngừng nâng cao tu vi nhục thân, trăm vạn tỷ thế giới sơ khai do vi lạp nhục thân hóa thành, nói không chừng một ngày nào đó có thể thực sự diễn hóa thành tiểu thiên thế giới, trung thiên thế giới, thậm chí là đại thiên thế giới!

Thử nghĩ xem, nếu đến được bước đó, thân mang trăm vạn tỷ đại thiên thế giới, đó sẽ là sức mạnh kinh khủng đến mức nào!

Giờ phút này, hắn thậm chí nghi ngờ lời đồn Thái Tuế nhất tộc diệt tuyệt do bị thiên địa bài xích là một lời nói dối, với chí bảo huyền diệu thần dị như Thái Tuế Thần Tủy, e rằng cả Đạo Chủ cũng phải

động lòng.

Thậm chí có khả năng vì để tu luyện nhục thân, mà săn giết sinh linh của Thái Tuế nhất tộc, trích lấy bản nguyên bên trong!

U Minh nhất tộc có thể xem Thái Tuế Thần Tủy là chí bảo thu vào kho tàng.

Không thể nào không biết chỗ thần dị của Thái Tuế Thần Tủy.

Như vậy, La Tuyên hoàn toàn có lý do để nghi ngờ, Thái Tuế nhất tộc năm xưa, không phải vì bị thiên địa bài xích mà tiêu tan trong dòng sông năm tháng.

Mười phần thì có đến tám chín phần là toàn tộc bị diệt trong tay những Đạo Chủ kia, hoặc là các cường giả chủng tộc khác và Đồ Đằng Chi Chủ!

"Truyền thuyết, Thái Tuế nhất tộc năm xưa cũng là chủng tộc đỉnh tiêm nhất của Hồng Mông Thiên Địa, cường giả cấp bậc Đồ Đằng Chi Chủ rất nhiều.

Thậm chí, Thái Tuế Thần cổ xưa nhất, tu vi có thể sánh ngang Đạo Chủ!

Không chừng trong những chủng tộc cổ xưa mạnh mẽ hiện nay, vẫn còn lưu giữ Thái Tuế Thần Tủy của họ, nếu có cơ hội, phải sưu tầm thêm một ít!" La Tuyên thể nghiệm sự huyền diệu của Thái Tuế Thần Tủy, trong lòng âm thầm để ý.

Chí bảo như Thái Tuế Thần Tủy, nếu có thể gặp lại, quyết không thể bỏ lỡ!

Nghĩ vậy, hắn toàn tâm toàn ý chìm đắm trong việc luyện hóa Thái Tuế Thần Tủy, từng luồng sức mạnh bản nguyên độc hữu của Thái Tuế Thần Tủy không ngừng rót vào mỗi một vi lạp nhục thân.

Từng đạo phù văn cường đại, bí ẩn lại huyền diệu, lạc ấn trong vi lạp nhục thân, diễn hóa từng phương thế giới sơ khai.

Âm thanh như khai thiên tích địa không dứt bên tai.

Vô tận bảo quang nổ tung, bắn ra, như thể một kiện tuyệt thế trân bảo sắp ra đời!

Khi La Tuyên rơi vào bế quan, Hỗn Loạn Chi Địa bên ngoài lại như nổ tung.

Hỗn Loạn Chi Địa ban đầu không gọi là Hỗn Loạn Chi Địa, vô số năm trước, sau khi vô số chủng tộc đạo thống vây quét một tôn 'dị đoan', nguyên khí đại thương, mới ở lại nơi này nghỉ ngơi dưỡng sức.

Trong quá trình nghỉ ngơi dưỡng sức, vô số chủng tộc đạo thống tranh chấp không ngừng, mới dần dần hình thành nên Hỗn Loạn Chi Địa, cũng hình thành nên cục diện như hiện nay.

Tại Hỗn Loạn Chi Địa, Vũ tộc, U Minh nhất tộc, Thái Cổ Ma tộc, Thần Quy nhất tộc, Hỏa Linh nhất tộc đều không phải là chủng tộc mạnh mẽ, chỉ là những chủng tộc ở vùng ngoài cùng.

Năm xưa năm đại chủng tộc cũng từng huy hoàng vô tận, đều là chủng tộc có Đồ Đằng Chi Chủ.

Chỉ là sau đó, trong trận chiến vây quét 'dị đoan', Đồ Đằng Chi Chủ trong năm đại chủng tộc toàn bộ vẫn lạc.

Trong vô số năm tháng sau đó, các chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên của mấy đại chủng tộc cũng lần lượt vẫn lạc trong các cuộc tranh chấp ở Hỗn Loạn Chi Địa.

Từ đó mới dần dần rút lui khỏi trung tâm Hỗn Loạn Chi Địa, lui về rìa Hỗn Loạn Chi Địa, sa sút đến mức chỉ cần Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên là có thể đảm nhiệm chức vị chí tôn chủng tộc.

Các chủng tộc ở nội bộ Hỗn Loạn Chi Địa, đã sớm không còn coi năm chủng tộc này ra gì, những chí tôn chủng tộc mạnh mẽ, thậm chí là Đồ Đằng Chi Chủ, cũng nể tình năm xưa Đồ Đằng Chi Chủ của năm đại chủng tộc từng cùng nhau vây quét dị đoan, nên không quá làm khó năm đại chủng tộc.

Nhưng gần đây, chí tôn của năm đại chủng tộc đều vẫn lạc, kho báu chủng tộc bị cướp sạch.

Truyền thuyết là do một 'dị đoan' gây ra.

Chuyện này, ở rìa Hỗn Loạn Chi Địa đã dấy lên sóng to gió lớn, thậm chí kinh động đến vô số chủng tộc ở nội vực Hỗn Loạn Chi Địa, gây ra một cơn sóng gió không nhỏ trong toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa!

"Lại có Dung Đạo giả đáng chết xuất hiện sao?

Những kẻ dị đoan đáng chết này, lại xuất hiện ở Hỗn Loạn Chi Địa, thật là không biết sống chết!" "Dường như đã trăm vạn kỷ nguyên không có dị đoan xuất hiện!

Hỗn Loạn Chi Địa đã 'an định' lâu như vậy, e rằng có nhiều kẻ không có mắt, đã quên mất uy danh của chúng ta!" "Phàm là Dung Đạo giả, đều không được thế gian dung thứ, tuyệt đối không thể lưu lại!" "..." Nội vực Hỗn Loạn Chi Địa, trong từng tòa đại thiên thế giới cổ xưa, thậm chí là vô số đại thiên thế giới dung hợp thành một vũ trụ thiên địa.

Vang lên từng tiếng gầm giận dữ kinh thiên động địa.

Ngày thường, Hỗn Loạn Chi Địa đúng như tên gọi, hỗn loạn không chịu nổi, các đại chủng tộc tranh chấp không ngừng.

Động một chút là hàng triệu, hàng tỷ chủng tộc chém giết, máu nhuộm vô tận thế giới, gần như mỗi ngày đều có thể đánh vỡ vô số thế giới.

Nhưng hôm nay, từng tôn chí tôn chủng tộc khí tức ngút trời, thậm chí mấy lão cổ đổng cấp bậc Đồ Đằng Chi Chủ, đều lên tiếng, tạm dừng các cuộc tranh chấp nội bộ chủng tộc ở Hỗn Loạn Chi Địa, nhất trí đối ngoại, tìm kiếm 'dị đoan' kia!

Mặc dù cách lần 'dị đoan' xuất hiện trước đã qua trăm vạn kỷ nguyên, nhưng sự nguy hại mà dị đoan lúc đó mang lại, đến nay vẫn còn lạc ấn trong lòng mỗi một chí tôn chủng tộc mạnh mẽ, thậm chí là Đồ Đằng Chi Chủ.

Năm đại Đồ Đằng Chi Chủ vẫn lạc!

Đồ Đằng Chi Chủ là tồn tại gần gũi nhất với Đạo Chủ ở Hồng Mông Thiên Địa, trong thời đại mà ba nghìn Đạo Chủ đã sớm quy ẩn, Đồ Đằng Chi Chủ chính là đại biểu cho đỉnh cao sức mạnh.

Nhưng tồn tại như vậy, trăm vạn kỷ nguyên trước, đã có đến năm tôn vẫn lạc trong tay dị đoan!

Cảnh tượng năm xưa vô số thế giới sụp đổ, ngân hà rơi rụng, trời đất tối tăm, vẫn còn hằn sâu trong đầu những cường giả cổ xưa sống sót sau trận chiến đó, không thể nào quên.

"Hôm nay, tất cả các chủng tộc cấm chém giết, Thái Cổ Yêu tộc ta, nguyện dốc toàn lực của tộc, tìm khắp Hỗn Loạn Chi Địa, cũng phải tìm ra nơi ở của Dung Đạo giả đó!" "Thái Cổ Thần tộc ta phụ nghị!" "Thái Cổ Lôi tộc phụ nghị!" "..." Dưới sự dẫn đầu của một Đồ Đằng cổ xưa của Thái Cổ Yêu tộc, vô số lão cổ đổng trong các chủng tộc cổ xưa đã tham gia vây quét Dung Đạo giả dị đoan trăm vạn kỷ nguyên trước, lần lượt hưởng ứng.

Toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa như một cỗ máy tinh vi vận hành.

Từng tôn cường giả trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từ từng vũ trụ chủng tộc, đại thiên thế giới chủng tộc bước ra, khí tức như

mặt trời rực rỡ, che trời lấp đất, đi về phía lãnh địa của Vũ tộc và năm đại chủng tộc, tìm kiếm nơi ở của La Tuyên.

Giờ phút này, có thể nói là chư thiên chấn động!

Nhưng cơn sóng gió làm rung động cả Hỗn Loạn Chi Địa đó, lại không hề ảnh hưởng đến La Tuyên đang bế quan tu hành trong Tạo Hóa Phù Đồ Tháp ở một thế giới sơ khai xa xôi.

Lúc này, hắn vẫn đang luyện hóa Thái Tuế Thần Tủy.

Tu vi của hắn cũng trong quá trình luyện hóa Thái Tuế Thần Tủy, trăm vạn tỷ vi lạp nhục thân, dần dần diễn hóa thành tiểu thế giới chân chính.

Chương 290

Đến một ngày, khi trăm vạn tỷ tiểu thế giới thực sự thành hình, La Tuyên cuối cùng cũng luyện hóa xong Thái Tuế Thần Tủy.

Tu vi nhục thân của hắn cũng theo đó bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ ngũ cảnh!

Nhưng, hắn vẫn chưa xuất quan, sau Thái Tuế Thần Tủy, hắn tiếp tục luyện hóa Niết Thế Kim Liên.

Niết Thế Kim Liên là đóa đạo liên đầu tiên ra đời trong Hồng Mông Thiên Địa theo truyền thuyết.

Có vô số công dụng huyền diệu như giúp tu sĩ niết bàn trọng sinh, tham ngộ Niết Bàn đại đạo, bản thân cũng là một kiện linh bảo sánh ngang Hồng Mông chí bảo!

Đương nhiên, đóa trong tay La Tuyên, chỉ là Niết Thế Kim Liên ra đời sau này, không phải là đóa ra đời thuở sơ khai của Hồng Mông Thiên Địa.

Chủng tộc như Vũ tộc cũng không thể giữ được chí bảo cấp bậc đó.

Mặc dù chỉ là Niết Thế Kim Liên ra đời sau, vô số diệu dụng cũng không thể xem thường, có thể gọi là vô thượng chí bảo, đối với tu sĩ dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đều có tác dụng cực lớn, còn quý giá hơn cả Huyền Nguyên Mẫu Khí!

Niết Thế Kim Liên trong tay La Tuyên, không thể so với đóa ra đời thuở sơ khai của Hồng Mông Thiên Địa, nhưng cũng sánh ngang Hồng Mông hạ phẩm linh bảo thông thường.

Bản thân nó cũng ẩn chứa vô cùng diệu dụng.

Điều được coi trọng nhất trước đây là có thể ngưng luyện ra Niết Thế Kim Liên thân, đó là một loại tiên thiên thể chất vô cùng cường đại, sánh ngang đạo thể của các Đạo Chủ mạnh mẽ.

Nhưng bây giờ hắn đã luyện hóa Thái Tuế Thần Tủy.

Trăm vạn tỷ vi lạp nhục thân toàn bộ hóa thành tiểu thế giới, chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn Niết Thế Kim Liên thân.

Hắn liền không còn ý định ngưng tụ Niết Thế Kim Liên thân.

Mà dự định luyện hóa Niết Thế Kim Liên, nâng cao tu vi nhục thân, thần hóa những tiểu thế giới do vi lạp nhục thân hóa thành.

Ầm ầm ầm!

Tiếng phong lôi cuồn cuộn dần dần vang lên.

Cùng với từng luồng năng lượng màu vàng bị La Tuyên dùng Bàn Cổ Thiên Kinh luyện hóa, trăm vạn tỷ tiểu thế giới do vi lạp nhục thân hóa thành, lại một lần nữa bắt đầu dị tượng như khai thiên tích địa.

Sau lưng hắn, huyết khí ngút trời bàng bạc tuôn ra, diễn hóa vô số dị tượng.

Mơ hồ giữa, có vô số hư ảnh thế giới, xuyên qua cơ thể hiện ra, hội tụ thành một vũ trụ cổ xưa, vô cùng hùng vĩ.

Đối với điều này, La Tuyên hoàn toàn không để ý.

Chỉ ngồi bất động trong Tạo Hóa Phù Đồ Tháp, mặc cho thời gian trôi, dị tượng diễn hóa, không ngừng hấp thu bản nguyên của Niết Thế Kim Liên, cường hóa trăm vạn tỷ thế giới vi lạp nhục thân, nâng cao tu vi nhục thân.

Trong cương vực vô tận của Hỗn Loạn Chi Địa bên ngoài, vô số cường giả chủng tộc đồng loạt xuất động, không ngừng tìm kiếm nơi ở của La Tuyên, nhưng Hỗn Loạn Chi Địa rộng lớn biết bao.

Chỉ riêng cương vực Vũ tộc, đã đủ để cường giả cấp bậc Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, vượt qua hư không hàng trăm năm.

Huống hồ là Hỗn Loạn Chi Địa mênh mông!

Nhưng, những chí tôn chủng tộc cổ xưa thậm chí là Đồ Đằng Chi Chủ, đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

Không hề có ai vì trời đất bao la mà từ bỏ việc tìm kiếm La Tuyên.

Điều này vẫn không ảnh hưởng đến La Tuyên.

Hắn vẫn ở trong thế giới sơ khai không bắt mắt đó, chìm đắm trong Tạo Hóa Phù Đồ Tháp, luyện hóa Niết Thế Kim Liên.

Năm tháng xoay vần, thời gian đổi thay.

Búng tay một cái, ngàn năm trôi qua.

Ngàn năm qua đi, La Tuyên cuối cùng cũng luyện hóa xong Niết Thế Kim Liên.

Trăm vạn tỷ tiểu thế giới lại tiến hóa thêm rất nhiều, tuy chưa đạt đến quy mô tiểu thiên thế giới, nhưng cũng đã có những bước tiến đáng kể.

Tu vi nhục thân của hắn cũng theo sự luyện hóa của Niết Thế Kim Liên, thành công bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ lục cảnh!

"Hửm?" Cũng vào lúc này, ngay khi hắn chuẩn bị tiếp tục luyện hóa Vạn Cổ Thánh Huyết Ngọc, tiếp tục nâng cao tu vi nhục thân, thì đột nhiên nhận ra dao động bên ngoài thế giới sơ khai.

Dường như có cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không ngừng dùng thần niệm bao trùm trời đất, tìm kiếm.

Hắn dừng tu luyện, thần niệm lan ra.

"Ngàn năm rồi, cũng không biết kẻ dị đoan đó trốn ở đâu, Hỗn

Loạn Chi Địa rộng lớn biết bao, cứ thế này, bao giờ mới kết thúc?" "Haizz!

Dù cho chúng ta là cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thần niệm đủ để bao trùm hàng chục, hàng trăm tòa đại thiên thế giới, muốn tìm khắp Hỗn Loạn Chi Địa, độ khó cũng không dễ hơn phàm nhân lên trời là bao!" "Mấy vị cẩn thận lời nói!" "Nếu để chí tôn hay vị đồ đằng đại nhân nào nghe thấy, bị đánh chết không sao, nhưng đừng có liên lụy chúng ta!" "Không sai!

Mấy vị chú ý một chút thì hơn!" "..." Bên ngoài thế giới sơ khai, vài luồng thần niệm cường đại giao hội tại một nơi, không tránh khỏi có cường giả phát ra ý niệm oán giận.

Nhưng nhanh chóng bị các cường giả khác quát ngăn lại.

"Ứng Trạch Yêu Hoàng, là cường giả đã thành Yêu Hoàng từ trăm vạn kỷ nguyên trước, từng trải qua cuộc vây quét dị đoan lần trước." "Lẽ nào dị đoan thật sự mạnh đến thế sao?

Có uy hiếp lớn đến vậy sao?" "Phải biết rằng, Hỗn Loạn Chi Địa hiện nay, có hơn trăm chủng tộc, chỉ riêng chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đã có trăm vị, trong đó còn có mấy vị đồ đằng cổ xưa!" "Thực lực như vậy, cần gì phải e ngại một kẻ dị đoan?" "Hơn nữa, nếu dị đoan đó thật sự mạnh mẽ, lại sao lại chọn mấy chủng tộc cấp thấp như Vũ tộc để ra tay?" Lúc này, trong thần niệm của một cường giả, lộ ra những lời nói tò mò như vậy.

"Không sai!

Ứng Trạch Yêu Hoàng có thể giải đáp cho chúng ta không?" Vài luồng thần niệm cường đại tụ lại, đều mang theo lòng hiếu kỳ cực lớn.

"Hừ!

Các ngươi hiểu cái gì?" "Vũ tộc là chủng tộc cấp thấp?

Đặt ở trăm vạn kỷ nguyên trước, khi đồ đằng của mấy tộc đó còn tại, chỉ bằng câu nói vừa rồi của ngươi, chủng tộc đứng sau ngươi liền bị xóa sổ toàn bộ, cũng chỉ là trong nháy mắt!" "Cũng là do đồ đằng và chí tôn của mấy tộc đó vẫn lạc trong trận chiến kia, nếu không, Hỗn Loạn Chi Địa hôm nay, sao lại chỉ có bảy tôn Đồ Đằng Chi Chủ?" "Dù cho hiện nay, mấy tộc đó vẫn có một vị Thần tộc đồ đằng che chở, nếu không cũng không thể sống sót trong các cuộc tranh chấp của vô số chủng tộc." "Lần này, năm đại chủng tộc bị diệt." "Vị đồ đằng của Thái Cổ Thần tộc kia đã hạ lệnh tử, ai có thể tìm ra kẻ dị đoan đó, bất luận là tộc nào, đều có thể nhận được một khối Thái Cổ Thần Nguyên!" Cường giả được gọi là Ứng Trạch Yêu Hoàng nghe vậy, mang theo vài phần ngạo khí, giải thích cho vài luồng thần niệm cường đại kia.

Cuối cùng nhắc đến Thái Cổ Thần Nguyên.

Dù cho là Ứng Trạch Yêu Hoàng được vô số cường giả mang theo ý kính nể, cũng đối với Thái Cổ Thần Nguyên kia, mang theo một tia nóng bỏng.

Rõ ràng, Thái Cổ Thần Nguyên là chí bảo.

Chủ nhân của những thần niệm kia, sau khi nghe đến Thái Cổ Thần Nguyên, từng người cũng im lặng không nói, tự mình rút lui, lại một lần nữa lao vào việc tìm kiếm La Tuyên.

Cũng đối với Thái Cổ Thần Nguyên đó mang theo kỳ vọng cực lớn!

"Thái Cổ Thần Nguyên?" "Hơn trăm chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?

Có bảy Đồ Đằng Chi Chủ?" Trong thế giới sơ khai, La Tuyên lặng

lẽ nắm bắt thông tin trong thần niệm của những cường giả đó, không khỏi nhíu mày.

Chương 291

Hắn vẫn còn nhớ, trước đó bị những cường giả Vũ tộc kia, coi như là dị đoan.

Hôm nay, nghe ý của Ứng Trạch Yêu Hoàng kia, dường như có một vị đồ đằng, vì chuyện hắn tiêu diệt mấy chủng tộc Vũ tộc mà chấn nộ.

Thậm chí vì thế mà lấy ra trọng bảo treo thưởng tung tích của hắn.

Bao gồm các chủng tộc khác, dường như cũng đã liên thủ, trong toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa, tìm kiếm tung tích của hắn!

"Hỗn Loạn Chi Địa này, nội tình cũng không nhỏ." "Nhưng, nếu vậy, Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trong Hồng Mông Thiên Địa, e rằng không phải là số ít, Đồ Đằng Chi Chủ e rằng cũng tuyệt không chỉ đơn giản là vạn!" La Tuyên chưa từng thực sự thăm dò sự rộng lớn của Hồng Mông Thiên Địa.

Nhưng hắn cũng biết, nơi này cách khe nứt không gian giữa Hồng Mông và Hồng Hoang cực kỳ xa, xa đến mức thần niệm của các Hồng Mông Đạo Chủ cũng chưa chắc đã bao trùm được.

Nhưng nơi xa xôi hẻo lánh như vậy, lại có hơn trăm chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, còn có bảy tôn Đồ Đằng Chi Chủ, số lượng cường giả của Hồng Mông Thiên Địa nhiều đến mức nào, có thể thấy được phần nào!

Nền tảng của Hỗn Loạn Chi Địa vô cùng mạnh mẽ.

Một trăm vị Chí tôn của các chủng tộc đỉnh cao, cộng thêm bảy vị Đồ Đằng Chi Chủ, tương đương với một trăm lẻ bảy cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Nền tảng như vậy, tùy ý bước ra một người cũng đủ để hủy diệt Hồng Hoang vô số lần, dù cho Hồng Quân ra tay cũng chưa chắc đã cản được!

Hiện tại, sức mạnh cường đại như vậy đang nhắm vào La Tuyên!

Nhưng La Tuyên chẳng hề nao núng.

Một trăm lẻ bảy vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên nghe có vẻ không ít, nhưng đặt trong Hỗn Loạn Chi Địa rộng lớn thế này lại tỏ ra ít đến đáng thương.

Chỉ cần không chủ động xông vào nội vực của Hỗn Loạn Chi Địa, những Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đó cũng không thể dễ dàng tìm được y!

Càng không cần phải nói, Đạo Tắc Pháp Thân của y sở hữu sức mạnh Thiên Đạo Đạo Tắc, dù cho không dùng đến sức mạnh Thời Không, cũng không yếu hơn Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bình thường!

Nếu thật sự gặp phải Chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, có thắng được hay không còn chưa biết!

"Không, ngược lại đây là một cơ hội!" La Tuyên tâm niệm vừa chuyển, ánh mắt lóe lên tinh quang, thầm nghĩ: "Nhiều cường giả của các chủng tộc ra ngoài tìm kiếm ta như vậy, nếu là lúc bình thường, ta muốn hành động cũng không dễ dàng." "Thậm chí, nếu mạo muội tiến vào nội vực Hỗn Loạn Chi Địa, còn có khả năng bị tất cả cường giả vây công." "Hiện tại…" "Bọn chúng ra ngoài tìm ta, lại cho ta cơ hội để tiêu diệt từng tên một!" Thu hoạch từ mấy chủng tộc như Vũ tộc đã khiến La Tuyên nếm được mùi vị ngọt ngào, đối với nền tảng của vô số chủng tộc trong Hỗn Loạn Chi Địa, y thèm nhỏ dãi.

Những chủng tộc đó đều là các chủng tộc đã truyền thừa từ những

kỷ nguyên cổ xưa cho đến hiện tại.

Không một ai trong số đó không được xem là tồn tại của đạo thống bất hủ!

"Cứ để bọn chúng tiếp tục tìm, đợi nhục thân của ta đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, ta sẽ xuất quan đi càn quét một phen nền tảng của bọn chúng, sau đó, trở về thế giới Hồng Hoang thành tựu cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực!" Thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên động tĩnh nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ.

Quan trọng nhất là, y là Thời Không Đạo Chủ, một vị Đạo Chủ thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, chen chân vào hàng ngũ Đạo Chủ thực sự.

Nhất định sẽ dẫn tới Đại Đạo cộng hưởng, tiếp nhận Đại Đạo tẩy lễ!

Bất luận Hồng Mông Thiên Địa có bị Đại Đạo ruồng bỏ hay không, động tĩnh gây ra khi thành tựu cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên và nguy hiểm đi kèm.

La Tuyên đều phải trở về Hồng Hoang Thiên Địa để đột phá.

Suy tính xong, y cảm ứng được mấy vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia đã rời khỏi khu vực này, đi đến nơi khác.

Y bèn lấy Vạn Cổ Thánh Huyết Ngọc ra, tiếp tục nâng cao tu vi nhục thân.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Cùng với từng trận tiếng sấm trời vang dội, vô số dị tượng diễn

hóa thế giới lại một lần nữa hiện ra.

Huyết khí bàng bạc quanh thân La Tuyên lượn lờ.

Bàn Cổ Thiên Kinh điên cuồng vận chuyển, vô tận huyết khí tựa như đại dương huyết khí liên miên không dứt, không ngừng tràn vào trong cơ thể, thần hóa vô số tiểu thế giới nhục thân bên trong.

Nghìn năm.

Vạn năm.

Mười vạn năm.

Phảng phất như một khoảnh khắc trôi qua, lại tựa như vô số năm tháng đã đi.

Cùng với mười vạn năm thời gian lặng lẽ trôi qua kẽ tay, La Tuyên cuối cùng cũng luyện hóa xong Vạn Cổ Thánh Huyết Ngọc.

Một triệu tỷ tiểu thế giới vi hạt nhục thân lại lần nữa được nâng lên một đoạn, khoảng cách tới tiểu thiên thế giới đã không còn xa.

Tu vi nhục thân cũng theo đó mà luyện hóa Vạn Cổ Thánh Huyết Ngọc, thuận lợi bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ thất cảnh!

Thần niệm dò xét ra thế giới phôi thai.

Vô số chủng tộc ở Hỗn Loạn Chi Địa bên ngoài vẫn đang tìm kiếm tung tích của y, chỉ riêng nơi thế giới phôi thai này đã bị tìm kiếm không dưới mười lần.

Nhưng y đang ở trong Tạo Hóa Phù Đồ Tháp, từ trước đến nay chưa từng để lộ ra chút khí tức nào, tự nhiên là không bị phát hiện.

Cứ như vậy, y cũng không vội xuất quan, mà rèn sắt khi còn nóng, đưa Thánh Huyết cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kia vào tay, bắt đầu luyện hóa Thánh Huyết do Đồ Đằng Chi Chủ để lại.

Năm đại chủng tộc trước đây đều là chủng tộc có Đồ Đằng Chi Chủ.

Sau khi Đồ Đằng Chi Chủ của mấy chủng tộc đó vẫn lạc, đồ đằng của mỗi tộc cùng với Thánh Huyết của Vô Cực Chí Tôn đều được truyền thừa lại.

Dù cho vô số năm qua, nội bộ năm đại chủng tộc đã tiêu hao không ít, nhưng số lượng còn lại vẫn vô cùng lớn.

Mấy chủng tộc cộng dồn Thánh Huyết lại, số lượng càng kinh người!

Cũng may là mấy chủng tộc đó đến nay không có sinh linh nào đột phá lên cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhục thân không thể tiến thêm một bước.

Nếu không, những Thánh Huyết này e là sớm đã bị tiêu hao hết sạch.

Chỉ là, giờ đây lại làm lợi cho La Tuyên!

Lần này, La Tuyên mất trọn vẹn mười triệu năm, mới luyện hóa toàn bộ Thánh Huyết, đẩy tu vi nhục thân lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ bát cảnh.

"Chỉ còn lại bước cuối cùng!" Y hít sâu một hơi, điều chỉnh lại trạng thái, nghỉ ngơi vài ngày, sau đó mới bắt đầu luyện hóa đạo cốt của những Vô Cực Chí Tôn và Đồ Đằng Chi Chủ kia.

Cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên có thể nói là toàn thân đều là bảo vật.

Không chỉ Thánh Huyết ẩn chứa huyết khí vô cùng bàng bạc, mà đạo cốt, nơi tạo ra máu và khắc ghi vô số cảm ngộ Đại Đạo, cốt tủy bên trong cũng ẩn chứa năng lượng huyết khí kinh người.

Tất cả đạo cốt cộng lại, huyết khí ẩn chứa trong đó còn lớn hơn Thánh Huyết gấp vạn lần không chỉ!

Chương 292

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh là một ngưỡng cửa cực lớn.

Cũng là cánh cửa cuối cùng trước khi đăng lâm Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, độ khó đột phá hoàn toàn không thể so sánh với các cảnh giới trước đó!

Nhưng có đạo cốt do vô số Vô Cực Chí Tôn và Đồ Đằng Chi Chủ để lại.

Tốc độ nâng cao tu vi nhục thân của La Tuyên không những không chậm lại theo tu vi tăng lên, mà ngược lại còn duy trì tốc độ nhanh hơn trước.

Cứ như vậy, lại một tỷ năm nữa trôi qua.

Cuối cùng y cũng luyện hóa hết tất cả đạo cốt, tu vi nhục thân giống như ngồi tên lửa, leo lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh.

Chỉ còn một bước nữa là có thể chứng đắc cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Giờ phút này, huyết khí trong cơ thể y bàng bạc đến mức, một tia một sợi cũng đủ để đè sập Đại Thiên Thế Giới.

Chỉ dựa vào uy áp cũng đủ để nghiền chết bất kỳ cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào!

Một thân sức mạnh ngút trời, gần như đáng sợ như Hồng Mông hung thú, kết hợp với tu vi Nguyên Thần cùng với sức mạnh của mấy loại Đạo Tắc.

Dù cho năm vị Chí tôn của năm đại chủng tộc kia có tái sinh.

Y cũng có lòng tin, dưới tiền đề không sử dụng Đạo Tắc Pháp Thân, chỉ cần nhấc tay giơ chân là có thể tiêu diệt toàn bộ bọn chúng!

"Mấy gã này cũng thật cố chấp, đã như vậy thì lấy các ngươi khai đao trước!" La Tuyên kết thúc tu luyện, thần quang trong mắt dần dần thu lại, thần niệm dò xét ra khỏi Tạo Hóa Phù Đồ Tháp, lập tức cảm ứng được.

Bên ngoài thế giới phôi thai, dường như lại có ba luồng thần niệm xa lạ cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quét qua.

Chỉ là, ba vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên này tu vi đều không cao, chỉ khoảng Hỗn Nguyên đệ nhất cảnh đến đệ tam cảnh.

Với tu vi như vậy, y chỉ cần một ý niệm là đủ để xóa sổ toàn bộ!

Nghĩ đến đây, thần niệm mênh mông của La Tuyên lập tức cuộn trào ra, xuyên qua Tạo Hóa Phù Đồ Tháp và thế giới phôi thai, bao phủ lấy ba vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia.

"Là ai?" "Không hay rồi!" "Mau lui!" Bên ngoài thế giới phôi thai, ba cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảm nhận được uy áp kinh khủng vô cùng của La Tuyên, sắc mặt đại biến, trong lòng cảnh báo nổi lên, lập tức không chút do dự muốn rời xa thế giới phôi thai không mấy bắt mắt trước mặt.

Nhưng chênh lệch giữa bọn họ và La Tuyên quá lớn!

Dù cho là ba cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ bát cảnh, giờ phút này cũng không chắc có thể né tránh hoặc ngăn cản được thần niệm mênh mông của La Tuyên.

Huống hồ chỉ là mấy Hỗn Nguyên bình thường!

"Mạng ta xong rồi!" Ba vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lùi lại, nhưng áp lực từ uy áp mênh mông kia tựa như cấm cố hư không, khiến bọn họ nhấc một ngón tay cũng khó khăn, càng đừng nói đến

việc di chuyển thân hình.

Giờ phút này, cả ba cường giả đều lộ vẻ tuyệt vọng.

Lần này vốn chỉ mang tâm thái làm cho có lệ.

Dù sao thì, gã Dung Đạo Giả kia có thể tàn sát năm vị Chí tôn chủng tộc cấp bậc Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Nếu thật sự gặp phải, bọn họ làm sao có thể chống cự.

Nhưng nào ngờ được, xui xẻo thay, lại thật sự gặp phải!

Ong!

Những ý niệm này chỉ lóe lên trong đầu ba cường giả.

Thân thể và cả Nguyên Thần của họ liền bị thần niệm kinh khủng của La Tuyên xóa sổ trong hư không, ngay cả ấn ký thần niệm cũng không lưu lại.

Kể từ hôm nay, ba vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã thực sự vẫn lạc giữa thiên địa!

Chỉ còn lại vô số chí bảo trong không gian Nguyên Thần, rơi vãi trong hư không.

"Thứ không biết sống chết, chỉ ba tên Hỗn Nguyên đệ nhị cảnh mà cũng dám tìm ta gây chuyện?" Ánh mắt La Tuyên lạnh lùng như dao, tà áo khẽ động, thân hình hiện ra bên ngoài thế giới phôi thai, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía sâu trong Hỗn Loạn Chi Địa.

"Nếu các ngươi đã bằng lòng dâng lên món quà lớn này, ta mà không nhận, chẳng phải lãng phí hảo ý của các ngươi sao?" Y lẩm bẩm một mình, thu lấy vô số bảo vật trong hư không.

Thân hình dần dần biến mất, hòa vào hư không, lao thẳng đến một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ bát cảnh trong tầm cảm ứng của thần niệm.

“Là ai?

Hít!

Tên dị đoan đó xuất hiện rồi!” Ở một nơi xa xôi trong thiên địa, nơi từng là địa vực của Thái Cổ Ma Tộc, giáp ranh với địa vực của U Minh nhất tộc.

Một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ bát cảnh của Thái Cổ Yêu Tộc đang dùng thần niệm mênh mông bao phủ tám phương, dò xét những nơi bất thường, tìm kiếm tung tích La Tuyên.

Bỗng nhiên một luồng hàn ý kinh khủng bao trùm lấy tâm trí.

Mặc dù chênh lệch tu vi quá lớn khiến lão không thể cảm ứng được thần niệm của La Tuyên, nhưng lại ngay lập tức hiểu ra nguồn gốc của luồng hàn ý này.

Đó chính là người được đám cường giả trước đây tôn xưng là ‘Ứng Trạch Yêu Hoàng’!

Không chút do dự, lão quyết đoán, định bóp nát một miếng ngọc giản truyền tin, chuẩn bị thông báo cho Yêu Tộc Chí Tôn trong tộc và vị Đồ Đằng Chi Chủ của Yêu Tộc.

Thế nhưng, ngọc giản còn chưa kịp vỡ, trong nháy mắt, uy áp mênh mông đã giáng xuống người lão, không gian bị sức mạnh cường đại vô song cấm cố.

“Người thứ tư!” Giọng nói nhàn nhạt vang lên từ hư không.

Ứng Trạch Yêu Hoàng, người đã sống sót từ trận chiến vây quét ‘dị đoan Dung Đạo Giả’ từ một triệu kỷ nguyên trước, còn chưa kịp phản ứng, đã hoàn toàn vẫn lạc giữa thiên địa, nối gót ba tên xui xẻo bên ngoài thế giới phôi thai...

Hỗn Loạn Chi Địa.

Vào lúc ba cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhị cảnh bên ngoài thế giới phôi thai vẫn lạc.

Trong một thần điện nào đó của ba chủng tộc, mỗi nơi đều vang lên một tiếng ngọc vỡ giòn tan.

Ngay lập tức, cả ba chủng tộc đều dấy lên sóng gió cực lớn.

"Không hay rồi!

Một vị Hoàng giả của Ngọc Linh nhất tộc ta đã vẫn lạc, gã Dung Đạo Giả đó đã xuất hiện!" "..." "..." Trong ba chủng tộc đều vang lên những lời kinh hãi tương tự.

Tin tức nhanh chóng truyền đến ba vị Chí tôn của ba đại chủng tộc, và ba vị Chí tôn đang tìm kiếm tung tích La Tuyên bên ngoài lập tức truyền tin tức này cho tất cả cường giả mà Hỗn Loạn Chi Địa đã phái đi.

Ba vị Chí tôn cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cũng ngay lập tức xé rách hư không, lao đến nơi ba vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vẫn lạc bên ngoài thế giới phôi thai.

Cũng vào lúc này, trong thần điện trung tâm của Thái Cổ Yêu Tộc, cũng vang lên một tiếng gầm giận dữ kinh thiên.

Chương 293

"Khốn kiếp!

Gã Dung Đạo Giả chết tiệt, dám giết một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ bát cảnh của Thái Cổ Yêu Tộc ta, bản tôn nhất định sẽ rút Nguyên Thần của ngươi ra, hành hạ trăm vạn kỷ nguyên!

Khiến ngươi sống không được, chết không xong!" Trong Thái Cổ Yêu Tộc, Yêu Tộc Chí Tôn có tu vi tương tự đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cùng với hai lão cổ đổng tu vi cũng đã đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thậm chí cả Chí tôn của Thái Cổ Yêu Tộc, cũng ngay lập tức cùng nhau lao đến nơi Ứng Trạch Yêu Hoàng vẫn lạc!

Lúc này, La Tuyên đã sớm thu đi vô số bảo vật trên người Ứng Trạch Yêu Hoàng, rời khỏi nơi đó, lao đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiếp theo.

Với tu vi và thủ đoạn hiện tại, dù cho gặp phải Chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, y cũng có sức đánh một trận.

Thậm chí, nếu chỉ là người mới bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, với Đạo Tắc Pháp Thân ngưng tụ từ Thiên Đạo Đạo Tắc, y đủ sức đánh chết Chí tôn chủng tộc cấp bậc đó.

Thực lực như vậy, quả thực có thể xem là đại sát khí tuyệt thế!

Trong tình huống không gặp phải Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, không có bất kỳ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào có thể chống lại sức mạnh của y.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh cũng không được!

Cứ như vậy, La Tuyên thân hòa vào thiên địa, đến không hình đi

không bóng, đối với những cường giả chủng tộc đang phân tán kia mà nói, gần như là trí mạng.

Sau khi đánh chết Ứng Trạch Yêu Hoàng, không lâu sau, y lại gặp một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh, cũng chỉ dùng thần niệm quét qua là đã dễ dàng tiêu diệt cường giả đó.

Lại một cường giả nữa vẫn lạc, lại một lần nữa kinh động một chủng tộc trong Hỗn Loạn Chi Địa, khiến vô số cường giả kéo đến.

Chỉ là, La Tuyên đã sớm rời đi.

Mặc dù vô số cường giả, bao gồm ba cường giả bên ngoài thế giới phôi thai, thậm chí cả Chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lão cổ đổng, Đồ Đằng Chi Chủ của Thái Cổ Yêu Tộc tốc độ không chậm, nhưng cũng đến nơi trong không, chỉ có thể âm thầm nghiến răng, nén một bụng lửa giận.

Thân ở Hồng Mông Thiên Địa, La Tuyên tàn sát cường giả của phương thiên địa này, vốn không có bất kỳ gánh nặng nào, huống hồ mấy gã này tự tìm đến cái chết, y tự nhiên sẽ không nương tay.

Thế là, sau khi xuất quan, y gần như mỗi ngày đều bôn ba trên con đường tàn sát cường giả Hỗn Loạn Chi Địa, càn quét đạo tàng của những cường giả đó.

Thỉnh thoảng gặp một vài Đại Thiên Thế Giới, y cũng không bỏ qua, rút toàn bộ bản nguyên thế giới của những Đại Thiên Thế Giới gặp phải, chuyển vào Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới đang diễn hóa trong Hỗn Độn Châu, nâng cấp Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới.

Chỉ trong một tháng ngắn ngủi, toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa có không dưới hai vạn vị cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã bỏ mạng trong tay La Tuyên.

Trong phút chốc, toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa, tiếng gió hạc kêu, cứ như thể thiên tai giáng thế!

Vô số Chí tôn chủng tộc và bảy vị Đồ Đằng Chi Chủ, dưới áp lực, không thể không tập hợp tất cả cường giả lại một chỗ, chia thành một trăm lẻ bảy đội ngũ, để đối phó với cuộc săn giết của La Tuyên.

Điều này khiến tất cả cường giả Hỗn Loạn Chi Địa cảm thấy vô cùng uất ức!

Từ bao giờ, dù cho cường giả trong Hồng Mông Thiên Địa đông đảo, cường giả từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trở lên vẫn được tôn là Hoàng giả.

Bất kể ở trong chủng tộc của mình hay nhìn ra toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa, họ cũng được xem là cường giả một phương, được vô số sinh linh kính bái!

Nhưng hiện tại, vô số cường giả Hỗn Nguyên của toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa, trừ một trăm lẻ bảy vị cường giả có tu vi đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên ra, tất cả cường giả còn lại đều trở thành đối tượng bị tàn sát.

Chuyện như vậy đã một triệu kỷ nguyên không hề xuất hiện.

Trừ trận sóng gió một triệu kỷ nguyên trước, chỉ trong gần một triệu kỷ nguyên qua, số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vẫn lạc trong các cuộc tranh chấp giữa các chủng tộc cũng chưa đến một nghìn người!

Nay, lại một Dung Đạo Giả xuất hiện, lại chỉ trong một tháng ngắn ngủi, khiến toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa vẫn lạc hai vạn cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đây không nghi ngờ gì là một con số cực kỳ kinh khủng!

Khiến các Chí tôn chủng tộc có cường giả bị tổn thất, ai nấy đều

đau lòng như cắt, thậm chí có một số chủng tộc, người vẫn lạc chính là Chí tôn của chủng tộc đó.

Cuối cùng, không thể không liên hợp lại, tổ chức thành một trăm lẻ bảy đội ngũ, được một trăm lẻ bảy vị cường giả đỉnh cao che chở và thống lĩnh.

Sao có thể không uất ức!

"Không hổ là Hồng Mông Thiên Địa đã tồn tại vô tận kỷ nguyên, dù một phương Đại Thiên Thế Giới nhiều nhất cũng chỉ có thể sinh ra một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Thậm chí nhiều thế giới chỉ thừa hưởng di trạch của tiền bối Mông Tiên, ngay cả một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không sinh ra được." "Nhưng Hỗn Loạn Chi Địa rộng lớn vẫn có thể tập hợp được nhiều cường giả Hỗn Nguyên đến vậy!" Đừng nói những cường giả Hỗn Loạn Chi Địa kinh hãi, ngay cả La Tuyên, kẻ đầu sỏ gây ra tất cả 'thiên tai' này, cũng không khỏi thầm tắc lưỡi.

Lúc giết thì không có cảm giác gì, nhưng khi dừng lại rồi ngoảnh đầu nhìn, mới đột nhiên phát hiện, số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chết trong tay mình đã lên đến hai vạn!

Nếu xét theo mật độ cường giả, trong các Đại Thiên Thế Giới của Hỗn Loạn Chi Địa, việc sinh ra một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là cực kỳ khó khăn, một phương thế giới thậm chí không sinh ra nổi một người.

Nhưng thắng ở chỗ thiên địa rộng lớn, tài nguyên vô cùng vô tận!

Đây chính là nền tảng mà Hồng Mông Thiên Địa, cũng chính là Hỗn Loạn Chi Địa, đã tích lũy qua vô tận năm tháng!

Hoàn toàn không phải thế giới Hồng Hoang có thể so sánh!

Chỉ riêng một số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có tuổi thọ còn cổ

xưa hơn cả Hỗn Độn Thần Ma đã nói lên tất cả!

"Nhưng lần này thu hoạch cũng khá phong phú!" Mặc dù La Tuyên tàn sát cường giả Hỗn Loạn Chi Địa đến mức có chút tê dại, nhưng lần ra tay này, không chỉ chấn nhiếp vô số cường giả Hỗn Loạn Chi Địa, mà còn tích lũy cho y một khối tài sản vô cùng hùng hậu!

Thực ra đâu chỉ là hùng hậu, quả thực có thể xem là thần tàng kinh thiên!

Chỉ riêng Hồng Mông linh bảo trung hạ phẩm cùng cấp với Hỗn Độn linh bảo, y đã thu được không dưới một nghìn món!

Trong đó còn có hai món thượng phẩm Hồng Mông linh bảo!

Ngoài ra, những chí bảo phụ trợ tu hành, các loại bảo vật như Hồng Mông thần nguyên, đạo cốt Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, Thánh Huyết v.v... càng nhiều không đếm xuể!

Y còn thu được bốn đạo Huyền Nguyên Mẫu Khí, toàn bộ đều lấy được từ tay mấy vị Chí tôn chủng tộc cấp bậc Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Không hề khoa trương khi nói, với tài nguyên trong tay y hiện giờ, dù có vun đắp ra một trăm cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh cũng không thành vấn đề!

Nền tảng như vậy, nếu đặt ở thế giới Hồng Hoang, đủ để khiến cả Hồng Hoang nghiêng ngả, khiến Hồng Quân, Vọng Thư và Lục Áp phải đỏ mắt!

"Thu hoạch bất ngờ nhất lần này là thông tin về Hỗn Loạn Chi Địa." La Tuyên khẽ trầm ngâm.

Y phát hiện mình đã đánh giá thấp Hỗn Loạn Chi Địa.

Sau khi xuất quan lần này, y không chỉ tàn sát cường giả Hỗn

Loạn Chi Địa, mà còn dùng thuật sưu hồn, tra xét không ít thông tin về Hỗn Loạn Chi Địa.

Y cũng đã có nhận thức rõ ràng hơn về toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa.

Hỗn Loạn Chi Địa cực kỳ rộng lớn.

Dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong vô số chủng tộc, thậm chí là Chí tôn chủng tộc cấp bậc Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng chưa từng đi hết toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa!

Truyền văn, mấy vị Đồ Đằng Chi Chủ sống lâu vô tận kia đã đi khắp Hỗn Loạn Chi Địa, nhưng đó cũng chỉ là truyền văn.

Sự rộng lớn của Hỗn Loạn Chi Địa, từ đây có thể thấy được một phần!

Chương 294

Phải biết rằng, không gian của Hồng Mông Thiên Địa tuy ổn định vô cùng, nhưng cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên có thể xé rách hư không.

Các Đồ Đằng Chi Chủ mạnh hơn cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bình thường thì càng không cần phải nói.

Nhưng cường giả như vậy còn chưa chắc đã đi hết toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa, điều này không khỏi khiến người ta cảm thán sự bao la của Hồng Mông Thiên Địa.

Dù sao thì, Hỗn Loạn Chi Địa cũng chỉ là một góc của Hồng Mông Thiên Địa mà thôi!

"Quan trọng nhất..." "Mấy vị Đồ Đằng Chi Chủ của Hỗn Loạn Chi Địa, sớm đã ở vị trí Đồ Đằng Chi Chủ từ một triệu kỷ nguyên trước, vô số năm rồi." "Khi đó, họ còn đích thân vây quét một Dung Đạo Giả giống như ta, tu luyện nhiều loại Đại Đạo, cũng chính là dị đoan trong miệng bọn họ." "Theo ký ức của hắn, vị Dung Đạo Giả kia đã bước vào cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" "..." "Mấy vị Đồ Đằng Chi Chủ đó dường như có thể thi triển một loại bí thuật cường đại nào đó, có thể khóa chặt vị trí của ta." "Chỉ là bọn họ cảm thấy tu vi của ta còn chưa đủ để uy hiếp, mà cái giá phải trả cho bí thuật đó cũng cực lớn, nên mới chần chừ chưa sử dụng." "Nhưng hiện tại, ta đã tàn sát hai vạn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Nhiều cường giả Hỗn Nguyên vẫn lạc như vậy, dù cho Hỗn Loạn Chi Địa có bao la và giàu có, cũng đã đại xuất huyết một phen." "Nếu cứ tiếp tục như vậy." "E là không lâu nữa, sẽ hoàn toàn chọc giận bọn họ, khiến bọn họ sử dụng bí thuật đó." "Vị Dung Đạo Giả của một triệu

kỷ nguyên trước, chính là bị bí thuật đó khóa chặt, cuối cùng vẫn lạc dưới sự liên thủ của mười hai vị Đồ Đằng Chi Chủ và vô số Chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" Những ý niệm này nhanh chóng lóe lên trong đầu La Tuyên.

Cuối cùng, y nhìn sâu một cái về phía sâu trong Hỗn Loạn Chi Địa, thân hình dần dần hư hóa, hòa vào hư không.

Y là Thời Không Đạo Chủ, nếu đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên ở Hồng Mông Thiên Địa, sẽ mất trắng một lần Đại Đạo tẩy lễ.

Càng sẽ dẫn tới ba nghìn Đại Đạo cộng hưởng, bị ba nghìn Đạo Chủ kia phát hiện!

Nếu không đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, mà ở lại Hỗn Loạn Chi Địa, sẽ thêm nhiều nguy hiểm, ở lại quá lâu cũng không có nhiều ý nghĩa.

Với vô số tài nguyên trong tay, trở về thế giới Hồng Hoang, đủ để khiến Thái Nguyên nhất mạch có một sự trưởng thành kinh thiên động địa, cũng đủ để y tu hành trong một thời gian rất dài!

Cứ như vậy, chi bằng trước tiên trở về thế giới Hồng Hoang.

Đợi tu vi tiến thêm một bước, lại đến Hồng Mông Thiên Địa, Hỗn Loạn Chi Địa.

Khi đó, với thực lực của y, dù không thể dễ dàng sử dụng sức mạnh Thời Không Đạo Tắc, e là cũng đủ để trấn áp toàn bộ Hỗn Loạn Chi Địa!

"Hửm?" Ngay khi La Tuyên hòa mình vào thời không Hồng Mông, chuẩn bị quay về theo đường cũ.

Ở một nơi xa xôi trong thiên địa, ba nghìn Đạo Chủ đều có cảm ứng, trong mắt mang theo vài phần nghi hoặc, ngưng thần nhìn về

phía Hỗn Loạn Chi Địa.

Vừa rồi, họ dường như cảm nhận được một tia dị động của thời không Hồng Mông.

Chỉ trong một khoảnh khắc, nhưng lại vô cùng rõ ràng, đó là dị động của thời không thực sự, không phải dao động không gian hay dao động năng lượng.

Tuyệt đối không phải sinh linh bình thường có thể gây ra.

Dù là những Đồ Đằng Chi Chủ kia cũng không làm được!

"Chuyện gì vậy?

Có trọng bảo xuất thế?

Hay giữa lúc hai giới thời không dung hợp đã xảy ra biến hóa?" Thần niệm mênh mông của đông đảo Đạo Chủ từ bốn phương tám hướng đổ về trung tâm Hồng Mông Thiên Địa, chạm vào nhau, phân phân suy đoán.

Họ không nghĩ dị tượng này là do La Tuyên gây ra.

Dù sao thì, Hồng Mông Thiên Địa đối với chúng sinh Hồng Hoang nguy hiểm như hang rồng ổ cọp.

Không nói đến việc thế giới Hồng Hoang có sinh linh nào dám to gan lớn mật vượt qua thời không, đến Hồng Mông Thiên Địa hay không.

Dù có đi nữa, làm sao có thể qua được ải của Đồ Đằng Chi Chủ đang trấn thủ khe nứt thời không, truyền bản nguyên vào thế giới Hồng Hoang?

Cho nên, ý niệm đầu tiên của tất cả đều là động tĩnh của thời không Hồng Mông.

"Chắc không phải là trọng bảo xuất thế, từ khi Hồng Mông khai

nguyên đến nay, tuy chúng ta chưa đi hết toàn bộ Hồng Mông, nhưng phàm là bảo vật có ích cho chúng ta, hoặc có thể gây ra dị động thời không, chắc hẳn đã bị chúng ta thu vào tay hết rồi." "Sao lại có trọng bảo như vậy, đến nay vẫn chưa xuất thế?" Trong thần niệm mênh mông của một vị Đạo Chủ, truyền ra tiếng trầm ngâm.

"Chắc là dao động do hai giới thời không dung hợp tạo ra!" Các Đạo Chủ khác lần lượt hùa theo, thần niệm mênh mông rút đi, thiên địa lại trở về yên tĩnh.

Hỗn Loạn Chi Địa.

Vô số cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vẫn đang dưới sự dẫn dắt của bảy vị Đồ Đằng Chi Chủ và một trăm vị Chí tôn chủng tộc cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, tìm kiếm tung tích La Tuyên.

Thậm chí, sau một hồi bàn bạc, họ còn không tiếc dùng một số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên làm mồi nhử, cố gắng dụ La Tuyên ra.

Chỉ tiếc là, dù họ có vắt óc suy nghĩ cũng không thể ngờ được, La Tuyên lúc này đã sớm độn vào sâu trong thời không, vượt qua vô tận thời không, bước lên con đường trở về thế giới Hồng Hoang.

Sâu trong thời không mênh mông, y như một lữ khách cô độc, chắp tay sau lưng đứng thẳng, thân hình ngày càng hư ảo, dần dần hòa vào hư không.

Thế giới Hồng Hoang và Hồng Mông Thiên Địa, nhìn như cách nhau hai giới, thực ra khoảng cách vô cùng xa xôi.

Muốn vượt qua thời không của hai phương cũng tuyệt không dễ dàng.

La Tuyên cũng không vội, cứ thế một mình đi trong sâu thẳm thời không, không ngừng tiến gần đến khe nứt thời không.

Dần dần, y quên đi thời gian, chỉ một lòng một dạ tiến gần đến khe nứt thời không.

Có lẽ đã qua một khoảnh khắc, lại tựa như đã qua vô số kỷ nguyên, trong tầm mắt y cuối cùng cũng xuất hiện một màu sắc khác lạ.

Khe nứt thời không nơi giao giới giữa Hồng Mông Thiên Địa và Hồng Hoang Thiên Địa.

Cuối cùng đã đến!

Lúc này, đôi mắt tĩnh lặng như giếng cổ của y mới lóe lên vài tia sáng, thân hình càng trở nên hư ảo đến mức không thể nhìn thấy.

Cả người hoàn toàn hòa vào thời không thiên địa.

"Theo lời Nguyên Thủy của thế giới Hồng Hoang, thế giới Hồng Hoang là sau Hồng Mông của chúng ta, một phương thiên địa khác được khai mở, do một vị Đạo Chủ đỉnh cao sinh ra trong Hỗn Độn Thiên Địa, hiệu là Bàn Cổ, đệ nhất Đạo Chủ, khai mở." "Thế giới đó tuy chỉ là Đại Thiên Thế Giới, nhưng lại có nền tảng của Đại Đạo Thế Giới." "Hơn một tỷ năm, không ngừng truyền vào, khiến nó dung hợp bản nguyên của hàng nghìn Đại Thiên Thế Giới." "Thậm chí, bản nguyên của mấy tòa Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới của chúng ta cũng bị hấp thu hoàn toàn, cuối cùng khiến nó trưởng thành thành Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới đỉnh cao." "Ước chừng không lâu nữa." "Nó có thể bước vào cấp bậc Đại Đạo Thế Giới!" "Khi đó, chúng ta hẳn có thể vượt qua thời không đến đó, không bị phương thiên địa kia bài xích nữa!" Tại khe nứt thời không, hai vị Đồ Đằng Chi Chủ khí tức uyên thâm như biển cả đang truyền bản nguyên thế giới và bản nguyên Đại Đạo do thế giới của mình thai nghén vào thế giới Hồng Hoang.

Một trong số đó, một Đồ Đằng Chi Chủ có hình dạng như dê núi, vừa truyền vào, vừa buồn chán nói chuyện phiếm với vị Đồ Đằng Chi

Chủ hình dạng như xá lị bên cạnh.

“Ha!

Một tỷ năm, nói dài không dài, nói ngắn không ngắn.” “Nếu là diễn hóa bình thường, e là thêm ức vạn kỷ nguyên nữa cũng không đủ để cái gọi là Hồng Hoang kia trở thành Đại Đạo Thế Giới.” “Kiệt kiệt!

Hồng Hoang và chúng sinh Hồng Hoang đó thật có phúc duyên, không dưng lại được hưởng dụng thành quả lao động của chúng ta!” Vị Đồ Đằng Chi Chủ hình dạng như xá lị nghe vậy, âm hiểm cười lạnh.

Miệng thì nói Hồng Hoang chiếm được lợi, nhưng ánh mắt lại lóe lên tia sáng cực kỳ âm lãnh và lạnh lẽo, khóe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười lạnh.

“Ha ha!

Phúc duyên thì đúng là phúc duyên!” “Chỉ tiếc là, không lâu nữa, tất cả sẽ là của chúng ta!

Còn những sinh linh thấp hèn đó, chẳng qua chỉ là cỏ rác mà thôi!” Đồ Đằng Chi Chủ dê núi nghe vậy, cũng không nhịn được mà cười âm hiểm.

“Hồng Hoang đã trưởng thành thành Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới rồi sao?” Sâu trong thời không mênh mông, La Tuyên nghe được cuộc nói chuyện không chút kiêng dè của hai vị Đồ Đằng Chi Chủ, trong lòng khẽ động, nhưng y không còn như lúc mới vào Hồng Mông Thiên Địa nữa.

Y bây giờ, ở Hỗn Loạn Chi Địa, đã sưu hồn không ít cường giả, đối với Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới và Đại Đạo Thế Giới, cũng đã có không ít hiểu biết.

Chúng sinh Hồng Hoang đều cho rằng Đại Thiên Thế Giới là điểm

cuối của thế giới, thực tế, trên Đại Thiên Thế Giới còn có Đại Đạo Thế Giới.

Chương 295

Đại Đạo Thế Giới mới là thế giới đỉnh cao thực sự!

Chỉ là, thế giới Hồng Hoang chỉ do thân thể Bàn Cổ hao hết sức lực hóa thành, khi khai thiên lập địa, bản nguyên còn lại vốn không nhiều, xa xa không bằng sức mạnh mà Bàn Cổ tự thân sở hữu.

Thậm chí một phần vạn, một phần triệu cũng không bằng.

Trận chiến đó chém ba nghìn Thần Ma, đã gần như hao hết tất cả sức mạnh của ông!

Thêm vào đó, trận chiến đó đã đập nát vô tận Hỗn Độn, khiến Hỗn Độn chi khí nguyên bản của Hỗn Độn Thiên Địa sớm đã không thể hấp thu, biến thành năng lượng hỗn tạp bạo ngược, và địa hỏa thủy phong hoành hành.

Không còn là môi trường tu hành như thời Bàn Cổ và các Hỗn Độn Thần Ma.

Dưới nhiều yếu tố, thế giới Hồng Hoang đã mất đi khả năng tiến thêm một bước.

Dù cho Hồng Quân không ngừng hoàn thiện Thiên Đạo, không ngừng nâng cao tu vi, khiến thế giới Hồng Hoang hình thành một vòng tuần hoàn, nhưng về mặt tiên thiên vẫn bị hạn chế cực lớn!

Chỉ có Hồng Mông Thiên Địa, chưa từng trải qua trận đại chiến của các Đạo Chủ đỉnh cao như vậy, môi trường đã diễn hóa vô tận năm tháng, mới có thể thai nghén ra Đại Đạo Thế Giới.

Đương nhiên, Đại Đạo Thế Giới ở Hồng Mông Thiên Địa cũng cực kỳ hiếm hoi.

Chỉ có thế giới trong tay ba nghìn Đạo Chủ kia mới thực sự đạt

đến cấp độ Đại Đạo Thế Giới.

Ngoài ra, mạnh như Đồ Đằng Chi Chủ cũng chỉ có thể diễn hóa ra Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới, thậm chí mấy vị Đồ Đằng Chi Chủ ở Hỗn Loạn Chi Địa ngay cả Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới cũng không có!

"Hồng Hoang thế giới đã trưởng thành thành Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới rồi sao?" "Xem ra, lần này trở về, không cần phải mạo hiểm ở Hồng Mông Thiên Địa nữa, cứ ngồi trấn thủ ở Hồng Hoang đợi chúng đến là được!" "Cũng không biết Hồng Quân có đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên được không?" La Tuyên nghe cuộc trò chuyện giữa hai vị Đồ Đằng Chi Chủ, ý niệm trong lòng lóe lên, thân hình hoàn toàn hóa thành sức mạnh Thời Không, dung nhập vào thời không Hồng Mông, dần dần xuyên qua khe hở giữa hai giới.

"Hử?

Thiên La Đại Tôn, ngài có cảm nhận được không, vừa rồi thời không bỗng nhiên như mạnh lên rất nhiều?" Lúc này, vị Đồ Đằng Chi Chủ có hình dạng dê núi, đột nhiên nhíu mày, nói xong, thần niệm mênh mông bao phủ khe nứt thời không.

"Bản tôn cũng có cảm giác này!" Vị Đồ Đằng Chi Chủ hình dạng như xá lị, cũng nhíu mày, thần niệm mênh mông chồng lên thần niệm của Đồ Đằng Chi Chủ đầu dê, cùng bao phủ khe nứt thời không.

Chỉ là, dù thần niệm có mạnh mẽ thế nào, cũng không thể phát hiện ra tung tích La Tuyên, càng không cảm nhận được bất kỳ dị thường nào, chỉ có thể cảm ứng được sức mạnh Thời Không dường như đã tăng cường không ít!

"Lạ thật!

Tại sao lại như vậy?" Vị Đồ Đằng có hình dạng đầu dê không nhịn được thầm nghĩ.

“Có lẽ là Thời Không Đạo Chủ của thế giới Hồng Hoang kia có chút không an phận, muốn làm gì đó, hoặc là, muốn ngăn cản chúng ta tiếp tục truyền bản nguyên thế giới chăng!” Vị Thiên La Đại Tôn hình dạng như xá lị, suy nghĩ một lát, đưa ra một kết luận như vậy.

Nếu không, cũng không thể giải thích được dị động trước mắt.

“Có lẽ vậy!

Chỉ là, tất cả đều là vô ích thôi!” Đồ Đằng có hình dạng đầu dê nghe vậy lạnh lùng cười một tiếng, cũng không nói nhiều, thu hồi thần niệm, tiếp tục truyền bản nguyên thế giới vào khe hở giữa hai giới.

Thiên La Đại Tôn cũng lắc đầu, toàn tâm toàn ý dồn vào việc truyền bản nguyên thế giới.

Trong thời không mênh mông, La Tuyên trong lòng khẽ thở phào nhẹ nhõm, tốc độ tăng thêm vài phần, nhanh chóng xuyên qua thời không giữa hai giới.

Cứ như vậy lại qua một thời gian dài, một luồng sức mạnh Thời Không yếu đi một đoạn, và khí tức quen thuộc vô cùng, hiện ra trong cảm ứng của y.

“Về rồi!” Khoảnh khắc bước vào thời không Hồng Hoang, La Tuyên ngay lập tức có cảm giác như vạn xiềng xích đè nặng lên người, đến cả hít thở cũng không thông suốt, năng lượng quanh thân cũng ngay lập tức giảm xuống mấy bậc.

Cảm giác như đang hít thở không khí trong lành ở kiếp trước, đột nhiên biến thành các loại khí thải ô uế!

Y biết, đó là do sự khác biệt giữa Hồng Mông Thiên Địa và Hồng Hoang Thiên Địa gây ra.

Không phải là ảo giác, chênh lệch giữa hai phương thiên địa quá lớn, môi trường của Hồng Mông Thiên Địa không nghi ngờ gì là thích

hợp hơn cho việc tu hành, đặc biệt là thích hợp với các cường giả ở cấp bậc của y.

Thế giới Hồng Hoang giống như một cái ao nước.

Ví như một con rồng thật sự tung hoành trong đại dương, có thể tùy ý vẫy vùng, mọi thứ đều như cá gặp nước.

Nhưng nếu đặt trong một cái ao nhỏ, đừng nói là như cá gặp nước, ngay cả vẫy vùng cũng không làm được!

Nhưng trong lòng y lại có một cảm giác thân thiết khó tả.

Thế giới Hồng Hoang dù không bằng Hồng Mông Thiên Địa, nhưng đó cũng là thế giới đã thai nghén y một đời, có sự khác biệt về bản chất với Hồng Mông Thiên Địa!

"Hồng Hoang hiện nay cũng không yếu." "So với hơn mười tỷ năm trước, đã mạnh hơn rất nhiều." "Hồng Hoang trước đây, chỉ có thể dung nạp sáu Thánh nhân chứng đạo, nhưng bây giờ, dù là chứng đạo Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng hoàn toàn không có vấn đề gì!" Ý niệm trong lòng La Tuyên lóe lên.

Lại một lúc lâu sau, thân hình y dần dần bước vào thời không của thế giới Hồng Hoang, hoàn toàn thoát khỏi khe nứt thời không giữa hai giới.

"Hửm?" Vừa mới xuất hiện, Lục Áp và Vọng Thư đang trấn thủ không xa khe nứt thời không, lập tức có cảm ứng, ánh mắt đồng loạt nhìn về phía y.

"La Tuyên đạo hữu, ngươi đã về!" Cả hai đều mừng rỡ, thân hình lóe lên, đã đến gần La Tuyên, nhìn y từ trên xuống dưới một lượt, không khỏi kinh hỉ nói: "Xem ra lần này thu hoạch chắc hẳn không nhỏ!" "Chuyến đi này quả thực có không ít thu hoạch." La Tuyên khẽ gật đầu, trên mặt lộ ra nụ cười.

Không thể không nói, thu hoạch ở Hồng Mông Thiên Địa thực sự vượt xa dự kiến của y rất nhiều.

Lần này trở về thế giới Hồng Hoang, y cũng cố ý thả ra khí tức của mình, nếu không, với tu vi của Lục Áp và Vọng Thư, hoàn toàn không thể cảm ứng được sự trở về của y!

"Tốt quá rồi!" Lục Áp và Vọng Thư nghe vậy, vẻ kinh hỉ trên mặt càng đậm, một tia ưu sầu nhàn nhạt giữa hai hàng lông mày cũng tan biến.

Hai người nhìn nhau, đều thở phào nhẹ nhõm.

Vọng Thư nhẹ nhàng vuốt lọn tóc trước trán, vén ra sau tai, mở miệng nói: "Trong những ngày đạo hữu rời đi, cường giả Hồng Mông Thiên Địa không ngừng truyền bản nguyên thế giới vào thế giới Hồng Hoang." "Hiện nay Hồng Hoang đã trưởng thành đến cấp độ Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới." "E là không lâu nữa, trưởng thành thành Đại Đạo Thế Giới thực sự, cũng không phải là không thể!" "Khi đó." "Cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trong Hồng Mông Thiên Địa có thể vượt qua thời không, ngay cả Đồ Đằng Chi Chủ cũng có thể dễ dàng đến đây." "Nếu ngươi không về nữa, chúng ta cũng không biết phải làm sao!" Những ngày này, tuy chỉ trấn thủ khe nứt thời không, trong thời gian đó không xảy ra bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào.

Nhưng khi Hồng Hoang trưởng thành thành Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới, Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đã có thể vượt qua thời không, chỉ là ít nhiều sẽ bị ảnh hưởng mà thôi.

Mặc dù phía Hồng Mông Thiên Địa không có động thái gì, nhưng trong khoảng thời gian này, họ có thể nói là luôn nơm nớp lo sợ, Hồng Mông Thiên Địa không biết La Tuyên không còn ở đây, nhưng họ biết La Tuyên không có ở đây, phải luôn chú ý đề phòng, không thể để Hồng Mông Thiên Địa lợi dụng kẽ hở.

Họ đã phải chịu bao nhiêu áp lực, chỉ có họ mới rõ.

Bây giờ thì tốt rồi.

Chỉ cần La Tuyên trở về, mọi thứ sẽ không còn là vấn đề!

Ngay cả Vọng Thư và Lục Áp cũng không phát hiện, không biết từ lúc nào, La Tuyên, một 'tiểu bối' trước đây, một ngôi sao mới nổi của Hồng Hoang, đã trở thành trụ cột tinh thần của những Thần Ma cổ xưa này!

"Ha!

Về là tốt rồi!" Lục Áp cũng không nhịn được mà hùa theo, khẽ than một tiếng.

Dù trong lòng không muốn thừa nhận, nhưng cũng không thể không chấp nhận sự thật rằng La Tuyên, một 'tiểu bối' trước đây không được họ để vào mắt, bất kể là thực lực, tu vi, hay là ảnh hưởng, đã hoàn toàn vượt qua những cường giả lão làng như họ!

"Hồng Quân đạo hữu vẫn chưa thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên sao?" La Tuyên khẽ cảm ứng một chút.

Thế giới Hồng Hoang quả thực đã thay đổi rất nhiều, đã sinh ra mấy vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong đó ngoài Tây Vương Mẫu ra, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, đều đã bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất cảnh.

Chương 296

Bình Tâm thân hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Lục Đạo Luân Hồi là một bộ phận của thế giới Hồng Hoang, lần này cũng được hưởng lợi không nhỏ, Bình Tâm bản thân là Chủ nhân Luân Hồi, cũng thu được lợi ích phong phú, tu vi thực sự đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Và một bước đã vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh, tu vi vượt qua cả Lục Đại Thánh nhân!

Tu vi của Lục Đại Thánh nhân cũng tăng lên không nhỏ, so với trước đây, tất cả đều đã tăng lên đến đỉnh phong, chỉ cách phá cảnh vẫn còn thiếu một chút.

Cuối cùng là Hồng Quân.

Lão vẫn đang bế quan dung hợp Thiên Đạo, tấn công cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, chưa từng xuất quan.

Nhưng La Tuyên có thể cảm ứng được, khí tức trong Tử Tiêu Cung đã đạt đến một cực hạn, dao động cũng trở nên không ổn định.

Đó là dấu hiệu sắp phá cảnh!

Ầm ầm ầm!

Ngay khi thần niệm của La Tuyên lan ra, cảm ứng sự biến hóa của toàn bộ thế giới Hồng Hoang hiện nay, trong đầu y khẽ rung lên.

Trong Hỗn Độn Châu, truyền ra một tiếng vang như sấm, Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới, sau khi dung hợp vô số bảo vật và bản nguyên thế giới mà y cướp được, cuối cùng cũng đã đột phá bình chướng, bước vào Đại Thiên Thế Giới!

“Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới cuối cùng cũng đã lột xác!” “Hiện nay dù ta không sử dụng Đạo Tắc Pháp Thân ngưng tụ từ Thời Không Đạo Tắc, chỉ bằng sức mạnh của Hồng Mông Đại Thiên Thế Giới, cộng thêm tu vi của bản thân, cũng đủ để có thực lực chiến một trận với bất kỳ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên nào!” La Tuyên trong lòng không khỏi vui mừng.

Thế giới Hồng Mông do Hỗn Độn Châu diễn hóa, luôn là một trợ lực không thể thiếu.

Chỉ là gần đây hơn mười tỷ năm, tu vi của y tăng lên quá nhanh, thế giới diễn hóa quá chậm, không theo kịp bước chân của y, trợ lực mang lại ngày càng nhỏ.

Hiện nay, ở Hỗn Loạn Chi Địa của Hồng Mông Thiên Địa, y đã tàn sát vô số Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn tách rời bản nguyên thế giới của các cường giả đó, dung nhập vào Hỗn Độn Châu.

Hồng Mông Trung Thiên Thế Giới cuối cùng cũng đã lột xác thành Đại Thiên Thế Giới.

Từ khoảnh khắc này, Hồng Mông Đại Thiên Thế Giới lại sẽ trở thành một trợ lực lớn, đủ để cung cấp cho y trăm vạn lần tăng phúc sức mạnh, khiến y có thêm một lá bài tẩy để đối mặt với Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

La Tuyên cảm ứng một chút, thế giới Hồng Mông từ Trung Thiên Thế Giới lột xác thành Đại Thiên Thế Giới, chỉ tiêu hao một phần rất nhỏ bản nguyên thế giới.

Dù sao thì, thế giới Hồng Mông sớm đã trưởng thành đến đỉnh phong của Trung Thiên Thế Giới.

Sự tiêu hao như vậy cũng nằm trong dự liệu của y, đợi thế giới Hồng Mông hoàn toàn dung hợp tiêu hóa hết bản nguyên thế giới còn

lại, dù không thể trưởng thành thành Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới, e là cũng không còn xa!

"Hôm nay thế giới Hồng Hoang lột xác thành Bán Bộ Đại Đạo Thế Giới, tâm tư của bọn chúng chắc hẳn là dốc toàn lực một lần, không hao tổn thêm thực lực của Hồng Mông Thiên Địa nữa." "Đã như vậy." "Chúng ta sẽ có một khoảng thời gian để nâng cao tu vi và chuẩn bị." La Tuyên nhìn Lục Áp và Vọng Thư, kết hợp với thông tin có được từ miệng hai vị Đồ Đằng Chi Chủ ở Hồng Mông Thiên Địa, rồi kết hợp với hiện trạng, trầm ngâm đưa ra suy đoán.

Thực ra Hồng Mông Thiên Địa cũng không sợ hao tổn thực lực.

Dù sao thì, ở Hồng Mông Thiên Địa, Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên tuy cũng hiếm, nhưng nền tảng tích lũy qua vô số năm của cả thiên địa cũng không thể xem thường!

E là tâm tư của các Đạo Chủ kia, phần nhiều là lo lắng cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bình thường vượt qua thời không, không những bị chôn vùi ở thế giới Hồng Hoang, mà ngược lại còn làm lợi cho các cường giả bản địa Hồng Hoang, đặc biệt là y, Thời Không Đạo Chủ.

Cùng là Đạo Chủ, vô số Đạo Chủ của Hồng Mông Thiên Địa, dù có coi thường tu vi của y hiện nay, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không quá xem thường tôn nghiêm của một Đạo Chủ, mà dùng Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bình thường để thăm dò nữa.

Còn về bản tôn của các Đạo Chủ kia, có vết xe đổ của Ngũ Hành Đạo Chủ, e là cũng sẽ không dễ dàng ra tay nữa.

Dù sao thì, tu vi của họ quá mạnh.

Tu vi mạnh mẽ đã định trước sẽ bị thiên địa thời không bài xích cực lớn, khiến sức mạnh phát huy được cực kỳ có hạn.

Thậm chí so với sức mạnh mà các Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bình thường hoặc Đồ Đằng Chi Chủ có thể mang lại cũng không chênh lệch nhiều!

Như vậy càng không cần thiết phải mạo hiểm!

"Vọng Thư đạo hữu, lần này ta chuẩn bị đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, trong đó có lẽ cần một chút trợ giúp.

Không biết có thể mời đạo hữu đến Thái Nguyên Tiên Đảo một chuyến được không?" La Tuyên nói sơ qua suy đoán của mình, nhìn về phía Vọng Thư, trong mắt lóe lên một tia sáng khó hiểu.

"Ồ?" Vọng Thư trong lòng khẽ động, ngay lập tức hiểu ra, nhìn về phía Lục Áp.

Hai người họ cùng trấn thủ khe nứt thời không, đã chịu áp lực cực lớn, nếu nàng lại rời đi, áp lực mà Lục Áp phải chịu, không nghi ngờ gì là sẽ lớn hơn rất nhiều lần!

"Khe nứt thời không tạm thời an toàn, một người trấn thủ và hai người trấn thủ không khác nhau nhiều, Vọng Thư đạo hữu cứ đi giúp La Tuyên đạo hữu phá cảnh trước, nếu La Tuyên đạo hữu có thể đột phá vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên." "Chúng ta sẽ hoàn toàn không còn lo lắng nữa!" Lục Áp hiểu rõ việc gì nặng việc gì nhẹ, việc gì gấp việc gì không.

Dù một mình trấn thủ khe nứt thời không, áp lực phải đối mặt lớn hơn, nhưng cũng không có vấn đề gì lớn.

Dù sao thì, bây giờ La Tuyên đã trở về.

Dù có chuyện gì, Thái Nguyên Tiên Đảo cũng cách đây không xa, chỉ trong một ý niệm!

"Vậy thì phiền Lục Áp đạo hữu rồi!" La Tuyên khẽ gật đầu, nhìn Vọng Thư, hai người khẽ gật đầu, thân hình dần dần biến mất trong

hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo, hai người đã đặt chân đến Thái Nguyên Tiên Đảo.

Thái Nguyên Tiên Đảo hiện nay, cũng trong quá trình trưởng thành của thế giới Hồng Hoang, đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Bản nguyên thế giới Hồng Hoang tăng cường, Thái Nguyên Tiên Đảo cũng theo đó mà trưởng thành hơn vạn lần không chỉ.

Tiên đảo, diện tích đã không thua kém đại lục Hồng Hoang trước đây, tiên khí trên đảo cũng càng nồng đậm hơn, gần như đã đạt đến mức hóa lỏng!

Thứ hai, là sự trưởng thành của mọi người trong Thái Nguyên nhất mạch.

Trong đó Tây Vương Mẫu có tu vi cao nhất, ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất cảnh đã đi được một quãng đường không ngắn, thực lực hoàn toàn không thua kém Tây Phương Nhị Thánh trước đây.

Hoàng Nhạc, Hỏa Lân và ba Đại La Kim Tiên của Kỳ Lân nhất tộc, sự tiến bộ cũng cực kỳ khả quan.

Hai người họ sớm đã thành Chuẩn Thánh.

Lại được La Tuyên ban cho tiên đan, cùng với thủy triều năng lượng của thế giới Hồng Hoang, hiện nay đã đạt đến Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn!

Ba Đại La Kim Tiên trước đây, cũng theo kịp những lợi ích do sự biến đổi của thế giới mang lại, trở thành cường giả Chuẩn Thánh.

Chỉ là tu vi chỉ vừa mới bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ.

Sau đó là Long Nguyệt, Tiểu Man và Huyền Đình.

Long Nguyệt và Tiểu Man thiên tư bất phàm, lại được La Tuyên

truyền thụ Thái Nguyên Đạo Kinh do chính y suy diễn ra, con đường tu hành có sự khác biệt không nhỏ với chúng sinh Hồng Hoang.

Môi trường thiên nhiên cộng với công pháp cường đại, hiện nay cũng đã trưởng thành đến Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong.

Với thiên tư của họ cộng với Thái Nguyên Đạo Kinh, e là không lâu nữa, vượt qua Hoàng Nhạc và Hỏa Lân cũng không thành vấn đề!

Huyền Đình xuất thế tương đối muộn, nhập môn cũng tương đối muộn, sau khi hóa hình lại trải qua một giai đoạn trưởng thành như người phàm, thời gian tu luyện ngắn nhất.

Chương 297

Nhưng nàng vốn có tư chất Hỗn Nguyên, lại có công đức bổ thiên gia thân, từ khi được Tây Vương Mẫu truyền thụ Thái Nguyên Đạo Kinh, tu vi đột phá mạnh mẽ, còn nhanh hơn cả Long Nguyệt và Tiểu Man.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, tu vi đã đạt đến Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, ngang hàng với những Chuẩn Thánh lão làng như Hoàng Nhạc, Hỏa Lân!

"Thái Nguyên nhất mạch của đạo hữu ngày càng cường thịnh, lần này lại có đạo hữu nâng đỡ, e là không lâu nữa lại có thể sinh ra mấy vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Vọng Thư chỉ nhìn thoáng qua, liền không nhịn được mà cảm thán.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không đủ!" La Tuyên khẽ lắc đầu, không nói nhiều, đi thẳng vào Thái Nguyên Tiên Cung.

Đối với sự trở về của y, mọi người đang bế quan hoàn toàn không có cảm ứng gì, y cũng không kinh động ai khác, dẫn Vọng Thư đi thẳng về đại điện tu luyện.

"Trước đây đạo hữu từng nói, nếu có thể giúp Thái Âm Chi Chủ trở về, sẽ có trợ giúp rất lớn cho việc tu hành của ta." "Ngay cả việc giúp ta đột phá vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng không phải là không thể!" "Tuy lần này ta ở Hồng Mông Thiên Địa thu hoạch không nhỏ, đủ để ta dựa vào sức mình bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên." "Nhưng..." "Quá trình đó cần tiêu hao không ít thời gian, với tình hình của Hồng Hoang hiện nay, rõ ràng không cho ta quá nhiều thời gian." Bước vào cung điện tu hành, La Tuyên liền đi thẳng vào vấn đề, nói rõ ý của mình cho Vọng Thư.

Ban đầu y không mấy để tâm đến chuyện của Thái Âm Chi Chủ, chỉ là sau đó bước vào Hồng Mông Thiên Địa, thu hoạch được rất nhiều.

Lần này trở về vốn chuẩn bị dùng sức của bản thân, đột phá vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Nhưng hiện tại, trước có sự biến đổi của Hồng Hoang, sau có việc Hồng Quân mười tỷ năm vẫn chưa thành cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Dù trong lòng có nắm chắc, nhưng về mặt thời gian lại không thể nắm bắt chính xác, cũng không chắc liệu có phải lúc y đang đột phá, Hồng Mông Thiên Địa sẽ có cường giả vượt qua thời không hay không.

Cho nên, y đã nghĩ đến lời hứa năm đó của Vọng Thư.

"Thế giới Hồng Hoang đã đi trước một bước, ta có thể hiểu được tâm tư của đạo hữu, còn về Thái Âm muội muội, muội ấy cũng sẽ hiểu." Vọng Thư tựa như đã sớm chuẩn bị, cũng rõ ý đồ của La Tuyên khi đưa mình đến đây, khẽ gật đầu.

"Những năm này, họ cũng đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không biết cần chuẩn bị những gì?" La Tuyên giơ tay, đưa Thường Hi và Hi Hòa từ trong Hồng Mông Đại Thiên Thế Giới ra.

Những năm này, y không cố ý giúp Thường Hi và Hi Hòa.

Nhưng hai nàng cũng rất nỗ lực, ở trong Hồng Mông Đại Thiên Thế Giới, nhờ vào môi trường tu hành ưu việt, cùng với việc Hỗn Độn Châu tự hấp thu bản nguyên thiên địa và Hồng Mông đạo khí, tu vi đột phá mạnh mẽ, cũng vừa vặn bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất cảnh.

Ngay cả mấy Chuẩn Thánh mà y thu phục từ Tạo Hóa thế giới, nay kém nhất cũng đã tu luyện đến Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn.

Kế Huyền và người vốn ở Chuẩn Thánh hậu kỳ kia, nay cũng giống như Thường Hi và Hi Hòa, bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất cảnh!

"Ồ?" Vọng Thư không ngờ Thường Hi và Hi Hòa theo La Tuyên lại có được cơ duyên như vậy, không khỏi nhíu mày, giữa hai hàng lông mày lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhìn Thường Hi và Hi Hòa vẫn đang tu luyện, thấy hai nàng hoàn toàn không cảm nhận được việc La Tuyên đưa mình ra ngoài, nàng khẽ cười nói: "Nếu tu vi đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vậy thì không cần chuẩn bị gì nữa, bây giờ có thể giúp Thái Âm muội muội trở về!" Nói xong, nàng hít sâu một hơi, đôi tay ngọc ngà múa lên, bấm từng đạo pháp ấn huyền diệu khó lường.

Cùng lúc đó, tiên nguyên lực bàng bạc cuộn trào ra, bao phủ lấy Thường Hi và Hi Hòa, cấm cố thân thể hai nàng lại.

Theo sự chuyển động của pháp ấn, năng lượng huyền diệu khó lường lan tỏa ra.

Trong chốc lát, toàn thân Thường Hi và Hi Hòa lóe lên quang mang màu xanh lam nhàn nhạt.

Những điểm sáng màu lam lấm tấm từ trên người hai nàng lan ra, diễn hóa thành từng sợi tơ như mạng nhện, đan vào nhau hội tụ ở mi tâm, từ mi tâm hiện ra.

Dưới sự dẫn dắt của pháp ấn Vọng Thư, tựa như một dòng suối được dẫn dắt, chảy trong hư không trước mặt, dần dần phác họa ra một thân hình yêu kiều mông lung.

Sức mạnh Thái Âm nhàn nhạt lan tỏa khắp đại điện.

Một loại uy áp đặc trưng của Hỗn Độn Thần Ma cũng dần dần lan ra, ban đầu cực yếu, chỉ có dao động cấp bậc Đại La Kim Tiên bình thường.

Nhưng theo sự dẫn dắt không ngừng của Vọng Thư, không lâu sau, dao động đó đã có dao động cấp bậc Chuẩn Thánh!

Thân hình yêu kiều mông lung đó, cũng đồng thời với việc khí tức mạnh lên, dần dần ngưng tụ lại, cuối cùng khi khí tức đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, dao động ngừng lại, hoàn toàn ngưng tụ ra một hồn thể.

Chỉ là nhìn dáng vẻ của nàng, vẫn đang trong giấc ngủ say.

"Ngủ say quá lâu rồi, hiện nay cần đạo hữu đích thân ra mặt, đưa nàng vào Lục Đạo Luân Hồi, hoàn toàn tụ lại những mảnh vỡ chân linh còn sót lại trong thiên địa, mới có thể thực sự tỉnh lại." "Nhưng đạo hữu cứ yên tâm, nàng cùng chúng ta đều là Đạo Chủ chi tôn, lại dùng hai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên làm dẫn, nuôi dưỡng hạt giống chân linh, không cần phải trưởng thành như sinh linh bình thường." "Chỉ cần tỉnh lại, một thân Thái Âm bản nguyên liền có thể khôi phục không ít, tu vi cũng sẽ ngay lập tức bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên!" Vọng Thư làm xong những việc này, trên trán ngọc ngà lấm tấm những giọt mồ hôi li ti, nhưng trên mặt lại tràn đầy vẻ kinh hỉ: "Đương nhiên, lần này cũng nhờ có La Tuyên đạo hữu, nếu không, chỉ với sức của một mình ta, e là không biết cần bao nhiêu năm mới có thể để muội ấy trở về." "Không!" "Nếu không phải vì La Tuyên đạo hữu, ban đầu ta đâu chịu bại lộ, e là cũng không thể cứu muội ấy khỏi thiên địa lượng kiếp." Nói xong, nàng cúi người thật sâu hành lễ với La Tuyên.

La Tuyên thản nhiên nhận một lễ, sau đó giơ tay đỡ nàng dậy, nói: "Việc không nên chậm trễ, trước tiên đưa nàng vào Lục Đạo Luân

Hồi đã." "Còn về..." "Đợi nàng tỉnh lại, xem ý nguyện của nàng rồi nói sau." Y nhìn Thường Hi và Hi Hòa đã rơi vào hôn mê, tu vi cũng suy yếu đi một đoạn, rơi xuống Chuẩn Thánh Đại Viên Mãn, tiện tay ném họ trở lại Hồng Mông Đại Thiên Thế Giới.

"Vậy thì tốt quá!" Vọng Thư gật đầu.

Hai người lập tức hòa vào hư không, vượt qua không gian vô tận, hạ xuống Huyết Hải đã được phóng đại hơn trăm vạn lần, còn lớn hơn gấp mười lần đại lục Hồng Hoang trước đây.

"La Tuyên đạo hữu?" Do La Tuyên không che giấu khí tức, trong Lục Đạo Luân Hồi, Bình Tâm đang tu hành ngay lập tức cảm nhận được sự xuất hiện của La Tuyên, lập tức ra đón từ Lục Đạo Luân Hồi.

"Gặp qua La Tuyên đạo hữu, Vọng Thư đạo hữu." Bình Tâm thấy La Tuyên và Vọng Thư cùng đến, trong mắt khẽ lóe lên một tia kinh ngạc, nhưng trên mặt không biểu hiện ra, chắp tay hành lễ.

Đối với sự tồn tại của Vọng Thư, những năm này Vọng Thư được La Tuyên ủy thác, trấn áp khe nứt thời không, thỉnh thoảng đến Thái Nguyên Tiên Đảo cùng Tây Vương Mẫu luận đạo tâm sự, nàng cũng đã biết được một số bí mật mà ngay cả các Thánh nhân cũng không được tiếp xúc, biết được sự tồn tại của Vọng Thư.

"Bình Tâm đạo hữu." La Tuyên và Vọng Thư khẽ gật đầu đáp lễ, đi thẳng vào vấn đề: "Lần này đến đây, là vì có một vị đạo hữu chỉ còn lại một đạo chân linh tồn tại, cần mượn sức mạnh của Lục Đạo Luân Hồi để tụ lại những mảnh vỡ chân linh phiêu du trong thiên địa, không biết Bình Tâm đạo hữu có thể tiện tay giúp đỡ không?" "Một vị đạo hữu chỉ còn một đạo chân linh?" Ánh mắt Bình Tâm khẽ lóe lên, không để lại dấu vết mà đánh giá Vọng Thư một cái, lập tức suy đoán, e là vị đạo hữu được nói đến kia, cũng giống như Vọng Thư, là một

tồn tại như Hỗn Độn Thần Ma ngày xưa.

Cũng chỉ có tồn tại cấp bậc đó, sau khi vẫn lạc, chỉ còn lại một đạo chân linh, vẫn có thể tụ lại những mảnh vỡ chân linh trong thiên địa, quay trở về!

Đối với điều này, nàng không có ý kiến gì, khẽ gật đầu nói: "Nếu La Tuyên đạo hữu và Vọng Thư đạo hữu đã đích thân đến đây, tự nhiên là không có gì không thể." "Không biết hai vị đạo hữu đã chọn xong thân xác chuyển thế cho vị đạo hữu kia chưa?" Bình Tâm dẫn La Tuyên và Vọng Thư đi sâu vào Lục Đạo Luân Hồi, trực tiếp vượt qua Quỷ Môn Quan, Địa Phủ, đường Hoàng Tuyền và cầu Nại Hà, đến trước cánh cổng Lục Đạo Luân Hồi mới quay đầu hỏi.

La Tuyên không mở lời, nhìn sang Vọng Thư.

Chuyện Thái Âm Chi Chủ quay trở về có thể nói là việc Vọng Thư đã mưu tính vô số năm, chắc hẳn nàng đã có sắp xếp từ lâu.

Quả nhiên.

Nghe vậy, Vọng Thư mỉm cười nhàn nhạt nói: "Cây Tiên Thiên Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh là được!

Thái Âm Chi Chủ vốn là Đạo chủ của Thái Âm Đại Đạo, mà cây Tiên Thiên Nguyệt Quế kia cũng do thái âm bản nguyên hóa thành, tự nhiên không có gì phù hợp hơn." "Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ?" La Tuyên và Bình Tâm đều khẽ động ánh mắt, trong lòng thầm gật đầu.

Đặc biệt là Bình Tâm, nàng không ngờ Vọng Thư lại nhắm đến cây Nguyệt Quế, định để chân linh đó chuyển thế vào trong cây Nguyệt Quế, lấy Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ làm bản thể tân sinh, sống lại một đời.

Dùng một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn như Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ làm thân xác chuyển thế, phương pháp này có thể

nói là kinh người vô cùng!

Nhưng sau khi nghe Vọng Thư nói ra thân phận của Thái Âm Chi Chủ, nàng lại cảm thấy hợp lý.

Với thân phận bực đó của Thái Âm Chi Chủ, quả thật rất thích hợp với cây Nguyệt Quế.

Thậm chí, cây Nguyệt Quế còn không xứng với tôn vị Đạo chủ của Thái Âm Chi Chủ, chỉ tiếc là trong thế giới Hồng Hoang, thứ phù hợp nhất với Thái Âm Chi Chủ, lại sở hữu thái âm bản nguyên, cũng chỉ có Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ!

"Được!" Bình Tâm không chút do dự.

Nàng lập tức đưa chân linh của Thái Âm Chi Chủ vào trong Thiên Đạo Luân Hồi Môn của Lục Đạo Luân Hồi.

Sau đó, dùng thần niệm kết nối với Thiên Đạo Luân Hồi Môn, liên kết nó với cây Tiên Thiên Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh, khiến cho giữa Thiên Đạo Luân Hồi Môn và Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ hình thành một thông đạo vô hình.

Trước kia, cho dù Bình Tâm là chủ nhân của Lục Đạo Luân Hồi, cũng không thể khống chế việc luân hồi chuyển thế, nhiều nhất chỉ có thể chọn lựa chuyển thế vào đạo nào.

Nhưng hiện tại, tu vi của nàng đã thật sự vượt qua ngưỡng cửa được xem là khác biệt giữa tiên và phàm của Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên.

Một thân tu vi thông thiên, càng đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh, việc nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi càng thêm thành thạo, đã có thể làm được việc chỉ định luân hồi chuyển thế!

Chương 298

Theo dòng luân hồi chi lực vô tận lưu chuyển, thông đạo vô hình kia tựa như có một cỗ sức mạnh huyền bí, cách ly cảm giác của mấy người có mặt.

Ngay cả La Tuyên, trong tình huống không sử dụng Thời Không Đạo Tắc, cũng không thể cảm nhận được cảnh tượng bên trong thông đạo luân hồi.

Nếu sử dụng Thời Không Đạo Tắc, chỉ e thông đạo luân hồi kia sẽ sụp đổ ngay tức khắc, điều đó sẽ phản phệ Bình Tâm, khiến nàng phải chịu đạo thương khó mà tưởng tượng.

Hắn tự nhiên sẽ không làm như vậy.

Với giao tình nhiều năm với Bình Tâm, hắn hoàn toàn yên tâm!

"Xong rồi!

Thái Âm Chi Chủ đã chuyển thế vào trong Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, còn về khi nào xuất thế, thì phải xem ý muốn của hai vị đạo hữu!" Không lâu sau, sắc mặt Bình Tâm hơi tái đi, thu hồi sức mạnh, nhìn La Tuyên và Vọng Thư nói.

Có thể thấy, cho dù việc nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi đã thành thạo hơn, lần này cũng đã tiêu hao không ít sức mạnh và tinh lực của nàng.

"Đa tạ Bình Tâm đạo hữu." Không cần Bình Tâm nhắc nhở, thần niệm bao trùm toàn bộ Hồng Hoang của La Tuyên và Vọng Thư cũng đã cảm nhận được sự thay đổi của cây Tiên Thiên Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh.

"Đây là một vài cơ duyên ta tình cờ có được, với ta vô dụng, liền

xem như lễ tạ, tặng cho Bình Tâm đạo hữu.” La Tuyên giơ tay lấy ra một vài bảo vật có được ở Hồng Mông Thiên Địa, đẩy đến trước mặt Bình Tâm.

Những thứ này, hắn có được quá nhiều quá nhiều, đối với hắn vô dụng, nhưng đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường thì hữu dụng, nhiều không đếm xuể.

Chỉ dựa vào mấy người của Thái Nguyên nhất mạch, căn bản không thể nào tiêu hóa hết được.

Thậm chí có dùng được một phần vạn hay không cũng khó nói.

La Tuyên tự nhiên không keo kiệt mà lấy ra để lôi kéo Bình Tâm, dù sao, Bình Tâm là Địa Đạo Chi Chủ, với sự biến đổi của thế giới Hồng Hoang hiện nay, tương lai cũng có thể trưởng thành đến cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Đối với tương lai của hắn cũng có chút tác dụng.

Hơn nữa, hắn vốn có giao hảo với Bình Tâm, mà Bình Tâm và Tây Vương Mẫu cũng là khuê trung mật hữu, cũng không phải người ngoài!

“.....

Đa tạ La Tuyên đạo hữu.” Bình Tâm vốn định từ chối.

Nhưng nhìn thấy vẻ phong khinh vân đạm, không cho phép nghi ngờ của La Tuyên, lại nhìn những chí bảo kia, mỗi món đều tỏa ra sức mạnh huyền bí vô cùng, khiến cho một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh như nàng cũng phải rung động, thậm chí tiên nguyên chi lực trong cơ thể cũng vận chuyển nhanh hơn mấy phần.

Nàng liền không nói nhiều nữa, thu toàn bộ lại.

“Nếu vậy, chúng ta không ở lại lâu.” La Tuyên khẽ gật đầu, trên

mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nói xong, cùng Vọng Thư biến mất trong Lục Đạo Luân Hồi.

"Những năm nay hắn rốt cuộc đã trải qua những gì, chí bảo bậc này cũng có thể tùy tay lấy ra, tu vi cũng càng thêm sâu không lường được, cho dù với tu vi hiện tại của ta, cũng không thể nhìn ra sâu cạn của hắn." "Chẳng lẽ.....

đã đi đến phương thời không đó?" Bình Tâm cũng không biết La Tuyên những năm nay đã đi đâu, Thái Nguyên nhất mạch đối ngoại cũng chỉ tuyên bố là bế quan.

Nàng cứ ngỡ La Tuyên thật sự bế quan.

Nhưng bây giờ xem ra, chỉ e La Tuyên bế quan là giả, đi đến phương thời không nào đó mới là thật!

Nếu không, với sự biến đổi của Hồng Hoang Thiên Địa hiện nay, trong thời gian ngắn ngủi, cũng tuyệt đối không thể nào thai nghén ra nhiều chí bảo có ích cho cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tứ cảnh như vậy!

Càng không thể để La Tuyên tùy tay tặng nhiều đến thế! …...

La Tuyên cũng không biết suy nghĩ của Bình Tâm.

Lúc này, hắn và Vọng Thư chỉ trong một ý niệm đã đến Thái Âm Tinh.

"Thái âm chi lực và mảnh vỡ chân linh trong trời đất đang tụ tập về đây!" Vừa đặt chân lên Thái Âm Tinh, La Tuyên đã cảm nhận rõ ràng, trong thiên địa có thái âm chi lực đang hội tụ về đây, ngay cả thái âm chi lực còn sót lại trong Hỗn Độn Thiên Địa, dường như cũng bị một loại sức mạnh nào đó trong cõi u minh dẫn dắt, tụ tập về Thái Âm Tinh.

Thái âm chi lực trên Thái Âm Tinh càng đậm đặc đến mức gần

như hóa lỏng!

Ngoài ra, hắn còn cảm ứng được từng tia từng sợi khí tức thuộc về chân linh, từ bên ngoài Hồng Hoang Thiên Địa bay tới, rõ ràng là những mảnh vỡ chân linh năm xưa của Thái Âm Chi Chủ đang tụ lại.

"Đạo hữu chờ một chút." Vọng Thư ngồi xếp bằng, hít sâu một hơi, thủ ấn trong tay biến đổi.

Từ lúc khai thiên, nàng đã giáng lâm Thái Âm Tinh, vừa tu hành vừa mưu tính chuyện của Thái Âm Chi Chủ.

Từ vô số năm trước, nàng đã bố trí trận pháp trên Thái Âm Tinh.

Hôm nay mọi việc đã sẵn sàng, trận pháp cổ xưa đó cuối cùng cũng có cơ hội được khởi động.

Dưới sự đan xen của từng đạo pháp ấn, trận pháp cổ xưa vận chuyển, tốc độ thái âm chi lực và mảnh vỡ chân linh trong trời đất tụ lại gần như nhanh đến mức mắt thường có thể thấy được.

Ong!

Vào một khoảnh khắc nào đó, toàn bộ Thái Âm Tinh khẽ rung lên.

Cây Tiên Thiên Nguyệt Quế, vốn cũng được hưởng lợi từ sự biến đổi của Hồng Hoang Thiên Địa, cao lớn hơn cả Bất Chu Sơn năm xưa, khí tức không ngừng tăng vọt, trong nháy mắt đã vượt qua khí tức mà chỉ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có.

Theo khí thế tăng lên, cuối cùng nó cũng nghênh đón hóa hình!

Ong!

Hư không khẽ rung động.

Một cỗ dao động năng lượng vô hình, lấy Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ làm trung tâm, lan tỏa ra khỏi Thái Âm Tinh, trong nháy mắt đã lan ra, bao trùm toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

“.....

Dao động chỉ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có!

Ẩn chứa thái âm chi lực, chẳng lẽ trên Thái Âm Tinh đã sinh ra một vị Hỗn Nguyên?” “Thái Âm xuất Hỗn Nguyên, chẳng lẽ là Thường Hi hoặc Hi Hòa được cứu đi năm xưa đã chứng đạo sao?” “.....” Dao động truyền ra từ Thái Âm Tinh lan khắp thế giới Hồng Hoang, ngay lập tức kinh động vô số cường giả đại năng trong thế giới Hồng Hoang, thậm chí cả Thánh nhân và mấy vị đã thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Vô số ánh mắt cường giả đồng loạt hướng về Thái Âm Tinh.

Nhưng Thái Âm Tinh lúc này như bị bao phủ bởi một lớp sương mù.

Cho dù thần niệm mênh mông của Thánh nhân và cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đủ để bao phủ toàn bộ thế giới Hồng Hoang, cũng không thể xuyên qua lớp sương mù đó, nhìn thấy bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ có Bình Tâm trong Lục Đạo Luân Hồi biết rằng, có dao động này truyền ra, Thái Âm Chi Chủ kia, e là sắp trở về, một bước đặt chân lên cảnh giới Hỗn Nguyên, thậm chí không chỉ đơn giản là mới nhập Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Trên Thái Âm Tinh.

Cùng với sự vận chuyển của trận pháp cổ xưa, những mảnh vỡ chân linh độc thuộc về Thái Âm Chi Chủ trong Hồng Hoang Thiên Địa thậm chí cả Hỗn Độn Thiên Địa, giống như những vệt sao, hội tụ lại, tràn vào trong cây Tiên Thiên Nguyệt Quế, khiến khí tức của cây không ngừng tăng vọt.

Ong!

Chương 299

Vào một khoảnh khắc, Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ khẽ rung động.

Từng lớp thái âm chi lực gợn sóng thành những gợn sóng mắt thường có thể thấy, lan tỏa khắp Thái Âm Tinh.

Thái âm chi lực và khí tức chân linh tràn ngập bên trong cuối cùng đã đạt đến một giới hạn nào đó.

Một khắc sau, trong Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ như có một hung thần cái thế sắp thức tỉnh, khí tức kinh khủng lại áp chế khiến trời đất biến sắc.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều rung chuyển dữ dội.

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, từng đạo lôi vân cuồn cuộn, vạn ngàn lôi long màu tím hội tụ, rõ ràng là dấu hiệu của hóa hình kiếp đang thai nghén.

Trong đám lôi vân cuồn cuộn đó, thậm chí còn có một con mắt màu tím vàng lúc ẩn lúc hiện, như thể có thể mở ra bất cứ lúc nào, tràn ngập khí tức đáng sợ hơn cả biển sấm mênh mông kia.

"Thiên Phạt Chi Nhãn!" La Tuyên và Vọng Thư đều nhận ra lai lịch của con mắt màu tím vàng đó.

Rõ ràng là Thiên Phạt Chi Nhãn, thiên kiếp đáng sợ nhất trong trời đất!

Thiên kiếp bực này còn đáng sợ hơn cả Cửu Cửu Lôi Kiếp, nếu Thiên Phạt Chi Nhãn kia hoàn toàn mở ra, ánh sáng hủy diệt đủ để phá hủy tất cả!

Cho dù là đại năng Chuẩn Thánh, thậm chí cường giả Hỗn Nguyên và Thánh nhân, đối mặt với Thiên Phạt Chi Nhãn, cũng phải biến sắc!

Nhưng, hai người lại không hề lo lắng.

Hiện nay Hồng Quân và Thiên Đạo đều đang bế quan, toàn bộ sức mạnh đều đang dồn vào việc đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Thiên Phạt Chi Nhãn xuất hiện trên bầu trời chỉ giống như một chương trình hữu danh vô thực, uy lực kém xa Thiên Phạt Chi Nhãn thật sự.

Cây Tiên Thiên Nguyệt Quế đã được Hồng Mông Đạo Khí và vô số bản nguyên gột rửa, trưởng thành gấp vạn lần, không cần phải lo lắng chút nào.

Hơn nữa, trong cây Nguyệt Quế có chân linh của Thái Âm Chi Chủ và vô số thái âm bản nguyên chi lực, cho dù là Thiên Phạt Chi Nhãn thời kỳ toàn thịnh cũng có thể chống đỡ được!

Ầm ầm ầm!

Thiên Phạt Chi Nhãn vẫn đang thai nghén.

Nhưng biển sấm mênh mông kia như không chịu nổi cô đơn, đi đầu bắn ra một đạo lôi long to như núi, từ trên cửu thiên, lao xuống, mang theo thiên uy hoàng hoàng đáng sợ, khóa chặt Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ.

Ầm!

Tốc độ của lôi long vô cùng nhanh.

Trong nháy mắt đã vượt qua khoảng không vô tận, giáng xuống Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ.

Sức mạnh sấm sét kinh khủng, đan xen với lôi điện pháp tắc, toàn

bộ oanh kích lên cây Nguyệt Quế, tuy chỉ là đạo lôi kiếp đầu tiên, nhưng uy lực đủ để khiến Chuẩn Thánh bình thường phải vẫn lạc!

Thế nhưng, Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ chỉ khẽ rung cành lá.

Thái âm chi lực nhàn nhạt lan tỏa, trong khoảnh khắc, đã triệt tiêu toàn bộ sức mạnh sấm sét.

Ngược lại, cây Nguyệt Quế màu xanh lam, toàn thân càng thêm trong suốt, như pha lê màu xanh lam!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Đạo lôi long đầu tiên vừa biến mất, đạo thứ hai to hơn trăm lần, uy lực đủ để uy hiếp cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ, đã ầm ầm giáng xuống.

Tiếp đó là đạo thứ ba, đạo thứ tư...

Từng đạo lôi long giáng xuống Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ.

Nhưng cũng giống như đạo lôi long đầu tiên, mặc dù uy lực mỗi đạo đều lớn hơn trước trăm lần, nhưng khi giáng xuống Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ, không những không gây ra bất kỳ tổn thương nào, ngược lại còn khiến cây Nguyệt Quế càng lúc càng trong suốt, khí tức cũng càng lúc càng mạnh mẽ.

Toàn bộ sức mạnh sấm sét đều được chuyển hóa thành thái âm chi lực tinh thuần, dung nhập vào cây Nguyệt Quế.

Dần dần, Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ tắm mình trong biển sấm mênh mông, dần dần từ hình dạng một cây đại thụ, mơ hồ muốn hóa thành một hư ảnh thướt tha sắp cưỡi gió bay đi.

Ong!

Khi tám mươi mốt đạo lôi kiếp giáng xuống, Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ khẽ tỏa ra thái âm chi lực màu xanh lam, khí tức bỗng nhiên tăng vọt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ ngũ cảnh!

Quan trọng nhất là, dáng người thướt tha mông lung trong cây Nguyệt Quế, từ hư ảnh, dần dần chuyển hóa thành một thân ảnh nửa hư nửa thực, tràn ngập khí tức sinh mệnh vô tận.

"Bao nhiêu năm tháng rồi?

Cuối cùng cũng trở về!" Vọng Thư ngưng mắt nhìn dáng người mông lung đang trong trạng thái suy tư kia, ánh mắt hơi ửng hồng, tràn ngập vẻ kích động nồng đậm.

Từ thời Hỗn Độn, các nàng đã là bạn thân chí cốt.

Khi đó nếu không phải Thái Âm Chi Chủ đỡ lấy một búa kia của Bàn Cổ, e là người vẫn lạc đã là nàng, người tồn tại đến nay cũng nên là Thái Âm mới đúng!

Chính vì vậy, nàng vẫn luôn canh cánh trong lòng, dùng mọi cách để giúp Thái Âm Chi Chủ trở về.

Nhưng vô số năm trôi qua, nàng vẫn không có cách nào, thậm chí, sau khi nhìn thấu vận mệnh của Thường Hi và Hi Hòa, tia hy vọng le lói cuối cùng trong lòng cũng sắp tắt lịm!

Hôm nay, Thái Âm cuối cùng cũng đã trở về.

Những trắc trở gian nan đã trải qua, tất cả đều đáng giá!

"Vọng Thư!" Lúc này, thân ảnh mông lung của Thái Âm Chi Chủ đang suy tư, nghiêng đầu, trong đôi mắt nửa hư nửa thực, vẻ mơ màng dần có thần thái, nàng liếc nhìn Vọng Thư, trong đôi mắt đẹp cũng lộ ra vẻ kinh hỉ kích động.

Ong!

Cũng chính lúc này, trên cửu thiên khẽ rung động, Thiên Phạt Chi Nhãn ẩn sau biển sấm mênh mông, cuối cùng cũng giống như một tia sáng rực rỡ xé toang mây đen.

Con mắt màu tím vàng khổng lồ đẩy tan biển sấm.

Giữa lúc đóng mở, một luồng ánh sáng hủy diệt tựa như hủy thiên diệt địa, thẳng tắp giáng xuống cây Tiên Thiên Nguyệt Quế mà Thái Âm Chi Chủ đang ký thân.

"Hừ!" Đôi mắt đẹp của Thái Âm Chi Chủ ngưng lại, ánh mắt chuyển hướng về phía luồng ánh sáng hủy diệt đủ để tiêu diệt cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tam cảnh bình thường, nàng hừ lạnh một tiếng, cây Tiên Thiên Nguyệt Quế có tán cây che trời, nhổ gốc khỏi mặt đất, hóa thành một luồng sáng màu xanh lam, nghênh đón luồng ánh sáng hủy diệt màu tím vàng kia.

Khí tức kinh khủng vô thanh vô tức bị tiêu diệt.

Một dáng người yêu kiều tựa như nữ đế tuyệt thế, đánh tan biển sấm mênh mông, như đang bước trên những bậc thang vô hình, chậm rãi từ trên bầu trời, từng bước đi về phía Vọng Thư và La Tuyên.

Chương 300

"Vọng Thư tỷ tỷ." Thái Âm Chi Chủ chậm rãi bước xuống từ bầu trời, từng bước đi trên những bậc thang vô hình, nhìn thì chậm, nhưng thực ra chỉ hai ba bước đã đến gần La Tuyên và Vọng Thư, một đôi mắt đẹp trong suốt như lam bảo thạch, nhìn Vọng Thư, trong lòng tràn ngập kích động cũng đầy cảm khái.

Năm xưa nàng chỉ cứu được Vọng Thư, không nghĩ nhiều.

Cũng chưa từng nghĩ có một ngày sẽ quay trở lại.

Hôm nay, lại một lần nữa nhìn thấy Vọng Thư, cảm giác đầu tiên trong lòng là không chân thực, sau sự không chân thực đó, lại cảm thấy như đã qua một đời.

Cho dù không cố ý cảm ứng, với tu vi một bước lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ thất cảnh hiện nay, thần niệm mênh mông cũng đủ để dễ dàng bao phủ toàn bộ thế giới Hồng Hoang, cảm ứng được tình hình Hồng Hoang bảy tám phần.

Vô số biến hóa trên thế gian, nàng đã sớm rõ như lòng bàn tay.

Nàng muốn cùng Vọng Thư nói chuyện nhiều hơn một chút, thậm chí có vô số lời muốn nói, có thể cùng Vọng Thư trò chuyện thật lâu.

Nhưng nàng đã không làm vậy.

Bởi vì bên cạnh có một thân ảnh nàng không nhìn thấu.

Hơn nữa, thân ảnh đứng sóng vai cùng Vọng Thư kia, mơ hồ giữa hai người, ngay cả Vọng Thư cũng lấy người đó làm chủ, khiến nàng khá kinh ngạc.

Đồng thời nàng cũng cảm thấy, mình có thể trở về, e là có liên quan rất lớn đến người này!

Vì vậy, nàng liếc nhìn Vọng Thư, nhẹ nhàng gọi một tiếng, rồi nhanh chóng thu liễm muôn vàn tâm tư, nhìn về phía La Tuyên nói: "Không biết vị này là?" "Thái Âm muội muội, để ta giới thiệu cho muội, vị này là Thời Không Đạo Chủ, La Tuyên đạo hữu, một trong những cường giả đỉnh cao nhất của thế giới Hồng Hoang hiện nay!" "Nhờ có sự giúp đỡ của huynh ấy, ta mới có thể giúp muội tụ lại chân linh, để muội trở về." Vọng Thư lập tức tiến lên hai bước, thân mật nắm lấy bàn tay ngọc ngà của Thái Âm Chi Chủ, cố nén niềm vui sướng trong lòng, nói với nàng.

"Thời Không Đạo Chủ?" Đôi mắt đẹp của Thái Âm Chi Chủ hơi ngưng lại, trong lòng càng thêm kinh ngạc.

Trong ba ngàn đại đạo hình như không có Thời Không nhất đạo thì phải?

Chẳng lẽ, sau khi nàng vẫn lạc, giữa trời đất lại sinh ra một Thời Không Đại Đạo, và thân ảnh trước mắt này chính là người đi ra từ đại đạo đó?

Thời Không Đại Đạo.

Chỉ nghe tên thôi đã biết, là dung hợp của Thời Gian và Không Gian đại đạo, chắc chắn sẽ đứng trên cả Thời Gian và Không Gian, e là ít nhất cũng có thể ngang hàng với Lực Chi Đại Đạo, thậm chí vượt qua cả Lực Chi Đại Đạo!

Chẳng trách Vọng Thư có thể giúp nàng trở về.

Hóa ra sau lưng có một vị tồn tại như vậy tương trợ!

Nàng không dám chậm trễ, vội cung kính cúi người hành lễ, giọng nói trong trẻo dễ nghe lại trịnh trọng vang vọng khắp Thái Âm Tinh: "Tịch Nguyệt đa tạ La Tuyên đạo hữu tương trợ, sau này nếu có việc cần dùng đến, nhất định không từ chối!" "Tịch Nguyệt sao?

Đúng là một cái tên hay.” La Tuyên mỉm cười nhàn nhạt, ánh mắt khẽ lóe lên, giơ tay về phía trước, một sức mạnh vô hình nâng Tịch Nguyệt dậy, đi thẳng vào vấn đề: “Không cần đa lễ!

Lần này ta ra tay cũng là xem xét giao tình nhiều năm với Vọng Thư đạo hữu.” “Đương nhiên, ta cũng từng nghe Vọng Thư đạo hữu nói, đạo hữu có một kiện chí bảo, có thể giúp ta sớm ngày đặt chân lên cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.” Hắn hơi dừng lại, tiếp tục nói: “Lần này ta cũng vì việc này mà đến!” “A?” Thái Âm Chi Chủ Tịch Nguyệt nghe vậy ngẩn người, trên dung nhan tuyệt mỹ trong suốt như ngọc, một ráng mây đỏ lan ra, nhuộm đỏ gò má, cũng nhuộm đỏ chiếc cổ ngọc thon dài trắng nõn.

Đôi mắt đẹp của nàng trừng lên, hung hăng nhìn về phía Vọng Thư.

Nếu không có La Tuyên ở đây, nàng nhất định sẽ hung hăng dạy dỗ Vọng Thư một trận, để Vọng Thư biết hoa vì sao lại đỏ!

Mới bao lâu không gặp, Vọng Thư vậy mà đã bán đứng nàng rồi!

“Khụ khụ!

Muội muội, việc này không chỉ liên quan đến tính mạng của muội, mà còn liên quan đến an nguy của cả Hồng Hoang Thiên Địa, việc này hệ trọng, tỷ tỷ liền thay muội quyết định.” Vọng Thư sớm đã liệu được cảnh này, ho nhẹ một tiếng, ánh mắt né tránh nói: “Muội không biết, Hồng Hoang hiện nay.....” Nàng nói ngắn gọn, nhanh chóng giải thích cặn kẽ tình cảnh của Hồng Hoang hiện nay một lần.

Thái Âm Chi Chủ nghe vậy khẽ nhíu mày, càng nghe lông mày càng nhíu chặt.

Đến khi nghe xong lời Vọng Thư nói, nàng liền hoàn toàn trầm mặc.

Theo tình hình của Hồng Hoang hiện nay mà nói, giúp La Tuyên nâng cao tu vi, sớm ngày bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đối với nàng mà nói, tự nhiên là một chuyện tốt lớn.

Nhưng cái gọi là chí bảo kia, không phải là thứ gì khác, mà là thái âm bản nguyên của chính nàng!

Như vậy muốn giúp La Tuyên đột phá, phải làm cái chuyện xấu hổ chết người đó, mới gặp lần đầu tiên, chuyện như vậy có thể làm được sao!!!

"Nếu đạo hữu không muốn, vậy thì thôi!" La Tuyên không biết Thái Âm Chi Chủ đang nghĩ gì, nhưng cũng nhìn ra được, kiện chí bảo kia e là không dễ lấy ra như vậy, thậm chí có khả năng liên quan đến một số bí mật riêng tư của Thái Âm Chi Chủ.

Hắn trầm ngâm một lát, khẽ phất tay áo, nhàn nhạt nói.

Đối với hắn, có thể có được một kiện chí bảo, giúp tu vi đột phá sớm hơn, tự nhiên là tốt nhất.

Nhưng nếu không có, bằng vào hắn, đột phá tầng bình cảnh đó cũng không có trở ngại lớn, chỉ là tốn nhiều thời gian hơn một chút mà thôi.

Đương nhiên, sau lần này, hắn sẽ không bao giờ qua lại sâu sắc với Thái Âm Chi Chủ nữa, ngay cả Vọng Thư, sau này cũng không cần phải nói đến giao tình!

"Không!" Thái Âm Chi Chủ nghe vậy, nghe ra trong lời nói của La Tuyên có một tia xa cách nhàn nhạt, vội vàng giải thích: "Không phải ta không muốn!" Sắc mặt nàng càng thêm đỏ bừng, ấp a ấp úng nói: "Đạo hữu có điều không biết, cái gọi là chí bảo..... cái gọi là chí bảo..... thực ra là bản nguyên chi lực của ta!" "Hửm?" La Tuyên nhướng mày, lập tức hiểu ra ý của Thái Âm Chi Chủ, trong lòng cũng

cuối cùng hiểu rõ vì sao Thái Âm Chi Chủ lại do dự như vậy.

Hóa ra cái gọi là chí bảo lại là chuyện như vậy!

Hắn không khỏi nhướng mày, ánh mắt dò xét, ngưng tụ nhìn về phía Vọng Thư, Vọng Thư này giỏi thật, một đòn đã gài cả hắn và Thái Âm Chi Chủ vào rồi!

"Khụ khụ!

Đạo hữu, ta cũng là vì mọi người, vì Hồng Hoang mà suy nghĩ.

Còn về..... khụ khụ, ta cảm thấy hai người rất hợp." Vọng Thư tự nhiên sẽ không thừa nhận cái hố này, ánh mắt né tránh, hoàn toàn không nhìn ánh mắt của La Tuyên và Thái Âm Chi Chủ, lời giải thích cũng không có chút sức thuyết phục nào.

"Chuyện này đối với hai người mà nói, đều là chuyện tốt.

Vừa có thể giúp La Tuyên đạo hữu sớm ngày đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên." "Tịch Nguyệt cũng có thể nhân đó triệt để củng cố một thân tu vi, không chừng tu vi còn có thể được lợi, tiến thêm một bước." "Đúng là lưỡng toàn kỳ mỹ mà!" Đúng vậy!

Đều là vì tốt cho hai người!

Ta vì các ngươi, vì người tỷ muội tốt này, cũng đã hao tổn tâm sức lắm rồi!

Vọng Thư thầm nghĩ, trong lòng càng lúc càng có lý, chỉ là ánh mắt vẫn không dám nhìn thẳng vào La Tuyên và Tịch Nguyệt.

"Khụ khụ!

Xem này, ta phải trấn thủ Thời Không Liệt Khích, đi trước một bước!" Nói xong, nàng không thể nào chịu nổi áp lực từ ánh mắt của hai người nữa, thân ảnh thoáng chốc hư ảo hóa, định rời khỏi Thái Âm Tinh, rời xa nơi thị phi này.

“.....” Nhìn thấy Vọng Thư chạy trối chết, La Tuyên và Thái Âm Chi Chủ Tịch Nguyệt hai người nhìn nhau, nhất thời không biết nên nói gì cho phải.

Không khí quỷ dị lan tỏa.

Chương 301

Hồi lâu, La Tuyên ho nhẹ một tiếng, mở lời trước: "Chuyện kia nếu đã liên quan đến bản nguyên của đạo hữu, ta cũng không ở đây làm phiền nhiều, xin cáo từ trước!" Nói xong, hắn liền chuẩn bị xoay người rời đi.

"Đạo hữu xin dừng bước!" Tịch Nguyệt mở lời gọi La Tuyên lại, sắc mặt đỏ bừng, giọng nói nhỏ như muỗi kêu: "Đạo hữu đối với ta có ơn tái sinh, báo đáp đạo hữu là lẽ thường.

Chỉ là việc này liên quan đến bản nguyên....." Nói đến đây, nàng dừng lại.

Ngay sau đó, hít sâu một hơi, nói: "Nhưng hiện nay thế giới Hồng Hoang đối mặt với cảnh địa như vậy, áp lực trên vai đạo hữu vô cùng nặng.

Đây không chỉ là nguy cơ và cơ duyên của Hồng Hoang Thiên Địa, mà còn là nguy cơ và cơ duyên của chúng ta, Tịch Nguyệt đương nhiên sẽ trợ giúp đạo hữu sớm ngày bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" Nói xong, không đợi La Tuyên đáp lại, nàng liền giơ tay, thái âm chi lực bàng bạc lan tỏa ra, làm đảo lộn toàn bộ thiên cơ của Thái Âm Tinh, một tấm màn trời màu xanh lam bán trong suốt cũng bao trùm toàn bộ Thái Âm Tinh.

Như vậy, đừng nói là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cho dù Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên muốn dò xét bên trong, cũng tuyệt không phải chuyện dễ!

Trong lúc biến hóa đó, một tòa thần điện màu xanh lam nguy nga cũng hiện ra từ hư không, tọa lạc tại nơi vốn là của cây Tiên Thiên Nguyệt Quế.

Tịch Nguyệt khẽ cắn môi đỏ, phiêu nhiên tiến vào trong thần điện.

La Tuyên thấy vậy ánh mắt ngẩn ra.

Suy nghĩ một lát, ánh mắt khẽ lóe lên, cũng lóe mình đi vào theo.

Nếu Thái Âm Chi Chủ đã nói đến mức này, lại làm ra hành động như vậy, hắn tự nhiên sẽ không khách khí.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên là một cửa ải lớn.

Cũng là bình cảnh lớn nhất trước khi đạt đến Bất Hủ Đại Đạo, nếu có thể mượn thái âm bản nguyên chi lực, rút ngắn toàn bộ quá trình lại trong một thời gian cực ngắn, đối với hắn, trăm lợi không một hại!

Sự đã đến nước này, có những chuyện đã thành ngầm hiểu, không cần thêm lời nói.

Không lâu sau, trong thần điện màu xanh lam vang lên một trận âm thanh du dương dễ nghe, không khí ái muội lan tỏa, một luồng sức mạnh đại đạo màu bạc và một luồng màu xanh lam bàng bạc mênh mông, cũng dần dần đan xen vào nhau, hình thành một cái kén lớn hai màu.

"Chậc chậc!

Cuối cùng vẫn phải cảm tạ ta thôi!" Bên ngoài Thái Âm Tinh, Vọng Thư đi rồi lại quay lại.

Một đôi mắt trong suốt như nước, ẩn chứa ý cười, ngưng mắt nhìn Thái Âm Tinh mông lung, cảm nhận khí tức bản nguyên của hai luồng đại đạo đang đan xen, không khỏi thầm đắc ý.

Dừng chân một lát, thân ảnh dần dần biến mất trong hư không.

…...

Nơi vốn là của cây Tiên Thiên Nguyệt Quế, cùng với sự xuất thế

của Thái Âm Chi Chủ Tịch Nguyệt, Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ đã hoàn toàn trở thành một cỗ tiên khu bất diệt, nơi vốn sinh trưởng của Tiên Thiên Nguyệt Quế Thụ cũng được một tòa thần điện nguy nga, Thái Âm Thần Điện, thay thế.

Trong Thái Âm Thần Điện, hai luồng sức mạnh đại đạo một yếu một mạnh không ngừng đan xen.

Dần dần trong thần điện, hình thành một bức đạo đồ giống như Thái Cực Đồ, chỉ có điều, cấu tạo của bức đạo đồ này không phải là âm dương nhị khí, mà là Thời Không Đại Đạo và Thái Âm Đại Đạo.

Trong quá trình dung hợp đại đạo đó, tiên nguyên chi lực bàng bạc trong cơ thể La Tuyên không ngừng dung hợp với nhục thân.

Muốn từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, không chỉ phải dung nhập tiên nguyên chi lực vào nhục thân, mà còn phải dung nhập nguyên thần và đại đạo đạo tắc vào nhục thân, hợp nhất tất cả sức mạnh.

Như vậy mới có thể thành Hỗn Nguyên Vô Cực!

Chỉ cần bước qua một bước này, sẽ thật sự bất tử bất diệt, chỉ cần một tia chân huyết, một tia chân linh bất diệt, liền có thể tích huyết trọng sinh, chân linh trọng tụ, thật sự trời khó táng, đất khó diệt!

Ngoài ra, nếu La Tuyên bước ra một bước này, cũng sẽ điểm nhiên Đại Đạo Bản Nguyên Lạc Ấn, trở thành Thời Không Đạo Chủ thật sự, từ đó chân chính nắm giữ một đạo, triệt để đứng trên chúng sinh.

Địa vị có thể sánh ngang với ba ngàn Đạo chủ của Hồng Mông!

Khi đó, trừ phi Đạo chủ thật sự giáng lâm, nếu không, cho dù cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đệ cửu cảnh vượt thời không, cũng tuyệt không thể nào là đối thủ của hắn trong phương

thiên địa này!

Ngay cả khi đến Hồng Mông Thiên Địa, dựa vào sự đặc thù của tôn vị Đạo chủ, dù không thể sánh với những cường giả cổ xưa đã đi rất xa trong cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, những lão cổ đổng đó cũng không thể làm gì được hắn!

Không nghi ngờ gì, đây là một sự lột xác về chất!

Chỉ có điều, quá trình này cần một thời gian không ngắn.

Xuyên suốt cổ kim, bỏ qua Hồng Mông Thiên Địa không nói, chỉ sau Hỗn Độn, cả thế giới Hồng Hoang trừ những người có căn nguyên là Hỗn Độn Thần Ma như Hồng Quân, ngay cả một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chính tông cũng là do Hồng Mông Đạo Khí triều tịch mới sinh ra.

Về phần Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, ngay cả những thần ma cổ xưa như Hồng Quân, Lục Áp, Vọng Thư cũng chưa từng thật sự bước qua một bước đó.

Trong đó không chỉ cần tích lũy vô tận năm tháng, như Hồng Quân, còn lấy thân mạo hiểm, thân hợp Thiên Đạo, vẫn chưa từng bước qua một bước đó.

Lại nói về Hồng Mông Thiên Địa, Hồng Mông Đạo Khí so với tiên khí của Hồng Hoang Thiên Địa đậm đặc tinh thuần hơn không biết bao nhiêu lần.

Từ cổ chí kim cũng chưa từng xảy ra tai họa phá diệt như Hỗn Độn, trong những năm tháng xa xưa hơn Hỗn Độn vô số lần, Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên sinh ra cũng cực kỳ hữu hạn.

Xa không nói, chỉ riêng hơn trăm chủng tộc ở Hỗn Loạn Chi Địa, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có mấy chục vạn, nhưng Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên chỉ có bảy người, một tỷ lệ hiếm hoi đến mức nào!

Từ đó có thể thấy ngưỡng cửa này gian nan ra sao!

Ngay cả Hồng Mông Thiên Địa thích hợp tu hành, sinh ra một Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên còn như vậy, huống hồ là thế giới Hồng Hoang.

Chỉ có điều, La Tuyên không giống những người khác.

Hiện nay hắn đã chạm đến ngưỡng cửa Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Hơn nữa còn có ưu thế mà Hồng Quân cũng không thể sánh bằng, một thân sức mạnh, đều là do tu luyện mà có, không giống như Hồng Quân, sau khi dung hợp Thiên Đạo, dựa vào việc hoàn thiện Thiên Đạo để đề thăng.

Cho dù cửa ải Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên khó khăn, hắn có Thiên Đạo đại thế, cũng có thái âm bản nguyên của Thái Âm Chi Chủ tương trợ, đủ để bù đắp vô số năm khổ tu, lần này không chừng có thể đi trước Hồng Quân một bước, bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Trăm năm, ngàn năm, vạn năm, mười vạn năm, trăm vạn năm.

Nhật nguyệt thay thế, năm tháng luân chuyển, trong nháy mắt trăm vạn năm thời gian vội vã trôi qua.

Đối với chúng sinh Hồng Hoang mà nói, trăm vạn năm cũng chỉ là một cái búng tay, sau khi trải qua Hồng Mông Đạo Khí triều tịch lúc ban đầu, tu vi của toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang nghênh đón một lần bùng nổ, sau đó mọi thứ lại trở về bình lặng.

Trăm vạn năm, thế giới Hồng Hoang không còn ai có thể vượt qua ngưỡng cửa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng trong Thái Âm Thần Điện trên Thái Âm Tinh, dưới sự gia tốc thời gian, La Tuyên và Tịch Nguyệt đã song tu mấy trăm đến mấy ngàn tỷ năm, dưới sự giúp đỡ của thái âm bản nguyên của Tịch Nguyệt, nhục thân, nguyên thần, tiên nguyên chi lực của hắn cuối cùng đã hoàn toàn dung hợp làm một.

Chỉ còn thiếu dung hợp đại đạo đạo tắc, là có thể triệt để bước qua một bước đó!

Dù vậy, đạo thể thân cụ hủy thiên diệt địa chi lực, đã hoàn toàn vô hạ ô cấu, viên mãn như một, ngưng tụ thành một cỗ sức mạnh như dây thừng, so với trước đã tăng lên gấp mười vạn lần!

Sau khi triệt để dung hợp nhục thân, nguyên thần, tiên nguyên chi lực, cảnh giới tu vi của La Tuyên vẫn ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, đương nhiên, cũng có thể gọi là bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhưng sức mạnh của hắn lại tăng lên gấp mười vạn lần!

"Tiếp theo, là dung hợp đạo tắc!" Tu luyện đại đạo đạo tắc không giống với nguyên thần, nhục thân, tiên nguyên chi lực.

Chương 302

Tịch Nguyệt dùng thái âm bản nguyên song tu với La Tuyên, vẫn có thể giúp đỡ La Tuyên rất nhiều, nhưng trước đó, La Tuyên phải đối mặt với một vấn đề, đó là, hắn mang trong mình nhiều đại đạo khác nhau!

Đại đạo là duy nhất.

Không chỉ đối với những sinh linh khác, đối với La Tuyên cũng vậy.

Thậm chí ở đây, so với những sinh linh khác, hắn càng cần chú trọng vấn đề này, bởi vì là Thời Không Đạo Chủ, thân là Đạo chủ một đạo, chỉ có thể chuyên chú vào một đại đạo!

Tạp mà không tinh, chính là tình huống như hiện tại.

Vì vậy, trước khi dung hợp Thời Không Đại Đạo đạo tắc, hắn cần phải dành thời gian dung luyện những đạo tắc khác, toàn bộ dung luyện thành đạo tắc chi lực thuần túy nhất, dung nhập vào Thời Không Đạo Tắc.

Vạn đạo quy nhất!

Nhiều năm qua, La Tuyên sớm đã không chuyên tâm tu luyện những đại đạo khác.

Nhưng sự tăng trưởng tự nhiên của những đại đạo khác cũng đã tích lũy cho hắn không ít đạo tắc chi lực, trong đó Sinh Mệnh, Tử Vong, Luân Hồi ba loại đạo tắc tương phụ tương thành, toàn bộ đề thăng lên hai trăm đạo.

Đan Đạo Đạo Tắc và Lực Chi Đạo Tắc yếu hơn một chút, mỗi loại tích lũy được một trăm đạo.

Dù vậy, muốn bóc tách thuộc tính đại đạo của mấy loại đạo tắc này, dung luyện chúng thành đạo tắc chi lực thuần túy nhất, thậm chí muốn dung nhập vào Thời Không Đại Đạo, cũng không phải chuyện dễ!

"Phu quân tu hành trước đây đã đi không ít đường vòng." Nhiều năm song tu, Tịch Nguyệt và La Tuyên sớm đã tâm ý tương thông, ăn ý phi phàm, sớm đã xưng hô với nhau là phu thê đạo lữ.

Đôi mắt tuyệt mỹ như lam bảo thạch, tỏa ra từng tia từng sợi ánh sáng màu xanh lam nhạt như nước, tràn ngập tình yêu nhìn La Tuyên, ngưng mắt nhìn vô số đạo tắc đang dao động quanh thân hắn, không khỏi khẽ nhíu mày.

Phu quân mạnh thì mạnh thật, thiên phú cũng có thể xưng là không tiền khoáng hậu.

Chỉ tiếc duy nhất là thiếu một con đường dẫn đến Bất Hủ Đại Đạo, chính xác hơn, là thiếu kinh nghiệm tu hành, từ rất lâu trước đây, đã đi sai một bước!

Tu luyện nhiều loại đại đạo là đại kỵ.

Tu vi càng cao càng có thể cảm nhận được sự bài xích giữa các đại đạo khác nhau.

Đồng thời tu luyện nhiều loại đại đạo, tất cả phải được đề thăng đồng bộ, bất kỳ loại nào tụt lại, hoặc vượt qua quá nhiều, đều sẽ gây ra sự mất cân bằng và bài xích giữa vô số đại đạo.

Cũng may La Tuyên đã trở thành Thời Không Đạo Chủ tuyên cổ chưa từng có.

Nếu đổi lại là sinh linh khác, e là khi thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lúc quy tắc lột xác thành đạo tắc, đã bị sức mạnh đạo tắc của vô số đại đạo bài xích, cuối cùng mấy loại đại đạo đạo tắc va

chạm vào nhau, sinh ra vụ nổ kinh khủng, cả người tan thành tro bụi!

"Đúng là như vậy." La Tuyên khẽ thở dài, cũng biết khuyết điểm của mình ở đâu.

So với những Hỗn Độn Thần Ma cổ xưa, những cường giả thật sự từng đứng ở vị trí Đạo chủ, hắn quả thực quá trẻ, cũng quá thiếu kinh nghiệm tu hành.

Như hiện tại, những đạo tắc từng cung cấp cho hắn vô số trợ giúp và đề thăng chiến lực, bây giờ lại trở thành trở ngại khi bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, không thể không dung luyện những đạo tắc khác trước, sau đó dung hợp tất cả đạo tắc chi lực, đi đột phá ngưỡng cửa đó!

Nhưng, may là sau khi thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hắn đã ít tu luyện những đạo tắc khác.

Chỉ có Thời Không Đại Đạo là được hắn xem trọng nhất, những đạo tắc khác cũng không nhiều, dung luyện cũng không có quá nhiều phiền phức.

Cộng thêm Tịch Nguyệt, một cường giả có kinh nghiệm như vậy, quá trình dung luyện sẽ càng dễ dàng hơn!

Nhiều năm song tu, không chỉ La Tuyên đề thăng rất nhiều, Tịch Nguyệt cũng từ tu vi trước đó, đề thăng lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh hiện tại, thật sự đạt đến cấp độ tồn tại như Vọng Thư, Lục Áp.

Thậm chí, nhục thân, nguyên thần, tiên nguyên chi lực của Tịch Nguyệt cũng đã dung hợp rất nhiều.

Bất luận từ cảnh giới hay thực lực, đều vượt qua Lục Áp và Vọng Thư một bậc, hậu sinh khả úy, đi trước hai người!

Như vậy, sự giúp đỡ của nàng đối với La Tuyên cũng ngày càng

lớn!

Không lâu sau, hai người lại bắt đầu tu hành.

Chỉ là lần này, trở thành Tịch Nguyệt phụ trợ La Tuyên dung luyện vô số đạo tắc, có Tịch Nguyệt giúp đỡ, La Tuyên dung luyện mấy loại đạo tắc khác cũng làm ít công to, tốc độ nhanh hơn vạn lần!

Không bao lâu, La Tuyên đã triệt để dung luyện những đạo tắc khác, chuyển hóa chúng thành đạo tắc chi lực tinh thuần nhất, thuần túy nhất, sau đó, toàn bộ luyện hóa hấp thu thành Thời Không Đạo Tắc.

Thời Không Đạo Tắc vốn đã đạt đến ngàn đạo.

Những đạo tắc khác sau khi dung luyện, tuy đã tổn thất một phần, nhưng sau khi dung nhập vào Thời Không Đạo Tắc, vẫn giúp Thời Không Đạo Tắc đề thăng thêm năm trăm đạo, đạt đến một ngàn năm trăm đạo!

Một ngàn năm trăm đạo đạo tắc chi lực, theo lời của Tịch Nguyệt, hoàn toàn không thua kém bất kỳ một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên nào dưới Đạo chủ.

Ngay cả cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đệ cửu cảnh bình thường, về mặt đạo tắc, cũng không thể nào so sánh với hắn!

Đây là sự chênh lệch thiên bẩm giữa Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bình thường và Đạo chủ!

Đạo chủ sau cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên mới thật sự bắt đầu thể hiện sự mạnh mẽ của mình, còn sinh linh bình thường, sau khi bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực, lại trở thành giới hạn, mỗi bước đi, đều khó như phàm nhân lên trời!

"Tiếp theo, là dung hợp đạo tắc, đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" Trong thần điện nguy nga, La Tuyên hít sâu một

hơi, nhìn nhau với Tịch Nguyệt, cả hai đều trịnh trọng, sau đó, tiếp tục bắt đầu song tu, giúp hắn dung hợp Thời Không Đạo Tắc.

Thời gian lại một lần nữa không còn khái niệm.

Kim ô lặn về tây, thỏ ngọc mọc ở đông, ngày lại qua ngày, năm lại qua năm.

Thời gian luân chuyển, năm tháng thay thế.

Dưới sự gia tốc thời gian mạnh mẽ, trong nháy mắt, lại trăm tỷ năm vội vã trôi qua.

Trăm tỷ năm thời gian, La Tuyên và Tịch Nguyệt không có việc gì khác, một lòng chìm đắm trong song tu, chìm đắm trong việc dung luyện Thời Không Đạo Tắc, trong những năm tháng dài đằng đẵng, cuối cùng đã dung hợp tất cả Thời Không Đạo Tắc.

Một thân sức mạnh lại một lần nữa tăng vọt không ít.

Nếu bây giờ lại đối mặt với bảy vị Đồ Đằng Chi Chủ của Hỗn Loạn Chi Địa, thậm chí cộng thêm một trăm Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên kia, cũng tuyệt không thể là đối thủ của hắn!

Giờ phút này, một thân tu vi và sức mạnh của hắn đều đã đến cực hạn và bình cảnh.

Trừ phi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nếu không, không thể nào có bất kỳ đề thăng nào.

Hắn cũng thật sự bắt đầu tĩnh tâm, đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

"Phu quân thiên tư tung hoành, được đại đạo quyến luyến, lần này tất nhiên có thể thành cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thậm chí, đi trước Hồng Quân một bước, bước vào hàng ngũ Đạo chủ thật sự!" Đến bước này, ngay cả Tịch Nguyệt cũng không giúp được La

Tuyên.

Chỉ có La Tuyên tự mình vượt qua cửa ải đó, trước khi La Tuyên bế quan, đôi mắt ôn nhuận như nước của Tịch Nguyệt, thâm tình trìu mến ngưng mắt nhìn La Tuyên, nói một cách trịnh trọng.

Ong!

Ong!

Tiếng nói của Tịch Nguyệt chưa dứt, La Tuyên bỗng cảm thấy một cảm giác quen thuộc đã lâu ùa vào lòng.

Chương 303

Rõ ràng là cảm giác trong cõi u minh vẫn luôn xuất hiện sau khi được người khác khen ngợi.

Sau khi cảm giác đó ùa vào lòng, tâm thần hắn trở nên thông suốt chưa từng có, trong tầm mắt cũng dần dần hiện ra ngưỡng cửa cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Không chút do dự, hắn lập tức lấy ra Thời Không Tháp, cả người biến mất trong Thái Âm Thần Điện.

"Hy vọng phu quân lần này xuất quan, có thể triệt để bước qua ngưỡng cửa đó, như vậy, Hồng Mông Thiên Địa đối với Hồng Hoang, đối với chúng ta mà nói, đều sẽ là một đại cơ duyên." "Ngược lại....." Tịch Nguyệt nhìn vị trí La Tuyên biến mất, không khỏi khẽ thở dài, hơi lắc đầu, ngồi xếp bằng tu luyện.

Lần này song tu với La Tuyên, giúp La Tuyên một tay, thực ra bản thân nàng cũng được lợi rất lớn.

Tu vi một bước bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ cửu cảnh, khoảng cách đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cũng chỉ còn một bước chân, nhanh hơn cả Vọng Thư và Lục Áp!

Hiện nay, một mặt là hộ đạo cho La Tuyên, một mặt cũng nên tiếp tục dung hợp nhục thân, nguyên thần và tiên nguyên chi lực, chuẩn bị cho việc trở lại cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên! …...

Trong Thời Không Tháp, La Tuyên ngồi xếp bằng giữa hư không, bản nguyên Thời Không Đại Đạo đậm đặc quanh thân, như dải ngân hà chảy quanh người hắn, làm cho cả người hắn trông như tiên giáng trần, tràn ngập khí chất sâu thẳm khó lường, phiêu miểu.

Không chỉ là Thời Không Đại Đạo của bản thân hắn, bản nguyên Thời Không Đại Đạo của chính Thời Không Tháp, tựa như cảm ứng được cảnh giới của hắn đang đối mặt với bình cảnh, đang trợ giúp hắn tu hành!

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên là một ngưỡng cửa khổng lồ.

Là bậc thang cuối cùng thông đến Bất Hủ Đại Đạo, độ khó so với phàm nhân lên trời, còn khó hơn ngàn vạn lần!

Nhưng phần gian nan nhất của ngưỡng cửa này, là dung hợp nhục thân, nguyên thần, tiên nguyên chi lực, và đạo tắc chi lực.

Hôm nay, bước khó nhất đã qua.

Còn lại chỉ là tích lũy sức mạnh để phá vỡ ngưỡng cửa đó.

Đương nhiên, đối với Đạo chủ mà nói, cần phải điểm nhiên Đại Đạo Bản Nguyên Lạc Ấn, triệt để dung luyện, chấp chưởng một đại đạo!

Điều La Tuyên cần làm lúc này, là điểm nhiên Đại Đạo Bản Nguyên Lạc Ấn.

Ong!

Hư không khẽ rung động.

Bản nguyên Thời Không Đại Đạo như dải ngân hà lấp lánh, lập tức dao động, "ầm" một tiếng, bùng cháy thành ngọn lửa màu bạc cổ xưa!

Cùng lúc đó, trên người La Tuyên cũng bùng cháy ngọn lửa màu bạc lấp lánh.

Trong nội vũ trụ rộng lớn của Thời Không Tháp, trong chốc lát, đã biến thành biển lửa màu bạc, phảng phất như ngọn lửa đã trở thành gam màu vĩnh hằng duy nhất!

Ở trung tâm biển lửa mênh mông đó, một ấn ký thời không màu bạc càng thêm lấp lánh, chậm rãi hiện ra, không ngừng xoay chuyển.

Dưới sự tôi luyện của ngọn lửa màu bạc, giống như viên tinh thạch được gột rửa bụi bặm, tỏa ra ánh sáng trong suốt, đạo vận huyền diệu lưu chuyển trên đó, gần như đậm đặc đến cực điểm!

Rắc!

Như tiếng gương vỡ.

Trên viên tinh thạch lấp lánh trong suốt, nứt ra một vết nứt, tiếp đó, đan xen ra nhiều vết nứt nhỏ hơn, dày đặc hơn, trong nháy mắt hình thành như mạng nhện.

Cuối cùng, "bốp" một tiếng, hoàn toàn vỡ nát.

Từng đốm sáng trong suốt rơi xuống, phảng phất như ánh sao rơi trên người La Tuyên, triệt để dung nhập vào mỗi tấc huyết nhục da thịt, dẫn dắt tu vi của hắn, tiến về một cảnh giới hoàn toàn mới!

Ầm ầm ầm.

Cũng chính lúc này, thế giới Hồng Hoang phong vân đột biến.

Bầu trời sâu thẳm trên cửu thiên, đột nhiên vang lên một tiếng sấm kinh thiên động địa!

Tiếng động đó xuất hiện, giống như trong bóng tối mênh mông, đột nhiên xuất hiện một tia sáng.

Bầu trời vẫn sáng rõ, nhưng trong cảm ứng của tất cả tu sĩ Hồng Hoang, bầu trời tối tăm đáng sợ.

Chỉ sau tiếng sấm đó, phảng phất như một tia sáng rạng đông xé toang trời đất, không chỉ có tiếng sấm, mà còn có một cột sáng màu bạc thông thiên triệt địa, xuyên qua trời đất, từ bầu trời mênh mông rủ xuống, thẳng tắp rơi xuống Thái Âm Tinh.

“Đại Đạo quang trụ!

Đại Đạo Đạo Tắc!” “Chính xác hơn là, Thời Không Đạo Tắc!

Thời Không Đạo Chủ!” “Thanh thế kinh người như vậy, chẳng lẽ..... vị đó đã phá vỡ bình cảnh giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên?” “.....” Giờ khắc này, toàn bộ thế giới Hồng Hoang một phen xôn xao, vô số sinh linh vì đó mà sôi trào.

Đại đạo tẩy lễ chỉ có sau Đại La Kim Tiên, mỗi lần đột phá đại cảnh giới, mới có được phần thưởng của thiên địa, La Tuyên từ rất lâu trước đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên.

Hôm nay lại một lần nữa dẫn động đại đạo tẩy lễ, chẳng phải, La Tuyên đang phá vỡ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên sao?

Nếu thuận lợi phá vỡ bình cảnh, chẳng phải sẽ sánh ngang Đạo Tổ, thậm chí vượt qua cả Đạo Tổ?

“Hít!

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.....” Giờ phút này, không chỉ những sinh linh bình thường, cường giả bình thường, mà cả đại năng Chuẩn Thánh, và ngũ đại Thánh nhân cùng những cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác, cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Phần lớn trong số họ đều đang đau đầu vì việc đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

La Tuyên lại đã chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Làm sao có thể không khiến người ta kinh hãi!

Đặc biệt là ngũ đại Thánh nhân, và những cường giả Hỗn Nguyên hậu sinh khả úy.

Không ai hiểu rõ hơn họ rằng sau cảnh giới Hỗn Nguyên, mỗi

bước đột phá gian nan đến mức nào, có thể nói mỗi bước đều như phàm nhân lên trời, thậm chí còn khó hơn gấp trăm ngàn lần.

Mà nhìn La Tuyên, tuy hắn sớm chứng đạo Hỗn Nguyên, tuy có thể dễ dàng trấn áp Thánh nhân, nhưng tu vi nhiều nhất cũng chỉ ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tam cảnh, cao lắm cũng chỉ đệ tứ cảnh, làm sao có thể được, vậy mà không biết tự lúc nào, đã chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

"Thiên tư bậc này, tốc độ tu hành này..... e là cường giả Hỗn Độn năm xưa cũng kém xa chứ?" Vô số cường giả đứng trên đỉnh kim tự tháp của Hồng Hoang, thần niệm giao thoa, tương đối im lặng.

Đừng nói gì khác, Đạo Tổ, đến nay vẫn chưa đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, vẫn đang bế quan trong Tử Tiêu Cung.

Nhưng La Tuyên, đối tượng này, tiểu bối năm xưa, kẻ đến sau, bây giờ không chỉ vượt qua họ, mà còn sắp vượt qua cả Đạo Tổ, thực sự khiến người ta kinh hãi!

"Chết tiệt!

Chương 304

Dao động của Thời Không Đại Đạo, Thời Không Đạo Chủ đó sắp đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!" Giờ khắc này, không chỉ thế giới Hồng Hoang.

Phía bên kia Thời Không Liệt Khích giữa hai giới, hai cường giả Hồng Mông Thiên Địa trấn thủ liệt khích cũng cảm ứng được dao động của thế giới Hồng Hoang, sắc mặt lập tức đại biến.

Hai người nhìn nhau, đều thấy sự nặng nề trong mắt đối phương.

Hồng Hoang Thiên Địa sinh ra một vị cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lại là vị Thời Không Đạo Chủ khiến cả Đạo chủ sau lưng họ cũng phải kiêng dè, đối với họ, đây không phải là một tin tốt!

Không!

Đây là một tin cực kỳ tồi tệ!

"Chuyện động trời rồi!" Hai đại cường giả trong lòng đều dâng lên ý niệm như vậy, sau đó, không dám chậm trễ, vội vàng truyền tin cho Đạo chủ sau lưng mình.

Trên Thái Âm Tinh, trong Thái Âm Thần Điện nguy nga, Thời Không Tháp xoay tròn tít mù, tỏa ra đạo vận vô cùng đậm đặc, lưu chuyển đạo tắc thời không gần như thực chất hóa.

Từng vệt đạo ngân đan xen trong thần điện, như những sợi xích thần trật tự, từ cột sáng đại đạo mênh mông, kéo dài vào bên trong Thời Không Tháp, biến toàn bộ nội vũ trụ của Thời Không Tháp thành đại dương thời không.

La Tuyên ngồi xếp bằng ở chính trung tâm đại dương thời không.

Cả người cũng gần như hóa thành một quả cầu ánh sáng màu bạc,

quanh thân lấp lánh ánh sáng bạc chói mắt, từng đốm lửa của ấn ký thời không, đang hừng hực cháy.

Điểm nhiên đại đạo lạc ấn, hoàn toàn nắm giữ Thời Không Đại Đạo, trở thành Đạo chủ, không phải chuyện dễ!

Quá trình trong đó trông có vẻ đơn giản, nhưng thực tế cần tiêu tốn thời gian dài đằng đẵng.

Không chỉ phải để đại đạo lạc ấn đã điểm nhiên, tẩy lễ mỗi tấc da thịt huyết nhục vi lạp, để mỗi tấc huyết nhục tràn ngập đạo vận thời không vô tận, mà còn phải để đại đạo lạc ấn dung nhập vào mỗi tấc ý thức nguyên thần, để mỗi tia ý thức nguyên thần cũng tràn ngập đạo vận Thời Không Đại Đạo.

Đến bước đó, gần như cả người đều sẽ hóa thành vật chứa của đại đạo, gần như có thể xem như thân hóa đại đạo!

Thân hóa đại đạo mỗi một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau khi tìm tòi đủ năm tháng trong cảnh giới Hỗn Nguyên, đều có thể làm được, xem như một loại thủ đoạn mạnh nhất.

Nhưng đó chỉ là một loại bộc phát.

La Tuyên muốn thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thì phải biến loại bộc phát ngắn ngủi đó thành trạng thái bình thường, biến cả người thành Thời Không Đại Đạo!

Đây cũng là lý do vì sao Đạo chủ mạnh mẽ, vượt xa cường giả Hỗn Nguyên bình thường, bất luận là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hay Hỗn Nguyên Vô Cực.

Đây cũng là lý do vì sao chỉ có Đạo chủ cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, mới có thể được gọi là Đạo chủ thật sự!

Ngoài ra, đợi La Tuyên thật sự trở thành Thời Không Đạo Chủ, thế giới Hồng Hoang, hoặc bao gồm cả Hỗn Độn Thiên Địa, toàn bộ

thời không thiên địa, đều sẽ vì vậy mà được lợi, có thêm một Thời Không Đại Đạo.

Sau này, những sinh linh khác cũng có cơ hội tham ngộ Thời Không Đại Đạo.

Chỉ có điều, trừ phi La Tuyên vẫn lạc, nếu không, con đường Thời Không Đại Đạo, định sẵn sẽ không còn ai có thể đi đến bước này, phàm là người tu hành Thời Không Đại Đạo, tất sẽ bị áp chế!

Dù có sinh linh như hắn, được vô thượng đại đạo quyến luyến, cũng không thể nào trên Thời Không Đại Đạo đuổi kịp, thậm chí vượt qua hắn.

Thậm chí hơn, bây giờ nếu có ai tu luyện Thời Không Đại Đạo đến ngưỡng cửa cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, muốn đột phá, đều cần hắn gật đầu, cần hắn ban cho bản nguyên Thời Không Đại Đạo!

Nếu không, sẽ bị đại đạo bình cảnh, cả đời không thể tiến thêm một bước!

Đây cũng là lý do vì sao sinh linh Hồng Hoang, tu hành Tiên Đạo do Hồng Quân truyền thụ, cũng là Trảm Tam Thi Chi Pháp, không thể thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Không phải tư chất căn nguyên của sinh linh Hồng Hoang không được, cũng không phải Trảm Tam Thi Chi Pháp có khuyết điểm không ai biết.

Với tư cách là Tiên Đạo Đạo Chủ, Hồng Quân mới ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chưa từng bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, làm sao có thể có sinh linh lấy Tiên Đạo đi đến cảnh giới ngang hàng với Hồng Quân?

Cùng một đạo lý, trừ phi Hồng Quân ban cho bản nguyên Tiên

Đạo, cho phép một sinh linh nào đó lấy Tiên Đạo thành Hỗn Nguyên.

Nếu không bao nhiêu năm tháng, bao nhiêu kỷ nguyên, Hồng Hoang cũng sẽ không xuất hiện người dùng Trảm Tam Thi Chi Pháp chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đương nhiên, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà đặc thù hơn một chút.

Ở trong thời đại Hồng Mông Thiên Địa và Hồng Hoang Thiên Địa, hai phương thiên địa thời không va chạm, Hồng Mông Đạo Khí triều tịch, cùng với vô số bản nguyên của Hồng Mông Thiên Địa tràn vào, đủ để dễ dàng nâng họ lên cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Đương nhiên, loại đột phá này, về bản chất cũng không thuộc về Tiên Đạo chứng đạo.

Bọn họ, trong những năm tháng sau này, nếu không có cơ duyên đặc thù hoặc đặc biệt lớn, định sẵn cũng chỉ có thể ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất cảnh!

Chỉ có những sinh linh như Tây Vương Mẫu và Thái Nguyên nhất mạch, sớm từ bỏ Trảm Tam Thi chi đạo, đi trên con đường mà La Tuyên suy diễn, mới có cơ hội leo lên cảnh giới cao hơn!

Trong nội vũ trụ thời không, ngọn lửa màu bạc đậm đặc hừng hực cháy.

Trung tâm ngọn lửa, ấn ký đại đạo lấp lánh kia, chói mắt đến cực hạn.

Cuối cùng, vào một khoảnh khắc nào đó, cùng với một tiếng rung nhẹ, tiên nguyên chi lực bàng bạc như biển, tiên uy như ngục, đột nhiên hiện ra, như hồng thủy tuyệt địa tìm được cửa thoát, hung hũng trào về một hướng chưa biết.....

Bên ngoài, dị tượng huyền bí trên Thái Âm Tinh bao trùm toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Sau khi trải qua sự tẩy lễ của Hồng Mông Đạo Khí triều tịch, thế giới Hồng Hoang sớm đã khác xưa, lớn hơn trước vạn lần không chỉ, ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường cũng không thể dễ dàng dùng thần niệm bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng trong phúc trạch của thiên địa, số lượng và tu vi tăng vọt vô số lần.

Giờ khắc này, dị tượng mênh mông bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Vô số sinh linh đều nhìn rõ dị tượng kinh người đó, từng người ngây ngẩn thất thần, những đại thần thông giả và cường giả đỉnh cao cũng trầm mặc không nói.

Nơi tận cùng Đông Hải, phía bên kia Thời Không Liệt Khích.

Cả Hồng Mông Thiên Địa cũng loạn thành một nồi cháo.

Vô số cường giả trấn thủ bên cạnh Thời Không Liệt Khích, hoặc đang đi lại thu thập bản nguyên thế giới, nghe tin Hồng Hoang Thiên Địa sinh ra một Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lại là vị Thời Không Đạo Chủ đó.

Trong một thời gian, vô số cường giả bỗng nhiên biến sắc.

“Không hay rồi!

Hồng Hoang Thiên Địa sinh ra cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lại là vị Thời Không Đạo Chủ đó, tất nhiên sẽ mang lại vô số phiền phức khó lường cho việc giáng lâm của Hồng Mông Thiên Địa chúng ta!” “Phải mau chóng thông báo cho Đạo chủ, ngăn chặn Thời Không Đạo Chủ đó phá cảnh!” “Đạo chủ có lời, Hồng Hoang Thiên Địa nếu sinh ra cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, tất nhiên sẽ đột nhiên sinh biến, phải lập tức bẩm báo.” “.....” Ong!

Lúc này, hư không bao la vô ngần đột nhiên rung động.

Trời đất phong vân đột biến, giữa lúc phong vân cuồn cuộn, một hư ảnh khuôn mặt khổng lồ che trời lấp đất, rẽ mây mà ra, hình chiếu trên không trung Thời Không Liệt Khích.

Tức thời, khí tức hủy diệt kinh khủng bao trùm chư thiên.

Giống như đại kiếp diệt thế kinh khủng giáng lâm, khiến trời đất ảm đạm thất sắc, chúng sinh vì đó mà run rẩy, ngay cả những Đồ Đằng Chi Chủ cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng cảm thấy tâm thần run rẩy.

"Kính kiến Hủy Diệt Đạo Chủ!" Nhìn thấy pháp tướng của một vị Đạo chủ vượt qua hư không vô tận giáng lâm nơi đây, cường giả đỉnh cao của mấy trăm vạn thế giới xung quanh, lần lượt tụ tập tại Thời Không Liệt Khích, bất luận là Đồ Đằng Chi Chủ, hay chủ nhân của các chủng tộc mạnh mẽ cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đều cung cung kính kính hướng về hư ảnh khuôn mặt trên hư không hành lễ.

"Chuyện của Hồng Hoang Thiên Địa, bản tọa đã biết." Hư ảnh khuôn mặt trên hư không lạnh lùng mở lời, không chút dây dưa, đôi mắt lạnh lẽo như hai ngôi sao khổng lồ, rơi xuống hai vị Đồ Đằng Chi Chủ đang trấn thủ Thời Không Liệt Khích trước đó: "Thiên La Đại Tôn, Vô Thú Đại Tôn, lần này bản tọa sẽ đích thân mở đường cho các ngươi, các ngươi lập tức đến Hồng Hoang Thiên Địa, ngăn cản Thời Không Đạo Chủ phá cảnh!"